

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 8999

CALL No. Sa8Km / G.N.B

~~D 3204~~ 20

Parts 10, 11, 12

(Sauptika, Stri, Sānti)

Sa8Km
G.N.B.

8999

॥ अथ श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्वप्रारंभः ॥

pts. 10, 11 & 12 Saupthika, Stri and Santi Parva

14719

XCI

RECEIVED
NEW DELHI

Acc. No. 8999

Date 23.7.57

Call No. 898K

G.N.B

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ वेदव्यासायनमः ॥ पूर्वस्मिन्पर्वण्यर्थाधीकुटुंबनाशमनुस्वयमपिनश्यतीत्युक्तं इदानीं परधर्मानुगोत्राक्षणस्तद्वर्मेभ्यः पिनिद्यतमकर्मकरोतीत्युच्यते ततस्तेसहितावीराहत्या
विनासौप्तिकपर्वणि ततः दुर्योधनेन सैनापत्येऽश्वत्थामो अभिषेकानंतरं ते अश्वत्थामकृपाचार्यकृतवर्माणः शिविराभ्यासां शिविरनिकटस्थदेहां आसाद्य बाहान्विमुच्यन्धविशंतितियोजना ॥ १॥ २॥ ३॥
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ संजय उवाच ॥ ततस्तेसहितावी
राः प्रयाता दक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमनवेलायां शिविराभ्याशमागताः १ विमुच्य बाहान् स्वरिताभीताः समभवन्स्तदा ॥ महान् देशमासाद्य प्रच्छन्नान्यविशंतते २ से
नानिवेशमभितो नातिदूरमवस्थिताः ॥ निकृत्तानिशितैः शस्त्रैः समंतात्क्षतविक्षताः ३ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्य पाण्डवानेव चिंतयन् ॥ श्रुत्वा च निनदं घोरं पाण्डवानां ज
यैषिणाम् ४ अनुसारभयाद्भीताः प्राङ्मुखाः प्राद्रवन्पुनः ॥ ते मुहूर्त्तान्ततो गत्वा श्रांतवाहाः पिपासिताः ५ नामृष्यन्तमहेष्वासाः क्रोधामर्षवशंगताः ॥ राज्ञो वधेन सं
तप्ता मुहूर्त्तसमवस्थिताः ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अश्रद्धेयमिदं कर्म कृतं भीमेन संजय ॥ यत्स नागायुतप्राणः पुत्रो मम निपातितः ७ अवध्यः सर्वभूतानां वज्रसंहननो य
वा ॥ पाण्डवैः समरे पुत्रो निहतो मम संजय ८ नदिष्ठमन्यतिक्रान्तुं शक्यं गावल्गणेनैः ॥ यत्स मेत्यरणे पाथः पुत्रो मम निपातितः ९ अद्रिसारमयं नूनं हृदयं मम संजय ॥
हतं पुत्रशतं श्रुत्वा यन्नदीर्णसहस्रधा १० कथं हि वृद्धमिथुनं हतपुत्रं भविष्यति ॥ न ह्यहं पाण्डवेयस्य विषये वस्तुमुत्सहे ११ कथं राज्ञः पिता भूत्वा स्वयं राजा च संजय ॥ प्रे
ष्यभूतः प्रवर्तयं पाण्डवेयस्य शासनात् १२ आज्ञाप्य पृथिवीं सर्वां स्थित्वा मूर्धनि संजय ॥ येन पुत्रशतं पूर्णमेवेन निहतं मम १३ कृतं सत्यं वचस्तस्य विदुरस्य महात्म
नः ॥ अकुर्वता वचस्तेन मम पुत्रेण संजय १४ कथमस्य भविष्यामि प्रेष्यभूतो दुरंतकृत ॥ कथं भीमस्य वाक्यानि श्रोतुं शक्यामि संजय १५ अधर्मेण हते तात पुत्रे दुर्यो
धने मम ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिः किमकुर्वत संजय १६ ॥ संजय उवाच ॥ गत्वा तु बावकाराजन्नातिदूरमवस्थिताः ॥ अपश्यन्त वनं घोरं नानादुमलतावृतम् १७ ते
मुहूर्त्तं तु विश्रम्य लब्धतोयैर्हयोत्तमैः ॥ सूर्यास्तमन्तवेलायां समासे दुर्महद्वनम् १८ नानासृगगणैर्जुष्टं नानापक्षिगणावृतम् ॥ नानादुमलताच्छन्नं नानाव्यालनिषेवि
तम् १९ नानातोयैः समाकीर्णं नानापुष्पोपशोभितम् ॥ पद्मिनीशतसंछन्नं नीलोत्पलसमायुतम् २० प्रविश्य तद्वनं घोरं वीक्षमाणाः समंततः ॥ शाखासहस्रसंछन्नं
न्यग्रोधं दृष्टुस्ततः २१ उपेत्य तु तदाराजं न्यग्रोधं ते महारथाः ॥ दृष्टुं द्विपदश्रेष्ठाः श्रेष्ठं तं वै न स्पृतिम् २२ तेऽवतीर्य रथेभ्यश्च विप्रमुच्य च वाजिनः ॥ उपस्पृ
श्य यथान्यायं संध्यामन्वा सतप्रभो २३ ततोस्तं पर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्ते दिवाकरे ॥ सर्वस्य जगतो धात्री शर्वरी समपद्यत २४ ग्रहनक्षत्रताराभिः संपूर्णाभिरलंकृतम् ॥ न
भौं शुक्रमिवाभाति प्रेक्षणीयं समंततः २५ इच्छया ते प्रवलमंतिये सत्वारान्निचारिणः ॥ दिवाचराश्च ये सत्वास्ते निद्रावशमागताः २६

बलाः केवलया कृष्या जीवन्ति एवं पुरुषकारो देवमपेक्षते देवं तु नातीव पुरुषकारापेक्षमिति भावः ५ एतदेवाह उत्थानमिति देवस्य प्रधानस्योत्थानं पुरुषकारो व्यर्थं भवति तथाऽनुत्थानमुत्थानहीनं देवमपि व्यर्थमिति पक्षद्वयं सर्वत्र व्यवस्थाति तत्र पूर्वपक्षः श्रेयानित्यर्थः ६ द्वयोरानुकूल्यं श्रेष्ठतरमित्याह सुवृष्टइति ७ देवं बलवादिति शेषः यतः स्वयमपि पुरुषकारं विनाऽपि प्रवर्तते फलं दातुमिति शेषः । तर्हि किं पुरुषकारेणेत्याशंक्याह प्राज्ञाहति पुरुषापराधनिवृत्तिमात्रं तत्फलमित्यर्थः ८ विनेष्टं प्रवृत्तादृश्यं ते लोकदृष्ट्येत्यर्थः ९ । १०

११ । १२ कर्माकृत्वाहुःसंपश्येदित्यपि प्रायशोस्ति १३ दुर्बलं तुल्यं भौ चेष्टावानुलभते निश्चेष्टो नलमत इत्युत्सर्गमात्रमित्यर्थः १४ । १५ यदिति दक्षो निश्चयतां नयातीति भावः १६ अदक्षस्तु पर
प्रयत्नाजिज्ञेनर्जीवन्नपि भोक्तुमेवायं समर्थो नार्जयितुमिति निश्चय इत्यहं कृत्वेति १७ एतदेव दक्षयोः साहित्यं अन्यथा तयोरेव्यतरालं बनेन १८ एतदेव स्पष्टयति हीनमिति पुरुषकारेण हीनं

उत्थानं च मनुष्याणां दक्षाणां देवार्जितम् ॥ अफलं दृश्यते लोके सम्यगप्युपपादितम् ११ तत्रालसामनुष्याणां ये भवंत्यमनस्विनः ॥ उत्थानं ते विगर्हति प्राज्ञानां तत्र
रोचते १२ प्रायशो हि कृतं कर्म नाफलं दृश्यते भुवि ॥ अकृत्वा च पुनर्दुःखं कर्म पश्येन्महाफलम् १३ चेष्टामकुर्वन्नलभते यदि किंचिद्वदच्छया ॥ योवानलभते कृत्वा दु
र्दशातावुभावपि १४ शक्नोते जीवितुं दक्षो नालसः सुखमेधते ॥ दृश्यंते जीवलोकेऽस्मिन्दक्षाः प्रायोहितैषिणः १५ यदि दक्षः समारंभात् कर्मणो नाश्रुते फलम् ॥ ना
स्य वाच्यं भवेत्किंचिल्लब्धव्यं वाऽधिगच्छति १६ अकृत्वा कर्म यो लोकं फलं विंदति विधितः ॥ स तु वक्तव्यतायाति द्वेष्यो भवति भूयशः १७ एवमेतदनादृत्य वर्तते य
स्त्वतोऽन्यथा ॥ सकरोत्यात्मनो नर्थानि षड्विंशतिमतां नयः १८ हीनं पुरुषकारेण यदि देवेन वा पुनः ॥ कारणाभ्यामथैताभ्यामुत्थानमफलं भवेत् १९ हीनं पुरुषकारे
ण कर्म त्विह न सिद्धयति ॥ देवतेभ्यो नमस्कृत्य यस्त्वर्थान्सम्यगीहते २० दक्षो दाक्षिण्यसंपन्नो न समो धैर्विहिन्यते ॥ सम्यगीहा पुनरियं यो वृद्धानुपसेवते २१ आपृ
च्छति च यच्छ्रेयः करोति च हितं वचः ॥ उत्थायोत्थाय हिसदा प्रष्टव्या वृद्धसंमताः २२ ते स्मरोगे परं मूलं तन्मूला सिद्धिरुच्यते ॥ वृद्धानां वचनं श्रुत्वा योऽभ्युत्थानं प्र
योजयेत् २३ उत्थानस्य फलं सम्यक्तदासलभतेऽचिरात् ॥ रागाक्रोधाद्व्याहोभाद्योऽर्थानि हतिमानवः २४ अनीशश्चावमानी च स शीघ्रं भ्रश्यते श्रियः ॥ सोऽयं
दुर्योधनेनार्थोलुब्धेनादीर्घदर्शना २५ असमर्थः समारब्धो मूढत्वादविचिंतितः ॥ हितवृद्धी न नादृत्य संमंन्या साधुभिः सह २६ वार्यमाणोऽकरोद्देरपांडवैर्गुणवत्तरैः ॥
पूर्वमप्यतिदुःशीलो न धैर्यं कर्तुमर्हति २७ तपत्यर्थे विपन्ने हि मित्राणां न कृतं वचः ॥ अनुवर्तमानं हेतुतं वयं पापपूरुषम् २८ अस्मानप्यनयस्तस्मात्प्राप्तोऽयं दारुणो
महान् ॥ अनेन तु ममाद्यापि व्यसनेनोपतापिता २९ बुद्धिश्चितयते किंचितस्वश्रेयो नावबुद्धयते ॥ मुह्यता तु मनुष्येण प्रष्टव्याः सुहृदो जनाः ३० तत्रा
स्य बुद्धिर्विनयस्तत्र श्रेयश्च पश्यति ॥ ततोऽस्य मूलं कार्याणां बुद्धयानि श्रित्य वै बुधाः ३१ तेऽत्र प्रष्टव्याः त्वय्युस्तत्कर्तव्यं तथा भवेत् ॥ ते वयं घृतराष्ट्रं च गांधारीं
च समेत्यहं ३२ उपपृच्छामहे गत्वा विदुरं च महा मातिम् ॥ तेऽपृष्टास्तु वदेयुर्यच्छ्रेयो नः समन्तरम् ३३ तदस्माभिः पुनः कार्यमिति मे नैष्ठिकी मतिः ॥
अनारंभा तु कार्याणामर्थः संपद्यते काचित् ३४

देवोत्थानमफलमेव देवहीनं पुरुषकारस्योत्थानमपि तस्मात् प्राभ्यामप्युत्थातव्यमित्यर्थः १९ कर्मदेवं फलितमाह देवतेभ्य इति २० ईहां विवृणोति सम्यगिति २१ । २२ योगेऽलब्धलाभे
२३ । २४ अनीशः अजितचित्तः अवमानी परमवजानन् २५ । २६ । २७ तपति संतापं प्राप्नोति भीमममोऽरुः सन् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ कृपस्येति १ । २ । ३ सर्वात्मानमित्यत्र सर्वः आत्मानमिति च्छेदः संधिरार्थः ४ । ५ योगेऽमुवाये
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ हे भोजहेतुवर्त्मन एकमेव संबोधयन्न कृपस्य वचसि अनादरं सूचयति १२ अकृतधर्मत्वात् अवसरानुरोधात् हृदानीं मम शांतिबुद्धिर्न रोचते इत्यर्थः १३ । १४ । १५

कृते पुरुषकारे तु येषां कार्यं न सिद्धयति ॥ देवेनोपहृतास्ते तु नात्र कार्या विचारणा ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिकृपसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ संजय उवाच ॥ कृपस्य वचनं श्रुत्वा धर्मार्थसहितं शुभम् ॥ अश्वत्थामा महा राजदुःखशोकसमन्वितः १ दह्यमानस्तु शोकेन प्रदीप्तेनाग्निना यथा ॥ कूरं मनस्ततः
कृत्वा तावुभौ प्रत्यभाषत २ पुरुषे पुरुषे बुद्धिर्याया भवति शोभना ॥ तुष्यंति च पृथक् सर्वे प्रज्ञया ते स्वयास्वया ३ सर्वो हि मन्यते लोक आत्मानं बुद्धि मत्तरम् ॥ सर्वस्या
त्मा बहुमतः सर्वाऽऽत्मानं प्रशंसति ४ सर्वस्य हि स्वका प्रज्ञा साधुवादे प्रतिष्ठिता ॥ परबुद्धिं च निंदति स्वां प्रशंसति चा सकृत् ५ कारणांतरयोगेन योगे येषां समागतिः ॥
अन्योन्येन च तुष्यंति बहु मन्यंति चा सकृत् ६ तस्यैव तु मनुष्यस्य सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ कालयोगे विपर्यासं प्राप्या न्योन्यं विपद्यते ७ विचित्रत्वा तु चित्तानां मनु
ष्याणां विशेषतः ॥ चित्तवैकल्यमासाद्य सा सा बुद्धिः प्रजायते ८ यथा हि वैद्यः कुशलो ज्ञात्वा व्याधियथा विधि ॥ भैषज्यं कुरुते योगात्प्रशमार्थमिति प्रभो ९ एवं कार्य
स्य योगार्थं बुद्धिं कुर्वति मानवाः ॥ प्रज्ञया हि स्वया युक्ता स्तां च निंदति मानवाः १० अन्यया यौवने मर्त्या बुद्ध्या भवति मोहितः ॥ मध्येऽन्यया जरायां तु सोऽन्यारोचयते मतिं
११ व्यसनं वामहाघोरं समृद्धिं चापिता दृशीम् ॥ अवाप्य पुरुषो भोजकुरुते बुद्धि वैकृतम् १२ एकस्मिन्नेव पुरुषे सा सा बुद्धिस्तदा तदा ॥ भवत्यकृतधर्मत्वात्सा तस्यैव
नरोचते १३ निश्चित्य तु यथा प्रज्ञयां मतिं साधु पश्यति ॥ त्वया प्रकुरुते भावं सा तस्योद्योगकारिका १४ सर्वो हि पुरुषो भोजसाध्वेतदिति निश्चितः ॥ कर्तुमारभते प्री
तो मरणादिषु कर्मसु १५ सर्वे हि बुद्धिमान् ज्ञाय प्रज्ञां वापि स्वकां नराः ॥ चेष्टंते विविधां चिष्टां हितमित्येव जानते १६ उपजाता व्यसन जायेयमद्य मतिर्मम ॥ युवयोस्तां
प्रवक्ष्यामि मम शोकविनाशिनीं १७ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा कर्मता सुविधाय च ॥ वर्णवर्णं समाधत्ते ह्येकैकं गुणभाग्गुणम् १८ ब्राह्मणे वेदमभ्यंतु क्षत्रिये तेज उत्तमम् ॥
दाक्ष्यं वैश्ये च शूद्रे च सर्ववर्णानु कूलताम् १९ अदांतो ब्राह्मणोऽसाधुर्निस्तेजाः क्षत्रियोऽधमः ॥ अदक्षो निश्चयते वैश्यः शूद्रश्च प्रति कूलवान् २० सोऽस्मि जातः कूले श्रेष्ठे
ब्राह्मणानां सुपूजिते ॥ मंदभाग्यतयाऽस्म्येतं क्षत्रधर्ममबुद्धितः २१ क्षत्रधर्मं विदित्वाऽहं यदि ब्राह्मण्यमाश्रितः ॥ प्रकुर्यां सुमहत्कर्म न मे तत्साधु संमतम् २२ धारयं
श्च नुर्दिव्यं दिव्या न्यस्त्राणि चाहवे ॥ पितरं निहतं दृष्ट्वा किं नु वक्ष्यामि संसदि २३ सोऽहमद्यथा कामं क्षत्रधर्ममुपास्यतम् ॥ गंताऽस्मि पदवीं राज्ञः पितुश्चापि महात्म
नः २४ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला विश्वस्ता जितकाशिनः ॥ विमुक्तयुग्य कवचा हर्षेण च समन्विताः २५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ विदित्वा आश्रित्य

दि ब्राह्मण्यं संप्रितः सन् शमादिरूपं सुमहत्कर्म प्रकुर्यात्तन्मे साधु संमतं न अवलंबितस्य च क्षत्रधर्मस्य निर्वाहोऽवश्यं कर्तव्य इत्यर्थः २१ । २३ गंतास्मि गमिष्यामि पदवीमानुष्यम् २४ । २५

म.भा.टी. १६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दिष्टवेति १ । १३ ॥

॥ ३ ॥ जयंमत्वाऽऽत्मनश्चैव श्रान्ता व्यायामकर्षिताः ॥ तेषां निशि प्रसुप्तानां सुस्थानां शिविरेस्वके २६ अवस्कंदं करिष्यामि शिविरस्याद्यदुष्करम् ॥ तानवस्कंदं शिविरे प्रेतभूतविचेतसः २७ सूदयिष्यामि विक्रम्य मध्वानि वदानवान् ॥ अद्य तान्सहितान्सर्वान् दृष्टुं पुनरुपगमान् २८ सूदयिष्यामि विक्रम्य कक्षं दीप्तं हवानलः ॥ निहत्य चैव पांचालान् शांतिं लब्ध्वाऽस्मि सत्तम २९ पांचालेषु भविष्यामि सूदयन्नद्य संयुगे ॥ पिनाकपाणिः संकुद्धः स्वयं रुद्रः पशुष्विव ३० अद्याहं सर्वपांचालां हि हत्य च निरुष्य च ॥ अर्दयिष्यामि संहृष्टो रणे पांडुसुतांस्तथा ३१ अद्याहं सर्वपांचालैः कृत्वा भूमिं शरीरिणीम् ॥ प्रहृत्यैकैकशस्तेषु भविष्याम्यनृणः पितुः ३२ दुर्योधनस्य कर्णस्य भीष्मसैधवयोरपि ॥ गमयिष्यामि पांचालान् पदवीमद्यदुर्गमाम् ३३ अद्य पांचालराजस्य दृष्टुं पुनरुपगमान् ॥ नचिरात्र मथिष्यामि पशोरिव शिरीषलात् ३४ अद्य पांचालपांडूनां शयितानां त्मजान्निशि ॥ खड्गेन निशितेनाजौ प्रमथिष्यामि गौतम ३५ अद्य पांचालसेनां तानि हत्य निशि सौप्तिके ॥ कृतकृत्यः सुखी चैव भविष्यामिमहामते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कृप उवाच ॥ दिष्टया ते प्रतिकर्तव्ये मतिर्जातियमच्युत ॥ नत्वां वारयितुं शक्नोवन्नपाणिरपि स्वयम् १ अनुयास्यावहेत्वा तु प्रभाते सहिता बुभौ ॥ अद्य रात्रौ विश्रमस्व विमुक्तकवचध्वजः २ अहं त्वामनुयास्यामि कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परानभिमुखं यांतरथा वा स्थाय दंशितौ ३ आवाभ्यां सहितः शत्रून् श्वोनिहंता समागमे ॥ विक्रम्य रथिनां श्रेष्ठपांचालान्सपदानुगान् ४ शक्तस्त्वमसि विक्रम्य विश्रमस्व निशा मिमाम् ॥ चिरं ते जाग्रतस्तात स्वपतावन्निशामिमाम् ५ विश्रान्तश्च विनिद्रश्च स्वस्थचित्तश्च मानदा ॥ समेत्य समरेशत्रून् वधिष्यसि न संशयः ६ न हित्वा रथिनां श्रेष्ठं प्रगृहीतवरायुधं ॥ जेतुमुत्सहते शश्वदपि देवेषु वासवः ७ कृपेण सहितं यांतं गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ कोद्रौ णियुधिसंरब्धं यो धयेदपि देवराट् ८ ते वयं निशि विश्रान्ता विनिद्रा विगतज्वराः ॥ प्रभातायां रजन्यां वै निहनिष्यामशात्रवान् ९ तव ह्यस्त्राणि दिव्यानि मम चैव न संशयः ॥ सात्वतोऽपि महेष्वासो नित्यं युद्धेषु कोविदः १० ते वयं सहितास्तात सर्वान् शत्रून् समागतान् ॥ प्रसह्य समरे हत्वा प्रीतिं प्राप्स्याम पुष्कलाम् ११ विश्रमस्व त्वमव्यग्रः स्वपचे मां निशां सुखम् ॥ अहं च कृतवर्मा च त्वां प्रयांतं नरोत्तमम् १२ अनुयास्यावसहितौ धन्विनौ परतापनौ ॥ रथिने त्वरया यांतरथमा स्थाय दंशितौ १३ सगत्वा शिविरं तेषां नाम विश्राव्य चाहवे ॥ ततः कर्ताऽसि शत्रूणां युद्धं च तां कदनं महत् १४ कृत्वा च कदनं तेषां प्रभाते विमलेऽहनि ॥ विहरस्व यथा शक्रः सूदयित्वा महासुरान् १५ त्वं हि शक्नो रणे जेतुं पांचालानां वरूथिनीम् ॥ दैत्यसेनामिव कुद्धः सर्वदानवसूदनः १६ मया त्वां सहितं संख्ये गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ न सहेत विभुः साक्षाद्भ्रपाणिरपि स्वयम् १७

निहंतानि हनिष्यति ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ २१ चतुर्थ आतुरादीनां चतुर्णामप्येकं भागः अमर्षः मेममस्वप्रमत्ता यज्ञादिति नाशयेत् वस्मात्स्वपेत्पुक्तं तत्र युज्यते अनुस्मरन् अनुस्मरतः नशांश्च अमर्षं हत्यर्थः नचाहं समरे तात कृतवर्मानं चैव हि ॥ अनिर्जित्य रणे पांडुं च यास्यामि कर्हिंचित् १८ हत्वा च समरे कुद्धान् पांचालान् पांडुभिः सह ॥ निवर्तिष्यामहे सर्वे हतावास्वर्ग गावयम् १९ सर्वोपायैः सहा यास्ते प्रभाते वयमाहवे ॥ सत्यमेतन्महाबाहो प्रब्रवीमि तवानघ २० एवमुक्तस्ततो द्रौणिर्मातुलेन हितवच ॥ अब्रवीन्मातुलं राजन् क्रोधसंरक्तलोचनः २१ आतुरस्य कुतो निद्रानरस्यामर्षितस्य च ॥ अर्थाश्चितयतश्चापिकामयानस्य बापुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयम् २२ पश्य भाग चतुर्थो मे स्वप्रमत्ता यनाशयेत् ॥ किं नाम दुःखं लोकेऽस्मिन्पितुर्वधमनुस्मरन् २३ हृदयं निर्दहन्मेऽद्य रात्रौ हानि न शाम्यति ॥ यथा च निहतः पापैः पिताममविशेषतः २४ प्रत्यक्षमपि ते सर्वं तन्मे मर्माणि कृतं तति ॥ कथं हि मादृशो लोके मुहूर्तमपि जीवति २५ द्रोणो हतेति यद्वाचः पांचालानां शृणोम्यहम् ॥ दृष्टुं मम हत्वा तु नाहं जीवितुमुत्सहे २६ समे पितुर्वधाद्ध्यः पांचाला ये च संगताः ॥ विलापो भग्नसकथस्य यस्तुराज्ञो मया श्रुतः २७ सपुनर्हृदयं कस्य कूरस्यापि निर्दहेत् ॥ कस्य ह्यकरुणस्यापि नेत्राभ्यामश्रुना व्रजेत् २८ नृपते भग्नसकथस्य श्रुत्वा तादृग्वचः पुनः ॥ यश्चायं मित्रपक्षो मे मयि जीवति निर्जितः २९ शोकं मे वर्धयत्येष वारिवेग इवार्णवम् ॥ एकाग्रमनसो मेऽद्य कुतो निद्रा कुतः सुखम् ३० वासुदेवार्जुनाभ्यां च तानहं परिरक्षितान् ॥ अविषह्य तमान् मन्ये महेद्रेणापि सत्तम ३१ नचापि शक्तः संयतुं कोपमेतं समुत्थितम् ॥ तं न पश्यामि लोकेऽस्मिन् यो मां कोपात्तिवर्तयेत् ३२ तथैव निश्चिता बुद्धिरेषा साधुमता मम ॥ वार्तिकैः कथ्यमानस्तु मित्राणां मे पराभवः ३३ पांडवानां च विजयो हृदयं दहतीव मे ॥ अहं तु कदनं कृत्वा शत्रूणामद्य सौप्तिके ॥ ततो विश्रमिता चैव स्वप्ता च विगतज्वरः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ कृप उवाच ॥ शुश्रूषुरपि दुर्मेधाः पुरुषोऽनियतेन्द्रियः ॥ नालं वेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति मेमतिः १ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो न शिक्षते ॥ नच किंच न जानाति सोऽपि धर्मार्थनिश्चयम् २ चिरं ह्यपि जडः शूरः पांडितं पर्युपास्य हि ॥ न स धर्मान् विजानाति दर्वी सूपरसानिव ३ मुहूर्तमपि तं प्राज्ञः पंडितं पर्युपास्य हि ॥ क्षिप्रं धर्मान् विजानाति जिह्वा मूपरसानिव ४ शुश्रूषुस्त्वेव मेधावी पुरुषो नियतेन्द्रियः ॥ जानीयादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत् ५ अनेयस्त्ववमानी यो दुरात्मा पापपूरुषः ॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकम् ६ नाथवंतं तु सुहृदः प्रतिषेधंति पातकात् ॥ निवर्तते तु लक्ष्मीवात्रालक्ष्मीवात्रिवर्तते ७ यथा बुद्ध्यावचैर्वाक्यैः क्षिप्तचित्तो नियम्यते ॥ तथैव सुहृदाश्च कयो न शक्यस्त्ववसीदति ८ तथैव सुहृदं प्राज्ञं कुर्वाणं कर्मपापकम् ॥ प्रज्ञां संप्रतिषेधंति यथा शक्तिः पुनः पुनः ९ सकल्याणे मनः कृत्वा नियम्यात्मानमात्मना ॥ कुरु मेव च न तात येन पश्चात्तप्यसे १० सादृश्लोकः १३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ स्वप्तास्वप्स्यामि ३४ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

शुश्रूषुरिति दुर्मेधाः मूढः अनियतेति च्छेदः १ । २ । ३ । ४ । ५ अनेयः सन्मार्गे नेतुमशक्यः दिष्टमुपादिष्टं ६ । ७ । ८ । ९ । १०

अभा.टी.

॥ ४ ॥

नवधः पूज्यते लोके सुप्तानामिह धर्मतः ॥ तथैवापास्तशस्त्राणां विमुक्तयवाजिनाम् ११ ये च ब्रूयुस्तवास्मीति ये च स्युः शरणागताः ॥ विमुक्तमूर्धजाये च बेचा
पिहतवाहनाः १२ अद्य स्वप्स्यंति पंचाला विमुक्तकवचा विभो ॥ विश्वस्तारजनीं सर्वे प्रेता इव विचेतसः १३ यस्तेषां तदवस्थानां द्रष्टुं पुरुषोऽनृजः ॥ व्यक्तं
सनरके मज्जेदगाधे विपुलेऽप्लवे १४ सर्वास्त्रविदुषां लोके श्रेष्ठस्त्वमसि विश्रुतः ॥ न च ते जातु लोके स्मिन्सुसूक्ष्ममपि किल्बिषम् १५ त्वंपुनः सूर्यसंकाशः श्वभूत
उदितेरवौ ॥ प्रकाशे सर्वभूतानां विजेता युधिशात्रवान् १६ असंभावितरूपं हित्वा यि कर्मविगर्हितम् ॥ शुक्ले रक्तमिव न्यस्तं भवेदिति मतिर्मम १७ ॥ अश्वत्थामो
वाच ॥ एवमेव यथाऽऽत्थत्वं मातुले हनसंशयः ॥ तैस्तु पूर्वमयं सेतुः शतधा विदलीकृतः १८ प्रत्यक्षं भूमिपालानां भवतां चापि सन्निधौ ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता
घृष्टयुग्मेन पातितः १९ कर्णश्च पतिते च क्रेरथस्य रथिनां वरः ॥ उत्तमे व्यसने मग्नो हतो गांडीवधन्वना २० तथा शांतनवो भीष्मो न्यस्तशस्त्रो निरायुधः ॥ शिखं
डिनं पुरस्कृत्य हतो गांडीवधन्वना २१ भूरिश्रवामहेष्वासस्तथा प्रायगतो रणे ॥ क्रोशतां भूमिपालानां युयुधानेन पातितः २२ दुर्योधनश्च भीमेन समेत्य गदयार
णे ॥ पश्यतां भूमिपालानां अधर्मेण निपातितः २३ एकाकी बहुभिस्तत्र परिवार्य महारथैः ॥ अधर्मेण नरव्याघ्रो भीमसेनेन पातितः २४ विलापो भग्नसक्यस्य यो मेरा
ज्ञः परिश्रुतः ॥ वार्तिकाणां कथयतां समेमर्माणि कृतं तति २५ एवं चाधर्मिकाः पापाः पांचालाभिन्नसेतवः ॥ तानेवं भिन्नमर्यादान् किमवात्र विगर्हति २६ पितृहंतृ न हं
हत्वा पांचालां त्रिशसौ पतिके ॥ कामं कीटः पतंगो वा जन्म प्राप्य भवामिवै २७ त्वरे चाहमनेनाद्ययदि दं मे चिकीर्षितम् ॥ तस्य मे त्वरमाणस्य कुतो निद्रा कुतः सुखम्
२८ न स जातः पुमाँ लोके काश्चिन्न समविष्यति ॥ यो मे व्यावर्तयेदं तावधेतेषां कृतां मतिं २९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाराज द्रोण पुत्रः प्रतापवान् ॥ एकांते यो
जयित्वा श्वान् प्रायादभिमुखः परान् ३० तम ब्रूतां महात्मानो भोजशरद्वतावुभौ ॥ किमर्थं स्यंदनो युक्तः किंच कार्यं चेकीर्षितम् ३१ एकसार्धं प्रयातौ स्वस्त्वया सह
नरर्षभ ॥ समदुःखसुखौ चापि नावां शं किमु मर्हसि ३२ अश्वत्थामा तु संकुदः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ताभ्यां तथ्यं तथाऽऽचरु यौ यदस्यात्मा चिकीर्षितम् ३३ इत्वा
शतसहस्राणि यो धानां निशितैः शरैः ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता घृष्टयुग्मेन पातितः ३४ तंतथैव हनिष्यामि न्यस्तधर्माणमद्य वै ॥ पुत्रं पांचालराजस्य पापं पापेन
कर्मणा ३५ कथंचानिहतः पापः पांचाल्यः पशुवन्मया ॥ शस्त्रेण विजिताँ लोकां न्नामुयादिति मे मतिः ३६ क्षिप्रं सन्नद्धकवचौ सखज्जावात्तकार्मुकौ ॥ मामास्थाय
प्रतीक्षेतां रथयौ परंतपौ ३७ इत्युक्त्वा रथमास्थाय प्रायादभिमुखः परान् ॥ तमन्वगात् कृपाराज न कृतवर्मा च सात्वतः ३८

हराणां २५ । २५ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकसार्धं प्रयातौ स्वां एकसाहित्वेन प्रयत्नवंतौ स्वः अस्तेर्लटउत्तमस्य द्विवचनम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

॥ ४ ॥

३९ । ४० इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ द्वारदेशे इति १ । २ । १ । २ च द्वाः महासर्पाः अंगदरूपा येन तं अग्निज्वाला व्याप्तमुत्सृज्य दमित्यर्थः ५
ते प्रयाता व्यरोचंत परानभिमुखास्त्रयः ॥ हूयमाना यथा यज्ञे समिद्धा इव वाहनाः ३९ ययुश्चाशिविरंतेषां संप्रसुप्तजनं विभो ॥ द्वारदेशं तु संप्राप्य द्रोणिस्तस्थौ
महारथः ४० ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रोणिगमने पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ द्वारदेशे ततो द्रोणिमवास्थितमवेक्ष्य
तौ ॥ अकुर्वतां भोजकृपौ किंसंजयवदस्व मे १ ॥ संजय उवाच ॥ कृतवर्माणमामं व्यकृपं च समहारथः ॥ द्रोणिर्मन्युपरीतात्मा शिविरद्वारमागमत् २ तत्र भूतं
महाकायं चंद्रार्कसदृशयुतिम् ॥ सोऽपश्यद्धारमाश्रित्य तिष्ठंतं लोमहर्षणम् ३ वसानं चर्मवैयाघ्रं महारुधिरविस्त्रवम् ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगं नागयज्ञोपवीतिनम्
४ बाहुभिः स्वायतैः पीनैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ बद्धांगदमहासर्पज्वाला मालाकुलाननम् ५ देष्टा करालवदनं व्यादितास्यं भयानकम् ॥ नयनानां सहस्रैश्च विचि
त्रैरभिभूषितम् ६ नैव तस्य वपुः शक्यं प्रवक्तुं वेष एव च ॥ सर्वथा तु तदालक्ष्य स्फुटयुरपि पर्वताः ७ तस्यास्य नासिकाभ्यां च श्रवणाभ्यां च सर्वशः ॥ तेभ्यश्चाक्षि
सहस्रेभ्यः प्रादुरासन्महार्चिषः ८ तथा तेजो मरीचिभ्यः शंखचक्रगदाधराः ॥ प्रादुरासन् हृषीकेशः शतशोऽथ सहस्रशः ९ तदस्य हुतमालोक्य भूतलोकभयंकरम् ॥
द्रोणिरव्यधितो दिव्यैरस्त्रवर्षैरवाकिरत् १० द्रोणिमुक्ताञ्छरांस्तस्तु तद्रूतं महदग्रसत् ॥ उदधेरिव वार्यो धान्पावको वडवामुखः ११ अग्रसतांस्तथाभू
तं द्रोणिना प्रहितान् शरान् ॥ अश्वत्थामा तु संप्रेक्ष्य शरौघांस्तान्निरर्थकान् १२ रथशक्तिमु मोचासौ दीप्तामग्निशिखामिव ॥ सातमाहत्य दीप्ताग्रास्थशक्तिरदीयत्
१३ युग्मांते सूर्यमाहत्य महोल्के वदिवच्युता ॥ अथ हेमस्तरुं दिव्यं खड्गमाकाशवर्चसम् १४ कोशात्समुद्धर्वा शुबिलादीप्तमिवोरगम् ॥ ततः खड्गवर्धमानभू
ताय प्राहिणोत्तदा १५ सतदासाद्य भूतं वै बिलेन कुलवद्ययौ ॥ ततः सकुपितो द्रोणिं रिद्रकेतुनिभां गदाम् १६ ज्वलंतीं प्राहिणोत्तस्मै भूतं तामपि चाग्रसत् ॥ ततः
सर्वायुधाभावे वीक्षमाणस्ततस्ततः १७ अपश्यत् कृतमाकाशमनाकाशं जनार्दनैः ॥ तदद्भुततमं दृष्ट्वा द्रोणपुत्रो निरायुधः १८ अब्रवीदसि संतप्तः कृपवाक्यमनुस्म
रन् ॥ ब्रुवतामप्रियं पथ्यं सुहृदान् शृणोतियः १९ स शोचत्यापदं प्राप्य यथाऽहमतिवर्त्यतौ ॥ शास्त्रदृष्टानविद्वान्यः समतीत्याजिघांसति २० स पथः प्रच्युतो धर्मात्कु
पथे प्रतिहन्यते ॥ गोब्राह्मणनृपस्त्रीषु सख्युर्मातुर्गुरोस्तथा २१ हीनप्राणजडांघेषु सुप्तभीतो स्थितेषु च ॥ मतोन्मत्तप्रमत्तेषु न शस्त्राणि च पातयेत् २२ इत्येवं गुरु
भिः पूर्वमुपदिष्टं नृणां सदा ॥ सोऽहमुक्त्वा पथानं शास्त्रदृष्टं सनातनम् २३ अमार्गेणैव मारभ्य घोरामापदमागतः ॥ तां चापदं घोरतरां प्रवदंति मनीषिणः २४
यदुद्यम्य महत्कृत्यं भयादपि निवर्तते ॥ अशक्तश्चैव तत्कर्तुं कर्मशक्तिबलादिह २५ न हि देवाद्गुरोर्बो वै मानुषं कर्म कथ्यते ॥ मानुष्यं कुर्वतः कर्म यदि देवान्न सिध्यति २६
नयनानां सहस्रैरित्यनेनालौकिकत्वं दर्शितम् । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ रथशक्तिचक्रं १९ युगाते भिद्युनराशेरंते अतिर्वाप्तम् १४ । १५ । १६ । १७ अनाकाशं निरवकाशं १८ । १९
अतिवर्त्य अतिक्रम्य तां तयोः कृपकृतवर्मणोर्वाक्यमिति शेषः शास्त्रदृष्टान् अवध्यत्वेन शास्त्रे ज्ञातान् समतीत्य शास्त्रमुद्धृत्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२

सपथः प्रच्युतो धर्माद्विपदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं ह्यविज्ञानं प्रवदंति मनीषिणः २७ यदारभ्य क्रियां कांचिद्भयादिहानि वर्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन भयं मांसमुप
स्थितम् २८ नाहिद्रोणसुतः संख्ये निवर्तते कथंचन ॥ इदंच सुमहद्वृत्तं देवदंडमिवोद्यतम् २९ न चैतदभिजानामि चिंतयन्नपि सर्वथा ॥ भुवं येयमधर्ममेप्रवृत्ता
कलुषामतिः ३० तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥ तदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्तनम् ३१ नान्यत्र देवादुद्यंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोऽहमद्यम
हा देवं प्रपद्ये शरणं विभुम् ३२ देवदंडमिदं घोरं सह मेनाशयिष्यति ॥ कपर्दिनं देवदेवमुमापतिमनामयम् ३३ कपालमालिनं रुद्रं भगनेत्रहरं हरम् ॥ सहिदेवो व्य
गादेवांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्माच्छरणमभ्येमि गिरिशं शूलपाणिनम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिचिंतायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
॥ संजय उवाच ॥ एवं संचिंतयित्वा तु द्रोणपुत्रो विशांपते ॥ अवतीर्य रथोपस्थान् देवेशं प्रणतः स्थितः १ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ उग्रं स्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वभीशानमी
श्वरम् ॥ गिरिशं वरदं देवं भवभावनमीश्वरम् २ शितिकंठमजं शुक्रदक्षक्रतुहरं हरम् ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिं ३ इमं शानवासिनं दृष्टं महागणपतिं वि
भुम् ॥ खट्वांगधारिणं रुद्रं जाटिलं ब्रह्मचारिणम् ४ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्पचेतसा ॥ सोऽहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनम् ५ स्तुतं स्तुत्यं स्तूयमा
नममो घं कृत्तिवाससम् ॥ विलोहितं नीलकंठमसह्यं दुर्निवारणम् ६ शक्रं ब्रह्मसृजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतां गतिम् ७ बहुरूपं गणा
ध्यक्षं त्र्यक्षं पारिषदप्रियम् ८ धनाध्यक्षं क्षितिमुखं गौरीहृदयवल्लभम् ९ कुमारपितरं पिंगोवृषोत्तमवाहनम् ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परम् १० परंपरे
भ्यः परमं परं यस्मान्न विद्यते ॥ इष्वस्त्रोत्तमभर्तारं दिगंतं देशरक्षिणम् ११ हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिविभूषणम् ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना १२ इमां चे
दापदं घोरां तराम्यद्य सुदुष्कराम् ॥ सर्वभूतोपहारेण यक्ष्येऽहं शुचिना शुचिम् १३ इति तस्य व्यवसितं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनी वेदी प्रादुरासी
न्महात्मनः १४ तस्यां वेद्यां तदाराजं श्वित्रभानुरजायत ॥ सदिशो विदिशः खंच ज्वालाभिरिव पूरयन् १५ दीप्तास्य नयनाश्चात्र नैकपादशिरोभुजाः ॥ रत्न
चित्रांगदधराः समुद्यतकरास्तथा १६ द्वीपशैलप्रतीकाशाः प्रादुरासन्महागणाः ॥ श्ववराहोत्तरूपाश्च हयगोमायुगोमुखाः १७ ऋक्षमार्जारवदनाव्याघ्रद्वीपि
मुखास्तथा ॥ काकवक्राः प्लवमुखाः शुकवक्रास्तथैव च १८ महाजगरवक्राश्च हंसवक्राः शितप्रभाः ॥ दार्वाघाटमुखाश्चापि चाषवक्राश्च भारत १९ कूर्मनक्र
मुखाश्चैव शिशुमारमुखास्तथा ॥ महामकरवक्राश्च तिमिवक्रास्तथैव च २० हरिवक्राः क्रौंचमुखाः कपोतेभ्यमुखास्तथा ॥ पारावतमुखाश्चैव मधुवक्रास्तथैव च
२१ पाणिकर्णाः सहस्राक्षास्तथैव च महोदराः ॥ निर्मासाः काकवक्राश्च श्येनवक्राश्च भारत २२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ छवमुक्ताः मंडूक्यकाः १७ दार्वाघाटः पक्षिविशेषः १८।१९।२०।२१

11 4 11

२२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ वृहतःशेफाःमेढानि अंडाःवृषणाः पिंडिकाःजानुनोरधःपश्चाद्भागश्चयेषांतेवृत्तच्छेफांदपिंडि

तथैवाशिरसोराजनऋक्षवक्राश्चभारत ॥ प्रदीप्तनेत्रजिह्वाश्चज्वालावर्णास्तथैवच २२ ज्वालावेशाश्चराजेंद्रज्वलद्रोमचतुर्भुजाः ॥ मेघवक्रास्तथैवान्येतथाछागमु
खानृप २३ शंखाभाःशंखवक्राश्चशंखवर्णास्तथैवच ॥ शंखमालापरिकराःशंखध्वनिसमस्वनाः २४ जटाधराःपंचशिखास्तथामुंडाःकशोदराः ॥ चतुर्दंष्ट्राश्च
तुर्जिह्वाःशंकुकर्णाःकिरीटिनः २५ मौंजीधराश्चराजेंद्रतथाकुंचितमूर्धजाः ॥ उष्णीषिणोमुकुटिनश्चारुवक्राःस्वलंकृताः २६ पद्मोत्पलापीडधरास्तथामुकुटधा
रिणः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताःशतशोऽथसहस्रशः २७ शतघ्नीवज्रहस्ताश्चतथामुसलपाणयः ॥ भुशुंडीपाशहस्ताश्चदंडहस्ताश्चभारत २८ पृष्ठेषुवक्ष्येषुधयाश्चित्र
बाणोत्कटास्तथा ॥ सध्वजाःसपताकाश्चसघंटाःसपरश्वधाः २९ महापाशोद्यतकरास्तथालगुडपाणयः ॥ स्थूणाहस्ताःखड्गहस्ताःसर्पोच्छ्रितकिरीटिनः ३०
महासर्पांगदधराश्चित्राभरणधारिणः ॥ रजोध्वजाःपंकदिग्धाःसर्वेशुकुंवरस्रजः ३१ नीलांगाःपिंगलांगाश्चमुंडवक्रास्तथैवच ॥ भेरीशंखमृदंगांश्चझझरानकगो
मुखान् ३२ अवादयन्पारिषदाःप्रहृष्टाःकनकप्रभाः ॥ गायमानास्तथैवान्येनृत्यमानास्तथाऽपरे ३३ लंघयंतःप्लवंतश्चवल्गंतश्चमहारथाः ॥ धावंतोजवनामुंडाः
पवनोद्धूतमूर्धजाः ३४ मत्ताइवमहानागाविनदंतोमुहुर्मुहुः ॥ सुभीमाघोररूपाश्चशूलपट्टिशपाणयः ३५ नानाविरागवसनाश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ॥ रत्नचित्रां
गदधराःसमुद्यतकरास्तथा ३६ हंतारोद्विषतांशूराःप्रसह्यासह्यविक्रमाः ॥ पातारोऽसृग्वसौधानांमांसांत्रकृतभोजनाः ३७ चूडालाःकर्णिकाराश्चप्रहृष्टाःपिठरोद
राः ॥ अतिहस्वातिदीर्घाश्चप्रलंबाश्चातिभैरवाः ३८ विकटाःकाललंबोष्ठावृहच्छेफांडपिंडिकाः ॥ महार्हनानाविकटामुंडाश्चजटिलाःपरे ३९ सार्कंदुग्रहनक्षत्रांघ्रां
कुर्युस्तेमहीतले ॥ उत्सहेरंश्चयेहंतुंभूतग्रामंचतुर्विधम् ४० येचवीतभयानित्यंहरस्यधुकुटीसहाः ॥ कामकारकरानित्यंत्रैलोक्यस्येश्वरेश्वराः ४१ नित्यानंद
प्रमुदितावागीशावीतमत्सराः ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्ययेनयास्यंतिवैस्मयम् ४२ येषांविस्मयतेनित्यंभगवान्कर्मभिर्हरः ॥ मनोवाक्कर्मभिर्युक्तैर्नित्यमाराधितश्चयैः
४३ मनोवाक्कर्मभिर्भक्तान्पातिपुत्रानिवौरसान् ॥ पिवंतोऽसृग्वसाश्चान्येकुद्वाब्रह्माद्विषांसदा ४४ चतुर्विधात्मकंसोमंयेपिवंतिचसर्वदा ॥ श्रुतेनब्रह्मचर्येणतपसा
चदमेनच ४५ येसमाराध्यशूलार्कंभवसायुज्यमागताः ॥ यैरात्मभूतैर्भगवान्पार्वत्याचमहेश्वरः ४६ महाभूतगणैर्भुक्तेभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नानावादित्रहसितक्ष्वे
डितोत्कुष्टगर्जितैः ४७ संत्रासयंतस्तेविश्वमश्वत्थामानमभ्ययुः ॥ संस्तुवंतोमहादेवंभाःकुर्वाणाःसुवर्चसः ४८ विवर्धयिषवोद्रौणेर्महिमानंमहात्मनः ॥ जिज्ञासमा
नास्तत्तेजःसौप्तिकंचदिदृक्षवः ४९ भीमोग्रपरिचालातशूलपट्टिशपाणयः ॥ घोररूपाःसमाजग्मुर्भूतसंघाःसमंततः ५०

काः २९।४०।४१।४२।४३।४४ चतुर्विधात्मकं तोमं अन्नरूपं लतारसरूपं अमृतरूपं चंद्रमंडलरूपं चक्रादध्यात्माधिपज्ञाभिदेवाधिलोकस्थदेवतारूपादित्यर्थः ४२।४६।४७।४८।४९।५०

१२ । ५२ । ५३ ततःसौम्येनसोमदैवत्येनमंत्रेण । 'आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं । मवावाजस्यसंगये' इत्यनेनमंत्रेणआत्मानंशरीरंउपहारंहविष्यंउपाहरत्उपसादितवान् संप्रार्थस्तु हेसोम त्वंआप्यायस्व कथं तेत्वांप्रतिविश्वतःसर्वात्मनावृष्ण्यंवृष्णेरीश्वरस्याविर्भावस्थानंशरीरं११प्रविशतु ततश्चेतनशरिरेणाप्यायितस्त्वंसंगयेसंग्रामेवाजस्यवीर्यस्यदाताभव कर्मणिपक्षी वाजं जनयेयुर्भयंयेस्मत्रैलोक्यस्यापिदर्शनात् ॥ तान्प्रेक्षमाणोऽपिव्यथानचकारमहाबलः ५१ अथद्रौणिर्धनुष्पाणिर्वद्गोधांगुलित्रवान् ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमुप हारमुपाहरत् ५२ धनूंषिसमिधस्तत्रपवित्राणिसिताःशराः ॥ हविरात्मवतश्चात्मातस्मिन्भारतकर्मणि ५३ ततःसौम्येनमंत्रेणद्रौणपुत्रःप्रतापवान् ॥ उपहारंम हामन्युरथात्मानमुपाहरत् ५४ तंरुद्रैरौद्रकर्माणैर्द्रैःकर्मभिरच्युतम् ॥ अभिष्टुत्यमहात्मानमित्युवाचकृतांजलिः ५५ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ इममात्मानमद्याहंजा तमांगिरसेकुले ॥ स्वप्रौजुहोमिभगवनप्रतिगृह्णीष्वमांवलं ५६ भवद्भक्त्यामहादेवपरमेणसमाधिना ॥ अस्यामापदिविश्वात्ममुपाकुर्मितवाग्रतः ५७ त्वयिसर्वा णिभूतानेसर्वभूतेषुचासिवै ॥ गुणानांहिप्रधानानामेकत्वंत्वयितिष्ठति ५८ सर्वभूताश्रयविमोहविभूतभवस्थितम् ॥ प्रतिगृहाणमादेवयद्यशक्याःपरमेया ५९ इत्युक्त्वाद्रौणिरास्थायतांवेदीदीप्तपावकाम् ॥ संत्यज्यात्मानमारुह्यकृष्णवर्त्मन्युपाविशत् ६० तमूर्ध्वबाहुनिश्चेष्टंदृष्ट्वाहविरुपस्थितम् ॥ अब्रवीद्भगवान्साक्षान्म हादेवोहसन्निव ६१ सत्यशौचार्जवत्यागैस्तपसानियमेनच ॥ क्षांत्याभक्त्याचष्ट्याचबुद्ध्याचवचसातथा ६२ यथावदहमाराद्धःकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ तस्मा दिष्टतमःकृष्णादन्योममनविद्यते ६३ कुर्वतातातसंमानंत्वांचजिज्ञासतामया ॥ पांचालाःसहसागुप्तामायाश्चबहुशःकृताः ६४ कृतस्तस्यैवसंमानःपांचालानरक्ष तामया ॥ अभिभूतास्तुकालेननैषामद्यास्तिजीवितम् ६५ एवमुक्त्वामहात्मानंभगवानात्मनस्तनुम् ॥ आविवेशददौचास्मैविमलंखड्गमुत्तमम् ६६ अथाविष्टोभ गवताभूयोजज्वालतेजसा ॥ वेगवांश्चाभवदुद्धेदेवसृष्टेनतेजसा ६७ तमदृश्यानिभूतानिरक्षांसिचसमाद्रवन् ॥ अभितःशशिविरंयातंसाक्षादिवेश्वरम् ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसौप्तिकेपर्वणिद्रौणिकृतशिवार्चनेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथाप्रयातेशिविरंद्रौणपुत्रेमहारथे ॥ कच्चिल्लपश्चभोजश्चमयातौनव्यवर्तताम् १ कच्चित्रवारितौक्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असह्यमितिमन्वानौननिवृत्तौमहारथौ २ कच्चिदुन्मथ्यशिविरंहत्वासोमकपां डवान् ॥ दुर्योधनस्यपदवींगतौपरमिकारणे ३ पंचालैर्निहतौवीरौकच्चितुस्वपतांक्षितौ ॥ कच्चिताभ्यांकृतंकर्मतन्ममाचक्ष्वसंजय ४ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्प्रयातेशिविरंद्रौणपुत्रेमहात्मनि ॥ कृपश्चकृतवर्मांचशिविरद्वार्यतिष्ठताम् ५ अश्वत्थामातुतौदृष्ट्वायत्नवंतौमहारथौ ॥ प्रहृष्टःशनकैराजन्निदं वचनम ब्रवीत् ६ यतौभवंतौपर्याप्तौसर्वक्षत्रस्यनाशने ॥ किंपुनर्योधशेषस्यप्रसुप्तस्यविशेषतः ७

भवप्रापय भूमाप्तावित्यस्यरूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ तथेति १ कच्चिन्नोपलक्षितावित्यत्र कच्चिदित्यावर्तते २ । ३ पांचालैः पूर्वनिहतौ संतौ स्वपतां कच्चिदकोपात् स्वपतां पांचालानां कर्मवधारणं ताभ्यां कच्चिदुत्तमिति संबंधः ४ । ५ । ६ । ७

वांयुवांप्राप्येतिशेषः ८।९ उद्देशज्ञोष्टयुग्नस्यकृतः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पादाष्टीलैः पादग्रंथिभिः पार्श्वपातैरित्यर्थः २४

अहंप्रेक्ष्येशिविरंचरिष्यामिचकालवत् ॥ यथानकश्चिदपिवांजीवन्मुच्येतमानवः ८ तथाभवद्भयांकार्यस्यादितिमेनिश्चितामतिः ॥ इत्युक्त्वाप्राविशद्रौणिःपा र्थानांशिविरंमहत् ९ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्यविहायभयमात्मनः ॥ सप्रविश्यमहाबाहुरुद्देशज्ञश्चतस्यह १० दृष्ट्युग्नस्यनिलयंशनकैरभ्युपागमत् ॥ तेतुक्त्वामह त्कर्मश्रांताश्चबलवद्रणे ११ प्रसुप्ताश्चैवविध्वस्ताःसमेत्यपरिधाविताः ॥ अथप्रविश्यतद्वेश्मदृष्ट्युग्नस्यभारत १२ पांचाल्यंशयनेद्रौणिरपश्यत्सुप्तमंतिकात् ॥ क्षौमावदातेमहतस्पर्द्धयास्तरणसंवृते १३ माल्यप्रवरसंयुक्तेधूपैश्चणश्चवासिते ॥ तंशयानंमहात्मानंविस्त्रब्धमकुतोभयम् १४ प्राबोधयतपादेनशयनस्थंमही पते ॥ संबुध्यचरणस्पर्शादुत्थायरणदुर्मदः १५ अभ्यजानादमेयात्माद्रौणपुत्रंमहारथम् ॥ तमुत्पतंतंशयनादश्वत्थामामहाबलः १६ केशेज्वालभ्यपाणिभ्यांनि ष्पिपेषमहीतले ॥ सबलंतेननिष्पिष्टःसाध्वसेनचभारत १७ निद्रयाचैवपांचाल्योनाशकञ्चेष्टितुंतदा ॥ तमाक्रम्यपदाराजन्कंठेचोरसिचोभयोः १८ नदंतंवि स्फुरंतंचपशुमारममारयत् ॥ तुदन्नखैस्तुसद्रौणिनातिव्यक्तमुदाहरत् १९ आचार्यपुत्रशस्त्रेणजहिमांमाचिरंकथाः ॥ त्वत्कृतंमुकुतांल्लोकानगच्छेयंद्विपदांवर २० एवमुक्त्वातुवचनंविररामपरंतपः ॥ सुतःपंचालराजस्यआक्रांतोबलिनाभृशम् २१ तस्याव्यक्तांतुतांवाचंसंश्रुत्यद्रौणिरब्रवीत् ॥ आचार्यघातिनांलोकानसं तिकुलपांसन २२ तस्माच्छस्त्रेणनिधनंनत्वमर्हसिदुर्मते ॥ एवंबुवाणस्तंवीरंसिंहोमत्तमिवाद्रिपम् २३ मर्मस्वभ्यवधीतकुद्धःपादाष्टीलैःसुदारुणैः ॥ तस्यवीरस्य शब्देनमार्यमाणस्यवेश्मनि २४ अबुध्यंतमहाराजस्त्रियोयेचास्यराक्षेणः ॥ तेदृष्ट्वाधर्षयंतंमतिमानुषविक्रमम् २५ भूतमेवाध्यवस्यंतोनस्मप्रव्याहरन्भयात् ॥ तंतुतेनाभ्युपायेनगमयित्वायमक्षयम् २६ अध्यतिष्ठततेजस्वीरथंप्राप्यसुदर्शनम् ॥ सतस्यभवनाद्राजन्निष्क्रम्यानादयन्दिशः २७ रथेनशिविरंप्रायाजिघांसु र्द्विषतोबली ॥ अपक्रांतिततस्तस्मिन्द्रौणपुत्रेमहारथे २८ सहितैरक्षिभिःसर्वैःप्राणिदुर्योषितस्तदा ॥ राजानंनिहतंदृष्ट्वाभृशंशोकपरायणाः २९ व्याक्रोशन्क्षत्रि याःसर्वेदृष्ट्युग्नस्यभारत ॥ तासांतुतेनशब्देनसमीपेक्षत्रियर्षभाः ३० क्षिप्रंचसमनहंतकिमेतादितेचाबुवन् ॥ स्त्रियस्तुराजन्वित्रस्ताभारद्वाजंनिरिक्ष्यताः ३१ अबुवन्दीनकंठेनक्षिप्रमाद्रवतेतिवै ॥ राक्षसोवामनुष्योवानैनंजानीमहेवयम् ३२ हत्वापांचालराजानंरथमारुह्यतिष्ठति ॥ ततस्तेयोधमुख्याश्चसहसापर्यवारयन् ३३ सतानापततःसर्वानरुद्रास्त्रेणव्यपोथयत् ॥ दृष्ट्युग्नंचहत्वासतांश्चैवास्यपदानुगान् ३४ अपश्यच्छयनेसुप्तमुत्तमौजसमंतिके ॥ तमप्याक्रम्यपादेनकंठेचोर सितेजसा ३५ तथैवमारयामासविनर्दतमरिंदमम् ॥ युधामन्युश्चसंप्राप्तोमत्वातंरक्षसाहतम् ३६ गदामुद्यम्यवेगेनहृदिद्रौणिमताडयत् ॥ तदभिष्टुत्यजग्राहक्षि तौचैनमपातयत् ३७

विस्फुरंतं च पशुवत्तथैवैनममारयत् ॥ तथा सवीरो हत्वा तंततोऽन्यान्समुपाद्रवत् ३८ संसृप्तानेव राजेंद्र तत्र तत्र महारथान् ॥ स्फुरतो विपमानांश्च शमितेव पशून्मुखे
 ३९ ततो निस्त्रिंशमादाय जघानान्यान् पृथक् पृथक् ॥ भागशो विचरन् मार्गानसि युद्धविशारदः ४० तथैव गुल्मे संप्रेक्ष्य शयानान् मध्यगौलिमकान् ॥ श्रान्तान् व्य-
 स्तायुधान् सर्वानक्षणेनैव व्यपोथयत् ४१ यो धानश्चान् द्विपांश्चैव प्राच्छिनत्सवरासिना ॥ रुधिराक्षितसर्वाङ्गः कालसृष्टइवांतकः ४२ विस्फुरद्भिश्च तैर्द्रौणिर्निस्त्रिं-
 शस्योद्यमेन च ॥ आक्षेपणेन चैवासेस्त्रिधारकोक्षितोऽभवत् ४३ तस्य लोहितरक्तस्य दीप्तखड्गस्य युध्यतः ॥ अमानुष इवाकारो बभौ परमभीषणः ४४ ये त्वजा-
 ग्रंतकौरव्यतेपिशब्देन मोहिताः ॥ निरीक्ष्यमाणा अन्योन्यं दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रविष्यथुः ४५ तद्रूपं तस्य ते दृष्ट्वा क्षत्रियाः शत्रुकार्षिणः ॥ राक्षसं मन्यमानास्तं नयनानिन्य-
 मीलयन् ४६ सघोररूपो व्यचरत् कालवाच्छि विरेततः ॥ अपश्यद्द्रौपदी पुत्रानवाशिष्टांश्च सोमकान् ४७ तेन शब्देन वित्रस्ता धनुर्हस्ता महारथाः ॥ घृष्टमुग्रं हतं
 श्रुत्वा द्रौपदेया विशांपते ४८ अवाकिन् शरवातैर्भारद्वाजमभीतवत् ॥ ततस्तेन निनादेन संप्रबुद्धाः प्रभद्रकाः ४९ शिखीमुखैश्चिखंडीचद्रोणपुत्रं समार्दयन् ॥
 भारद्वाजः सतान् दृष्ट्वा शरवर्षाणि वर्षतः ५० ननाद बलवन्नादं जिघांसुस्तान् महारथान् ॥ ततः परमसंकुद्धः पितुर्वधमनुस्मरन् ५१ अवरुह्य रथोपस्थात् चरमाणो
 भिदुर्बुधे ॥ सहस्रचंद्रविमलं गृहीत्वा चर्मसंयुगे ५२ खड्गं च विमलं दिव्यं जातरूपपरिष्कृतम् ॥ द्रौपदेयान् भिदृत्य खड्गेन व्यधमद्रुली ५३ ततः स नरशादूलः प्रति-
 विध्यं महाहवे ॥ कुक्षिदेशे श्वर्षाद्राजन् सह तोन्यपतद्भुवि ५४ प्राप्तेन विद्धा द्रौणिं तु सुतसोमः प्रतापवान् ॥ पुनश्चासिंसमुद्यम्य द्रोणपुत्रमुपाद्रवत् ५५ सुतसो-
 मस्य सासितं बाहुं छित्वा नरर्षभ ॥ पुनरप्याहनत्पार्श्वे सभिन्नहृदयोऽपतत् ५६ नाकुलिस्तु शतानीकोरथचक्रेण वीर्यवान् ॥ दोभ्यां मुक्षिप्य वेगेन वक्षस्येन मता-
 डयत् ५७ अताडयच्छतानीकं मुक्तचक्रं द्विजस्तुतः ॥ सविहलो ययौ भूमिततोऽस्या पाहराच्छिरः ५८ श्रुतकर्मा तु परिघं गृहीत्वा समताडयत् ॥ अभिदृत्य ययौ
 द्रौणिं सव्ये सफलके भृशम् ५९ स तु तं श्रुतकर्माणमास्ये जघ्ने वरासिना ॥ सह तोन्यपतद्भूमौ विमूढो विहृताननः ६० तेन शब्देन वीरस्तु श्रुतकीर्तिर्महारथः ॥ अ-
 श्वत्थामानमासाद्य शरवर्षैर्वाकिरत् ६१ तस्यापि शरवर्षाणि चर्मणा प्रातिवार्यसः ॥ संकुंडलं शिरः कायात् प्राजमानमुपाहरत् ६२ ततो भीष्मनिहतारं सहस्रैः प्रभद्र-
 कैः ॥ अहनत्सर्वतो वीरं नानाप्रहरणैर्वली ६३ शिखीमुखेन चान्येन भ्रुवोर्मध्ये समार्पयत् ॥ स तु क्रोधसमाविष्टो द्रोणपुत्रो महाबलः ६४ शिखंडिनं समासाद्य द्विधा
 चिच्छेद सोऽसिना ॥ शिखंडिनं ततो हत्वा क्रोधाविष्टः परंतपः ६५

नाद्रक्तविंदवः उच्छलंति तेषां प्रकारैरेव रक्तोक्षितो न तु स्वदेहस्यान्येन प्रहारादित्यर्थः

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । फलकेऽताडयदित्यन्वयः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ पांडुसृंजयान् पांडवसंबाधिनाः सृंजयान् पांडोर्गोत्रापस्यानि सृंजयाश्चतान्वा ८० । ८१ । ८२ । ८३

प्रभद्रकगणान्सर्वान् भिदुर्बुधेन वेगवान् ॥ यच्च शिष्टं विराटस्य बलंतु भृशमाद्रवत् ६३ दुपदस्य च पुत्राणां पौत्राणां सुहृदामपि ॥ चकार कदनं घोरं दृष्ट्वा दृष्ट्वा महाबलः
 ६७ अन्यानन्यांश्च पुरुषानभिसृत्या भिसृत्य च ॥ न्यक्तं तदसिना द्रौणिरसि मार्गविशारदः ६८ कालीरक्तास्य नयनारक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥ रक्तांबरधरामेकां पाश-
 हस्तां कुटुंबिनीम् ६९ ददृशुः कालरात्रिते गायमानां मवस्थिताम् ॥ नराश्वकुंजरान्पाशैर्वद्धा घोरैः प्रतस्थुषी ७० वहंतीं विविधान्प्रेतान्पाशबद्धान्चिभूर्धजान् ॥
 तथैव च सदाराजत्रयस्तशस्त्रान् महारथान् ७१ स्वप्रेसुप्तान्नयंतीं तारात्रिष्वन्यासुमारिष ॥ ददृशुर्योधमुख्यास्ते घ्नंतं द्रौणिं च सर्वदा ७२ यतः प्रभृतिसंग्रामः कुरु-
 पांडवसेनयोः ॥ ततः प्रभृतितांकन्यामपश्यन् द्रौणिमेव च ७३ तांस्तुदैवहतान्पूर्वपश्चाद्द्रौणिर्व्यपातयत् ॥ त्रासयन् सर्वभूतानि विनदन् भैरवान् रवान् ७४ तदनु-
 स्मृत्य ते वीरादर्शनं पूर्वकालिकम् ॥ इदं तदित्यमन्यंत देवेनोपनिषिताः ७५ ततस्तेन निनादेन प्रत्यबुद्धं तं धन्विनः ॥ शिविरे पांडवेयानां शतशोथसहस्रशः ७६
 सोच्छिनत्कस्यचित्पादौ जघनं चैव कस्यचित् ॥ कांश्चिद्भिभेदपार्श्वेषु कालसृष्टइवांतकः ७७ अत्युग्रप्रतिपिष्टैश्च न ददृशुर्भृशोत्कटैः ॥ गजाश्वमथितैश्चान्यैर्मही-
 कीर्णाऽभवत्प्रभो ७८ क्रोशतां किमिदं कोऽयं कः शब्दः किं नु किं कृतम् ॥ एवं तेषां तथा द्रौणिरंतकः समपद्यत् ७९ अपेत शस्त्रसन्नाहान्सन्नद्वान्पांडुसृंजयान् ॥ प्राहि-
 णोन्मृत्युलोकाय द्रौणिः प्रहरतांवरः ८० ततस्तच्छस्त्रवित्रस्ता उत्पतंतो भयातुराः ॥ निद्रांधानष्टसंज्ञाश्च तत्र तत्र निलिलियरे ८१ ऊरुस्तंभगृहीताश्च कश्मला-
 भिहतौजसः ॥ विनदंतो भृशं त्रस्ताः समासीदन्परस्परम् ८२ ततो रथं पुनर्द्रौणिरास्थितो भीमनिःस्वनम् ॥ धनुष्पाणिः शरैरेन्यान्प्रेषयद्द्वैयमक्षयम् ८३ पुनरुत्प-
 ततश्चापि दूरादपि नरोत्तमान् ॥ शूरान्संपततश्चान्यान्कालरात्र्यैव देदयत् ८४ तथैव स्यंदनाग्रेण प्रमथन्सविधावति ॥ शरवर्षैश्च विविधैरवर्षच्छात्रवांस्ततः ८५
 पुनश्च सुविचित्रेण शतचंद्रेण चर्मणा ॥ तेन चाकाशघर्णेन तथाऽचरत्सोऽसिना ८६ तथा स शिविरं तेषां द्रौणिराहवदुर्मदः ॥ व्यक्षोभयत् राजेंद्रमहाहदमिव द्विपः
 ८७ उत्पेतुस्तेन शब्देन यो धाराजन् चित्तसः ॥ निद्रार्ताश्च भयार्ताश्च व्यधावंत ततस्ततः ८८ विस्वरंचु कुशुश्चान्येव हवद्वदंतथाऽवदन् ॥ न च स्म प्रत्यपद्यंत शस्त्रा-
 णिव सनानि च ८९ विमुक्तकेशाश्चाप्यन्येनाभ्यजानन्परस्परम् ॥ उत्पतंतोऽपतन् श्रान्ताः केचित्तत्राभ्रमंस्तदा ९० पुरीषमसृजन् केचित्कोचिन्मूत्रं प्रसुसुबुः ॥
 बंधनानि च राजेंद्रसंछिद्य तुरगाद्विपाः ९१ समंपर्यपतंतश्चान्ये कुर्वंतो महदाकुलम् ॥ तत्र केचिन्नराभीता व्यलीयंतमहीतले ९२ तथैव तान्निपतितान् पिषन्ग-
 जवाजिनः ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानैरक्षांसि पुरुषर्षभ ९३ हृष्टानिव्यनदद्भुर्मुदा भरतसत्तम ॥ सशब्दः पूरितो राजन्भूतसंघैर्मुदायुतैः ९४ अपूरयद्दिशः सर्वा-
 दिवंचातिमहान्स्वनः ॥ तेषामात्तरं श्रुत्वा वित्रस्ता गजवाजिनः ९५

८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

१३। १७। १८ अमंजनगाम्राण्यनमयन् अमृद्वनपरस्परमदितवन्तः १९ अविषमअपिषन् १००। १ कांदिशीकाः भयहृताः १। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। ११०। ११। १२। १३। १४
मुक्ताः पर्यपतनराजन्मृद्वन्तः शिविरेजनम् ॥ तैस्तत्रपरिधावाद्भिश्चरणोदोरितरजः १६ अकरोच्छिविरेतेपारजन्याद्विगुणतमः ॥ तस्मिस्तमसिसंजातेप्रमूढाः
सर्वतोजनाः १७ नाजानन्पितरः पुत्रान्भ्रातृन्भ्रातरएवच ॥ गजोगजानतिक्रम्यनिर्मनुष्याहयाहयान् १८ अताडयन्स्तथाऽभंजन्स्तथाऽमृद्वन्श्चभारत ॥ ते
भग्नाः प्रपतन्तिस्मिन्प्रतश्चपरस्परम् १९ न्यपातयन्स्तथाचान्यान्पातयित्वातदाऽपिषन् ॥ विचेतसः सानिद्राश्चतमसाचावृतानराः १०० जह्नुः स्वानेवतत्रा
थकालेनैवप्रचोदिताः ॥ त्यक्त्वाद्वाराणिचद्वास्थास्तथागुल्मानिगौलिमकाः १ प्राद्वन्तयथाशक्तिकांदिशीकाविचेतसः ॥ विप्रनष्टाश्चतेऽन्योन्यंनानजानन्ततथा
विभो २ क्रोशन्तस्तातपुत्रेतिदेवोपहतचेतसः ॥ पलायतांदिशःस्तेषांस्वानप्युत्सृज्यवांधवान् ३ गोत्रनामभिरन्योन्यमाक्रदन्ततोजनाः ॥ हाहाकारंचकु
र्वाणाः पृथिव्यांशिरतेपरे ४ तान्बुद्धारणमध्येऽसौद्रोणपुत्रोन्यवारयत् ॥ तत्रापरेवध्यमानामुर्मुहुरचेतसः ५ शिविरात्रिपतन्तिस्मक्षत्रियाभयपीडिताः ॥
तांस्तुनिष्पतितांस्त्रस्तानांशिविराज्जीवितैषिणः ६ कृतवर्माकृपश्चैवद्वारदेशेनिजप्रभुः ॥ विस्मस्तयन्त्रकवचान्मुक्तकेशान्कृतान्जलीन् ७ वेपमानानक्षितौभीता
त्रैवकांश्चिदमुच्यताम् ॥ नामुच्यततयोः कश्चिन्निष्कांतः शिविराद्बहिः ८ कृपश्चैवमहाराजहादिक्यश्चैवदुर्मतिः ॥ भूयश्चैवचिकीर्षितौद्रोणपुत्रस्यतौप्रियम्
९ त्रिषुदेशेषुददतुः शिविरस्यहुताशनम् ॥ ततःप्रकाशेशिविरेखङ्गेनपितृनन्दनः ११० अश्वत्थामामहाराजव्यचरत्कृतहस्तवत् ॥ कांश्चिदापततोविरान
परांश्चैवधावतः ११ व्ययोजयतखड्गेनप्राणैर्द्विजवरोत्तमः ॥ कांश्चिद्योधान्सखड्गेनमध्येसंछिद्यवीर्यवान् १२ अपातयद्द्रोणपुत्रः संरब्धास्तिलकांडवत् ॥ नि
नदद्भिर्भृशायस्तैर्नराश्चद्विरदोत्तमैः १३ पतितैरभवत्कीर्णामेदिनीभरतर्षभ ॥ मानुषाणांसहस्रेषुहतेषुपतितेषुच १४ उदतिष्ठन्कंधानिवहून्पुथायचाप
तन् ॥ सायुधान्संगदान्बाहून्विचकर्तेशिरांसिच १५ हस्तिहस्तोपमानूरून्हस्तान्पादांश्चभारत ॥ पृष्ठच्छिन्नानपार्श्वच्छिन्नानशिरश्छिन्नांस्तथाऽपरान्
१६ समहात्माऽकरोद्भौजिः कांश्चिच्चापिपराङ्मुखान् ॥ मध्यदेशेनरानन्यांश्चिच्छेदान्यांश्चकर्णतः १७ अंसदेशेनिहत्यान्यान्कायेप्रवेशयच्छिरः ॥ एवंविचर
तस्तस्यनिघ्नतः सुबहून्नरान् १८ तमसारजनीघोराबभौदारुणदर्शना ॥ किंचित्प्राणैश्चपुरुषैर्हतेऽन्यैः सहस्रशः १९ बहुनाचगजाश्चैनभूरभूद्रीमदर्शना ॥
यक्षरक्षःसमाकीर्णैरथाश्चद्विपदारुणे १२० कुद्वेनद्रोणपुत्रेणसंछन्नाः प्रापतन्भुवि ॥ भ्रातृनन्येपितृनन्येपुत्रानन्येविचुकुशुः २१ केचिदूचुर्नतत्कुद्वैधार्तराट्टैः
कृतंरणे ॥ यत्कृतंनः प्रसुप्तानारक्षोभिः कूरकर्मभिः २२ असात्रिध्याद्विपार्थानामिदं वः कदनंकृतम् ॥ नचासुरैर्नगंधर्वैर्नयक्षैर्नचराक्षसैः २३ शक्योविजेतुंको
तेयोगोत्तायस्यजनार्दनः ॥ ब्रह्मण्यः सत्यवाग्दातः सर्वभूतानुकंपकः २३ नचसुप्तं प्रमत्तवान्यस्तशस्त्रं कृतान्जलिम् ॥ धावन्तमुक्तकेशावाहन्तिपार्थो धनंजयः २५

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५

२६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ मृश्राशिताभृशंसंतपिताः । दंत्यपाटेअसगतिदीप्यादानेधित्यस्यवाक्पं मृशमुदीपिताइत्त्वयः ३९ विदु

तदिदंनः कृतंघोरंरक्षोभिः कूरकर्मभिः ॥ इतिलालप्यमानाः स्मशेरतेवहवोजनाः २६ स्तनतांचमनुष्यणामपरेषांचकूजताम् ॥ ततोमुहूर्तांप्राशाम्यत्सशब्द
स्तुमुलोमहान् २७ शोणितव्यातिपित्तायांवसुधायांचभूमिष ॥ तद्रजस्तुमुलंघोरंरक्षगेनांतरधीयत २८ सचेष्टमानानुद्विग्नात्रिरुसाहान्सहस्रशः ॥ न्यपात
यन्नरान्कुद्वः पशून्पशुपतिर्यथा २९ अन्योन्यंसंपरिष्वज्यशयानान्द्रवतोऽपरान् ॥ संलीनान्युध्यमानांश्चसर्वान्द्रौणिरपोथयत् १३० दह्यमानाहुताशेनव
ध्यमानाश्चतेनते ॥ परस्परंतदायोधाननयद्यमसादनम् ३१ तस्यारजन्यास्वर्धेनपांडवानांमहद्वलम् ॥ गमयामासराजेंद्रद्रौणिर्यमनिवेशनम् ३२ निशा
चराणांसत्वानारात्रिः साहर्षवर्द्धिनी ॥ आसीन्नरगजाश्चानारौद्रीक्षयकरीभृशम् ३३ तत्रादृश्यन्तरक्षांसिपिशाचाश्चपृथग्विधाः ॥ खादंतोनरमांसानिपिबन्तः
शोणितानिच ३४ करालाः पिंगलाश्चैवशैलदंतारजस्वलाः ॥ जटिलादिर्बिशंखाश्चपंचपादामहोदराः १३५ पश्चादंगुलयोरूक्षाविरूपाभैरवस्वनाः ॥ घंटाजा
लावसक्ताश्चनीलकंठाविभीषणाः ३६ सपुत्रदारासुकूराः सुदुर्दर्शाः सुनिघृणाः ॥ विविधानिचरूपाणितत्रादृश्यन्तरक्षसाम् ३७ पीत्वाचशोणितंहृष्टाः प्रानृत्य
न्गणशोपरे ॥ इदंपरमिदंमध्यमिदंस्वाद्वितिचाबुवन् ३८ मेदोमज्जास्थिरक्तानांवसानांचभृशशिताः ॥ परेमांसानिखादंतः क्रव्यादामांसजीविनः ३९ वसाश्चैवा
परेपीत्वापर्यधावन्विकुक्षिकाः ॥ नानावक्रास्तथारौद्राः क्रव्यादाः पिशिताशनाः १४० अयुतानिचतत्रासन्प्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ रक्षसांघोररूपाणांमहतांकू
रकर्मणाम् ४१ मुदितानांविहृतानांतस्मिन्महतिवैशसे ॥ समेतानिवहून्यासन्भूतानिचजनाधिप ४२ प्रत्यूषकालेशिविरात्प्रतिगंतुमियेषसः ॥ नृशोणिताव
सिक्तस्यद्रौणेरासीदसित्सरुः ४३ पाणिनासहसंश्लिष्टएकीभूतइवप्रभो ॥ दुर्गमांपदवींमत्वाविरराजजनक्षये ४४ युगांतैर्भवूतानिभस्मकृत्वेवपावकः ॥ यथा
प्रतिज्ञंतकर्मकृत्वाद्रौणायानिःप्रभो ४५ दुर्गमांपदवीं गच्छन्पितुरासीद्व्रतज्वरः ॥ यथैवसंसुप्तजनेशिविरेप्राविशन्निशि ४६ तथैवहत्वानिःशब्देनिश्चक्रामनरर्ष
भः ॥ निष्क्रम्यशिविरात्तस्मात्ताभ्यांसंगम्यवीर्यवान् ४७ आचरुयौकर्मतत्सर्वंहृष्टः सहर्षयन्विभो ॥ तावथाचरुयतुस्तस्मैप्रियंप्रियकरौतदा ४८ पांचालान्मृ
जयांश्चैवविनिकृत्तान्सहस्रशः ॥ प्रीत्याचोच्चरुदक्रोशन्तथैवास्फोटयन्तलान् ४९ एवंविधाहिसारात्रिः सोमकानांजनक्षये ॥ प्रसुप्तानांप्रमतानामासीत्सुभृशदारु
णा १५० असंशयंहिकालस्यपर्यायोदुरतिक्रमः ॥ तादृशानिहतायत्रकृत्वाऽस्माकंजनक्षयम् ५१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रागेवसुमहत्कर्मद्रौणिरेतन्महारथः ॥
नाकरोदीदृशंकस्मान्मत्पुत्रविजयेष्टतः ५२ अथकस्माद्व्रतेषुद्रकर्मदंकृतवानसौ ॥ द्रोणपुत्रोमहात्मासतन्मेशंसितुर्महसि ५३ संजय उवाच ॥ तेषांनूनंभयान्ना
सौकृतवान्कुरुनंदन ॥ असात्रिध्याद्विपार्थानांकेशवस्यचधीमतः ५४ त्रिकाः विपुलकुशयः १४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४।

॥ १ ॥

सात्यकेश्वापिकर्मेदं द्रोणपुत्रेण साधितम् ॥ कोहितेषां समक्षं तान् हन्यादपि मरुत्पातिः ५५ एतदीदृशकं वृत्तराजं सुतजने विभो ॥ ततो जनक्षयं कृत्वा पाण्डवानां
महात्पयम् ५६ दिष्ट्यादिष्टैव चान्योन्यं समेत्योर्चुर्महारथाः ॥ पर्यष्वजत्ततो द्रोणिस्ताभ्यां संप्रतिनंदितः ५७ इदं हर्षात्तु सुमहदादं देवाक्यमुत्तमम् ॥ पां
चालानिहताः सर्वे द्रौपदेयाश्च सर्वशः ५८ सोमकामस्य शेषाश्च सर्वे विनिहता मया ॥ इदानीं कृतकृत्याः स्मयामतत्रैव माचिरम् ॥ यदि जीवति नो राजा तस्मै शं
सामहेव यम् १५९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि रात्रियुद्धे पांचालादिवधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेहत्वा सर्वपांचालान् द्रौपदेयां
श्च सर्वशः ॥ आगच्छन्सहितास्तत्र यत्र दुर्योधनो हतः १ गत्वा चैनमपश्यंत किंचित्प्राणं जनाधिपम् ॥ ततो रथेभ्यः प्रस्कंद्य परिव्रुस्तवात्मजम् २ तं भग्नस
क्थं राजेन्द्र कृच्छ्राणमचेतसम् ॥ वमंतं रुधिरं वक्रादपश्यन् वसुधातले ३ वृत्तं समं तादृहुभिः श्वापदैर्घैरदर्शनैः ॥ शालावृकगणैश्चैव भक्षयिष्यद्विरंतिकात् ४
निवारयंतं कृच्छ्रात्तान् श्वापदांश्च चिखादिषून् ॥ विचेष्टमानं मर्त्यांश्च भृशं गावोदनम् ५ तं शयानं तथा दृष्ट्वा भूमौ सुरुधिरोक्षितम् ॥ इतः शिष्टास्त्रयो वीराः शो
कार्ताः पर्यवारयन् ६ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ तैस्त्रिभिः शोणितादिग्धैर्निःश्वसद्भिर्महारथैः ७ शुशुभे स वृत्तो राजा वेदात्रिभिरिवाग्निभिः ॥ ते
तं शयानं संप्रेक्ष्य राजानमतथोचितम् ८ अविषह्येन वुः खेन ततस्तेरुदुस्त्रयः ॥ ततस्तुरुधिरं हस्तैर्मुखात्निर्मृज्यतस्य हि ॥ रणे राज्ञः शयानस्य कृपणं पर्यदेव
यन् ९ ॥ कृप उवाच ॥ न देवस्यातिभारोऽस्ति यदयं रुधिरोक्षितः ॥ एकादशच भूभर्ता शैते दुर्योधनो हतः १० पश्य चामीकराभस्य चामीकरा विभूषिताम् ॥
गदांगदाप्रियस्ये मांसभीषे पतितां भुवि ११ इयमेनं गदाधूरं न जहाति रणे रणे ॥ स्वर्गायापि व्रजंतं हि न जहाति यशस्विनम् १२ पश्ये मांसहवीरेण जांबूनदवि
भूषिताम् ॥ शयानां शयने हर्म्ये भार्या प्रीतिमतीमिव १३ योऽयं मूर्धाभिषिक्तानामग्रे जातः परंतपः ॥ सह तोयसते पांभून्पश्य कालस्य पर्ययम् १४ येनाजौ
निहता भूमावशेरत हतद्विषः ॥ स भूमौ निहतः शैते कुराजः परैरयम् १५ भयान्नमंति राजानो यस्य स्मशतसंघशः ॥ सर्वैरशयने शैते कव्याद्भिः परिवारितः
१६ उपासत द्विजाः पूर्वमर्थहेतोर्यमीश्वरम् ॥ उपासते च तं ह्ययं कव्यादामांसहेतवः १७

५ । १ । ५६ । ५७ । ५८ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० मांसहेतवः मांसाधिपः १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

॥ संजय उवाच ॥ तं शयानं कुरुश्रेष्ठ ततो भरतसत्तम ॥ अश्वत्थामासमालोक्य करुणं पर्यदेव यत् १८ आहुस्त्वां राजशार्दूलमुख्यं सर्वधनुष्मताम् ॥ धनाध्यक्षोप
मं युद्धे शिष्यं संकर्षणस्य च १९ कथं विवरमद्राक्षीद्वीमसेनस्तवानघ ॥ बलिनं कृतिनं नित्यं सच पापात्मवानृप २० कालो नूनं महाराजलोकेऽस्मिन् बलवत्तरः ॥
पश्यामो निहतं त्वांच भीमसेनेन संयुगे २१ कथं त्वां सर्वधर्मज्ञं क्षुद्रः पापो वृकोदरः ॥ निकृत्या हतवान्मंदो नूनं कालो दुरत्ययः २२ धर्मयुद्धे ह्यधर्मेण समाहूयौजसामृधे ॥
गदया भीमसेनेन निर्भग्रे सक्थिनी तव २३ अधर्मेण हतस्याजौ घृद्यमानं पदाशिरः ॥ यत्पेक्षितवान्क्षुद्रं धिक्कृष्णं धिग्युधिष्ठिरम् २४ युद्धेष्वपवादिष्यंति योधा
नूनं वृकोदरम् ॥ यावत्स्थास्यंति भूतानि निकृत्या ह्यसिपातितः २५ न नुरामोऽब्रवीद्राजं स्त्वांसदाय दुर्नदनः ॥ दुर्योधनसमो नास्ति गदया इति वीर्यवान् २६
श्लाघते त्वां हि वाष्णे यो राजन्संस्तु भारत ॥ स शिष्यो मम कौरव्यो गदायुद्ध इति प्रभो २७ यां गतिं क्षत्रियस्याहुः प्रशस्तां परमर्षयः ॥ हतस्याभिमुखस्याजौ प्रा
प्तस्त्वमसितां गतिम् २८ दुर्योधननशोचामित्वामहं पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रौ तु शोचामि गांधारीपितरंच ते २९ भिक्षुकौ विचरिष्ये तेशोचंतौ पृथिवीमिमाम् ॥ धि
गस्तुकृष्णं वाष्णे यमर्जुनं चापि दुर्मतिम् ३० धर्मज्ञमानि नौ यौ त्वां वध्यमानमुपेक्षताम् ॥ पाण्डवाश्चापिते सर्वे किं वक्ष्यंति नराधिप ३१ कथं दुर्योधनोऽस्माभिर्हत इ
त्यनपत्रपाः ॥ धन्यस्त्वमसि गांधारेयस्त्वमायोधने हतः ३२ प्रायशोऽभिमुखः शत्रून्धर्मेण पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रा हि गांधारीनिहतज्ञातिवांधवा ३३ प्रज्ञाचक्षुश्च
दुर्धर्षः कां गतिं प्रतिपत्स्यते ॥ धिगस्तुकृतवर्माणं मां कृपंश्च महारथम् ३४ ये वयं न गताः स्वर्गं त्वां पुरस्कृत्य पार्थिवम् ॥ दातारं सर्वकामानां राक्षितारं प्रजाहितम्
३५ यद्वयं नानुगच्छाम त्वां धिगस्मात्त्राधमान् ॥ कृपस्य तव वीर्येण मम चैव पितुश्च मे ३६ स भृत्यानां न रव्याघ्ररत्नवंति गृहाणि च ॥ तव प्रसाददस्माभिः समित्रैः सह
वांधवैः ३७ अवाप्ताः क्रतवो मुख्या बहवो भूरिदक्षिणाः ॥ कुतश्चापीदृशं पापाः प्रवर्तिष्यामहेव यम् ३८ यादृशेन पुरस्कृत्य त्वंगतः सर्वपार्थिवान् ॥ वयमेव त्रयो
राजन्गच्छंतं परमां गतिम् ३९ यद्वै त्वां नानुगच्छामस्तेन वक्ष्यामहेव यम् ॥ तत्स्वर्गहीना हीनार्थाः स्मरंतः सुकृतस्य ते ४० किं नाम तद्भवेत्कर्म येन त्वां न व्रजा
मैव ॥ दुःखं नूनं कुरुश्रेष्ठ चरिष्याममहीमिमाम् ४१ हीनानां न स्वयाराजन्कुतः शांतिः कुतः सुखम् ॥ गत्वेव तु महाराज समेत्य च महारथान् ४२ यथा ज्येष्ठं यथा
श्रेष्ठं पूजयेवं च नान्मम ॥ आचार्यं पूजयित्वा च केतुं सर्वधनुष्मताम् ४३ हतं मया द्युशंसे तथा दृष्टुं नराधिप ॥ परिष्वजेथाराजानं बालिहं सुमहारथम् ४४
सैधवं सोमदत्तं च भूरिश्रवसमेव च ॥ तथा पूर्वगतामन्यान् स्वर्गे पार्थिवसत्तमां च ४५ अस्मद्वाक्यात्परिष्वज्य संपृच्छेस्त्वमनामयम् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ इत्ये
व मुक्त्वा राजानं भग्नसक्थमचेतनम् ॥ अश्वत्थामासमुदीक्ष्य पुनर्वचनमब्रवीत् ४७ धक्ष्यामहे मस्मीमवेम ४८ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ नमोऽकरोदिति । पापः केठगतप्राणोऽप्यभिनेदतिपाविने ॥ द्रौणिप्रसुप्तवालप्रंषासुभूकुरादिव ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२
 दुर्योधनजीवसित्वंवाक्यंश्रोत्रसुखंशृणु ॥ सप्तपांडवतःशेषाधार्तराष्ट्रास्त्रयोवयम् ४८ तेचैवभ्रातरःपंचवासुदेवोऽथसात्यकिः ॥ अहंचकृतवर्माचरुपःशारद्व
 तस्तथा ४९ द्रौपदेयाहताःसर्वेष्टुष्टुमस्यचात्मजाः ॥ पांचालानिहताःसर्वेमत्स्यशेषंचभारत ५० कृतेप्रतिकृतंपश्यदत्तपुत्राहिपांडवाः ॥ सौप्तिकेशिविरं
 तेषांहतंसनरवाहनम् ५१ मयाचपापकर्माऽसौष्टुष्टुमोमहीपते ॥ प्रविश्यशिविरंरात्रौपशुमारेणमारितः ५२ दुर्योधनस्तुतांवाचंनिशम्यमनसःप्रियाम् ॥
 प्रतिलभ्यपुनश्चेतद्वचनमब्रवीत् ५३ नमोऽकरोत्तद्वाग्योनकणोने चतोपिता ॥ यत्त्वयाकृपभोजाभ्यांसहितेनाद्यमेकतम् ५४ सचसेनापतिःशुद्रोहतःसार्धं
 शिखंडिना ॥ तेनमन्येमघवतासममात्मानमद्यैव ५५ स्वस्तिप्राप्तुतभद्रंवःस्वर्गेनःसंगमःपुनः ॥ इत्येवमुक्तातूष्णींसकुराजोमहामनाः ५६ प्राणानुपासृ
 जह्वाःसुहृदां दुःखमुत्सृजन् ॥ अपाक्रामादिवंपुण्यांशरीरंक्षितिमाविशत् ५७ एवमेतेनिधनंयातःपुत्रोदुर्योधनो नृप ॥ अग्रेयात्वारणेशूरःपश्चाद्विनिहतःपरैः
 ५८ तथैवतेपरिष्वक्ताःपरिष्वज्यचतेनृपम् ॥ पुनःपुनःप्रेक्षमाणाःस्वकानारुरुहूरथान् ५९ इत्येवंद्रोणपुत्रस्यनिशम्यकरुणांगिरम् ॥ प्रत्यूषकालेशोकार्ताः
 प्राद्रवन्नगरं प्रति ६० एवमेषक्षयोवृत्तःकुरुपांडवसेनयोः ॥ घोरोविशसनोरोद्रोराजनदुर्मित्रितेतव ६१ तवपुत्रेगतेस्वर्गशोकार्तस्यममानघ ॥ ऋषिदत्तं प्रन
 ष्टं तद्विव्यदर्शित्वमद्यैव ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः पुत्रस्य निधनं तदा ॥ निःश्वस्य दीर्घमुष्णं च ततश्चितापरोऽभवत् ६३ ॥ इति श्रीमहा
 भारते सौप्तिके पर्वणि दुर्योधनप्राणत्यागेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४४ ॥ अथैषीकपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां ष्टुष्टुमस्य सारथिः ॥ शशं
 सधर्मराजाय सौप्तिके कदनं कृतम् १ ॥ सूत उवाच ॥ द्रौपदेयाहता राजन् द्रुपदस्यात्मजैः सह ॥ प्रमत्तानि शिविष्वस्ताः स्वपंतः शिविरेष्वके २ कृतवर्मणा नृशं
 सेन गौतमेन कृपेण च ॥ अश्वत्थाम्ना च पापेन हतं वः शिविरं निशि ३ एतैर्नरगजाश्वानां प्रासशक्तिपरश्वधैः ॥ सहस्राणि निहतं तद्भिर्निःशेषं ते बलं कृतम् ४ छिद्य
 मानस्य महतो वनस्येव परश्वधैः ॥ शुश्रुवे सुमहान् शब्दो बलस्य तव भारत ५ अहमेकोऽवशिष्टस्तु तस्मात्सैन्यान्महामते ॥ मुक्तः कथंचिद्धर्मात्मन्यव्यग्राच कृत
 वर्मणः ६ तच्छ्रुत्वा वाक्यमाशिवंकुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पपात मर्त्या दुर्धर्षः पुत्रशोकसमन्वितः ७ पतंतं तमतिक्रम्य परिजग्राह सात्यकिः ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैव
 माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ८ लब्धचेतास्तु कौंतेयः शोकविह्वलयागिरा ॥ जिह्वा शत्रून् जितः पश्चात्पर्यदेवयदार्तवत् ९ दुर्विदागतिरर्थानामपियेदिव्यचक्षुषः ॥ जी
 यमाना जयन्त्येजयमाना वयं जिताः १० हत्वा भ्रातृन् वयस्यांश्च पितृन् पुत्रान्सुहृद्गणान् ॥ बंधून् मात्यान् पौत्रांश्च जिह्वा सर्वान् जिता वयम् ११

१३ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४४ ॥ जयेन हर्षतामनुपदमेव शोकमथे प्रवर्तते इति दर्शयन्नेषीकमारभते तस्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 अतिक्रम्य धैर्यमर्थादात्यक्ता पतंतम् ८ । ९ अन्ये शत्रवः जयमानाः जयंतः जितानां जयो जयतां पराजयः फलतोऽभूदिति महदाश्चर्यमिदं १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ व्यमुंचंत मुक्ताः कर्णस्य कर्णात् प्रमादादस्मत्कृतादसां निध्यात् १६ । १७ । १८ । १९ तनुप्राणिनानाविधानि शस्त्राणि च तेषां द्रोमः प्रक्षेपो यत्र तंतनुप्राणाना
 अभयो ह्यर्थसंकाशस्तथाऽनर्थोऽर्थदर्शनः ॥ जयोऽयमजयाकारो जयस्तस्मात्पराजयः १२ याज्जित्वा तप्यते पश्चादापन्न इव दुर्मतिः ॥ कथं मन्येत विजयंततो
 जिततरः परैः १३ येषामर्थाय पापं स्याद्विजयस्य सुहृद्वधैः ॥ निर्जितैरप्रमत्तैर्हि विजिता जितकाशिनः १४ कर्णिनालीकदंष्ट्रस्य खड्गजिह्वस्य संयुगे ॥ चापव्या
 तस्य रौद्रस्य ज्यातलस्वननादिनः १५ रुद्धस्य नरसिंहस्य संग्रामेष्वपलायिनः ॥ ये व्यमुंचंत कर्णस्य प्रमादात्तदमेहताः १६ रथहृदं शरवर्षोर्मिमंतरत्नाचितं वाह
 नवाजियुक्तम् ॥ शक्त्युष्टिर्मानि ध्वजनागनक्रंशरासनावर्तमहेषु फेनम् १७ संग्रामचंद्रोदयवेगवेलेन्द्रोणार्णवं ज्यातलनेमिघोषम् ॥ ये ते रुरुच्चावचशस्त्रनौभिस्ते
 राजपुत्रानिहताः प्रमादात् १८ नहि प्रमादात्परमस्तिकश्चिद्धधोनराणामिह जीवलोके ॥ प्रमत्तमर्थाहिनरंसमंतात्त्यजंत्यनर्थाश्च समाविशंति १९ ध्वजोत्तमाग्रो
 च्छिद्रतधूमकेतुं शराचिपंकोपमहासमीरम् ॥ महाधनुर्ज्यातलनेमिघोषंतमुत्र नानाविधशस्त्रहोमम् २० महाचमूकक्षदवाभिपन्नं महाहवे भीष्ममयाग्निदाहम् ॥
 ये सेहुरातायुधतीक्ष्णवेगं ते राजपुत्रानिहताः प्रमादात् २१ नहि प्रमतेन नरेण शक्यं विद्या तपः श्रीर्विपुलं यशो वा ॥ पश्या प्रमादेन निहत्य शत्रून् सर्वान्महेंद्रं सुखमेव
 मानम् २२ इंद्रोपमान् पार्थिवपुत्रपौत्रान् पश्या विशेषेण हतान् प्रमादात् ॥ तीर्त्वासमुद्रं वणिजः समृद्धामग्राः कुनद्यामिव हेलमानाः २३ अमर्षितैर्योनिहताः शया
 नानिःसंशयं ते त्रिदिवं प्रपन्नाः ॥ कृष्णांतु शोचामि कथं नुसाध्वीशोकार्णवं साऽव्यविशत्यभीता २४ भ्रातृश्च पुत्राश्च हता निशम्य पांचालराजं पितरं च हृदम् ॥ ध्रुवं
 विसंज्ञापतिता पृथिव्यां सा शोष्यते शोककृशांगयष्टिः २५ तच्छोकजं दुःखमपारयं तीकथं भविष्यत्युचिता सुखानाम् ॥ पुत्रक्षयभ्रातृवधप्रणुत्रापदह्यमानेन दुता
 शनेन २६ इत्येवमार्तः परिदेवयन् सराजा कुरूणां न कुलं बभाषे ॥ गच्छानयैनामिह मंदभाग्यां समात्पक्षामिति राजपुत्रीम् २७ माद्री सुतस्तत्परिगृह्य वाक्यं ध
 र्मेण धर्मप्रतिमस्य राज्ञः ॥ ययौरथेनालयमाशु देव्याः पंचालराजस्य च यत्र दाराः २८ प्रस्थाप्य माद्री सुतमाजमीढः शोकार्दितस्तैः सहितः सुहृद्भिः ॥ रोह्यमा
 णः प्रययौ सुतानामायोधनं भूतगणानुकीर्णम् २९ सतत्प्रविश्या शिवमुग्ररूपं ददर्श पुत्रान्सुहृदः सर्वान् ॥ भूमौ शयानान् रुधिरार्द्रगान् विभ्रदं देहान् प्रहतो त
 मांगान् ३० सतांस्तु दृष्ट्वा भृशमार्तरूपो युधिष्ठिरो धर्मभृतां विरिष्ठः ॥ उच्चैः प्रचुक्रोश च कौरवाग्र्यः पपात चोर्व्यासगणो विसंज्ञः ३१ ॥ इ० म० सौ० ऐ० युधिष्ठिर
 शिविरप्रवेशे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सदृष्टानिहतां संख्ये पुत्रान् पौत्रान्सर्वांस्तथा ॥ महादुःखपरीतात्मा वभूव जनमेजय १ ततस्तस्य
 महान् शोकः प्रादुरासीन्महात्मनः ॥ स्मरतः पुत्रपौत्राणां भ्रातृणां स्वजनस्य ह २ तमभ्युपरि पूर्णाक्षं वेपमानमचेतसम् ॥ सुहृदो भृशसंविग्नाः सांत्वयां च किरेत दा ३

विधशस्त्रहोमम् २० भीष्ममयं भीष्मप्रधानमग्निदाहं भीष्मरूपेणाग्निना दाहमित्यर्थः ते सेहिरे सोढवंतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
 ३० । ३१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

४।५।६।७।८।९ दिष्टयेति पुत्रनाशापेक्षया राज्यप्राप्तिसुखं त्वमहदित्यादिभेदः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४
 ततस्तस्मिन्क्षणे कल्पोरथेनादित्यवर्चसा ॥ नकुलः कृष्णयासार्धमुपायात्परमार्तया ४ उपप्लव्यंगतासातुश्रुत्वासुमहदाप्रियम् ॥ तदाविनाशं सर्वेषां पुत्राणां व्य-
 थिताऽभवत् ५ कंपमानेव कदलीवातेनाभिसमीरिता ॥ कृष्णाराजानमासाद्यशोकार्तान्यपतद्भुवि ६ बभूववदनंतस्याः सहसाशोककर्षितम् ॥ फुल्लपद्मपलाशा-
 क्ष्यास्तमोग्रस्तइवांशुमान् ७ ततस्तां पतितां दृष्ट्वा संभ्रांत्यविक्रमः ॥ बाहुभ्यां परिजग्राह समुत्पत्य वृकोदरः ८ सासमाश्वासितातेन भीमसेनेन भामिनी ॥
 रुदती पांडवं कृष्णासाहिभारतमब्रवीत् ९ दिष्ट्याराजत्रवाप्येमामखिलां भोक्ष्यसे महीम् ॥ आत्मजान् क्षत्रधर्मेण संप्रदाययमाय वै १० दिष्ट्या त्वं कुशलीपार्थ-
 मत्तमातंगगामिनीम् ॥ अवाप्य पृथिवीं कृत्वा सौभद्रं न स्मरिष्यसि ११ आत्मजान् क्षत्रधर्मेण श्रुत्वा शूरात्रिपातितान् ॥ उपप्लव्येमया सार्धं दिष्ट्या त्वं न स्मरिष्य-
 सि १२ प्रसुप्तान् विधंश्रुत्वा द्रौणिना पापकर्मणा ॥ शोकस्तपति मां पार्थ दुताशन इवाश्रयम् १३ तस्य पापकृतो द्रौणेर्न चेदद्य त्वयारणे ॥ ह्रियते सानुबंधस्य यु-
 धिविक्रम्य जीवितम् १४ इहैव प्रायमासिष्ये तन्निबोधत पांडवाः ॥ न चेत्फलमवाप्नोति द्रौणिः पापस्य कर्मणः १५ एवमुक्ता ततः कृष्णा पांडवं प्रत्युपाविशत् ॥
 युधिष्ठिरं याज्ञसेनी धर्मराजं यशस्विनी १६ दृष्ट्वा पविष्टा राजर्षिः पांडवो महर्षिप्रिया ॥ प्रत्युवाच स धर्मात्मा द्रौपदी चारुदर्शनाम् १७ धर्म्यधर्मेण धर्मज्ञे प्राप्तास्ते-
 निधनं शुभे ॥ पुत्रास्ते भ्रातरश्चैव तान्न शोचितुमर्हसि १८ सकल्या निवनं दुर्गदूरं द्रौणिरितो गतः ॥ तस्य त्वं पातनं संख्ये कथं ज्ञास्यसि शोभने १९ द्रौपद्युवाच ॥
 द्रोणपुत्रस्य सहजो मणिः शिरसि मे श्रुतः ॥ निहत्य संख्ये तं पापं पश्येयं मणिमाहृतम् २० राजन् शिरसि ते कृत्वा जीवेयमिति मे मतिः ॥ इत्युक्त्वा पांडवं कृष्णाराजा-
 नं चारुदर्शना २१ भीमसेनमथागत्य परमं वाक्यमब्रवीत् ॥ त्रातुमर्हसि मां भीमक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २२ जहितं पापकर्मणं शंवरं मघवानिव ॥ न हिते विक्रमे तुल्यः-
 पुमानस्तीह कश्चन २३ श्रुतं तत्सर्वलोकेषु परमव्यसने यथा ॥ द्वीपोऽभूत्स्वं हि पार्थानां नगरे वारणावते २४ हिडिंबदर्शने चैव तथा त्वमभवोगतिः ॥ तथा वि-
 राटनगरे कीचकेन भृशार्दिताम् २५ मामप्युद्धृतवान् कृच्छ्रात्पौलोमीमघवानिव ॥ यथैतान्य कृथाः पार्थ महाकर्माणि वै पुरा २६ तथा द्रौणिममित्रघ्नं विनिहत्य सुखी-
 भव ॥ तस्यावदुविधं दुःखं निश्म्य परिदेवितम् २७ न चामर्षत कौंतेयो भीमसेनो महाबलः ॥ सकांचनविचित्रांगमारुरोह महारथम् २८ आदाय रुचिरं चित्रं स-
 मार्गेण गुणधनुः ॥ नकुलं सारथिं कृत्वा द्रोणपुत्रवधेष्टतः २९ विस्फार्य सशरं चापं तूर्णमश्वानचोदयत् ॥ ते हयाः पुरुषव्याघ्रचोदिता वातरंहसः ३० वेगेन त्वारि-
 ताजग्मुर्हरयः शीघ्रगामिनः ॥ शिविरात्स्वाद्गृहीत्वा सरथस्य पदमच्युतः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि द्रौणिवधार्थं भीमसेनगमने
 एकादशोऽध्यायः ११ २५।२६।२७।२८।२९।३० पदंगमनमार्गचिन्हं गृहीत्वाऽऽलक्ष्य ३१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

तस्मिन्निति १ आक्रंदे संग्रामे २।३।४।५।६।७।८ स्याता स्यास्यसि ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ मेमत्तं दातुमिच्छसितेन

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे यदूनामृषमस्ततः ॥ अब्रवीत् पुंडरीकाक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् १ एष पांडवते भ्राता पुत्रशोकपरायणः ॥ जिवांसु द्रौ-
 णिमाक्रंदे एक एवाभिधावति २ भीमः प्रियस्ते सर्वेभ्यो भ्रातृभ्यो भरतर्षभ ॥ तं कृच्छ्रगतमद्य त्वं कस्मान्नाभ्युपपद्यसे ३ यत्तदाऽऽचष्ट पुत्राय द्रोणः परपुरंजयः ॥
 अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देहं पृथिवीमपि ४ तन्महात्मा महाभागः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ प्रत्यपादय दाचार्यः प्रीयमाणो धनं जयम् ५ तं पुत्रोऽप्येक एवैनमन्वयाच दम-
 र्पणः ॥ ततः प्रोवाच पुत्राय नातिहृष्टमना इव ६ विदितं चापलं ह्यासीदात्मजस्य दुरात्मनः ॥ सर्वधर्मविदाचार्यः सोऽन्वशात्स्वसुतं ततः ७ परमापहृतेनापि न-
 स्मता तत्त्वयारणे ॥ इदमस्त्रं प्रयोक्तव्यं मानुषेषु विशेषतः ८ इत्युक्तवान् गुरुः पुत्रं द्रोणः पश्चादथोक्तवान् ॥ न त्वं जातु सतामिगं स्थातेति पुरुषर्षभ ९ स तदा ज्ञाय-
 दुष्टात्मापितुर्वचनमप्रियम् ॥ निराशः सर्वकल्याणैः शोकात्पर्यचरन् महीम् १० ततस्तदा कुरुश्रेष्ठ वनस्थे त्वयि भारत ॥ अवसद् द्वारकामेत्यवृष्णिभिः परमार्चितः-
 ११ सकदाचित्समुद्रांतिवसनद्वारवतीमनु ॥ एक एकं समागम्य मामुवाच ह सन्निव १२ यत्तदुग्रंतपः कृष्णचरन्सत्यपराक्रमः ॥ अगस्त्याद्भारताचार्यः प्रत्यपद्य-
 त मे पिता १३ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देवगंधर्वपूजितम् ॥ तदद्य मयि दाशार्हयथापितरि मे तथा १४ अस्मत्तस्तदुपादाय दिव्यमस्त्रं यदूतम् ॥ ममाप्यस्त्रं प्रयच्छ-
 त्वं चक्रं रिपुहंरणे १५ सराजन् प्रीयमाणेन मयाऽप्युक्तः कृतांजलिः ॥ याचमानः प्रयत्नेन मतोऽस्त्रं भरतर्षभ १६ देवदानवगंधर्वमनुष्यपतंगोरगाः ॥ न समामम-
 वीर्यस्य शतशिनापि पिंडिताः १७ इदं धनुरियं शक्तिरिदं चक्रमियं गदा ॥ यद्यदिच्छसि चेदस्त्रं मत्तस्तत्तदहामिते १८ यच्छक्रोपिसमुद्यंतं प्रयोक्तुमपि वारणे ॥
 तद्गृहाण विनाऽस्त्रेण यन्मे दातुमर्हसि १९ स सुनाभं सहस्रारं वज्रनाभमयस्मयम् ॥ ववेचकं महाभागो मत्तः स्पर्धन्मया सह २० गृहाण चक्रमित्युक्तो मया तु तद-
 नंतरम् ॥ जग्राहोत्पत्य सहसा चक्रं सव्येन पाणिना २१ न चैनमशकत् स्थानात्संचालयितुमप्युत ॥ अथैनं दक्षिणेनापि गृहीतुमुपचक्रमे २२ सर्वयत्नबलेनापि-
 गृह्णन्नेव मिदं ततः ॥ ततः सर्वबलेनापि यदेनं न शशाकह २३ उद्यंतुं वाचालयितुं द्रौणिः परमदुर्मनाः ॥ कृत्वा यत्नं परिश्रान्तः स न्यवर्तत भारत २४ निवृत्तमनस्त-
 स्मादभिप्रायाद्विचेतसम् ॥ अहमामं व्यसंविग्रमश्वत्थामानमब्रुवम् २५ यः सदैव मनुष्येषु प्रमाणं परमंगतः ॥ गांडीवधन्वा श्वेताश्वः कपिप्रवरकेतनः २६ यः साक्षा-
 देवदेवेश शितिकंठमुपापतिम् ॥ द्वंद्वयुद्धे पराजिष्णुस्तोषयामास शंकरम् २७ यस्मात्प्रियतरो नास्ति ममान्यपुरुषोऽभुवि ॥ नादेयं यस्य मे किंचिदपि दाराः सु-
 तास्तथा २८ तेनापि सुहृदा ब्रह्मन्पार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ नोक्तपूर्वमिदं वाक्यं यस्त्वं मामभिभाषसे २९ ब्रह्मचर्यमहद्वोरंतीर्त्वा द्वादशवार्षिकम् ॥ हिमवत्पार्श्व-
 मास्थाय यो मया तपसार्जितः ३० विनाऽपि गृहाण त्वदीयेऽस्त्रे ममेच्छानास्तीति भावः २९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०

३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ एवमिति १।२।३।४।५।६
 समानव्रतचारिण्यां रुक्मिण्यां योऽन्वजायत ॥ सनत्कुमारस्तेजस्वी प्रयुम्नो नाम मे सुतः ३१ तेनाप्येतन्महद्विव्यंचक्रमप्रतिमरणे ॥ न प्रार्थितमभून्मूढयादिदं
 प्रार्थितं त्वया ३२ रामेणातिबलेनैतन्नोक्तपूर्वकदाचन ॥ नगदेन न साविनयादिदं प्रार्थितं त्वया ३३ द्वारकावासिभिश्चान्यैर्दृष्ट्यं धकमहारथैः ॥ नोक्तपूर्वमिदं
 जातु यदिदं प्रार्थितं त्वया ३४ भारताचार्यपुत्रस्त्वं मानितः सर्वयादैः ॥ चक्रेण रथिनां श्रेष्ठकं तु तात युष्मत्समे ३५ एवमुक्तो मया द्रौणिर्मांमिदं प्रत्युवाच ह ॥ प्र
 युज्य भवते पुजां योऽस्येकृष्णत्वया सह ३६ प्रार्थितं मे मया चक्रदेवदानवपूजितम् ॥ अजेयः स्यामिति विभो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३७ त्वतोऽहं दुर्लभं काममनवाप्ये
 व केशव ॥ प्रतियास्यामि गोविंदशिखेनाभिवदस्व माम् ३८ एतत्सुभीमं भीमानामृषभेण त्वया हृतम् ॥ चक्रमप्रतिचक्रेण भुवि नान्योऽभिपद्यते ३९ एतावदु
 क्ता द्रौणिर्मां युग्यानश्चान्धनानि च ॥ आदायोपययौ कालेरत्नानि विविधानि च ४० संसरं भीदुरात्मा च चपलः कूरएव च ॥ वेदचास्त्रं ब्रह्मशिरस्तस्माद्रक्ष्यो वृको
 दरः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा युधांश्रेष्ठः सर्वयादवनं
 दनः ॥ सर्वायुधवरोपेतमारुरोहरथोत्तमम् १ युक्तं परमकां वोजैस्तुरगैर्हममालिभिः ॥ आदित्योदयवर्णस्य धुरं रथवरस्य तु २ दक्षिणामवहच्छेद्यः सुग्रीवः स
 व्यतोऽभवत् ॥ पाष्णिवाहौ तु तस्यास्तां मेघपुष्पबलाहकौ ३ विश्वकर्मकृतादिव्यारत्नधातुविभूषिता ॥ उच्छिखते वरथे मायाध्वजयष्टिरदृश्यत ४ वैनतेयः स्थि
 तस्तस्यां प्रभामंडलरश्मिवान् ॥ तस्य सत्यवतः केतुर्भुजगारिरदृश्यत ५ अथारोहदृषीकेशः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ अर्जुनः सत्यकर्माचकुराजो युधिष्ठिरः
 ६ अशोभेतां महात्मानौ दाशार्हमभितः स्थितौ ॥ रथस्थं शार्ङ्गधन्वानमश्विनाविववासवम् ७ तावुपारोप्य दाशार्हः स्यंदनं लोकपूजितम् ॥ प्रतोदेन जवोपे
 तान् परमाश्वानचोदयत् ८ तेहयाः सहस्रोत्पेतुर्गृहीत्वा स्यंदनोत्तमम् ॥ आस्थितं पांडवेयाभ्यां यदूनामृषभेण च ९ वहतां शार्ङ्गधन्वानमश्वानां शीघ्रगामिनाम् ॥
 प्रादुरासीन्महान्शब्दः पक्षिणां पततामिव १० ते समाच्छन्नव्याघ्राक्षणेन भरतर्षभ ॥ भीमसेनं महेश्वासंसमनुद्वत्यवेगिताः ११ क्रोधदीप्तौ कैतेयं द्विषदर्थं समु
 द्यतम् ॥ नाशकुबन्वारयितुं समेत्यापिमहारथाः १२ सतेषां प्रेक्षतामेव श्रीमतां दृढधन्विनाम् ॥ ययौ मागीरथी तीरं हरिभिर्भृशवेगितैः १३ यत्र स्मश्रूयते द्रौणिः
 पुत्रहंता महात्मनाम् ॥ सददर्शं महात्मानमुदकांते यशस्विनम् १४ कृष्णद्वैपायनं व्यासमासीनमृषिभिः सह ॥ तंचैव कूरकर्माणं घृताक्तं कुशचीरिणम् १५ रज
 साध्वस्तमासीनं ददर्श द्रौणिमांतिके ॥ तमभ्यधावत्कैतेयः प्रगृह्य सशरंधनुः १६ भीमसेनो महाबाहुस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ सह द्वाभीमधन्वानं प्रगृहीतशरा
 सनम् १७ आतरोऽपृष्ठतश्चास्य जनार्दन रथे स्थितौ ॥ व्यथितात्माऽभ्यद्रौणिः प्राप्तं चेदममन्यत १८ स तद्विव्यमदीनात्मा परमास्त्रमर्चितयत् ॥ जग्राह च स
 चैषीकां द्रौणिः सव्येन पाणिना १९

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९

२० अपांडवाय पांडवानामभावाय २१।२२ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ इंगितेनेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

सतामापदमासाद्य दिव्यमस्त्रमुदरयत् ॥ अमृष्यमाणस्ताञ्छूरान् दिव्यायुधवरान् स्थितान् २० अपांडवायेति रुषाव्यसृजद्धारुणं वचः ॥ इत्युक्त्वा राजशार्दूलद्रो
 णपुत्रः प्रतापवान् २१ सर्वलोकप्रमोदार्थं तदस्त्रं प्रमुनोच ह ॥ ततस्तस्यामिषीकायां पावकः समजायत ॥ प्रधक्ष्य त्रिवलीकां स्त्रीन्कालांतक्यमोपमः २२ ॥ इति
 श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्रत्यागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इंगितेनैव दाशार्हस्तमभिप्रायमादितः ॥ द्रौणिर्बुद्धा
 महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत १ अर्जुनार्जुनयद्विव्यमस्त्रं ते हृदि वर्तते ॥ द्रौणोपादिष्टं तस्यायं कालः संप्रति पांडव २ आतृणामात्मनश्चैव परित्राणाय भारत ॥ विसृजे
 तत्त्वमप्याजावस्त्रमस्त्रानिवारणम् ३ केशवेनैव मुक्तोऽथ पांडवः परवीरहा ॥ अवातर द्रुपदं प्रगृह्य सशरंधनुः ४ पूर्वमाचार्यपुत्राय ततोऽनंतरमात्मने ॥ भ्रातृ
 भ्यश्चैव सर्वेभ्यः स्वस्तीत्युक्त्वा परंतपः ५ देवताभ्यो नमस्कृत्य गुरुभ्यश्चैव सर्वशः ॥ उत्सर्ज्य शिवं ध्यायन्नस्त्रमस्त्रेण शाम्यताम् ६ ततस्तदस्त्रं सहसा सृष्ट्वा गंडीव
 धन्वना ॥ प्रज्वालमहार्चिष्मयुगांतानलसन्निभम् ७ तथैव द्रौणपुत्रस्य तदस्त्रं तिग्मतेजसः ॥ प्रज्वालमहाज्वालं तेजोमंडलसंवृतम् ८ निर्घातावहवश्चा
 सन्पेतुरुल्काः सहस्रशः ॥ महद्व्यंचभूतानां सर्वेषां समजायत ९ सशब्दमभवद्योमज्ज्वालामालाकुलं भृशम् ॥ चचाल च महीकृत्स्ना सपर्वतवनडुमा १० ते त्वस्त्रं ते
 जसीलिकां स्तापयंती व्यवस्थिते ॥ महर्षीसहितौ तत्र दर्शयामास तुस्तदा ११ नारदः सर्वभूतात्मा भरतानां पितामहः ॥ उभौ शमयितुं वीरौ भारद्वाजधनंजयो
 १२ तौ मुनी सर्वधर्मज्ञौ सर्वभूतहितैषिणौ ॥ दीप्तयोरस्त्रयोर्मध्ये स्थितौ परमतेजसौ १३ तदंतरमथाष्टप्यावुपगम्य यशस्विनौ ॥ आस्तामृषिवीरौ तत्र ज्वालिता
 विवपावकौ १४ प्राणभृद्भिरनाष्टप्यो देवदानवसंमतौ ॥ अस्त्रतेजः शमयितुं लोकानां हितकाम्यया १५ ॥ ऋषी ऊचतुः ॥ नानाशस्त्रविदः पूर्वेषु ज्यतीता महा
 रथाः ॥ नैतदस्त्रं नुप्येपुतैः प्रयुक्तं कथंचन ॥ किमिदं साहसं वीरौ कृतवन्तौ महात्ययम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि अर्जुनास्त्रत्यागे च
 तुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दृष्ट्वैव नरशार्दूलतावग्निसमतेजसौ ॥ संजहार शरं दिव्यं त्वरमाणो धनंजयः १ उवाच भरतश्रेष्ठ तावृषी प्रांज
 लिस्तदा ॥ प्रमुक्तमस्त्रमस्त्रेण शाम्यतामिति वैमया २ संहते परमास्त्रेऽस्मिन् सर्वानस्मानशेषतः ॥ पापकर्माध्रुवं द्रौणिः प्रधक्ष्यत्यस्त्रतेजसा ३ यदत्र हितमस्मा
 कं लोकानां चैव सर्वथा ॥ भवंतौ देवसंकाशौ तथा संमंतुमर्हतः ४ इत्युक्त्वा संजहारास्त्रं पुनरेव धनंजयः ॥ संहारो दुष्करस्तस्य देवैरपि हि संयुगे ५ विसृष्टस्य रणे त
 स्य परमास्त्रस्य संग्रहे ॥ अशक्तः पांडवादन्यः साक्षादपिशतक्रतुः ६ ब्रह्मतेजो ब्रह्मवन्तद्वि विसृष्टमकृतात्मना ॥ न शक्यमावर्तयितुं ब्रह्मचारिव्रतादृते ७

११।१२।१३।१४।१५।१६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ इति १।२।३।४।५।६।७

॥ १३ ॥

अचीर्णब्रह्मचर्योयःसृष्ट्वाऽऽवर्तयतेपुनः ॥ तदस्त्रं सानुबंधस्यसूधानंतस्यकृतंति ७ ब्रह्मचारीव्रतोचापिदुरवापमवाप्यतत् ॥ परमव्यसनातोऽपि नार्जुनोऽस्त्रं व्यमुचत ९ सत्यव्रतधरःशूरोब्रह्मचारीचपांडवः ॥ गुरुवर्तीचतेनास्त्रं संजहारार्जुनःपुनः १० द्रौणिर्पथसंप्रेक्ष्यतावृषीपुरतःस्थितौ ॥ नशशाकपुनर्धोरमस्त्रं संहर्तुमोजसा ११ अशक्तःप्रतिसंहारेपरमास्त्रस्यसंयुगे ॥ द्रौणिर्दीनमनाराजनद्वैपायनमभाषत १२ उत्तमव्यसनार्तेनप्राणत्राणमभीप्सुना ॥ मयैतदस्त्रमुत्सृष्टंभीमसेनभयान्मुने १३ अधर्मश्चकृतोजेनघातंराष्ट्रंजिघांसता ॥ मिथ्याचारेणभगवन्भीमसेनेनसंयुगे १४ अतःसृष्टमिदं ब्रह्मन्मयाऽस्त्रमकृतात्मना ॥ तस्यभूयोद्यसंहारं कर्तुं नाहमिहोत्सहे १५ निःसृष्टं हि मया दिव्यमेतदस्त्रं दुरासदम् ॥ अपांडवायेतिमुनेवहितेजोऽनुमंज्यवै १६ तदिदं पांडवेयानामंतकायाभिसंहितम् ॥ अद्यपांडुसुतान्सर्वानजीविताङ्गं शयिष्यति १७ कृतं पापमिदं ब्रह्मरुपाविष्टेनचेतसा ॥ वधमाशास्यपार्थानामयास्त्रं सृजतारणे १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरस्तातविद्वान्पार्थो धनं जयः ॥ उत्सृष्टवान्रोषेण न नाशयतवाहवे १९ अस्त्रमस्त्रेणतुरणे तव संशमयिष्यता ॥ विसृष्टमर्जुनेनेदं पुनश्चप्रतिसंहतम् २० ब्रह्मास्त्रमप्यवाप्यैतदुपदेशात्पितुस्तव ॥ क्षत्रधर्मान्महाबाहुना किंपतधनं जयः २१ एवं घृतिमतः साधोः सर्वास्त्रविदुषः सतः ॥ सम्राट् वंधोः कस्मात्त्वं वधमस्याचि कीर्षसि २२ अस्त्रं ब्रह्मशिरोयत्र परमास्त्रेण वध्यते ॥ समाद्वादशपर्जन्यस्तद्राष्ट्रं नाभिवर्षति २३ एतदर्थं महाबाहुः शक्तिमानपि पांडवः ॥ न विहन्यात्तदस्त्रं तु प्रजाहितचिकीर्षया २४ पांडवास्त्वं चराष्ट्रं च सदा संरक्ष्य मेव हि ॥ तस्मात्संहरदिव्यं त्वमस्त्रमेतन्महाभुज २५ अरोषस्तव चैवास्तु पार्थाः संतु निरामयाः ॥ न ह्यवर्मेण राजर्षिः पांडवो जेतुमिच्छति २६ मणिचैव प्रयच्छाद्ययस्तेशिरसितिष्ठति ॥ एतदादाय ते प्राणान्प्रतिदास्यंति पांडवाः २७ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ पांडवैर्या निरत्नानियच्चान्यत्कौरवैर्धनम् ॥ अवाप्तमिह तेभ्योऽयं मणिर्मम विशिष्यते २८ यमावध्यभयं नास्ति शस्त्रव्याधिक्षुधाश्रयम् ॥ देवेभ्योदानवेभ्योवानागेभ्यो वाकथंचन २९ न च रक्षोगणभयं न तस्करभयं तथा ॥ एवं वीर्यो मणिरयं न मेत्याज्यः कथंचन ३० यत्तु मे भगवानाहतं मे कार्यमनंतरम् ॥ अयं मणिरयं चाहमीषि कातुपतिष्यति ३१ गर्भेषु पांडवेयानाममोघं चैतदुत्तममम् ॥ न च शक्तोऽस्मि भगवन्संहर्तुं पुनरुद्यतम् ३२ एतदस्त्रमतश्चैव गर्भेषु विसृजाम्यहम् ॥ न च वाक्यं भगवतो न करिष्ये महामुने ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ एवं कुरु चान्यातु बुद्धिः कार्या त्वयाऽनघ ॥ गर्भेषु पांडवेयानां विसृज्यैतदुपारम ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततः परममस्त्रं तु द्रौणिरुद्यतमाहवे ॥ द्वैपायनवचः श्रुत्वा गर्भेषु प्रमुमोच ह ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्रस्य पांडवेयगर्भप्रवेशने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

तदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संविदे संज्ञापं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रायोपेतां मरुणा वीर्यो नियमस्तेनोपेतां २२

॥ वैशंपायनउवाच ॥ तदाऽज्ञाय हृषीकेशो विसृष्टं पापकर्मणा ॥ हृष्यमाण इदं वाक्यं द्रौणिं प्रत्यब्रवीत्तदा १ विराटस्य सुतां पूर्वस्नुषां गां डीवधन्वनः ॥ उपप्लव्यगतां दृष्ट्वा व्रतवान्ब्राह्मणोऽब्रवीत् २ परिक्षिणेषु कुरुपुत्रस्तव भविष्यति ॥ एतदस्य परिक्षित्वं गर्भस्थस्य भविष्यति ३ तस्य तद्वचनं साधोः सत्यमेतद्विष्यति ॥ परिक्षिद्रविता ह्येषां पुनर्वेशकरः सुतः ४ एवं बुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवरंतदा ॥ द्रौणिः परमसंरब्धः प्रत्युवाचेदमुत्तरम् ५ नैतदेवं यथा त्वत्पक्षपातेन केशव ॥ वचनं पुंडरीकाक्ष न च मद्राक्यमन्यथा ६ पतिष्यति तदस्त्रं हि गर्भे तस्यामयोद्यतम् ॥ विराटदुहितुः कृष्णयंत्रं रक्षितुमिच्छसि ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अमोघः परमास्त्रस्य पातस्तस्य भविष्यति ॥ स तु गर्भोऽष्टतो जातो दीर्घमायुरवाप्स्यति ८ त्वां तु कापुरुषं पापं विदुः सर्वे मनीषिणः ॥ असकृत्पापकर्मणं बालजीवितघातकम् ९ तस्मात्त्वमस्य पापस्य कर्मणः फलमाप्नुहि ॥ त्रीणि वर्षं सहस्राणि चरिष्यसि महीमिमाम् १० अप्राप्नुवन्कचित्कांचित्संविदं जातु केनचित् ॥ निर्जनानसहायस्त्वं देशान्प्रविचरिष्यसि ११ भवित्री न हिते क्षुद्रजनमध्येऽसंस्थितिः ॥ पूयशोणितगंधी च दुर्गकांतारसंश्रयः १२ विचरिष्यसि पापात्मा सर्वव्याधिसमन्वितः ॥ वयः प्राप्य परिक्षितुर्वेदव्रतमवाप्य च १३ कृपाच्छारद्रताच्छूरः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ॥ विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्मव्रते स्थितः १४ षष्टिवर्षाणि धर्मात्मा वसुधां पालयिष्यति ॥ इतश्चोर्ध्वं महाबाहुः कुरुराजो भविष्यति १५ परिक्षिन्नाम नृपतिर्मिषतस्ते सुदुर्मते ॥ अहंतं जीवयिष्यामि दग्धं शस्त्राग्नि तेजसा ॥ पश्य मे तपसो वीर्यसत्यस्य च नराधम १६ ॥ व्यासउवाच ॥ यस्मादनादृत्य कृतं त्वयाऽस्मान्कर्म दारुणम् ॥ ब्राह्मणस्य स तश्चैव यस्मात्ते वृत्तमीदृशम् १७ तस्माद्यदेव कीपुत्र उक्तवानुत्तमं वचः ॥ असंशयं ते तद्वा विक्षत्रधर्मस्त्वयाऽऽश्रितः १८ ॥ अश्वत्थामोवाच ॥ सहैव भवता ब्रह्मं स्थास्यामि पुरुषे प्विह ॥ सत्यवागस्तु भगवानयं च पुरुषोत्तमः १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रदायाथ मणिं द्रौणिः पांडवानां महात्मनाम् ॥ जगाम विमनास्तेषां सर्वेषां पश्यतां वनम् २० पांडवाश्चापि गोविंदं पुरस्कृत्य हतद्विषः ॥ कृष्णद्वैपायनं चैव नारदं च महामुनिं २१ द्रोणपुत्रस्य सहजं मणिमादाय सत्कराः ॥ द्रौपदीमभ्यधावंत प्रायोपेतां मनस्विनीं २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्ते पुरुषव्याघ्राः सदश्वैरनि लोपमैः ॥ अभ्ययुः सहदा शार्हाः शिविरं पुनरेव हि २३ अवतीर्य रथेभ्यस्तुत्वरमाणामहारथाः ॥ ददृशुर्द्रौपदीं हृष्टामार्तामार्ततराः स्वयम् २४ तामुपेत्य निरानंदां दुःखशोकसमन्विताम् ॥ परिवार्य व्यतिष्ठंत पांडवाः सहकेशवाः २५ ततो राज्ञाऽभ्यनुज्ञातो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रददौ तं मणिं दिव्यं वचनं चेदमब्रवीत् २६ अयं भद्रे तव मणिः पुत्रहंतुर्जितः सते ॥ उत्तिष्ठ शोकमुत्सृज्य क्षात्रधर्ममनुस्मर २७ प्रयाणे वा सुदेव स्वशमार्थमसितेक्षणे ॥ यान्युक्तानि त्वया भीरुवाक्यानि मधुघातिनि २८

२३ दृष्ट्वा मन्वत्यान्तराभवेन आतापुत्रादेः शोकेन २४ । २५ । २६ । २७ मधुघातिनि मधुदेत्यहंतारि २८

२९ । ३० । ३१ विवक्षतां वक्तुमिच्छतां वाच्याः निद्याः नैवस्म ३१ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ हतेष्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ 'तरति शोकमात्मवित्' इति श्रुतेः युधिष्ठिरादीनां शोकमपनिनी पुरात्मज्ञानमाह आदिरिति यथा कनककुंडलादेरादिर्मध्यमेतश्चैवं रुद्रोऽपि जगत् इत्यर्थः । तर्हि सौख्याभि

नैवमेतयः संतिन पुत्राभ्रातरो न च ॥ नैवत्वमिति गोविंदशममिच्छति राजनि २९ उक्तवत्यसितीव्राणि वाक्यानि पुरुषोत्तमम् ॥ क्षत्रधर्मानुरूपाणि तानि संस्म
र्तुमर्हसि ३० हतो दुर्योधनः पापो राज्यस्य परिपंथिकः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतं विस्फुरतो मया ३१ वैरस्य गतमावृण्यं न स्मवाच्याविवक्षताम् ॥ जित्वा मुक्तो
द्रोणपुत्रो ब्राह्मण्याद्गौरवेण च ३२ यशोऽस्य पतितं देवि शरीरं त्वशेषितम् ॥ वियोजितश्च मणिना भ्रंशितश्चायुधं भुवि ३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ केवलानृण्यमाप्ताऽ
स्मि गुरुपुत्रो गुरुर्मम ॥ शिरस्येतं मणिं राजा प्रतिवध्नातु भारत ३४ तं गृहीत्वा ततो राजा शिरस्येवाकरोत्तदा ॥ गुरोरुच्छिष्टमित्येव द्रौपद्यावचनादपि ३५ ततो दि
व्यं मणिवरं शिरसाधारयन् प्रभुः ॥ शुशुभे स तदारजा स चंद्रइव पर्वतः ३६ उत्तस्थौ पुत्रशोकात्ततः कृष्णामनस्विनी ॥ कृष्णं चापि महाबाहुः परिपप्रच्छ धर्मराट्
३७ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि द्रौपदी सांत्वनायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु सौप्तिके तैरथैस्त्रिभिः ॥
शोचन् युधिष्ठिरो राजा दाशार्हमिदमब्रवीत् १ कथं नुरुष्णपापेन क्षुद्रेणाकृतकर्मणा ॥ द्रौणिना मिहताः सर्वे मम पुत्रा महारथाः २ तथा कृतास्त्रविक्रांता सहस्रशतयोधि
नः ॥ दुपदस्यात्मजाश्चैव द्रोणपुत्रेण पातिताः ३ यस्य द्रोणो मे हेष्वासो न प्रादादाह वेमुखम् ॥ निजघ्नेरथिनां श्रेष्ठं घृष्टं कुंभं कथं नुसः ४ किं नु तेन कृतं कर्म तथा युक्तं नर
पंथम् ॥ यदेकः समरे सर्वानवधीनो गुरोः सुतः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नूनं स देवदेवानामीश्वरेश्वरमव्ययम् ॥ जगाम शरणं द्रौणिरेकस्तेनावधीद्वहन् ६ प्रसन्नो हि
महादेवो दद्यादमरतामपि ॥ वीर्यं च गिरिशो दद्याद्येनैन्द्रमपि शातयेत् ७ वेदाहं हि महादेवं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ यानि चास्य पुराणानि कर्माणि विविधानि च ८ आदिरे
पहिभूतानां मध्यमेतश्च भारत ॥ विचेष्टते जगच्चेदं सर्वमस्यैव कर्मणा ९ एवं सिसृक्षुर्भूतानि ददर्श प्रथमं विभुः ॥ पितामहोऽब्रवीच्चैनं भूतानि सृजमाचिरम् १० हरि
केशस्तथेत्युक्त्वा भूतानां दोषदर्शिवान् ॥ दीर्घकालं तपस्तेपे मग्नोऽभसि महातपाः ११ सुमहांतं ततः कालं प्रतीक्ष्यैनं पितामहः ॥ स्मृष्टारं सर्वभूतानां ससर्ज मनसाऽपरम्
१२ सोऽब्रवीत्पितरं दृष्ट्वा गिरिशं सुतमं भसि ॥ यदि मे नाग्रजोऽस्त्यन्यस्ततः स्रक्ष्याम्यहं प्रजाः १३ तमब्रवीत्पितानास्ति त्वदन्यः पुरुषोऽग्रजः ॥ स्थाणुरेष जले मग्नो
विस्त्रब्धः कुरुवै कृतम् १४ भूतान्यन्वसृजत्सप्तदक्षादींस्तु प्रजापतीन् ॥ यैरिमं व्यकरोत्सर्वभूतग्रामं चतुर्विधम् १५

मतप्रधानवदचेतनः स्यादित्याशंक्याह विचेष्टत इति ।

'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेव जाकाश आनंदो न स्यात्' इति श्रुतेः प्राणापानचेष्टाऽपीश्वराधीना किमु तमरणमारणादिरिति सर्वस्थे श्वराधीनत्वात् न कृताकृताभ्यां पुरुषेण संतापः कार्य इति भावः
९ न केवलं वयमेवास्य कर्मणा चेष्टां कुर्मोऽपि तु ब्रह्मादयोऽपीत्याह एवमित्यादिना प्रथमं रुद्रं तमोमयं विमुक्षि गुणमय ईश्वरः १० । ११ अपरं चतुर्मुखं रजोमयं १२ । १३ वैकृतं विकारं १४ । १५

१६ आतुरस्तु १७ । १८ । १९ २० लिङ्गं प्रसवसामर्थ्यं मेद्ररूपेण अविद्यतभूमौ पातितवान् एतदेव पूजितं तत्सर्वसिद्धिप्रदमास्तिकानां भविष्यतीत्यभिप्रायेण २१ । २२ । २३ । २४ तपसेति मे
म नतपसा जलवासरूपेण प्रजार्थं मग्नं जातं अन्नादन्नमित्येव रूपेण ओषध्यो बीजां कुरसंता न क्रमेण परिवर्तते एवमेवात्रात्रेतोद्वारा प्रजाश्च परिवर्तते ततः प्रवाहरूपेण सृष्टिस्थितिकार्ययोर्निर्वाहे सातत्येन प्र
वृत्ते किमीश्वरेणेत्याभिप्रायेण लिङ्गेऽमाह ते सति ईश्वरस्तिरोधानं प्राप्तवानित्यर्थः २५ । २६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
तत इति ईश्वरस्तिरोधानं ततरेव युगे कृतं युगे विनाऽपीश्वराराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेव शमदमादिभिः कृतकृत्या अभूवन् अतीते तु देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिं मिच्छन्त्यो यज्ञ

ताः सृष्टमात्राः शुधिताः प्रजाः सर्वाः प्रजापतिम् ॥ विभक्षयिष्वो राजन्सहसा प्राद्वंस्तदा १६ समक्ष्यमाणस्त्राणार्थोपितामहमुपाद्रवत् ॥ आभ्यो मां भगवांस्त्रातु वृ
त्तिरासां विधीयताम् १७ ततस्ताभ्यो ददावन्नमोषधीः स्थावराणि च ॥ जंगमानि च भूतानि दुर्बलानि वलीयसाम् १८ विहितान्नाः प्रजास्तास्तु जग्मुः सृष्टायथाग
तम् ॥ ततो वष्टधिरैराजन्प्रीतिमत्यः स्वयोनिषु १९ भूतग्रामे विष्टद्वेतुष्टे लोकगुरावपि ॥ उदातिष्ठ ज्जलाज्ज्येष्ठः प्रजाश्चेमाददर्शसः २० बहुरूपाः प्रजासृष्टा विष्टदा
श्च स्वतेजसा ॥ बुक्रोधभगवान् रुद्रो लिङ्गं स्वंचाप्यविध्यत् २१ तत्प्रविद्धं तथा भूमौ तथैव प्रत्यतिष्ठत् ॥ तमुवाचाव्ययो ब्रह्मावचोभिः शमयन्निव २२ किं कृतं सलिले
शर्वचिरकालस्थितेन ते ॥ किमर्थं चेदमुत्पाद्य लिङ्गं भूमौ प्रवेशितम् २३ सोऽब्रवीज्जातसंरंभस्तथालोकगुरुर्गुरुम् ॥ प्रजाः सृष्टाः परेण माः किं करिष्याम्यनेन वै २४
तपसाऽधिगतं चान्नं प्रजार्थं मे पितामह ॥ ओषध्यः परिवर्तेरन्यथैवं सततं प्रजाः २५ एवमुक्त्वा स सक्रोधो जगाम विमनाभवः ॥ गिरेर्भुजवतः पादं तपस्तप्तुं महातपाः
२६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे षोडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततो देवयुगेऽतीते देवा वै
समकल्पयन् ॥ यज्ञं वेदप्रमाणेन विधिवद्युमीप्सवः १ कल्पयामासुरथतेसाधनानि हवींषि च ॥ भागार्हा देवताश्चैव यज्ञियं द्रव्यमेव च २ तावै रुद्रमजानं त्योया
थातथ्येन देवताः ॥ नाकल्पयंत देवस्य स्थाणोर्भागं नराधिप ३ सोऽकल्प्यमाने भागे तु कृत्तिवासा मखेऽमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन्धनुरादौ ससर्ज ह ४ लोकयज्ञः
क्रियायज्ञोऽहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृयज्ञश्च जज्ञे सर्वमिदं जगत् ५ लोकयज्ञैर्नृयज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्स्यपंचकिं कुप्रमाणतः ६

मकल्पयन् १ । २ रुद्र ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारम् ३ 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिंल्लोके यजति जुहोति ददाति तपस्तप्यते' इति श्रुतेः ईश्वराराधनं हीनो यज्ञोऽपि वा
नित्ये तददर्शयति आख्यायिकां मुखेनेव सोऽकल्प्यमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकम् ४ लोकयज्ञो लोके पणासर्वो मांसाधुमेव जानास्ति वासना रूपः । क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः ।
अहयज्ञः पत्नीसाध्याग्निहोत्रादिः । पंचभूतनृयज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्या नृणां प्रीतिस्तद्रूपः विषयजं तुल्यमित्यर्थः । एतैरेव चतुर्भिर्यज्ञैः सर्वजगत्सृष्टम् ५ तत्र मध्यमयोः शास्त्रोक्तयोर्यज्ञयो
र्नाशार्थं प्रथमचरमयज्ञाभ्यामीश्वरो धनुः कृतवान् किं कुरुतः पंचहस्तं पंचविधप्रमाणं लोकवासनादेहवासना च शब्दादिविषयपंचकात्परतो नास्तीत्यर्थः ६

वषट्कारसंज्ञेनष्टयज्ञेनतेजोवासानोर्किंचित्सकोपंगच्छतइतिसतस्यवासनाद्वयकूपस्थधनुषोऽप्यास्थानीयः यानितुयज्ञांगानिचत्वारिअर्थित्वंसमर्थत्वंविद्वत्वंशस्त्रेणपर्युदस्तत्वंचतानितस्यधनुषः
कोकदेहवासनाकूपस्थसन्नहनेदाढ्यायअभवत् ७ यतःयज्ञांगानिलोकेषणादौविनियुक्तानिमूढैस्ततोहेतोःमहादेवःकुक्षोयज्ञंजघानेत्यादिस्पष्टार्थः ८। ९। १०। ११। १२ रौद्रेणअहंकारेणदर्पेण
वाऽहमेवयज्वादाताविज्ञातेत्येवरूपेण यज्ञोयज्ञात्पूर्वअपक्रांतमुख्याद्विविधपंतियज्ञेनेत्यादिशास्त्रोक्तादात्माविविदिपाल्यात्फलात्प्रभः १३ किंचित्कालंफलंमुंजानोदिवियजमानरूपेणव्यरा
जत तथापितेनकात्यात्मनाकृत्रेणान्वीयमानःसन् ततोऽप्यपक्रांतः स्वर्गात्स्वतोऽमूदिस्मर्थः १४ अपक्रांतेयज्ञेयज्ञफलेभुक्तेसतिब्रीह्यादौगर्भवासादौचजातेयज्ञपती सुरात्तइंद्रियाणि संज्ञानप्रस्य
भात्तमृडान्यभूवन् । हेयोपादेयविवेकशून्यान्यभूवन्नित्यर्थः १५ ऽयंषकइति श्रीणिश्रवणमनननिदिध्यासनानिअंवकानिगमकानियस्यसपरमेश्वरः सवितुर्यज्ञमसोतुर्देहस्य । बाधूकर्मकरणहेतु ।

वषट्कारोऽभवज्यातुधनुषस्तस्यभारत ॥ यज्ञांगानिचत्वारितस्यसंनहनेऽभवत् ७ ततःकुक्षोमहादेवस्तदुपापादायकार्मुकम् ॥ आजगामाथतत्रैवयज्ञदेवाः
समीजिरे ८ तमात्तकार्मुकंदृष्ट्वाब्रह्मचारिणमव्ययम् ॥ विव्यथेष्टृथिवीदेवीपर्वताश्चचक्रंपिरे ९ नववौषवनश्चैवनाग्निर्ज्वालवैधितः ॥ व्यग्रमञ्चापिसंविग्रंदिविन
क्षत्रमंडलम् १० नवभौमास्करश्चापिसोमःश्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलंसर्वमाकाशंचाभवद्वृतम् ११ अभिमूतास्ततोदेवाविषयान्नप्रजज्ञिरे ॥ नप्रत्यभाञ्चय
ज्ञःसदेवतास्त्रिसिरेतथा १२ ततःसयज्ञंविव्याधरौद्रेणहृदिपत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततोयज्ञोमृगोभूत्वासपावकः १३ सतुतेनैवरूपेणदिव्यंप्राप्यव्यराजत ॥ अन्वी
यमानोरुद्रेणयुधिष्ठिरनभस्तले १४ अपक्रांतस्ततोयज्ञेसंज्ञानप्रत्यभात्सुरात् ॥ नष्टसंज्ञेपुदेवेषुनप्राज्ञायतकिंचन १५ त्र्यंबकःसवितुर्बाहूभगस्यनयनेतथा ॥ पूष्ण
श्चदशनान्कुक्षोधनुष्कोट्याव्यशातयत् १६ प्राद्रवंतततोदेवायज्ञांगानिचसर्वशः ॥ केचित्तत्रैवपूर्णतोगतासवइवाभवन् १७ सतुविद्रान्यतत्सर्वंशितिकंठोऽवहस्य
च ॥ अवष्टभ्यधनुष्कोटिरुधविबुधांस्ततः १८ ततोवागमैरुक्ताज्यांतस्यधनुषोऽच्छिनत् ॥ अथतत्सहसाराजंश्छिन्नज्यंविस्फुरद्वनुः १९ ततोविधनुषंदेवा
देवश्रेष्ठमुपागमन् ॥ शरणंसहयज्ञेनप्रसादंचाकरोत्प्रभुः २० ततःप्रसन्नोभगवान्स्थाप्यकोपंजलाशये ॥ सजलंपावकोभूत्वाशोषयत्यनिशंप्रभो २१ भगस्यनयने
चैवबाहूचसवितुस्तथा ॥ प्रादात्पूष्णश्चदशनान्पुनर्यज्ञांश्चपांडव २२

तथामगस्यनेत्रेमनसःसंकल्पौअहमिदंकरिष्येअहमिदंनकरिष्येइत्येवंकौविहितप्रतिषिद्धकौ । पूष्णोदशनान्वागिन्द्रियस्थानानिमंत्रांश्चेत्यर्थः । एतानिसर्वाणिधनुष्कोट्यापूर्वोक्तयालोके
पणयादेहेषणयाव्यशातयत् १५ । १७ एवंयज्ञेनष्टेऽपिधनुष्कोटिमपिपूष्णाभावात्पूर्वोक्तारुषततोलीकदेहयोरपिरंजनंकुंठितमभूदित्यर्थः १८ ततोऽमरैरुक्तावाक्विविधिवंतियज्ञेनेतिपूर्वो
क्तादेववाणी ज्यांश्रौतयज्ञकृपां धनुषःपूर्वोक्तवासनाद्वयात्मकात् अच्छिनत्तदूरीचकार निष्कामंईश्वरमीत्यर्थंयज्ञंकारितवतीत्यर्थः १९ विधनुषंकाम्यकर्महीनंदेवमात्मानंदेवाइंद्रियाण्युपागमन्
चित्तशुद्धयतिशयादात्मवश्यान्यभूवन् । ततश्चईश्वरस्तैःशरणीकृतःप्रसन्नोऽभूत् २० कोपंरजस्तमोरूपं जलाशयेमृडयित्ते २१ ततःसात्त्विकोयज्ञःप्रवृत्तइत्याह भगस्योति पूर्ववदित्यर्थः २२

सर्वाणिहवींषिसर्वाणिकर्माणिइश्वरार्पितान्येवाकुर्वन्नित्यर्थः २३ । २४ । २५ फलितमाह नतदिति ईश्वरस्यवशेसर्वमितिज्ञात्वाशोकंमाकार्पारितिमावः २६ ॥ इतिसौप्तिकेपर्वणिनील

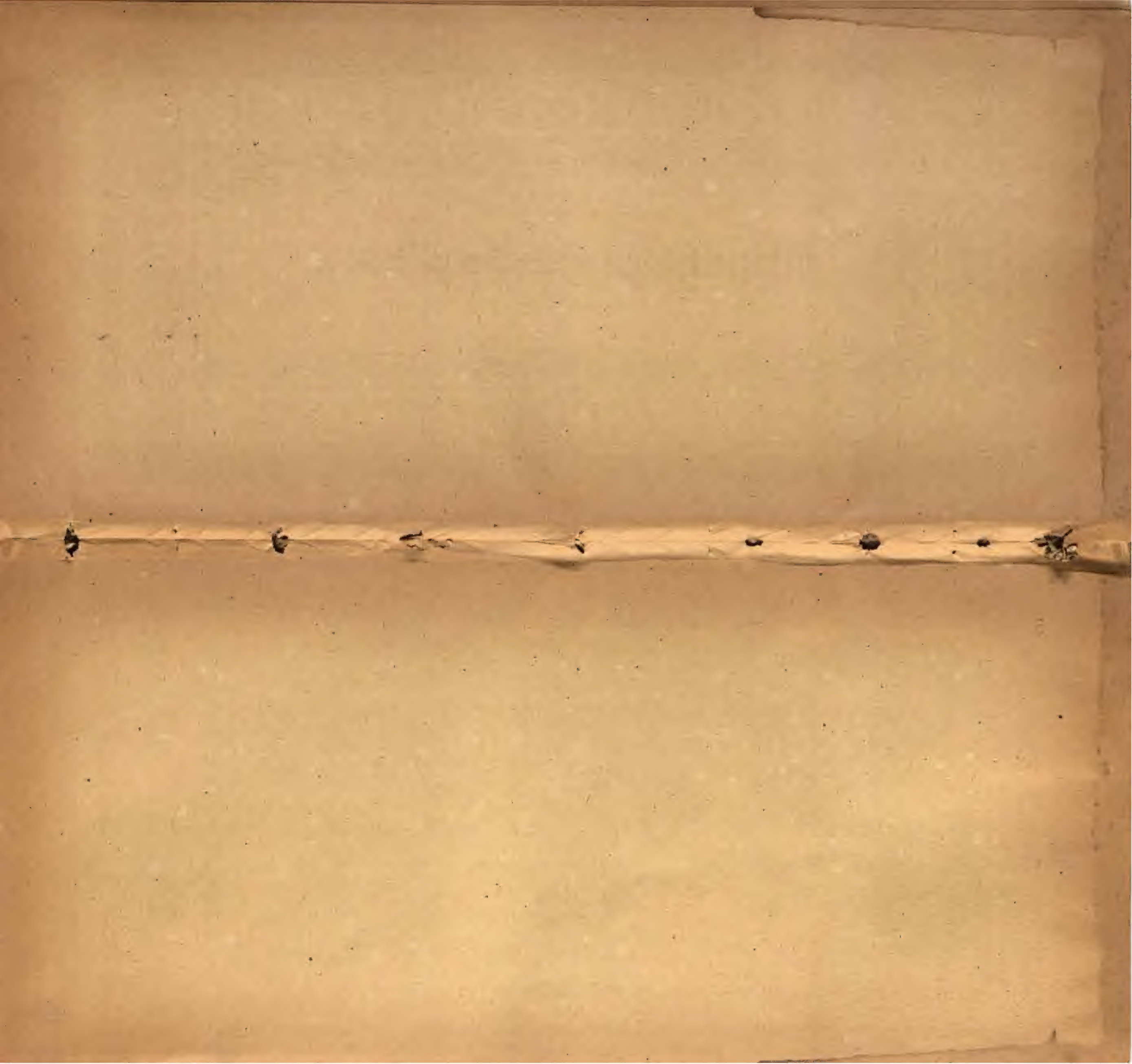
ततःसुस्थमिदंसर्वंभूवपुनरेवहि ॥ सर्वाणिचहवींष्यस्यदेवाभागमकल्पयन् २३ तस्मिन्कुक्षेऽभवत्सर्वमसुस्थंभुवनंप्रभो ॥ प्रसन्नेचपुनःसुस्थंप्रसन्नोऽस्यचवीर्यं
वान् २४ ततस्तेनिहताःसर्वेतेवपुत्रामहारथाः ॥ अन्येचवहवःशूराःपांचालस्यपदानुगाः २५ नतन्मनसिक्वर्तव्यंनचतद्वौणिनाकृतम् ॥ महादेवप्रसादे
नकुरुकार्यमनंतरम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यां सौप्तिकैषीकपर्वणिअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ध ॥
॥ ऐषीकंपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ पर्वद्वयमिदंसंलग्नम् ॥ ॥ अस्यानंतरंस्त्रिपर्वभाविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ हतेदुर्योधनेचैवहते
सैन्येचसर्वशः ॥ ॥ घृतराश्रोमहाराजश्रुत्वाकिमकरोन्मुने ॥ १ ॥

कंठीयेभारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ समाप्तमिदंसौप्तिकंपर्व ॥

॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ एवंतत्त्वदृष्ट्याशोकोनकर्तव्यदत्तुं लोकदृष्ट्याऽपिसनकार्यदत्तुं हतेदुर्योधनेवैवेत्यादिनाऽऽध्यायेनैकेन १ । २ अन्योन्यकारितात्पादवानांगमैब्रह्माक्षिरोऽखंपत
स्वस्थश्चत्वांशनाशापोदत्तः । सहस्रवर्षाणिगलत्कुट्टोमविष्यसीत्यश्वत्थाम्नःकृष्णेनशापोदत्तइत्यर्थः १ । २ । ५ । ६ शून्याराजभिर्हीना केवलाउपरतोरसवा ७ आनुपख्येणेति आदौहता
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ हते
दुर्योधनेचैवहतेसैन्येचसर्वशः ॥ हतराश्रोमहाराजश्रुत्वाकिमकरोन्मुने १ तथैवकौरवोराजाधर्मपुत्रोमहामनाः ॥ कृपप्रभृतयश्चैवकिमकुर्वततेत्रयः २ अश्वत्था
मःश्रुतंकर्मशापादन्योन्यकारितात् ॥ वृतांतमुत्तरंब्रूहियदभाषतसंजयः ३ वैशंपायनउवाच ॥ हतेपुत्रशतेदीनंछिन्नशाखमिवदुमम् ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तं हतरा
ष्ट्रमहीपतिम् ४ ध्यानभूकत्वमापन्नंचितयासमभिभुतम् ॥ अभिगम्यमहाराजसंजयोवाक्यमब्रवीत् ५ किंशोचसिमहाराजनास्तिशोकेसहायता ॥ अक्षौहि
ण्योहताश्चाष्टौदशचैवविश्रांपते ६ निर्जनेयंवसुमतीश्चन्यासंप्रतिकेवला ॥ नानादिगम्यःसमागम्यनानादेश्यानराधिपाः ७ सहैवतवपुत्रेणसर्वेवैनिधनंगताः ॥
पितृणांपुत्रपौत्राणांज्ञातानांसुहृदांतथा ॥ गुरुणांचानुपूर्व्येणप्रेतकार्याणिकारय ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाऽकरुणंवाक्यंपुत्रपौत्रवधार्दितः ॥ पपा
तभुविदुर्धर्षोवाताहतइवदुमः ९ ॥ हतराष्ट्रउवाच ॥ हतपुत्रोहतामात्योहतसर्वसुहृज्जनः ॥ दुःखंनूनंभविष्यामिविचरन्पृथिवीमिमाम् १० किंनुबंधविहीनस्य
जीवितेनममाद्यै ॥ हूनपक्षस्यइवमेजराजीर्णस्यपक्षिणः ११ हतराज्योहतबंधुर्हतचक्षुश्चैवतथा ॥ नभ्राजिष्येमहाप्राज्ञक्षीणरश्मिरिवांशुमान् १२ नकृतंसु
हृदांवाक्यंजामदस्यस्यजल्पतः ॥ नारदस्यचदेवर्षेःकृष्णद्वैपायनस्यच १३ सभामध्येतुकृष्णेनयच्छ्रेयोऽभिहितंमम ॥ अलंवैरेणतेराजन्पुत्रःसंगृह्यतामिति
१४ तच्चवाक्यमकृत्वाऽहंभृशंतप्यामिदुर्मतिः ॥ नहिश्रोतास्मिभीष्मस्यधर्मयुक्तंप्रभाषितम् १५ दुर्योधनस्यचतथावृषभस्येवर्दतः ॥ दुःशासनवधंश्रुत्वाकर्ण
स्यचविपर्ययं १६ द्रोणसूर्योपरागंचहृदयंमेविदीर्यते ॥ नस्मराम्यात्मनःकिंचित्पुरासंजयदुष्कृतम् १७ यस्येदंफलमद्येहमयामूढेनभुज्यते ॥ नूनंव्यपकृतंकिंचिन्म
यापूर्वेपुजन्मसु १८ येनमांदुःखभागेषुधाताकर्मसुयुक्तवान् ॥ परिणामश्चवयसःसर्वबंधुक्षयश्चमे १९ सुहृन्मित्रविनाशश्चदैवयोगादुपागतः ॥ कोऽन्योऽस्तिदुःखितत
रोमतोऽन्योहिपुमान्भुवि २० तन्ममाद्यैवपश्यंतुपांडवाःसंशितव्रताः ॥ विवृतंब्रह्मलोकस्यदीर्घमध्वानमास्थितम् २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यलालप्यमानस्य
बहुशोकंवितन्वतः ॥ शोकापहंनरेंद्रस्यसंजयोवाक्यमब्रवीत् २२ शोकंराजन्यपनुदश्रुतास्तेवेदनिश्चयाः ॥ शास्त्रागमाश्चविविधावृद्धेभ्योनृपसत्तम २३ संजये
पुत्रशोकार्तेयदूचुर्मुनयःपुरा ॥ यथायौवनजंदर्पमास्थितेतेसुतेनृप २४ नत्वबासुहृदांवाक्यंभुवतामवधारितम् ॥ स्वार्थश्चनकृतःकश्चिद्बुधेनफलश्रद्धिना २५
नामादाविवे पश्चाद्धतानांपश्चादेवेतिर्षावांपर्येण प्रेतानांपरेतानां कार्याणिपारलौकिकानिकर्माणि ८ । ९ दुःखंयथास्थातयामविष्यामि १० । ११ । १२ । १३ । १४ श्रोताऽस्मिभुतवानास्मि
१५ विपर्ययं विनाशम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० तन्ममिति अद्यैवप्राणत्यागंकरिष्यामीत्यर्थः २१ वितन्वतः विरचयतः २२ । २३ । २४ । २५

अवृत्तौतिष्ठेदः २१ । २७ शल्यश्चमंघ्रीतिपूर्वोक्तान्वयः २८ । २९ । ३० ब्रुवन्नुद्योधनआसीदिति शेषः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ प्रपातं पर्वताग्राहं शब्द ३७ परमोक्षं ३८
३९ । ४० । ४१ । ४२ दहंति शोकादित्यर्थात् मन्वुर्देव्यं 'मन्वुर्देव्येकतोऽकुचि' इत्यमरः । आत्मानं चित्तं आत्मना धेयेण धारय प्राणान्मात्वाक्षीरित्यर्थः ४३ । ४४ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये

आसिने वै कधारेण स्वबुद्ध्या तु विचेष्टितम् ॥ प्रायशोऽष्टसंपन्नाः सततं पर्युपासिताः २६ यस्य दुःशासनो मंत्री राधेयश्च दुरात्मवान् ॥ शकुनिश्चैव दुष्टात्मा चित्रसेनश्च दुर्म
तिः २७ शल्यश्च येन वै सर्वशल्यभूतं कृतं जगत् ॥ कुरुद्वयस्य भीष्मस्य गांधार्या विदुरस्य च २८ द्रोणस्य च महाराजलपस्य च शरद्वतः ॥ कृष्णस्य च महाबाहो नार
दस्य च धीमतः २९ ऋषीणां च तथाऽन्येषां व्यासस्यामिततेजसः ॥ न कृतं तेन वचनं तव पुत्रेण भारत ॥ न धर्मः सत्कृतः कश्चिन्नित्यं युद्धमभीप्सता ३० अल्पबुद्धि
रहंकारी नित्यं युद्धमिति ब्रुवन् ॥ कूरो दुर्मर्षणो नित्यमसंतुष्टश्च वीर्यवान् ३१ श्रुतवानसि मेधावी सत्यवांश्चैव नित्यदा ॥ न मुह्यंतीदृशाः संतो बुद्धिमतो भवादृशाः ३२
न धर्मः सत्कृतः कश्चित्तव पुत्रेण मारिष ॥ क्षपिताः क्षत्रियाः सर्वे शत्रूणां वर्धितं यशः ३३ मध्यस्थो हित्वा मप्यासीर्नक्षमं किंचिदुक्तवान् ॥ दुर्धरेण त्वया भारस्तुलया
न समं दृतः ३४ आदावेव मनुष्येण वर्तितव्यं यथाक्षमं ॥ यथानातीतमर्थं वै पश्चात्तापेन युज्यते ३५ पुत्रद्वयं त्वय्याराज न प्रियं तस्य चिकीर्षितम् ॥ पश्चात्तापमि
मं प्राप्नो न त्वं शोचितुमर्हसि ३६ मधुयः केवलं दृष्ट्वा प्रपातं नानुपश्यति ॥ स भ्रष्टो मधुलो भेन शोचत्येवं यथाभवान् ३७ अर्थान्न शोचन् प्राप्नोति न शोचन् विदते फलं ॥
न शोचन् श्रियमाप्नोति न शोचन् विदते परं ३८ स्वयमुत्पादयित्वाऽग्निं वस्त्रेण परिवेष्टयन् ॥ दह्यमानो मनस्तापं भजते न संपंडितः ३९ त्वयैव समुतेनायं वाक्यवायु
समीरितः ॥ लोभाज्येन च संसिक्तो ज्वलितः पार्थ पावकः ४० तस्मिन् समिद्धे पतिताः शलभा इव ते सुताः ॥ तान् वै शराग्निनिर्दग्धान् त्वं शोचितुमर्हसि ४१ यच्चाशु
पातात्कलिलं वदनं बहसे नृप ॥ अशास्त्रदृष्टमेतद्धिनप्रशंसंति पंडिताः ४२ विस्फुलिगा इव ह्येतान् दहंति किल मानवान् ॥ जहीहि मन्वुं बुद्ध्या वै धारयात्मानमात्मना
४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन संजयेन महात्मना ॥ विदुरो भूय एवाह बुद्धिपूर्वपरंतपः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि
विशोककरणे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽमृतसमैर्वाक्यैर्हृदयं पुरुषर्षभम् ॥ वैचित्रवीर्यं विदुरो यदुवाच निबोधत १
॥ विदुर उवाच ॥ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे धारयात्मानमात्मना ॥ एषा वै सर्वसत्त्वानां लोकेश्वरपरा गतिः २ सर्वे क्षयांतानि च याः पतन्ताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगावि
प्रयोगांतामरणांतं च जीवितम् ३ यदा शूरं च भीरुं च यमः कर्षति भारत ॥ तत्किं न योत्स्यंति हिते क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ४ अयुध्यमानोऽग्रियते युध्यमानश्च जीवति ॥
कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्तते ५ अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावा निधनान्येव तत्र कापरिदेवना ६

भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ तत इति १ एषामरणांता अत उत्तिष्ठ शोकांत्यज २।३।४।५ 'भावांतरमभावो हिकया चित्तु व्यपेक्षया' इति न्यायेन कृत्स्नप्रपंचस्याभावो ब्रह्मतदादीनि भावो
नामरूपात्मकता तन्मध्यानि तथाऽभावा निधनानीति तथा च । 'आदावैते च यत्रास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति न्यायेन मध्येऽप्यभावभूतानां तेषां स्वप्नेऽप्रतीयमानानां भिन्नानां शोकादित्यर्थः ९

सांतिद्विके स्वभावसिद्धे ७ । ८ संवर्तयति स्ववशं नयति ९ तत्र गामिनां परव्रगमनशीलानां यस्य काल उपस्थितः सोऽग्रे प्रयाति १० । ११ । १२ । अदर्शनादज्ञानात् १३ नोऽस्माकं क्षत्रियाणां

न शोचन्मृतमन्वेति न शोचन्म्रियते नरः ॥ एवं सांतिद्विके लोके किमर्थमनुशोचसि ७ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधान्युत ॥ न कालस्य प्रियः कश्चिन्नद्वेष्यः कुरु
रुसत्तम ८ यथा वायुस्तृणाग्राणि संवर्तयति सर्वशः ॥ तथा कालवशं यांति भूतानि भरतर्षभ ९ एकसार्थप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र
कापरिदेवना १० न चाप्येतान् हतान्युद्धे राजन् शोचितुमर्हसि ॥ प्रमाणं यदि शास्त्राणि गतास्ते परमांगतिम् ११ सर्वे स्वाध्यायवंतो हि सर्वे च चरितव्रताः ॥ सर्वे चा
भिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १२ अदर्शनादापतिताः पुनश्चादर्शनगताः ॥ नैते तव न तेषां तत्र कापरिदेवना १३ हतोऽपि लभते स्वर्गं हत्वा चलमते यशः ॥
उभयं नो बहुगुणं नास्ति निष्फलतारणे १४ तेषां कामदुघान् लोकानिन्द्रः संकल्पयिष्यति ॥ इन्द्रस्यातिथयो ह्येते भवंति भरतर्षभ १५ न यज्ञैर्दक्षिणावद्भिर्न तपोभिर्न
विद्यया ॥ स्वर्गं यांति यथामर्त्या यथाशूरारणे हताः १६ शरीराग्निपुशूराणां जुहुवुस्ते शराहृतीः ॥ हूयमानान् शराश्चैव सेहुस्ते जस्विनो मिथः १७ एवं राजं
स्तवाचक्षे स्वर्ग्यं पंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किंचित्क्षत्रियस्येह विद्यते १८ क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समिति शोभनाः ॥ आशिषः परमाः प्राप्तान् शो
च्याः सर्वे एवाहि १९ आत्मानमात्मनाऽऽश्वास्य माशुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्य शोकाभिभूतस्त्वं कायमुत्सृष्टुमर्हसि २० मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसा
रेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयम् २१ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् २२ न कालस्य प्रियः कश्चिन्नद्वेष्यः कुरु
सत्तम ॥ न मध्यस्थः कश्चित्कालः सर्वकालः प्रकर्षति २३ कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ॥ कालः सुप्तेषु जागर्तिकालो हि दुरतिक्रमः २४ अनित्यं यौवनं
रूपं जीवितं द्रव्यं संचयः ॥ आरोग्यं प्रियं संवासोऽद्वयं चेदेषु न पंडितः २५ न जानपदिकंदुःखमेकः शोचितुमर्हसि ॥ अप्यभावेन युज्येत तच्चास्य न निवर्तते २६ अ
शोचन् प्रति कुर्वीत यदि पश्येत्पराक्रमम् ॥ भैषज्यमेतदुःखस्य यदेतन्नानुचितयेत् २७ चिंत्यमानं हिनव्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्प्रि
यस्य च २८ मानुषा मानसैर्दुःखैर्दहंते चाल्पबुद्धयः ॥ नार्थो न धर्मो न सुखं यदेतदनुशोचसि २९ न च नार्थं पितृकार्यार्थांश्चिन्तयिष्यते ॥ अन्यामन्याधनावस्थां
प्राप्य वै शेषिकी नराः ॥ असंतुष्टाः प्रमुह्यंति संतोषं यांति पंडिताः ३० प्रज्ञायामानसंदुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ३१ शयानं
चानुशेते हितिष्ठंतं चानुतिष्ठति ॥ अनुधावति धावंतं कर्म पूर्वकृतं नरम् ३२ यस्यायं स्यामवस्थायां तत्फलं स मुपाश्रुते ३३

१० । १५ । १६ । १७ । आचक्षे कथयामि १८ । १९ दीर्घमध्वानमास्वितं मां पांडवा अद्यैव पश्येदुदित्युक्तं तत्राह आत्मानमिति कायदेहं कार्यमित्यपि पाठः २० । २१ । २२ । २३ । २४
२५ जानपदिकं सर्वसाधारणं अभावेन मरणेन तच्च दुःखं च २६ । २७ । २८ । २९ कार्याणां प्रापेतीति नापि स्वपैत्येव ३० । ३१ । ३२ अवस्थायां यौवनादिरूपायाश्च ३३

येनेति स्थूलेन देहेन कृतं तत्तेनैव मुच्यते मनःकृतं च तेनैव मुच्यते स्वप्नादौ ३४ अपकृतस्यायथार्थस्व ३५ । ३६ मूलं शरीरम् ३७ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
सुभाषितैरिति १ । २ शान्तिचित्तस्थोपरतिम् १ शान्तिहेतुलोकस्य अशाश्वतत्वज्ञानमित्याह अशाश्वतमिति ४ यदेति पितृवनं मृत्युम् ५ यदि मरणमात्राद्विमुच्यते तर्हि देहशोषणं किमर्थं क्रियत इत्याह निर्मासैरिति तत्र परलोके तेषां मृतानां परेतपस्विनः तस्मान्मरणानंतरमपि विषमगतिरस्त्येवेत्यर्थः १ येन हेतुना अदृष्टरूपेण कुलेन रूपेण च विशेषणं प्राप्नोति सोऽदृष्टरूपो हेतुः सर्वत्र कार्येऽस्तीति

येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलं समुपाश्रुते ३४ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्यापकृतस्य च ३५ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं भवति सर्वत्र नाकृतं विद्यते कचिद् ३६ न हि ज्ञान विरुद्धेषु बह्वपायेषु कर्मसु ॥ मूलघातिषु सज्जन्ते बुद्धिमंतो भवद्विधाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि घृतराष्ट्रविशोककरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सुभाषितैर्महाप्राज्ञशोकोऽयं विगतो मम ॥ भूय एव तु वाक्यानि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ अनिष्टानां च संसर्गादिष्टानां च विसर्जनात् ॥ कथं हि मानसैर्दुःखैः प्रमुच्यन्ते तु पंडिताः २ ॥ विदुर उवाच ॥ यतो यतो मनो दुःखात् सुखाद्वा विप्रमुच्यते ॥ ततस्ततो नियम्यैतच्छान्तिं विदेत वै बुधः ३ अशाश्वतमिदं सर्वं चिंत्य मानसं नरर्षभ ॥ कदलीसन्निभो लोकः सारो ह्यस्य न विद्यते ४ यदा प्राज्ञाश्च मूढाश्च धनवंतोऽथ निर्धनाः ॥ सर्वे पितृवनं प्राप्य स्वपंतिं विगतज्वराः ५ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबंधिभिः ॥ किं विशेषं प्रपश्यंति तत्र तेषां परेजनाः ६ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणम् ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छन्ति विप्रलब्धधियो नराः ७ गृहाणीव हि मर्त्यानां मादुर्देहानि पंडिताः ॥ कालेन विनियुज्यन्ते सत्त्वमेकं तु शाश्वतम् ८ यथा जीर्णमजीर्णं वा वस्त्रं त्यक्त्वा तु पुरुषः ॥ अन्यद्रोचयते वस्त्रमेवं देहाः शरीरिणाम् ९ वैचित्र्यं रीत्यां हि दुःखं वायदिवसुखम् ॥ प्राप्नुवंतीह भूतानि स्वकृतेनैव कर्मणा १० कर्मणा प्राप्यते स्वर्गः सुखं दुःखं च भारत ॥ ततो वहति तं भारमवशः स्ववशोऽपि वा ११ यथा च मृन्मयं भांडं चक्राच्छुद्धं विपद्यते ॥ किंचित्प्रक्रियमाणं वा कृतमात्रमथापि वा १२ छत्रं वाप्यवरोप्य तं मवतीर्णमथापि वा ॥ आर्द्रं वाऽप्यथ वा शुष्कं पच्यमानमथापि वा १३ उत्तार्यमाणमापाकादुद्धृतं चापि भारत ॥ अथवा परिभृज्जन्तमेवं देहाः शरीरिणाम् १४ गर्भस्थो वा प्रसूतो वाऽप्यथ वा दिवसांतरः ॥ अर्धमासगतो वाऽपि मासमात्रगतोऽपि वा १५ संवत्सरगतो वाऽपि द्विसंवत्सर एव वा ॥ यौवनस्थोऽथ मध्यस्थो वृद्धो वाऽपि विपद्यते १६ प्राक्कर्मभिस्तु भूतानि भवन्ति न भवन्ति च ॥ एवंसांसिद्धिकेलोके किमर्थमनुत्पद्यसे १७ यथा तु सलिलं राजनः क्रीडार्थमनुसंतरत् ॥ उन्मज्जेच्च निमज्जेच्च किंचित्सत्त्वं नराधिप १८ एवं संसारगहने उन्मज्जनं निमज्जने ॥ कर्मभोगेन बध्यन्ते क्लिश्यन्ते चाल्पबुद्धयः १९

ति पूर्वकर्माधीनेषु पुत्रादिसंयोगवियोगेषु नशोकादिकं युक्तमि

तिभावः ७ सत्त्वं लिङ्गशरीरं शाश्वतं मोक्षपर्यंतं स्वायित्वात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ अकरोप्यंतं अवरोप्यमाणम् १३ आपाकात् कुलालकृतात् पात्रपाककृतात् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कथमिति १ जन्मप्रभृतिशुक्रशोणितसंयोगादारभ्य क्रियागर्भवृद्धिरूपा उपलक्ष्यते कलिलं शुक्रशोणितसंयोगः । एकरात्रोषितं कलिलं भवति पंचरात्राद्बुद्धदइत्यादिशास्त्राद्भ्रम्यते । तत्र कलिले वसते जीव इति शेषः । किंचिदंतरं पूर्वदिनापेक्षया वृद्धयवस्थामेवेन अल्पेन परिमाणान्तरेण २ पंचमेमासे अतीति अवयवाभिवृद्धेर्पि देवासं चैतन्यस्या विमर्षावकल्पयत् पूर्वचित्तम्यसत्तामात्रं पंचमेऽतीतेषु पृष्ठे आविर्भाव इति विशेषः । ततः स दशमासाभ्यंतरे संपूर्णो गर्भो जायते ३ । ४ ॥ ५ तस्माद्योनिद्वारात् संसारात् संसारं प्राप्य ६

ते तु प्राज्ञाः स्थिताः सत्त्वे संसारेऽस्मिन् रहितैः पिणः ॥ समागमज्ञाभूतानां तेषां तिपरमां गतिम् २० ॥ इति श्रीम० स्त्रीप० जलप्रदानिकप० विशोककरणे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं संसारगहनं विज्ञेयं वदतांवर ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः १ ॥ विदुर उवाच ॥ जन्मप्रभृतिभूतानां क्रियासर्वोपलक्ष्यते ॥ पूर्वमेवेह कलिले वसते किंचिदंतरम् २ ततः संपंचमेऽतीतिमासे वासमकल्पयत् ॥ ततः सर्वांगसंपूर्णो गर्भो वै स तु जायते ३ अमेध्यमध्यवसतिमांसशोणितलेपने ॥ ततस्तु वायुवेगेन ऊर्ध्वपादो ह्यधः शिराः ४ योनिद्वारमुपागम्य बहून् क्लेशान्समृच्छति ॥ योनि संपीडनाच्चैव पूर्वकर्मभिरन्वितः ५ तस्मान्मुक्तः संसारादन्यान्पश्यत्युपद्रवान् ॥ ग्रहास्तमनुगच्छन्ति सारमेया इवामिषम् ६ ततः प्राप्नोति तरेकाले व्याधयश्चापितं तथा ॥ उपसर्पति जीवंतं बध्यमानं स्वकर्मभिः ७ तं बद्धमिद्विधैः पाशैः संगस्वादुभिरावृत्तम् ॥ व्यसनान्यपि वर्तते विविधानि नराधिप ८ बध्यमानश्च तैर्भूयो नैव तृप्तिमुपैति सः ॥ तदानावैति चैवायं प्रकुर्वन्साध्वसाधुवा ९ तथैव परिरक्षन्ति ये ध्यानपरिनिष्ठिताः ॥ अयं न बुद्धयते तावद्यमलोकमथागतम् १० यमदूतैर्विकल्प्यंश्च मृत्युं कालेन गच्छति ॥ वाग्धीनस्य च यन्मात्रमिष्टानिष्टं कृतं मुखे ॥ भूय एवात्मनाऽऽत्मानं बध्यमानमुपेक्षते ११ अहो विनिरुतो लोको लोभेन च वशीकृतः ॥ लोभक्रोधभयोन्मतो नात्मानमवबुध्यते १२ कुलीनत्वे च रमते दुष्कुलीनान्विकुत्सयन् ॥ धनदरपेण हस्तश्च दरिद्रान्परिकुत्सयन् १३ मूर्खानिति परानाहनात्मानं समवेक्षते ॥ दोषान्निक्षपति चान्येषां नात्मानं शास्तुमिच्छति १४ यदा प्राज्ञाश्च मूर्खाश्च धनवंतश्च निर्धनाः ॥ कुलीनाश्च कुलीनाश्च मानिनोऽप्याप्यमानिनः १५ सर्वे पितृवनं प्राप्ताः स्वपंतिं विगतत्वचः ॥ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबंधनैः १६ विशेषं प्रपश्यंति तत्र तेषां परेजनाः ॥ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणम् १७ यदा सर्वे समं न्यस्ताः स्वपंतिं धरन्ति तले ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छन्ति प्रलब्धुमिह दुर्बुधाः ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च योनिशम्य श्रुतिं त्विमां १८ अभुवे जीवलोकेऽस्मिन् यो धर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिवर्तते प्राप्नुयात्परमां गतिम् १९

७ संगः विषयसंगः स्वादुर्येषां तैः ८ । ९ यद्यपि मूढः पापं नावीति तथाऽपि ध्यानपरिनिष्ठितास्ततस्तथैव यथाशास्त्रमात्मानं परिरक्षन्त्येव १० तस्यैवं यमदूतैर्नीयमानस्य वाग्धीनस्य सर्वे द्विधा विकलस्य यन्मात्रं यत्किंचिद्विष्टानिष्टं पुण्यं पापं तन्मुखे प्रथमं कृतं भवति तत्रापि पुण्यफलं भुञ्जानो विषयेषु भोगात् आत्मानं बध्यमानं गर्भवासादिना पात्यमानं उपेक्षते न तु स्वहितं कामयते ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विगतत्वचः आच्छादनहीनाः १६ तस्य नास्ति क्वमनुवदति येनेत्यादिना १७ यदेति सार्धः परमता नुवादः प्रत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि संपुण्यं स्वपंतिं कृत्वा विद्वद्भ्यस्मभावंगच्छन्ति तदाऽन्योन्यं प्रलब्धुं विप्रलब्धुं कृत्वा स्वमानं देहि अमुं लोकं प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पंडिता इच्छन्ति देहं रूपं स्यात्मानो नष्टत्वात् आमुष्मिकफलवचनमनर्थकं स्यादिति भावः १८ वर्तते परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् १९

पंथानोमार्गान् द्वितीयार्थे प्रथमा अन्यान् गतिमार्गान् मोक्षयते किं तु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापयति १० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ यदिदं धर्मगहनमित्यध्यायस्य
विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोखलु महदुःखमित्यादिना १।२ द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यां जायत इति द्विजः जंतुः वनं संसारः क्रव्यादा व्याधयः ३ महान् स्वनोदुःखशब्दोऽस्ति सिंहादिभिर्वा
धिमिः ४।५।६।७ वागुराः विषयतृष्णादिवासनाः ८।९।१०।११ विलम्बः तत्रैवाभिमानवान् १२ ऊर्ध्वपादो ह्यधःशिराः स्वर्गच्युतः संसारमनुसृतः १३ नागं कालसर्पवीनाहोसु

एवं सर्वं विदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ स प्रमोक्षयते सर्वान् पंथानो मनुजेश्वर २० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
घृतराष्ट्र उवाच ॥ यदिदं धर्मगहनं बुद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्विस्तरतः सर्वं बुद्धिमार्गं प्रशंसमे १ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ य
था संसारगहनं वदंति परमर्षयः २ कश्चिन्महत्किं तारे वर्तमानो द्विजः किल ॥ महदुर्गमनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलम् ३ सिंहव्याघ्रगजक्षौघैरतिघोरं महास्वनैः ॥
पिशितादैरतिभयैर्महोग्राकृतिभिस्तथा ४ समंतात्संपरिक्षिप्तं यत्स्मदद्वात्रसेद्यमः ॥ तदस्मदद्वाहृदयमद्वेगमगमत्परम् ५ अभ्युच्छ्रयंचरो म्णां वैविक्रियाश्च परंत
प ॥ सतद्वनं व्यनुसरन्संप्रधावन्नितस्ततः ६ वीक्षमाणो दिशः सर्वां शरणं कम्बवेदिति ॥ सतेषां छिद्रमन्विच्छन् प्रदुतो भयपीडितः ७ न च निर्याति वैदूरं न वा तैर्विप्रमो
च्यते ॥ अथापश्यद्वनं घोरं समंताद्वागुरावृतम् ८ बाहुभ्यां संपरिक्षिप्तं स्त्रिया परमघोरया ॥ पंचशीर्षधरेर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ९ नमः स्पृशैर्महावृक्षैः परिक्षिप्तं म
हावनम् ॥ वनमध्ये च तत्राभूदुदपानः समावृतः १० वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दृढाभिरभिसंवृतः ॥ पपातसद्विजस्तत्र निगूढे सलिलाशये ११ विलम्बश्चाभवत्तस्मिन्लता
संतानसंकुले ॥ पनसस्य यथा जातं वृंतं वदं महाफलम् १२ स तथा लभते तत्र हूर्ध्वपादो ह्यधःशिराः ॥ अथ तत्रापि चान्योऽस्य भूयो जात उपद्रवः १३ कूपमध्ये महाना
गमपश्यत् महाबलम् ॥ कूपवीना हवे लायामपश्यत् महागजम् १४ षड्भ्रुकं कृष्णशुकं च द्विषदकपदचारिणम् ॥ क्रमेण परिसर्पतं वल्लीवृक्षसमावृतम् १५ तस्य चापि म
शाखा सुवृक्षशाखा वलंबिनः ॥ नानारूपामधुकराघोररूपा भयावहाः १६ आसते मधुसंतृप्त्य पूर्वमेव निकेतजाः ॥ भूयो भूयः समीहंते मधुनि भरतर्षभ १७ स्वादनीयानि
भूतानां यैर्वालो विप्रकृष्यते ॥ तेषां मधूनां बहुधा धारा प्रस्रवते तदा १८ आलंबमानः स पुमान् धारां पिबति सर्वदा ॥ न चास्य तृष्णा विरता पिबमानस्य संकटे १९ अभीप्सति त
दानित्यममृतसः स पुनः पुनः ॥ न चास्य जीविते राजत्रिवेदः समजायत २० तत्रैव च मनुष्यस्य जीविताशाम्प्रतिष्ठिता ॥ कृष्णाश्वेताश्च तं वृक्षं कुड्डयंति च मूषिकाः २१

खबंधनं तस्य स्वदेहकूपप्रच्छादकस्य मरणकारणस्य क्रोडलोमादेर्वेलायां संवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं तिरोधातुं सहायो भवति १४ षड्भ्रुकः वक्राण्यस्य तं कृष्णशुकं कृष्णशुकपक्षमयं द्वि
पट्टकाः द्वादशपादा मासायस्य वल्ली जीविताशा वृक्ष आयुर्जीवितकालः १५ प्रशाखा सुवाल्ययी वनाद्यवस्थानु मधुकराः कामरसाधिपतय इन्द्रियगणाः १६ मधुकामान्संतृप्त्य संवृत्ता निकेताः संधिगृहा
स्तज्जाः समीहंते इन्द्रियमधुकराः १७ इन्द्रियतृष्णया जीवोपि न दृश्यतीत्याह तेषां मिति १८।१९।२० तत्रैव कामसुखे कृष्णाश्वेताश्च मूषिकाः राश्यहानि वृक्षं कुड्डयंति आयुः क्षिप्यंति २१

व्यालैः शुष्टमत्तं गजादिवृक्षैर्वाधिमिः स्त्रिया जरया नागेन मृत्पुसपेण कुंजरेण संवत्सरारूपेण कालेन २२ वृक्षप्रपातो मरणं मधुलोमाद्विषयसुखासक्तेः २३।२४ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारत

व्यालैश्च वनदुर्गांति स्त्रिया च परमो ग्रया ॥ कूपाधस्ताच्च नागेन वीनाहे कुंजरेन च २२ वृक्षप्रपाताच्च भयं मूषिकेभ्यश्च पंचमम् ॥ मधुलोमान् मधुकरैः षष्ठमाहुर्महद्भ
यम् २३ एवं स वसते तत्र क्षिप्तः संसारसागरे ॥ न चैव जीविताशायां निर्वेदमुपगच्छति २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे पंचमोऽ
ध्यायः ॥ ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहो खलु महदुःखं कृच्छ्रासश्च तस्य ह ॥ कथं तस्य रतिस्तत्र तुष्टिर्वा विदतां वर १ सदेशः कनुयम्रासौ वसते धर्मसंकटे ॥ कथं
वासविमुच्येत नरस्तस्मान्महाभयात् २ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वसाधु चेष्टामहेतदा ॥ कृपामे महती जाता तस्याभ्युद्धरणेन हि ३ ॥ विदुर उवाच ॥ उपमानमिदं रा
जन्मोक्षविद्विरुदाहृतम् ॥ सुकृतं विदते येन परलोके पुमानवः ४ उच्यते यत्तु कान्तारं महासंसार एव सः ॥ वनं दुर्गादियच्चैतत्संसारगहनं हितत् ५ ये च ते कथिता व्या
ला व्याधयस्ते प्रकीर्तिताः ॥ यासानारीवृहत्काया अध्यतिष्ठत तत्र वै ६ तामाहुस्तु जरां प्राज्ञारूपवर्णं विनाशिनीम् ॥ यस्तत्र कूपौ नृपतेस्तु देहः शरीरिणाम् ७
यस्तत्र वसतेऽधस्तान्महाहिः काल एव सः ॥ अंतकः सर्वभूतानां दिहेना सर्वहार्यसौ ८ कूपमध्ये च या जाता वल्ली यत्र समानवः ॥ प्रताने लंबते लज्जो जीविताशा शरी
रिणाम् ९ स यस्तु कूपवीनाहेतं वृक्षं परिसर्पति ॥ षड्भ्रुकः कुंजरो राजस्तु संवत्सरः स्मृतः १० मुखानि क्रतुवां मासाः पादा द्वादश कीर्तिताः ॥ ये तु वृक्षं निरुतंति मू
षिकाः पन्नगास्तथा ११ राश्यहानि तु तान्याहुर्भूतानां परिचितकाः ॥ ये ते मधुकरास्तत्र कामास्ते परिकीर्तिताः १२ यास्तु तावदुशो धाराः स्रवंति मधुनि स्रवम् ॥
तास्तु कामरसान्विद्याय त्रमज्जंति मानवाः १३ एवं संसारचक्रस्य परिवृत्तिं विदुर्बुधाः ॥ येन संसारचक्रस्य पाशांश्छिदंति वै बुधाः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्व
णि जलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहो अभिहितमाख्यानं भवता तत्त्वदर्शिना ॥ भूय एव तु मे हर्षः श्रुत्वा वागमृतं तव १
॥ विदुर उवाच ॥ शृणु भूयः प्रवक्ष्यामि मार्गं स्यैतस्य विस्तरम् ॥ यच्छ्रुत्वा विप्रमुच्यंते संसारेभ्यो विचक्षणाः २ यथा तु पुरुषो राजन्दीर्घमध्वानमास्थितः ॥
कचित्कचिच्छ्रमाच्छ्रान्तः कुरुते वासमेव वा ३ एवं संसारपर्यायेण भवसेषु भारत ॥ कुर्वंति दुर्बुधा वासं मुच्यंते तत्र पंडिताः ४ तस्मादध्वानमेवैतमाहुः शास्त्रविदो
जनाः ॥ यत्तु संसारगहनं वनमाहुर्मनोषिणः ५ सोऽयं लोक समावर्तो मर्त्यानां भरतर्षभ ॥ चराणां स्थावराणां च न गृध्येत त्रपंडितः ६ शारिरामानसाश्चैव मर्त्या
नां यितु व्याधयः ॥ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च ते व्यालाः कथिता बुधैः ७ क्षिप्यमानाश्च तैर्नित्यं वार्यमाणाश्च भारत ॥ स्वकर्मभिर्महाव्यालैर्मोद्विजंत्यल्पबुद्धयः ८

मावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अहोखल्विति स्पष्टार्थः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ येनेति येन निर्वेदेन पाशांश्छिदंति १४
॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ अहोभिहितमिति १।२।३।४।५।६।७।८

९। १०। ११ निधयः कालस्य कर्तव्यसाधकाः अभिलिखितानि सर्वतोऽप्यस्य आयुषा सुखदुःखजरा व्याधिभिः कर्मणा अदृष्टकृपेण न्यस्तानि १२ सत्त्वं बुद्धिः कर्म बुद्धिर्जनः । 'मनः प्रग्रहमेव च' इति श्रुतेः १३ यमं घाताभिमानाभोक्ता वेगमनुवावति कर्ममार्गप्रवृत्तिमनुसरति परिवर्तते धमति १४ यः संयतः संयमी संयच्छते तानि त्रियाद्यान् संयमते स न निवर्तते संसारे भूतः सन्न पुनरावर्तते १५

अथापितैर्विमुच्येत व्याधिभिः पुरुषो नृप ॥ आवृणोत्येव तं पश्चाज्जरारूपविनाशिनी ९ शब्दरूपरसस्पर्शैर्मधैश्च विविधैरपि ॥ मज्जमांसमहापंकेनिरालंबे समं ततः १० संवत्सराश्च मासाश्च पक्षाहोरात्रसंधयः ॥ क्रमेणास्योपयुजंति रूपमायुस्तथैव च ११ एते कालस्य निधयो नैतान् जानंति दुर्बुधाः ॥ घात्राभिलिखितान्याहुः सर्वभूतानि कर्मणा १२ रथः शरीरं भूतानां सत्त्वमाहुस्तु सारथिम् ॥ इन्द्रियाणि हयानाहुः कर्म बुद्धिस्तुरश्मयः १३ तेषां हयानां यो वेगं धावतामनुवावति ॥ स तु संसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १४ यस्तान् संयमते बुद्ध्या संयतो न निवर्तते ॥ ये तु संसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १५ अममाणानमुह्यंति संसारं न भ्रमंति ते ॥ संसारे भ्रमतां राजदुःखमेतद्विजायते १६ तस्मादस्य निवृत्त्यर्थं यत्नमेवाचरेद्बुधः ॥ उपेक्षानात्र कर्तव्या शतशः स्वः प्रवर्धते १७ यत्तैर्द्रियो नरो राजन् क्रोधलोभनिराकृतः ॥ संतुष्टः सत्यवादी यः स शांतिमाधिगच्छति १८ याम्यमाहूय रथं ह्येनमुह्यंते येन दुर्बुधाः ॥ स चैतत्प्राप्नुयाद्राजं न्यत्त्वं प्राप्तो नराधिप १९ अनुतर्पुलमेवैतद्दुःखं भवति मारिष ॥ राज्यनाशं सुहृन्नाशं सुतनाशं च भारत ॥ साधुः परमदुःखानां दुःखमेष ज्यमाचरेत् २० ज्ञानौषधमवाप्येह दूरपारं महीषधम् ॥ छिद्याद्दुःखमहाव्याधिं नरः संयतमानसः २१ न विक्रमो न चाप्यर्थो न मित्रं न सुहृज्जनः ॥ तथो न्योचयते दुःखाद्यथाऽऽत्मा स्थिरसंयमः २२ तस्मान्मैत्रं समास्थाय शीलमापद्य भारत ॥ दमस्त्यागोऽप्यमादश्च ते त्रयो ब्रह्मणो हयाः २३ शीलरश्मि स मायुक्तः स्थितो यो मानसे रथे ॥ त्यक्त्वा मृत्युमयं राजन् ब्रह्मलोकं संगच्छति २४ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति महीपते ॥ समच्छति परं स्थानं विष्णोः पदमनामयम् २५ न तत्कतुसहस्रेण नोपवासैश्च नित्यशः ॥ अभयस्य च दानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः २६ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिद्भूतेषु निश्चितम् ॥ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं नाम भारत २७ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयाकार्या विपश्चिता ॥ नानामोहसमायुक्ता बुद्धिजालेन संवृताः २८ असूक्ष्मदृष्टयो मंदाभ्राम्यंते तत्र तत्र ह ॥ सुसूक्ष्मदृष्टयो राजन् ब्रजंति ब्रह्मशाश्वतम् २९ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वण्यंशे कर्णसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरस्य तु तद्वाक्यं निशम्य कुरुसत्तमः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः पपात भुवि मूर्च्छितः १ तं तथा पतितं भूमौ निःसंज्ञं प्रेक्ष्य बाधवाः ॥ कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षताचविदुरस्तथा २

जीवतोऽपि तादृजानमुह्यंति न भ्रमंति योषिचक्रे १६ शतशः स्वः संसारवृत्तः १० क्रोधलोभो निराकृतो येन सः याम्यं यमलोकप्रापकं संसारमहं १९ अनुतर्पुलं कृष्णाशीलं लक्ष्मीकृतम् २० दूरपारं ब्रह्मज्ञानं २१ स्थिरा पुनर्निवर्तिषु म समर्थः संयमस्तु कृच्छ्रविषयेभ्य इन्द्रियापरावृत्तिर्यस्य तादृशः आत्मा स्वयं २२ ब्रह्मणः ब्रह्मलोकस्य प्रापक इति शेषः २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये महाभारतमावर्तदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ विदुरस्येति १।२

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

संजयः सुहृदश्चान्येद्वा स्थाये चास्य संमताः ॥ कलेन सुखशीतेन तालवृत्तैश्च भारत ३ पस्पर्शश्च करैर्गोत्रं वीज्यमानश्च यत्नतः ॥ आश्वास्य तु चिरं कालं घृतरार्द्रं तथागतम् ४ अथ दीर्घस्य कालस्य लब्धसंज्ञो महीपतिः ॥ विललाप चिरं कालं पुत्राधिभिरभिभुतः ५ धिमस्तु खलु मानुष्यं मानुषेषु परिग्रहे ॥ यतो मूलानि दुःखानि संभवन्ति मुहुर्मुहुः ६ पुत्रनाशेऽर्ष्यनाशे च ज्ञाति संबंधिनामथ ॥ प्राप्य ते सुमहद्दुःखं विषाग्निप्रतिमं विभो ७ येन दहंति गात्राणि येन प्रज्ञाविनश्यति ॥ येनाभिभूतः पुरुषो मरणं वदुमन्यते ८ तदिदं व्यसनं प्राप्तं मया भाग्यविपर्ययात् ॥ तस्यांतं नाधिगच्छामि क्रुते प्राणविमोक्षणात् ९ तथैवाहं करिष्यामि अद्यैव द्विजसत्तम ॥ इत्युक्त्वा तु महात्मानां पितरं ब्रह्मवित्तमम् १० घृतराष्ट्रोऽभवन्मूढः स शोकं परमं मतः ॥ अभूच्चतुष्णीं राजाऽसौ ध्यायमानो महीपते ११ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनः प्रभुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तं पुत्रं वचनमब्रवीत् १२ ॥ व्यास उवाच ॥ घृतराष्ट्रमहाबाहो यत्त्वां वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ श्रुत्वा न सिमेधावीधमर्थं कुशलः प्रभो १३ न तेऽस्त्यविदितं किंचिद्देदितव्यं परंतप ॥ अनित्यता हि मर्त्यानां विजानासि न संशयः १४ अभुवे जीवलोके च स्थाने वा शाश्वते सति ॥ जीविते मरणातिचक्रस्माच्छोचसि भारत १५ प्रत्यक्षं तव राजेन्द्र वैरस्यास्य समुद्रवः ॥ पुत्रं ते कारणं कृत्वा कालयो मे न कारितः १६ अवश्यं भवितव्ये च कुरूणां वैशसे नृप ॥ कस्माच्छोचसि तान् श्वरात्परां गताम्परमिकां गतिम् १७ जानता च महाबाहो विदुरेण महात्मना ॥ यतितं सर्वयत्नेन ज्ञमं प्रतिजनेश्वर १८ न च दैवकृतो मार्गः शक्यो भूतेन केनचित् ॥ घटताऽपि चिरं कालं नियंतुमिति मे मतिः १९ देवतानां हि यत्कार्यं मया प्रत्यक्षतः श्रुतम् ॥ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि यथास्थैर्यं भवेत्तव २० पुराऽहं त्वरितो यातः सभामैर्द्रीजितकृमः ॥ अपश्यंतं च तदा समवेतान् दिवौकसः २१ नारदप्रमुखाश्चापि सर्वे देवर्षयोऽनघ ॥ तत्र चापि मया दृष्टा पृथिवी पृथिवीपते २२ कथार्थमुपसंप्राप्ता देवतानां समीपतः ॥ उपमन्यत दाधात्री देवानां हसमागतान् २३ यत्कार्यं मम युष्माभिर्ब्रह्मणः स दनेतदा ॥ प्रतिज्ञातं महाभागास्तच्छीघ्रं संविधीयताम् २४ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुलोकं नमस्कृतः ॥ उवाच वाक्यं प्रहसन् पृथिवीदेव संसदि २५ घृतराष्ट्रस्य पुत्राणां यस्तु ज्येष्ठः शतस्य वै ॥ दुर्योधन इति ख्यातः स ते कार्यं करिष्याति २६ संच प्राप्य महीपालं कृतकृत्या भविष्यसि ॥ तस्याथेष्टं पृथिवीपालाः कुरुक्षेत्रं समागताः २७ अन्योन्यं घातयिष्यंति दृढैः शस्त्रैः प्रहारिणः ॥ ततस्ते भविता देवीभारस्य युधिनाशनम् २८ गच्छशीघ्रं स्वकं स्थानं लोकान्धारय शोभने ॥ य एष ते सुतो राजन् लोकसंहारकारणात् २९ कलेरंशः समुत्पन्नो गार्गाजठरे नृप ॥ अमर्षी च पलश्चापिको धनो दुष्प्रसाधनः ३० दैवयोगात् समुत्पन्ना भ्रातरश्चास्य तादृशाः ॥ शकुनिर्मातुलश्चैव कर्णश्च परमः सखा ३१ समुत्पन्ना विनाशार्थं पृथिव्यां सहितानृपाः ॥ यादृशो जायते राजा तादृशोऽस्य जनो भवेत् ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये
 अधर्मो धर्मतायाते स्वामी चेद्दार्मिको भवेत् ॥ स्वामिनो गुणदोषाभ्यां भूत्याः स्युर्नात्र संशयः ३३ दुष्टराजानमासाद्य गतास्ते तनयान्नुप ॥ एतमर्थमहाबाहो
 नारदो वेदतत्त्ववित् ३४ आत्मा पराधात्पुत्रास्ते विनष्टाः पृथिवीपते ॥ मातान् शोचस्व राजेन्द्र न हि शोकेऽस्ति कारणम् ३५ न हिते पांडवाः स्वल्पमपराध्यांति भा
 रत ॥ पुत्रास्तव दुरात्मानो यैरियं घातिता मही ३६ नारदेन च भद्रं ते पूर्वमेव न संशयः ॥ युधिष्ठिरस्य समितौ राजसूये निवेदितम् ३७ पांडवाः कौरवाः सर्वे समा
 साद्य परस्परम् ॥ न भविष्यंति कौंतेय ते कृत्यं तदा चर ३८ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदाऽशोचन्त पांडवाः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं देवगुह्यं सनातनम् ३९ कथं तेशो
 कनाशः स्यात्प्राणेषु च दयाप्रभो ॥ स्नेहश्च पांडुपुत्रे पुत्राणां तद्वा दैवकृतं विधिम् ४० एष चार्थो महाबाहो पूर्वमेव मया श्रुतः ॥ कथितो धर्मराजस्य राजसूये कृतुत्तमे ४१
 यतितं धर्मपुत्रेण मया गुह्यं निवेदिते ॥ अविग्रहं कौरवाणां दैवं तु बलवत्तरम् ४२ अनतिक्रमणीयो हि विधीराजं न कथंचन ॥ कृतांतस्य तु भूतेन स्थावरेण चरेण च
 ४३ भवान् धर्मपरो यत्र बुद्धिश्चेष्टश्च भारत ॥ मुह्यते प्राणिनां ज्ञात्वा गतिं चागतिमेव च ४४ त्वां तु शोकेन संतप्तं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञात्वा युधिष्ठिरो राजा प्राणान्
 पिपस्वित्यजेत् ४५ कृपालुर्नित्यशोवीरस्ति रथो निगतेष्वपि ॥ सकथं त्वयिराजेन्द्र कृपां नैव करिष्यति ४६ मम चैव नियोगेन विधेश्चाप्यनिवर्तनात् ॥ पांडवा
 नां च कारुण्यात्प्राणान्धारय भारत ४७ एवं ते वर्तमानस्य लोके कीर्तिर्भविष्यति ॥ धर्मार्थः सुमहांस्तात तसं स्याच्च तपश्चिरात् ४८ पुत्रशोकं समुत्पन्नं दुतांशं ज्व
 लितं यथा ॥ प्रज्ञां भूषामहाभाग निर्वापय सदा सदा ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा तस्य वचनं व्यासस्यामिततेजसः ॥ मुहूर्तं समनुध्याय नृपराष्ट्रोऽप्य
 भाषत ५० महता शोकजालेन प्रणुन्नोऽस्मिद्विजोत्तम ॥ नात्मानमवबुध्यामि मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ५१ इदं तु वचनं श्रुत्वा तव देव नियोगजम् ॥ धारयिष्याम्यहं प्राणा
 न्घटिष्ये न तु शांचितुम् ५२ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ घृतराष्ट्रस्य राजेन्द्र तत्रैवांतरधीयत ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिक प०
 घृतराष्ट्रविशोककरणे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ४५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ गते भगवति व्यासे घृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षे तन्मे व्याख्यातुमर्हसि
 १ तथैव कौरवो राजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ कृपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्थामः श्रुतं कर्म शापश्चान्योन्यकारितः ॥ घृतांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः
 ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इते दुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ संजयो विगतप्रज्ञो घृतराष्ट्रमुपस्थितः ४ ॥ संजय उवाच ॥ आगम्य नानादेशेभ्यो नानाजनप
 देश्वराः ॥ पितृलोकं गताराज न सर्वतव सुतैः सह ५ याच्यमानेन सततं तव पुत्रेण भारत ॥ घातिता पृथिवी सर्वा विरहस्यांतं विधित्सता ६ पुत्राणामप्यपौत्राणां पितृ
 णां च महीपते ॥ आनुपूर्व्येण सर्वेषां प्रेतकार्याणि कारय ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं धीरं संजयस्य महीपतिः ॥ गता सुरिवनिश्चेष्टो न्यपतत् पृथिवीतले ८
 अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४५ ॥ गतेऽपि १ । २ । ३ विगता प्रज्ञा व्यासदत्तं दिव्यज्ञानं यस्य स विगतप्रज्ञः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१ । २० शोकस्थातिगाढत्वात्पुनर्विदुरेणोक्तं अमावादीनीत्यादि ११ । १२ । १३ । १४ संवत्सयतिवर्तुल्यति कंषयति वा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० आचक्षेकथयामि २१ । २२

तं शयानमुपागम्य पृथिव्यां पृथिवीपतिम् ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् १ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे मा शुचो भरतर्षभ ॥ एषा वै सर्वसत्त्वानां लोकेश्वरपरागतिः १०
 अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावनिधनान्येव तत्र कापरिदेवना ११ न शोचन्मृतमन्वेति न शोचन्म्रियते नरः ॥ एवं सां सिद्धिर्वेलोके विमर्ष
 मनुशोचसि १२ अयुध्यमानो म्रियते युध्यमानस्तु जीवति ॥ कालं प्राप्य महाराजन कश्चिदतिवर्तते १३ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधानि च ॥ न काल
 स्य प्रियः कश्चिन्नद्रेप्यः कुरुसत्तम १४ यथा वायुस्तृणाग्राणि संवर्तयति सर्वतः ॥ तथा कालवशांति भूतानि भरतर्षभ १५ एकस्मार्थं प्रयातानां सर्वे पातत्रगामि
 नाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र कापरिदेवना १६ यांश्चापि निहतान्युद्धे राजंस्त्वमनुशोचसि ॥ न शोच्याहि महात्मनः सर्वे ते त्रिदिवंगताः १७ न यज्ञैर्दक्षिं
 णावद्भिर्न तपोभिर्न विद्यया ॥ तथा स्वर्गमुपायांति यथाश्चरास्तनुत्यजः १८ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे चाभिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १९
 शरीराग्निपुश्रणां जुहुवुस्ते शराहुतीः ॥ हूयमाना न शरांश्चैव सेदुरुत्तमपूरुषाः २० एवं राजंस्तवाक्षे स्वर्ग्यपंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किंचित्क्षत्रियस्ये
 ह विद्यते २१ क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समिति शोभनाः ॥ आशिषं परमां प्राप्तान शोच्याः सर्वे एव हि २२ आत्मनाऽऽत्मानमाश्वास्य मा शुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्य
 शोकाभिभूतस्त्वं कार्यमुत्स्रष्टुमर्हसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिक पर्वणि विदुरवाक्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 विदुरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा तु पुरुषर्षभः ॥ युज्यतां यानमित्युक्त्वा पुनर्वचनमब्रवीत् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ शीघ्रमानय गांधारीं सर्वांश्च भरतस्त्रियः ॥ वधूं कुंतीमुपा
 दाय याश्चान्यास्तत्र योषितः २ एवमुक्त्वा स धर्मात्मा विदुरं धर्मवित्तमम् ॥ शोकविग्रहतज्ञानो यानमेवान्वपद्यत ३ गांधारीपुत्रशोकात्तां भर्तुर्वचननोदिता ॥ सहकुं
 त्याय तोराजा सहस्त्रीभिरुपाद्रवत् ४ ताः समासाद्य राजानं भृशं शोकसमन्विताः ॥ आमंत्र्या न्योन्यमीयुः स्मभृशमुच्चुक्षुस्ततः ५ ताः समाश्वासय क्षत्ताताम्यश्वातं
 तरः स्वयम् ॥ अश्रुकण्ठीः समारोप्य ततोऽसौ भिर्ययौ पुरात् ६ ततः प्रष्ठादः संजज्ञे सर्वे पुरुषेऽश्मसु ॥ आकुमारं पुरं सर्वमभवच्छोककोशितम् ७ अदृष्टपूर्वा यानार्यः पुरादे
 व गणैरपि ॥ पृथग्जनेन दृश्यंते तास्तदानीं हतेश्वराः ८ प्रकीर्य केशान्सुशुभान् भूषणान्यवमुच्य च ॥ एकवस्त्रधरानार्यः परिपेतुरनाथवत् ९ श्वेतपर्वतरूपेभ्यो गृहे
 भ्यस्तास्त्वपाक्रमन् ॥ गुहान्य इव शैलानां पृषत्यो हतयूथपाः १० तान्युदीर्णानि नारीणां तदा दृष्ट्वा न्यनेकशः ॥ शोकात्तान्यद्रवन् राजन् किं शोरीणामिवांगने ११

कार्यं अवश्यकर्तव्यमुदकदानादि १३ ॥ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ विदुरस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ समारोप्य वाहने
 स्थितिशेषः ६ । ७ । ८ । ९ एषस्य अविग्रहः १० किं शोरीणां अश्वशावकीनां किं शोरोऽस्य स्वशावकः इति मेदिनी । अंतनेनृत्वांशज्ञासूया ११

म.भा.टी. ११।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ क्रोशमात्रमिति १।२।३।४।५

प्रयत्नवाहनक्रोशं त्यः पुत्रान्प्रातृन्पितृनपि ॥ दर्शयंतीवताहस्मयुगांतिलोकसंक्षयम् १२ विलपंत्योरुदंत्यश्चधावमानास्ततस्ततः ॥ शोकेनोपहतज्ञानाः कर्तव्यं
नप्रजज्ञिरे १३ व्रीडाजग्मुः पुरायाः स्मसखीनामपियोषितः ॥ ताएकवस्त्रानिलज्जाः श्वश्रूणां पुरतोऽभवन् १४ परस्परं सुसूक्ष्मेषु शोकेष्वाम्बासयंस्तदा ॥ ताः
शोकविह्वलाराजत्रवैक्षंतपरस्परम् १५ ताभिः परिवृतो राजारुदतीभिः सहस्रशः ॥ निर्ययौ नगरादीनि स्तूर्णमायोधनं प्रति १६ शिल्पिनोवणिजोवैश्याः सर्वकर्मो
पजीविनः ॥ ते पार्थिवं पुरस्कृत्य निर्ययुर्नगरादहिः १७ तासां विक्रोशमानानामार्तानां कुरुसंक्षये ॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दोव्यथयन्भुवनान्युत १८ युगांतकाले
संप्राप्तेभूतानां दह्यतामिव ॥ अभावः स्यादयं प्रातइति भूतानि मे निरे १९ भृशमुद्रिग्रमनसस्ते पौराः कुरुसंक्षये ॥ प्राक्रोशंतमहाराजस्वनुरक्तास्तदाभृशम् २०
॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि धृतराष्ट्रनिर्गमने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्रोशमात्रं ततो गत्वा ददृशुस्तान्महार
थान् ॥ शारद्वतं कृपं द्रौणि कृतवर्माणमेव च १ ते तु दृष्ट्वैव राजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अश्रुकंठाविनिःश्वस्य रुदंतमिदमब्रुवन् २ पुत्रस्तव महाराज कृत्वा कर्म सुदु
ष्करम् ॥ गतः सानुचरो राजन्शकलोकं महीपते ३ दुर्योधनबलान्मुक्तावयमेव त्रयोरथाः ॥ सर्वमन्यत्पारिक्षीणं सैन्यं ते भरतर्षभ ४ इत्येवमुक्त्वा राजानं कृपः शारद्वत
स्ततः ॥ गांधारीपुत्रशोकार्तामिदं वचनमब्रवीत् ५ अभीतायुध्यमानास्ते घ्नंतः शत्रुगणान्बहून् ॥ वीरकर्माणिकुर्वाणाः पुत्रास्ते निधनंगताः ६ ध्रुवं संप्राप्य लोकां
स्ते निर्मलान्शस्त्रनिर्जितान् ॥ भास्वरं देहमास्थाय विहरंत्य मरा इव ७ नहिकश्चिद्विशूराणां युद्धमानः पराङ्मुखः ॥ शस्त्रेण निधनं प्राप्तो न च कश्चित्तांजलिः ॥
८ एवं तां क्षत्रियस्याहुः पुराणाः परमांगतिम् ॥ शस्त्रेण निधनं संख्येतन्न शोचितुमर्हसि ९ नचापिशत्रवस्तेषामृद्धयं तेराज्ञिपांडवाः ॥ शृणुयत्कृतमस्माभिरश्व
त्थामपुरोगमैः १० अधर्मेण हतं श्रुत्वा भीमसेनेन ते सुतम् ॥ सुप्तं शिविरमासाद्य पांडूनां कदने कृतम् ११ पंचालानि हताः सर्वे दृष्टुं न पुरोगमाः ॥ दुपदस्यात्मजाश्चै
व द्रौपदेयाश्च पातिताः १२ तथा विशसनं कृत्वा पुत्रशत्रुगणस्यते ॥ प्राद्रवामरणे स्थातुं न हि शक्यामहे त्रयः १३ ते हि शूरामहेष्वासाः क्षिप्रमेप्यंति पांडवाः ॥ अम
र्षवश्मापन्नवैरं प्रतिजिहीर्षवः १४ तेहतानात्मजान् श्रुत्वा प्रमत्ताः पुरुषर्षभाः ॥ निरीक्षंतः पदं शूराः क्षिप्रमेव यशस्विनि १५ तेषां तु कदनं कृत्वा संस्थातुं नोत्सहा
महे ॥ अनुजानीहि नोराज्ञिमाचशोके मनः कथाः १६ राजंस्त्वमनुजानीहि धैर्यमातिष्ठ चोत्तमम् ॥ दिष्टांतं पश्य चापित्वं क्षात्रधर्मचक्रवर्त्म १७ इत्येवमुक्त्वा राजानं
कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ कृपश्च कृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च भारत १८ अवेक्षमाण राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ गंगामनु महाराज तूर्णमश्वानचोदयन् १९

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ विष्टांतं मरणम् १७।१८।१९

२०।२१।२२।२३ तदनंतरं कृपाचार्यकृतवर्मस्यां वियोगांतरम् २४ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ हतेष्विति १।२।३।४।५

अपक्रम्य तु ते राजन्सर्व एव महारथाः ॥ आमंत्र्यान् योन्यमुद्रिग्रास्त्रिधाते प्रययुस्तदा २० जगामहास्तिनपुरं कृपः शारद्वतस्तदा ॥ स्वमेव राष्ट्रं हार्दिकयोद्रौणि
व्यासाश्रमं ययौ २१ एवं ते प्रययुर्वीरौ शिमाणाः परस्परम् ॥ भयार्ताः पांडुपुत्राणामागच्छत्वा महात्मनाम् २२ समेत्य वीराराजानं तदा त्वनुदितेरवौ ॥ विप्र
जग्मुर्महात्मानो यथेच्छकमरिदमाः २३ समासाद्याथ वै द्रौणिपांडुपुत्रामहारथाः ॥ व्यजयंस्ते रणे राजन् विक्रम्य तदनंतरम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीप
र्वणिजलप्रदानिकपर्वणि कृपद्रौणिभोजदर्शने एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हतेषु सर्वे सैन्येषु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ शुश्रुवे पितरं वृ
द्धं निर्यातं गजसाह्वयान् १ सोऽन्ययात्पुत्रशोकार्तेः पुत्रशोकपरिभुतम् ॥ शोचमानं महाराज भ्रातृभिः सहितस्तदा २ अन्वीयमानो वीरेण दाशार्हेण महात्मना ॥
युयुधानेन च तथा तथैव च युयुत्सुना ३ तमन्वगात्सुदुःखार्ताद्रौपदीशोककाशीता ॥ सह पांचालयोषिद्विर्यास्तत्रासन्समागताः ४ संगंगामनु वृंदानि स्त्रीणां भरत
सत्तम ॥ कुररीणामिवार्तानां क्रोशंतीनां ददर्श ह ५ ताभिः परिवृतो राजा क्रोशंतीभिः सहस्रशः ॥ ऊर्ध्वबाहुभिरार्ताभीरुदतीभिः प्रियाप्रियैः ६ कनुधर्मज्ञता
राज्ञः कनुसाद्या नृशंसता ॥ यच्चावधीत्पितृन्भ्रातृन्गुरुपुत्रान्सखीनपि ७ घातयित्वा कथं द्रोणं भीष्मं चापि पितामहम् ॥ मनस्तेऽभून्महाबाहो हत्वा चापेज
यद्रथम् ८ किं नुराज्येन ते कार्यं पितृन्भ्रातृन्पश्यतः ॥ अभिमन्युं च दुर्धर्षं द्रौपदेयांश्च भारत ९ अतीत्य तामहाबाहुः क्रोशंतीः कुररीरिव ॥ ववंदे पितरं ज्येष्ठं
धर्मराजो युधिष्ठिरः १० ततोऽभिवाद्य पितरं धर्मेणामित्रकर्षणः ॥ न्यवेदयंत नामानि पांडवास्तेऽपि सर्वशः ११ तमात्मजां तकरणं पिता पुत्रवधार्दितः ॥ अ
प्रीयमाणः शोकार्तेः पांडवं परिष्वजे १२ धर्मराजं परिष्वज्य सांत्वयित्वा च भारत ॥ दुष्टात्मा भीममन्वेच्छति द्विषति खुरिवावकः १३ सकोपपावकस्तस्य शोकवा
युसमीरितः ॥ भीमसेनमयं दावं दिषु खुरिव दृश्यते १४ तस्य संकल्पमाज्ञाय भीमं प्रन्यशुभं हरिः ॥ भीममाक्षिप्य पाणिभ्यां प्रददौ भीममायसम् १५ प्रागेव तु म
हाबुद्धिर्बुद्धा तस्ये गितं हरिः ॥ संविधानं सहा प्राज्ञस्तत्र चक्रे जनार्दनः १६ तं गृहीत्वैव पाणिभ्यां भीमसेनमयस्मयम् ॥ बभंज बलवान् राजामन्यमानो वृकोदरम्
१७ नागायुतबलप्राणः सराजाभीममायसम् ॥ भंक्त्वा विमथितोरस्कः सुस्त्रावरुधिरं सुखात् १८ ततः पपात मेदिन्यां तथैव रुधिरोक्षितः ॥ प्रपुष्पिताग्रशिखरः
पारिजात इव द्रुमः १९ पत्युष्काच्च तं विद्वान्मृतो गावर्गणिस्तदा ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं शमयन्सांत्वयन्निव २० सतुकोपं समुत्सृज्य गतमन्युर्महामनाः ॥ हाहा
भीमेति बुक्रोशत्पुःशोकसमन्वितः २१ तं विदित्वा गतक्रोधं भीमसेनवधार्दितम् ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् २२ माशुचो हृतराष्ट्रं त्वनैष भीमस्त्वया
हतः ॥ आयसी प्रतिमा ह्येषा त्वयानिष्पातिता विभो २३

प्रियाप्रियैः पांडवानां प्रियाः अभिमन्युप्रभृतयः अप्रियाः दुर्योधनादयस्तैर्हृदिभिः क्रोशंतीभिरिति
संबंधः ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ आक्षिप्य निवार्य आयसं लोहमयं १५ संविधानमायसस्य भीमस्य निर्माणं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ । २५ । २६ । २७ पुत्रेति धर्मावपकृतमालिगनच्छलेनभीमवधःकर्तव्यइत्याशया १८ वृकोदरेणअहताअपिनजीवेयुः गतायुवातेषांनिमित्तांतरेणापिनाशाऽऽव्यंभावादितिभावः २९ । ३०
॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ नतत्कथाःतत्रकृतवानसि अहमावधार्यः ४ । ५ । ६ श्रेयोहिताहितेउच्यमानोनगृहीतइत्य

॥ ७ ॥

त्वाक्रोधवशमापन्नविदित्वाभरतर्षभ ॥ मयाऽपकृतःकौतेयोमृत्योर्दृष्टांतरंगतः २४ नहितेराजशार्दूलबलेतुल्योऽस्तिकश्चन ॥ कःसहेतमहाबाहोबाहोर्विग्र
हणनरः २५ यथातकमेनुप्राप्यर्जावन्कश्चिन्नमुच्यते ॥ एवंबाह्वंतरंप्राप्यतवजीवेन्नकश्चन २६ तस्मात्पुत्रेणयातेऽसौप्रतिमाकारिताऽऽयसी ॥ भीमस्यसे
यंकौरव्यतवैवोपहृतामया २७ पुत्रशोकाभिसंतसंधर्मादपकृतमनः ॥ तवरजिद्रतेनत्वंभीमसेनांजिघांससि २८ नत्वेतत्तेक्षमराजनहन्यास्त्वंयद्वृकोदरम् ॥
नहिपुत्रामहाराजजीवेयुस्तेकथंचन २९ तस्माद्यत्कृतमस्माभिर्मन्यमानैःशमंप्रति ॥ अनुमन्यस्वतत्सर्वमाचशोकेमनःकथाः ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्री
पर्वणिजलप्रदानिकपर्वणिआयसभीमभंगेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततएनमुपातिष्ठन्शौचार्थपरिचारिकाः ॥ कृतशौचंपुन
श्चैनंप्रोवाचमधुसूदनः १ राजन्नधीतावेदास्तेशास्त्राणिविविधानिच ॥ श्रुतानिचपुराणानिराजधर्माश्चेकवलाः २ एवंविद्वान्महाप्राज्ञःसमर्थःसन्बलाबले ॥
आत्मापराधात्कस्मात्त्वंकुरुषेकोपमीदृशम् ३ उक्तवांस्त्वांतदैवाहंभीष्मद्रोणौचभारत ॥ विदुरःसंजयश्चैववाक्यंराजन्नतत्कथाः ४ सवार्थमाणोनास्माकमका
र्षीर्वचनंतदा ॥ पांडवानधिकान्जानन्बलेशौर्येचकौरव ५ राजाहियःस्थिरप्रज्ञःस्वयंदोषानवेक्षते ॥ देशकालविभागंचपरंश्रेयःसंविदिति ६ उच्यमानस्तु
यःश्रेयोमृच्छीतेनोहिताहिते ॥ आपदःसमनुप्राप्यसशोचत्यनयेस्थितः ७ ततोऽन्यवृत्तमात्मानंसमवेक्षस्वभारत ॥ राजंस्त्वंह्यविधेयात्मादुर्योधनवशोस्थ
तः ८ आत्मापराधादापन्नस्तत्किंभीमांजिघांससि ॥ तस्मात्संयच्छकोपंत्वंस्वमनुस्मरदुष्कृतम् ९ यस्तुतांस्पर्धयाक्षुद्रःपांचालीमानयत्सभाम् ॥ सहतोभीम
सेनेनवैरंप्रतिजिहीर्षता १० आत्मनोऽतिक्रमंपश्यपुत्रस्यचदुरात्मनः ॥ यदनागसिपांडूनांपरित्यागस्त्वयाकृतः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःस
कृष्णेनसर्वसत्यंजनाधिप ॥ उवाचदेवकीपुत्रंघृतराष्ट्रोमहीपतिः १२ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ पुत्रस्नेहस्तुबलवान्धैर्यान्मांसमचालयत् १३ दि
ष्ट्यातुपुरुषव्याघ्रोबलवान्सत्यविक्रमः ॥ त्वदुत्तोनागमत्कृष्णभीमोबाह्वंतरंमम १४ इदानींत्वहमव्यग्रोगतमन्युर्गतज्वरः ॥ मध्यमंपांडवंवीरंद्रष्टुमिच्छामिमा
धव १५ हतेषुपार्थिवेद्रेषुपुत्रेषुनिहतेषुच ॥ पांडुपुत्रेषुवैशर्मप्रीतिश्चाप्यवतिष्ठते १६ ततःसभीमंचधनंजयंचमाद्याश्वपुत्रौपुरुषप्रवीरौ ॥ पस्पर्शगात्रैःप्र
रुदन्सुगात्रानाश्वास्यकल्याणमुवाचचैतान् १७ ॥ इतिश्रीम०स्त्री०जलप्रदानिकप० घृतराष्ट्रकोपविमोचने पांडवपरिष्वंगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

नवः ७ । ८ । ९ । १० अनागसिअपराधामावेपरित्यागोराज्याप्रदानेनतिरस्कारः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिस्त्री०नीलकण्ठीये भारतमावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ ७ ॥

घृतराष्ट्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ कल्पवादीहितवादी ६ एतद्वचःपांडवानश्शमुद्यतंवाक्यम् ७ । ८ । ९ नचास्यतांतामितिपाठे अस्यपुनंदुर्योधनंतोषमाणायाभाशीर्वचनेनतोषयंत्यास्तेतवतां

॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातास्ततस्तेकुरुपांडवाः ॥ अभ्ययुर्भ्रातरःसर्वेगांधारीसहकेशवाः १ ततोज्ञात्वाहतामित्रंयुधिष्ठिरमुपागतम् ॥ गांधारीपुत्र
शोकार्ताशुमेच्छदनिदिता २ तस्याःपापमभिप्रायंविदित्वापांडवान्प्रति ॥ ऋषिःसत्यवतीपुत्रःप्रागेवसमबुध्यत ३ संगंगायामुपस्पृश्यपुण्यगंधिपयःशुचि ॥
तंदेशमुपसंपेदेपरमर्षिर्मनोजवः ४ दिव्येनचक्षुषापश्यन्मनसातद्रतेनच ॥ सर्वप्राणभृतांभावंसतत्रसमबुध्यत ५ सस्तुषामब्रवीत्कालेकल्यवादीमहातपाः ॥ शा
पकालमवाक्षिप्यशमकालमुदीरयन् ६ नकोपःपांडवेकार्योगांधारिशममाशुहि ॥ वचोनिगृह्यतामेतच्छृणुचेदंवचोमम ७ उक्ताऽस्यष्टादशाहानिपुत्रेणजय
मिच्छता ॥ शिवमाशास्वमेमातयुध्यमानस्यशत्रुभिः ८ सातथायाच्यमानात्वंकालेकालेजयैषिणा ॥ उक्तवत्यसिगांधारियतोधर्मस्ततोजयः ९ नचाप्यतीतां
गांधारिवाचंतेवितथामहम् ॥ स्मरामितोषमाणायास्तथाप्रणिहिताह्यसि १० विग्रहेतुमुलेराज्ञांगत्वापारमसंशयम् ॥ जितंपांडुसुतैर्युद्धेनूनंधर्मस्ततोऽधिकः ११
क्षमाशीलाष्ट्रामूत्वासाज्यनक्षमसेकथम् ॥ अधर्मजहिधर्मज्ञेयतोधर्मस्ततोजयः १२ स्वंचधर्मपरिस्मृत्यवाचंचोक्तांमनस्विनि ॥ कोपंसंयच्छगांधारिमैवंभूःस
त्यवादिनि १३ ॥ गांधार्युवाच ॥ भगवन्नाभ्यसूयामिनैतानिच्छामिनश्यतः ॥ पुत्रशोकेनतुबलान्मनोविह्वलतीवमे १४ यथैवकुंत्याकौतेयारक्षितव्यास्तथाम
या ॥ तथैवघृतराष्ट्रेणरक्षितव्यामयायथा १५ दुर्योधनापराधेनशकुनेःसौवलस्यच ॥ कर्णदुःशासनाभ्यांचकृतोऽयंकुरुसंक्षयः १६ नापराध्यतिबीभत्सुर्नचपा
र्थोवृकोदरः ॥ नकुलःसहदेवश्चनैवजातुयुधिष्ठिरः १७ युध्यमानाहिकौरव्याःकृतमानाःपरस्परम् ॥ निहताःसहिताश्चान्यैस्तच्चनास्त्यप्रियंमम १८ किंतुकर्मा
करोद्भीमोवासुदेवस्यपश्यतः ॥ दुर्योधनंसमाहूयगदायुद्धेमहामनाः १९ शिक्षयाम्यधिकंज्ञात्वाचरंतंबहुधारणे ॥ अधोनाभ्याःप्रहृतवांस्तन्मेकोपमवर्धयत् २०
कथंनुधर्मधर्मज्ञैःसमुद्दिष्टंमहात्मभिः ॥ त्यजेयुराहवेश्वराःप्राणहेतोःकथंचन २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि गांधारीसांत्वनायांचतु
र्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याभीमसेनोऽथभीतवत् ॥ गांधारीप्रत्युवाचेदंवचःसानुनयंतदा १ अधर्मोयादिवाधर्म
स्त्रासात्त्रमयाकृतः ॥ आत्मानंत्रातुकामेनतन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि २ नहियुद्धेनपुत्रस्तेधर्म्येणसमहाबलः ॥ नशक्यःकेनचिद्धंतुमतोविषममाचरम् ३ अधर्मेणजि
तःपूर्वतेनचापियुधिष्ठिरः ॥ निरुताश्चसदैवस्मततोविषममाचरम् ४ सैन्यस्यैकोज्वशिष्टोऽयंगदायुद्धेनवीर्यवान् ॥ मांहवानहरेद्राज्यमितिवैतत्कृतंमया ५ रा
जपुत्रींचपांचालीमेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ भवत्याविदितंसर्वमुक्तवान्यत्सुतस्तव ६

तांवाचंवितथांमस्मराभीत्यन्वयः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

कृतमानाःकृताहंकाराः १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ तदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ उक्तवान्नहितेपतयःसंतीत्यादि ६

जसंगुह्यानुमहस्य ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ अंतोष्ठात् अधरोष्ठात् उपरिगततन्त्रित्यर्थः दंतोष्ठादित्यपपाठः १६ वृषसेनेनकर्णपुत्रेण १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० किंचित्कमपि
 सुयोधनमसंगुह्यानुमहस्य ॥ ससागरा ॥ केवलाभोलुमस्माभिरुतश्चैतत्कृतंमया ७ तथाऽप्याप्रियमस्माकंपुत्रस्तेसमुपाचरत् ॥ द्रौपद्यायत्सभामध्येसव्यमूरुमद
 शयत् ८ तदैववध्यःसोऽस्माकंदुराचारश्चतेसुतः ॥ धर्मराजाज्ञयाचैवस्थिताःस्मसमयेतदा ९ वैरमुदीपितंराज्ञिपुत्रेणतवतन्महत् ॥ केशिताश्वनेनित्यंततए
 तत्कृतंमया १० वैरस्यास्यगताःपारंहत्वादुर्योधनंरणे ॥ राज्यंयुधिष्ठिरःप्राप्तोवयंचगतमन्यवः ११ ॥ गांधार्युवाच ॥ नतस्यैषवधस्तातयत्प्रशंससिमेसुतम् ॥
 कृतवांश्चापितत्सर्वयादिदंभाषसेमयि १२ हताश्वेनकुलेयदुवृषसेनेनभारत ॥ अपिबःशोणितंसंख्येदुःशासनशरीरजम् १३ सद्भिर्विगर्हितंघोरमनार्यजनसेवितम् ॥
 कूरंकर्माकृथास्तस्मात्तदयुक्तंवृकोदर १४ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अन्यस्यापिनपातव्यंरुधिरंकिंपुनःस्वकम् ॥ यथैवात्मातथाभ्राताविशेषोनास्तिकश्चन १५ रु
 धिरंनव्यतिक्रामदंतोष्ठादंवमाशुचः ॥ वैवस्वतस्तुतद्वेदहस्तौमेरुधिराक्षितौ १६ हताश्वेनकुलंदृष्ट्वावृषसेनेनसंयुगे ॥ भातृणांसंप्रहृष्टानांत्रासःसंजनितोमया
 १७ केशपक्षपरामर्शोद्रौपद्यादूतकारिते ॥ क्रोधाद्यद्वुवंचाहंतच्चमेहदिवर्तते १८ क्षत्रधर्माभ्युतोराज्ञिभवेयंशाश्वतीःसमाः ॥ प्रतिज्ञांतामानिस्तीर्यततस्तत्कृत
 वानहम् १९ नमामर्हसिगांधारिदोषेणपरिशंकितम् ॥ अनिष्टह्यपुरापुत्रानस्मास्वनपकारिषु ॥ अधुनाकिंनुदोषेणपरिशंकितमर्हसि २० ॥ गांधार्युवाच ॥ वृ
 द्दस्यास्यशतंपुत्रान्निघ्नंस्त्वमपराजितः ॥ कस्मान्नशेष्येःकिंचिद्येनाल्पमपराधितम् २१ संतानमावयोस्तातवृद्धयोर्हतराज्ययोः ॥ कथमंधद्वयस्यास्यय
 धिरेकानवर्जिता २२ शेषेह्यवस्थितेतातपुत्राणामंतकेत्वयि ॥ नमेदुःखंभवेदेतद्यदित्वंधर्ममाचरेः २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुगांधारीयुधिष्ठिरम्
 पृच्छत् ॥ कसराजेतिसक्रोधापुत्रपौत्रवधादिता २४ तामभ्यगच्छद्राजेंद्रोवैपमानःकृतांजलिः ॥ युधिष्ठिरस्त्वदंतत्रमधुरंवाक्यमब्रवीत् २५ पुत्रहंतानृ
 शंसोऽहंतवदेवियुधिष्ठिरः ॥ शापार्हःपृथिवीनाशेहेतुभूतःशपस्वमाम् २६ नहिमेजीवितेनार्थोनराज्येनधनेनवा ॥ तादृशानसुहृदोहत्वामूढस्यास्यसुहृदुहः
 २७ तमेववादिनंभीतंसंनिकर्षगतंतदा ॥ नोवाचकिंचिद्गांधारीनिःश्वासपरमाभृशम् २८ तस्यावनतदेहस्यपादयोर्निपतिष्यतः ॥ युधिष्ठिरस्यनृपतेर्धर्मज्ञा
 दीर्घदर्शिनी २९ अंगुल्यग्राणिददृशेदीपद्वातरणेसा ॥ ततःसकुनखीभूतोदर्शनीयनखोत्पः ३० तदृष्ट्वाचार्जुनोऽगच्छद्रासुदेवस्यपृष्ठतः ॥ एवंसंचेष्टमा
 नांस्तानितश्चेतश्चभारत ३१ गांधारीविगतक्रोधासांत्वयामासमाह्वयत् ॥ तयातेसमनुज्ञातामातरंवीरमातरम् ३२ अभ्यगच्छंतसाहिताःपृथापृथुलवक्षसः ॥
 चिरस्यदृष्ट्वापुत्रानसापुत्राधिभिरभिभुता ३३ बाष्पमाहारयद्देवीवस्त्रेणावृत्यवैमुखम् ॥ ततोवाप्संसमुत्सृज्यसहपुत्रैस्तदापृथा ३४ अपश्यदेतानशस्त्रौघैर्वहृधा
 क्षतविक्षतान् ॥ सातानेकैकशःपुत्रानसंपृशंतीपुनःपुनः ३५ अन्वशोचतदुःखार्ताद्रौपदीचहतात्मजाम् ॥ रुदतीमथपांचालीददर्शपतितांभुवि ३६
 नशेष्येःशेषमेकमपिनरक्षितवानसि २१ नवर्जितावधकालेनत्यक्ता २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ कुमस्त्रीभूतोहस्तवेज्ञादतिशेषः ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ वांआवाम् ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीने भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ एवमिति अवकर्तनंमुद्रस्थानम् १ ॥ २

॥ द्रौपद्युवाच ॥ आर्येपुत्राःकृतेसर्वेसौभद्रसहितागताः ॥ नत्वांतेऽप्याभिगच्छंतिचिरंदृष्ट्वातपस्विनीम् ३७ किंनुराज्येनवैकार्यंविहीनायाःसुतैर्मम ॥ तांसमाश्वास
 यामासपृथापृथुललोचना ३८ उत्थाप्ययाज्ञसेर्नहिरुदतीशोककर्षिताम् ॥ तथैवसहिताचापिपुत्रैरेनुगतानृप ३९ अभ्यगच्छतगांधारीमार्तामार्ततरास्वयम् ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामुवाचाथगांधारीसहवध्वायशस्विनीम् ४० मैवंपुत्रीतिशोकार्तापश्यमामपिदुःखिताम् ॥ मन्येलोकविनाशोऽयंकालपर्यायनोदितः ४१
 अवश्यभावीसंप्राप्तःस्वभावाल्लोमहर्षणः ॥ इदंतत्समनुप्राप्तंविदुरस्यवचोमहत् ४२ असिद्धानुनयेकृष्णयदुवाचमहामतिः ॥ तस्मिन्नपरिहार्येऽर्थेव्यतीतेचविशे
 षतः ४३ माशुचोनहिशोच्यास्तेसंग्रामेनिधनंगताः ॥ यथैवाहंतथैवत्वंकोवामाश्वासयिष्याति ॥ ममैवह्यपराधेनकुलमग्र्यंविनाशितम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० पृथापुत्रदर्शनेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ समाप्तंजलप्रदानिकंपर्व ॥ अथस्त्रीविलापपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुगांधारी
 कुरूणामवकर्तनम् ॥ अपश्यत्तत्रातिष्ठंतीसर्वदिव्येनचक्षुषा १ पतिव्रतामहाभागासमानव्रतचारिणी ॥ उग्रेणतपसायुक्तासततंसत्यवादिनी २ वरदानेनकृष्ण
 स्यमहर्षेःपुण्यकर्मणः ॥ दिव्यज्ञानबलोपेताविविधंपर्यदेवयत् ३ ददर्शसाष्टिद्विमतीडूरादपिथान्तिके ॥ रणाजिरेनृवीराणामहुतंलोमहर्षणम् ४ अस्थिवेशवसा
 कीर्णशोणितौघपरिभुतम् ॥ शरीरैर्वहृसाहस्रैर्विनिकीर्णसमततः ५ गजाश्वस्थयोधानामावृतंरुधिराविलैः ॥ शरीरैरशिरस्कैश्चविदेहैश्चशिरोगणैः ६ गजाश्वनर
 नारीणांनिःस्वनैरभिसंवृतम् ॥ सृगालवक्त्राकोलकंककाकानिषेवितम् ७ रक्षसांपुरुषादानांमोदनंकुरराकुलम् ॥ अशिवाभिःशिवाभिश्चनादितंग्रप्रसेवितम् ८
 ततोव्यासाम्यनुज्ञातोदृतराश्रेमहीपतिः ॥ पांडुपुत्राश्चतेसर्वेयुधिष्ठिरपुरोगमाः ९ वासुदेवंपुरस्कृत्यहतवंधुंचपार्थिवम् ॥ कुरुस्त्रियःसमासाद्यजग्मुरायोधनंप्र
 ति १० समासाद्यकुरुक्षेत्रंताःस्त्रियोनिहतेश्वराः ॥ अपश्यंतहतांस्तत्रपुत्रान्भ्रातृन्पितृन्पतीन् ११ क्रव्यादैर्भक्ष्यमाणान्वैगोमायुबलवायसैः ॥ भूतैःपिशाचैर
 क्षोभिर्विविधैश्चनिशाचरैः १२ रुद्राक्रीडनिभंदृष्ट्वातदाविशसनंस्त्रियः ॥ महार्हंम्योऽथयानेभ्योविक्रोशंत्योनिपोतिरे १३ अदृष्टपूर्वपश्यंत्योदुःखार्ताभिरतस्त्रियः ॥
 शरीरेष्वस्त्रवलन्नन्याःपतंत्यश्वापराभुवि १४ श्रांतानांचाप्यनाथानांसीत्काचनचेतना ॥ पांचालकुरुर्योषाणांकृपणंतदभून्महत् १५ दुःखोपहतचित्ताभिःसमं
 तादनुनादितम् ॥ दृष्ट्वाऽऽयोधनमत्युग्रधर्मज्ञासुबलात्मजा १६ ततःसापुंडरीकाक्षमामंयपुरुषोत्तमम् ॥ कुरूणांवैशंसंदृष्ट्वाइदंवनमब्रवीत् १७ पश्यैताःपुंडरी
 काक्षस्तुषामेनिहतेश्वराः॥प्रवर्णिवेशाःक्रोशंतीःकुरुरीरिवमाधव१८अमूस्त्वभिसमागम्यस्मरंत्योभर्तृजान्गुणान् ॥पृथगेवाभिधावंत्यःपुत्रान्भ्रातृन्पितृन्पतीन् १९

वीरसूभिर्महाराजहतपुत्राभिरावृतम् ॥ कचिच्चवीरपत्नीभिर्हतवीराभिरावृतम् २० शोभितंपुरुषव्याघ्रैःकर्णभीष्माभिमन्युभिः ॥ द्रोणद्रुपदशल्यैश्चज्जलाद्विरि
वपावकैः २१ कांचनैःकवचैर्निष्कैर्मणिभिश्चमहात्मनाम् ॥ अंगदैर्हस्तकेयूरैःस्रग्भिश्चसमलंकृतम् २२ वीरबाहुविसृष्टाभिःशक्तिभिःपरिधैरपि ॥ खड्गैश्चविवि
धैस्तीक्ष्णैःसशैश्चशरासनैः २३ क्रव्यादसंघैर्मुदितैस्तृष्टाभिःसहितैःकाचित् ॥ कचिदाक्रीडमानैश्चशयानैश्चापरैःकाचित् २४ एतदेवंविधंवीरसंप्रशयायोधनं
विभो ॥ पश्यमानाहिदह्यामिशोकेनाहंजनार्दन २५ पंचालानांकुरुणांचविनाशेमुधुमुदन ॥ पंचानामपिभूतानामहंवधमंचितयम् २६ तान्सुपर्णाश्चगृध्रा
श्चकर्षयंत्यसृगुक्षिताः ॥ विगृह्यचरणैर्गृध्राभक्षयंतिसहस्रशः २७ जयद्रथस्यकर्णस्यतथैवद्रोणभीष्मयोः ॥ अभिमन्योर्विनाशंचकश्चित्तयेतुमर्हति २८ अव
ध्यकल्पाग्निहतान्गतसत्वानचेतसः ॥ गृध्रकंकवटश्येनश्चसृगालादनीकृतान् २९ अमर्षवशमापन्नान्दुर्योधनवशोस्थितान् ॥ पश्येमान्पुरुषव्याघ्रान्संशंता
न्पावकानिव ३० शयानायेपुरासर्वेष्टूनिशयनानिच ॥ विपन्नास्तेऽद्यवसुधांविष्टतामधिशेरते ३१ बंदिभिःसततंकालेस्तुवद्विरभिनंदिताः ॥ शिवानाम
शिवाघोराःशृण्वंतिविविधागिरः ३२ येपुराशेरतेवीराःशयनेषुयशस्विनः ॥ चंदनागुरुदिग्वांगास्तेऽद्यपांसुपुशेरते ३३ तेषामाभरणान्येतेगृध्रगोमा
युवायसाः ॥ आक्षिपंतिशिवाघोराःविनदंत्यःपुनःपुनः ३४ बाणान्विनिशितान्पीतान्निस्त्रिंशान्निमलगदाः ॥ युद्धाभिमानिनःसर्वेजीवंतइवविभ्राते ३५ सु
रूपवर्णाबहवःक्रव्यादैरवघट्टिताः ॥ ऋषभप्रतिरूपाश्चशेरतेहरितस्रजः ३६ अपरेपुनरालिङ्ग्यगदाःपरिचवाहवः ॥ शेरतेऽभिमुखाःशूरादयिताइवयोषितः
३७ विभ्रतःक्रवचान्यन्येविमलान्यायुधानिच ॥ नवर्षयंतिक्रव्यादाजीवंतीतिजनार्दन ३८ क्रव्यादैःकृष्यमाणानामपरेषांमहात्मनाम् ॥ शातकौभ्यःस्रज
श्चित्राविप्रकीर्णाःसमंततः ३९ एतेगोमायवोभीमानिहतानांयशस्विनाम् ॥ कंठांतरगतान्हारानाक्षिपंतिसहस्रशः ४० सर्वेष्वपररात्रेषुयाननंदंतबंदिनः ॥
स्तुतिभिश्चपराध्याभिरुपचारैश्चशिक्षिताः ४१ तानिमाःपरिदेवंतिदुःखार्ताःपरमांगनाः ॥ कृपणंशृण्णिशार्दूलदुःखशोकादिताभृशम् ४२ रक्तोत्पलवनानीव
विभांतिरुचिराणिच ॥ मुखानिपरमस्त्रीणांपरिशुष्काणिकेशव ४३ रुदिताद्विरताह्येताध्यायंत्यःसपरिच्छदाः ॥ कुरुस्त्रियोऽभिगच्छंतितेनतेनैवदुःखिताः
४४ एतान्यादित्यवर्णानितपनीयनिभानिच ॥ रोषरोदनताम्राणिवक्राणिकुर्योषिताम् ४५ श्यामानांवरवर्णानांगौरीणामेकवाससाम् ॥ दुर्योधनवरस्त्रीणां
पश्यदृष्टानिकेशव ४६ आसामपरिपूर्णार्थनिशम्यपरिदेवितम् ॥ इतरेतरसंकंदान्नविजानंतियोषितः ४७ एतादीर्घभिर्बोद्धुस्यविकुश्यचविलप्यच ॥ वि
स्पंदमानादुःखेनवीराजहतिजीवितम् ४८

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ एताःशोचंतीरमिलक्ष्येतिशेषः ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ विजग्धान् मलितान् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अ ॥
बह्व्याहृष्टाशरीराणिक्रोशंतोवेलपंतिच ॥ पाणिभिश्चापराग्रंतिशिरांसिमृदुपाणयः ४९ शिरोभिःपतितैर्हस्तैःसर्वगैर्यथशःकृतैः ॥ इतरेतरसंप्रकैराकीर्णा
भातिमेदिनी ५० विशिरस्कानथोकायान्दृष्ट्वाह्येताननिंदितान् ॥ मुह्यंत्यनुगतानांयोविदेहाशिरांसिच ५१ शिरःकायेनसंधायप्रेक्षमाणाविचेतसः ॥ अप
श्यंत्योपरंतत्रनेदमस्येतिदुःखिताः ५२ बाहुरुचरणानन्यान्विशिखोन्मथितान्पृथक् ॥ संदधत्योऽसुखाविष्टासूर्ख्येताःपुनःपुनः ५३ उत्कृत्यशिरसश्चान्या
न्विजग्धान्मृगपक्षिभिः ॥ दृष्ट्वाकाश्चिन्नजानंतिभर्तृन्भरतयोषितः ५४ पाणिभिश्चापराग्रंतिशिरांसिमधुमुदन ॥ प्रेक्ष्यभ्रातृन्पितृन्पुत्रान्पतींश्चनिहतान्परैः
५५ बाहुभिश्चसखड्गैश्चशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ अगम्यकल्पापृथिवीमांसशोणितकर्दमा ५६ बभूवभरतश्रेष्ठप्राणिभिर्गतजीवितैः ॥ नदुःखेषूचिताःपूर्वदुःखं
गाहंत्यनिदिताः ५७ भातृभिःपतिभिःपुत्रैरुपाकीर्णावसुंधरा ॥ यूथानीवकिशोरीणांसुकेशीनांजनार्दन ५८ स्नुषाणांघृतराष्ट्रस्यपश्यदृष्टान्यनेकशः ॥ इतो
दुःखतरंकिनुकेशवप्रतिभातिमे ५९ यदिमाःकुर्वतेसर्वारूपमुच्चावचंस्त्रियः ॥ नूनमाचरितंपापमयापूर्वेषुजन्मसु ६० यापश्यामिहतान्पुत्रान्पौत्रान्भ्रातृ
श्चमाधव ॥ एवमार्ताविलपतीसमामाप्यजनार्दनम् ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताददर्शनिहतंसुतम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापपर्वणिआयोधनदर्श
नेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनंहतंदृष्ट्वागांधारीशोककर्षिता ॥ सहसान्यपतद्भूमौछिन्नेवकदलीवने १ सातुलब्ध्वापुनःसंज्ञांवि
कुश्यचविलप्यच ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यशयानंरुधिराक्षितम् २ परिष्वज्यचगांधारीकृपणंपर्यदेवयत् ॥ हाहापुत्रेतिशोकार्ताविललापाकुलेंद्रिया ३ सुगूढजनु
विपुलंहारनिष्कविभूषितम् ॥ वारिणानेत्रजेनोरःसिंचंतीशोकतापिता ४ समीपस्थंहृषीकेशमिदंवचनमब्रवीत् ॥ उपास्थितेऽस्मिन्संग्रामेज्ञातानांसक्षयेविभो
५ मामयंप्राहवाण्येयंप्राजलिर्नृपसत्तमः ॥ अस्मिन्ज्ञातिसमुद्रपर्वजयमंबवान्ब्रवीतुमे ६ हत्युक्तेजानतीसर्वमहंस्वव्यसनागमम् ॥ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रयतोधर्मस्त
तोजयः ७ यथाचयुध्यमानस्त्वंनवैमुह्यसिपुत्रक ॥ ध्रुवंशस्त्रजितान् लोकान्प्राप्स्यस्यमरवत्प्रभो ८ इत्येवमब्रुवंपूर्वनैनंशौचामिवैप्रभो ॥ घृतराष्ट्रंशुचामिकृप
णंहतबांधवम् ९ अमर्षणंयुधांश्रेष्ठकृतास्त्रयुद्धदुर्भदम् ॥ शयानंवीरशयनेपश्यमाधवमेसुतम् १० योऽयंमूर्धावसिक्तानामग्रेयातिपरंतपः ॥ सोऽयंपांसुपुशेते
ऽद्यपश्यकालस्यपर्ययम् ११ ध्रुवंदुर्योधनोवीरोगतिसुलभतांगतः ॥ तथाह्यभिमुखःशेतेशयनेवीरसेविते १२ यंपुरापथ्युपासीनारमयंतिवरस्त्रियः ॥ तंवीर
शयनेसुत्तरमयंत्यशिवाःशिवाः १३ यंपुरापथ्युपासीनारमयंतिमहीक्षितः ॥ महीतलस्थंनिहतंघृष्टास्तंपथ्युपासते १४ यंपुराव्यजनैरम्यैरुपवीजंतियोषितः ॥
तमद्यपक्षव्यजनैरुपवीजंतिपक्षिणः १५ एषशेतेमहाबाहुर्बलवान्सत्यविक्रमः ॥ सिंहेनेवद्विपःसंख्येभमिसेनेनपातितः १६

दुर्योधनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पंचशाखाभ्यां पंचांगुलिभ्यां पाणिभ्यां ३० । ३१ । ३२ । ३३ इति स्त्रीपर्वणि
 पश्यदुर्योधनं कृष्णशयानं रुधिराक्षितम् ॥ निहतं भीमसेनेन गदासंमृज्य भारत १७ अक्षौहिणीर्महाबाहुर्देशचैकाचकेशव ॥ आनयद्यः पुरा संख्ये सोऽनया त्रिधनं
 गतः १८ एष दुर्योधनः शेते महर्षेः सोमहाबलः ॥ शार्दूल इव सिंहो भीमसेनेन पातितः ॥ विदुरं ह्यवमन्यैष पितरं चैव मंदभाक् ॥ बालोऽवमानेन मंदो मृत्युव
 शंगतः २० निःसपत्न्या महीयस्य त्रयोदशसमास्थिता ॥ स शेते निहतो भूमौ पुत्रो मे पृथिवीपतिः २१ अपश्यं कृष्णपृथिवीधार्तराष्ट्रानुशासिताम् ॥ पूर्णा हस्ति
 मवाश्वैश्च वाष्णं येन तु तच्चिरम् २२ तामेवाद्य महाबाहो पश्याम्यन्यानुशासिताम् ॥ हीना हस्तिगवाश्वेन किं नु जीवामि माधव २३ इदं कष्टतरं पश्य पुत्रस्यापि
 वधान्मम ॥ यदि माः पर्युपासंते हतान् शूरान् रणे स्त्रियः २४ प्रकीर्णकेशां सुश्रोणीं दुर्योधनशुभांकगाम् ॥ रुक्मवेदीनि मां पश्य कृष्णलक्ष्मणमातरम् २५ नूनमे
 पापुरा बाला जीवमाने महीभुजे ॥ भुजावाश्रित्य रमते सुभुजस्य मनस्विनी २६ कथं तु शतधाने दह दयं मम दीर्यते ॥ पश्यंत्यानिहतं पुत्रं पुत्रेण सहितं रणे २७ पुत्रं
 रुधिरसंक्षिप्तमुपजिघ्रत्य निर्दिता ॥ दुर्योधनं तु वामोऽरुः पाणिना परिमार्जती २८ किं नु शोचति भर्तारं पुत्रं चैषामनस्विनी ॥ तथा ह्यवस्थिता भाति पुत्रं चाप्यभि
 वीक्ष्य सा २९ स्वशिरः पंचशाखाभ्यामभिहत्यायते क्षणा ॥ पतत्युरसि वीरस्य कुरुराजस्य माधव ३० पुंडरीकानि भाति पुंडरीकांतरप्रभा ॥ मुखं विमृज्य पु
 त्रस्य भर्तुश्चैव तपस्विनी ३१ यदि सत्यागमाः संतियदिवै श्रुतयस्तथा ॥ ध्रुवं लोकानवाप्तोऽयं नृपो बाहुबलार्जितान् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलाप
 पर्वणि दुर्योधनदर्शने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ पश्य माधव पुत्रान्मेशत संख्यान् जितक्रमान् ॥ गदया भीमसेनेन भूयिष्ठं निहतान् रणे १ इदं
 दुःखतरं मेऽद्य यदि मामुक्तमूर्धजाः ३ हतपुत्रारणे बालाः परिधावन्ति मे स्नुषाः २ प्रासादतलचारिण्यश्चरणैर्भूषणान्वितैः ॥ आपन्नायत्स्वपुत्रं तीर्णं रुधिराद्राविसुं
 धराम् ३ कच्छादुत्सारयन्ति स्म गृध्रगोमायुवायसान् ॥ दुःखेनार्ता विपूर्णं त्योमता इव चरंत्युत ४ एषाऽन्यात्वनवद्यांगी कस्मिन्मित्रमध्यथा ॥ घोरमायो धनं दृष्ट्वा
 निपतत्यतिदुःखिता ५ दृष्ट्वा मे पार्थिव सुता मे तालक्ष्मणमातरम् ॥ राजपुत्रीं महाबाहो मनो न ह्युपशाम्यति ६ भ्रातृं श्वान्याः पितृं श्वान्याः पुत्रां श्वानि हतान्
 भुवि ॥ दृष्ट्वा परिपतंत्येताः प्रगृह्य सुमहाभुजान् ७ मध्यमानां तु नारीणां वृद्धानां चापराजित ॥ आक्रंदंत बंधूनां दारुणैश्चैव श्रेणु ८ रथनीडानि देहांश्च हतान्
 नां गजवाजिनाम् ॥ आश्रित्य श्रममोहार्ताः स्थिताः पश्य महाभुज ९ अन्यां चापहतं कायाच्चारु कुंडलमुन्नतम् ॥ स्वस्य बंधोः शिरः कृष्णगृहीत्वा पश्यतिष्ठतीम्
 १० पूर्वजातिकृतं पापं मन्येनाल्पमिवानघ ॥ एताभिर्निस्वद्याभिर्मया चैवालपमेधया ११ यदि दं धर्मराजेन पातितं नो जनार्दन ॥ नहि नाशोऽस्ति वाष्णं येन क
 र्मणोः शुभपापयोः ॥ प्रत्यग्रवयसः पश्य दर्शनीयकुचाननाः १२

नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पश्येति १ । २ । ३ । ४ करसंमितं ध्ययामुष्टिप्रमितं मध्या ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥
 कुलेषु जाता हीमत्यः कृष्णपक्षमाक्षि मूर्धजाः १३ हंसगद्गदभाषिण्यो दुःखशोकप्रमोहिताः ॥ सारस्य इव वाशंत्यः पतिताः पश्य माधव १४ फुल्लपद्मप्रकाशानि पुं
 डरीकाक्षयोषिताम् ॥ अनवद्यानि वक्राणि तापयत्येष रश्मिवान् १५ ईर्ष्यां मम पुत्राणां वासुदेवावरोधनम् ॥ मत्तमातंगदपाणिं पश्यंत्यद्य पृथग्जनाः १६ शतचं
 द्राणि चर्माणि ध्वजांश्चादित्यवर्चसः ॥ रौक्माणि चैव वर्माणि निष्कानपि च कांचनान् १७ शीर्षत्राणानि चेतानि पुत्राणां मे महीतले ॥ पश्य दीप्तानि गोविंद पावकान्सु
 हुतानिव १८ एष दुःशासनः शेते शूरेणामित्रघातिना ॥ पीतशोणितसर्वांगो युधिभीमेन पातितः १९ गदया भीमसेनेन पश्य माधव मे सुतम् ॥ द्यूतकेशाननुस्मृ
 त्य द्रौपदीनोदितेन च २० उक्ता ह्यनेन पांचाली सभायां द्यूतनिर्जिता ॥ प्रियं च कीर्षिता भ्रातुः कर्णस्य च जनार्दन २१ सहैव सह देवेन न कुलेनार्जुनेन च ॥ दासी
 भूताऽसि पांचालि क्षिप्रं विशनो गृहान् २२ ततोऽहमब्रुवं कृष्णतदा दुर्योधनं नृपम् ॥ मृत्युपाशपरिक्षिप्तं शकुनिं पुत्रवर्जय २३ निबोधेनं सुदुर्बुद्धिमातुलंकलहप्रि
 यम् ॥ क्षिप्रमेनं परित्यज्य पुत्रशाम्य स्वपांडवैः २४ न बुद्धयसेत्वं दुर्बुद्धे भीमसेन मम र्षणम् ॥ वाङ्माराचैस्तु दंस्तीक्ष्णैरुल्काभिरिव कुंजरम् २५ तानेवं रहसि कु
 द्धो वाक्शल्यानवधारयन् ॥ उत्ससर्ज विषं ते पुंसर्पो गोवृषभेष्विव २६ एष दुःशासनः शेते विक्षिप्य विपुलौ भूजौ ॥ निहतो भीमसेनेन सिंहो नैव महागजः २७ अ
 त्यर्थमकरो द्रौद्रभीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ दुःशासनस्य यत्कुद्वोऽपि वच्छोणितमाहवे २८ ॥ इति श्री स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 गांधार्युवाच ॥ एष माधव पुत्रो मे विकर्णः प्राज्ञसंमतः ॥ भूमौ विनिहतः शेते भीमेन शतधा कृतः १ गजमध्यहतः शेते विकर्णो मधुसूदन ॥ नीलमेघपरिक्षिप्तः शर
 दीवनिशाकरः २ अस्य चापग्रहेणैव पाणिः कृतकिणो महान् ॥ कथं चिच्छिद्यते गृध्रैरुत्तुकां मेस्तलत्रवान् ३ अस्य भार्याऽऽमिषमेष्टून् गृध्रकाकांस्तपस्विनी ॥
 वारयत्यनिशं बालान् च शक्नोति माधव ४ युष्माकं दारकः शूरो विकर्णः पुरुषर्षभ ॥ सुखोपितः सुखार्हश्चेतः पांसुपुमाधव ५ कर्णिनालीकनाराचैर्भिन्नमर्मा
 णमाहवे ॥ अद्यापि न जहात्येनं लक्ष्मीर्भरतसत्तमम् ६ एष संग्रामशूरेण प्रतिज्ञां पालयिष्यता ॥ दुर्मुखोऽभिमुखः शेते हतोऽरिगणहारणे ७ तस्यैतद् ददनं कृष्ण
 श्वापदैर्धर्मक्षितम् ॥ विभात्यभ्याधिकं तात सप्तम्यामिव चंद्रमाः ८ शूरस्य हि रणे कृष्णपश्यान्न मनथे दृशम् ॥ सकथं निहतोऽमित्रैः पांसून् ग्रसति मे सुतः ९ यस्या
 हवमुखे सोम्यस्थाता नैवोपपद्यते ॥ सकथं दुर्मुखोऽमित्रैर्हतो विबुधलोकजित् १० चित्रसेनं हतं भूमौ शयानं मधुसूदन ॥ धार्तराष्ट्रमिदं पश्य प्रतिमानं धनुष्मताम्
 ११ तं चित्रमाल्याभरणं युवत्यः शोककर्षिताः ॥ क्रव्यादसंघैः सहितारुदत्यः पर्युपासते १२ स्त्रीणां रुदितनिर्घोषः श्वापदानां च गर्जितम् ॥ चित्ररूपमिदं
 कृष्णविचित्रं प्रतिभाति मे १३ युष्माकं दारको नित्यं प्रवरस्त्रीनिषेवितः ॥ विविशति रसौ शेते ध्वस्तः पांसुपुमाधव १४

एष माधवेति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

शरसंकुतवर्माणवीरं विशसनेहतम् ॥ परिवार्यासतेष्टघ्राः पश्यकृष्णविविंशतिम् १५ प्रविश्यसमरेश्वरः पांडवानामनीकिनीम् ॥ सवीरशयनेशेतेपरः सत्पुरुषोचिते
१६ स्मितोपपन्नं सुनसं सुधुताराधिपोपमम् ॥ अतीवशुभ्रं वदनं कृष्णपश्यविविंशतेः १७ एनंहिपर्युपासंते बहुधा वरयोषितः ॥ क्रीडंतमिव गंधर्वदेवकन्याः सहस्र
शः १८ हंतारं परसैन्यानां शूरं समितिशोभनम् ॥ निर्वहणमभिघ्राणां दुःसहं विषहेतकः १९ दुःसहस्यैतदाभातिशरीरं संवृतं शरैः ॥ गिरिरात्मगतैः फुल्लैः कर्णैः
कारैरिवाचितः २० शातकौम्यास्त्रजाभातिकवचेन च भास्वता ॥ अग्निनेव गिरिः श्वेतोगतासुरपि दुःसहः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि
गांधारीवाक्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ अर्धगुणमाहर्ष्यबलैश्चैव केशव ॥ पित्रात्वया च दाशार्हदंतं सिंहमिवोत्कटम् १ यो वि
भेदचमूमेकोममपुत्रस्य दुर्भेदाम् ॥ समुत्वा मृत्युरन्येषां स्वयं मृत्युवशंगतः २ तस्योपलक्ष्ये कृष्णकर्णैरमिततेजसः ॥ अभिमन्योर्हतस्यापि प्रभानैवोपशाम्यति
३ एषा विराटदुहिता स्नुषा गांडीवधन्वनः ॥ आर्ता बालं पतिं वीरं दृष्ट्वा शोचत्यनिदिता ४ तमेषा हि समागम्य भार्या भर्तारमंति के ॥ विराटदुहिता कृष्णपाणिना परि
मार्जति ५ तस्य वक्रमुपाघ्राय सौभद्रस्य मनस्विनी ॥ विबुद्धकमलाकारं कंबुवृत्तशिरोधरम् ६ काम्यरूपवती चैषा परिष्वजति भामिनी ॥ लज्जमाना पुरा चैनं माध्वीक
मदमूर्छिता ७ तस्य क्षतजसं दिग्धं जातरूपपरिष्कृतम् ॥ विमुच्य क्वचं कृष्णशरीरमभिधीक्षते ८ अवेक्षमाणा तं बाला कृष्णत्वामभिभाषते ॥ अयं ते पुंडरीकाक्षसदृ
शाक्षो निपातितः ९ बलेर्वयि च सदृशस्तेजसा चैव तेऽनघ ॥ रूपेण च तथाऽत्यर्थं शोभते भुवि निपातितः १० अत्यंतं सुकुमारस्य रां क्वाजिनशायिनः ॥ कच्चिदद्य
शरीरं ते भूमौ न परितप्यते ११ मातंगभुजवर्माणौ ज्याक्षेपकठिनत्वचौ ॥ कांचनांगदिनौ शोभेते निक्षिप्य विपुलौ भुजौ १२ व्यायम्य बहुधा नूनं सुखसुप्तः श्रमा
दिव ॥ एवं विलपती मार्तानं हि मामभिभाषसे १३ न स्मराम्यपराधं ते किं मानं प्रतिभाषसे ॥ ननु मां त्वं पुरा दुरादभिधीक्ष्यामि भाषसे १४ न स्मराम्यपराधं मे किं मानं प्र
तिभाषसे ॥ आर्यामार्य सुभद्रां त्वामिमांश्च त्रिदशोपमान् १५ पितृन्मांश्चैव दुःखार्तां विहाय कगमिष्यासे ॥ तस्य शोणितदिग्धान्वे केशानुद्यम्य पाणिना १६ उत्संगे
वक्रमाधाय जीवंतामेव प्रच्छति ॥ स्वस्तीयं वासुदेवस्य पुत्रं गांडीवधन्वनः १७ कथं त्वारणमध्यस्थं जघुरे ते महारथाः ॥ धिगस्तु कूरकर्तृस्तान् कृपकण्ठजयद्रथान्
१८ द्रोणद्रोणायनीचोभौ यैरहं विधवा कृता ॥ रथेषां भाणां सर्वेषां कथमासीत्तदामनः १९ बालं त्वां परिवार्यैकं मम दुःखाय जघुषाम् ॥ कथं नु पांडवानां च पंचालानां
तु पश्यताम् २० त्वं वीरनिधनं प्राप्तो नाथवान्सन्ननाथवत् ॥ दृष्ट्वा बहुभिराक्रंदे निहतं त्वां पिता तव २१ वीरः पुरुषशार्दूलः कथं जीवति पांडवः ॥ नराज्यलाभो वि
पुलः शत्रूणां च पराभवः २२

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ वपुःशस्ताकृतिः । वपुःकृतिर्वर्तनाशस्ताकृतावपि इति मेदिनी ३४। १५ ॥ इतिस्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये विंशतित
प्रीतिं धारयति पार्थानां त्वामृते पुष्करेक्षण ॥ तव शस्त्रजितौ लोकान् धर्मेण च दमेन च २३ क्षिप्रमन्वागमिष्यामि तत्र मां प्रतिपालय ॥ दुर्मरं पुनरप्राप्ते काले भवति के
नचित् २४ यदहं त्वारणे दृष्ट्वा हतं जीवामि दुर्भगा ॥ कामिदानीं न रव्याघ्रश्लक्ष्णया स्मितया गिरा २५ पितृलोके समेत्यान्यां मामिवा मंत्रयिष्यसि ॥ नूनमप्स
रसां स्वर्गे मनां सि प्रमथिष्यसि २६ परमेण च रूपेण गिरा च स्मितपूर्वया ॥ प्राप्य पुण्यकृतौ लोकान् प्सरोभिः समेयिवान् २७ सौभद्रविहरन् काले स्मरेथाः सुकृता
निमे ॥ एतावानिह संवासो विहितस्ते मया सह २८ षण्मासान् सप्तमे मासि त्वं वीरनिधनं गतः ॥ इत्युक्तवचनामेतामपकर्षति दुःखिताम् २९ उत्तरां मोघसंकल्पा
मत्स्यराजकुलस्त्रियः ॥ उत्तरामपकृष्यैनामा मार्तामार्ततराः स्वयम् ३० विराटं निहतं दृष्ट्वा क्रोशंति विलपंति च ॥ द्रोणास्त्रशरसंकुतं शयानं रुधिरोक्षितम् ३१ वि
राटं वितुदंत्येतेष्टघ्नो मायुवायसाः ॥ वितुद्यमानं विहगैर्विराट्मासितेक्षणाः ३२ न शक्नुवन्ति विहगात्रिवारयितुमातुराः ॥ आसामातपतप्तानामायासेन च यो
पिताम् ३३ श्रमेण च विवर्णानां वक्राणां विबुधं तं वपुः ॥ उत्तरं चाभिमन्युं च कांबोजं च सुदक्षिणम् ३४ शिशूनेतान् हतान् पश्य लक्ष्मणं च सुदर्शनम् ॥ आयोध
नशिरो मध्ये शयानं पश्यमाधव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि गांधारीवाक्ये विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ एष वै कर्तनः
शेते महेश्वासो महारथः ॥ ज्वालितानलवत्संख्ये संशातः पार्थ तेजसा १ पश्य वै कर्तनं कर्णं निहत्यातिरथान् बहून् ॥ शौणिती घपरीतां गं शयानं पतितं भुवि २ अ
मर्षी दीर्घरोषश्च महेश्वासो महाबलः ॥ रणे विनिहतः शेते शूरो गांडीवधन्वना ३ यं स्म पांडवसंत्रासान् मम पुत्रामहारथाः ॥ प्रायुध्यंत पुरस्कृत्य मातंगान् इव यूथ
पम् ४ शार्दूलमिव सिंहेन समरे सव्यसाचिना ॥ मातंगमिव मत्तेन मातंगेन निपातितम् ५ समेताः पुरुषव्याघ्रनिहतं शूरमाहवे ॥ प्रकीर्णमूर्धजाः पत्न्योरुदयः
पर्युपासते ६ उद्विग्नः सततं यस्माद्धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ त्रयोदशसमानि द्रां चितयन्नाध्यगच्छत ७ अनाष्टप्यः परैर्युद्धे शत्रुभिर्मघवानिव ॥ युगांताग्निरिवा
चिष्मान्नाहिमवानिव निश्चलः ८ समुत्वा शरणं वीरो धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ भूमौ विनिहतः शेते वातभग्न इव द्रुमः ९ पश्य कर्णस्य पत्नी त्वं वृषसेनस्य मातरम् ॥ लाल
प्यमानां करुण रुदती पतितां भुवि १० आचार्यशापोऽनुगतो भुवं त्वां यदग्रसञ्चक्रमिदं धरित्री ॥ ततः शरेणापहतं शिरस्ते घनं जयेनाहवशो भिनायुधि ११ हा
हा धिगे पापतिता विसंज्ञा समीक्ष्य जाबून दबद्धकक्षम् ॥ कर्णमहाबाहुमदीनसत्वं सुषेणमातारुदती भृशार्ता १२ अल्पावशेषोऽपि कृतो महात्मा शरीरभक्षैः परि
भक्षयद्भिः ॥ द्रष्टुं नः प्रीतिकरः शशीव कृष्णस्य पक्षस्य चतुर्दशाहे १३ सावर्त्तमाना पतिता पृथिव्या मुत्थाय दीना पुनरेव चैषा ॥ कर्णस्य वक्रं परिजिघ्रमाणारो
रूयते पुत्रवधाभितप्ता १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि कर्णदर्शनो नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ मोऽध्यायः ॥ २० ॥ एष वै कर्तन इति
आवंत्यं भीमसेनेनेति च स्पष्टायौ एकविंशद्विंशौ १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५ ॥ इतिस्त्रीपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ गांधार्युवाच ॥ आवृत्यंभीमसेनेनभक्षयंतिनिपातितम् ॥ गृध्रगोमायवःशूरं बह्वंधुमबंधुवत् १ तंपश्यकदनंकृत्वाशूराणामधुसूदन ॥ शयानंवीरशयनेरु
धिरेणसमुक्षितम् २ तंसृगालाश्वकंकाश्वक्रव्यादाश्चपृथग्विधाः ॥ तेनेतेनविकर्षतिपश्यकालस्यपर्ययम् ३ शयानंवीरशयनेशूरमाक्रंदकारिणम् ॥ आवृत्यम्
भितो नार्योरुदत्यःपर्युपासते ४ प्रातिपेयंमहेष्वासंहतंभलेनबाहिकम् ॥ प्रसुप्तमिवशार्दूलंपश्यकृष्णमनस्विनम् ५ अतीवमुखवर्णोऽस्यनिहतस्यापिशोभते ॥
सोमस्येवाभिपूर्णस्यपौर्णमास्यांसमुद्यतः ६ पुत्रशोकाभितप्तेनप्रतिज्ञांचाभिरक्षता ॥ पाकशासनिनासंख्येवार्धक्षत्रिर्निपातितः ७ एकादशचमूर्धित्वारक्ष्यमाणंम
हात्मना ॥ सत्यंचिकीर्षतापश्यहतमेनंजयद्रथम् ८ सिंधुसौवीरभर्तारंदर्पपूर्णमनस्विनम् ॥ भक्षयंतिशिवागृध्राजनार्दनजयद्रथम् ९ संरक्ष्यमाणंभार्याभिरनुरक्ता
भिरच्युत ॥ भीषयंत्योविकर्षतिगहनंनिग्रमंतिकात् १० तमेताःपर्युपासंतेरक्ष्यमाणंमहाभुजम् ॥ सिंधुसौवीरभर्तारंकांबोजयवनस्त्रियः ११ यदाकृष्णामुपादाय
प्राद्रवत्केवयैःसह ॥ तदैववध्यःपांडुनाजनार्दनजयद्रथः १२ दुःशलांमानयद्विस्तृत्यदामुक्तोजयद्रथः ॥ कथमद्यनतांकृष्णमानयंतिस्मतेपुनः १३ सैषाम
मसुतावालाविलपंतीचदुःखिता ॥ आत्मनाहंतिचात्मानमाक्रोशंतीचपांडवान् १४ किंतुदुःखतरंकृष्णपरममभविष्यति ॥ यत्सुताविधवावालास्तुपाश्च
निहतेश्वराः १५ हाहाधिगदुःशलांपश्यवीतशोकभयामिव ॥ शिरोभर्तुरनासाद्यधावमानामितस्ततः १६ वारयामासयःसर्वान्पांडवान्पुत्रगृध्रिनः ॥ सहत्वा
विपुलाःसेनाःस्वयंमृत्युवशंगतः १७ तंमत्तमिवमातंगंवीरंपरमदुर्जयम् ॥ परिवार्यरुदंत्येताःस्त्रियश्चंद्रोपमाननाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापे
गांधारीवाक्येद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ एषशल्योहतःशेतेसाक्षात्कुलमातुलः ॥ धर्मज्ञेनहतस्तातधर्मराजेनसंयुगे १ यस्त्वयास्पर्धतेनित्यं
सर्वत्रपुरुषर्षभ ॥ सएषनिहतःशेतेमद्राजोमहाबलः २ येनसंगृह्यतातातरथमाधिरथेर्युधि ॥ जयार्थंपांडुपुत्राणांयदातेजोवधःकृतः ३ अहोधिकपश्यशल्य
स्यपूर्णचंद्रसुदर्शनम् ॥ मुखंपद्मपलाशाक्षंकाकैरादृष्टमव्रणम् ४ अस्यचामीकराभस्यतप्तकांचनसप्रभा ॥ आस्याद्विनिःसृताजिह्वाभक्ष्यतेकृष्णपक्षिभिः ५
युधिष्ठिरेणनिहतंशल्यंसमितिशोभनम् ॥ रुदत्यःपर्युपासंतेमद्राजंकुलांगनाः ६ पुताःसुसूक्ष्मवसनामद्राजंनरर्षभम् ॥ क्रोशंत्योऽथसमासाद्यक्षत्रियाःक्षत्रि
यर्षभम् ७ शल्यंनिपतितंनार्यःपरिवार्याभितःस्थिताः ॥ वासितागृष्टयःपंकेपरिमग्नमिवद्विपम् ८ शल्यंशरणदंशूरंपश्येमंमृष्णिनंदन ॥ शयानंवीरशयनेशैरे
र्विशकलीकृतम् ९ एषशैलालयोरामगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरःश्रीमान्शेतेभुविनिपातितः १० यस्यरुक्ममयीमालाशिरस्येषाविराजते ॥
श्वापदैर्मक्ष्यमाणस्यशोभयंतीवमूर्धजान् ११ शोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ एषइति १।२।३।४।५।६।७ वासिताःकरिष्यः गृष्टयःसकृत्प्रसूताः ८।९।१०।११

अहिनाहप्रालुरेण १२।१३ भीष्मकृद्वयंकरकर्मकृत १४।१५।१६।१७।१८।१९ शास्त्रमाज्ञाप २० निर्णयेपारावर्धेण परावरौपरलोकेहलोकौ तद्विषयेणज्ञानेन तत्त्वज्ञानबलेनप्राणा

एतेनकिलपार्थस्ययुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ रोमहर्षणमत्युग्रंशक्रस्यत्वहिनायथा १२ योधयित्वामहाबाहुरेषपार्थधनंजयम् ॥ संशयंगमयित्वाचकुंतीपुत्रेणपा
तितः १३ यस्यनास्तिसमोलोकेशौर्येवीर्येचकश्चन ॥ सएषनिहतःशेतेभीष्मोभीष्मकृदाहवे १४ पश्यशांतनवंकृष्णशयानंसूर्यवर्चसम् ॥ युगांतइवकालेन
पतितंसूर्यमंबरात् १५ एषतस्वारणेशत्रूनशस्त्रतापेनवीर्यवान् ॥ नरसूर्योऽस्तमभ्येतिस्सूर्योऽस्तमिवकेशव १६ शरतल्पगतंभीष्ममूर्ध्वरेतसमच्युतम् ॥ श
यानंवीरशयनेपश्यशूरनिपेविते १७ कर्णिनालीकनाराचैरास्तीर्यशयनोत्तमम् ॥ आविश्यशेतेभगवान्स्कंदःशरवर्णयथा १८ अतूलपूर्णगंगेयस्त्रिभिर्बाणैःस
मन्वितम् ॥ उपाधायोपधानाङ्घ्रंघृत्तंगांडीवधन्वना १९ पालयानःपितुःशास्त्रमूर्ध्वरेतामहायशाः ॥ एषशांतनवःशेतेमाधवाप्रतिमोयुधि २० धर्मात्मातात
सर्वज्ञःपारावर्धेणनिर्णये ॥ अमर्त्यहवमर्त्यःसन्नेषप्राणानधारयत् २१ नास्तियुद्धेकृतीकश्चिन्नविद्वान्पराक्रमी ॥ यत्रशांतनवोभीष्मःशेतेऽन्यनिहतःशरैः २२
स्वयमेतेनशूरेणपृच्छमानेनपांडवैः ॥ धर्मज्ञेनाहवेमृत्युरादिष्टःसत्यवादिना २३ प्रनष्टःकुरुवंशश्चपुनर्येनसमुद्भूतः ॥ सगतःकुरुभिःसार्धंमहाबुद्धिःपराभवम्
२४ धर्मेष्टुक्रवःकंनुपुरिप्रक्षयंतिमाधव ॥ गतेदेवव्रतेस्वर्गदेवकल्पेनरर्षभे २५ अर्जुनस्यविनेतारमाचार्यसायकस्तथा ॥ तंपश्यपतितंद्रोणंकुरुणांगुरुमुत
मम् २६ अस्त्रंचतुर्विधंवेदयथैवत्रिदशेश्वरः ॥ भार्गवोवामहावीर्यस्तथाद्रोणोऽपिमाधव २७ यस्यप्रसादाद्रीभस्तुःपांडवःकर्मदुष्करम् ॥ चकारसहतःशेतेनैन
मस्त्राप्यपालयन् २८ यंपुरोधायकुरवआह्वयंतिस्सपांडवान् ॥ सोऽयंशस्त्रभृताश्छिद्योद्रोणःशस्त्रैःपरिक्षतः २९ यस्यनिर्दहतःसेनांगतिरग्रेरिवभवत् ॥ समूमौ
निहतःशेतेशांतार्चिरिवपावकः ३० धनुर्मुष्टिरशीर्णश्चहस्तावापश्चमाधव ॥ द्रोणस्यनिहतस्याजौहश्यतेजीवतोयथा ३१ वेदायस्माच्चत्वारःसर्वाण्यस्त्राणि
केशव ॥ अनपेतानिवेशुराद्यैवादौप्रजापतेः ३२ वेदनार्हाविमौतस्यवंदिभिर्वैदितौशुभौ ॥ गोमायवोविकर्षतिपादौशिष्यशतार्चितौ ३३ द्रोणंष्टपदपुत्रेणनि
हतंमधुसूदन ॥ कृपीकृपणमन्वास्तेदुःखोपहतचेतना ३४ तांपश्यरुदतीभार्तामुक्तकेशीमधोमुखीम् ॥ हतंपतिमुपासंतौद्रोणंशस्त्रभृतांवरम् ३५ बाणैर्विभ्र
तनुत्राणंष्टष्टमुनेनकेशव ॥ उपास्तेवैष्टुधेद्रोणंजटिलाब्रह्मचारिणी ३६ प्रेतकृत्येचयततेकृपीकृपणमातुरा ॥ हतस्यसमरेभर्तुःसुकुमारीयशस्विनी ३७ अग्नीनाधाय
विधिवच्चितांप्रज्वाल्यसर्वतः ॥ द्रोणमाधायगायंतित्रीणिसामानिसामगाः ३८ कुर्वतिचचितामेतेजटिलाब्रह्मचारिणः ॥ धनुर्भिःशक्तिभिश्चैवरथनीडैश्चमाधव ३९ शरै
श्चाविविधैरन्यैर्धक्ष्यतेभूरितेजसम् ॥ इतिद्रोणंसमाधायशंसंतिचरुदंतिच ४० सामभिस्त्रिभिरंतस्यैरनुशंसंतिचापरे ॥ अग्रावर्गिसमाधायद्रोणंहुत्वाहुताशने ४१

गच्छंत्यभिमुखागंगाद्रोणशिष्यादिजातयः ॥ अपसव्यांचितिकृत्वापुरस्कृत्यकृपांचते ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवचनेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ सोमदत्तसुतं पश्ययुयुधानेन पातितम् ॥ वितुद्यमानं विहगैर्बहुभिर्माधवांतिके १ पुत्रशोकाभिसंतप्तः सोमदत्तो जनार्दन ॥ युयुधानं महेष्वासंगर्हयन्निवदृश्यते २ असौ हि भूरिश्रवसो माताशोकपरिभुता ॥ आश्वासयति भर्तारं सोमदत्तमर्निदिता ३ दिष्ट्या नैनं महाराज दारुणं भरतक्षयम् ॥ कुरुसंकंदनं घोरं युगांतमनुपश्यसि ४ दिष्ट्या यूपध्वजं पुत्रं वीरं भूरिश्रवसहस्रदम् ॥ अनेकक्रतुयज्वानं निहतं नानुपश्यसि ५ दिष्ट्या स्नुषाणामाकंदे घोरं विलपितं बहु ॥ नश्रुणोपि महाराज सारसीनामिवाणवे ६ एकवस्त्रार्थसंवाताः प्रकीर्णांसितमूर्धजाः ॥ स्नुषास्ते परिधावन्ति हतापत्याहते श्वराः ७ श्वापदैर्भक्ष्यमाणं त्वमहो दिष्ट्यान पश्यसि ॥ छिन्नबाहुं नरव्याघ्रमर्जुनेन निपातितम् ८ शलं विनिहतं संख्ये भूरिश्रवसमेव च ॥ स्नुषाश्च विविधाः सर्वा दिष्ट्या नानाद्ये ह पश्यसि ९ दिष्ट्या तत्कांचनं छत्रं यूपकेतोर्महात्मनः ॥ विनिकीर्णं रथोपस्थे सोमदत्ते न पश्यसि १० अमृस्तु भूरिश्रवसो भार्याः सात्याकिना हतम् ॥ परिवार्यानुशोचन्ति भर्तारमासिते क्षणाः ११ एताविलप्य करुणं भर्तृशोकेन कर्षिताः ॥ पतंत्यभिमुखा भूमौ कृपणं वतकेशव १२ बीमत्सुरतिवीभत्सं कर्मेदमकरोत्कथम् ॥ प्रमत्तस्य यदच्छैस्सिद्धा हुंशूरस्य यज्वनः १३ तत्तपापतरं कर्म कृतवानपि सात्यकिः ॥ यस्मात्प्रायोपविष्टस्य प्राहार्णोत्संशितात्मनः १४ एको द्वाभ्यां हतः शेषे त्वमधर्मेण धार्मिक ॥ किं नु वक्ष्यति वै सत्सु गोष्ठीषु च सभासु च १५ अपुण्यमयस्य च कर्मेदं सात्यकिः स्वयम् ॥ इति यूपध्वजस्यैताः स्त्रियः क्रोशन्ति माधव १६ भार्या यूपध्वजस्यैषा करसं मितमध्यमा ॥ कृत्वोत्संगे भुजं भर्तुः कृपणं परिदेवति १७ अयं सहंता शूराणां मित्राणामभयप्रदः ॥ प्रदाता गोसहस्राणां क्षत्रियांतकरः करः १८ अयं सरसनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दकः ॥ नाभ्यूरुजघनस्पर्शी नीवी विस्रंसनः करः १९ वासुदेवस्य सान्निध्ये पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ युध्यतः समरेऽन्येन प्रमत्तस्य निपातितः २० किं नु वक्ष्यसि संसत्सुकथासु च जनार्दन ॥ अर्जुनस्य महत्कर्म स्वयं वासकिरीटभृत् २१ इत्येवं गर्हयित्वैषा तूष्णीमास्ते वरांगना ॥ तामेतामनुशोचन्ति सपत्न्यः स्वा मिव स्नुषाम् २२ गांधारराजः शकुनिर्वलवानसत्यविक्रमः ॥ निहतः सहदेवेन भागिनेयेन मातुलः २३ यः पुरा हेमदंडाभ्यां व्यजनाभ्यां स्मवीज्यते ॥ स एष प क्षिभिः पक्षैः शयान उपवीज्यते २४ यः स्वरूपाणि कुरुते शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तस्य माया विनोमाया दग्धाः पांडव तेजसा २५ माययानि कृतिप्रज्ञोजितवानयो युधिष्ठिरम् ॥ सभायां विपुलं राज्यं स पुनर्जीवितं जितः २६ शकुन्ताः शकुनिं कृष्णसमं तात्पर्युपासते ॥ कैतवं मम पुत्राणां विनाशायोपाशिक्षितम् २७

मलकर्मा अतिबीभत्सं अतिगर्हितम् १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ अ ॥ ॥ कां वोजमिति कां वोजास्तरणं कंबलविशेषः १।२।३।४।५।६।७।८।९

एतेनैतन्महद्वैरं प्रसक्तं पांडवैः सह ॥ वधाय मम पुत्राणामात्मनः सगणस्य च २८ यथैव मम पुत्राणां लोकाः शस्त्रजिताः प्रभो ॥ एवमस्यापि दुर्बुद्धे लोकाः शस्त्रेण वैजिताः २९ कथंचनायं तत्रापि पुत्रान्मे भ्रातृभिः सह ॥ विरोधयेदृजुप्रज्ञानं नृजुर्मधुसूदन ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ ॥ कां वोजं पश्य दुर्धर्षं कां वोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृषभस्कंधं हतं पांसुपुमाधव १ यस्य क्षतजसं दिग्बौवाहू चंदनभूषितौ ॥ अवेक्ष्य करुणं भार्या विलपत्यतिदुःखिता २ इमौ तौ परिघप्रख्यौ बाहू शुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नानरतिर्मां पुराजहात् ३ कां गतिं तु गमिष्यामि त्वया हीनाजने श्वर ॥ हतबंधुरनाथा च वेपंती मधुरस्वरा ४ आतपे क्लाम्यमानानां विविधानामिव स्रजाम् ॥ क्लान्तानामपि नारीणां श्रीर्जहाति वैतनूः ५ शयानमभितः शूरं कालिं मधुसूदन ॥ पश्यदीप्तांगदयुगप्रतिनद्धमहाभुजम् ६ मागधानामधिपतिं जयत्सेनं जनार्दन ॥ आचार्यसर्वतः पत्न्यः प्ररुदंत्यः सुविह्वलाः ७ आसामायतने त्राणां सुस्वराणां जनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरो नादो मनोमोहयतीव मे ८ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदंत्यः शोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनोपेता मागध्यः शेरते भुवि ९ कोसलानामधिपतिराजपुत्रं बृहद्वलम् ॥ भर्तारं परिवार्यैताः पृथक् प्ररुदिताः स्त्रियः १० अस्य गात्रगतान्वाणान् कार्ष्णिबाहुवलापितान् ॥ उद्धरंत्य सुखाविष्टा मूर्च्छमानाः पुनः पुनः ११ आसां सर्वानवद्यानामातपेन परिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनाभानि भांति वक्राणि माधव १२ द्रोणेन निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ घृष्टमुग्रसुताः सर्वे शिशवो हेमालिनः १३ रथान्यगारं चापार्चिशरशक्तिगर्धनम् ॥ द्रोणमासाद्य निर्दग्धाः शलभा इव पावकाः १४ तथैव निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ द्रोणेनाभिमुखाः सर्वे भ्रातरः पंचकेकयाः १५ तप्तकांचनवर्माणस्तालध्वजरथवजाः ॥ भासयन्ति मर्द्दाभासा ज्वलिता इव पावकाः १६ द्रोणेन द्रुपदं संख्ये पश्य माधव पातितम् ॥ महाद्रिपमिवारण्ये सिंहेन महता हतम् १७ पांचालराजो विमलपुंडरीकाक्ष पांडुरम् ॥ आतपत्रं समाभाति शरदीवानि शाकरः १८ एतास्तु द्रुपदं दृष्ट्वा स्नुषा भार्याश्च दुःखिताः ॥ दग्ध्वा गच्छन्ति पांचाल्यं राजानमपसव्यतः १९ घृष्टकेतुं महात्मानं चेदिपुंग वमंगनाः ॥ द्रोणेन निहतं शूरं हरं तिहृतचेतसः २० द्रोणान्मम मिहत्यैष विमर्दे मधुसूदन ॥ महेष्वासो हतः शैतेन द्याह त इव हुमः २१ एष चेदिपातिः शूरो घृष्टकेतुर्म हारथः ॥ शैते विनिहतः संख्ये हत्वा शत्रून् सहस्रशः २२ वितुद्यमानं विहगैस्तं भार्याः पर्युपाश्रिताः ॥ चेदिराजं हृषीकेश हतं सबलबांधवम् २३ दाशार्हपुत्रं वीरं शयानं सत्यविक्रमम् ॥ आरोप्यां केरुदंत्यैताश्चेदिराजवरांगनाः २४ अस्य पुत्रं हृषीकेश सुवक्रं चारुकुंडलम् ॥ द्रोणेन समरे पश्य निहतं बहुधा शरैः २५

२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ दाशार्हपुत्रजमित्यत्र पुत्र्यामपि पुत्रशब्दः २४।२५

पितरमिति पितृपदस्यावृत्तिः शोकाकुलत्वाद्दोषाय २१।२०।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ तयोर्भीष्मविदुरयोः दर्शनमनागतवेक्षणं ३६।३७।३८।३९
 पितरं नूनमाजिस्थं युध्यमानं परैः सह ॥ नाजहात्पितरं वीरमद्यापि मधुसूदन २६ एवमपि पुत्रस्य पुत्रपितरमन्वगात् ॥ दुर्योधनं महाबाहो लक्ष्मणः
 परवीरहा २७ विदुः शत्रुविदावांस्त्यौ पतितौ पश्यमाधव ॥ हिमांते पुष्पितौ शालीमरुता गलिता विव २८ कांचनांगदवर्माणौ बाणखड्गधनुर्धरौ ॥ ऋषभप्रति
 रूपाक्षौ शयानौ विमलस्रजौ २९ अवध्याः पांडवाः कृष्णसर्वेषु वत्सया सह ॥ ये मुक्ताद्रोणभीष्माभ्यां कर्णाद्विकर्तनात्कृपात् ३० दुर्योधनाद्रोणसुतास्तेष्वपि
 जयद्रथात् ॥ सोमदत्तादिकर्णाच्च शूराश्च कृतवर्मणः ३१ ये ह्येन्द्र्युः शस्त्रवेगेन देवानपि न र्षभाः ॥ तद्देवेनिहताः संख्ये पश्य कालस्य पर्ययम् ३२ नातिमारीऽस्ति दे
 वस्य ध्रुवं माधवकश्चन ॥ यदि मे निहताः शूराः क्षत्रियैः क्षत्रियर्षभाः ३३ तदैव निहताः कृष्णमम पुत्रास्तरास्विनः ॥ यदैवाकृतकामस्त्वमुपप्लव्य गतः पुनः ३४
 शांतनोश्चैव पुत्रेण प्राज्ञेन विदुरेण च ॥ तदैवोक्ताऽस्मि मास्मे हं कुरुष्वामसुतेष्विति ३५ तयोर्हि दर्शनं नैतन्मिथ्या भवितुमर्हति ॥ आचिरेणैव मे पुत्राभस्मीभूता
 जनार्दन ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वान्यपत हूमी गांधारी शोकमूर्छिता ॥ दुःखोपहतविज्ञाना धैर्यमुत्सृज्य भारत ३७ ततः कोपपरीतांगी पुत्रशोकपरिहृ
 ता ॥ जगाम शौरिंदोषेण गांधारी व्यथितेन्द्रिया ३८ ॥ गांधार्युवाच ॥ पांडवा वार्तराष्ट्राश्च दग्धाः कृष्णपरस्परं ॥ उपेक्षिता विनश्यंतस्त्वया कस्माज्जनार्दन ३९
 शक्तेन बहुभृत्येन विपुलेतिष्ठतावले ॥ उभयत्र समर्थेन श्रुतवाक्येन चैव ह ४० इच्छतोपेक्षितो नाशः कुरूणां मधुसूदन ॥ यस्मात्त्वयामहाबाहो फलंतस्मादवाधुहि
 ४१ पतिशुश्रूषया यन्मे तपः किंचिदुपार्जितम् ॥ तेन त्वादुरवापेन शप्स्ये च कगदाधरम् ४२ यस्मात्परस्परं प्रतीज्ज्ञातयः कुरुपांडवाः ॥ उपेक्षितास्ते गो
 विंदतस्माज्जातीन् च धिष्यसि ४३ त्वमप्युपस्थिते वर्षे षट्त्रिंशे मधुसूदन ॥ हतज्ञातिर्हता मात्यो हतपुत्रो वने चरः ४४ अनाथवदविज्ञातो लोकेष्वनभिलक्षितः ॥
 कुत्सितेनाभ्युपायेन निधनं समवाप्स्यसि ४५ तवाप्येवं हतसुतानि हतज्ञातिबांधवाः ॥ स्त्रियः परिपतिष्यंति यथैतामस्तस्त्रियः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तच्छ्रुत्वा वचनं धीरं वासुदेवो महामनाः ॥ उवाच देवी गांधारी भीषदभ्युत्समयन्निव ४७ जानेऽहमेतदप्येवं चीर्णं चरसि क्षत्रिये ॥ देवादेव विनश्यंति
 वृष्णयोनात्र संशयः ४८ संहर्ता वृष्णि चक्रस्य नान्यो मद्विद्यते शुभे ॥ अवध्यास्ते नैरस्यैरपि वा देवदानवैः ४९ परस्परं कृतं नाशं यतः प्राप्स्यंति यादवाः ॥
 इत्युक्तवातिदाशार्हं पांडवास्तु चेतसः ॥ बभूवुर्भृशं विमानिराशाश्चापि जीविते ५० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि गांधारीशापदाने
 पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ समाप्तं च स्त्रीविलापपर्व ॥

४०।४१।४२।४३।४४।४५ तवापीति । अनिरस्तः परध्वंसो याति शक्तमुपेक्षकं ॥ कुलध्वंसप्रसूतातिर्गांधार्या इव केशवं ४५ अभ्युत्समयन्नीषदसन् ४७ चीर्णं चरसि मदनुष्ठितमेवानु
 तिष्ठसि स्वतपोनाशार्थमिति भावः ४८।४९।५० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥

उत्तिष्ठेति १ दुष्कृतं दुराचरितं स्वकीयं २ वैरमिषं पुण्यं वैरपुण्यं ३ द्वौ पूर्वापरदुःखद्वयकूपौ ४ तपोरूपायार्थोत्पन्नं तपोधीयं स्वद्विधा वधार्थं यमेव गन्धते अन्यतु जयार्थं वंकीत्याद्यर्थं यमपी
 ॥ अथ श्राद्धपर्व ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठोतिष्ठ गांधारिमाच शोके मनः कृथाः ॥ तवैव ह्यपराधेन कुरवो निधनं गताः १ यत्त्वं पुत्रं दुरात्मानमीषु मत्थंतमानि नम् ॥
 दुर्योधनं पुरस्कृत्य दुष्कृतं साधुमन्यसे २ निष्टुरं वैरपुरुषं वृद्धानां शासनातिगं ॥ कथमात्मकृतं दोषं मया धातुमिहच्छसि ३ मृतं वायुदिवान् प्रयाऽतीतमनुशोचते
 दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थो प्रपद्यते ४ तपोधीयं ब्राह्मणीधत्तगर्भं गौर्वोढारं धावितारं तुरंगी ॥ शूद्रादासं पशुपालं च वैश्यावधार्थं यक्षत्रियाराजपुत्री ५ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य पुनरुक्तं वचोऽग्रियं ॥ तूर्णं बभूव गांधारी शोकव्याकुललोचना ६ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिर्निगृह्या बुद्धिजंतमः ॥ पर्यपृच्छ तर्धमज्ञौ
 धर्मराजं युधिष्ठिरं ७ जीवतां परिमाणज्ञं सैन्यानामसि पांडव ॥ हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दशायुतानामयुतं सहस्राणि च विंश
 तिः ॥ कोट्यः षष्टिश्च षट्चैव ह्यस्मिन् राजन सृष्टे हताः ९ अलक्षितानां वीराणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ दशचान्या निराजं द्रुपदं षष्टिश्च पंचच १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 युधिष्ठिर गतिं कति गताः पुरुषसत्तम ॥ आचक्ष्व मे महाबाहो सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यैर्हुतानि शरीराणि हृष्टैः परमसंयुगे ॥ देवराज समान् लोकान्
 गतास्ते सत्यविक्रमाः १२ ये त्वहृष्टेन मनसामर्तव्यमिति भारत ॥ युद्धयमाना हताः संख्ये गंधर्वैः सह संगताः १३ ये च संग्रामभूमिष्ठायाचमानाः पराङ्मुखाः ॥ शस्त्रेण
 निधनं प्राप्ता गतास्ते गुह्यकान्प्राप्ते १४ पात्यमानाः परैर्येतु हीयमाना निरायुधाः ॥ ह्रीनिषेवामहात्मानः परानभिमुखारणे १५ छिद्यमानाः शितैः शस्त्रैः क्षत्रधर्मपरा
 यणाः ॥ गतास्ते ब्रह्मसदनं न मेऽप्राप्तिविचारणा १६ ये त्वन्ननिहताराजन्तरायोधनं प्रति ॥ यथा कथंचित्पुरुषास्ते गतास्तूत्तरान् कुरून् १७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 केन ज्ञानवलेनैवं पुत्रपश्यसि सिद्धवत् ॥ तन्मे वद महाबाहो श्रोतव्यं यदि वै मया १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निदेशाद्भवतः पूर्ववने विचरता मया ॥ तीर्थयात्राप्रसंगे
 न संप्राप्तोऽयमनुग्रहः १९ देवर्षिर्लोमशो हृष्टस्ततः प्राप्तोऽस्म्यनुस्मृतिम् ॥ दिव्यं चक्षुरपि प्राप्तं ज्ञानयोगेन वै पुरा २० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनाथानां जनानां
 च सनाथानां च भारत ॥ कञ्चित्तेषां शरीराणि धक्ष्यसे विधिपूर्वकम् २१ नयेषामस्ति संस्कर्तानच येऽत्राहिताग्रयः ॥ वयंचकस्य कुर्यामो बहुत्वात्तातकर्मणाम् २२
 यान्सुपर्णाश्च घृष्टाश्च विकर्षंति यतस्ततः ॥ तेषां तु कर्मणालोका भविष्यंति युधिष्ठिर २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तो महाराज कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आ
 दिदेश सुधर्माणं धीम्यं मृतं च संजयम् २४ विदुरं च महाबुद्धियुतं चैव कौरवम् ॥ इन्द्रसेनमुखांश्चैव भृत्यान् मृतांश्च सर्वशः २५ भवंतः कार्यं तेषां प्रेतकार्याण्यशे
 षतः ॥ यथा चानाथवर्त्किंचिच्छरीरं विनश्यति २६ शासनाद्धर्मराजस्य क्षत्तासूतश्च संजयः ॥ सुधर्माणं दुर्योधनपुरोहितं २७ ॥ ५५ ॥ २५ ॥ २७

तिभावः १।५।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ सुधर्माणं दुर्योधनपुरोहितं २७।५५।२५।२७

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२ स्नेहपाचितैस्नेहसंयुक्तैः ३३। ३४॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये मा०

चंदनागुरुकाष्ठानितथाकालीयकान्युत ॥ घृततैलचर्मवाश्चक्षोमाणिवसनानिच २८ समाहृत्यमहार्हाणिदारूणांचैवसंचयान् ॥ रथाश्चमृदितास्तत्रनानाप्रहर
णानिच २९ चिताःकृत्वायप्रत्नेनयथामुरुयात्रराधिपान् ॥ दाहयामासुरव्यग्राःशास्त्रदष्टेनकर्मणा ३० दुर्योधनंचराजानंभ्रातेश्चास्यशताधिकान् ॥ शल्यंशलं
चराजानंभूरिश्रवसमेवच ३१ जयद्रथंचराजानमभिमन्युंचभारत ॥ दौःशासनिलक्ष्मणंचघृष्टकेतुंचपार्थिवम् ३२ बृहंतंसोमदत्तंचसृजयांश्चशताधिकान् ॥
राजानंक्षेमधन्वानंविराट्द्रुपदौतथा ३३ शिखंडिनंचपांचाल्यंघृष्टपुष्पंचपार्वतम् ॥ युधामन्युंचविक्रांतमुत्तमौजसमेवच ३४ कौसल्यंद्रौपदेयांश्चशकुनिंचा
पिसौबलम् ॥ अचलंवृषकंचैवभगदत्तंचपार्थिवम् ३५ कर्णवैकर्तनंचैवसहपुत्रममर्षणम् ॥ केकयांश्चमहेष्वासांश्चिगर्तांश्चमहारथान् ३६ घटोत्कचंचराक्षसेंद्रं
कश्चातरमेवच ॥ अलंबुषंराक्षसेंद्रंजलसंपंचपार्थिवम् ३७ एतांश्चान्यांश्चसुबहून्पार्थिवांश्चसहस्रशः ॥ घृतघाराहुतैर्दीप्तैःपावकैःसमदाहयन् ३८ पितृमेघाश्चके
पांचित्प्रावर्ततमहात्मनाम् ॥ सामभिश्चाप्यगायंततेऽन्वशोचंतचापैः ३९ साम्राष्ट्यांचनादेनस्त्रीणांचरुदितस्वनैः ॥ कश्मलंसर्वभूतानांनिशायांसमपद्यत
४० सेविधूमाःप्रदीप्ताश्चदीप्यमानाश्चपावकाः ॥ नभसीवान्वदश्यंतग्रहास्तन्वभ्रसंतृताः ४१ येचाप्यनाथास्तत्रासन्नानादेशसमागताः ॥ तांश्चसर्वान्समाना
द्यराशीन्कृत्वासहस्रशः ४२ चित्वादारुभिरव्यग्रेःप्रभूतैःस्रग्धपाचितैः ॥ दाहयामासतान्सर्वान्निदुरोराजशासनात् ४३ कारयित्वाक्रियास्तेषांकुराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्यगंगामभिमुखोऽगमत् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभा०स्त्री०श्राद्धपर्वणिकुरूणामौर्ध्वदेहिकेषाद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तेसमासाद्यगंगांतुशिवापुण्यजलोचिताम् ॥ हृदिनीचप्रसन्नाचमहारूपांमहाबलाम् १ भूषणान्युत्तरीयाणिवेष्टनान्यवमुच्यच ॥ ततःपितृणांभ्रातृणां
पौत्राणांस्वजनस्यच २ पुत्राणामार्यकाणांचपत्नीनांचकुरुस्त्रियः ॥ उदकंचकिरेसर्वारुदत्योभृशदुःखिताः ३ सुहृदांचापिधर्मज्ञांप्रचकुःसलिलक्रियाः ॥
उदकेक्रियमाणेतुवीराणांवीरपत्निभिः ४ मृपतीर्षाभिवदंगभूयोविप्रससारच ॥ तन्महोदधिसंकाशंनिरानंदमनुत्सवम् ५ वीरपत्नीभिराकीर्णगंगाती
रमशोभत ॥ ततःकुंतीमहाराजसहस्राशोककशिता ६ रुदतीमंदयावाचापुत्रान्वचनमब्रवीत् ॥ यःसर्वोरोमहेष्वासांरोथयूथपयूथपः ७ अर्जुनेनजितःसंरूपेवीरल
क्षणलक्षितः ॥ धंसूतपुत्रंमन्यध्वंराधेयमितिपांडवाः ८ योव्यराजच्चमुमध्येदिवाकरद्वयप्रभुः ॥ प्रत्ययुध्यतवःसर्वान्पुरायःसपदानुगात् ९ दुर्योधनबलंसर्व
यःप्रकर्षन्व्यरोचत ॥ यस्यनास्तिसमोवीर्येष्टथिव्यामपिपार्थिवः १० योऽवृणीतयशःशूरःप्राणैरपिसदाभुवि ॥ कर्णस्यसत्यसंधस्यसंग्राभेष्वपलायिनः ११

पर्विशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ वेदमनिसंज्ञीपठित्वंचनादीभिः २। ३। ४ सुपतीर्षाशोभनजलावतरणमार्गा ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११

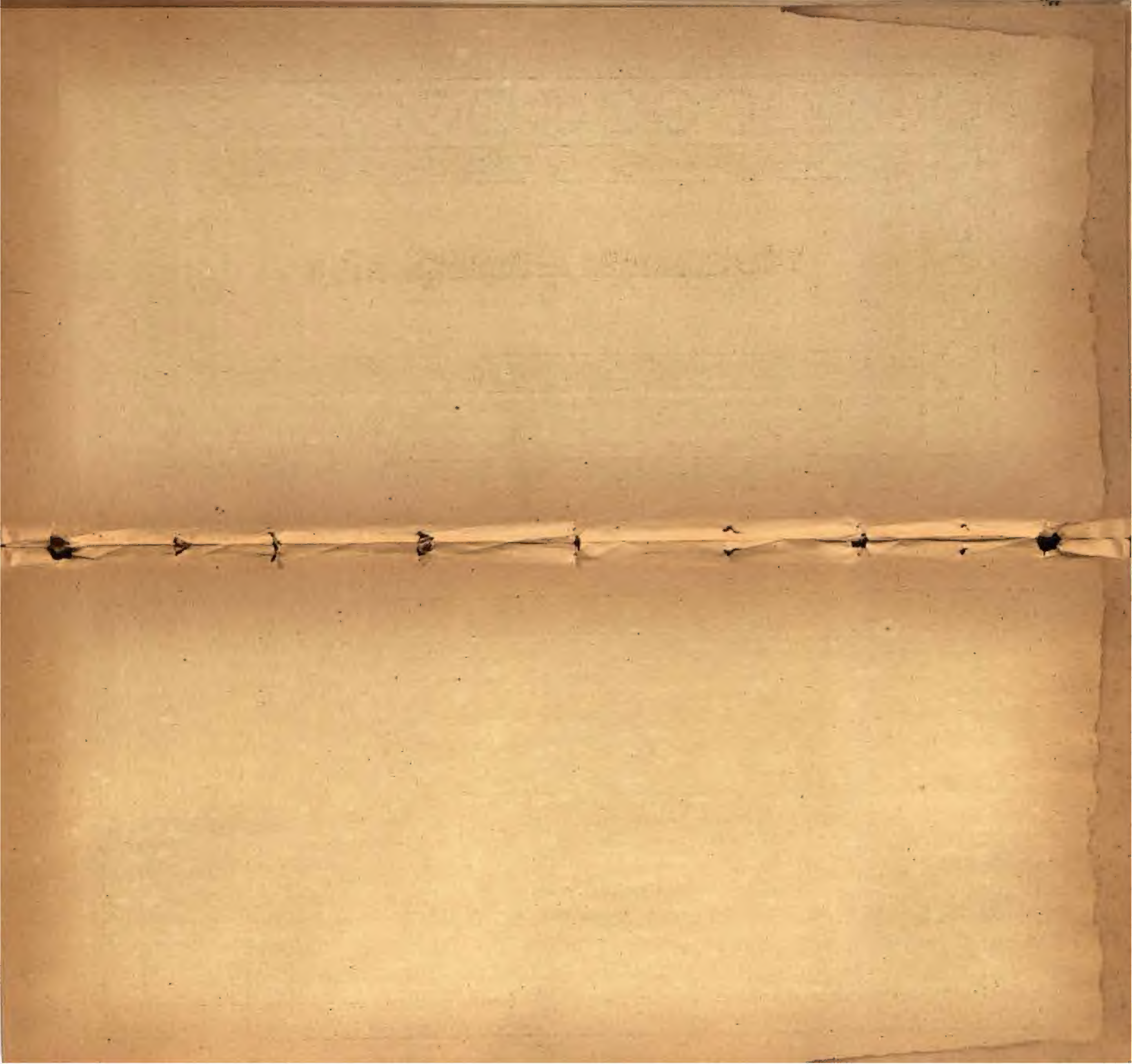
१२। १३ भवन्भमवन् अद्यमाचआर्यः १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ नेहस्मेति कर्णेभ्रातृत्वेनज्ञातेसतितवनुसारिणामरुमाकमपिदुर्लभंनामविष्यन्नाधिकीर

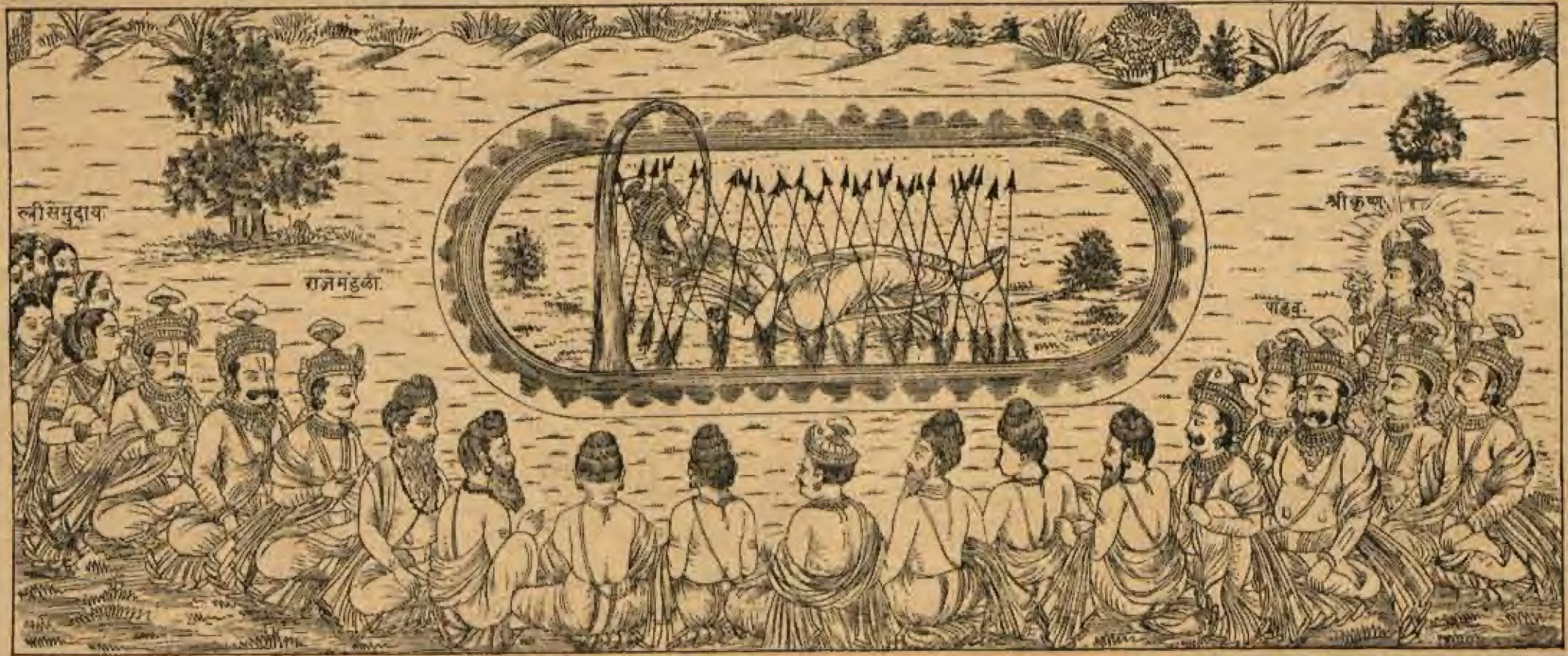
कुरुध्वमुदकंतस्यभ्रातुरक्लिष्टकर्मणः ॥ सहिवःपूर्वजोभ्राताभास्करान्मध्यजायत १२ कुंडलीकवचीशूरोदिवाकरसमप्रभः ॥ श्रुत्वातुपांडवाःसर्वेमातुर्वचनमाप्रे
यम् १३ कर्णमेवानुशोचंतोभूयःक्रांततराऽभवन् ॥ ततःसगुरुषव्याघ्रःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १४ उवाचमातरंवीरोनिःश्वसान्निवपन्नगः ॥ यःशरोर्मिध्वंजावर्तोम
हाभुजमहाग्रहः १५ तलशब्दानुनादितोमहारथमहाहृदः ॥ यस्येषुपातमासादनान्यस्तिष्ठेद्वनंजयात् १६ कथंपुत्रोभवत्याःसदेवगर्भःपुराऽभवत् ॥ यस्य
बाहुप्रतापेनतापिताःसर्वतोवयम् १७ तमाग्निमिववस्त्रेणकथंछादितवत्यासि ॥ यस्यबाहुबलंनित्यंघातंराष्ट्रैरुपासितम् १८ उपासितंयथाऽस्माभिर्वलंगांडीव
धन्वनः ॥ भूमिपानांचसर्वेषांबलंबलवतांवरः १९ नान्यंकुंतीसुतात्कर्णादमृत्प्लाद्रथिनारथी ॥ सनःप्रथमजोभ्रातासर्वशस्त्रधृतांवरः २० अमृततंभवत्यग्रेकथ
मकुतविक्रमम् ॥ अहोभवत्यामंत्रस्यगूहनेनवयंहताः २१ निघनेनाहिकर्णस्यपीडितास्तुसर्वाधवाः ॥ अभिमन्योर्विनाशेनद्रौपदेयवधेनच २२ पंचालानां
विनाशेनकुरूणांपतनेनच ॥ ततःशतगुणंदुःखमिदंमामस्पृशद्भृशम् २३ कर्णमेवानुशोचामिदह्याम्यग्राविवाहितः ॥ नेहस्मकिंचिदप्राप्यंभवेदपिदिविस्थि
तम् २४ नचेद्वैशसंधोरंकौरवांतकरंभवेत् ॥ एवंविलप्यबहुलंघर्मराजोयुधिष्ठिरः २५ व्यरुदच्छत्रकैराजंश्चकारास्योदकंप्रभुः ॥ ततोविनेदुःसहसास्त्रिय
स्ताःखलुसर्वशः २६ अभितोयाःस्थितास्तत्रतास्मिन्नुदककर्मणि ॥ ततःअनाययामासकर्णस्यसपरिच्छदाः २७ स्त्रियःकुरुपतिर्धर्मान्भ्रातुःप्रेम्णायुधिष्ठी
रः ॥ सताभिःसहधर्मात्प्रेतकृत्यमनंतरम् २८ चक्ररविधिवद्दीमान्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पापेनासौमयाश्रेष्ठोभ्राताज्ञातिर्निपातितः २९ अतोमनसिय
हुहंस्त्रीणांतत्रमविष्यति ॥ इत्युक्त्वासतुमंगयाउत्तताराकुलेंद्रियः ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैर्गंगातीरमुपेयिवान् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां
वैयासिक्यांस्त्रीपर्वणिकर्णगूढजत्वकथनेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ समाप्तमिदंस्त्रीपर्व ॥ अतःपरंशांतिपर्वमविष्यति ॥ तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतोदकास्तेसुहृदांसर्वेषांपांडुनंदनाः ॥ विदुरोघृतराष्ट्रश्चसर्वाश्चभरतस्त्रियः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वाणांक्षयोऽमविष्यदित्यर्थः २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यांश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादापुरंधरचतुर्थरवं
शावसंश्रीगोविंदसूरिसूत्रोःश्रीनीलकंठकौमारतमावदीपे स्त्रीपर्वोपप्रकारे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शांतिपर्वप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रूपालमानस्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकंठोमावदीपंकुरुतेशातिपर्वणि ॥ १ ॥ यस्माच्चनेषुच्यर्थमितिहासोऽयमीरितः ॥ धर्मार्थकाममोक्षास्तेसम्यगत्रनिरु-
पिताः ॥ २ ॥ धर्मादित्रयमर्थकामकरणधीत्यर्थमित्यन्पकाधीशुद्धिकृत्तुजीवनार्थकतयामुत्तर्यमित्युत्तमाः ॥ एतत्पाण्डवधार्तराष्ट्रचरितव्याख्यामिषाद्दशितयेनासोनिजवाक्यजातद्वयमस्यद्वदा-
त्वादरात् ॥ ३ ॥ तत्रतावच्छातौराजधर्मापद्धर्ममोक्षधर्माख्याःकांडाख्यःक्रमेणविश्वस्यापन्नस्यविरक्तस्यचोपकारकास्तेष्वभ्याहितस्वात्प्राथम्यंराजधर्माणां । राजशब्दार्थश्चात्रप्रकरणाद्वा-
ज्जारंजनकाम्ययेतिवक्ष्यमाणनिर्वचनानुसारेणसमानप्रकरणेसर्वारंजयतिप्रजाइतिमनूकेः'धातोनुपेतर्धर्मवक्ष्यामिहितकाम्यया'इतिवृद्धपराशरेणापिसर्ववर्णसाधारणनृपतिशब्दप्रयोगाच्चयःप्रजारं-
जनं करोतिसप्तबोध्यः । सप्तक्षत्रियोऽक्षत्रियोवाउत्थानेनसदापुत्रेत्यादिनावक्ष्यमाणानुत्थानादीन्धर्माननुतिष्ठेत् । तत्रापियःकामलोमादिहीनोऽत्यंतनिर्विण्णःकेवलंप्रजापालानजंघर्म-
मात्रंकामयते सपरराज्याहंइतिशुषिष्ठिरोदाहरणेनप्रथमंनिरूपयति । कृतोदकास्तेसुहृदामित्वादिना नमोधर्मायमहते इत्यतःप्राक्तनेनघंयेन । कृतोदकाःकृतप्रेततर्पणाः । सुहृदामित्यनेनैव
दुर्योधनादीनामपिग्रहणं । मरणात्तानिवैराणीतिन्यायेनतेषामपीदानींमुहूर्त्तत्वात् । तत्रमंगावीरेपुराद्वहिर्भासमात्रवास्यप्रयोजनंतुयत्कचिच्छब्दयुद्धं कृतंतज्जन्यदोषनिर्हरणेनशुद्धिसंपादनं तदे-
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतो-
दकास्तेसुहृदांसर्वेषांपांडुनंदनाः ॥ विदुरोष्टतराष्ट्रश्चसर्वाश्चभरतस्त्रियः १ तत्रतेसुमहात्मानोन्यवसन्पांडुनंदनाः ॥ शौचंनिर्वर्तयिष्यंतोमासमात्रं बहिःपुरात् २
कृतोदकंतुराजानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिजग्मुर्महात्मानःसिद्धाब्रह्मर्षिसत्तमाः ३ द्वैपायनोनारदश्चदेवलश्चमहानृषिः ॥ देवस्थानश्चकण्वश्चतेपांशिष्याश्चसत्त-
माः ४ अन्येचवेदविद्वांसःकृतप्रज्ञाद्विजातयः ॥ एहस्थाःस्नातकाःसंतोददृशुःकुरुसत्तमम् ५ तेऽभिगम्यमहात्मनःपूजिताश्चयथाविधि ॥ आसनेषुमहार्हेषुवि-
शुस्तेमहर्षयः ६ प्रतिगृह्यततःपूजांतत्कालसदृशीतदा ॥ पर्युपासन्यथान्यायंपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ७ पुण्येभागीरथीतीरेशोकव्याकुलचेतसम् ॥ आश्वासयंतोरा-
जानंविप्राःशतसहस्रशः ८ नारदस्त्वब्रवीत्कालेधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ संभाष्यमुनिभिःसार्धंकृष्णद्वैपायनादिभिः ९ भवताबाहुवीर्येणप्रसादान्माधवस्यच ॥ जिते-
यमवनिःकृत्स्नाधर्मेणचयुधिष्ठिर १० दिष्ट्यामुक्तस्तुसंग्रामादस्माल्लोकभयंकरात् ॥ क्षत्रधर्मरतश्चापिकच्चिन्मोदसिपांडव ११

तदुक्तंशौचंनिर्वर्तयिष्यंतइति । नस्वप्नशावाशौचशुद्धिर्भासमात्रेणेतिविवक्षितं । 'दशाहाच्छुद्धयतेविप्रोद्वादशाहेनभूपतिः । वैश्यःपंचदशाहेनशूद्रोमासेनशुद्धयति'इतिमनुवाक्यविरोधात् ।
नचैतेशूद्रायेनमासमाशौचंकुर्युः । किंच'उद्यवैराहवेशब्देःक्षत्रधर्मइतस्यच । सद्यःसंतिष्ठतेयज्ञस्तथाऽऽशौचमितिस्थितिः'इति । संग्रामहतानांसर्पिदाःसद्यएवशुद्धयंतंनित्युक्तंमनुना । तेनद्वा-
दशाहमपिनेषामाशौचमासस्तुदूरतोनिरस्तइतिप्रतीयते । यद्वा सौप्तिकेषुशुद्धतानांमुहूर्त्तदाद्वादशमहमाशौचमस्ति तेनपुद्धदिनेष्वष्टादशाहपर्यंतंप्रत्यहमाशौचप्राप्तिः सद्यःशुद्धिश्चाऽऽद्यदिने
प्राप्तस्याशौचस्यद्वादशाहेननिवृत्तिरितिमासंशौचसंपादनोक्तिर्युज्यते २ । ३ । ४ वेदविद्वांसोवेदार्थविदः कृतप्रज्ञावेदोक्ताचारनिष्ठाः स्नातकाब्रह्मचारिणः संतोऽभयदाक्षिणाप्रदाःसंन्यासिभः
५ तेराज्ञाऽभिगम्यप्रत्युपगम्यनमस्कारादिनापूर्वपूजिताःसंतआसनेषुविशुश्रितिसंबंधः ६ पूजामर्चादिकां परिवार्यपर्युपासनपरितउपविष्टवतः तदुभावर्यः ७ आश्वासयंतः हेतौशतप्रत्ययः
आश्वासनार्थपर्युपासन्नित्यर्थः ८ कालेष्वसरेसंभाष्यैकमत्यंकृत्वाब्रवीत् ९ भवतइतिपठ्यंतपाठेपूर्वमधर्मणाक्रांतासतीयमवनिरिदानींत्वद्वलेनमाधवबलसहायेनधर्मेणकर्त्राजितापुत्राभ्यां
सलनाशेकृतसतिधर्मोप्रादुरभूदित्यर्थः १० दिष्ट्याभाग्येन कच्चिदितिकामप्रवेदने अनेनकर्मणातवमोदंसुहृत्पीणनंविशोकस्त्वंचकामयमानस्त्वापृच्छामीत्यर्थः ११

१२।१३।१४। १५ किंनुवक्ष्यतीति वधूः कनिष्ठभ्रातृभार्यात्वात्स्नुपामृतावाण्येयीषुभद्रा मेमां प्रति किंनुवक्ष्यति राज्यलोभेनत्वयामरपुत्रो घातित इति वक्ष्यत्येवेति भावः । तथा मधुसूदनं ह रिमितो द्वारकां प्रति गतं संतं प्रति वासिनी अस्मज्जयश्रवणोत्सुका द्वारकाद्वारकादासिजनसमूहः किंनुवक्ष्यतीति संबंधः । खलहं त्रास्वजनपीडापहं त्राईश्वरेण त्वया साधुः स्वीयः सीमन्त्रः कथं घाति त इति वक्ष्यत्येवेति भावः । एतच्च कृष्णस्य मधुसूदनं हरिभित्तिविशेषणद्वयसामर्थ्यादिवलभ्यते १६ यतो ह तपुत्रा हतबांधवाऽऽऽकृपणादीनाऽऽतिदुःखिता इत्यर्थः प्रियं सुखं करं हितं पथ्यं प्रियं च तद्वितं

कच्चिच्च निहता मित्रः प्रीणासि सुहृदो नृप ॥ कच्चिच्छ्रियमिमां प्राप्य न त्वां शोकः प्रवाधते १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विजितेयं महीकृत्स्ना कृष्णबाहु बलाश्रयात् ॥ ब्राह्मणानां प्रसादेन भीमार्जुनबलेन च १३ इदं मम महदुःखं वर्तते हृदि नित्यदा ॥ कृत्वा ज्ञातिक्षयमिमं महांतं लोभकारितम् १४ सौभद्रं द्रौपदेयांश्च घातयित्वा सुतान् प्रियान् ॥ जयोऽयमजयाकारो भगवन् प्रतिभाति मे १५ किंनुवक्ष्यति वाण्येयीषु भूमे मधुसूदनम् ॥ द्वारका वासिनी कृष्णमितः प्रतिगतं हरिम् १६ द्रौपदी हतपुत्रेयं कृपणा हतबांधवा ॥ अस्मत्प्रिय हितेयुक्ताभूयः पीडयती विमाम् १७ इदं मन्यतु भगवन् त्वां वक्ष्यामि नारद ॥ मंत्रसंवरणेनास्मि कुंत्यादुःखेन योजितः १८ यः सना गायुतबलोलोकेऽप्रतिरथो रणे ॥ सिंहखेलगतिर्धोमानघृणी दाताय तव तः १९ आश्रयो धार्तराष्ट्राणां मानी तीक्ष्णपराक्रमः ॥ अमर्षी नित्यसंरंभी क्षेप्ताऽस्माकं रणे रणे २० शीघ्रास्त्रिभ्रयो धीचरुतीचाहुतविक्रमः ॥ गूढोत्पन्नः सुतः कुंत्याभ्राताऽस्माकमसौ किल २१ तोयकर्मणितं कुंती कथयामास सूर्यजम् ॥ पुत्रं सर्वगुणोपेतमव कीर्णजलेपुरा २२ मंजूपायां समाधाय गंगास्रोतस्य मज्जयत् ॥ यंसूतपुत्रं लोकोऽप्यराधेयं चाभ्यमन्यत २३ सज्येष्ठपुत्रः कुंत्यावैभ्राताऽस्माकं च मातृजः ॥ अजा नतामया भ्रात्रा राज्यलुब्धेन घातितः ॥ तन्मे दहति गात्राणि तूलाशिमिवानलः ॥ न हितं वेद पार्थोऽपि भ्रातरं श्वेतवाहनः २५ नाहं न भीमो न यमौ स त्वस्मान् वेद सुव्रतः ॥ गता किल पृथातस्य सकाशमिति नः श्रुतम् २६ अस्माकं शमकामा वै त्वंच पुत्रो ममेत्यथ ॥ पृथायानकृतः कामस्तेन चापि महात्मना २७ अपि पश्चादिदं मात र्यवोचदिति नः श्रुतम् ॥ न हि शक्ष्याम्यहं त्यक्तुं नृपं दुर्योधनं रणे २८ अनार्यत्वं नृशंसत्वं कृतघ्नत्वं च मे भवेत् ॥ युधिष्ठिरेण संधिं हि यदिकुर्याम ते तव २९ भीतोरणे श्वेत वाहादिति मां संस्यते जनः ॥ सोऽहं निर्जित्य समरो विजयं सहकेशवम् ३० संधास्ये धर्मपुत्रेण पश्चादिति च सोऽब्रवीत् ॥ तमुवाच किल पृथापुनः पृथुलवक्षसम् ३१

चतस्मिन्नर्थेयुक्ता स भद्रा १७ मंत्रसंवरणेन गूढोत्पन्नस्यास्मद्भातुः कर्णस्याप्रकाशेन १८ तदेवाह त्रिभिः । अः स इति । सिंहस्येव खेले युद्धक्रीडा गतिर्मम च यस्य स तथा घृणी दयालुः १९ अमर्षी परोत्कर्षादिष्णुः नित्यसंरंभी सदा क्रोधान् २० । २१ पुत्रं स्वस्येति शेषः अवकीर्णत्यक्तम् २२ । २३ मातृजो मातृसंबन्धेन २४ श्वेतवाहनोऽर्जुनः २५ । २६ पांडववत् त्वंच पुत्रो ममेत्यब्रवीदिति शेषः कामोऽभिलषितम् २७ मातरि मातरं प्रत्यवोचत् कर्ण इति शेषः नोऽस्माभिः श्रुतम् २८ । २९ नृशंसत्वं संकटे मित्रत्यागाभिर्देयत्वं कृतघ्नत्वमुपकर्तुं पकारित्वं च प्रसिद्धमित्यतोऽनार्यत्वमेव स्पष्टीकरोति भीत इति विजयमर्जुनम् ३० पृथुलवक्षसं कपाटवक्षसम् ३१

वेषमाना मर्जुननाशनीत्या ३२ विषह्यान्वशगात् ३३ पुत्रगृहिणी पुत्रलोमवती ३४ विसृज्य कर्णमिति शेषः ३५।३६।३७ दूयते उपतप्यते ३८।३९।४०।४१। ४२ कारणं सादृश्यहेतुस्तज्जम्ब्यस्वस्य ज्ञापकं कथं नु इत्यनुत्तरप्रश्ने चक्रेयचक्रं ४३ सर्ववित्ते हेतुः विद्वानिति आत्मज्ञ इत्यर्थः अतएव कृतं कार्यमकृतं कारणं च वेद जानाति ४४। इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमाव चतुर्णामभयं देहिकामं युध्यस्व फाल्गुनम् ॥ सोऽब्रवीन्मातरं धीमान्वेषमानां कृतां जलिः ३२ प्राप्तान् विषह्यांश्चतुरो न हनिष्यामि ते सुतान् ॥ पंचैव हि सुता देवि भविष्यंति तव ध्रुवाः २३ सार्जुना वाहते कर्णं स कर्णा वाहतेऽर्जुने ॥ तं पुत्रगृहिणीभूयोमाना पुत्रमथाब्रवीत् ३४ भ्रातृणां स्वस्ति कुर्वीथा ये पांस्वतिचिं कीर्षसि ॥ एवमुक्त्वा किल पृथा विसृज्योपययौ गृहान् ३५ सोऽर्जुनेन हतो वीरो भ्रात्रा भ्राता सहोदरः ॥ न चैव विवृतो मंत्रः पृथायास्तस्य वा विभो ३६ अथ शूरो महेष्वासः पार्थेनाजौ निपातितः ॥ अहं त्वज्ञासि पंपश्चात्स्वसोदर्यद्विजोत्तम ३७ पूर्वजं भ्रातरं कर्णं पृथायावचनात्प्रभो ॥ तेन मे दूयते तीव्रं हृदयं भ्रातृघातिनः ३८ कर्णार्जुन सहायोऽहं जयेयमपि वासवं ॥ सभायां हि जयमानस्य धार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः ३९ सहसोत्पतितः क्रोधः कर्णं दृष्ट्वा प्रशम्यति ॥ यदा ह्यस्य गिरो रूक्षाः शृणोमि कटुकोदयाः ४० सभायां गदतो दूते दुर्योधन हितौषिणः ॥ तदानश्यति मे रोषः पादौ तस्य निरीक्ष्य ह ४१ कुंत्या हि सदृशौ पादौ कर्णस्येति मतिर्मम ॥ सादृश्यहेतु मन्विच्छन् पृथायास्तस्य चैव ह ४२ कारणं नाधिगच्छामि कथंचिदपि चिंतयन् ॥ कथं नु तस्य संग्रामे पृथिवीचक्रमग्रसत् ४३ कथं नु शप्तो भ्राता मे तत्त्वं च मुमिहार्ससि ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवंस्त्वत्तः सर्वं यथा तथं ॥ भवान् हि सर्वविद्विद्वान् लोके वेद कृताकृतं ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि कर्णाभिज्ञाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्तस्तु मुनिर्नारदो वदतावरः ॥ कथयामास तत्सर्वं यथा शप्तः ससूतजः १ ॥ नारद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ न कर्णार्जुनयोः किंचिदविषह्यं भवेद्रणे २ गृह्यमेतनु देवानां कथयिष्यामि ते जनघ ॥ तन्निबोध महाबाहो यथा वृत्तमिदं पुरा ३ क्षत्रं स्वर्गं कथं गच्छेच्छस्त्र पूतमिति प्रभो ॥ संवर्षजननस्तस्मात्कन्यागर्भो विनिर्मितः ४ सवालस्तेजसा युक्तः सूतपुत्रत्वमागतः ॥ चकारांगिरसः श्रेष्ठाद्धनुर्वेदं गुरोस्तदा ५ सबलं भीमसेनस्य फाल्गुनस्य च लाघवं ॥ बुद्धिचतवरा जेंद्रयमयोर्विनयंतदा ६ सख्यं च वासुदेवेन बाल्ये गां डीवधन्वनः ॥ प्रजानां मुरागं च चिंतयानो व्यदह्यत ७ स सख्यमकरो द्वाल्ये राज्ञा दुर्योधनेन च ॥ युष्माभिर्नित्यसं द्विष्टो देवाच्चापि स्वभावतः ८ वीर्याधिकमथालक्ष्य धनुर्वेदे धनं जयम् ॥ द्रोणं रहस्युपागम्य कर्णो वचनमब्रवीत् ९ ब्रह्मास्त्रं वेतुमिच्छामि सरहस्यं निवर्तनम् ॥ अर्जुनेन समं चाहं युध्येयमिति मे मतिः १० समः शिष्येषु वः स्नेहः पुत्रे चैव तथा ध्रुवम् ॥ त्वत्प्रसादान्न मां दूयुरकृतास्त्रां विचक्षणाः ११

दीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ स एव मिति उक्तः पृष्ठः १ कर्णार्जुनसहायोऽहं जयेयमपि वासवमिष्युक्तमनुमोदते एवमेतदिति २ तादृकमर्थदेवैरनयोर्वैरमुत्पादितमित्याशंक्याह गृह्यमिति ३ क्षत्रमिति संवर्ष जनने विराट्पुद्गीपकः कन्यागर्भो देवैः क्षत्रस्य स्वर्गमनाय निर्मित इत्यर्थः ४ चकाराब्धीतवान् अंगिरसश्चिष्टाद्गोणात् ५।१७ देवाच्चापि स्वभावत इति देवाहं वानां संकल्पात् पूर्वोक्तात् स्वभावतः 'वीर्या धिकोऽधिककुलोदुःसंगेन समेधितः ॥ महाजनैः स्पर्धमानो हंतिराष्ट्रं सराजकम्' इति श्लोकोक्तात् ८।९ ब्रह्मास्त्रमिति रहस्यं तत्प्रसादनविधिनिवर्तनमुपसंहारस्ताभ्यां सहितं सरहस्यं निवर्तनम् १०।११

१२ । ब्रह्मास्मिन्मिति त्वं ब्रह्मसंज्ञां तत्त्वावधारयिष्यस्यः १२ । १३ गुरुदेवपितृभ्यामिदं ब्राह्मणो मार्गवोऽस्मीति १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ समुद्रातिदक्षिणसमुद्रसमीपे १९ होमधेनुं कर्ण
पर्वोऽदिशावत्सवधपवात्रधेनुवधो ज्ञेयः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ मेव्याहुतमिति शेषः अव्याहुतमनुकृतद्वन्द्वेत्यर्थः नेदमव्याहृतमिति पाठः सुगमः केवलं तूष्णीयया
द्रोणस्तथोक्तः कर्णेन सापेक्षः फाल्गुनं प्रति ॥ दौरात्म्यं चैव कर्णस्य विदित्वा तमुवाच १२ ब्रह्मास्मिन्मिति ब्रह्मणो विद्याद्यथावच्चरितवतः ॥ क्षत्रियो वा तपस्वी यो नान्यो वि
द्यात्कथं च न १३ इत्युक्तो गिरसां श्रेष्ठमामं ज्यप्रति पूज्य च ॥ जगाम सहसारां मम हेंद्रं पर्वतं प्रति १४ सतुराममुपागम्य शिरसाऽभिप्रणम्य च ॥ ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति
गौरवेणाभ्यगच्छत् १५ रामस्तं प्रति जग्राह पृष्ठागोत्रादिसर्वशः ॥ उप्यतां स्वागतं चेति प्रीतिमांश्चामवदृशम् १६ तत्र कर्णस्य वसतो महेदेस्वर्गसन्निभे ॥ गंधर्वै
राक्षसैर्यक्षैर्देवैश्चासीत्समागमः १७ स तत्रैष्वस्त्रमकरोद्गुश्रेष्ठाद्यथाविधि ॥ प्रियश्चाभवदत्यर्थं देवानवरक्षसाम् १८ सकदाचित्समुद्रांते विचरन्नाश्रमांतिके ॥ एकः
खड्गधनुष्पाणिः परिचक्राम सूर्यजः १९ सोऽग्निहोत्रप्रसक्तस्य कस्यचिद्ब्रह्मवादिनः ॥ जघाना ज्ञानतः पार्थ होमधेनुं यदृच्छया २० तदज्ञानकृतं मत्वा ब्राह्मणाय
न्यवेदयत् ॥ कर्णः प्रसादयंश्चैनमिदमित्यब्रवीद्वचः २१ अबुद्धिपूर्वभगवन्धेनुरेपाहता तव ॥ मया तत्र प्रसादं च कुरुष्वेति पुनः पुनः २२ तं स विप्रोऽब्रवीत्कुदो वाचा
निर्भर्त्सयन्निव ॥ दुराचारवधार्हस्त्वं फलं प्राप्नुहि दुर्मते २३ येन विस्पर्धसे नित्यं यदर्थं घटसेऽनिशम् ॥ युध्यतस्तेन ते पापभूमिश्च कंयसिष्यति २४ ततश्चक्रमहीयस्ते
मूर्धानं ते विचेतसः ॥ पातयिष्यति विक्रम्य शर्गं च नराधम २५ यथेयं गौर्हता मूढप्रमत्तेन त्वयामम ॥ प्रमत्तस्य तथाऽरातिः शिरस्ते पातयिष्यति २६ शप्तः
प्रसादयामास कर्णस्तं द्विजसत्तमम् ॥ गोभिर्धनैश्चरत्नैश्च सचैनं पुनरब्रवीत् २७ नहि मेऽव्याहुतं कुर्यात्सर्वलोकोऽपि केवलम् ॥ गच्छ वातिष्ठवायद्वा कार्यं ते तत्समाचर
२८ इत्युक्तो ब्राह्मणेनाथ कर्णो दैन्यादधोमुखः ॥ राममभ्यगमद्गीतस्तदेव मनसा स्मरन् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वण्योऽष्टमोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ नारद उवाच ॥ कर्णस्य बाहुवीर्येण प्रणयेन दमेन च ॥ तुतोष भृगुशार्दूलो गुरुशूषया तथा १ तस्मै स विधिवत्सं ब्रह्मास्मिन्मिति
वर्तनम् ॥ प्रोवाचाखिलमव्यग्रं तपस्वी तत्तपस्विने २ विदितास्त्वस्ततः कर्णो रममाणोऽश्रमे भृगोः ॥ चकार वै धनुर्वेदे यत्नमहुतविक्रमः ३ ततः कदाचिद्रामस्तु
चरन्नाश्रममंतिकात् ॥ कर्णेन सहितो धीमानुपवासेन कर्षितः ४ सुष्वाप जामदग्न्यस्तु विश्रंभोत्पन्नसौ हृदः ॥ कर्णस्योत्संग आधाय शिरः क्रांतमना गुरुः ५ अथ
कृमिः श्लेष्ममेदोमांसशोणितभोजनः ॥ दारुणो दारुणस्पर्शः कर्णस्याभ्याशमागतः ६ स तस्योरुमथासाद्य विभेदरुधिराशनः ॥ नचैनमशक्यं क्षेमं हुंतुं वापि
गुरोर्भयात् ७ संदश्यमानस्तु तथा कृमिणा तेन भारत ॥ गुरोः प्रबोधनाशंकीतमुपैक्षत सूर्यजः ८

स्यात्तथायत्ते कार्यं तद्वा समाचरेत्यन्वयः २८ । २९ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ कर्णस्येति प्रश्रयेणेति पाठेऽनुरागेण दमेनैव प्रियजयेन १ कर्णस्येति हस्यं
ननु मंत्रमात्रं अखिलमंगप्रत्यंगदेवताराधनसहितं अव्यग्रं यथास्यात्तथा तपस्वी एकाग्रचित्तः २ अश्रमेऽश्रमवर्जिते आश्रमे इत्यर्थः ३ विश्रंभो विश्वासः ४ क्षेमं हुंतुं कर्तुं मया विद्राभं गमयात् ७ ८

९ । १० । ११ । १२ तूष्णीमिदं वीक्ष्य रोममिः संवृतं सन्निरुद्धांगं प्राप्तेन संकुचितं नाममसिद्धं नामते नाम्ना १३ असृजि शोणिते १४ विश्वरूपः कामरूपी करालवान्भीषणरूपवान् मेघवा
हनो मेघोपरिस्थः १५ । १६ । १७ । १८ देवयुगे सत्ययुगे १९ । २० । २१ । २२ नकुशलममद्रष्ट २३ । २४ कामयारवरसेन २५ ब्रह्मक्षत्रयो रंतरेऽभ्यप्रजातं तदेवाह सृतं माविद्धीति
२६ । २७ कथं तर्हि ब्राह्मणो मार्गवोऽस्मीति मिथ्यावचनं त्वयोक्तमित्यत आह पितागुरुरिति २८ । २९ तस्मादिति हेमूढ ते तव वधकालादन्यत्र ब्रह्मास्मिन्मिति भास्यतीति न किं तु वधकालपवनं प्रति
कर्णस्तु वेदनाधैर्यादिसह्यां विनिवृत्ताम् ॥ अकंपय ब्रह्मव्यथयन्धारयामास भार्गवम् ९ यदाऽस्य रुधिरां परिरुष्टं भृगुद्वहः ॥ तदाऽबुद्धयत तेजस्वी सं त्रस्तश्चेदम
ब्रवीत् १० अहोऽस्म्यशुचितां प्राप्तः किमिदं क्रियते त्वया ॥ कथय स्वभयं त्यक्त्वा याथातथ्यमिदं मम ११ तस्य कर्णस्तदा च कृमिणा परिभक्षणम् ॥ ददर्श राम
स्तं चापि कृमिं सूकरसन्निभम् १२ अष्टपादं तीक्ष्णदंष्ट्रं सूचीभिरिव संवृतम् ॥ रोमभिः सन्निरुद्धांगमलर्कनामनामतः १३ सदृष्टमात्रो रामेण कृमिः प्राणानवाप्तु
जत् ॥ तस्मिन्नेवासृजि कृमिस्तदहुतमिवाभवत् १४ ततोऽतरिक्षे ददृशे विश्वरूपः करालवान् ॥ राक्षसो लोहितग्रीवः कृष्णांगो मेघवाहनः १५ सरामं प्रांजलिभू
त्वावभाषे पूर्णमानसः ॥ स्वस्तिते भृगुशार्दूलगमिष्येऽहं यथागतम् १६ मोक्षितो नरकादस्माद्भवतामुनिसत्तम ॥ भद्रं तवास्तु वंदे त्वां प्रियं मे भवता कृतम् १७ तमु
वाच महाबाहुर्जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ कस्त्वं कस्माच्च नरकं प्रति पन्नो ब्रवीहि तत् १८ सोऽब्रवीदहमासं प्राक् दंशो नाम महासुरः ॥ पुरा देवयुगे तात भृगोस्तुल्यवया इव
१९ सोऽहं भृगोः सुदयितां भार्यामपहरं बलात् ॥ महर्षेरभिशापेन कृमिभूतोऽपतं भुवि २० अब्रवीद्विस्मां कुद्धस्तव पूर्वपितामहः ॥ मूत्रश्लेष्माशनः पापनिरयं प्रतिप
त्स्यसे २१ शापस्यांतो भवेद्ब्रह्मन्नित्येवं तमथाब्रुवम् ॥ भविता भार्गवाद्रामादिति मामब्रवीद्भृगुः २२ सोऽहमेनां गतिं प्राप्तो यथानकुशलं तथा ॥ त्वया साधो समागम्य वि
मुक्तः पापयोनितः २३ एवमुक्त्वा नमस्कृत्य ययौ रामं महासुरः ॥ रामः कर्णं च सक्रोधमिदं वचनमब्रवीत् २४ अतिदुःखमिदं मूढनजातु ब्राह्मणः सहेत् ॥ क्षत्रियस्येव ते
धैर्यं कामयासत्यमुच्यताम् २५ तमुवाच ततः कर्णः शापाद्वीतः प्रसादयन् ॥ ब्रह्मक्षत्रांतरं जातं स्रुतं मां विद्धि भार्गव २६ राधेयः कर्ण इति मां प्रवदंति जना भुवि ॥ प्रसा
दं कुरु मे ब्रह्मन्नस्त्रलुब्धस्य भार्गव २७ पितागुरुं संदेहो वेदविद्याप्रदः प्रभुः ॥ अतो भार्गव इत्युक्तं मया गोत्रं तवांतिके २८ तमुवाच भृगुश्रेष्ठः सरोपः प्रहसन्निव ॥ भूमौ
निपतितं दीनं वेपमानं कृतांजलिं २९ यस्मान्मिथ्योपचरितो ह्यस्त्रलोभादिह त्वया ॥ तस्मादेतन्न ते मूढब्रह्मास्मिन्मिति भास्यति ३० अन्यत्र वधकालात्ते सदृशेन समीयुषः ॥
अब्राह्मणेन हि ब्रह्मधुवंतिष्ठेत्कदाचन ३१ गच्छेदानीं न ते स्थानमनृतस्येह विद्यते ॥ न त्वया सदृशो युद्धे भविता क्षत्रियो भुवि ३२ एवमुक्तः सरामेण न्यायेनोपजगाम
ह ॥ दुर्योधनमुपागम्य कृतास्त्रोऽस्मीति चाब्रवीत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कर्णोत्सर्गाष्टमोऽध्यायः ॥ ३ ॥

भास्यति कालांतरे तु प्रतिभास्यत्येवेत्यर्थः इत्युत्तरेण संबन्धः ३० सदृशोऽर्जुना दीशूरेते पुरतः स्थिते समीयुषो युध्यमानस्य । 'समित्याजिसमिद्युधे' इति संपूर्वस्य इणो युद्धार्थस्त्वदर्शनात् । धुवं मरणा
वधिनविष्ठेद्ब्रह्मन्नास्त्रम् ३१ । ३२ न्यायेनाभिर्वदनादिपूर्वकमुपजगाम इष्टदेशमिति शेषः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

कर्णस्तुसमवाप्यैवमित्यध्यापःस्पष्टार्थः १ विषयेवेष्टे २।३।४।५।६।७।८।९ वर्षवर्षदः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ व्यपेक्षुर्ध्वगताः २०।२१
नारदउवाच ॥ कर्णस्तुसमवाप्यैवमस्त्रंभार्गवनंदनात् ॥ दुर्योधनेनसहितोमुमुदेभरतर्षभ १ ततःकदाचिद्राजानःसमाजग्मुःस्वयंवरे ॥ कर्लिगविषयेराजनराज्ञ
श्चित्रांगदस्यच २ श्रीमद्राजपुरं नामनगरंतत्रभारत ॥ राजानःशत्रुशस्तत्रकन्यार्थेसमुपागमन् ३ श्रुत्वादुर्योधनस्तत्रसमेतान्सर्वपार्थिवान् ॥ स्थेनकांचनांगेन
कर्णेनसहितोययौ ४ ततःस्वयंवरेतस्मिन्संप्रवृत्तेमहोत्सवे ॥ समाजगुर्वपतयःकन्यार्थेनृपसत्तम ५ शिशुपालोजरासंधोभीष्मकोवक्रएवच ॥ कपोतरोमानील
श्वरुक्भीचदृढविक्रमः ६ सृगालश्चमहाराजःस्त्रीराज्याधिपतिश्चयः ॥ अशोकःशतधन्वाचभोजोवीरश्चनामतः ७ एतेचान्येचबहवोदक्षिणांदिशमाश्रिताः ॥
स्लेच्छाचार्याश्चराजानःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ८ कांचनांगदिनःसर्वेऽशुद्धजांबूनदप्रभाः ॥ सर्वेभास्वरदेहाश्चव्याघ्राद्वबल्लोक्तः ९ ततःसमुपविष्टेषुतेपुराजसु
भारत ॥ विवेशरंगंसाकन्याघात्रीवर्षवरान्विता १० ततःसंश्राव्यमाणेपुराज्ञानामसुभारत ॥ अत्यकामद्वार्तराष्ट्रंसाकन्यावरवर्णिनी ११ दुर्योधनस्तुकौरव्योना
मर्षयतलंघनम् ॥ प्रत्यपेक्षतांकन्यामसत्कृत्यनराधिपान् १२ सर्वीर्यमदमत्तत्वाद्भीष्मद्रोणावुपाश्रितः ॥ रथमारोप्यतांकन्यामाजहारनराधिपः १३ तमन्व
गाद्रथीखड्गीबद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ कर्णःशस्त्रभृतांश्रेष्ठःपृष्ठतःपुरुषर्षभ १४ ततोविमर्दःसुमहानराज्ञामासीदुद्युत्सताम् ॥ सन्नह्यतांतनुत्राणिरथान्योजयताम
पि १५ तेऽभ्यधावंतसंकुद्धाःकर्णदुर्योधनाबुभौ ॥ शरवर्षाणिमुंचंतोमेघाःपर्वतयोस्वि १६ कर्णस्तेषामापततामेकैकेनशरेणह ॥ धनुंषिचशरवातान्पातयामा
सभूतले १७ ततोविधनुषःकांश्चित्कांश्चिदुद्यतकार्मुकान् ॥ कांश्चिच्चोद्धृतोबालान्स्थशक्तिगदास्तथा १८ लाघवाद्वाकुलीकृत्यकर्णःप्रहरतांवरः ॥ हतसूतांश्च
भूयिष्ठानवजिग्येनराधिपान् १९ तेस्वयंवाहयंतोऽश्वान्पाहिपाहीतिवादिनः ॥ व्यपेयुस्तेरणंहित्वाराजानोभग्नमानसाः २० दुर्योधनस्तुकर्णेनपाल्यमानोऽभ्य
यात्तदा ॥ हृष्टःकन्यामुपादायनगरंनगसाह्वयम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा० दुर्योधनस्यस्वयंवरेकन्याहरणं नामधतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥
॥ नारदउवाच ॥ आविष्कृतबलंकर्णश्चुत्वाराराजासमागधः ॥ आह्वयद्वैरथेनाजौजरासंधोमहीपातेः १ तयोःसमभवद्युद्धंदिव्यास्त्रविबुधोर्द्वयोः ॥ युधिनानाप्रहरणै
रन्योन्यमभिवर्षतोः २ क्षीणबाणौविधनुषौभग्नखड्गौमहीगतौ ॥ बाहुभिःसमसज्जेतामुभावापिबलान्वितौ ३ बाहुकंटकयुद्धेनतस्यकर्णोऽध्युध्यतः ॥ विभेदसं
धिदेहस्यजरयाश्लेषितस्यहि ४ सविकारंशरीरस्यदृष्ट्वानृपतिरात्मनः ॥ प्रीतोऽस्मीत्यब्रवीत्कर्णवैरमुत्सृज्यदूरतः ५ प्रीत्याददौसकर्णायमालिनीनगरीमथ ॥
अंगेषुनरशार्दूलसराजाऽऽसीत्सपत्नजित् ६

॥ इतिशांतिप० रा० नीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आविष्कृतेति १।२।३ बाहुकंटकयुद्धेनबाहुकंटककेतकपत्रंतद्वयत्रबालिनादुबलस्यशरीरंपाव्यतेतद्बाहुकंटकं
नामयुद्धं यथोक्तं । 'एकांजंघांपदाऽऽक्रम्यपरामुद्यम्यपाव्यते ॥ केतकीपत्रवच्छयुर्दंतद्राहुकंटकम्' इति जरासंधस्यसंबंधीयोदेहस्तस्यसंधिविभेदः ॥ विकारं पादनरूपम् ५।६

७।८।९।१०।११ रथस्यार्चोनुकीर्तनाच्छल्याच्चतेजोवधादितिसंबंधः १२।१३।१४।१५ इतिशांति० रा० नी० भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ एतावदुक्त्वेति वध्यौ
प्रादुर्बधजंदोषंचितितवान् १ पर्यश्रुनयनंपरितोऽश्रुव्याप्तनयनं २ मधुराभाभापाभापण्यस्याऽसातथा ३ एनंकर्णं ४ यातितःप्रवर्तितस्तवगुम्यं प्राड्यंभ्रातुःकर्मकनिष्ठानांपरिपालनंज्ञापयितुं
पालयामासचंपांचकर्णःपरबलार्दनः ॥ दुर्योधनस्यानुमतेतवापिविदितंतथा ७ एवंशस्त्रप्रतापेनप्रथितःसोऽभवत्क्षितौ ॥ त्वद्धितार्थसुरेन्द्रेणभिक्षितोवर्मकुं
हले ८ सदिव्येसहजेप्रादात्कुंडलेपरमार्चिते ॥ सहजंकवचंचापिमोहितोदेवमायया ९ विमुक्तःकुंडलाभ्यांचसहजेनचवर्मणा ॥ निहतोविजयेनाजौवासुदेव
स्थपश्यतः १० ब्राह्मणस्याभिशापेनरामस्यचमहात्मनः ॥ कुंत्याश्चवरदानेनमाययाचशतक्रतोः ११ भीष्मावमानात्संख्यायार्थस्यार्धाङ्गीर्तनात् ॥
शल्यातेजोवधाच्चापिवासुदेवनयेनच १२ रुद्रस्यदेवराजस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ कुबेरद्रोणयोश्चैवकृपस्यचमहात्मनः १३ अस्त्राणिदिव्यान्वादाययुधिगां
ढीवधन्वना ॥ हतोवैकर्तनःकर्णोदिवाकरसमद्युतिः १४ एवंशस्तवभ्राताबहुमिश्वापिवंचितः ॥ नशोच्यःपुरुषव्याघ्रयुद्धेननिधनंगतः १५ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेशांतिप० राज० कर्णवीर्यकथनं नामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावदुक्तादेवार्पिर्विररामसनारदः ॥ युधिष्ठिरस्तुराजर्षिर्दध्यौ
शोकपरिभुतः १ तंदीनमनसवीरंशोकोपहतमातुरम् ॥ निःश्वसंतंयथानागंपर्यश्रुनयनंतथा २ कुंतीशोकपरीतांगीदुःखोपहतचेतना ॥ अब्रवीन्मधुराभा
षाकालेवचनमर्थवत् ३ युधिष्ठिरमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि ॥ जहिशोकंमहाप्राज्ञशृणुचेदंवचोमम ४ यातितःसमयापूर्वभ्रात्र्यंज्ञापयितुंतव ॥ भास्करेणचदे
वेनपित्राधर्मभृतांवरः ५ यद्वाच्यंहितकामेनसुहृदाहितमिच्छता ॥ तथादिवाकरेणोक्तःस्वप्रांतेममचाग्रतः ६ नचैनमशकद्रानुरहंवास्नेहकारणैः ॥ पुराप्रत्य
नुनेतुंवानेतुंवाऽप्येकतांत्वया ७ ततःकालपरीतःसवैरस्योद्धरणेरतः ॥ प्रतीपकारीयुष्माकमित्तिचोपेक्षितोमया ८ इत्युक्तोधर्मराजस्तुमात्रावाष्पाकुले
क्षणः ॥ उवाचवाक्यंधर्मात्माशोकव्याकुलितेन्द्रियः ९ भवत्यागूढमंत्रत्वात्पीडितोऽस्मीत्युवाचताम् १० शशापचमहातेजाःसर्वलोकेपुयोपितः ॥ नमुह्यंघा
रयिष्यंतीत्येवंदुःखसमन्वितः ११ सराजापुत्रपौत्राणांसंबंधिसुहृदांतदा ॥ स्मरन्नुद्विग्नहृदयोबभूवोद्विग्नचेतनः १२ ततःशोकपरीतात्मासभूमद्वपावकः ॥
निर्वेदमगमद्धीमान् राजासंतापपीडितः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिस्त्रीशापेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
युधिष्ठिरस्तुधर्मात्माशोकव्याकुलचेतनः ॥ शुशोचदुःखसंततःस्मृत्वाकर्णमहारथम् १

त्वयासौप्रात्रंयुधिष्ठिरादिभ्यःप्रदर्शनीयमित्यभ्यर्थितइति ५।१ प्रत्यनुनेतुंज्ञापयितुं ७ कालपरीतोमृत्युग्रस्तः उद्धरणेशृणुनिःशेषनाशेनोन्मूलने ८।९।१०।११ सराजेति कर्माणि
पष्ठौ उद्विग्नहृदयउद्विग्नचेतनोबभूव । ध्यायतीवलेलायतीवेतिश्रुतेः युद्धोध्यायंत्यांचेतनोऽपिध्यायतीवेत्यादिरर्थः १२ निर्वेदंराज्यादौवैराग्यं १३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशास
नपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरइति १

दुःखदेहेन्द्रियादीनां तापः शोकस्तत्कृतं वैकल्यं ताभ्यामाविष्टो व्याप्तः कश्चित्कृतीकृतः १ यद्यदिभैरवमाधीर्णस्यात्तर्हि ज्ञातिवधाज्जातादुर्गतिर्न प्राप्ता स्यादित्यर्थः । लिङ्निमित्ते लृङ्क्रियाति
पत्तौ ३ यतो वयं वृत्तार्थाः संक्षिप्तपुरुषार्थाः ज्ञातिवधेन हतभाग्याः स्म ततो हेतोर्नोऽस्माकमभिप्रायः समुद्धार्या इत्यर्थः । ज्ञातिवधोऽप्यस्माकं धर्मवध एवेत्याशङ्क्याह आत्मानामिति धर्मफलपक्षः
स्वर्गोक्तिमात्रमः उभयमपि नास्तीत्यर्थः ४ सत्यपि शास्त्रदृष्टे फलेर्वाभितस्त्वात्त्रिंशत्पञ्चमस्यैव इत्याह धिगिति बलसहायादि पौरुषपराक्रमः अमपः क्रोधः येन आचारादिना आपदंशोर्कं ५
तर्हि को धर्मः श्रेष्ठः इत्यत आह साध्विति क्षमादिकमेव श्रेष्ठमित्यर्थः ६ ७ ननु युद्धे जयश्चेत्तदा जलामो मृत्युश्चेत्स्वर्गलाम इत्युभयलोकहितं युद्धमित्याशङ्क्याद्यं निरस्यति त्रैलोक्यस्येति ८ ९

आविष्टो दुःखशोकाभ्यां निःश्वसंश्च पुनः पुनः ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनमुवाचे दं वचनं शोककश्चित् २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वैक्ष्यमाचारिष्यामवृष्ण्यं धकपुरे वयम् ॥ ज्ञाती
न्निष्पुरुषान्कृत्वानेमां प्राप्स्यामि दुर्गतिम् ३ ॥ अमित्रानः समुद्धार्याः वृत्तार्थाः कुरवः किल ॥ आत्मानमात्मना हत्वा किं धर्मफलमाप्नुमः ४ ॥ धिगस्तु क्षात्रमाचारं
धिगस्तु बलपौरुषम् ॥ धिगस्त्वमर्थेनेमामापदं गमिता वयम् ५ ॥ साधुक्षमादमः शौचं वैराग्यं चाप्यमत्सरः ॥ अहिंसा सत्यवचनं नित्यानि वनचारिणाम् ६ ॥ वयंतुलो
भान्मोहाच्च दंभमानं च संश्रिताः ॥ इमामवस्थां संप्राप्ताराज्यलाभमुत्सया ७ ॥ त्रैलोक्यस्यापि राज्ञेन नास्मान्कश्चित्प्रहर्षयेत् ॥ बांधवान्निहतान्दृष्ट्वा पृथिव्यां
विजयैषिणः ८ ॥ ते वयं पृथिवीहेतोरवध्यानपृथिवीश्वरान् ॥ संपरित्यज्य जीवामोहीनार्था हतबांधवाः ९ ॥ आमिषेष्ट्यमानानामशुभं वै शुनामिव ॥ आ
मिषं चैव नो हीष्टमामिषस्य विवर्जनम् १० ॥ न पृथिव्या सकलान सुवर्णस्य राशिभिः ॥ न गवाश्चेन सर्वेण तेत्याज्याय इमे हताः ११ ॥ काममन्युपरीतास्ते क्रोधहर्षसम
न्विताः ॥ मृत्युयानं समारुह्य गता वैवस्वतक्षयम् १२ ॥ बहुकल्याणसंयुक्तानिच्छंति पितरः सुतान् ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च तितिक्षया १३ ॥ उपवासैस्तथे
ज्याभिर्व्रतकौतुकमंगलैः ॥ लभंते मातरोगर्भान्मासान्दशच विभ्रति १४ ॥ यदि स्वस्ति प्रजायंते जाता जीवंति वा यदि ॥ संभाविता जातवलास्ते द्युर्यदिनः सुखम्
१५ ॥ इह चासुत्रचैवेति रूपणाः फलहेतवः ॥ तासामयं समुद्योगो निवृत्तः केवलोऽफलः १६ ॥ यदासां निहताः पुत्रायुवानो मृष्टकुंडलाः १७ ॥ अश्रुत्वा पार्थिवान्भो
गान्दृष्ट्वा न्यूनपहाय च ॥ पितृभ्यो देवताभ्यश्च गता वैवस्वतक्षयम् १८ ॥ यदैषामं वपितरौ जातकामावुभावापि ॥ संजातधनरत्नेषु तदैव निहतानृपाः १९

हीनार्थत्वमेवाह आमिषमिति आमिषेराज्यनिमित्ते अशुभं ज्ञातिप्रोहारूपं शुनामिवेतरां भवति नोऽस्माकं त्वामिषं चाऽऽमिषस्य विवर्जनं चेति द्वयमपीष्टं १० एतद्वै विभजते न पृथिव्य
ति । पृथिव्यादेरामिषस्य वर्जनमिष्टं बंधुपुत्राणां त्वामिषमिष्टमेव बंधूनामर्थे सर्वस्याज्यमित्यर्थः ११ कामेति मृत्युयानं मृत्युमार्गं युद्धे मृतानां स्वर्गोऽपि नास्ति किंतु कामाद्याक्रांतत्वात्तरक एवास्ती
त्यर्थः १२ एवं हि नृणां पापहतानां नरकं चोपपाद्य हतसंबन्धिनां शोकं च व्युत्पादयति बहुकल्याणेत्यादिना १३ व्रतानि गौरीव्रतादीनि कौतुकानि दुर्गोत्सवादीनि मंगलानि लक्ष्मीनारायणशिलादीनि
तैः १४ १५ १६ १७ अनपहाय अपरित्यज्य अनवदायेति पाठे अपरिशोध्य पितृभ्य इति पठ्यते चतुर्थी १८ यदैषामिति अर्जुनेन सह वदन्निहितं मातरमुकाथं संवादाय संबो
धयति हेअंवेति पितरौ मातापितरौ माधारी पृतराष्ट्री यदैव जातकामो तदैव ते नृपादुर्योधनमभूतयो हताः १९

संयुक्ता इति कामोऽर्थस्यामिलापः । मन्युस्तदलाभे दैन्यं । क्रोधः कामप्रतिबंधे सत्यत्पुत्रता । हर्षोऽलाभे सति अत्युत्फुल्लता तैरसमंजसाः । हस्तपाठेऽसमंजस इति सकारांतः शब्दः । विषमाये पुरुषा
स्ते जयफलभूमेः स्वर्गस्य वाजयेन यत्फलं तत्र भोक्तारो न भोक्ष्यंति । जानुकदाचि जीवने मरणे वा कर्हिचित्कश्चिद्देशे इह परत्र वा २० ननु ये हतास्ते स्वर्गमोक्षं त्येवेत्याशङ्क्याह पंचालानामिति ये हता
स्ते हता एव न तु स्वर्गगताः कामाद्युपेतत्वादित्युक्तहेतोः । एवं न चेदपहंतास्ते नैव कर्मणानिमित्तेन स्वर्गं तांस्तान्पश्येन्न च पश्यतीति लोकाय तममाश्रित्योक्तम् २१ तत्सर्वविनाशकारणत्वं प्रतिपत्स्यति
पर्यवस्यति वयं राज्ञोभाद्रिनाशे वांतरकारणं मुख्यकारणत्वं त्वस्मद्राज्यापहाराद्धातैराष्ट्रा एवेति भावः २२ तदेवाह सदैवेत्यादिना निकृतिर्वचनं तन्निष्ठैव प्रज्ञायस्येति निकृतिप्रज्ञः मायवाकपट
यूतादिनोपजीवनं वस्यसतया मिथ्याविनीतश्च वृत्तराष्ट्रवात्रयाह्यः सर्वमूलत्वात् २३ युद्धयतां लोकद्वयनाशमुपपाद्योपतंहरत्यर्थेन न स कामा इति २४ श्रुतवतां पंडितानां रत्नानीत्यादौ मुक्तानी

संयुक्ताः काममन्युभ्यां क्रोधहर्षासमंजसाः ॥ न ते जयफलं किंचिद्भोक्तारो जातु कर्हिचित् २० ॥ पंचालानां कुरूणां च हता एव हि ये हताः ॥ न चेत्सर्वानयं लोकः पश्येत्स्वेनै
व कर्मणा २१ ॥ वयमेवास्य लोकस्य विनाशकारणं स्मृताः ॥ घृतराष्ट्रस्य पुत्रेषु तत्सर्वं प्रतिपत्स्यति २२ ॥ सदैव निकृतिप्रज्ञो द्वेष्टामायोपजीवनः ॥ मिथ्याविनीतः सत
तमस्मास्वनपकारिषु २३ ॥ न स कामा वयं ते च न चास्माभिर्न तैर्जितम् ॥ न वै भुक्तेयमवनिर्नार्यो गीतवादितम् २४ ॥ नामात्यसुहृदां वाक्यं न च श्रुतवतां श्रुतम् ॥
न रत्नानि परार्थानि न भूर्न द्राविणागमः २५ ॥ अस्मद्वेषेण संतप्तः सुखं न स्मेहं विदति ॥ ऋद्धिमस्मासुतां दृष्ट्वा विवर्णो हरिणः कृशः २६ ॥ घृतराष्ट्रश्च नृपतिः सौबलेन नि
वेदितः ॥ तं पिता पुत्रश्च द्वित्वा दनुमेनेऽनये स्थितः २७ ॥ अनपेक्ष्यैव पितरं गंगेयं विदुरं तथा ॥ असंशयं क्षयं राजायथैवाहं तथागतः २८ ॥ अनियम्याशुचि लुब्धं पुत्रं
कामवशानुगम् ॥ यशसः पतितो दीप्ताद्वातयित्वासहोदरान् २९ ॥ इमौ हि वृद्धौ शोकाग्रौ प्रक्षिप्य समुद्योधनः ॥ अस्मत्प्रद्वेषसंयुक्तः पापबुद्धिः सदैवह ३० ॥ को हि बंधुः
कुलीनः संस्तथा ब्रूयात्सुहृज्जने ॥ यथाऽसाववदद्वाक्यं युयुत्सुः कृष्णसंनिधौ ३१ ॥ आत्मनो हि वयं दोषाद्विनष्टाः शाश्वतीः समाः ॥ प्रदहंतो दिशः सर्वाभास्वरा इव तेज
सा ३२ ॥ सोऽस्माकं वैरपुरुषो दुर्मतिः प्रग्रहं गतः ॥ दुर्योधनकृतं ह्येतत्कुलं नो विनिपातितम् ३३ ॥ अवध्यानां वधं कृत्वा लोके प्राप्ताः स्मवाच्यताम् ॥ कुलस्यास्यांतक
रणं दुर्मतिपापपूरुषम् ३४ ॥ राजाराष्ट्रेश्वरं कृत्वा घृतराष्ट्रोऽप्यशोचति ॥ हताः श्वराः कृतं पापं विषयः स्वो विनाशितः ३५ ॥ हत्वानो विगतो मन्युः शोको मां रुंधयत्ययम् ॥
धनं जयकृतं पापं कल्याणेनोपहन्यते ३६ ॥ ख्यापनेनानुतापेन दानेन तपसाऽपि वा ॥ निवृत्त्या तीर्थगमनाच्छ्रुतिस्मृतिजपेन वा ३७ ॥ त्यागवांश्च पुनः पापं नालं कर्तु
मिति श्रुतिः ॥ त्यागवान्जन्ममरणेनाप्रोतीति श्रुतिर्यदा ३८

पांडुरः २९ । २७ तथागतो बुद्धपुनिः क्षाणकबुद्धिरिति यावत् यथाह मनवस्थितबुद्धिस्तथा घृतराष्ट्रोऽपीत्यर्थः २८ एतत्फलमाह अनियम्येति २९ प्रक्षिप्य गत इति शेषः ३० युयुत्सुयोद्धकामः
वाक्यमस्मद्वेषेण पांडवानां दृष्ट्येवं रूपम् ३१ तदेवार्थत आह आत्मन इति दुर्योधनेऽप्युपचारादात्मपदप्रयोगः आत्मनो दुर्योधनस्य ३२ प्रग्रहं दृष्ट्वा धनं गतः प्राप्तः नोऽस्माभिः ३३ अवध्या
नामवध्यकल्पानां भीष्मादीनां गुरुत्वाद्वावधानर्हणाम् ३४ विषय आमिषम् ३५ नोऽस्माकं सर्वेषां मन्युः क्रोधस्तान्दृष्ट्वा विगतः मात्वेकं शोको रुंधयति रुणद्धि रोधयतीति वक्तव्ये रुंधयतीति
प्रयोगो वक्तव्ये रुंधयति कल्याणेनोपकारेण ३६ निवृत्त्या त्यागेन ३७ एतेषु त्यागमेव प्रज्ञां सति त्यागवानिति । श्रुतिः त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः इति यदायदाह ३८

तस्मात्प्राप्तवर्त्मा लब्धयोगमार्गः कृतमतिः श्रवणमननादिना अहं ब्रह्मास्मीति निश्चितबुद्धिः ब्रह्म अक्षरं दानं संपद्यते ऐक्येन प्राप्नोति स इति एवंत्यागफलं जानन्नहं निर्द्वयः परिग्रहण्यः मुनिव्यानिनिष्ठः ज्ञानेन ब्रह्मात्मैक्यविषयेण समन्वितो भवितुमिच्छुः ३९ समन्वितः सन्वावनं गमिष्यामि कृत्स्नो धर्मो योगेनात्मदर्शनं यदा हयाज्ञवल्क्यः । 'इज्याऽऽचारदमोऽहिंसादानस्वाध्यायकर्मणां ॥ अयं तु परमो धर्मो योगेनात्मदर्शनम्' इति । कृत्स्नतमो धर्मस्तु पार्यतिकर्त्तव्यमुक्तिस्तु ४० परिग्रहवता गृहस्थेन न हि प्राप्नुं शक्यं एतेन याज्ञवल्क्यपादिवत्स्वस्यापि विद्वत्संन्यासेऽधिकारो दर्शितः परिग्रहसत्त्वे दोषमाहमयेति परिग्रहात्पापकरणं ततश्च जन्मादिहेतोर्भोहस्य पुनः प्राप्तिरित्यर्थः अत्र श्रुतिः । 'तत्त्वेवमयं विदुषोऽमन्वानस्य' तदेव ब्रह्म मयहेतुविदुषोऽप्यमन्वानस्य ध्यानशून्यस्येति श्रुत्यर्थः फलितमाह स इति ४१ । ४२ गमिष्यामि निर्विषेण ध्यानसिद्धयर्थः कचिविति अज्ञातदेशत्वं दर्शितं ४३ । ४४ ॥ इति शांतिपरा ० नी ० भा. त. भा. व. दी. पे. सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अथार्जुनः दृढो

प्राप्तवर्त्मा कृतमतिर्ब्रह्मसंपद्यते तदा ॥ सधनं जयनिर्द्धो मुनिर्ज्ञानसमन्वितः ३९ वनमामंन्यवः सर्वानगमिष्यामि परंतप ॥ न हि कृत्स्नतमो धर्मः शक्यः प्राप्नुमिति श्रुतिः ४० परिग्रहवता तन्मे प्रत्यक्षमरिसूदन ॥ मयानि सृष्टं पापं हि परिग्रहमभीप्सता ४१ जन्मक्षयनिमित्तं च प्राप्नुं शक्यमिति श्रुतिः ॥ सपरिग्रहमुत्सृज्य कृत्स्नं राज्यं सुखानि च ४२ गमिष्यामि विनिर्मुक्तो विशोको निर्ममः कचिव ॥ प्रशाधित्वमिमां सुर्वीक्षे मां निहतकंठकाम् ४३ नममार्थोऽस्ति राज्ञ्येन भोगैर्वा कुरुनंदन ॥ एतावदुक्तावचनं कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ उपारमततः पार्थः कर्त्तव्या नभ्यभाषत ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनप० युधिष्ठिरपरिदेवनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथार्जुन उवाचे दमधिक्षिप्त इवाक्षमी ॥ अभिनीततरं वाक्यं दृढवादपराक्रमः १ दर्शय त्रैद्विरात्मानमुग्रमुग्रपराक्रमः ॥ स्मयमानो महातेजाः सृक्किणीपरिसंलिहन् २ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो दुःखमहो कृष्णमहो वैकुण्ठमुत्तमम् ॥ यत्कृत्वाऽमानुषं कर्म त्यजेथाः श्रियमुत्तमाम् ३ शत्रून् हत्वामही लब्ध्वा स्वधर्मेणोपपादिताम् ॥ एवं विधं कथं सर्वं त्यजेथा बुद्धिलाघवात् ४ क्लीबस्य हि कुतो राज्यं दीर्घसूत्रस्य वा पुनः ॥ किमर्थं च महीपालानवधीः क्रोधमूर्छितः ५ यो ह्याजिजीविषे द्वैक्ष्यं कर्मणा नैव कस्यचित् ॥ समारंभान् भूषेत हतस्वस्तिरकिंचनः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातो न पुत्रपशुसंहितः ६ कापार्ली नृपपापिष्ठां वृत्तिमासाद्य जीवितः ॥ संत्यज्य राज्यं मृद्धं तेलोकोऽयं किं विद्विष्यति ७ सर्वारंभान् समुत्सृज्य हतस्वस्तिरकिंचनः ॥ कस्मादाशंससे भैक्ष्यं कर्तुं प्राकृतवत्प्रभो ८

युक्तिशक्तपुत्रो वादपराक्रमावुक्तिविक्रमो यस्य स तथा १ । २ अमानुषमिति च्छेदः ३ दुःखं स्वजनवधात् कृच्छं परवीरजयात् वैकुण्ठमादिवं धर्मलब्धस्य त्यागादित्याह शत्रूनि शत्रून् शातयितुं परान् हत्वा प्रविनाश्य शत्रून् शातयितवान् स्वीयान् हत्वा घातयित्वेति च द्वयोरेकेन वाक्येन संग्रहः ४ क्लीबस्य स्वीयवधेकातरस्य दीर्घसूत्रस्य परवधेऽलसस्य एवं चेन्महीपालानुभयपत्नीयान् किमर्थं धवधीरतोऽपि कीचोसीत्यर्थः ५ एतदेव स्पष्टयति योहीति सार्धच्छोको वाक्यं हि प्राप्तिदं यः पुमान् हतस्वस्तिर्नष्टकल्याणः अकिंचनोऽरिद्रः अतएव क्रमात्सर्वलोकेषु न विख्यातः पुत्रपशुसंहितः पुत्रादिभिराश्लिष्टश्च न भवति समैक्ष्यं आजिजीविषेदुपजीवितुमिच्छेत् सकर्मणा पौरुषेण कस्यचिदपि परस्य समारंभं तदा तिसमारंभा अर्थास्तात्रैव भूषेत नैव प्राप्नुमिच्छेत् त्वं तु प्राप्तकल्याणः संपन्नः ख्यातः पुत्राद्याः श्लिष्टश्च पौरुषेणार्थाल्लब्ध्वा भैक्ष्येण जीवितुमिच्छसीति विपर्यस्तबुद्धिरसीति भावः ६ कापार्ली भिक्षापात्रवती मिमां वृत्तिजीविका मासाद्य राज्यं संत्यज्य जीवितस्ते इति संबंधः ७ सर्वारंभान् सर्वार्थान् धर्मादीन् प्राकृतवन्मूढवत् ८

९ धर्महानिर्व्युत्पादयति यदीति अस्माकराज्येऽनधिकारात् अधिकारिणस्तैव धर्मलोपजं किलिपं भवतीत्यर्थः १० अर्थस्तु धर्मादीनां चतुर्णामपि मूलमिति सर्वथा सनत्याज्य इत्याह आर्किचन्यमित्यादिना 'आर्किचन्यं मुनीनां च राज्यादप्यधिकं मतम्' इति यद्वाक्यं तदुद्दीप्य नहुषो राजा अवनतामिह भिगस्तिवत्यब्रवीत् । अधनेधनाभावे निमित्ते सत्यगस्त्यशापात्सर्पाभावदशायां नृक्षंसं निर्दयं भीमसेनादिमनुष्यग्रसरूपं कर्म कृत्वा दारिद्र्यं पापहेतुत्वादिदितवानित्यर्थः ११ एतदपि ऋषीणां भवोचितं न राज्ञामित्याह अश्वस्तनमिति 'वयमेवास्य लोकस्य विनाशकारणं स्मृताः' इति यदुक्तं तत्राह यं त्विममित्यादि १२ वयं क्षत्रियाः कस्य भ्रातुः पितुर्वा अपराधं जमेमहि न कस्यापीत्यर्थः १३ क्षमायां दोषमाह अभिशस्तामेति अभिशस्तवादित्यर्थः शंसितुं प्रशंसितुं १४ । १५ । १६

अस्मिन् राजकुले जातो जित्वा कृत्स्नं संवरां ॥ धर्मार्थावखिलौ हित्वा वनं मौढ्यात्प्रतिष्ठसे ९ यदीमानि हर्षापीह विमथिष्यत्यसाधवः ॥ भवता विप्रहीणानि प्राप्तं त्वामेव किलिपम् १० आर्किचन्यं मुनीनां च इति वैनहुषो ब्रवीत् ॥ कृत्वा नृशंसं ह्यधने धिगस्त्वधनतामिह ११ अश्वस्तनमृषीणां हि विद्यते वेदतद्भवान् ॥ यं त्विमं धर्ममित्यादुर्धनादेष प्रवर्तते १२ धर्मसंहरते तस्य धनं हरति यस्य सः ॥ ह्रियमाणे धने राजन वयं कस्य क्षमेमहि १३ अभिशस्तं प्रपश्यंति दरिद्रं पार्श्वतः स्थितम् ॥ दरिद्रं पातकं लोकेन तच्छेसितुमर्हति १४ पतितः शोच्यते राजन्निर्धनश्चापिशोच्यते ॥ विशेषं नाधिगच्छामि पतितस्याधनस्य च १५ अर्थेभ्यो हि विवृद्धेभ्यः संभृतेभ्यस्ततस्ततः ॥ क्रियाः सर्वाः प्रवर्तते पर्वतेभ्य इवापगाः १६ अर्थाद्धर्मश्च कामश्च स्वर्गश्चैव नराधिप ॥ प्राणयात्राऽपि लोकस्य विना ह्यर्थेन सिद्धयति १७ अर्थेन हि विहीनस्य पुरुषस्याल्पमेधसः ॥ विच्छिद्यंते क्रियाः सर्वा ग्रीष्मे कुसरितो यथा १८ यस्यार्थास्तस्य मित्राण्यस्यार्थास्तस्य बांधवाः ॥ यस्यार्थाः स पुमाल्लोके यस्यार्थाः स च पंडितः १९ अधनेनार्थकामेन नार्थः शक्यो विधित्सितुम् ॥ अर्थैरर्थानि व्ययंते गजैरिव महागजाः २० धर्मः कामश्च स्वर्गश्च हर्षः क्रोधः श्रुतंदमः ॥ अर्थादेतानि सर्वाणि प्रवर्तते नराधिप २१ धनात्कुलं प्रभवति धनाद्धर्मः प्रवर्धते ॥ नाधनस्यास्त्ययं लोको न परः पुरुषोत्तम २२ नाधनो धर्मकृत्या नियथावदनुतिष्ठति ॥ धनाद्धिधर्मः स्रवति शैलादभिनदी यथा २३ यः कृशार्थः कृशगवः कृशभृत्यः कृशातिथिः ॥ सर्वैराजन्तु शोनामनशरीरकृशः कृशः २४ अवेषस्व यथान्यायं पश्य देवासुरं यथा ॥ राजन्किमन्यज्ज्ञातीनां वधाद्द्वयंति देवताः २५ न चेद्धर्तव्यमन्यस्य कथं तद्धर्ममारभेत ॥ एतावानेव वेदेषु निश्चयः कविभिः कृतः २६ अध्येतव्या त्रयीनित्यं भवितव्यं विपश्चिता ॥ सर्वथा धनमाहार्यं यष्टव्यं चाप्यनतः २७ द्रोहादेवैवाप्तानि दिवि स्थानानि सर्वशः ॥ द्रोहात्किमन्यज्ज्ञातीनां द्वयंते येन देवताः २८ इति देवाव्यवसिता वेदवादाश्च ज्ञाश्वताः ॥ अधीयंतेऽध्यापयंते यजंते याजयंति च २९

प्राणेति मुमुक्षुणां प्राणयात्राऽप्यर्थाधीनेति मोक्षोऽप्यर्थादेव भवतीत्याशयः १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृशार्थः क्षीणार्थः २४ यत्तु कृत्वातीनां परस्परं युद्धे हतानां हं पूर्णां च श्रेयो नास्तीति तच्छिष्टाचारदर्शनेन दूषयति अवेषस्वेत्यादिना २५ अन्यस्य परस्य धनं चेन्न हर्तव्यं तत्तर्हि राजा कर्मधर्ममाचरेत् तस्य वृत्त्यंतराभावात्प्रकथयित्यर्थः २६ आहार्यं स्वधर्मगार्जनीयं तस्य च प्रयोजनं यष्टव्यमित्युक्तं २७ । २८ । २९

ननु परब्रह्मापहारिदोषोऽस्तीत्याशंक्याह कृत्स्नमिति यदेवधनं राजानोऽन्यतः परस्मादाददते तदेव तेषां श्रेयः श्रेयस्करमन्यथा अनपकृतमपकारवर्जितं धनं राजानास्त्येवेत्यर्थः । यज्ञार्थपशु
बीजादिवधादिवपरब्रह्मापहारिदोषोऽस्तीति भावः ३० । ३१ निरुच्यते उत्कृष्टत्वेन कीर्त्यते स्यंदंति प्रसवंति ३२ । ३३ किंच परवितापहारोऽस्य परोद्धरणार्थं पश्येत्त्याह येषा
मिति येषां मांडलिकानां प्रजादीनां च द्रव्यापहर्तारामाजते ते सर्वे तदवभृते पूता भवन्तीत्यन्वयः ३५ विश्वरूप इति ब्रह्मणे ब्राह्मणमालमत इत्यादिशास्त्राद्ब्राह्मणादीनां मृतानां च स्वदेहस्य च होमो
यज्ञार्थं क्रियते तत्र क्रियान्न द्रव्यापहार इति भावः ३६ एवमनादिरनंतश्चायं यज्ञियः पंथा इत्याह शाश्वत इति । दाशरथः एकः पशुः द्वौ पत्नीयजमानौ त्रयो वेदाश्चत्वारः ऋत्विज इति दाशरथश्चत्वारं
कृत्स्नं तदेव तच्छ्रेयो यदप्याददतेऽन्यतः ॥ न पश्यामोनपकृतं धनं किंचित्कचिद्वयम् ३० एवमेव हिराजानो जयन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ जित्वा ममेयं ब्रुवते पुत्रा इव पितु
र्धनम् ३१ राजर्षयोऽपि ते स्वर्ग्याधर्मा हि पां निरुच्यते ॥ यथैव पूर्णा दुग्धेः स्यंदंत्यापो दिशो दश ३२ एवं राजकुलाद्वित्तं पृथिवीं प्राति तिष्ठति ॥ आसीदियं दिलीप
स्य नृगस्य नहुषस्य च ३३ अंबरीषस्य मांधातुः पृथिवी सा त्वयि स्थिता ॥ सत्वां द्रव्यमयो यज्ञः संप्राप्तः सर्वदक्षिणः ३४ तंचेत्रयजसे राजन् प्राप्तस्त्वं राज्ञ्य कित्वि
षम् ॥ येषां राजाऽश्वमेधेन यजते दक्षिणावता ३५ उपेत्य तस्यावभृते पूताः सर्वे भवन्ति ते ॥ विश्वरूपो महादेवः सर्वमेधेमहामखे ॥ जुहाव सर्वभूतानि तथैवात्मानमा
त्मना ३६ शाश्वतोऽयं मृतिपथो नास्त्यंतमनुशुश्रुम् ॥ महान् दाशरथः पंथामाराजन् कुपथंगमः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जु
नवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुहूर्तं तावदेकाग्रो मनः श्रोत्रेतरात्मनि ॥ धारयन्नपि तच्छुत्वारो चेत्तव च नमः १ साधुगम्य
महं मार्गं न जातु वल्लते पुनः ॥ गच्छेयं तद्गमिष्यामि हित्वा ग्राम्यसुखान्युत २ क्षेम्यश्चैकाकिनागम्यः पंथाः कोऽस्तीति पृच्छामां ॥ अथ वानेच्छसि प्रष्टुमपृच्छन्न
पि मे शृणु ३ हित्वा ग्राम्यसुखाचारं तप्यमानो महत्तपः ॥ अरण्ये फलमूलालां चरिष्यामि मृगैः सह ४ जुह्वानोऽग्निं यथा कालमुभौ कालावुपस्पृशन् ॥ कृशः परिमिता
हारश्चर्मचिरजटाधरः ५ शीतवातातपसहः क्षुत्पिपासाश्रमक्षमः ॥ तपसा विधिदृष्टेन शरीरमुपशोषयन् ६ मनः कर्णसुखानित्यं शृण्वन्नुच्चावचागिरः ॥ मुदिताना
मरण्येषु वसतां गृगपक्षिणाम् ७ आजिघ्रन्पेशलान् गंधान् फुल्लानां वृक्षवीरुधाम् ॥ नानारूपान्वने पश्यन् रमणीयान्वनौकसः ८ वानप्रस्थजनस्यापि दर्शनं कुलवा
सिनाम् ॥ नाप्रियाण्याचरिष्यामि किंपुनर्ग्रामवासिनाम् ९ एकां तशालीं विमृशन्पक्वापकेन वर्तयन् ॥ पितृन् देवांश्च वन्येन वाग्भिरद्भिश्च तर्पयन् १० एवमारण्यशा
स्त्राणामुग्रमुग्रतरं विधिम् ॥ सेवमानः प्रतीक्ष्य देहस्यास्य समापनम् ११ अथैकोऽहमेकाहमेकैकस्मिन् वनस्पतौ ॥ चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुंडः क्षपयिष्ये कलेवरम् १२
तियस्मिन् सदाशरथः स एव दाशरथः ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि ० नीलकंठीये भारतावतारदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मुहूर्तमिति त्वमपि मुकुं निवृत्तिमार्गं मपिश्रुत्वा मुहूर्तं मंतरात्मनि हृदयं पुंडरीके
मनः श्रोत्रे बाह्याभ्यंतरकरणे धारयन् स्थिरीकुर्वन् तावदादावेकाग्रो भवेति शेषः पश्चान्मम वचनं तुभ्यं रोचेत्तत्त्वद्वयमेवेत् । अंतर्मुखस्यैव निवृत्तिमार्गं इष्टो न बहिर्मुखस्येति भावः । श्रोत्रेतरितिसंधिरार्थः
१ साध्विति उत अपि ग्राम्यसुखानि हित्वा साधुगम्यं मार्गं गच्छेयं न पुनस्त्वत्कृते जातु तद्वाज्यं गमिष्यामि स्वीकरीष्यामि २ राज्यमेव साधुगम्यो मार्ग इति चेत्तत्राह क्षेम्य इति ३ तत्र तावन्न स्य धर्मा
ननु शास्त्रातीत्याह हित्वात्यादिना ४ । ५ । ६ । ७ पेशलान् रम्यान् ८ । ९ । १० । ११ यथैव पूर्णा दुग्धानं प्रतिजानीतेऽप्येति १२

१३ । १४ आत्मारामो योगे मात्मन्येव रममाणः प्रसन्नात्मा शुद्धसत्त्वः केनचिन्मि तेन संविदं संवाचमकुर्वाणः कृत्यामावात् १५ चतुर्विधान् जंगमस्य जरायुजांश्च जस्वेदजमेदेन त्रैविध्यात् स्वध
र्मस्याः प्राणभृतं द्रियपोषकाश्च प्रजाः प्रतिसम इत्यन्वयः १६ । १७ केनचिन्मार्गेण १८ एवं यस्याश्रमधर्मानुष्ठात्वाश्रमधर्ममाह ऋजुरिति कामक्रोधादिशून्यः प्राणिहितोऽतर्मुखः अस्य ती
ति त्रसंभयादिधर्मकलिंगशरीरं मरणकालेऽत्रैव तिष्ठतीति स्यात्वरं स्थूलशरीरं तयोर्वर्जकः स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानशून्य इत्यर्थः १९ एवं रूपस्य कथं देहयात्रा निर्वोद इत्याशंक्याह स्वभाव इति स्व
भावो देहादीनां पूर्वसंस्कारः कटवेष्टनवत्प्रारब्धकर्मोपस्थापितदेहनिर्वाहार्थमग्रेव जतिपुरस्कृतो भवति नन्वेवं सुषुप्तावापि यात्रास्वादित्याशंक्याह प्रमवस्य क्षणान्यपीति यथा प्रसुप्तः शिशुस्तनपि व
पांसुभिः समभिच्छन्नः शून्यागारप्रतिश्रयः ॥ वृक्षमूलनिकेतो वा त्यक्तसर्वप्रियाप्रियः १३ न शोचन्न प्रहृष्यंश्च तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा
निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः १४ आत्मारामः प्रसन्नात्मा जडांधवधिराकृतिः ॥ अकुर्वाणः परैः कांचित्संविदं जातु कैरपि १५ जंगमाजंगमान्सर्वानविहिंसंश्चतुर्विधान् ॥
प्रजाः सर्वाः स्वधर्मस्थाः समः प्राणभृतः प्रति १६ न चाप्यवहसन्कंचिन्नकुर्वन्भुक्कुटीः कचित् ॥ प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वद्रियसुसंयतः १७ अपृच्छन्कस्यचिन्मार्गं
प्रवजन्नेव केनचित् ॥ न देशं न दिशं कांचिद्व्रतुमिच्छन् विशेषतः १८ गमने निरपेक्षश्च पश्चादनवलोकयन् ॥ ऋजुः प्रणिहितो गच्छंस्त्रसस्थावरवर्जकः १९ स्वभा
वस्तुप्रयात्यग्रे प्रभवत्यशनान्यपि ॥ द्वंद्वानि च विरुद्धानि तानि सर्वाण्यर्चितयन् २० अल्पं वा स्वादुवाभोज्यं पूर्वालाभेन जातु चित् ॥ अन्येष्वपि चरं ह्याभमला
भेसत्तपूरयन् २१ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे काले विगतमिक्षुके २२ एककालं च रन्मैक्ष्यं ग्रीनथ द्वेचपंचवा ॥ स्नेहपाशं विमु
च्याहं चरिष्यामि महीमिमाम् २३ अलाभे सति वालाभे समदर्शमहातपाः ॥ न जिजीविषुवत्किंचिन्नमुर्षुवदाचरन् २४ जीवितं मरणं चैव नाभिनंदन्न च द्विषन् ॥
वास्यैकं तक्षतो वा हुंचंदने नैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणं न कल्याणं चिंतयन्नुभयोस्तयोः २५ याः काश्चिज्जीवताश्च याः कर्तुमभ्युदयाक्रियाः ॥ सर्वास्ताः समाभित्य
ज्यनिमेषादिव्यवस्थितः २६ तेषु नित्यमसक्तश्च त्यक्तसर्वद्रियक्रियः ॥ अपरित्यक्तसंकल्पः सुनिर्णिकात्मकलमपः २७ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो व्यतीतः सर्वबागुराः
न वशे कस्यचित् तिष्ठन्सधर्मा मातरि श्वनः २८ वीतरागश्च रन्नेवंतुष्टिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ॥ तृष्ण्याहिमहत्पापमज्ञानादस्मि कारितः २९ कुशलाकुशलान्येके
कृत्वा कर्माणि मानवाः ॥ कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वजनं नाम विभ्रति ३०

तिसंस्कारदाठर्यात् एवं देहद्वयाभिमानहीनोऽहमपि भोजनादिकं करिष्यामीत्यर्थः द्वंद्वादिषु यानि विरुद्धान्यपमाना लपमोण्यादीनि तान्यार्चितयन् २० पूर्वालाभेन पूर्वस्मिन् गृहेऽलाभेन हतना जातु
कदाचिदन्येष्वपि गृहेषु लाभं लब्धमन्नं चरन् भुक्षयन् २१ भैक्ष्यकालमाह विधूमेति गृहे इति शेषः २२ ग्रीनृहान् २३ जिजीविषुवद्दनादिसंग्रहं मुर्षुवदन्नादित्यागम् २४ वासीतक्षापुधंतया २५
या इति निमेषोन्मेषाशनपानादिशारीरनिर्वाहमात्रकर्मस्ववस्थित इत्यर्थः २६ तेष्वपि कर्मसु असक्तः अपरित्यक्तो नित्यं वशीकृतः संकल्पो मनः क्रियापेन दृढमना इत्यर्थः । नास्ति परित्यक्तः संकल्पो
यस्माद्वन्य इति वा । सुनिर्णिकात्मकलमपः सम्यक्दूरीकृतधीमलः २७ बागुराः स्नेहपाशान् २८ चिकीर्षितमाह वीतराग इति २९ एकेमूढाः कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वसुखेन निमित्तभूतेन संलग्नं
कृत्वा विकल्पितस्यात्मोपकारकत्वेन पुष्पंति तथा च श्रुतिः । 'नवाअरेपत्युः कामायपतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामायपतिः प्रियो भवति' इति ३०

अनात्मीयेष्वात्मीयबुद्ध्यात्तत्पोषणार्थकृतकर्मभूतपरणोतेऽपिनमुच्यतेत्याह आयुपश्चि ३१ व्याविद्धेन्नाम्यमाने समेतिसंयोगमेति ३२ अस्वस्थमात्मन्यध्यासंविनारज्ज्वांमुजंगवदविव्यमानम् ३३ ऐहिकार्थानां त्यागे सुखमुक्त्वाऽऽमुष्मिकाणामपित्यागेतदस्तीत्याह दिवहति भवेनस्वर्गैश्वर्येण कारणमविद्यातस्यास्तत्तदुःखमयत्वंतद्वित् ३४ कृत्वाहीति विविधसामाख्युपायव द्विविधलक्षणं नानाविधकपटादिरूपकर्मकृत्वास्वल्पैः पार्थिवैः सुद्रराजभिर्नृपतिर्महाराजोवध्यते कारणैः स्वापमानादिभिर्हेतुभिः बहवोमालित्वा एकमहातंघ्रतीत्यर्थः ३५ यस्मादुःखमयं ज यिष्णुचप्रेत्यर्थतस्मात् स्थानंभोक्षं अव्ययमपक्षयशून्यं आश्वत्तमनादि ध्रुवंसदैकरूपम् ३६ संस्थापयिष्यामि समापयिष्यामि ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि रा० नी० भारत० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आयुषोते प्रहायेदं क्षिणप्राणं कलेवरम् ॥ प्रतिगृह्णाति तत्पापं कर्तुः कर्मफलं हितम् ३१ एवं संसारचक्रेऽस्मिन् व्याविद्धे रथचक्रवत् ॥ समेति भूतग्रामोऽयं भूतग्रामेण कार् यवान् ३२ जन्ममृत्युजराव्याधिवेदनाभिरभिद्रुतम् ॥ अपारमिव चास्वस्थं संसारं त्यजतः सुखम् ३३ दिवः पतत्सु देवेषु स्थानेभ्यश्च महर्षिषु ॥ कोहिनामभवेना र्थोभवेत्कारणतत्त्ववित् ३४ कृत्वा हि विविधं कर्म तत्तद्विविधलक्षणम् ॥ पार्थिवैर्नृपतिः स्वल्पैः कारणैरेव बध्यते ३५ तस्मात्प्रज्ञाभूतमिदं चिरान्मां प्रत्युपस्थितम् ॥ तत्प्राप्य प्रार्थये स्थानमव्ययं शाश्वतं ध्रुवम् ३६ एतया संततं घृत्या चरन्नेवं प्रकारया ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिवेदनाभिरभिद्रुतम् ॥ देहं संस्थापयिष्यामि निर्भयं मा र्गमास्थितः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनप० युधिष्ठिरवाक्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ धृ० भीम उवाच ॥ श्रोत्रियस्येव ते राजन्मं दकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता बुद्धिर्नैषात्तत्त्वार्थदर्शिनी १ आलस्ये कृतचित्तस्य राजधर्मानसूयतः ॥ विनाशे घातं राश्राणां किं फलं भरतर्षभ २ क्षमांऽनुकं पा कारुण्यमा नृशंस्यं न विद्यते ॥ क्षात्रमाचरतो मार्गमपि बंधोस्त्वदंतरे ३ यदीमांभवतो बुद्धिर्विद्यामवयमिदृशीम् ॥ शस्त्रं नैव गृहीष्यामि न वधिष्यामि कंचन ४ भैक्ष्य मेवाचरिष्यामि शरीरस्याविमोक्षणात् ॥ न चेदं दारुणं युद्धमभविष्यन्महीक्षिताम् ५ प्राणस्यान्नमिदं सर्वमिति वै कवयो विदुः ॥ स्थावरं जंगमं चैव सर्वं प्राणस्य भो जनम् ६ आददानस्य चेद्राज्यं ये केचित्परिपंथिनः ॥ हंतव्यास्त इति प्राज्ञा क्षत्रधर्मविदो विदुः ७ ते स दोषा हताऽस्माभीराज्यस्य परिपंथिनः ॥ तान्हत्वा भुंक्ष्व धर्मेण युधिष्ठिरमहीमिमाम् ८ यथा हि पुरुषः खात्वा कूपमप्राप्य चोदकम् ॥ पंकदिग्धो निवर्तेत कर्मदं नस्तथोपमम् ९ यथाऽऽरुह्य महावृक्षमपहृत्य ततो मेधु ॥ अप्राश्य निधनं गच्छेत्कर्मदं नस्तथोपमम् १० यथा महातमध्वानमाशया पुरुषः पतन् ॥ स निराशो निवर्तेत कर्मदं नस्तथोपमम् ११ यथा शत्रून् घातयित्वा पुरुषः कुरुनंदन ॥ आत्मानं घातयेत्पश्चात्कर्मदं नस्तथोपमम् १२

श्रोत्रियस्य वेदपाठकस्य मंदत्वादेवा विपश्चितोऽर्थज्ञानशून्यस्य अनुवाकेन

नित्यपाठेन हतानष्टा १ आलस्ये एव न तु परमार्थकृतचित्तस्य तव २ त्वदंतरे त्वतोऽन्यत्र ३ १ ४ ५ प्राणस्य प्राणवतो बलिष्ठस्येदं सर्वमन्नामिवान्नं भोग्यम् 'वीरभोग्यावशुंधरा' इति स्मृतेः अतएव तस्यैव भोजनं भुज्यते पालयते इति व्युत्पत्त्या पालनीयमिदं यद्यप्येतत्प्राणोपासनाप्रकरणे श्रुतं तथाऽपि सर्वस्यात्मार्थत्वमित्यंशेन साम्यादुदाहृतम् ६ १ ७ हताऽस्माभिरिति संघिरार्थः तान् धर्मेण हत्वा निघ्नन् स्वराज्यं भुंक्ष्व । हंतरे न्येभ्योऽपि हस्यत इति कनिष् अनुनासिकलोपोऽहस्वेत्येति तुक् ८ तवातेन प्रकारेणोपधीयत इति तथोपमम् ९ १ १० पतन् गच्छन् ११ १ १२

१३ १ १४ अशक्तयः शक्तिहीनाः १५ अगती कर्तृनाथरक्षकान् दैर्घ्यमार्थ इदं ज्ञानपिनष्टार्थान् दृष्ट्वा जना इतरेऽपि अर्थसिद्धये कथं नानुपश्येयुरपि तु अलोचयेयुरेव एतत्तया दशममवचनं दृष्टं पश्यत युक्तमयुक्तं वेति परीक्षयतेत्यर्थः समर्थैः स्वार्थसिद्धयर्थयतितत्त्वमेवेति भावः १६ ननु संन्यास एव नः श्रेयान्निष्पुक्तं तत् आह आपदिति व्यसितेन दुर्गतिं प्रापितेन १७ इह क्षत्रयो नौ त्यागं चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुदइत्युक्तविधं संन्यासं न परिचक्षते न प्रशंसति तत्र हेतुः धर्ममिति 'मुखजानामयं धर्मो विष्णुर्बलमधारणं ॥ बाहुजा तो रुजा तानां यं धर्मो विधीयते' इति स्मृतेः क्षत्रियस्य मौढ्यादिकं निषिद्धं तस्याचरणे धर्मवत्क्रमोऽस्त्येवेति भावः १८ ननु हिंसाऽयं क्षात्रधर्मो नित्य एवेत्याशंक्याह कथमिति हिंसार्थमुत्पन्ना हिंस्रयो नो जाता हिंसैकजीवनास्तदेव तस्यैव हिंस्रधर्मस्य निर्दाक्यं मापेयुः । कथं वा तत्र घातात् तस्य धर्मस्य घटानगर्ह्येतेन निघ्नते । घातुर्विहितत्वात्सहजत्वाच्च नासौ धर्मो नित्य इत्यर्थः । यदा इमं गवान् 'स दोषमपि कौंतेय सहजं कर्म न त्यजेत्' इति १९ कथं तर्हि जाबालोपनिषदि अथ परित्राह्मुं ह्यो विवर्णवासा इत्युपक्रम्य भरतरेव तत्कप्रभृतयोऽनुन्मत्ता उन्मत्तवदाचरन्तः इति भरतादीनां क्षत्रियाणां मौढ्यमुन्मत्तचर्यां च श्रूयते इत्याशंक्याह श्रियेति 'ऋचः समानियजूः पिशा हि श्री

यथाऽन्नं क्षुधितो लब्ध्वा भुंजीयाद्यदृच्छया ॥ कामी व कामिनी लब्ध्वा कर्मदं नस्तथोपमम् १३ वयमेवात्र गृह्याहियद्वयं मंदचेतसम् ॥ त्वाराजन्ननु गच्छामो ज्येष्ठोऽय मिति भारत १४ वयं हि बाहुबलिनः कृतविद्यामनस्विनः ॥ क्लीबस्य वाक्येति प्रामोयैवाशक्तयस्तथा १५ अगती कर्तृनाथरक्षकान् दैर्घ्यमार्थ इदं ज्ञानपिनष्टार्थान् दृष्ट्वा जना इतरेऽपि अर्थसिद्धये कथं नानुपश्येयुरपि तु अलोचयेयुरेव एतत्तया दशममवचनं दृष्टं पश्यत युक्तमयुक्तं वेति परीक्षयतेत्यर्थः समर्थैः स्वार्थसिद्धयर्थयतितत्त्वमेवेति भावः १६ ननु संन्यास एव नः श्रेयान्निष्पुक्तं तत् आह आपदिति व्यसितेन दुर्गतिं प्रापितेन १७ इह क्षत्रयो नौ त्यागं चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुदइत्युक्तविधं संन्यासं न परिचक्षते न प्रशंसति तत्र हेतुः धर्ममिति 'मुखजानामयं धर्मो विष्णुर्बलमधारणं ॥ बाहुजा तो रुजा तानां यं धर्मो विधीयते' इति स्मृतेः क्षत्रियस्य मौढ्यादिकं निषिद्धं तस्याचरणे धर्मवत्क्रमोऽस्त्येवेति भावः १८ ननु हिंसाऽयं क्षात्रधर्मो नित्य एवेत्याशंक्याह कथमिति हिंसार्थमुत्पन्ना हिंस्रयो नो जाता हिंसैकजीवनास्तदेव तस्यैव हिंस्रधर्मस्य निर्दाक्यं मापेयुः । कथं वा तत्र घातात् तस्य धर्मस्य घटानगर्ह्येतेन निघ्नते । घातुर्विहितत्वात्सहजत्वाच्च नासौ धर्मो नित्य इत्यर्थः । यदा इमं गवान् 'स दोषमपि कौंतेय सहजं कर्म न त्यजेत्' इति १९ कथं तर्हि जाबालोपनिषदि अथ परित्राह्मुं ह्यो विवर्णवासा इत्युपक्रम्य भरतरेव तत्कप्रभृतयोऽनुन्मत्ता उन्मत्तवदाचरन्तः इति भरतादीनां क्षत्रियाणां मौढ्यमुन्मत्तचर्यां च श्रूयते इत्याशंक्याह श्रियेति 'ऋचः समानियजूः पिशा हि श्री यथाऽन्नं क्षुधितो लब्ध्वा भुंजीयाद्यदृच्छया ॥ कामी व कामिनी लब्ध्वा कर्मदं नस्तथोपमम् १३ वयमेवात्र गृह्याहियद्वयं मंदचेतसम् ॥ त्वाराजन्ननु गच्छामो ज्येष्ठोऽय मिति भारत १४ वयं हि बाहुबलिनः कृतविद्यामनस्विनः ॥ क्लीबस्य वाक्येति प्रामोयैवाशक्तयस्तथा १५ अगती कर्तृनाथरक्षकान् दैर्घ्यमार्थ इदं ज्ञानपिनष्टार्थान् दृष्ट्वा जना इतरेऽपि अर्थसिद्धये कथं नानुपश्येयुरपि तु अलोचयेयुरेव एतत्तया दशममवचनं दृष्टं पश्यत युक्तमयुक्तं वेति परीक्षयतेत्यर्थः समर्थैः स्वार्थसिद्धयर्थयतितत्त्वमेवेति भावः १६ ननु संन्यास एव नः श्रेयान्निष्पुक्तं तत् आह आपदिति व्यसितेन दुर्गतिं प्रापितेन १७ इह क्षत्रयो नौ त्यागं चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुदइत्युक्तविधं संन्यासं न परिचक्षते न प्रशंसति तत्र हेतुः धर्ममिति 'मुखजानामयं धर्मो विष्णुर्बलमधारणं ॥ बाहुजा तो रुजा तानां यं धर्मो विधीयते' इति स्मृतेः क्षत्रियस्य मौढ्यादिकं निषिद्धं तस्याचरणे धर्मवत्क्रमोऽस्त्येवेति भावः १८ ननु हिंसाऽयं क्षात्रधर्मो नित्य एवेत्याशंक्याह कथमिति हिंसार्थमुत्पन्ना हिंस्रयो नो जाता हिंसैकजीवनास्तदेव तस्यैव हिंस्रधर्मस्य निर्दाक्यं मापेयुः । कथं वा तत्र घातात् तस्य धर्मस्य घटानगर्ह्येतेन निघ्नते । घातुर्विहितत्वात्सहजत्वाच्च नासौ धर्मो नित्य इत्यर्थः । यदा इमं गवान् 'स दोषमपि कौंतेय सहजं कर्म न त्यजेत्' इति १९ कथं तर्हि जाबालोपनिषदि अथ परित्राह्मुं ह्यो विवर्णवासा इत्युपक्रम्य भरतरेव तत्कप्रभृतयोऽनुन्मत्ता उन्मत्तवदाचरन्तः इति भरतादीनां क्षत्रियाणां मौढ्यमुन्मत्तचर्यां च श्रूयते इत्याशंक्याह श्रियेति 'ऋचः समानियजूः पिशा हि श्री यथाऽन्नं क्षुधितो लब्ध्वा भुंजीयाद्यदृच्छया ॥ कामी व कामिनी लब्ध्वा कर्मदं नस्तथोपमम् १३ वयमेवात्र गृह्याहियद्वयं मंदचेतसम् ॥ त्वाराजन्ननु गच्छामो ज्येष्ठोऽय मिति भारत १४ वयं हि बाहुबलिनः कृतविद्यामनस्विनः ॥ क्लीबस्य वाक्येति प्रामोयैवाशक्तयस्तथा १५ अगती कर्तृनाथरक्षकान् दैर्घ्यमार्थ इदं ज्ञानपिनष्टार्थान् दृष्ट्वा जना इतरेऽपि अर्थसिद्धये कथं नानुपश्येयुरपि तु अलोचयेयुरेव एतत्तया दशममवचनं दृष्टं पश्यत युक्तमयुक्तं वेति परीक्षयतेत्यर्थः समर्थैः स्वार्थसिद्धयर्थयतितत्त्वमेवेति भावः १६ ननु संन्यास एव नः श्रेयान्निष्पुक्तं तत् आह आपदिति व्यसितेन दुर्गतिं प्रापितेन १७ इह क्षत्रयो नौ त्यागं चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुदइत्युक्तविधं संन्यासं न परिचक्षते न प्रशंसति तत्र हेतुः धर्ममिति 'मुखजानामयं धर्मो विष्णुर्बलमधारणं ॥ बाहुजा तो रुजा तानां यं धर्मो विधीयते' इति स्मृतेः क्षत्रियस्य मौढ्यादिकं निषिद्धं तस्याचरणे धर्मवत्क्रमोऽस्त्येवेति भावः १८ ननु हिंसाऽयं क्षात्रधर्मो नित्य एवेत्याशंक्याह कथमिति हिंसार्थमुत्पन्ना हिंस्रयो नो जाता हिंसैकजीवनास्तदेव तस्यैव हिंस्रधर्मस्य निर्दाक्यं मापेयुः । कथं वा तत्र घातात् तस्य धर्मस्य घटानगर्ह्येतेन निघ्नते । घातुर्विहितत्वात्सहजत्वाच्च नासौ धर्मो नित्य इत्यर्थः । यदा इमं गवान् 'स दोषमपि कौंतेय सहजं कर्म न त्यजेत्' इति १९ कथं तर्हि जाबालोपनिषदि अथ परित्राह्मुं ह्यो विवर्णवासा इत्युपक्रम्य भरतरेव तत्कप्रभृतयोऽनुन्मत्ता उन्मत्तवदाचरन्तः इति भरतादीनां क्षत्रियाणां मौढ्यमुन्मत्तचर्यां च श्रूयते इत्याशंक्याह श्रियेति 'ऋचः समानियजूः पिशा हि श्री

रमृतासताम्' इति श्रुतेः श्रियात्रय्यायिषया विहीनैः अधनेलं क्षम्याचहीनैः इदमनुत्सं प्रवर्तितं वेदयतीति वेदो विधिस्तस्य वादोऽर्थवादस्तरसंबंधिविज्ञानसंन्यासविधिस्तु तथैव भरतादिकीर्तनं प्रजाप तिवपोत्तननवदर्यवा दोननुतावतामौढ्यं श्रियस्याधिकारः सिद्धयतीति भावः २० यत्तु ऋजुः प्रणिहितो गच्छति अत्याश्रमउक्तस्तद्वृषयति शक्यं त्विति आत्मानं देहमात्मनास्त्वेनैव विप्रतानिश्चलं स्थापयता धर्मं चक्षुःकपटयोगं आस्थापयत्यवितुं भवशक्यं न जीवितुं केवलं प्रणिधानेन शरीरनाशो भवेदित्यर्थः २१ यत्तु स्वभावस्तु व्रजत्यग्रे इति सुप्तबालकस्तनपानवहे हयात्रासिद्धिरुक्ता तावू पयति द्वाभ्यां शक्यं पुनरिति पुत्राद्यभरणेन पशुसाम्येन च तत्रापि दोषोऽस्तीत्यर्थः २२ अवेत्यतः शब्दार्थे तमेकचरमन्येन प्रकारेण एकचर्या विना न पुण्यं श्रेयां समाहुः सा च मूगेऽप्यस्तीति न तयोर्विशो पइति भावः २३ संन्यासयुक्तमेकाकित्वमपि निरस्यति द्वाभ्यां यदीति २४ २५ ननु पश्चादयः कर्मयोगो न भवति किंतु पूर्वकृतमेव ते संजते अहं तु कर्माधिकृतः स्वप्रयत्नेन भुवं पदं प्राप्स्यामीति चेत्तत्राह अथ चेदिति आत्ममाग्रे पुस्वसं पत्स्वन्येपांसिद्धिपरकर्माजितं फलं नाहुते किंतु स्वकर्माजितमेवाहुते तर्हि कर्मवकुर्वित्यर्थः सिद्धिर्माज्ञाः २६

ननुमुमुक्षुणादेहभरणव्यातिरिक्तकर्मनापेक्षितमित्यत आह औदका इति उदकैर्भवामीनादयः सृष्टयः स्थावरास्तेषामप्यात्मैव देह एव भर्तव्यो नान्य इति तेऽपि मुच्येरन् २७ लोकदृष्ट्याऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्याह अवेक्षस्वेति २८ ॥ इति शान्तिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतभावादीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ एवं संन्यासः श्रेयानिति धर्मस्य पक्षः गार्हस्थ्यं श्रेय इति भीमस्य पक्षः तत्राऽऽद्यस्य श्रेष्ठं मत्वाऽनधिकारिकृतसंन्यासापेक्षया गार्हस्थ्यमेव श्रेय इत्याख्यायिका मुत्सेनसमर्थयन्नर्जुन उवाच अत्रैवेत्यादिना १ प्रवव्रजः पुनर्गृहं प्रति न गंतव्यमिति प्रकर्षणगता इत्यर्थः २ ३ विघसा शिभिर्महायज्ञावशिष्टभोजिभिः ४ ५ शास्तिज्ञापयति विगतो घमोऽन्नं यस्य तदन्नं विघसंशीर्णं तृणपर्णफलादिकं तदन्नं शीलास्तु वयमेवातो विघसा शिनः श्रेयांसः स्म इति मे निरे इत्यर्थः ६ पंकदिग्धान् औदकाः सृष्टयश्चैव जंतवः सिद्धिमाप्नुयुः ॥ तेषामात्मैव भर्तव्यो नान्यः कश्चन विद्यते २७ अवेक्षस्व यथा स्वैः स्वैः कर्मभिर्व्यापृतं जगत् ॥ तस्मात्कर्मैव कर्तव्यं नास्ति सिद्धिर्कर्मणः २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनं ॥ तापसैः सह संवादं शक्रस्य भरतर्षभ १ केचिद्ब्रह्मन्परित्यज्य वनमभ्यागमन् द्विजाः ॥ अजातश्मश्रुवो मंदाः कुले जाताः प्रवव्रजुः २ धर्मोऽयमिति मन्वानाः समृद्धा ब्रह्मचारिणः ॥ त्यक्त्वा भ्रातृनृपितृंश्चैव तानिद्रोऽन्व कृपायत ३ तानावभाषे भगवान्पक्षीभूत्वा हिरण्मयः ॥ सुदुष्करं मनुष्यैश्च यत्कृतं विघसा शिभिः ४ पुण्यं भवति कर्मदं प्रशस्तं चैव जीवितम् ॥ सिद्धार्थास्ते गतिं मुख्यं प्राप्ता धर्मपरायणाः ५ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ अहो वतायं शकुनिर्विघसा शान्प्रशंसति ॥ अस्मान् नमयं शास्ति वयं च विघसा शिनः ६ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ नाहं युष्मान्प्रशंसामि पंकदिग्धान् रजस्वलान् ॥ उच्छिष्टभोजिनो मंदानन्ये वै विघसा शिनः ७ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ इदं श्रेयः परमिति वयमेवाभ्युपास्महे ॥ शकुने ब्रूहि यच्छ्रेयो भूशं ते श्रद्धा महे ८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ यदि मां नाभिं कध्वं विभज्यात्मानमात्मना ॥ ततोऽहं प्रवक्ष्यामि याथातथ्यं हितं वचः ९ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ शृणु मस्ते वचस्तात पंथानो विदितास्तव ॥ नियोगे चैव धर्मात्मन्स्थातुमिच्छाम शाधिनः १० ॥ शकुनिरुवाच ॥ चतुष्पदांगैः प्रवरालोहानां कांचनं वरम् ॥ शब्दानां प्रवरो मंत्रो ब्राह्मणो द्विपदां वरः ११ मंत्रोऽयं जातकर्म दिब्राह्मणस्य विधीयते ॥ जीवतोऽपि यथाकलं श्मशाननिधनादिभिः १२ कर्माणि वैदिकान्यस्य स्वर्ग्यः पंथास्त्वनुत्तमः ॥ कथं मे सर्वकर्माणि मंत्रसिद्धानि च विरे १३ आत्मानं दृढवादीनि तथा सिद्धिरिहेष्यते ॥ मासार्धमासाः कृतव आदित्यशशितारकम् १४

रजस्वलानित्यागं तु कस्वामाविकदोषयुक्तत्वमुक्तं क्रमेण उच्छिष्टभोजिन इति प्रायेण शीर्णतृणपर्णफलानि मृगकीटपक्ष्युच्छिष्टानि भवन्ति तद्भोजिनो मंदान् मूढान् ७ तैव वच इति शेषः ८ श्रद्धा नोऽन्यो वक्ताऽऽस्माकं किं ताऽन्यो मंताऽऽस्मेतीत्यात्मन्येवायं विभागो विषमभागद्वयं यदि पुरातनमविष्येत्यर्थः ९ पंथानः श्रेयो मार्गाः १० ११ मंत्रो मंत्रोक्तसंस्कारः श्मशानेति पदं यतिनिधनव्यावृत्त्यर्थम् १२ कर्माणि स्वर्ग्यः पंथा इति न चैतर्हि कथं मे मत्समक्षं मदर्थं वा कर्माणि च विरे प्राच्यः स्वर्गाधिप इति शेषः अतस्तानि स्वर्ग्याण्येवेति भावः मंत्रसिद्धानि मंत्रैः प्रकाशितानि १३ आत्मानमिति दृढवादी दृढनिश्चयः पुमान्यथाऽऽत्मानमिति एति गुणाभाव आर्षः १४ यदेव सारूपं जानीते अयमहमस्मि सांख्यशिव इति तथैव हलो केशास्त्रे वा सिद्धिस्तत्तदेव तातादात्म्यरूपा इष्यते १५ तं यथा यथोपासते तथैतः प्रेत्य भवति इति श्रुतेः १६ अथागमो १७ यांयां देवतां निराहृतस्थास्तस्यास्ताद्वाव्यमनुभवतीति स्मृतेः तत्र कति प्रकाराः सिद्धिरिति तथ आह मासेति माघादिभिर्मासैः शुक्लार्धमासैः शिशिरादिभिर्ऋतुभिः

—श्चाऽऽदित्यमार्गप्राप्तिरूपा एका सिद्धिः कममुक्तिस्थानभूतब्रह्मलोकावाप्तिरूपा १ तया भ्रावणादिभिर्मासैः शुक्लार्धमासैर्वर्षादिभिर्ऋतुभिः शशिमार्गप्राप्तिरूपा द्वितीया सिद्धिः पुनरावृत्तिस्थानभूत स्वर्गलोकावाप्तिरूपा २ तयामार्गद्वयानपेक्षा आध्यात्मिकमाधेयौ तिकं वा विमुक्तमुपासीनानां देहांते तारकब्रह्मावाप्तिरूपा तृतीया सद्यो मुक्तिरूपा तया च श्रुतयः ३ सप्तान्त्रयमयतिन सपुनरावर्तते इति ४ तया एतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तत इति ५ तथाऽत्र हि जंतोः प्राणेषु कर्मभाषे पुरुषस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनामावमृतीभूत्वा मोक्षी भवति इति चक्रमेण ज्ञेयाः १४ ईहंत इति तदिदमादित्यशशितारकात्मकं सिद्धिप्रयं कर्मसंज्ञितं कर्मफलत्वेनाभिहितं यीहं ते कामयंते सर्वभूतानि १ तस्मात्कर्माधिकारस्यानंगार्हस्थ्यमेव सिद्धिश्चेन्न पुण्यश्चायमाश्रमो महान् १५ अन्यथा दोषमाह अयेति निंदतो निंदां कृत्वा कापयंस्त्वदुक्तं त्यागमार्गं ये गतास्तेषामेनः पापं विद्यते १६ आदित्यशशितारकाख्यसिद्धिप्रयानादरे दुर्गतिमाह देवेति वंश इव वंशोर्धिरादिपर्वोपतत्त्वान् मार्गः देववंशो देवयानमार्गः १ तया पितृवंशः पितृयानमार्गः ब्रह्मवंशो ब्रह्मावाप्तिमार्गः १ तत्प्राप्त्युपायबहुत्वात्प्रत्येकं बहुवचनम् १ पार्थागेनाऽश्रुतीपथं लुप्तं दृष्ट्वा दियोर्निर्याति श्रुतीति देव्यं मार्गं १७ एतत्कर्मवोपुष्माकमस्तु तच्च तपोयुक्तमुपासनायुक्तं उपासनाचारद्विविधा अध्यात्ममधियज्ञं च १ तत्र यज्ञाग्निश्वादी विराट्दृष्टिरूपा बाह्यस्य मेघस्याशिर इत्यादिना विहिताः १ आध्यात्मविमुक्तोपासनासोऽविमुक्त

ईहंते सर्वभूतानि तदिदं कर्मसंज्ञितम् ॥ सिद्धिश्चेन्न मिदं पुण्यमयमेवाश्रमो महान् १५ अथ ये कर्मनिंदतो मनुष्याः कापयं गताः ॥ मूढानामर्थहीनानां तेषामेनस्तु विद्यते १६ देववंशान्पितृवंशान्ब्रह्मवंशांश्च शाश्वतान् ॥ संत्यज्य मूढावर्तते ततो यात्यश्रुतीपथम् १७ एतद्वोऽस्तु तपोयुक्तं ददामीत्युपि चोदितम् ॥ तस्मात्तत्तद्व्यवस्थानंतपस्वितप उच्यते १८ देववंशान्ब्रह्मवंशान्पितृवंशांश्च शाश्वतान् ॥ संविमज्य गुरोश्चर्यात्तद्वै दुष्करमुच्यते १९ देवा वै दुष्करं कृत्वा विभूतिं परमां गताः ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमुद्रोऽदुष्करं प्रववीमिवः २० तपः श्रेष्ठं प्रजानां हि मूलमेतन्न संशयः ॥ कुटुंबविधिनाऽनेन यस्मिन्सर्वप्रतिष्ठितम् २१ एतद्विदुस्तपो वि प्राद्वं द्वातीता विमत्सराः ॥ तस्माद्भ्रतं मध्यमं तु लोके पुतप उच्यते २२ दुराघर्षे पदं चैव गच्छंति विघसा शिनः ॥ सायं प्रातर्विभज्यान्नं स्वकुटुंबे यथाविधि २३ दत्त्वाऽतिथिभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः स्वजनाय च ॥ अवशिष्टानि येऽश्रंति तानाहुर्विघसा शिनः २४

पास्यदुपक्रम्य कृतमन्त्रास्यस्थानं भ्रूवोर्ग्राणस्य च यः संधिरित्यादिना विहिता १ एतेन द्विविधाऽप्युपासना कर्मसमुच्चितैव कर्तव्येति दर्शितम् २ किंभूतमेतत्कर्म ददामीति ऋषिणामंत्रेण चोदितं तया चैव वाक्यं कर्मकांडे ३ देहि भेददा भिते इति ४ देवतोद्देशेन ब्रह्मव्याग रूपं दानं कुरुतुभ्यं चाहं पुत्रपशुवर्मादिकं फलं दास्यामीति मंत्रार्थः ५ यस्मादेवं तस्मात्तत्तत्र तत्र मार्गे व्यवस्थानं निष्ठापूर्विका स्थितिस्तु देवतपस्विनां तप उच्यते नान्यत्कायशोषणादि १८ देवेति अंगोपास्ति युक्तं वा केवलं वा विमुक्तोपास्ति युक्तं वा देववंशादिशब्दोपलक्षितं कर्म गुरोश्चर्यापरिचर्यासंविमज्य परस्परविरोधेन विननाडी विमागेनानित्यां क्रियमाणं दुष्करं दुःसाध्यमुच्यते विद्वद्भिः इत्यमेव कर्तव्यमिति भावः १९ एतदेव परकृत्या द्रव्यं देवा इति २० तपः कर्मैव प्रजानां मूलमतः श्रेष्ठं यतोऽनेन च्छादो ग्यदृष्टेन कुटुंबावेधिना कुटुंबे शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयान इत्यादिना यस्मिन् गृहस्थकर्मणि सर्वप्रतिष्ठितं तथा च भूत्रम् १ कृत्स्नमावातु गृहिणोपसंहारः इति २ सर्वेषामाश्रमाणां धर्मो गृहे एव संति न त्वन्यत्रेति हेतोः श्रद्धावो ग्ये कुटुंब इत्यादि श्रुत्या गृहिणैर्विद्योपसंहारः कृत इति सूत्रार्थः २१ व्रतं ब्रह्मचर्याद्युपेतमध्ययनं मध्यमं च तद्रहितं यज्ञादि च तपः शब्देनोच्यते २२ दुराघर्षेति २३ विघसा शिप दं व्याचष्टे सायमिति सार्धेन २४

अनुपस्कृतानिःसंशयाः २९ । २६ ततइति तेतरुणाःसंन्यासचिकीर्षवः उत्सृज्यनास्तीतिगताः आश्रमांतरेसिद्धिर्नास्तीतितदुत्सृज्यगताइतियोज्यं २७ फलितमाह तस्मादीति २८ ॥ इति
शांतिपूर्वेणिसाजधर्मानुशासनपूर्वेणि नीलकंठीयेमारतभावदीपेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ अ ॥ एवमर्जुनवाक्यात्कर्माणामवश्यकर्तव्यत्वेसिद्धे संगंकृत्वाभिमानफलशांचत्यत्क्वातानि
कर्तव्यानीतिनकुलवाक्येनप्रतिपादयिष्यन्नारभते अर्जुनस्येत्यादि १ ताम्नास्थोदुःखेनविघ्नमुखाः २ विशाखयूपक्षेत्रविशेषे देवानांदेवैःअग्नयोऽग्निस्थापनार्थानिस्वंडिलानिचिताइष्टकाभी
रचिताअद्यापिदृश्यन्ते तेनदेवत्वमपिकर्मफलमेवेत्यर्थः । 'कर्मणापितृलोकोविद्ययादेवलोकः' इतिश्रुतेश्वयनाश्रितविद्याबलाद्ब्रह्मलोकंगतायेतेऽत्रदेवाः । तथाग्नेःकेवलकर्मणास्त्रलोकंगतायेते
ऽत्रपितरइतिबोध्यं ३ अनास्तिकानामास्तिक्यशून्यानामपि पाठांतरेस्पष्टोऽर्थः प्राणदावृष्टिद्वाराअन्नप्रदाः'अन्नहप्राणः'इतिश्रुतेः विधिर्मग्निवाक्यमयतेत्यादि अद्यादिनावश्यकर्मसाध्यत्व

तस्मात्स्वधर्ममास्थाय सुव्रताः सत्यवादिनः ॥ लोकस्य गुरवो भूत्वा ते भवंत्यनुपस्कृताः २५ त्रिदिवं प्राप्य शक्रस्य स्वर्गलोके विमत्सराः ॥ वसन्ति शाश्वतान्वर्षान्
जना दुष्करकारिणः २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततस्ते तद्वचः श्रुत्वा धर्मार्थसहितं हितम् ॥ उत्सृज्य नास्तीति गता गार्हस्थ्यं समुपाश्रिताः २७ तस्माच्च मपि सर्वज्ञवैर्य
मालंब्य शाश्वतम् ॥ प्रशाधिपृथिवीं कृत्वा हता मित्रान् रोत्तम २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्ये ऋषिशकुनिसंवादकथने
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा नकुलो वाक्यमब्रवीत् ॥ राजानमभिसंप्रेक्ष्य सर्वधर्मभृतां वरम् १ अनुरुध्य महाप्राज्ञो भ्रातु
श्चित्तमरिंदम ॥ व्यूढोरस्को महाबाहुस्ताम्रास्यो मितभाषिता २ ॥ नकुल उवाच ॥ विशाखयूपे देवानां सर्वेषामग्रयश्चिताः ॥ तस्माद्विद्धि महाराज देवाः कर्मफले
स्थिताः ३ अनास्तिकानां भूतानां प्राणदाः पितरश्च ये ॥ तेऽपि कर्मैव कुर्वन्ति विधिं संप्रेक्ष्य पार्थिव ४ वेदवादापविद्धास्तुतान्विद्धि भृशनास्तिकान् ॥ न हि वेदोक्त
मुत्सृज्य विप्रः सर्वेषु कर्मसु ५ देवयानेन नाकस्य पृष्ठमाप्नोति भारत ॥ अत्याश्रमानयं सर्वानित्याहुर्वेदनिश्चयाः ६ ब्राह्मणाः श्रुतिसंपन्नास्तान्निबोधनराधिप ॥
वित्तानि धर्मलब्धानि क्रतुमुख्येष्ववासृजन् ७ कृतात्मा समहाराज स वै त्यागी स्मृतो नरः ८ अनवेक्ष्य सुखादानं तथैवोर्ध्वं प्रतिष्ठितः ॥ आत्मत्यागी महाराज स
त्यागीतामसो मतः ९ अनिकेतः परिपतन् वृक्षमूलाश्रयो मुनिः ॥ अषाचकः सदा योगी स त्यागी पार्थ भिक्षुकः १०

ज्ञापकं ४ वेदवाङ्मोक्षविद्वत्स्यकोयैस्त्वान् ५ देवयानेनमार्गेणष्टमुपरिभागं ब्रह्मलोकमित्यर्थः । अयं गृहाश्रमः सर्वानाश्रमान् अतिअतिक्रान्तस्तेभ्यः श्रेष्ठइत्यर्थः ६ तान् ब्राह्मणान् गत्वा निबोध
बुध्यस्व अवाप्तुं नृसमर्पयन् ७ कृतात्मा जितचित्तः अहंममामिमानं नून्यइत्यर्थः सत्यागी सात्त्विक इति शेषः ८ सुखादानं गार्हपत्यसुखभोगं ऊर्ध्ववनादोप्रतिष्ठितो निष्ठावान् स न्यआरमत्यागी
देहत्यागी सतामसो मतः । 'अनधीत्यद्विजो वेदाननुत्पाद्य सुतानपि ॥ अनिष्टाशक्तियोक्षैर्मोक्षमिच्छन् पतत्यधः' इति मनुक्त्यनभिज्ञत्वात्तामसोऽयं त्यागीति भावः ९ परिपतन् भिक्षार्थं पर्यटन्
यतोऽपाचकः योगी निरुद्ध सर्ववृत्तिर्भिरुद्ध इति । याश्चाधर्मा ब्राह्मणाः स्मृतः । सोऽयं ब्राह्मणकल्पो धर्मः सुभोऽपि मजा परिपालनकेशार्हेण क्षत्रियेण आश्रित इति राजसत्त्वादोऽपमूलः तथा च श्रुतिः ।
'यदा वै क्षत्रियाय पापं भवति ब्राह्मणकल्पोऽस्य मजा पासा जायते' इति माभूवं पाचको भिरुद्धः १०

‘संन्यस्यैतसर्वकर्माणि वेदं तु न परित्यजेत् । निश्चतो वेदं मभ्यस्यन् पुत्रैश्च पौत्रैश्च संसेवते’ इति मनुकं वेदव्यासमकृत्वा प्रातुराज्ये निवसत्यामीत्याशंक्याह क्रोधेति विप्रइत्यनेनायमपि धर्मो ब्राह्मणस्यैव विहितो धिकारादिति दर्शितम् । तेनायं त्यागो राजस एव पूर्ववदिति सिद्धम् ११ । १२ समीक्ष्येति आश्रमांतरे स्वर्ग एवास्ति न कामः गार्हस्थ्ये तु मयमस्तीत्ययमेव मार्गो गतिश्चेत्यर्थः १२ इतीति आवश्यकं कमेवेदं ममेति भावं कृत्वायः संगफलेऽसाराहितः करोति सत्त्वागी नान्यइत्यर्थः १४ वनेऽपि कामस्मरणं भेषतपत्येवेत्याह यदेति धर्मवैतांसिको धर्मध्वजी १५ अभिमानः कर्ताऽहमित्येवं रूपस्तेन कृतं कर्मफलवन्न गतिप्रदं त्यागमुक्तमभिमानत्यागोपेतम् १६ आर्षः ऋषीणां हितः १७ अत्र गार्हस्थ्ये १८ इह विधौ प्रभृतस्य निष्ठावतः १९ । २० । २१ तच्च कर्म गृहस्थाश्रमिणो विरोधकं निगडव

क्रोधहर्षावनादृत्यपैशुन्यंचविशेषतः ॥ विप्रवेदानधीतेयःसत्यागीपार्थउच्यते ११ आश्रमांस्तुलयासर्वान्घृतानाहुर्मनीषिणः ॥ एकतश्चत्रयोराजनगृहस्थाश्च
मएकतः १२ समीक्ष्यतुलयापार्थकामंस्वर्गंचभारत ॥ अयंपंथामहर्षीणामियंलोकविदांगतिः १३ इतियःकुरुतेभावंसत्यागीभरतर्षभ ॥ नयःपरित्यज्यगृहा
न्वनमेतिविमूढवत् १४ यदाकामान्समीक्षेतधर्मवैतंसिकोनरः ॥ अथैनंमृत्युपाशेनकंठेवघ्रातिमृत्युराट् १५ अभिमानकृतंकर्मनैतत्फलवदुच्यते ॥ त्यागयुक्तं
महाराजसर्वमेवमहाफलम् १६ शमोदमस्तथाधैर्यंसत्यंशौचमथार्जवम् ॥ यज्ञोद्यतिश्चधर्मश्चनित्यमार्षोविधिःस्मृतः १७ पितृदेवातिथिकृतेसमारंभोऽत्रशस्य
ते ॥ अत्रैवहिमहाराजत्रिवर्गःकेवलंफलम् १८ पुतस्मिन्वर्तमानस्याविधावप्रतिपेधिते ॥ त्यागिनःप्रसृतस्येहनोच्छित्तिर्विद्यतेकचित् १९ असृजद्विप्रजाराज
न्प्रजापतिस्कल्मषः ॥ मांयक्ष्यंतीतिधर्मात्मायज्ञैर्विविधदक्षिणैः २० वीरुधश्चैववृक्षांश्चयज्ञार्थंवैतथौषधीः ॥ पशूंश्चैवतथामेध्यानयज्ञार्थानिहर्षाषिच २१ गृह
स्थाश्रमिणस्तच्चयज्ञकर्मविरोधकम् ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमेवेदुष्करंदुर्लभंतथा २२ तत्संप्राप्यगृहस्थायेषशुद्धान्यधनान्विताः ॥ नयजंतेमहाराजशाश्वतंततेषुकि
ल्विषम् २३ स्वाध्याययज्ञाऋषयोज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ॥ अथापरेमहायज्ञान्मनस्येववितन्वते २४ एवंमनःसमाधानंमार्गमातिष्ठतोन्प ॥ द्विजातेर्ब्रह्मभूत
स्यस्पृहयंतिदिवौकसः २५ सरत्नानिविचित्राणिसंहृतानिततस्ततः ॥ मखेज्वनभिसंत्यज्यनारस्तिक्यमभिजल्पसि २६ कुटुंबमास्थितेत्यागंनपश्यामिनरा
धिप ॥ राजसूयाश्वमेधेषुसर्वमेधेषुवापुनः २७ येचान्येकतवस्तातब्राह्मणैरभिपूजिताः ॥ तैर्यजस्वमहीपालशक्रोदेवपतिर्यथा २८ राज्ञःप्रमाददोषेणदस्थुभिःप
रिमुष्यताम् ॥ अशरण्यःप्रजानांयःसराजाकलिरुच्यते २९ अश्वान्गश्चैवदासीश्चकरेणूश्चस्वलंकृताः ॥ ग्रामान्जनपदांश्चैवक्षेत्राणिचगृहाणिच ३०

द्विशेषेणरोषकम् २२ एतस्यागेदोषमाह तदिति २३ अपरेयोगिनःमहायज्ञानितिवहुवचनंवितर्कविचाराद्यवांतरयोगभेदापेक्षम् २४ । २५ त्रिष्वपि यज्ञोष्वाद्योतीतकालः उपस्थितंमध्यममुहं
घ्नात्यस्म्यवार्ताकुर्वतस्तेनास्तिक्यंस्पष्टमित्याह सइति २६ पूर्ववेदसंन्यासेऽपित्वाधिकारोनास्तित्युक्तं इदानींविदसंन्यासएव न संभवतीत्यर्थेनाह कुटुंबमिति । कुत्रार्हित्यागंपश्यसीत्यतआह
राजसूयेति २७ फलितमाह येचेति २८ प्रमादोराज्याकरणं परिमुष्यतालुप्यमानानाम् २९ । ३०

मात्स्यैवंपुत्रोहः दानाभावेनकलिस्वरूपाप्यवयंजाताइत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ अंतरालेपिशाचयोनी ३४ अंतर्व्यासंगः अहंजातादाताकर्ताहर्ताइत्यादिरात्मपूजा बहिर्व्यासंगःपुत्रपश्चादि
पूजा तयोःकारकंमूलंअहंकारममकारौत्यक्त्वैवत्यागीभवेन्नतुयोगुहं हित्वाप्रतितिष्ठतिसइत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठेयेभारतमावदीपे
द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नवाह्यमिति अहंकारममकारौत्यक्तव्यावित्पुक्तं तत्राद्यत्यागेसर्वव्यवहारोच्छेदःस्यादितिममकारएवत्याज्यइत्येतदर्थमध्यायआरभ्यते । तत्रब्रह्म
ममकारास्पदंद्विविधं बाह्यंव्यावहारिकं शारीरंशरीरेभवंमनःकल्पितंच पयोक्तं । 'घटौमृन्मयधीमयौ'इति । तथाचश्रुतिर्विदुषोविदेहकेवल्यकालेबाह्यद्रव्यस्यस्वकारणेलयंदर्शयति गताःकलाः
पंचदशप्रतिष्ठाइति । कलाः प्राणमनःप्रमृतयः प्रतिष्ठाःउपादानकारणानिप्रतिगताः तयाहमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंयंतीतिमनःकल्पितानांकलानांपुरुषेलयंदर्शयति अतःशा

अप्रदायद्विजातिभ्योमात्सर्याविष्टचेतसः ॥ वयंतेराजकुलोभविष्यामविशंपते ३१ अदातारोशरण्याश्चराजकिल्बिषभागिनः ॥ दोषाणामेवभोक्तारोऽनसुखा
नाकदाचन ३२ अनिष्टाचमहायज्ञैरकृत्वाचपितृस्वधाम् ॥ तीर्थेष्वनभिसंस्तुत्यप्रव्रजिष्यसिचेत्प्रभो ३३ छिन्नाभ्रमिवगंताऽसिविलयंमारुतेरितम् ॥ लोकयो
रुभयोर्भ्रष्टोऽहंतरालेव्यवस्थितः ३४ अंतर्बहिर्ह्ययत्किंचिन्मनोव्यासंगकारकम् ॥ परित्यज्यभवेत्यागीनहित्वाप्रतितिष्ठति ३५ एतस्मिन्वर्तमानस्यविधावप्र
तिषेधिते ॥ ब्राह्मणस्यमहाराजनोच्छ्रित्तिर्विद्यतेकचित् ३६ निहत्यशस्त्रंस्तरसासमृद्धान्शक्रोयथादैत्यबलानिसंख्ये ॥ कःपार्थशोचेन्निरतःस्वधर्मेपूर्वैःस्मृतेषां
र्थिवशिष्टजुष्टे ३७ क्षात्रेणधर्मेणपराक्रमेणजित्वामर्हमंत्राविद्वद्यःप्रदाय ॥ नाकस्यपृष्ठेऽसिनरेंद्रगंतानशोचितव्यंभवताऽद्यपार्थ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनकुलवाक्येद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ नबाह्यंद्रव्यमुत्सृज्यसिद्धिर्भवतिभारत ॥ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्य
सिद्धिर्भवतिवानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्यशारीरेष्वनुगृह्यतः ॥ योधर्मोयत्सुखंवास्याद्विषताततथाऽस्तुनः २ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्यपृथिवीमनुशासतः ॥
योधर्मोयत्सुखंवास्यात्सुहृदांततथाऽस्तुनः ३ द्यक्षरस्तुभवेन्मृत्युर्यक्षरंब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेतिचभवेन्मृत्युर्नममेतिचशाश्वतम् ४ ब्रह्ममृत्युततोराजन्ना
त्मन्येवसमाश्रितौ ॥ अदृश्यमानौभूतानियोधयेतामसंशयम् ५ अविनाशोऽस्यसत्त्वस्यनियतोयदिभारत ॥ इत्वाशरीरंभूतानानर्हिसाप्रतिपत्स्यते ६ अथापि
चसहोत्पत्तिःसत्त्वस्यप्रलयस्तथा॥नष्टेशरीरेनष्टस्यादृथाचस्यात्क्रियापथः७तस्मादेकांतमुत्सृज्यपूर्वैःपूर्वतैरश्वयः॥पंथानिषेवितःसद्भिःसनिषेव्योविजानता८

रीरमेवप्रव्यंबंधनमूलंनवाह्यमितिवाह्यत्यागोव्यर्थः । शारिरिद्रव्यत्यागेऽपिमनश्चांचल्यात्पुनरुपादानेसिद्धिर्नभवतीतिनवेत्यनेनउक्तं । तेनदृढत्यागएवसिद्धिकादित्युक्तं अक्षरयोज
नास्पष्टा १ । २ । ३ ममेतिस्वीकारः नममेतिपरित्यागश्च एतौमृत्युशाश्वतौसंसारमोक्षयोर्मूलेइत्यर्थः ४ आत्मनिबुद्धौभूतानिशास्त्रकर्तृनृतयाचकेचित्कर्ताऽऽत्मानित्यइतिकेचिद्वनित्यइति ५
तत्राद्येदोषाभावमाह अविनाशइति ६ सत्वस्यकर्तृत्वधर्मवत्याबुद्धेः ७ द्वितीयेकतहानादिदोषइत्याह तस्मादिति यस्मात्कर्तुरनाशोमोक्षाभावोनाशोदेहात्मवादप्रसंगस्तस्मादेकात्मन्यतरं
निश्चयंत्यक्ताप्राचापंथास्तन्मिथ्यात्वपक्षएवावर्तव्यः । तेनकल्पितस्यशारिरिद्रव्यस्यस्वाप्रस्येवत्यागोयुज्यतइत्याशयमाह तस्मादिति ८

119. 10

निष्फलं वा ह्यद्रव्यत्यागं कृत्वा अन्तरद्रव्यत्यागमकुर्वन्मूढप्वेत्याह द्वाभ्यां लब्ध्वापीति ९ । १० तर्ह्यभयद्रव्यत्यागः श्रेयानित्यागकं याह बाह्येति भूतानां वा ह्यमाभ्यन्तरं च यद्रव्यं तत्सर्वं स्व
भावं स्वस्य प्रत्यगात्मनो भावं सत्तां पश्यजानीहि तदात्मव्यतिरिक्तं नास्तीत्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'आत्मेवेदं सर्वम्' इति येन पुर्मासस्तदात्मरूपं भूतं नित्यसिद्धं पश्यन्ति दृष्टमिति पाठेऽपि स्पष्टार्थः ।
तेमहतोभयादुभयद्रव्यसंगजातसंसारान्मुच्यन्ते कल्पितस्य मरीचिकोदकस्य मनस्येव त्यागः कर्तव्यो न स्वरूपतस्तस्य नित्यानिवृत्तत्वादिति भावः ११ । १२ भक्त्यैव भाषितं न तु ज्ञानगवेषण १३

लब्ध्वाऽपि पृथिवीकृत्स्नांसहस्थावरजंगमाम् ॥ ननु इत्थेनोत्पत्तः सम्यङ्निष्फलं तस्य जीवितम् १ आथवावसतो राजन् वने वन्येन जीवतः ॥ द्रव्येषु यस्य ममता मृत्योरास्ये सवर्तते १० बाह्यांतरं च भूतानां स्वभावं पश्य भारते ॥ ये तु पश्यन्ति तद्भूतं मुच्यन्ते ते महाभयात् ११ भवान्पिता भवान्माता भवान्भ्राता भवान्गुरुः ॥ दुःखप्रलापानां तस्य तन्मेत्वं क्षन्तुमर्हसि १२ तथ्यं वायदिवाऽतथ्यं यन्मयैतत्प्रभाषितम् ॥ तद्विद्विपृथिवीपालभक्त्या भरतसत्तम १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजघ० सहदेववाक्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अग्राह्यरतिकौंतेये धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ भ्रातृणां हवतां तांस्तान् विविधान् वेदनिश्चयान् १ महाभिजनसंपन्ना श्रीमत्यायतलोचना ॥ अभ्यभाषत राजेंद्र द्रौपदीयोषिता वरा २ आसीनमृषभं राज्ञां भ्रातृभिः परिवारितम् ॥ सिंहशादूलसदृशैर्वारणैरिव यूथपम् ३ अभिमानवती नित्यं विशेषेण युधिष्ठिरे ॥ लालिता सततं राज्ञा धर्मज्ञा धर्मदर्शिनी ४ आमंत्र्य विपुलश्रोणोसाम्प्रापरमवलगुना ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्य ततो वचनमब्रवीत् ५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इमे ते भ्रातरः पार्थ शुष्यन्ते स्तोक्का इव ॥ वावा इयमानास्तिष्ठन्ति न चैनानभि नन्दसे ६ नन्दयैतान् महाराज मत्तानि वमहाद्विपान् ॥ उपपन्नेन वाक्येन सततं दुःखमागिनः ७ कथं द्वैतवने राजन् पूर्वमुक्ता तथावचः ॥ भ्रातृनेतांस्मसहितान् शीतवाता तपादितान् ८ वयं दुर्योधनं हत्वा मृधेभो क्ष्याममेदिनीम् ॥ संपूर्णोऽसर्वकामानामाहवे विजयैषिणः ९ विरथाश्च रथान् कृत्वानिहत्य च महागजान् ॥ संस्तीर्य च रथैर्भूमिसप्तादिभिररिदमाः १० यजतां विविधैर्यज्ञैः समृद्धैराप्तदाक्षिणैः ॥ वनवासकृतं दुःखं भविष्यति सुखाय वः ११ इत्येतानेव मुक्त्वा त्वं स्वयं धर्मभृता वर ॥ कथमद्य पुनर्वीरविनिहंसि मनांसिनः १२ नक्लीबो वसुधां भुंक्ते नक्लीबो धनमश्नुते ॥ नक्लीबस्य गृहे पुत्रा मत्स्याः पंकज्वासते १३ नादं डः क्षत्रियो मातिनादं डो भूमि मश्नुते ॥ नादं डस्य प्रजाराज्ञः सुखं विदंति भारत १४ मित्रता सर्वभूतेषु दानमध्ययनं तपः ॥ ब्राह्मणस्यैव धर्मः स्यान्न राज्ञो राजसत्तम १५ असतां प्रतिषेधश्च सतां च परिपालनम् ॥ एष राज्ञां परो धर्मः समरे चापलायनम् १६ यस्मिन् न क्षमा च क्रोधश्च दानादानेभयाभये ॥ निग्रहानुग्रहौ चोभौ स वै धर्मविदुच्यते १७ न श्रुतेन न दानेन न साखेन न चेज्यया ॥ त्वये यं पृथिवीलब्ध्वानसंकोचेन चाप्युत १८ ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नीलकण्ठीये भारतमावली

॥ इतिशोतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतभावदीपे

त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ अग्राहति वक्तव्याभावान्ननुक्रोधान्मौल्याद्वा १ । ९ । ३ । ४ साम्रासांत्ववादेन वल्गुनारमणीयेन ५ स्तोककाश्चात्तकावावाश्यमानाः पुनः पुनः
क्रवंतः ६ उपपन्नेन युक्तियुक्तेन ७ । ८ सर्वकामानां सर्वैरर्थैः ९ । १० । ११ । १२ क्लीबोऽधीरः १३ । १४ । १५ प्रतिषेधो देन्दोराज्यान्निर्वासनं वा १६ दानमादानं च ते १७ संकोचेन याचया १८

त्रिमिरंगैस्त्रिमभिःशक्तिभिः ताश्चप्रभुशक्तिर्ब्रह्मशक्तिरुक्ताशक्तिस्ताभिरनुत्तमंश्रेष्ठम् १९ । २० । २१ अधरेणपश्चिमतः २२ कौचद्वीपादिवशीकरणंसिद्धद्वारा राजसूये २३ । २४ । २५ । २६
 २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ नस्यकर्मनासाद्वाराभेजग्रहणं नष्टेतिपाठेनष्टाभेतास्तद्वाधानिवृत्त्यर्थैरक्षाबंधनादिभिःकर्मभिः ३४ । ३५ । एतेषांएताननादृत्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९
 यत्तद्वलममित्राणां तथावीर्यसमुद्यतम् ॥ हस्त्यश्वरथसंपन्नं त्रिभिर्गैरनुत्तमम् १९ रक्षितं द्रोणकर्णभ्यामश्वत्थामाकृपेण च ॥ तत्त्वयानिहतं वीरितस्मादुक्ष्व
 वसुंधराम् २० जुंबुद्वीपो महाराजनानाजनपदैर्युतः ॥ त्वया पुरुषशार्दूलदंडेन मृदितः प्रभो २१ जुंबुद्वीपेन सदृशः कौचद्वीपो नराधिप ॥ अधरेण महामेरोर्दंडेन
 मृदितस्त्वया २२ कौचद्वीपेन सदृशः शाकद्वीपो नराधिप ॥ पूर्वेण तु महामेरोर्दंडेन मृदितस्त्वया २३ उत्तरेण महामेरोः शाकद्वीपेन संमितः ॥ भद्राश्वः पुरुषव्याघ्र
 दंडेन मृदितस्त्वया २४ द्वीपाश्च सांतरद्वीपानां नानाजनपदाश्च ॥ विगाह्य सागरं वीरदंडेन मृदितास्त्वया २५ एतान्यप्रतिमेयानि कृत्वा कर्माणि भारत ॥
 न प्रीयसे महाराज पूज्यमानो द्विजातिभिः २६ सत्वं भ्रातृनिमान् दृष्ट्वा प्रतिनंदस्वभारत ॥ ऋषभानिव संमत्तान् गजेंद्रान् नृजितानिव २७ अमरप्रतिमाः सर्वेश्वराः साहाः
 परंतपाः ॥ एकोऽपि हि सुखायैषां मम स्यादिति मे मतिः २८ किंपुनः पुरुषव्याघ्रपतयो मे न रर्षभाः ॥ समस्तानींद्रियाणीव शरीरस्य विचेष्टने २९ अनृतं नाब्रवी
 च्छूः सर्वज्ञा सर्वदर्शिनी ॥ युधिष्ठिरस्त्वां पांचालि सुखे धास्यत्यनुत्तमे ३० हत्वा राजसहस्राणि बहून्याशु पराक्रमः ॥ तद्वचर्थं संप्रपश्यामि मोहात्तव जनाधिप ३१
 येषामुन्मत्तको ज्येष्ठः सर्वेतेऽप्यनुसारिणः ॥ तवोन्मादां न्महाराज सेन्मादाः सवंपांडवाः ३२ यदि हि स्युरनुन्मत्ता भ्रातरस्ते नराधिप ॥ बद्धा त्वानां स्तिकैः सार्धं प्रशा
 सेयुर्वसुंधराम् ३३ कुरुते मूढ एवांहियः श्रेयो नाधिगच्छति ॥ धूपैरंजनयोगैश्च न स्य कर्मभिरेव च ३४ भेषजैः सचिकित्स्यः स्याद्य उन्मार्गेण गच्छति ॥ साऽहं सर्वाध
 मालोके स्त्रीणां भरतसत्तम ३५ तथा विनिवृत्ता पुत्रैर्याऽहमिच्छामि जीवितुम् ॥ एतेषां यतमानानां न मेऽद्य वचनं मृषा ३६ त्वंतु सर्वां महतीं कृत्वा कुरुषे स्वयमा
 पदम् ॥ यथाऽऽस्तां संमतौ राज्ञां पृथिव्यां राजसत्तम ३७ मां धाता चां वरीषश्च तथाराज न विराजसे ॥ प्रशाधि पृथिवीं देवीं प्रजाधर्मं पालयन् ३८ स पर्वतवन
 द्वीपां माराज न विमनाभव ॥ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्युध्य स्वारीन् प्रयच्छ च ॥ धनानि भोगान् वासांसि द्विजातिभ्यो नृपोत्तम ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
 णिराजधर्मानुशासनप० द्रौपदीवाक्ये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ याज्ञसे न्यावचः श्रुत्वा पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ अनुमान्य महाबाहुं ज्ये
 ष्ठं भ्रातरं मच्युतम् १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ दंडः शास्ति प्रजाः सर्वा दंड एवाभिरक्षति ॥ दंडः सुप्तेषु जागर्ति दंडं धर्मे विदुर्बुधाः २ दंडः संरक्षते धर्मं तथैवायं जनाधिप ॥
 कामं संरक्षते दंडोऽस्त्रिवर्गो दंड उच्यते ३ दंडेन रक्ष्यते धान्यं धनं दंडेन रक्ष्यते ॥ एवं विद्वद्गुपाधस्त्वभावं पश्य स्वलौकिकम् ४

॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ याज्ञसे न्यावच इति १ नादंडः भ्रात्रियोभातीति द्रौपद्युक्तिमुपबृंहयति दंड इति २ । ३ उपाधस्त्वदं
 दमिति शेषः लौकिकं मावलोक्य व्यवहारं पश्य स्वपश्य । यद्वा शोभनश्चासावलौकिकश्च तं भावं शास्त्रे कथ्यमानं दात्मानं मर्तदृष्ट्वा पश्य बहिः श्वदं गुपाधस्त्वतेन सह देवोक्तोऽर्थः प्रदर्शितो भवति ४

५ सांसिद्धिके पशुवहं दार्ढ्यभावे ६ । ७ दंडशब्दार्थमाह यस्मादिति दमयति ताडनादिना दंडयति वित्तमपहरति ८ मुख्यत इति मुजं मुक्तं तन्मात्रार्पणं वेतनप्रदानमित्यर्थः । दानेराज्ञेद्रव्या
 र्पणं । निर्दंडो दास्यमेव कारयेन्न त्वस्य दंडोऽस्ति । 'शूद्रं तु कारयेद्दास्यम्' इति मनुकेः एतच्चात्मापराधे ज्ञेयं ९ । १० श्यामो हृदाभिघातेन दंडं स्यादध्यजनकत्वात् लोहिताक्षो दंडविभुः क्रोधातिश
 राजदंडभयादेके पापाः पापं न कुर्वते ॥ यमदंडभयादेके परलोकभयादपि ५ परस्परभयादेके पापाः पापं न कुर्वते ॥ एवं सांसिद्धिके लोके सर्वे दंडे प्रतिष्ठितम् ६ दंडस्यै
 व भयादेकेन खादंति परस्परम् ॥ अंधेत मसि मज्जेयुर्यदि दंडो न पालयेत् ७ यस्मादक्तां तान् दमयत्यशिष्ठान् दंडयत्यपि ॥ दमना दंडनाच्चैव तस्मादंडं विदुर्बुधाः ८ वा
 चादंडो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां भुजार्पणम् ॥ दानदंडाः स्मृतवैश्यानिर्दंडः शूद्र उच्यते ९ असंमोहाय मर्त्यानामर्थसंरक्षणाय च ॥ मर्यादास्थापिता लोके दंडसंज्ञा वि
 शांपते १० यत्र श्यामो लोहिताक्षो दंडश्चरति सूद्यतः ॥ प्रजास्तत्र न मुह्यंते नेताचेत्साधु पश्यति ११ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः ॥ दंडस्यैव भयादेते
 मनुष्यावर्त्मनि स्थिताः १२ नाभीतो यजते राजन्नाभीतो दातुमिच्छति ॥ नाभीतः पुरुषः कश्चित्समये स्थातुमिच्छति १३ नाच्छिच्चापरमर्माणि नाकृत्वा कर्मदु
 ष्करम् ॥ नाहत्वामत्स्यघाती वप्राप्रोति महतीं श्रियम् १४ नाघ्नतः कीर्तिरस्तीह न वित्तं न पुनः प्रजाः ॥ इन्द्रो वृत्रवधेनैव महेंद्रः समपद्यत १५ य एव देवा हंतारस्तां लो
 कोऽर्चयते भृशम् ॥ हंतारुद्रस्तथा स्कंदः शक्रोऽग्निर्वरुणो यमः १६ हंता कालस्तथा वायुर्धृत्युर्वैश्रवणोरविः ॥ वसवो मरुतः साध्या विश्वे देवाश्च भारत १७ एता
 न्देवान्न मस्यंति प्रतापप्रणता जनाः ॥ न ब्रह्माणं न धातारं न पूषां न कथंचन १८ मध्यस्थान्सर्वभूतेषु दातान् शमपरायणान् ॥ जयंते मानवाः केचित् प्रशांताः सर्वकर्मसु
 १९ न हि पश्यामि जीवंतं लोके कंचिदहिंसया ॥ सत्त्वैः सत्त्वा हि जीवंति दुर्बलैर्बलवत्तराः २० न कुलो मूषिकान्ति विडालो न कुलंतथा ॥ विडालमतिश्वाराज न श्वानं
 व्यालमृगस्तथा २१ तान्ति पुरुषः सर्वान् पश्य कालो यथागतः ॥ प्राणस्यान्नमिदं सर्वजंगमं स्थावरंचयत् २२ विधानं देवविहितं तत्र विद्वान्मुह्यति ॥ यथा सृष्टोऽसि
 राजेंद्र तथा भवितुमर्हसि २३ विनीतक्रोधहर्षाहिमंदा वनमुपाश्रिताः ॥ विनावधं न कुर्वंति तापसाः प्राणयापनम् २४ उदके बहवः प्राणाः पृथिव्यां च फलेषु च ॥ न च क
 श्चिन्नतान् हंति किमन्यत्प्राणयापनात् २५ सूक्ष्मयोनीनि भूतानि तर्कगम्यानि कानिचित् ॥ पक्ष्मणोऽपि निपातेन येषां स्यात्स्कंधपर्ययः २६ ग्रामान्निष्क्रम्य मुनयो वि
 गतक्रोधमत्सराः ॥ वने कुटुंबधर्माणो दृश्यंते परिमोहिताः २७ भूमिभित्त्वौषधीश्छित्त्वा वृक्षादीन् दंडजान् पशून् ॥ मनुष्यास्तन्वते यज्ञांस्ते स्वर्गं प्राप्नुवंति च २८ दंडनी
 त्यां प्रणीतायां सर्वे सिद्धं बल्युपक्रमाः ॥ कैतेय सर्वभूतानां तत्र मेनास्ति संशयः २९ दंडश्चेन्न भवे लोके विनश्ये चुरिमाः प्रजाः ॥ जले मत्स्यानि वा भक्ष्यन् दुर्बलान् बलवत्तराः ३०

यात् सूद्यतः सुतरामुद्यतः साधुयथापराधं ११ । १२ । १३ महतीं भिद्रलोकादिं मत्स्यघाती वित्तनपकारिणामपिवधः कार्य इत्यत्र दृष्टांतः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० व्या
 लमृगश्चिन्नव्याघ्रः २१ । २२ यथा सृष्टः शौर्येतेजोऽतिर्दास्यमित्याद्युक्तस्वभावः क्षत्रियः सृष्टोऽसिधात्रा २३ विनीता वपनीता क्रोधहर्षावैस्ते मंदाः क्षत्रियाः २४ । २५ स्कंधपर्ययो देहस्य विपर्य
 यः २६ । २७ । २८ ततो दंडयुक्ता नीतिर्दंडनीतिस्तस्यां प्रणीतायां प्रवर्तितायां २९ अमहं नृमक्षयेयुः ३०

संतर्जिताः पूतकारेण ३१ । ३२ भोगायपालनाय मर्यादायादित्येषः ३३ । ३४ सुनीतिनयनाय विनयप्रापणाय ३५ । ३६ कल्याणीमपत्यवर्तनदुहेतलोकः उद्धहननगच्छेत् किंतु व्यभिचरे देव
३७ विष्वग्लोपः सर्वोच्छेदः सेतवो मर्यादाः ममत्वं परिच्छिन्नं जानीयुः सर्वः सर्वप्रमत्तं कुर्यादित्यर्थः ३८ तिष्ठेयुरनुतिष्ठेयुः ३९ आश्रिता आश्रमिणः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सत्यं चेदं ब्रह्मणा पूर्वमुक्तं दंडः प्रजारक्षतिसाधुनीतः ॥ पश्याम्यश्वप्रतिशान्यभीताः संतर्जिता दंडमया ज्वलन्ति ३१ अंधंतम इवेदं स्यात्प्रजाज्ञायत किंचन ॥ दंड
श्वेन्न भवेत्लोके विभजन्साध्वसाधुनी ३२ येऽपि संभिन्नमर्यादानास्तिकावेदनिंदकाः ॥ तेऽपि भोगाय कल्पं ते दंडेनाशुनिपीडिताः ३३ सर्वो दंडजितो लोको दुर्लभो
हि शुचिर्जनः ॥ दंडस्य हि मया द्वातो भोगायैव प्रवर्तते ३४ चातुर्वर्ण्यप्रमोदाय सुनीतिनयनाय च ॥ दंडो विधात्रा विहितो धर्मार्थो भुविरक्षितुम् ३५ यदि दंडात्
विभ्येयुर्वयांसि श्वापदानि च ॥ अयुः पशून्मनुष्यांश्च यज्ञार्थानि हवींषि च ३६ न ब्रह्मचार्थधीयीत कल्याणी न दुहेत गाम् ॥ न कन्योद्धहनं गच्छेद्यदि दंडो न पाल
येत् ३७ विष्वग्लोपः प्रवर्तते भिद्येरन् सर्वसेतवः ॥ ममत्वं न प्रजानीयुर्यदि दंडो न पालयेत् ३८ न संवत्सरसत्राणि तिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवदक्षिणावंतियदि दंडो
न पालयेत् ३९ चरेयुर्नाश्रमं धर्मं यथोक्तं विधिमाश्रिताः ॥ न विद्यां प्राप्नुयात्कश्चिद्यदि दंडो न पालयेत् ४० न चोद्धानवलीवर्दानाश्चाश्वतरगर्दभाः ॥ युक्तावहे
युर्या नानियदि दंडो न पालयेत् ४१ न प्रेष्यावचनं कुर्युर्न बाला जातु किंचित् ॥ न तिष्ठेयुर्वती धर्मं यदि दंडो न पालयेत् ४२ दंडे स्थिताः प्रजाः सर्वाभयं दंडे विदुर्बुधाः ॥
दंडे स्वर्गो मनुष्याणां लोकोऽयं सुप्रतिष्ठितः ४३ न सत्रकूटं पापं वा वचनावाऽपि दृश्यते ॥ यत्र दंडः सुविहितश्चरत्यरिविनाशनः ४४ हविःश्वाप्रलिहेद्द्वे दंडश्चेन्नो
द्यतो भवेत् ॥ हरेत्काकः पुरोडाशं यदि दंडो न पालयेत् ४५ यदीदं धर्मतो राज्ञं विहितं यद्यधर्मतः ॥ कार्यस्तत्र न शोको वै भुंक्ष्वभोगान्यजस्व च ४६ सुखेन धर्मं
श्रीमंतश्चरंति शुचिवाससाः ॥ संवर्षतः फलेर्दानैर्भुजानाश्चान्नमुत्तमम् ४७ अर्थे सर्वे समारंभाः समायत्तान संशयः ॥ सच दंडे समायत्तः पश्य दंडस्य गौरवम् ४८ लो
कयात्रार्थमेवेह धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ अहिंसा साधुहिंसेति श्रेयान् धर्मपरिग्रहः ४९ नात्यंतं गुणवत्किंचिन्न चाप्यत्यंतं निर्गुणम् ॥ उभयं सर्वकार्येषु दृश्यते साध्वसाधु
वा ५० पशूनां वृषणं छित्त्वा ततोर्भिदंति मस्तकम् ॥ वहंति बहवो भारान् वध्रंति दमयंति च ५१ एवं पर्याकुले लोके वितथैर्जर्जरीकृते ॥ तैस्तैर्न्यायैर्महाराजपुरा
णं धर्ममाचर ५२ यजदेहि प्रजारक्ष धर्मं समनुपालय ॥ अमित्रान् जहिकौ ते यमित्राणि परिपालय ५३ माचते निघ्नतः शत्रून् मन्युर्भवतु पार्थिव ॥ न तत्र किल्विषं
किंचित्कर्तुर्भविष्यति भारत ५४ आततायी हियो हन्यादाततायिनमागतम् ॥ न तेन भूणहासस्यान्मन्युस्तं मन्युमार्छति ५५

४७ । ४८ गोष्ठमाविष्टव्याप्रादेरहिंसागवामेव हिंसा भवति । अतएतयोर्मध्ये धर्मस्य परिग्रहोऽर्थात्प्राणश्रेयान् ४९ । ५० मस्तकं भिदंति गृगृह्णन्ति मूदिति । नस्तकानिति पाठेनासिकाः ५१ ज
र्जरीकृते दंडेन तद्वामेभारवहनादिकार्यं न स्यादतः पुराणमेव धर्ममाचर । नत्वप्रमवाहायातं हिंसादिदोषमवेक्षस्वेति भावः ५२ । ५३ मन्युर्न्याय ५४ आततायी शत्रुपाणिः मन्युः क्रोधः मन्युं
क्रोधमार्छति आसर्वतः कच्छति प्राप्नोति 'मन्युः कर्तानां कर्ता' इति श्रुतेस्तत्र भूणहासवत्स्थितिः ५५

वस्तुतस्तव धर्मपव आत्मा देहस्तु शालावदनात्मा तेन देहेन देहे निहतेनात्मा हंता वावच्यो वेत्याह अवध्य इत्यादिना ५६ । ५७ । ५८ ॥ इति शान्तिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचदशो
ऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अर्जुनस्येति ननु देहश्चेच्छाला तुल्यस्तर्हि तत्पीडयाकः पीड्यते इत्याशङ्क्य मन एव पीड्यते नास्मेति वक्तुमयमध्यायः १ नवशकुमः कर्तुमिति शेषः २ । ३ । ४ । ५
आयस्यासुतरकाले तदास्वेवर्तमानकाले अगतिर्दुर्मार्गः गतिः सन्मार्गः ६ राज्यं प्रति हेतुं राज्यं कर्तुं शक्ति ७ देहमनन्ती दुःखाश्रयेन त्वान्मेति ज्ञात्वा सुखेन राज्यं कर्तव्यमिति तात्पर्यं । निर्वृद्धं शरीरं
अवध्यः सर्वभूतानामंतरात्मानसंशयः ॥ अवध्येचात्मनिकथं वध्यो भवति कस्यचित् ५६ यथा हि पुरुषः शाला पुनः संप्रविशेन्न वाम् ॥ एवं जीवः शरीराणितानि
तानि प्रपद्यते ५७ देहान् पुराणानुत्सृज्य नवान्संप्रतिपद्यते ॥ एवं मृत्युमुखं प्राहुर्जना ये तत्त्वदर्शिनः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनप
र्वणि अर्जुनवाक्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ धैर्यमास्थाय ते जस्वज्येष्ठं प्रातरम
ब्रवीत् १ राजन विदितधर्मोऽसिन तेऽस्य विदितं काचित् ॥ उपाशिक्षाम ते वृत्तं सदैव न च शकुमः २ न वक्ष्यामि न वक्ष्यामीत्येवं मे मनसि स्थितम् ॥ अतिदुः
खानुवक्ष्यामि तन्निबोध जनाधिप ३ भवतः संप्रमोहेन सर्वसंशयितं कृतम् ॥ विह्वलत्वं च न प्राप्तमवलत्वं तथैव च ४ कथं हिराजालोकस्य सर्वशास्त्रविशारदः ॥ मो
हमापद्यसे दैन्याद्यथाका पुरुषस्तथा ५ अगतिश्च गतिश्चैवलोकस्य विदिता तव ॥ आयत्यां च तदा त्वेचन तेऽस्य विदितं प्रभो ६ एवं गते महाराज राज्यं प्रति जना
धिप ॥ हेतुमत्र प्रवक्ष्यामि तमिहैकमनाः शृणु ७ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्वंद्वं नोपलभ्यते ८ शरीरं जायते व्याधि
र्मानसो नात्र संशयः ॥ मानसा जायते व्यापि शरीरं इति निश्चयः ९ शरीरं मानसं दुःखं योऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थो च विंदति १० शीतो
ष्णे चैव वायुश्च त्रयः शरीरजा गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदा दुःखस्थलक्षणम् ११ तेषामन्यतमोऽत्रेके विधानमुपदिश्यते ॥ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं
प्रबाध्यते १२ सत्त्वं रजस्तम इति मानसाः स्युस्त्रयो गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदा दुःखस्थलक्षणम् १३ तेषामन्यतमोऽत्रेके विधानमुपदिश्यते ॥ हर्षेण
बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते १४ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति १५ सत्त्वं न दुःखी दुःखस्य
न सुखी च सुखस्य वा ॥ न दुःखी सुखजातस्य न सुखी दुःखजस्य वा १६ स्मर्तुमिच्छति कौरव्यदिष्टं हि बलवत्तरं ॥ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्थिव क्लिश्यसे १७

विना व्याधिर्नास्ति मनो विना आधिर्नास्तीति त्वर्थः ८ । ९ । १० शीतोष्णेकफापिते वायुर्वातः ११ विधानं चिकित्सा उष्णेन द्रव्येण १२ । १३ । १४ कश्चिदिति कश्चिन्मूढो दिव्यरुया
दिभुक्कालेनष्टपुत्रादिस्मरणशोकेन हर्षबाधते । कश्चिदुःखकालेऽतीतं सुखं स्मरन् हर्षशोकेन बाधते । इदमुभयं देहाद्यभिमानविषयं १५ त्वं तु शरीरमानसाभ्यामन्यः कालत्रयेऽपि न दुःखी
न वा सुखी । अतस्तदुभयस्मरणानर्हत्वात् सुखकाले दुःखं दुःखकाले सुखं वा स्मर्तुं नार्हसि अथापि चेत्स्मरसि तर्हि देवमेव बलीय इत्याह साधेन स इति १६ अयतेतव देहादिसंघातमानिनः स्वभावपूर्व
ति चेत्किं प्रीतिपदीकेशादिकंदुःखं न स्मर्तुमर्हस्यपि तु अर्हस्येवेत्याह अथ वेत्यादिना १७

१८ । १९ । २० । २१ यच्चयथाचतेद्रोणभीष्माभ्यामात्मतुल्याभ्यासहयुद्धमासीत्तथातेतवचात्मसमेनमनसाएकेनयोद्धव्यमुपस्थितमिति योजना । द्रोणादिवन्मनोऽपित्वत्तोऽन्यदित्याशयः । एकेननिर्विकल्पावस्थेनाऽऽत्ममनोनाशोभवतीत्यर्थः २२ । २३ तस्मिन्मनसिवासनातंतुसंतानरूपेअभिर्जितेसतिदेहांतरेऽपिपूर्वसंस्कारात्तवयुध्यतस्तस्ययुद्धप्राप्तिरनिवार्येत्याह तस्मिन्निति २४ तस्मादिति यस्मादेवंतस्माद्यैवस्वकर्मभिर्यमाद्यष्टांगैर्व्यक्तंस्थूलशरीरंत्यक्त्वाऽव्यक्तरूपस्यमनसःपरंशत्रुभूतमैकार्त्तं गंतव्यंप्राप्तव्यं अतोयुध्यस्व मनोजयार्थसन्नद्धोभवेत्यर्थः २५ तस्मिन्म

दृष्टासभागतां कृष्णामेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ मिषतां पांडुपुत्राणां न तस्य स्मर्तुमर्हसि १८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमर्हसि १९ जटासुरात्परिक्लेशं चित्रसेनेन चाहवम् ॥ सैधवाश्च परिक्लेशं कथं विस्मृतवानसि २० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधम् ॥ द्रौपद्या राजपुत्र्याश्च कथं विस्मृतवानसि २१ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमासीदरिंदम ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् २२ यत्र नास्ति शरैः कार्यं न भिन्नैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् २३ तस्मिन्नभिर्जिते बुद्धे प्राणान्यदि विमोक्ष्यसे ॥ अन्यदेहं समास्थाय तत्तस्तरपियोत्स्यसे २४ तस्माद्यैव गंतव्यं युद्धं च स्वभरतर्षभ ॥ परमं व्यक्तरूपस्य व्यक्तं त्यक्त्वा स्वकर्मभिः २५ तस्मिन्नभिर्जिते युद्धे कामवस्थांगमिष्यसि ॥ एतज्जिह्वामहाराज कृतकस्योभविष्यसि २६ एतां बुद्धिं विनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहे वृत्तेशाधिराज्यं यथोचितम् २७ दिष्ट्या दुर्योधनः पापो निहतः सानुगो युधि ॥ द्रौपद्याः केशपाशस्य दिष्ट्या त्वं पदवीं गतः २८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ वयं ते किंकराः पार्थवासुदेवश्च वीर्यवान् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपणिभीमवाक्येषोऽष्टोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंतोषः प्रमादश्च मदोरागो प्रशान्तता ॥ बलं मोहोऽभिमानश्चाप्युद्वेगश्चैव सर्वशः १ एभिः पाप्ममिराविष्टो राज्यं त्वमभिकांक्षसे ॥ निरामिषो विनिर्मुक्तः प्रशान्तः सुसुखी भव २ यद्दमामखिलां भूमिं शिष्यादेको महीपतिः ॥ तस्याप्युदरमेकं वै किमिदं त्वं प्रशंससि ३ नाह्ना पूरयितुं शक्यां न मासैर्भरतर्षभ ॥ अपूर्या पूरयन्निच्छामा युषाऽपि न शक्यात् ४ यथेद्वः प्रज्वलत्यग्निरसमिद्धः प्रशाम्यति ॥ अल्पाहारतया त्वग्निं शमयौर्ध्वमुत्थितम् ५ आत्मोदरकृते प्राज्ञः करोति विघसंबहु ॥ जयोदरं पृथिव्या ते श्रेयो निर्जितया जितम् ६ मानुषान्कामभोगांस्त्वमैश्वर्यं च प्रशंससि ॥ अभोगिनोऽबलाश्चैव यांति स्थानमनुत्तमम् ७

नसि कामवस्थां आवाच्यामित्यर्थः एतन्मनः २६ एतां मनोदेहाभ्यामन्यश्चात्मेत्येवंरूपां । भूतानामागतिं गतिं च मनसा तादात्म्येन कृतामवेक्ष्य तदपहाय हर्षशोकविमुक्तः स नराज्यं कुर्वित्यर्थः २७ । २८ । २९ ॥ इति शांतिपर्वणिराज० नीलकंठीये भारतमावदीपेषोऽष्टोऽध्यायः १६ ॥ ॥ ॥ असंतोष इति मनस्तादात्म्यं त्यक्त्वा हर्षविषादशून्यो राज्यं यज्ञाश्च कुर्वित्युक्तं तत्रत्यागो वाङ्मात्रेण न भवति किंतु मनोनिरोधेन सच संतोषे काष्ठपविनयवैराग्यशान्तिष्वैव विवेकाहंकारत्यागानुत्तमादिना साध्यः राज्यं त्वसंतोषादिमता कर्तव्यमतो राज्याकांक्षी वृथा पादित्यं माकुरु किंतु राज्यं त्यक्त्वा संतोषादिनिष्ठ एव भवेति श्लोकद्वयार्थः १ । २ । ३ । ४ इदं प्रदीप्तः ५ श्रेयसापरलोकजये मेव पृथिवी जिता भवतीति ते तव जितं जय एवास्तीति भावः ६ अबलास्तपःकृशाः ७

अकल्बलामोयोगो लब्धसंरक्षणक्षेमस्तदुभयधर्माधर्मात्मकसंसाररूपत्वात् न ह द्रव्यं तस्मान्मुच्यस्व मुक्तो भव ८ एकेति कथाप्रवृत्तवस्वार्थपरपराजाऽतो वध्यते पारार्थ्यत्वस्यानुपगमेकं न मोक्षयितुं क्षममिति भावः ९ विषयानिति बहिरर्थीत्यक्त्वा शांतः संन्यासी सन्न बध्यत इत्युक्तं तद्बुद्धयंतरं बुद्धेर्धिपर्ययो यथा तया पश्य जानीहि १० एवं चेत्पत्राहारादिकं मुनयो न कुर्युरिति द्वयोः श्लोकयोर्भावः ११ १२ । १३ मनसैव स्यागः कार्यं हृत्येतन्निरस्यति निरामिषा इति अत आत्मानं त्यागीति बद्धं नृपावादी भवसीत्यर्थः १४ ईजानावर्णाश्रमाद्यभिमानिनः गता इति शेषः मोक्षिणो निःसंगाः १५ १६ बंधनं राज्यसंगं स्ताभ्यामामिषाभ्याम् १७ यत्पितृपैतामहं राज्यमित्युक्तं तत्रापि स्वस्यासंगं दर्शयति अपिगाथामिति १८ । १९ यत्तु कंदिष्ट्या दुर्योधनो हत इति तत्राह प्रज्ञेति मंदत्वादे

योगः क्षेमश्च राष्ट्रस्य धर्माधर्मौ त्वयि स्थितौ ॥ मुच्यस्व महतो भारात्त्यागमेवाभिसंश्रय ८ एकोदरकृते व्याघ्रः करोति विघसंबहु ॥ तमन्येऽप्युपजीवंति मंदा लोभवशां मुगाः ९ विषयान्प्रतिसंगृह्य संन्यासं कुर्वते यदि ॥ न च तुष्यंति राजानः पश्य बुद्धयंतरं यथा १० पत्राहारैरश्मकुट्टैर्दंतोलूखलिकैस्तथा ॥ अब्भक्षैर्वायुभक्षैश्च तैरयं नरको जितः ११ यास्त्वमां वसुधां कृत्स्नां प्रशासेदखिलां नृपः ॥ तुल्याश्मकां च नो यश्च स कृतार्थो न पार्थिवः १२ संकल्पेषु निरारंभो निराशो निर्ममो भव ॥ अशोकं स्थानमातिष्ठ इह चा मुत्र चाव्ययम् १३ निरामिषानशोचंति शोचसि त्वं किमा मिषम् ॥ परित्यज्यामिषं सर्वं मृषावादात्प्रमोक्ष्यसे १४ पंथानोपि तृप्यानश्च देवयानश्च विश्रुतौ ॥ ईजानाः पितृयानेन देवयानेन मोक्षिणः १५ तपसा ब्रह्मचर्येण स्वाध्यायेन महर्षयः ॥ विमुच्य देहांस्ते यांति मृत्योरविषयंगताः १६ आमिषं बंधनं लोके कर्म होक्तं तथाऽऽमिषम् ॥ ताभ्यां विमुक्तः पापाभ्यां पदमाप्नोति तत्परम् १७ अपिगाथां पुराणीतां जनकेन वदंत्युत ॥ निर्द्वंद्वेन विमुक्तेन मोक्षं समनुपश्यता १८ अनंतं वत मे वितं यस्य मे नास्ति किंचन ॥ मिथिलायां प्रदीप्तायां न मे दद्याति किंचन १९ प्रज्ञा प्रासादमारुह्य अशोच्यान् शोचतोजनान् ॥ जगती स्थानि वाद्रिस्थो मंदबुद्धिर्न चेक्षते २० दृश्यं पश्यति यः पश्यन्सचक्षुष्मान्स बुद्धिमान् ॥ अज्ञातानां च विज्ञानात्सं बोधा बुद्धिरुच्यते २१ यस्तु वाचं विज्ञानातिबहुमानमियात्सवै ॥ ब्रह्म भावप्रपन्नानां वैद्यानां भावितात्मनाम् २२ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा २३

वप्रज्ञा प्रासादमारोढुमशक्तः । अशोच्यान् स्वर्गतान् दुर्योधनादीन् शोचतस्तद्वारादीन् पश्यति । परदुःखेन सुखी भवन्मूर्खोऽसीति भावः २० कस्तर्हि बुद्धिमानित्यत आह दृश्यमिति दृश्यं द्रष्टुं योग्यं कर्तव्यमकर्तव्यं च । अज्ञातं ज्ञापयति तस्य कर्तव्यत्वमकर्तव्यत्वं वा संबोधयति सम्यग्ज्ञानिश्चाययति सा बुद्धिस्तद्वान् बुद्धिमान् २१ यत्चेतां बुद्धिं विनिश्चित्येत्युक्तं तत्राह यदिति यस्तु वैद्यानां विद्यावतां वाचं विज्ञानातिबहुमानमियात् । गुरुनप्युपदेष्टुं योग्यमात्मानं मन्यते मनुतस्त्वं विदति २२ कस्तर्हि तत्त्वं विदतीत्यत आह यदेति यदायस्मिन्काले भूतानां वियदादीनां पृथग्भावानां त्वमेकस्थं एकस्मिन्नात्मनि पर्यवसन्नं विक्लीनमिति यावत् पश्यरावादीनामिव मूणमात्रमनुपश्यति शास्त्राचार्योपदेशमनुध्यानेन साक्षात्करोति तया तत् एकस्मादेव विस्तारमुत्पत्तिं पश्यति तदा ब्रह्म संपद्यते तत्त्वं विदति २३

ते बुद्धिमतस्तांगतिव्रह्मसंपत्तिर्यातिनत्वाद्दशाविद्वांसः शास्त्रमात्राभिज्ञाः यतोऽल्पचेतसः मंदबुद्धयोर्बहिर्मुखा इत्यर्थः । कथं तर्हि बुद्धिमतो भवन्तीत्यत आह नाबुद्धयोनातपसडाति ये अतपसो नते
अबुद्धयो न तपसैव बुद्धिः प्राप्यत इत्यर्थः २४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ तूष्णींभूतमिति १ बुद्धयर्थतपोऽनुष्ठातुं न मेव
श्रेय इत्युक्तं तत्र कर्मणो बहिर्मुखा इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ तूष्णींभूतमिति १ बुद्धयर्थतपोऽनुष्ठातुं न मेव
शौधकं १ धानामृष्टयवाः निरीहं विवृण्वं २ हेतुमयुक्तियुक्तं ३ न तेवरो न ते त्वया वरणीयः ४ प्रतिज्ञा सर्वसंगत्यागमाभीत्येवंरूपा स्वल्पेनापि कुंडिकादि संग्रहेण नष्टे इत्यर्थः ८ एतेन धानामृष्टिना ९

ते जनास्तांगतिर्यातिनावेद्वांसोऽल्पचेतसः ॥ नाबुद्धयोनातपसः सर्वे बुद्धौ प्रतिष्ठितम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिर
वाक्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूष्णींभूतं तुराजानं पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ संतप्तः शोकदुःखाभ्यां राजा कुशल्यपीडितः १
अर्जुन उवाच ॥ कथयंति पुरातनमिति हासमिमं जनाः ॥ विदेहराजः संवादं भार्यया सह भारत २ उत्सृज्य राज्यं भिक्षार्थं कृतबुद्धिं नरेश्वरम् ॥ विदेहराजमहिषीदुः
खिताय दभाषत ३ धनान्यपत्यंदाराश्चरत्नानि विविधानि च ॥ पंथानं पावकं हित्वा जनको मौढ्यमास्थितः ४ तं ददर्श प्रिया भार्या भिक्षवृत्तिमर्कचनम् ॥ धाना
मुष्टिमुपासीनं निरीहं गतमत्सरम् ५ तमुवाच समागत्य भर्तारमकुतोभयम् ॥ कुहामनस्विनी भार्या विविक्ते हेतुमद्वचः ६ कथमुत्सृज्य राज्यं स्वंधनधाम्न्यसमान्वि
तम् ॥ कापलीवृत्तिमास्थाय धानामुष्टिर्न ते परः ७ प्रतिज्ञातेऽन्यथाराज न विचेष्टा चान्यथा तव ॥ यद्राज्यं महदुत्सृज्य स्वल्पे तुष्यसि पार्थिव ८ नैतेनातिथयो
राजन् देवर्षिपितरस्तथा ॥ अद्य शक्यास्त्वया भर्तुं मोघस्तेऽयं परिश्रमः ९ देवतातिथिभिश्चैव पितृभिश्चैव पार्थिव ॥ सर्वैरेतैः परित्यक्तः परिव्रजसि निष्क्रियः
१० यस्त्वं नैविद्य वृद्धानां ब्राह्मणानां सहस्रशः ॥ भर्ता भूत्वा च लोकस्य सोऽद्य तैर्भूतिमिच्छसि ११ श्रियं हित्वा प्रदीप्तां त्वं श्वत्सं प्रति वीक्ष्यसे ॥ अपुत्रा जननीतेऽ
द्य कौसल्याचापतिस्त्वया १२ अमी च धर्मकामास्त्वांक्षत्रियाः पर्युपासते ॥ त्वदाशामभिकांक्षंतः कृपणाः फलहेतुकाः १३ तांश्च त्वं विफलान् कुर्वन्कं नुलोकं गमि
ष्यसि ॥ राजन् संशयिते मोक्षे परतंत्रेषु देहिषु १४ नैव तेऽस्ति परो लोको नापरः पापकर्मणः ॥ धर्म्यान्दारान्परित्यज्य यस्त्वं मिच्छसि जीवितम् १५ स्रजो गं
धानलंकारान्वासांसि विविधानि च ॥ किमर्थमाभिसंत्यज्य परिव्रजसि निष्क्रियः १६ निपानं सर्वभूतानां भूत्वा त्वं पावनं महत् ॥ आढ्यो वनस्पतिर्भूत्वा सो
ऽन्यास्त्वं पर्युपासते १७ स्वादंति हस्तिनं न्यासैः क्रव्यादा बहवोऽप्युत ॥ बहवः कृमयश्चैव किं पुनस्त्वामनर्थकम् १८

यतो निष्क्रियोऽतो देवतादिभिः परित्यक्तः सन्नेव परिव्रजसि १० भूतिस्त्वोदरभरणं ११ । १२ फलहेतुकाः फलार्थिनाः १३ परतंत्रेषु वृष्टाधीनेषु १४ । १५ । १६ निपीयतेऽस्मिन् स्वेच्छया गो
भिर्जलमिति निपानमाहावः कूपोपांतस्थं पुत्रजलाशय इति यावत् तद्वद्भूत्वा तथा आढ्यः फलवान्पक्षिणामाश्रयश्च भूत्वा अन्यान् उद्वार्य कथं पर्युपासते १७ हस्तिनमपिन्यासैः सर्वकर्मत्यागिरूपेन
क्रव्यादामांसादाः स्वादंति अनर्थकं सर्वं पुरुषार्थहीनं १८

यद्गमामिति त्रिविष्टब्धं त्रिविष्टब्धं १९ अवसीयसे अवधवस्थासि अनेन धानामुष्टिना सर्वराज्यादिकं समं संगित्वा विशेषात् २० इहार्थ इति जीवितार्थं बाह्यमप्यर्थं त्यक्तुमशक्तः कथमांतरान्देहेन्द्रियादी
स्त्यक्षयसि । तथा च सर्वसंगत्यागमप्रतिज्ञाव्यर्थेव किं तर्हि सर्वसंगत्यागरूपमत आह कावेति देहेन्द्रियमनोबुद्धिविषयाणां त्यागे बुद्धिचिन्मात्रस्पतवाहं च तादृशी काममत्स्यचक्रः । न ह्यसंगचिन्मात्र
योर्द्वयोश्चरस्परसंबंधोऽस्ति भेदकोपाधेरभावात् एवं सति अधिकश्चेत्तु ग्रहो न कश्चिदित्यर्थः २१ एवमसंगस्य तव राज्यं कुर्वतो यथा कथंचित्प्रारब्धकर्मवसानपर्यंतं देहं धारयतः कुंडिकाद्यपेक्षया
राज्यमेव मंगलमनुग्राहकमित्याह प्रशाधीत्यादिना २२ सौखिकैः परमसुखार्थिभिः संन्यासिभिः संभूतानर्थान् कुंडिकादीन् वीक्ष्य यः स्वयमपि तथा करोति स किं नु तद्वाज्यादिकं त्यज्यत्यपि नैव

यद्गमां कुंडिकां भिक्षां त्रिविष्टब्धं च यो हरेत् ॥ वासश्चापि हरेत् तस्मिन् कथं ते मानसं भवेत् १९ यस्त्वं सर्वमुत्सृज्य धानामुष्टेरनुग्रहः ॥ यदानेन समं सर्वं किमिदं ह्यवसी
यसे २० धानामुष्टेरिहार्थश्चेत्प्रतिज्ञाते विनश्यति ॥ कावाऽहंतव कोमेत्वं कश्चेत्तमप्यनुग्रहः २१ प्रशाधिपृथिवीराज न्यदिते नुग्रहो भवेत् ॥ प्रासादं शयनं यानं वा
सांस्याभरणानि च २२ श्रिया विहीनैरधनैस्त्यक्तमित्रैरर्कचनैः ॥ सौखिकैः संभूतानर्थान् यः संत्यजति किं नु तत् २३ योऽत्यंतं प्रतिगृह्णीयाद्यश्च दद्यात्स देवाहि ॥
तयोस्त्वमंतरं विद्वि श्रेयांस्ताभ्यां क उच्यते २४ सदैव याचमानेषु तथा दंभान्वितेषु च ॥ एते पुदाक्षिणादत्तादावाग्राविबुद्धुतम् २५ जातवेदाश्च थाराजन्नादग्ध्वे
वोपशाम्यति ॥ सदैव याचमानो हितथाशाम्यति वैद्विजः २६ सतां वैददतोऽन्नं च लोकेऽस्मिन् प्रकृतिर्भुवा ॥ न चेद्राजा भवेदाता कुतः स्युर्मोक्षकाक्षिणः २७
अन्नाद्बृहस्थालोकेऽस्मिन् भिक्षवस्तत एव च ॥ अन्नात्प्राणः प्रभवति अन्नदः प्राणदो भवेत् २८ गृहस्थेभ्योऽपि निमुक्ता गृहस्थानेव संश्रिताः ॥ प्रभवं च प्रतिष्ठां च दां
तां विदंत आसते २९ त्यागात्प्रभिक्षुं विद्यात्प्रमौढ्यात्प्रचयाचनात् ॥ ऋजुस्तु योऽर्थं त्यजति न सुखं विद्वि भिक्षुकम् ३० असक्तः सक्तवद्गच्छन्निःसंगो मुक्तवं
धनः ॥ समः शत्रौ च मित्रे च स वै मुक्तो महीपते ३१ परिव्रजंति दानार्थं मुंडाः काषायवाससः ॥ सिता बहुविधैः पाशैः संचिन्वन्तो वृथाऽऽमिषम् ३२ त्रयीचनाम
वार्तां च त्यक्त्वा पुत्रान् व्रजंति ये ॥ त्रिविष्टब्धं च वासश्च प्रतिगृह्णन्त्यबुद्धयः ३३ अनिष्कपाये काषायमीहार्थमिति विद्वितम् ॥ धर्मध्वजानां मुंडानां वृत्त्यर्थमिति मे
मतिः ३४ काषायैरजिनैश्चैरैर्नृणां मुंडान् जटाधरान् ॥ विभ्रत्साधून् महाराज जयलोकान् जितेन्द्रियः ३५ अग्न्याधेयानि गुर्वर्थं क्रतून् नपि सुदक्षिणान् ॥ ददात्यह
रहः पूर्वको नु धर्मरतस्ततः ३६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तत्त्वज्ञो जनको राजालोकेऽस्मिन् निस्तिगीयते ॥ सोऽप्यासीन् मोहसंपन्नो मामो हवशमन्वगाः ३७ एवं धर्ममनु
क्रांताः सदा दानतपः पराः ॥ आनृशंस्य गुणोपेताः कामक्रोधविवर्जिताः ३८

त्यजति किं तु चितं परिग्रहं त्यक्त्वा देवोपहतत्वादनुचितं परिग्रहांतरमेव करोतीत्यसंगत्वमस्य दुर्लभमित्यर्थः २३ एतदेवाह यइति २४ सदैव याचमानः परिव्राट् २५ सचक्षे शान्दग्ध्वोपशाम्य
त्यभिवदित्याह जातेति २६ एतच्च गृहस्थाधीनमित्याह सतामिति सतां संन्यासिनां प्रकृतिर्जीवनं २७ । २८ । २९ । ३० ऋजुत्वमेवाह असक्त इति ३१ दानार्थं दानं प्राप्नुसिता बद्धाः पाशैर्मठो
मेभूयाच्छिष्यो मेभूयान्मानो मेभूयादित्यादिभिः आमिषं धनं मठपुस्तकाद्यर्थं ३२ । ३३ अनिष्कपायेरागादिदेऽप्रवर्जनाभावे ३४ साधून् निष्कपायान् ३५ । ३६ । ३७ । ३८

१९ । १० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठेयमारतमावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ अंतःसंगत्यक्त्वाबाहिःकर्मकुर्वितुं कृपयन्पुष्पिष्ठिरउवाच वेदेति अपराणि धर्मशास्त्राणिपराणिब्रह्मशास्त्राणि 'कुर्वन्नेवेहकर्मणिजिजीवेच्छतंसमाः' इति 'त्यजतेवहितज्जेयम्' इति कुर्मकर्मत्पजेतिचशास्त्रद्वयंवेदजाने १ तवोनिश्चयमप्यहंवेद । विविदिषंतियज्ञेनदानेने त्यादिश्रुतेरात्मवेदनेच्छापर्वतंकर्मविषयः २ एतमेवप्रजाजिनोऽहोकिच्छंतःप्रव्रजंतीतिइच्छोत्तरंप्रव्रज्येति कर्मतत्यागश्रुत्योर्व्यवस्थामजानंस्त्वंमूर्खोऽसीत्याह त्वंस्वित्यादिना ३ । ४ । ५ । ६ धर्मधर्मप्रतिपादकं तत्रविषयेदुष्प्रतरंदुरवगाहम् ७ । ८ कस्तर्हिनिश्चयइत्यतआह तपइति अवधिरनिर्देश्यब्रह्म ९ । १० एतेषुतपोविभजते तपइति ११ अरण्यइति अतिजघन्यतपोऽपिधनाज्या

प्रजानांपालनेयुक्तादानमुत्तममास्थिताः ॥ इष्टानलोकानवाप्स्यामोगुरुवृद्धोपचायिनः ३९ देवतातिथिभूतानानिर्वपंतोयथाविधि ॥ स्थानमिष्टमवाप्स्यामोब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्येअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वेदाहंता तशास्त्राणिअपराणिपराणिच ॥ उभयंवेदवचनंकुरुकर्मत्यजेतिच १ आकुलानिचशस्त्राणिहेतुभिश्चितितानिच ॥ निश्चयश्चैवयोमंत्रेवेदाहंतंयथाविधि २ त्वं तुकेवलमस्त्रज्ञोवीरवतसमन्वितः ॥ शास्त्रार्थतत्त्वतोऽंगतुंनसमर्थःकथंचन ३ शास्त्रार्थसूक्ष्मदर्शीयोधर्मनिश्चयकोविदः ॥ तेनाप्येवंनवाच्योऽहंयदिधर्मंप्रपश्यसि ४ भ्रातृसौहृदमास्थाययदुक्तंवचनंत्वया ॥ न्याय्यंयुक्तंचकौतेयप्रीतोऽहंतेनतेऽर्जुन ५ युद्धधर्मेपुसर्वेषुक्रियाणनैपुणेषुच ॥ नत्वयासदृशःकश्चिन्निपुलोकेषु विद्यते ६ धर्मसूक्ष्मतरंवाच्यंतत्रदुष्प्रतरंत्वया ॥ धनंजयनमेवुद्धिमभिर्शंकितुमर्हसि ७ युद्धशास्त्राविदेवत्वंनवृद्धाःसेवितास्त्वया ॥ संक्षिप्तविस्तरविदानतेषां त्सिनिश्चयम् ८ तपस्त्यागोऽविधिरितिनिश्चयस्त्वेषधीमताम् ॥ परस्परंज्यायुषांयेषानैश्चैयसीमतिः ९ यस्त्वेतन्मन्यसेपार्थनज्यायोऽस्तिधनादिति ॥ तत्र तेवर्तयिष्यामियथानैतत्प्रधानतः १० तपःस्वाध्यायशीलाहिदृश्यंतेषार्भिकाजनाः ॥ ऋषयस्तपसायुक्तायेषांलोकाःसनातनाः ११ अजातशत्रवोधीरास्व थाऽन्येवनवासिनः ॥ अरण्येवहवश्चैवस्वाध्यायेनदिवंगताः १२ उत्तरेणतुपंथानमार्याविषयनियहात् ॥ अबुद्धिजंतमस्त्यक्त्वालोकांस्त्यागवतांगताः १३ दक्षिणेनतुपंथानंयंभास्वंतंप्रचक्षते ॥ एतेक्रियावतांलोकायेऽमशानानिमेजिरे १४ अनिर्देश्यागतिःसातुयांप्रपश्यंतिमोक्षिणः ॥ तस्माद्योगःप्रधानेष्टः सतुदुःखंप्रवेदितुम् १५ अनुस्मृत्यतुशास्त्राणिकवयःसमवस्थिताः ॥ अपीहस्यादपीहस्यात्सारासारदिदृक्षया १६

यः किमुतत्यागविधिरितिभावः १२ त्यागमाह उत्तरेणेति १३ अमशानानीतिक्रियावतांजन्ममरणसंबंधोदुर्वारइतित्यागएवकर्तव्यइतिदर्शितम् १४ अविधिमाह अनिर्देश्येति मतिर्भोक्षः प्र त्यागानंदरूपः तस्माद्धेतोस्तच्छामायेत्यर्थः योगश्चित्तवृत्तिनिराधः सः प्रधानंचतदिष्टश्चप्रधानेष्टः योगेनैवब्रह्मप्राप्यतेनान्यथेत्यर्थः यदाहदक्षः । 'स्वसंवेद्यंहितब्रह्मकुमारीस्त्रीमुखंयथा ॥ अ योगीनैवजानातिजात्यंधोवैयथाघटम्' इति सतुदुःखंप्रवेदितुंमुह्यंज्ञापयितुमशक्यस्तवतत्रानधिकारादित्यर्थः १५ अपिर्वायं इहवासारोऽस्तीहवेति एवमिहवाऽसारइहवेतिशास्त्राण्यालोक्य कवयःसारमुपादायासारंपरित्यज्यसमवस्थिताः सम्यङ्निश्चयवंतोजाताइत्यर्थः १६

अरण्यकानिदेदांतान् १७ एकांतजनवर्जितंतद्व्युदासेनतस्यागेन केचिच्छरीरोत्थितमात्मानमिच्छादिमंतंप्राहुः । ममेदंमूयादित्यादिभिरिगितोर्लगेः १८ एवंपरमतमुपन्यस्यसिद्धांतमाह अग्रा ह्यमिति चक्षुषासमनस्कैश्चक्षुरादिभिरग्राह्यंतःसूक्ष्मंगिरावाऽनिर्देश्यं । कर्महेतुर्विद्यातयैवपुरस्कारोब्राह्मणोऽहंगृहस्थोऽहमितिचक्षुर्वागमोचरत्वंयस्यतत्सूक्ष्ममेवविपरिवर्तते जीवरूपेणास्ती त्यर्थः १९ कल्याणगोचरमात्मोन्मुखं निरालंबनोनिरहंकारः २० सूक्ष्मगम्येसूक्ष्मयाबुद्ध्यागम्ये सद्भिश्चनिषेवितेऽतरहंकारत्यागरूपेसतिकथंवाह्यतमानर्थान्नउपादेयत्वेनप्रशंससि २१ पूर्वशा स्त्रविदःकर्मकांहविदोऽपि एवमर्थमनर्थत्वेनपश्यंतिकिमुतज्ञानिनः २२ दुरावर्ताःदुःखेनापिसिद्धांतप्राहयितुमशक्याः दृढःपूर्वःप्राग्भावीयःसंस्कारोयेषातिदृढपूर्व । बहुवीहावप्यार्पोसर्वनामता २३ वेदवादानतिक्रम्यशास्त्राण्यारण्यकानिच ॥ विपात्यकदलीस्तंभसारंददृशिरेनते १७ अथैकांतव्युदासेनशरीरेपांचभौतिके ॥ इच्छाद्वेषसमायुक्तमात्मानं प्राहुरिगितैः १८ अग्राह्यंचक्षुषासूक्ष्ममनिर्देश्यंचतद्विरा ॥ कर्महेतुपुरस्कारंभूतेषुपरिवर्तते १९ कल्याणगोचरंरुत्वामनस्तृष्णानिमृह्यच ॥ कर्मसंततिमु त्सृज्यस्यान्निरालंबनःसुखी २० अस्मिन्नेवंसूक्ष्मगम्येमार्गेसद्भिर्निषेविते ॥ कथमर्थमनर्थान्मर्जुनत्वंप्रशंससि २१ पूर्वशास्त्रविदोऽप्येवंजनाःपश्यंतिभारत ॥ क्रियासुनिरतानित्यंदानेयज्ञेचकर्मणि २२ भवंतिसुदुरावर्ताहेतुमंतोऽपिपंडिताः ॥ दृढपूर्वस्मृतामूढानैतदस्तीतिवादिनः २३ अनृतस्यावमंतारोव क्तारोजनसंसदि ॥ चरंतिवसुधांरुत्स्नांवावदूकाबहुश्रुताः २४ पार्थयन्नविजानीमःकस्तान्ज्ञातुमिहर्हति ॥ एवंप्राज्ञाःश्रुताश्चापिमहांतःशास्त्रवितमाः २५ तपसामहदाप्रोतिबुद्ध्यावैर्विदतेमहत् ॥ त्यागेनसुखमाप्रोतिसदाकौतेयतत्त्ववित् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्येएकोनविंशति तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अस्मिन्वाक्यांतरेवक्तादेवस्थानोमहातपाः ॥ अभिनीततरंवाक्यमित्युवाचयुधिष्ठिरम् १ ॥ देवस्थानउवाच ॥ यद्वचःफाल्गुनेनोक्तंनज्यायोऽस्तिधनादिति ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामितदेकांतमनाःशृणु २ आजतशत्रोधर्मेणरुत्स्नातेवसुधाजिता ॥ तांजित्वाचवृथाराजन्नपरित्यक्तुमर्हसि ३ चतुष्पदीहिनिःश्रेणीब्रह्मण्येवप्रतिष्ठिता ॥ तांक्रमेणमहाबाहोयथावज्जयपार्थिव ४ तस्मात्पार्थमहायज्ञैर्यजस्वबहु दक्षिणैः ॥ स्वाध्याययज्ञाऋषयोज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ५ कर्मनिष्ठाश्चबुद्धचेथास्तपोनिष्ठाश्चपार्थिव ॥ वैखानसानांकौतेयवचनंश्रूयतेयथा ६ ईहेतधनहे तोर्यस्तस्यानीहागरीयसी ॥ भूयान्दोषोहिवर्धेतयस्तंधर्ममुपाश्रयेत् ७

१४ हेपार्थ यत्तयानलौकिकानप्यर्थान्नवयंविजानीमस्तान्नइतरःकोज्ञातुमर्हति मकोऽपि यथा एवंप्राज्ञाअपि अस्माकमन्येषांचदुर्ज्ञेयाइत्यर्थः २५ महद्वैराग्यं महत्परंब्रह्म तत्त्ववित्तपआदीनामे व २६ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणि रा० नीलकंठेयमारतमावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिन्वाक्यांतरेवक्तेत्यादिना दंडएवद्विरार्जेअत्रधर्मोन्नमुंडनमित्यंतेनग्रं थेनात्मविविदिषोत्पत्तेःपूर्वकर्मणिकर्तव्यानिपश्चात्त्याज्यानीतिपुष्पिष्ठिरमंतब्राह्मणविषयं ननुअत्रियविषयमितिप्रतिपाद्यते वाक्यांतरेवाक्यावसरे अभिनीततरंपुक्तिमत्तरं १ । २ । ३ चतुष्पदी चतुराश्री ४ तामेवाह स्वाध्यायेतिक्रमाद्ब्रह्मचारियतिगृहस्थवानप्रस्थान्बुध्यस्वेत्यर्थः ५ वैखानसानांहैरण्यगर्भाणां ६ धनहेतुःकारणंयस्यतस्ययज्ञादेर्यज्ञाद्यर्थेहेतुचनंतस्यानीहवगरी यसी । 'प्रक्षालनाद्विपंकस्वदूरादस्पर्शनंवरम्' इतिन्यायायाचमिभंपरधर्मयःअत्रियउपाश्रयेत्सदृश्येतेत्याह भूयानिति ७

नोहेतौयस्मान्निधिकारणात् यज्ञार्थधनसंहारं धनसंचयं आत्मानमिति बुद्ध्यादुचितं आत्मानं देहं तद्वत्प्रियं धनं वा अनर्हं ते अयोग्याय कर्मणे समर्पयति योग्याय च न स आत्मद्रोहजा भूणहत्यां न बुध्यते
सार्धः ८ दानधर्मशुद्धिधर्मः दैर्घ्यो धने इत्यस्य रूपं पक्षे स्पष्टोऽर्थः ९ यज्ञोद्दिष्टो यज्ञार्थमेव आज्ञासो वेदेन यज्ञसृष्टि इति पाठे यज्ञार्थमेव सृष्टः अनंतरः सनिहितः यज्ञादेव सर्वकामावाप्तिर्भवतीति भावः
१०।११। १२ भाट्टमुपकरणं पात्रादि १३। १४ ॥ इति शांतिपर्वणि रा० नीलकंठीये भारतमावदीपे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ अत्रैव क्षत्रियस्य वैश्वानसधर्माश्चरणं दोषः पालनयागदाना
दिकंगुणइत्यस्मिन्नर्थे एव १ असंतुष्टो हि राजा प्रजाः पोडयत्यतः संतोषमेव स्तौति संतोष इति सा तुष्टिः २ सम्यक्प्रतिष्ठति यत्नेन तदा ह्यदेति यदा प्रसीदति तदा तुष्टिः प्रतिष्ठति तीति संबंधः कदा
प्रसीदति यदा कामान् राजा प्रदादिविषयान्संहरते आत्मनि प्रविशति तदाऽऽत्मज्योतिः स्वयं ज्योतिरात्मा स्वात्मन्येव स्वस्वरूपेण प्रसीदति द्रष्टुं दर्शनेन दृश्यादिभेददर्शनरूपं मलं त्यजति ३ न वि
कृत्स्नं च धनसंहारं कुर्वतीति विधिकारणात् ॥ आत्मानं दूषितो बुद्ध्या भूगहत्यां न बुध्यते ८ अनर्हं ते यद्दाति न ददाति यदहंते ॥ अर्हानर्हा परिज्ञानादानधर्मोऽपि दु
ष्करः ९ यज्ञाय सृष्टानि धनानि धाना यज्ञोद्दिष्टः पुरुषो रक्षिता च ॥ तस्मात्सर्वयज्ञ एवोपयोज्यं धनं ततोऽनंतर एव कामः १० यज्ञैरिंद्रो विविधैरस्त्रवद्भिर्देवान् सर्वा
नभ्ययाहूरितेजाः ॥ तेनेद्रत्वं प्राप्य विभ्राजतेऽसौ तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं ११ महादेवः सर्वयज्ञे महात्मा हुत्वाऽऽत्मानं देवदेवो बभूव ॥ विश्वान् लोकान् व्याप्य वि
ष्टभ्य कीर्त्या विराजतेऽतिमान् कृतिवासाः १२ आविषितः पार्थिवोऽसौ मरुतो वृद्ध्या शक्रं योऽजय देवराजम् ॥ यज्ञेयस्य श्रीः स्वयं सन्निविष्टाय स्मिन्मांडं कांचनं स
र्वमासीत् १३ हरिश्चंद्रः पार्थिवेन्द्रः श्रुतस्ते यज्ञैरिन्द्रा पुण्यभागी तशोकः ॥ ऋद्ध्या शक्रं योऽजयन्मानुषः संस्तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं १४ ॥ इति श्रीमहा० शां
तिपर्वणिराज० देवस्थानवाक्ये विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ देवस्थान उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रेण समये पृष्टो यदुवाच बृहस्प
तिः १ संतोषो वै स्वर्गतमः संतोषः परमं सुखं ॥ तुष्टेर्न किंचित्परतः सा सम्यक्प्रतिष्ठति २ यदा संहरते कामान् कूर्मांऽगानीव सर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिराचिरा
त्स्वात्मन्येव प्रसीदति ३ न विभेतियदा चायं यदा चास्मान्निविभ्यति ॥ कामद्वेषौ च जयति तदाऽऽत्मानं च पश्यति ४ यदाऽसौ सर्वभूतानां नृह्यातिनकांक्षति ॥
कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ५ एवं कौंतेय भूतानि तंतं धर्मं तथा तथा ॥ तदात्मना प्रपश्यंति तस्माद्बुध्यस्व भारत ६ अन्ये सामप्रशंसंति व्यायामपरे
जनाः ॥ नैकं न चापरे केचिदुभयं च तथाऽपरे ७ यज्ञमेव प्रशंसंति संन्यासमपरे जनाः ॥ दानमेकं प्रशंसंति केचिच्चैव प्रतिग्रहम् ८

मेति द्वितीयाभावात् अस्मान्निविभ्यति अस्य निष्क्रियत्वात् समाधौ व्युत्थाने तु कामक्रोधौ जयति ४ यदा काले ५ एवमिति भूतानि अधिकारिणी वाः यथा यथा येन येन प्रकारेण यद्यत्कर्म यज्ञा
दिकं वा सगुणोपासने निर्गुणोपासने वा सांगं गंगं वा करोति तत्तत्कर्म तथा तथा तेन तेन प्रकारेण फलं आत्मना आविर्भूतं आत्मना स्वानुभवेन पश्यति ॥ एतेन 'तं यथा यथापासते तथेतः प्रेत्य भवति' इति श्रुतेरर्थो
वर्णितः १ तस्मात्सर्वेभ्यो भूतेभ्यो भयं ददद्भयं विदत्यभयं ददद्भयं विदतीति बुध्यस्व ॥ सम्यक्प्रजापालनेन स्वमध्यमं प्राप्नुहीति भावः ६ अन्य इति सामप्रीतिं व्यायामं यज्ञं अपरे एकं ध्यानं
न प्रशंसंति इति नापि तु प्रशंसंति येषां उभयं साधव्यायामौ एकस्यैव अवस्थाभेदेन प्रशंसंति ॥ अपरे तथैव प्रशंसंति प्रागुपात्तमेकं यं ७ पंचाप्येतान् राजान् विवृणोति यज्ञेति त्रिभिः यज्ञसंन्यासदानैर्दे
वसर्वभूतविप्राणां प्रीतिर्भवति प्रतिग्रहं प्रजाभ्यो यजमानेभ्यो वा द्रव्यादानं व्यायामरूपं वाः प्रशंसंति ८

सर्वपरित्यागेन स्वकं केचित् । राज्यमेकं इत्यादि पादत्रयेण सामव्यायामावेकस्यैवाह ९ अंत्यं पक्षमाह केचिदेकं तशीलिनः १० सिद्धांतमाह अद्रोहेणेति ११ प्रजनं पुत्रोत्पादनं प्रधानं वासोदृष्ट
श्चेति समासस्तम् १२। १३ प्रग्रहे संग्रहे १४। १५ श्रावणेन शास्त्रश्रवणाद्विहितेन १६। १७। १८। १९। २० ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मोनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे
केचित्सर्वपरित्यज्य तूष्णीं ध्यायंत आसते ॥ राज्यमेकं प्रशंसंति प्रजानां परिपालनम् ९ हत्वा छित्त्वा च भित्त्वा च केचिदेकां तशीलिनः ॥ एतत्सर्वं समालोक्य बुधा
नामेषानि श्रव्यः १० अद्रोहेणैव भूतानां योधर्मः ससर्तामतः ॥ अद्रोहः सत्यवचनं संविभागो दया दमः ११ प्रजनं स्वेपुदारेषु मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥ एवं धर्मं प्रधा
नेष्टं मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् १२ तस्मादेतत्प्रयत्नेन कौंतेय प्रतिपालम् ॥ यो हिराज्ये स्थितः शश्वद्गोतुल्यप्रियाप्रियः १३ क्षत्रियो यज्ञाशिष्टाशिराशास्त्रार्थत
त्त्ववित् ॥ असाधुनिग्रहरतः साधूनां प्रग्रहरतः १४ धर्मवर्त्मनि संस्थाप्य प्रजावर्तेत धर्मतः ॥ पुत्रसंक्रामेत श्रीश्रवणेन न्येन वर्तयन् १५ विधिना श्रावणेनैष कुर्या
त्कर्माप्यतंद्रितः ॥ य एवं वर्तते राजन्स राजधर्मनिश्चितः १६ तस्यायं च परश्चैव लोकः स्यात्सफलोदयः ॥ निर्वाणं हि सुदुष्प्राप्यं बहुविघ्नं च मे मतम् १७ एवं ध
र्ममनुक्रांताः सत्यदानतपःपराः ॥ आनृशंस्य गुणैर्युक्ताः कामक्रोधविवर्जिताः १८ प्रजानां पालने युक्ता धर्ममुत्तममास्थिताः ॥ गोब्राह्मणार्थं युध्यंतः प्राप्ताः गतिम
नुत्तमाम् १९ एवं रुद्राः सवसवस्तथाऽऽदित्याः परंतप ॥ साध्वाराजर्षिसंघाश्च धर्ममेवं समाश्रिताः ॥ अप्रमत्तास्ततः स्वर्गं प्राप्ताः पुण्यैः स्वकर्मभिः २०
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मो देवस्थानवाक्ये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्नेवांतरे वाक्यं पुनरेवाजुनोऽब्रवीत् ॥ निर्वि
ण्णमनसं ज्येष्ठमिदं भ्रातर मच्युतम् १ क्षत्रधर्मेण धर्मज्ञा प्राप्य राज्यं सुदुर्लभम् ॥ जित्वा चारीन्नरश्रेष्ठतप्यतो किं भृशं भवान् २ क्षत्रियाणां महाराजसंग्रामे निधनं म
तम् ॥ विशिष्टं बहुभिर्धनैः क्षत्रधर्ममनुस्मर ३ ब्राह्मणानां तपस्त्यागः प्रेत्य धर्मविधिः स्मृतः ॥ क्षत्रियाणां च निधनं संग्रामे विहितं प्रभो ४ क्षात्रधर्मो महारौद्रः शस्त्र
नित्य इति स्मृतः ॥ वधश्च मरतश्चेष्टकाले शस्त्रेण संयुगे ५ ब्राह्मणस्यापि चेद्वा जनक्षत्रधर्मेण वर्ततः ॥ प्रशस्तं जीवितं लोके अत्र हि ब्रह्मसंभवम् ६ न त्यागेन पुनर्य
ज्ञानतपो मनुजेश्वर ॥ क्षत्रियस्य विधीयंते न परस्वोपजीवनम् ७ स भवान्सर्वधर्मज्ञो धर्मात्मा भरतर्षभ ॥ राजामनीषीनि पुणो लोके दृष्टपरावरः ८ त्यक्त्वा संताप
जं शोकं दंशितो भव कर्मणि ॥ क्षत्रियस्य विशेषेण हृदयं वज्रसन्निभम् ९ जित्वाऽरीन् क्षत्रधर्मेण प्राप्य राज्यं कंटकम् ॥ विजितात्मा मनुष्येन्द्रयज्ञदानपरो भव १०
इंद्रो वै ब्रह्मणः पुत्रः क्षत्रियः कर्मणाऽभवत् ॥ ज्ञातीनां पापवृत्तीनां जघान नवतीर्नव ११ तच्चास्य कर्म पूज्यं च प्रशस्यं च विशांपते ॥ तेनेद्रत्वं समापेदे देवानामिति
नः श्रुतम् १२ सत्वं यज्ञैर्महाराज यजस्व बहुदक्षिणैः ॥ यथैवेन्द्रो मनुष्येन्द्रचिराय विगतज्वरः १३

कविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ अस्मिन्निति अच्युतं धर्मात् १। २। ३ त्यागः संन्यासः ४। ५। ६ यज्ञ आत्मयज्ञः समाधिरिति यावत् ७। ८ दंशितः सन्नद्धः विजयं धर्मसंहि
तमिति पाठे प्रशंसंतीत्यध्याहारः ९। १० ब्रह्मणः कश्यपस्य नवतीर्नव दशाधिकं शताष्टकम् ११ इन्द्रत्वमेवार्थः १२। १३

॥ १७ ॥

मात्वमेवंगतेकिंचिच्छोचेथाःक्षत्रियर्षभ ॥ गतास्तेक्षत्रधर्मेणशस्त्रपूताःपरांगतिम् १४ भवितव्यंतथातच्चयदृत्तंभरतर्षभ ॥ दिष्टंहिराजशार्दूलनशक्यमतिवार्ते
तुम् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिअर्जुनवाक्येद्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकोतेयोगुडाकेशे
नपांडवः ॥ नोवाचकिंचित्कौरव्यस्ततोद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यासउवाच ॥ बीभत्सोर्वचनंसौम्यसत्यमेतद्युधिष्ठिर ॥ शास्त्रदृष्टःपरोधर्मःस्थितोगार्हस्थ्यमाश्रि
तः २ स्वधर्मचरधर्मज्ञयथाशास्त्रंयथाविधि ॥ नहिगार्हस्थ्यमुत्सृज्यतवारण्याविधीयते ३ गृहस्थंहिसदादेवाःपितरोऽतिथयस्तथा ॥ भृत्याश्चैवोऽपजीवितितान्भ
रस्वमहीपते ४ यथासिपशवश्चैवभूतानिचजनाधिप ॥ गृहस्थैरेवधार्यतेतस्माच्छ्रेष्ठोऽगृहाश्रमी ५ सोऽयंचतुर्णामेतेषामाश्रमाणांदुराचरः ॥ तंचराद्यविधिंपार्थ
दुश्चरंदुर्बलैर्देयैः ६ वेदज्ञानंचतेकृत्स्नंतपश्चाच्चरितंमहत् ॥ पितृपैतामहंराज्यंधुर्यवद्रोढुमर्हसि ७ तपोयज्ञस्तथाविद्याभैक्ष्यमिन्द्रियसंयमः ॥ ध्यानमेकांतशीलत्वं
तुष्टिर्ज्ञानंचशक्तिः ८ ब्राह्मणानांमहाराजचेष्टासंसिद्धिकारिका ॥ क्षत्रियाणांतुवक्ष्यामितवापिविदितंपुनः ९ यज्ञोविद्यासमुत्थानमसंतोषःश्रियंप्रति ॥ दंड
धारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् १० वेदज्ञानंतथाकृत्स्नंतपःसुचरितंतथा ॥ द्रविणोपार्जनंभूरिपात्रेचप्रतिपादनम् ११ एतानिराज्ञांकर्माणिसुकृतानिविशांप
ते ॥ इमंलोकममुंचैवसाधयंतीतिनःश्रुतम् १२ एषांज्यायस्तुकोतेयदंडधारणमुच्यते ॥ बलंहिक्षत्रियेनित्यंबलेदंडःसमाहितः १३ एताविद्याःक्षत्रियाणांराजन्
संसिद्धिकारिकाः ॥ अपिगाथामिमांचापिबृहस्पतिरगायत १४ भूमिरेतौनिगिरतिसर्पोविलशयानिव ॥ राजानंचाविरोद्धारंब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १५ सुद्युमथापि
राजर्षिःश्रूयतेदंडधारणात् ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसोयथा १६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्कर्मणाकेनसुद्युमोवसुधाधिपः ॥ संसिद्धिंपरमांप्राप्तःश्रोतुमिच्छा
मितंनृपम् १७ ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शंखश्चलिखितश्चास्तांभ्रातरौसंशितव्रतौ १८ तयोरावसथावास्तांरमणीयौपृथक्पृथक् ॥
नित्यपुष्पफलैर्वृक्षैरुपेतौबाहुदामनु १९ ततःकदाचिल्लिखितःशंखस्याश्रममागताः ॥ यदृच्छयाऽथशंखोऽपिनिष्कांतोऽभवदाश्रमात् २० सोऽभिगम्याश्रमंभ्रातुः
शंखस्यलिखितस्तदा ॥ फलानिपातयामाससम्यक्परिणतान्युत २१ तान्युपादायविस्त्रब्धोभक्षयामाससद्विजः ॥ तस्मिंश्चभक्षयत्येवशंखोऽप्याश्रममागतः २२
भक्षयंतंतुतद्वद्वाशंखोभ्रातरमब्रवीत् ॥ कुतःफलान्यवाप्तानिहेतुनाकेनखादसि २३ सोऽब्रवीद्भ्रातरंज्येष्ठमुपसृत्याभिवाद्यच ॥ इतएवगृहीतानिमयेतिप्रहसन्निव २४

जितानिचतानिइन्द्रियाणितेः ६ । ७ विद्याआत्मनोऽसंगत्वज्ञानं ज्ञानंशास्त्रविषयम् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ विलशयान्मूपिकात् अप्रवासिनंगृहादेसंगिनम् १५ । १६ । १७
१८ बाहुदामदीमनुतस्तमीपे १९ । २० । २१ विस्त्रब्धोभैवेतामीतिनिश्चयवान् २२ । २३ । २४

शां.रा.१२
अ०
॥ २३ ॥

॥ १७ ॥

इदंभक्षणंकृतम् २५ हेपार्थिवसत्तम मयाअदत्तादानंकृतमित्यस्मेराज्ञेकययस्वेतिसंबंधः २६ । २७ । २८ अंतपालेभ्योद्वारपालेभ्यः २९ । ३० करिष्यइतिसंधिरार्पः ३१ अनिसृष्टान्यदत्ता
नि गुरुणाज्येष्ठभ्रात्रा ३२ यथादंडधारणेराजाप्रमाणंतथाऽनुज्ञायाहेतुःप्रमाणम् ३३ शुचिकर्मादनुज्ञायेवशोधितदोषः । श्रुतकर्मतिपाठेआवितकर्मा कीर्तनेनापिदोषानइयतीत्यर्थः ३४ । ३५
तमब्रवीत्तथाशंखस्तीव्रोषसमन्वितः ॥ स्तेयंत्वयाकृतमिदंफलान्याददतास्वयम् २५ गच्छराजानमासाद्यस्वकर्मकथयस्ववै ॥ अदत्तादानमेवंहिकृतंपार्थिवस
त्तम २६ स्तेनंमांत्वंवेदित्वाचस्वधर्ममनुपालय ॥ शीघ्रंधारयचौरस्यममदंडंनराधिप २७ इत्युक्तस्तस्यवचनात्सुद्युमंसनराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन्महाबाहोलि
खितःसंशितव्रतः २८ सुद्युमस्त्वंतपालेभ्यःश्रुत्वालिलिखितमागतम् ॥ अभ्यगच्छत्सहामात्यःपद्भ्यामेवजनेश्वरः २९ तमब्रवीत्समागम्यसराजाधर्मवित्तमम् ॥
किमागमनमाचक्ष्वभगवन्कृतमेवतत् ३० एवमुक्तःसविप्रर्षिःसुद्युममिदमब्रवीत् ॥ प्रतिश्रुत्यकारिष्येतिश्रुत्वातत्कर्तुमर्हसि ३१ अनिसृष्टानिगुरुणाफलानिमनुज
र्षभ ॥ भक्षितानिमहाराजतत्रमांशाधिमाचिरम् ३२ ॥ सुद्युमउवाच ॥ प्रमाणंचेन्मतोराजाभवतोदंडधारणे ॥ अनुज्ञायामपितथाहेतुःस्याद्ब्राह्मणर्षभ ३३
समवानभ्यनुज्ञातःशुचिकर्मांमहाव्रतः ॥ बृहिकामानतोऽन्यांस्त्वंकरिष्यामिहितेवचः ३४ ॥ व्यासउवाच ॥ संछंद्यमानोब्रह्मर्षिःपार्थिवेनमहात्मना ॥ नान्यं
सवरयामासतस्मादंडादृतेवरम् ३५ ततःसपृथिवीपालोलिलिखितस्यमहात्मनः ॥ करौप्रच्छेदयामासघृतदंडोजगामसः ३६ सगत्वाभ्रातरंशंखमार्तरूपोऽब्रवी
दिदम् ॥ घृतदंडस्यदुर्बुद्धेर्भवांस्तत्क्षंतुमर्हति ३७ ॥ शंखउवाच ॥ नकुप्येतवधर्मज्ञनत्वंदूषयसेमम ॥ धर्मस्ततेव्यतिक्रांतस्ततस्तेनिष्कृतिःकृता ३८ त्वं
गत्वाबाहुदांशीघ्रंतर्पयस्वयथाविधि ॥ देवानृषीन्पितृंश्चैवमाचाधर्ममनःकृथाः ३९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशंखस्यलिखितस्तदा ॥ अवगाह्यापगांपुण्यामुदकार्थंप्र
चक्रमे ४० प्रादुरास्तांततस्तस्यकरौजलजसन्निभौ ॥ ततःसविस्मितोभ्रातुर्दर्शयामासतौकरौ ४१ ततस्तमब्रवीच्छंखस्तपसेदंकृतंमया ॥ माचतेऽत्रविशंकाऽ
भूदैवमत्रविधीयते ४२ ॥ लिखितउवाच ॥ किंतुनाहंत्वयापूतःपूर्वमेवमहादुते ॥ यस्यतेतपसोवीर्यमीदृशंद्विजसत्तम ४३ ॥ शंखउवाच ॥ एवमेतन्मयाका
र्येनाहंदंडधरस्तव ॥ सचपूतो नरपतिस्त्वंचापिपितृभिःसह ४४ ॥ व्यासउवाच ॥ सराजापांडवश्चेष्टश्रेयान्वैतेनकर्मणा ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसो
यथा ४५ एषधर्मःक्षत्रियाणांप्रजानांपरिपालनम् ॥ उत्पथोऽन्योमहाराजमास्मशोकेमनःकृथाः ४६ भ्रातुरस्यहितंवाक्यंशृणुधर्मज्ञसत्तम ॥ दंडएवहिराजं
द्रक्षत्रधर्मानमुंडनम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०व्यासवाक्येत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुनरेवमहर्षिस्तंकृष्ण
द्वैपायनोमुनिः ॥ अजातशत्रुकोतेयमिदंवचनमब्रवीत् १

३६ । ३७ मममांमयावानदूषयसे तेत्वया निष्कृतिःप्रायश्चित्तम् ३८ । ३९ उदकस्यार्थप्रयोजनमाचमनादिकर्तुमितिशेषः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ आखंशायि
कादात्पर्यमाहदंडइति ४७ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा०नीलकंठीयेभारतमावदीपेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ पुनरेवेति १

७

स्वधर्महतिराज्यकर्तव्यमित्युक्ते प्राजादीनामा नृण्यार्थमपितत्कर्तव्यमित्याह अरण्यइत्यादिना २।३।४।५।६।७।८ वचनहिंसाप्रधानः क्षत्रधर्मो भिमाऽस्त्वित्येवं रूपं हेतुरुक्तम् ९
आददानस्य परस्वापहतुः समानधर्मः अविषमो धर्मस्तत्र कुशलाः स्यापथेति अवश्यकर्तव्यतया व्यवस्थापयन्ति हेनरेश्वर नरेश्वरमिति पाठादौ तेरे विजयादिकं कर्तुमिति शेषः १० मर्यादतेदस्यूनपिनहन्ति

शां.रा.१२

अ०

1288

अरण्येवसतांतातभ्रातृणांतिमनस्विनाम् ॥ मनोरथामाहाराजयेतत्रासन्धुधिष्ठिर २ तानिमेभरतश्रेष्ठप्राप्तुवन्तुमहारथाः ॥ प्रशाधिपृथिवीपार्थययातिरिवनाहुषः
३ अरण्येदुःखवसतिरनुभूतातपस्विभिः ॥ दुःखस्यातिनरव्याघ्रसुखान्यनुभवन्तुवै ४ धर्ममर्थचकामंचभ्रातृभिःसहभारत ॥ अनुभूयततःपश्चात्प्रस्थाताऽसि
विशांपते ५ अर्थिनांचपितृणांचदेवतानांचभारत ॥ आनृण्यंगच्छकैतेयतत्सर्वचकरिप्यसि ६ सर्वमेधाश्वमेधाभ्यांयजस्वकुरुनंदन ॥ ततःपश्चान्महाराजग
मिष्यसिपरांगतिम् ७ भ्रातृश्वसर्वांनक्रतुभिःसंयोज्यबहुदक्षिणैः ॥ संप्राप्तःकीर्तिमतुलांपांडवेयमविप्यसि ८ विद्वस्तेपुरुषव्याघ्रवचनंकुरुसततम् ॥ शृणुष्वैवंयथा
कुर्वन्नधर्माच्चयवसेनृप ९ आददानस्यविजयंविग्रहंचयुधिष्ठिर ॥ समानधर्मकुशलाःस्थापयंतिनरेश्वर १० देशकालप्रतीक्षीयोदस्यून्मर्षयतेनृपः ॥ शास्त्रजां
द्विमास्थाययुज्यतेनैनसाहसिः ११ आदायबलिषड्भागंयोरश्रंनाभिरक्षति ॥ प्रतिगृह्णातितत्पापंचतुर्थीशेनभूमिप १२ निबोधचयथाऽऽतिष्ठन्नधर्मान्नच्यवतेनृ
पः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणामनुरुद्धयन्नपेतर्भीः १३ कामक्रोधावनादृत्यपितेवसमदर्शनः ॥ शास्त्रजांश्चद्विमास्थाययुज्यतेनैनसाहसिः १४ दैवेनाभ्याहतोराजा
कर्मकालेमहाद्युते ॥ नसाधयतियत्कर्मनतत्रादुरतिक्रमम् १५ तरसाडुद्धिपूर्ववानिग्राह्यापुवशत्रवः ॥ पापैःसहनसंदध्याद्राज्यंपुण्यंचकारयेत् १६ शूराश्चार्याश्च
सत्कार्याविद्वांसश्चयुधिष्ठिर ॥ गोमिनोधनिनश्चैवपरिपाल्याविशेषतः १७ व्यवहारेषुधर्मेषुयोक्तव्याश्चबहुश्रुताः ॥ गुणयुक्तेपिनैकस्मिन्नाविश्वसेतविचक्षणः १८
अरक्षितादुर्विनीतोमानीस्तब्धोऽभ्यसूयकः ॥ एनसायुज्यतेराजादुर्दांतइतिचोच्यते १९ येरक्षमाणाहीयंतेदैवेनाभ्याहतानृप ॥ तस्करैश्चापिहीयंतेसर्वतद्रा
जकिल्बिषम् २० सुमांत्रितेसुनीतेचसर्वतश्चोपपादिते ॥ पौरुषेकर्मणि कृतेनास्त्यधर्मोयुधिष्ठिर २१ विच्छिद्यंतेसमारब्धाःसिद्धयंतेचापिदैवतः ॥ कृतेपुरुष
कारेतुनैनःस्पृशतिपार्थिवम् २२ अत्रतेराजशार्दूलवर्तयिष्येकथामिमाम् ॥ यदृतंपूर्वराजर्वेह्यग्रीवस्यपांडव २३ शत्रून्हत्वाहतस्याजौशूरस्याक्लिष्टकर्मणः ॥
असहायस्यसंग्रामेनिर्जितस्ययुधिष्ठिर २४ यत्कर्मवैनिग्रहेशात्रवाणांयोगश्चाग्र्यःपालनेमानवानाम् ॥ कृत्वाकर्मप्राप्यकीर्तिसयुद्धाद्वाजिग्रीवोमोदतेस्वर्गलोके २५

एनसातज्जेनपापेन ११।१२ जातिष्ठमितिच्छेदः धर्मशास्त्राणानिग्रहादतिरुच्यनाज्जातादधर्मद्वेतेष्वप्यवतेतानि अनुरुच्यप्रपेतमीश्वमवति १३।१४।१५।१६ गावाचंभिमतेविचारयंतितेमोभिनोव्रत
कर्मकांडार्थविदोब्राह्मणाः गोमंतोवाधनिनोवैश्याः १७।१८ स्तब्धोभाम्न्यानमानयन्अभ्यसूयकीगुणेषुषोषदृष्टिः १९ येजनाः देवेनआवर्षणादिना २० मंत्रनीतिसहायारुपेतेपुरुषकारेकृतेऽपियविज
नाहीयंतेम्रियंतेवावहिराज्ञोऽधर्मोनास्तीत्ययः २१ । २२ । २३ शत्रून्हत्वाप्राप्यततःशत्रोःसकाशादाजौहतस्यवधंप्राप्तस्य तत्रहेतुरसहायस्योति २४ यत्कर्मकर्तव्यंतत्कर्मकृत्येति संबंधः २५

119 cm

२६ कामजः क्रोधो युद्धमूलभूतोऽग्निः चातुर्होत्रं ब्रह्माद्याः ऋत्विजाः चतुरश्वत्वारः २७ । २८ संत्यक्तात्मा संत्यक्ताहंकारः २९ योगाः क्रियायां प्रस्ताहो न्यासाजभिमानत्यागास्तैर्गुणैर्दिवोसिद्धि
यज्ञादिक्रियामन्यदीयां मानुषां च सिद्धिदं दनीतिमर्हो च पालयित्वेतियोजना स्वयंच यज्ञशीलः ३० मानुषं लोकमिति संबंधः तनुत्यजां प्रयागादौ ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति श्रीमहाभारत
संत्यक्तात्मा समरेष्वततायी शस्त्रैश्छिन्नो दस्युभिर्वध्यमानः ॥ अश्वग्रीवः कर्मशीलो महात्मा संसिद्धार्थो मोदते स्वर्गलोके २६ घनुर्यूपो रशनाज्याशरः सुक्लुवः खड्गो
रुधिरं यत्र चाज्यम् ॥ रथो वेदी कामजो युद्धमग्निश्चातुर्होत्रं चतुरो वाजिमुख्याः २७ हुत्वा तस्मिन् यज्ञवद्वावथारीन् पापान्मुक्तो राजसिंहस्तरस्वी ॥ प्राणान् हुत्वा चाव
भूथेरणे स वाजिग्रीवो मोदते देवलोके २८ राष्ट्रं रक्षन् बुद्धिपूर्वनयेन संत्यक्तात्मा यज्ञशीलो महात्मा ॥ सर्वलोकान् व्याप्य कीर्त्या मनस्वी वाजिग्रीवो मोदते देवलोके २९
दैवीं सिद्धिं मानुषां दंडनीतिं योगन्यासैः पालयित्वा मर्हो च ॥ तस्माद्राजा धर्मशीलो महात्मा वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३० विद्वांस्त्यामी श्रद्धधानः कृतज्ञस्त्यक्कालो
कं मानुषं कर्म कृत्वा ॥ मेधाविनां विदुषां समतानां तनुत्यजां लोकमाक्रम्य राजा ३१ सम्यग्वेदान् प्राप्य शास्त्राण्यधीत्य सम्यग्राज्यं पालयित्वा महात्मा ॥ चातुर्वर्ण्यं
स्थापयित्वा स्वधर्मे वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३२ जित्वा संग्रामान् पालयित्वा प्रजाश्च सोमं पीत्वा तर्पयित्वा द्विजाग्र्यान् ॥ युक्त्या दंडं धारयित्वा प्रजानां युद्धे क्षीणे मोदते
देवलोके ३३ वृत्तं यस्य श्लाघनीयं मनुष्याः संतो विद्वांसोऽर्ह्यंत्यर्हणीयम् ॥ स्वर्गं जित्वा वीरलोकान् वाप्यसिद्धिं प्राप्तः पुण्यकीर्तिर्महात्मा ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि व्यासवाक्ये चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ द्वैपायन वचः श्रुत्वा कुपिते च धनं जये ॥ व्यासमामंत्र्य
कौतेयः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न पार्थिव मिदं राज्यं न भोगाश्च पृथग्विधाः ॥ प्रीणयंति मनो मेऽज्यशोको मारुंधयत्ययम् २ श्रुत्वा वीरवि
हीनानामपुत्राणां च योषिताम् ॥ परिदेवयमानानां शान्तिं नो पलभे मुने ३ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दं व्यासो योगविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञो धर्मज्ञो वेदपारगः ४
॥ व्यास उवाच ॥ न कर्मणालभ्यते चेज्यया वानाप्यस्ति दाता पुरुषस्य काश्चित् ॥ पर्याययोगाद्विहितं विधात्रा कालेन सर्वलभते मनुष्यः ५ न बुद्धिशास्त्राध्ययनेन
शक्यं प्राप्तुं विशेषं मनुजैरकाले ॥ मुखोऽपि चाप्रोतिक्त्वा चिदर्थान्कालो हिकार्यं प्रतिनिर्विशेषः ६ नामूतिकाले पुफलं ददंति शिल्पानि मंत्राश्च तथौषधानि ॥ तान्येव
कालेन समाहितानि सिद्धयंति वर्धंति च भूतिकाले ७ कालेन शीघ्राः प्रवहंति वाताः कालेन वृष्टिर्जलदानुपैति ॥ कालेन पद्मोत्पलवज्जलं च कालेन पुष्यंति वने पुवृक्षाः ८
कालेन कृष्णाश्च सिताश्च रात्र्यः कालेन चंद्रः परिपूर्णो विवः ॥ नाकालतः पुष्पफलं दुमाणां नाकालवेगाः सरितो वहंति ९ नाकालमत्ताः खगपन्नगाश्च मृगादिपाः शैलमृगा
श्च लोके ॥ नाकालतः स्त्रीषु भवंति गर्भानायात्यकाले शिशिरोष्णवर्षाः १०
माव० चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वैपायनेति

माव० चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वेपायनेति

कुपितेराज्यकारणात् १ रुघयतिशोकोपहतोगुरुणांबधूनावावाक्वनेनृणोतीतिमावः २ वीरविहीनानांपतिहीनानां ३ । ४ नलभ्यतेवीरोहतवीरामिर्वारपस्नीभिरित्यर्थः नापिताभ्यः
काश्चित्पतिदातुंसमर्थोऽस्तीत्यर्थः कालेनलभतेनत्वकालेऽस्तत्तासांपतिलामकालोतीतइतिनवाःशोच्याः ५ विशेषंविगतंशेषमस्यास्तितद्विशेषंपुत्रादिकं ६ ददंतिददते ७ । ८ । ९ । १०

११ अस्तंगिरिभानुरभ्युपैति १२ सेनजितापुत्रशोककृतदुःखार्तेन १३ पर्यायः कालगतिः १४ महिनस्तिनहन्यते हननस्यकर्तृकर्मवानभवति तेनकर्त्रात्मवादोदेहात्मवादश्चतार्किकलोकायति
कमताक्रमेणनिरस्तौ १५ कश्चित्तार्किकः अपरःसारथ्यः स्वभावतश्चित्सत्तातः भूतानां देहाद्याकाराणां प्रभवाप्ययौ उत्पत्तिनाशौ नियतौ आत्मानकर्तृनाप्यकर्ता किंतु स्वसत्तामात्रेण महाहृदत
रंगाणां मरीचय इव भूतानामुत्पत्तिविनाशयोर्हेतुरिति भावः १६ मोहयात्तु व्याघ्रेवापचितिप्रतीकारं चरेन्न त्वध्यायन् १७ शोच्यान् शोकाक्रांतान् बालविधवयादुहित्रातुल्यान् दुःखेषु शोकजेषु मन
स्तापेषु दुःखानि शिरस्ताडनादीनि दुःखादेर्द्विगुणीकरणं मूढकार्यमित्यर्थः १८ मोहनितृतेरवधिमाह आत्मेति अर्थव्यावहारिक आत्मा अहं प्रत्ययविषयः सोऽपि मम स्वरूपेन मतः प्रथमभूतत्वात् सवां

नाकालतोभ्रियते जायते वानाकालतो व्याहरते च बालः ॥ नाकालतो यौवनमभ्युपैति नाकालतो रोहति बीजमुत्तमम् ११ नाकालतो भानुरुपैति योगं नाकालतोऽस्तंगि
रिमभ्युपैति ॥ नाकालतो वर्धते हीयते च चंद्रः समुद्रोऽपि महोर्मिमाली १२ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ गीतराज्ञा सेनजिता दुःखार्तेन युधिष्ठिर १३
सर्वानेवैष पर्यायो मर्त्यान् स्पृशति दुःसहः ॥ कालेन परिपक्वा हि भ्रियंते सर्वपार्थिवाः १४ प्रंतिचान्यान्नरा नरा जस्तानप्यन्येतथानराः ॥ संज्ञैषालौकिकी राजन्नहिन
स्तिनहन्यते १५ हंतीति मन्यते कश्चिन्नहंतीत्यपि चापरः ॥ स्वभावतस्तु नियतौ भूतानां प्रभवाप्ययौ १६ नष्टे नेवादोरेवापुत्रेपितरिवामृते ॥ अहो दुःखमिति
ध्यायन् दुःखस्यापचितिं चरेत् १७ स किं शोचसि मूढः स न शोच्यान् किमनुशोचसि ॥ यस्य दुःखेषु दुःखानि भयेषु च भयान्यपि १८ आत्माऽपि चायं नममसर्वाऽपि पृ
थिवीमम ॥ यथाममतथाऽन्येषामिति पश्यन्नमुह्यति १९ शोकस्थानसहस्राणि हर्षस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् २० एवमेतानि कालेन
प्रियद्वेष्याणि भागशः ॥ जीवेषु परिवर्तते दुःखानि च सुखानि च २१ दुःखमेवास्ति न सुखं तस्मात्तदुपलभ्यते ॥ तृष्णातिप्रभवंदुःखं दुःखार्तिप्रभवं सुखम् २२ सु
खस्यानंतरंदुःखं दुःखस्यानंतरं सुखम् ॥ न नित्यं लभते दुःखं न नित्यं लभते सुखम् २३ सुखमेवाहि दुःखांतं कदाचिदुःखतः सुखम् ॥ तस्मादेतद्वयं जह्याद्यच्छे
च्छाश्वतंसुखम् २४ सुखांतप्रभवंदुःखं दुःखांतप्रभवं सुखम् ॥ यन्निमित्तो भवेच्छोकस्तापो वा दुःखमूर्छितः ॥ आयासो वाऽपि यन्मूलस्तदेकं गमपित्यजेत् २५
सुखं वायदि वा दुःखं प्रियं वायदि वाऽप्रियम् ॥ प्राप्तं प्राप्तमुपासीत हृदयेनापराजितः २६ ईषदप्यंगदाराणां पुत्राणामाचरन् प्रियम् ॥ ततो ज्ञास्यसि कः कस्य केन वा क
थमेव च २७ ये च मूढतमालोके ये च बुद्धेः परंगताः ॥ त एव सुखमेधंते मध्यमः क्षिप्रते जनः २८

पृथिवीति सर्वप्रपंचोपलक्षणं सर्ववामभैवस्वरूपं यथाऽहं सर्वस्मादन्यः सर्वात्मा च तथाऽन्येपीत्याह यथेति एवमद्वैतात्मतत्त्वं पश्यन्नमुह्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्मिंशोकमात्मवित्' इति १९ । २०
यानि प्रियाणि तान्येव काले दुःखानि भवन्ति यानि द्वेष्याणि तान्येव सुखानि तस्माद्वा तजडस्य ताडनमिव सर्वदुःखमेव मोहात्सुखवद्विमातीत्यर्थः ३१ तृष्णायायाऽऽर्तिरनवस्थितचित्ततातज्जंदुःखं दुःख
स्यातिर्विनाशस्तज्जं सुखं २२ संततेयं सुखदुःखधारेत्यतस्तस्याज्येवेत्याह सुखस्येत्यादिना २३ । २४ दुःखमूर्छितः दुःखेन वर्धितः एकांगमपि सर्पदंष्ट्रागुष्ठवत्त्यजेत् किमुत बाह्यराज्यादीति भावः २५ हृदयेन
शोकमूलेन २६ प्रियमाचरन् कुर्वन् केन हेतुना कथं केन प्रकारेण कस्य संबंधीति ज्ञास्यसि २७ मूढजमाः प्रसुप्तनरवज्जडाः बुद्धेः परं ब्रह्मगताः प्राप्ताः अतस्त्वमधमस्तु न भवसि मध्यमोऽपि माभूरित्यर्थः २८

२९ येन तृष्णादिनिमित्तेन ३० भवामर्षी ऐश्वर्यानेश्वर्ये ३१ दीक्षामिति राज्ञो यामयोगसंन्यासस्थानीयाः मुदं पालनं कृतौ वित्तत्यागश्चेति तान्येवास्यपावनानीत्यर्थः ३२ संत्यक्तात्मानिरहंकारः
३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मोऽनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ४४ ॥ अस्मिन्नेवेति १ । २ । ३ समयमध्ययनसंप्रदायस्याविच्छेदं
आश्रिता आश्रमिणः ब्रह्मचारिण इत्यर्थः ४ । ५ कार्याणि राजकार्याणि प्रतिष्ठाप्यानि तद्वचसाऽनुष्ठेयानीत्यर्थः तथाहि । धर्माधर्मनिर्णयार्थं पर्यदमुपक्रम्य एको वाऽध्यात्मवित्तमदिति स्मरंति पर्व

इत्यब्रवीन्महाप्राज्ञो युधिष्ठिर स सेनजित् ॥ परावरलोलोकस्य धर्मवित्सुखदुःखवित् २९ येन दुःखेन यो दुःखानसजातु सुखी भवेत् ॥ दुःखानां हेतुयो नास्ति जा
यते ह्यपरात्परम् ३० सुखंच दुःखंच भवामर्षौ चलाभालाभौ मरणं जीवितंच ॥ पर्यायतः सर्वमवाप्नुवंति तस्माद्दीरो नैव हृष्येन्न शोचेत् ३१ दीक्षाराज्ञः संयुगे युद्धमा
दुर्योगं राज्ये दंडनीत्यांच सम्यक् ॥ वित्तत्यागो दक्षिणार्चा च यज्ञे सम्यग्दानं पावनानीति विद्यात् ३२ रक्षन् राज्यां बुद्धिपूर्वनयेन संत्यक्तात्मा यज्ञशीलो महात्मा ॥ सर्वा
नलोकान् धर्मदृष्ट्या चरंश्चाप्यूर्ध्वदेहान् मोदते देवलोकं ३३ जित्वा संग्रामान्पालयित्वा चराष्ट्रं सोमपीत्वा वर्धयित्वा प्रजाश्च ॥ युक्त्या दंडं धारयित्वा प्रजानां युद्धे क्षीणो
मोदते देवलोके ३४ सम्यग्देवान्प्राप्य शास्त्राण्यधीत्य सम्यग्ग्राज्यं पालयित्वा च राजा ॥ चातुर्वर्ण्यं स्थापयित्वा स्वधर्मे पूतात्मा विमोदते देवलोके ३५ यस्य वृत्तनमस्यं
ति स्वर्गस्थस्यापि मानवाः ॥ पौरजानपदामात्याः सराजाराजसत्तमः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० सेनजिदुपाख्याने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्नेव प्रकरणे धर्मनंजयमुदारधीः ॥ अभिनीततरं वाक्यमित्युवाच युधिष्ठिरः १ यदेतन्मन्यसे पार्थ न ज्यायोऽस्ति धनादिति ॥ न स्वर्गो
न सुखं नार्थो निर्धनस्येति तन्मृषा २ स्वध्याययज्ञसंसिद्धादृश्यं ते बहवो जनाः ॥ तपोरताश्च मुनयो येषां लोकाः सनातनाः ३ ऋषीणां समयं शश्वद्येरक्षंति धनं ज
य ॥ आश्रिताः सर्वधर्मज्ञा देवास्तान् ब्राह्मणान्विदुः ४ स्वाध्यायनिष्ठान् हि ऋषीन् ज्ञाननिष्ठांस्तथाऽपरान् ॥ बुद्धयेथाः संततं चापि धर्मनिष्ठान् धनं जय ५ ज्ञान
निष्ठेषु कार्याणि प्रतिष्ठाप्यानि पांडव ॥ वैखानसानां वचनं वथानो विदितं प्रभो ६ अजाश्च पृथग्धैव सिकताश्चैव भारत ॥ अरुणाः केतवश्चैव स्वाध्यायेन दिवंगताः
७ अवाप्यैतानि कर्माणि वेदोक्तानि धनं जय ॥ दानमध्ययनं यज्ञो निग्रहश्चैव दुर्यहः ८ दक्षिणेन च पंथानमर्थं ज्ञोयेदिवंगताः ॥ एतान् क्रियावतां लोकानुक्तवान् पू
र्वमप्यहम् ९ उत्तरेण तु पंथानं नियमाद्यं प्रपश्यसि ॥ एते यागवतां लोकान्ति पार्थ सनातनाः १० तत्रोत्तरांगतिं पार्थ प्रशंसंति पुराविदः ॥ संतोषो वै स्वर्गतमः
संतोषः परमं सुखम् ११ तुष्टेर्न किंचित्परमं साम्प्रत्यक् प्रतितिष्ठति ॥ विनीतक्रोधहर्षस्य सततं सिद्धिरुत्तमा १२

स्वेन वरणीय इति शेषः कव्यानीतिपाठे पिड्याणि हवींषि ज्ञाननिष्ठेभ्य एव देयानीत्यर्थः । ज्ञाननिष्ठेषु कृष्यानि प्रतिपाद्यानीत्येव वैखानसानां वचनम् ६ अजादयो बालस्त्रियवद्वर्षीणां ग
णविशेषाः ७ । ८ एतान् द्युत्तरान् क्रियावतां कर्मिणाम् ९ उत्तरेण उत्तरतः स्थितम् १० गतिद्वयादप्यधिकमाह संतोष इति संतोषः परं वैराग्यं परमं सुखं केवलम् ११ सागृष्टिः परमवैरा
ग्याभिधा उत्तमा सिद्धिर्विनीतक्रोधहर्षस्य क्रोधादिजयिनः सम्यक्प्रतितिष्ठति इतरस्य तु नेत्यर्थः १२

१३ । १४ । १५ आत्मज्योतिषात्मजस्यतिर्वाणमोक्षः १६ वृत्तंजीर्णंतिर्हते १७ धनहेतोर्धर्मायवित्तस्यार्जनेतिशेषः तदाश्रयोधर्मोयज्ञादिस्तस्मिन्नपिभूयान्दोषोऽस्ति १८ ईहमाने
वधनार्थेना १९ सम्यक्साधुकमद्वयतःप्रोहपुक्तामेवतद्धनंतिनस्वप्रोहानितिप्राहुः २० विंशतिनाधनमाप्तिर्नास्तीत्यर्थः । प्राप्तमपियथावयंसर्वथाप्रतिकूलं नानामपहेतुत्वात् २० संभिन्नवृत्तः
संकीर्णस्वभावः वीतंगतंभाविशोकजंमयंयस्मात्सर्वीतशोकमयः अल्पेनधनेनहेतुनापुषितस्तृष्णावान्नसन्तुष्टंस्तेनप्रोहेणजायमानांब्रह्महत्यांनबुध्यतेलोभी अल्पार्थेपिब्रह्महत्यामर्जयतीत्यर्थः २१
दुर्लभंधनंप्राप्यानुकूलेभ्योपिभृत्येभ्योदत्त्वादसुभयादिवभृशमनुत्पद्यतइतिसंबंधः वित्तव्ययमहदुःखंभवतीत्यर्थः २२ देवस्वं तथात्रैवार्थिकाधिकान्नोयःसहिसोमंपिबेहिजः । प्राक्सौमिकीःक्रियाः

अत्राप्युदाहरंतीमांसायांगीताययातिना ॥ योऽभिप्रेत्याहरेत्कामान्कर्मोऽज्ञानीवसर्वशः १३ यदाचायंनविभेतियदाचास्मान्नविभ्यति ॥ यदानेच्छातिनद्वेष्टिब्रह्मसं
पद्यतेतदा १४ यदानभावंकुरुतेसर्वभूतेषुपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा १५ विनीतमानमोहश्चबहुसंगविवाजितः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिषःसाधोर्नि
र्वाणमुपपद्यते १६ इदंतुष्टाणुमेपार्थबुवतःसंयतेन्द्रियः ॥ धर्ममन्येवृत्तमन्येधनमीहंतिचापरे १७ धनहेतोर्द्विहेततस्यानीहागरीयसी ॥ भूयान्दोषोहिवित्तस्यय
श्चधर्मस्तदाश्रयः १८ प्रत्यक्षमनुपश्यामित्वमपिद्रष्टुमर्हसि ॥ वर्जनंवर्जनीयानामीहमानेनदुष्करम् १९ येवित्तमभिपद्यंतेसम्यक्कंतेषुदुर्लभम् ॥ दुह्यतःप्रेतित
त्प्राहुःप्रतिकूलंयथातथम् २० यस्तुसंभिन्नवृत्तःस्याद्द्वितीशोकभयोनरः ॥ अल्पेनदृषितोदुह्यन्ब्रूणहत्यांनबुध्यते २१ दुष्यत्याददतोभृत्यानित्यंदस्युभयादिव ॥
दुर्लभंचधनंप्राप्यभृशंदत्त्वाऽनुत्पद्यते २२ अधनःकस्यविवाच्योविमुक्तःसर्वशःसुखी ॥ देवस्वमुपगृह्यैवधनेनसुखीभवेत् २३ तत्रगाथांयज्ञगीतांकीर्तयंतिपुरा
विदः ॥ त्रयीमुपाश्रितांलोकेयज्ञसंस्तरकारिकाम् २४ यज्ञायसृष्टानिधनानिधात्रायज्ञायसृष्टःपुरुषोरक्षिताच ॥ तस्मात्सर्वयज्ञेषुवोपयोज्यधनंनकामाय
हितंप्रशस्तम् २५ एतत्स्वार्थेचकौतेयधनंधनवतांवर ॥ धाताददातिमर्त्येभ्योज्ञार्थमितिबिद्वित् २६ तस्माद्बुद्धयंतिपुरुषानहितत्कस्यचिद्बुधम् ॥ श्रद्ध
धानस्ततोलोकोदद्याच्चैवयजेतच २७ लब्धस्यत्यागमित्याहुर्नभोग्नचसंक्षयम् ॥ तस्यकिंसंचयेनार्थःकार्येज्यायसितिष्ठति २८ येस्वधर्मादपेतेभ्यःप्रयच्छंत्य
ल्पबुद्धयः ॥ शतवर्षाणितेप्रेत्यपुरीषंभुंजतेजनाः २९ अनर्हतेयददातिनददातियदहते ॥ अर्हानर्हापरिज्ञानादानधर्मोऽपिदुष्करः ३० लब्धानामपिवित्तानां
बोधव्यौद्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रेप्रतिपत्तिश्चपात्रेचाप्रतिपादनम् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०युधिष्ठिरवाक्येषाद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ध ॥

कुर्याद्यस्यात्रवार्षिकंमवेत्'इतिस्मृतेरल्पमपिसंचितंधनंदेवस्वमेवतदाप्युपसंभृद्देवेभ्योऽदत्त्वेनतेनतावताऽपिसुखीभवेत्किंनुलाभाहोमःप्रवर्ततइतिन्यायेनतृष्णाधिक्यादुःखमेवानुभवतीत्यर्थः
२३ गाथांवैदिकजनेयज्ञमतिष्ठाकरीम् २४ तामाहयज्ञायेति २५ एतद्धनंस्वार्थे चायज्ञार्थेपि २६ तस्मादिति धनस्वार्थतस्यापिनास्तीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'मायुधःकस्यस्विद्धनम्'इति फलि
तमाह अहधानतइति । इत्याहुःप्रशस्तमाहुरित्यर्थः कार्येत्यागकूपे २६ । २७ अपात्रेधनंनदेयमित्याह । यदाति २९ । ३० । ३१ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठी
येभारतभावद्विपेद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ध ॥ ॥

अभिमन्याविति १ वृषसेनेकर्णे पाठांतरैवमुषेणोऽपि स एव २ । ३ । ४ । ५ । ६ पररथाजं पररथानां पीडकं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आमर्षयन्निश्चिन्वन् १६ । १७

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अभिमन्यो हते बाले द्रौपद्यास्तनयेषु च ॥ वृष्टयुग्मे विराटे च द्रुपदे च महीपतौ १ वृषसेने च धर्मज्ञे वृष्टकेतौ तु पार्थिवे ॥ तथाऽन्येषु नरेन्द्रेषु नानादे
श्येषु संयुगे २ न च मुंचति मां शोको ज्ञातिघातेन मातुरम् ॥ राज्यकामुकमत्युग्रं स्ववंशोच्छेदकारिणम् ३ यस्याकिक्रीडमानेन मया वै परिवर्तितम् ॥ समयारा
ज्यलुब्धेन गमियो युधिपातितः ४ यदा ह्येनं विघूर्णितमपश्यं पार्थसायकैः ॥ कंपमानं यथा वज्रैः प्रेक्ष्यमाणं शिखंडिना ५ जीर्णसिंहमिव प्रांशुं नरसिंहं पितामहम् ॥
कार्यमाणं शरैर्दृष्ट्वा भृशं मे व्यथितं मनः ६ प्राङ्मुखं सीदमानं चरथे पररथारुजम् ॥ पूर्णमानं यथा शैलं तदामेक इमलोऽभवत् ७ यः स बाणधनुष्पाणियो धयामास
भार्गवम् ॥ बहून्यहानि कौरव्यः कुरुक्षेत्रे महाभूधे ८ समेतं पार्थिवं क्षत्रं वाराणस्यां नदीसुतः ॥ कन्यार्थमाह्वयद्दीरोरथेनैकेन संयुगे ९ येन चोग्रायुधो राजा चक्र
तीक्ष्णरासदः ॥ दग्धश्चास्त्रप्रतापेन समयायुधिघातितः १० स्वयं मृत्युं रक्षमाणः पांचाल्ययः शिखंडिनम् ॥ न बाणैः पातयामास सोऽर्जुनेन निपातितः ११ यदै न
पतितं भूमावपश्यं रुधिराक्षितम् ॥ तदैवाविश दत्युग्रो ज्वरो मां मुनिसत्तम १२ येन संवर्धिता बाला येन स्मपरिरक्षिताः ॥ समयाराज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥
अल्पकालस्य राज्यस्य कृते मूढेन घातितः १३ आचार्यश्च महेश्वासः सर्वपार्थिवपूजितः ॥ अभिगम्य रणे मिथ्यापापेनोक्तः सुतं प्रति १४ तन्मे ददति गात्राणि
यन्मां गुरुरभाषत ॥ सत्यमाख्या हिराजं स्त्वं यदि जीवति मे सुतः १५ सत्यमामर्षयन् विप्रो मायितत्परिपृष्टवान् ॥ कुंजरं चांतरं कृत्वामिथ्योपचरितं मया १६ सुभृ
शं राज्यलुब्धेन पापेन गुरुघातिना ॥ सत्यं च कुमुन्मुच्य मया स गुरुराहवे १७ अश्वत्थामा हत इति निरुक्तः कुंजरे हते ॥ कौल्लोकांस्तु गमिष्यामि कृत्वा कर्मसु दुष्क
रम् १८ अघातयंचयत्कर्णं समरेष्वपलायिनम् १९ ज्येष्ठभ्रातरमत्युग्रं कोमतः पापकृतम् ॥ अभिमन्युंचयद्बालं जातं सिंहमिवाद्रिषु २० प्रावेशय महं लुब्धो
बाहिर्नाद्रोणपालितां ॥ तदा प्रभृतिर्वीभत्सुं न शक्रो मिनिरीक्षितुम् २१ कृष्णंच पुंडरीकाक्षं किलिबषी भूणहायथा ॥ द्रौपदीं चापि दुःखार्तां पंचपुत्रैर्विना कृतां २२
शोचामि पृथिवीं हीनां पंचभिः पर्वतैरिव ॥ सोऽहमागस्करः पापः पृथिवीनां शकारकः २३ आसीन एव मे वेदं शोषयिष्ये कलेवरम् ॥ प्रायोपविष्टं जानीध्वमथ मां
गुरुघातिनम् २४ जातिष्वन्यास्वपियथानभवेयं कुलांतरकृत् ॥ न भोक्ष्ये न च पानीयमुपभोक्ष्ये कथंचन २५ शोषयिष्ये प्रियान् प्राणानि हस्थोऽहं तपोधनाः ॥
यथेष्टं गम्यतां काममनुजाने प्रसाद्य वः २६ सर्वे मामनुजानीत त्यक्ष्यामीदं कलेवरम् ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमेवं वादिनं पार्थवंशुशोकेन विह्वलम् २७ मैवमि
त्यब्रवीद्व्यासो निगृह्य मुनिसत्तमः २८ ॥ व्यास उवाच ॥ अतिवेलं महाराज न शोकं कर्तुमर्हसि ॥ पुनरुक्तं तु वक्ष्यामि दिष्टमेतदिति प्रभो २९ संयोगाविप्रयो
गांता जातानां प्राणिनां ध्रुवम् ॥ बुद्धदा इव तोयेषु भवंति न भवंति च ३०

३१ आलस्यं तत्काले सुखमपि दुःखांतं दाक्ष्यं तत्काले दुःखमपि सुखोदयं । भूतिरणिमादिः ३२ । ३३ अतएव कर्मभ्यः कर्मणामप्येतद्विशेषः ३४ ॥ इति श्रीमच्छां० शां० नीलकण्ठीये भारत
मावदीपे सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्ञातीति अभ्युत्सि सृजतस्त्यक्तुमिच्छतः १ । २ । ३ कल्याणमिच्छता सुखादिकं कथं प्रतिपत्तव्यं केन प्रकारेण हृत्वेनाऽनिष्टत्वेनो
दासीनत्वेन वा ज्ञातव्यं ४ आत्मानं देहं पुत्रं मनुजनं तन्मव्यवधानेनैव देहस्वभावमाप्तेषु वा दौर्ध्रविषादौ न कुर्वीत किंतु दासीतैवेति भावः ५ । ६ प्रसिच्यते किं ब्रह्मं यमवतीत्यर्थः ७ भोगान् भो

सर्वेक्षयां तानि च याः पतनां ताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतं हि जीवितम् ३१ सुखं दुःखांतं मालस्यं दाक्ष्यं दुःखं सुखोदयम् ॥ भूतिः श्रीर्हीर्घृतिः
कीर्तिर्दक्षेव सति नालसे ३२ नालं सुखाय सुहृदो नालं दुःखाय शत्रवः ॥ न च प्रजाऽलमर्थेभ्यो न सुखेभ्योऽप्यलं धनम् ३३ यथा सृष्टोऽसि कौंतेय धात्रा कर्मसु तत्कुरु ॥
अतएव हि सिद्धिस्तेनेशस्त्वं कर्मणां नृप ३४ ॥ इति श्रीमद्भारतेशांतिपर्वणि राजधर्मा० व्यासवाक्ये सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ज्ञातिशोकाभितप्तस्य प्राणान्भ्युत्सि सृक्षतः ॥ ज्येष्ठस्य पांडुपुत्रस्य व्यासः शोकमपानुदत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ अ
श्मगीतं न रव्याघ्रतन्निबोधयुधिष्ठिर २ अश्मानं ब्राह्मणं प्राज्ञं वैदेहोजनको नृपः ॥ संशयं परिपप्रच्छ दुःखशोकसमन्वितः ३ ॥ जनक उवाच ॥ आगमे यदि
वाऽप्याये ज्ञातीनां द्रविणस्य च ॥ नरेण प्रतिपत्तव्यं कल्याणं कथमिच्छता ४ ॥ अश्मोवाच ॥ उत्पन्नमिममात्मानं नरस्यानंतरंततः ॥ तानि तान्यनुवर्तते
दुःखानि च सुखानि च ५ तेषामन्यतरापतौ यद्यदेवोपपद्यते ॥ तदस्य चेतनामाशुहरत्यग्रमिवानिलः ६ अभिजातोऽस्मि सिद्धोऽस्मि नास्मि केवलमानुषः ॥
इत्येभिर्हेतुभिस्तस्य त्रिभिश्चितं प्रसिच्यते ७ संप्रसक्तमना भोगान्विसृज्य पितृसंचितान् ॥ परिक्षीणः परस्वानामादानं साधुमन्यते ८ तमतिक्रांतमर्यादमाददा
नमसां प्रतम् ॥ प्रतिषेधंति राजानो लुब्धा मृगमिवेषुभिः ९ ये च विंशतिवर्षावा त्रिंशद्दर्षाश्च मानवाः ॥ परेण ते वर्षशतान्न भविष्यंति पार्थिव १० तेषां परमदुःखा
नां बुद्ध्या भिषज्यमाचरेत् ॥ सर्वप्राणभृतां तृप्तं प्रेक्षमाणस्ततस्ततः ११ मानसानां पुनर्योनिर्दुःखानां चित्तविभ्रमः ॥ अनिष्टोपनिपातो वा तृतीयं नोपपद्यते १२
एवमेतानि दुःखानि तानि तानि ह मानवम् ॥ विविधान्युपवर्तते तथा संस्पर्शजान्यपि १३ जरा मृत्युहि भूतानां खदितारौ तृकाविव ॥ बलिनां दुर्बलानां च ह
स्वानां महतामपि १४ न कश्चिज्जात्वतिक्रमे जरा मृत्युहि मानवः ॥ अपि सागरपर्यं तां विजित्ये मां वसुंधराम् १५ सुखं वायदि वा दुःखं भूतानां पर्युपस्थितम् ॥
प्राप्तव्यमवशैः सर्वपरिहारो न विद्यते १६

ननटनर्तकादिद्वारा व्ययीकृत्य आदानं चौर्यसाधुदितं ८ असां प्रतममुक्तं यथा स्यात्तथा ह पुभिः प्रतिषेधंति निघ्नंतीत्यर्थः लुब्धा व्याधाः ९ ये चोरास्ते परेण विंशत्या दिवर्षा दूर्ध्ववर्षशतादशतवर्षपर्यंतं
नमविष्यंति न जीविष्यंति चौर्यप्रसक्ताः सद्य एव मार्यं त इत्यर्थः १० तेषां दारिद्र्योत्थानां भिषज्यं प्रतीकारं तमेवाह सर्वेति । 'दुःखे दुःखाधिकान्पश्येत्सुखे पश्येत्सुखाधिकान् ॥ आत्मानं हर्षशोकाभ्यां श
भ्रम्यामिव नार्पयेत्' इति भावः ११ विभ्रमो विपर्यासः अनिष्टोपनिपातो विविधानिष्टवृद्धिरिति अनिष्टपुत्रशोकादितत्प्राप्तिर्वा १२ संस्पर्शजानि विषयसंग्रहानि १३ १४ १५ प्राप्तव्यं भोक्तव्यं १६

तेऽर्था जरादयः पदार्थाः ततोऽन्यथाऽजरत्वादिरूपेण ये मनुष्यस्य कांक्षिता इष्टाः १७ विधानमदृष्टम् १८ प्राप्तिर्लभो व्ययामः श्रमः अलाम इति यावत् तयोर्योगः प्रतिष्ठितं विधानमित्यनुपपद्य
ते १९ गंधेति फलस्थानं गंधादयो निवर्तते पूर्वपूर्वं उत्तरे उत्तरे उपयाति तथैव सुखादीन्यप्रत्याख्येयानि अनुसृत्य वर्तते विद्वान् २० । २१ । २२ । २३ । २४ बुभुक्षाः क्षुरप्रभृतयः २५ निर्माणेऽदृष्टे से

पूर्वेव यासि मध्ये वाऽप्युत्तरे वा नराधिप ॥ अवर्जनीयास्तेऽर्था वैकांक्षिता ये ततोऽन्यथा १७ अप्रियैः सह संयोगो विप्रयोगश्च सुप्रियैः ॥ अर्थानर्थौ सुखं दुःखं विधानमनु
वर्तते १८ प्रादुर्भावश्च भूतानां देहत्यागस्तथैव च ॥ प्राप्तिर्व्यायामयोगश्च सर्वमेतत्प्रतिष्ठितम् १९ गंधवर्णरसस्पर्शानि वर्तते स्वभावतः ॥ तथैव सुखदुःखानि विधा
नमनुवर्तते २० आसनं शयनं यानमुत्थानं पानभोजनम् ॥ नियतं सर्वभूतानां कालेनैव भवत्युत् २१ वैद्याश्चाप्यातुराः संति बलवंतश्च दुर्बलाः ॥ श्रीमंतश्चापरेषण्डा
विचित्रः कालपर्ययः २२ कुले जन्मतथा वीर्यमारोग्यं रूपमेव च ॥ सौभाग्यमुपभोगश्च भवितव्येन लभ्यते २३ संति पुत्राः सुबहवो दरिद्राणामनिच्छताम् ॥ नास्ति पु
त्रः समृद्धानां विचित्रं विधिचेष्टितम् २४ व्याधिरग्निर्जलं शस्त्रं बुभुक्षाश्चापदो विषम ॥ ज्वरश्च मरणं जंतोरुच्चाच्च पतनं तथा २५ निर्माणेयस्य यदिष्टं तेन गच्छति सेतुना
॥ दृश्यते नाप्यतिक्रामन्न निष्क्रांतोऽथवा पुनः ॥ दृश्यते चाप्यतिक्रामन्न निग्राह्योऽथवा पुनः २६ दृश्यते हि युवैव हे विनश्यन्वसुमान्नरः ॥ दरिद्रश्च परिक्लिष्टः शतवर्षो
जरान्वितः २७ अकिंचनाश्च दृश्यंते पुरुषाश्चिरजीविनः ॥ समृद्धे च कुले जाता विनश्यंति पतंगवत् २८ प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ काष्ठान्यपि हि
जीर्यंते दरिद्राणां च सर्वशः २९ अहमेतत्करोमीति मन्यते कालो दितः ॥ यद्यदिष्टमसंतोषादुरात्मा पापमाचरेत् ३० मृगयाक्षाः स्त्रियः पानं प्रसंगानि दिता बुधैः ॥
दृश्यंते पुरुषाश्चात्र संप्रयुक्ता बहुश्रुताः ३१ इति कालेन सर्वार्थानीप्सितानीप्सितानिह ॥ स्पृशंति सर्वभूतानि निमित्तं नोपलभ्यते ३२ वायुमाकाशमग्निं च चंद्रादित्यावहः
क्षये ॥ ज्योतीं पिसरितः शैलान्कः करोति विर्तिच ३३ शीतमुष्णं तथाऽमर्षकालेन परिवर्तते ॥ एवमेव मनुष्याणां सुखदुःखे न रर्षभ ३४ नौषधानि न मंत्राश्च न होमानपु
नर्जपाः ॥ त्रायंते मृत्युनोपेतं जरया चापि मानवम् ३५ यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ ॥ समेत्य च व्यपेयातां तद्रूतसमागमः ३६ ये चैव पुरुषाः स्त्रीभिर्गीतवाद्यै
रुपस्थिताः ॥ ये चानाथाः परान्नादाः कालस्तेषु समक्रियः ३७ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयम् ३८ नैवास्य कश्चिद्
वितानायं भवति कस्यचित् ॥ पथिसंगतमेवेदं दारवंधुसुहृज्जनैः ३९ कासं कचगमिष्यामि को न्वहं किमिहा स्थितः ॥ कस्मात्किमनुशोचयमित्येवं स्थापयेन्मनः ४०

तुना कर्ममर्यादयाऽतिक्रामन्नति प्राप्य निष्क्रांतो न दृश्यते किंतु पापेन सद्यो बध्यत एव कश्चित् निग्राह्यो न भवतीत्यपि दृश्यते २५ । २७ । २८ । २९ । ३० प्रसंगाद्युद्धविवादादयः अत्र मृगयादौ ३१
इह निमित्तं नोपलभामहे किं त्वदृष्टनिमित्तमेव तदित्यर्थः ३२ यथा वाय्वादिरीशकृतत्वादिना इत्येवं दुःखमपीत्याह वायुमित्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उपस्थिताः सेविताः कालो मृ
त्युः ३७ । ३८ पथि मार्गे अन्यैरिवेह दारादिभिः संगतं ज्ञेयम् ३९ स्थापयेद्विचारे इति शेषः ४०

४१ एवमिष्टवियोगेशोकोनकार्यद्वयत्वात्मुत्रनरकपातमयादपिशोकोनकार्यद्वयत्वाह नष्टपूर्वमित्यादिमा आगमैकगम्यः परलोकआगमेचयुद्देशप्रधातिनासनश्यतीतिनष्टमतोवैवतेशोकइत्यर्थः ४२ धर्म्याणिधर्मावहानि ४३ । ४४ । ४५ । ४६ नागागजाःउत्तमैर्बलिष्ठैः ४७ । ४८ । ४९ अध्वानंतंसारमार्गं अवशादितिच्छेदः ५० अभ्येत्याविर्मवति नित्यात्मपक्षेजीवादेहोत्पत्तिर

अनित्येप्रियसंवासेसंसारेचक्रवृत्तौ ॥ पथिसंगतमेवैतद्भातामातापितासखा ४१ नष्टपूर्वप्रत्यक्षं परलोकंविदुर्बुधाः ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्यश्रद्धातव्यंभूषता ४२ कुर्वीतपितृदेवत्यं धर्म्याणिचसमाचरेत् ॥ यजेच्चविद्वान्विधिवन्निर्वर्गचाप्युपाचरेत् ४३ सन्निमज्जेज्जगदिदंभीरेकालसागरे ॥ जरामृत्युमहाग्राहेनकश्चिदवबुध्यते ४४ आयुर्वेदमधीयानाःकेवलंसपरिग्रहाः ॥ दृश्यंतेबहवोवैद्याव्याधिभिःसमभिभुताः ४५ तेपिबंतःकषायांश्चसर्पीषिविविधानिच ॥ नमृत्युमतिवर्ततेवेला मिवमहोदधिः ॥ ४६ ॥ रसायनविदश्चैवसुप्रयुक्तरसायनाः ॥ दृश्यंतेजरयाभग्नानगानागैरिवोत्तमैः ४७ तथैवतपसोपेताःस्वाध्यायाभ्यसनेरताः ॥ दातारो यज्ञशीलाश्चनतरंतिजरांतकौ ४८ नह्यहानिनिवर्ततेनमासानपुनःसमाः ॥ जातानांसर्वभूतानानपक्षानपुनःक्षपाः ४९ सोऽयंविपुलमध्यानंकालेनध्रुवमध्रुवः ॥ नरोऽप्यशःसमभ्येति सर्वभूतनिषेवितम् ५० देहोवाजीवतोऽभ्येतिजीवोवाऽभ्येतिदेहतः ॥ पथिसंगममभ्येतिदारैरन्यैश्चबन्धुभिः ५१ नायमत्यंतसंवासोलभ्यते जातुकेनचित् ॥ अपिस्वेनशरीरेणकिमुतान्येनकेनचित् ५२ कनुतेऽप्यपिताराजनकनुतेऽप्यपितामहाः ॥ नत्वंपश्यसितानद्यनत्वांपश्यंतितेऽनघ ५३ नचैव पुरुषोद्रष्टास्वर्गस्यनरकस्यच ॥ आगमस्तुसतांचक्षुर्नृपतेतमिहाचर ५४ चरितब्रह्मचर्योहिप्रजायेतयजेतच ॥ पितृदेवमनुष्याणामानृष्यादनसूयकः ५५ स यज्ञशीलःप्रजनेनिविष्टःप्राग्ब्रह्मचारीप्रविविक्तचक्षुः ॥ आराधयेत्स्वर्गमिमंचलोकंपरंचमुक्ताहृदयव्यलीकम् ५६ समंहिधर्मचरतोऽनृपस्यद्रव्याणिचाभ्याहरतो यथावत् ॥ प्रवृत्तधर्मस्ययशोऽभिवर्धतेसर्वेषुलोकेषुचराचरेषु ५७ इत्येवमाज्ञायविदेहराजोवाक्यंसमग्रंपरिपूर्णहेतु ॥ अश्मानमामंन्यविशुद्धबुद्धिर्ययौष्टहंस्वंप्रति शांतशोकः ५८ तथात्वमप्यच्युतमुंचशोकमुत्तिष्ठशक्रोपमहर्षमेहि ॥ क्षात्रेणधर्मेणमहीजितातेतांभुंक्ष्वकुंतीसुतमाज्वमंस्थाः ५९ ॥ ॥ इतिश्रीम०शां०राज ध०व्यासवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अव्याहरतिराजेंद्रधर्मपुत्रेयुधिष्ठिरे ॥ गुडाकेशोहृषीकेशमभ्यभाषतपांडवः १ अर्जुनउवाच ॥ ॥ ज्ञातिशोकाभिसंतप्तोधर्मपुत्रःपरंतपः ॥ एषशोकार्णवेमग्रस्तमाश्वासयमाधव २

नित्यात्मपक्षेदेहाज्जीवोत्पत्तिर्विमवतु सर्वथादारादिसंगमःपांयसंगमतुल्यएवेत्यर्थः ५१ संवासःसहावस्थानं ५२ । ५३ । ५४ प्रजायेतपुत्रादीनुत्पादयेत् आनृष्याद्धेतोः ५५ प्रजनेप्रजोत्पादने हृदयव्यलीकंहृत्स्थमप्रियंशोकमनृत्तवाममत्वाद्यध्यासंमुक्त्वास्वर्गमिमंचलोकंपरंपरमात्मानंवाआराधयेत् ५६ समंरागद्वेषवर्जयथास्यात्तथाधर्मेचरतः ५७ । ५८ हेअच्युतेति स्वधर्माच्च्युतोसीत्यर्थः तेस्त्वया ५९ ॥ इतिज्ञातिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अव्याहरति हेत्वभावेऽपिशोकोबाधतेइतिविस्मयान्मौनमास्थिते १ । २

तेवयम् १ पर्यवर्ततअभिमुखोऽभूत् ४ । ५ भुर्जरजःसंप्रगृह्यहस्तेहृत्वा ६ व्याकोशं विकसितम् ७ हताः अस्मिन्संधिरार्षः ८ लाभाः अर्घाः ९ । १० । ११ । १२ मृतान्महानुभावान्श्रुत्वा तान्बधून्शोचिर्तुनार्हसीतिसंबंधः १३ सृजयस्यपुत्रःसहदेवस्तस्यशोकेनार्तं सहदेवायसार्जयायेतिब्राह्मणात् १४ अविमुक्ताइति मरणेऽपिसुखादेर्वियोगोनास्तीतिप्रायोपवेशनंव्यर्थमितिमा

सर्वेस्मतेसंशयिताःपुनरेवजनार्दन ॥ अस्यशोकंमहाबाहोप्रणाशयितुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुगोविंदोविजयेनमहात्मना ॥ पर्यवर्तत राजानंपुंडरीकेशोऽच्युतः ४ अनतिक्रमणीयोहिधर्मराजस्यकेशवः ॥ बाल्यात्प्रभृतिगोविंदःप्रीत्याचाभ्यधिकोऽर्जुनात् ५ संप्रगृह्यमहाबाहुर्भुजंचंदनभूषितम् ॥ शैलस्तंभोपमंशौरिरुवाचाभिविनोदयन् ६ शुशुभेवदनंतस्यसुदंष्ट्रंचारुलोचनम् ॥ व्याकोशमिवविस्पष्टंपद्मंसूर्यइवोदितं ७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ माकृथाःपुरुषव्याघ्रशोकंत्वंगात्रशोषणम् ॥ नदितेसुलभाभूयोयेहताऽस्मिन्नरणाजिरे ८ स्वप्रलब्धायथालाभावितथाःप्रतिबोधने ॥ एवंतेक्षत्रियाराजन्येव्यतीतामहारणे ९ सर्वेऽप्यभिमुखाःशूराविजितारणशोभिनः ॥ नैषांकश्चित्पृष्ठतोवापलायन्वापिपातितः १० सर्वेत्यक्त्वाऽत्मनःप्राणान्युद्धावीरामहामृधे ॥ शस्त्रपूतादिवंप्राप्तानताच्छोचितुमर्हसि ११ क्षत्रधर्मरताःशूरावेदवेदांगपारगाः ॥ प्राप्तावीरगतिपुण्यांतान्नशोचितुमर्हसि १२ मृतान्महानुभावांस्त्वंश्रुत्वैव पृथिवीपतीन् ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् १३ सृजयपुत्रशोकार्तेयथाऽयंनारदोऽब्रवीत् ॥ सुखदुःखैरहंत्वंचप्रजाःसर्वाश्चसृजय १४ अविमुक्ता मरिष्यामस्तत्रकापरिदेवना ॥ महाभाग्यंपुराराज्ञाकीर्त्यमानंमयाशृणु १५ गच्छावधानंनृपतेततोदुःखंप्रहास्यसि ॥ मृतान्महानुभावांस्त्वंश्रुत्वैवपृथिवी पतीन् १६ शममानयसंतापंशृणुविस्तरशश्वमे ॥ क्रूरग्रहाभिशनममायुर्वर्धनमुत्तमं १७ आग्निमाणांक्षितिभुजामुपादानंमनोहरम् ॥ आविक्षितंमरुतंचमृतंमुं जयशुश्रुम् १८ यस्यसेंद्राःसवरुणाबृहस्पतिपुरोगमाः ॥ देवाविश्वसृजोराज्ञोयज्ञमीयुर्महात्मनः १९ यःस्पर्धयाऽजयच्छक्रंदेवराजंपुरंदरम् ॥ शक्रप्रियेषीयं विद्वान्प्रत्याचष्टबृहस्पतिः २० संवर्तायाजयामासयवीयान्सबृहस्पतेः ॥ यस्मिन्प्रशासतिमहीचपतौराजसत्तम ॥ अकृष्टपच्यापृथिवीविवभौचैत्यमालिनी २१ आविक्षितस्यवैसत्रेविश्वेदेवाःसभासदः ॥ मरुतःपरिवेष्टारःसाध्याश्चासन्महात्मनः २२ मरुद्गणामरुतस्ययत्सोममपिबंस्ततः ॥ देवान्मनुष्यान्गंधर्वा नत्यरिच्यंतदक्षिणाः २३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः २४ सुहोत्रंचैवातिथिनंमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्मिन्हिरण्यंवृषेमघवापरिवत्सरम् २५ सत्यनामावसुमतीयंप्राप्यऽसीज्जनाधिपम् ॥ हिरण्यमवहन्नद्यस्तस्मिन्नजनपदेश्वरे २६

वः महाभाग्यंमहात्म्यम् १९ । १६ । १७ उपादानमुपादातुंश्रोतुंयोग्यम् १८ ईयुःप्रत्यक्षमागतवंतः १९ यागंमाकुर्वीतिप्रत्याचष्टप्रत्याख्यातवान् २० । २१ 'मरुतःपरिवेष्टारोमरुतस्याव सन्नृहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रेविश्वेदेवाःसभासदः' इतिश्रुतेर्यदंशयतिआविक्षितस्येति २२ अत्यरिच्यंतपृथिव्याःदक्षिणादत्तास्तास्तैर्बोद्धमशक्याजाताइत्यर्थः २३ चतुर्भद्रतरः चत्वारि धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योख्यानिमद्रागियस्मिन्सचतुर्भद्रः त्वयाअवधिभूतेनत्वतोऽतिशयेनचतुर्भद्रइत्यर्थः २४ । २५ । २६

म.मा.टी. १७ । २८ । २९ । ३० चेत्येतेनान्वान्मवजानीहीत्यर्थः संशाम्यज्ञात्वाशातोभवेत्यर्थः ३१ अवासुजयज्ञार्थमुत्सृष्टवान् ३२ अत्यकालयत्तद्वतवान् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । सप्तस्वामिष्ठोम
 ॥२३॥ कूर्मान्कर्वटकात्रकान्मकराञ्छिशुकानपि ॥ नदीष्वपातयद्राजन्मववालोक्तपूजितः २७ हिरण्यान्पातितान्द्वामत्स्यान्मकरकच्छपान् ॥ सहस्रशोऽथशतशस्त
 तोऽस्मयदथोऽतिथिः २८ तद्विरण्यमपर्यंतमावृतंकुरुजांगले ॥ ईजानोविततेयज्ञेब्राह्मणेभ्यःसमार्पयत् २९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्य
 तरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ३० अदक्षिणमयज्वानंचेत्यसंशाम्यमाशुचः ॥ अंगं बृहद्रथंचैवमृतंसृजयशुश्रुम् ३१ यःसहस्रंसहस्राणांश्वेतानश्वानवासृजत् ॥ सहस्रं
 चसहस्राणांकन्याहेमपरिष्कृताः ३२ ईजानोविततेयज्ञेदक्षिणामत्यकालयत् ॥ यःसहस्रंसहस्राणांगजानामतिपद्भिनाम् ३३ ईजानोविततेयज्ञेदक्षिणामत्यकाल
 यत् ॥ शतंशतसहस्राणिवृषाणाहेममालिनाम् ३४ गवांसहस्रानुचरंदक्षिणामत्यकालयत् ॥ अंगस्ययजमानस्यतदाविष्णुपदेगिरौ ३५ अमाद्यदिद्रुःसोमेनद
 क्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ यस्ययज्ञेपुराजेंद्रशतसंख्येषुवैपुरा ३६ देवान्मनुष्यान्गंधर्वानित्यरिच्यंतदक्षिणाः ॥ नजातोजनितानान्यःपुमान्यःसंप्रदास्यति ३७
 यदंगःप्रददौवितंसोमसंस्थासुसप्तसु ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ३८ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ शिविमौशीनरंचैवमृतंसृजयशुश्रुम् ३९
 यइमांष्ट्रिर्वीसर्वाचर्मवत्समेष्टयत् ॥ महतारथघोषेणपृथिवीमनुनादयत् ४० एकच्छत्रमर्होचक्रैजेत्रैकैरथेनयः ॥ यावदस्यगवांश्वस्यादारण्यैःपशुभिःसह ४१
 तावतीःप्रददौगाःसशिविरौशीनरोऽश्वरे ॥ नवोढारंधुरंतस्यकंचिन्मेनेप्रजापतिः ४२ नभूतंनभविष्यंचसर्वराजसुसृजय ॥ अन्यत्रौशीनराच्छैव्याद्राजर्षीरिद्र
 विक्रमात् ४३ अदक्षिणमयज्वानंमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ४४ भरतंचैवदौष्यंतिमृतंसृजय
 शुश्रुम् ॥ शाकुंतलंमहात्मानंभूरिद्रविणसंचयम् ४५ योबद्धात्रिशतंचाश्वान्देवेभ्योयमुनामनु ॥ सरस्वतींविंशतिंचगंगामनुचतुर्दश ४६ अश्वमेधसहस्रेण
 राजसूयशतेनच ॥ इष्टवान्समहातेजादौष्यंतिर्भरतःपुरा ४७ भरतस्यमहत्कर्मसर्वराजसुपार्थिवाः ॥ खंमर्त्याइवबाहुभ्यानानुगंतुमशक्नुवन् ४८ परंसहस्राद्योव
 द्वाहयान्वेदीवितत्यच ॥ सहस्रंयत्रपद्मानांकन्यायभरतोददौ ४९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ५० रामंदाशर
 थिंचैवमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ योऽन्वकंपतवैनित्यंप्रजाःपुत्रानिवौरसान् ५१ विधवायस्यविषयेनानाथाःकाश्चनाभवन् ॥ सदैवासीत्पितृसमोरामोराज्यंयदन्व
 शात् ५२ कालवर्षाचपर्जन्यःसस्यानिसमपादयत् ॥ नित्यंसुभिक्षमेवासीद्रामेराज्यंप्रशासति ५३

उक्त्याःषोडशीवाजपेयोऽतिरात्राभोर्यामइतिसप्तसोमसंस्थास्तासु ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ 'महाकर्मभरतस्यनपूर्वनापरेजनाः ॥ दिवंमर्त्यंइवहस्ताभ्यां
 नोदरापुःपंत्रमानवाः'इतिश्रुतेरर्थसंगृह्णातिभरतस्येति ४८ बद्धान्हयानितिपाठः बद्धंसंख्याविशेषोऽर्चुदपर्यायः'यस्मिन्सहस्रंब्राह्मणावद्वशोणाविभेजिरे'इतिश्रुते. ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ वर्षसहस्रिण्यःस्त्रियःवर्षसहस्रकाःपुरुषाः ५५ । ५६ । ५७ द्रोणदुधाःद्रोणपरिमितंसीरंदुहंतिताः द्रोणःकलशइत्येके ५८ जाकूटयान्स्तुत्यान् त्रिगुणदक्षिणानित्यन्ये निरगलानवारितद्वारा
 न् ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ चतुर्युजश्चतुरश्वः ६६ । ६७ उपह्वरेसभीषे अंकेऊरौनिषसादआसांचके तस्माद्योगात्साउर्वणीऊरौवासोयस्याःसाइतियोगात् । ऊर्वसीत्यपे
 प्राणिनोनाप्सुमज्जंतिनान्यथापावकोऽदहत् ॥ रुजाभयंनतत्रासीद्रामेराज्यंप्रशासति ५४ आसन्वर्षसहस्रिण्यस्तथावर्षसहस्रकाः ॥ अरोगाःसर्वसिद्धार्थारामे
 राज्यंप्रशासति ५५ नान्योन्येनविवादोऽभूत्स्त्रीणामपिकुतोन्वृणाम् ॥ धर्मनित्याःप्रजाश्चासन्नरामेराज्यंप्रशासति ५६ संतुष्टाःसर्वसिद्धार्थानिर्भयाःस्वैरचारिणः ॥
 नराःसत्यव्रताश्चासन्नरामेराज्यंप्रशासति ५७ नित्यपुष्पफलाश्चैवपादपानिरुपद्रवाः ॥ सर्वादोणदुधागावोरामेराज्यंप्रशासति ५८ सचतुर्दशवर्षाणिवनेप्रोष्यम
 हातपाः ॥ दशाश्वमेधान्जाकूट्यानाजहारनिरगलान् ५९ युवाश्यामोलोहिताक्षोमातंगइवयूथपः ॥ आजानुबाहुःसुमुखःसिंहस्कंधोमहाभुजः ६० दशवर्षस
 हस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ अयोध्याधिपतिर्भूत्वारामोराज्यमकारयत् ६१ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः ६२
 भगीरथंचराजानंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्यैद्रोविततेयज्ञेसोमंपीत्वामदोक्तः ६३ असुराणांसहस्राणिवहूनिपुरसत्तमः ॥ अजयद्बाहुवीरेणभगवान्पाकशासनः६४
 यःसहस्रंसहस्राणांकन्याहेमविभूषिताः ॥ ईजानोविततेयज्ञेदक्षिणामत्यकालयत् ६५ सर्वारथगताःकन्याःरथाःसर्वचतुर्युजः ॥ शतंशतंरथेनागाःपद्भिर्नोहेममा
 लिनः ६६ सहस्रमश्वान्वैकंहस्तिनंपृष्ठतोन्वयुः ॥ गवांसहस्रमश्वेऽश्वेसहस्रंगव्यजाविकम् ६७ उपह्वरेनिवसतोयस्यांकेनिषसादह ॥ गंगाभागीरथीतस्मादुर्व
 शीचाभवत्पुरा ६८ भूरिदक्षिणमिक्षाकुंयजमानंभगीरथम् ॥ त्रिलोकपथगांगंगादुहित्वमुपेयुषी ६९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चै
 वमापुत्रमनुतप्यथाः ७० दिलीपंचमहात्मानंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्यकर्माणिभूरीणिकथयंतिद्विजातयः ॥ ७१ ॥ यइमांसुसंपूर्णाविसुधांसुधाधिपः ॥ ददौ
 तस्मिन्महायज्ञेब्राह्मणेभ्यःसमाहितः ७२ यस्येहयजमानस्ययज्ञेयज्ञेपुरोहितः ॥ सहस्रंवारणान्हेमान्दक्षिणामत्यकालयत् ७३ यस्ययज्ञेमहानासीदूषःश्रीमा
 न्हिरण्ययः ॥ तंदेवाःकर्मकुर्वाणाःशक्रज्येष्ठाउपाश्रयन् ७४ चपालेयस्यसौवर्णेतस्मिन्पूषेहिरण्यये ॥ नन्तुर्देवगंधर्वाःषट्सहस्राणिसतधा ७५ अवादयत्तत्रवीणां
 मध्येविश्वावसुःस्वयम् ॥ सर्वभूतान्यमन्यंतममवादयतीत्ययम् ७६ एतद्राज्ञोदिलीपस्यराजानोनानुचक्रिरे ॥ यस्येभाहेमसंछन्नाःपथिमताःस्मशेरते ७७ राजानं
 शतधन्वानंदिलीपंसत्यवादिनम् ॥ येऽपश्यन्सुमहात्मानंतेऽपिस्वर्गजितोनराः७८त्रयःशब्दानजीर्यंतेदिलीपस्यनिवेशने॥ स्वाध्यायघोषोज्याघोषोदीयतामितिवै
 त्रयः७९सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया॥पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुतप्यथाः८०मांधातारंयौवनाश्वमृतंसृजयशुश्रुम्॥यंदेवामरुतोगर्भपितुःपार्श्वादिपाहरन् ८१
 क्षितेऽहस्त्ववर्णविषयश्चपूरोदरादित्वात्तज्ज्ञेयः ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ सप्तधासप्तस्वरानुसारेणावादयदितिसंबंधः ७५ ममपुरतइतिशेषः मालक्षीकृत्येत्यर्थः ७६ । ७७
 शतधन्वानंशतंअनंतान्सहस्रेषुर्नृत्यंशतधन्वानं मध्यमपदलोपीसमासः ७८ । ७९ । ८० । ८१

पृषदाज्यं दधि मिश्रमाज्यं कस्यचिद्वैपुत्रोत्पादनाय निमित्तं तद्वचनाश्वेनपीतं तत्तरेतोरुधिरयोमविनाऽपितदुदरेगर्भोऽभवत् । सपितुः पार्श्वमिस्वाभिः सारितो देवैरित्याख्यायाऽधिकार्योऽत्र सूचितः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ अह्ना एकेन शतं पलानि व्यवर्धत द्वादशसमो द्वादशवर्षतुल्यः । द्वादशशतपलतुलितो वाऽभवत् एतावानेव प्रायेण पक्कस्य पुरुषस्य भारो भवति ८६ । ८७ । ८८ अमेदिमित्रा ८९ । ९० मत्स्यान् हिरण्यानिति संबन्धः ९१ । ९२ । ९३ । ९४ शम्यास्थूलवृत्रः काष्ठदंडः सबलवता जितो पावधुरं पतेत्तावान्देशः शम्यापातः तावता तरेण पुरःपुरोयज्ञवेदी कुर्वाणो वसुंधरां पर्यग

समृद्धो युवनाश्वस्य जठरे योमहात्मनः ॥ पृषदाज्योद्धवः श्रीमांस्त्रिलोकविजयी नृपः ८२ यद्वह्नापितुरुत्संगेशयानं देवरूपिणम् ॥ अन्योन्यमब्रुवन् देवाः कमयं धास्यतीति वै ८३ मामेव धास्यतीत्येवमिन्द्रोऽथाभ्युपपद्यत ॥ मां धातेति ततस्तस्य नाम चक्रे शतक्रतुः ८४ ततस्तु पयसो धारां पुष्टिहेतोर्महात्मनः ॥ तस्यास्ये यौवनाश्वस्य पाणिर्द्रस्य चास्रवत् ८५ तं पिबन् पाणिमिन्द्रस्य शतमह्ना व्यवर्धत ॥ स आसीद् द्वादशसमो द्वादशाहेन पार्थिवः ८६ तमिमं पृथिवी सर्वा एका ह्ना समपद्यत ॥ धर्मात्मानं महात्मानं शूरमिन्द्रसमं युधि ८७ यश्चांगारं तु नृपतिं मरुत्तमसितं गयम् ॥ अंगं बृहद्रथं चैव मां धाता समरेऽजयत् ८८ यौवनाश्वो यदांगारं समरे प्रत्ययुध्यत ॥ विस्फुरैर्धनुषो देवाद्यौरभे दीति मे निरे ८९ यत्र सूर्य उदेति स्म यत्र च प्रतितिष्ठति ॥ सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ९० अश्वमेधशतेन हारा जसूयशतेन च ॥ अददद्रोहितान् मत्स्यान् ब्राह्मणेभ्यो विशांपते ९१ हिरण्यान् योजनोत्सेधानाय तान् दशयोजनम् ॥ अतिरिक्तान् द्विजातिभ्यो व्यभजंस्त्वितरे जनाः ९२ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः ९३ ययातिनाहुषं चैव मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यद्मां पृथिवीं कृत्स्नां विजित्य सहसागराम् ९४ शम्यापातेनाभ्यतीयाद्वेदीभिश्चित्रयन्महीम् ॥ ईजानः क्रतुभिर्मुख्यैः पर्यगच्छद्वसुंधराम् ९५ इष्टा क्रतुसहस्रेण वाजपेयशतेन च ॥ तर्पयामास विप्रेन्द्रांस्त्रिभिः कांचनपर्वतैः ९६ व्यूढेनासुरयुद्धेन हत्वा दैतेयदानवान् ॥ व्यभजत् पृथिवीं कृत्स्नां ययातिर्नहुषात्मजः ९७ अंत्येषु पुत्रान्निक्षिप्य यदुहसु पुरोगमान् ॥ पूरुं राज्येऽभिषिच्यथ सदारः प्राविशद्वनम् ९८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः ९९ अंबरीषं च नाभागं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यं प्रजावन्निरेपुण्यं गोप्तारं नृपसत्तमम् १०० यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञामयुतयाजिनाम् ॥ ईजानो वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्यः सुसंहितः १ नैतत्पूर्वे जनाश्च कुर्नकरिष्यंति चापरे ॥ इत्यंबरीषं नाभागि मन्वमोदंत दक्षिणाः २ शतराजसहस्राणि शतराजशतानि च ॥ सर्वेऽश्वमेधैरीजानास्तेऽन्वयुर्दक्षिणायनम् ३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः ४ शशविंदुं चैत्ररथं मृतं शुश्रुम सृजय ॥ यस्य भार्या सहस्राणां शतमासीन् महात्मनः १०५

च्छत्रपरित्यज्य समुद्रतीरं प्राप्त इत्यर्थः ९९ । ९५ व्यभजत्पुत्रेभ्यो दत्तवान् ९७ यदुहसु पुरो गमान् ९८ । ९९ । १०० याजिनां यज्वनाराज्ञां सहस्रं ब्राह्मणेभ्यः ब्राह्मणानामाभिषिच्यार्थं अयुतं योजितवान् नृपान् दास्ये योजितवानित्यर्थः १०१ दक्षिणाः दाक्षयुक्ताः १ सर्वे राजानां श्वरीषयज्ञेषु विप्रदास्यं कुर्वाणा अश्वमेधफलभागित्वा तद्याजिनः संतः अंबरीषमाहात्म्यादक्षिणायनं अनुपश्चात् अयुर्गताः । उत्तरायणमार्गेण हिरण्यमर्भलोके प्राप्ता इत्यर्थः ३ । ४ । १०१

शशविंदवाः शशविंदोः पुत्राः १ । ५ । ८ । ९ । ११० । १११ ददतोदानं कुर्वतः अयः सुवर्णं तदेव वित्तं अजयं सत्त्वर्धतां मेक्षयमिति पाठस्त्वनार्थः १२ । १३ । १४ । १५ व्यामं व्यायत हस्तप्रमाणं पंचहस्तोन्मितं दशव्यामां पंचाशद्विस्तारं द्विरायतां शतहस्तदीर्घम् १७ । १८ । १९ । १२० । १२१ उपातिष्ठंतपितृकां यमां नियोजयमानो योजयति १२ तेषां मारितानां पशूनां चर्मराशोः सहस्रं तु सहस्राणां यस्यासनशशविंदवाः ॥ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमधन्विनः ६ शतं कन्याराजपुत्रमेकैकं पृथगन्वयुः ॥ कन्यां कन्यां शतं नागानां गंगानां शतरथाः ७ रथेरथेशतं चाश्वादेशजाहेममालिनः ॥ अश्वे अश्वेशतं गावोगवां तद्वदजाविकं ८ एतद्धनमपर्यंतमश्वमेधे महामखे ॥ शशविंदुर्महाराजब्राह्मणेभ्यः समर्पयत् ९ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः १० गयं चामूर्तरयसं मृतं शुश्रुम सृजय ॥ यः सवर्षशतराजाहुतशिष्टाशनोऽभवत् ११ यस्मै वह्निर्वै प्रादात्ततो ववे वरान् गयः ॥ ददतो योऽक्षयं वित्तं धर्मेश्रद्धा च वर्धतां १२ मनो मे रमतां सत्ये त्वत्प्रसादादुताशन ॥ लेभे च का मांस्तान्सर्वान् पावकादिति नः श्रुतम् १३ दर्शे च पूर्णमासे च चातुर्मास्ये पुनः पुनः ॥ अयजद्वयमेधेन सहस्रं परिवत्सरान् १४ शतं गवांसहस्राणि शतमश्वतराणि च ॥ उत्थायोत्थायैव प्रादात्सहस्रं परिवत्सरान् १५ तर्पयामास सोमेन देवान् वि तैर्द्विजानपि ॥ पितृन् स्वधाभिः कामैश्च स्त्रियः स पुरुषर्षभ १६ सौवर्णां पृथिवीं कृत्वा दशव्यामां द्विरायताम् ॥ दक्षिणामददद्राजावाजिमेधे महाक्रतौ १७ यावत्यः सिकताराजगंगायां पुरुषर्षभ ॥ तावतीरे वगाः प्रादादामूर्तरयसो गयः १८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः १९ रंति देवं च सां कृत्यं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ सम्यगाराध्य यः शक्राद्वरं लेभे महातपाः १२० अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च लभे मही ॥ श्रद्धाचनो मा व्यगमन्मा च याचिष्मकंचन २१ उपातिष्ठंतपशवः स्वयंतं संशितव्रतम् ॥ ग्राम्यारण्यामहात्मानं रंति देवं यशस्विनम् २२ महानदी चर्मराशेरुक्ते दात्ससृजेयतः ॥ ततश्चर्मण्वतीत्येवं विख्याता सामहानदी २३ ब्राह्मणेभ्यो ददौ निष्कान्सदसि प्रतते नृपः ॥ तुभ्यं निष्कं तुभ्यं निष्कमिति क्रोशंति वै द्विजाः २४ सहस्रं तुभ्यमित्युक्त्वा ब्राह्मणान्संप्रपद्यते ॥ अन्वाहार्योपकरणं द्रव्योपकरणं च यत् २५ घटाः पात्र्यः कटाहानि स्थाल्यश्चापि ठराणि च ॥ नासीत् किंचिदसौवर्णं रंति देवस्य धीमतः २६ सां कृते रंति देवस्य यां रात्रि मवसन्नगृहे ॥ आलभ्यंत शतं गावः सहस्राणि च विंशतिः २७ तत्र स्मसूदाः क्रोशंति सुमृष्टमणि कुंडलाः ॥ सुपंभूयिष्ठमश्रीध्वं नाद्यमांसं यथापुरा २८ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्रमनुत्पथ्याः २९ सगरं च महात्मानं मृतं शुश्रुम सृजय ॥ ऐक्ष्वाकं पुरुषव्याघ्रमतिमानुषविक्रमम् १३० षष्टिः पुत्रसहस्राणि यं यांतमनुजग्मिरे ॥ नक्षत्रराजं वर्षाति व्यभ्रे ज्योतिर्गणा इव ३१ एकच्छत्रामहीयस्य प्रतापादभवत्पुरा ॥ योऽश्वमेधसहस्रेण तर्पयामास देवताः १३२

उत्केदात्सारद्रवात् १३ तुभ्यमिति निष्कं निष्कशतं । 'शतं तुभ्यं शतं तुभ्यमिति स्मेव प्रताम्यति' इति मंत्रवर्णात् । तुभ्यं निष्कशतं ददायीति क्रोशंत्येव द्विजाः ननु किं ब्रूण्हाति २४ सहस्रं तुभ्यमित्युक्त्वा ब्राह्मणान्संप्रपद्यते प्राप्नोति २५ पिठराणि वित्तं मुत्तानि दातुं प्राप्ताणि २६ । २७ नाद्यमांसं पशुयात्रोपयोगस्य प्रागुक्तत्वात् २८ । २९ ऐक्ष्वाकमिक्ष्वाकुवंशजं १३० । ३१ । ३२

१३ आदेशेन आज्ञया तद्वित्तं स्वर्णप्रासादं रूपं ३४ । ३५ । ३६ वैभवेन पुत्रं महारण्ये दंडकारण्ये ३७ । ३८ । ३९ पुटके पुटके पत्रे पत्रे इति प्राञ्चः १४० । १४१ । १४२ त्रिनलोत्सेधान्नन्वः किष्कु
चतुःशतमिति पाठं प्रकल्प्य व्याख्यायते प्राचीनैः । वस्तुतस्तु नल इत्यत्र च्छादो वर्णलोपः ४३ । ४४ विप्रलसं विप्रलपितं ४५ । ४६ विशोकोजात इति शेषः ४७ । ४८ गमितः मृतः विजातः गुणवान्

यः प्रादात्कनकस्तंभं प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणां स्त्रीणां शयनसंकुलम् ३३ द्विजातिभ्योऽनुरूपेभ्यः कामांश्च विविधान्वहन् ॥ यस्यादेशेन तद्वित्तं
व्यभजंत द्विजातयः ३४ खानयामास यः कोपात्पृथिवीं सागरां किताम् ॥ यस्य नाम्नासमुद्रश्च सागरत्वमुपागतः ३५ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रा
त्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्पद्यथाः ३६ राजानं च पृथुं वै न्यं मृतं शुश्रुमसृजय ॥ यमभ्यर्षिचन्संभूय महारण्ये महर्षयः ३७ प्रथयिष्यति वै लोकान् पृथुरित्येव शब्दितः ॥
क्षताद्यो वै त्रायतीति स तस्मात्क्षत्रियः स्मृतः ३८ पृथुं वै न्यं प्रजाद्वारकाः स्मेतियदब्रुवन् ॥ ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ३९ अलुष्टपच्या पृथि
वी पुटके पुटके मयु ॥ सर्वाद्रोणदुष्पागावो वै न्यस्यासन् प्रशासतः ॥ १४० ॥ अरोगाः सर्वसिद्धार्थामनुप्या अकुतोभयाः ॥ यथाभिकाममवसन् क्षेत्रेषु च गृहेषु च ४१
आपस्तस्तंभिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ सरितश्चानुदीर्य तध्वजभंगश्चनाभवत् ४२ हैरण्योऽस्त्रिनलोत्सेधान् पर्वतानेकविंशतिं ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ राजा
योऽश्वमेधे महामखे ४३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्पद्यथाः ४४ किं वा तूष्णीं ध्यायसे सृजयत्वं न मे राजन्वाचमिमां
शृणोषि ॥ नचेन्मोघं विप्रलसं मे दंपत्यं मुमुषो रिव सुप्रयुक्तं ४५ ॥ सृजय उवाच ॥ शृणोमि ते नारदवाच मेनां विचित्रार्थांस्त्रिजमिव पुण्यगंधाम् ॥ राजर्षी
णां पुण्यकृतां महात्मनां कीर्त्या युक्तानां शोकनिर्नाशनाथी ४६ न ते मोघं विप्रलसं महर्षे दृष्ट्वा हं नारदत्वां विशोकः ॥ शुश्रूषे ते वचनं ब्रह्मवादिन तत्प्याम्यमृतस्येव
पानात् ४७ अमोघदर्शिन्मम चेत्प्रसादं स तापदग्धस्य विमो प्रकुर्याः ॥ सुतस्य संजीवनमद्य मे स्यात्तव प्रसादात्सुतसंगमश्च ४८ ॥ नारद उवाच ॥ यस्ते पुत्रो
गमितोऽयं विजातः स्वर्णं धीविमदात्पर्वतस्ते ॥ पुनस्तु ते पुत्रमहं ददामि हैरण्यनाभं वर्षसहस्रिणं च १४९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासन
पर्वणि षोडशराजोपाख्याने एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सकथं कांचनं धीवी सृजयस्य सुतोऽभवत् ॥ पर्वतेन किमर्थं वा दत्तस्तेन
ममारच १ यदा वर्षसहस्राद्युस्तदा भवति मानवः ॥ कथमप्राप्तकौमारः सृजयस्य सुतो मृतः २ उता हो नाममात्रं वै सुवर्णं धीविनोऽभवत् ॥ कथं वा कांचनं धीवीत्ये
तदिच्छामि वेदितुम् ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अत्र ते वर्णयिष्यामि यथावृत्तं जनेश्वर ॥ नारदः पर्वतश्चैव द्वावपीलोकसत्तमौ ४ मातुलोभाग्निनेयश्च देवलोकादि
हागतौ ॥ विहर्तुं कामौ संप्रीत्या मानुषेषु पुराविभौ ५ हविः पवित्रभोज्येन देवभोज्येन चैव हि ॥ नारदो मातुलश्चैव भाग्निनेयश्च पर्वतः ६

१४९ ॥ इति शांतिपर्वः रा० भा० भारतमाव० एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ सहति १ । २ । ३ । ४ । ५ हविः पवित्रभोज्येन शाल्यघ्नेन देवभोज्येन वृतेन ताभ्यां विहर्तुं कामाविति संबंधः ६

७ । ८ । ९ । १० प्रगुणो मवानुलोभव ११ । १२ । १३ सुकुमारीनाम्ना सौम्यमुत्तमं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रवर्ततं प्रवर्तमानं २२ तत्त्वां २३ । २४ । २५ ।
तावुभौ तपसोपेतावनीतलचारिणौ ॥ भुञ्जानौ मानुषान् भोगान्यथावत्पर्यधावताम् ७ प्रीतिमंतौ मुदा युक्तौ समयं चैव चक्रतुः ॥ यो भवेद्दृढसंकल्पः शुभो वाय
दिवाऽशुभः ८ अन्योन्यस्य च आख्येयो मृषाशापोऽन्यथा भवेत् ॥ तौ तथेति प्रतिज्ञाय महर्षी लोकपूजितौ ९ सृजयंश्चेत्यमम्येत्यराजानमिदमुचतुः ॥ आवां
भवति वत्स्यावः कंचित्कालं हितायते १० यथावत्पृथिवीपाल आवयोः प्रगुणां भव ॥ तथेति कृत्वा राजा तौ सत्कृत्योपचचारह ११ ततः कदाचित्तौ राजा महात्मानौ
तपोधनौ ॥ अब्रवीत्परमप्रीतः सुतेयं वरवर्णिनी १२ एकैव मम कन्यैषा युवां परिचरिष्यति ॥ दर्शनीयाऽनवद्यां गीशीलवृत्तसमाहिता १३ सुकुमारी कुमारी च
पद्मकिंजल्कसुप्रभा ॥ परमं सौम्यमित्युक्तं ताभ्यां राजा शशासताम् १४ कन्ये विप्रावुपचरदेववापि हवच्च ॥ सा तु कन्या तथेत्युक्त्वा पितरंधर्मचारिणी १५
यथानिदेशं राज्ञस्तौ सत्कृत्योपचचारह ॥ तस्यास्तेनोपचारेण रूपेणाप्रतिमेन च १६ नारदं हृच्छयस्तूर्णसहसैवाभ्यपद्यत ॥ वृद्धे हितस्तस्य हृदिकामो
महात्मनः १७ यथाशुकस्य पक्ष्यस्य प्रवृत्तौ चंद्रमाः शनैः ॥ न च तं भाग्निनेयाय पर्वताय महात्मने १८ शशंस हृच्छयं तीव्रं व्रीडमानः सधर्मवित् ॥ तपसा चें गितै
श्चैव पर्वतोऽथ बुबोधतम् १९ कामार्तं नारदं कुद्वः शशापै नंततो भृशम् ॥ कृत्वा समयमव्यग्रो भवान्वै सहितो मया २० यो भवेद्दृढसंकल्पः शुभो वाय दिवाऽशुभः ॥
अन्योन्यस्य स आख्येय इति तद्वै मृषाकृतम् २१ भवता वचनं ब्रह्मं स्तस्मादेष शपाम्यहम् ॥ न हिकामं प्रवर्ततं भवानाचष्टमे पुरा २२ सुकुमार्यां कुपार्यां तैस्मादेष
शपाम्यहम् ॥ ब्रह्मचारी गुरुर्यस्मात्तपस्वी ब्राह्मणश्च सन् २३ अकार्षीः समयं शमावाभ्यां यः कृतो मिथः ॥ शप्स्येतस्मात्सुकुद्वो भवंतं तं निबोध मे २४ सुकुमा
री च ते भार्या भविष्यति न संशयः ॥ वानरं चैव ते रूपं विवाहात्प्रभृतिप्रभो २५ संद्रक्ष्यंति नराश्चान्ये स्वरूपेण विनाशनम् ॥ सतद्वाक्यं तु विज्ञाय नारदः पर्वतं तथा
२६ अशपत्तमपि क्रोधाद्भाग्निनेयं स मातुलः ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च २७ युक्तोऽपि नित्यधर्मश्च न वै स्वर्गमवाप्स्यसि ॥ तौ तु शप्त्वा भृशं कुद्वौ परस्पर
रममर्षणौ २८ प्रतिजग्मतु रन्योन्यं कुद्वौ विवगजोत्तमौ ॥ पर्वतः पृथिवीं कृत्स्नां विचचार महामतिः २९ पूज्यमानो यथान्यायं तेजसा स्वेन भारत ॥ अथ ताम
लभत्कन्यां नारदः सृजयात्मजाम् ३० धर्मेण विप्रप्रवरः सुकुमारीमनिदिताम् ॥ सा तु कन्या यथाशापं नारदं तं ददर्श ३१ पाणिग्रहणं त्राणां नियोगादेव नारदम् ॥
सुकुमारी च देवार्षिवानरप्रतिमानम् ३२ नैवावमन्यत तदा प्रीतिमत्येव चाभवत् ॥ उपतस्थे च भर्तारं न चान्यं मनसाऽप्यगात् ३३ देवं मुनिं वायं क्षं वापति त्वेष
ति वत्सला ॥ ततः कदाचिद्गगनान् पर्वतोऽनुचचारह ३४ वनं विरहितां किंचित्त्रापश्यत्स नारदम् ॥ ततोऽभिवाद्य प्रोवाच नारदं पर्वतस्तदा ३५ भवान्प्रसादं
कुरुतात्स्वर्गादेशाय मे प्रभो ॥ तमुवाच ततो हृष्टा पर्वतं नारदस्तथा ३६

कृताजलिमुपासीनं दीनं दीनतरः स्वयम् ॥ त्वयाऽहं प्रथमं शोभानरस्त्वं भविष्यसि ३७ इत्युक्तेन मया पश्चाच्छस्त्वमपि मत्सरात् ॥ अद्य प्रभृतिवैवासंस्वर्गेनावप्यस्य
सीतिह ३८ तव नैतद्विषयं पुत्रस्थाने हि मे भवान् ॥ निवर्तयेतां तौ शापावन्योन्येन तदामुनी ३९ श्रीसमृद्धं तदा दद्वानारदं देवरूपिणम् ॥ सुकुमारीप्रदुद्रावपरप
त्यभिर्शंक्या ४० तां पर्वतस्ततो दृष्ट्वा प्रद्वंतीमनिन्दिताम् ॥ अब्रवीत्तव भर्तृपुत्राकार्या विचारणा ४१ ऋषिः परमधर्मात्मानारदो भगवान्प्रभुः ॥ तवैवाभेद्यहं द
योभातेऽभूदत्र संशयः ४२ सानुनीता बहुविधं पर्वतेन महात्मना ॥ शापदोषं च तं भर्तुः श्रुत्वा प्रकृतिमागता ॥ पर्वतोऽथ ययौ स्वर्गं नारदोऽभ्यगमद्वहान् ४३
वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षकर्ता सर्वस्य नारदो भगवानृषिः ॥ एष वक्ष्यति ते प्रष्टो यथा वृत्तं नरोत्तम ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिरा० नारदपर्वतोपाख्याने त्रि
शतमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पाण्डु सुतो नारदं प्रत्यभाषत ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि सुवर्णं धीविसंभवम् १ एवमुक्तस्तु स मुनिर्ध
र्मराजेन नारदः ॥ आचक्षेयथा वृत्तं सुवर्णं धीविनं प्रति २ ॥ नारद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथाऽयं केशवोऽब्रवीत् ॥ कार्यस्यास्य तु यच्छेषं तत्तत्तव क्षयामि पृच्छ
तः ३ अहं च पर्वतश्चैव स्वस्त्रीयो मे महामुनिः ॥ वस्तुकामावभिगतौ सृजयं जयतां वरम् ४ तत्रावां पूजितौ तेन विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सर्वकामैः सुविहितौ निवसावो
ऽस्य वेदमनि ५ व्यतिक्रान्ता सुवर्णा सुसमये गमनस्य च ॥ पर्वतो मा मुवाचे दं काले वचनमर्थवत् ६ आवामस्य नरेन्द्रस्य गृहे परमपूजितौ ॥ उपितौ समये ब्रह्मंस्तद्वि
चित्तयसांप्रतम् ७ ततोऽहमब्रुवन् राजन् पर्वतं शुभदर्शनम् ॥ सर्वमेतत्त्वयि विभो भागिने यो पपद्यते ८ वरेण च्छंद्यतां राजालभतां यद्यदिच्छति ॥ आवयोस्तपसा सिद्धिं
प्राप्नोतु यदि मन्यसे ९ तत आहूय राजानं सृजयं जयतां वरम् ॥ पर्वतोऽनुमतो वाक्यमुवाच कुरुपुंगव १० प्रीतौ स्वोच्छ्रपसत्कारैर्भवदार्जवसंभृतैः ॥ आवाभ्यामभ्यनुज्ञातो
वरं नृवरचितय ११ देवानामविहिंसायानं भवेन्मानुषक्षयम् ॥ तद्वहाणमहाराज पूजार्हो नौमतो भवान् १२ ॥ सृजय उवाच ॥ प्रीतौ भवंतौ यदि मे कृतमेतावतामम ॥
एष एव परोलाभो निर्वृत्तो मे महाफलः १३ तमेवंवादिनं भूयः पर्वतः प्रत्यभाषत ॥ वृणीष्व राजन् संकल्पं यत्ते हृदि चिरं स्थितम् १४ ॥ सृजय उवाच ॥ अभीप्सामि सुतं वी
रं वीर्यवंतं दृढव्रतम् ॥ आयुष्मन्तं महाभागं देवराज समद्युतिम् १५ ॥ पर्वत उवाच ॥ भविष्यत्येष ते कामो न त्वायुष्मान् भविष्यति ॥ देवराजाभिभूत्यर्थं संकल्पो ह्येष ते हृदि
१६ ख्यातः सुवर्णं धीवीति पुत्रस्तव भविष्यति ॥ रक्ष्यश्च देवराजात्स देवराज समद्युतिः १७ तच्छ्रुत्वा सृजयो वाक्यं पर्वतस्य महात्मनः ॥ प्रसादयामास तदानैतदेवं भवेदिति
१८ आयुष्मान् मे भवेत्पुत्रो भवतस्तपसा मुने ॥ न च तं पर्वतः किंचिदुवाचे द्रव्यपेक्षया १९ तमहं नृपतिं दीनमब्रुवन् पुनरेव च ॥ स्मर्तव्योऽस्मि महाराज दर्शयिष्यामि ते सुतम् २०

सांप्रतं कल्याणम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ देवानामिति येन देवपीडामनुष्यक्षयश्च न भवति तत्तादृशं वरं गृह्णाणेति भावः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

अहंते दयितं पुत्रं प्रेतराजवशं गतम् ॥ पुनर्दास्यामि तद्रूपं मा शुचः पृथिवीपते २१ एवमुक्त्वा तु नृपतिं प्रयातौ स्वोयथेप्सितम् ॥ सृजयश्च यथाकामं प्रविवेश स्वमंदि
रम् २२ सृजयस्याथ राजर्षेः कस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ जज्ञे पुत्रो महावीर्यस्तेजसा प्रज्वलन्निव २३ वृधे स यथा कालं सरसीव महोत्पलम् ॥ बभूव कांचनं धीवीयथार्थं
नामतस्य तत् २४ तदद्भुतं तमं लोके पृथगे कुरुसत्तम ॥ बुभुधे तच्च देवेंद्रो वरदानं महर्षितः २५ ततः स्वाभिभवाद्भीतो बृहस्पतिरनेन स्थितः ॥ कुमारस्यांतरप्रेक्षी बभू
व बलवृत्रहा २६ चोदयामास तद्ब्रह्मं दिव्यास्त्रं भूर्तिमस्ति स्थितम् ॥ व्याघ्रो भूत्वा जहीमं त्वं राजपुत्रमिति प्रभो २७ प्रवृद्धः किल वीर्येण मामेपोऽभिभविष्यति ॥ सृजय
स्य सुतो वज्रयथै न पर्वतोऽब्रवीत् २८ एवमुक्तस्तु शक्रेण वज्रः परपुरंजयः ॥ कुमारमंतरप्रेक्षी नित्यमेवान्वपद्यत २९ सृजयोऽपि सुतं प्राप्य देवराज समद्युतिम् ॥ हृष्टः
सांतः पुरो राजावनित्यो बभूव ह ३० ततो भागीरथी तीरे कदाचिन्निर्जने कने ॥ धात्री द्वितीयो बालः सक्रीडार्थं पर्यधावत् ३१ पंचवर्षकदेशीयो बालो नागेंद्रविक्रमः ॥
सहसोत्पतितं व्याघ्रमाससाद महाबलम् ३२ स बालस्तेन निष्पिष्टो वेपमानो नृपात्मजः ॥ व्यसुः पपात मेदिन्यां ततो धात्री विचुक्षुः ३३ हत्वा तुराजपुत्रं स तत्रैवांत
रधीयत ॥ शार्ङ्गलो देवराजस्य मायया तर्हितस्तदा ३४ धात्र्यास्तु निनदं श्रुत्वा रुदत्याः परमार्तवत् ॥ अभ्यधावत तं देशं स्वयमेव महीपतिः ३५ सददशशयानं तं गता
सुं पीतशोणितम् ॥ कुमारं विगतानंदं निशाकरमिव च्युतम् ३६ स तमुत्संगमारोप्य परिपीडितमानसः ॥ पुत्रं रुधिरसंसिक्तं पर्यदेव ददातुरः ३७ ततस्तामातरस्त
स्य रुदत्यः शोककंशिताः ॥ अभ्यधावत तं देशं यत्र राजा ससृजयः ३८ ततः सराजा सस्मारममेव गतमानसः ॥ तदाऽहं चित्तं न ज्ञात्वा गतवांस्तस्य दर्शनम् ३९ मयैता
नि च वाक्यानि श्रावितः शोकलालसः ॥ यानि ते यदुर्वीरेण कथितानि महीपते ४० संजीवितश्चापि पुनर्वासवानुमते तदा ॥ भवितव्यं तथा तच्च न तच्छक्यमतोऽन्यथा
४१ तत ऊर्ध्वं कुमारस्तु स्वर्णं धीवीमहायशाः ॥ चित्तं प्रसादयामास पितुर्मातुश्च वीर्यवान् ४२ कारयामास राज्यं च पितरि स्वर्गते नृप ॥ वर्षाणां शतमेकं च सहस्रं भीमविक्र
मः ४३ तत ईजे महायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ तर्पयामास देवांश्च पितृंश्चैव महाद्युतिः ४४ उत्पाद्य च बहून्पुत्रान् कुलसंतानकारिणः ॥ कालेन महाराजन्कालधर्म
मुपेयिवान् ४५ स त्वं राजेंद्र संजातं शोकमेनं निवर्तय ॥ यथा त्वं केशवः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ४६ पितृपैतामहं राज्यमास्थाय धुरमुद्रह ॥ इद्वापुण्यैर्महायज्ञैरि
ष्टं लोकमवाप्स्यसि ४७ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिरा० रा० स्वर्णं धीविसंभवोपाख्याने एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूष्णीं भूतं तुराजानं शोचमानं यु
धिष्ठिरम् ॥ तपस्वी धर्मतत्त्वज्ञः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजानां पालनं धर्मो राज्ञां राजीवलोचन ॥ धर्मः प्रमाणं लोकस्य नित्यं धर्मानुवर्तिनः २

॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तूष्णीं भूतमिति १ । ३

तत्तस्माद्भर्ममनुतिष्ठस्वपदंपालयेतिचसंबंधः ३ । ४ । ५ । ६ शातथीतमारयेत् ७ । ८ । ९ । १० मेमादहंति हृदयंपचंति शरीरंशोषयंति ११ मयावहवोधातिताइत्युक्तं तर्किकहनन
क्रियायांतवप्रयोज्यकर्तृत्वप्रयोजककर्तृत्वंवाध्यस्यचकर्तृत्वंवाप्राकृतकर्मफलभोक्तृत्वंवेतिविकल्पानाह ईश्वरइति १२ नायइत्याह ईश्वरेणेति परशोरिवपरप्रयोज्यस्वतवहंतृत्वंनास्तीत्यर्थः
१३ । १४ परप्रयोज्योऽप्यहंपरशोःप्रयोक्ताऽस्मिन्ननुपरशुवदचेतनोऽस्मीतिममपापसंबंधोऽस्त्येवेत्याह अथवेति प्राप्नुयात्परशोरुपादाता एवंहिंयेनपरशोर्दंडःशस्त्रंपरशुश्चकृतस्तमेवपापंकर्तृ
नाप्नुयात्तस्यप्रथमप्रयोज्यत्वात्पुरुषेउपादातारितन्नविद्यतेतस्यजघन्यत्वात् १५ नचेति यदिचैतन्नेष्टं एतर्किक यदन्येनप्रद्वर्त्राकृतंपापंतस्यफलंशस्त्रकर्ताप्राप्नुयादिति । तर्हिजघन्यप्रयोज्ये

अनुतिष्ठस्वतद्राजन्पितृपैतामहंपदम् ॥ ब्राह्मणेपुत्रपोधर्मःसन्त्योवेदनिश्चितः ३ तत्प्रमाणंब्राह्मणानांशाश्वतंभरतर्षभ ॥ तस्यधर्मस्यकृत्स्नस्यक्षत्रियःपरिरक्षिता
४ यःस्वयंप्रतिहंतिस्मशासनंविषयेरतः ॥ सबाहुभ्यांविनिग्राह्योलोकयात्राविघातकः ५ प्रमाणमप्रमाणंयःकुर्यान्मोहवशंगतः ॥ भृत्योवायदिवापुत्रस्तपस्वीवाथ
कश्चन ६ पापान्सर्वैरुपायैस्तान्नियच्छेच्छातयीतवा ॥ अतोऽन्यथावर्तमानोराजाप्राप्नोतिकिल्बिषम् ७ धर्मंविनश्यमानंहियोनरक्षेत्सधर्महा ॥ तेत्वयाधर्महं
तारोनिहताःसपदानुगाः ८ स्वधर्मेवर्तमानस्त्वंकिंनुशोचसिपांडव ॥ राजाहिहन्यादद्याच्चप्रजारक्षेच्चधर्मतः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नतेऽभिर्शंकेवचनंयद्रवी
पितपोधन ॥ अपरोक्षोहितेधर्मःसर्वधर्मविदांवर १० मयात्ववध्यावहवोधातिताराज्यकारणात् ॥ तानिकर्माणिमेवब्रह्मन्दहंतिचपचांतिच ११ ॥ व्यासउवाच ॥
ईश्वरोवाभवेत्कर्तापुरुषोवाऽपिभारत ॥ हठोवावर्ततेलोकेकर्मजंवाफलंस्मृतम् १२ ईश्वरेणनियुक्तोहिसाध्वसाधुचभारत ॥ कुरुतेपुरुषःकर्मफलमीश्वरगामितम् ॥
१३ यथाहिपुरुषर्षिच्छद्यादृक्षंपरशुनावने ॥ छेत्तुरेवभवेत्पापंपरशोर्नकथंचन १४ अथवातदुपादानात्प्राप्नुयात्कर्मणःफलम् ॥ दंडशस्त्रकृतंपापंपुरुषेतन्नविद्यते १५
नचैतदिष्टंकौतयेयदन्येनकृतंफलम् ॥ प्राप्नुयादितियस्माच्चईश्वरेतन्निवेशय १६ अथापिपुरुषःकर्ताकर्मणोःशुभपापयोः ॥ नपरोविद्यतेतस्मादेवमेतच्छुभंरुतम्
१७ नहिकश्चित्कचिद्राजान्दिष्टंप्रतिनिवर्तते ॥ दंडशस्त्रकृतंपापंपुरुषेतन्नविद्यते १८ यदिवामन्यसेराजनहतमेकंप्रतिष्ठितम् ॥ एवमप्यशुभंकर्मनभूतंनभावि
ष्यति १९ अथाभिपत्तिर्लोकस्यकर्तव्यापुण्यपापयोः ॥ अभिपन्नमिदंलोकेराज्ञामुद्यतदंडनम् २०

त्वय्यपिपापामावादीश्वरेएवतन्निवेशय १६ अथापीति यदापुरुषएवकर्तापरईश्वरोनास्तितस्मादपिहितोस्त्वयाएतच्छुभमेवकृतम् १७ यतःकश्चिदपिदिष्टंप्रत्यदृष्टस्यप्रतिकूलोभूत्वाऽवश्यंभा
विनःकर्मणःसकाशान्ननिवर्तते दैवस्यदुर्लभ्यत्वादितिभावः । ननुदिष्टमपिजन्मांतरायःस्वस्येवापराधइत्याशंक्याह दंडेति पूर्वपूर्वापराधस्योत्तरोत्तरहेतुत्वमित्यनादित्वादित्वादिदानींतनस्यकर्तृना
पराधोऽस्तीत्यतःप्राचीनकर्तादंडशस्त्रकृदिवनपर्यनुयोज्यइतिभावः १८ तृतीयंपक्षंदूषयति प्रतिष्ठितंनिश्चितंयथास्यात्तथायादिपुरुषंहंतंनक्रियायाःकर्माभूतमेवमन्यसेतर्हिस्वभाववादिनस्ते
मृतभाव्यशुभाभावाद्द्वैवशोकइत्यर्थः १९ चतुर्थंपक्षमाह अथेति पुण्यपापयोःशुखदुःखयोःअभिपत्तिरुपपत्तिःकर्तव्या साचधर्माधर्मावतरेणघटते तौचशास्त्रेकाम्यावितिचेद्राज्ञामुद्यतदंड
नमुद्यतदमनंलोकेशास्त्रेचोपपन्नतरमित्यर्थः २०

अत्रशंकते तथाऽपीति यद्यप्येवंतथापिलोकेशास्यमानेकर्माणिशुभान्यनुमानिचसमापतंतस्यचइयमायातिफलंचप्रयच्छंत्यतोममप्रायोपवेशनमेववरमितिभावः २१ समाधत्ते एवमिति यस्मात्क
र्मणःपापादशुभफलात्मकंपापप्रवृत्तिरूपंकर्मभवतितत्पापमूलंकर्मत्यज २२ सापवादेर्निघोऽपिस्वधर्मेस्थितस्यतेआत्मत्यागोनोचितइत्यर्थः २३ ननुतथापिनिघात्कर्मणःपापंभवतीत्याशंक्याह
तथापिलोकेकर्माणिसमावर्तंतिभारत ॥ शुभाशुभफलंचैतेप्राप्नुवंतीतिमेमतिः २१ एवमप्यशुभंकर्मकर्मणस्तत्फलात्मकम् ॥ त्यजत्वंराजशादूलमैवंशोकेमनः
कृथाः २२ स्वधर्मेवर्तमानस्यसापवादेऽपिभारत ॥ एवमात्मपरित्यागस्तवराजन्नशोभनः २३ विहितानिहिकौतयेप्रायश्चित्तानिकर्मणाम् ॥ शरीरवांस्तानि
कुर्यादशरीरःपराभवेत् २४ तद्राजनजीवमानस्त्वंप्रायश्चित्तंकरिष्यसि ॥ प्रायश्चित्तमकृत्वातुप्रेत्यतप्तासिभारत २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध
र्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तविधौद्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हताःपुत्राश्चपौत्राश्चभ्रातरःपितरस्तथा ॥ श्वशुरागुरवश्चैवमातु
लाश्चपितामहाः १ क्षत्रियाश्चमहात्मानःसंबंधिसुहृदस्तथा ॥ वयस्याभागिनेयाश्चज्ञातयश्चपितामह २ बहवश्चमनुष्येद्रानानादेशसमागताः ॥ घातितारा
ज्यलुब्धेनमयैकेनपितामह ३ तांस्तादृशानंहंत्वाधर्मनित्यान्महीक्षितः ॥ असकृत्सोमपान्वीरान्किंप्राप्स्यामितपोधन ४ दह्याम्यनिशमद्यापिचितयानः
पुनःपुनः ॥ हीनांपार्थिवसिंहैस्तैःश्रीमाद्विःपृथिवीमिमाम् ५ दृष्ट्वाज्ञातिवधंधोरंहतांश्चशतशःपरान् ॥ कोटिशश्चनरानन्यान्परितप्येपितामह ६ कानुता
सांवरस्त्रीणामवस्थाऽद्यभविष्यति ॥ विहीनानांतुतनयैःपतिभिर्भ्रातृभिस्तथा ७ अस्मानंतकरान्धोरान्पांडवान्पृष्णिंसंहतान् ॥ आक्रोशंत्यःकृशादीनाःप्र
पतिष्यंतिभूतले ८ अपश्यंत्यःपितृन्भ्रातृन्पतीन्पुत्रांश्चयोषितः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्स्त्रियःसर्वागमिष्यंतियमक्षयम् ९ वस्सलत्वाद्धिजश्रेष्ठतत्रमेनास्ति संशयः ॥
व्यक्तंसौक्ष्म्याच्चधर्मस्यप्राप्स्यामःस्त्रीवधंवयम् १० यद्वयंसुहृदोहत्वाकृत्वापापमनंतकम् ॥ नरकेनपतिष्यामोह्यधःशिरसएवह ११ शरीराणिविमोक्ष्याम
स्तपसोग्रेणसतम ॥ आश्रमाणांविशेषंत्वमथाचक्ष्वपितामह १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाद्वैपायनस्तदा ॥ निरीक्ष्यनिपुणंबुद्ध्या
ऋषिःप्रोवाचपांडवम् १३ ॥ व्यासउवाच ॥ माविषादंकथाराजनक्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ स्वधर्मेणहताह्येतैक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ १४ काक्षमाणाःश्रियंकृत्स्नां
थिव्यांचमहद्यशः ॥ कृतांतविधिसंयुक्ताःकालेननिधनंगताः १५ नत्वंहंतानभीमोऽयंनार्जुनोनयमावपि ॥ कालःपर्यायधर्मेणप्राणानादत्तदेहिनाम् १६ न
तस्यमातापितरौनानुग्राह्योहिकश्चन ॥ कर्मसाक्षीप्रजानांयस्तेनकालेनसंहताः १७

विहितानीति २४ । २५ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४४ ॥ हताःपुत्राश्चेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९
१० अनंतकंप्रायश्चित्तेरप्यविनाश्यम् ११ शरीराणीति ममभूतपवप्रकास्तमितिनिश्चयोऽस्ति तथापिआश्रमाणांमध्येविशेषंश्रेष्ठमुक्तदोषनिवर्तनक्षममाचक्ष्वेत्यर्थः १२ । १३ । १४ कृतांत
विधिःपरमाणहरणंतेनसंयुक्ताः स्वापराधेनैवहताइत्यर्थः १५ वस्तुतस्तुतेषामपिस्वातंत्र्यंनस्तीत्याह नत्वाभेति पर्यायधर्मेणमरणविधिना आदत्तगृहीतवान् १६ । १७

हेतुमात्रमिदं तस्य विहितं भरतर्षभ ॥ यद्वंतिभूतैर्भूतानि तदस्मै रूपमैश्वरम् १८ कर्मसूत्रात्मकं विद्विषाक्षिणं शुभपापयोः ॥ सुखदुःखगुणोदकं कालकालफल
प्रदम् १९ तेषामपि महाबाहो कर्माणि पारिचितय ॥ विनाशहेतुकानि त्वयैस्ते कालवशंगताः २० आत्मनश्च विजानीहि नियतव्रतशासनम् ॥ यदा त्वमीदृशं कर्म
विधिनाऽऽक्रम्य कारितः २१ त्वष्ट्रेव विहितं यंत्रं यथा चेष्टयितुं श्ये ॥ कर्मणा कालयुक्तेन तथेदं चेष्टते जगत् २२ पुरुषस्य हि हृदये मामुत्पत्तिमिति मित्ततः ॥ यदृच्छया
विनाशं च शोकहर्षावनर्थकौ २३ व्यलीकमापि यत्त्वत्र चित्तैतत्सिक्तं तव ॥ तदर्थमिष्यते राजन् प्रायश्चित्तं तदाचर २४ इदं तु श्रूयते पार्थ युद्धे देवासुरेपुरा ॥ असु
राभ्रातरो ज्येष्ठा देवाश्चापि यवीयसः २५ तेषामपि श्रीनिमित्तं महानासीत्समुच्छ्रयः ॥ युद्धवर्षसहस्राणि द्वात्रिंशदभवत्किल २६ एकार्णवामर्हीकृत्वा रुधिरप
रिष्ठताम् ॥ जघुर्देव्यास्तथा देवास्त्रिदिवं चाभिलेभिरे २७ तथैव पृथिवी लब्ध्वा ब्राह्मणावेदपारगाः ॥ संश्रितादानवानां वैसाह्यार्थं दर्पमोहिताः २८ शालावृका इ
ति ख्यातास्त्रिषु लोकेषु भारत ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि ते चापि विबुधैर्हताः २९ धर्मव्युच्छिन्तिमिच्छन्तो येऽधर्मस्य प्रवर्तकाः ॥ हंतव्यास्ते दुरात्मानो देवैर्देव्या इ
वो लवणाः ३० एकं हत्वा यदिकुलेशिष्ठानां स्यादनामयम् ॥ कुलं हत्वा चराष्ट्रे च न तद्वृत्तोपघातकम् ३१ अधर्मरूपो धर्मो हि कश्चिदस्ति नराधिप ॥ धर्मश्चाधर्म
रूपोऽस्ति तच्च ज्ञेयं विपश्चिता ३२ तस्मात्संस्तंभयात्मानं श्रुतवानसि पांडव ॥ देवैः पूर्वगतं मार्गं मनुयातोऽसि भारत ३३ न हीदृशागमिष्यंति न रंकपांडवर्षभ ॥
भ्रातृनाश्वासयैतां स्वं सुहृदश्च परंतप ३४ यो हि पापसमारंभे कार्ये तद्भावमावितः ॥ कुर्वन्नपि तथैव स्यात्कृत्वा च निरपत्रपः ३५ तस्मिंस्तत्कलुषं सर्वसमाप्तमि
ति शब्दितम् ॥ प्रायश्चित्तं न तस्यास्ति हासो वा पापकर्मणः ३६ त्वं तु शुक्लाभिजातीयः परदोषेण कारितः ॥ अनिच्छमानः कर्मेदं कृत्वा च परितप्यसे ३७ अ
श्वमेधो महायज्ञः प्रायश्चित्तमुदाहृतं ॥ तमाहरमहाराज विपाप्मैर्बभूविष्यसि ३८ मरुद्भिः सहाजित्वाऽग्निं भगवान्पाकशासनः ॥ एकैकं क्रतुमाहृत्य शतकृत्वः शतक्रतुः ३९

साधार्यसाहाय्यार्थम् २८ । १९ अधर्मस्येतिच्छेदः २० राष्ट्रनामयं स्यात्तर्हितदेकस्य कुलस्य वाहनं वृत्तोपघातकं धर्मनाशकं न भवति ३१ अधर्मरूपो धर्मवद्भाति धर्मः यथा शालावृका रुधिरा
णवधः धर्मश्चाधर्मः यथा कर्णपर्वोक्तस्य वादिनः चोरेभ्यः कार्पाटिकमार्गप्रदिशतः ३२ । ३३ । ३४ तद्भावमावितः पापमावनागतः कुर्वन्पापमिति वर्तते ३५ तस्मिन्निति तस्यापश्चात्तापिनो
निरुज्जस्य प्रायश्चित्तं वा तेन पापहासो वा नास्तीत्यर्थः ३६ परदोषेण दुयोधनदोषेण ३७ । ३८ । ३९

४० महीयंतं महीयमानं ४१ । ४२ हतनायानां स्त्रीणां शोकेन मम दोषो न तद्वत्पुंस्तत्राह तेषामिति ४३ । ४४ कामाः आशेरतेऽस्मिन् कामाशयः पूर्णकाम इत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति
शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठे भारतभावद्विपेत्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ अ ॥ ॥ कानि कृत्वेहि प्रायश्चित्तीयते प्रायश्चित्तेऽधिक्रियते १ मिथ्यानुवर्तयन्कापव्यं चरन्
२ सूर्येणाभ्युदितः यस्मिन् शयाने सति सूर्योऽभ्युदेतीत्यर्थः । अभिनिर्मुक्तो यस्मिन् शयाने सति सूर्योऽस्तंगच्छतीत्यर्थः । अव्याधितं चेत्स्वपंतमादित्योऽभ्युदियादित्यादि स्मृत्युक्तप्रायश्चित्तं सुखा

धूतपाप्माजितस्वर्गोलोकान्प्राप्य सुखी दयान् ॥ मरुद्भिर्गैर्हृतः शक्रः शुशुभे भासयन्दिशः ४० स्वर्गोलोके महीयंतं मप्सरोभिः शचीपतिम् ॥ ऋषयः पर्युपासन्ते देवाश्च
विबुधेश्वरम् ४१ सेयं त्वामनुसंप्राप्ता विक्रमेण वसुंधरा ॥ निर्जिताश्च महीपाला विक्रमेण त्वयाऽनघ ४२ तेषां पुराणिराष्ट्राणि गत्वा राजन्सुहृदः ॥ भ्रातृपुत्रांश्च पौ
त्रांश्च स्वेस्वेराज्येऽभिषेचय ४३ बालानपि च गर्भस्थान्सांत्वेन समुदाचरन् ॥ रंजयन् प्रकृतीः सर्वाः परिपाहिवसुंधराम् ४४ कुमारो नास्तियेषां च कन्यास्तत्राभिषे
चय ॥ कामाशयो हि स्त्रीवर्गः शोकमेव प्रहास्यसि ४५ एवमाश्वासनं कृत्वा सर्वराष्ट्रेषु भारत ॥ यजस्व वाजिमेधेन यथेन्द्रो विजयी पुरा ४६ अशोच्यास्ते महात्मानः
क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ स्वकर्मभिर्गतानां शकृतांतव लमोहिताः ४७ अवाप्तः क्षत्रधर्मस्तेराज्यं प्राप्तमकंठकम् ॥ रक्षस्व धर्मकौंतेय श्रेयान्यः प्रेतभारत ४८ ॥ इति
श्रीम० शां० रा० प्रायश्चित्तीयोपाख्याने त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कानि कृत्वेह कर्माणि प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ किं कृत्वा मुच्यते तत्र
तन्मे ब्रूहि पितमह ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अकुर्वन्विहितं कर्म प्रतिपिद्वानि चाचरन् ॥ प्रायश्चित्तीयते ह्येवं नरो मिथ्याऽनुवर्तयन् २ सूर्येणाभ्युदितो य
श्च ब्रह्मचारी भवत्युत ॥ तथा सूर्याभिनिर्मुक्तः कुनखी श्यावदन्नपि ३ परिव्रितः परिव्रित्वा ब्रह्मघ्नो यश्च कुत्सकः ॥ दिधिषूपपतिर्यः स्यादग्रे दिधिषुरेव च ४ अवकीर्णी
भवेद्यश्च द्विजातिवधकस्तथा ॥ अतीर्थे ब्राह्मणस्त्यागीतीर्थे चाप्रतिपादकः ५ ग्रामघाती च कौंतेय मांसस्य परिविक्रयी ॥ यश्चाग्नीनपविष्येत तथैव ब्रह्मविक्रयी ६
गुरुस्त्रीवधको यश्च पूर्वः पूर्वस्तु गर्हितः ॥ वृथापशुसमालंभी गृहदाहस्यकारकः ७ अन्ततेनोपवर्ती च प्रतिरोद्धा गुरोस्तथा ॥ एतान्येनांसि सर्वाणि व्युक्तांत समयश्च
यः ८ अकार्याणितु वक्ष्यामि यानि तानि निबोध मे ॥ लोकवेदविरुद्धानि तान्येकाग्रमनाः शृणुः ९ स्वधर्मस्य परित्यागः परधर्मस्य च क्रिया ॥ अयाज्ययाजनं चैव
तथाऽभक्ष्यस्य भक्षणम् १० शरणागतसं त्यागो भृत्यस्याभरणं तथा ॥ रसानां विक्रयश्चापि तिर्यग्योनिवधस्तथा ११

दित्यर्थः । कुनखी श्यावदन्निति च 'स्वर्णहारी तु कुनखी सुरापः श्यावदंतकः' इति कर्मविपाके जन्मांतरि यदोपवृत्ताऽपि सूर्यारुणसंवादादावुपदिष्टं प्रायश्चित्तं कर्तव्यमित्युक्तं ३ अनूदेज्येष्टेऽनूदानं कनिष्ठः
परिवेत्ता परिव्रितः पूर्वजः ज्येष्ठायामनूदायां कनिष्ठामनूदानमेदिधिषुः दिधिषूपपतिस्तु कनिष्ठां क्वाहोत्तरं ज्येष्ठामनूदानम् ४ अवकीर्णी नष्टव्रतः अतीर्थे अपात्रे त्यागी वाता ५ ग्रामघाती समुहहंता ।
याजीति पाठांतरं मांसस्थेति नृपश्वादेः अपविष्येत्यजेत् । ब्रह्मविक्रयी भृत्यकाव्यापकः राजविक्रयीति पाठे सोमविक्रयी । राजानमाप्यायतीत्यादौ सोमे राजशब्दश्रवणात् ६ । ७ । ८ । ९
अभक्ष्यस्य लशुनादेः १० रसानां लवणमुडादीनां ११

नित्यदेयानिमोघासादीनि १२ दक्षिणानामिष्टानां १३ विवदतेधनार्थपित्रासहकलहं करोति । अप्रजायन्वर्धपत्न्याकालेमैथुनमकुर्वन् १४ इतरेणसंक्षेपेण १५ एतानिस्वधर्मस्यपरि
त्यागइत्यादीनिकर्माणिक्रियमाणानियेमानवाः उपजीवन्तइतिशेषः १६ जिघांसीहंतुमिच्छावान् इयात्तमच्छेत् १७ मंत्रोमन्युरकार्षीन्नमोनमइत्यादिर्भन्यवेस्वाहेत्यंतः १८ मन्युःक्रोधःतन्मन्युं
शत्रोःक्रोधप्रतिकृच्छतिगच्छति क्रोधएवतंप्रतीपीभूयपरशरीरद्वाराहंतीत्यर्थः १९ असाध्यरोगादिनाप्राणास्थयेउपस्थितेजीवनार्थमदिरामपिआचरन्निबन्धमपरैःचिकित्सकैःआदेशितउप

आधानादीनिकर्माणिशक्तिमान्नकरोति ॥ अप्रयच्छंश्चसर्वाणिनित्यदेयानिभारत १२ दक्षिणानामदानंचब्राह्मणस्वाभिर्मर्शनम् ॥ सर्वाण्येतान्यकार्याणिप्रा
दुर्धर्मविदोजनाः १३ पित्राविवदतेपुत्रोयश्चस्यादुरुतल्पगः ॥ अप्रजायन्नरव्याघ्रभवत्यधार्मिकोनरः १४ उक्तान्येतानिकर्माणिविस्तरेणेतरेणच ॥ यानिकुर्व
न्नकुर्वंश्चप्रायश्चित्तीयतेनरः १५ एतान्येवतुकर्माणिक्रियमाणानिमानवः ॥ येषुयेषुनिमित्तेषुनलिप्यन्तेऽथतानृणु १६ प्रगृह्यशस्त्रमायांतमपिवेदांतंगरणे ॥ जि
घांसंतंजिघांसीयान्नतेनब्रह्महाभवेत् १७ इतिचाप्यत्रकौतेयमंत्रोवेदेषुपठ्यते ॥ वेदप्रमाणविहितंधर्मचप्रब्रवीमि १८ अपेतंब्राह्मणंवृत्ताद्योहन्यादाततायि
नम् ॥ नतेनब्रह्महासस्यान्मन्युस्तन्मन्युमृच्छति १९ प्राणान्येतथाऽज्ञानादाचरन्मदिरामपि ॥ आदेशितोधर्मपरैःपुनःसंस्कारमर्हति २० एतत्तेसर्वमा
ख्यातंकौतेयामक्षयमक्षणम् ॥ प्रायश्चित्तविधानेनसर्वमेतेनशुद्ध्यति २१ गुरुतल्पंहिगुर्वर्थनदूषयतिमानवम् ॥ उद्दालकःश्वेतकेतुंजनयामासशिष्यतः २२
स्तेयंकुर्वंश्चगुर्वर्थमापत्सुननिषिध्यते ॥ बहुशःकामकारेणनचेद्यःसंप्रवर्तते २३ अन्यत्रब्राह्मणस्वेभ्यआददानोनदुप्यति ॥ स्वयमप्राशितायश्चनसपा
पेनलिप्यते २४ प्राणत्राणेऽवृत्तंवाच्यमात्मनोवापरस्यच ॥ गुर्वर्थेस्त्रीपुत्रैवस्याद्विवाहकरणेषुच २५ नावर्ततेव्रतंस्रमेशुक्रमोक्षेकथंचन ॥ आज्यहोमः
समिद्धेऽग्नौप्रायश्चित्तंविधीयते २६ पारिवित्यंतुपतितेनास्तिप्रव्रजितेतथा ॥ भिक्षितेपारदार्यंचतद्धर्मस्यनदूषकम् २७ वृथापशुसमालंभेनैवकुर्या
न्नकारयेत् ॥ अनुग्रहःपशूनांहिसंस्कारोविधिनोदितः २८ अनर्हंब्राह्मणेदत्तमज्ञानात्तन्नदूषकम् ॥ सत्काराणांतथातीर्थेनित्यंवाप्रतिपादनम् २९
स्त्रियास्तथाऽपचारिण्यानिष्कृतिःस्याददूषिका ॥ अपिसापूयतेतेनननुभर्ताप्रदुप्यति ३० तत्त्वंज्ञात्वातुसोमस्यविक्रयःस्याददोषवान् ॥ असमर्थ
स्यमृत्यस्यविसर्गःस्याददोषवान् ॥ वनदाहोगवामर्थेक्रियमाणोनदूषकः ३१

दिष्टः २० । २१ गुर्वर्थगुर्वाज्ञया २२ । २३ । २४ । २५ व्रतंनावर्ततेपुनरुपनयनंनकर्तव्यमित्यर्थःआज्यहोमः पुनर्मामैतिवद्विधाप्रतिमंत्रेण २६ पतितेज्येष्ठप्रातरि भिक्षितेधर्मार्थ
मपिरेतःसिचेतिस्त्रियाप्रार्थितेसति २७ वृथाश्राद्धादिनिमित्तंविना संस्कारःपावित्र्यं । 'योयजेताश्वमेधेनमासिमासिशतंसमाः ॥ मासानिचनस्मादेतद्वयमेतत्समंस्मृतम्'इतिस्मृतेः २८
तीर्थेसत्काराणामज्ञानादप्रतिपादनमपिनदूषकं २९ अपचारिण्याःव्यभिचारिण्याःनिष्कृतिःभिक्षरणंदासीवदन्नाच्छादनमात्रेणदूरस्थापनं तथासहरतिभोजनादिवर्जनंचेत्यर्थः ३०
सोमस्यतत्त्वंअनेनतृप्तादेवामनुष्यान्कामैरभिवर्षतीतिलोकद्वयोपकारणकोऽयंसोमइति ३१

१२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी०भारतभावदीपचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ साधारणानिप्रायश्चित्तान्नितावदाह तपसेति तपसाकृच्छ्रचंद्रायणादिना । कर्मणायज्ञादिना प्रदाने
नमवादीनां पुनातिशोधयति १ स्वकर्मकृदासादिरहितः २ कर्मब्रह्महत्यां ३ लक्ष्यइतिकामकारविषयेविदुषांप्रायश्चित्तोपदेष्टृणांआत्मनोवाइच्छयावेदुष्येसति अकामतस्त्वाह त्रिरित्यादिना
४ आवाक्शिराःयंकंचिद्वेदंजपन्योजनानांशतंत्रिंजेत्र शतत्रययोजनंपादचारेणतीर्थयात्रायाविदंजपन्मुच्यतइत्यर्थः ५ । ६ कृच्छ्रमोजीकृच्छ्रीत्यासातत्येनमुंजानः । 'अहंप्रातह्यहंसायं
अहमद्याद्याचितं । अहंपरंचनाश्रीयात्'इतिविधिनाएकैकःकृच्छ्रोद्वादशदिनात्मकोज्ञेयः मासेमासेइतितस्यैवातिदेशः सप्ताहंप्रातःसप्ताहंसायंसप्ताहमयाचितंसप्ताहमनशनंविषमेपुमासेषु

उक्तान्येतानिकर्माणियानिकुर्वन्नदुप्यति ॥ प्रायश्चित्तानिवक्ष्यामिविस्तरेणैवभारत ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिप्रायश्चि
त्तीयेचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ तपसाकर्मणांचैवप्रदानेनचभारत ॥ पुनातिपापंपुरुषःपुनश्चेन्नप्रवर्तते १ एककालंतुभुंजीतचर
न्मैक्ष्यंस्वकर्मकृत् ॥ कपालपाणिःखट्वांगीब्रह्मचारीसदोत्थितः २ अनसूयुरधःशायीकर्मलोकेप्रकाशयन् ॥ पूर्णैर्द्वादशभिर्वर्षैर्ब्रह्महाविप्रमुच्यते ३ लक्ष्यःश
स्त्रभृतांवास्याद्विदुषामिच्छयाऽऽत्मनः ॥ प्रास्येदात्मानमग्नौवासमिद्धेत्रिवाक्शिराः ४ जपन्वान्यतमवेदंयोजनानांशतंत्रिंजेत्र ॥ सर्वस्वंवावेदविदेब्राह्मणायो
पपादयेत् ५ धनंवाजीवनायालं गृहंवासपरिच्छदं ॥ मुच्यतेब्रह्महत्यायागोप्तागोब्राह्मणस्यच ६ षड्विधैःकृच्छ्रमोजीब्रह्महापूयतेनरः ॥ मासेमासेसमश्रंस्तु
त्रिभिर्वर्षैःप्रमुच्यते ७ संवत्सरेणमासाशीपूयतेनात्रसंशयः ॥ तथैवोपवसन्नराजन्स्वल्पेनापिप्रपूयते ८ क्रतुनाचाश्वमेधेनपूयतेनात्रसंशयः ॥ येचाप्यवष्ट
यस्नाताःकेचिदेवंविधानराः ९ तेसर्वेधूतपाप्मानोभवंतीतिपराश्रुतिः ॥ ब्राह्मणार्थेहतोयुद्धेमुच्यतेब्रह्महत्याया १० गवांशतसहस्रंतुपात्रेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥
ब्रह्महाविप्रमुच्येतसर्वपापेभ्यएवच ११ कपिलानांसहस्राणियोदद्यात्पंचविंशतिं ॥ दोग्ध्रीणांसचपापेभ्यःसर्वेभ्योविप्रमुच्यते १२ गोसहस्रंसवत्सानांदोग्ध्रीणां
प्राणसंशये ॥ साधुभ्योवैदरिद्रेभ्योदत्त्वामुच्येतकिल्वपात् १३ शतंवैयस्तुकांवाजान्ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छति ॥ नियतेभ्योमहीपालसचपापात्प्रमुच्यते
४१ मनोरथंतुयोदद्यादेकस्माअपिभारत ॥ नकीर्तयेतदत्वायःसचपापात्प्रमुच्यते १५ सुरापानंसकृत्त्वायोऽग्निवर्णांसुरांपिबेत् ॥ सपावयत्यथात्मान
मिहलकेपरत्रच १६ मरुप्रपातंप्रपतन्ज्वलनंवासमाविशन् ॥ महाप्रस्थानमातिष्ठन्मुच्यतेसर्वकिल्वपैः १७ बृहस्पतिसवनेद्वासुरापोब्राह्मणःपुनः ॥
समितिब्राह्मणो गच्छेदितिब्रह्मणःश्रुति १८

सएवाष्टाहकमेणसमेपुमासेषुप्रकारएवंवर्षत्रयमितिद्वितीयः * मासाशीति मासंसायंमासंप्रातर्मासमयाचितंमासमुपवासइतिकमेणवर्षवानयेत् मासाधिकेनस्वल्पेनापिकालेनोपवसन्नजलमात्रे
णवर्तयन्मुच्यते * 'सर्वपाप्मानंतरतितरतिब्रह्महत्यायोश्वमेधेनयजते'इतिश्रुतिः ९ । १० । ११ । १२ । १३ कावोजान्जात्यश्वान् कंबुदेशजान् १४ मनोरथंवाच्छित्तं गृहक्षेत्रादि १५ । १६
मरुप्रपातंनिर्जलदेशोपर्वताप्रात्पतनं महाप्रस्थानंकेदारेहिमवदारोहणं १७ समितिगच्छेदित्यस्यानिष्ठापःसन्नब्रह्मणःसमामारोदुयोग्योभवतीत्यर्थः १८

१९ शेषं शिष्टं २० यत्तास्त्यक्ताहारविहारः युक्तेष्वेव पापेषु सुसुमुच्यते २१ महाव्रतं मासमात्रं जलस्यापित्यागः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ कच्छादिति एतच्च ज्येष्ठस्यापि दाराभिर्होत्रक
रणानंतरं द्रष्टव्यं २७ तेन कनिष्ठेन निवेद्यं विवाहांतरं कर्तव्यं अन्यथा शुद्धिर्नास्तीत्यर्थः २८ अंतराभोजनं धारणापारणव्रतेन मासचतुष्टयकृतेन शुद्धयंति महापापयोगे २९ अन्यत्र तु स कृत्वा भिचारमात्रे
मानसिकेवाह स्त्रिय इति ३० प्रसंगाज्जाजनशुद्धिमाह पादजेति शुद्धस्य उच्छिष्टं कांस्यं पात्रं तथा तदेव गवाघ्रातं तथा गंधूपात्रं ब्राह्मणस्यापि पूतानि दशभिः शोधनैः शुद्धयंति तानि च पंचगव्येन मृतो
यैर्मस्मनाऽऽम्लेन वह्निनेति ३१ । ३२ विधीयते पादः पादोपकृष्ट इत्यर्थः वैश्यस्य द्विपादः शूद्रस्य पञ्चमात्रः धर्मः शौचादिः प्राश्नितादेराधिकस्याविधानात् ३३ । ३४ । ३५ एष इति भस्मसाहच
भूमिप्रदानं कुर्याद्यः सुरापीत्वा विमत्सरः ॥ पुनर्न च पिबेद्राजन्संस्कृतः स च शुध्यति ३६ गुरुतल्पी शिलांतप्ता मायसीमभिसंविशेत् ॥ अवकृत्यात्मनः शेषं प्रवजे
दूर्ध्वदर्शनः २० ॥ शरीरस्य विमोक्षेण मुच्यते कर्मणोऽशुभात् ॥ कर्मभ्यो विप्रमुच्यंते यत्ताः संवत्सरं स्त्रियः २१ महाव्रतं चरेद्यस्तु दद्यात्सर्वस्वमेव ॥ गुर्वर्थे वाह
तो युद्धे समुच्येत्कर्मणोऽशुभात् ॥ २२ अनृतेनोपवर्ती चेत्प्रतिरोद्धा गुरोस्तथा ॥ उपाहृत्य प्रियं तस्मै तस्मात्पापात्प्रमुच्यते २३ अवकीर्णं निमित्तं तु ब्रह्महत्याव्रतं
चरेत् ॥ गोचर्मवासाः षण्मासांस्तथा मुच्येत किल्बिषात् २४ परदारापहारी तु परस्यापहरन्वसु ॥ संवत्सरं व्रती भूत्वा तथा मुच्येत किल्बिषात् २५ धनं तु यस्या
पहरेत्तस्मै दद्यात्सर्वं वसु ॥ विविधेनाभ्युपायेन तदामुच्येत किल्बिषात् २६ कच्छाद्वादशरात्रेण संयतात्मा व्रते स्थितः ॥ परिवेत्ता भवेत्पूतः परिवित्तिस्तथैव च
२७ निवेद्यं तु पुनस्तेन सदा तारयता पितृन् ॥ न तु स्त्रिया भवेद्दोषो न तु सा तेन लिप्यते २८ भोजनं ह्यंतरा शुद्धं चातुर्मास्ये विधीयते ॥ स्त्रियस्तेन प्रशुध्यंति इति
धर्मविदो विदुः २९ स्त्रियस्त्वाशंकिताः पापानोपगम्या विजानता ॥ रजसाता विशुध्यंते भस्मना भाजनं यथा ३० पादजोच्छिष्टं कांस्यं यद्वाघ्रातमथापि वा ॥
गंधूपाच्छिष्टमपि वा विशुध्येद्दशभिस्तु तत् ३१ चतुष्पात्सकलो धर्मो ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ पादावकृष्टो राजन्ये तथा धर्मो विधीयते ३२ तथा वैश्ये च शूद्रे च
पादः पादो विधीयते ॥ विद्यादेवं विधेनैषां गुरुलाघवनिश्चयम् ३३ तिर्यग्यो निवधं कृत्वा द्दुर्मांश्छित्त्वेतरान्बहून् ॥ त्रिरात्रं वा युभक्षः स्यात्कर्मच प्रथयन्नरः
३४ अगम्या गमने राजन्प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ आर्द्रवस्त्रेण षण्मासान्विहार्यं भस्मशायिना ३५ एष एव तु सर्वेषामकार्याणां विधिर्भवेत् ॥ ब्रह्मणोक्तेन वि
धिना दृष्टांता गमहेतुभिः ३६ सावित्रीमप्यधीयात्तु चौदेशे मिताशनः ॥ अहिंसो मंदकोऽजल्पो मुच्यते सर्वं किल्बिषैः ३७ अहः सुसततं तिष्ठेद्भ्याकाशं
निशां स्वपन् ॥ त्रिरह्नि त्रिर्निशायां च सवासाजलमाविशेत् ३८

यां च तत्तु द्वीयजपोऽप्यऽप्रव्रष्टव्यः यदा हतुदशात्तातपः । 'मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्च गत्वा स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा ॥ भस्मच्छत्रो भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः' इति । पापानां गो
रवलाघवानुसारेण दीक्षासंवत्सरं षण्मासं त्रिमासं मासं द्वादशाहमित्यथायोग्यं ज्ञेया । तत्र यथा कृष्णमाहोमे यो योनौ रेतः सिंचतीति पारदार्यप्रकृत्य वर्षमासचतुर्विंशतिरात्र द्वादशरात्र पञ्चात्र
त्रिरात्र पञ्चाउक्ताः । यावदेनो दीक्षामुपैतीति च पापानुसारित्वं दीक्षाया मुक्तं दृष्टांतेन सर्वत्र बोध्यं । दृष्टांतमूतोयभागमस्तत्रोक्तेर्हेतुभिर्यावदेन इत्याद्यैः ३९ मंदइव मंदकः रागद्वेषमानाप
मानशून्यः अजल्प इतिच्छेदः ३७ तिष्ठेदित्युपवेशनादेव्यादृष्टिः अभ्याकाशं निरावरणं स्थंडिकादी अहः सुसतिवृत्तवचनादिनाऽपि पापानुसारेण ज्यवराणामह्नां गणना कल्पनीया ३८

३९ यत्र पुण्ये पापे वाऽतिरिच्येत योधिको भवति स इतरेणेतरदभिभूयाति रिक्तस्य फलं भुंक्त इत्यर्थः ४० । ४१ । ४२ व्रतादिरूपं प्रायश्चित्तं महापातकवर्जं ज्ञेयम् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ किमक्षयमिति १ । २ प्रजापतिमनुम् ३ कथं केन प्रकारेण

स्त्रीशूद्रपतितं चापि नाभिभाषेद्भृतान्वितः ॥ पापान्यज्ञानतः कृत्वा मुच्येदेवं व्रतोद्भिजः ३९ शुभाशुभफलं प्रेत्य लभते भूतसाक्षिकम् ॥ अतिरिच्येत यो यत्र तत्क
र्त्तुं लभते फलम् ४० तस्माद्दानेन तपसा कर्मणा च फलं शुभम् ॥ वर्धयेदशुभं कृत्वा यथा स्यादतिरेकवान् ४१ कुर्याच्छुभानि कर्माणि निवर्तेत्पापकर्मणः ॥ दद्यान्नि
त्यं च वित्तानि तथा मुच्येत किल्बिषात् ४२ अनुरूपं हि पापस्य प्रायश्चित्तमुदाहृतम् ॥ महापातकवर्जं तु प्रायश्चित्तं विधीयते ४३ भक्ष्याभक्ष्येषु चान्येषु वा च्या
वाच्ये तथैव च ॥ अज्ञानज्ञानयोराजन्विहितान्यनुजानतः ४४ जानता तु कृतं पापं गुरु सर्वं भवत्युत ॥ अज्ञानात्स्वल्पको दोषः प्रायश्चित्तं विधीयते ४५ शक्य
ते विधिना पापं यथोक्तेन व्यपोहितुम् ॥ आस्तिके श्रद्धधाने च विधिरेष विधीयते ४६ नास्तिकाश्च श्रद्धधानेषु पुरुषेषु कदाचन ॥ दंभद्वेषप्रधानेषु विधिरेष न दृश्यते
४७ शिष्टाचारश्च शिष्टश्च धर्मो धर्मभृतां वरः ॥ सेवितव्यो न रव्याघ्रे प्रेत्येह च सुखेप्सुना ४८ सराजन्मोक्षयसे पापात्तेन पूर्णेन हेतुना ॥ प्राणार्थं वा धनेनैषामथवा नृप
कर्मणा ४९ अथवा तेष्टृणां काचित्प्रायश्चित्तं चरिष्यसि ॥ मात्सेवानार्यजुष्टेन मन्युना निधनंगमः ५१ ॥ वैशंपायान उवाच ॥ एवमुक्तो भगवता धर्मराजो युधि
ष्ठिरः ॥ चिंतयित्वा मुहुर्तेन प्रत्युवाच तपोधनम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तीये पंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ किमक्षयं चाप्यभक्ष्यं च किंच दयं प्रशस्यते ॥ किंच पात्रमपात्रं वा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ व्यास उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरा
तनम् ॥ सिद्धानां चैव संवा दं मनोश्चैव प्रजापतेः २ ऋषयस्तु व्रतपराः समागम्य पुराविभुम् ॥ धमपप्रच्छुरासीनमादिकाले प्रजापतिम् ३ कथमन्नं कथं पात्रं दान
मध्ययनं तपः ॥ कार्याकार्यं च यत्सर्वं शंसवै त्वं प्रजापते ४ तैरेवमुक्तो भगवान्मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ शश्रूषध्वं यथा वृत्तं धर्मं व्याससमासतः ५ अनादेशे जपो हो
म उपवासस्तथैव च ॥ आत्मज्ञानं पुण्यं नद्यो यत्र प्रायश्चित्तपराः ६ अनादिष्टं तथैतानि पुण्यानि धरणीभृतः ॥ सुवर्णप्राशनमपिरत्नादिस्नानमेव च ७ देवस्थाना
भिगमनमाज्यप्राशनमेव च ॥ एतानि मेध्यं पुरुषं कुर्वन्त्या शुनसंशयः ८ न गर्वेण भवेत्प्राज्ञः कदाचिदपि मानवः ॥ दीर्घमायुरथेच्छन् हि त्रिरात्रं चोष्णपो भवेत् ९

अन्नमदनीयं किं द्रव्यं कर्तव्यमित्यर्थः ४ व्यासो विस्तरः ५ अनादेशो विशेषतोऽनुक्ते दोषयत्र देशे तत्पराः जपादिपराः प्रायः बहुशः सन्ति सोऽपि मंगादिवत्पावन इत्यर्थः । यत्रोपाया इति पाठे स्पष्टोर्थः
६ तथा जपादिवत् पुण्यान्येतानि वक्ष्यमाणानि धरणीभृतः पर्वता ब्रह्मगिरिप्रभृतयः आदिपदात्सुवर्णस्नानादि अनादिष्टं प्रायश्चित्तं सामान्यमित्यर्थः ७ । ८ गर्वेण युक्तो न भवेत् पूजानां वगणयेत् अव
गणने तु त्रिरात्रमुष्णपो भवेदिति तत्तत्कृत्वा धर्मशास्त्रोक्तं कुर्यादित्यर्थः । भवेदित्यत्र पिबेदिति पाठं प्रकल्प्य सुरामित्यध्याहृत्य सुरां न पिबेत् । पानेनूष्णपो भवेत्सुरामेवोष्णां कृत्वा पिबेदिति केचित् ९

तप उपवासादि १० आदानेस्तेयं आवास्यकोऽवस्थाविशेषमवः प्राणात्ययादावधर्मस्यापिस्तेयादेर्धर्मत्वमिदं ११ वैदिक्यौ प्रवृत्त्यप्रवृत्तीमर्थत्वात्तत्त्वप्रदे लोकि
मयोतुतेभुमेचेष्टुमफलेअशुमेचेष्टुमफलेइत्याहद्वान्यां द्विविधाविति १२ एतयोर्लौकिकयोः फलेऽपि कारणात्पुरुषेइत्यर्थः १३ देवमुक्तं शास्त्रीयं कर्म प्राणोजीवनं एतेषांचतुर्णामपेक्षापूर्वार्थकिंचिद्व
क्रियतेतद्वाशुमानानीचानामपिपुंसांतस्यफलंशुभंभवति १४ ऊर्ध्वमिति सत्यपिसंदेहेयल्लोकविगानपरिहारार्थकृतंनित्यादिव्यक्तेवलं दृष्टार्थकृतंइत्येनादितत्रोभयत्रापि १५ क्रोधादिनायन्मनसः

अदत्तस्यानुपादानंदानमध्ययनंतपः ॥ अहिंसासत्यमक्रोधइज्याधर्मस्यलक्षणम् १० स एवधर्मः सोऽधर्मो देशकालेप्रतिष्ठितः ॥ आदानमनृतं हिंसाधर्मो ह्याव
स्थिकः स्मृतः ११ द्विविधौ चाप्युभावेतौ धर्माधर्मौ विजानताम् ॥ अप्रवृत्तिः प्रवृत्तिश्च द्वैविध्यं लोकवेदयोः १२ अप्रवृत्तेरत्यर्थत्वं मर्त्यत्वं कर्मणः फलम् ॥ अशुभ
स्याशुभं विद्याचलुभस्य शुभमेव च ॥ एतयोश्चोभयोः स्यातां शुभाशुभतया तथा १३ दैवं च देवसंयुक्तं प्राणश्च प्राणदश्च ह ॥ अपेक्षापूर्वकरणादशुभानां शुभं फलम्
१४ ऊर्ध्वं भवतिसंदेहादिहृष्टार्थमेव च ॥ अपेक्षापूर्वकरणात्प्रायश्चित्तं विधीयते १५ क्रोधमोहकृते चैव दृष्टांतागमहेतुभिः ॥ शरीराणामुपकृशो मनसश्च प्रियाप्रिये ॥
तदौषधैश्च मंत्रैश्च प्रायश्चित्तैश्च शाम्यति १६ उपवासमेकरात्रं दंडोत्सर्गेन राधिपः ॥ विशुद्धचेदात्मशुद्धयर्थं त्रिरात्रं तु पुरोहितः १७ क्षयं शोकं प्रकुर्वाणो न म्रियेत यदा
नरः ॥ शस्त्रादिभिरुपाविष्टस्त्रिरात्रं तत्र निर्दिशेत् १८ जातिश्रेण्याधिवासानां कुलधर्माश्च सर्वतः ॥ वर्जयंति च ये धर्मतेषां धर्मो न विद्यते १९ दशवावेदशास्त्रज्ञास्त्रयो
वाधर्मपाठकाः ॥ यद्भूयुः कार्य उत्पन्ने स धर्मो धर्मसंशये २० अनङ्गान्मृत्तिका चैव तथा क्षुद्रपिपीलिकाः ॥ श्लेष्मातकस्तथा विप्रैरभक्ष्यं विषमेव च २१ अभक्ष्या ब्राह्म
णैर्मत्स्याः शलैर्ये वै विवर्जिताः ॥ चतुष्पात्कच्छपादन्योर्मूका जलजाश्च ये २२ भासाहंसाः सुपर्णाश्च चक्रवाकाः प्लवाङ्काः ॥ काकोमहुश्च गृध्रश्च ये नो लूकस्त
थैव च २३ कव्यादादंश्रिणः सर्वे च तुष्पात्पक्षिणश्च ये ॥ येषां चोभयतो दंताश्च तुर्दंशश्च सर्वशः २४ एडकाश्च खरोऽग्नीनां सूतिका नांगवामपि ॥ मानुषीणां मृगीणां च
नपि वेद्वाहणः पयः २५ प्रेतान्सूतिकांश्च यच्च किंचिदनिर्देशम् ॥ अभोज्यं चाप्यपेयं च धेनोर्दुग्धमनिर्देशम् २६ राजानं तेज आदत्ते शूद्रान् ब्रह्मवर्चसम् ॥ आयुः
सुवर्णकारांश्च मवीरायाश्च योषितः २७ विष्ठावार्धुषिकस्यान्नं गणिकान्नमर्थेन्द्रियम् ॥ मृष्यंति ये चोपपत्तिं स्त्रीजितान् च सर्वशः २८

प्रियमप्रियं कृतं तत्र दृष्टांतागमहेतुभिः पूर्वोक्तैर्यावेदन इत्याद्यैः प्रमाणैर्देहस्य शोषणमुपवासादिकं प्रायश्चित्तं कर्तव्यं । औषधैर्हविष्याशनैः मंत्रैश्च पवित्रजपैः चादन्यदपि तीर्थाटनश्रमादिभिस्तत्पापं
शाम्यतीति सार्थं १६ । १७ क्षयं पुत्रादिमरणनिमित्तमात्मवधार्थं प्रवृत्तौ न म्रियेत चेत् त्रिरात्रमुपवासं चरेत् १८ जातिर्ब्राह्मणत्वादिः श्रेणी गृहस्थादीनां पंक्तिः अधिवासो जन्मभूमिः जात्यादिधर्मा
श्च ये वर्जयंति तेषां धर्मः प्रायश्चित्तादिस्वरूपो न विद्यते १९ पाठकाः शोधकाः विचारका इति यावत् कार्यप्रायश्चित्तनिमित्ते दोषे २० अभक्ष्यानाह चतुर्भिः अनङ्गानिति २१ । २२ । २३ । २४
एडकामेषी सूतिका नाम निर्देशानां २५ अभोज्यं पायसाद्यंतर्गतं २६ अवीरायाः पतिपुत्रहर्त्राणां २७ इन्द्रियं शुकं गणिकादित्रयानामन्नं २८

दीक्षितस्य अग्नीषोमीयवपाहो मात्मा ह न भोक्तव्यं कदर्यो धनव्ययमया द्रोगत्यागहीनः २९ रक्षिणो ग्रामपालकस्य सीमादिरक्षिणो वा ३० । ३१ शोषितं कुटुंबायाऽदत्त्वात्मा रक्षितं ३२ धाना
मृष्टयवाः करं भादधिसक्तवः सक्त्वा दीनां विकारानष्टाः सक्त्वा दयः कुसंरतिलमिश्रोदनः वृथा कृताः देवताद्युद्देशं विना कृताः ३३ चातपेयाः पीयूषादयः ३४ । ३५ । ३६ हासकेषु परिहासपरे
दीक्षितस्य कदर्यस्य क्रतुविक्रयिकस्य च ॥ तक्ष्णश्चर्माविकर्तुश्च पुंश्चल्यारजकस्य च २९ चिकित्सकस्य यच्चात्रमभोज्यं रक्षिणस्तथा ॥ गणग्रामाभिः शस्तानां रंगस्त्री
जीविनां तथा ३० परिवर्तिनां पुंसां च वंदितुं विदां तथा ॥ वामहस्ताहृतं चात्रं भक्तं पर्युषितं च यत् ३१ सुरानुगतमुच्छिष्टमभोज्यं शोषितं च यत् ॥ पिष्टस्य च क्षुशा
कानां विकाराः पयसस्तथा ३२ सकुधानां करं भाणां नोपभोग्याश्चिरस्थिताः ॥ पायसं कुसंरं मांसं मूपाश्च वृथा कृताः ३३ अपेयाश्चाप्यभक्ष्याश्च ब्राह्मणैर्गृहमेधि
भिः ॥ देवानृषीन् मनुष्यांश्च पितृन् गृह्याश्च देवताः ३४ पूजयित्वा ततः पश्चाद्गृहस्थो भोक्तुमर्हति ॥ यथा प्रव्रजितो भिक्षुस्तथैव स्वगृहे वसेत् ३५ एवं वृत्तः प्रियैर्दारैः
संवसन् धर्ममाप्नुयात् ॥ न दद्याद्यशसेदानं न भयान्नोपकारिणे ३६ न नृत्यगीतशिलेषु हासकेषु च धार्मिकः ॥ न मत्ते चैव नोन्मतेन स्तेनेन च कुत्सके ३७ न वाग्धीने वि
वर्णेवानां गहीने न वामने ॥ न दुर्जने दौष्कुले वा व्रतैर्योवानसंस्कृतः ३८ न श्रोत्रियमृते दानं ब्राह्मणे ब्रह्मवर्जिते ॥ असम्यक् क्रैवयदत्तमसम्यक् च प्रतिग्रहः ॥ उभयं स्या
दनर्था यदा तुरादातुरेव च ३९ यथा खदिरमालं व्याशिलां वाऽप्यर्णवंतरन् ॥ मज्जेत मज्जतस्तद्गृहातायश्च प्रतिग्रही ४० काष्ठैर्द्रव्यं वा वह्निरुपस्तीर्णो न दीप्यते ॥
तपः स्वाध्यायचारित्र्यैरेवंहीनः प्रतिग्रही ४१ कपाले यद्ददापः स्युः श्वद्वतौ च यथापयः ॥ आश्रयस्थानदोषेण वृत्तहीने तथा श्रुतम् ४२ निर्मत्रो निर्वृत्तो यः स्यादशा
स्त्रज्ञोऽनसूयकः ॥ अनुक्रोशात्प्रदातव्यं हीनेष्ववतिकेषु च ४३ न वैदेयमनुक्रोशादीनां तूर्तुरकेष्वपि ॥ आत्मा चरित इत्येव धर्म इत्येव वा पुनः ४४ निष्का
रणं स्मृतं दत्तं ब्राह्मणे ब्रह्मवर्जिते ॥ भवेदपात्रदोषेण न चात्रास्ति विचारणा ४५ यथा दारुमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ॥ ब्राह्मणश्चानधीयानश्च यस्तेनामविभ्राति
४६ यथा षडोऽफलः स्त्रीषु यथा गौर्गविचाफला ॥ शकुनिर्वाप्य पक्षः स्यान्निर्मत्रो ब्राह्मणस्तथा ४७ ग्रामधान्यं यथा शून्यं यथा कूपश्चानिर्जलः ॥ यथा हुतमनग्नौ च त
थैव स्यान्निराकृतौ ४८ देवतानां पितॄणां च हव्यकव्यविनाशकः ॥ शत्रुरर्थं हरो मूर्खो न लोकां प्राप्नुमर्हति ४९ एतत्ते कथितं सर्वं यथा वृत्तं युधिष्ठिर ॥ समासेन महद्ब्रह्मे
तच्छ्रोतव्यं भरतर्षभ ५० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां.रा. व्यासवाक्ये षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन्
विस्तरेण महामुने ॥ राजधर्मान् द्विजश्रेष्ठ चातुर्वर्ण्यस्य चाखिलात् १

पुमंहेषु ३७ वाग्धीने मूके मूर्खे वा ३८ । ३९ । ४० । ४१ श्वद्वतौ शूनकचर्ममये कोशे ४२ अनुसूयको गुणेषु दोषारोपमकुर्वन् अनुक्रोशादयथा ४३ आत्मा चरित इष्टकारीति बुद्ध्या धर्मबुद्ध्या वा
निर्मत्रेन देयमित्याह न वा इति ४४ अत्रैव हेतुमाह निष्कारणमिति निष्कारणं निष्फलं दोषेण युक्त इति शेषः ४५ । ४६ । ४७ निराकृतौ मूर्खे ४८ । ४९ । ५० ॥ इति शांतिपर्व
णिरा.नीलकण्ठीये भा.षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रोतुमिति १

२ मक्ष्यामक्ष्याविवर्जिताऽपवासास्मिका कौतुहलेनप्रसंगेनाऽनुप्रवणाजभिमुखा ३।३।५ प्रैहिप्रयाहि।५।५।५ सवैयाख्यं व्याख्यासहितम् १०।११।१२।१३।१४।१५
 आपत्सुचयथानीतिः प्रणेतव्याद्विजोत्तम ॥ धर्म्यमालक्ष्यपंथानं विजयेयं कथं महीम् २ प्रायश्चित्तकथाहोषामक्ष्यामक्ष्याविवर्जिता ॥ कौतुहलानुप्रवणाहर्षज
 नयतीवमे ३ धर्मचर्याचराज्यंचनित्यमेव विरुध्यते ॥ एवमुद्यतिमेचेतश्चित्तयानस्यनित्यशः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच महाराज व्यासो वेदविदां
 वरः ॥ नारदं समभिप्रेक्ष्य सर्वज्ञानां पुरातनम् ५ श्रोतुमिच्छसि चेद्धर्मनिखिलेन नराधिप ॥ प्रैहि भीष्मं महाबाहो वृद्धं कुरुपितामहम् ६ सतेधर्मरहस्येषु संशया
 न्मनसि स्थितान् ॥ छत्ताभागीरथीपुत्रः सर्वज्ञः सर्वधर्मवित् ७ जनयामास यं देवी दिव्या त्रिपथगानदी ॥ साक्षाद्दर्शयो देवान्सर्वानिन्द्रपुरोगमान् ८ बृहस्पतिपु
 रोगांस्तु देवर्षीन् सकृत्प्रभुः ॥ तोषयित्वा पचारेण राजनीतिमधीतवान् ९ उशनसं विदयच्छास्त्रं यज्ञं देवगुरुर्द्विजः ॥ यज्ञधर्मसवैयाख्यं प्राप्तवान् कुरुसत्तमः १० भा
 र्गवाच्च यवनाच्चापिवेदानं गोपवृंहितान् ॥ प्रतिपेदे महाबाहुर्वसिष्ठाच्चरितवतः ११ पितामहसुतं ज्येष्ठं कुमारं दीप्ततेजसम् ॥ अध्यात्मगतितत्त्वज्ञमुपाशिक्षतयः
 पुरा १२ मार्कंडेयमुखात्कृत्स्नं यतिधर्ममवाप्तवान् ॥ रामादस्त्राणेशकाच्च प्राप्तवान् पुरुषर्षभः १३ मृत्युरात्मेच्छया यस्य जातस्य मनुजेष्वपि ॥ तथाऽनपत्य
 स्य सतः पुण्यश्लोकादिविश्रुताः १४ यस्य ब्रह्मर्षयः पुण्यानित्यमासन्सभासदः ॥ यस्य नाविदितं किंचिज्ज्ञानयज्ञेषु विद्यते १५ सतेवक्ष्यति धर्मज्ञः सूक्ष्मधर्मार्थं
 तत्त्ववित् ॥ तमभ्येहि पुरा प्राणान्सविमुंचति धर्मवित् १६ एवमुक्तस्तु कौंतेयो दीर्घप्रज्ञो महामतिः ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठं व्यासं सत्यवतीसुतम् १७ ॥ युधिष्ठिर उ
 वाच ॥ वैशंसं सुमहत्कृत्वा ज्ञातीनां रोमहर्षणम् ॥ आगच्छत्सर्वलोकस्य पृथिवीनां शकारकः १८ घातयित्वा तमेवाजौ छलेनाजिह्वयोधिनाम् ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामि
 तमहं केन हेतुना १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तं नृपतिं श्रेष्ठं चातुर्वर्ण्यं हि ते पश्य ॥ पुनराह महाबाहुर्दुःश्रेष्ठो महामतिः २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ नेदानी
 मतिनिर्वधं शोके त्वं कर्तुमर्हसि ॥ यदाह भगवान् व्यासस्तत्कुरुष्व नृपोत्तम २१ ब्राह्मणास्त्वां महाबाहो भ्रातरश्च महौजसः ॥ पर्जन्यमिव धर्मातिनाथमाना उपासते
 २२ हतशिष्टाश्च राजानः कृत्स्नं चैव समागतम् ॥ चातुर्वर्ण्यं महाराजराष्ट्रं ते कुरुजांगलम् २३ प्रियार्थमपि चैतेषां ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ नियोगादस्य च गुरो
 र्यासस्यामिततेजसः २४ सुहृदामस्मदादीनां द्रौपद्याश्च परंतप ॥ कुरुप्रियमभिन्नं लोकस्य च हितं कुरु २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः सकृन्नेन राजा
 राजीवलोचनः ॥ हितार्थं सर्वलोकस्य समुत्तस्थौ महामनाः २६ सोऽनुनीतो नरव्याघ्रविष्टरश्च वसास्वयम् ॥ द्वैपायनेन च तथा देवस्थानेन जिष्णुना २७ एतै
 श्वान्यैश्च बहुभिरनुनीतो युधिष्ठिरः ॥ व्यजहान् मानसं दुःखं संतापं च महायशः २८

विमुंचति विमोक्षयति ततः पुरा १५।१७ वैशंसं विनाशम्

१८ उपसंप्रष्टुमुपागत्य सम्यक्प्रष्टुं १९।२०।२१ नाथमानाः याचमानाः उपासत इत्युत्तरत्रापि योज्यम् २२।२३।२४।२५।२६ विष्टरश्च वसास्वयम् २७ संतापं शरीरं तापम् २८

वाक्यानि वेदावयवाः । निधिस्तदर्थो विचारग्रंथो मीमांसा । अन्यदपि यच्छ्रुतं श्रव्यं नीतिशास्त्रादितत्र विशारदः ऊहापोहकुशलः । व्यवस्य कर्तव्यमर्थनिश्चित्य २९।३०।३१ तत इति गोमिर्ब
 लीवर्देः एतस्माद्विगाद्रम्यते यत्पुरप्रवेशे प्रथमं गोरथेन प्रवेष्टव्यमिति । मंत्रालिगादप्येतद्रम्यते । 'संगोमिरांगिरसो नक्षमाणो मण्डवेदमर्षं निनाय ॥ जनेमित्रो न दंपती अनकी वृहस्पते वाजयाशू
 रिवाजौ' अस्यार्थः हे वृहस्पते वृहस्पतिस्तुल्यहे पुरोहित अंगिरसो वृहस्पतिः गोमिर्वर्षेः रथमित्यर्थात् संनक्षमाणः रथस्य संनहनं करिष्यन् यकारलोपार्थः अर्थमर्षं देवं मण्डवपुत्रिधर्मैश्चर्षमिव निनाय
 प्रापितवान् तत्र दृष्टांतः जने इति नकार उपमा रथयाजने लोके मित्रः सखा दंपती अनकि अन्योन्यसंबन्धे स करोति एवं नगरगतामैश्वर्यलक्ष्मीं परिणेष्यन् गोरथेन नगरं प्रवेशयेद्वाजानं पुरोहितः । एवं जयल

श्रुतवाक्यः श्रुतनिधिः श्रुतश्रव्यविशारदः ॥ व्यवस्य मनसः शांतिमगच्छत्पांडुनंदनः २९ सतैः परिवृतो राजानक्षत्रैरिव चंद्रमाः ॥ दृतराष्ट्रपुरस्कृत्य स्वपुरं प्रवि
 शह ३० प्रविविष्टः स धर्मज्ञः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अर्चयामास देवांश्च ब्राह्मणांश्च सहस्रशः ३१ ततो नवरथं शुभ्रं कंबलाजिनसंवृतम् ॥ युक्तं षोडशभिर्गोभिः पांडुरैः
 शुभलक्षणैः ३२ मंत्रैरभ्यर्चितं पुण्यैः स्तूयमानश्च वंदिभिः ॥ आरुरोह यथा देवः सोमोऽमृतमयं रथम् ३३ जग्राह रश्मीन् कौंतेयो भीमो भीमपराक्रमः ॥ अर्जुनः पां
 डुरं छत्रं धारयामास भानुमत् ३४ प्रियमाणं च तच्छत्रं पांडुरं रथमूर्धनि ॥ शुशुभे तारकाकीर्णसितमभ्रमिवावरे ३५ चामरव्यजने त्वस्य वीरौ जगृहतुस्तदा ॥ चंद्र
 रश्मिप्रभे शुभ्रे माद्रीपुत्रावलंकृते ३६ तेषां चरथमास्थाय भ्रातारः समलंकृताः ॥ भूतानीव समस्तानि राजन्ददृशिरेतदा ३७ आस्थाय तुरथं शुभ्रं युक्तमश्वैर्मनोजवैः ॥
 अन्वयात्पृष्ठतो राजन्युत्सुः पांडवाग्रजम् ३८ रथं हेममयं शुभ्रं शैव्यसुग्रीवयोजितम् ॥ सहसा त्यक्त्वा कृष्णः समास्थायान्वयात्कुरुन् ३९ नरयानेन तु ज्येष्ठः पि
 ता पार्थस्य भारत ॥ अग्रतो धर्मराजस्य गांधारी सहितो ययौ ४० कुरुस्त्रियश्च ताः सर्वाः कुंतीकृष्णातथैव च ॥ यानैरुच्चावचैर्जग्मुर्विदुरेण पुरस्कृताः ४१ ततो रथा
 श्वबहुलानागाश्च समलंकृताः ॥ पादाताश्च हयाश्चैव पृष्ठतः समनुव्रजन् ४२ ततो वैतालिकैः सूतैर्मार्गधैश्च सुभाषितैः ॥ स्तूयमानो ययौ राजानगरं नागसाह्वयम् ४३
 तत्प्रयाणं महाबाहोर्बभूवा प्रतिमंशुवि ॥ आकुलाकुलमुत्कुप्य हृष्टपुष्टजनाकुलम् ४४ अभियाने तु पार्थस्य नरैर्नगरवासिभिः ॥ नगरं राजमार्गंश्च यथावत् समलंकृताः
 ४५ पांडुरेण च माल्येन पताकाभिश्च मेदिनी ॥ संस्कृतो राजमार्गोऽभूद्रूपनैश्च प्रधूपितः ४६ अथ चूर्णैश्च गंधानां नाना पुष्पप्रियंगुभिः ॥ माल्यदामभिरासक्तैराज
 वेश्माभिसंवृतम् ४७ कुंभाश्च नगरद्वारिवारिपूर्णानवाहदाः ॥ सिताः सुमनसो गौराः स्थापितास्तत्र तत्र ह ४८

३२ धर्मीपरिणेष्यन्नश्वरथेन आजिप्रविशेदित्याह वाजयेति आजौ संग्रामे अशूनश्चानुरथेयुं जन्वाजयममयजमानं जयलक्ष्मीं परिणेतुमित्यर्थादनुपंजनीयं ३२ अमृतमयं देवतामयं ३३।३४ तारका
 स्ताराः तुलयाश्छत्रं तांस्थमीत्तिकगुच्छाश्च ३५।३६ यथा देहरथो भूतपंचकमयः एवं सोऽपिरथो भ्रातृपंचकयुक्तः ३७ युत्सुर्दृष्टराष्ट्रपुत्रः ३८।३९ नरयानं 'तत्तत्तरावा' इति स्लेखभाषायां
 प्रसिद्धं न तु शिविका ४०।४१।४२।४३ आकुलाकुलमति संकुलं संमर्दवशात् ४४।४५ माल्येन पुष्पसमूहेन मेदिनी समलंकृतेत्यनुपज्जयते धूपनैः अगुरुप्रमृतिभिर्धूपद्रव्यैः
 ४६।४७ सिताः चूर्णादिना लुकीकृताः सुमनसः पुष्पाणि गौराः शुक्लाः ४८

४९ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३७॥ प्रवेशनेहति १ । २ स्त्रीणांस्त्रीभिः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

॥३३॥

यथास्वलंकृतद्वारंनगरंपांडुनंदनः ॥ स्तूयमानःशुभैर्वाक्यैःप्रविवेशसुहृद्वृतः ४९ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिरप्रवेशेसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ध ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रवेशनेतुपार्थानांजनानांपुरवासिनाम् ॥ दिदृक्षूणांसहस्राणिसमाजग्मुःसहस्रशः १ सराजमार्गःशुभेसमलंकृतचत्वरः ॥ यथाचंद्रोदयेराजन्वर्धमानोमहोदधिः २ गृहाणिराजमार्गेपुरत्रवंतिमहांतिच ॥ प्राकंपतीवभारेणस्त्रीणांपूर्णानिभारत ३ ताःशनैरिव सर्वाडंप्रशंसंयुधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनार्जुनौचैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४ धन्यात्वमसिपांचालियात्वंपुरुषसत्तमान् ॥ उपतिष्ठसिकल्याणिमहर्षीनिवगौतमी ५ तवकर्माण्यमोघानिवतचर्याचभाविनि ॥ इतिकृष्णामहाराजप्रशंसंस्तदास्त्रियः ६ प्रशंसावचनैस्तासांमिथःशब्दैश्चभारत ॥ प्रीतिजैश्चतदाशब्दैःपुरमासीत्समाकुलम् ७ तमतीत्ययथायुक्तंराजमार्गंयुधिष्ठिरः ॥ अलंकृतंशोभमानमुपायाद्राजवेशमह ८ ततःप्रकृतयःसर्वाःपौराजानपदास्तदा ॥ ऊचुःकर्णसुखावाचःसमुपेत्यततस्ततः ९ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रशत्रून्छत्रुनिपूदन ॥ दिष्ट्याराज्यंपुनःप्राप्तधर्मेणचबलेनच १० भवनस्त्वंमहाराजराजेहशरदांशतम् ॥ प्रजापालयधर्मेणयथेन्द्रस्त्रिदिवंतथा ११ एवंप्राजकुलद्वारिमंगलैरभिपूजितः ॥ आशीर्वादानांदिजैरुक्तान्प्रतिगृह्यसमंततः १२ प्रविश्यभवनंराजादेवराजगृहोपमम् ॥ श्रद्धाविजयसंयुक्तंरथात्पश्चादवातरत् १३ प्रविश्याभ्यंतर्श्रीमान्दैवतान्यभिगम्यच ॥ पूजयामासरत्नैश्चगंधमाल्यैश्चसर्वशः १४ निश्चक्रामततःश्रीमान्पुनरेवमहायशः ॥ ददर्शब्राह्मणांश्चैवसोऽभिरूपानवस्थितान् १५ संसृतस्तदाविप्रैराशीर्वादविवक्षुभिः ॥ शुशुभेविमलश्चंद्रस्तारागणवृतोयथा १६ तांस्तु वैपूजयामासकौतियोविधिवद्विजान् ॥ धौम्यंगुरुंपुरस्कृत्यज्येष्ठपितरमेवच १७ सुमनोमोदकैरत्नैर्हिरण्येनचभूरिणा ॥ गोभिर्वस्त्रैश्चराजेंद्रविधिवैश्चकिमिच्छकैः १८ ततःपुण्याहघोषोऽभूद्विस्तब्धेवभारत ॥ सुहृदांप्रीतिजननःपुण्यःश्रुतिसुखावहः १९ हंसवद्विदुषाराजाद्विजानांतत्रभारतीम् ॥ शुश्रुवेवेदविदुषांपुष्करार्थपदाक्षराम् २० ततोदुंदुभिनिर्घोषःशंखानांचमनोरमः ॥ जयंप्रवदतांतत्रस्वनःप्रादुरभून्नृप २१ निःशब्देचस्थितेतत्रततोविप्रजनेपुनः ॥ राजानंब्राह्मणच्छद्वाचार्याकोराक्षसोऽब्रवीत् २२ तत्रदुर्योधनसखाभिश्चरूपेणसंवृतः ॥ साक्षःशिखीत्रिदंडीचष्टोविगतसाध्वसः २३ वृतःसर्वैस्तथाविप्रैराशीर्वादविवक्षुभिः ॥ परंसहस्रैराजेंद्रतपोनियमसंवृतैः २४ सदुष्टःपापमाशंसुःपांडवानांमहात्मनां ॥ अनामंश्चैवतान्विप्रांस्तमुवाचमहीपति २५ ॥ चार्वाकउवाच ॥ इमेप्राहुर्द्विजाः सर्वेसमारोप्यवचोमयि ॥ धिक्भवंतंकुट्टपतिंज्ञातिघातिनमस्तुवै २६ किंतेनस्याद्विकौतयेकृत्वेवंज्ञातिसंक्षयं ॥ घातयित्वागुरुंश्चैवमृतंश्रेयोनजीवितम् २७

१४ अभिरूपान्मंगलद्रव्यपाणीन् १५ १६ १७ किमिच्छसि किमिच्छसीतिपृच्छद्भिर्भृत्यैर्विविधैर्गोवस्त्रादिद्रव्यैर्निमंत्रयद्भिरित्यर्थः १८ स्तब्धवाक्यप्य १९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

२८ । २९ प्रत्यासन्नाःसमीपस्थाव्यसनिनश्चिरदुःखिनोघ्राघ्रादयोयस्यतं घ्रात्रादिदुःखपरिहारार्थंममेवंराज्यकरणंनतुस्वसुखार्थमित्यर्थः ३० । ३१ जघृक्षांतवंतः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ३७ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ब्राह्मणाइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ विहितोमयाआज्ञसः इतितेवैद्विजाःश्रुत्वातस्यदुष्टस्यरक्षसः ॥ विव्यथुश्चक्रुश्चैवतस्यवाक्यप्रघर्षिताः २८ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेसचराजायुधिष्ठिरः ॥ व्रीडिताःपरमोद्विग्नास्तूष्णीमासन्नविशांपते २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रसीदंतुभवंतोमेप्रणतस्याभियाचतः ॥ प्रत्यासन्नव्यसनिनंनमांघिकर्तुमर्हथ ३० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराजब्राह्मणास्तेसर्वेएवविशांपते ॥ ऊचुर्नैतद्वचोऽस्माकंश्रीरस्तुतवपार्थिव ३१ जज्ञुश्चैवमहात्मानस्ततस्तंज्ञानचक्षुषा ॥ ब्राह्मणावेदविद्वांसस्तपोभिर्विमलीकृताः ३२ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ एषदुर्योधनसखाचार्याकोनामराक्षसः ॥ परिव्राजकरूपेणहितंतस्यचिकीर्षति ३३ नवयंब्रूमधर्मात्मन्येतुतेभयमीदृशं ॥ उपतिष्ठतुकल्याणंभवंतंआट्टभिःसह ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेहुंकारैःक्रोधमूर्छिताः ॥ निर्भर्त्सयंतःशुचयोनिजघ्नुःपापराक्षसम् ॥ ३५ सपपातविनिर्दग्धस्तेजसाब्रह्मवादिनाम् ॥ महेंद्राशानिनिर्दग्धःपादपोंकुरवानिव ३६ पूजिताश्चययुर्विप्राराजानमभिनंदयतम् ॥ राजाचहर्षमापेदेपांडवःससुहृज्जनः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिचार्याकवधेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्रतुराजानंतिष्ठंतंआट्टभिःसह ॥ उवाचदेवकीपुत्रःसर्वदर्शीजनार्दनः १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणास्तातलोकेऽस्मिन्नर्चनीयाःसदामम ॥ एतेभूमिचरादेवावाग्विषाःसुप्रसादकाः १ पुराकृतयुगेराजंश्चार्वाकोनामराक्षसः ॥ तपस्तेपेमहाबाहोवदयंबहुवार्षिकम् २ वरेणच्छंद्यमानश्चब्रह्मणाचपुनःपुनः ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योवरयामासभारत ३ द्विजावमानादन्यत्रप्रादाद्वरमनुत्तमम् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददौतस्मैजगत्पतिः ४ सतुलब्धवरःपापोदेवानमितविक्रमः ॥ राक्षसस्तापयामासतीव्रकर्ममहाबलः ५ ततोदेवाःसमेताश्चब्रह्मणमिदमब्रुवन् ॥ वधायरक्षसस्तस्यबलविप्रकृतास्तदा ६ तानुवाचततोदेवोविहितस्तत्र वैषया ॥ यथाऽस्यभवितामृत्युरचिरेणेतिभारत ७ राजादुर्योधनोनामसखाऽस्यभवितामृत्यु ॥ तस्यस्नेहावबद्धोऽसौब्राह्मणानवमंस्यते ८ तत्रैनंरूपिताविप्राविप्रकारप्रघर्षिताः ॥ घक्षयंतिवाग्बलाःपापंततोनाशंगमिष्यति ९ सएषनिहतःशेतेब्रह्मदंडेनराक्षसः ॥ चार्वाकोनृपतिश्चेष्टमाशुचोभरतर्षभ १० हतास्तेक्षत्रधर्मेणज्ञातयस्तवपार्थिव ॥ स्वर्गताश्चमहात्मानोवीराःक्षत्रियपुंगवाः ११ सत्वमातिष्ठकार्याणिमातेऽभूद्गलानिरच्युत ॥ शत्रून्जहिप्रजारक्षद्विजांश्चपरिपूजय १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि चार्वाकवरदानादिकथने एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीसुतोराजागतमन्युर्गतज्वरः ॥ कांचनेप्राङ्मुखोहृष्टोन्यपीदत्परमासने १

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥ इतिशां.रा०नी०भारतभाव०एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततःकुंतीसुतइति गतमन्युर्वीतदेव्यः गतज्वरोवीतशोकः १

तमेवाभिमुखौपीठेप्रदिक्तेकांचनेशुभे ॥ सात्यकिर्वासुदेवश्चनिषीदतुररिंदमौ २ मध्येकृत्वातुराजानंभीमसेनार्जुनावुभौ ॥ निषीदतुर्महात्मानोऽश्लक्ष्णयोर्मणिपी
ठयोः ३ दातिसिंहासनेशुभ्रेजांबूनदविभूषिते ॥ पृथापिसहदेवेनसहास्तेनकुलेनच ४ सुधर्माविदुरोधौम्योऽधृतराष्ट्रश्चकौरवः ॥ निषेदुर्ज्वलनाकारेष्वासनेषुपृ
थक्पृथक् ५ युयुत्सुःसंजयश्चैवगांधारीचयशास्त्रिणी ॥ धृतराष्ट्रोयतोराराजाततःसर्वेसमावेशन् ६ तत्रोपविष्टोधर्मात्माश्वेताःसुमनसोऽस्पृशत् ॥ स्वस्तिकान
क्षतान्भूमिसुवर्णैरजतंमणिम् ७ ततःप्रकृतयःसर्वाःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ ददृशुर्महाराजानमादायबहुमंगलम् ८ पृथिवीचसुवर्णचरत्नानिविविधानिच ॥ आ
भिषेचनिकंभांडं सर्वसंभारसंभृतम् ९ कांचनौदुंबरास्तत्रराजताःपृथिवीमयाः ॥ पूर्णकुंभाःसुमनसोलाजावर्होषिगोरसम् १० शमीपिप्पलपालाशसमिधोमधु
सर्पिषी ॥ सुवऔदुंबरःशंखस्तथाहेमविभूषितः ११ दाशार्हेणाभ्यनुज्ञातस्तत्रधौम्यःपुरोहितः ॥ प्रागुदक्प्रवणेवेदीलक्षणेनोपलिख्यच १२ व्याघ्रचर्मोत्तरे
शुक्लेसर्वतोभद्रासने ॥ दृढपादप्रतिष्ठानेहुताशनसमत्विषि १३ उपवेश्यमहात्मानंकृष्णांचद्रुपदात्मजाम् ॥ जुहावपावकंधीमान्विधिमंत्रपुरस्कृतम् १४ त
तउत्थायदाशार्हःशंखमादायपूजितम् ॥ अभ्यर्चिचत्पतिपृथ्व्याःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् १५ धृतराष्ट्रश्चराजर्षिःसर्वाःप्रकृतयस्तथा ॥ अनुज्ञातोऽथकृष्णे
नभ्रातृभिःसहपांडवः १६ पांचजन्याभिषिक्तश्चराजाऽधृतमुखोऽभवत् ॥ ततोऽनुवादयामासुःपणवानकदुंदुभीन् १७ धर्मराजोऽपितत्सर्वंप्रतिजग्राहधर्मतः ॥
पूजयामासतांश्चापिविधिवद्भूरिदाक्षिणः १८ ततोनिष्कसहस्रेणब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयन् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नान्पृतिशीलसमन्वितान् १९ तेप्रीताब्राह्मणाराज
न्स्वस्त्युचुर्जयमेवच ॥ हंसाइवचनदंतःप्रशशंसुर्युधिष्ठिरम् २० युधिष्ठिरमहाबाहोदिष्ट्याजयसिपांडव ॥ दिष्ट्यास्वधर्मप्राप्तोऽसिविक्रमेणमहायुते २१ दि
ष्ट्यागांडीवधन्वाचभीमसेनश्चपांडवः ॥ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ २२ मुक्तावीरक्षयातस्मात्संग्रामाद्विजितद्विषः ॥ क्षिप्रमुत्तरकार्याणिकुरुसर्वा
णिभारत २३ ततःप्रत्यर्चितःसद्भिर्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ प्रतिपेदेमहद्राज्यंसुहृद्भिःसहभारत २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधि
ष्ठिराभिषेकेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रकृतीनांचतद्वाक्यदेशकालोपबृंहितम् ॥ श्रुत्वायुधिष्ठिरोराजासोत्तरंप्रत्यभाषत १ धन्याःपां
डुसुतानूनंयेषांब्राह्मणपुंगवाः ॥ तथ्यान्वाप्यथवास्तथ्यान्गुणानाहुःसमागताः २ अनुग्राह्यावयंनूनंभवतामितिमेमतिः ॥ यदेवंगुणसंपन्नानस्मान्ब्रूथविमत्सराः३

याः १० उदुंबरकाष्ठमयःसुवः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अमृतमुखः अत्यंतदर्शनीयः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासन
पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ प्रकृतीनामिति तद्वाक्यं दिष्ट्याजयसीत्यादि अंतरंपश्चात् १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ यत्अस्यकार्यतच्चभवद्भिःकर्तव्यमित्यर्थः १८ राजानंघृतराष्ट्रंअनुज्ञाप्यतानिकार्याणिकर्तव्यानीत्यर्थः १९

धृतराष्ट्रोमहाराजःपितामेदैवतंपरम् ॥ शासनेऽस्यप्रियेचैवस्थेयंमात्प्रियकांक्षिभिः ४ एतदर्थंहिजीवामिकृत्वाज्ञातिवधमहत् ॥ अस्यशुभ्रूषणंकार्यमयानित्य
मतंद्रिणा ५ यदिचाहमनुग्राह्योभवतांसुहृदांतथा ॥ धृतराष्ट्रेयथापूर्ववृत्तिवर्तितुमर्हथ ६ एषनाथोहिजगतोभवतांचमयासह ॥ अस्यैवपृथिवीकृत्स्नापांडवाः
सर्वेएवच ७ एतन्मनसिकर्तव्यंभवद्भिर्वचनंमम ॥ अनुज्ञाप्याथतानराजायथेष्टगम्यतामिति ८ पौरजानपदान्सर्वान्विसृज्यकुरुनंदनः ॥ यौवराज्येनकौतये
भीमसेनमयोजयत् ९ मंत्रेचनिश्चयेचैवषाडुण्यस्यचर्चितने ॥ विदुरंबुद्धिसंपन्नंप्रीतिमान्ससमादिशत् १० कृताकृतपरिज्ञानंतथाऽऽयव्यचर्चितने ॥ संजयं
योजयामासदृढंसर्वगुणैर्युतम् ११ बलस्यपरिमाणेचभक्तवेतनयोस्तथा ॥ नकुलंव्यादिशद्राजाकर्मणांचान्ववेक्षणे १२ परचक्रोपरोधेचद्रुष्टानांचावमर्दने ॥
युधिष्ठिरोमहाराजफाल्गुनंव्यादिदेशह १३ द्विजानांदेवकार्येषुकार्येष्वन्येषुचैवह ॥ धौम्यंपुरोधसांश्रेष्ठानित्यमेवसमादिशत् १४ सहदेवंसमीपस्थानित्यमेवसमा
दिशत् ॥ तेनगोप्योहिनृपतिःसर्वाविस्थोविशांपते १५ यान्यानमन्यद्योग्यांश्चयेषुयेष्विहकर्मसु ॥ तास्तांस्तेष्वेवयुयुजेप्रीयमाणोमहीपतिः १६ विदुरंसंजयं
चैवयुयुत्सुंचमहामतिम् ॥ अब्रवीत्परवीरघोधर्मात्माधर्मवत्सलः १७ उत्थायोत्थायतत्कार्यमस्यराज्ञःपितुर्मम ॥ सर्वंभवद्भिःकर्तव्यमप्रमत्तैर्यथायथम् १८ पौ
रजानपदानांचयानिकार्याणिसर्वशः ॥ राजानंसमनुज्ञाप्यतानिकर्माणिभागशः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु० भीमादिकर्मनियोगेएकच
त्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाज्ञातीनांयेदतायुधि ॥ श्राद्धानिकारयामासतेषापृथगुदारधीः १ धृतराष्ट्रो
ददौराजापुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सर्वकामगुणोपेतमन्नंगाश्चधनानिच २ रत्नानिचविचित्राणिमहार्हाणिमहायशाः ॥ युधिष्ठिरस्तुद्रोणस्यकर्णस्यचमहा
त्मनः ३ धृष्टद्युम्नाभिमन्युम्याहैडिबस्यचरक्षसः ॥ विराटप्रभृतीनांचसुहृदामुपकारिणाम् ४ द्रुपदद्रौपदेयानांद्रौपद्यासहितोददौ ॥ ब्राह्मणानांसहस्राणि
पृथगेकैकमुद्दिशन् ५ धनैरत्नैश्चगोभिश्चवस्त्रैश्चसमतर्पयत् ॥ येचान्येपृथिवीपालायेषांनास्तिसुहृज्जनः ६ उद्दिश्योद्दिश्यतेषांचचक्रेराजौर्ध्वदेहिकम् ॥ समाः
प्रपाश्चविविधास्तटाकानिचपांडवः ७ सुहृदांकारयामाससर्वेषामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सतेषामनृणोभूत्वागत्वालोकेष्ववाच्यताम् ८ कृतकृत्योऽभवद्राजाप्रजाधर्मे
णपालयन् ॥ धृतराष्ट्रंयथापूर्वगांधारीविदुरंतथा ९ सर्वाश्चकौरवान्मान्यान्भृत्यांश्चसमपूजयत् ॥ याश्चतत्रस्त्रियःकाश्चिद्धतवीराहतात्मजाः १०

॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ ॥ ततोयुधिष्ठिरइति १ । २ । ३ । ४ । ५
६ उद्दिश्येति समाःधर्मशालाः तत्तत्रामांकितानिसमादीनिचक्रे इयममुकस्यसमाह्वयमुमकस्यसमेति । एतेनसमादिकरणात्संतानफलंलभ्यतेइतिगम्यते ७ । ८ । ९ । १०

११।१२ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ अभिषिक्तइति १।२।३ पुरुषसर्वशरीरशायिनं सात्वतामुपासकानां प
तिपालकम् ४ विश्वस्यसंभवोयोनिः ५ सप्तधा विष्ण्वारुण्यआदित्योवामनश्चेतिद्वेधाअदित्याभेवजन्म । ततोऽदितेरुपांतरेषुष्टभिप्रमृतिषु क्रमात्पृथग्भर्तुः परशुरामः दाशरथीरामः यादवौ
रामकृष्णौचेतिसर्वेषुगर्भेषुएकरवस्वंतुप्रतिगर्भभिन्नः । त्रिषुवर्तमानायुगात्पूर्वेषुभवंत्रियुगं । अन्येतुधर्मज्ञानेवैराग्यैश्वर्येऽश्रीयशसीचेतित्रीणियुगमानितद्वंतमित्याहुः ६ शुचिश्रवाःपुण्यकीर्तिः ।
घृताचिरेक्षेत्रः हंसोब्रह्मणोऽपिगुरुः त्रीणिचतुर्विदर्शनसाधनानिश्चुःयनुमानप्रत्यक्षाणिभ्यस्मिन् ७ बृहद्भानुःसूर्यः । वृषभोधर्मः । तार्क्ष्यलक्ष्मणोगुरुदध्वजः । अनीकसाहसशत्रुमेनावमर्दी । शिपि

सर्वास्ताःकौरवोराजासंपूज्यापालयदृणी ॥ दीनांधकपणानांचगृहाच्छादनभोजनैः ११ आनृशंस्यपरोराजाचकारानुग्रहंप्रभुः ॥ सविजित्यमर्हीकृत्स्नामा
नृण्यंप्राप्यवैरिषु ॥ निःसपत्नःसुखीराजविजहारयुधिष्ठिरः १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्राद्धक्रियायांदिचत्वारिंशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिषिक्तोमहाप्राज्ञोराज्यंप्राप्ययुधिष्ठिरः ॥ दाशार्हपुंडरीकाक्षमुवाचप्रांजलिःशुचिः १ तवकृष्णप्रसादेनन
येनचबलेनच ॥ बुद्ध्याचयदुर्शादूलतथाविक्रमणेनच २ पुनःप्राप्तमिदंराज्यंपितृपैतामहंमया ॥ नमस्तेपुंडरीकाक्षपुनःपुनररिदम ३ त्वामेकमाहुःपुरुषं
त्वामाहुःसात्वतांपतिम् ॥ नामभिस्त्वांबहुविधैस्तुवंतिप्रयताद्विजाः ४ विश्वकर्मन्नमस्तेऽस्तुविश्वात्मान्विश्वसंभव ॥ विष्णोजिष्णोहरेकृष्णवैकुण्ठपुरपोतम ५
अदित्याःसप्तधात्वंतुपुराणोर्गर्भतांगतः ॥ पृथग्भर्तृस्त्वमेवैकस्त्रियुगंत्वांवदंत्यापि ६ शुचिश्रवाहृषीकेशोघृताचिर्हंसउच्यते ॥ त्रिचक्षुःशंभुरेकस्त्वंविभुर्दामो
दरोऽपिच ७ वराहोऽग्निर्बृहद्भानुर्दृषमस्ताक्षर्यलक्षणः ॥ अनीकसाहसपुरुषःशिपिविष्टउरुक्रमः ८ वरिष्ठउग्रसेनानीःसत्योवाजसनिर्गुहः ॥ अच्युतश्चयाव
नोऽरीणांसंस्कृतोविकृतिर्दृषः ९ कृष्णधर्मस्त्वमेवादिवृषदभोवृषाकपिः ॥ सिंधुर्विधर्मस्त्रिकुण्ठिधामात्रिदिवाच्युतः १० संभ्राड्विराट्स्वराट्चैवसुर
राजोभवोद्भवः ॥ विभुर्भूरतिभूःकृष्णःकृष्णवर्मात्वमेवच ११ स्विष्टकृद्विषजावर्तःकपिलस्त्वंचवामनः ॥ यज्ञोद्भवःपतंगश्चयज्ञसेनस्त्वमुच्यसे १२ शि
खंडीनहुषोबभ्रुर्विवस्वृक्त्वंपुनर्वसुः ॥ सुवधूरुक्मयज्ञश्चसुषेणोदुंदुभिस्तथा १३ गभस्तिनेमिःश्रीपद्मःपुष्करःपुष्पधारणः ॥ ऋभुर्विभुःसर्वसूक्ष्मश्चारित्रं
चैवपठ्यसे १४ अंभोनिधिस्त्वंब्रह्मात्वंपवित्रंधामधामवित् ॥ हिरण्यगर्भत्वामाहुःस्वधास्वाहाचकेशव १५

विष्टःसर्वशरीरांतःप्रविष्टःपुरुषोजीवः ८ वरिष्ठउत्तमः । वाजसनिःअन्नप्रदः । गृहःदेवसेनानीः संस्कृतोविप्रादिरूपः विकृतिःअनुलोमजविलोमजादिरूपः वृषःश्रेष्ठः परिव्राटादिरूपः ९
कृष्णधर्मःयज्ञादिरूपः । वृषाहंद्रस्तंभ्रातिस्तभातीतिवृषदभेद्रदंभंता । वृषाकपिर्हरिहररूपी सिंधुःसमुद्रः विधर्मोऽनिर्गुणः त्रिकुण्ठकर्मपोग्यप्रागुद्देशानादिविभूषः । त्रिधामासूर्यचं
द्राग्निप्रमः । त्रिदिवाच्युतोऽश्वतीर्णः १० मूःसत्तारूपः । अतिमूःअशरीरः ११ भिषजावर्तःभिषजोऽश्विनौआवर्ततइत्यावर्तस्तयोःपितासूर्यः पतंगोगुरुदः १२ बभ्रुर्महेश्वरः पुनर्वसुर्न
क्षत्रभेदः । सुवधुःसुतरापिगलवर्णः १३ गभस्तिरकोनेमिःपरिधिरेत्यसकालचक्ररूपः १४ । १५

१६।१७ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ततइति विस्पष्टार्थः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

योनिस्त्वमस्यप्रलयश्चकृष्णत्वमेवेदंसृजसिवि श्वमग्रे ॥ विश्वंचेदंत्वद्वशेविश्वयोनेनमोऽस्तुतेशार्द्धचक्रासिपाणे १६ एवंस्तुतोधर्मराजेनकृष्णःसभामध्येप्रीति
मान्पुष्कराक्षः ॥ तमभ्यनंदद्भारतंपुष्कलाभिर्वाग्भिज्येष्ठपांडव्यादवाग्र्यः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवासुदेवस्तुतौत्रिचत्वा
रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविसर्जयामाससर्वाःप्रकृतयोन्नपः ॥ विविशुश्चाम्यनुज्ञातायथास्वानिगृहाणिते १ ततोयुधि
ष्ठिरोराजाभीमंभीमपराक्रमम् ॥ सांत्वयन्नब्रवीच्छ्रीमानर्जुनंयमजौतथा २ शत्रुभिर्विविधैःशस्त्रैश्चतदेहमहारणे ॥ श्रान्ताभवंतःसुभृशंतापिताःशोकमन्युभिः ३
अरण्येदुःखवसतीर्मत्कृतेभरतर्षभाः ॥ भवद्भिरनुभूताहियथाकुपुरुषैस्तथा ४ यथासुखंयथाजोषंजयोऽयमनुभूयताम् ॥ विश्रान्तौलब्धविज्ञानान्श्वःसमे
ताऽस्मिन्पुनः ५ ततोदुर्योधनगृहंप्रासादैरुपशोभितम् ॥ बहुरत्नसमाकीर्णदासीदाससमाकुलम् ६ घृतराष्ट्राम्यनुज्ञातंभ्रातृदत्तंकोदरः ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुर्मदिरंमघवानिव ७ यथादुर्योधनगृहंतथादुःशानस्यतु ॥ प्रासादमालासंयुक्तंहेमतोरणभूषितम् ८ दासीदाससुसंपूर्णप्रभूतधनधान्यवत् ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुरर्जुनोराजशासनात् ९ दुर्मर्षणस्यभवनंदुःशासनगृहाद्वरम् ॥ कुबेरभवनप्रख्यंमणिहेमविभूषितम् १० नकुलायवराहयिकर्शितायमहावने ॥ ददौप्रीतोम
हाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ११ दुर्मुखस्यचवेदमाग्र्यंश्रीमत्कनकभूषणम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणांस्त्रीणांशयनसंकुलम् १२ प्रददौसहदेवायसंततंप्रियकारिणे ॥
मुमुदेतच्चलब्ध्वाऽसौकैलासंधनदोयथा १३ युयुत्सुर्विदुरश्चैवसंजयश्चविशांपते ॥ सुधर्माचैवधौम्यश्चयथास्वान्जग्मुरालयात् १४ सहसात्यकिनाशौरिरर्जुन
स्यनिवेशनं ॥ विवेशपुरुषव्याघ्रोव्याघ्रोगिरिगृहामिव १५ तत्रभक्ष्यान्नपानैस्तेमुदिताःसुसुखोषिताः ॥ सुखप्रबुद्धाराजानमुपतस्थुर्युधिष्ठिरम् १६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिगृहविभागेचतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राप्यराज्यंमहाबाहुर्धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥
यदन्यदकरोद्विप्रतन्मेवक्तुमिहार्हसि १ भगवान्वाहृषीकेशस्त्रैलोक्यस्यपरोगुरुः ॥ ऋषेयदकरोद्दीरस्तच्चव्याख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुतत्त्वे
नराजेंद्रकीर्त्यमानंमयाऽनघ ॥ वासुदेवंपुरस्कृत्ययदकुर्वतपांडवाः ३ प्राप्यराज्यंमहाराजकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चातुर्वर्ण्यंयथायोग्यंस्वेस्वेस्थानेन्यवेशयत् ४
ब्राह्मणानांसहस्रंचस्रातकानांमहात्मनाम् ॥ सहस्रानिष्कमेकैकंदापयामासपांडवः ५ तथाऽनुजीविनोभृत्यान्संश्रितानतिथीनपि ॥ कामैःसंतर्पयामासकृपणां
स्तर्ककानपि ६ पुरोहितायधौम्यायप्रादादयुतशःसगाः ॥ धनंसुवर्णंरजतंवासांसिविविधान्यपि ७

१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ प्राप्येति १।२।३।४।५ तर्ककान्प्राप्तिकान् ६।७

८ । ९ लब्धप्रशमनंलब्धस्यधनादेःयथोचितमंशतःपात्रेसमर्पणेनशांतिकं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशांरा०नी०भा०पंचचत्वारिंश
तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ किमिति १ चतुर्थजाग्रत्स्वप्रसुप्तिभ्यःपरंआलंब्यअपक्रांतदेहत्रयात् २ पंचकर्माप्राणनादिकारी ३ सत्त्वंमनः वागुपलक्षितानांद्रियाणिचतुर्द्वौमहतत्त्वे गुणाःशब्दादिगुण

॥३६॥

कृपयाचमहाराजगुरुवृत्तिमवर्तत ॥ विदुरायचराजाऽसौपूजाचक्रेयतवतः ८ भक्ष्यान्नपानैर्विविधैर्वासोभिःशयनासनैः ॥ सर्वान्संतोषयामाससंश्रितान्ददतां
वरः ९ लब्धप्रशमनंलब्धस्यधनादेःयथोचितमंशतःपात्रेसमर्पणेनशांतिकं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशांरा०नी०भा०पंचचत्वारिंश
मास्तेयुधिष्ठिरः ११ तथासर्वसनगरंप्रसाद्यभरतर्षभ ॥ वासुदेवंमहात्मानमभ्यगच्छत्कृतांजलिः १२ ततोमहतिपर्यकेमणिकांचनभूषिते ॥ ददर्शकृष्णमा
सीनंनीलमेघसमद्युतिं १३ जाज्वल्यमानंवपुषादिव्याभरणभूषितम् ॥ पीतकौशेयवसनंहेम्रेवोपगतंमणिम् १४ कौस्तुभेनोरसिस्थेनमणिनाभिविराजितम् ॥
उद्यतेवोदयंशैलंसूर्येणामिविराजितम् १५ नौपम्यंविद्यतेतस्यत्रिभुलोकेषुकिंचन ॥ सोमिगम्यमहात्मानंविष्णुंपुरुषविग्रहम् १६ उवाचमधुरंराजास्मितपूर्व
मिदंतदा ॥ सुखेनतेनिशाकाच्चिद्रुष्टाबुद्धिमतांवर १७ कञ्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रसन्नाणितवाच्युत ॥ तथैवोपाश्रितादेवीबुद्धिर्बुद्धिमतांवर १८ वयंराज्यमनु
प्राप्ताःपृथिवीचवशेस्थिता ॥ तवप्रसादाद्भगवंस्त्रिलोकमतिविक्रम १९ जयंप्राप्तायशश्चाश्रयंनचधर्मच्युतावयम् ॥ तंतथाभाषमाणंतुधर्मराजमरिंदमम् ॥
नोवाचभगवान्किंचिद्विद्वानमेवान्वपद्यत २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा०कृष्णप्रतिष्ठिरवाक्येपंचचत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ किमिदंपरमाश्रयंध्यायस्यमितविक्रम ॥ कञ्चिल्लोकत्रयस्यास्यस्वस्ति लोकपरायण १ चतुर्थध्यानमार्गंत्वमालंब्यपुरुषर्षभ ॥ अपक्रांतोयतोदेवस्ते
नमेविस्मितंमनः २ निमृहीतोहिवायुस्तेपंचकर्माशरीरगः ॥ इंद्रियाणिप्रसन्नानिमनसिस्थापितानिते ३ वाक्रसत्त्वंचगोविंदबुद्धौसंवेशितानिते ॥ सर्वैश्चैवगु
णादेवाःक्षेत्रज्ञेतेनिवेशिताः ४ नैर्गंतितवरोमाणिस्थिराबुद्धिस्तथामनः ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतोनिरीहश्चासिमाधव ५ यथादीपोनिवातस्थोनिर्गोज्वलतेपु
नः ॥ तथाऽसिभगवन्देवपाषाणइवनिश्चलः ६ यदिश्रोतुमिहार्हमिनरहस्यंचतेयदि ॥ छिंधिमेसंशयंदेवप्रपन्नायामियाचते ७ त्वंहिकर्ताविकर्ताचक्षरंचैवा
क्षरंचहि ॥ अनादिनिधनश्चाद्यस्त्वमेवपुरुषोत्तम ८ त्वत्प्रपन्नायभक्तायशिरसाप्रणतायच ॥ ध्यानस्यास्ययथातत्त्वंब्रूहिधर्मभृतांवर ९ ततःस्वेगोचरे
न्यस्यमनोबुद्धींद्रियाणिसः ॥ स्मितपूर्वमुवाचेदंभगवान्वासवानुजः १० ॥ वासुदेवउवाच ॥ शरतल्पगतोभीष्मःशाम्यन्निवदुताशनः ॥ मांध्यातिपुरुषव्या
घस्ततोमेतद्गतंमनः ११ यस्यज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नसेहेदेवराजोऽपितमस्मिमनसागतः १२

भाजोदेवाः श्रोत्रादीनिद्रियाणि ४ नैर्गंतिकंपते निरीहोनिश्चष्टः ५ निर्गिगःअचलः ६ । ७ । ८ । ९ गोचरेस्वेस्वेस्थाने १० ध्यातिध्यायति ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ चतस्रोविद्याः धर्मार्थकाममोक्षविद्याः सर्ववर्णोपाधारणाः चातुर्होत्रं त्रैवर्णिकानां विशेषधर्मोयज्ञादिः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

येनाभिजित्यतरसासमस्तंराजमंडलम् ॥ ऊढास्तिस्त्रस्तुताःकन्यास्तमस्मिमनसागतः १३ त्रयोविंशतिरात्रंयोयोधयामासभार्गवम् ॥ नचरामेणानिस्तीर्ण
स्तमस्मिमनसागतः १४ एकीकृत्येन्द्रियग्रामंमनःसंयम्यमेधया ॥ शरणंमुपागच्छततोमेतद्गतंमनः १५ यंगंगागर्भविधिनाधारयामासपार्थिव ॥ वासिष्ठाशि
क्षितंताततमस्मिमनसागतः १६ दिव्यास्त्राणिमहातेजायोधारयतिबुद्धिमान् ॥ सांगांश्चतुरोवेदांस्तमस्मिमनसागतः १७ रामस्यदयितंशिष्यंजामदम्य
स्यपांडव ॥ आधारंसर्वविद्यानांतमस्मिमनसागतः १८ सहिभूतंभविष्यच्चभवच्चभरतर्षभ ॥ वेत्तिधर्मविदांश्रिष्ठंतमस्मिमनसागतः १९ तस्मिन्हिपुरुषव्या
घ्रेकर्मभिःस्वैर्दिवंगते ॥ भविष्यतिमहीपार्थनष्टचंद्रेवशर्वरी २० तद्युधिष्ठिरगांगेयंभीष्मंभीमपराक्रमम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्यपृच्छयतेमनोगतम् २१ चातु
र्विचंचातुर्होत्रंचातुराश्रम्यमेवच ॥ राजधर्माश्चानिखिलान्पृच्छैनंपृथिवीपते २२ तस्मिन्नस्तमितेभीष्मेकौरवाणांधुरंधरे ॥ ज्ञानान्यस्तंगमिष्यंतितस्मात्त्वां
चोदयाम्यहम् २३ तच्छ्रुत्वावासुदेवस्यतथ्यवचनमुत्तमम् ॥ साश्रुकंठःसधर्मज्ञोजनार्दनमुवाचह २४ यद्भवानाहभीष्मस्यप्रभावंप्रतिमाधव ॥ तथातन्नात्रसंदे
होविद्यतेमममाधव २५ महाभाग्यंचभीष्मस्यप्रभावश्चमहायुते ॥ श्रुतंमयाकथयतांब्राह्मणानांमहात्मनाम् २६ भवांश्चकर्तालोकानांयद्ब्रवीत्यरिमुदन ॥ तथा
तदनभिध्येयंवाक्यंयादवनंदन २७ यदिद्वनुग्रहवतीबुद्धिस्तेमयिमाधव ॥ त्वामग्रतःपुरस्कृत्यभीष्मंयास्यामहेवयम् २८ आवृत्तेभगवत्यर्केसहिलोकान्रगमिष्य
ति ॥ त्वदर्शनंमहाबाहोतस्मादर्हति कौरवः २९ तवचाद्यस्यदेवस्यक्षरस्यैवाक्षरस्यच ॥ दर्शनंत्वस्यलाभःस्यात्त्वंहिब्रह्ममयोनिधिः ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥
श्रुत्वैवंधर्मराजस्यवचनंमधुसूदनः ॥ पार्श्वस्थंसात्यकिंप्राहरथोमेयुज्यतामिति ३१ सात्यकिस्त्वाशुनिःकम्यकेशवस्यसमीपतः ॥ दारुकंप्राहकृष्णस्ययुज्य
तांरथइत्युत ३२ ससात्यकेराशुवचोनिशम्यरथोत्तमंकांचनभूषितांगम् ॥ मसारगल्बकंमयैर्विभंगैर्विभूषितंहेमनिबद्धचक्रम् ३३ दिवाकरांशुप्रभमाशुगामिनंवि
चित्रनानामणिभूषितांतरम् ॥ नवोदितंसूर्यमिवप्रतापिनंविचित्रताक्षर्यध्वजिनंपताकिनम् ३४ सुग्रीवशैव्यप्रमुखैर्वराश्वैर्मनोजवैःकांचनभूषितांगैः ॥ संयुक्तमा
वेदयदच्युतायकृतांजलिर्दारुकोराजसिंह ३५ ॥ इ०म०शां०रा०महापुरुषस्तवेषट्चत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ शरतल्पे शयानस्तुभर
तानां पितामहः ॥ कथमुत्पृष्टवान्देहकंच योगमधारयत् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुष्यावहितोराजशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ भीष्मस्यकुरुशार्दूलदेहोत्सर्गमहात्मनः २

अवभिध्येयमविचारणीयम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ सहाति मसारगल्बकंमयैर्विभंगैः मसारोमरकतमणिः गलुश्चंद्रकांतः अर्कःसूर्यकांतः तन्मयैर्विभंगैर्विस्तरैः विट्कैरितिपाठेप
क्षुपवेशनस्थानैः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाववीपेष्टचत्वारिंशतमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ शरतल्पेइति १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ आरिराधयिषुः वस्तुतस्तस्वावधारणपूर्वकं ध्यानमारोपनं तत्कर्तुमिच्छुः जिगदिषामिव कुम्भिच्छामि व्याससमाप्तिन्या
विस्तरसंक्षेपवत्या १६ तत्रसंक्षेपमाह शुचिमिति शुचिस्वतः परतो वा दोषहीनं शुचिपदं तादृशमेव पदं प्राप्तिमार्गो योगो यस्य त्वं । हंससर्वातिगं । तत्पदं तत्त्वमसीति वाक्ये तत्पदस्यार्थभूतमीश्वरं

निवृत्तमात्रे त्वयन उत्तरे वै दिवाकरे ॥ समावेशयदात्मानमात्मन्येव समाहितः ३ विकीर्णांशुरिवादिष्योभीष्मः शरशतैश्चितः ॥ शुशुभे परयालक्ष्म्या वृत्तो ब्राह्मणस
तमैः ४ व्यासेन वेदविदुषानारदेन सुरर्षिणा ॥ देवस्थानेन वात्स्येन तथाऽश्मकसुमंतुना ५ तथा जैमिनिना चैव पैलेन च महात्मना ॥ शांडिल्यदेवलाभ्यां च मैत्रे
येण च धीमता ६ असितेन वसिष्ठेन कौशिकेन महात्मना ॥ हारीतलोमशाभ्यां च तथाऽऽत्रेयेण धीमता ७ बृहस्पतिश्च शुक्रश्च च्यवनश्च महामुनिः ॥ सनत्कुमारः
कापिलो वाल्मीकिस्तु बुरुः कुरुः ८ मौद्गल्यो भार्गवो रामस्तृणबिंदुर्महामुनिः ॥ पिप्पलादोऽथ वायुश्च संवर्तः पुलहः कचः ९ काश्यपश्च पुलस्त्यश्च क्रतुर्दक्षः पराशरः ॥
मरीचिरंगिराः काश्योगौतमो गालवो मुनिः १० धौम्यो विभांडो मांज्यो धौम्यः कृष्णानुभौतिकः ॥ उलूकः परमो विप्रो मार्कंडेयो महामुनिः ११ भास्करिः पूरणः कृ
ष्णः स्रुतः परमधार्मिकः ॥ एतैश्चान्यैर्मुनिगणैर्महाभागैर्महात्मभिः १२ श्रद्धादमशमोपेतैर्दृष्टं तत्तद्द्रव्यग्रहैः ॥ भीष्मस्तु पुरुषव्याघ्रः कर्मणामनसा गिरा १३ शर
तल्पगतः कृष्णप्रदं ध्यौ प्राजलिः शुचिः ॥ स्वरेण हृष्टपुष्टेन तुष्टावमधुसूदनम् १४ योगेश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वाग्विदां प्रव
रः प्रभुः ॥ भीष्मः परमधर्मात्मा वासुदेवमथास्तुवत् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ आरिराधयिषुः कृष्णवाचं जिगदिषामियाम् ॥ तथा व्याससमाप्तिन्या प्रीयतां पुरुषोत्तमः
१६ शुचिं शुचिपदं हंसं तत्पदं परमोष्ठिनम् ॥ मुक्तासर्वात्मनाऽऽत्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् १७ अनाद्यं तं परं ब्रह्म न देवानर्पयो विदुः ॥ एकोऽयं वेदभगवान्धाताना
रायणो हरिः १८ नारायणादपि गणास्तथा सिद्धमहोरगाः ॥ देवादेवर्षयश्चैव यं विदुः परमव्ययम् १९ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ यं न जानांति को ह्येष कु
तो वा भगवानिति २० यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठंति च विशंति च ॥ गुणभूतानि भूतेश्च सूत्रेण गणिगणा इव २१ यस्मिन्नित्येतत्तत्तत्तौ दृष्टेः स्रग्विवातिष्ठति ॥ सदस
द्व्यथितं विश्वं विश्वानि विश्वकर्मणि २२ हरिं सहस्रशिरसं सहस्रचरणेक्षणम् ॥ सहस्रबाहुमुकुटं सहस्रवदनोज्ज्वलम् २३ प्रादुर्नारायणं देवं यं विश्वस्य परायणम् ॥ अ
णीयसामणीयां संस्थविष्ठं च स्थवीयसां २४ गरीयसां गिरिष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेयसामपि २५ यं वा केऽप्यनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु च ॥ गृणंति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामसु २६

परमोष्ठिनं हिरण्यगर्भं आत्मानं देहत्रयम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । सदसत्कार्यकारणं च ताभ्यां सूत्रांतर्यामिभ्यां प्रथितं । विश्वमंगेऽधिष्ठानभूते यस्य तस्मिन् । विश्वं कर्म यस्मात् ।
को ह्येवान्यादिति श्रुतिः २२ । २३ । २४ । २५ । वाकेषु मंत्रेषु सामान्यतः कर्मप्रकाशकेषु अनुवाकेषु मंत्रार्थविवरणभूतेषु ब्राह्मणवाक्येषु । निषत्सु कर्मागाद्यवबद्धदेवतादिज्ञानवाक्येषु ।
उपनिषत्सु केवलात्मज्ञापकवाक्येषु । गृणंति ष्यांति सत्यमवाधितं सत्येष्ववाधितायेषु सामसु वेदसाखादिषु २८

चतुर्भिर्नामभिर्वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धरूपैः क्रमाच्चतुरात्मानं ब्रह्मजीवमनो हंकाररूपं । सत्त्वस्थं बुद्धावभिन्वक्तं सात्वतां मक्तानां पतिं २७ नित्यंतपःस्वधर्मस्तथास्मिन् यत्प्रीत्यर्थं तत्संस्तव्य
स्मादंगेषु चित्तेऽप्यनुतिष्ठति उपतिष्ठति । यश्च सर्वं आत्मा तं प्रपद्ये इति सर्वेषां च्छब्दसंबद्धानां प्रथमेनान्वयः । ईश्वरार्थमनुष्ठितो धर्मः स्वचित्तशुद्धिद्वारा स्वार्थपवमवतीत्याश्चर्यामिति भावः २८ भीमं
ब्रह्म वेदा ब्राह्मणाय ज्ञाश्च २९ अनन्यस्त्यक्तमेदः आत्मानं प्रत्यंच मेव आत्मानं सर्वेश्वरमात्मनि हार्वाकशेष्टेष्वप्यनुष्ठितं इति पाठे योगेन पश्यति आनंत्यायमोक्षाय ३० । ३१ पुराणे अती

चतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्त्वस्थं सात्वतां पतिम् ॥ यं दिव्यैर्देवमर्चति गुह्यैः परमनामभिः २७ यस्मिन्नित्यंतपस्तपस्यदंगेष्वनुतिष्ठति ॥ सर्वात्मा सर्ववित्सर्वः सर्वज्ञः सर्व
भावनः २८ यं देवं देवकीदेवीवसुदेवादजीजनत् ॥ भीमस्य ब्रह्मणो गुह्यैर्दीप्तमग्निमिवारणिः २९ यमनन्यो व्यपेता शिरात्मानं वीतकल्मषम् ॥ दृष्ट्याऽऽनंत्यायगो
विंदं पश्यत्यात्मानमात्मनि ३० अतिवाय्विद्रक्मां मतिः सूर्याति तेजसम् ॥ अतिबुद्धिर्द्रियात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ३१ पुराणे पुरुषं प्रोक्तं ब्रह्म प्रोक्तं युगादिषु ॥
क्षये संकर्षणं प्रोक्तं तमुपास्य मुपास्महे ३२ यमेकं बहुधाऽऽत्मानं प्रादुर्भूतमधोक्षजम् ॥ नान्यमक्ताः क्रियावंतो यजंते सर्वकामदम् ३३ यमाहुर्जगतः कोशं यस्मिन्स
न्निहिताः प्रजाः ॥ यस्मिँल्लोकाः स्फुरंतीमेजलेशकुनयो यथा ३४ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सदसतोः परम् ॥ अनादिमध्यपर्यंतं न देवानर्पयो विदुः ॥ यंसुरासुरगंधर्वाः
सिद्धाः ऋषि महोरगाः ३५ प्रयतानित्यमर्चति परमं दुःखभेषजम् ॥ अनादिनिधनं देवमात्मयोर्निसनातनम् ३६ अप्रेक्ष्य मनभिज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ यं वै वि
श्वस्य कर्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ॥ वदंति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ३७ हिरण्यवर्णं यंगर्ममदितेर्देव्यनाशनम् ॥ एकं द्वादशधा जज्ञेत स्मै सूर्यात्मने नमः ३८
शुक्ले देवान्पितॄन्कृष्णैर्तर्पयत्यमृतेन यः ॥ यश्च राजा द्विजातीनां तस्मै सोमात्मने नमः ३९ महतस्तमसः परे पुरुषं ह्यति तेजसम् ॥ यं ज्ञात्वा मृत्युमत्येतितस्मै ज्ञेया
त्मने नमः ४० यं ब्रह्म तं ब्रह्म त्वय्येयमग्नौ यमहाध्वरे ॥ यं विप्रसंघागायंति तस्मै वेदात्मने नमः ४१ ऋग्यजुःसामधामानंदशार्धहविरात्मकम् ॥ यंसप्ततंतुं तन्वांति त
स्मै यज्ञात्मने नमः ४२ चतुर्भिश्चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ॥ हूयते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै होमात्मने नमः ४३

तकल्पादिविषये पुरुषं पूर्णं सर्वमस्मिन्नतीतमस्त्येवेति योगात्पुरुषवृत्तिनाम युगादिषु युगारंभेषु बृंहकत्वात्स्पष्टेरेनं ब्रह्मेत्याहुः क्षये सर्वस्य सम्यक्कर्षणादप्यं संकर्षण इत्युक्तः ३२ बहुधा इन्द्रादिदेवतारूपे
ण नान्यमक्ता अनन्यमक्ताः ३३ शकुनयो हंसकारं हवाद्याः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ जज्ञे जनयामास ३८ । ३९ अति तेजसं स्वर्यं ज्योतिषं ज्ञेयात्मने नतुपास्यात्मने ४० उक्थे बह्वृचाः अग्नौ च यनेऽ
ध्वर्यवः ४१ ऋग्यजुःसामान्येव धामानियस्यतं । दशार्धानि पंचधानाः करंमः परिवापः पुरोडाशः पयश्चेति पंचहवीं पितृदात्मकं । सप्ततंतुं तन्वांति तस्मै होमात्मने नमः ४२
चतुर्भिरिति आश्रावयेति चतुरक्षरं अस्तु श्रौतं चित्तचतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं येयजामहे इति पंचाक्षरं त्वयक्षरो वषट्कार इति सप्तदशभिरक्षरैर्यो हूयते तस्मै होमात्मने नमः ४३

सुपणोविदपुरुषः यजुरितियस्यनाम छंदांसिगायत्र्यादीनियस्यगात्राणिहस्तादीनि त्रिवृत्त्रिभिर्भेदग्यजुःसामभिर्वर्ततइतियोगाद्यज्ञः सप्तशिरैर्यस्य यस्यरथंतरं बृहद्वैकल्पिकं सामप्रीतिवाक्यं ४४ सहस्रसमेसहस्रसंवत्सरेसत्रेजज्ञेआविर्भव ४५ पादाश्चरणाः पदसमूहावाक्यानिवाङ्गानिहस्तादीनियस्यतं पादाङ्गं । संधयः शाब्दिकप्रसिद्धाः । पर्वण्यगुल्फादिकाङ्गानि । स्वरा जचः । व्यञ्जनानिहलः ४९ । ४७ । ४८ सेतुतरणोपाययोगधर्म । ऋतेनवेदोक्तेनोपायेनअमृतपोनिनामोक्षहेतुना धर्मार्थएवन्त्वर्यकामार्थोव्यवहारोवागादिपरिस्पंदस्तदर्थान्यङ्गानितैः जितैरिन्द्रियैरित्य

यः सुपणोयजुर्नामछंदोगात्रस्त्रिवृच्छिराः ॥ रथंतरं बृहत्सामतस्मैस्तोत्रात्मनेनमः ४४ यः सहस्रसमेसत्रेजज्ञेविश्वसृजामृषिः ॥ हिरण्यपक्षः शकुनिस्तस्मैहंसात्मनेनमः ४५ पादाङ्गं संधिपर्वाणं स्वरव्यञ्जनभूषणम् ॥ यमाहुरक्षरं दिव्यंतस्मैवागात्मनेनमः ४६ यज्ञाङ्गो यो वराहो वैभूत्वा गामुज्जहार ह ॥ लोकत्रयहितार्थाय तस्मैवीर्यात्मनेनमः ४७ यः शैते योगमास्थाय पर्येकेनागभूषिते ॥ फणासहस्ररचितेतस्मैनिद्रात्मनेनमः ४८ यस्तनोतिसतां सेतुमृतेनामृतयोनिना ॥ धर्मार्थव्यवहारंगैस्तस्मैसत्यात्मनेनमः ४९ यं पृथग्धर्मचरणाः पृथग्धर्मफलैषिणः ॥ पृथग्धर्मैः समर्चतितस्मैधर्मात्मनेनमः ५० यतः सर्वे प्रसूयंते ह्यनङ्गात्माङ्गदेहिनः ॥ उन्मादः सर्वभूतानां तस्मैकामात्मनेनमः ५१ यंच व्यक्तस्थमव्यक्तं विचिन्वंति महर्षयः ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञमासीनंतस्मैक्षेत्रात्मनेनमः ५२ यंत्रिधात्मानमात्मस्थं वृत्तं षोडशभिर्गुणैः ॥ प्रादुःसप्तदशं सांख्यास्तस्मैसांख्यात्मनेनमः ५३ यं विनिद्राजितश्वासाः सत्वस्थाः संयतेंद्रियाः ॥ ज्योतिः पश्यंति युञ्जानास्तस्मैयोगात्मनेनमः ५४ अपुण्यपुण्योपरमेयं पुनर्भवनिर्भया ॥ शांताः संन्यासिनोयांतितस्मैमोक्षात्मनेनमः ५५ योऽसौ युगसहस्रातिप्रदीप्ता चिर्विभावसुः ॥ संभक्षयतिभूतानितस्मैघोरात्मनेनमः ५६ संभक्ष्य सर्वभूतानि कृत्वा चैकार्णवं जगत् ॥ बालः स्वपितियश्चैकस्तस्मैमायात्मनेनमः ५७ तद्यस्य नाभ्यां संभूतं यस्मिन्विश्वं प्रतिष्ठितम् ॥ पुष्करे पुष्कराक्षस्य तस्मैपद्मात्मनेनमः ५८ सहस्रशिरसे चैव पुरुषायामितात्मने ॥ चतुःसमुद्रपर्याययोगनिद्रात्मनेनमः ५९ यस्य केशेषु जीमूतानद्यः सर्वाङ्गसंधिषु ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारस्तस्मैतोयात्मनेनमः ६० यस्मात्सर्वाः प्रसूयंते सर्गप्रलयविक्रयाः ॥ यस्मिन्श्चैव प्रलीयंते तस्मैहेत्वात्मनेनमः ६१ यो निषण्णो भवेद्रात्रौ दिवा भवति विष्ठितः ॥ इष्टानिष्टस्य च द्रष्टा तस्मैद्रष्टात्मनेनमः ६२ अकुण्ठं सर्वकार्येषु धर्मकार्यार्थमुद्यतम् ॥ वैकुण्ठस्य च तद्रूपं तस्मैकार्यात्मनेनमः ६३ त्रिः सप्तकृत्वोयः क्षत्रं धर्मव्युक्तांतगौरवम् ॥ कुद्धो निजघ्ने समरे तस्मैक्रौर्यात्मनेनमः ६४

र्थः ४९ धर्मैः पाण्डित्यपंचरात्रादितंत्रोक्तैः ५० अनङ्गात्मानिकाममयान्यङ्गानियस्यसोऽनङ्गात्माङ्गः सचात्तौ देही च न स्यान् अङ्गात्माङ्गदेहिनः ५१ व्यक्तस्थं देहांतस्थं क्षेत्रे बुद्धौ ५२ आत्मानं चेतनं । आत्मस्थं नित्यं स्वरूपस्थितमपि षोडशभिर्गुणैर्गुणकार्यैरेकादशभिर्निन्द्रियैः पंचभिर्भूतैश्च त्रिधा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु दारतनुप्रसुप्तकृत्पैर्वृत्तं ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तत्पुष्करं यस्य नाभ्यां संभूतं यस्मिन् पुष्करे विश्वं प्रतिष्ठितं ५८ चतुर्णां प्रसुप्ततनुविच्छिन्नो दाराणां समुद्राणां कामानां पर्यायः सर्वात्मनानिर्गमनं यस्याः सा योगनिद्रा तदात्मने कामं समुद्रमाविशेति मंत्रवर्णात्समुद्रः कामः ५९ ६० । ६१ रात्रौ निषण्णो निषण्ण एव न तु सुप्तः साक्षीत्यर्थः दिवा जाग्रत्स्वप्नयोर्विष्ठितः कर्तृरूपेण तद्विपरीतेन स्थितः यस्तु तत्सुद्रष्टा न तु कर्ता ६२ अकुण्ठमनिरुद्धं ६३ । ६४

पंचधा प्राणादिरूपेण ६५ युगेषु कृतादिषु आवर्तते मरुत्वादिरूपेण किं कर्मवशोऽन्येत्याह योगैरिति योगमायाबलेन न तद्वित्यर्थः ६५ । ६७ । ६८ पराद्विरण्यगमांश्च परोमायावी परतरस्तु शुद्धः ६९ विषये श्रोत्रादिगोचरे वर्तमानानां अनादरेषु ताननादस्य वैशेषिकं गुणैर्विशेषजैरागद्वेपैर्विषयगोष्ठारंप्रादुः यत्र रागस्तमेवार्थवासनारूपेण मनसिरक्षन् संसरति न तु सर्वमित्यर्थः ७० । ७१ अंतर्भूतं शतः प्रविष्टः ७२ दृष्टात्मने नृसिंहाय ७३ । ७४ । ७५ । ७६ आत्मेति शब्दादिविषयको यो बोधः स विषयमन्तर्मात्रव्यवस्थात्मस्वरूपभूतमेव ज्ञानं यथोक्तं । 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ विभज्य पंचधाऽऽत्मानं वायुर्भूत्वा शरीरगः ॥ यश्चेष्टयति भूतानितस्मैवाय्वात्मनेनमः ६५ युगेष्ववर्तते योगैर्मासि त्वयनहायनैः ॥ सर्गप्रलययोः कर्ता तस्मैकालात्मनेनमः ६६ ब्रह्मवक्त्रं भुजौ क्षत्रं कृत्स्नं मूर्खदरं विशः ॥ पादौ यस्याश्चिताः शूद्रास्तस्मैवर्णात्मनेनमः ६७ यस्याग्निरास्यं द्यौर्मूर्धा खं नाभिश्चरणौ क्षितिः ॥ सूर्यश्च हृदि शः श्रोत्रे तस्मैलोकात्मनेनमः ६८ परः कालात्परो यज्ञात्परात्परतरश्च यः ॥ अनादिरादिर्विश्वस्य तस्मै विश्वात्मनेनमः ६९ विषये वर्तमानानां यंतं वैशेषिकैर्गुणैः ॥ प्रादुर्विषयगोष्ठारंतस्मै गोप्त्रात्मनेनमः ७० अन्नपाने धनमयोरसप्राणविवर्धनः ॥ यो धारयति भूतानितस्मैप्राणात्मनेनमः ७१ प्राणानां धारणार्थाय यो ब्रंभुंते चतुर्विधम् ॥ अंतर्भूतः पचत्यग्निस्तस्मैपाकात्मनेनमः ७२ पिग्नेक्षणसटं यस्य रूपं दंष्ट्रानखायुधम् ॥ दानवे द्रांतकरणं तस्मै दृष्टात्मनेनमः ७३ यं देवानां गंधर्वानां दैत्यानां च दानवाः ॥ तत्त्वतो हि विजानंतितस्मै सूक्ष्मात्मनेनमः ७४ रसातलगतः श्रीमाननंतो भगवान्विभुः ॥ जगद्धारयते कृत्स्नं तस्मैवीर्यात्मनेनमः ७५ यो मोहयति भूतानि स्नेहपाशानुबंधनैः ॥ सर्गस्य रक्षणार्थाय तस्मै मोहात्मनेनमः ७६ आत्मज्ञानमिदं ज्ञानं ज्ञात्वा पंचस्ववस्थितम् ॥ यं ज्ञानेनाभिगच्छंतितस्मै ज्ञानात्मनेनमः ७७ अप्रमेयशरीराय सर्वतोऽपुद्धिचक्षुषे ॥ अनंतपरिमेयाय तस्मै दिव्यात्मनेनमः ७८ जटिने दंडिने नित्यं लंबोदरशरीरिणे ॥ कमंडलुनिषंगाय तस्मै ब्रह्मात्मनेनमः ७९ शूलिने त्रिदशेशाय त्र्यंबकाय महात्मने ॥ भस्मदिग्धोर्ध्वलिङ्गाय तस्मै रुद्रात्मनेनमः ८० चंद्रार्धकृतशीर्षाय व्यालयज्ञोपवीतिने ॥ पिनाकशूलहस्ताय तस्मै उग्रात्मनेनमः ८१ सर्वभूतात्मभूताय भूतादिनिधनाय च ॥ अक्रोधद्रोहमोहाय तस्मै शांतात्मनेनमः ८२ यस्मिन् सर्वयतः सर्वयः सर्वसर्वतश्च यः ॥ यश्च सर्वमयो नित्यंतस्मै सर्वात्मनेनमः ८३ विश्वकर्मव्रमस्तेऽस्तु विश्वात्मान्विश्वसंभव ॥ अपवर्गस्थभूतानां पंचानां परतः स्थित ८४ नमस्ते त्रिषु लोकेषु नमस्ते परतस्त्रिषु ॥ नमस्ते दिक्षु सर्वासु त्वंहि सर्वमयो निधिः ८५ नमस्ते भगवान्विष्णो लोकानां प्रभवाप्यय ॥ त्वंहि कर्ता हर्षावेशसंहर्ता चापराजितः ८६ न हि पश्यामि ते भावं दिव्यं हि त्रिषु वर्त्मसु ॥ त्वांतु पश्यामि तत्त्वेन यत्ते रूपं सनातनम् ८७

संविस्ते वेहमेयोऽथो विदांतो किप्रमाणतः इति ईदृशमेव ज्ञानेन ज्ञानसाधनवाक्येन ७७ अप्रमेयमगोचरं शरीरं स्वरूपं यस्य अनंतमपारं परिमेयं विषयजातं यत्र तस्मै ७८ कमंडलुनिषंगाय तज्जले रेव बाणभूतैरसुरास्त्राशयते इत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ भूतादेरहंकारस्यानिधनं परंतस्मै ८२ । ८३ अपवर्गस्थमित्यनुक्तं यतो भूतानां भूतेभ्यः परतः स्थित ८४ त्रिषु लोकेषु तेभ्यः परतश्च विद्यमाना यते त्रिषु कालेषु नमः ८५ । ८६ वर्त्मसु वर्तमानादिषु ८७

दिवंतेशिरसाव्याप्तं पञ्चदिवीवसुंधरा ॥ विक्रमेणत्रयोलोकाः पुरुषोऽसिसनातनः ८८ दिशोभुजारविश्वस्तुर्वीर्येशुकः प्रातिष्ठितः ॥ सप्तमार्गानिरुद्धास्तेवायोर
मिततेजसः ८९ अतसीपुष्पसंकाशं पतिवाससमच्युतम् ॥ येनमस्यंतिगोविंदं नतेषां विद्यतेभयम् ९० एकोऽपि कृष्णस्य कृतः प्रणामो दशाश्वमेधावभूथेन तुल्यः ॥
दशाश्वमेधोपुनरेति जन्म कृष्णप्रणामीनपुनर्भवाय ९१ कृष्णव्रताः कृष्णमनुस्मरंतोरात्रौ च कृष्णपुनरुत्थिताये ॥ ते कृष्णदेहाः प्रविशंति कृष्णमाज्यं यथामंत्रदुतं
हुतांशे ९२ नमोनरकसंत्रासरक्षामंडलकारिणे ॥ संसारनिम्नगावर्ततरिकाष्टाय विष्णवे ९३ नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविं
दाय नमोनमः ९४ प्राणकांतारपाथेयं संसारोच्छेदभेषजम् ॥ दुःखशोकपरित्राणं हरिरित्यक्षरद्वयम् ९५ यथाविष्णुमयं सत्यं तथाविष्णुमयं जगत् ॥ यथाविष्णु
मयं सर्वपाप्मा मेन इयतां तथा ९६ त्वांप्रपन्नाय भक्ताय गतिमिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्षतद्वयाय स्वसुरोत्तम ९७ इति विद्यातपो यो निरयो निर्विष्णुरी
डितः ॥ वाग्यज्ञेनार्चिनां देवः प्रीयतां मे जनार्दनः ९८ नारायणः परं ब्रह्म नारायणपरंतपः ॥ नारायणः परो देवः सर्वनारायणः सदा ९९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतावदुक्तावचनं भीष्मस्तद्व्रतमानसः ॥ नमस्त्येव कृष्णाय प्रणाममकरोत्तदा १०० अभिगम्य तु योगेन भक्तिं भीष्मस्य माधवः ॥ त्रैलोक्यदर्शनं ज्ञानं दिव्यं दत्त्वा
ययौ हरिः १ तस्मिन्नुपरतेशब्दे तस्ते ब्रह्मवादिनः ॥ भीष्मं वाग्भिर्वाष्पकंठास्तमानर्चुर्महामतिम् २ तेस्तु वंतश्च विप्राऽऽयाः केशवं पुरुषोत्तमम् ॥ भीष्मं च शन
कैः सर्वे प्रशंसन्तुः पुनः पुनः ३ विदित्वा भक्तियोगं तु भीष्मस्य पुरुषोत्तमः ॥ सहस्रोत्थाय संहृष्टो यानमेवान्वपद्यत ४ केशवः सात्यकिश्चापिरथेनैकेन जग्मतुः ॥ अ
परेण महात्मानो युधिष्ठिर धनंजयौ ५ भीमसेनो यमौ चोभौ रथमेकं समाश्रिताः ॥ कृपो युयुत्सुः सूतश्च संजयश्च परंतपः ६ ते रथैर्नगराकारैः प्रयाताः पुरुषर्षभाः ॥
नेमिघोषेण महता कंपयंतो वसुंधराम् ७ ततो गिरः पुरुषवरस्तवान्विताद्विजेरिताः पथिसुमनाः सशुश्रुव ॥ कृतांजलिं प्रणतमथापरं जनं सकेशिहा सुदितमनाऽभ्य
नंदत १०८ ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणि राज० भीष्मस्तवराजे सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सच हृषीकेशः सच राजा
युधिष्ठिरः ॥ कृपादयश्च ते सर्वे चत्वारः पांडवाश्च ते १ रथैस्तैर्नगरप्रख्यैः पताकाध्वजशोभितैः ॥ ययुराशुकुरुक्षेत्रं वाजिभिः शीघ्रगामिभिः २ तेऽप्यतीर्य कुरुक्षेत्रं
केशमज्जास्थिसंकुलम् ॥ देहन्यासः कृतो यत्र क्षत्रियैस्तैर्महात्मभिः ३ गजाश्च देहास्थिचयैः पर्वतैरिव संचितम् ॥ नरशीर्षकपालैश्च शस्त्रैरिव च सर्वशः ४ चिता
सहस्रप्रचितं वर्षशस्त्रसमाकुलम् ॥ आपानभूमिं कालस्य तथा भुक्तो ज्झितामिव ५

तिशयनस्यानेयया वागतवान् तदा युधिष्ठिरेण च प्रबोधितः स ह्युत्थित इत्यर्थः १ । २ । ३

विदित्वा योगबलेन ज्ञात्वा ४ । ५ । ६ । ७ अभ्यनंदतेति संचिरार्थः १०८ ॥ इति शां० राज० भी० भा० भा० सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ततः सचेति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ संतर्पयामास राम इत्यर्थः १ एतेन शत्रुकुलवधजाग्लानिस्ते माभूदिति दर्शितम् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ आगमो वेदः स्वतस्त्वद्वचनात्प्रोपरः नाधिकः १५ । १६ ॥ इति शां
भूतसंघानुचरितं रक्षोगणनिषेवितम् ॥ पश्यंतस्ते कुरुक्षेत्रं ययुराशुमहारथाः ६ गच्छन्नेव महाबाहुः सर्वयादवनंदनः ॥ युधिष्ठिराय प्रोवाच जामदग्न्यस्य विक्र
मम् ७ अमीरामहदाः पंचदृश्यंते पार्थदूरतः ॥ तेषु संतर्पयामास पितृन् क्षत्रियशोणितैः ८ त्रिःसप्तकृत्वो वसुधां कृत्वानिःक्षत्रियां प्रभुः ॥ इहेदानीं ततो रामः क
र्मणो विररामह ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतानिःक्षत्रियापुरा ॥ रामेणेति यथाऽऽत्यत्वमत्र मे संशयो महान् १० क्षत्रबीजं यथादग्धं रामेण यदु
पुंगव ॥ कथं भूयः समुत्पत्तिः क्षत्रस्यापि विक्रम ११ महात्मना भगवतारामेण यदुपुंगव ॥ कथमुत्सादितं क्षत्रं कथं वृद्धिमुपागतम् १२ महतारथयुद्धेन कोटिशः क्ष
त्रियाहताः ॥ तथा भूच्चमहीकीर्णाक्षत्रियैर्वदतां वर १३ किमर्थं भार्गवेणेदं क्षत्रमुत्सादितं पुरा ॥ रामेण यदुशादूलकुरुक्षेत्रे महात्मना १४ एतन्मे छिधिवाण्येयं सं
शयं ताक्ष्यं केतन ॥ आगमो हि परः कृष्णत्वतो नो वासवानुज १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो यथावत्सगदाग्रजः प्रभुः शशंसतस्मै निखिलेन तत्त्वतः ॥ युधिष्ठि
राय प्रतिमौजसे तदा यथाऽभवत्क्षत्रियसंकुलमही १६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राज० रामोपाख्याने अष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ वासुदेव
उवाच ॥ शृणुकौंतेय रामस्य प्रभावो यो मया श्रुतः ॥ महर्षीणां कथयतां विक्रमं तस्य जन्म च १ यथा च जामदग्न्येन कोटिशः क्षत्रियाहताः ॥ उरूताराजवंशेषु ये भू
यो भारते हताः २ जहोरजस्तुतनयो बलाकाश्चस्तुतस्तुतः ॥ कुशिको नाम धर्मज्ञस्तस्य पुत्रो महीपते ३ अग्र्यंतपः समातिष्ठत्सहस्राक्षसमो भुवि ॥ पुत्रं लभेय
मजितं त्रिलोकेश्वरमित्युत ४ तमुग्रतपसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः ॥ समर्थं पुत्रजनने स्वयमेवान्वपद्यत ५ पुत्रत्वमगमद्राजंस्तस्य लोके श्वरेश्वरः ॥ गाधिर्नामा
भवत्पुत्रः कौशिकः पाकशासनः ६ तस्य कन्याऽभवद्वाजत्रा म्नासत्यवती प्रभो ॥ तां गाधिर्दृष्ट्वा पुत्राय सर्वां कायददौ प्रभुः ७ तस्याः प्रीतः स शौचेन भार्गवः कुरुनंद
नः ॥ पुत्रार्थं श्रपयामास च रुंगाधेस्तथैव च ८ आहूयो वाचतां भार्यां सर्वां को भार्गवस्तदा ॥ उपयोज्यश्चरुयं त्वयामात्राऽप्ययंतव ९ तस्याजनिष्यते पुत्रो
दीप्तिमान् क्षत्रियर्षभः ॥ अजय्यः क्षत्रियैर्लोकैः क्षत्रियर्षभसूदनः १० तवापि पुत्रं कल्याणिघृतिमंतं शमात्मकम् ॥ तपो न्वितं द्विजश्रेष्ठं चरुं पविषास्यति ११
इत्येवमुक्त्वा तां भार्यां सर्वां को भूगुनंदनः ॥ तपस्यमिरतः श्रीमान् जगामारण्यमेव हि १२ एतस्मिन्नेव काले तु तीर्थयात्रा परोत्तमः ॥ गाधिः सदारः संप्राप्तः सर्वां क
स्याश्रमं प्रति १३ चरुद्वयं गृहीत्वा च राजन्सत्यवती तदा ॥ भर्तुर्वाक्यं तदा व्यग्रामात्रे हृष्टान्यवेदयत् १४ माता तु तस्याः कौंतेय दुहित्रे स्वचरुंददौ ॥ तस्याश्च
रुमथा ज्ञानादात्मसंस्थं चकार ह १५ अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियांतं करंतदा ॥ धारयामास दीप्तेन वपुषा धोरदर्शनम् १६

तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये अष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ ॥ शृण्विति १ भारते भारतसंग्रामे २ । ३ । ४ । ५ । ६ गाधेः पुत्रार्थं
तस्याश्च पुत्रार्थं चरुं च दत्तम् ८ उपयोज्यो भोज्यो भोक्तव्यः ९ । १० । ११ । १२ । १३ व्यग्रहर्षेणैव १४ । १५ । १६

१७ व्यसितांविता १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ चित्रमानुनाभिना ३८

तामृचीकस्तदादृष्टातस्यागर्भगतं द्विजम् ॥ अब्रवीद्गुशादूलः स्वांभार्यादेवरूपिणीम् १७ मात्राऽसिन्व्यसिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥ भविष्यतिहिते पुत्रः
कूरकर्माऽस्यमर्षणः १८ उत्पत्स्यति च ते भ्राता ब्रह्मभूतस्तपोरतः ॥ विश्वं हि ब्रह्मसुमहच्चरौ तव समाहितं १९ क्षत्रवीर्यं च सकलं तव मात्रे समर्पितम् ॥ विपर्ययेण ते
मद्रे नैतदेवं भविष्यति २० मातुस्ते ब्राह्मणो भूयात्तव चक्षत्रियः सुतः ॥ सैव मुक्ता महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा २१ पपात शिरसा तस्मै वेपंती चाब्रवीदिदम् ॥
नार्होऽसि भगवन्नद्यवक्तुमेवं विधंवचः ॥ ब्राह्मणापसदं पुत्रं प्राप्स्यसीति हि मां प्रभो २२ ॥ ऋचीक उवाच ॥ नैष संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वयि ॥ उग्रकर्मा
समुत्पन्नश्चरुव्यत्यासहेतुना २३ ॥ सत्यवत्युवाच ॥ इच्छन् लोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ शमात्मकमृजुं पुत्रं दातुमर्हसि मे प्रभो २४ ॥ ऋचीक उवाच ॥
नोक्तपूर्वान्तं भद्रे स्वैरेष्वपि कदाचन ॥ किमुताग्रिसमाधाय मंत्रवच्चरुसाधने २५ दृष्टमेतत्पुत्राभद्रे ज्ञातं च तपसामया ॥ ब्रह्मभूतं हि सकलं पितुस्तव कुलं भवेत् २६
॥ सत्य उवाच ॥ काममेवं भवेत्पौत्रो मे हतवच प्रभो ॥ शमात्मकमहं पुत्रं लभेयं जयतां वर २७ ॥ ऋचीक उवाच ॥ पुत्रेनास्ति विशेषो मे पौत्रे च वरवर्णिनि ॥ य
था त्वयोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति २८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् ॥ तपस्यभिरतं शांतं जमदग्निं यतव्रतम् २९ विश्वामित्रं
च दायादं गाधिः कुशिकनंदनः ॥ यः प्राप ब्रह्मसमितं विश्वैर्ब्रह्मगुणैर्युतम् ३० ऋचीको जनयामास जमदग्निं तपोनिधिं ॥ सोऽपि पुत्रं ह्यजनय जमदग्निः सुदारुणम्
३१ सर्वविद्यां गतं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् ॥ रामं क्षत्रियं हतारं प्रदीप्तमिव पावकम् ३२ तोषयित्वा महादेवं पर्वते गंधमादने ॥ अस्त्राणि वरयामास परशुं चाति तेज
सम् ३३ स तेनाकुंठधारेण ज्वलितानलवर्चसा ॥ कुठारेणाग्नेयेण लोकेष्वप्रतिमोऽभवत् ३४ एतस्मिन्नेव काले तु कृतवीर्यात्मजो बली ॥ अर्जुनो नाम तेजस्वी क्ष
त्रियो हैहयाधिपः ३५ दत्तात्रेयप्रसादेन राजा बाहुसहस्रवान् ॥ चक्रवर्ती महातेजा विप्राणामाश्वमेधिके ३६ ददौ स पृथिवीं सर्वसत्तद्दीपां स पर्वताम् ॥ स्वबाह्व
बलेनाजौजित्वा परमधर्मवित् ३७ दृषितेन च कौंतेय मिक्षितश्चित्रभानुना ॥ सहस्रबाहुर्विक्रांतः प्रादाद्भिक्षामथाग्रये ३८ ग्रामान्पुराणिराष्ट्राणि घोषांश्चैव तु
वीर्यवान् ॥ ज्वालतस्य बाणाग्राश्चित्रभानुर्दिधक्षया ३९ स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रभावेण महौजसः ॥ ददाहकार्तवीर्यस्य शैलानथवनस्पतीन् ४० स शू
न्यमाश्रमं रम्यमापवस्य महात्मनः ॥ ददाहपवनेनेदं चित्रभानुः सहैहयः ४१ आपवस्तु ततो रोषाच्छशापार्जुनमच्युत ॥ दग्धेश्रमे महाबाहो कार्तवीर्ये
ण वीर्यवान् ४२ त्वयानवर्जितं तस्मान्ममेदं हि महद्वनम् ॥ दग्धं तस्माद्रणे रामो बाहूंस्तेच्छेत्स्यतेऽर्जुन ४३ अर्जुनस्तु महातेजा बली नित्यं शमात्मकः ॥
ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च दाताश्च रश्च भारत ४४

बाणाग्रावत्तु इति शेषः ३९ । ४० आपवस्य वासिष्ठस्य ४१ दग्धेश्रमे आश्रमे ४२ । ४३ । ४४

पितृवैधेयनिमित्तमासन् ४५ निमिताच्छापादेव हेतोः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ क्षेपत्रिवाणीमशकोराम इति ५६ । ५७ । ५८
मिथ्याप्रतिज्ञाः सर्वेषां क्षत्रियाणां वधाकरणात् ५९ स्तुता व्यासा शस्त्रं जग्राह तत्कार्यक्षत्रियाणां भंतं कृतवान् ६० वर्जिताः अहताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ तुक्प्रग्रहवताकरणेति कश्यपोऽध्वर्युः

नाचितयतदाशापं तेन दत्तं महात्मना ॥ तस्य पुत्रास्तु बलिनः शापेनासन्पितुर्वधे ४५ निमितादवलितवैद्यशंसाश्चैव सर्वदा ॥ जमदग्निचेन्वास्ते वत्समानिन्यु
भरतर्षभ ४६ अज्ञातं कार्तवीर्येण हैहयेन्द्रेण धीमता ॥ तन्निमित्तमभूद्युद्धं जामदग्नेर्महात्मना ४७ ततोऽर्जुनस्य बाहूंस्तान्निष्ठत्वारामोरुषान्वितः ॥ तं भ्रमंतं त
तो वत्सं जामदग्न्यः स्वमाश्रमम् ४८ प्रत्यानय त राजेंद्र तेषां भंतः पुरात्प्रभुः ॥ अर्जुनस्य सुतास्ते तु संभूया बुद्धयस्तदा ४९ गत्वाऽऽश्रममसंबुद्धा जमद
ग्नेर्महात्मनः ॥ अपातयंत भल्लाग्रैः शिरःकायात्रराधिप ५० समित्कुशार्थं रामस्य निर्यातस्य यशस्विनः ॥ ततः पितृवधामर्षाद्रामः परममन्युमान् ५१ निःक्षत्रि
यां प्रतिश्रुत्य महीशस्त्रमगृह्यत ॥ ततः स भृगुशादूलः कार्तवीर्यस्य वीर्यवान् ५२ विक्रम्य निजधानाशुपुत्रान्पौत्रांश्च सर्वशः ॥ सहैहयसहस्राणि हत्वा परममन्युमान्
५३ चकार भार्गवो राजन्महीशोणितकर्दमां ॥ स तथाऽशुमहातेजाः कृत्वानिःक्षत्रियां महीम् ५४ कृपया परयाऽऽविष्टो वनमेव जगाम ह ॥ ततो वर्षसहस्रेषु समतीते
पुकेषु चित् ५५ क्षेपं संप्राप्तवांस्तत्र प्रकृत्या कोपनः प्रभुः ॥ विश्वामित्रस्य पौत्रस्तुरैभ्यः पुत्रो महातपाः ५६ परावसुर्महाराज क्षिप्त्वाऽऽह जनसंसदि ॥ ये ते
ययातिपतने यज्ञे संतः समागताः ५७ प्रतर्दनं प्रभृतयो राम किं क्षत्रियानते ५८ मिथ्याप्रतिज्ञोरामत्वं कथं से जनसंसदि ॥ भयात्क्षत्रियवीराणां पर्वतं समुपाश्रि
तः ५९ सापुनः क्षत्रियशतैः पृथिवीं सर्वतस्तृता ॥ परावसोर्वचः श्रुत्वा शस्त्रं जग्राह भार्गवः ६० ततो ये क्षत्रियाराज न शतशस्तेन वर्जिताः ॥ ते विवृद्धा महावीर्याः
पृथिवीपतयोऽभवन् ६१ सपुनस्तान् जघानाशु बालानपि नराधिप ॥ गर्भस्थैस्तु महीव्यासापुनरेवाभवत्तदा ६२ जातं जातं स गर्भं तु पुनरेव जघान ह ॥ अरक्षं
श्च सुतान्कांश्चित् दक्षत्रिययोषितः ६३ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वानिःक्षत्रियां प्रभुः ॥ दक्षिणामश्वमेधाते कश्यपायाददत्ततः ६४ स क्षत्रियाणां शेषार्थं करेणो
द्दिश्य कश्यपः ॥ तुक्प्रग्रहवताराजंस्ततो वाक्यमथाब्रवीत् ६५ गच्छतीरं समुद्रस्य दक्षिणस्य महासुने ॥ न ते मद्दिष्ये राम वस्तव्यमिह कर्हिचित् ६६ ततः
शूर्पारकदेशं सागरस्तस्य निर्ममे ॥ सहसा जामदग्न्यस्य सोपरांतमहीतलम् ६७ कश्यपस्तां महाराज प्रतिगृह्य सुंधराम् ॥ कृत्वान्ब्राह्मणसंस्थां वैप्रविष्टः
सुमहद्वनम् ६८ ततः शूद्राश्च वैश्याश्च यथास्वैरप्रचारिणः ॥ अवर्तंत हि जात्याणां दारेषु भरतर्षभ ६९ अराजके जीव लोके दुर्बला बलवतरैः ॥ पीड्यंते न
हिविप्रेषु प्रभुत्वं कस्यचित्तदा ७० ततः कालेन पृथिवी पीड्यमाना दुरात्मभिः ॥ विपर्ययेण तेनाशु प्रविवेश रसातलम् ७१ अरक्ष्यमाणा विधिवत्क्षत्रियैर्वर्षैर
क्षिभिः ॥ तां दृष्ट्वा द्रवती तत्र संत्रासात्समहामनाः ७२ सन्नकर्मांतरपवमाभ्यंदिन सवने दक्षिणाकाले हृदमब्रवीदिति सूच्यते ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२

ऊरुणाधारयामासकश्यपः पृथिवीततः ॥ घृतातेनोरुणायेन तेनोर्वीतिमहीस्पृता ७३ रक्षणार्थं समुद्दिश्य ययाचे पृथिवीतदा ॥ प्रसाद्य कश्यपं देवीवरयामास भू
मिपम् ७४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ संति ब्रह्मन्मया गुप्ताः स्त्रीषु क्षत्रियपुंगवाः ॥ हेहयानां कुले जातास्ते संरक्षन्तु मामुने ७५ अस्ति पौरवदायादो विद्वरथसुतः प्रभो ॥
ऋक्षैः संवर्धितो विप्रऋक्षवत्यथ पर्वते ७६ तथाऽनुकंपमानेन यज्वनाऽथामितौ जसा ॥ पराशरेण दायादः सौदासस्याभिरक्षितः ७७ सर्वकर्माणि कुरुते शूद्रवत्तस्य स
द्विजः ॥ सर्वकर्मेभ्यः ख्यातः समारक्षतु पार्थिवः ७८ शिविपुत्रो महातेजा गोपतिर्नामनामतः ॥ वने संवर्धितो गोभिः सोऽभिरक्षतु मामुने ७९ प्रतर्दनस्य पुत्रस्तु
वत्सो नाम महाबलः ॥ वत्सैः संवर्धितो गोष्ठे समारक्षतु पार्थिवः ८० दधिवाहनपौत्रस्तु पुत्रो दिविरथस्य च ॥ गुप्तः स गौतमेनासीद्विङ्गाकुलेऽभिरक्षितः ८१ बृहद्रथो म
हातेजा भूरिभूतिपरिष्कृतः ॥ गोलांगुलैर्महाभागो मृगकूटेऽभिरक्षितः ८२ मरुत्पत्तिसमावीर्ये समुद्रेणाभिरक्षितः ८३ एते क्षत्रियदायादास्तत्र तत्र परिश्रुताः ॥ द्योकारहेमकारादिजातिनिव्यं समाश्रिताः ८४ यदि मामभिरक्षंति ततः स्थास्यामि निश्चला ॥ एते पापितरश्चैव तथै
व च पितामहाः ८५ मदर्थं निहता युद्धे रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ तेषामपचितिश्चैव मया कार्या महामुने ८६ न ह्यहं कामये नित्यमतिक्रान्तेन रक्षणम् ॥ वर्तमानेन वर्तेयंत
क्षिप्रं संविधीयताम् ८७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः पृथिव्या निर्दिष्टास्तान् समानीय कश्यपः ॥ अभ्यर्षिचन्महीपालान् क्षत्रियान् वीर्यसंमतान् ८८ तेषां पुत्राश्च पौ
त्राश्च येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥ एवमेतत्पुरा वृत्तं यन्मां पृच्छसि पांडव ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवंस्तं च यदुप्रवीरो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठम् ॥ रथेन तेनाशु
ययौ महात्मा दिशः प्रकाशन् भगवानिवाकः ९० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि रामोपाख्याने एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रामस्य तत्कर्म श्रुत्वा राजा युधिष्ठिरः ॥ विस्मयं परमं गत्वा प्रत्युवाच जनार्दनम् १ अहो रामस्य वार्ष्णेयशकस्येव महात्मनः ॥ विक्रमो व
सुधायेन क्रोधान्निःक्षत्रियाकृता २ गोभिः समुद्रेण तथा गोलांगुलक्ष्वानरैः ॥ गुप्तरामभयो द्विग्राः क्षत्रियाणां कुलोद्बहाः ३ अहो धन्यो नृलोकोऽयं सभाग्याश्च नरा
भुवि ॥ यत्र कर्मदृशं धर्म्यं द्विजेन कृतमित्युत ४ तथा वृत्तौ कथां तात तावच्च्युत युधिष्ठिरौ ॥ जग्मतुर्यत्र गंगेयः शरत्तल्पगतः प्रभुः ५ ततस्ते ददृशुर्भीष्मं शरप्रस्तर
शायिनम् ॥ स्वरश्मिजालसंवीतं सायं सूर्यसमप्रभम् ६ उपास्यमानं मुनिभिर्देवैरिव शतक्रतुम् ॥ देशे परमधर्मिष्ठेन दीमो घवतीमनु ७ दूरादेव तमालोक्य कृष्णो
राजा च धर्मजः ॥ चत्वारः पांडवाश्चैव ते च शारद्वतादयः ८

अपचितिः आनृण्यार्थपूजा ८६ नित्यमतिक्रान्तेन धर्मातिक्रमिणा ८७ । ८८ । ८९ प्रकाशन् प्रकाशयन्

॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७७ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ तथा वृत्तौ तादृगगोष्ठीपरी ५ । ६ । ७ । ८

अवस्कंद्यावच्छ वाहेभ्यः ९ । १० । ११ निशाम्य आलोच्य १२ । १३ । १४ छंदमृत्युः च्छामरणः एतच्छंदमृत्युतायाः कारणं पितृतोषणं ममापि न किमु तान्धे पापिर्यथः १५ । १६ कामं प
तत्र युक्तमिति शेषः सर्वज्ञस्यापितोषपदेशो न युक्त इत्यर्थः १७ प्रतिष्ठितं बुद्धाविति शेषः १८ । १९ पश्यामीति विशब्दात्प्रतिज्ञातः पूर्वमध्वरेतस्त्वं नासीदिति भावः २० भीष्माद्वेत्त्युमावार्थ
अवस्कंद्यावच्छ वाहेभ्यः संयम्य प्रचलं मनः ॥ एकीकृत्येन्द्रियग्राममुपतस्थुर्महामुनीन् ९ अभिवाद्य तु गोविंदः सात्यकिस्ते च पार्थिवाः ॥ व्यासादीन् ऋषिसुर्यांश्च गंगे
यमुपतस्थिरे १० ततो वृद्धं तथा दृष्ट्वा गंगेयं यदुक्ते रवाः ॥ परिवार्य ततः सर्वे निषेदुः पुरुषर्षभाः ११ ततो निशाम्य गंगेयं शाम्यमानमिवानलम् ॥ किंचिद्दीनमना
भीष्ममिति होवाच केशवः १२ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रसन्नानि यथापुरा ॥ कच्चिन्नव्याकुला चैव बुद्धिस्ते वदतां वर १३ शराभिघातदुःखात्ते कच्चिद्वात्रं न दूयते ॥
मानसादपि दुःखाद्धिशारीरं बलवत्तरम् १४ वरदानात्पितुः कामं छंदमृत्युरसि प्रभो ॥ शांतनोर्धर्मनित्यस्य न त्वेतन्मम कारणम् १५ सुसूक्ष्मोऽपि तु देहवैश्ल्यो ज
नयते रुजम् ॥ किंपुनः शरसंघातैश्चित्तस्य तव पार्थिव १६ कामं नैतत्तवार्येयं प्राणिनां प्रभवाप्ययौ ॥ उपदेष्टुं भवान्शक्तो देवानामपि भारत १७ यच्च भूतं भाविष्यं
च भवच्च पुरुषर्षभ ॥ सर्वतज्ज्ञानवृद्धस्य तव भीष्मप्रतिष्ठितम् १८ संहारश्चैव भूतानां धर्मस्य च फलोदयः ॥ विदितस्ते महाप्राज्ञ त्वंहि धर्ममयो निधिः १९ त्वांहिरा
ज्ये स्थितं स्फीते समग्रांगमरोगिणम् ॥ स्त्रीसहस्रैः परिवृतं पश्यामीवोर्ध्वरेतसम् २० ऋतेशांतनवाद्भीष्मास्त्रिपुलोके पुपार्थिव ॥ सत्यधर्मान्महावीर्याच्छूराद्धर्मैक
तत्परात् २१ मृत्युमावार्थं तपसा शरसंस्तरशायिनः ॥ निसर्गप्रभवं किंचिन्न च तातानुशुश्रुम् २२ सत्ये तपसि दाने च यज्ञाधिकरणे तथा ॥ धनुर्वेदे च वेदे च नीत्यां चै
वानुरक्षणे २३ अचूशंसं शुचिं दातुं सर्वभूतहिते रतम् ॥ महारथं त्वत्सदृशं न किंचिदनुशुश्रुम् २४ त्वंहि देवान्संगंधर्वान्सुरान् वयक्षराक्षसान् ॥ शक्तस्त्वेकरथेनैव विजे
तुं नात्र संशयः २५ सत्त्वं भीष्ममहाबाहो वसूनां वासवोपमः ॥ नित्यं विप्रैः समाख्यातो नवमोऽनवमो गुणैः २६ अहं च त्वाऽभिजानामि यस्त्वं पुरुषसत्तम ॥ त्रि
दशेऽपि विख्यातस्त्वं शक्त्या पुरुषोत्तमः २७ मनुष्येषु मनुष्येन्द्र न दृष्टो न च मे श्रुतः ॥ भवतो वा गुणैर्युक्तः पृथिव्यां पुरुषः कचित् २८ त्वंहि सर्वगुणैराजन् देवानप्य
तिरिच्यसे ॥ तपसा हि भवान्शक्तः स्रष्टुं लोकांश्चराचरान् २९ किंपुनश्चात्मनो लोकानुत्तमानुत्तमैर्गुणैः ॥ तदस्य तप्यमानस्य ज्ञातीनां संक्षये न वै ३० ज्येष्ठस्य पां
डुपुत्रस्य शोकं भीष्मव्यपानुद ॥ ये हि धर्माः समाख्याताश्चातुर्वर्ण्यस्य भारत ३१ चातुराश्रम्यसंयुक्ताः सर्वे ते विदितास्तव ॥ चातुर्विद्ये च ये प्रोक्ताश्चातुर्होत्रे च भारत
३२ योगे सांख्ये च नियता ये च धर्माः सनातनाः ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यश्चोक्तो धर्मो न स्म विरुध्यते ३३ सेव्यमानः स वै याख्योगंगेयविदितस्तव ॥ प्रतिलोमप्रसूतानां
वर्णानां चैव यः स्मृतः ३४ देशजाति कुलानां च जानीषे धर्मलक्षणम् ॥ वेदोक्तो यश्च शिष्टोक्तः सदैव विदितस्तव ३५ इति हासपुराणार्थाः कात्स्न्येन विदितास्तव ॥
धर्मशास्त्रं च सकलं नित्यं मनसितो स्थितम् ३६ ये च केचन लोकेऽस्मिन्नर्थः संशयकारकाः ॥ तेषां छेतानां स्तिलोके त्वदन्यः पुरुषर्षभ ३७
स्थितं किमपि निसर्गप्रभवं जनिमस्त्वं न शृणु मेति द्वयोः संबंधः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ वसूनामष्टानां मंशैर्घटितो नवमो गुणैरनवमश्च २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ ॥ इति शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि मीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ श्रुत्वेति १ नमस्तइत्यादयोऽष्टौश्लोकाःस्तवराजेव्याख्याताः २ । ३
४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पंचाशत्तमं पठ्त्वेति तवजीवितसंबंधिनां दिनानां शेषपंचपट्टचपंचवारमावर्तिताः षड्वितिरीत्यात्रिंशद्वितिज्ञेयं तावदेव आशतंशतावधि यदि
नानां शतेन कर्तुं शक्यं तत्रिंशताऽपि कर्तुं शक्यमित्यर्थः । 'अष्टपंचाशत्तराऽप्यज्ञयानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मो वक्ष्यति । तत्र त्रिंशदतः परं शिष्टा अष्टाविंशतिरितः पूर्वव्यतीताः । तथाहि भीष्मस्य

सपांडवेयस्यमनःसमुत्थितं नरेन्द्रशोकं व्यपकर्षमेधया ॥ भवद्विधाहुतमशुद्धिर्विस्तराविमुह्यमानस्यनरस्यशांतये ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मा
नुशासनपर्वणि कृष्णवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं भीष्मो वासुदेवस्य धीमतः ॥ किंचिदुन्ना
म्यवदनं प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ नमस्ते भगवन्कृष्णलोकानां प्रभवाप्यय ॥ त्वंहि कर्ता हृषीकेशं हर्ता चापराजितः २ विश्वकर्मन्मस्तेऽस्तु वि
श्वात्मन्विश्वसंभव ॥ अपवर्गस्थभूतानां पंचानां परतः स्थित ३ नमस्ते त्रिषु लोकेषु नमस्ते परतस्त्रिषु ॥ योगीश्वर नमस्तेऽस्तु त्वंहि सर्वपरायणः ४ मत्संश्रितं यदा
त्यत्वं वचः पुरुषसत्तम ॥ तेन पश्यामि ते दिव्यान्भावान् हि त्रिषु वर्त्मसु ५ तच्च पश्यामि गोविंदयत्ते रूपं सनातनम् ॥ सप्तमार्गानि रुद्धास्ते वायोरमिततेजसः ६ दिवं
तेशिरसा व्याप्तं पद्मं चादिवी वसुंधरा ॥ दिशो भुजारविश्वसुर्वीर्यैशुकः प्रतिष्ठितः ७ अतसी पुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतम् ॥ वपुर्ह्यनुमिमीमस्ते मेघस्येव सविद्युतः
८ त्वत्प्रपन्नाय भक्ताय गतिमिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्ष तद्दद्यात्स्वसुरोत्तम ९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ यतः खलु पराभक्तिर्मयिते पुरुषर्षभ ॥ ततो मया वपु
र्दिव्यं त्वयिराजन् प्रदर्शितम् १० न ह्यभक्ताय राजेन्द्र भक्तायानृजवेन च ॥ दर्शयाम्यहमात्मानं न चाशांताय भारत ११ भवांस्तु मम भक्तश्च नित्यं चार्जवमास्थितः ॥
दमेतपसि सत्ये च दाने च निरतः शुचिः १२ अर्हस्त्वं भीष्ममाद्रुष्टं तपसा स्वेन पार्थिव ॥ तव ह्युपस्थिता लोका येभ्यो नावर्तते पुनः १३ पंचाशतं षट्च कुरुप्रवीरशेषं दि
नानां तव जीवितस्य ॥ ततः शुभैः कर्मफलोदयैस्त्वं समेष्वसे भीष्मविमुच्य देहम् १४ एते हि देवा वसवो विमानान्यास्थाय सर्वे ज्वलिताग्नि कल्पाः ॥ अंतर्हितास्त्वां प्र
तिपालयंतिकाष्ठां प्रपद्यंतमुदकपतंगम् १५ व्यावर्तमाने भगवत्युदीचीं सूर्ये जगत्कालवशं प्रपन्ने ॥ गंतासि लोकान् पुरुषप्रवीर नावर्तते यानुपलभ्य विद्वान् १६ अमुं
च लोकं त्वयि भीष्मया ते ज्ञानानि न क्ष्यंत्याखिलेन वीर ॥ अतस्तु सर्वे त्वभिसन्निकर्षं समागता धर्मविवेचनाय १७ तज्ज्ञातिशोकोपहतश्रुताय सत्याभिसंधाय युधिष्ठि
राय ॥ प्रब्रूहि धर्मार्थं समाधियुक्तं सत्यं वचोऽस्यापनुदाशुशोकम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मो कृष्णवाक्ये एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

शरतरूपशयनानंतरमष्टौदिनानिपुष्टं ततोदुर्योधनाशीचंयुत्सोःषोडशदिनानि तेनसहपुरं प्रविशतां पांडवानामपितावन्तिदिनानिगतानि पंचविंशेसर्वेषांश्राद्धदानं पञ्चविंशेपुरप्रवेशः सप्तविंशे
राज्याभिषेकः अष्टाविंशेप्रकृतिसात्वतमाभ्युदयिकं दानं च ऊनत्रिंशेभीष्मप्रत्यागमनं तद्दिनमारभ्यत्रिंशदिनानि शिष्टानीतिज्ञेयम् १३ प्रतिपालयन्तिप्रतीक्षन्ते पतंगं सूर्यम् १५ कालवशं च जगत्
प्रपन्नं प्राप्तेक्षेपुमिति शेषः १९ । १० । १८ ॥ इति शांतिपर्वणि राजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठे विभारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ततइति १ । २ तेतवैववाक्यंतवसन्निधौ वाचोगतंवाचाविषयःसर्वोऽपितववाचिवेदे १ यच्चेति हितेप्रिये लोकेदेवलोके इहपरप्रच तत्सर्वत्रिकालिकं त्वतोनिःसृतमितिउक्तेश्चैहेतुरुक्तः ४ । ५

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कृष्णस्य तद्वाक्यं धर्मार्थसहितं हितं ॥ श्रुत्वा शांतनवो भीष्मः प्रत्युवाच कृतं जलिः १ लोकनाथ महाबाहो शिवनारायणाच्युत ॥ तव वाक्यमुपश्रुत्य हर्षेणास्मि परिभुतः २ किंचाहमभिधास्यामि वाक्यं ते तव सन्निधौ ॥ यदा वाचो गतं सर्वं तव वाचिसमाहितम् ३ यच्च किंचित्क्वचिल्लोके कर्तव्यं किं यते च यत् ॥ त्वत्तस्तन्निःसृतं देवलोके बुद्धिमतो हिते ४ कथयेद्देवलोकं यो देवराज समीपतः ॥ धर्मकामार्थमोक्षाणां सोऽर्थं ब्रूयात्तवाग्रतः ५ शराभितापाद्दधितं नो मे मधुसूदन ६ गात्राणि चावसीदंति न च बुद्धिः प्रसीदति ६ न च मे प्रतिभा काचिदस्ति किंचित्प्रभाषितुम् ॥ पीड्यमानस्य गोविंद विषानलसमैः शरैः ७ बलं मे प्रजहातीव प्राणाः संत्वरयंति च ॥ मर्माणि परितप्यंति भ्रांतचित्तस्तस्थाह्वहम् ८ दौर्बल्यात्सज्जते वाङ्मे स कथं वक्तुमुत्सहे ॥ साधुमेत्वं प्रसीदस्व दाशार्हकुलवर्धन ९ तत्क्षमस्व महाबाहो न ब्रूयां किंचिदच्युत ॥ त्वत्सन्निधौ च सीदेद्विवाचस्पतिरपि ब्रुवन् १० नदिशः संप्रजानातमिना काशं न च मे दिनीम् ॥ केवलं तव वीर्येण तिष्ठामि मधुसूदन ११ स्वयमेव भवांस्तस्माद् धर्मराजस्य यद्वितम् ॥ तद्ब्रवीत्वा शुसर्वेषामागमानां त्वमागमः १२ कथं वायि स्थिते कृष्णे शाश्वते लोककर्तारि ॥ प्रब्रूयान्मद्विधः कश्चिद्गुरो शिष्य इव स्थिते १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं वाक्यं कौरवाणां धुरंधरे ॥ महावीर्ये महासत्त्वो स्थिरे सर्वार्थदर्शिनि १४ यच्च मामात्थगांगेयवाणघातरुजं प्रति ॥ गृहाणात्र वरं भीष्ममत्प्रसादकृतं प्रभो १५ न ते ग्लानिर्न ते मूर्छा न दाहो न च ते रुजा ॥ प्रभविष्यंति गांगेयस्तुत्पिपासेन चाप्युत १६ ज्ञानानि च समग्राणि प्रतिभास्यंति तेन च ॥ न च ते कचिदासतिर्बुद्धेः प्रादुर्भविष्यति १७ सत्त्वस्थं च मनो नित्यं तव भीष्मभविष्यति ॥ रजस्तमोभ्यां रहितं धनैर्मुक्त इवोडु राट् १८ यद्यच्च धर्मसंयुक्तमर्थयुक्तमथापि च ॥ चिंतयिष्यसि तत्राग्न्या बुद्धिस्तव भविष्यति १९ इमं च राजशार्दूलभूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ चक्षुर्दिव्यं समाश्रित्य द्रक्ष्यस्य मितविक्रम २० संसरंतं प्रजाजालं संयुक्तो ज्ञानचक्षुषा ॥ भीष्मद्रक्ष्यसि तत्त्वेन जले मीन इवामले २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते व्याससहिताः सर्व एव महर्षयः ॥ ऋग्यजुः सामसहितैर्वचोभिः कृष्णमार्चयन् २२ ततः सर्वार्तवां दिव्यं पुष्पवर्षं न भस्तलात् ॥ पपात यत्र वार्ष्णेयः स गंगेयः स पांडवः २३ वादित्राणि च सर्वाणि जगुश्चाप्सरसांगणाः ॥ न चाहितमनिष्टं किंचित् तत्र प्रदृश्यते २४ ववौ शिवः सुखो वायुः सर्वगंधवहः शुचिः ॥ शांतायां दिशि शांताश्च प्रावदन्मृगपक्षिणः २५ ततो मुहूर्ताद्भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ दहन्वनमिवैकांते प्रतीच्या प्रत्यदृश्यत २६ ततो महर्षयः सर्वे समुत्थाय जनार्दनम् ॥ भीष्ममभिनम्य च कूराजानंचयुधिष्ठिरम् २७ ततः प्रणाममकरोत्केशवः सहपांडवः ॥ सात्यकिः संजयश्चैव स च शारद्वतरुपः २८

६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ आसतिरवसन्नता १७। १८। १९। २० संसरंतं संसरत् २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

म.भा टी २९।३०।३१।३२।३३।३४॥ इति शान्तिपर्वणिराजधर्मनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८ शां.रा.१२
 ॥ ४३ ॥ ततस्ते धर्मनिरताः सम्यक् तैरभिपूजिताः ॥ श्वः समेष्याम इत्युक्त्वा यथेष्टं त्वरिता ययुः २९ तथैवामं च्यगंगियं केशवः पांडवास्तथा ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य रथानां रुद्रुः
 शुभान् ३० ततो रथैः कांचनचित्रकूबैर्महीधराभैः समदैश्वर्यं तैः ॥ हयैः सुपर्णैश्च शुगामिभिः पदातिभिश्चात्तशरासनादिभिः ३१ ययौ रथानां पुरतो हि साच
 मूर्तयैव पश्चादतिमात्रसारिणी ॥ पुरश्च पश्चाच्च यथामहानदी तमृक्षवंतं गिरिमेत्यनर्मदा ३२ ततः पुरस्ताद्गवांश्चिशाकरः समुत्थितस्तमभिर्हर्षयंश्चमूम् ॥ दिवा
 करापीतरसामहौषधीः पुनः स्वकेनैव गुणेन योजयन् ३३ ततः पुरं सुरपुरं समितयुतिप्रविश्य ते यदुष्टपांडवास्तदा ॥ यथोचितान् भवनवरान्समाविशन् श्रमान्विता
 मृगपतयो गुहा इव ३४ ॥ इति श्रीमं शां० राजधर्मनुशासनपर्वणियुधिष्ठिराद्यागमने द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शयनमाविश्य प्रसु
 त्तो मधुसूदनः ॥ याममात्रार्धशेषायां यामिन्यां प्रत्युद्धृत १ सध्यानपथमाविश्य सर्वज्ञानानि माधवः ॥ अवलोक्य ततः पश्चाद्ध्यौर्ब्रह्मसनातनम् २ ततः स्तुति
 पुराणज्ञारक्तकंठाः सुशिक्षिताः ॥ अस्तु वन्विश्वकर्माणं वासुदेवं प्रजापतिम् ३ पठंति पाणिस्वनिकास्तथा गायंति गायनाः ॥ शंखानथ मृदंगांश्च प्रवाद्यंति सह
 स्रजः ४ वीणापणवैणूनां स्वनश्चातिमनोरमः ॥ सहासद्वविस्तीर्णः शुश्रुवे तस्य वेदमनः ५ ततो युधिष्ठिरस्यापिराज्ञो मंगलसंहिताः ॥ उच्चैर्मधुरावाचो गीत
 वादित्रनिःस्वनाः ६ तत उत्थाय दाशार्हः स्नातः प्रांजलिं रच्युतः ॥ जघ्वागुह्यं महाबाहुरग्नीनाश्रित्य तस्थिवान् ७ ततः सहस्रं विप्राणां जतुर्वेदविदां तथा ॥ गवांसहस्रे
 णैकैवं वाचयामास माधवः ८ मंगलालंभनं कृत्वा आत्मानमवलोक्य च ॥ आदर्शं विमले कृष्णस्ततः सात्यकि मब्रवीत् ९ गच्छ शैनेयजानी हि गत्वा राजनिवेशनम् ॥
 अपि सज्जो महातेजा भीष्मं द्रुपदं युधिष्ठिरः १० ततः कृष्णस्य वचनात्सात्यकिस्त्वरितो ययौ ॥ उपगम्य च राजानं युधिष्ठिरमभाषत ११ युक्तो रथवरो राजन् वासुदे
 वस्य धीमतः ॥ समीपमापगेयस्य प्रयास्यति जनार्दनः १२ भवत्प्रतीक्षः कृष्णोऽसौ धर्मराज महायुते ॥ यदत्रानंतरं कृत्यं तद्भवान्कर्तुमर्हति १३ एवमुक्तः प्रत्युवाच
 धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युज्यतमि रथवरः फाल्गुना प्रतिमद्युते १४ न सैनिकैश्च यातव्यं यास्यामो वयमेव हि ॥ न च पीडयितव्यो मे भीष्मो धर्म
 भृतां वरः १५ अतः पुरः सराश्चापि निवर्ततु धनंजय ॥ अद्य प्रभृति गंगेयः परं गुह्यं प्रवक्ष्यति १६ अतो नेच्छामि कौंतेय पृथक् जनसमागमम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 सतद्वाक्यमथाज्ञाय कुंती पुत्रो धनंजयः १७ युक्तं रथवरं तस्माच्चक्षे नरर्षभः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजाय मौभीमार्जुनावपि १८ भूतानीव समस्तानि ययुः कृष्णनिवे
 शनम् ॥ आगच्छत्स्वथ कृष्णोऽपि पांडवेषु महात्मसु १९ शैनेयसहितो धीमान् रथमेवान्वपद्यत ॥ रथस्थाः संविदं कृत्वा सुखां पृष्ट्वा च शर्वरीम् २०

मंगलानां गवादीनामा लंभनं स्पर्श ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ ॥ इति शान्तिपर्वणिराजधर्मनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धर्मात्मनीति १
 मेघघोषैरथवरैः प्रययुस्ते नरर्षभाः ॥ बलाहकं मेघपुष्पं शैव्यं सुग्रीवमेव च २१ दारुकश्चोदयामास वासुदेवस्य वाजिनः ॥ ते हया वासुदेवस्य दारुकेण प्रचोदिताः २२
 गांश्चुराग्रैस्तथाराजान् लिखंतः प्रययुस्तदा ॥ तेऽग्रसंत इवाकाशं वेगवंतो महाबलाः २३ क्षेत्रं धर्मस्य कृत्स्नस्य कुरुक्षेत्रमवातरन् ॥ ततो ययुर्यत्र भीष्मः शरतल्पगतः प्र
 भुः २४ आस्ते महर्षिभिः सार्धं ब्रह्मादेव गणैर्यथा ॥ ततोऽर्जुनो विदो रथात्स च युधिष्ठिरः २५ भीमो गांडीवधन्वा च यमौ सात्यकिरेव च ॥ ऋषीन्भ्यर्चयामासुः क
 रानुद्यम्य दक्षिणान् २६ सतैः परिवृतो राजानं क्षत्रैश्चिचंद्रमाः ॥ अभ्याजगाम गंगेयं ब्रह्माणमिव वासवः २७ शरतल्पे शयानं तमादित्यं पतितं यथा ॥ सददर्शमहा
 बाहुं भयाच्चागतसाध्वसः २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० राज० भीष्माभिगमने द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मात्मनि महा
 वीर्यस्य संवेजितात्मनि ॥ देवव्रते महाभागे शरतल्पगतेऽच्युते १ शयाने वीरशयने भीष्मे शांतनुंदने ॥ गंगेये पुरुषव्याघ्रे पांडवैः पर्युपासिते २ काः कथाः समवर्त
 ततस्मिन् वीरसमागमे ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु तन्मेशं समहामुने ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगते भीष्मे कौरवाणां पुरंधरे ॥ आजगमुर्ऋषयः सिद्धानार
 दप्रमुखान्प ४ हतशिष्टाश्च राजानो युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ धृतराष्ट्रश्च कृष्णश्च भीमार्जुनयमास्तथा ५ तेऽभिगम्य महात्मानो भरतानां पितामहम् ॥ अन्वशोचंत गां
 गेयमादित्यं पतितं यथा ६ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा नारदो देवदर्शनः ॥ उवाच पांडवान्सर्वान् हतशिष्टांश्च पार्थिवान् ७ प्राप्तकालं समाचक्षे भीष्मोऽयमनुयुज्यताम् ॥
 अस्तमेति हि गंगेयो भानुमानिव भारत ८ अयं प्राणानुत्सि सृष्टुस्तं सर्वेऽभ्यनुपृच्छत ॥ कृत्स्नान् हि विविधान् धर्मांश्चातुर्वर्ण्यस्य वेत्त्ययम् ९ एष वृद्धः परान् लोकान्सं
 प्राप्नोति तनुं त्यजन् ॥ तं शीघ्रमनुयुं जीध्वंसं शयान् मनसि स्थितान् १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्ते नारदेन भीष्ममीयुर्नराधिपाः ॥ प्रष्टुं चाशकुवंतस्ते
 वीक्षां च कुः परस्परम् ११ ततो वाच हृषीकेशं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नान्यस्तु देवकीपुत्राच्छक्तः प्रष्टुं पितामहम् १२ प्रव्याहरयदुष्टेष्टत्वमग्रे मधुसूदन ॥ त्वं हि न
 स्तात सर्वपांसर्वधर्मविदुत्तमः १३ एवमुक्तः पांडवेन भगवान् केशवस्तदा ॥ अभिगम्य दुराधर्मं प्रव्याहारयदच्युतः १४ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ कच्चित्सुखेन
 रजनी व्युष्टा ते राजसतम् ॥ विस्पष्टलक्षणा बुद्धिः कच्चिच्चोपस्थिता तव १५ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रतिभांति च तेऽनघ ॥ न ग्लायते च हृदयं न च ते व्याकुलं मनः १६
 ॥ भीष्म उवाच ॥ दाहो मोहः श्रमश्चैव क्लमो ग्लानिस्तथारुजा ॥ तव प्रसादाद्वाष्पेयसद्यः प्रतिगतानि मे १७ यच्च भूतं भविष्यच्च भवच्च परमद्युते ॥ तत्सर्वमनुपश्या
 मि पाणौ फलमिवापितम् १८ वेदोक्ताश्चैव ये धर्मा विदांता धिगताश्च ये ॥ तान्सर्वान्संप्रश्यामि वरदानात् तवाच्युत १९ २।३।४।५।६।७ समाचक्षे ब्रवीमि अनु
 युज्यतां पृच्छतां ८।९।१०।११ ततः उवाचेतिच्छेदः १२।१३ प्रव्याहारयद उवाच यद १४।१५।१६।१७।१८ वेदोक्ताश्चिहोत्रादयः वेदांता धिगताः शमदमसंन्यासादयः १९

२० । २१ भेदममनःकर्मद्विराविशत् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ भेदया २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ यशःपरचित्तचमत्कृतिजनकोशुणौघः कीर्तिःसाधुतयाऽन्यैःकथनं ३२ अनुयुक्ततः
 शिष्टैश्चधर्मोयःप्रोक्तःसचमेहदिवर्तते ॥ देशजातिकुलानांचधर्मज्ञोऽस्मिजनार्दन २० चतुर्ध्वामधर्मेपुयोऽर्थःसचहृदिस्थितः ॥ राजधर्माश्चसकलानवगच्छा
 मिकेशव २१ यच्चयत्रचवक्तव्यंतद्वक्ष्यामिजनार्दन ॥ तवप्रसादाद्विशुभामनोमेद्विराविशत् २२ युवेवास्मिसमावृत्तस्त्वदनुध्यानवृंहितः ॥ वक्तुंश्रेयःसमर्थोऽस्मि
 त्वत्प्रसादाज्जनार्दन २३ स्वयंकिमर्थंतुभवान्श्रेयोऽनप्राहपांडवम् ॥ किंतेविवक्षितंचात्रतदाशुवदमाधव २४ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ यशःश्रेयसश्चैवमूलं
 मांविद्विकौरव ॥ मत्तःसर्वेऽभिनिर्वृताभावाःसदसदात्मकः २५ शीतांशुश्चंद्रइत्युक्तेलोकेकोविस्मयिष्यति ॥ तथैवयशसापूर्णेमयिकोविस्मयिष्यति २६ आधे
 यंतुमयाभूयोयशस्तवमहाद्युते ॥ ततोमेविपुलाद्युद्धिस्त्वयिभीष्मसमर्पिता २७ यावद्विपृथिवीपालपृथ्वीयंस्थास्यतिध्रुवा ॥ तावत्तवाक्षयाकीर्तिर्लोकाननुचरि
 ष्यति २८ यच्चत्वंवक्ष्यसेभीष्मपांडवायानुपृच्छते ॥ वेदप्रवादइवतेस्थास्यतेवसुधातले २९ यश्चैतेनप्रमाणेनयोक्ष्यत्यात्मानमात्मना ॥ सफलंसर्वपुण्यानां
 त्यचानुभविष्यति ३० एतस्मात्कारणाद्भीष्ममतिर्दिव्यामयाहिते ॥ दत्तायशोविप्रथयेत्कथंभूयस्तवेतिह ३१ यावद्विप्रथतेलोकेपुरुषस्ययशोभुवि ॥ तावत्त
 स्याक्षयाकीर्तिर्भवतीतिविनिश्चिता ३२ राजानोहतशिष्टास्त्वांराजन्नभितआसते ॥ धर्माननुयुक्तंतस्तेभ्यःप्रब्रूहिभारत ३३ भवान्हिवयसावृद्धःश्रुताचारसम
 न्वितः ॥ कुशलोराजधर्माणांसर्वेषामपराश्वये ३४ जन्मप्रवृत्तितेकश्चिद्वृत्तिर्जननंददर्शह ॥ ज्ञातारंसर्वधर्माणांत्वांविदुःसर्वपार्थिवाः ३५ तेभ्यःपितेवपुत्रेभ्योराज
 न्ब्रूहिपरंनयम् ॥ ऋषयश्चैवदेवाश्चत्वयानित्यमुपासिताः ३६ तस्माद्वक्तव्यमेवेदंत्वयाऽवश्यमशेषतः ॥ धर्मेशुश्रूषमाणेभ्यःपृष्टेनचसतापुनः ३७ वक्तव्यंविदुषा
 चेतिधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ अप्रतिबुवतःकष्टोदोषोहिभविताप्रभो ३८ तस्मात्पुत्रैश्चपौत्रैश्चधर्मान्पृष्टान्सनातनान् ॥ विद्वान्जिज्ञासमानैस्त्वंप्रब्रूहिभरतर्षभ ३९
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकृष्णवाक्येचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीन्महातेजावाक्यंकौरव
 नंदनः ॥ हंतधर्मान्प्रवक्ष्यामिदृढेवाङ्मनसीमम १ तवप्रसादाद्गोविंदभूतात्माह्यसिशाश्वतः ॥ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्मासाधर्माननुपृच्छतु ॥ एवंप्रीतोभविष्यामि
 धर्मान्वक्ष्यामिचाखिलान् २ यस्मिन्नराजर्षभेजातेधर्मात्मनिमहात्मनि ॥ अहृष्यन्ऋषयःसर्वेसमापृच्छतुपांडवः ३ सर्वेषांदीप्तयशसांकुरूणाधर्मचारिणाम् ॥
 यस्यनास्तिसमःकश्चित्समापृच्छतुपांडवः ४ घृतिर्दमोब्रह्मचर्यक्षमाधर्मश्चनित्यदा ॥ यस्मिन्नोजश्चतेजश्चसमापृच्छतुपांडवः ५

प्रष्टुमिच्छंतः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ अथेति भूतात्मा
 प्राणिनामंतरात्माऽसि तेनममाभिप्रायंवेत्सीतिभावः २ प्रसंगाद्धर्मश्रवणाधिकारिणंनिरूपयति युधिष्ठिरस्तुविष्वाजेन यस्मिन्नित्यादिना ३ । ४ । ५

संबंधीसंबंधिनः ६ । ७ । ८ । ९ । १० अभिशापोलोकमर्हता ११ । १२ । १३ गोत्रधर्माग्लानिधर्मराजस्यापनेष्यन् मीष्मउवाच ब्राह्मणानामिति १४ । १५ । १६ तंलोभिनम् १७
 १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी० भारतभावदीपेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ प्राणिपत्येति गुरुन्कृपयासादीन् पर्यपृच्छतधर्मानितिशेषः १ धर्मःप्रजा
 संबंधीनतिथीन्धृत्यान्संश्रितांश्चैवयोभृशम् ॥ संमानयतिसत्कृत्यसमापृच्छतुपांडवः ६ सत्यंदानंतपःशौर्यंशांतिर्दाक्ष्यमसंभ्रमः ॥ यस्मिन्नेतानिसर्वाणिसर्मा
 पृच्छतुपांडवः ७ योनकामात्रसंभ्रमभयान्नार्थकारणात् ॥ कुर्यादधर्मधर्मात्मासमापृच्छतुपांडवः ८ सत्यनित्यःक्षमानित्योज्ञाननित्योऽतिथिप्रियः ॥ योद
 दातिसतांनित्यंसमापृच्छतुपांडवः ९ इज्याध्ययननित्यश्चधर्मचनिरतःसदा ॥ क्षांतःश्रुतरहस्यश्चसमापृच्छतुपांडवः १० ॥ वासुदेवउवाच ॥ लज्जयापर
 योपेतोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिज्ञापयद्भीतोभवंतंनोपसर्पति ११ लोकस्यकदनंकृत्वालोकनाथोविशंपते ॥ अभिज्ञापयद्भीतोभवंतंनोपसर्पति १२
 पूज्यान्मान्यांश्चभक्तांश्चगुरुन्संबंधिबांधवान् ॥ अर्घाहानिपुमिर्भित्त्वाभवंतंनोपसर्पति १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानांयथाधर्मोदानमध्ययनंतपः ॥ क्ष
 त्रियाणांतथाकृष्णसमरेदेहपातनम् १४ पितृन्पितामहान्भ्रातृन्गुरुन्संबंधिबांधवान् ॥ मिथ्याप्रवृत्तान्यःसंख्येनिह्न्याद्धर्मएवसः १५ समयत्यागिनोलुब्धा
 न्गुरुनपिचकेशव ॥ निहंतिसमरेपापान्क्षत्रियोयःसधर्मवित् १६ योलोभाद्रसमीक्षेतधर्मसेतुंसनातनम् ॥ निहंतियस्तंसमरेक्षत्रियोवैसधर्मवित् १७ लोहि
 तोदांकेशवृणांगजशैलांध्वजद्रुमाम् ॥ महीकरोतियुद्धेषुक्षत्रियोयःसधर्मवित् १८ आहूतेनरणेनित्यंयोद्धव्यंक्षत्रबंधुना ॥ धर्म्यस्वर्ग्यंचलोक्यंचयुद्धंहिमनुर
 ब्रवीत् १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एषमुक्तस्तुभीष्मेणधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ विनीतवदुपागम्यतस्थौसंदर्शनेऽग्रतः २० अथास्यपादौजग्राहभीष्मश्चापिनं
 दतम् ॥ मूर्ध्निचैनमुपाघ्रायानिषीदित्यब्रवीत्तदा २१ तमुवाचाथगंगियोवृषभःसर्वधन्विनाम् ॥ मांपृच्छतातविश्रब्धंमाभैस्त्वंकुरुसतम २२ ॥ इतिश्रीमहाभा
 रतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि युधिष्ठिराश्वासनेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राणिपत्यहृषीकेशमभिवाद्यपितामहम् ॥
 अनुमान्यगुरुन्सर्वान्पर्यपृच्छयुधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राज्ञांवैपरमोधर्मइतिधर्मविदोविदुः ॥ महंतमेतंभारंचमन्येतहृदिपार्थिव २ राजधर्मान्वि
 शेषेणकथयस्वपितामह ॥ सर्वस्यजीवलोकस्यराजधर्मःपरायणम् ३ त्रिवर्गोहिसमासकोराजधर्मेपुकौरव ॥ मोक्षधर्मश्चविस्पष्टःसकलोऽत्रसमाहितः ४ यथा
 हिरण्ययोऽश्वस्यद्विरदस्याकुशोयथा ॥ नरेन्द्रधर्मोलोकस्यतथाप्रग्रहणंस्मृतम् ५ तत्रचेत्संप्रमुह्येतधर्मेराजर्षिसेविते ॥ लोकस्यसंस्थानभवेत्सर्वचव्याकुली
 भवेत् ६ उदयन्हियथासूर्योनाशयन्मशुभंतमः ॥ राजधर्मास्तथाऽलोक्यानिक्षिपंत्यशुभांगतिम् ७

पालनात्मकः परमःसर्वधर्मश्रेष्ठः एतंधर्मभारंदुर्वहंमन्ये २ परायणमाश्रयः ३ त्रिवर्गोधर्मार्थकामात्मकोराजधर्मेपुर्वद्वन्तीतसमासकःसमाश्रितः ४ प्रग्रहणंनियंत्रणम् ५ संस्थामर्यादाव्यव
 स्था ६ अलोक्यामप्रकाशात्मिकामशुभांगतिनरकंनिक्षिपंतितदूरीकुर्वति तयाचस्मृतिः । 'राजभिःकृतदंडास्तुशुभ्यांतिमलिनाजनाः ॥ कृतार्थाश्चततोयांतिस्वर्गंशुक्रातिनोयथा'इति ७

अग्रेहतेभ्यो धर्मैः पूर्व ८ परः आगमः परं हस्वं नोऽस्माकं त्वत्त एव विहितमस्तु ९ शाश्वतान्वेदपरं परागतान् १० । ११ रंजनकाम्ययोति यः कश्चिदक्षत्रियोऽपि प्रजापालनाधिकृतस्तस्य रा
ज्ञोऽयं धर्मः यदेव द्विजादिषु यथाविधि अनुग्रहबुद्ध्यावर्तितव्यमिति १२ यद्धर्मलोपाद्राज्ञोक्तं भवति तदेव तावत् केनेन इयतीत्याह देवतानीति लोके च तत्त एव पूजयोमवतीतिसंयोगांतरम् १३
उत्थानेन पुरुषकारेण प्रयतेषां जयाद्यर्थे यतस्व देवप्राग्मवीयं कर्म देवताराधनादिकं वा केवलमुत्थानं विनानराज्ञामिष्टमर्थसाधयेत् १४ साधारणं रथचक्रवत्समानं तत्रापि पीठं परं श्रेष्ठं दृष्ट्वा रत्नवात्
देवं तु फलद्वारानिश्चित्य मुच्यते अकरणदोषात् फलासिद्धौ फलसिद्धौ तु दुःस्वान्मुच्यते १५ विपन्ने इति घटस्वघटयस्व कर्षकवत्सकृद्यन्नवैफल्येऽपि यतस्वैवेत्यर्थः १६ नहीति सत्यात्सामंता अपि वशेभ
तदग्रे राजधर्मात् हिमदर्थे त्वं पितामह ॥ प्रब्रूहि भरत श्रेष्ठ त्वं हि धर्मभृतां वरः ८ आगमश्च परस्वत्तः सर्वेषां नः परंतप ॥ भवंतं हि परं बुद्धौ वा सुदेवो भिमन्यते ९
॥ भौष्म उवाच ॥ नमो धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्तुत्य धर्मान्वक्ष्यामि शाश्वतान् १० शृणु कात्स्न्येन मतस्त्वं राजधर्मान्युधिष्ठिर ॥ निरु
च्यमानान्नियतो यच्चान्यदपि वांछसि ११ आदावेव कुरु श्रेष्ठ राज्ञां रंजनकाम्यया ॥ देवतानां द्विजानां च वर्तितव्यं यथाविधि १२ देवतान्यर्चयिस्वा हि ब्राह्मणांश्च
कुरु द्रह ॥ आनृण्यं याति धर्मस्य लोके न च समर्च्यते १३ उत्थानेन सदा पुत्रप्रयतेषां युधिष्ठिर ॥ न ह्युत्थानमृते देवं राज्ञामर्थप्रसाधयेत् १४ साधारणं द्वयं ह्येत
द्वैवमुत्थानमेव च ॥ पौरुषं हि परं मन्ये देवं निश्चित्य मुच्यते १५ विपन्ने च समारंभे संतापं मास्म वै कथाः ॥ घटस्वैव सदात्मानं राज्ञामेष परो नयः १६ न हि सत्यादृते
किंचिद्राज्ञावै सिद्धिकारकम् ॥ सत्ये हि राजानिरतः प्रेत्य चेह च नंदाति १७ ऋषीणामपि राजेन्द्र सत्यमेव परं धनम् ॥ तथाराज्ञां परं सत्यान्नान्यद्विश्वासकारणम्
१८ गुणवानशीलवान् दातो मृदुर्धर्म्यो जितेन्द्रियः ॥ सुदर्शः स्थूललक्ष्यश्च न भ्रंश्येत सदा श्रियः १९ आर्जवं सर्वकार्येषु श्रयेथाः कुरु नंदन ॥ पुनर्नयविचारेण त्रयी
संवरणेन च २० मृदुर्हि राजा सततं लंघ्यो भवति सर्वशः ॥ तीक्ष्णाच्चोद्विजते लोकस्तस्माद्बुभुक्षमाश्रय २१ अदंष्ट्राश्चैव ते पुत्रविप्राश्च ददतां वर ॥ भूतमेतत्परं
लोके ब्राह्मणो नाम पांडव २२ मनुना चैव राजेन्द्र गीतौ श्लोकौ महात्मना ॥ धर्मेषु स्वेषु कौरव्यदृष्टिर्दौर्गतुर्महसि २३ अयोऽऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थि
तम् ॥ तेषां सर्वत्र गंतं जः स्वासुयोनिषु शाम्यति २४ अयो हंति यदाश्मानमग्निना वारिहन्त्यते ॥ ब्रह्मचक्षत्रियो द्वेष्टितदासीदंति ते त्रयः २५ एवं कृत्वा महारा
जनमस्या एव ते द्विजाः ॥ भौमं ब्रह्म द्विजश्रेष्ठाधारयंति समर्चिताः २६ एवं चैव नरव्याघ्रलोकत्रयविघातकाः ॥ निग्राह्या एव सततं बाहुभ्यां सिचुरीदृशाः २७
श्लोकौ चोशनसा गीतौ पुरातातमद्विषिणा ॥ तौ निबोध महाराज त्वमेकाग्रमना नृप २८

वंत्यन्यथा विश्वासाभावात् स्वीया अप्युद्विजते क्षीणा अपि परे प्राणपणेनापि जिगीवंत एवेति श्लोकद्वयार्थः १० । १८ गुणाः शौर्यौ दार्यगाम्भीर्यादयस्तद्वान् शीलं सदाचारस्तद्वान् दातः अचपलः
मृदुर्दयावान् धर्म्यो धर्मादनपेतः जितेन्द्रियः जितचित्तः सुदर्शः प्रसन्नवक्त्रः स्थूललक्ष्यः बहुपदः १९ आर्जवमवकर्ता नयोनीतिः स्वरं प्रगोपनं परं रंजने पणस्य स्वेन क्रियमाणस्य परेभ्यो गोपनं
भ्रंशोपनं चेत्त्यादित्युक्तेन विचारेण ऊहापोहेन साधकवाचकोपन्यासेन क्रियमाणेन त्रयीसंवरणेन च विषनीतिरूपे आर्जवं यथार्थभाषित्वं च न श्रयेथाः २० उभयं मृदुत्वं तीक्ष्णत्वं च समुचितमा
श्रय २१ तत्रापि तैक्ष्ण्यापवादमाह अदंष्ट्रा इति २२ । २३ । २४ । २५ भौमं ब्रह्म वेदान्त्यज्ञांश्च २६ मादंष्ट्रापवादमाह एवमिति २७ । २८

स्वधर्मेण शस्त्रोद्यमनेन निमृक्षीयादेव न तु हन्यात् २९ विनश्यमानं धर्मं हि यो भिरक्षेत्स धर्मवित् ॥ न तेन धर्महासस्यान्मन्युस्तन्म
सूर्याशुतप्तः स्फटिकस्तुलपिंडमुद्दीप्यत दूष्मणा स्वयं नश्यति एवं आततायिको धोऽन्यमुद्दीप्यत दूष्मणा स्वयं नश्यति नात्र हंतुं दोष इत्यर्थः ३० एवं चेति यद्यप्येवं तथापि द्विजातयो
ब्राह्मणारक्ष्या एव ३१ अभिशस्तमपि ह्येषां कृपायीत विशांपते ॥ ब्रह्मघ्रे गुरुत
लपे च भूणहत्येतथैव च ३२ राजद्विष्टे च विप्रस्य विषयांति विसर्जनम् ॥ विधीयते न शरीरं दंडमेषां कदाचन ३३ दयिताश्च नरास्ते स्युर्भक्तिमंतो द्विजेषु ये ॥ न
कोशः परमोऽन्योस्ति राज्ञां पुरुषसंचयात् ३४ दुर्गेषु च महाराज षट्सु ये शास्त्रनिश्चिताः ॥ सर्वदुर्गेषु मन्यंते नरदुर्गसु दुस्तरं ३५ तस्मान्नेत्यं दयाकार्या चातुर्वर्ण्ये
विपश्चिता ॥ धर्मात्मा सत्यवाक् क्रैवराज रंजयति प्रजाः ३६ न च क्षांतिं ते नित्यं भाव्यं पुत्रसंमततः ॥ अधर्मो हि मृदुराजा क्षमावानिव कुंजरः ३७ बार्हस्पत्ये च शा
स्त्रे च श्लोको निगदितः पुरा ॥ अस्मिन्नर्थे महाराज तन्मे निगदतः शृणु ३८ क्षममाणं नृपं नित्यं नीचः परिभवेज्जनः ॥ हस्ति यं तागजस्येव शिर एवारुरुक्षति ३९ त
स्मान्नैव मृदुर्नित्यं तीक्ष्णो नैव भवेन्नृपः ॥ वासं तर्कद्वयश्रीमात्रशीतो न च धर्मदः ४० प्रत्यक्षेणानुमानेन तथोपम्यागमैरपि ॥ परीक्ष्यास्ते महाराज स्वपरे चैव नित्यशः
४१ व्यसनानि च सर्वाणित्यजेथाभूरिदक्षिण ॥ न चैव न प्रयुंजीत संकीर्णं परिव्रजेत् ४२ लोकस्य व्यसनी नित्यं परिभूतो भवत्युत ॥ उद्वेजयति लोकं च योऽति
द्वेषी महीपतिः ४३ भवितव्यं स दाराज्ञा गर्भिणी सह धर्मा ॥ कारणं च महाराज शृणु येनेदमिष्यते ४४ यथा हि गर्भिणी हित्वा स्वंप्रियं मनसोऽनुगम् ॥ ग
र्भस्य हितमाधत्ते तथाराज्ञाप्य संशयम् ४५ वर्तितव्यं कुरु श्रेष्ठ सदा धर्मानुवर्तिना ॥ स्वंप्रियं तु परित्यज्य यद्यल्लोकहितं भवेत् ४६ न संत्याज्यं च ते धैर्यं कदा
चिदपि पांडव ॥ धीरस्य स्पष्टदंडस्य न भयं विद्यते कचित् ४७

कारादिना यथोक्तं । निव्रवकविकारेण ज्ञायतेऽतर्गतं मनः इति औपम्यमुपमानमन्यत्र कार्यदर्शनेन आगमैः शब्दादिना साधुत्रिकलक्षणेन तेषु पुरुषाः परीक्ष्याः ३१ व्यसनान्यष्टादश यथाह मनुः
'मृगयास्त्रादिवास्वप्रः परिवादः स्त्रियोमदः ॥ तौर्यत्रिकं वृथापानं कामजोदशको गणः' ॥ तौर्यत्रिकं वृथापानं कामजोदशको गणः । वैश्वानरसाहसं द्रोहं हर्षं जप्ताद्व्यदूषणं ॥ वाग्दंडं च पारुष्यं क्रोधजोऽपि
गणोऽष्टकः इति तत्र च सप्तकष्टमानि यथाऽऽह । 'पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाक्रमं ॥ एतत्कष्टं तमं विद्याच्चतुष्कं कामजो गणे ॥ दंडस्य पातनं चैव वाक्पारुष्याद्व्यदूषणे ॥ क्रोधजोऽपि गणे विद्यात्क
ष्टमे तत्रिकं सदा' इति न प्रयुंजीतेति न अपि तु सर्वदा शूरान्जयाय प्रयोजयेद्देव संकीर्णं प्रयुक्तं प्रयुक्तयोः संकरं साम्राज्यगते प्रयोगो नास्ति अन्यत्र कुप्यादेवेत्यर्थः ४२ व्यसनी मृगयाऽज्ञाः स्त्रियः
पानं च तद्वान् अतिद्वेषी प्रजाद्रोहपरः ४३ । ४४ । ४५ प्रियमिष्टं ४६ तेनैव वा स्पष्टः प्रख्यातो दंडः अश्वरहस्तिपुरुषादिसमूहो यस्य तस्य स्पष्टदंडस्य ४७

४८ संघर्षात् अतिसंश्लेषात् ४९ विकल्पं ते कार्ये संशयं दर्शयन्ति गुह्यं गोप्यमपि चिच्छिद्रं अनुपुञ्जते प्रकटयन्ति भोज्यानि राज्ञः आहारयन्ति भक्षयन्ति ५० उत्कोचैर्लज्जाभिः वचना अलीकगुणदोषादिप्रदर्शनं अनुविहन्ति विनिव्रन्ति ५१ प्रतिरूपकैः कृत्रिमैः शासनपत्रैः विषयं देशं जर्जरं निःसारं स्त्रीरक्षिभिः सज्जन्ते प्रीतिं कुर्वन्ति अंतःपुरप्रवेशमिच्छन्तः ५२ वातं जृम्भादिना निष्ठीवन् धूतकारं तन्नचः राजवाक्यं गुह्यमपिलोके व्याहरन्ति ५३ हर्षुले परिहासशीले ५४ । ५५ । ५६ विस्त्रंसयन्ति मेदयन्ति ५७ हेलनानि कुर्वन्तीति शेषः उपशृण्वतः शृण्वन्तमना दृष्ट्य स्वस्थाः निर्भयाः ५८ राजदेयं राजभागं

परिहासश्चभृत्यैस्तेनात्यर्थवदतांवर ॥ कर्तव्योराजशार्दूलदोषमत्रहिमेष्टुणु ४८ अवमन्यंतिभर्तारंसंघर्षादुपजीविनः ॥ स्वेस्थानेनचतिष्ठंतिलंघयंतितद्व
चः ४९ प्रेष्यमाणाविकल्पंतेगुह्यंचाप्यनुयुजते ॥ अयाच्यंचैवयाचंतेभोज्यान्याहारयंतिच ५० कुशयंतिपरिदीप्यंतिभूमिपायाधितिष्ठते ॥ उत्कोचैर्वचना
भिश्चकार्याण्यनुविहंतिच ५१ जर्जरंचास्यविषयंकुर्वंतिप्रतिरूपकैः ॥ स्त्रीरक्षिभिश्चसज्जंतेतुल्यवेषाभवंतिच ५२ वातंनिष्ठीवनंचैवकुर्वतेचास्यसन्निधौ ॥
निर्लज्जाराजशार्दूलव्याहरंतिचतद्वचः ५३ हयंवादंतिनंवापिरथंवाप्तपसत्तम ॥ अभिरोहंत्यनादृत्यहर्षुलेपार्थिवेष्टदौ ५४ इदंतेदुष्करंराजन्निदंतेदुष्टचेष्टितम् ॥
इत्येवंसुहृदोवाचंवदंतेपरिषद्गताः ५५ रुद्धेचास्मिन्हसंत्येवनचहृष्यंतिपूजिताः ॥ संहर्षशीलाश्चतदामवंत्यन्योन्यकारणात् ५६ विस्मंसयंतिमंत्रंचविवृण्वंतिच
दुष्कृतम् ॥ लीलयाचैवकुर्वंतिसावज्ञास्तस्यशासनम् ५७ अलंकारेचभोज्येचतथाम्नानानुलेपने ॥ हेलनानिनरव्याघ्रस्वस्थास्तस्योपशृण्वतः ५८ निदंते
स्वानधीकारान्संत्यजंतेचभारत ॥ नवृत्त्यापरितुष्यंतिराजदेयंहरंतिच ५९ क्रीडितुंतेनचेच्छंतिस्मूत्रेणैवपाक्षिणा ॥ अस्मत्प्रणयोराजेतिलोकांश्चैववदंत्युत
६० एतेचैवापरेचैवदोषाःप्रादुर्भवंत्युत ॥ नृपतौमार्दवोपेतेहर्षुलेचयुधिष्ठिर ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वाणिराजघ० षट्षंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६॥
॥ भीष्मउवाच ॥ नित्योद्युक्तेनवैराज्ञाभवितव्यंयुधिष्ठिर ॥ प्रशस्यतेनराजाहिनारीवोद्यमवर्जितः १ भगवानुशनाचाहश्लोकमत्रविशांपते ॥ तदिहैकमना
राजन्गदतस्तंनिबोधमे २ द्वाविमौग्रसत्तेभूमिःसर्पोविलशयानिव ॥ राजानंचाविरोद्धारंब्राह्मणंचाप्रवासिनम् ३ तदेतन्नरशार्दूलहृदिवंकर्तुमर्हसि ॥ संवे
यानमिसंधत्स्वविरोध्यांश्चविरोधय ४ सप्तांगस्यचराज्यस्यविपरीतंयआचरेत् ॥ गुरुर्वायदिवामित्रंप्रतिहंतव्यएवसः ५ मरुतेनहिराज्ञावैगीतःश्लोकः
पुरातनः ॥ राजाधिकारेराजेंद्रवृहस्पतिमतेपुरा ६ गुरोरप्यवलितस्यकार्यकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यदंडोभवातिशाश्वतः ७

५९ क्रीडितुराज्ञासहमृगयादिक्रीडाकर्तुं ससूत्रेणवद्वेनपक्षिणाश्येनेन राज्ञोनिरोधकादित्यर्थः प्रणेषःशास्यः ६० अपरेदारापहारादयः ६१ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणिनीलकं
ठीयेमारस्तभावदीपे षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५५ ॥ अस्थैवाध्यायस्यसूत्रभूतस्योत्तरोद्योतितिरूपः । तत्रउत्थानेनयतेयादित्युक्तंतद्विवृणोति नित्योति १ यत्श्लोकं
आहृतत्तस्मात्तच्छ्लोकंनिबोध २ अप्रवासिनंवेदाध्ययनार्थं ब्राह्मणपतिंवा ३ विरोधयपर्वतादौतेषांविशेषेणरोधंकुरु ४ सप्तस्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिअंगानियस्यतस्यसप्तानस्य
विपरीतंयस्यकस्यचिदप्यंगस्यप्रतिकूलं ५ । ६ शाश्वतःअप्रतिसमाधेयःपर्वतारोहणादिर्गुरोः अन्यस्यसुवधपव ७

८।२।१०।११ नहिंस्यात्कार्यक्षेत्रेषुधान्यानिरुद्धावृष्ट्यादिना ननाशयेत् देयंभूत्यानांवेतनं विक्रांतःपराक्रमी क्षांतःक्षमावान् पयःशुभमार्गात् १२ आत्मवान्जितचित्तः शास्त्रार्थैरुतनि
श्रवणःसंदेहः सततंनित्यं पूर्वाह्नेधर्ममध्याह्नेऽर्थमपराह्णेकाममपररात्रेयोगंचेतिनित्यंघर्षानपिसेवेत् १३ वृत्तिनंसंकटं अरक्षणान्मंत्रस्यागोपनावन्यन्नास्ति १४ घर्षाणांसंकरोव्यत्ययस्तस्मात्प्र
जानारक्षाधर्मसंकररक्षा १५ नविश्वसेत् चात्विश्वसेदप्याक्षेषु तेष्वप्यत्यर्थंनविश्वसेत् षण्णांगुणानांभावःपाङ्गुण्यं तेचबलवतिस्थापिनियानिनःसंधिः समबलेविग्रहोयुद्धादिः दुर्बलेयानंतदौघदुर्गा
द्याक्रमणं एवंस्थापिनोबलवतियापिन्यासनुर्गोदावेवस्वरक्षणं मध्यमेद्वैधीभावः अर्धेनदंडेचदुर्गाश्रयणमर्धेनपरेषांभान्यादिनिरोधनं दुर्बलेसमाश्रयोमित्रांतरमाश्रित्यतेनसहयुद्धंकर्तव्यं पते
षुकर्तव्येषुगुणान्नजयावहान्नदोषान्पराजयावहान्श्रापान्कोशदंडादिपौष्कल्यादीन्बुद्ध्यास्वयमेवनिश्चिनुयात् १६ द्विपःक्षत्रोःसप्तसुराज्यांगेषुस्वप्रवेशद्वारशैथिल्यंतत्तद्विच्छिद्रं एवंस्वस्यसप्त

वाहोः पुत्रेण राज्ञा च सगरेण च धीमता ॥ असमंजाः सुतो ज्येष्ठस्त्यक्तः पौरहितैषिणा ८ असमंजाः सरख्यांस पौराणां बालकाश्रुप ॥ न्यमज्जयदतः पित्रा निर्भर्त्स्यस
विवासितः ९ ऋषिणोद्बालकेनापिश्वेतकेतुर्महातपाः ॥ मिथ्याविप्रानुपचरन्संत्यक्तो दयितः सुतः १० लोकरंजनमेवात्र राज्ञां धर्मः सनातनः ॥ सत्यस्य रक्षणंचै
व व्यवहारस्य चार्जवम् ११ न हि स्यात्परवित्तानि देयं काले च दापयेत् ॥ विक्रांतः सत्यवाक्क्षांतो नृपो न चलते पथः १२ आत्मवांश्च जितक्रोधः शास्त्रार्थकृतनिश्चयः ॥
धर्मचार्थे च कामे च मोक्षे च सततं रतः १३ त्रय्यांसं वृतमंत्रश्च राजा भवितुर्महति ॥ वृजिनं च नरेंद्राणां नान्यच्चारक्षणात्परम् १४ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माश्च रक्षितव्याम्
हीक्षिता ॥ धर्मसंकररक्षाच राज्ञां धर्मः सनातनः १५ न विश्वसेच्च नृपतिर्न चात्यर्थं च विश्वसेत् ॥ पादुष्यगुणदोषांश्च नित्यं बुद्ध्या वलोकयेत् १६ द्विदृष्टिदृदर्शी
नृपतिर्नित्यमेव प्रशस्यते ॥ त्रिवर्गे विदितार्थश्च युक्तचारोपधिश्च यः १७ कोशस्योपार्जनरतिर्यमवैश्रवणोपमः ॥ वेत्ता च दशवर्गस्य स्थानवृद्धिक्षयात्मनः १८
अभृतानां भवेद्भर्ता भृतानां नन्वेक्षकः ॥ नृपतिः सुमुखश्च स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता १९ उपासिता च वृद्धानां जिततांद्रिरलोलुपः ॥ सतां वृत्ते स्थितमतिः संतो
प्यश्चारुदर्शनः २० न चाददीत वित्तानि सतां हस्तात्कदाचन ॥ असद्गुणश्च समादद्यात्सम्बन्धस्तु प्रतिपादयेत् २१ स्वयं प्रहर्ता दाता च वश्यात्मारम्यसाधनः ॥ काले
दाता च भोक्ता च शुद्धाचारस्तथैव च २२ शूरान्भक्तान् संहार्यान्कुलेजातान् रोगिणः ॥ शिष्टान् शिष्टाभिसंबंधान् मानि नो न वमानिनः २३

[illegible]

अचलान्स्थिरान् अचलानिवपर्वतानिव २४ छत्रमात्रेणसहिताया आज्ञेदमित्यं कुर्विदंनेतितया अधिकः अन्यत्सर्वदुरैः समानेभुंजीत २९ इयंचमूरेपुराज्ञोवृत्तिः प्रत्यक्षाऽपरोक्षाचसमाभवेत् सान्निहिते
प्वसान्नहितेषुवातुल्यास्यादित्यर्थः २६ सर्वाभिंशंकीसर्वत्राकृतविश्वासः सर्वहरः सर्वस्वापहारी अमृजुरनुतापराधारोपकृत यतोबुद्धः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ असं

विद्याविदोलोकविदः परलोकान्वेक्षकान् ॥ धर्मेचनिरतान्साधून्चलानचलानिव २४ सहायान्सततंकुर्याद्राजाभूतिपरिष्कृतः ॥ तैश्चतुल्योभवेद्भोगैश्छत्रमा
त्राज्ञयाधिकः २५ प्रत्यक्षाचपरोक्षाचवृत्तिश्चास्यभवेत्समा ॥ एवंकुर्वन्नरेद्रोपिनखेदमिहविदति २६ सर्वाभिंशंकीनृपतिर्यश्चसर्वहरोभवेत् ॥ सक्षिप्रमनृजुर्लुब्धः
स्वजनेनैवबध्यते २७ शुचिस्तुष्टुथिर्वीपालोलोकचित्तग्रहेरतः ॥ नपतत्यरिभिर्ग्रस्तः परितश्चावतिष्ठते २८ अक्रोधनोह्यव्यसनीमृदुदंडोजितेंद्रियः ॥ राजाभ
वतिभूतानांविश्वास्योहिमवानिव २९ प्राज्ञस्त्यागगुणोपेतः परंघ्रेषुतत्परः ॥ सुदर्शःसर्ववर्णानानयापनयवित्था ३० क्षिप्रकारीजितक्रोधः सुप्रसादोमहामनाः ॥
अरोषप्रकृतिर्युक्तः क्रियावानविकल्थनः ३१ आरब्धान्येवकार्याणिसुपर्यवसितानिच ॥ यस्यराज्ञःप्रदृश्यंतिसराजाराजसत्तमः ३२ पुत्रादिवपितुर्गेहविषयेयस्य
मानवाः ॥ निर्भयाविचरिष्यंतिसराजाराजसत्तमः ३३ अगूढविभायस्यपौराराष्ट्रनिवासिनः ॥ नयापनयवेतारःसराजाराजसत्तमः ३४ स्वकर्मनिरतायस्यज
नाविषयवासिनः ॥ असंघातरतादांताःपाल्यमानायथाविधि ३५ वश्यानेयाविधेयाश्चनचसंवर्षशीलिनः ॥ विषयेदानरुच्योनरायस्यसपार्थिवः ३६ नयस्य
कूटंकपटंनमायानचमत्सरः ॥ विषयेभूमिपालस्यतस्यधर्मःसनातनः ३७ यःसत्करोतिज्ञानानिज्ञेयेपरहितेरतः ॥ सतांवर्त्मानुगस्त्यागीसराजाराज्यमर्हति ३८
यस्यचाराश्चमंत्राश्चनित्यंचैवकृताकृताः ॥ नज्ञायतेहिरिपुभिःसराजाराज्यमर्हति ३९ श्लोकश्चायंपुरागीतोभार्गवेणमहात्मना ॥ आख्यातेरामचरितेनृपतिप्र
तिभारत ४० राजानंप्रथमंविदेत्ततोभार्याततोधनम् ॥ राजन्यसतिलोकस्यकुतोभार्याकुतोधनम् ४१ तद्राज्येराज्यकामानानान्योधर्मःसनातनः ॥ ऋतेरक्षां
तुविस्पष्टारक्षालोकस्यधारिणी ४२ प्राचेतसेनमनुनाश्लोकौचेमाबुदाहृतौ ॥ राजधर्मेपुराजेंद्रताविहैकमनाःशृणु ४३ षडेतान्पुरुषोजह्याद्विघ्नानावमिवार्णवे ॥
अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ४४ अरक्षितारंराजानंभार्याचाप्रियवादिनीम् ॥ ग्रामकामंचगोपालंवनकामंचनापितम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति
पर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्तेराजधर्माणानवनीतंयुधिष्ठिर ॥ बृहस्पतिर्हिभगवान्प्रव्याप्यधर्मप्रशंसति १

घातरताःसंघातेशरीरेप्रीतिमंतोनमवंति किंतुतत्साध्यधर्मेपवेत्यर्थः २५ नेयाःविनेतुंयोग्याः संघर्षःपराभिभवस्तच्छीलिनो ३६ कूटंदमः कपटमनृतं मत्सरःपरोत्कर्षासहिष्णुत्वं ३७ ज्ञानानि
ज्ञानयुक्तान्पंडितान् ज्ञेयशास्त्रार्थपरस्यहितावहेरतोननुहिंसामये त्यागीदाता ३८ कृताअप्यकृताहवेतिकृताकृताः ३९ ४० प्रथमंश्रेष्ठं असत्यशृमे ४१ । ४२ रक्षेवराज्ञःकर्म तामकुर्वन्नराजात्या
यइत्याह प्राचेतसइति ४२ । ४४ । ४५ ॥ इतिशांतिप० राजध०भी० भारतभा०सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ एतदिति एतद्रक्षणंनवनीतंनवनीतवत्सर्वधर्मसारं न्याय्यंन्यायादनपेतं १

२ । ३ अत्ररक्षणेषाधनंयुक्तिः ४ चारोगुप्तस्पर्शः प्रणिधिःप्रकटस्पर्शः दानंभक्तवेतनयोः युक्तेरादानं अयोगेनाऽनुपायेनआदानंकरग्रहणंनच ५ । ६ केतनानांमुहादीनां द्विविधस्यशारीरदंडो
र्ध्वदंडश्चेतिभेदात् ७ निचेयानांसंग्राह्याणांधान्यादीनानिचयःसंग्रहः ८ । ९ अविश्वासोयामिकादीनामपि पौराणांसंघातस्यपरैर्वाणिज्यादिच्छलेनवशीकृतस्यभेदनंविघटनम् १० उपजापःपरैः
विशालाक्षश्चभगवान्काव्यश्चैवमहातपाः ॥ सहस्राक्षोमर्हेद्रश्चतथाप्राचेतसोमनुः २ भरद्वाजश्चभगवांस्तथागौरशिरामुनिः ॥ राजशास्त्रप्रणेतारोब्रह्मण्याब्रह्मवा
दिनः ३ रक्षामेवप्रशंसतिधर्मधर्ममृतावर ॥ राज्ञाराजीवताम्राक्षसाधनंचात्रमेशृणु ४ चारश्चप्रणिधिश्चैवकालेदानममत्सरात् ॥ युक्त्यादानंनचादानमयोगेनयु
धिष्ठिर ५ सतांसंग्रहणंशौर्यदाक्ष्यंसत्यंप्रजाहितम् ॥ अनार्जवैरार्जवैश्चशत्रुपक्षस्यभेदनम् ६ केतनानांचजीर्णानामवेक्षाचैवसीदताम् ॥ द्विविधस्यचदंडस्यप्रयो
गःकालचोदितः ७ साधूनामपरित्यागःकुलीनानांचधारणम् ॥ निचयश्चनिचेयानांसेवाबुद्धिमतामपि ८ बलानांहर्षणंनित्यंप्रजानामन्वेक्षणम् ॥ कार्येष्वखे
दःकोशस्यतथैवचविवर्धनम् ९ पुरगुप्तिरविश्वासःपौरसंघातभेदनम् ॥ अरिमध्यस्थमित्राणांयथावच्चान्वेक्षणम् १० उपजापश्चभृत्यानामात्मनःपुरदर्शनम् ॥
अविश्वासःस्वयंचैवपरस्याश्वासनंतथा ११ नीतिधर्मानुसरणंनित्यमुत्थानमेवच ॥ रिपूणामनवज्ञानंनित्यंचानार्यवर्जनम् १२ उत्थानंनिर्हरेंद्राणांबृहस्पतिरभा
षत ॥ राजधर्मस्यतन्मूलंश्लोकांश्चात्रनिबोधमे १३ उत्थानेनामृतंलब्धमुत्थानेनासुराहताः ॥ उत्थानेनमर्हेद्रेणश्रैष्ठ्यंप्राप्तंदिवीहच १४ उत्थानवीरःपुरुषो
वाग्वीरानधितिष्ठति ॥ उत्थानवीरान्वाग्वीरारमयंतउपासते १५ उत्थानहीनोराजाहिबुद्धिमानपिनित्यशः ॥ प्रधर्षणीयःशत्रूणांभुजंगइवनिर्विषः १६ नचश
त्रुवज्ञेयोदुर्वलोपिबलीयसा ॥ अल्पोपिहिदहत्यग्निर्विषमल्पंनिहिनस्तिच १७ एकांगेनापिसंभूतःशत्रुर्दुर्गमुपाश्रितः ॥ सर्वतापयतेदेशमपिराज्ञःसमृद्धिनः १८
राज्ञोरहस्यंतद्वाक्यंयथार्थलोकसंग्रहः ॥ हृदियच्चास्यजिह्वंस्यात्कारणेनचयद्वेत् १९ यच्चास्यकार्यंभुजिनमार्जवेनेहनिर्जयेत् ॥ दंभनार्थंचलोकस्यधर्मिष्ठामा
चरेत्क्रियाम् २० राज्यं हि सुमहत्तंत्रधार्यतेनाकृतात्मभिः ॥ नशक्यंमृदुनावोदुमायासस्थानमुत्तमम् २१ राज्यंसर्वाभिपंनित्यमार्जवेनेहधार्यते ॥ तस्मा
न्मिश्रेणसततंवर्तितव्यंयुधिष्ठिर २२ यद्यप्यस्यविपत्तिःस्याद्रक्षमाणस्यैवप्रजाः ॥ सोप्यस्यविपुलोधर्मएवंवृत्ताहिभूमिपाः २३ एषतेराजधर्माणालिशःसमनुवार्णि
तः ॥ भूयस्तेयत्रसंदेहस्तद्बहिकुरुसत्तम २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यासश्चभगवान्देवस्थानोऽमएवच ॥ वासुदेवःरूपश्चैवसात्यकिःसंजयस्त
था २५ साधुसाध्वितिसंहृष्टाःपुण्यमाणैरिवाननैः ॥ अस्तुवंश्चनरव्याघ्रभीष्मधर्ममृतावरम् २६

स्वभृत्यानांभेदनं अविश्वासोभृत्यानामेव ११ उत्थानमुद्योगः अनार्यहीनकर्मकदर्थत्वादितद्वर्जनम् १२ । १३ । १४ वाग्वीरान्पंडितान् उत्थानमेवमहत्पांडित्यमित्यर्थः १५ । १६ । १७ एकां
गेनहस्यश्चरथपादातानामन्यतमेनापिसंभूतःसंपन्नः समृद्धिनःसमृद्धिमतः १८ स्वीयेनआर्जवेनराज्ञोयत्रहस्यंवाक्यंयोवाजयार्थलोकसंग्रहोयच्चास्यकारणेनशत्रुजयादिहेतुनाजिसंकपटंयच्च
जिह्वंहीनकार्यंतत्सर्वसभीकुर्यादित्याहद्वा०यां राज्ञइति १९ दंभनार्थंसंघातार्थम् २० अकृतात्माभिःकुरैः २१ मिश्रेणकोर्यमावृत्ताभ्याम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७।२८।२९।३०॥ इतिशान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये अष्टपंचाशत्तशोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ततःकल्यमित्यध्यायोदंडनीतिशास्त्रस्यराज्ञोत्पत्तिवर्तते
कल्यं प्रातः १। २। ३। ४। मानुषत्वेसमानेऽपि किं निमित्तेयमेकस्मिन्निग्रहानुग्रहशक्तिरिति पृच्छति यद्व्यादिना ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। दंडोदमनं दंडिकोदंडमणेता १४ धर्मेणैवमनु
ततोदीनमनाभीष्ममुवाचकुरुसत्तमः ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां पादौ तस्य शनैः स्पृशन् २७ श्वइदानीं स्वसंदेहं प्रक्ष्यामि त्वां पितामह ॥ उपैतिसविता ह्यस्तं समा
पीय पार्थिवम् २८ ततो द्विजातीनि भिवाद्यकेशवः कृपश्च ते चैव युधिष्ठिरादयः ॥ प्रदक्षिणी कृत्य महानदी सुतं ततो रथानां रुरुर्मुदं चिताः २९ दृषद्वर्ताचाप्यवगा
ह्यसुव्रताः कृतोदकार्थाः कृतजप्यमंगलाः ॥ उपास्य संख्यां विधिवत्परंतपास्ततः परं ते विविधैर्गजाह्वयम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासन
पर्वणि युधिष्ठिरादिस्वस्थानगमने अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कल्यंसमुत्थाय कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ ययुस्तेन
गराकारैरथैः पांडवयादवाः १ प्रतिपद्य कुरुक्षेत्रं भीष्ममासाद्य चानघ ॥ सुखाचरजनीं पृष्ठागंगेयं रथिनां वरम् २ व्यासादीनभिवाद्यर्षीन् सर्वैस्तैश्चाभिनिंदिताः ॥
निषेधुरभितो भीष्मं परिवार्य समंततः ३ ततो राजामहातेजा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्भीष्मं प्रति पूज्ययथाविधि ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ य एष राजन्
राजेति शब्दश्चरति भारत ॥ कथमेष समुत्पन्नस्तन्मे ब्रूहि परंतप ५ तुल्यपाणिभुजग्रीवस्तुल्यबुद्धीर्द्रियात्मकः ॥ तुल्यदुःखसुखात्मा च तुल्यपृष्ठमुखोदरः ६ तु
ल्यशुक्रास्थिमज्जाचतुल्यमांसासृगेव च ॥ निःश्वासोल्लासतुल्यश्चतुल्यप्राणशरीरवान् ७ समानजन्ममरणः समः सर्वगुणैर्नृणाम् ॥ विशिष्टबुद्धीनश्चरांश्च कथमेकोऽधि
तिष्ठति ८ कथमेकोमहीकृत्स्नांश्चरवीरार्यसंकुलाम् ॥ रक्षत्यपि च लोकस्य प्रसादमभिवांछति ९ एकस्य तु प्रसादेन कृत्स्नलोकः प्रसीदति ॥ व्याकुले चाकुलः सर्वो
भवतीति विनिश्चयः १० एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ कृत्स्नं तन्मे यथा तत्त्वं प्रब्रूहि वदतां वर ११ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति विशांपते ॥ यदेकस्मिन् जग
त्सर्वदेवव्यातिसन्नतिम् १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ नियतस्त्वं नरव्याघ्रशृणु सर्वमशेषतः ॥ यथाराज्यं समुत्पन्नमादौ कृतयुगेऽभवत् १३ नवैराज्यं न राजासीन्न च दंडो न दा
डिकः ॥ धर्मेणैव प्रजाः सर्वारक्षंति स्म परस्परम् १४ पाल्यमानास्तथाऽन्योन्यं नरा धर्मेण भारत ॥ खेदं परमुपाजग्मुस्ततस्तान्मोह आविशत् १५ ते मोहवशमापन्नाम
नुजामनुजर्षभ ॥ प्रतिपत्तिविमोहाच्च धर्मस्तेषामनीनशत् १६ नष्टायां प्रतिपत्तौ च मोहवश्या नरास्तदा ॥ लोभस्य वशमापन्नाः सर्वे भरतसत्तम १७ अप्राप्तस्याभिमर्शं
तु कुर्वतो मनुजास्ततः ॥ कामोनामा परस्तत्र प्रत्यपद्यत वै प्रभो १८ तांस्तु कामवशं प्राप्ता नरा गोनामाभिसंस्पृशत् ॥ रक्ताश्वनाभ्यजानंत कार्याकार्ये युधिष्ठिर १९ अग
म्यागमनं चैव वाच्यावाच्यं तथैव च ॥ भक्ष्याभक्ष्यं च राजेन्द्र दोषादोपंचनात्यजन् २० विभुतेन रलोके वै ब्रह्मचैव न नाशह ॥ नाशाच्च ब्रह्मणो राजन् धर्मेनाशमथागमत् २१

मातृवत्स्नेहेन मृत्युवद्वेतेन न वा खेदं श्रमं मोहो वै चित्तं २१ प्रतिपत्तिविमोहाज्ज्ञानलोपात् २१ प्रथमं ज्ञानलोपस्ततो मोहस्ततो लोभो लोभाद्विषयामिलापोऽभिलषितसंयोगादिद्विषयप्रत्याख्यः
कामस्ततस्तद्विषये रागो रागात्कर्तव्यप्रतिपत्तिशून्यत्वं ततः पुनर्मोह इत्यादि चक्रमाह नष्टायां प्रतिपत्तिभिः १७।१८।१९ नात्यजन्मुष्टमुष्टं च सर्वस्वीचकुरित्यर्थः २० ब्रह्मवेदः धर्मो यज्ञः २१

२२। २३। २४ मर्त्यैः समतां याताः स्म स्वाहाद्यभावेन जीणाः स्म इत्यर्थः २५ नरायजमानाह विर्वा राभिरूर्ध्वप्रवर्षिणः ततश्चात्राभावाद्भयाम इत्यर्थः २६ नोऽस्माकं स्वभावश्चर्यसत्यसंकल्प
त्वादिकम् २७। २८। २९ पृथगर्थस्त्रिवर्गफलपेक्षया विपरीतफलः पृथग्गुणस्त्रिवर्गसाधनापेक्षया विपरीतसाधनः ३० मोक्षस्य त्रिवर्गो धर्मादिन्योनिष्कामः धर्मादिभेदश्च सत्त्वादिगुणप्राधा
न्यनिमित्त इत्यर्थः दंडात्स्थानं साम्यं वणिजां वृद्धिस्तपस्विनां क्षयश्चोराणां च भवतीत्याहार्धेन स्थानमिति ३१ नीतिजान्पङ्गुणानाह आत्मेति आत्माचित्तं नीतिबलात्प्रजानां चित्तं दुःस्थितमपि भु
स्थितं भवति कुदेशोपि सुदेशो भवति कलिरपि कृतं भवति । उपायाः साधनानि । कृत्यं कृतिनिर्वर्त्यप्रयोजनं । सहायाः सुहृदादयः । एते सर्वे विकला अपि सकला भवन्ति तत्र कारणं नीतिजः पङ्गो नीतिमो
नष्टे ब्रह्मणि धर्मे च देवांस्त्रासः समाविशत् ॥ तेन तस्तानरशादूल ब्रह्माणं शरणं ययुः २२ प्रसाद्य भगवंतं ते देवं लोकपितामहम् ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे दुःखवेगसमाहताः
२३ भगवन्नरलोकस्थं ग्रस्तं ब्रह्मसनातनम् ॥ लोभमोहादिभिर्मावैस्ततो नो भयमाविशत् २४ ब्रह्मणश्च प्रणाशेन धर्मो व्यनश दीश्वर ॥ ततः स्म समतां याता मर्त्यै
स्त्रिभुवनेश्वर २५ अधो हि वर्षमस्माकं नरास्तूर्ध्वं प्रवर्षिणः ॥ क्रियाव्युपरमात्तेषां ततो गच्छाम संशयम् २६ अत्र निःश्रेयसं पन्नस्तद्ध्यायस्व पितामह ॥ त्व
स्प्राभावसमुत्थोऽसौ स्वभावो नो विनश्यति २७ तानुवाच सुरान्सर्वान् स्वयं भूर्भगवान्स्तुतः ॥ श्रेयोऽहं चित्तयिष्यामि व्येतु वो भीः सुरर्षभाः २८ ततोऽध्यायसहस्रा
णां शतं चक्रे स्वबुद्धिजम् ॥ यत्र धर्मस्तथैवार्थः कामश्चैवाभिवर्णितः २९ त्रिवर्ग इति विख्यातोगण एष स्वयं भुवा ॥ चतुर्थो मोक्ष इत्येव पृथगर्थः पृथग्गुणः ३० मो
क्षस्यास्ति त्रिवर्गो न्यः प्रोक्तः सत्त्वरंजस्तमः ॥ स्थानं वृद्धिः क्षयश्चैव त्रिवर्गश्चैव दंडजः ३१ आत्मादेशश्च कालश्चाप्युपायाः कृत्यमेव च ॥ सहायाः कारणं चैव पङ्गो
नीतिजः स्मृतः ३२ त्रयीचान्वीक्षिकी चैव वार्ता च भरतर्षभ ॥ दंडनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निदर्शिताः ३३ अमात्यरक्षाप्रणिधीराजपुत्रस्य लक्षणम् ॥ चा
रश्च विविधोपायः प्रणिधेयः पृथग्विधः ॥ सामभेदः प्रदानं च ततो दंडश्च पार्थिव ॥ उपेक्षापंचमीचात्रकात्स्न्येन समुदाहृता ३५ मंत्रश्च वर्णितः कृत्स्नस्तथा भेदार्थ ए
व च ॥ विभ्रमश्चैव मंत्रस्य सिद्धयः सिद्धयोश्च यत्फलम् ३६ संधिश्च त्रिविधा भिर्योहीनो मध्यस्तथोत्तमः ॥ भयसत्कारविताख्यं कात्स्न्येन परिवर्णितम् ३७ यात्राकालाश्च
चत्वारस्त्रिवर्गस्य च विस्तरः ॥ विजयो धर्मयुक्तश्च तथार्थविजयश्च ३८ आसुरश्चैव विजयस्तथा कात्स्न्येन वर्णितः ॥ लक्षणं पंचवर्गस्य त्रिविधं चात्र वर्णितम् ३९ प्रका
शश्चाप्रकाशश्च दंडोऽथ परिशब्दितः ॥ प्रकाशोऽष्टविधस्तत्र गुह्यश्च बहुविस्तरः ४० रथानां गाह्याश्चैव पादाताश्चैव पांडवा ॥ विष्टिर्नावश्वराश्चैव देशिका इति चाष्टमम् ४१
तंभितश्चिच्छादिरित्यर्थः ३३ त्रयीकर्मकांडः । आन्वीक्षिकीज्ञानकांडः । वार्ताकृपिणाणिष्यादिजीविकाकांडः । दंडनीतिः पालनविद्या । एते धर्मादयस्तत्र ब्रह्मकृतशतसहस्राध्याये दर्शिताः ३३
भेदशंकयाऽमात्यानामपिरक्षाकर्तव्या तदर्थं प्रणिधिर्गुप्तश्चरः सचचारो विविधोपायः ब्रह्मचार्यादिवेषधारी प्रणिधेयः पृथग्विधः एकैकस्मिन्स्थाने पृथक्पृथक् गेहास्त्रयस्त्रय इति ३५ सामादिवत्पृष्ट
यमुपेक्षापंचमीत्युपायाः ३५ विभ्रमो भेदार्थः ३६ भयेन संधिर्हीनः । सत्कारेण मध्यमः । वित्तग्रहणेनोत्तमः । तत्र संधिकारणं वर्णितम् ३७ चत्वारो भिन्नवृद्धिकोशसंक्षयश्च स्वस्य भिन्ननाशः
कोशहानिश्च परस्येति ३८ आसुरो विजयः सौप्तिकगतः । पंचवर्गोऽमात्यराष्ट्रदुर्गाभिवलंकोशश्च पंचमः । त्रिविधमुत्तममध्यमाधमभेदेन ३९ दंडोऽष्टांगुहेपुमान् इत्युपक्रम्य 'तन्मे
काले मानभेदे' इति भेदिनी ४० विष्टिर्विष्टिर्हीताभारवाहाः चराश्चाराः देशिका उपवेष्टारो गुरवः ४१

जंगमामहावृश्चिकादिजाः अजंगमाः रक्तजंगिकादयः ४२ स्पर्शवस्त्रादी अभ्यवहार्येन्द्रादौ उपाशुभिषारादिरितिविविधो विषयोगः ४३ मार्गगुणाः घहनक्षत्रादिमार्गगुणाः । भूमिगुणाश्च
 तुरशीतिभूवलानियामलोकानि आत्मरक्षणमंत्रयंत्रादिना । सर्गाणारथादिनिर्माणानाम् ४४ कल्पनाः बलपुष्टिकरायोगाः । विविधामिख्याश्चक्रव्यूहकौचव्यूहादिनानामानः ४५ उत्पा
 ताः ग्रहयुद्धादयो धूमकेतवादयश्च । निपाताः उल्लापातमूमिकेपादयः । शस्त्राणां पालनं तीक्ष्णीकरणम् ४६ पीडाचपदांसमूहआपदंतस्यकालआपदकालः ४७ आख्यातमभिमंत्रितदुंदुभि
 च्चनिनाप्रयाणादिकयनं योगः पताकादिमंत्रणादि तयोः संचारः श्रवणदर्शनाभ्यां परमोहनं एतत्सर्वत्र उक्तमिति सर्वत्र योज्यम् ४८ गरदैः विषदैः प्रतिरूपकं प्रतिमातत्कारकैस्तद्वाराकार्मणका
 अंगान्येतानि कौरव्यप्रकाशानि बलस्य तु ॥ जंगमाजंगमाश्चोक्ताश्चूर्णयोगाविषादयः ४२ स्पर्शचाभ्यवहार्ये च । प्युपांशुर्विविधः स्मृतः ॥ अरिर्मित्रउदासीन
 इत्येतेऽप्यनुवर्णिताः ४३ कृत्स्नामार्गगुणाश्चैव तथा भूमिगुणाश्च ॥ आत्मरक्षणमाभ्यासः सर्गाणां चान्वेक्षणम् ४४ कल्पनाविविधाश्चापि नृनामरथवाजिनां
 व्यूहाश्च विविधाभिख्याविचित्रयुद्धकौशलम् ४५ उत्पाताश्च निपाताश्च सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ शस्त्राणां पालनं ज्ञानं तथैव भरतर्षभ ४६ बलव्यसनयुक्तं च त
 थैव बलहर्षणम् ॥ पीडाचपदकालश्च पतिज्ञानं च पांडव ४७ तथाख्यातविधानं च योगः संचार एव च ॥ चोरैराटविकैश्चोग्रैः परराष्ट्रस्य पीडनम् ४८ अग्निदेर्ग
 रदैश्चैव प्रतिरूपककारकैः ॥ श्रेणिमुख्योपजापेन वीरुधच्छेदनेन च ४९ दूषणेन च नागानामातंकजननेन च ॥ आराधनेन भक्तस्य प्रत्ययोपार्जनेन च ५० स
 तांगस्य च राज्यस्य हासवृद्धी समंजसम् ॥ दूतसामर्थ्यसंयोगात्सराष्ट्रस्य विवर्धनम् ५१ अरिमध्यस्थमित्राणां सम्यक्क्रोक्तं प्रपंचनम् ॥ अवमर्दः प्रतीघातस्तथै
 व च बलीयसाम् ५२ व्यवहारः सुसूक्ष्मश्च तथा कंटकशोधनम् ॥ श्रमो व्यायामयोगश्च त्यागो द्रव्यस्य संग्रहः ५३ अभृतानां च भरणं भृतानां चान्वेक्षणम् ॥
 अर्थस्य कालेदानं च व्यसने च अप्रसंगिता ५४ तथाराजगुणाश्चैव सेनापतिगुणाश्च ॥ कारणं च त्रिवर्गस्य गुणदोषास्तथैव च ५५ दुश्चेष्टितं च विविधं तृतिश्चैवानु
 वर्तिनाम् ॥ शंकितत्वं च सर्वस्य प्रमादस्य च वर्जनम् ५६ अलब्धलाभोलब्धस्य तथैव च विवर्धनम् ॥ प्रदानं च विद्वदस्य पात्रेभ्यो विधिवत्ततः ५७ विसर्गोऽर्थ
 स्य धर्मार्थकामहेतुवमुच्यते ॥ चतुर्थव्यसनाघाते तथैवात्रानुवर्णितम् ५८ क्रोधजानितथोग्राणिकामजानितथैव च ॥ दशोक्तानि कुरुश्रेष्ठ व्यसनान्यत्र चैव ५९
 मृगयाक्षास्तथापानं स्त्रियश्च भरतर्षभ ॥ कामजान्याहुराचार्याः प्रोक्तानीह स्वयं भुवा ६० वाक्पारुष्यं तथोग्रत्वं दंडपारुष्यमेव च ॥ आत्मनो निग्रहस्त्यागो ह्यर्थद
 षणमेव च ६१ यंत्राणिविविधान्येव क्रियास्तेषां च वर्णिताः ॥ अवमर्दः प्रतीघातः केतनानां च भंजनम् ६२

रिभिः कौलिकैः श्रेणिमुख्या बलाध्यक्षादयस्तेषामुपजापो मेदनं तेन वीरुधच्छेदनेन धान्याद्यच्छेदेन ४९ नागानां दूषणं मंत्रतंत्रौषधादिना तेन प्रत्ययोपार्जनेन विस्वा सोत्पादनेन च परराष्ट्रस्य
 पीडनमुक्तमिति प्रपूर्वेषु संबंधः ५० समंजसं समत्वम् ५१ । ५२ कंटकशोधनं सत्त्वानामुन्मूलनं श्रमो मलकीडा व्यायामयोगः आयुधप्रयोगाभ्यासः त्यागोदानं ५३ अप्रसंगिता असंबंधः ५४
 राजगुणाः उत्थानादयः सेनापतिगुणाः मौलतादयः ५५ । ५६ पात्रेभ्यः प्रदानं प्रथमम् ५७ विसर्ग इति विसर्गोदानं धर्मार्थं यज्ञार्थं द्वितीयं काम्यं तृतीयं व्यसनाघाते चतुर्थम् ५८ । ५९ । ६०
 परिशेषात्वाक्पारुष्यादीनि षट्क्रोधजानि आत्मनो देहस्य ६१ अवमर्दः परचक्रेण देशादेः पीडनम् ६२

कर्मातः कृत्वादिफलं तत्रानुशासनरोधः अपस्कार उपकारणानि वसनं कवचादिकं उपायास्तन्निर्माणेषु कथः ६३ तानि त्रव्याणि षट् । मणयः पञ्चवपुर्वीवासोदास्यादिकां च नम इति १२।१५५ मंगलं
 स्वर्णादिकंतस्यालं मनस्पर्शः प्रतिक्रिया अलंकरणं ६६ एकस्याप्युत्थानप्रकारः केतनजाः गृहजाः क्रियाः च्वजारोहणाद्याः ६७ अधिकरणेषु जनोपवेशनस्थानेषु चत्वरदिषु ६८ जातितोगुण
 चैत्यदुमावमर्दश्च रोधः कर्मानुशासनम् ॥ अपस्करोऽथ वसनं तथोपायाश्च वर्णिताः ६३ पणवानकशंखानां भेरीणां च युधिष्ठिर ॥ उपार्जनं च द्रव्यानां परिमर्दश्च
 तानि षट् ६४ लब्धस्य च प्रशमनं सतां चैवामिपूजनम् ॥ विद्वद्भिरेकीभावश्च दानहोमविधिज्ञता ६५ मंगलार्थं भनं चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ आहारयोजनं चै
 व नित्यमास्तिक्यमेव च ६६ एकेन च यथोत्थेयं सत्यत्वं मधुरागिरिः ॥ उत्सवानां समजानां क्रियाः केतनजास्तथा ६७ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च सर्वाधिकरणेष्वथ ॥ वृ
 त्तेर्भरतशार्दूलनित्यं चैवान्वेक्षणम् ६८ अदंडत्वं च विप्राणां युक्त्या दंडनिपातनम् ॥ अनुजीवी स्वजातिभ्यो गुणेभ्यश्च समुद्रवः ६९ रक्षणं चैव पौराणां राष्ट्रस्य
 च विवर्धनम् ॥ मंडलस्थाचयाचिंताराजद्वारादशराजिका ७० द्वासप्ततिविधा चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ देशजाति कुलानां च धर्माः समनुवर्णिताः ७१ धर्मश्चार्थ
 श्रकामश्च मोक्षश्चात्रानुवर्णिताः ॥ उपायाश्चार्थलिप्सा च विविधा मूरिदक्षिण ७२ मूलकर्मक्रिया चात्रमायायोगश्च वर्णितः ॥ दूषणं स्रोतसां चैव वर्णितं चास्थिरां
 भसां ७३ यैर्यैरुपायैर्लोकस्तुनचलेदार्यवर्त्मनः ॥ तत्सर्वराजशार्दूलनीतिशास्त्रेऽभि वर्णितम् ७४ एतत्तत्त्वाशुभं शास्त्रं ततः स भगवान्प्रभुः ॥ देवानुवाच संहृष्टः
 सर्वाञ्छक्रपुरोगमान् ७५ उपकारालोकस्य त्रिवर्गस्थापनाय च ॥ नवनीतं सरस्वत्या बुद्धिरेषा प्रभाविता ७६ दंडेन सहिता ह्येषालोकरक्षणकारिका ॥ निग्रहा
 नुग्रहरतालोकाननुचरिष्यति ७७ दंडेन नीयते चेदं दंडेन यतिवापुनः ॥ दंडनीतिरिति ख्याता त्रीन् लोकानभि वर्तते ७८ पादुप्यगुणसौरिषास्थास्यत्यग्रे महा
 त्सु ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च सकला ह्यत्र शब्दिताः ७९ ततस्तां भगवांतीति पूर्वजग्राहशंकरः ॥ बहुरूपो विशालाक्षः शिवः स्थाणुरुमापतिः ८० प्रजानामा
 युषोहासं विज्ञाय भगवान्शिवः ॥ संचिक्षेप ततः शास्त्रं महास्त्रं ब्रह्मणालतम् ८१ वैशालाक्षमिति प्रोक्तं तदिद्रः प्रत्यपद्यत ॥ दशाध्यायसहस्राणि सुब्रह्मण्यो
 महातपाः ८२ भगवानपि तच्छास्त्रं संचिक्षेप पुरंदरः ॥ सहस्रैः पंचमिस्तातयदुक्तं बाहुदंतकम् ८३ अध्यायानां सहस्रैस्तु त्रिभिरेव बृहस्पतिः ॥ संचिक्षेपे
 श्वरो बुद्ध्या बार्हस्पत्यं तदुच्यते ८४ अध्यायानां सहस्रेण काव्यः संक्षेपमब्रवीत् ॥ तच्छास्त्रमिति प्रज्ञो योगाचार्यो महायशाः ८५ एवं लोकानुरोधेन शास्त्रमे
 तन्महर्षिभिः ॥ संक्षिप्तमायुर्विज्ञाय मर्त्यानां हासमेव च ८६

तथ्यसमुद्रवोमान्यत्वं ६९ द्वादशानाराज्ञांसमूहो द्वादशराजिका मध्यस्यस्य विजिगीषोश्चतुर्दिक्षु चत्वारोऽयस्तेभ्योऽपरे चत्वारो मित्राणितेभ्योऽपरे चत्वार उदासीना इति ७० द्वासप्ततिविधा वैद्य
 शास्त्रप्रसिद्धा प्रतिक्रिया संस्काराः शौचाभ्यंगादिः ७१ हेमूरिदक्षिण ७२ मूलकर्माणि कोशवृद्धिकराणि लप्यादीनि तेषां क्रियाकरणप्रकारः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ नीयते पुरुषार्थफलाय
 इदं जगत् दंडेन यतिप्रणयति अनया चेति वा ७८ । ७९ । ८० संचिक्षेप संक्षिप्तं कृतवान् ८१ वैशालाक्षं बाहुदंतं कंबादं स्वस्य भित्तुतरोत्तरसंक्षिप्तं दंडनीतिग्रंथनामानि ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६

एवंशास्त्रोत्पत्तिमुक्त्वा नृपोत्पत्तिमाह अयेत्यादिना ८७ । ८८ । ८९ पंचातिगः विषयातिगः मुक्तः ९० अनंगहृदयंगस्थैवनामांतरं ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९
 अथ देवाः समागम्य विष्णुमुचुः प्रजापतिं ॥ एको योऽर्हति मर्त्येभ्यः श्रेष्ठ च वेतं समादिश ८७ ततः संचित्य भगवान् देवो नारायणः प्रभुः ॥ तैजसं वै विरजसं सोऽसृज
 न्मानसं सुतम् ८८ विरजास्तु महाभागः प्रभुत्वं भुवि नैच्छत ॥ न्यासायैवाभवद्बुद्धिः प्रणीता तस्य पांडव ८९ कीर्तिमांस्तस्य पुत्रो भूत्सोऽपि पंचातिगोऽभवत् ॥
 कर्दमस्तस्य सुतः सोऽप्यतप्यन्महतपः ९० प्रजापतेः कर्दमस्य त्वनंगो नाम वै सुतः ॥ प्रजारक्षयिता साधुर्दंडनीतिविशारदः ९१ अनंगपुत्रोऽतिबलोनी
 तिमानभिगम्य वै ॥ प्रतिपेदे महाराज्यमथेन्द्रियवशोऽभवत् ९२ मृत्योस्तु दुहिताराजन्सुनीधानाममानसी ॥ प्रख्याता त्रिपुलोकेषु याऽसौ वेनमर्जीजनत् ९३
 तं प्रजासुविधमार्णरागद्वेषवानुगम् ॥ मंत्रभूतैः कुशैर्जघुर्कषयो ब्रह्मवादिनः ९४ ममंथुर्दक्षिणं चोरुमृषयस्तस्य मंत्रतः ॥ ततोऽस्य विकृतोज्ज्वलस्वांगः पुरु
 षो भुवि ९५ दग्धस्थूणाप्रतीकाशो रक्ताक्षः कृष्णमूर्धजः ॥ निषादेत्येवमुचुस्तमृषयो ब्रह्मवादिनः ९६ तस्मान्निषादाः संभूताः क्रूराः शैलवनाश्रयाः ॥ ये चान्ये
 विंध्यनिलयाम्लेच्छाः शतसहस्रशः ९७ भूयोऽस्य दक्षिणं पार्श्वमथुस्ते महर्षयः ॥ ततः पुरुष उत्पन्नो रूपेणैद्रव्यपरः ९८ कवचीवद्वनिस्त्रिशः सशरः सशरास
 नः ॥ वेदे वेदांगविज्ञैश्च धनुर्वेदे च पारगः ९९ तं दंडनीतिः सकला श्रिताराजन्नरोत्तमं ॥ ततस्तु प्रांजलिर्वैन्यो महर्षीस्तानुवाच ह १०० सुसूक्ष्मामेसमुत्पन्ना बुद्धि
 र्धर्मार्थदर्शिनी ॥ अनयार्किमया कार्यतन्मे तत्त्वेन शंसत १ यन्मां भवंतो वक्ष्यंतिकार्यमर्थसमन्वितम् ॥ तदहं वै करिष्यामि नात्र कार्या विचारणा २ तमुचुस्तत्र देवा
 स्ते ते चैव परमर्षयः ॥ नियतो यत्र धर्मो वै तमशंकः समाचर ३ प्रिया प्रिये परित्यज्य समः सर्वेषु जंतुषु ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मानं चोत्सृज्य दूरतः ४ यश्च धर्मात्प्रविच
 लेल्लोके कश्चन मानवः ॥ निग्राह्यस्ते स्वबाहुभ्यां शश्वद्धर्ममवेक्षता ५ प्रतिज्ञां चाधिरोह स्वमनसा कर्मणा गिरा ॥ पालयिष्याम्यहं भौमं ब्रह्म इत्येव चासकृत् ६ य
 श्चात्र धर्मो नित्योक्तो दंडनीतिव्यपाश्रयः ॥ तमशंकः करिष्यामि स्ववशेन कदाचन ७ अदंभ्यामेद्विजाश्चेति प्रतिजानीहि देविभो ॥ लोकं च संकरात्कृत्स्नं त्राता
 स्मीति परंतप ८ वैन्यस्ततस्तानुवाच देवा नृपुणो गमान् ॥ ब्राह्मणामेव महाभागानमस्याः पुरुषर्षभाः ९ एवमस्त्विति वैन्यस्तु तैरुक्तो ब्रह्मवादिभिः ॥ पुरोधा
 श्चाभवत्तस्य शुक्रो ब्रह्ममयोनिधिः ११० मंत्रिणो बालखिल्याश्च सारस्वत्योगणस्तथा ॥ महर्षिर्भगवान्गर्गस्तस्य सावत्सरोऽभवत् ११ आत्मनाष्टम इत्येव श्रुतिरे
 पापरानृषु ॥ उत्पन्नोऽंदिनौ चास्य तत्पूर्वोऽसूतमागधो १२ तयोः प्रीतो ददौ राजापृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ अनूपदेशं सूताय भगवं मागधाय च १३ समतां वसुधा
 याश्च सप्तम्यगुदपादयत् ॥ वैषम्यां हि परं भूमे रासीदिति च नः श्रुतम् ११४

१०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्ववशः स्वानीन्द्रियाभितद्वशः न कदाचनमविष्यामीति शेषः स्वेति स्वच्छः पाठः ७ । ८ । ९ । ११० सावत्सरोऽप्यौतिषिकः ११ आत्मना स्वशरीरेण सहाष्ट
 मः पृथुर्वैन्योऽसकाशादित्यर्थः तथा हि विष्णुः प्रथमः विरजा द्वितीयः कीर्तिमांस्तृतीयः कर्दमश्चतुर्थः अनंगः पंचमः अतिबलः षष्ठः वेनः सप्तमः पृथुरष्टम इति १२ । १३ । ११४

११५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ प्रथितावनताचेति विग्रहे वर्णलोपविकाराभ्यां पृथिवी २६ स्थापनं मर्यादा २७ । २८ दंडेति रक्षितव्यं राक्ष्यं तज्ज्ञान्योन आ
 धर्षयेत् तत्र हेतुः चाराणां निष्पंदः संचारस्तद्वाराय दर्शनं लोकवृत्तांतस्य दृष्ट्वा च पालनं तदहं त्यर्थः आत्मना चित्तेन कारणैः क्रियाभिश्च समस्य महीक्षितः कर्मेति संबन्धः २९ । १३० विष्णुर्भूमिपमा वि
 मन्वतरेषु सर्वेषु विषमा जायते मही ॥ उज्जहार ततो वैन्यः शिलाजालान्समंततः ११५ धनुःकोट्या महाराजतेन शैला विवर्धिताः ॥ सविष्णुना च देवेन शक्रेण विबुधैः
 सह १६ ऋषिभिश्च प्रजापालैर्बाह्यैश्चाभिषेचितः ॥ तं साक्षात्पृथिवीभेजे रत्नान्यादाय पांडव १७ सागरः सरितां भर्ता हिमवांश्चाचलौ तमः ॥ शक्रश्च धनमक्षर्यं
 प्रादात्तस्मै युधिष्ठिर १८ रुक्मं चापि महामेरुः स्वयंकनकपर्वतः ॥ यक्षराक्षसभर्ता च भगवान्नरवाहनः १९ धर्मं चार्थं च कामे च समर्थं प्रददौ धनम् ॥ हयारथाश्च
 नागाश्च कोटिशः पुरुषास्तथा १२० प्रादुर्बभूवुर्वैन्यस्य चित्तनादेव पांडव ॥ नजरानच दुर्मिक्षं नाधयो व्याधयस्तथा २१ सरीसृपेभ्यः स्तेनेभ्यो न चान्योन्यात्क
 दाचन ॥ भयमुत्पद्यते तत्र तस्य राज्ञोऽभिरक्षणात् २२ आपस्तस्तं भिरे चास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च दुर्गमं गंधजभंगश्च नामभवत् २३ तेनेयं पृथि
 वी दुग्धा सस्यानि दशसप्तच ॥ यक्षराक्षसनागैश्चापीप्सितं यस्य यस्य यत् २४ तेन धर्मोत्तरश्चायं लोलोको महात्मना ॥ रंजिताश्च प्रजाः सर्वास्तेन राजेति शब्द
 ते २५ ब्राह्मणानां क्षत्रत्राणां ततः क्षत्रिय उच्यते ॥ प्रथिता धर्मतश्च येयं पृथिवी बहुभिः स्मृता २६ स्थापनं चाकरोद्विष्णुः स्वयमेव सनातनः ॥ नातिवर्तिष्यते क
 श्चिद्राजं स्वामिति भारत २७ तपसा भगवान्विष्णुराविवेश च भूमिपम् ॥ देववन्नरदेवानां नमतेयं जगन्नृपम् २८ दंडनीत्या च सततं रक्षितव्यं नरेश्वर ॥ ना
 धर्षयेत्तथा कश्चिच्चारनिष्पंददर्शनात् २९ शुभं हि कर्म राजेन्द्र शुभत्वायोपकल्पते ॥ आत्मना कारणैश्चैव समस्येह महीक्षितः १३० कोहेतुर्यद्वशेति षेष्ठोऽको देवाहते
 गुणात् ॥ विष्णोर्ललाटात्कमलं सौवर्णमभवत्तदा ३१ श्रीः संभूता यतो देवी पत्नी धर्मस्य धीमतः ॥ श्रियः सकाशादर्थश्च जातो धर्मेण पांडव ३२ अथ धर्मस्तथैवार्थः
 श्रीश्च राज्ञे प्रतिष्ठिता ॥ सुकृतस्य क्षयाच्चैव स्वर्लोकादेत्य मेदिनीम् ३३ पार्थिवो जायते तात दंडनीतिविशारदः ॥ महत्त्वेन च संयुक्तो वैष्णवेन नरो भुवि ३४
 बुद्ध्या भवति संयुक्तो माहात्म्यं चाधिगच्छति ॥ स्थापितं च ततो देवेन कश्चिदतिवर्तते ॥ तिष्ठत्येकस्य च वशे तं चेदं विधीयते ३५ शुभं हि कर्म राजेन्द्र शुभत्वायोप
 कल्पते ॥ तुल्यस्यैकस्य यस्यायं लोको वचसि तिष्ठते ३६ योऽस्य वैमुखमद्राक्षीत्सौम्यं सोऽस्य वशानुगः ॥ सुभगं चार्थवंतं च रूपवंतं च पश्यति ३७ महत्त्वात्तस्य
 दंडस्य नीतिर्विस्पष्टलक्षणा ॥ नयचारश्च विपुलो येन सर्वमिदं ततम् ३८ आगमश्च पुराणानां महर्षीणां च संभवः ॥ तीर्थवंशश्च वंशश्च नक्षत्राणां युधिष्ठिर १३९

वेशेऽप्युक्तं तत्रोपपत्तिः कइत्यर्थेन ३१ पत्नीपालयित्री १२ । ३३ । ३४ स्थापितमभिषिक्तं एकस्य राज्ञो वशे दंडेति तत्तदं लक्ष्मीकृत्यनविधीयते इदं जगद्विधानसामर्थ्यमवति ३५
 तुल्यस्य हस्ताद्यवयवैः समस्य ३६ अस्य राज्ञः सौम्यं मुखमद्राक्षीत् शुभगादिरूपं चैनं पश्यत्यस्य द्रष्टुं सराजावशानुग आज्ञाकारीति ज्ञेयं ३७ महत्त्वादिति दंडसामर्थ्यादेव लोके नीत्यादिकं दृश्य
 तइत्यर्थः ३८ आगमादिकं चात्र ग्रंथे कीर्तितं १३९

१४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति शांतिपरा० नी० भारतमाव० एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ततः पुनरिति १ सर्ववर्णानामनुलोमविलोमजादीनां चातुर्वर्ण्यस्येवाश्रमाः ब्राह्मण

सकलंचातुराश्रम्यंचातुर्होत्रंतथैव च ॥ चातुर्वर्ण्यंतथैवात्रचातुर्विद्यंचकीर्तितम् १४० इतिहासाश्वेदाश्वन्यायः कृत्स्नश्च वर्णितः ॥ तपोज्ञानमर्हिसाचसत्या
सत्येनयः परः ४१ वृद्धोपसेवादानंचशौचमुत्थानमेव च ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वमत्रोपवर्णितम् ४२ भुविचाधोगतंयच्चतच्चसर्वसमर्पितं ॥ तस्मिन्पैतामहेशा
स्त्रेपांडवैतन्नसंशयः ४२ ततो जगतिराजेंद्रसततंशब्दितं बुधैः ॥ देवाश्चनरदेवाश्चतुल्याहतिविशंपते ४४ एतत्ते सर्वमाख्यातं महत्त्वं प्रतिराजसु ॥ कात्स्न्येन
भरतश्रेष्ठकिमन्यदिहवर्तते १४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसूत्राध्याये एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ततः पुनः सगंगेयमभिवाद्य पितामहम् ॥ प्राजलिर्नियतो भूत्वा पर्यपृच्छ बुधधिरः १ के धर्माः सर्ववर्णानां चातुर्वर्ण्यस्य के प्रथक् ॥ चातुर्वर्ण्या
श्रमाणां च राजधर्माश्च के मताः २ केनैवैवर्धते राजा केन विवर्धते ॥ केन पौराश्च भृत्याश्च वर्धते भरतर्षभ ३ कोशं दंडं च दुर्गं च सहायान् मंत्रिणस्तथा ॥ ऋत्विक् पु
रोहिताचार्यान्कीदृशान्वर्जयेन्नृपः ४ केषु विश्वसितव्यं स्याद्राज्ञाकस्यांचिदापदि ॥ कुतो वाऽऽत्मा हं रक्ष्यस्तन्मे ब्रूहि पितामह ५ ॥ भोष्म उवाच ॥ न मोघ
र्मायमहतेनमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य धर्मान्वक्ष्यामि शाश्वतान् ६ अक्रोधः सत्यवचनं संविभागः क्षमा तथा ॥ प्रजनः स्वे पुदारे पुशौ च मद्रो ह एव च
७ आर्जवं भृत्यभरणं नैते सार्ववर्णिकाः ॥ ब्राह्मणस्य तु यो धर्मस्तं ते वक्ष्यामि केवलम् ८ दममेव महाराजधर्ममाहुः पुरातनम् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनं चैव तत्र कर्म समा
प्यते ९ तंचेद्भिजमुपागच्छेद्भर्तमानं स्वकर्मणि ॥ अकुर्वाणं विकर्माणि शांतं प्रज्ञानतर्पितम् १० कुर्वीतापत्यसंतानमथोदयाद्यजेत च ॥ संविभज्य च भोक्तव्यं
धनं सद्भिरितीर्यते ११ परिनिष्ठितकार्यं स्तु स्वाध्यायेनैव ब्राह्मणः ॥ कुर्यादन्यत्र वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते १२ क्षत्रियस्यापि यो धर्मस्तं ते वक्ष्यामि भारत ॥
दद्याद्राजत्रयाचेतयजेत न च याजयेत् १३ नाध्यापयेदधीयीत प्रजाश्च परिपालयेत् ॥ नित्योद्युक्तो दस्युवधेरणे कुर्यात्पराक्रमम् १४ ये तु क्रतुभिरीजानाः श्रुतं
तश्च भूमिपाः ॥ य एवाह वजेतारस्त एषां लोकजित्तमाः १५ अविक्षतेन देहेन समराद्यो निवर्तते ॥ क्षत्रियो नास्य तत्कर्म प्रशंसंति पुराविदः १६ एवं हि क्षत्रवंधूनां मार्ग
माहुः प्रधानतः ॥ नास्य कृत्यतमं किंचिदन्यदस्युनिवर्हणात् १७ दानमध्ययनं यज्ञो राज्ञो विधीयते ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेण योद्धव्यं धर्ममीप्सता १८ स्त्रेषु धर्मे
ष्ववस्थाप्य प्रजाः सर्वामहीपतिः ॥ धर्मेण सर्वं कृत्यानि शमनिष्ठानि कारयेत् १९ परिनिष्ठितकार्यं स्तु नृपतिः परिपालनात् ॥ कुर्यादन्यत्र वा कुर्यादैन्द्रो राजन्य उच्यते २०

स्य चत्वार आश्रमाः क्षत्रियस्य त्रयो वैश्यस्य द्वौ शूद्रस्यैक इति तेषां १ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्ववर्णधर्मानां ह अक्रोध इति सार्धेन ७ । ८ तत्राध्ययने तावत्तैवर्धकः कृतार्थो भवतीत्यर्थः ९
स्वपमुपागते विधेदारकिया पूर्वकमपत्यसंतानमिच्छेत्सहत्याहृद्वाभ्यां तंचेदिति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ षण्णाधेनूनां रजको वैश्य एकस्याः शीरं स्ववेतनं हरेत् शतस्य रजको वपै एकं गोवृषमथि युनवेतनं हरेत् । वाणिज्ये तु लब्धात्सप्तमं भागं धनिकादरेत् गवयादिशृंगवाणिज्ये लामा
त्सप्तममेव । खुरेपशुविशेषखुरेमहामूल्ये कलापोडशोभागः २५ एवं सस्यानामपि सप्तममेवांशं हरेत् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कुर्वीत संचयानित्यपकृत्यते धार्मिकः कर्मप्रधानो न तु मोग
लोमप्रधानः ३१ ओशीरं वेष्टनं शीरणमूलकृताच्छदिः ३२ यातयामानि भुक्तमोगानि जीर्णानि तीयावत् ३३ द्विजातीनां मध्येयं कंचित्प्रति ३४ तेन द्विजातिना ३५ अतिरेकेण स्वकुटुंबोप
णादाधिक्येन भर्ता पोष्टा ३६ अन्यत्र मृत्याजितमपि धनं शूद्रस्य स्वाभिनेव हार्यं यथोक्तं । 'त्रय एवाधनाराजन्मार्थादास्तथा सुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति तस्य ते तस्य तद्वनम्' इति तस्माद्युक्तमुक्तं
वैश्यस्यापि हियो धर्मस्तं ते वक्ष्यामि शाश्वतम् ॥ दानमध्ययनं यज्ञः शौचेन धनसंचयः २१ पितृवत्पालयेद्द्वैश्यो युक्तः सर्वान्पशूनिह ॥ विकर्मतद्भवेदन्यत्कर्म यत्स
समाचरेत् २२ रक्षया सहितेषां वैमहत्सु खमवाप्नुयात् ॥ प्रजापतिर्हि वैश्याय सृष्ट्वा परिददौ पशून् ३३ ब्राह्मणाय च राज्ञे च सर्वाः परिददे प्रजाः ॥ तस्य वृत्तिं प्रव
क्ष्यामि यच्च तस्योपजीवनम् २४ षण्णामेकां पिवेद्देनुं शताच्च मिथुनं हरेत् ॥ लब्धाच्च सप्तमं भागं तथा शृंगकलाखुरे २५ सस्यानां सर्वबीजानामेषां सां वत्सरीभृतिः ॥
न च वैश्यस्य कामः स्यान्न रक्षेयं पशूनि २६ वैश्ये च छतिनान्येन रक्षितव्याः कथंचन ॥ शूद्रस्यापि हियो धर्मस्तं ते वक्ष्यामि भारत २७ प्रजापतिर्हि वर्णानां दा
संशूद्रमकल्पयत् ॥ तस्माच्छूद्रस्य वर्णानां परिचर्या विधीयते २८ तेषां शुश्रूषणा चैव महत्सु खमवाप्नुयात् ॥ शूद्र एतान् परिचरेन्नीन्वर्णाननुपूर्वशः २९ संचर्या
श्च न कुर्वीत जातु शूद्रः कथंचन ॥ पापीयान्निह धनं लब्ध्वा वशे कुर्याद्गरीयसः ३० राज्ञा वा समनुज्ञातः कामं कुर्वीत धार्मिकः ॥ तस्य वृत्तिं प्रवक्ष्यामि यच्च तस्योपजी
वनम् ३१ अवश्यं भरणीयो हि वर्णानां शूद्र उच्यते ॥ छत्रं वेष्टनमौशीरमुपानयज नानि च ३२ यातयामानि देयानि शूद्राय परिचारिणे ॥ अधार्याणि विशीर्णा
नि वसनानि द्विजातिभिः ३३ शूद्रायैव प्रदेयानि तस्य धर्मधनं हितम् ॥ यंच कंचिद्विजातीनां शूद्रः शुश्रूषुरावजेत् ३४ कल्प्यति न तु ते प्रादुर्गतिं धर्मविदो जनाः ॥
देयः पिंडोऽनपत्याय भर्तव्यो वृद्धदुर्बलौ ३५ शूद्रेण तु न हातव्यो भर्ता कस्यांचिदापदि ॥ अतिरेकेण भर्तव्यो भर्ता द्रव्यपरिक्षये ३६ न हि स्वमस्ति शूद्रस्य भर्त
हार्यधनो हि सः ॥ उक्तस्त्रयाणां वर्णानां यज्ञस्तस्य च भारत ॥ स्वाहाकारवषट्कारौ मंत्रः शूद्रेण विद्यते ३७ तस्माच्छूद्रः पाकयज्ञैर्यजेता व्रतवान् स्वयम् ॥ पूर्ण
पात्रमयी माहुः पाकयज्ञस्य दक्षिणाम् ३८ शूद्रः पैजवनो नाम सहस्राणां शतं ददौ ॥ ऐन्द्राग्नेन विधानेन दक्षिणामिति नः श्रुतम् ३९ यतो हि सर्ववर्णानां यज्ञस्तस्यैव
भारत ॥ अग्रे सर्वेषु यज्ञेषु श्रद्धायज्ञो विधीयते ४०

शूद्रयज्ञेर्ग्रहांतिवैश्वदेवादिभिर्यजेत अत्र तवान् श्रौतव्रतोपायहीनः 'अष्टमुष्टिमवेत्किंचिर्किंचिदष्टीतु पुष्कलं ॥ पुष्कलानि तुषत्वारिपूर्णपात्रं प्रचक्षते' इत्युक्तलक्षणपूर्णपात्रमयी यज्ञे गवाभि
वपूर्णपात्राणामेव गणनाय ज्ञानुसारेण मंत्रास्तेषां पौराणिकानाममंत्रावाप्रणववर्जिता इति सर्वशूद्रपदस्युक्तं द्रष्टव्यं ३८ सहस्राणां शतं लक्षं पूर्णपात्राणि ऐन्द्राग्नस्य विधिर्यथा श्रौते चरोपशोर्वा वि
धिस्तथैवामंत्रकमस्य विधानं तेन ३९ ननु 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृषः' इति श्रुतेः कथमस्यामंत्रोऽपि यज्ञहत्याशंक्याह यत इति सर्ववर्णानां त्रैवर्णिकानां यो यज्ञः सतस्यैव शूद्रस्य भवति
तस्य तस्तेव कत्वात् यथा हि श्रद्धया गुर्वग्नीन्परिचरत उपकोसलस्याप्रयो ब्रह्मविद्यादत्तवतः एवं श्रद्धया ब्राह्मणादीनाराधयतः शूद्रस्यापि ब्राह्मणकृतयज्ञफलभागित्वमस्त्येवेत्यर्थः सार्धः श्लोकः ४०

४१ सृष्टयः संतानानि तेन सर्वेषां वर्णानां ब्राह्मणजत्वाद्दस्येव शूद्रस्यापि यज्ञेऽधिकार इत्यर्थः ४२ यद्गुप्यते तत्तत्परं हितं वर्णैः शूद्रैः सर्वयज्ञाः श्रोताः स्मार्ताश्चनकाम्ययास्वभावात्संसृज्यन्ते इति पूर्वस्योपसंहारः ४३ अत्र हेतुमाह ऋगिति द्विजस्य वर्णिकः पूज्यः शूद्रेणोपद्रवतीति तत्समीपगामित्वा दुपद्रवोदासः शूद्रः सवेदहीनोऽपि प्राजापत्यः प्रजापतिदेवताकः यथाऽऽग्नेयो ब्राह्मणः पुण्ड्रः क्षत्रियस्तद्वत् तथा च मानसे देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मके यज्ञे सर्वेषां अधिक्रियत इत्यर्थः सार्धः श्लोकः ४४ अस्य मानसयज्ञकर्तुं वा इतरेजनाश्च न हन्ते इति नाऽपि तु श्रद्धापूतत्वात्सर्वेऽप्यस्य यज्ञे भागं कामयन्त इत्यर्थः नास्य यज्ञस्य तादृशेति पाठे एनं यज्ञं देवा अपि कर्तुं न हन्ते न समर्था भवन्तीति योज्यं ४५ नन्वग्निहीनस्य शूद्रस्य कथं पाकयज्ञेष्वधिकार इत्याशंक्याह 'स्वेदेव तं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेव मासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः' इति ब्राह्मणस्य याणामपि वर्णानां स्वमसाधारणं देवतमतः कारणात्स्वे आत्मीया ब्राह्मणाः परान्वर्णानुद्दिश्य नायजन्निती नैवाऽऽसीद पितृमुक्कामेनामुकशर्मणा हन्तुं तमुकयज्ञेन यक्ष्य इत्युद्देशकत्वाऽयजन्नेव यागं कृतवन्त एवेत्येवमेवासीदेव पुरा कल्पप्रदर्शनमुक्तेनायं विधिर्ज्ञेयः । आयजन्निती परस्मैपदप्रयोगस्तु परगामित्वात्क्रियाफलस्य युक्तः । अधरो नीचः वैवाहिकाच्छ्रौताद्यान्यत्वाद् वितानोऽग्नीनां विस्तरः तस्मात्प्रयोलौकिका एव पंचकुंडीविधानादौ ज्ञेयाः । एककुंडपक्षेत्वेक एव लौकिकः । तवाऽयस्य यज्ञकचहोष्यस्या

दैवतं हि महच्छ्रद्धापवित्रं यजतां च यत् ॥ दैवतं हि परं विप्राः स्वेन स्वेन परस्परम् ४१ अयजन्निह स त्रेस्ते तैस्तैः कामैः समाहिताः ॥ संसृष्टा ब्राह्मणैरेव त्रिषु वर्णेषु सृष्टयः ४२ देवानामपि ये देवा यद्गुप्यते परं हितम् ॥ तस्माद्दर्णैः सर्वयज्ञाः संसृज्यन्ते न काम्यया ४३ ऋग्यजुः सामवित्पूज्यो नित्यं स्याद्देववद्विजः ॥ अतृग्यजुरसामाच प्राजापत्य उपद्रवः ॥ यज्ञो मनीषया तात सर्ववर्णेषु भारत ४४ नास्य यज्ञकृतो देवा इह तेनेतरेजनाः ॥ ततः सर्वेषु वर्णेषु श्रद्धायज्ञो विधीयते ४५ स्वेदेव तं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेव मासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः ४६ तस्माद्दर्णां ऋजवो ज्ञातिवर्णाः संसृज्यन्ते तस्य विकार एव ॥ एकं साम यजुरेकं मृगेका विप्रश्चैको निश्चयेतेषु मृष्टः ४७ अत्र गाथायज्ञगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ वैखानसानां राजेंद्रमुनीनां यष्टुमिच्छतां ४८ उदितेऽनुदिते वापि श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ॥ वह्निं जुहोति धर्मेण श्रद्धावैकारणं महत् ४९ यत्स्कन्नमस्य तत्पूर्वयदस्कन्नं तदुत्तरम् ॥ बहूनी यज्ञरूपाणि नानाकर्मफलानि च ५०

दित्युपक्रम्यामि प्रतिष्ठाप्येति गृह्यकारैर्दर्शितः संसृष्ट इति तत्रापि मंत्रसंसर्ग उच्यते वैश्यो वैश्यगृहादानीतः श्रोतेऽपि विट्कुलाद्विषवतो वेति वैश्यगृहादक्षिणाऽयर्थं मय्यानयनं दृश्यते यस्मादेवं तस्माद्ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञः सृष्टो येन स यज्ञस्तद्वत् भवतीत्यर्थः । पाठांतरे वैश्यपदे विभक्तिलोप आर्थः ४६ यस्माद्भिषु वर्णेषु ब्राह्मणो यज्ञस्तद्वत् तस्मात्सर्वेऽपि वर्णाः ऋजवः साधव एव यज्ञसंयोगात् । एवं चर्मसाम्येऽपि ज्ञातिसाम्यं नास्तीत्याशंक्याह ज्ञातिवर्णा अपि क्षत्रियवैश्यशूद्रास्तस्य ब्राह्मणस्यैव विकारे क्षत्रियादिकन्यासूपपन्नेर्वाभिषिक्तादौ संसृज्यन्ते एव तेन धर्मतो जन्मतश्च सर्वेषां ब्राह्मणसंसृष्टा इति स्थितं । तत्र हेतुमाह एक इति तेषु तत्त्वनिश्चये क्रियमाणे एको विप्रो ब्रह्मैव प्रथमो ब्राह्मणः सृष्टो जातः ब्राह्मणसंततिस्त्वात्सर्वेऽप्येते ब्राह्मणारवेत्यर्थः । तत्र दृष्टांतः एकं सामेति अकारो वै सर्वा वाक्सेषास्पर्शाऽपि भिष्यं ज्यमाना बह्वीना नारूपामवतीति श्रुतेरेकमकाररूपमेवाक्षरं यथा सामादिरूपं तथा ब्रह्मैव ब्राह्मणादिरूपमित्यर्थः ४७ वैखानसानां वानप्रस्थानां गाथायज्ञस्तुतिः श्लोकाः यज्ञगीता विष्णुगीताः ४८ । ४९ यत्स्कन्नमिति रौद्रंगविसद्गायत्र्यमुपासृष्टमित्यादि बहुच ब्राह्मणे पोषकमाग्निहोत्रमुक्तं । तत्र भारुतं विष्यं दमानमिति स्कन्नमपि मरुद्देवतं भवतीति तत्पूर्वमायमग्निहोत्रं यदस्कन्नं यथा विधितुमुत्तरं सर्वोत्कृष्टं बहूनीति रौद्रादीनि ५०

तानि बोद्धुं शास्त्रिहोत्ररूपाणि ५१ यज्ञं विष्णुं यष्टुं यज्ञदानादिना जाराधितुम् ५२ ऋषय इति सार्धः ५३ श्रद्धापवित्रं यथा स्यात्तथा यष्टव्यमिति संबंधः आश्रित्य शास्त्रमिति शेषः ५४ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नी० भारतमा० षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ७ ॥ आश्रमाणां मिति १ वानप्रस्थमिति पाठकमो न विवाहितः चतुर्थसंन्यासं तं च जटाधारणसंस्कारमवाप्य चेति चोभिन्नक्रमः चान्मुनिं च वदंति २ द्विजाति त्वमवाप्य वेदमधीत्य आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वानप्रस्थाश्रमं गच्छेदित्यन्वयः ३ । ४ आरण्यकानां वानप्रस्थानां शास्त्राणि शासनानि समधीत्य तानियः संप्रजानातिज्ञाननिश्चयनिश्चितः ॥ द्विजातिः श्रद्धयोपेतः स यष्टुं पुरुषोऽर्हति ५१ स्तेनो वायदिवापापोयदिवापापकृतमः ॥ यष्टुमिच्छति यज्ञं यः साधु मेव वदंति तम् ५२ ऋषयस्तं प्रशंसन्ति साधु चैतदसंशयम् ॥ सर्वथा सर्वदा वर्णैर्यष्टव्यमिति निर्णयः ॥ न हियज्ञसमं किंचिद्विपुलोकेषु विद्यते ५३ तस्माद्यष्टव्यमि त्याहुः पुरुषेणानमूयता ॥ श्रद्धापवित्रमाश्रित्य यथाशक्तियथेच्छया ५४ ॥ ॥ इ० म० शां० प० रा० प० वर्णाश्रमधर्मकथने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमाणां महाबाहो जृणु सत्यपराक्रम ॥ चतुर्णामपि नामानि कर्माणि च युधिष्ठिर १ वानप्रस्थं भैक्ष्यचर्यं गार्हस्थ्यं च महाश्रमम् ॥ ब्रह्मचर्याश्रमं प्राहुश्चतुर्थं ब्राह्मणैर्दृतम् २ जटाधरणसंस्कारं द्विजातित्वमवाप्य च ॥ आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वेदमधीत्य च ३ सदारो वाऽप्यदारो वा आत्मवानसंयतेंद्रियः ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेत्कृतकृत्यो गृहाश्रमात् ४ तत्रारण्यकशास्त्राणि समधीत्य स धर्मवित् ॥ ऊर्ध्वरेताः प्रव्रजिष्वगच्छत्यक्षरसात्मताम् ५ एतान्येव निमित्तानि मुनीनामुर्ध्वरेतसाम् ॥ कर्तव्यानीह विप्रेण राजन्नादौ विपश्चिता ६ चरितब्रह्मचर्यस्य ब्राह्मणस्य विशांपते ॥ भैक्षचर्या स्वर्धकारः प्रशस्त इह मोक्षिणः ७ यत्रास्तमितशायी स्यान्निराशीरनिकेतनः ॥ यथोपलब्धजीवी स्यान्मुनिर्दांतो जितेंद्रियः ८ निराशीः स्यात्सर्वसमो निर्भोगो निर्विकारवान् ॥ विप्रः क्षेमाश्रमं प्राप्तो गच्छत्यक्षरसात्मताम् ९ अधीत्य वेदान्कृतसर्वकृत्यः संतानमुत्पाद्य सुखानि भुक्त्वा ॥ समाहितः प्रचरेद्दुश्चरं योगार्हस्थ्यधर्ममुनिधर्मजुष्टम् १० स्वदारतुष्टस्तु कालगामी नियोगसेवी न शटोनजिह्वः ॥ मिताशनो देवरतः कृतज्ञः सत्यो मृदुश्चानृशंसः क्षमावान् ११ दांतो विधेयो हव्यकव्ये प्रमतो ह्यन्नस्य दाता स ततं द्विजेभ्यः ॥ अमत्सरी सर्वलिङ्गप्रदाता वैताननित्यश्च गृहाश्रमी स्यात् १२ अथात्र नारायणगीतमाहुर्महर्षयस्ततमहानुभावाः ॥ महार्थमत्यंततपःप्रयुक्तं तदुच्यमानं हिमयानि बोध १३ सत्यार्जवं चातिथिपूजनं च धर्मस्तथाऽर्थश्चरतिः स्वदारैः ॥ निषेवितव्यानि सुखानि लोके ह्यस्मिन्परे चैव मतं ममैतत् १४ भरणं पुत्रदाराणां विदानां धारणं तथा ॥ वसतामाश्रमं श्रेष्ठं वदंति परमर्षयः १५ एवं हि यो ब्राह्मणो यज्ञशीलो गार्हस्थ्यमध्यावसते यथावत् ॥ गृहस्थवृत्तिं प्रविशेद्यस्य स्वर्गो विशुद्धं फलमाप्नुते सः १६

सम्यगनुष्ठानेन प्राप्य अक्षरसात्मतं किं वल्लभम् ५ एतानि द्विजत्वावाध्यादीनि एव शब्दः प्रकारांतरं मोक्षप्राप्तावारयति ६ ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेति श्रुतेर्भध्यममाश्रमद्वयमनित्यमित्याह चरितेति ७ । ८ विकाराः कामसंस्कारादयस्तद्वर्धितं तद्वहितो निर्विकारवान् अमनस्क इत्यर्थः ९ गृहिणो मुक्तिमाह अधीत्येति समाहितो योगयुक्तः सन् गार्हस्थ्यधर्मैः प्रचरेत्सोऽप्यक्षरसात्मतां गच्छतीति पूर्वेषां संबधः १० असमाहितं प्रत्याह स्वदारैः शटोर्धृतः जिह्वः कुटिलः ११ विधेयो गुरुशास्त्राज्ञापालकः अप्रमतोऽवहितः । सर्वेभ्यो लिङ्गयुक्तेभ्यः आश्रमेभ्यः प्रदाताऽन्नादेः लिङ्गप्रदातेति मध्यमपदलोपी समासः वैतानं श्रोतकर्म तत्र नित्यः १२ । १३ । १४ । १५ वृत्तिर्जीविका प्रविशेद्यश्चुद्धाकृत्या न्यायागतेन वनेन जीवित्यर्थः १६

तस्येति तस्यगृहस्थस्यदेहपरित्यागात्समाहितश्चोदिहैवदेहाभिमानस्यागात्समाहितस्यमरणानंतरंरक्षाः कामाविषयाः हादौकाशेस्वर्गोवाउपतिष्ठति कामाः अक्षयाइतिच्छेदः संघिरार्यः सर्वतोक्षि
शिरोमुखाइत्यनेनकामानांकिंकराणामिववश्यत्वमुक्तं यत्रयत्रदेशेकालेबायोग्यमयोग्यवासंक्लपयति तत्सर्वस्यउपतिष्ठतीत्यर्थः १६ ब्रह्मचारिणोऽपिकैवल्यमाह स्मरन्निति सर्वान्देवान्मंत्रांश्च
१८ दीक्षानियमविशेषस्वीकारः वेदवेदांतान् कृत्यं कर्तुं महद्ययनयोगम् १९ तदविरोधेनशुश्रूषां च कुर्वन्निवृत्तिमान् २० अधिकारेणनिग्रहानुग्रहेण २१ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानु
शासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपेकपठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ शिवानिति १ उक्तविशेषणविशिष्टाब्राह्मणस्थेवधर्मादित्याशयेनाह ब्राह्मणस्येति एतेनगृहस्थस्यापिब्राह्मणस्य
हिंस्रोधर्मः कामकारणवन्विधिचोदितइतिदर्शितं नक्षयतिचमोक्षधर्मेण । 'पशुयज्ञैः कथं हिंसां दृशोयधुमर्हति' इति । अयोहिंसापरावर्णोस्तान्ब्राह्मणवर्तते १ नानुवर्ततेइत्येतत्प्रपञ्चयति उक्तानीत्यादि

तस्यदेहपरित्यागादिष्टाः कामाऽक्षयामताः ॥ आनंत्यायोपतिष्ठतिसर्वतोक्षिशिरोमुखाः १७ स्मरन्नेकोजपन्नेकः सर्वानेकोयुधिष्ठिर ॥ एकस्मिन्नेवचाचार्येशुश्रू
षुर्मलपंकवान् १८ ब्रह्मचारीवतीनित्यंनित्यंदीक्षापरोवशी ॥ परिचार्यतथावेदं कृत्यं कुर्वन्वसेत्सदा १९ शुश्रूषांसततं कुर्वन्गुरोः संप्रणमेतच ॥ षट्कर्ममुनिवृ
त्तश्चनप्रवृत्तश्चसर्वशः २० नचरत्यधिकारेणसेवेतद्विषयतोनच ॥ एषोऽश्रमपदस्तातब्रह्मचारिणइष्यते २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशा
सनपर्वणि चतुराश्रमधर्मकथने एकपठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवान्सुखान्महोदकानहिंस्रानलोकसंमतान् ॥ ब्रुहि
धर्मान्सुखोपायान्मद्विधानांसुखावहान् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणस्यतुचत्वारस्त्वाश्रमाविहिताः प्रभो ॥ वर्णास्तान्ब्राह्मणवर्ततेत्रयोभारतसत्तम २ उक्तानि
कर्माणिब्रूहिनिराजन्स्वर्ग्यागिराजन्यपरायणानि ॥ नेमानिदृष्टांतविधौस्मृतानिक्षात्रेहिसर्वविहितंयथावत् ३ क्षात्राणिवैश्यानिचसेव्यमानः शौद्राणिकर्माणि
चब्राह्मणः सन् ॥ अस्मिंल्लोकेनिंदितोमंदचेताः परेलोकेनिरयंप्रयाति ४ यासंज्ञाविहितालोकेदासेशुनिवृत्केपशौ ॥ विकर्मणिस्थितेविप्रेसैवसंज्ञाचपांडव ५ षट्
कर्मसंप्रवृत्तस्यजाश्रमेषुचतुर्वर्षि ॥ सर्वधर्मोपपन्नस्यसंवृतस्यकृतात्मनः ६ ब्राह्मणस्यविशुद्धस्यतपस्यभिरतस्यच ॥ निराशिषोवदान्यस्यलोकाह्यक्षरसंमिताः
७ योयस्मिन्कुरुतेकर्मयादृशेनयत्रच ॥ तादृशंतादृशेनैवसगुणंप्रतिपद्यते ८ वृद्ध्याकृषिषणिकेनजीवसंजीवनेनच ॥ वेत्तुमर्हसिराजेंद्रस्वाध्यायगणितंमहत् ९

ना राजन्यानांपरायणानिपुद्गजयादीनि दृष्टांतविधौत्वयापृष्टस्यप्रतिवचनेनयोग्यानि यतःआत्रोविहितंविधिप्रधानंप्रवृत्तिशास्त्रमितिवावत् तत्कथंनिवृत्तिप्रधानैर्ब्राह्मणधर्मैःसमत्वमेतीत्यर्थः १
४ । ५ षट्कर्माणिप्राणायामःप्रत्याहारोऽध्यानेधारणातर्कःसमाधिरिति । इत्यादीनामाश्रमांतरेष्वयोगात्सर्वाश्रमयोग्यान्वेतान्येवषट्कर्माणि सर्वधर्मोऽहिंसा संवृतस्याचपलस्य कृतात्मनोजि
तचित्तस्य ६ तपसिविचारे अक्षरसंमिताः अक्षयाः ७ नन्वेवंब्राह्मणःस्वधर्मत्वकाकिमितिहीनधर्ममत्तइत्याशंक्याह पठति यःपुमान्यस्मिन्नवस्थाविशेषेयत्रदेशेकालेबायेनफलेननिमित्तेन
यत्कर्मकरोतिसाध्वसाधुवातत्सकलंलोमाविराभ्यासाच्चसगुणमेवेतिप्रतिपद्यते नत्विदंनियमितिब्रह्मविरज्यतइत्यर्थः ८ तान्येवाह वृद्धयेति जीवैःसंजीवनंमृगयाजीवित्वंतेनमहदपि
स्वाध्यायगणितंवेदाभ्यसनंवृद्ध्यादिभिःसमानमितिबेत्तुमर्हसि उक्तहेतोरित्यर्थः ९

अभ्यासात्कर्माणिरोचंतेचेदुत्तमान्वेवतानिकुतोनाभ्यस्यंतइत्याशंक्याह कालेति कालेनपर्येत्स्याविर्भवतीतिकालपर्यायःप्राग्भवीयोवासनासमूहस्तेननिश्चितः तेनकालेनप्रेरितस्तदनुगुणंकर्मकरोति
यतःअवशःकालाद्यधीनः १० एवंवेत्कृतंविधिनिषेधाभ्यामित्यतआह अंतवंतीति पुराश्रेयस्कराणिप्राचीनानिपुण्यापुण्यानियानिप्रधानानिदेहारंभकाणितान्यंतवंतिदेहस्यैवांस्तवत्वात्देहसंब
धियत्सुखदुःखाद्यागमनंतदपरिहार्यं अन्यत्रतुमुमाशुमप्रवृत्त्यादौ लोकःस्वकर्मनिरतःस्वस्याऽभीष्टंयत्कर्मरागादिविषयभूतंतत्रैवनिरतस्तत्रायतःसर्वतोमुखःप्रवृत्तौवास्वतंत्रः अक्षरोजीवः तत्रतत्र
कामकारेणप्रवर्ततेऽतोविधिनिषेधशास्त्रस्यास्त्वेवार्थस्वमित्यर्थः ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विपठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ज्याकर्षणमिति १ । १ कौटिल्य
मनार्जवं कौलेयंकुलदामप्रधानंजारकर्मपारदार्यंवा अन्येतुकौटिलीयमितिपाठंप्रकल्प्यमात्सर्यमितिवाच्यते कुसीदंवृद्धिजीविका १ । ४ राजप्रेष्यादिवेदान्जपन्नजपन्वाशूद्रवपंकेर्बहिर्भोजनी

कालसंचोदितोलोकःकालपर्यायनिश्चितः ॥ उत्तमाधममध्यानिकर्माणिकुरुतेवशः १० अंतवंतिप्रधानानिपुराश्रेयस्कराणिच ॥ स्वकर्मनिरतोलोकोह्यक्षरःस
र्वतोमुखः ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवर्णाश्रमधर्मकथनेद्विपठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ज्याकर्षणंश
बुनिवर्हणंचकृषिर्वणिज्यापशुपालनंच ॥ शुश्रूषणंचापितथार्थहेतोरकार्यमेतत्परमंद्विजस्य १ सेव्यंतुब्रह्मषट्कर्मगृहस्थेनमनीषिणा ॥ कृतकृत्यस्यचारण्येवा
सोविप्रस्यशस्यते २ राजप्रेष्यंकृषिधनंजीवनंचवणिकपथा ॥ कौटिल्यंकौलेयंचकुसीदंचविवर्जयेत् ३ शूद्रोराजन्भवतिब्रह्मवंधुर्दुश्चारित्रोयश्चधर्मादपेतः ॥
वृषलीपतिःपिशुनोनर्तनश्चराजप्रेष्योयश्चभवेद्विकर्मा ४ जपन्वेदानजपंश्चापिराजन्समःशूद्रैर्दासवच्चापिभोज्यः ॥ एतेसर्वेशूद्रसमाभवंतिराजन्नेतान्वर्जयेदेवकृत्ये
५ निर्मर्यादेचाशुचौकूरवृत्तौहिंसात्मकेत्यक्तधर्मस्ववृत्ते ॥ हव्यंकव्यंयानिचान्यानिराजन्देयान्यदेयानिभवंतिचास्मै ६ तस्माद्धर्मोविहितोब्राह्मणस्यदमःशौच
मार्जवंचापिराजन् ॥ तथाविप्रस्याश्रमाःसर्वएवपुराराजन्ब्रह्मणावैनिसृष्टाः ७ यःस्यादांतःसोमपश्चार्यशीलःसानुक्रोशःसर्वसहोनिराशीः ॥ ऋजुर्मृदुरनुशंसःक्षमा
वान्सवैविप्रोनेतरःपापकर्मा ८ शूद्रं वश्यंराजपुत्रंचराजन्लोकाःसर्वेसंश्रिताधर्मकामाः ॥ तस्माद्धर्मांशांतिधर्मेष्वसक्तान्मत्वाविष्णुर्नेच्छतिपांडुपुत्र ९ लोकेचेदं
सर्वलोकस्यनस्याच्चातुर्वर्ण्यवेदवादाश्चनस्युः ॥ सर्वाश्चेज्याःसर्वलोकक्रियाश्चसद्यःसर्वेचाश्रमस्थानवैस्युः १० यश्चत्रयाणांवर्णानामिच्छेदाश्रमसेवनम् ॥ चातु
राश्रम्यदृष्टांश्चधर्मास्तान्शृणुपांडव ११ शुश्रूषोःकृतकार्यस्यकृतसंतानकर्मणः ॥ अभ्यनुज्ञातराजस्यशूद्रस्यजगतीपते १२ अल्पांतरगतस्यापिदशधर्मगत
स्यवा ॥ आश्रमाविहिताःसर्ववर्जयित्वानिराशिषम् १३

यपवेतिभावः ५ । १ । ७ । ८ । ९ धर्मेष्वसक्तान्विष्णुर्ने

च्छतिचेत्काहानिरतआह लोकइति लोकेस्वर्गे इदंमुखादि आश्रमस्थाश्चस्वधर्मेनतिष्ठेयुः स्वर्गादिकंसर्वविष्णुप्रसादादेवतदमावेसवैकृतंकर्मव्यर्थमितिभावः १० योराजात्रयाणांब्राह्मणवैश्यशू
द्राणांस्वराज्येआश्रमधर्मसेवनंयथोक्तंइच्छेत् तेनावश्यंज्ञातव्यान्धर्मान्गृणु ११ शुश्रूषोर्वेदातेष्वनधिकारापुराणद्वाराआत्मानंश्रोतुमिच्छोः कृतकार्यस्ययावच्छरीरसामर्थ्यसेवितत्रैवर्ण्यस्य
कृतसंतानकर्मणोजातपुत्रस्य अभ्यनुज्ञातोराज्ञाइत्यभ्यनुज्ञातराजस्तस्य १२ अल्पांतरगतस्यआचारानिष्ठयात्रैवर्णिकसमस्य दशधर्मगतस्येतिमत्तप्रमत्तादीन्प्रकृत्यदशधर्मनजानंतीत्युक्तेरत्रयो
गधर्मानभिन्नस्यग्रहणंतस्यापिआश्रमाःसर्वेविहिताः । शूद्रोऽपिनैष्ठिकंब्रह्मचर्यंवातपस्वंवासकलविशेषकर्मस्यागुरुपसंन्यासंवाऽनुतिष्ठेदेव निराशिपंशांतिदास्यादिकल्याणगुणरहितं १३

भैक्ष्यचर्यापारिवाज्यं तस्यैव तद्वर्माचारिणस्तान्पूर्वोक्तान्स्ववर्माचरतीति तद्यामृतस्य तथा वैश्यस्य राजपुत्रस्य च भैक्ष्यचर्याप्राप्तिरित्यन्वयः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
राजाऽपि त्वेन मंत्रार्थं द्रष्टृत्वेन वेदां तद्वर्णकतृत्वेन हेतुना भैक्ष्यचर्यामिच्छेदिति पूर्वोक्तसंबन्धः ननु सेवया श्रवणमकुर्वन्नात्र मंत्रार्थमित्यर्थः तत्कुर्वन्तु जीवितकांक्षया भैक्ष्यचर्याचरे देवेत्यर्थः २२ एतद्भै
क्ष्येनैव निष्ठकं नित्यं त्रयाणां राजादीनां तेषामाश्रमसंन्यासो नित्यो नास्ति अपि तु विक्षेपकं कर्मत्यागरूपः काम्यत्वास्तीत्यर्थः । स च चतुर्णामप्याश्रमाणां मस्तीति प्राहुः २३ राजधर्मप्रशंसति बाह्याय च

भैक्ष्यचर्याततः प्राहुस्तस्य तद्वर्माचारिणः ॥ तथा वैश्यस्य राजपुत्रस्य चैव हि १४ कृतकृत्यो वयोतीतो राज्ञः कृतपरिश्रमः ॥ वैश्यो गच्छेदनुज्ञातो नृपेणाश्रम
संश्रयम् १५ वेदानधीत्यधर्मेण राजशास्त्राणि चानघ ॥ संतानादीनि कर्माणि कृत्वा सोमं निषेव्य च १६ पालयित्वा प्रजाः सर्वाधर्मेण वदतां वर ॥ राजसूयाश्वमेधा
दीन्मखानन्यास्तथैव च १७ आनयित्वा यथापाठं विप्रैर्म्योदतदक्षिणः ॥ संग्रामे विजयं प्राप्य तथा लप्य दिवा बहु १८ स्थापयित्वा प्रजापालं पुत्रं राज्ये च पांडव ॥
अन्यगोत्रं प्रशस्तं वा क्षत्रियं क्षत्रियर्षभ १९ अर्चयित्वा पितृन्सम्यक्पितृयज्ञैर्यथाविधि ॥ देवान्यज्ञैर्ऋषीन्वेदैर्ऋषिर्वाप्यतु यत्नतः २० अंतकाले च संप्राप्ते यद्दृष्टेदाश्र
मांतरम् ॥ सोऽनुपूर्व्याश्रमान् राजन्गत्वा सिद्धिमवाप्नुयात् २१ राजपित्वेन राजेन्द्र भैक्ष्यचर्यां न सेवया ॥ अपेतगृहधर्मोऽपि च रेजीवितकाम्यया २२ न चैतन्नैष्ठिकं
कर्म त्रयाणां भूरिदक्षिण ॥ चतुर्णाराजशार्दूलप्राहुराश्रमवासिनाम् २३ बाह्याय तं क्षत्रियैर्मानवानां लोकश्रेष्ठधर्ममासेवमानैः ॥ सर्वधर्माः सोपधर्मास्त्रयाणां राज्ञो
धर्मादिति वेदाच्छृणोमि २४ यथाराजन् हस्तिपदे पदानि संलीयंते सर्वसत्त्वोद्भवानि ॥ एवं धर्मान् राजधर्मे पुस्तान् सर्वावस्थं संप्रलीनां निबोध २५ अल्पाश्रयानल्प
फलान्वदंति धर्मानन्यान् धर्मविदो मनुष्याः ॥ महाश्रयं बहुकल्याणरूपं क्षात्रधर्मं नेतरं प्राहुरार्याः २६ सर्वधर्मा राजधर्मप्रधानाः सर्ववर्णाः पाल्यमाना भवन्ति ॥ सर्व
स्त्यागो राजधर्मे पुराजं स्त्यागं धर्मचाहुरग्यं पुराणम् २७ मज्जेन्नयं दिंडनीति हतायां सर्वधर्माः प्रक्षयेयुर्विबुद्धाः ॥ सर्वधर्माश्चाश्रमाणां हताः स्युः क्षात्रेत्यक्ते राजधर्मे पु
राणे २८ सर्वत्यागो राजधर्मे पुष्ट्याः सर्वादीक्षाराजधर्मे पुचोक्ताः ॥ सर्वाविद्याराजधर्मे पुयुक्ताः सर्वलोकाराजधर्मे प्रविष्टाः २९ यथाजीवाः प्राकृतैर्वध्यमाना धर्मश्रुता
नामुपपीडनाय ॥ एवं धर्मा राजधर्मे विद्युक्ताः संचिन्वन्तो नाद्रियंते स्वधर्मम् ॥ ३० ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणि राजध० वर्णाश्रमधर्मकथने त्रिपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥
भीष्म उवाच ॥ ॥ चातुराश्रम्यधर्माश्च यतिधर्माश्च पांडव ॥ लोकवेदोत्तराश्चैव क्षात्रधर्मसमाहिताः १ सर्वाण्येतानि कर्माणि क्षात्रे भरतसत्तम ॥ निराशिपोजी
वल्लोकाः क्षत्रधर्मे व्यवस्थिते २

मित्यादिना २४ । २५ । २६ सर्वपात्यागिनां पञ्चभागहारी राजाऽपि सर्वत्यागी भवतीत्यर्थः २७ । २८ । २९ यथेति जीवामृगादयः प्राकृतैर्न चैर्वध्यमाना हंतृणां धर्मस्य श्रुतदृष्टादीनां च नाशाय भ
वन्ति एवं राजधर्मे नोत्यादिभिर्धियुक्ता धर्मा अग्निहोत्रादयश्चैरेनां श्रयमानाः कर्तृणां धर्मचित्तं च लोदयंतिकर्तारश्च संचिन्वन्तः स्वास्थ्यमन्वेषयन्तो वा कुलतया स्वधर्मनाद्रियंते तस्माद्वा राजधर्म एव मुख्यधर्म
इत्यर्थः ३० ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रिपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ चातुराश्रम्येति १ । २

धर्मबहुद्वारं विद्धि अन्येतु तद्वाचं धर्मस्य स्वरूपं कोपयंति विरुद्धागमैः ३ अदृष्टं तिनदृष्टोऽन्तो यस्य तस्मिन्परेषु भूतानां दृष्टिः निश्चयं प्रकोपयंति ४ धर्माश्रमे इति गार्हस्थ्ये त्रयाणां वर्णानां धर्माणां
मुपश्रुतिरंतर्यामिः संख्याता प्रकटा तथाऽध्यवसिनां नैष्ठिकवानप्रस्थयतीनां ब्राह्मणानां च धर्माणामुपश्रुतिः संख्याता यथाराजधर्मे धर्मैः सह लोका अंतर्भूता इति सार्धः श्लोकः ५ अत्र पूर्वोक्तोक्तयोस्मार
यति उदाहृतमिति सार्धः ७ । ८ आश्रमं आश्रमविहितं कर्म धर्मतुल्यत्वा किं दंडनीति जोषर्षो महानु उत आश्रमधर्म इति संधिदृष्टांतवचने सिद्धांतं श्रोतुं प्रमुमुषा संतेतियोजना ९ । १० अर्थस्य
अप्रत्यक्षं बहुद्वारं धर्ममाश्रमवासिनां ॥ प्रकोपयंति तद्वाचं धर्मस्य शश्वतं ३ अपरे वचनैः पुण्यैर्वादिनो लोकनिश्चयं ॥ अनिश्चयज्ञाधर्माणामदृष्टांते परे हताः ४
प्रत्यक्षं सुखभूयिष्ठमात्मसाक्षिकमच्छलं ॥ सर्वलोकहितं धर्मक्षत्रियेषु प्रतिष्ठितं ५ धर्माश्रमेऽध्यवसिनां ब्राह्मणानां युधिष्ठिर ॥ यथा त्रयाणां वर्णानां संख्यातोपश्रु
तिः पुरा ६ राजधर्मेऽनुमतलोकाः सुचरितैः सह ॥ उदाहृतं ते राजेन्द्र यथाविष्णुं महोजसम् ७ सर्वभूतेश्वरं देवं प्रभुं नारायणं पुरा ॥ जग्मुः सुबहुशः शूराराजानो दं
डनीतये ८ एकैकमात्मनः कर्म तुल्यत्वाऽश्रमपुरा ॥ राजानः पर्युपासंत दृष्टांतवचने स्थिताः ९ साध्यादेवावसवश्चाश्विनौ च रुद्राश्च विश्वेमरुतांगणाश्च ॥ सृ
ष्टाः पुरा ह्यादिदेवेन देवाः क्षात्रधर्मे वर्तयंते च सिद्धाः १० अत्र ते वर्तयिष्यामि धर्ममर्थविनिश्चयं ॥ निर्मर्षा देवर्तमाने दानवैर्कार्णवे पुरा ११ बभूवुराजाराजेन्द्रमाधा
तानामवीर्यवान् ॥ पुरा वसुमतीपालो यज्ञचक्रे दिदृक्षया १२ अनादिमध्यनिधनं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ सराजाराजशार्दूलमाधाता परमेश्वरम् १३ जगाम शिर
सापादौ यज्ञे विष्णोर्महात्मनः ॥ दर्शयामास तं विष्णुरूपमास्थाय वासवम् १४ स पार्थिवैर्दृतः सद्भिरर्चयामास तं प्रभुम् ॥ तस्य पार्थिवसिंहस्य तस्य चैव महात्मनः ॥
संवादोऽयं महानासीद्विष्णुं प्रति महायुतिम् १५ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किमिष्यते धर्मभृतां वरिष्ठयद्द्रष्टुकामोऽसितमप्रमेयम् ॥ अनंतमायामितमंत्रवीर्यं नारायणं ह्यादिदे
वं पुराणम् १६ नासौ देवो विश्वरूपो मयाऽपि शक्यो द्रष्टुं ब्रह्मणा वापि साक्षात् ॥ येऽन्ये कामास्तव राजन् हृदि स्थादास्ये चैतांस्त्वं हि मत्पुत्रा १७ सत्ये स्थितो
धर्मपुरोजितेन्द्रियः शूरो दृढप्रीतिरतः सुराणां ॥ बुद्ध्या भक्त्या चोत्तमः श्रद्धया च ततस्तेऽहं दक्षिणान्यथेष्टं १८ ॥ माधातो वाच ॥ असंशयं भगवन्नादिदेवं द्रष्टुं
मित्राऽहं शिरसा संप्रसाद्य ॥ त्यक्त्वा कामान् धर्मकामो ह्यरण्यमिच्छे गंतुं सत्पथं लोकदृष्टं १९ क्षात्राद्धर्माद्विपुलादप्रमेया लोकाः प्राप्ताः स्थापितं स्वयं शश्व ॥ धर्मो
यो सावादिदेवात्प्रवृत्तो लोकश्रेष्ठं तं न जानामि कर्तुं २० ॥ इन्द्र उवाच ॥ असैनिका धर्मपराश्च धर्मे परांगतिं नयंते ह्ययुक्तं ॥ क्षात्रधर्मो ह्यादिदेवात्प्रवृत्तः पश्चादन्ये
शेषभूताश्च धर्माः २१ शेषाः मृष्टा ह्यंतवतो ह्यनन्ताः सप्रस्थाना क्षात्रधर्मा विशिष्टाः ॥ अस्मिन् धर्मे सर्वधर्माः प्रविष्टास्तस्माद्धर्मश्रेष्ठमिदं वदंति २२

निश्चयो यत्र ११ । १२ । १३ वासवभैरवरूपं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ त्वाहं त्वामहं १९ तं क्षात्रधर्मात्तद्विष्णुं न जानामि २० न संति सैनिका ये पांति असैनिका जराजानः धर्मे विषये
परांगतिं काष्ठाननयंते न प्रापयंति अन्यस्वयं च न व्रजंति । राजानस्तु प्रयुक्तैर्धर्मैर्द्रव्यमपि कुर्वन्ति । ह्ययुक्तमिति पाठे हि प्रसिद्धमयुक्तं अभिनिवेशशून्यं यथास्था तथाहेल्यवननयंते इत्यर्थः शेषभूता अंगभूताः
२१ सप्रस्थानाः पारिवाज्यसहिताः शेषधर्मा अंतवस्फलाः अनन्ता असंख्याताः २२

कर्मणाक्रियया २३ अयंक्षात्रः आदिर्ब्राह्मः २४ । २५ । २६ आत्मत्यागोपुद्गेमरणम् २७।२८।२९ अक्षरपर्यंतमोक्षावसानम् ३० ॥ इति शां०रा०नी०भारतभा०चतुःषष्टितमोऽध्यायः॥६४॥

कर्मणावैपुरादेवाऋषयश्चामितौजसः ॥ त्राताःसर्वेप्रसह्यारिन्क्षत्रधर्मेणविष्णुना २३ यदिह्यसौभगवन्नाहनिष्यद्रिपून्सर्वानसुरानप्रमेयः ॥ नब्राह्मणानचलोकाऽऽ
दिकर्तानायधर्मोनादिधर्मोऽभविष्यत् २४ इमामुर्वीनाजयद्विक्रमेणदेवश्रेष्ठःसासुरामादिदेवः ॥ चातुर्वर्ण्यंचातुराश्रम्यधर्माःसर्वेनस्युर्ब्राह्मणानांविनाशात् २५
नष्टाधर्माःशतधाशाश्वतास्तेक्षात्रेणधर्मेणपुनःप्रवृद्धाः ॥ युगेयुगेह्यादिधर्माःप्रवृत्तालोकज्येष्ठंक्षात्रधर्मंवदन्ति २६ आत्मत्यागःसर्वभूतानुकंपालोकज्ञानंपालनंमो
क्षणंच ॥ विषण्णानांमोक्षणंपीडितानांक्षात्रधर्मेविद्यतेपार्थिवानाम् २७ निर्मर्यादाःकाममन्युप्रवृत्ताभीताराज्ञोनाधिगच्छन्तिपापम् ॥ शिष्टाश्चान्येसर्वधर्मोपप
न्नासाध्याचाराःसाधुधर्मंवदन्ति २८ पुत्रवत्पाल्यमानानिराजधर्मेणपार्थिवैः ॥ लोकेभूतानिसर्वाणिचरन्तेनात्रसंशयः २९ सर्वधर्मपरंक्षात्रलोकश्रेष्ठंसनातनम् ॥
शश्वदक्षरपर्यंतमक्षरंसर्वतोमुखम् ३० ॥ इति श्रीम०शां०राजध०वर्णाश्रमध०चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ एवंवीर्यःसर्वधर्मोपप
न्नःक्षात्रःश्रेष्ठःसर्वधर्मेधुधर्मः ॥ पाल्योयुष्माभिलोकहितैरुदारैर्विपर्ययेस्यादभवःप्रजानाम् १ भूसंस्कारंराजसंस्कारयोगमभैक्ष्यचर्यापालनंचप्रजानाम् ॥ विद्या
द्राजासर्वभूतानुकंपीदेहत्यागंचाहवेधर्ममग्र्यम् २ त्यागंश्रेष्ठमुनयोवैवदन्तिसर्वश्रेष्ठंयच्छरीरंत्यजंतः ॥ नित्यंयुक्ताराजधर्मेधुसर्वप्रत्यक्षंतेभूमिपालायथैव ३ बहुश्रु
त्यागुरुशुश्रूषयाचपरस्परःसंहननाद्वदन्ति ॥ नित्यंधर्मक्षत्रियोब्रह्मचारीचरेदेकोह्याश्रमंधर्मकामः ४ सामान्यार्थेव्यवहारप्रवृत्तोप्रियाप्रियेवर्जयन्नेवयत्नात् ॥ चा
तुर्वर्ण्यस्थापनात्पालनाच्चतैस्तैर्योगैर्नियमैरौरसैश्च ५ सर्वाद्योगैराश्रमंधर्ममाहुःक्षात्रंश्रेष्ठंसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ स्वस्वंधर्मेनचरन्तिवर्णास्तांस्तान्धर्मानन्यथार्थान्वदं
ति ६ निर्मर्यादान्नित्यमर्थेनिविष्टानाहुस्तांस्तान्वैपशुभूतान्मनुष्यान् ॥ यथानीतिंगमयत्यर्थयोगाच्छ्रेयस्तस्मादाश्रमाक्षत्रधर्मः ७ त्रैविद्यानांयागतिर्ब्राह्मणानां
चैवोक्ताश्चाश्रमाब्राह्मणानाम् ॥ एतत्कर्मब्राह्मणस्यादुरग्र्यमन्यत्कुर्वच्छूद्रवच्छस्त्रवध्यः ८ चातुराश्रम्यधर्माश्चवेदधर्माश्चपार्थिव ॥ ब्राह्मणेनानुगतव्यानान्योविद्या
त्कदाचन ९ अन्यथावर्तमानस्यनासौवृत्तिःप्रकल्प्यते ॥ कर्मणावर्धतेधर्मोयथाधर्मस्तथैवसः १० योविकर्मस्थितोविप्रो नससन्मानमर्हति ॥ कर्मस्वंनोपयुंजानमवि
श्वास्यंहितंविदुः ११ एतेधर्माःसर्ववर्णेषुलीनाउल्लूक्यःक्षत्रियैरेषधर्मः ॥ तस्माज्ज्येष्ठाराजधर्मानचान्येवीरज्येष्ठावीरधर्मा मतामे १२ ॥ मांधातोवाच ॥ यवनाःकिं
रातागांधाराश्चीनाःशबरबर्बराः॥शकास्तुषाराःकंकाश्चपल्हवाश्चाग्रमद्रकाः१३पौंड्राःपुलिंदारमठाःकांबोजाश्चैवसर्वशः ॥ब्रह्मक्षत्रप्रसूताश्चवैश्याःशूद्राश्चमानवाः१४

एवमिति १ भूसंस्कारंभुवःसंपन्नसस्यत्वं राजसंस्कारोराजसूयाश्वमेधावभूयस्नामभैक्ष्यचर्यासंन्यासाभावं एतेनसंन्यासोराज्ञामधर्मइत्युक्तम् २ यथेवशरीराणित्युक्तवतः ३। ४ औरसैःपौरुषैः ५
येनक्षात्रधर्मेणअन्यथार्थास्तांस्तान्धर्मान्वदन्ति ६। ७ यागातिर्थज्ञादेः आश्रमधर्मश्चएतद्वयं ८। ९। १० नोपयुंजानेनाचरन्ति११उत्कटव्याउत्कर्षप्रापणीयाः एषधर्मःक्षत्रियस्य १२।१३।१४

दंस्युजीविनोदस्युवृत्तिजीविनः १५ एतदिति संकरजानांचोरणांचकथंधर्मेस्थापनंकर्तव्यमितिप्रश्नार्थः १६ तेषामपिमात्रादिशुश्रूषारूपेधर्मेस्थापनंकर्तव्यमित्याह मातेति १० । १८ । १९
२० महार्हाइति पाक्यज्ञमुद्दिश्यब्राह्मणायधनंदेयमेवंश्राद्धमप्यामेनहिरण्येनचेतिज्ञेयम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ पापःपापादितिशेषः २७ । २८ । २९ । ३० गतिकलं आस्तिक
कथंधर्माश्चरिव्यंतिसर्वेविषयवासिनः ॥ मद्विधैश्चकथंस्थाप्याःसर्वेवैदस्युजीविनः १५ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंभगवंस्तद्ब्रवीहिमे ॥ त्वंधुभूतोह्यस्माकंक्षत्रियाणां
सुरेश्वर १६ ॥ इंद्रउवाच ॥ मातापित्रोर्हिशुश्रूषाकर्तव्यासर्वदस्युभिः ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषातथैवाश्रमवासिनाम् १७ भूमिपानांचशुश्रूषाकर्तव्यासर्वदस्यु
भिः ॥ वेदधर्मक्रियाश्चैवतेषांधर्मोविधीयते १८ पितृयज्ञास्तथाकृपाःप्रपाश्चशयनानिच ॥ दानानिचयथाकालंद्विजेभ्योविसृजेत्सदा १९ अहिंसासत्यमक्रोधो
वृत्तिदायानुपालनम् ॥ भरणपुत्रदाराणांशौचमद्रोहएवच २० दक्षिणासर्वयज्ञानांदातव्याभूतिमिच्छता ॥ पाक्यज्ञामहार्हाश्चदातव्याःसर्वदस्युभिः २१ एता
न्येवंप्रकाराणिविहितानिपुराज्जघ ॥ सर्वलोकस्यकर्माणिकर्तव्यानीहपार्थिव २२ ॥ मांधातोवाच ॥ दृश्यंतेमानुषेलोकेसर्ववर्णेषुदस्यवः ॥ लिंगांतरेवर्तमाना
आश्रमेषुचतुर्वर्षि २३ ॥ इंद्रउवाच ॥ विनष्टायांदंडनीत्यांराजधर्मेनिराकृते ॥ संप्रमुह्यंतिभूतानिराजदौरात्म्यतोऽनघ २४ असंख्याताभविष्यन्तिभिक्षवालं
गिनस्तथा ॥ आश्रमाणांविकल्पाश्चनिवृत्तेऽस्मिन्कृत्युगे २५ अशृण्वानाःपुराणानांधर्माणांपरमागतीः ॥ उत्पथंप्रतिपत्स्यन्तेकाममन्युसमीरिताः २६ यदा
निवर्त्यतेपापोदंडनीत्यामहात्मभिः ॥ तदाधर्मोचलतेसद्रूतःशाश्वतःपरः २७ सर्वलोकगुरुंचैवराजानंयोऽवमन्यते ॥ नतस्यदत्तंनहुतंनश्राद्धंफलतेकचित् २८
मानुषाणामधिपतिंदेवभूतंसनातनम् ॥ देवाऽपिनावमन्यन्तेधर्मकामंनरेश्वरम् २९ प्रजापतिर्हिभगवान्सर्वेचैवासृजज्जगत् ॥ संप्रवृत्तिनिवृत्त्यर्थधर्माणांक्षत्रमिच्छ
ति ३० प्रवृत्तस्यहिधर्मस्यबुद्ध्यायःस्मरतेगतिम् ॥ समेमान्यश्चपूज्यश्चतत्रक्षत्रंप्रतिष्ठितम् ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्मरुद्गणवृत्तःप्रभुः ॥ ज
मामभवनंविष्णोरक्षरंशाश्वत्पदम् ३२ एवंप्रवर्तितेधर्मेपुरासुचरितेऽनघ ॥ कःक्षत्रमवमन्येतचेतनावान्वहुश्रुतः ३३ अन्यायेनप्रवृत्तानिनिवृत्तानितथैवच ॥
अंतराविलयंयांतियथापथिविचक्षुषः ३४ आदौप्रवर्तितेचक्रेतथैवादिपरायणे ॥ वर्तस्वपुरुषव्याघ्रसंविजानामितेऽनघ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिइंद्रमांधातुसंवादेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ धृ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतामेकथिताःपूर्वचत्वारोमानवाश्चमाः ॥ व्याख्या
नयित्वाव्याख्यानमेषामाचक्ष्वपृच्छतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ विदिताःसर्वेएवेहधर्मास्तवयुधिष्ठिर ॥ यथामममहाबाहोविदिताःसाधुसंमताः २

त्वात्समेमान्यः ३१ । ३२ । ३३ अन्यायेनक्षत्रधर्मावज्ञया १४ चक्रेषातुराज्ञायांआदिपरायणेपूर्वेषांक्षरणभूतेवर्तस्व तेषांसंविजानाभिसम्यक्समर्षोऽसीतिजानामि ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणि
राजधर्मानुशासनपर्वणिभीलकंडीयेभारतमावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ श्रुताइति मानवस्यमनुष्यमात्रस्याऽश्रमाश्चत्वारइतिश्रुतं तत्कथंयदस्यूनमप्युत्तमान्मयो
गः एषामाश्रमाणां व्याख्यानंस्वष्टीकरणं व्याख्यानयित्वाविस्तरंनित्वाआचक्ष्व आख्यानयित्वेतिनामधातुपदम् १ यथाममविदितास्तथातवविदिताइत्यन्वयः २

लिंगस्यतुल्यमस्याप्यंतरंकारणंहादांकाशतद्वतसर्वज्ञमित्यर्थः ३ एतानिचातुराश्रम्यकारिणांलिङ्गानिस्ताराज्ञाराजधर्मेष्वेववर्ततेइत्यर्थः ४ अत्रयोयस्याश्रमस्यासाधारणधर्मःसयत्रकुत्रचि
दाश्रम्यस्याकस्याचिजातोदृष्टश्चेत्सतदाश्रमधर्मप्राप्यस्थानमाप्नोतिनूतनपदप्राप्ताजातिराश्रमोवाकारणमित्यध्यायार्थस्तमाह अकामेत्यादिना कामद्वेषराहित्यंसमदर्शित्वंचयतेरसाधारणो
यतुलिङ्गांतरगतं पृच्छसेमांयुधिष्ठिर ॥ धर्मधर्मभृतांश्रेष्ठतन्निबोधनराधिप ३ सर्वाण्येतानिकौंतेयविद्यंतेमनुजर्षभ ॥ साध्याचारप्रवृत्तानांचातुराश्रम्यकारिणाम्
४ अकामद्वेषयुक्तस्यदंडनीत्यायुधिष्ठिर ॥ समदर्शिनश्चभूतेषुभैक्ष्याश्रमपदंभवेत् ५ वोत्तेजानविसर्गचनिग्रहानुग्रहंतथा ॥ यथोक्तवृत्तेर्धीरस्यक्षेमाश्रमपदंभ
वेत् ६ अर्हान्पूजयतो नित्यं संविभागेन पांडव ॥ सर्वतस्तस्यकौंतेयभैक्ष्याश्रमपदंभवेत् ७ ज्ञातिसंबन्धि मित्राणि व्यापन्नानियुधिष्ठिर ॥ समभ्युद्धरमाणस्यदीक्षा
श्रमपदंभवेत् ८ लोकमुख्येषु सत्कारं लिङ्गिमुख्येषु चासकृत् ॥ कुर्वतस्तस्यकौंतेयव्याश्रमपदंभवेत् ९ आह्विकं पितृयज्ञांश्चभूतयज्ञान्समानुषान् ॥ कुर्वतः पार्थ
विपुलान्वन्याश्रमपदंभवेत् १० संविभागेन भूतानामतिथीनां तथा चर्चनात् ॥ देवयज्ञैश्चराजेंद्रव्याश्रमपदंभवेत् ११ मर्दनं परराष्ट्राणां शिष्टार्थसत्यविक्रम ॥ कुर्व
तः पुरुषव्याघ्रव्याश्रमपदंभवेत् १२ पालनात्सर्वभूतानां स्वराष्ट्रपरिपालनात् ॥ दीक्षाबहुविधाराजन्सत्याश्रमपदंभवेत् १३ वेदाध्ययननित्यत्वं क्षमासाधार्य
पूजनम् ॥ अथोपाध्यायशुश्रूषाब्रह्माश्रमपदंभवेत् १४ आह्विकं जपमानस्य देवान्पूजयतः सदा ॥ धर्मेण पुरुषव्याघ्रधर्माश्रमपदंभवेत् १५ मृत्युर्वारक्षणं वेतियस्य
राज्ञो विनिश्चयः ॥ प्राणयुते तस्तस्य ब्रह्माश्रमपदंभवेत् १६ अजिह्वमशठं मार्गवर्तमानस्य भारत ॥ सर्वदा सर्वभूतेषु ब्रह्माश्रमपदंभवेत् १७ वानप्रस्थेषु विप्रेषु त्रै
विद्येषु च भारत ॥ प्रयच्छतो रथान्विपुलान्वन्याश्रमपदंभवेत् १८ सर्वभूतेष्वनुक्रोशं कुर्वतस्तस्य भारत ॥ आनृशंस्य प्रवृत्तस्य सर्वावस्थं पदंभवेत् १९ बालवृद्धेषु
कौंतेय सर्वावस्थं युधिष्ठिर ॥ अनुक्रोशक्रिया पार्थ सर्वावस्थं पदंभवेत् २० बलात्कृतेषु भूतेषु परित्राणं कुरु द्वह ॥ शरणागतेषु कौरव्यकुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २१ च
राचराणां भूतानां रक्षणं चापि सर्वशः ॥ यथार्हपूजां च तथा कुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २२ ज्येष्ठानुज्येष्ठपत्न्यानां भ्रातृणां पुत्रनमृणाम् ॥ निग्रहानुग्रहौ पार्थ गार्हस्थ्य
मितितत्तपः २३ साधूनामर्चनीयानां पूजासु विदितात्मनाम् ॥ पालनं पुरुषव्याघ्रव्याश्रमपदंभवेत् २४ आश्रमस्थानि भूतानि यस्तु वेदमनि भारत ॥ आद
दीते ह भोज्येन तद्गार्हस्थ्यं युधिष्ठिर २५ यः स्थितः पुरुषो धर्मधात्रा सृष्टेयथा र्थवत् ॥ आश्रमाणां हि सर्वेषां फलं प्राप्नोत्यनामयम् २६ यस्मिन्ननश्यंति गु
णाः कौंतेय पुरुषे सदा ॥ आश्रमस्थं तमप्याहुर्नरश्रेष्ठं युधिष्ठिर २७

धर्मस्तद्वाचराजाय दिदंडनीत्याभूतेषु वर्तते हितस्य यज्ञैक्ष्याश्रमस्य संन्यासिनो यत्पदं ब्रह्मलोकमाप्तिस्तद्वेत् एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ५ क्षेमाश्रमो गार्हस्थ्यम् ६ भैक्ष्याश्रमो ब्रह्मचर्यम् ७ दीक्षाश्रमो वे
दानसः ८ १ १० १ ११ परराष्ट्राणां वनोपधीना विविदिष्टार्थशिष्टसंरक्षणार्थं कुर्वन्वनिर्मुक्तः १२ दीक्षाबहुविधेति यावत्तां पालनं तावन्तो यज्ञाः कृता इत्यर्थः सत्याश्रमो ब्रह्मलोकप्रद आश्रमः
संन्यासः १३ १४ १५ १६ १७ १८ अनुक्रोशं दया आनृशंस्यमनिहुरत्वम् १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

२८ २९ ३० दशधर्मगतो भीतत्वादिना अत्यंतं व्याकुलतया धर्मधर्मप्रतिपत्तिशून्योऽपि सोऽश्रमी सः सर्वाश्रमफलमाप्तिर्यर्थः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ धर्मो हति राजधर्मो
त्मिकानोऽधर्मोऽव्याविवस्थिता सत्त्वमेव वीर्यकर्णधारवर्णयत्र धर्मसेतुः शास्त्रं सेवितारका वं च न रज्येत् तया गवातेनेव शीघ्रगा ३७ सत्त्वस्थो धीमत्त्वमाप्नोति ३८ भावेन चेतसा योगेन चित्तनिरोधेन
स्थानमानं कुलेमानं वयोमानं तथैव च ॥ कुर्वन्वसति सर्वेषु ह्याश्रमेषु युधिष्ठिर २८ देशधर्माश्च कौंतेय कुलधर्मास्तथैव च ॥ पालयन् पुरुषव्याघ्रराजा सर्वाश्रमी भवेत्
२९ काले विभूतिं भूतानां सुपहारांस्तथैव च ॥ अर्हयन् पुरुषव्याघ्रसाधूनामाश्रमेव सेत् ३० दशधर्मगतश्चापि यो धर्मप्रत्यवेक्षते ॥ सर्वलोकस्य कौंतेय राजा भवति सो
श्रमी ३१ ये धर्मकुशललोके धर्मं कुर्वन्ति भारत ॥ पालितायस्य विषये धर्मास्तस्य भूपतेः ३२ धर्मारामान् धर्मपरान्येन रक्षति मानवान् ॥ पार्थिवः पुरुषव्या
घ्रतेषां पापं हरन्ति ते ३३ ये चाप्यत्र सहायाः स्युः पार्थिवानां युधिष्ठिर ॥ ते चैवांशहराः सर्वधर्मे परकृते जग ३४ सर्वाश्रमपदेऽप्याहुर्गार्हस्थ्यं दीप्तनिर्णयम् ॥ पावनं
पुरुषव्याघ्रयं धर्मपर्युपास्महे ३५ आत्मोपमस्तु भूतेषु यो वै भवति मानवः ॥ न्यस्तदंडो जितक्रोधः प्रेत्येह लभते सुखम् ३६ धर्मे स्थिता सत्त्ववीर्या धर्मसेतुवटारका ॥
त्यागवाताध्वगाशीघ्रानौस्तं संतारयिष्यति ३७ यदानि वृत्तः सर्वस्मात्कामो योस्य हृदि स्थितः ॥ तदा भवति सत्त्वस्थस्ततो ब्रह्मसमश्नुते ३८ सुप्रसन्नस्तु भावेन यो
गेन च नराधिप ॥ धर्मपुरुषशार्दूलप्राप्स्यते पालने रतः ३९ वेदाध्ययनशीलानां विप्राणां साधुकर्मणाम् ॥ पालने यत्नमातिष्ठ सर्वलोकस्य चैव ह ४० वने चरन्ति ये ध
र्ममाश्रमेषु च भारत ॥ रक्षणात्तच्छतगुणं धर्मप्राप्नोति पार्थिवः ४१ एष ते विविधो धर्मः पांडव श्रेष्ठ कीर्तितः ॥ अनुतिष्ठत्वमेनैव पूर्वदृष्टं सनातनम् ४२ चातुराश्रम्यमेका
ग्र्यं चातुर्वर्ण्यं च पांडव ॥ धर्मपुरुषशार्दूलप्राप्स्यते पालने रतः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां राजधर्मां चातुराश्रम्यविधौ पट्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ चातुराश्रम्यमुक्तं ते चातुर्वर्ण्यं तथैव च ॥ राष्ट्रस्य यत्कृत्यतमं ततो ब्रूहि पितामह १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ राष्ट्रस्यैतत्कृत्यतमं राज्ञ एवामि
षेचनम् ॥ अनिद्रमवलं रात्रंदस्य वोऽभिभवत्युत २ अराजकेपुराष्ट्रेषु धर्मो न व्यवतिष्ठते ॥ परस्परं च खादंति सर्वथा धिगराजकम् ३ इंद्रमेव प्रवृणुते यद्राजानमिति
श्रुतिः ॥ यथैवं द्रस्तथाराजासं पूज्यो भूतिमिच्छता ४ नाराजकेपुराष्ट्रेषु वस्तव्यमिति रोचये ॥ नाराजकेपुराष्ट्रेषु हव्यमग्निर्वहत्युत ५ अथ चेदभिर्वर्तते राज्यार्थी
बलवत्तरः ॥ अराजकाणि राश्रणि हतवीर्याणि वा पुनः ६ प्रत्युद्गम्याभिपूज्यः स्यादेतदत्र सुमंत्रितम् ॥ नहि पापात्परतरमस्ति किंचिदराजकात् ७ सचेत्समनुप
श्येत्समग्रं कुशलं भवेत् ॥ बलवान् हि प्रकुपितः कुर्यान्निःशेषतामपि ८

३९ ४० ४१ पूर्वमनादि सनातनं पारंपर्यागतम् ४२ अध्यायार्थमुपसंहरति चातुराश्रम्यमिति ४३ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारवमावदीपे पट्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
चातुराश्रम्यमिति १ राष्ट्रस्य तात्स्थं शास्त्राद्वा सिनो जनस्य कृत्यतमं मुखं कार्यं मनिद्रमराजकमत एवाबलम् २ न व्यवतिष्ठते अन्योन्यं लोकाधर्मव्यवस्थापनं न कुर्वतीत्यर्थः ३ ४ ५ अथेति
राज्यार्थी अन्योऽपि कश्चिदायाति तदा संपूज्यः राष्ट्रस्थो रितुमयोऽसंबन्धः ६ अपूजने दोषमाह नहीति ७ सचेदिति तत्प्रसादप्रकोपायते कुशलाकुशले राष्ट्रस्येत्यर्थः ८

१। १०। ११ घनादेरवउपभोगः १२। १३। १४। १५। १६। १७ वाक्कृतोनिधुरभाषी दंडपरुषउग्रवंदः पारजायिकः परस्त्रीगामी १८। १९ अनुस्वार्तादुःखपीडिताः अनुस्वार्थादितिपाठे सुखैर्यैश्चही
नाः दिशदेहि २० ताः प्रजाः नाभिननंदनामीचकार २१। २२ अधिपंचाशत्पंचाशतमधिकृत्यपंचाशत्पशुलाभेपुंमागंतुभ्यंदास्यामइत्यर्थः तथैवहिरण्यस्यापि २३ विवाहेषुयतासुकन्यासुशु
भूयांसंलभतेकेशंयागौर्भवतिदुर्दुहा ॥ अथयासुदुहाराजत्रैवतावितुदंत्यपि ९ यदतसंप्रणमतेनैतत्संतापमर्हति ॥ यत्स्वयंनमतेदारुनतत्संतामयंत्यपि १० एत
योपमयावीरसन्नमेतबलीयसे ॥ इंद्रायसंप्रणमतेनमतेयोबलीयसे ११ तस्माद्राजैवकर्तव्यः सततंभूतिमिच्छता ॥ नधनार्थेनदारार्थस्तेषांयेषामराजकम् १२
प्रीयतेहिहरन्पापः परवित्तमराजके ॥ यदाऽस्यउद्धरंत्यन्येतदाराजानमिच्छति १३ पापाह्यपितदाक्षेमंनलभंतेकदाचन ॥ एकस्यहिद्वौहरतोद्वयोश्चबहवोऽपरे
१४ अदासः क्रियतेदासोहियंतेचबलात्स्त्रियः ॥ एतस्मात्कारणाद्देवाः प्रजापालान्प्रचक्रिरे १५ राजाचेन्नभवेच्छोकेपृथिव्यादंडधारकः ॥ जलेमत्स्यानिवाभक्ष्य
न्दुर्वलंवलवत्तराः १६ अराजकाः प्रजाः पूर्वविनेशुरितिनःश्रुतम् ॥ परस्परंभक्षयंतोमत्स्याइवजलेकृशान् १७ समेत्यतास्ततश्चकुःसमयानितिनःश्रुतम् ॥ वा
क्शूरोदंडपरुषोयश्चस्यात्पारजायिकः १८ यः परस्वमथादद्यात्त्याज्यानस्तादृशाइति ॥ विश्वासार्थंचसर्वेषांवर्णानामविशेषतः ॥ तास्तथासमयंकृत्वासमयेना
वतस्थिरे १९ सहितास्तास्तदाजग्मुस्सुखार्ताः पितामहम् ॥ अनीश्वराविनश्यामोभगवन्नीश्वरंदिश २० यंपूजयेमसंभूययश्चनःप्रतिपालयेत् ॥ ततोमनुं व्या
दिदेशमनुर्नाभिननंदताः २१ ॥ ॥ मनुर्वाच ॥ ॥ विभेमिकर्मणःपापाद्राज्यंहिष्टशुदुस्तरम् ॥ विशेषतोमनुष्येषुमिथ्यावृत्तेषुनित्यदा २२ ॥ ॥ भीष्मउ
वाच ॥ ॥ तमब्रुवन्प्रजामाभैः कर्तृनेनोगमिष्यति ॥ पशूनामधिपंचाशद्विरण्यस्यतथैवच २३ धान्यस्यदशमंभागंदास्यामःकोशवर्धनम् ॥ कन्यांशुल्केचारु
रूपांविवाहेषुयतासुच २४ मुखेनशस्त्रपत्रेणयेमनुष्याः प्रधानतः ॥ भवंतंतेऽनुयास्यंतिमहेंद्रमिवदेवताः २५ सत्वंजातबलोराजादुष्प्रधर्षःप्रतापवान् ॥ सुखे
धास्यसिनःसर्वान्कुबेरइवनेर्कतान् २६ यंचधर्मचरिष्यतिप्रजाराज्ञासुरक्षिताः ॥ चतुर्थतस्यधर्मस्यत्वत्संस्थैवमविष्यति २७ तेनधर्मेणमहतासुखंलब्धेनमा
वितः ॥ पाह्यस्मान्सर्वतोराजन्देवानिवशतक्रतुः २८ विजयायहिनिर्याहिप्रतपन्नरश्मिवानिव ॥ मानंविधमशत्रूणांजयोऽस्तुतवसर्वदा २९ सनिर्ययौमहातेजा
बलेनमहतावृतः ॥ महाभिजनसंपन्नस्तेजसाप्रज्वलन्निव ३० तस्यदृष्ट्वामहत्तंतेमहेंद्रस्येवदेवताः ॥ अपतत्रसिरेसर्वेस्वधर्मेचददुर्मनः ३१ ततोमहींपरिययौप
र्जन्यइववृष्टिमान् ॥ शमयन्सर्वतःपापान्स्वधर्मसुचयोजयन् ३२ एवंयेभूतिमिच्छेयुःपृथिव्यामानवाःकचित् ॥ कुर्युराजानमेवाग्रेप्रजाऽनुग्रहकारणात् ३३ नम
स्येरंश्चतंभक्त्याशिष्याइवगुरुंसदा ॥ देवाइवचदेवेंद्रं तत्रराजानमंतिके ३४ सत्कृतंस्वजनेनेहपरोऽपिबहुमन्यते ॥ स्वजनेनत्वज्ज्ञातंपरेपरिभवंत्युत ३५

स्केमौल्यप्रसंगेसतिसुकरूपकन्यांतुभ्यंदास्यामइतिपूर्वोक्तान्वयः विवादेयुततासुचेतिपाठापाठः इपंमयाक्रयाहयंमयाक्रयेतिविवादविषयास्त्वितितदर्थः । विवादेयुततासुचेतिपाठेयुततायुतेपणी
कृतत्वं २४ मुखेनमुखतःप्रपमभित्यर्थः शस्त्रपत्रेणशस्त्रेणवाहनेनच प्रधानतः श्रेष्ठामयमायेंतसिः २५। २६। २७। २८ मानंदर्पविधमनाज्ञाप २९। ३० अपतत्रसिरेत्रासंज्ञाः ३१। ३२। ३३। ३४। ३५

पत्रंवाहनं २९। ३०। ३१ संविभागीविभज्यमोक्षा वल्लुशोमनं ३२ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनप० नीलकंठीयेभारतमावदीपेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ किमाहुरिति १। २। ३
वैनयिकमभ्युत्थानाभिवादानादिकं दक्षिणादक्षिणातोऽन्तरःसमीपेभूत्वाप्रदक्षिणीकृत्येत्यर्थः ४। ५। ६। ७। ८ समुदीर्णस्यकर्मणां समुत्सुकं परदारायासकं प्रसादयतिदंडेनशुद्धं करोति
राज्ञपरैःपरिभवःसर्वेषामसुखावहः ॥ तस्माच्छत्रंचपत्रंचवासांस्याभरणानिच ३६ भोजनान्यथपानानिराज्ञेदयुर्दृष्टाणिच ॥ आसनानिचशय्याश्चसर्वोपक
रणानिच ३७ गोप्तातस्मादुराधर्षःस्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ आभाषितश्चमधुरंप्रत्याभाषेतमानवान् ३८ कृतज्ञोदृढभक्तिःस्यात्संविभागीजितेंद्रियः ॥ ईक्षि
तःप्रतिवीक्षेतमृदुवल्गुचसुष्ठुच ३९ ॥ इतिश्रीमहामारतेशांतिपर्वणि राजध० राष्ट्रेराजकरणावश्यकत्वकथनेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
किमाहुर्देवतंविप्राराजानंभरतर्षभ ॥ मनुष्याणामधिपतिं तन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमतिहासपुरातनम् ॥ बृहस्पतिवसुमना
यथापप्रच्छभारत २ राजावसुमनानामकौसल्योधीमतावरः ॥ महर्षिकिलपप्रच्छकृतप्रज्ञंबृहस्पतिम् ३ सर्ववैनयिकं कृत्वाविनयज्ञो बृहस्पतिम् ॥ दक्षिणाऽनंत
रोभूत्वाप्रणम्यविधिपूर्वकम् ४ विधिंप्रच्छराज्यस्यसर्वलोकहितेरतः ॥ प्रजानां सुखमन्विच्छन्धर्मशीलंबृहस्पतिम् ५ ॥ वसुमनाउवाच ॥ केनभूतानिवर्धते
क्षयंगच्छंतिकेनवा ॥ कमर्चतोमहाप्राज्ञसुखमव्ययमाप्नुयुः ६ एवंपृष्ट्वेमहाप्राज्ञःकौसल्येनामितौजसा ॥ राजसत्कारमव्यग्रंशंसास्मैबृहस्पतिः ७ ॥ बृहस्प
तिरुवाच ॥ राजमूलोमहाप्राज्ञधर्मलोकस्यलक्ष्यते ॥ प्रजाराजमयादेवनखादंतिपरस्परम् ८ राजाह्येवाखिललोकंसमुदीर्णसमुत्सुकम् ॥ प्रसादयतिधर्मेणप्र
साद्यचविराजते ९ यथाह्यनुदयेराजभूतानिशिशूर्ययोः ॥ अंधेतमसिमज्जेयुरपश्यंतःपरस्परम् १० यथाह्यनुदकेमत्स्यानिराक्रंदेविहंगमाः ॥ विहरेयुर्यथा
कामंविहिंसंतःपुनःपुनः ११ विमथ्यातिक्रमेरंश्चविषह्यापिपरस्परम् ॥ अभावमचिरेणैवगच्छेयुर्नात्रसंशयः १२ एवमेवविनाराज्ञाविनश्येयुरिमाःप्रजाः ॥
अंधेतमसिमज्जेयुरगोपाःपशवोयथा १३ हरेयुर्वलवंतोऽपिदुर्बलानांपरिग्रहान् ॥ हन्युर्व्यायच्छमानांश्चयादिराजानपालयेत् १४ ममेदमितिलोकेऽस्मिन्नभ
वेत्संपरिग्रहः ॥ नदारानचपुत्रःस्यान्नधनंनपरिग्रहः ॥ विष्वग्लोपःप्रवर्तेतयदिराजानपालयेत् १५ यानंवत्समलंकारान्नरत्नानिविविधानिच ॥ हरेयुःसहसापा
पायदिराजानपालयेत् १६ पतेद्बहुविधंशस्त्रंबहुधाधर्मचारिषु ॥ अधर्मःप्रवृद्धीतःस्याद्यदिराजानपालयेत् १७ मातरं पितरं वृद्धमाचार्यमातिथिं गुरुम् ॥
क्षित्रीयुरपि हिंस्युर्व्यायदिराजानपालयेत् १८ वधबंधपरिक्लेशो नित्यमर्थवतां भवेत् ॥ ममत्वं च न विदेयुर्यदिराजानपालयेत् १९ अंताश्चाकाल एव स्युर्लोकोऽ
यंदस्युसाद्भवेत् ॥ पतेयुर्नरकंधोरंयदिराजानपालयेत् २० नयोनिदोषोवर्तेतनरुपिर्नवणिकपथः ॥ मज्जेद्धर्मस्त्रयीनस्याद्यदिराजानपालयेत् २१
१। १० अनुदकेह्यलोदके निराक्रंदेहिह्रमयरहिते ११। १२। १३ परिग्रहान्गृहादीन् व्यायच्छमानान्स्वस्वमर्थमाग्रहेणरक्षमानान् १४ ममेदमितिनस्यादपिदुर्बलवत्तदभित्येवस्यात्
विष्वक्सर्वतः लोपोऽर्थानालुपनं १५। १६। १७। १८। १९ अंतामृत्यवः दस्युसाक्षोराधीनः २० योनिदोषोव्यभिचारेविगानम् २१

म.भा टी. २२ नसंप्रवर्ततेऽसिचरन् गर्गशमन्यः । 'गर्गशीनमेदेस्त्रीभयन्याय' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हस्ताद्धस्तहस्तस्वमपिचोराहरेयुः २८ अनया अनीतयः । अनाया
समितिपाठे अङ्गेययास्यात्तथाप्रवर्तन्परदारादिषु २९ विवृत्योद्घाट्य ३० हस्तलाघवं तस्माद्व्यन्ताडनं आकुट्टगालनं वा कुतो न सहते अपित्वनायकत्वे तस्मिन् सहत एव गां पृथ्वी ३१ अपुरुषा अर
॥ ५८ ॥ नयज्ञाः संप्रवर्तयुर्विधिवत्स्वाप्तदक्षिणाः ॥ नविवाहाः समाजोवायदिराजानपालयेत् २२ नवृषाः संप्रवर्तन्मध्येश्वरगर्गराः ॥ घोषाः प्रणाशंगच्छेयुर्यादिराजान
पालयेत् २३ त्रस्तमुद्विग्रहदयं हाहाभूतमचेतनं ॥ क्षणेन विनशेत्सर्वेयदिराजानपालयेत् २४ नसंवत्सरसत्राणितिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवदक्षिणावतियदि
राजानपालयेत् २५ ब्राह्मणाश्चतुरो वेदान्नाधीयारिस्तपस्विनः ॥ विद्यास्नाताव्रतस्नातायदिराजानपालयेत् २६ नलभेद्धर्मसंश्लेषं हतविप्रहतोजनः ॥ हर्तास्व
स्थेन्द्रियोगच्छेद्यदिराजानपालयेत् २७ हस्ताद्धस्तं परिमुषेन्द्रिये रन्सर्वसेतवः ॥ भयार्तिविद्रवेत्सर्वेयदिराजानपालयेत् २८ अनयाः संप्रवर्तन्भवेद्वैवर्णसंकरः ॥ दु
र्भिक्षमाविशेद्राष्ट्रं यदिराजानपालयेत् २९ विवृत्यहियथाकामं गृहद्वाराणि शेरते ॥ मनुष्यारक्षिताराज्ञा समंतादकुतोभयाः ३० नाकुप्यं सहते कश्चित्कुतोवाहस्त
लाघवं ॥ यदिराजानसम्यग्गारक्षयत्यपि धार्मिकः ३१ स्त्रियश्चापुरुषामार्गं सर्वालंकारभूषिताः ॥ निर्भयाः प्रतिपद्यंते यदिरक्षतिभूमिपः ३२ धर्ममेव प्रपद्यंते
नहिंसांति परस्परम् ॥ अनुगृह्णन्ति चान्योन्यं यदारक्षतिभूमिपः ३३ यजंते च महायज्ञैश्च योवर्णाः पृथग्विधैः ॥ युक्ताश्चाधीयते विद्यां यदारक्षतिभूमिपः ३४ वार्ता
मूलो ह्ययं लोकस्त्रयैव धार्यते सदा ॥ तत्सर्ववर्तते सम्यग्यदारक्षतिभूमिपः ३५ यदाराजाधुरं श्रेष्ठमादाय वहति प्रजाः ॥ महता बलयोगेन तदालोकः प्रसीदति
३६ यस्याभावेन भूतानामभावः स्यात्समंततः ॥ भावे च भावो नित्यं स्यात्कस्तंन प्रतिपूजयेत् ३७ तस्य यो वहते भारं सर्वलोकमया वहम् ॥ तिष्ठन्निप्रयहिते राज्ञ
उभौ लोका विमौजयेत् ३८ यस्तस्य पुरुषः पापं मनसाप्यनुचितयेत् ॥ असंशयमिहा कृष्टः प्रेत्यापि न रक्षेत् ३९ नहि जात्वमंतव्यो मनुष्य इति भूमिपः ॥
महती देवता ह्येषानरूपेण तिष्ठति ४० कुरुते पंचरूपाणि कालयुक्तानियः सदा ॥ भवत्यग्निस्तथादित्यो मृत्युर्वैश्रवणो यमः ४१ यदा ह्यासीदतः पापान्दहत्युग्रे
ण तेजसा ॥ मिथ्योपचरितो राजा तदा भवति पावकः ४२ यदा पश्यति चारेण सर्वभूतानि भूमिपः ॥ क्षेमं च कृत्वा व्रजति तदा भवति भास्करः ४३ अशुचींश्च यदा
कुद्वः क्षिणोति शतशो नरान् ॥ स पुत्रपौत्रान्सामात्यांस्तदा भवति सौस्तकः ४४ यदा त्वधार्मिकान्सर्वास्तीक्ष्णैर्दंडैर्नियच्छति ॥ धार्मिकांश्चानुगृह्णाति भवत्य
थयमस्तदा ४५ यदा तु धनधाराभिस्तर्पयत्युपकारिणः ॥ आच्छिनत्ति चरत्नानि विविधान्यपकारिणाम् ४६ श्रियं ददाति कस्मै चित्कस्माच्चिदपकर्षति ॥ तदा
वैश्रवणो राजालोके भवति भूमिपः ४७ नास्यापवादे स्थातव्यं दक्षेणा कृष्टकर्मणा ॥ धर्म्यमाकांक्षता लोकमीश्वरस्यानसूयता ४८

सिता अपि ३२ । ३३ । ३४ वार्ताजीविकातन्मूलः त्रय्याचष्टयादिहेतुतया प्रायते रक्षते सर्वत्रयीवार्तादिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ आसीदतः सपीपस्थान् मिथ्योपच
रितो वंचितः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ कृष्णगतिरग्निः अभिपन्नस्यतिरस्कृतस्य ५० सर्वाणि द्रव्याणि रक्ष्याण्येव न गृह्णन्ति यद्धारक्षणीयानि द्रव्याण्येव रक्ष्याणि ५१ कूटमारण्यं त्रं 'कूटोऽस्त्रीसीरावययंत्रयोः' इति मेदिनी
५२ । ५३ राजारंजकः भोजः सुखानां भोजयिता विविधं राजतद्विदिराट् श्रीमान्सम्राडितिराज्ञामपि राजेत्यकुठितेश्वर्यः ५४ बुभुषुर्भविषुमिच्छः ५५ । ५६ निषिद्धजनमहमेकपदे कार्यकरिष्या
नहिराज्ञः प्रतीपानि कुर्वन्सुखमवाप्नुयात् ॥ पुत्रो भ्राता वयस्यो वायद्यप्यात्मसमो भवेत् ४९ कुर्यात्कृष्णगतिः शेषं ज्वलितोऽनिलसाराथिः ॥ न तुराजाभिपन्नस्य
शेषं कचन विद्यते ५० तस्य सर्वाणि रक्ष्याणि दूरतः परिवर्जयेत् ॥ मृत्योरिव जुगुप्सेत राजस्वहरणात्तरः ५१ नश्येदभिष्टान्सद्यो मृगः कूटमिव स्पृशन् ॥ आत्म
स्वभिवरक्षेत्तज्जस्रमिह बुद्धिमान् ५२ महान्तं नरकं घोरमप्रतिष्ठमचेतनम् ॥ पतंति चिररात्राय राजवित्तापहारिणः ५३ राजा भोजो विराट्सम्राट्क्षत्रियो भूपति
र्नृपः ॥ य एभिः स्तूयते शब्दैः कस्तं नार्चितुमर्हति ५४ तस्माद्बुधुर्नियतोजितात्मानियतो द्वेयः ॥ मेधावी स्मृतिमान्दक्षः संश्रयेत्तमहीपातिम् ५५ कृतज्ञं प्रा
ज्ञमक्षुद्रं दृढभक्तिं जितेन्द्रियम् ॥ धर्मनित्यं स्थितं नीत्यं मंत्रिणं पूजयेन्नृपः ५६ दृढभक्तिं कृतप्रज्ञं धर्मज्ञं संयतेन्द्रियम् ॥ शूरमक्षुद्रकर्माणं निषिद्धजनमाश्रयेत् ५७
प्रज्ञाप्रगल्भं कुरुते मनुष्यं राजा कृशं वै कुरुते मनुष्यम् ॥ राजाऽभिपन्नस्य कुतः सुखानिराजाऽभ्युपेतं सुखिनं करोति ५८ राजा प्रजानां हृदयं गरीयोगतिः प्रतिष्ठासु
खमुत्तमं च ॥ समाश्रिता लोकमिमं परचयंति सम्यक्पुरुषानरेन्द्र ५९ नराधिपश्चाप्यनुशिष्यमेदिनी दमेन सत्येन च सौहृदेन ॥ महद्भिरिष्टा क्रतुभिर्महायशा
स्त्रिविष्टपे स्थानमुपैति शाश्वतम् ६० स एव मुक्तोऽगिरसा कौसल्यो राजसत्तमः ॥ प्रयत्नात्कृतवान्वीरः प्रजानां परिपालनम् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनपर्वणि आंगिरसवाक्ये अष्टपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पार्थिवेन विशेषेण किं कार्यमवशिष्यते ॥ कथं र
क्ष्योजनपदः कथं जेयाश्च शत्रवः १ कथं चारं प्रयुंजीत वर्णान्विश्वासयेत्कथम् ॥ कथं भृत्यान्कथं दारान्कथं पुत्रांश्च भारत २ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजवृत्तं महाराज जृ
णुष्व अवहितोऽखिलम् ॥ यत्कार्यं पार्थिवेनादौ पार्थिवप्रकृतेन वा ३ आत्मा जेयः स दाराज्ञाततो जेयाश्च शत्रवः ॥ अजितात्मानरपतिर्विजयेत कथं रिपून् ४ एता
वानात्मविजयः पंचवर्गविनिग्रहः ॥ जितेन्द्रियो नरपतिर्वाधितुं शक्योदरीन् ५ न्यसेत गुल्मान् दुर्गेषु संघौचकुरु नंदन ॥ नगरोपवने चैव पुरोद्याने पुचैव ह ६ सं
स्थानेषु च सर्वेषु पुरेषु नगरेषु च ॥ मध्ये च नरशार्दूलतथाराजनिवेशने ७ प्रणिधींश्च ततः कुर्याज्जिडां धवधिराकृतीन् ॥ पुंसः परीक्षितान् प्राज्ञान् क्षुत्पिपासाश्रमक्ष
मान् ८ अमात्येषु च सर्वेषु मित्रेषु विविधेषु च ॥ पुत्रेषु च महाराज प्रणिदध्यात्समाहितः ९

मिकिमेतैरिति वादिनमेकांगवीरं ५७ । ५८ समाश्रिताराजानमिति शेषः ५९ । ६० । ६१ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
एवं राज्ञां महात्म्यं श्रुत्वा तत्कर्तव्यं पृच्छति पार्थिवेनेति १ भृत्यादीनपिकथं प्रयुंजीत विश्वासयेत्वेति योज्यं २ पार्थिवेन पृष्ठव्यं न राजा पार्थिवप्रकृतेन वा विजातीयेनापितत्कार्यकारिणा प्रहितेनेति पा
ठात्तरं ३ आत्मा चित्तं ४ पंचवर्गः श्रोत्रादिः ५ गुल्मान् रक्षिणः पत्नीन् संघौसीमांते ६ संस्थानेषु कोष्ठपालाद्युपवेशनस्थानेषु मध्येऽन्तःपुरे ७ प्रणिधीन् चारान् ८ प्रणिदध्याद्भुतचारान् प्रियुंज्यात् ९

१० आपणेषुविहारेषुसमाजेषुचामिषुपु
समासुराजसंसरु आवसयेषुतत्रतत्रमहतांशुहेषु १२ विचिनुयाद्विष्णुयात् १३ १४ १५ तैर्ह्यरभूतैस्तान्द्वारैरुत्पत्तयसंक्षेपाद्विष्णुपैःसहसंधिकुर्यात् १६ पूर्वापकारिणः पूर्वदुष्टादित्यपक्ष
ताभ्यश्चाहययाऽनुगृहीतास्तेपूर्वापकारवन्तस्तान् १७ तत्रापि विशेषमाह यदिति १८ यात्रायांयदीच्छास्यात्तर्हिदुर्बलत्वादिनाविज्ञातंशुंमत्येवयात्रामाज्ञापयेदित्युत्तरेणसंबंधः यात्रायाया
दविज्ञातमितिपाठेदुर्बलंशुमुद्दिश्यतेनाविज्ञातंयथास्यात्तथायात्रायायावितियोजना अनाक्रंदंवित्रहीनं अनंतरंयंयजनहीनं व्यासक्तमन्येनयुद्धंकुर्वीतं प्रमत्तमनवहितम् १९ विधानंरक्षणंरक्ष

पुरेजनपदेचैवतथासामंतराजसु ॥ यथानविधुरन्योन्यंप्रणिधेयास्तथाहिते १० चारांश्चविद्याप्रहिताम्परेणभरतर्षभ ॥ आपणेषुविहारेषुसमाजेषुचामिषुपु
११ आरामेषुतथोद्यानेपंडितानांसमागमे ॥ देशेषुचत्वरैचैवसभास्वावसथेषुच १२ एवंविचिनुयाद्राजापरचारंविचक्षणः ॥ चोरेहिविदितेपूर्वहितंभवतिपा
डव १३ यदातुहीनंनृपतिर्विद्यादात्मानमात्मना ॥ अमात्यैःसहसंमन्यकुर्यात्संधिवलीयसा १४ अज्ञायमानेहीनत्वेसंधिकुर्यात्परेणवे ॥ लिप्सुर्वाकंचिदेवार्थ
त्वरमाणोविचक्षणः १५ गुणवंतोमहोत्साहाधर्मज्ञाभ्याधवश्चये ॥ संदधीतनृपस्तैश्चराष्ट्रंभरणपालयन् १६ उच्छिद्यमानमात्मानंज्ञात्वा राजामहामतिः ॥ पू
र्वापकारिणोहन्त्याल्लोकद्विष्टाश्चसर्वशः १७ योनोपकर्तुंशक्रोतिनापकर्तुंमहीपातिः ॥ नशक्यरूपश्चोद्धर्तुमुपेक्ष्यस्तादृशोभवेत् १८ यात्रायांयदिविज्ञातमनाक्रं
दमनंतरं ॥ व्यासक्तंचप्रमत्तंचदुर्बलंचविचक्षणः १९ यात्रामाज्ञापयेदरिःकल्यणपुष्टबलमुखी ॥ पूर्वकृत्वाविधानंचयात्रायानगरेतथा २० नचवश्योभवे
दस्यनृपोयश्चातिवीर्यवान् ॥ हीनश्चबलवीर्याभ्यांकर्षयंस्तत्परोवसेत् २१ राष्ट्रंचपीडयेत्स्यशस्त्राग्निविषमूर्छनैः ॥ अमात्यवल्हमानांचविवादास्तस्यकारयेत्
२२ वर्जनीयंसदायुद्धंराज्यकामेनधीमता ॥ उपायैस्त्रिभिरादानमर्थस्याहवृत्पतिः २३ सखिनतुप्रदानेनभेदेनचनराधिप ॥ यदर्थंशक्रुयात्प्राप्तुंतेनतुष्ये
तपंडितः २४ आददीतवलिंचापिप्रजाभ्यःकुरुनंदन ॥ सषड्भागमपिप्राज्ञस्तासामेवाभिमुत्तये २५ दशधर्मगतेभ्योयद्वसुबल्लपमेवच ॥ तदाऽऽददीतसह
सापौराणारक्षणायवे २६ यथापुत्रास्तथापौत्राद्रष्टव्यास्तेनसंशयः ॥ भक्तिश्चैषानकर्तव्याव्यवहारेप्रदर्शिते २७ श्रोतुंचैवभ्यसेद्राजाप्राज्ञान्सर्वार्थदर्शि
नः ॥ व्यवहारेषुसततंतत्रराज्यंप्रतिष्ठितम् २८

णादिसामग्रीसंपादनम् १० कर्षयन्वीर्यवंतं तत्परःकर्षणपरः २१ कर्षणमेवाह राष्ट्रंचेति कारयेद्व्यादिद्वारा २२ २३ बलिनोराष्ट्रंकर्षेदुर्बलस्ततःसात्वेनार्थयथावत्प्राप्तुंशक्रुयातेनपु
ष्येत् भवद्विर्मेतोवार्पिकःकरोनग्राह्योमयाचमवताराष्ट्रंनोपहंतव्यमितिसात्वं । मह्यंमामद्वयंदेयंतेनाहंशमिष्येदित्युक्तयाऽर्थप्रदानं । भेदेनराजामात्यान्भेदयित्वा राज्ञःस्वोपरिप्रमाणस्याविघ्ना
दिकंवाकर्तव्यमित्यादिना । क्षीणःप्रबलेनसहैवैरचेत्संघामंविनाएवमुपायत्रयेणस्वार्थसाधयंदित्यर्थः २४ प्रजाभ्यःस्वाभ्यः २५ दशधर्मगतामत्तोन्मत्तादयस्तेभ्योदंष्ट्रेभ्योयद्वसुबल्लपमेवच
णारक्षणायभवति अदंढितास्तेपुरंवाधेरत्रितिभावः २६ भक्तिःस्वीयत्वेनहृदयमपारि २७ व्यवहारेष्वभिप्रत्यार्थवाक्यविचारेषु विषयेषुराजामाज्ञान्पंडिताभ्यसेत् २८

आकरेस्वर्णाद्युत्पत्तिस्थाने । लवणेतपुत्पत्तिस्थाने । शुल्केधान्यादिविक्रयस्थाने । तरेनदीसंतरणे । नागबलेहस्तिष्ये । एतेपुस्तानेभ्यायव्ययविचारार्थममात्यादयसेत् १९ । ३० । ३१ । ३२
३३ । ३४ घोषान्वनस्यान्मार्गेषुराजपथेषुन्यसेत् । शाखानगराणिमहानगरस्थोपनगराणि ३५ येदिति धनिकादीन्द्रुमेषुप्रवेशयेदित्यर्थः ३६ अभिहारंसमीपमानयनं दहेत् परेषां तन्मामूदिति
३७ उपजपेत्प्रवेशयेत्तद्वारादाहयेत् ३८ संक्रमानवतरणार्थान्यसेत् । जलंतदाकादिस्थंविस्त्रावयेत्तद्वयोर्गंधापीकृपादिस्थंद्रुमेषुद्विधादिनानाशयेत् ३९ तदात्वेनवर्तमानकाले आयतीभिश्च
तरकालेषुच अपवर्गेतृतीया सर्वदामित्रकार्योपस्थितेऽपितद्विहायेत्यर्थात् आजौपरस्यशत्रोःप्रतीघातंहंतांभूम्यनंतरंनिकटदेशवासिनंतच्छत्रुमाश्रित्यनिवसेत् अयमर्थः । स्वराष्ट्रेयन्मुख्यंस्था
नंतदाकम्यवसनशत्रोःशत्रुभिःसर्वदास्नेहेकृत्वातद्वलेनशत्रून्स्वराष्ट्रादूरं कुर्यादिति ४० दुर्गाणांक्षुद्रदुर्गाणांपरेषामाश्रयोमामूदितिमूलच्छेदंकुर्यात् ४१ । ४२ 'प्रगंडीःकारयेत्सम्यक्प्राप्तुंयसं
आकरेलवणेशुल्केतरेनागबलेतथा ॥ न्यसेदमात्या नृपतिःस्वाप्तान्वापुरुषान्हितान् २९ सम्यग्दंडधरोनित्यंराजाधर्ममवाप्नुयात् ॥ नृपस्यसततंदंडःसम्यग्धर्मः
प्रशस्यते ३० वेदेदेदांगवित्प्राज्ञःसुतपस्वीनृपोभवेत् ॥ दानशीलश्चसततंयज्ञशीलश्चभारत ३१ एतेगुणाःसमस्ताःस्युर्नृपस्यसततंस्थिराः ॥ व्यवहारलोपे
नृपतेःकुतःस्वर्गःकुतोयशः ३२ यदातुपीडितोराजामवेद्राज्ञावलीयसा ॥ तदाऽभिसंश्रयेद्दुर्गं बुद्धिमान्पृथिवीपतिः ३३ विधावाकम्यमित्राणिविधानमुपकल्पयेत् ॥
सामभेदान्विरोधार्थंविधानमुपकल्पयेत् ३४ घोषान्वसेतमार्गेषुग्रामानुत्थापयेदपि ॥ प्रवेशयेच्चतान्सर्वान्शाखानगरकेष्वपि ३५ येगुप्ताश्चैवदुर्गाश्चदेशा
स्तेषुप्रवेशयेत् ॥ धानिनोबलमुख्याश्चसांत्वयित्वापुनःपुनः ३६ तस्याभिहारंकुर्याच्चस्वयमेवनराधिपः ॥ असंभवेप्रवेशस्यदहेद्वावाग्निनाभृशम् ३७ क्षेत्रस्थे
षुचसस्येषुशत्रोरुपजपेत्रान् ॥ विनाशयेद्वातत्संधिवलेनाथस्वकेनवा ३८ नदीमार्गेषुचतथासंक्रमानवसादयेत् ॥ जलंविस्त्रावयेत्सर्वमविस्त्राव्यंचद्रुपयेत् ३९
तदात्वेनायतीभिश्चनिवसेद्भूम्यनंतरम् ॥ प्रतीघातंपरस्याजौमित्रकार्येऽप्युपस्थिते ४० दुर्गाणांचाभितोराजामूलच्छेदंप्रकारयेत् ॥ सर्वेषांक्षुद्रदुर्गाणांचैत्यवृ
क्षान्विवर्जयेत् ४१ प्रवृद्धानांचवृक्षाणांशाखांप्रच्छेदयेत्तथा ॥ चैत्यानांसर्वथात्याज्यमपिपत्रस्यपातनम् ४२ प्रगंडीःकारयेत्सम्यक्काशजननीस्तदा ॥ आ
पूरयेच्चपरिखांस्थाणुनक्रझपाकुलम् ४३ संकटद्वारकाणिस्थुरुच्छासार्थपुरस्यच ॥ तेषांचद्वारवह्निःकार्यासर्वात्मनाभवेत् ४४ द्वारेषुचगुरुण्येवयंत्राणि
स्थापयेत्सदा ॥ आरोपयेच्छतग्रीश्चस्वाधीनानिचकारयेत् ४५ कष्टानिचामिहार्याणितथाकृपांश्चखानयेत् ॥ संशोधयेत्तथाकृपान्कृतपूर्वांपयोर्धिमेः ४६ वृण
च्छन्नानिवेश्मानिपंकेनाथप्रलेपयेत् ॥ निहरेच्चवृणंमासिचैत्रेवह्निभयात्तथा ४७ नक्तमेवचभक्तानिपाचयेत्नराधिपः ॥ नादिवाज्यालयेदग्निर्वर्जयित्वाऽग्निहोत्रिकम् ४८
त्रिवर्गकम् । योवेतिपुरुषव्याघ्रसमुंकेपृथिवीभिमाय' इतिप्राचापाठः तद्याख्यानंचतदीयमेव । 'संचारोयप्रलोकानांदूरादेवावबुध्यते । प्रगंडीसाचविज्ञेयाबाहिःप्राकारसंज्ञिता । प्रणिधिस्तत्रयत्ने
नकर्तव्योभूतेमिच्छता । सखाकाशरक्षीतिशुच्यतेशाखकोविदैः' इतितांश्चतुर्दिशुकारयेदित्यर्थः पाङ्गुण्यंसंधिविग्रहादि । त्रिवर्गःस्थानबुद्धिज्ञयरूपोवा । अरिमित्रोदासीनरूपोवा ।
मंत्रोत्साहप्रभुशक्तिरूपोवा । भूमिमित्रहिरण्यादिरूपोवा । धर्मार्थकामरूपोवा । उत्तरार्थःस्पष्टः । प्रगंडीर्दुर्गप्राकारभित्तिगूराणामुपवेशनस्थानानि । आकाशजननीस्तत्रैवैकपक्षायांभित्ति
तत्रस्थानारक्षणभूतायांवाह्यार्थदर्शनार्थानिशुश्रूषिष्ठद्राणि यद्वाराआग्नेयाखगुलिकाःप्रतिप्यंते । स्थानवःसगूलाः येपुनतन्निदीयतेनर्कामक्षयते ४९ संकटद्वारकाणिसुखद्वाराणिते
पाचद्वारवत्तुकिःकार्या तेषांचाचारवदुसिरितिपाठेआचारवाग्निःशिष्टैर्गुभिःकार्या ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४८ कर्मारोहकारादिस्तच्छाला । अरिष्टमुक्तिकाग्रहंतद्रूपानुशालासु । अंतर्विधेयः आच्छादितः कर्तव्यः महादंडोवधः ९० चाक्रिकानुशाकटिकान् कुशीलवान् फाललेखान् कीनाशानितिया
वद ९१ तीर्थेषु मन्त्रादिष्वष्टादशसुवाग्व्याख्यातेषु ९२ । ५३ । ५४ प्रतोलीरथ्या निष्कुटानि गृहाराणां ९५ । ५६ वर्णिनलिखकानां । 'वर्णास्याहोसकेचित्रकारेऽपि ब्रह्मचारिणि' इति मेदिनी

कर्मारिष्टशालासु ज्वलेदग्नेः सुरक्षितः ॥ गृहाणि च प्रवेश्यांतर्विधेयः स्यादुताशनः ४९ महादंडश्च तस्य स्याद्यस्याग्निर्वैदिवाभवेत् ॥ प्रवोषयेदथैव चरक्षणार्थं पुर
स्य च ५० भिक्षुकांश्चाक्रिकांश्चैव क्लीबोन्मत्तान् कुशीलवान् ॥ बाह्यान्कुर्यान्नरश्रेष्ठदोषाय स्युर्हितेऽन्यथा ५१ चत्वरेष्वथ तीर्थेषु सभास्वावसथेषु च ॥ यथार्थवर्णं प्र
णिधिकुर्यात्सर्वस्य पार्थिवः ५२ विशालान् राजमार्गांश्च कारयित्वा तनराधिपः ॥ प्रपाश्वविषणांश्चैव यथोद्देशं समावेशेत् ५३ भांडागारायुधागाराण्योधागारांश्च सर्वशः ॥
अश्वागारान् गजागारान् वलाधिकरणानि च ५४ परिखाश्चैव कौरव्यप्रतोलीनिष्कुटानि च ॥ न जातव्यः प्रपश्येत्तु गृहमेतदुधिष्ठिर ५५ अर्थसंनिचयंकुर्याद्राजाप
रवलादितः ॥ तैलं वसामधुघृतमौषधानि च सर्वशः ५६ अंगारकुशमुंजानां पलाशशरवर्णिनाम् ॥ यवसेधनदिग्धानां कारयित्वा च संचयान् ५७ आयुधानां च सर्वेषां
शक्त्यष्टिप्रासवर्मणाम् ॥ संचयानेव मार्दानां कारयित्वा तनराधिपः ५८ औषधानि च सर्वाणि मूलानि च फलानि च ॥ चतुर्विधांश्चैव दान्यैः संगृहीयाद्विशेषतः ५९ न
टांश्च नर्तकांश्चैव भलान्मायाविनस्तथा ॥ शोभयेयुः पुरस्वरं मोदयेयुश्च सर्वशः ६० यतः शंका भवेच्चापि भृत्यतोऽथापि मंत्रितः ॥ पौरेभ्यो नृपतेर्वापि स्वाधीनान्कार
यित्तान् ६१ कृते कर्मणिराजेंद्रपूजयेद्दनसंचयैः ॥ दानेन च यथोर्हणसां त्वेन विविधेन च ६२ निर्वेदयित्वा तु परं हत्वा वा कुरुनंदन ॥ ततो नृणो भवेद्राजा यथाशास्त्रेने
दर्शितम् ६३ राज्ञा सत्तैरक्ष्याणितानि चैव निबोधमे ॥ आत्माऽमात्याश्च कोशाश्च दंडो मित्राणि चैव हि ६४ तथा जनपदाश्चैव पुरं च कुरुनंदन ॥ एतत्सप्तात्मकं रा
ज्यं परिपाल्यं प्रयत्नतः ६५ पादुण्यं च त्रिवर्गं च त्रिवर्गपरमं तथा ॥ यो वेति पुरुषव्याघ्रसंभुक्ते पृथिवीमिमाम् ६६ पादुण्यमिति यः प्रोक्तं तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ संधा
नासनमित्येव यात्रासंधानमेव च ६७ विगृह्यासनमित्येव यात्रासं परिगृह्य च ॥ द्वैधीभावस्तथाऽन्येषां संश्रयोऽथ परस्य च ६८ त्रिवर्गश्चापि यः प्रोक्तस्तमिहैकमनाः
शृणु ॥ क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गः परमस्तथा ६९ धर्मश्चार्थश्च कामश्च सेवितव्योऽथ कालतः ॥ धर्मेण च महीपालश्चिरं पालयते महीम ७० अस्मिन्नर्थे च श्लोकौ द्वौ
गीतावंगिरसास्वयम् ॥ यादवीपुत्रमद्रं तेतावपि श्रोतुमर्हसि ७१ कृत्वा सर्वाणिकार्याणि सम्यक्संपाल्यमोदिनीम् ॥ पालयित्वा तथा पौरान् परत्र सुखमेधते ७२ किं
तस्य तपसाराज्ञः किंच तस्याध्वरैरपि ॥ सुपालितप्रजोयः स्यात्सर्वधर्मविदेवसः ७३

यवसंधासः दिग्धानां विपाकबाणानां । 'विम्वो विपाकबाणे स्यात्' इति मेदिनी ५७ । ५८ चतुर्विधान् विषालव्यरोगकृत्वा हरान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ अस्थाने कोपेन परस्य निर्वेदस्ताडनं
वाकृतं चेत्तं दानमनादिना पुनस्तत्समीकर्तव्यमित्याह निर्वेदयित्वेति ६३ । ६४ । ६५ । ६६ संधानासनं संविहृत्वाऽवस्थितिः यात्रासंधानं यानम् ६७ विगृह्यैवैरं कृत्वाऽवस्थानं विग्रहः ।
यात्रासं परिगृह्याऽऽसनेन तत्रोर्ध्वपदं नार्थयानं प्रदर्श्य स्वस्थानेऽवस्थानम् ६८ द्वैधीभाव उभयसंधिकरणं परस्याऽन्यस्याश्च यो दुर्गादेर्भद्रा राजस्य वा ६९ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

अत्राध्यायं केचित्समापयन्ति । दंडेति इदं द्वयं समस्ते च व्यवस्ते च तत्र केन कस्य किं कियत इति प्रश्नत्रयम् ७४ दंडनीत्याः सकाशाद् राज्ञां प्रजानां च यन्महाभाग्यं तच्छृणु ७५ तत्र दंडनीत्या राजा स्वर्गा
दिकंप्राप्नोति राज्ञां च दंडनीतिः कृतादीन् जनयति तादुभौ च प्रजानां क्षेमं जनयत इत्युत्तरमाह दंडनीतिरित्यादिना स्वधर्मेभ्यः स्वधर्मार्थं अधर्मेभ्य इति पंचमी ७६ असंकरे तद्रूपे क्षेमे ७७ स्वाम्ये
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दंडनीतिश्च राजा च समस्तौ तावुभावपि ॥ कस्य किं कुर्वतः सिध्येत न मे ब्रूहि पितामह ७४ ॥ भीष्म उवाच ॥ महाभाग्यं दंडनीत्याः सिद्धैः श
ब्दैः सहेतुकेः ॥ शृणु मे शंस तो राजन यथावदिह भारत ७५ दंडनीतिः स्वधर्मेभ्यश्चातुर्वर्ण्यं नियच्छति ॥ प्रयुक्ता स्वामिना सम्यग्धर्मेभ्यो नियच्छति ७६ चातुर्व
र्ण्यं स्वकर्मस्थे मर्यादानां संकरे ॥ दंडनीतिः कृते क्षेमे प्रजानां कुतो भये ७७ स्वाम्ये प्रयत्नं कुर्वति त्रयो वर्णायथाविधि ॥ तस्मादेव मनुष्याणां सुखं विद्धि समाहितम्
७८ कालो वा कारणं राज्ञो राजा वा कालकारणम् ॥ इति ते संशयो माम्भूद्राजा कालस्य कारणम् ७९ दंडनीत्यां यदाराजा सम्यक्कात्स्न्येन वर्तते ॥ तदा कृतयुगं नाम का
लसृष्टं प्रवर्तते ८० ततः कृतयुगे धर्मो नाधर्मो विद्यते कचित् ॥ सर्वेषामेव वर्णानां धर्मो रमते मनः ८१ योगक्षेमाः प्रवर्तते प्रजानां नात्र संशयः ॥ वैदिकानि च
सर्वाणि भवंत्यपि गुणान्युत ८२ ऋतवश्च सुखाः सर्वे भवंत्युत निरामयाः ॥ प्रसीदंति नराणां च स्वरवर्णमनांसि च ८३ व्याधयो न भवंत्यत्र नाल्पायुर्दृश्यते नरः ॥ वि
धवान् भवंत्यत्र कृपणो न तु जायते ८४ अकृष्टपच्यपृथिवी भवंत्योषधयस्तथा ॥ त्वक्पत्रफलमूलानि वीर्यवति भवंति च ८५ नाधर्मो विद्यते तत्र धर्म एव तु केवलम् ॥ इति
कार्तियुगाने तान् धर्मान् विद्धि युधिष्ठिर ८६ दंडनीत्यां यदाराजा त्रीनंशानुवर्तते ॥ चतुर्थं शसुत्सृज्य तदा त्रेता प्रवर्तते ८७ अशुभस्य चतुर्थांशं स्त्रीनिंशानुवर्तते ॥
कृष्टपच्यैव पृथिवी भवंत्योषधयस्तथा ८८ अर्धे त्यक्वा यदाराजानीत्यर्धमनुवर्तते ॥ ततस्तु द्वापरं नाम सकालः संप्रवर्तते ८९ अशुभस्य द्वावर्धं द्वावंशावनुवर्तते ॥
कृष्टपच्यैव पृथिवी भवंत्यर्धफला तथा ९० दंडनीतिपरित्यज्य यदा कात्स्न्येन भूमिपः ॥ प्रजाः क्लिश्नात्ययोगेन प्रवर्तते तदा कलिः ९१ कलावधर्मो भूयिष्ठधर्मो भवति न क
चित् ॥ सर्वेषामेव वर्णानां स्वधर्मोऽन्यवते मनः ९२ शूद्राभैः क्षेणर्जावति ब्राह्मणाः परिचर्यया ॥ योगक्षेमस्य नाशश्च वर्तते वर्णसंकरः ९३ वैदिकानि च कर्माणि भवंति विगु
णान्युत ॥ ऋतवो न सुखाः सर्वे भवंत्यामयिनस्तथा ९४ नृसंति च मनुष्याणां स्वरवर्णमनांस्युत ॥ व्याधयश्च भवंत्यत्र म्रियंते च गतायुषः ९५ विधवाश्च भवंत्यत्र नृशं
सा जायते प्रजा ॥ कचिद्वर्षति पर्जन्यः कचित्सस्यं प्ररोहति ९६ रसाः सर्वे क्षयं याति यदानेच्छति भूमिपः ॥ प्रजाः संरक्षितुं सम्यग्दंडनीतिं समाहितः ९७ राजा कृतयुगस्य
प्रात्रेतायाद्वा परस्य च ॥ युगस्य च चतुर्थस्य राजा भवति कारणम् ९८ कृतस्य करणाद्वा राजा स्वर्गमत्यंतमश्नुते ॥ त्रेतायाः करणाद्वा राजा स्वर्गनात्यंतमश्नुते ९९ प्रवर्त
नाद्वा परस्य यथाभागमुपाश्नुते ॥ कलेः प्रवर्तनाद्वा राजा पापमत्यंतमश्नुते १०० ततो वसति दुष्कर्मानरकेशाश्च तीः समाः ॥ प्रजानां कल्मषे मग्नोऽकीर्तिपापं च विंदति १०१
स्वास्थ्येतामिति तस्मात्क्षेमाख्यादसंकरात् ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१

१०२ सीमंतकरीव्यवस्थापिका ३ । ४ । १०९ ॥ इति शांतिपर्व ० रा० भी० मा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ केनेति वंदनीति सस्यकप्रयोज्यकेन वृत्तेन वर्ततेति प्रश्नः ॥ १ ॥ पट्टत्रिंशत्
 वृत्तसंख्याको धर्मचर्चादिगुणगणः सचप्रत्येके केकैकगुणयोगात्पट्टत्रिंशत्पदैरकटुकतादिभिः संयुतः अतएव गुणोपेतः यान्गुणान्धर्मादीन् कुर्वन्गुणं कल्याणमवाप्नुयात्सोऽयं पट्टत्रिंशत्को गणस्त्वया
 श्रोतव्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ अकटुको रागद्वेषहीनः धर्मान्सर्वीश्वरेत् १ आस्तिकः परलोककामुकः सन्नस्त्रेहं कुर्यान्नृपो भाविना २ अनुशंसोऽनिष्टुरः सन्नर्थमर्जयेत् ३ अनुद्धतो धर्माधिवा नाशयन्का
 ममिन्द्रियप्रीतिचरेत् ४ ॥ ३ ॥ अकृपणोऽदीनः ५ अविकल्थनः श्लाघाहीनः ६ । ७ अनिष्टुरः सद्यः ८ ॥ ४ ॥ आर्यत्वं जानन्संभिकुर्यात् ९ वंघ्रुत्वं जानन्विग्रहं न कुर्यात् १० इति सर्वगुणोपेतो
 वंदनीति पुरस्कृत्य विजानन्क्षत्रियः सदा ॥ अनवाप्तं चलिप्सेत लब्धं च परिपालयेत् १०२ लोकस्य सीमंतकरीमर्यादालोकभाविनी ॥ सम्यङ्गीतादंडनीति
 र्यथामातायथापिता ३ यस्यां भवंति भूतानि तद्विद्धि मनुजर्षभ ॥ एष एव परो धर्मो यद्राजादंडनीतिमान् ४ तस्मात्कौरव्यधर्मेण प्रजाः पालयनीतिमान् ॥ एवं
 वृत्तः प्रजारक्षन् स्वर्गजेताऽसि दुर्जयम् १०५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 केन वृत्तेन वृत्तज्ञवर्तमानो महीपतिः ॥ सुखेनार्थान्सुखोदकानि हच प्रेत्य चाप्नुयात् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अयं गुणानां पट्टत्रिंशत्पट्टत्रिंशद्गुणसंयुतः ॥ यान्गुणां
 स्तु गुणोपेतः कुर्वन्गुणमवाप्नुयात् २ चरेद्धर्मानकटुको मुंचेत्स्नेहं न चास्तिकः ॥ अनुशंसश्चरेदर्थचरेत्काममनुद्धतः ३ प्रियं ब्रूयादकृपणः शूरः स्यादविकल्थनः ॥
 दातानापात्रवर्षी स्यात्प्रगल्भः स्यादनिष्टुरः ४ संदधीत न चानार्यैर्विगृहीयान्न वंघ्रुभिः ॥ नाभक्तं चारयेच्चारं कुर्यात्कार्यमपीडया ५ अर्थं ब्रूयात्तत्र चासत्सु गुणान्
 ब्रूयात्तत्र चात्मनः ॥ आदद्यात्तत्र साधुभ्यो नासत्पुरुषमाश्रयेत् ६ नापरीक्ष्य न येदंडं न च मंत्रं प्रकाशयेत् ॥ विसृजेन्न च लुब्धेभ्यो विश्वसेत्रापकारिषु ७ अनीपुर्गुं
 सदारः स्याच्चोक्षः स्यादघृणी नृपः ॥ स्त्रियः सेवेत नात्यर्थं मृष्टं भुंजीत नाहितम् ८ अस्तब्धः पूजयन्मान्यान्गुरुन्सेवेदमायया ॥ अर्चयेद्देवान दंभेन श्रियमिच्छेद्
 कुत्सिताम् ९ सेवेत प्रणयं हित्वा दक्षः स्यान्न त्वकालवित् ॥ सांत्वयेन्न च मोक्षाय अनुगृह्यन्न चाक्षिपेत् १० प्रहरेन्न त्वं विज्ञाय हत्वा शत्रून् शोचयेत् ॥ क्रोधं कुर्यान्न चा
 कस्मान्मृदुः स्यान्नापकारिषु ११ एवं चर स्वराज्यस्थो यदि श्रेय इहेच्छसि ॥ अतोऽन्यथानरपतिर्भयमृच्छत्यनुत्तमम् १२ इति सर्वान्गुणानेतान् यथोक्तान्यो
 नुवर्तते ॥ अनुभूयेह मद्राणि प्रेत्य स्वर्गे महीयते १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इदं वचः शांतनवस्य शुश्रुवान्युधिष्ठिरः पांडवमुख्यसंवृतः ॥ तदा वंदं चेपितामहं
 नृपो यथोक्तमेतच्च कारुण्डिमान् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६९ ॥

गुणोपेत्यः अभक्तमलप्राप्तं पुष्कलाद्रदश्चरान्कुर्यात् ११ अपीडयन्मक्तं दद्यात् १२ ॥ ५ ॥ साधुत्वेन परीक्ष्यार्थं प्रयोजनं ब्रूयात् १३ श्रोतार उपहसिष्यंतीति ज्ञात्वाऽऽत्मनो गुणान्न ब्रूयात् १४
 १५ ॥ ६ ॥ २० ॥ ७ ॥ २१ चोक्षः शुद्धः २२ । २३ ॥ ८ ॥ २८ ॥ ९ ॥ प्रणयं न व्रतां हित्वा धारयित्वा हित्वेति धाजोरूपम् २९ । ३० न वमोक्षाय फलं विसृजेन्न वसां त्वयेदित्यर्थः ३१
 ३२ ॥ १० ॥ अविज्ञाय शत्रूं दोषं चेति शेषः ३३ न शोचयेच्छत्रुबन्धनां शोकमपनुदेत् ३४ अकस्मात्कारणं विना ३५ । ३६ ॥ ११ ॥ अनुत्तमं महतरम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ पांडवमुख्यः पांडुपुत्रे
 र्मादिभिः संवृतो गुप्तः ॥ १४ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥

कथमिति बहूनां प्रजानां परिपालनं कथं स्यादिति चिंता आभिः सपर्वबंधस्तेन नमुपपत्तेनापराधोतिनाम्यथा करोति धर्मव्यवहारनिर्णयादौ पट्टत्र्यं कथं स्यादिति प्रश्नः १ उत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते समा
 सेनेवेति २ रामद्वेषहीनो ब्राह्मणान् पुरस्कृत्य व्यवहारनिर्णयं कुर्वन् धर्मेऽपि नापराधोतीति द्वितीयस्योत्तरमाह धर्मे निष्ठानिति चतुर्थः ३ । ४ । ५ । ६ विपक्षे दोषमाह कामेति ७ आद्यस्योत्तर
 माह मास्मेत्यादिना साधुन्सर्वत्र कार्येषु नियोज्यस्वयं नाधिवंधेन पुज्यत इत्यर्थः ८ अयोगेन योग इष्टप्राप्तिस्तदभावेन ९ बलीराजदेवं तदेव सस्यादेः पठांशस्तेन बलिपथेन शुक्तेन शृङ्गेन गणनाद न

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं राजा प्रजारक्षन्नाधिवंधेन युज्यते ॥ धर्मे च नापराधोति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ समासेनैव ते राजन् धर्मान्वक्ष्यामि शाश्व
 तान् ॥ विस्तरेणैव धर्मानां न जातु त्वं तमवाप्नुयात् २ धर्मे निष्ठान् श्रुतवतो देवव्रतसमाहितान् ॥ अर्चयित्वा यजेथास्त्वं गृहगुणवतो द्विजान् ३ प्रत्युत्थायोपसंगृह्य
 चरणावभिवाद्य च ॥ अथ सर्वाणि कुर्वीथाः कार्याणि स पुरोहितः ४ धर्मकार्याणि निर्वर्त्य मंगलानि प्रयुज्य च ॥ ब्राह्मणान्वाचयेथास्त्वमर्थसिद्धिजयाशिषः ५ आ
 जेवन च संपन्नो भूत्वा बुद्ध्या च भारत ॥ यथार्थं प्रतिगृहीयात्कामक्रोधौ च वर्जयेत् ६ कामक्रोधौ पुरस्कृत्य योऽर्थराजाऽनुतिष्ठति ॥ न स धर्मन चाप्यर्थं प्रतिगृह्णा
 ति बालिशः ७ मास्म लुब्धांश्च मूर्खांश्च कामार्थं च प्रयुज्य ॥ अलुब्धान्बुद्धिसंपन्नान्सर्वकर्मसु योजयेत् ८ मुखो ह्यधिकृतोऽर्थेषु कार्याणामविशारदः ॥ प्रजाः
 क्रिशात्ययोगेन कामक्रोधसमन्वितः ९ बलिपथेन शुक्तेन दंडेनाथापराधिनाम् ॥ शास्त्रानीतेन लिप्सेथावेतनेन धनागमम् १० दापयित्वा करं धर्म्यं राष्ट्रं नीत्याय
 थाविधि ॥ तथैतं कल्पयेद्वाजायोगक्षेममतां द्रितः ११ गोपायितारं दातारं धर्मनित्यमतां द्रितम् ॥ अकामद्वेषसंयुक्तमनुरज्यंति मानवाः १२ मास्म लोभेनाध
 र्मेण लिप्सेथास्त्वं धनागमम् ॥ धर्मार्थावधुवौ तस्य यो न शास्त्रपरो भवेत् १३ अर्थशास्त्रपरो राजा धर्मार्थान्नाधिगच्छति ॥ अस्थाने चास्य तद्रितं सर्वमेव विनश्यति
 १४ अर्थमूलोऽपि हिंसां च कुरुते स्वयमात्मनः ॥ करैरशास्त्रदष्टैर्हि मोहात्संपीडयन् प्रजाः १५ ऊर्ध्वार्द्धं ह्युद्योधे न्वाः क्षीरार्थं निलभेत्पयः ॥ एवं राष्ट्रमयोगेन पी
 डितं न विवर्धते १६ यो हि दोग्ध्रीमुपास्ते च स नित्यं विंदते पयः ॥ एवं राष्ट्रमुपायेन भुंजानो लभते फलम् १७ अथ राष्ट्रमुपायेन भुज्यमानं सुरक्षितम् ॥ जनयत्यतु
 लां नित्यं कोशवृद्धिं युधिष्ठिर १८ दोग्ध्रीधान्यं हिरण्यं च महीराज्ञा सुरक्षिता ॥ नित्यं स्वेभ्यः परेभ्यश्च तृतामातायथापयः १९ मालाकारोपमो राजन्भवमां गारि
 कोपमः ॥ तथा युक्ताश्चिरं राज्यं भोक्तुं शक्यसि पालयन् २० परचक्राभियानेन यदि ते स्याद न क्षयः ॥ अथ साम्रैव लिप्सेथाधनमब्राह्मणेषु यत् ११ मास्म ते ब्राह्मणं
 दृष्ट्वा धनस्थं प्रचलेन्मनः ॥ अंत्यायामप्यवस्थायां किमु स्फीतस्य भारत २२ धनानि तेभ्यो दद्यास्त्वं यथा शक्तियथा हतः ॥ सांत्वयन्परिरक्षेत्स्वर्गमाप्स्यसि दुर्जयम् २३

धिकेनेत्यर्थः । 'शुकं पृताम्लनिष्ठुरे' इति मेदिनी वेतनेन पथिरक्षितैर्वणिर्मर्यदंतं ब्राह्मणेन संवाधनं तेन च धनागमं लिप्सेतराजा १० धान्यादेः पठांशे दत्ते शेषेण प्रजानां यदिवार्थिको घ्रासो न भ
 वेत्तदाराजैव तासां योगक्षेमं कल्पयेदित्याह दापयित्वेति ११ । १२ । १३ धर्मसहितानर्थान् धर्मार्थान् १४ । १५ अर्थमूलोऽर्थार्थं प्रजाः पीडयन्नात्मानमेव हि न स्तीत्युक्तं तत्र दृष्टांतमाह
 ऊर्ध्वदिति १६ । १७ । १८ दोग्ध्रीपूरयिषी १९ आंगारिकं गालकतां २० । २१ । २२ । २३

म.भा.टी. २४ यथायुक्तं केन प्रकारेणाऽऽहितः २५ । २६ योदयांकुते तं धर्मं न्यते इति योजना २७ अंतं यातनामो गानिष्कृति २८ । २९ स्वाष्टिः स्वधीतिः सुतपा इति क्रमेण गृहस्थव्रतचारिवानप्रसव
 ॥६२॥ एवं धर्मेण वृत्तेन प्रजास्त्वं परिपालय ॥ स्वतं पुण्यं यशो नित्यं प्राप्स्यसे कुरु नंदन २४ धर्मेण व्यवहारेण प्रजाः पालय पांडव ॥ युधिष्ठिर यथा युक्तो नाधिवंधेन योक्ष्य
 से २५ एष एव परो धर्मो यद्वा जारक्षति प्रजाः ॥ भूतानां हि यदा धर्मो रक्षणं परमादया २६ तस्मादेवं परं धर्मं न्यते धर्मकोविदाः ॥ यो राजारक्षणे युक्तो भूतेषु कुरु
 ते दयाम् २७ यदहा कुरुते पापमरक्षन् भयतः प्रजाः ॥ राजा वर्षसहस्रेण तस्यां तमधिगच्छति २८ यदहा कुरुते धर्मं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ दशवर्षसहस्राणित
 स्य भुंक्ते फलं दिवि २९ स्वाष्टिः स्वधीतिः सुतपालो कान्जयति यावतः ॥ क्षणेन तान्वाप्नोति प्रजाधर्मेण पालयन् ३० एवं धर्मं प्रयत्नेन कौतेय परिपालय ॥ ततः
 पुण्यफलं लब्ध्वा नाधिवंधेन योक्ष्यसे ३१ स्वर्गलोके सुमहतीं श्रियं प्राप्स्यसि पांडव ॥ असंभवश्च धर्माणामीदृशानामराजसु ३२ तस्माद्वा जैवनान्योस्ति यो धर्म
 फलमाप्नुयात् ॥ सराज्यं धृतिमान् प्राप्य धर्मेण परिपालय ॥ इंद्रं तर्पय सोमेन कामैश्च सुहृदोजनान् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि
 एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ य एव तु स तोरक्षेद स तश्च निवर्तयेत् ॥ स एव राजा कर्तव्यो राजन राजपुरोहितः १ अत्राप्युदाहरंतीमि
 मिति हासं पुरातनम् ॥ पुरुवरस एलस्य संवादं मातरि श्वनः २ ॥ पुरुवर उवाच ॥ कुतः खिद्राह्णो जातो वर्णाश्चापि कुतस्त्रयः ॥ कस्माच्च भवति श्रेष्ठस्तन्मे व्या
 ख्यातुमर्हसि ३ ॥ मातरि श्वोवाच ॥ ब्राह्मणो मुखतः सृष्टो ब्रह्मणो राजसत्तम ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियः सृष्ट ऊरुभ्यां वैश्य एव च ४ वर्णानां परिचर्यार्थं त्रयाणां भरतर्षभ ॥
 वर्णश्चतुर्थः संभूतः पद्भ्यां शूद्रो विनिर्मितः ५ ब्राह्मणो जायमानो हि पृथिव्या मनुजायते ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां धर्मकोशस्य गुप्तये ६ अतः पृथिव्या यंतारं क्षत्रियं दंड
 धारणे ॥ द्वितीयं दंडमकरोत्प्रजानां मनुगुप्तये ७ वैश्यस्तु धनधान्येन त्रान्वर्णान् विभृयादिमान् ॥ शूद्रो ह्येतान् परिचरेदिति ब्रह्मानुशासनम् ८ ॥ एल उवाच ॥
 द्विजस्य क्षत्रबंधोर्वाक्यस्येयं पृथिवी भवेत् ॥ धर्मतः स्नेहवित्तेन सम्यग्वायो प्रचक्ष्वमे ९ ॥ वायु उवाच ॥ विप्रस्य सर्वमेवैतद्वर्त्किंचिज्जगतीगतम् ॥ ज्येष्ठेनाभेज
 नेने हतद्धर्मकुशलाविदुः १० स्वमेव ब्राह्मणो भुंक्ते स्वं वस्ते स्वं ददाति च ॥ गुरुर्हि सर्ववर्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च वै द्विजः ११ पत्यभावे यथैव स्त्रीदेवरंकुरुते पतिम् ॥ एष
 ते प्रथमः कल्प आपद्यन् यो भवेदतः १२ यदि स्वर्गं परं स्थानं स्वधर्मपरिमार्गसि ॥ यत्किंचिज्जयसे भूमिं ब्राह्मणाय निवेदय १३ श्रुतवृत्तोपपन्ना यधर्मज्ञाय तपस्वि
 ने ॥ स्वधर्मपरितृप्ता यो न वित्तपरो भवेत् १४ यो राजानं न येद्बुद्ध्या सर्वतः परिपूर्णया ॥ ब्राह्मणो हि कुले जातः कृतप्रज्ञो विनीतवान् १५ श्रेयो नयति राजानं
 ब्रुवंश्चित्रां सरस्वतीम् ॥ राजा चरति यं धर्मं ब्राह्मणेन निदर्शितम् १६
 धर्मानुशासनं नीलकंठीये भारतभावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ यदिति निवर्तयेद्वाज्याहूरीकारयेत् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१० । १८ । १९ । २० । २१ छायायामिति उष्णजं शीतजं च भयं छायादिनाद्यादिना च नश्यति शब्दादिना चरमते अराजकमयकांतस्तु कुप्रापि सुखं न लभते इति श्लोकद्वयतात्पर्यम् २९ । २३
 अतएवमतोऽभयदानमेव मुख्यं दानं तदा तैर्वादि रूप एवेत्याह द्वाभ्यां अभयस्येति २४ । २५ । २६ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

शुश्रूषुरनहंवादी क्षत्रधर्मव्रते स्थितः ॥ तावता सत्कृतः प्राज्ञश्चिरं यशसि तिष्ठति १७ तस्य धर्मस्य सर्वस्य भागी राजपुरोहितः ॥ एवमेव प्रजाः सर्वाराजानमभिसंश्रि
 ताः १८ सम्यग्मृताः स्वधर्मस्थानकुतश्चिद्रयान्विताः ॥ राष्ट्रे चरंति यं धर्मं राजा साध्वभिरक्षिताः १९ चतुर्थं तस्य धर्मस्य राजा भागं तु विदति ॥ देवामनुष्याः
 पितरोगंधर्वोरगराक्षसाः २० यज्ञमेवोपजीवन्ति नास्ति चेष्टमराजके ॥ ततोदत्तेन जीवन्ति देवताः पितरस्तथा २१ राजन्येवास्य धर्मस्य योगक्षेमः प्रतिष्ठितः ॥
 छायायामप्सु वा यौ च सुखमुष्णेऽधिगच्छति २२ अग्नौ वाससि सूर्ये च सुखं शीतेऽधिगच्छति ॥ शब्दे स्पर्शे रसे रूपांश्च चरमते मनः २३ तेषु भोगेषु सर्वेषु न भीतो
 लभते सुखं ॥ अभयस्य हि यो दाता तस्यैव सुमहत्फलं २४ न हि प्राणसमं दानं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ इंद्रो राजाय मोराजाधर्मो राजा तथैव च २५ राजा विभर्ति रूपा
 नि राजा सर्वमिदं धृतम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजा पुरोहितः कार्यो भ
 वेद्विद्वान्बहुश्रुतः ॥ उभौ समीक्ष्य धर्मार्थावप्रमेयावन्तरम् १ धर्मात्मा मंत्रविद्ये पाराज्ज्ञा राजन पुरोहितः ॥ राजा चैव गुणोपेपां कुशलं तेषु सर्वशः २ उभौ प्रजावर्ध
 यतो देवान्सर्वान्सुतान्पितृन् ॥ भवेयातां स्थितौ धर्मेश्रद्धेयो सुतपस्विनौ ३ परस्परस्य सुहृदो विहितौ समचेतसौ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्य समानात्प्रजासुखमवाप्नुयात् ४
 विमाननात्परोरेव प्रजानश्येयुरेव हि ॥ ब्रह्मक्षत्रं हि सर्वेषां वर्णानां मूलमुच्यते ५ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ एलकश्यपसंवादं तन्निबोध युधिष्ठिर ६
 ॥ एल उवाच ॥ यदा हि ब्रह्म प्रजहाति क्षत्रं क्षत्रं यदा वा प्रजहाति ब्रह्म ॥ अन्वग्वलंकृतमेऽस्मिन् भजंते तथा वर्णाः कृतमेऽस्मिन् प्रियंते ७ ॥ कश्यप उवाच ॥ वृद्धं
 राष्ट्रं क्षत्रियस्य भवति ब्रह्मक्षत्रं यत्र विरुद्धचतीह ॥ अन्वग्वलंकृतस्य वस्तु जंते तथा वर्णं तत्र विदंति संतः ८ नैषां ब्रह्मचवर्धते नोत्पन्नानगर्गरोमय्यते नोजयंते ॥
 नैषां पुत्रावेदमधीयते च यदा ब्रह्मक्षत्रियाः संत्यजंति ९ नैषामर्थो वर्धते जातु गेहेनाधीयते सुप्रजानो यजंते ॥ अपध्वस्ता दस्युभूता भवंति ये ब्राह्मणान्क्षत्रियाः संत्य
 जंति १० एतौ हि नित्यं संयुक्ता वितरेतरधारणे ॥ क्षत्रं वै ब्रह्मणो योनिर्योनिः क्षत्रस्य वै द्विजाः ११

राज्ञेति अप्रमेयौ गहनौ अनंतरं शीघ्रमेव पुरोहितः कार्यो भवेत् १ धर्मात्मेति धर्मसाधकः २ । ३ । ४ । ५ । ६ ब्रह्मकर्म क्षत्रं कर्तुं अनुपश्चात्प्रकाशमानं बलमन्वग्वलंकृतं यथा स्यात्तथाऽस्मिन् ब्रह्म
 प्रान्यतरस्मिन् कृतमेव भजंते किं क्षत्रेण ब्रह्मवलंबवस्तु तत्र ब्रह्मणा क्षत्रमित्यर्थः ७ वृद्धं क्षत्रं क्षत्रं कर्तुं तत्र क्षत्रे संतो वर्णविदंति ब्राह्मणानामवमंतां म्लेच्छजातीयोऽयं राजेत्यनुमानाज्जानंति यथोक्तं ।
 भोगेन ज्ञायते कर्मकर्मणा ज्ञायते जनिः इति ८ अपध्वस्ताः संकरजा इव कंसादिवत् सार्धः श्लोकः ९ । १० । ११

अभिप्रपन्नावन्योन्यशरणौ सत्रशरणं ब्रह्मतपस्यति ब्रह्मशरणं सत्रं जयतीति भावः ११ अत्र ब्रह्मसत्रयोर्विधौ संप्रपन्नाविषया १२ मधुसूतं अश्वदुःखं पापं नरकम् १३ नक्षत्रियं ब्रह्मब्राह्मण जातिर्ब्रह्मचारीचरणात् अधीतशास्त्रातः अपेतः दस्युर्निवारितः सन् ब्रह्मणिवेदे ऽध्येतव्ये प्राणरक्षणमिच्छेत् रक्षितुरभावात्तदा देवस्तत्र आश्रयतो वर्पति तत्र वर्षमत्यंतं दुर्लभमित्यर्थः दुःसहाः मारी दुर्भिक्षादयः । अत्र ब्रह्मचारीनाश्रयत इति च पाठे ब्रह्मचरणादपेतत्वाद्ब्रह्मचारीवेदाध्ययनगम्यः सन् प्राणमिच्छेत्तर्हि तत्र आश्रयतो ऽपि न वर्षतीति योज्यं १५ स्त्रियं ब्रह्माणं वा ऽपि हत्वा ऽनुवादं प्रशंसां १६ रुद्रो हिंस्रः देवो राजा रुद्रं कलिं १७ । १८ कुतो राज्ञो रुद्रत्वमिति पृष्ठे आह आत्मेति मानवानां हृदये य आत्मा जीवो ऽस्ति स एव रुद्रः संहर्ता भवति । यथा च ग्रहा विष्टस्य शरीरे देहस्वामिनः स्वं न भवति किंतु तदानीं तद्देहस्यैव स्वमेवं रुद्रावेशकाले नृपस्य शरीरं रुद्रमेव भवतीत्यर्थः । ननु कुतः शांतस्यात्मनो रुद्रत्वमत आह वातेति यथा उत्पातवात आकाशोत्पत्त्या आकाशोत्पत्त्या मेघदेवतामित

उभावेतौ नित्यमभिप्रपन्नौ संप्रापतुर्महर्तृसंप्रतिष्ठा ॥ तयोःसंधिर्भिद्यतेचेत्पुणस्ततःसर्वंभवति हि संप्रमूढम् १२ नात्रपारंलभतेपारगामीमहागाभेनौखिसंप्रप
न्ना ॥ चातुर्वर्ण्यंभवति हि संप्रमूढं प्रजास्ततःक्षयसंस्थाभवांति १३ ब्रह्मवृक्षोरक्ष्यमाणोमधुहेमचवर्षति ॥ अरक्षमाणःसततमधुपापंचवर्षति १४ नब्रह्मचारीच
रणादपेतोयदाब्रह्मब्रह्मणित्राणमिच्छेत् ॥ आश्चर्यतोवर्षतितत्रदेवस्तत्राभीक्ष्णंदुःसहाश्वाविशंति १५ स्त्रियंहत्वाब्राह्मणंवाऽपिपापःसभायांयत्रलभतेनुवादम् ॥
राज्ञःसकाशेनविभेतिचापिततोभयंविद्यतेक्षत्रियस्य १६ पापैःपापेक्रियमाणेहिचैलततोरुद्रो जायते देवेषु ॥ पापैःपापाःसंजनयंतिरुद्रंततःसर्वान्सा
ध्वसाधून्दिनस्ति १७ ॥ ऐलउवाच ॥ कुतोरुद्रःकीदृशोवापिरुद्रःसत्त्वैःसत्त्वंदृश्यतेवध्यमानम् ॥ एतत्सर्वंकश्यपमेप्रचक्ष्वकुतोरुद्रो जायते देवेषु
१८ ॥ कश्यपउवाच ॥ आत्मारुद्रोहृदयेमानवानांस्वंस्वंदेहंपरदेहंचहंति ॥ वातोत्पातैःसदृशरुद्रमाहुर्देवैर्जीमूतैःसदृशरूपमस्य १९ ॥ ऐलउवाच ॥
नवैवातःपरिवृणोतिकश्चिन्नजीमूतोवर्षतिनापिदेवः ॥ तथायुक्तोदृश्यतेमानुषेषुकामद्वेषादध्यतेमुह्यतेच २० ॥ कश्यपउवाच ॥ यथैकगेहेजातवेदाः
प्रदीप्तःकृत्स्नंग्रामंदहतेचत्वरंवा ॥ विमोहनंकुरुतेदेवेषुततःसर्वेस्पृशतेपुण्यपापैः २१

स्ततोऽनयतिगर्जेत्यतिविद्युदशनिवारीणिचतत आविर्भावयत्येवमात्मोत्थितंजीवमात्मोत्थिताः कामक्रोधादयः सर्वहिंस्रं कारयन्तीत्यर्थः १९ इदमाक्षिपति नवाइति यथाआकाशेनयुक्तास्ततः
पृथग्भूताःधातोमेवाश्रमेधमवर्तकदेवताचमन्यक्षेणशास्त्रज्ञानेनचट्टयन्तेनैर्वज्जीवोवातदभिभावकः कामादिर्वापुषकृष्टयतोक्तिस्वात्मन्येवबह्व्योष्यवत्कामद्वेषोवर्तेतेतौचैतस्यसंबंधकौमोहकोचमवत
इत्यर्थः २० अत्रोत्तरमाह यथेति यथाऽल्पोऽपिवाहिरधिकमधिकंकाष्ठमारमुषारुह्यकृत्स्नंग्रामंदहतितप्रनकेवलंकाष्ठानांदाहकृत्स्नंनापिकाष्ठान्यनुषारुह्यस्याग्नेः किंतुतदुभयसंघातस्यैव । तत्रा
पिविवेकेक्रियमाणेवन्देरेकोपाध्यावेशाद्दाहकृत्स्नं । एवमात्मानमारुह्याहंकारवद्विः कामक्रोधादिवातेरुदीपितोरुद्रत्वंप्रतिपद्यते । तत्राश्वोदहत्येषांसिपचन्तीतिवदहंकारेणकृतमात्मन्युपचयं
तेमोहातेनचसर्वजगदसंगमपिजलवद्रन्त्यायेनगुण्येषापैश्वर्यंस्पृश्यते तत्त्वालोचनेस्त्वसंगपवास्मेत्यर्थः २१

॥२३॥

अत्रशंकतेयदीति अपुण्यपापमप्यात्मानंयदिविशेषात्क्रियमाणेषापेनिमित्तमूतसतिदहःपार्षदंहात्मकंषांपंगालनताडनादिदुःखंकर्तृस्पृशतेमोहादितिव्रवीषितर्हिपुण्यकरणंपापवर्जनंचशास्त्रचो
दितंनृयेवस्यात् । आत्मनिवास्तवदुःखाभावस्यसिद्धत्वात्तदर्थंसाधनोपादानंव्यर्थस्यादितिभावः २२ आत्माहंकारयोर्मिश्रिभावादहंकारगतदुःखमात्मनिप्रतीयतेऽतोऽहंकारत्यागान्नकिंचि
दात्मनोदुःखमस्तीत्युत्तरयति असंयोगादिति २३ अहंकारादीनधिष्ठानमृतआत्माभूमित्पूर्वादिवदसंगएवसन्धारयतुप्रकाशयतु वाय्वंबुवच्चालयतुस्वसतया आप्याययतुवाक् स्तत्रात्मनःसंबो
धोऽहंकारधर्मेणरुद्रत्वेनातआत्मारुद्रइत्युक्तमप्युक्तमित्याक्षेपः २४ तत्त्वदृष्टायद्यप्येवमेवतथाऽपि ऐहिकामुष्मिकव्यवहारदृष्ट्याऽस्त्येवात्मनोरुद्रत्वमित्युत्तरयति एवमस्मिन्नित्यादिना

ऐलउवाच ॥ यदिदंढःस्पृशतेऽपुण्यपापं पापं पापे क्रियमाणे विशेषात् ॥ कस्य हेतोः सुकृतं नाम कुर्याद्दुष्कृतं वा कस्य हेतोर्न कुर्यात् २२ ॥ कश्यप उवाच ॥ असंशो
गात्पापकृतामपापांस्तुल्योदंढःस्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केनार्द्रं दह्यते मिश्रभावात् मिश्रः स्यात्पापकृद्भिः कथंचित् २३ ॥ ऐलउवाच ॥ साध्वसाधून्धारयतीह स
मिः साध्वसाधून्स्तापयतीह सूर्यः ॥ साध्वसाधून्श्चापि वातीह वायुरापस्तथा साध्वसाधून्पुनन्ति २४ ॥ कश्यप उवाच ॥ एवमस्मिन्वर्तते लोक एष नामुत्रैवं वर्तते रा
जपुत्र ॥ प्रेत्यैतयोरंतरावान्विशेषो यो वै पुण्यं चरते यश्च पापम् २५ ॥ पुण्यस्य लोको मधुमान्मृता र्चिर्हिरण्यज्योतिरमृतस्य नाभिः ॥ तत्र प्रेत्य मोदते ब्रह्मचारी न त
त्र मृत्युर्न जरा नो तदुःखम् २६ ॥ पापस्य लोको निरयोऽप्रकाशो नित्यं दुःखं शोकभूयिष्ठमेव ॥ तत्रात्मानं शोचति पापकर्माबद्धीः समाप्रतपन्नप्रतिष्ठः २७ ॥ मिथो भेदा
द्ब्राह्मणक्षत्रियाणां प्रजादुःखं दुःसहं चाविशन्ति ॥ एवं ज्ञात्वा कार्य एवेह नित्यं पुरोहितो नैकविद्यो नृपेण २८ ॥ तंचैवान्वभिषिचेत्तथा धर्मो विधीयते ॥ अग्रं हि ब्राह्मणः
प्रोक्तं सर्वस्यैवेह धर्मतः २९ ॥ पूर्वं हि ब्रह्मणः सृष्टिरिति ब्रह्मविदो विदुः ॥ ज्येष्ठेनाभिजनेनास्य प्राप्तं पूर्वं यदुत्तरम् ३० ॥ तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च ब्राह्मणः प्रसूताग्रभुक् ॥
सर्वश्रेष्ठं विशिष्टं च निवेद्य तस्य धर्मतः ३१ ॥ अवश्यमेव कर्तव्यं राज्ञा बलवताऽपि हि ॥ ब्रह्मवर्धयति क्षत्रं क्षत्रतो ब्रह्मवर्धते ॥ एवं राज्ञा विशेषेण पूज्या वै ब्राह्मणाः सदा
३२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध ० ऐलकश्यपसंवादे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ योगक्षेमो हिराष्टस्य राजन्यायत उच्य
ते ॥ योगक्षेमो हिराज्ञो हि स मायतः पुरोहिते १ यत्रादृष्टं भयं ब्रह्म प्रजानां शमयत्युत ॥ दृष्टं च राजा बाहुभ्यां यद्राज्यं सुखमेधते २ अत्राप्युदाहरंती मतिहासपुरा
तनम् ॥ मुचुकुंदस्य संवादां राज्ञो वैश्रवणस्य च ३ मुचुकुंदो विजित्ये मां पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ जिज्ञासमानः स्वबलमुपेयादलकाधिपम् ४

एवंपदं रूपोऽर्थः अस्मिन्प्रत्यगात्मनि लोके लोकावयवतद्दत्तिलोको दर्शनं तत्र विषये वर्तते सिद्धांतोऽस्ति न त्वमुत्र परलोकविषये एवं दर्शनं वर्तते किं तर्ह्यमुत्र वर्तते यः पापं चरते यश्च पुण्यमेतयोः प्रेत्य मरणानं तरं विशेषोऽस्ति स चांतरावान्तिरोहितः शास्त्रैकगम्ये धर्माधर्मफले इत्यर्थः २९ शास्त्रमेवाह द्वाभ्यां पुण्यस्येति २९ । २७ प्रकृतमनुसरति भिष्यति नैकवियो बहव्यः २८ हंपुरोहितं वृत्त्वा अनुपश्वादात्मानं राज्ञेऽभिषिचेत् २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७ ॥ योगेति १ अदृष्टमना दृष्ट्यादिजं ब्रह्म ब्राह्मणः दृष्टं परचक्रादिजम् २ । ३ । ४

अमृजदतिमृष्टवान् आज्ञापितवानितियावत् ५ । १ तस्यमुचुकुंदस्य पंथानंगतिमार्गमविदत्तज्ञातवान् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अनिर्दिष्टमीश्वरेणाननुज्ञातंविदधामिद

ततोवैश्रवणोराजाराक्षसानमृजतदा ॥ तेबलान्यवमृद्वंतमुचुकुंदस्यनैऋताः ५ सहन्यमानेसैन्येस्वेमुचुकुंदोनराधिपः ॥ गर्हयामासविद्वांसंपुरोहितमरिंदमः ॥
६ ततउग्रंतपस्तस्वावसिष्ठोधर्मवित्तमः ॥ रक्षांस्युपावधीतस्यपंथानंचाप्यविदत् ७ ततोवैश्रवणोराजामुचुकुंदमदर्शयत् ॥ वध्यामानेषुसैन्येषुवचनंचेदमब्रवीत्
॥ धनदुवाच ॥ बलवंतस्त्वयापूर्वैराजानःसपुरोहिताः ॥ नचैवंसमवर्तंतयथात्वमिहवर्तसे ९ तेखल्वपिठतास्त्राश्वबलवंतश्चभूमिपाः ॥ आगम्यपर्युपासंते
मामीशंसुखदुःखयोः १० यद्यस्तिबाहुवीर्येतेतददर्शयितुमर्हसि ॥ किंब्राह्मणबलेनत्वमतिमात्रंप्रवर्तसे ११ मुचुकुंदस्ततःक्रुद्धःप्रत्युवाचधनेश्वरम् ॥ न्यायपूर्व
मसंरब्धमसंभ्रांतमिदंवचः १२ ब्रह्मक्षत्रमिदंसृष्टमेकयोनिस्वयंभुवा ॥ पृथग्बलविधानंतन्नलोकंपरिपालयेत् १३ तपोमंत्रबलंनित्यंब्राह्मणेषुप्रतिष्ठितम् ॥ अथ
बाहुबलंनित्यंक्षत्रियेषुप्रतिष्ठितम् १४ ताभ्यांसंभूयकर्तव्यंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तथाचमांप्रवर्तंतर्किगर्हस्यलकाधिप १५ ततोऽब्रवीद्वैश्रवणोराजानंसपुरो
हितम् ॥ नाहंराज्यमनिर्दिष्टंकस्मैचिद्विदधाम्युत १६ नाच्छिदेचाप्यनिर्दिष्टमितिजानीहिपार्थिव ॥ प्रशाधिपृथिवीकृत्स्नामदत्तामखिलांमिमाम् ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाचमुचुकुंदोमहीपतिः १७ ॥ मुचुकुंदउवाच ॥ नाहंराज्यंभवदत्तंभोक्तुमिच्छामिपार्थिव ॥ बाहुवीर्यार्जितंराज्यमश्रीयामितिकामये १८ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोवैश्रवणोराजाविस्मयंपरमंययौ ॥ क्षत्रधर्मस्थितंदृष्ट्वामुचुकुंदमसंभ्रमम् १९ ततोराजामुचुकुंदःसोऽन्वशासद्वसुंधराम् ॥ बाहुवीर्यार्जितांसम्यक्क्षत्रधर्ममनु
व्रतः २० एवंयोधर्मविद्राजाब्रह्मपूर्वंप्रवर्तते ॥ जयत्यविजितामुर्वीयशश्चमहदश्रुते २१ नित्योदकीब्राह्मणःस्यान्नित्यशस्त्रश्चक्षत्रियः ॥ तयोर्हिसर्वमायतंयत्किं
चिज्जगतीगतम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिमुचुकुंदोपाख्यानेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यया
वृत्त्यामहीपालोविवर्धयतिमानवान् ॥ पुण्यांश्चलोकान्जयतितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ दानशीलोभवेद्राजायज्ञशीलश्चभारत ॥ उपवासतपः
शीलःप्रजानांपालनेरतः २ सर्वाश्चैवप्रजानित्यंराजाधर्मेणपालयन् ॥ उत्थानेनप्रदानेनपूजयेच्चापिधार्मिकान् ३ राज्ञाहिपूजितोधर्मस्ततःसर्वत्रपूज्यते ॥ य
द्यदाचरतेराजातत्प्रजानांस्मरोचते ४ नित्यमुद्यतदंडश्चभवेन्मृत्युरिवारिषु ॥ निहन्यात्सर्वतोदस्यून्नकामात्कस्यचिक्षमेत् ५ यंहिधर्मंचरंतीहप्रजाराज्ञासुर
क्षिताः ॥ चतुर्थतस्यधर्मस्यराजाभारतविदति ६ यदधीतेयददातियज्जुहोतियदर्चाति ॥ राजाचतुर्थभाक्तस्यप्रजाधर्मेणपालयन् ७

वामि १६ नाच्छिदेनहरामिच अखिलांखिलरहितां १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
एवंकृतपुरोहितोराजाकथंप्रजावृद्ध्यापरलोकंजयेदितिपृच्छति ययेति १ तत्रप्रजावृद्धिप्रकारमाह दानेति २ उत्थानेननित्योद्योगेन ३ राज्ञापरलोकजयप्रकारमाह यंहिति ४ यदधीतेब्राह्मणादिः ५

विपक्षेदोषमाह यद्राष्ट्रेइति अकुशलमितिच्छेदः ८ नृणांसोऽनृतवाक्च यत्कर्मकरोतितस्यकर्मणःसर्वयत्ततोभूयोवापापमाप्नोतीत्यन्येआहुर्निश्चयस्त्वधर्ममित्यर्थः ९ अशक्तेनराज्ञाउपजीवतोषनोप
जीविनोवणिजादेः सार्धः १० । ११ । १२ । १३ । १४ नाहमिति अत्रराज्येषुपुण्यस्यचतुर्थांशःपापस्यत्वर्धकृत्स्नंवालभ्यतइतिपापाधिकयाद्धर्मोनास्तीत्यर्थः १५ । १६ । १७ आनृशंस्यपरदुः

यद्राष्ट्रेऽकुशलंकिंचिद्राज्ञोरक्षयतःप्रजाः ॥ चतुर्थतस्यपापस्यराजाभारतविदति ८ अप्याहुःसर्वमेवेतिभूयोऽर्थमितिनिश्चयः ॥ कर्मणःपृथिवीपालनृशंसोऽनृत
वागपि ९ तादृशात्किल्बिषाद्राजाशृणुयेनप्रमुच्यते ॥ प्रत्याहर्तुमशक्यंस्याद्धनंचोरैर्हंतंयदि ॥ तत्स्वकोशात्प्रदेयंस्यादशक्तेनोपजीवतः १० सर्ववर्णःसदारक्ष्यं
ब्रह्मस्वंब्राह्मणायथा ॥ नस्थेयंविषयेतेनयोऽपकुर्याद्विजातिषु ११ ब्रह्मस्वेरक्ष्यमाणेतुसर्वंभवतिरक्षितम् ॥ तस्मात्तेषांप्रसादेनकृतकृत्योभवेन्नृपः १२ पर्जन्यमि
वभूतानिमहाद्भुममिवद्विजाः ॥ नरास्तमुषजीवंतिनृपंसर्वार्थसाधकम् १३ नहिकामात्मनाराज्ञासततंकामबुद्धिना ॥ नृशंसेनाऽतिलुब्धेनशक्यंपालयितुंप्रजाः
१४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ नाहंराज्यसुखान्वेषीराज्यमिच्छाम्यपिक्षणम् ॥ धर्मार्थोचयेराज्यधर्मश्चात्रनविद्यते १५ तदलंममराज्येनयत्रधर्मो नविद्य
ते ॥ वनमेवगमिष्यामितस्माद्धर्मचिकीर्षया १६ तत्रमेध्येष्वरण्येषुन्यस्तदंडोजितेंद्रियः ॥ धर्ममाराधयिष्यामिमुनिर्भूलफलाशनः १७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
वेदाहंतवयाबुद्धिरानृशंस्योऽगुणैवसा ॥ नचशुद्धानृशंसेनशक्यंराज्यमुपासितुम् १८ अपितुत्वांमृदुप्रज्ञमत्यार्यमतिधार्मिकम् ॥ क्लीबधर्मघृणायुक्तंनलोकोबहुम
न्यते १९ वृत्तंतुस्वमपेक्षस्वपितृपैतामहोचितम् ॥ नैवराज्ञांतथावृत्तंयथात्वंस्थातुमिच्छसि २० नहिवैकुण्ठसंसृष्टमानृशंस्यमिहास्थितः ॥ प्रजापालनसंभूत
माप्ताधर्मफलंहासि २१ नह्येतामाशिषंपांडुर्नचकुंतीत्वयाचत ॥ तथैतत्प्रज्ञयातातयथाचरसिमेधया २२ शौर्यबलंचसत्यंचपितातवसदाऽब्रवीत् ॥ माहात्म्यंच
महौदार्यंभवतःकुंत्ययाचत २३ नित्यंस्वाहास्वधानित्यंचोभेमानुषदैवते ॥ पुत्रेष्वशासतेनित्यंपितरोदैवतानिच २४ दानमध्ययनंयज्ञंप्रजानांपरिपालनम् ॥
धर्ममेतदधर्मवाजन्मनैवाभ्यजायथाः २५ कालेधुरिचयुक्तानांवहतांभारमाहितम् ॥ सीदतामपिकौंतेयनकीर्तिरवसीदति २६ समंततोविनियतोवहत्यस्खलि
तोहयः ॥ निर्दोषःकर्मवचनात्सिद्धिःकर्मणएवसा २७ नैकांतविनिपातेनविचचारेहकश्चन ॥ धर्मीगृहीवाराजावाब्रह्मचारीयथापुनः २८ अल्पंहिसारभूयिष्ठं
यत्कर्मोदारमेवतत् ॥ कृतमेवाकृताच्छ्रेयो नपापीयोऽस्त्यकर्मणः २९ यदाकुलीनोधर्मज्ञःप्राप्नोत्यैश्वर्यमुत्तमम् ॥ योगक्षेमस्तदाराज्ञःकुशलायैवकल्प्यते ३०

स्वापहा साचात्रराजधर्मेपुदस्युवधप्रधानेष्वगुणैव १८ घृणाकृपा १९ । २० आपासिप्राप्स्यसि २१ । २२ । २३ । २४ एतद्वानादिकंधर्ममधर्मवाधर्म्यमधर्म्यवाऽस्तु तथापितत्कर्तुंजन्मनैवस्वेंजा
तोसि तथाचश्रेयान्स्वधर्मोविगुणइतिन्यायेनतवतंविनागतिर्नास्तीत्यर्थः २५ । २६ समंततइति शिञ्जितोऽश्वोऽपिसम्यग्वहतिकमुत्तमंमानुषइत्यर्थः २७ धर्मीधर्मेवानेकांतविनिपातेनाऽत्यंता
भिनिवेतेनधर्मकश्चिदपिनविचचार नूह्यस्याधर्मस्यापरिहार्यत्वादितिभावः २८ अल्पंदुष्टंहिंसामयत्वातुच्छमपिबहुजमनुषदेतुत्वात्सारभूयिष्ठं २९ ऐश्वर्यसाधिव्याघाधिकारं ३०

प्रतिगृह्णीयाद्दशीतुर्याद ११ । ३९ । ३३ दरिद्रवैद्यतर्पणाद्वादित्राणमहान्वर्मइत्याह यस्मिन्नाति १४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभार
तभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ स्वकर्मणीति १ लक्षणानि शमोदमस्तपःशौचमित्यादीनि २ । १ जन्मकर्मजन्मोचितकर्मतेनविहीनाः ४ बलिकरदानं विधिं

दानेनान्यं वलेनान्यमन्यं सूतयागिरा ॥ सर्वतःप्रतिगृह्णीयाद्राज्यं प्राप्येह धार्मिकः ३१ यंहिवैद्याःकुलेजाताह्यवृत्तिभयपीडिताः ॥ प्राप्यवृत्ताःप्रतिष्ठंतिधर्मः
कोऽभ्यधिकस्ततः ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंतातपरमंस्वर्ग्यंकाततःप्रतिरुत्तमा ॥ किंततःपरमैश्वर्यं ब्रूहिमेयदिपश्यसि ३३ ॥ भीष्मउवाच ॥ यस्मि
न्भयार्दितःसम्यक्क्षेमंविंदस्यपिक्षणम् ॥ सस्वर्गजित्तमोऽस्माकंसत्यमेतद्ब्रवीमि ३४ त्वमेवप्रतिमास्तस्मात्कुरूणांकुरुसतम् ॥ भवराजायजस्वर्गसतो
रक्षास्ततो जहि ३५ अनुत्वांतातजीवंतुसुहृदःसाधुभिःसह ॥ पर्जन्यमिवभूतानिस्वादुदुममिवद्विजाः ३६ घृष्टंशूरं प्रहर्तारमनुशंसंजितेन्द्रियम् ॥ कत्सलंसंविभ
क्तारमुपजीवितितनराः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वकर्म
ण्यपरेयुक्तास्तथैवाऽन्येविकर्मणि ॥ तेषांविशेषमाचक्ष्वब्राह्मणानांपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ विद्यालक्षणसंपन्नाःसर्वत्रसमदर्शिनः ॥ एतेब्रह्मसमा
राजन्ब्राह्मणाःपरिकीर्तिताः २ ऋग्यजुःसामसंपन्नाःस्वेषुकर्मस्ववस्थिताः ॥ एतेदेवसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ३ जन्मकर्मविहीनायेकदर्याब्रह्मबंधवः ॥ एते
शूद्रसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ४ अश्रोत्रियाःसर्वेष्वसर्वेचानाहिताग्रयः ॥ तान्सर्वान्धारमिकोराजाबलिविष्टिचकारयेत् ५ आह्वयकादेवलकानाक्षत्राग्रामया
जकाः ॥ एतेब्राह्मणचांडालामहापथिकपंचमाः ६ ऋत्विक्पुरोहितोमंत्रीडूतोवार्तानुकर्षकः ॥ एतेक्षत्रसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ७ अश्वारोहागजारोहा
रथिनोऽथपदातयः ॥ एतेवैश्यसमाराजन्ब्राह्मणानांभवंत्युत ८ एतेभ्योबलिमादद्याद्दीनकोशोमहीपतिः ॥ ऋतेब्रह्मसमेभ्यश्चदेवकल्पेभ्यएवच ९ अब्राह्मणानां
वित्तस्यस्वामीराजेतिवैदिकम् ॥ ब्राह्मणानांचयेकेचिद्विकर्मस्थामवंत्युत १० विकर्मस्थाश्चनोपेक्ष्याविप्राराज्ञाकथंचन ॥ नियम्याःसंविभज्याश्चधर्मानुग्रहकार
णात् ११ यस्यस्मविषयेराजन्स्तेनोभवतिवैद्विजः ॥ राज्ञएवापराधंतंमन्यंतेतद्विदो जनाः १२ अवृत्त्यायोभवेत्स्तेनोवेदवित्स्त्रातकस्तथा ॥ राजन्सराज्ञाभर्त
व्यइतिवेदविदोविदुः १३ सचेन्नोपरिवर्तेतकृतवृत्तिःपरंतप ॥ ततोनिर्वासनीयःस्यात्तस्माद्देशात्सर्वांधवः १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु
शासनपर्वणिषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केषांप्रभवतेराजावित्तस्यभर्तृर्षभ ॥ कयाचवृत्त्यावर्तेततन्मेब्रूहिपितामह १

विनावेतनंराजसेवा ५ आह्वयकाधर्माधिकारिणः देवलकावेतनेनदेवपूजाकर्तारः महापथिकःसमुद्रेनैयानेनगच्छन् यद्दामहापथिशुल्कग्राहकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
१३ । १४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ केषामिति १

२ । १ । ४ येनब्राह्मणानामपालनेन ५ । ६ । ७ यामकांतरमाविशःमदीयान्भ्यंतस्त्वमाविष्टवानकुतइतिशेषः ८ अविद्वानितिच्छेदः ९ । १० । ११ । १२ नयाचंतीति प्रतिग्रहादिजीविको
॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अब्राह्मणानांवित्तस्यस्वामीराजेतिवैदिकम् ॥ ब्राह्मणानांचयेकेचिद्विकर्मस्थामवंत्युत २ विकर्मस्थाश्चनोपेक्ष्याविप्राराज्ञाकथं
चन ॥ इतिराज्ञापुरावृत्तमभिजल्पंतिसाधवः ३ यस्यस्मविषयेराज्ञःस्तेनोभवतिवैद्विजः ॥ राज्ञएवापराधंतंमन्यंतेकिल्बिषंनृप ४ अभिशस्तमिवात्मा
नमन्यंतेयेनकर्मणा ॥ तस्माद्राजर्षयःसर्वेब्राह्मणानन्वपालयन् ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतंकेकेयराजेनहियमाणेनरक्षसा ६ के
क्यानामधिपतिरक्षोजग्राहदारुणम् ॥ स्वाध्यायेनान्वितंराजन्नरूपेसंशितव्रतम् ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नमेस्तेनोजनपदेनकदर्योनमद्यपः ॥
नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ८ नचमेब्राह्मणोऽविद्वान्ब्रावतीनाप्यसोमपः ॥ नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ९ नानाप्रदक्षिणैर्यज्ञै
र्यजंतेविषयेमम ॥ नाधीतेनाज्वतीकश्चिन्मामकांतरमाविशः १० अधीयंतेऽध्यापयंतियजंतेयाजयंतिच ॥ ददातिप्रतिगृह्णीतिषट्सुकर्मस्ववस्थिताः ११
पूजिताःसंविभक्ताश्चमृदवःसत्यवादिनः ॥ ब्राह्मणामेस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १२ नयाचंतिप्रयच्छंतिसत्यधर्मविशारदाः ॥ नाध्यापयंत्यधीयंतेयजंतेया
जयंतिन १३ ब्राह्मणान्परिरक्षंतिसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ क्षत्रियामेस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १४ कृषिगोरक्षवाणिज्यमुपजीवंत्यमायया ॥ अप्रमत्ताःक्रिया
वंतःसुव्रताःसत्यवादिनः १५ संविभागंदमंशौचंसौहृदंचव्यपाश्रिताः ॥ ममवैश्याःस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १६ त्रीन्वर्णानुपजीवंतियथावदनसूयकाः ॥
ममशूद्राःस्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १७ कृपणानाथवृद्धानांदुर्वलातुरयोपिताम् ॥ संविभक्ताऽस्मिंसर्वेषामामकांतरमाविशः १८ कुलदेशादिधर्माणांप्रथि
तानांयथाविधि ॥ अव्युच्छेत्ताऽस्मिंसर्वेषामामकांतरमाविशः १९ तपस्विनोमेविषयेपूजिताःपरिपालिताः ॥ संविभक्ताश्चसत्कृत्यमामकांतरमाविशः २०
नासंविभज्यभोक्ताऽस्मिन्नाविशामिपरस्त्रियम् ॥ स्वतंत्रोजातुनकीडेमामकांतरमाविशः २१ नाब्रह्मचारीभिक्षावान्निभुर्वाज्ब्रह्मचर्यवान् ॥ अचृत्विजाहुतंनास्ति
मामकांतरमाविशः २२ नावजानाम्यहंवैद्यान्नवृद्धान्नतपस्विनः ॥ राष्ट्रेस्वपतिजागर्मिमामकांतरमाविशः २३ आत्मविज्ञानसंपन्नस्तपस्वीसर्वधर्मवित् ॥ स्वा
मीसर्वस्यराष्ट्रस्यधीमान्ममपुरोहितः २४ दानेनविद्यामभिवांछयामिसत्येनार्थब्राह्मणानांचगुह्या ॥ शुश्रूषयाचापिगुरूनुपैमिनमेभयंविद्यतेराक्षसेभ्यः
२५ नमेराष्ट्रेविधवाब्रह्मबंधुर्नब्राह्मणःकितवोनोतचोरः ॥ अयाज्ययाजीनचपापकर्मानमेभयंविद्यतेराक्षसेभ्यः २६ नमेशस्त्रैरनिर्भिन्नंगान्नेद्यंगुलमंतरम् ॥
धर्मार्थयुध्यमानस्यमामकांतरमाविशः २७ गोब्राह्मणेभ्योयज्ञेभ्योनित्यंस्वस्त्ययंनमम ॥ आशासतेजनाराष्ट्रेमामकांतरमाविशः २८

पायान्निवृत्ताः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ स्वपतिस्वापंडुर्वतिसति २३ । २४ बांछयामिवांछामि २५ । २६ । २७ । २८

२९ अद्यायतात्पर्यसंगृहाति येषामिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति म० शा० राजवर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ व्याख्याता ब्राह्मणस्येति शेषः राजधर्मेणेति शस्त्रधारणादिना वृत्तिर्जीविका आपादिविकर्मस्थोऽपि ब्राह्मणादिर्न राज्ञः पापाय भवतीति भावः । वर्तयेद्ब्राह्मणः १ । ३ केसरिणोऽश्वान् पशून्गोजाविमहिषादीन् कृतान्

राक्षस उवाच ॥ यस्मात्सर्वास्वस्था सुधर्ममेवान्वेक्षसे ॥ तस्मात्प्राप्नुहि कैकेयं हं स्वस्ति व्रजाम्यहम् २९ येषां गोब्राह्मणं रक्ष्यं प्रजारक्ष्याश्च केकय ॥ नरक्षोभ्यो भयंतेषां कुत एव तु पावकात् ३० येषां पुरोगमा विप्रा येषां ब्रह्म परं बलम् ॥ अतिथिप्रियास्तथा पौरास्ते वै स्वर्गजितो नृपाः ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्माद्भिजातीन् रक्षेत ते हि रक्षंति रक्षिताः ॥ आशीरेषां भवेद्राज न राज्ञां सम्यक् प्रवर्तताम् ३२ तस्माद्ब्राह्मणविशेषेण विकर्मस्था द्विजातयः ॥ नियम्याः संविभज्याश्च तदनुग्रहकारणात् ३३ एवं यो वर्तते राजा पौरजानपदेष्विह ॥ अनुभूयेह भद्राणि प्राप्नोतींद्रसलोकताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कैकेयोपाख्याने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्याख्यातारजधर्मेण वृत्तिरापत्सु भारत ॥ कथंस्विद्वैश्यधर्मेण संजीवेद्ब्राह्मणो न वा १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अशक्तः क्षत्रधर्मेण वैश्यधर्मेण वर्तयेत् ॥ कृषिगोरक्ष्यमास्थाय व्यसने वृत्तिसंक्षये २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि पण्यानि विक्रीय स्वर्गलोकां ब्रवीत्यते ॥ ब्राह्मणैर्वैश्यधर्मेण वर्तयन् भरतर्षभ ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुरालवणमित्येव तिलान् केसरिणः पशून् ॥ वृषभान् मधुमांसं च कृतान् च युधिष्ठिर ४ सार्वास्वस्थास्वेता निब्राह्मणः परिवर्जयेत् ॥ एतेषां विक्रयात्तात ब्राह्मणो न रक्षं व्रजेत् ५ अजोऽग्निर्वरुणो मेषः सूर्योऽश्वः पृथिवी विराट् ॥ धेनुर्यज्ञश्च सोमश्च न विक्रेयाः कथंचन ६ पक्वे नामस्य निमयं न प्रशंसंति साधवः ॥ निमयेत्पक्वामेन भोजनार्थाय भारत ७ वयं सिद्धमशिष्यामोभवाम्साधयतामिदम् ॥ एवं संवीक्ष्य निमयन्नाधर्मोऽस्ति कथंचन ८ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराधर्मः सनातनः ॥ व्यवहारप्रवृत्तानां तन्निबोध युधिष्ठिर ९ भवतेऽहं दानं दिंभवानेतत्प्रयच्छतु ॥ रुचितो वर्तते धर्मो न बलात्संप्रवर्तते १० इत्येवं संप्रवर्तते व्यवहाराः पुरातनाः ॥ ऋषीणामितरेषां च साधुचेतदसंशयम् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ तात यदा सर्वाः शस्त्रमाददते प्रजाः ॥ व्युक्ता मंति स्वधर्मेभ्यः क्षत्रस्य क्षीयते बलम् १२ राजा त्राता तु लोकस्य कथंचन स्यात्परायणम् ॥ एतन्मे संशयं ब्रूहि विस्तरेण नराधिप १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दानेन तपसाय ज्ञैरद्रोहेण दमेन च ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः क्षेममिच्छेयुरात्मनः १४ तेषां विवेकबलिनस्तेऽभ्युत्थाय समंततः ॥ राज्ञो बलं वर्धयेयुर्महेंद्रस्येव देवाताः १५

पक्वमन्नम् १ । ५ अजादीनां विक्रयेऽप्यादयो देवता एव विक्रीतास्तत्तथायज्ञियो भवतीत्यर्थः विराट् ब्रूमि इति प्राञ्चः अन्नविक्रयात्पृथिवी विक्रयपारं भवतीति तेषामाशयः पृथिवी विक्रयात्सर्वदेवतासमष्टिरूपो विराट् देवविक्रीतस्तेन तदसंबन्धाद्देवादि रहितो भवतीत्यर्थः ६ पक्वेनामस्य निमये पक्वदो दुष्यति न त्वामद इत्यर्थः ७ इदमप्यपवादति वयमिति ८ । ९ भवतेऽहमिति रुचितः सर्वेऽपि विनिमयायुक्तान् कृत्वा भलो भवत इत्यर्थः १० । ११ प्रजावैश्यशूद्रा इत्याद्याः १२ । १३ क्षीणबलो राजा कपमन्यां छायेतेत्याह ब्राह्मणां दानेनेति १४ । १५

यदि ताः स्पर्धेन्मृतं हि राजा ब्राह्मणानेवाश्रित्य प्रजावशं किमादित्याह ब्राह्मणां राज्ञोऽपीति १६ । १७ कालविशेषे सर्वेषामपि शस्त्रधारणं युक्तमित्याह उन्मर्यादे इति १८ ब्राह्मणान् द्विषतः क्षत्रियस्य ब्रह्मैव परायणमिति प्रश्नपूर्वकमाह अयेत्यादिना १९ नियंतव्यं ब्रह्मणेनेति शेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ सर्वे वर्णे ब्रह्मक्षत्रयोरभिभवे ब्राह्मणार्थं क्षत्रेण मर्त्यमेवेत्याह । ब्रह्मेत्यादिना २५ । २६ । २७ अतीति यज्ञाध्वयनतपोयुक्तानां मननामिषवेशकारिणामप्येक्षया ब्राह्मणार्थं विप्रमाण उत्कृष्टान् लोकानां प्रोतीत्यर्थः २८ एवं पुद्गलधर्मेण २९ नोऽस्मा

राज्ञोऽपि क्षीयमाणस्य ब्रह्मैवाहुः परायणम् ॥ तस्माद्ब्रह्मबलेनैव समुत्थेयं विजानता १६ यदा भुवि जयंती राजाक्षेमं राष्ट्रेऽभिसंदधेत् ॥ तदा वर्णायथाधर्मानि विशेष्युः कथंचन १७ उन्मर्यादे प्रवृत्ते तु दस्युभिः संकरे कृते ॥ सर्वे वर्णान् दुष्येयुः शस्त्रवंतो युधिष्ठिर १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ चेत्सर्वतः क्षत्रं प्रदुष्येद्ब्राह्मणं प्रति ॥ कस्तस्य ब्राह्मणस्त्राता को धर्मः किं परायणम् १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण शस्त्रेण च बलेन च ॥ अमायया मायया चीनयंत व्यतदा भवेत् २० क्षत्रियस्यातिवृत्तस्य ब्राह्मणेषु विशेषतः ॥ ब्रह्मैव संनियंत स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्म संभवम् २१ अजोऽग्निर्वरुणः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं ॥ तेषां सर्वत्र गते जः स्वासु यो निषुशाम्यति ॥ २२ यदा लिनत्ययोऽश्यानमग्निश्चापोऽभिगच्छति ॥ क्षत्रं च ब्राह्मणं द्वेष्टि तदानश्यंति ते त्रयः २३ तस्माद्ब्रह्मणि शाम्यंति क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ समुदीर्णान्यजेयानि ते जांसि च बलानि च २४ ब्रह्मवीर्यं दूभूते क्षत्रवीर्यं च दुर्बले ॥ दुष्टेषु सर्ववर्णेषु ब्राह्मणान्प्रतिसर्वशः २५ ये तत्र युद्धं कुर्वन्ति त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ॥ ब्राह्मणान्परिरक्षंतो धर्ममात्मानमेव च २६ मनस्विनो मन्युमंतः पुण्यश्लोका भवन्ति ते ॥ ब्राह्मणार्थं हि सर्वांश्च शस्त्रग्रहणमिष्यते २७ अतिस्विष्टमधीतानां लोकानां तितपस्विनाम् ॥ अनाशकाभ्योर्विशतां शूरायांति परांगतिम् २८ ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु शस्त्रं गृह्णन्न दुष्यति ॥ एवमेवात्मनस्त्यागान्नायं धर्मो विदुर्जनाः २९ तेभ्यो नमश्च भद्रं च येशरीराणि जुह्वते ॥ ब्रह्मद्विषो नित्यच्छं तस्तेषां नोऽस्तु सलोकता ३० ब्रह्मलोकजितः स्वर्ग्यान्वीरास्तान्मनुरब्रवीत् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथे स्त्राताः पूता भवंत्युत ॥ दुष्टतस्य प्रणाशेन ततः शस्त्रहतारणे ३१ भवत्यधर्मो धर्मो हि धर्माधर्मावुभावपि ॥ कारणादेश कालस्य देशकालः सतादृशः ३२ मैत्राः कूराणि कुर्वंतो जयंति स्वर्गमुत्तमम् ॥ धर्म्याः पापानि कुर्वाणा गच्छंति परमांगतिम् ३३ ब्राह्मणस्त्रिषु कालेषु शस्त्रं गृह्णन्न दुष्यति ॥ आत्मत्राणे वर्णदोषे दुर्दम्यनि यमेषु च ३४ युधिष्ठिर उवाच ॥ अभ्युत्थिते दस्युबले क्षत्रार्थे वर्णसंकरे ॥ संप्रभूतेषु क्षेत्रेषु ययन्योऽभिभवेदली ३५

कमस्तु ३० यथेति ततस्तथा ३१ भवतीति धर्माधर्मौ क्रमादधर्मो धर्मश्च भवतः कारणविशेषात् ३२ मैत्रा उत कपराशरादयः कूराणि सर्पराक्षससत्रादीनि । धर्म्याधर्मादिनपेताः क्षत्रियाः पापा निपरराष्ट्रावमर्दादीनि । अधर्मस्य धर्मत्वे उदाहरणद्वयमुक्तं । इदमेवाऽहिंसारूपधर्माश्रयेऽधर्मरूपमपि भवतीति ज्ञेयं ३३ वर्णदोषे क्षत्रियादिषूपपगामिषुस्तु ३४ दास्युदये सति क्षत्रार्थे प्रजापालननिमित्तं लोकेषु भूतेषु वर्णसंकरेऽन्योन्यं दाराहरणादां प्रवृत्ते सति ययन्योऽक्षत्रियो बलीदस्युनभिभवेत्प्रजाश्च दस्युभ्योरक्षेत्तर्हि सराजा कार्यं कुर्यान्न वा । आर्थस्वाभीचमवेन्न वा आये अक्षत्रियोऽपि मान्यः स्यात् अंत्ये सर्वनाश इत्याह त्रिभिः अभ्युत्थित इति ३५

२६ । ३७ आद्यमेवपक्षमुपादत्ते अपारहस्यादिना ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिशांतिप०रा०नी०भारतमावदीपेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ स्वाम्यमात्यसु
दृक्कोशराष्ट्रदुर्गबलानां सप्तानां राज्यप्रकृतीनां मध्ये स्वाभिरूपाप्रकृतिः कृत्स्नपुरोहितनृपभेदेन त्रिविधा तत्राभ्यर्हितत्वात्प्रथमं पुरोहितस्ततः शेषित्वा राजा च निरूपित इदानीं मृत्विजो निरूपयति
केत्यादिना कसमुत्थाः कस्मिन्निमित्त उदिताः किमेषां कर्तव्यं कर्मैत्यर्थः १ प्रतीति यथायोगशास्त्रे मेत्यादिभिश्चित्तप्रसादनाख्यं प्रतिकर्मविधीयते एवं राजा शांतिकपोष्टिकादिकर्मप्रयोगेण दुष्टा
ख्यं प्रतिकर्म कृत्स्विभिः कर्तव्यं । तत्र पराचारोऽस्त्यंताभियोगेनाचरणमृत्विजां विधीयते कीदृशानां छंदोऋचः साम आदिपद्यायोज्यः श्रुतं भीमांसा तानि विज्ञाय स्थितानां मिति शेषः २ एवं कस

ब्राह्मणो यदिव वैश्यः शूद्रो वाराजसत्तम ॥ दस्युभ्योऽथ प्रजारक्षेदं डधर्मेण धारयन् ३६ कार्यैकुर्यान्न वाकुर्यात्संवार्यो वा भवेन्न वा ॥ तस्माच्छस्त्रं गृहीतव्यमन्यत्रक्षत्रवं
घुतः ३७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अपारेयो भवेत्पारमप्लवेयः प्लवो भवेत् ॥ शूद्रो वा यदिव दस्युभ्यः सर्वथा मानमर्हति ३८ यमाश्रित्य नराराजं न वर्तयेयुर्यथा सुखम् ॥ अ
नाथाः परिकल्प्यन्तो दस्युभिः परिपीडिताः ३९ तमेव पूजयेयुस्ते प्रीत्या स्वमिव बांधवम् ॥ अभीरभीक्ष्णं कौरव्यकर्ता सन्मानमर्हति ४० किं तैर्येऽनङ्गहो नो ह्याः किं
धेन्वा वाऽप्यदुग्धया ॥ वंध्यया भार्यया कोऽर्थः कोऽर्थो राज्ञाऽप्यरक्षता ४१ यथादारुमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ॥ यथा ह्यनर्थः पण्डो वा पार्थक्षेत्रं यथोपरम् ४२ एवं
विप्रोऽनधीयानो राजायश्च न रक्षिता ॥ मेघो न वर्षते यश्च सर्वथा तेनिरर्थकाः ४३ नित्यं यस्तु स तोरक्षेद स तश्च निवर्तयेत् ॥ स एव राजा कर्तव्यस्तेन सर्वमिदं धृतम् ४४
॥ इति श्रीमहाभा० शांतिप० राजघ० अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कसमुत्थाः कथं शीलाः कृत्स्विजः स्युः पितामह ॥ कथं विधाश्च
राजेंद्र तद्ब्रूहि वदतां वर १ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रतिकर्म पराचारः कृत्स्विजां स्म विधीयते ॥ छंदः सामादिविज्ञाय द्विजानां श्रुतमेव च २ ये त्वेकमतयो नित्यं वीराणां प्रति
वादिनः ॥ परस्परस्य सुहृदः समं तात्समदर्शिनः ३ अन्तुं साः सत्यवाक्या अकुसीदा अथर्जवः ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तिक्षा दमः शमः ४ धीमान् सत्यवृत्ति
र्दातो भूतानां मविर्हिसकः ॥ अकामद्वेष संयुक्तस्त्रिभिः शुक्लैः समन्वितः ५ अर्हिसको ज्ञानवृत्तः स ब्रह्मासनमर्हति ॥ एते महर्षिजस्तात सर्वे मान्या यथा र्हतः ६
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि दं देवचनं दक्षिणा सुविधीयते ॥ इदं देयमिदं देयं न काचिद्व्यवतिष्ठते ७ नेदं प्रति धनं शास्त्रमापन्नं नुशास्त्रतः ॥ आज्ञा शास्त्रस्य धोरेयं न
शक्तिसमवेक्षते ८ श्रद्धावता च यष्टव्यमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ मिथ्योपेतस्य यज्ञस्य किमु श्रद्धा कारिष्यति ९

मुत्था इत्यस्योत्तरमुक्ता किं शीला इत्यस्योत्तरमाह येत्स्विजः ३ कथं विधा इत्यस्याह त्रिभिः अन्तुं सा इति ४ त्रिभिः श्रुतवृत्तवंशैः शुक्लैर्निर्दोषैः ५ महर्षिजो ब्रह्मादय उपास्विजो ब्राह्मणाच्छंस्या
दयस्तेषां र्हतो यथा योग्यं मान्या धनादिना आराधनीयाः ६ कृत्स्नप्रसंगात्तद्वानार्थी दक्षिणा विचारयति यदि दामिति न कचिद्व्यवतिष्ठते व्यवस्थां प्राप्नोति अल्पेऽप्यपच्छेदनिमित्ते सर्वस्वदक्षिणा
विधानादुत्तरक तु कलापलोपप्राप्तेः ७ ततश्च नेदं शास्त्रं प्रति धनं धनविभागामि प्रायमपित्वा पत्कल्पाभिप्रायं द्वादशशतदक्षिणादाना समर्पस्य सर्वस्वदानं विधेयं अन्यथा दूरिद्रस्य चागपवनघटेते
त्यर्थः ८ ननु यावती गांस्तावंति वासांसि च कृत्वा दद्यादिति दूरिद्रं प्रत्यनुकल्पोऽप्यस्तीति चेन्नैत्याह मिथ्येति गोः स्थाने च रुमात्रदानं मिथ्याचारस्तदुपेतो यज्ञः श्रद्धायाऽपि न संपूर्यत इत्यर्थः ९

सर्वस्वदानशास्त्रं दूरिद्रपरं कुर्वतो वेदावज्ञाशाठ्यं च भवतीति नेदं शास्त्रतात्पर्यमिति याह नेति महत्पदम् १० । ११ पूर्णपात्रेणेति यथासक्तुप्रस्थस्य दानमश्वमेधादप्याधिकं तद्बहुरिद्रस्य पूर्णपात्रं द्वा
दशशतसममित्यर्थः १२ सोमविक्रयादिनाऽप्यर्थप्रसाध्य यष्टव्यमित्याह द्वाभ्यां सोम इति वृथा यज्ञादिनिमित्तं विना वृत्तिवर्तनं नैष्यते १३ तेन सोमविक्रयलब्धेन धनेन क्रीतो यो यज्ञः सोमस्तेन यज्ञः
प्रतायते १४ न्यायवृत्तः शाठ्यादिरहितः १५ शरीरेति वेदधारणमात्रमास्यायप्रवृत्तानां ब्राह्मणानां प्रणीतानि प्रणीताभिसाभ्यानि यज्ञादीनि नातिसम्यक् हिंसामयत्वात्प्रशंस्यत १६
किं तर्हि शुभमत आह तप इति १७ अर्हिसेति तपः अभ्ययनं तद्व्यानुसंधानं च घृणा व्याघ्रपादा १८ । १९ कर्मण्यपि ज्ञानपराण्येवेत्याह निबोधेति दशहोतृणां चित्तिः शुक्लचित्तमाज्य
मित्यादीनां मंत्राणां चित्तिः संधानं जीवब्रह्मणो रेकीकरणसाधनं योगस्तत्स्थानेऽवस्थुक् । होतव्यं द्रव्यं परात्मानि प्रविलापनीयं चित्तं तत्स्थानेऽवस्थामिति । यज्ज्ञानं तदेवात्यंतं पवित्रं न केवलो

भीष्म उवाच ॥ न वेदानां परिमवात्र शाठ्येन न मायया ॥ कश्चिन्महदवाप्नोति मातेऽभूद्विरीदशी १० यज्ञां गंदाक्षिणा तात वेदानां परिवृंहणम् ॥ न यज्ञादक्षिणा
हीनास्तारयंतिकथंचन ११ शक्तिस्तु पूर्णपात्रेण संमितान समाऽभवत् ॥ अवश्यं तात यष्टव्यां त्रिभिर्वर्णैर्यथाविधि १२ सोमो राजा ब्राह्मणानां मित्येषा वैदिकी स्थि
तिः ॥ तंच विक्रेतुमिच्छंति न वृथा वृत्तिरिष्यते १३ तेन क्रीतेन यज्ञेन ततो यज्ञः प्रतायते ॥ इत्येवं धर्मतोऽप्यातमृपिभिर्धर्मचारिभिः १४ पुमान्यज्ञश्च सोमश्च न्या
यवृत्तो यदा भवेत् ॥ अन्यायवृत्तः पुरुषो न परस्य न चात्मनः १५ शरीरवृत्तमास्थाय इत्येषा श्रूयते श्रुतिः ॥ नातिसम्यक् प्रणीतानि ब्राह्मणानां महात्मनाम् १६
तपो यज्ञादपि श्रेष्ठमित्येषा परमाश्रुतिः ॥ तत्ते तपः प्रवक्ष्यामि विद्वंस्तदपि मे शृणु १७ अर्हिसा सत्यवचनमावृत्तं स्यंदमो घृणा ॥ एतत्तपो विदुर्धोरान शरीरस्य शो
षणम् १८ अप्रामाण्यं च वेदानां शास्त्राणां च भिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र तद्वै नाशनमात्मनः १९ निबोध दशहोतृणां विधानं पार्थ यादृशम् ॥ चित्तिः शुक्
लचित्तमाज्यं च पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् २० सर्वा जिह्वा मृत्युपदमार्जवं ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान् ज्ञानविषयः किं प्रलापः करिष्यति २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप०
राजघ० एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदप्यल्पतरं कर्म तदप्येकेन दुष्करम् ॥ पुरुषेणा सहायेन किमु राजा पितामह
१ किं शीलः किं समाचारो राज्ञोऽथ सचिवो भवेत् ॥ कीदृशो विश्वसे द्राजा कीदृशेन च विश्वसेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ चतुर्विधानि मित्राणि राज्ञां राजन्भवन्त्युत ॥
सहार्थो भजमानश्च सहजः कृत्रिमस्तथा ३ धर्मात्मा पंचमश्चापि मित्रं नैकस्य न द्वयोः ॥ यतो धर्मस्ततो वा स्याद् धर्मस्थो वा ततो भवेत् ४ यस्तस्यार्थो नरो चे
त्तनंतं तस्य प्रकाशयेत् ॥ धर्माधर्मेण राजानश्चरति विजिगीषवः ५

२१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ एवं स्वाभिसंपर्कं विविच्य मात्यसंपर्कं विविच्य किं यदपीत्यादिना १
यज्ञवद्राज्यमप्येकाकिना कर्तुमशक्यमतः कृत्स्विजा विवसचिजानां मापि परीक्षाऽवश्यं कर्तव्येत्यर्थः २ उत्तरमाह चतुर्विधानीति । सहार्थः अयं शत्रुमाभ्यामुन्मूलनीयोऽत्यराज्यमुपाभ्यां विभज्य द्या
ह्यमिति पणपूर्वकृतः । भजमानः पितृपैतामहकमागतः । सहजो मातृवृद्धीयादिः । कृत्रिमो घनादिना जावर्जितः ३ नैकस्येति पक्षपातशून्यः । न द्वयोरित्युभयवेतनत्वेन कपटकारी । योऽप्रा
र्थितोऽपि धर्मपक्षपाती भवति तस्योदासीनत्वे तु यो धर्मस्थः सतमाश्रयेदित्यर्थः ४ अयोध्यापेतत्वात्स्वयमपि सोऽर्थस्त्याज्यहत्याशंक्याह धर्माति केवलेन धर्मेण जिगीषवो न सिद्धयंतीत्यर्थः ५

मध्यमौभजमामसहजौ । अपरौसहायैकत्रिमी । अथाः कठमिहालेबलवांश्चेत्सर्वमपिजीर्णतीर्णं कथय । कृत्रिमोविशेषजनतामात्परकीयामविष्यतीति सोऽपि शंक्य एव सर्वेपचापिप्रत्यक्षं कार्यमुद्दिश्य मचित्तमपिपुष्टामात्यानिग्रहादिकं कार्यं पंचानामापिसमंनकुप्यादित्यर्थः ६ नहीति कुमित्रं सर्वथा हंतव्यमेवेत्यर्थः ७ यस्मात्पुण्यं च लचित्त्वा द्विषां सोमित्रादीनां दृश्यते तस्मात्क चिदपि विश्वासमकृत्वा कोशदुर्गादिसंख्या रक्षणं स्वप्रत्यक्षमेव कुर्यात्त्राजेत्याह द्वाभ्यां असाधुरिति ८ । ९ अत्यंतं विश्वासाविश्वासावपिविरुद्धावित्याह त्रिभिः एकांतेनेति १० । ११ । १२ अ विश्वासस्थानान्याह यमिति मयि मृतेऽयं राजामविष्यतीति यं मन्यत प्रतिवेशी भ्राता वा पुत्रो वाऽस्तु तस्माच्छंकितव्यमेवेत्यर्थः १२ अमित्रस्य लक्षणोत्तरमाह यस्येति द्वाभ्यां यथामहातटाकसेतुसमी

चतुर्णामध्यमौश्रेष्ठौ नित्यं शक्यौ तथाऽपरौ ॥ सर्वे नित्यं शंकितव्याः प्रत्यक्षं कार्यमात्मनः ६ नहिराज्ञाप्रमादो वैकर्तव्यो मित्ररक्षणे ॥ प्रमादिनां हिराजानं लोकाः परिभवंत्युत ७ असाधुः साधुतामेतिसाधुर्भवति दारुणः ॥ अरिश्च मित्रं भवति मित्रं चापि प्रदुष्यति ८ अनित्यचित्तः पुरुषस्तस्मिन्कोजातु विश्वसेत ॥ तस्मात्प्र धानं यत्कार्यं प्रत्यक्षं तस्माच्चेत् ९ एकांतेन हि विश्वासाः कृत्स्नो धर्मार्थनाशकः ॥ अविश्वासश्च सर्वत्र मृत्युना च विशिष्यते १० अकालमृत्युर्विश्वासो विश्वसन्नहि वि पद्यते ॥ यस्मिन्करोति विश्वासमिच्छतस्तस्य जीवति ११ तस्माद्विश्वसितव्यं च शंकितव्यं च केपुचित् ॥ एषानीति गतिस्ता तलक्ष्या चैव सनातनी १२ यं मन्येत ममाभावादिममर्थगमं स्पृशत ॥ नित्यं तस्माच्छंकितव्यममित्रं तद्विदुर्बुधाः १३ यस्य क्षेत्रादप्युदकं क्षेत्रमन्यस्य गच्छति ॥ न तत्रानिच्छतस्तस्यभि द्येरन्सर्वसेतवः १४ तथैवाप्युदकाद्रीतस्तस्य भेदनमिच्छति ॥ यमेवं लक्षणं विद्यात्तममित्रं विनिर्दिशेत् १५ यस्तु बृद्धवानप्येतक्षये दीनतरो भवेत् ॥ एतदु त्तममित्रस्यानिमित्तमिति चक्षते १६ यन्मन्येत ममाभावादस्याभावो भवेदिति ॥ तस्मिन् कुर्वीत विश्वासं यथापि तस्मिन् वै तथा १७ तं शक्त्या वर्धमानश्च सर्वतः परि बृंहयेत् ॥ नित्यं क्षताद्वारयति यो धर्मेऽपि कर्मसु १८ क्षताद्रीतं विजानीयादुत्तममित्रलक्षणम् ॥ ये तस्य क्षतमिच्छन्ति ते तस्य रिपवः स्मृताः १९ व्यसनानि त्यभीतो यः समृद्धया योनदुष्यति ॥ यस्यादेवं विधं मित्रं तदात्मसममुच्यते २० रूपवर्णस्वरोपेतस्ति तिस्रुरनसूयकः ॥ कुलीनः कुलसंपन्नः स तस्मात्प्रत्यनंतरः २१ मेधावीरसृष्टिमान्दक्षः प्रकृत्या चानृशंस्यवान् ॥ यो मानितो मानितो वानचदुष्येत्कदाचन २२ ऋत्विग्वायदिवाऽऽचार्यः सखावाऽत्यंतं संस्तुतः ॥ गृहे वसे दमात्यस्ते सस्यात्परमपूजितः २३ स ते विद्यात्परमं प्रकृतिचार्यधर्मयोः ॥ विश्वासस्ते भवेत्तत्र यथापि तस्मिन् वै तथा २४

पेयस्य क्षेत्रं सचेत्सेतुरज्ञातिव

हिततोऽर्वाचीनानि क्षेत्राणि समोदकानि सम्यक्फलंति । सचेत्सेतुं भिनतितदाऽतिजलप्रवाहारे क्षेत्राणामुपघातो भवति । एवं महातिशयोसीमांतपालः सम्यक्सीमांतपालयाति तदा परराष्ट्रादुत्तमप ण्यागमेन स्वराष्ट्रं सुखमाकृभवति सचेत्सीमां भिनतितदा स्वराष्ट्रं विपन्नप्रवेशाद्भ्रूयति । तत्र यस्मात्सीमांतपालाद्वयं संभावितं सशत्रुरिति ज्ञेयम् । यदधीनौ शत्रुमकोपाप्रकोपौ सोऽन्तपालोऽप्यवि श्वसनीय इत्यर्थः अक्षरार्थः स्पष्टः १४ । १५ मित्रलक्षणमाह यस्तिवाति बृद्धवानप्येतत्तदुत्तममिति च पाठांतरे इदमेवामित्रलक्षणं अर्वाचिनेति चच्छेदः १६ यन्मित्रं कर्तुं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ २३ सति तत्रार्थप्रकृति धर्मप्रकृतिरर्थधर्मप्रकृतिश्चेति त्रैधा प्रकृतिस्तां तत्राद्याः कृषिर्वणिक्पथोदुर्गसेतुः कुंजरबंधनम् । सन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनम् । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि म नीषिभिः इति संधानमर्थप्राप्तिः तथा 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो धर्माध्यक्षश्च नृपतिः । पुरोधा वैद्यदेवज्ञोऽसप्तप्रकृतयास्त्विमाः' इति तत्र धर्माध्यक्षो धर्मप्रकृतिः अन्येऽर्थधर्मप्रकृतय इति विवेकः १४

एकायैकस्मिन्प्रयोजने एक एवाध्यक्षः कार्यश्चारेऽस्तु तद्गुणदोषान्संकलयेन्नस्वेकार्ये द्वावध्यक्षौ कार्यावित्याह एकायै इति २५ समयेनीति मर्यादायां २६ प्रत्यनंतरः प्रतिनिधिः प्रधान इति यावत् २७ प्रतिपत्तिविशारदः कार्याकार्यविवेककुशलः २८ स्वनुष्ठिताः सुप्रनुष्ठितं कर्तव्यं ये पाते २९ कृत्स्नमप्रतिकं बुक्यथा स्यात्तथा विनिक्षिप्ता अधिकृताः प्रतिकूपेऽप्युपेयुक्तं स्वायव्ययसं कलनादिषु कार्येषु परामिभवादिषु ३० । ३१ उपराजा समीपवर्ती सामंतः ३२ । ३३ । ३४ निकृतस्य लंघितस्य नान्यः परायणं कथंचन मपि न सहते इत्यन्वयः ३५ बांधवैः संबंधिभिर्निकृतेक

नैव द्वौ न त्रयः कार्यानि मृत्योरनपरस्परम् ॥ एकार्थे ह्येव भूतानां भेदो भवति सर्वदा २५ कीर्तिप्रधानो यस्तु स्याद्यश्च स्यात्समये स्थितः ॥ समर्थान्यश्च न द्वेष्टि नानर्थान् कु रुते च यः २६ योनिकामाद्रयाल्लोभात्क्रोधाद्वाधर्ममुत्सृजेत् ॥ दक्षः पर्याप्तवचनः स ते स्यात्प्रत्यनंतरः २७ कुलीनः शीलसंपन्नस्ति तिस्रुरविकथनः ॥ शूरश्चार्यश्च विद्वांश्च प्रतिपत्तिविशारदः २८ एते ह्यमात्याः कर्तव्याः सर्वकर्मस्ववस्थिताः ॥ पूजिताः संविभक्ताश्च सुसहायाः स्वनुष्ठिताः २९ कृत्स्नमेते विनिक्षिप्ताः प्रतिकूपेषु कर्मसु ॥ युक्तामहत्सु कार्येषु श्रेयांस्युत्थापयंत्युत ३० एते कर्माणि कुर्वन्ति स्पर्धमाना मिथः सदा ॥ अनुतिष्ठन्ति चैवार्थमाचक्षाणाः परस्परम् ३१ ज्ञातिभ्यश्चैव बुध्ये थामृत्योरिव भयं सदा ॥ उपराजे वराजर्षिज्ञातिर्न सहते सदा ३२ ऋजोर्मृदोर्वदान्यस्य हीमतः सत्यवादिनः ॥ नान्यो ज्ञातेर्महाबाहो विनाशमभिनंदति ३३ अज्ञा ति नोऽपि न सुखानावज्ञेयास्ततः परम् ॥ अज्ञातिमंतं पुरुषं परे चाभिभवंत्युत ३४ निकृतस्य नरैरन्ये ज्ञातिरेव परायणम् ॥ नान्यो निकारं सहते ज्ञातिज्ञातिः कथंचन ३५ आत्मानमेव जानाति निकृतं बांधवैरपि ॥ तेषु संति गुणाश्चैव नैर्गुण्यं चैव लक्ष्यते ३६ नाज्ञातिरनुगृह्णाति न चाज्ञातिर्न मस्यति ॥ उभयं ज्ञातिवर्गेऽप्युद्दृश्यते सा ध्वसाधुच ३७ संमानयेत्पूजयेच्च वाचानित्यं च कर्मणा ॥ कुर्याच्च प्रियमेतेभ्यो नाप्रियं किंचिदाचरेत् ३८ विश्वस्तवदविश्वस्तस्तेषु वर्तेत सर्वदा ॥ न हि दोषो गुणो वे ति निरूप्यस्तेषु दृश्यते ३९ अस्यैवं वर्तमानस्य पुरुषस्याप्रमादिनः ॥ अमित्राः संप्रसीदन्ति तथाऽमित्रा भवंत्यपि ४० य एवं वर्तते नित्यं ज्ञातिसंबंधि मंडले ॥ मित्रे ष्वमित्रे मध्यस्थे चिरं यज्ञसितिष्ठति ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमग्राह्यकेतस्मिन् ज्ञातिसंबंधि मंडले ॥ मित्रेष्वमित्रेष्वपि च कथं भावो विभाव्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं वासुदे वस्य सुरर्षेर्नारदस्य च २ ॥ वासुदेव उवाच ॥ नासुहृत्परमं मंत्रं नारदाहंति वेदितुम् ॥ अपंडितो वाऽपि सुहृत्पंडितो वाप्यनात्मवान् ३ स ते सौहृदमास्थाय किंचिद्वक्ष्यामि नारद ॥ कृत्स्नं बुद्धिबलं प्रेक्ष्य संपृच्छेत्त्रिदिवंगम ४

रिमिश्चित्पुरुषे तज्ज्ञातिः कृत्स्नाऽऽत्मानमेव निकृतं जानाति तेषु ज्ञातिषु यथोक्तं 'परस्परविरोधे हि वयं पंच च तेशतं ॥ अन्यैः सह विरोधे तु वयं पंचोत्तरं शतम्' इति ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अ ॥ एवमिति अग्राह्यकेवशीकर्तुमशक्ये द्वयोरन्योन्यं स्पर्धमानयोरैकस्यादरे इतरस्य कोपोत्पत्तेरवशं मित्रमप्यमित्रतायात्यतः सर्वेषां भावश्चित्तकथं विभाव्यते वशीक्रियते इति प्रश्नः १ । २ । ३ । ४

दास्यमेवाह अर्धमिति अर्जितस्यार्धज्ञातिभ्योदेयं तदुक्तानि च तन्वानीत्येव ज्ञातिदास्यं ५ वाशब्दद्वयार्थः वाचादुरुक्तमाहुः कस्नेहारुणो माद्वेष्टीत्यकूरदुरुक्तमकूरस्नेहात्कृष्णो माद्वेष्टीत्याहुः कडु
रुक्तं ६ असहायः आहुः काकूरयोः सात्वने इति शेषः ७ । ८ त्वस्य पक्षेनेत्युः सनस्यान्नयेदेव यस्य पक्षेनेत्युस्तत्कुलं कृत्स्नमेव पुरुषार्थलभते ईदृशा अपिममसाहाय्यं न कुर्वतीति भावः । द्वाभ्यामाहुः का
कुराभ्यानिवारितो निरस्तः सन्नेकतरं न वृणोभीतरस्य कोपो माभूदिति ९ द्वयोर्धेहिषोरिव युध्यतोर्वारणे मध्यस्थस्य मम हतुः खंतया द्वयोः सुहृदोऽस्यागेऽतीत्याह स्यातामिति १० द्वयोः

दास्यमैश्वर्यवादेन ज्ञातीनां न करोम्यहम् ॥ अर्धभोक्ताऽस्मि भोगानां वाग्दुरुक्तानि च क्षमे ५ अरणीमग्रिकामो वामघ्रातिहृदयं मम ॥ वाचादुरुक्तं देवर्षे तन्मे दहति
नित्यदा ६ बलं संकर्षणे नित्यं सौकुमार्यं पुनर्गदे ॥ रूपेण मत्तः प्रद्युम्नः सोऽसहायोऽस्मि नारद ७ अन्ये हि सुमहाभागा बलवंतो दुरुक्तसहाः ॥ नित्योत्थानेन संपन्नानां
रदांधकृष्णयः ८ यस्य न स्युर्न वै सस्याद्यस्य स्युः कृत्स्नमेव तत् ॥ द्वाभ्यानिवारितो नित्यं वृणोम्येकतरं न च ९ स्यातां यस्याहुः काकूरौ किं नु दुःखतरं ततः ॥ यस्य
चापिनतौ स्यातां किं नु दुःखतरं ततः १० सोऽहं कितवमातेव द्वयोरपि महामते ॥ एकस्य जयमाशंसे द्वितीयस्यापराजयम् ११ ममैवं क्रियमानस्य नारदो भयतः
सदा ॥ वकुमर्हसि यच्छ्रेयो ज्ञातीनामात्मनस्तथा १२ ॥ नारद उवाच ॥ आपदो द्विविधाः कृष्णबाह्याश्चाम्यंतराश्च ह ॥ प्रादुर्भवन्ति वार्ष्णेयस्वकृताय
दिवाऽन्यतः १३ सेयमाभ्यंतरा तुभ्यमापत्कृच्छ्रास्वकर्मजा ॥ अकूरभोजप्रभवासर्वे ह्येते तदन्वयाः १४ अर्थहेतोर्हि कामाद्रावाचा वीभत्सयाऽपि वा ॥ आत्मना
प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितम् १५ कृतमूलमिदानीं तज्ज्ञातिशब्दं सहायवन् ॥ न शक्यं पुनरादातुं वा तन्मन्त्रमिव त्वया १६ बभूवसे न योराज्यं नांशुं शक्यं कथंचन ॥
ज्ञातिभेदभयात्कृष्णत्वया चापि विशेषतः १७ तच्च सिध्येत्प्रयत्नेन कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ महाक्षयं व्ययो वा स्याद्विनाशो वा पुनर्भवेत् १८ अनायसे न शस्त्रेण मुदुना
हृदयच्छिदा ॥ जिह्वा मुद्धर सर्वेषां परिमृज्यानुमृज्य च १९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनायसं मुने शस्त्रं मुदुविद्यामहं कथम् ॥ येनैषा मुद्धरे जिह्वां परिमृज्यानुमृ
ज्य च २० ॥ नारद उवाच ॥ शक्त्याऽन्नदानं सततं तितिक्षार्जवमार्दवम् ॥ यथाऽर्हं प्रतिपूजा च शस्त्रमेतदनायसम् २१ ज्ञातीनां वक्तुकामानां कडुकानिल
घूनि च ॥ गिरात्वं हृदयं वाचं शमयस्व मनांसि च २२ नामहा पुरुषः कश्चिन्नानात्माना सहायवान् ॥ महती धुरमाधत्ते तामुद्यम्योरसावह २३

कितवयोर्धुतकारिणोरिकामातेव ११ । १२ अन्यतो वाह्या आपदः स्वकृता ज्ञाति कृताभ्यंतरा आपदः १३ एते संकर्षणादयः तदन्वया अकूरान्वयाः १४ तत्र हेतुरर्थेति तस्मिन् प्रभवेयं
तवाऽऽपदितिसार्धः स्वकर्मजेत्युक्तं तद्विवृणोति आत्मनेतिसार्धेन अन्यत्राऽऽहुः १५ तदैश्वर्यकृतमूलं यतो ज्ञातिशब्दं ज्ञातिस्वात्तुच्छेदेनीयं हेतुसहायवन् अतएव पुनरादातुं न शक्यमित्याह
नेति १६ तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति महता दत्तापहारो नोचितो विषयस्तोऽपि संवर्धयस्व यच्छ्रेतुमसांप्रतम् इति न्यायादित्यर्थः १७ तत्र राजस्य पुनरादानं च १८ जिह्वा मुद्धरतेषां मूकीभावं सं
पादय येन कलहो दयो न स्यात् १९ । २० परिमार्जनं दोषापनयनं तितिक्षार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमाजं न प्रीतिमुपाधानं यथार्हपूजनादित्यर्थः २१ हृदयं कूरमिष्यं मनांसि कुसंकल्पजाला
नि २२ अनात्मा अजितचित्तः उरसा अंगीकृत्य क्षमयावहस्वेत्यर्थः २३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि मीलकंठीये भारतभाष्ये विष्णुः काशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ ॥ एवममा
स्यान्मृष्टाग्नदानतितिक्षार्जवमार्दवपूजाभिर्मानयेदित्युक्तं कोशवृद्धिर्करततोऽप्यधिकतरं मनयेन्न श्रेष्ठेत्याह एवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रवृत्त्यर्थी अमात्यदोषदर्शने राजानं प्रवर्तयितुकामः
सर्वेषु वगुरुं भारमनङ्गान्वहते समे ॥ दुर्गे प्रतीकः सुगवो भारं वहति दुर्वहम् २४ भेदाद्विनाशसंधानां संघमुख्योऽसि केशव ॥ यथात्वां प्राप्य नोत्सीदेदयं संघस्तथा
कुरु २५ नान्यत्र बुद्धिज्ञांतिभ्यां नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र धनसंत्यागाद्वृणः प्राज्ञेऽवतिष्ठते २६ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वपक्षोद्भावनं सदा ॥ ज्ञातीनाम
विनाशः स्याद्यथा कृष्णतथा कुरु २७ आयत्यांचतदा त्वेचन तेस्त्यविदितं प्रभो ॥ षाड्गुणस्य विधानेन यात्रायानविधौ तथा २८ यादवाः कुरुराभोजाः सर्वे चांधक
कृष्णयः ॥ त्वय्यासक्ता महाबाहो लोकोलेश्वराश्च ये २९ उपासंते हित्व ह्युद्धिष्टपथश्चापि माधव ॥ त्वंगुरुः सर्वभूतानां जानीषे त्वंगतागतम् ३० त्वामासाद्य शत्रु
श्रेष्ठमेधं ते यादवाः सुखम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि वासुदेवनारदसंवादे नमैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ भीष्म उवाच ॥
पुषा प्रथमतो वृत्तिर्द्वितीयां शृणु भारत ॥ यः कश्चिन्नयेदर्थं राजारक्ष्यः सदानरः १ हियमाणममात्येन भृत्यो वायदिवाभृतः ॥ यो राजकोशं नश्यतमाचक्षीत यु
धिष्ठिर २ श्रोतव्यमस्य चरहोरक्ष्यश्चामात्यतो भवेत् ॥ अमात्या ह्यपहर्तारो भूयिष्ठं प्रति भारत ३ राजकोशस्य गोप्तारं राजकोशविलोपकाः ॥ समेत्य सर्वे बाधंते
सविनश्यत्यरक्षितः ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ मुनिः कालकृक्षीयः कौसल्यं यदुवाच ह ५ कौसलानामाधिपत्यं संप्राप्तं क्षेमदर्शिनम् ॥ मुनिः
कालकृक्षीय आजगामेति नः श्रुतम् ६ सकाकंपंजरे बद्धा विषयं क्षेमदर्शिनः ॥ सर्वपर्यचरयुक्तः प्रवृत्त्यर्थी पुनः पुनः ७ अधीध्वं वायसीं विद्यां शंसंति मम वायसाः ॥
अनागतमतीतं च यच्च संप्रति वर्तते ८ इति राष्ट्रे परिपतन् बहुभिः पुरुषैः सह ॥ सर्वेषां राजयुक्तानां दुष्करं परिदृष्टवान् ९ स बुद्धा तस्य राष्ट्रस्य व्यवसायां हि सर्वशः ॥
राजयुक्तापहारांश्च सर्वान् बुद्धा तस्ततः १० ततः सकाकमादाय राजानं द्रष्टुमागमत् ॥ सर्वज्ञोऽस्मीति वचनं बुवाणः संशितव्रतः ११ स स्म कौसल्यमाग
म्यराजाऽमात्यमलंकृतम् ॥ प्राह काकस्य वचनादमुत्रेदं त्वया कृतम् १२ असौ चासौ च जानीते राजकोशस्त्वया हतः ॥ एवमस्यातिका कोऽयं तच्छीघ्रमनु
गम्यताम् १३ तथाऽन्यानापि संप्राहराजकोशहरास्तदा ॥ न चास्य वचनं किंचिदनुवृत्तं श्रूयते कचित् १४ तेन विप्रकृताः सर्वे राजयुक्ताः कुरूद्वह ॥ तमस्य
भिप्रसुप्तस्य निशिकाकमवेधयन् १५ वायसंतु विनिर्भिन्नं दृष्ट्वा वाणेन पंजरे ॥ पूर्वाह्ने ब्राह्मणो वाक्यं क्षेमदर्शिनमब्रवीत् १६ राजंस्त्वामभयं याचे प्रभुं प्राणधने
श्वरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया ब्रूयां वचनं भवतो हितम् ॥ मित्रार्थमभिसंतप्तो भक्त्या सर्वात्मनाऽऽतः १७

७ । ८ परिपतन्परितो भ्रमन् राजयुक्तानां राजातिष्ठते पुत्रे पुत्रार्थे पुनियुक्तानां दुष्करं स्वाभिन्नव्यापहाररूपं पापम् ९ राजयुक्तेर्धनस्यापहाररूपं पापम् १० । ११ राजानमागम्य तत्समक्षमेवामात्यं प्राह
अमुत्र स्थाने त्वयेदं धनं चौरैरुक्तमिति १२ अनुगम्यतामालोच्यतां १३ । १४ अस्य मुनेः तमनादृष्टेः स्यर्थः १५ । १६ आगतोऽहं त्वयाऽनुज्ञातः सन्ततवहितं ब्रूयामितिसार्धः १७

अथोहितइतिव्योव्याप्तस्यमिप्रस्यतयामूर्ततद्वचनंस्वयांस्तव्यमितिद्वयोःसंबंधः नपुनःकाकवतादृशमिप्रमनवहिततयापैरुपातनीयमितिभावः सार्धश्लोकद्वयं १८ । १९ । २० । २१
पापानपापांश्चमृत्यान्नात्वाभृत्यतोभृत्यात्तेतवभयानिचज्ञात्वा २१ अगतीकमतिःश्वृत्तित्वात् श्वृत्तिर्नीचसेवनं २३ । २४ तेभ्योराजकीयमिप्रभ्योऽमिप्रभ्योराजतश्चमयमस्तीत्यर्थः
२५ । २६ प्रमादाद्व्यक्ततास्खलेत्पूर्वोपकारंविस्मृत्यद्विषेत् २० माहमस्मीतिमत्वाजीवनाशात्यक्त्वेत्यर्थः २८ । २९ । ३० अहमितिपाठेभूयांसंबन्धेऽर्थवतंकरिष्यामि ३१ तत्रद्वारमाह
अयंतवार्थोहियतेयोव्यादक्षमान्वितः ॥ संशुबोधयिषुमिप्रसदश्चमिवसारथिः १८ अतिमन्युप्रसक्तोहिप्रसह्यहितकारणात् ॥ तथाविधस्यसुहृदाक्षंतव्यस्वविजा
नता ॥ ऐश्वर्यमिच्छतानित्यंपुरुषेणशुभूषता १९ तंराजाप्रत्युवाचेदंयत्किंचिन्मांभवान्वदेत् ॥ कस्मादहंनक्षमेयमाकांक्षन्नात्मनोहितम् २० ब्राह्मणप्रतिजा
नेतेप्रब्रूहिदिहेच्छसि ॥ करिष्यामिहितेवाक्यंयदस्मान्विप्रवक्ष्यसि २१ ॥ मुनिरुवाच ॥ ज्ञात्वापापानपापांश्चमृत्यतस्तेभयानिच ॥ भक्त्यावृत्तिसमाख्या
सुंभवतोऽतिकमागमम् २२ प्रागेवोक्तस्तुदोषोयमाचार्यैर्नृपसेविनां ॥ अगतीकमतिर्ह्येषापापाराजोपसेविनां २३ आशीविषैश्चतस्याहुःसंगतंयस्यराजभिः ॥
बहुमित्राश्चराजानोबह्वमित्रास्तथैवच २४ तेभ्यःसर्वेभ्यएवाहुर्भयंराजोपजीविनाम् ॥ तथेषाराजताराजन्मुहूर्तदेवर्भर्भवेत् २५ नैकांतेनाप्रमादोऽहितकथःक
र्तुमहीपतौ ॥ नतुप्रमादःकर्तव्यःकथंचिद्वृत्तिमिच्छता २६ प्रमादाद्विस्खलेद्राजास्खलितेनास्तिजीवितम् ॥ अग्निदीप्तमिवासीदेद्राजानमुपशिक्षितः २७
आशीविषमिवकुदं प्रभुं प्राणधनेश्वरम् ॥ यत्नेनोपचरेन्नित्यंनाहमस्मीतिमानवः २८ दुर्व्याहृताच्छंकमानोदुःस्थितादुरधिष्ठितात् ॥ दुरासितादुर्वजितादि
गितादंगचेष्टितात् २९ देवतेवहिसार्वार्थान्कुर्याद्राजाप्रसादितः ॥ वैश्वानरइवकुदःसमूलमापेनिर्देहेत् ३० इतिराजन्यमःप्राहवर्ततेचतथैवतत् ॥ अथभूयां
समेवार्थंकरिष्यामिपुनःपुनः ३१ ददात्यस्मद्विधोऽमात्योबुद्धिसाहाय्यमापदि ॥ वायसस्त्वेषमेराजन्ननुकार्याभिसंहितः ३२ नचमेऽन्नमवान्गह्योऽनचयेषांभवा
न्प्रियः ॥ हिताहितास्तुबुद्धयेथामापरोक्षमतिर्भवेः ३३ येत्वादानपराएववसंतिभवतोमृहे ॥ अभूतिकामाभूतानांतादृशैर्मेऽभिसंहितम् ३४ योवाभव
द्विनाशेनराज्यमिच्छत्यनंतरम् ॥ आंतरैरभिसंधायराजन्सिद्धयतिनान्यथा ३५ तेषामहंभयाद्राजन्गमिष्याम्यन्यमाश्रमम् ॥ तैर्हिमेसंधितोवाणःकाकेनि
पतितःप्रभो ३६ छद्मकामैरकामस्यगमितोयमसादनम् ॥ दृष्ट्वेतन्मयाराजंस्तपोदीर्घेनचक्षुषा ३७ बहुनक्रद्वापग्राहांतिमिगलगणैर्युताम् ॥ काके
नबालिशेनेमांयामतार्पमहंनदीम् ३८

ददातीति बुद्धिदानेऽप्यनिष्टमाह वायसस्त्विति नन्वितिचित्कं तुशब्दोयथायै यथाभेवायसःकार्याभिसंहितःकार्यकारीतयाऽहमप्यस्मीतिशेषः तद्वदेवचमांस्वदमात्यामारयिष्यंतीतिवितर्कये
इतिभावः ३१ । ३३ आदानपराःकोशलोत्तारः भूतानांप्रजानां मेमयितादृशैरभिसंहितमभिसंधिर्वैरुक्तं मदीयकाकहननादितिभावः ३४ आंतरैःसूदादिभिःअभिसंधायाऽन्नादौविषंमृगैस्तव्यमि
तिस्नेहंरुत्वातेषामभीष्टतोभवद्विनाशःसिध्यतिचाऽन्यथानसिध्यतिच आयुःशेषेसतीतिभावः ३५ तेषांस्वद्वैरिणां काकमिवमामपिमारयिष्यंतीतिध्वनिः ३६ । ३७ इमाराजनीतिनदीं
सजातीवविजातीयदुर्बलप्राप्तिभिर्नकादितुल्यैरधिकारिपुरुषैर्व्याप्तां काकेनबालिशेन स्वमृत्युसंपादयतासहायेनाहमतार्पतीर्णवानस्मि विरुद्धलक्षणयातन्मरणान्मृतोऽस्मीतिभावः ३८

स्थाप्यतिपूर्वनद्याएवोपमानं १२ अग्निनादीपिन १० गहनंकपटं अंधकारमिवतमोन्वितंधर्मोधर्मदर्शनशून्यं ११ । १२ । १३ यथाबह्वावर्तायांसीतायांछवस्तारणोपायोनिमज्जातितथातव
राजनीतौछवोमाहशोऽपिनिमज्जाति १४ मध्वितिसार्धः १५ तीर्थजलावतरणमार्गः करीरोनिष्पन्नकंटीक्षुपः १६ । १७ यथेति तेनकक्षेणसहैवदावोदावाग्निर्दहतिदृष्टमेवंस्वदाश्रयाद्विप्राप्तास्त्वाम
तिकांताअमात्यास्तेःसहत्वंनाशंप्राप्स्यसीत्यर्थः १८ । १९ । २० उपितंमयेतिशेषः वीरपत्न्याआलयेजारेणेवेतिशेषः मृत्युस्थानेत्वेच्छीलजिज्ञासयास्थितमितिसार्धाभिप्रायः २१ जिज्ञासा

स्थाप्यइमकंठकवतींसिंहव्याघ्रसमाकुलाम् ॥ दुरासदांदुष्प्रसहांगुहाहैमवतीमिव ३९ अग्निनातामसंदुर्गनौभिराप्यं चगम्यते ॥ राजदुर्गावतरणेनोपायंपंडिता
विदुः ४० गहनंभवताराज्यमंधकारंतमोन्वितम् ॥ नेहविश्वसितुंशक्यंभवताऽपिकुतोमया ४१ अतोनायंशुभोवासस्तुल्येसदसतीइह ॥ वधोह्येवाऽन्नसुकुतेदु
ष्कृतेनचसंशयः ४२ न्यायतोदुष्कृतेघातःसुकृतेनकथंचन ॥ नेहयुक्तंस्थिरंस्थातुंजवेनैवाव्रजेदुधः ४३ सीतानामनदीराजन्प्लवोयस्यानिमज्जाति ॥ तथोप
मामिमांमन्येवागुरांसर्वघातिर्नाम् ४४ मधुप्रपातोहिभवान्भोजनंविषसंयुतम् ॥ असतामिवतेभावोवर्ततेनसतामिव ४५ आशीविषैःपरिवृतःकूपस्त्वमसिपा
थिव ॥ दुर्गतीर्थावृहत्कूलाकारीरावेन्नसंयुता ४६ नदीमधुरपानीयायथाराजंस्तथाभवान् ॥ श्वघ्नगोमायुयुताराजहंससमोह्यसि ४७ यथाऽऽश्रित्यमहावृक्षं
कक्षःसंवर्धतेमहान् ॥ ततस्तंसंवृणोत्येवतमतीत्यचवर्धते ४८ तेनैवोग्रेधनेनैनंदावोदहतिदारुणः ॥ तथोपमाह्यमात्यास्तेराजंस्तान्परिशोधय ४९ त्वयाचैवक
ताराजन्भवतापरिपालिताः ॥ भवंतमभिसंधायजिघांसंतिभवत्प्रियम् ५० उपितंशंकमानेनप्रमादंपारिरक्षता ॥ अंतःसर्पइवागरेवीरपत्न्याइवालये ॥ शी
लंजिज्ञासमानेनराजश्चसहजीविनः ५१ कच्चिज्जितेंद्रियोराजाकच्चिदस्यांतराजिताः ॥ कच्चिदेषांप्रियोराजाकच्चिद्राज्ञःप्रियाःप्रजाः ५२ विजिज्ञासुरिहप्राप्त
स्तवाहंराजसत्तम ॥ तस्यमेरोचतेराजन्क्षुधितस्येवभोजनम् ५३ अमात्यामेनरोचंतेवितृष्णस्ययथोदकम् ॥ भवतोऽर्थकृदित्येवंमयिदोषोहितैःकृतः ॥ वि
द्यतेकारणंनान्यदितिमेनात्रसंशयः ५४ नहितेषामहंदृग्धस्ततेषांदोषदर्शनम् ॥ अरेर्हिदुर्हृदाद्वेयंभग्नपृष्ठादिवोरगात् ५५ ॥ राजोवाच ॥ भूयसापरिहारेण
सत्कारेणचभूयसा ॥ पूजितोब्राह्मणश्रेष्ठभूयोवसमृहेमम ५६ येत्वांब्राह्मणेच्छंतितेनवत्स्यांतिमेमृहे ॥ भवतैवहितज्ज्ञेयंयत्तदेषामनंतरम् ५७ यथा
स्यात्सुधृतोदंडोयथाचसुकृतंकृतम् ॥ तथासमीक्ष्यभगवन्श्रेयसेविनियुंक्ष्वमाम् ५८ ॥ मुनिरुवाच ॥ अदर्शयन्निमंदोषमेकैकंदुर्बलीकुरु ॥ ततः
कारणमाज्ञायपुरुषंपुरुषंजहि ५९ एकदोषाहिवहवोमृद्रीयुरपिकंठकान् ॥ मंत्रभेदभयाद्राजंस्तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ६०

मेवाह कच्चिदिति आंतराःकामादयः१६ एवाममात्यादीनां १२ रोचतेभवानितिशेषः५३ अमात्येष्वरुचौहेतुमाह भवतइति दोषोभिप्रध्वंसः ५४ नदृग्धोनद्रोहकर्ता एवंस्तस्यपितदयमस्मद्रोहीति
तेषांमयिदोषदर्शनमस्त्यतोमयाऽन्नस्येयमित्यर्थः दुर्हृदादुष्टचित्तात्तमेयंभेतव्यं भग्नपृष्ठात्पृष्ठभेगेनकोपितात् ५५ । ५६ । ५७ । ५८ इमंहितस्यकाकस्त्ववधेदोषमदर्शयन्नेकमेकममात्यंक्रमेणदुर्बली
कुरु ऐश्वर्याच्छयावय दुर्बलीकृतस्यकारणवधहेतुंदोषमाज्ञायसाकल्येनज्ञात्वाकैकमेवजहि ५९ तेषामकस्माद्युगपच्चवधेदोषमाह एकेति संहताः कंठकानपिमृद्रीयुःकिमुतमाहशान्मृदुनित्यर्थः ६०

६१ । ६२ पितरित्वदीये संस्थिते मृते ६३ विभ्रमेदनात्तेष्वामुद्धिमवान्माकापीदिति ६४ केवलममात्यसंस्थोमाभूरिस्थाजयेनाह उभेइति ६५ नादीमंगलपाठः ततस्तस्मिन्मंत्रिणिहृतसति नदीतिपाठेहर्षः मंत्रीतिपाठेमृपसायनेनसंजज्ञेजातः ६६ कौसल्यायकौसल्यार्थे ६७ । ६८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजवर्मागुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपे द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ समासदोषवहारनिर्णायकाः । सहायायुद्धावाधुपयोगिनः । सुहृदोहितकर्तारः । परिच्छदाः सेनान्याययः । अमात्यामंत्रिणः १ क्रमेणैर्पालक्षणान्याह हीति

वयंतुब्राह्मणानाममृदुदंडाःकपालवः ॥ स्वस्तिचेच्छामभवतःपरेपांचयथाऽत्मनः ६१ राजन्नात्मानमाचक्षेसंबंधीभवतोह्यहम् ॥ मुनिःकालकवृक्षीयइत्येवमभिसंज्ञितः ६२ पितुःसखाचभवतःसमतःसत्यसंगरः ॥ व्यापन्नेभवतोराज्येराजन्पितरिसंस्थिते ६३ सर्वकामान्परित्यज्यतपस्तप्तदामया ॥ स्नेहात्वांतुम्रवीम्येतन्माभूयोविभ्रमेदिति ६४ उभेदृष्टादुःखसुखेराज्यंप्राप्ययदच्छया ॥ राज्येनामात्यसंस्थेनकथंराजन्प्रमाद्यसि ६५ ततोराजकुलेनादीसंजज्ञेभूयसापुनः ॥ पुरोहितकुलेचैवसंप्राप्तेब्राह्मणपंभे ६६ एकच्छत्रांमर्हत्वाकौसल्याययशस्विने ॥ मुनिःकालकवृक्षीयईजेकतुभिरुत्तमैः ६७ हितंतद्वचनंश्रुत्वाकौसल्योऽप्यजयन्महीम् ॥ तथाचकृतवानराजायथोक्तंतेनभारत ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध० अमात्यपरीक्षायांकालकवृक्षीयोपाख्यानेद्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सभासदःसहायाश्चसुहृदश्चविशांपते ॥ परिच्छदास्तथाऽमात्याःकीदृशाःस्युःपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ हीनिषेवास्तथादांताःसत्यार्जवसमन्विताः ॥ शक्ताःकथयितुंसम्यक्तेतवस्युःसभासदः २ अमात्यांश्चातिशूरांश्चब्राह्मणांश्चपरिश्रुतान् ॥ सुसंतुष्टांश्चकौतेयमहोत्साहांश्चकर्मसु ३ एतान्सहायौल्लिप्सेथाःसर्वास्वापत्सुभारत ॥ कुलीनःपूजितो नित्यंनहिशक्तिंनिगूहति ४ प्रसन्नमप्रसन्नंवापीडितंहतमेववा ॥ आवर्तयतिभूयिष्ठंतदेवह्यनुपालितम् ५ कुलीनादेशजाःप्राज्ञारूपवंतोबहुश्रुताः ॥ प्रगल्भाश्चानुरक्ताश्चतेतवस्युःपरिच्छदाः ६ दौष्कुलेयाश्चलुब्धाश्चनृशंसानिरपत्रपाः ॥ तेत्वांतातनिषेवेयुर्यावदार्द्रकपाणयः ७ कुलीनान्शीलसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठुरान् ॥ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ८ नित्यमर्थेषुसर्वेपुराजाकुर्वीतमंत्रिणः ॥ अर्थमानार्धसत्कारैर्भोगैरुच्चावचैःप्रियैः ॥ यानर्थभाजोमन्येथास्तेतेस्युःसुखभागिनः ९ अभिन्नवृत्ताविद्वांसःसद्गताश्चरितव्रताः ॥ नत्वा नित्यार्थिनोजहुरक्षुद्राःसत्यवादिनः १० अनार्यायेनजानंतिसमयमंदचेतसः ॥ तेभ्यःपरिजुगुप्सेथायेचापिसमयच्युताः ११ नैकमिच्छेद्गणंहित्वास्याच्चेदन्यतरग्रहः ॥ यस्त्वेकोबहुभिःश्रेयान्कामंतेनगणंत्यजेत् १२

कथयितुंन्यायान्यायौवक्तुम् २ अमात्यात्रित्यंसन्निहितान् गूराःपुरोहितादयश्चसहायाइत्यर्थः १ सुहृदमाहसार्धेन कुलीनइति २ । ३ । ४ यावदार्द्रकपाणयः शुष्कहस्तास्तुसद्योविक्रियंतेइत्यर्थः ७ ईमितज्ञानेवकादिचेष्टितज्ञान् ८ अर्थोपनं मानउच्चस्थानेनिवेशादिः अर्थोदिव्यवृत्ताबूलादिदानं सत्कारआदरः यान्प्रियान्मन्येथास्तेऽर्थभाजःसुखभागिनश्चस्युः ९ तेष्वपयभिन्नवृत्ताःस्वाभिनासहाजन्यभाजोदुःखभाजश्चस्युः नित्यमापयनापदिचार्ययंतइतिनित्यार्थिनः १० समयमर्धमर्धार्थादां जुगुप्सेथारक्षस्य ११ अन्यतरग्रहोऽगैकयोरेकतरस्यग्रहणप्रसंगः एकश्चेद्गुणीतदामणंत्यक्त्वासएवग्राह्यः अन्ययागणएवग्राह्यइति १२

श्रेयसःसाधोः १३ । १४ । १५ सत्यःसत्यवान् १६ । १७ भूमिपःपरीक्षेतेतिसोजन्मा १८ अभिजातैःकुलीनैःअहार्थैर्लंबाविनावशीकर्तुमशक्यैः संबन्धिपुरुषैर्वैषांतंबंधोऽस्तितारुजैः १९ योमाउत्तमयोनयः श्रोतावेदपयगाः मौलाःपरंपरागताः अनहंकृताअगर्वाः कर्तव्यामंत्रिणइतिशेषः २० प्रकृतिःपूर्वकर्मजःसंस्कारः । शोभनासत्यार्जवादिमती तेजःपराभिभवसामर्थ्यं । धैर्यमहत्यामप्यापदिचित्तस्यानवसादः । क्षमामहत्स्यप्यपकारेसहिष्णुत्वं । शौचंवाह्यमांतरंननिष्कापट्यं । अनुरागःस्वाभिनिप्रीतिः । स्थितिरव्यभिचारिता । वृतिर्धार्म्यसामर्थ्यम् २१ पंचमंत्रिणइति

श्रेयसोलक्षणंचैतद्विक्रमोयस्यदृश्यते ॥ कीर्तिप्रधानोयश्चस्यात्समयेयश्चतिष्ठति १३ समर्थान्पूजयेद्यश्चनास्पृश्यैःस्पर्धतेचयः ॥ नचकामाद्भयात्क्रोधाहोभाद्वाधर्ममुत्सृजेत् १४ अमानीसत्यवान्क्षांतोजितात्मानमानसंयुतः ॥ सतेमंत्रसहायःस्यात्सर्वावस्थापरीक्षितः १५ कुलीनःकुलसंपन्नस्तिष्ठतिक्षुर्दक्षआत्मवान् ॥ शूरःकृतज्ञःसत्यश्चश्रेयसःपार्थलक्षणम् १६ तस्यैवंवर्तमानस्यपुरुषस्यविजानतः ॥ अमित्राःसंप्रसीदंतितथामित्राभवंत्यपि १७ अत ऊर्ध्वममात्यानांपरीक्षेतगुणाशुणम् ॥ संयतात्माकृतप्रज्ञोभूतिकामश्चभूमिपः १८ संबन्धिपुरुषैराप्तैरभिजातैःस्वदेशजैः ॥ अहार्यैरव्यभिचारैःसर्वशःसुपरीक्षितैः १९ यौनाःश्रोतास्तथामौलास्तथैवाप्यनहंकृताः ॥ कर्तव्याभूतिकामेनपुरुषेणबुभुषता २० येषांनैयिकीबुद्धिःप्रकृतिश्चैवशोभना ॥ तेजोवैर्यक्षमाशौचमनुरागःस्थितिर्घृतिः २१ परीक्ष्यचगुणान्नित्यंप्रौढभावान्धुरंधरान् ॥ पंचोपधाव्यतीतांश्चकुर्याद्राजार्थकारिणः २२ पर्याप्तवचनान्वीरान्प्रतिपत्तिविशारदान् ॥ कुलीनान्सत्वसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठुरान् २३ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ॥ नित्यमर्थेषुसर्वेपुराजन्कुर्वीतमंत्रिणः २४ हीनतेजोऽभिसंसृष्टेनैवजातुव्यवस्याति ॥ अवश्यंचनयत्येवसर्वकर्मसुसंशयम् २५ एवमल्पश्रुतोमंत्रिकल्याणाभिजनोऽप्युत ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तोनालंमंत्रंपरीक्षितुम् २६ तथैवानभिजातोऽपिकाममस्तुबहुश्रुतः ॥ अनायकइवाचक्षुर्मुह्यत्यणुषुकर्मसु २७ योवाप्यस्थिरसंकल्पोबुद्धिमानागतागमः ॥ उपायज्ञोऽपिनालंसकर्मप्रापयितुंचिरम् २८ केवलात्पुनरादानात्कर्मणोनोपपद्यते ॥ परामर्शोविशेषाणामश्रुतस्येहदुर्मतेः २९ मंत्रिण्यननुरक्तेतुविश्वासोनोपपद्यते ॥ तस्मादननुरक्तायनैवमंत्रंप्रकाशयेत् ३० व्यथयेद्विसराजानंमंत्रिभिःसहितोऽनृजुः ॥ मारुतोपहितच्छिद्रैःप्रविश्याभिरिवह्रमम् ३१ संकुदश्चैकदास्वामीस्थानाच्चैवाऽपकर्षति ॥ वाचाक्षिपतिसंरब्धःपुनःपश्चात्प्रसीदति ३२ तानितान्यनुरक्तेनशक्यानिहितितिक्षितुम् ॥ मंत्रिणांचभवेत्क्रोधोविस्फूर्जितमिवाशनेः ३३

तृतीयेनान्वयः उपधाच्छलंतव्यतीतान् २१ पर्याप्तकृत्स्नस्यविविक्तिसत्यार्थस्यनिर्वाहकंवचनंयेषांतान् २२ । २४ वज्रानाह हीनेत्यादिना हीनतेजसामित्रेणामिसंसृष्टःसंबद्धः नव्यवस्यातिनकर्तव्याकर्तव्येनाश्विनोति २५ बहुगुणयुक्तोऽपि किंचिदोषयुक्तस्तथाज्यइत्याह एवमिति २६ अणुषुकर्मेषु २७ प्रापयितुंसमापयितुम् २८ केवलादिति आरंभशूरोऽपिमूर्खः कर्मणःफलविशेषान्ज्ञातुंनशक्नोतीत्यर्थः २९ । ३० । ३१ अनुरक्तलक्षणमाहमंत्रिभिः संकुदइति संकुदःस्वामीकदाचिदाश्वासितमप्यधिकारच्युतं करोति कदाचित्पुरुषमुक्ताऽप्यनुगृह्णाति तच्चानुरक्तेनापिमंत्रिणासोदुमशक्यं मंत्रिकोपश्चवप्राततुल्योऽतो नित्यंरजहितार्थंयस्तामिसोऽंशुकुयास्तएवानुरक्तस्तमेवराजापृच्छेदित्यर्थः ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ आगंतुर्नूतनः सोऽप्यविश्वास्यइत्यर्थः ३८ विधर्मतोऽन्यायेन ३९ आक्षारितोपनग्रहणेनारिक्तः कृतः ४० उपादेयानाह सर्वेति जानपदः स्वदेशजः ४१ परस्यशत्रोः आत्मनश्चप्रकृतीः स्वाभ्यमात्यादिकाजानातीतिप्रकृतिज्ञः ४२ गंभीरोमंत्रगोपनसमर्थः ४३ शौटीरः प्रगल्भः द्वेष्यवद्धेयंपापंयस्यसद्वेष्यपापकः ४४ आधित्सताआधातुमिच्छता ४५ । ४६ पंचानामभावेऽयवरास्त्रिभ्योन्यूनानकार्याः ४७ प्रकृतिपुस्वाभ्यमात्यादिपुमंत्रिणांछिद्रमयथोक्तकारित्वाभावेनपरस्यावसरदानम् ४८ रक्षेद्वोपयेत्पिदध्यात् विवरच्छिद्रम्

यस्तुसंहरतेतानिभर्तुःप्रियचिकोर्षया ॥ समानसुखदुःखंतंपृच्छेदर्थेषुमानवम् ३४ अनृजुस्त्वनुरक्तोऽपिसंपन्नश्चेतरैर्गुणैः ॥ राज्ञःप्रज्ञानयुक्तोऽपिनमंत्रंश्रो-
तुमर्हति ३५ योऽमित्रैःसहसंबद्धोऽनपौरान्वहुमन्यते ॥ असुहृतादृशोऽज्ञेयोऽनमंत्रंश्रोतुमर्हति ३६ अविद्वानशुचिःस्तब्धःशत्रुसेवीविकथनः ॥ असुहृत्कोध-
नोलुब्धोऽनमंत्रंश्रोतुमर्हति ३७ आगंतुश्चानुरक्तोऽपिकाममस्तुबहुश्रुतः ॥ सत्कृतःसंविभक्तोऽनमंत्रंश्रोतुमर्हति ३८ विधर्मतोविप्रकृतःपितायस्याभवत्पुरा ॥
सत्कृतःस्थापितःसोऽपिनमंत्रंश्रोतुमर्हति ३९ यःस्वल्पेनापिकार्येणसुहृदाक्षारितोभवेत् ॥ पुनरन्यैर्गुणैर्युक्तोऽनमंत्रंश्रोतुमर्हति ४० कृतप्रज्ञश्चमेधावीबुधोजा-
नपदःशुचिः ॥ सर्वकर्मसुयःशुद्धःसमंत्रंश्रोतुमर्हति ४१ ज्ञानविज्ञानसंपन्नःप्रकृतिज्ञःपरात्मनोः ॥ सुहृदात्मसमोराज्ञःसमंत्रंश्रोतुमर्हति ४२ सत्यवाक्शीलसं-
पन्नोगंभीरःसन्नपोमृदुः ॥ पितृपैतामहोयःस्यात्समंत्रंश्रोतुमर्हति ४३ संतुष्टःसंततःसत्यःशौटीरोद्वेष्यपापकः ॥ मंत्रविकालविच्छूरःसमंत्रंश्रोतुमर्हति ४४ सर्व-
लोकमिमंशक्तःसांत्वेनकुरुतेवशे ॥ तस्मैमंत्रःप्रयोक्तव्योदंडमाधित्सतानृप ४५ पौरजानपदायस्मिन्विश्वासंघर्मतोगताः ॥ योद्वानयविपश्चिच्चसमंत्रंश्रोतुम-
र्हति ४६ तस्मात्सर्वैर्गुणैरैतैरुपपन्नाःसुपूजिताः ॥ मंत्रिणःप्रकृतिज्ञाःस्युरुयवरामहर्दीप्सवः ४७ स्वासुप्रकृतिपुच्छिद्रंलक्षयेरन्परस्यच ॥ मंत्रिणामंत्रमूलं
हिराज्ञोराष्ट्रंविधर्षते ४८ नास्यच्छिद्रंपरःपश्येच्छिद्रेषुपरमन्विषात् ॥ गूहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ४९ मंत्रगूढाहिराज्यस्यमंत्रिणोयेमनीषिणः
मंत्रसंहननोराजामंत्रांगानीतरेजनाः ५० राज्यंप्रणिधिमूलं हिमंत्रसारंप्रचक्षते ॥ स्वामिनस्त्वनुवर्ततेवृत्त्यर्थमिहमंत्रिणः ५१ संविनीयमदकोधौमानमीर्ष्यांच
निर्वृताः ॥ नित्यंपंचोपधातीतैर्मंत्रयेस्सहमंत्रिभिः ५२ तेषांत्रयाणांविधिंविमर्शंविबुद्धचचित्तंविनिवेश्यतत्र ॥ स्वनिश्चयंतत्प्रातिनिश्चयज्ञंनिवेदयेदुत्तरमंत्रं
काले ५३ धर्मार्थकामज्ञमुपेत्यपृच्छेद्युक्तोगुरुंब्राह्मणमुत्तरार्थम् ॥ निष्ठाकृतातेनयदासहःस्यात्तंमंत्रमार्थंप्रणयेदसक्तः ५४

४९ मंत्रो गूढो येषां ते मंत्रसंहननो मंत्रकवचः इतरेशू रजनादयः १० स्वाभि नो मंत्रिणश्च मदादिरहिताः संतो यद्यन्योन्यमनुवर्तते तर्हि निर्वृताः सुखिनो भवंतीत्यर्थः ११ नित्यमित्यर्थः उपधाश्छलानि तानि पंच तेषु केवलं वाचिकीं ब्रूणवधे हतोऽश्वत्यामाकुंजर इत्युक्तिर्युधिष्ठिरस्य मनसिच्छलाभावात् । भीमस्य तु तत्रैव कायिकी वाचिकी च । केवलं मानसिकी पाण्डवे पुष्टतराष्ट्रस्य वाचिक्या अभावात् । तत्रैव धार्तराष्ट्राणां कायवाङ्मनोभावाज्जुष्टहे । सौप्तिकेऽश्वत्याग्नः कायिकीति पंचविधा उपधा तामतीतिः ५१ तेषां मिति प्रयाणां त्रीणि मतानि स्वनिश्चयं चावधार्य निश्चयज्ञं गुरुं प्रति तन्मतं च तुष्टयं निवेदयेदिति द्वयोः संबंधः ५३ तेन गुरुणाऽपि चतुर्भिः सह ऊहापोहपूर्वकं यदनिष्ठा सिद्धांतः कृतो भवेत् सोऽपि यदाग्रहः स्यात् सर्वेषां मैकमत्येन स्यात् तदा तं मंत्रं प्रणयेत् कार्ये नि योजयेत् ५४

॥७२॥

५५ अत्रमंत्रस्याने ५६ वाग्दोषउच्चैर्भाषणादिः अंगदोषोनेत्रवक्त्रविकारादिः तेनान्यनाधिक्षिपेदित्यर्थः ५७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भा० ३५शीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥
अत्रमंत्रमूलमूतेप्रजासंग्रहणेविषये १ एकपदंयत्रसर्वेगुणांतर्भवंतितदेवकर्तव्यंयस्तु प्रमाणंसमतं २ सांत्वनिष्कपदंप्रियवचनं ३ ४ नामापतेतूष्णीमास्ते नाचरन्ननाचरन् ५ योराजापूर्वस्वदुः
एवंसदामंत्रयितव्यमाहुर्येमंत्रतत्त्वार्थविनिश्चयज्ञाः ॥ तस्मात्तमेवंप्रणयेत्सदैवमंत्रंप्रजासंग्रहणेसमर्थम् ५५ नवामनाःकुञ्जकृशानखंजानांधोजडःस्त्रीचनपुंसकं
च ॥ नचात्रतिर्यक्पुरोऽनपश्चान्नोर्ध्वनचाधःप्रचरेत्कथंचित् ५६ आरुह्यवावेश्मतथैवशून्यस्थलंप्रकाशंकुशकाशहीनम् ॥ वागंगदोषान्परिहृत्यसर्वान्समंत्रयेत्का
र्यमहीनकालम् ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसम्यादिलक्षणकथनेत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्यु
दाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्वसंवादंशक्रस्यचयुधिष्ठिर १ ॥ शक्रउवाच ॥ किंस्विदेकपदंब्रह्मन्पुरुषःसम्यगाचरन् ॥ प्रमाणंसर्वभूतानांयशश्चैवाधुया
न्महत् २ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सांत्वमेकपदंशक्रपुरुषःसम्यगाचरन् ॥ प्रमाणंसर्वभूतानांयशश्चैवाधुयान्महत् ३ एतदेकपदंशक्रसर्वलोकसुखावहम् ॥
आचरन्सर्वभूतेषुप्रियोभवतिसर्वदा ४ योहिनाभापतेकिंचित्सर्वदाधुकुटीमुखः ॥ द्वेष्ट्योभवतिभूतानांससांत्वमिहनाचरन् ५ यस्तुसर्वमभिप्रेक्ष्यपूर्वमेवाभिभाष
ते ॥ स्मितपूर्वाभिभाषीचतस्यलोकःप्रसीदति ६ दानमेवहिंसर्वत्रसांत्वेनानभिजल्पितम् ॥ नप्रीणयतिभूतानिनिर्व्यंजनमिवाशनम् ७ आदानादपिभूतानांमधु
रामीरयन्नगिरम् ॥ सर्वलोकमिमंशक्रसांत्वेनकुरुतेवशे ८ तस्मात्सांत्वंप्रयोक्तव्यंदंडमाधित्सताऽपिहि ॥ फलंचजनयत्येवंनचास्योद्विजतेजनः ९ सुकृतस्यहि
सांत्वस्यशलक्षणस्यमधुरस्यच ॥ सम्यगासेव्यमानस्यतुल्यंजातुनविद्यते १० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ इत्युक्तःकृतवान्सर्वयथाशक्रःपुरोधसा ॥ तथात्वमपि
कौंतेयसम्यगेतत्समाचर ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिइंद्रबृहस्पतिसंवादेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
कथंस्विदिहराजेंद्रपालयन्पार्थिवःप्रजाः ॥ प्रीतिधर्मविशेषेणकीर्तिमाप्नोतिशाश्वतीम् १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ व्यवहारेणशुद्धेनप्रजापालनतत्परः ॥ प्राप्य
धर्मचकीर्तिचलोकावाप्नोत्युभौशुचिः २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कीदृशैर्व्यवहारैस्तुकैश्चव्यवहरेष्टृपः ॥ एतत्पृष्टोमहाप्राज्ञयथावद्वक्तुमर्हसि ३ येचैवपूर्वं
कथितागुणास्तेपुरुषंप्रति ॥ नैकस्मिन्पुरुषेह्येतेविद्यंतइतिमेमतिः ४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिद्धिमन् ॥ दुर्लभःपुरुषःकश्चि
देभिर्युक्तोगुणैःशुभैः ५ किंतुसंक्षेपतःशीलंप्रयत्नेनेहदुर्लभम् ॥ वक्ष्यामितुयथाऽमात्यान्यादृशांश्चकरिष्यसि ६

॥ इतिशां०रा०नी०भा०चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ कथमिति प्रीतिस्वर्गः १ व्यवहारेणैकस्मिन्गृहक्षेत्रादौ निषेधममेदंममेदमिति द्वयोर्विवदतोर्यद्येयं सत्योऽयमनृतइतिविवेको व्यवहारः तेनशुद्धेनपक्षपातहीनेन २ कीदृशैः किंस्वरूपैः कैर्धनवहारनिर्णायकैः व्यवहारेभिर्निर्यंकुर्यात् ३ । ४ । ५ । ६

७ पूर्वकेनित्ये ८ अष्टाभिर्गुणैः शुभ्रपाश्र्वर्णमृद्वर्णधारणमूढनमपोहनविज्ञानतत्त्वज्ञानचेतितैः पञ्चाशद्गर्वयसमित्येकैकस्यविशेषणं ९ । १० सप्तभिर्मृगयाश्लाघ्नियः पानमिति चतुर्भिः कामजैर्द
हपातनं वाक्पारुष्यमर्थदूषणमिति त्रिभिः क्रोधजैरितिसप्तभिः अष्टानां ब्राह्मणचतुष्टयं गृध्रत्रयं सुतश्चेतितेषां ११ तत्त्वयाद्रष्टव्याः १२ गूढं न्यासापहारादिकं तत्त्वयानग्राह्यं । अन्योन्यं विवदमानौ
द्रव्ये परस्परसंबंधं दूषयतस्तथाचोभयोरसंबंधाद्वाजकीयमिदमिति बुद्धिं नकारयेदित्यर्थः सार्धः १३ परित्स्त्रवे न्मंदं मंदमन्यग्रगच्छेत् १४ । १५ अधर्मत इति च्छेदः धर्ममूले राज्ञे १६ । १७ । १८
ततः साक्षीति यतोऽपरीक्षायां साम्राज्यस्य राज्ञोऽध्यागतिस्ततो हेतोस्तद्व्यवहारजातं परीक्ष्यं तथाहि अर्थिनाममायं शतं सुवर्णान्धारयतीति पक्षे उपन्यस्ते यदि प्रत्यर्थाधारयामीति वदेत्तदानसाक्ष्या

चतुरो ब्राह्मणान्वैद्यान्प्रगल्भान्नातकान्शुचीन् ॥ क्षत्रियांश्च तथा चाष्टौ बालिनः शस्त्रपाणिनः ७ वैश्यान्चित्तेन संपन्नानेकविंशतिसंख्यया ॥ त्रींश्च शूद्रान्विनी
तांश्च शुचीन्कर्मणि पूर्वके ८ अष्टाभिश्च गुणैर्युक्तं सूतं पौराणिकं तथा ॥ पंचाशद्वर्षवयसं प्रगल्भमनसूयकम् ९ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तं विनीतं समदर्शिनम् ॥ कार्यं
विवदमानानां शक्तमर्थेष्वलोलुपम् १० वर्जितं चैव व्यसनैः सुधोरैः सप्तभिर्भृशम् ॥ अष्टानां मंत्रिणां मध्ये मंत्रराजोपधारयेत् ११ सतः संप्रेषयेद्वाष्ट्रेण द्रष्टव्या वचद
र्शयेत् ॥ अनेन व्यवहारेण द्रष्टव्यास्ते प्रजाः सदा १२ न चापि गूढं द्रव्यं ते ग्राह्यं कार्योपधातकम् ॥ कार्यं खलु विपन्ने त्वांसोऽधर्मस्तांश्च पीडयेत् १३ विद्रुवे चैव रा
ष्ट्रे ते श्येनात्पक्षिगणा इव ॥ परिस्रवे च सततं नौर्विशिर्णे वसागरे १४ प्रजापालयतोऽप्रम्य गधर्मेण ह भूपते ॥ हार्दभयं संभवति स्वर्गश्चास्य विरुद्धयते १५ अथ
यो धर्मतः पाति राजाऽमात्योऽथवाऽऽत्मजः ॥ धर्मासने सन्नियुक्तो धर्ममूलेन रर्षभ १६ कार्येष्वधिकृताः सम्यगकुर्वन्तो नृपानुगाः ॥ आत्मानं पुरतः कृत्वा यात्यधः
सहपार्थिवाः १७ बलात्कृतानां बालिभिः कृपणं बहुजल्पताम् ॥ नाथो वै भूमिपो नित्यमनाथानां नृणां भवेत् १८ ततः साक्षिबलं साधु द्वैधवादकृतं भवेत् ॥ असाक्षि
कमनाथं वापरीक्ष्य तद्दिशेपतः १९ अपराधानुरूपं च दंडं पापेषु धारयेत् ॥ वियोजयेद्द्वनैर्ऋद्धानधनानथबंधनैः २० विनयेच्चापि दुर्वृत्तान्प्रहारैरपि पार्थिवः ॥
सात्वेनोपप्रदानेन शिष्टांश्च परिपालयेत् २१ राज्ञो वधं चिकीर्षेद्यस्तस्य चित्रो वधो भवेत् ॥ आदीपकस्य स्तेनस्य वर्णसंकरिकस्य च २२ सम्यक्प्रणयतो दंडं भू
मिपस्य विशापते ॥ युक्तस्य वानास्त्यधर्मोऽधर्म एवाहिंसा श्वतः २३ कामकारेण दंडं तु यः कुर्यादावेचक्षणः ॥ सहहा कीर्तिसंयुक्तो मृतो नरकमृच्छति २४

दिप्रयोजनमस्ति यदित्वसौनधारयामीतिवदतितदाद्वेषवादकृतमन्योन्यविरोद्धोयत्तमयोर्वादस्तत्रकृतंसाक्षिबलंसाधुभवेत् निर्णायकमिति शेषः तत्रार्थिनाप्रत्यर्थिनिस्वार्थसाधनायसाक्षिपत्रं
ज्ञापयोवाभास्येयः । क्षेत्रादिविषयेविवादश्चेद्भोगोऽपिप्रदर्शनीयः । यदातुप्रत्यर्थीवदतिसत्यमस्यमयागृहीतंपरंतुप्रत्यर्थितमितिवा । अस्मिन्नर्थेपूर्वमेवायंमयापराजितोऽस्तिपुन
निर्लेज्जत्वादुपागतइतिवावदति तदाप्रत्यर्पणकालीना आर्थिपराजयकालीनावासाक्ष्यादयःप्रदर्शनीयाः । अर्थार्थिनःप्रत्यर्थिनोवासाक्ष्यादिकेनास्तिज्ञापयंपराजितोऽनुमन्यतेतदातद्विवादास्पदं
प्रत्यमसाक्षिकत्वादनार्थनिःस्वामिकंभवतिअर्थीचतन्नमुंचति तदाविशेषतस्तत्परशुग्रहणादिनातत्परीक्षमिति १९ परीक्षोत्तरमपिकिंकार्यमतआह अपराधेति २० । २१ चित्रोऽने
कथा आदीपकस्यगृहादिदाहकस्य चित्रइतिसर्वत्रानुलूक्यते २२ युक्तस्ययथाशास्त्रमवहितस्य चित्रवधंकुर्वतोऽपिराज्ञोदोषोनास्तिप्रत्युतधर्मपूर्वास्तीत्यर्थः २३ । २४

नेति पितुरपराधे पुत्रो न दंष्ट्रोऽपि स्वागमानुगमः कार्यः स्वस्वपितरं पत्रादिद्वारा भाजीयोपस्थापयेत्तत्पुत्रिपित्रागमनस्य पर्यनुयोगः कार्यः तावत्पर्यंतं पुत्रं वप्रीयात् यदितुसबद्धेऽपि पुत्रेनायातितदा पुत्रमपि मोक्षयेत्पितुः राष्ट्रान्निर्वासनरूपस्य दंडस्य तेन स्वतः पत्रसंपादितत्वादिति भावः २९ । २९ । २९ । २९ प्रतीहारो द्वारपालः शिरोरक्षः शिरोसीव शिरोसि दुर्गनगरादीनि प्रधानस्थानानि त नपरस्य प्रवादेन परेषां दंडमर्पयेत् ॥ आगमानुगमं कृत्वा वप्रीयान् मोक्षयति वा २५ न तु हन्यात्पूजा तु दूतं कस्यां चिदापि ॥ दूतस्य हंतानिरयमाविशेत्सचिवैः सह २६ यथोक्तवादिनं दूतं क्षत्रधर्मरतो नृपः ॥ यो हन्यात्पितरस्तस्य भूणहत्यामवाप्नुयुः २७ कुलीनः कुलसंपन्नो वाग्मी दक्षः प्रियंवदः ॥ यथोक्तवादी स्मृतिमा न्दूतः स्यात्सप्तभिर्गुणैः २८ एतैरेव गुणैर्युक्तः प्रतीहारोऽस्य रक्षिता ॥ शिरोरक्षश्च भवति गुणैरेतैः समन्वितः २९ धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः संधिविग्रहिको भवेत् ॥ म तिमान्दृतिमान्दृहीमान् रहस्यविनिगूहिता ३० कुलीनः सत्वसंपन्नः शुद्धोऽमात्यः प्रशस्यते ॥ एतैरेव गुणैर्युक्तस्तथासेनापतिर्भवेत् ३१ व्यूहयंत्रायुधानां च त स्वज्ञो विक्रमान्वितः ॥ वर्षशीतोष्णवातानां सहिष्णुः परं ध्रुवित् ३२ विश्वासयेत्परांश्चैव विश्वसेच्च न कस्यचित् ॥ पुत्रेष्वपि हिराजेंद्रविश्वा सो न प्रशस्यते ३३ एतच्छास्त्रार्थतत्त्वंतु मयाऽऽख्यातं तवाऽनघ ॥ अविश्वासो न रेंद्राणां गुह्यं परममुच्यते ३४ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध० अमात्यविभागे पंचाशीतित मोऽध्यायः ८५ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं विधं पुरं राजा स्वयमावस्तुमर्हति ॥ कृतं वा कारयिस्वावातन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ वस्तव्यं यत्र कौंतेय स पुत्रज्ञातिबंधुना ॥ न्याय्यं तत्र परिप्रवृत्तिं गुप्तिं च भारत २ तस्मात्ते वर्तयिष्यामि दुर्गकर्मविशेषतः ॥ श्रुत्वा तथा विधातव्यमनुष्ठेयं च यत्नतः ३ षड्विधं दु र्गमास्थाय पुराण्यथ निवेशयेत् ॥ सर्वसंपत्प्रधानं यद्वाहुल्यं चापि संभवेत् ४ धन्वदुर्गं महीदुर्गं गिरिदुर्गं तथैव च ॥ मनुष्यदुर्गं मृदुर्गं वनदुर्गं च तानि षट् ५ यत्पुरं दु र्गसंपन्नं धान्यायुधसमन्वितम् ॥ दृढप्राकारपरिखंडस्त्यश्च रथसंकुलम् ६ विद्वांसः शिल्पिनो यत्र निचयाश्च सुसंचिताः ॥ धार्मिकश्च जनो यत्र दाक्षयजतममा स्थितः ७ ऊर्जस्वि नरनागाश्च चत्वरापणशोभितम् ॥ प्रसिद्धव्यवहारं च प्रशांतमकुतोभयम् ८ सुप्रभं सानुनादं च सुप्रशस्तनिवेशनम् ॥ शूराढ्यजनसंपन्नं ब्रह्मघोषानुनादितम् ९ समाजोत्सवसंपन्नं सदा पूजितदैवतम् ॥ वश्याऽमात्यबलो राजा तत्पुरं स्वयमाविशेत् १० तत्र कोशं बलं मित्रं व्यवहारं च वर्धयेत् ॥ पुरे जनपदे चैव सर्वदोषान्निवर्तयेत् ११ भांडागारायुधागारं प्रयत्नेनाभिवर्धयेत् ॥ निचयान् वर्धयेत्सर्वांस्तथायंत्रा युधालयान् १२ काष्ठलोहतुषांगारदारुशृंगास्थि वैणवान् ॥ मज्जास्नेहवसाक्षौद्रमौषधग्राममेव च १३

वृक्षणकर्ता १९ । ३० एतैर्धर्मेत्यादिभिरमात्यगुणैः ३१ सेनापतेर्विशेषगुणानाह व्यूहेति व्यूहः सेनायानिवेशनप्रकारविशेषः । यंत्राणि धनुरादीनि । आयुधानि खट्वादीनि ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजध० नीलकंठीयेभारतमावदीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४५ ॥ कथंविधमिति १ । २ । ३ अथ दुर्गाणामाश्रयेणपुराणिमहानगराणिनिवेशयेत् ४ धन्वानिर्जल देशस्तद्देवपरितश्चदुर्गधन्वदुर्ग महीदुर्गकोटः ५ दुर्गेणमहीदुर्गेणसंपन्नं अतएवष्टप्रकारपरितं ६ । ७ । ८ सानुनादंगीतवादित्रध्वनिमत ९ । १० । ११ निचयानुधान्यादिसंग्रहान् १२ । १३

दध्वनान्ध्वनिमतोनिःसाणादीन् बंधनानितिपाठांतरेस्पष्टोऽर्थः १४ आज्ञयानिपानानि उदपानाःकृपाः निरोद्धव्यारक्षणीयाः १५ । १६ प्रज्ञाग्रंधार्थग्रहणसामर्थ्यं भेदाउदापोहकौशलम् १७
१८ । १९ अनुतिष्ठेदालोचयेत् २० । २१ विधातव्यंप्रतिकर्तव्यम् २२ । २३ । २४ । २५ तापसेतपस्विजने २६ । २७ । २८ निधीन्धनभाढानि अमोक्षणंनसेवेत दस्युनांतत्सूचने

शणंसर्जरसंधान्यमायुधानिशरास्तथा ॥ चर्मस्त्रायुंतथावेत्रंमुंजबल्वजदंध्वनान् १४ आशयाश्चोदपानाश्चप्रभूतसलिलाकराः ॥ निरोद्धव्याःसदाराज्ञाक्षीरि
णश्चमहीरुहाः १५ सत्कृताश्चप्रयत्नेनआचार्यत्विक्पुरोहिताः ॥ महेष्वासाःस्थपतयःसविस्तरचिकित्सकाः १६ प्राज्ञामेधाविनोदांतादक्षाःशूराबहुश्रुताः ॥
कुलीनाःसत्त्वसंपन्नायुक्ताःसर्वेषुकर्मसु १७ पूजयेद्दार्मिकान् राजानिगृहीयादधार्मिकान् ॥ नियुज्याच्चप्रयत्नेनसर्ववर्णान्स्वकर्मसु १८ बाह्यमाभ्यंतरंचैवपौरजा
नपदंतथा ॥ चौरैःसुविदितंकृत्वाततःकर्मप्रयोजयेत् १९ चरान्मंत्रंचकोशंचदंडंचैवविशेषतः ॥ अनुतिष्ठेत्स्वयंराजासर्वह्यत्रप्रतिष्ठितम् २० उदासीनारि
मित्राणांसर्वमेवचिकीर्षितम् ॥ पुरेजनपदेचैवज्ञातव्यंचारचक्षुषा २१ ततस्तेषांविधातव्यंसर्वमेवाप्रमादतः॥भक्तान्पूजयतानित्यंद्विषतश्चनिगृह्यता २२ य
ष्टव्यंकृतुभिर्नित्यंदातव्यंचाप्यपीडया ॥ प्रजानांरक्षणंकार्यनकार्यधर्मबाधकम् २३ कृपणानाथवृद्धानांविधवानांचयोषिताम् ॥ योगक्षेमंचवृत्तिंचनित्यमेवप्र
कल्पयेत् २४ आश्रमेषुयथाकालंचैलभाजनभोजनम् ॥ सदैवोपहरेद्राजासत्कृत्याभ्यर्च्यमान्यच २५ आत्मानंसर्वकार्याणितापसेराष्ट्रमेवच ॥ निवेदयेत्प्रयत्ने
नतिष्ठेत्प्रह्वश्चसर्वदा २६ सर्वार्थत्यागिनंराजाकुलेजातंबहुश्रुतम् ॥ पूजयेत्तादृशंदृष्ट्वाशयनासनभोजनैः २७ तस्मिन्कुर्वीतविश्वासंराजाकस्यांचिदापदि ॥
तापसेषुहिंविश्वासमपिकुर्वीतिस्यवः २८ तस्मिन्निधीनादधीतप्रज्ञांपर्याददीतच ॥ नचाप्यभीक्ष्णंसेवेतभृशंवाप्रतिपूजयेत् २९ अन्यःकार्यःस्वराष्ट्रेषुपरराष्ट्रेषु
चापरः ॥ अटवीषुपरःकार्यःसामंतनगरेष्वपि ३० तेषुसत्कारमानाभ्यांसंविभागांश्चकारयेत् ॥ परराष्ट्राटवीस्थेषुयथास्वविषयेतथा ३१ तेकस्यांचिदवस्थायांश
रणंशरणार्थिने ॥ राज्ञेदयुर्यथाकामंतापसांसंशितव्रताः ३२ एषतेलक्षणोद्देशःसंक्षेपेणप्रकीर्तितः ॥ यादृशेनगरेराजास्वयमावस्तुमर्हति ३३ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदुर्गपरीक्षायांषडशीतितमोऽध्यायः ८६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राष्ट्रगुप्तिंचमेराजनराष्ट्रस्यै
वतुसंग्रहम् ॥ सम्यग्जिज्ञासमानायप्रब्रूहिभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ राष्ट्रगुप्तिंचतेसम्यग्राष्ट्रस्यैवतुसंग्रहम् ॥ हंतसर्वंप्रवक्ष्यामितत्त्वमेकमनाःशृणु २
ग्रामस्याधिपतिःकार्योदशग्राम्यास्तथापरः ॥ द्विगुणायाःशतस्यैवंसहस्रस्यचकारयेत् ३

तपस्विनाशापत्तेः नम्रपिपूजेयश्च २९ अन्यस्तापसःकार्यःसखित्वेनसंपादनीयः ३० तेषुतत्तत्स्थानस्थेषुतापसेषु ११ । ३२ । ३३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेमा
रुतमावदीपेपटशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राष्ट्रस्यगुप्तिःपरिपालनंकथंकर्तव्यमितिपृच्छति नगरगुप्तिश्रवणानंतरंतस्याबुद्धिस्थायाउपस्थानात् राष्ट्रेति १ । २
दशानांग्रामाणांसमाहारोदशग्रामीतस्यादशग्राम्याः द्विगुणायाविंशतिग्राम्याः शतस्यसहस्रस्यचाधिपतिकारयेत् ३

118211

४।९।६।* तत्ररात्रेशताधिपतिभोग्यं ग्राममनेकपायत्तमवति क्रीडस्वमार्प सार्धः अन्यथा तस्य तदायत्तत्वे धनलोभात्सलुत्त्रं ग्रामं पीडयेदिति भावः सहस्रपतिः शास्त्रानगरं तत्र स्थपान्य हैर
प्यसंबन्धीयो भोगो धनं तेन स्वस्य वेतनेन भोक्तुं पालयितुमर्हः तत्र क्षत्रियाणामभावाद्द्वैत्येभ्यो यः करमायाति तदेव तस्य वेतनमित्यर्थः ८।९।१०।११।१२।१३ कारयेद्वापयेत् १४।१५

ग्रामेयानग्रामदोषांश्चग्रामिकःप्रतिभावयेत् ॥ तान्ब्रूयाद्दशपायाःसौसतुविंशतिपायै ४ सोऽपिविंशत्यधिपतिर्वृत्तंजानपदेजने ॥ ग्रामाणांशतपालायसर्वमेव
निवेदयेत् ५ यानिग्राम्याणिभोज्यानिग्रामिकस्तान्युपाश्रियात् ॥ दशपस्तेनमर्तव्यस्तेनापिद्विगुणाधिपः ६ ग्रामंग्रामशताध्यक्षोभोक्तुर्महतिस्तुतः ॥ म
हांतंभरतश्चेष्टसुरफीतंजनसंकुलम् ७ तत्रह्यनेकपायतंराज्ञोभवतिभारत ॥ शाखानगरमहंस्तुसहस्रपतिरुत्तमः ८ धान्यहैरण्यभोगेनभोक्तुराश्रीयसंगतः ॥
तेषांसंग्रामकृत्यंस्याद्ग्रामकृत्यंचतेषुयत् ९ घर्मज्ञःसचिवःकश्चित्तत्पश्येदतांद्रितः ॥ नगरेनगरेवास्यादेकःसर्वार्थचित्तकः १० उच्चैःस्थानेघोररूपोऽनक्षत्रा
णामिवग्रहः ॥ भवेत्सतान्परिक्रामेत्सर्वानेवसभासदः ११ तेषांवृत्तिपरिणयेत्काश्चिद्राष्ट्रेषुतच्चरः ॥ जिघांसवःपापकामाःपरस्वादायिनःशठाः १२ रक्षाभ्यधिकृ
तानामतेभ्योरक्षेदिमाःप्रजाः ॥ विक्रयंक्रयमध्वानंभक्तंचसपरिच्छदम् १३ योगक्षेमंचसंप्रेक्ष्यवणिजांकारयेत्करान् ॥ उत्पत्तिंदानवृत्तिंचशिल्पंसंप्रेक्ष्यचास
कृत् १४ शिल्पंप्रतिकरानेवंशिल्पिनःप्रतिकारयेत् ॥ उच्चावचकरादाप्यामहाराज्ञायाधिष्ठिर १५ यथायथानसीदिरंस्तथाकुर्यान्महीपातिः ॥ फलंकर्मचसंप्रे
क्ष्यततःसर्वंप्रकल्पयेत् १६ फलंकर्मचनिर्हेतुनकश्चित्संप्रवर्तते ॥ यथाराजाचकर्ताचस्यातांकर्मणिभागिनौ १७ संवेक्ष्यतुतथाराज्ञाप्रणयाःसततंकराः ॥ नो
च्छिद्यादात्मनोमूलंपरेषांचापितृभ्या १८ ईडाद्वाराणिसंरुध्यराजासंप्रतिदर्शनः ॥ प्रद्विपंतिपरिख्यातंराजानमतिखादिनम् १९ प्रद्विष्टस्यकुतःश्रेयोना
प्रियोऽलभतेफलम् ॥ वत्सौपम्येनदोग्धव्यंराष्ट्रमक्षीणबुद्धिना २० भृतोवत्सोजातबलःपीडांसहतिभारत ॥ नकर्मकुरुतेवत्सोभृशंदुग्धोयुधिष्ठिर २१ राष्ट्रम
प्यतिदुग्धंहेनकर्मकुरुतेमहत् ॥ योराष्ट्रमनुगृह्णातिपरिरक्षन्स्वयंवृषः २२ संजातमुपजीवन्सलभतेसुमहत्फलम् ॥ आपदर्थंचनिर्यातंधनंत्विहविवर्धयेत् २३
राष्ट्रंचकोशभूतंस्यात्कोशोवेशमगतस्तथा ॥ पौरजानपदान्सर्वान्संश्रितोपाश्रितास्तथा ॥ यथाशक्त्यनुकंपेतसर्वान्स्वलपधनानपि २४ बाह्यंजनंभेदयित्वा
भोक्तव्योमध्यमःसुखम् ॥ एवंनास्यप्रकुप्यंतिजनाःसुखितदुःखिताः २५ प्रागेवतुधनादानमनुभाष्यततःपुनः ॥ सन्निपत्यस्वविषयेभयंराष्ट्रेप्रदर्शयेत् २६
इयमापत्समुत्पन्नापरचक्रमयंमहत् ॥ आपिचांतायकल्पंतेवेणोरिवफलागमाः २७

फलं धान्यघनहृद्वादिहृद्ग्रन्थरूपः करः कल्प्य इत्यर्थः १५ । १७ आत्मनो मूलं राष्ट्रं परेषां मूलं कृष्यादि १८ ईहालोभः अतिस्वादिनंबहुमन्त्रम् १९ । २० । २१ । २२ निर्यातंदतं इह राष्ट्रे २३ संश्रिताः साक्षादाश्रिताः उपाश्रिताव्यवहिताः २४ बाह्यमिति आढविकोदस्युसंधोवाह्यजनस्तं यूयमुपतिष्ठध्वमिति भेदयित्वा मध्यमोग्राभीणजनो मोक्षव्यस्ततो बहुलं धनमादद्यादित्यर्थः २५ तत्र प्रकारमाह प्रागिति चोरनिग्रहार्थं कटकबंधः कर्तव्यस्तदर्थं धनमपेक्षितमिति पूर्वमेवाभाष्यसूचनं कृत्वा ततः सन्निपत्य ते पुत्रे पुत्र्या मे पुत्रास्वाभ्यं दर्शयेत् २६ । २७

आत्मवधायेतिप्रजासुस्वसामर्थ्ययोत्तये २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ पुंगवैर्वलीवदैः नचप्रियमित्यादिसार्धः एवंचालेखेनपुशिजिताम्मुकाश्चस्वरश्मीन्स्वस्वरश्मिभूतान्पदातीनधिकारिणः
प्रजासुधनमुद्रहीतमभ्यवसृजेत्प्रेरयेत्तयोमंघनग्रहणोपायमाधायप्रजासुधनमुद्रावधनंमृद्धीवादितिशेषः ३३ । ३४ गोमिनःवैद्यान्माषावां'चारणा'इतिप्रसिद्धान् प्राकारादीन्कर्तव्यान्प्रेक्ष्यसंदर्शयि
त्वाहर्दकार्यमुपस्थितमत्यावश्यकमित्युक्त्वाकरंकारयेत् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुत्तासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥८७॥

अरयोमेसमुत्थायबहुभिर्दस्युभिःसह ॥ इदमात्मवधायैवराष्ट्रमिच्छंतिवाधितुम् २८ अस्यामापदिघोरायांसंप्राप्तेदारुणेभये ॥ परित्राणायभवतःप्रार्थयिष्येधना
निवः २९ प्रतिदास्येचभवतांसर्वचाहंभयक्षये ॥ नारयःप्रतिदास्यंतियद्वरेयुर्वलादितः ३० कलत्रमादितःकृत्वासर्ववोविनशेदिति ॥ अपिचेत्पुत्रदारार्थमर्थसंचय
इष्यते ३१ नंदामिवःप्रभावेणपुत्राणामिवचोदये ॥ यथाशक्त्युपगृह्णामिराष्ट्रस्यापीडयाचवः ३२ आपत्स्वेवचवोढव्यंभवद्भिःपुंगवैरिव ॥ नचप्रिषत्तरंकार्यधनं
कस्यांचिदापदि ३३ इतिवाचामधुरयाश्लक्षण्यासोपचारया ॥ स्वरश्मीनभ्यवसृजेद्योगमाधायकालवित् ३४ प्राकारंभृत्यभरणंव्ययसंग्रामतोभयम् ॥ योगक्षे
मंचसंप्रेक्ष्यगोमिनःकारयेत्करम् ३५ उपेक्षिताहिनश्येयुर्गोमिनोऽप्यवासिनः ॥ तस्मात्तिष्ठविशेषेणमृदुपूर्वसमाचरेत् ३६ सांत्वनंरक्षणंदानमवस्थाचाप्यभी
क्षणशः ॥ गोमिनांपार्थकर्तव्यःसंविभागःप्रियाणिच ३७ अजस्रमुपयोक्तव्यंफलंगोमिषुभारत ॥ प्रभावयंतिराष्ट्रंचव्यवहारंरूपितथा ३८ तस्माद्गोमिषुयत्नेन
प्रीतिकुर्याद्विचक्षणः ॥ दयावानप्रमत्तश्चकरान्संप्रणयन्मृदून् ३९ सर्वत्रक्षेमचरणंसुलभंनामगोमिषु ॥ नह्यतःसदृशंकिंचिद्वस्मस्तिद्युधिष्ठिर ४० ॥ इतिश्री
म०शांतिप०राजध०राष्ट्रगुप्त्यादिकथनेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदाराजासमर्थोऽपिकोशार्थोस्यान्महामते ॥ कथंप्रवर्तत
तदातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ यथादेशंयथाकालंयथाबुद्धियथाबलम् ॥ अनुशिष्यात्प्रजाराजाधर्मार्थीतद्वितेरतः २ यथातासांचमन्येत
श्रेयआत्मनएवच ॥ तथाकर्माणिसर्वाणिराजाराष्ट्रेषुवर्तयेत् ३ मधुदोहंदुहेद्राष्ट्रंभ्रमराइवपादपम् ॥ वत्सापेक्षीदुहेचैवस्तनांश्चनविकुट्टयेत् ४ जलौकावत्पिवेद्राष्ट्रं
मृदुनैवनराधिपः ॥ व्याघ्रीवचहरेत्पुत्रान्संदशेन्नचपीडयेत् ५ यथाशल्यकवानाखुःपदंधूनयतेसदा ॥ अतीक्ष्णेनाभ्युपायेनतथाराष्ट्रंसमापिवेत् ६ अल्पेनाल्पेन
देयेनवर्धमानंप्रदापयेत् ॥ ततोभूयस्ततोभूयःकमवृद्धिसमाचरेत् ७ दमयन्निवदम्यानिशश्चद्मद्वारंविवर्धयेत् ८ मृदुपूर्वप्रयत्नेनपाशानभ्यवहारयेत् ८

यदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ शरूपकवांस्तीक्ष्णतुंडआखुविशेषः सहिनिद्रितस्यमनुष्यस्यपादतलस्यमांसमतीक्ष्णेनैवोपायेनभक्षयति शयानस्तुर्हपद्वेदनयापदंकिंचिदूनयतेकंपयतेनतुतीववेदन
याप्रबुद्धचत्राखुंनिवारयति तद्वद्राष्ट्रंसमापिवेत् ६ प्रत्यदंशतमेनाधिकेनवर्धमानंकरंप्रदापयन्मामप्रव्यस्यद्विकुर्यादित्याह अल्पेनेति ७ दम्यानिवत्सतरुलानियथाक्रमेणदमयेत्त
त्यजाधपीत्याह दमयन्निवेति अभ्यवहारयेद्वाहयेत् ८

सकृत्सद्यःपाशावकीर्णाःसंतोमविष्यंतिमरिष्यंति यतोदुर्बमाअतउचितेनक्रमेणतेभोक्तव्यादम्याःप्रजाश्च ९ पुरुषंप्रतीत्यस्वप्रतिपुरुषमित्यर्थः १० ततोमुख्यद्वारा तानितरान् विवक्षिता
न्धोदुमिहान् ११ । १२ । १३ मयशालाः संदेशहराःकुट्टम्यः कुत्सितेनशीलेनवातिगच्छंतिधर्महिंसंतिवाकुशीलवाविदाः कितवाच्युतकाराश्चानिग्राह्याइत्याह पानेति १४ मद्रिकाः

सकृत्पाशावकीर्णास्तेनभविष्यंतिदुर्दमाः ॥ उचितेनैवभोक्तव्यास्तेभविष्यंतियत्नतः ९ तस्मात्सर्वसमारंभोदुर्लभःपुरुषंप्रति ॥ यथामुख्यान्सांत्वयित्वाभोक्तव्य
इतरोजनः १० ततस्तान्भेदयित्वातुपरस्परविवक्षितान् ॥ भुंजीतसांत्वयंश्चैवयथासुखमयत्नतः ११ नचास्थानेनचाकालेकरास्तेभ्योनिपातयेत् ॥ आनुपू
र्व्येणसांत्वेनयथाकालंयथाविधि १२ उपायान्प्रब्रवीम्येतान्नमेमायाविवक्षिता ॥ अनुपायेनदमयन्प्रकोपयतिवाजिनः १३ पानागारनिवेशाश्चवैश्याःप्रापणिका
स्तथा ॥ कुशीलवाःसकितवायेचान्येकेचिदीदृशाः १४ नियम्याःसर्वएवैतेयेराष्ट्रस्योपघातकाः ॥ एतेराष्ट्रेऽभितिष्ठंतोबाधंतेमद्रिकाःप्रजाः १५ नकेनचिद्या
चितव्यःकश्चित्किंचिदनापदि ॥ इतिव्यवस्थामूतानांपुरस्तान्मनुनाकृता १६ सर्वतथाऽनुजीवेयुर्नकुर्युःकर्मचोदिह ॥ सर्वएवइमेलोकानभवेयुरसंशयम् १७
प्रभुर्नियमनेराजायएतान्ननियच्छति ॥ भुंक्तेसतस्यपापस्यचतुर्भागमितिश्रुतिः १८ भोक्तातस्यतुपापस्यसुकृतस्ययथातथा ॥ नियंतव्याःसदाराज्ञापापा
येस्युर्नराधिप १९ कृतपापस्त्वसौराजायएतान्ननियच्छति ॥ तथाकृतस्यधर्मस्यचतुर्भागमुपाश्रुते २० स्थानान्येतानिसंयम्यप्रसंगोभूतिनाशनः ॥
कामेप्रसक्तःपुरुषःकिमकार्यंविवर्जतेत् २१ मयमांसपरस्वानितथादाराधनानिच ॥ आहरेद्रागवशमस्तथाशास्त्रंप्रदर्शयेत् २२ आपद्येवतुयाचंतेयेषां
नास्तिपरिग्रहः ॥ दातव्यंधर्मतस्तेभ्यस्त्वनुक्रोशाद्भयात्तु २३ मातेराष्ट्रेयाचनकाऽभूवन्माचापिदस्यवः ॥ एषांदातारएवैतेनैतेभूतस्यभावकाः २४
येभूतान्यनुगृह्णंतिवर्धयंतिचयेप्रजाः ॥ तेतेराष्ट्रेषुवर्ततांमाभूतानामभावकाः २५ दंड्यास्तेचमहाराजधनादानप्रयोजकाः ॥ प्रयोगंकारयेद्युस्तान्यथाव
लिकरांस्तथा २६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंयज्ञान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ पुरुषैःकारयेत्कर्मवहुभिःकर्मभेदतः २७ नरश्चेत्कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंचाप्यनुष्ठितः ॥
संशयंलभतेकिंचितेनराजाविगर्हते २८ धनिनःपूजयेन्नित्यंपानाच्छादनभोजनैः ॥ वक्तव्याश्चानुगृह्णीष्वंप्रजाःसहमयेतिवै २९ अंगमेतन्महद्राज्येधमिनो
नामभारत ॥ ककुदंसर्वभूतानांधनस्थोनात्रसंशयः ३०

कल्याणः १५ याचितव्यःदत्तमृणंकरंवेतिशेषः १६ अनुजीवे

युर्नुसरेयुःअन्यथादोषमाह नेति १७ । १८ । १९ तथानियच्छन्नितिशेषः २० स्थानानिमद्यादीनांवक्ष्यमाणानांकिमकार्यंविवर्जयेदपितुसर्वसकार्यंकुर्यादेव २१ अकार्यमेवाह मयेति
शास्त्रमाज्ञापप्रदर्शयेत्प्रवर्तयेत् २२ आपद्येवनपुशाख्यादिनाअनापद्यपि २३ दातारआच्छेत्तारः २४ । २५ धन्येत्यधिकवन्नग्रहणंप्रयोजयंतोऽधिकारिणीदंष्ट्याःअन्येचाऽधिकारिण
स्तान्दवधावलिकरानुद्दिश्यप्रयोगंकारयेयुः २६ बहुभिःकारयेदम्यथाकर्मभेदतःकर्मणोभेदोनाशःस्यादित्यर्थः २७ संशयंचोरेभ्योराजकीयेभ्योवाभयात् २८ । २९ । ३०

२१ । ३२ । ३३ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ वनस्पतीमिति मूलफलं ब्राह्मणानां स्वमिति धर्मभापुर
तोऽप्येतच्चिच्छुः १ ब्राह्मणापराधेन तैरपालनेन २ त्यागं राष्ट्रस्य ३ अहृत्याराष्ट्रस्य जतो राजा वृत्तिः कल्प्येति मर्यादा नतुराजरथायलाभास्यजतस्तदपि देयमित्यस्तीति कास्मिन्निति काका
सूचयति ४ अतः परं त्वं वृत्तिकल्पयसि ननु पूर्वं मित्युपालने पूर्वपरोक्षं कर्तव्यं विस्मृतं व्यंक्षंतव्यमिति तं प्रार्थयेदित्यर्थः ५ वृत्तिमात्रं कल्पयेदिति परमतं भोगार्थं चिद्राष्ट्रस्य जतितदा भोगैरपि निमं

प्राज्ञः शूरो धनस्थश्च स्वामी धार्मिक एव च ॥ तपस्वी सत्यवादी च बुद्धिर्माश्वापिरक्षति ३१ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु प्रीतिमान् भवपार्थिव ॥ सत्यमार्जवमक्रोधमानुशंस्यं
चपालय ३२ एवं दंडं च कोशं च मित्रं भूमिं च लप्स्यसि ॥ सत्यार्जवपरोराजन्मित्रकोशवलान्वितः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्व
णिकोशसंचयप्रकारकथने अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ वनस्पतीन्भक्ष्यफलान् चिच्छुर्विषयेतव ॥ ब्राह्मणानां मूलफलं धर्म
मादुर्मनीषिणः १ ब्राह्मणेभ्योऽतिरिक्तं च भुंजीरन्नितरे जनाः ॥ न ब्राह्मणापराधेन हरेदन्यः कथंचन २ विप्रश्चेत्यागमातिष्ठेदात्मा र्थे वृत्तिकर्षितः ॥ परिकल्प्या
स्य वृत्तिः स्यात्सदारस्य नराधिप ३ सचेन्नोपनिवर्तेत वाच्यो ब्राह्मणसंसदि ॥ कस्मिन्निदानीं मर्यादामयं लोकः करिष्यति ४ असंशयं निवर्तेत न चेदक्षयत्यतः
परम् ॥ पूर्वपरोक्षं कर्तव्यमेतत्कौतेयशाश्वतम् ५ आदुरेतज्जना ब्रह्मन् चैतच्छ्रद्धाभ्यहम् ॥ निमंन्यश्च भवेद्भोगैरवृत्त्या च तदाचरेत् ६ कृषिगोरक्षवाणिज्यलो
कानामिह जीवनम् ॥ ऊर्ध्वं चैव त्रयीविद्यासाभूतान्भावयत्युत ७ तस्याप्रपतमानायां ये स्युस्तत्परिपंथिनः ॥ दस्यवस्तदधाये ह ब्रह्माक्षत्रमथामृजत् ८ शत्रून्
जयप्रजारक्षयजस्वक्रतुभिर्नृप ॥ युध्यस्व समरे वीरो भूत्वा कौरवनंदन ९ संरक्ष्यान्पालयेद्राजा स राजा राजसत्तमः ॥ येकेचित्ताव्रक्षंति तैरर्थो नास्ति कश्चन १०
सदैव राजा योद्धव्यं सर्वलोकाद्युधिष्ठिर ॥ तस्माद्वेतोर्हि भुंजीत मनुष्या नैव मानवः ११ आंतरेभ्यः परान् रक्षन् परेभ्यः पुनरांतरान् ॥ परान् परेभ्यः स्वान् स्वेभ्यः सर्वा
न्पालय निव्यदा १२ आत्मानं सर्वतो रक्ष न राजन् रक्षस्व मेदिनीम् ॥ आत्ममूलमिदं सर्वमाहुर्धैविदुषो जनाः १३ किच्छिद्रं कोऽनुसंगो मे किं वास्त्यविनिपातितम् ॥
कुतो मामाश्रयेद्दोष इति नित्यं विचिंतयेत् १४ अतीतदिवसे वृत्तं प्रशंसंति न वा पुनः ॥ गुप्तैश्चारेण नुमतैः पृथिवीमनुसारयेत् १५ जानीयुर्यदि मे वृत्तं प्रशंसंति
न वा पुनः ॥ कश्चिद्रोचे ज्ञानपदे कश्चिद्राष्ट्रे च मे यशः १६ धर्मज्ञानां वृत्तिमतां संग्रामेष्वपलायिनाम् ॥ राष्ट्रे तु येऽनुजीवंति ये तु राज्ञोऽनुजीविनः १७ अमात्यानां
च सर्वेषां मध्यस्थानां च सर्वशः ॥ ये च त्वाभिप्रशंसंति युर्निदेयुरथ वा पुनः १८ सर्वान्सुपरिणीतांस्तान्कारयेथायुधिष्ठिर ॥ एकांतेन हि सर्वेषां न शक्यं तां तरो
चितुम् ॥ मित्रा मित्रमथो मध्यं सर्वभूतेषु भारत १९

७ ॥ अहृत्याराष्ट्रस्य जतो राजा वृत्तिः कल्प्येति मर्यादा नतुराजरथायलाभास्यजतस्तदपि देयमित्यस्तीति कास्मिन्निति काका

६ ऊर्ध्वं स्वर्गं ७ । ८ । ९ । १० लोका लोकहितार्थं योद्धव्यं योद्धव्यमिति पाठे स्वपरचरित्रमिति शेषः उत्तरार्धे तु भुंजीतेत्यत्र भुंजीतेति पाठः मनुष्याश्चारा निति चार्थः ११ स्वी
या आंतराबाह्याश्च परस्माद्रक्ष्याः स्वीयाः बाह्यास्तु शुश्रूष्योरक्ष्या इत्यर्थः १२ विदुषो विद्वांसः १३ संगो व्यसनस्येति शेषः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ सुपरिणीतान् सत्कृतान् १९

तुल्येषु कथमितर इतरं भुंजीतेति प्रश्नः बलवानेव दुर्बलं भुंजीत तुल्यास्वात्मानं रक्षेच्छलेन च भुंजीतेत्युत्तरमाह तुल्येति श्रुतिः २० । २१ भाकंडो गृध्रः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति शांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं स्वाभ्यादिप्रकृतिपदं कनिकं यमकीं कान्धर्मान्वक्तुमुत्तम्यमां पातुं सवां दं वामवे

युधिष्ठिर उवाच ॥ तुल्यबाहुवलानां च तुल्यानां च गुणैरपि ॥ कथं स्यादधिकः कश्चित्सच भुंजीत मानवान् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ यच्च राह्यचरानयुरदंष्ट्रान्दंष्ट्रिण
स्तथा ॥ आशीविषा इव कुद्वाभुजंगान्भुजगा इव २१ एतेभ्यश्चाप्रमतः स्यात्सदा शात्रोर्युधिष्ठिर ॥ भारुंडसदृशा ह्येते निपतंति प्रमादतः २२ कश्चित्तेवणिजो राष्ट्रे
नो द्विजंति करार्दिताः ॥ क्रीणंतो बहुनाल्पेन कांतारकृतविश्रमाः २३ कश्चिल्लपिकराराष्ट्रं न जहत्यतिपीडिताः ॥ ये वहांति धुरं राज्ञांति भर्तृतीतरानपि २४ इतो दत्ते
न जीवंति देवाः पितृगणास्तथा ॥ मानुषोरगरक्षांसि वयांसि पशवस्तथा २५ एषा तेराष्ट्रवृत्तिश्च राज्ञां गुप्तिश्च भारत ॥ एतमेवार्थमाश्रित्य भूयो वक्ष्यामि पांडव २६
इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वराजधर्माष्टाशुप्तौ एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ यानंगिराः क्षत्रधर्मानुतथ्यो ब्रह्मवित्तमः ॥ मांधात्रे यौवना
श्वयप्रीतिमानभ्यभाषत १ सयथाऽनुशशासैनमुतथ्यो ब्रह्मवित्तमः ॥ तत्ते सर्वं प्रवक्ष्यामि निखिलेन युधिष्ठिर २ ॥ उत्तथ्य उवाच ॥ धर्माय राजा भवति न कामकर
णाय तु ॥ मांधातरिति जानीहिराजालोकस्य रक्षिता ३ राजा चरति चेद्धर्मदेवत्वायैव कल्पते ॥ सचेद्धर्मचरति न रकायैव गच्छति ४ धर्मेतिष्ठंति भूतानि धर्मोरा
जनि तिष्ठति ॥ तं राजा साधुयः शास्ति स राजा पृथिवीपतिः ५ राजा परमधर्मात्मा लक्ष्मीवान् धर्म उच्यते ॥ देवाश्च गृहीगच्छंति धर्मो नास्तीति चोच्यते ६ स्वध
र्मे वर्तमानानामर्थसिद्धिः प्रदृश्यते ॥ तदेव मंगलं लोकः सर्वः समनुवर्तते ७ उच्छिद्यते धर्मवृत्तमधर्मो वर्तते महान् ॥ भयमाहुर्दिवारात्रयदापापो न वार्यते ८ ममेद
मिति नैवेतत्साधूनां तात धर्मतः ॥ नैव व्यवस्था भवति यदापापो न वार्यते ९ नैव भार्या न पशवो न क्षेत्रं न निवेशनम् ॥ संदृश्येत मनुष्याणां यदापापो न वार्यते १० देवाः
पूजानजानंति न स्वधां पितरस्तदा १० न पूज्यंते ह्यतिथयो यदापापो न वार्यते ॥ न वेदानधिगच्छंति व्रतवंतो द्विजातयः ११ न यज्ञांस्तन्वते विप्रायदा
पापो न वार्यते ॥ वृद्धानामिव सत्वानां मनो भवति विह्वलम् १२ मनुष्याणां महाराज यदापापो न वार्यते ॥ उभौ लोकावभिप्रेक्ष्य राजानमृषयः स्वयम् १३ असृजन्सु
महद्भूतमयं धर्मो भविष्यति ॥ यस्मिन् धर्मो विराजेत तं राजानं प्रचक्षते १४ यस्मिन् विलीयते धर्मस्तं देवा वृषलं विदुः ॥ वृषो हि भगवान् धर्मो यस्तस्य कुरुते ह्यलम् ॥
वृषलं तं विदुर्देवास्तस्माद्धर्मो विवर्धयेत् १५ धर्मे वर्धते वर्धति सर्वभूतानि सर्वदा ॥ तस्मिन् ह्यसति हीयंते तस्माद्धर्मो न लोपयेत् १६

वगीताचारमते यानंगिरा इत्यादिनाऽध्यायपंचकेन आंगिरा अंगिरसः १ । २ । ३ । ४ । ५ देवा इति यदापापो न वार्यते तदा देवतर्निदादयो दोषाः प्रवर्तत इति सार्धत्रयम् २ । ७ । ८ । ९ । १०
११ वृद्धानां शब्देण चिच्छिन्नदेहानाम् १२ । १३ धर्मो धर्मपालः १४ अलं वारणं छेदनमिति यावत् तेन वृषं नुनातिच्छिनत्तीति वृषल इति यो गोदशितः १५ । १६

धर्मपदस्य द्वेधाव्युत्पत्तिमाह धनादिति धनवाचीनां तोषनशब्दः अतो गत्यर्थो न्यक्प्रत्ययेततो नलीपगुणो धनाद्विभ्रवतीति धर्म इत्यर्थः धनादिति पञ्चमीतु धनप्रापयितुं भ्रवति भ्रवति कृपायत इति ल्यब्लोपेक्षेया धारणाद्वा धर्मः धृजो मनप्रत्ययः सीमांतकरः यावत्प्रापतावद्यातनाकर इत्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ अभिप्रेतवति वर्षते २२ असूयात् असूयातः लिंगव्यत्ययार्थः

घनात्स्ववतिधर्मोहिधारणाद्वेतिनिश्चयः ॥ अकार्याणामनुष्येद्रससीमातकरः स्मृतः १७ प्रभवार्थं हि भूतानां धर्मः सृष्टः स्वयं भुवा ॥ तस्मात्प्रवर्तयेद्धर्मप्रजाऽनुग्रह
कारणात् १८ तस्माद्विराजशार्दूलधर्मः श्रेष्ठतरः स्मृतः ॥ सराजायः प्रजाः शास्ति साधुकृत्पुरुषर्षभ १९ कामक्रोधावनाद्व्यधर्ममेवानुपालय ॥ धर्मः श्रेयस्कर
तमो राज्ञां भरतसत्तम २० धर्मस्य ब्राह्मणो यो निस्तस्मात्तान् पूजयेत्सदा ॥ ब्राह्मणानां च मांघातः कुर्यात्कामानमत्सरी २१ तेषां ह्यकामकरणाद्राज्ञः संजायते भयम् ॥
मित्राणि न च वर्धते तथाऽमित्रा भवंत्यपि २२ ब्राह्मणानां सदाऽसूयाद्बाल्याद्वैरोचनो बलिः ॥ अथास्माच्छीरपाकमद्याऽस्मिन्नासीत्प्रतापिनी २३ ततस्तस्मादं
पाकम्यसाऽगच्छत्पाकशासनम् ॥ अथ सोन्वतपत्पश्चाच्छ्रियं दृष्ट्वा पुरंदरे २४ एतत्फलमसूयाया अभिमानस्य वा विभो ॥ तस्मादुध्यस्व मांघातमां त्वां जह्यात्प्रता
पिनी २५ दर्पो नाम श्रियः पुत्रो जज्ञेऽधर्मादिति श्रुतिः ॥ तेन देवा सुरा राज्ञी ताः सुबहवो व्ययम् २६ राजर्षयश्च बहवस्तथा बुध्यस्व पार्थिव ॥ राजा भवति तं जित्वा
दासस्तेन पराजितः २७ स यथा दर्पसहितमधर्मं नानुसेवते ॥ तथा वर्तस्व मांघातश्चिरं चेत्स्थातुमिच्छसि २८ मत्तात्प्रमत्तात्पौगंडादुन्मत्ताच्च विशेषतः ॥
तदभ्यासादुपावर्तसंहितानां च सेवनात् २९ निवृहीता दमात्याश्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमादुर्गाद्विस्तिनोश्चात्सरीसृपात् ३० एतेभ्यो नित्ययुक्तः
स्यान्नक्तं चर्यां च वर्जयेत् ॥ अत्यागं चाभिमानं च दंभं क्रोधं च वर्जयेत् ३१ अविज्ञाता सुचस्त्रीपुक्लीवा सुस्वैरिणीपुच ॥ परमार्या सुकन्या सुनाचरे नैथुनं नृप ३२ कु
लेषु पाप रक्षांसि जायंते वर्णसंकरान् ॥ अपुमांसौ गहीनाश्च स्थूलजिह्वा विचेतसः ३३ एते चान्ये च जायंते यदाराजा प्रमाद्व्याति ॥ तस्माद्राज्ञा विशेषेण वर्तितव्यं
प्रजाहिते ३४ क्षत्रियस्य प्रमत्तस्य दोषः संजायते महान् ॥ अधर्माः संप्रवर्धंते प्रजासंकरकारकाः ३५ अशीते विद्यते शीतं शीते शीतं न विद्यते ॥ अवृष्टिरतिवृ
ष्टिश्च व्याधिश्चाप्या विशेषेण प्रजाः ३६ नक्षत्राण्युपतिष्ठंति ग्रहा घोरास्तथा गते ॥ उत्पाताश्चात्र दृश्यंते बहवो राजनाशनाः ३७ अराक्षितात्मा यो राजा प्रजाश्चा
पि न रक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य क्षीयंते ततः सोऽनुविनश्यति ३८ द्वावाददाते ह्येकस्य द्वयोः सुबहवोऽपरे ॥ कुमार्यः संप्रलुप्यंते तदा दुर्नृपदूषणम् ३९

असूयया अततिसततंवर्ततइतिवा असूयात् २३ । २४ । २५ अधर्मादितिच्छेदः २६ तंदर्पे २७ । २८ पौगंडाद्वालकादनादित्यर्थः पापंडादितिमुख्यः पाठः यत्तादिभ्यउपावर्तपरावृत्तिभज
तदभ्यासात्तैः सहपरिचयात् संहितानां मिलितानां च तेषां सेवनाच्च सुतरामुपावर्तैत्यर्थः २९ । ३० अत्यागंबद्धमुदिताय ३१ । ३२ अपुमांसः क्लीबाः स्फूलजिह्वा मूकाः ३३ । ३४ । ३५
३६ नक्षत्राणि घूमकेतवाद्यः ३७ । ३८ एकस्य धनं द्वावाददति आच्छिद्यग्रहीतः ३९

४० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजध० नीलकंठीयेभारतमावदीपे भवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ७ ॥ कालेति १ वस्त्राणांशुक्लानांशोधयितुंरंगमविचार्यमलमात्रंदूरीकर्तुं २ द्विजानांमध्येयःकश्चि
चक्षुर्वोवानानाकर्मस्वस्थितः स्वकर्मक्षुप्तोमूढः रजकगुल्मइत्यर्थः ३ ४ ५ ६ ७ अग्नित्रेतागार्हपत्यदक्षिणाऽद्याहवनीयारुधंवाह्नित्रयं त्रयीऋग्यजुःसामवेदाः ८ ९ १० ११ अव
ममेदमिति नैकस्यमनुष्येष्ववतिष्ठति ॥ त्यक्त्वाधर्मयदाराजाप्रमादमनुतिष्ठति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० उत्तथ्यगीतासुनवतितमोऽ
ध्यायः ॥ ९० ॥ ७ ॥ उत्तथ्यउवाच ॥ कालवर्षोचपर्जन्योधर्मचारीचपार्थिवः ॥ संपद्यदेषाभवतिसाविभर्तिसुखंप्रजाः १ योनजानातिहर्तुंवावस्त्राणांरज
कोमलम् ॥ रक्तानांवाशोधयितुंयथानास्तितथैवसः २ एवमेतद्विजेद्राणांक्षत्रियाणांविशांतथा ॥ शूद्रश्चतुर्थोवर्णानानाकर्मस्वस्थितः ३ कर्मशूद्रेऽपिर्वै
श्येदंडनीतिश्चराजनि ॥ ब्रह्मचर्यंतपोमंत्राःसत्यंचापिद्विजातिषु ४ तेषांयःक्षत्रियोवेदवस्त्राणामिवशोधनम् ॥ शीलदोषान्विनिहर्तुंसपितासप्रजापतिः ५ क
तंत्रेताद्वापरंचकलिश्चभरतर्षभ ॥ राजवृत्तानिसर्वाणिराजैवयुगमुच्यते ६ चातुर्वर्ण्यंतथावेदाश्चातुराश्रम्यमेवच ॥ सर्वंप्रमुह्यतेह्यंतद्यदाराजाप्रमाद्यति ७ अ
ग्नित्रेतात्रयीविद्यायज्ञाश्चसहदक्षिणाः ॥ सर्वएवप्रमाद्यंतियदाराजाप्रमाद्यति ८ राजैवकर्ताभूतानांराजैवचविनाशकः ॥ धर्मात्मायःसकर्तास्यादधर्मात्माविना
शकः ९ राज्ञोभार्याश्चपुत्राश्चबांधवाःसुहृदस्तथा ॥ समेत्यसर्वेशोचंतियदाराजाप्रमाद्यति १० हस्तिनोऽश्वाश्चगावश्चाप्युष्ट्राश्चतरगर्दभाः ॥ अधर्मभूतेनृपतौ
सर्वेसीदंतिजंतवः ११ दुर्बलार्थंबलंसृष्टंधात्रामांधातरुच्यते ॥ अबलंतुमहद्भूतंयस्मिन्सर्वंप्रतिष्ठितम् १२ यच्चभूतंसंभजतेयेचभूतास्तदन्वयाः ॥ अधर्मस्थे
हिनृपतौसर्वेशोचंतिपार्थिव १३ दुर्बलस्यचयच्चक्षुर्भुनेराशीविषस्यच ॥ अविषह्यतमंमन्येमास्मदुर्बलमासदः १४ दुर्बलांस्तातबुध्येथानित्यमेवाविमानितान्
मात्वांदुर्बलचक्षुषिप्रदहेयुःसर्वाधवम् १५ नहिदुर्बलदग्धस्यकुलेकिंचित्प्ररोहति ॥ आमूलंनिर्दहंत्येवमास्मदुर्बलमासदः १६ अबलंवैबलाच्छ्रेयोयच्चातिबलव
द्बलम् ॥ बलस्याबलदग्धस्यनकिंचिदवाशिष्यते १७ विमानितोहतःकुष्टस्त्रातारंचेन्नविंदति ॥ अमानुषकृतस्तत्रदंडोहांतिनराधिपम् १८ मास्मतातरणे
स्थित्वांशुजीथादुर्बलंजनम् ॥ मात्वांदुर्बलचक्षुषिदहंत्वग्निरिवाशयम् १९ यानिमिथ्याभिज्ञस्तानांपतंत्यश्रूणिरोदताम् ॥ तानिपुत्रान्पशून्घ्नंतितेषामिथ्या
भिज्ञंसनात् २० यदिनात्मानिपुत्रेषुनचेत्पौत्रेषुनमृषु ॥ नहिपापंकृतंकर्मसद्यःफलतिगौरिव २१ यत्राबलोवध्यमानस्त्रातारंनाधिगच्छति ॥ महान्देवकृत
स्तत्रदंडःपततिदारुणः २२ युक्तायदाजानपदामिक्षंतेब्राह्मणाइव ॥ अभीक्ष्णंभिक्षुरूपेणराजानंघ्नंतितादृशाः २३ राज्ञोयदाजनपदेवहवोराजपूरुषाः ॥
अनयेनोपवर्ततेतद्राज्ञःकिल्बिषमहत् २४ यदायुक्तयानयेदर्थान्कामादर्थवशेनवा ॥ कृपणंयाचमानानांतद्राज्ञोवैशसमहत् २५

लंठु अवलस्यपालनान्महत्पुण्यमपालनाच्चमहत्पापमित्यर्थः १२ मृतदुर्बलसंभजतेऽत्रादिनासेवते तदन्वयादाप्तसंबन्धिनः १३ अवलंठुमहद्भूतमित्येतद्विवृणोति दुर्बलस्येत्यादिना १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रणेस्थित्वामतिपत्नीसुयमुंजीयाःकरादानेन १९ । २० यद्यात्मनिफलं पापं न फलति तर्हि पुत्रादिषु फलति ननु सद्यः फलतीत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ नयेदपहरेत् २५ ।

110511

धर्मोऽर्थो दुःखं तदति तत्फलमूतत्वात्ततउचरः एवं कामादि धर्म एवोत्तरस्तन्मूलत्वात् ५२ । ५३ प्रमादियाः प्रमायेयाः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति शांतिपर्वणिराजध

मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ धर्मस्योत्कर्षश्चुत्वाधर्मेस्थितिप्रकारं पृच्छति कथामिति १ । २ । ३ । ४ तपतांतपःकुर्वता ५ । ६ अर्यापेक्षयाधर्मभे
दंमत्वाधर्मवृद्धौद्विकुर्यादित्याहार्येति ७ उभोधर्मार्थौ ८ असंतोदुष्टाः पापिष्ठाश्चसन्निवायस्यसः ९ । १० । ११ । १२ एतेषुधर्मादिषु १३ । १४ । १५ पापकृतं पापकारिणम् १६

वाग्नोदातुः १० । १८ । १९ ॥ इतिशोति० रा०नी०मा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ यत्रराष्ट्रेप्रणयतेआरोपयति बलवतरोराजा १ तंराजानमनुवर्तते२ प्रकृतिःस्वधर्मः विषमःकुमार्गः ३ । १ जितानामापन्नानांजितानांस्वस्थानां १ कृतकल्याणं प्रागुपकारं कृतवन्तम् ६ शक्तोऽस्वमनुभवेत् आपदिगुरुणं आपन्निवारणं कर्मकुर्यात् । 'करणहेतुकर्मणोः' इति मे

अथमानयितुर्दाम्नःश्लक्ष्णस्यवशवर्तिनः ॥ व्यसनंस्वमिवोत्पन्नंविजिघांसंतिमानवाः १७ यस्यनास्तिगुरुर्धर्मेनचान्यानपिपृच्छति ॥ सुखतंत्रोऽर्थलाभेषुन चिरंसुखमश्नुते १८ गुरुप्रधानोधर्मेषुस्वयमर्थानवेक्षिता ॥ धर्मप्रधानोलाभेषुसचिरंसुखमश्नुते १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राज० वामदेवगीतासुत्रि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ यत्राधर्मं प्रणयते दुर्बले बलवत्तरः ॥ तां वृत्तिमुपजीवति ये भवन्ति तदन्वयाः १ राजानमनु वर्तते तं पापाभिप्रवर्तकम् ॥ अविनीतमनुष्यं तत्क्षिप्रं राष्ट्रं विनश्यति २ यद्वृत्तमुपजीवति प्रकृतिस्थस्य मानवाः ॥ तदेव विषमस्थस्य स्वजनोऽपि न मृष्यते ३ साहसप्रकृतिर्यत्र किंचिदुल्बणमाचरेत् ॥ अशास्त्रलक्षणो राजा क्षिप्रमेव विनश्यति ४ योऽत्यन्ताचरितां वृत्तिं क्षत्रियो नानुवर्तते ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ५ द्विपंतं कृतकल्याणं गृहीत्वानृपतिरणे ॥ योनमानयते द्वेषात्क्षत्रधर्मादपैतिसः ६ शक्तः स्यात्सुखो राजा कुर्यात्करणमापदि ॥ प्रियो भवति भूतानां न च विभ्रश्यते श्रियः ७ अप्रियं यस्य कुर्वीत भूयस्तस्य प्रियं चरेत् ॥ नचिरेण प्रियः स स्याद्योऽप्रियः प्रियमाचरेत् ८ मृषावादे परिहरेत् कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ नकामात्रच संरंभा न्न द्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ९ नापत्रपेतप्रश्ने पुना विभाव्यां गिरं सृजेत् ॥ न त्वरेत न चासूयेतथा सं गृह्यते परः १० प्रियेनातिभृशं हृष्येदप्रियेन च संज्वरेत् ॥ न तप्येदर्थं कच्छ्रेषु प्रजाहितमनुस्मरन् ११ यः प्रियं कुरुते नित्यं गुणतो वसुधाधिपः ॥ तस्य कर्माणि सिद्धयन्ति न च संत्यज्यते श्रिया १२ निवृत्तं प्रतिकूले पुवर्तमानमनुप्रिये ॥ भक्तं भजेत नृपतिः सदैव सुसमाहितः १३ अप्रकीर्णो द्रियग्राममत्यन्तानुगतं शुचिं ॥ शक्तं चैवानुरक्तं च युज्यान्महतिकर्मणि १४ एवमेतैर्गुणैर्युक्तो योऽनुरज्यति भूमिपम् ॥ भर्तुरर्थेष्वप्रमत्तं नियुज्यादर्थकर्मणि १५ मूढमैद्रियं कलुब्धमनार्यचरितं शठम् ॥ अनतीतोपधं हिंस्रं दुर्बुद्धिं बहुश्रुतम् १६ त्यक्तो दातुं मद्यरतं पूतस्त्रीमृगयापरम् ॥ कार्यं महति युंजानो हीयते नृपतिः श्रिया १७ रक्षितात्मा च यो राजारक्ष्यान्यश्चानुरक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य वर्धते भुवं च महदश्नुते १८ ये केचिद्भूमिपतयः सर्वास्तानन्वेक्षयेत् ॥ सुहृद्भिरनभिख्यातैस्तेन राजाऽतिरिच्यते १९ अपकृत्य बलस्थस्य दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ इयेनाभिपतनैरेते निपतन्ति प्रमाद्यतः २० दृढमूलस्त्वदुष्टात्मा विदित्वा बलमात्मनः ॥ अबलानभियुंजीत न तु ये बलवतराः २१

दिनी ७ अप्रियमिति उपलतः शत्रुरग्रेऽप्युपकरिष्यत्येवेत्यर्थः ८ । ९ नापत्रपेतन्यायनिष्ठुरमुत्तरं दद्यात् अविभाव्यामगंधीरां अभीतिपाठे दूषणाहं १० । ११ प्रियं भृत्यादीनां १२ । १३ । १४ एतैर्निवृत्तमिति श्लोकद्वयोक्तैर्योऽनुरज्यत्यनुरंजयति तं नियुज्यात् भूमिपः १५ । १६ त्यक्तो दातुं मुदा र्कर्मत्यागिनम् १७ महत्पदम् १८ सुहृद्भिश्चरैः अनभिख्यातैः स्वेषां परेषां चाविदितैः १९ । २० । २१

२२ मरणांतमपीर्षपालनमनामर्थकुशलमेव स्वर्गहेतुत्वादित्यर्थः २३ रक्षाधिकरणं दुर्गादि सुखं सुखप्रदानं २४ गुणानि सुरक्षितानि २५ एकेन राज्ञा तेषु दुर्गाद्यधिष्ठातृपुत्रेषु २६ । २७ ज्ञानमिदं मम निःश्रेयसमिति यज्ज्ञानंतत् २८ अर्थकामस्य सख्युः प्रातिकूल्यादेषात् शृणोति तच्छ्रुत्यः सकाशात् २९ अग्रान्यैर्बुद्धिमद्भिः वृत्तिलाभोपायं ३० । ३१ मुख्यामिति गांधर्वाय

विक्रमेण महीलब्ध्वा प्रजाधर्मेण पालयेत् ॥ आहवे निधनं कुर्याद्राजा धर्मपरायणः २२ मरणांतमिदं सर्वं नेह किंचिदनामयम् ॥ तस्माद्धर्मे स्थितो राजा प्रजाधर्मेण पालयेत् २३ रक्षाधिकरणं युद्धं तथा धर्मानुशासनम् ॥ मंत्रचिंता सुखं काले पंचमिर्वर्धते महो २४ एतानि यस्य गुणानि स राजा राजसत्तम ॥ स ततं वर्तमानोऽत्र राजा धत्ते महीमिमां २५ नैतान्येकेन शक्यानि सा तत्वेनानुवीक्षितम् ॥ तेषु सर्वं प्रतिष्ठाप्य राजा भुंक्ते चिरं महीम् २६ दातारं संविभक्तारं मार्दवोपगतं शुचिम् ॥ असंत्यक्तमनुष्यं च तं जनाः कुर्वन्ते नृपम् २७ यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा ज्ञानं तत्प्राप्यते ॥ आत्मनो मतमुत्सृज्य तं लोकोऽनुविधीयते २८ योऽर्थकामस्य वचनं प्राति कूल्यान्न मृष्यते ॥ शृणोति प्रतिकूलानि सर्वदा विमना इव २९ अग्रान्यचरितां वृत्तियो न सेवेत नित्यदा ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ३० निगृहीता दमात्याश्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमादुर्गाद्धस्तिनोऽश्वात्सरीमृपात् ॥ एतेभ्यो नित्ययुक्तः स न रक्षेदात्मानमेव तु ३१ मुख्यानमात्यान्यो हित्वा निहीना न्कुरुते प्रियान् ॥ स वै व्यसनमासाद्य गाधमातो न विंदति ३२ यः कल्याणगुणान् ज्ञातीन् प्रद्वेषान्नो बुभूषति ॥ अदृढात्मा दृढक्रोधः स मृत्योर्वसतेऽतिके ३३ अथ योगुणसंपन्नान् हृदयस्य प्रियामपि ॥ प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरं यशसि तिष्ठति ३४ नाकाले प्रणयेदर्थान्ना प्रिये जातु संज्वरेत् ॥ प्रियेनातिभृशं तुष्येद्युं जीतारोग्यकर्मणि ३५ केवाऽनुरक्ताराजानः केभयात्समुपाश्रिताः ॥ मध्यस्थदोषाः केचैषामिति नित्यं विचिंतयेत् ३६ न जातु बलवान्भूत्वा दुर्बले विश्वसेत् क्वचित् ॥ भारुंड सदृशा ह्येते निपतन्ति प्रमाद्यतः ३७ अपि सर्वगुणैर्युक्तं भर्तारं प्रियवादिनम् ॥ अभिदुह्याति पापात्मानं तस्माद्विश्वसेज्जनात् ३८ एवं राजोपनिषदं ययातिः स्मादनाहुषः ॥ मनुष्यविषये युक्तो हंति शत्रून् ननुत्तमान् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मा० वामदेवगीतासुत्रि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ अयुद्धे नैव विजयं वर्धयेद्दुःसुधाधिपः ॥ जघन्यमाहुर्विजयं युद्धेन च नराधिप १ नचाप्यलब्धं लिप्सेत मूलेनातिदृढेति ॥ न हि दुर्बलमूलस्य राज्ञो लाभो विधीयते २ यस्य स्फीतो जनपदः संपन्नप्रियराजकः ॥ संतुष्टपुष्टसचिवो दृढमूलः स पार्थिवः ३ यस्य योधाः सुसंतुष्टाः सांत्विताः सूपधा स्थिताः ॥ अल्पेनापि स दंडेन महीजयति पार्थिवः ४ पौरजानपदायस्य भूतेषु च दयालवः ॥ स धनाधान्यवन्तश्च दृढमूलः स पार्थिवः ५ प्रतापकालमधिकं यदा मन्येत चात्मनः ॥ तदालिप्सेत मेधावी परभूमिधनान्युत ६

स्यांतं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ राजोपनिषदं राजारहस्यविद्यां ३९ ॥ इति शांतिप० रा०नी० मारत० त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ अयुद्धेनेति १ नातिदृढेन नतिदृढे २ दृढमूलस्त्वलक्षणमाह यस्येति ३ सुपधापरवंचनास्तुत्रस्थितानिष्ठावन्तः दंडेन सेन्येन ४ । ५ लिप्सेत विजिगीषेत ६

७।८।९।१० कृत्यशेषेणपरकृत्यैकात्स्न्येननसमापयेत्समापितेतुपरीश्वमन्यतेस्वस्यधत्तापीमवतीत्यर्थः ११। १२ नृपोवतुमनाः १२ ॥ ॥ इतिशांतिप० रा० नी० भा० चतुर्नैवति
तमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ७ ॥ वामदेवगीतासमाप्ता ॥ यस्यस्वाभ्यांशःसप्तप्रकृतयोदकाःसपरमर्हीलिप्सेतेत्युक्तंतत्रयोजिगीषतेजेतुमिच्छतिस्वविजयेविषयेविजयनिमित्तकोऽनुष्ठेयोधर्मः
भोगेष्टुदयमानस्यभूतेषुचदयावतः ॥ वर्धतेत्वरमाणस्यविषयोरक्षितात्मनः ७ तक्षेदात्मानमेवंसवनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेषुस्वेष्टुमिष्ट्या
प्रवर्तते ८ नैवद्विषंतोहीयंतेराज्ञानित्यमनिघ्नतः ॥ क्रोधंनिहंतुंयेवेदतस्यद्वेष्टानविद्यते ९ यदार्यजनविद्विष्टंकर्मतत्राचरेद्बुधः ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत्तत्रा
त्मानंनियोजयेत् १० नैवमन्येवजानंतिनात्मनापरितप्यते ॥ कृत्यशेषेणयोराराजसुखान्यनुब्रूयति ११ इदंनृत्तमनुष्येषुवर्ततेयोमहीपतिः ॥ उभौलोकौ
विनिर्जित्यविजयेसंप्रतिष्ठते १२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोवामदेवेनसर्वतत्तत्तवाचूषः ॥ तथाकुर्वस्त्वमप्येतौलोकौजेतानसंशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिप०राजध० वामदेवगीतासुचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयोविजिगीषेतक्षत्रियःक्षत्रियंयुधि ॥ कस्तस्यविजयेष
मोह्येतंप्रष्टोब्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ससहायोऽसहायोवाराप्रमाणमभूमिपः ॥ ब्रूयादहंवोराजेतिरक्षिष्यामिचवःसदा २ ममधर्मबलिदत्तकिंवामांप्रति
पत्स्यथ ॥ तेचेत्तमागतंतत्रवृणुयुःकुशलंभवेत् ३ तेचेदक्षत्रियाःसंतोविरुध्येरन्कथंचन ॥ सर्वोपायैर्नियंतव्याविकर्मस्थानराधिप ४ अशस्त्रक्षत्रियंमत्वाशस्त्रं
गृह्णात्यथापरः ॥ त्राणायाप्यसमर्थतमन्यमानमतीवच ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयःक्षत्रियोराजाक्षत्रियंप्रत्युपावजेत् ॥ कथंसंप्रतियोद्धव्यस्तन्मेब्रूहिपि
तामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैवासन्नद्धकवचोयोद्धव्यःक्षत्रियोरणे ॥ एकएकेनवाच्यश्चविसृजेतेक्षिपामिच ७ सचेत्सन्नद्धआगच्छेत्सन्नद्धव्यंततोभवेत् ॥
सचेत्ससैन्यआगच्छेत्ससैन्यस्तमथाह्वयेत् ८ सचेन्निकृत्यायुद्धचेतनिकृत्याप्रतियोधयेत् ॥ अथचेद्धर्मतोयुद्धचेद्धर्मणैवनिवारयेत् ९ नाश्वेनरथिनंयायादुदि
याद्रथिनंरथी ॥ व्यसनेनप्रवर्तव्यंनभीतायजितायच १० इष्टुलिप्तोनकर्णीस्यादसतामेतदायुधम् ॥ यथार्थमेवयोद्धव्यंनकुद्धचेतजिघांसतः ११ साधूनांतुय
दाभेदात्साधुश्चेद्व्यसनीभवेत् ॥ निष्प्राणोनाभिहतव्योनानपत्यःकथंचन १२ भग्नशस्त्रोविपन्नश्चकृतज्योहतवाहनः ॥ चिकित्स्यःस्यात्स्वविषयेप्राप्योवास्व
गृहेभवेत् १३ निर्व्रणश्चसमोक्तव्यएषधर्मःसनातनः ॥ तस्माद्धर्मणयोद्धव्यमितिस्वायंभुवोऽब्रवीत् १४ सत्सुनित्यःसतांधर्मस्तमास्थायननाशयेत् ॥ योवै
जयत्यधर्मेणक्षत्रियोधर्मसंगरः १५ आत्मानमात्मनाहंतिपापोनिकृतिर्जीवनः ॥ कर्मचैतदसाधूनामसाधून्साधुनाजयेत् १६

तिपृच्छति अथेति १ जिगीषुर्द्विविधःअनुपस्थितपरिपंथी उपस्थितपरिपंथीच तत्राद्यस्यधर्ममाह ससहायइति योऽकस्माद्राष्ट्रंपरकीयमागत्याऽहंवोरक्षिष्यामीत्यादिवृथातसआयोविजिगीष
माणइत्यर्थः १।३ अशस्त्रमिति त्राणायाप्यसमर्थपरंचातीवमन्यमानंक्षत्रियमशस्त्रंज्ञात्वाऽररोहीनोऽपिशस्त्रंगृह्णात्यतःशस्त्रबलेनैवजितान्प्राप्तादीनुल्लंघ्यतत्तदधिपतिमुत्सेयात्तद्व्यं जितंराष्ट्रं
सामादिनावशीकर्तव्यमितिशेषः ५।६।७।८।९।१० लिप्तोविपदिग्धःइष्टुर्महान्बाणः कर्णीकजुःप्रतीपकंदकोबाणः ११। १२। १३। १४। १५। एतन्निकृत्याजयकूपं असाधूनां १६

१०। १८। १९। २० महाहतिर्महांश्वर्मकोशःआध्यातोवायुनापुरितइवातिपुष्टः सुकृतेस्तकर्मणि २१। २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मोनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेमारतभावदीपे
पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ७ ॥ नाधर्मणेति १।२।३ विप्रणयेदासोऽस्मीतिवदेतिशिक्षयेत् ततःसंवत्सरादूर्ध्वसंप्रवाऽष्टवन्नपित्तोजातोऽजेतुःपुत्रएवमवेत्ततश्चमो
क्तव्यइत्यर्थः ४ विक्रमाहताकन्यात्वमस्मान्दृणपिउतान्यंचेतिप्रष्टव्याऽन्यार्थिनीनस्थाप्येतिभावः १ सहसानिकृत्याआहतंदासदास्यादिकंवत्सरातिप्रत्यर्पणीयंतदास्वीयमेवतस्मैदत्तंभवाति ५
धर्मेणनिधनंश्रेयोऽनजयःपापकर्मणा ॥ नाधर्मश्चरितोराजस्यःफलतिगौरिव १७ मूलानिचप्रशाखाश्चदहन्समधिगच्छति ॥ पापेनकर्मणावितंतलब्ध्वापापः
प्रहृष्यति १८ सर्वधर्मानःस्तेयेनपापःपापेप्रसज्यति ॥ नधर्मोस्तीतिमन्वानःशुचीनवहसन्निव १९ अश्रद्धधानश्चभवेद्विनाशमुपगच्छति ॥ संबद्धोवारुणैः
पाशैरमर्त्यइवमन्यते २० महाहतिरिवाध्मातःसुकृतेनैववर्तते ॥ ततःसमूलोहियतेनदीकूलादिवकुम्भः २१ अथैनमभिनिंदतिभिन्नकुंभमिवाश्मानि ॥ तस्माद्ध
र्मेणविजयंकोशल्लिप्सेतभूमिपः २२ ॥ इतिश्रीम०शां०रा० विजिगीषमाणवृत्तेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ भीष्मउवाच ॥ नाधर्मेणमहीजेतुंलिप्सेतजगती
पतिः ॥ अधर्मविजयंलब्ध्वाकोऽनुमन्येतभूमिपः १ अधर्मयुक्तोविजयोह्यधुवोऽस्वर्ग्येषुवच ॥ सादयत्येषराजानंमहीचभरतर्षभ २ विशीर्णकवचंचैवतवास्मीति
चवादिनम् ॥ कृतांजलिंन्यस्तशस्त्रंगृहीत्वानविर्हिसयेत् ३ बलेनविजितोयश्चनतंयुध्येतभूमिपः ॥ संवत्सरंविप्रणयेत्तस्माज्जातःपुनर्भवेत् ४ नार्वाक्संवत्सरात्क
न्याप्रष्टव्याविक्रमाहता ॥ एवमेवधनंसर्वयच्चान्यत्सहसाऽऽहृतं ५ नमुवध्यधनंतिष्ठेत्पिवेयुर्ब्राह्मणाःपयः ॥ युंजीरन्नप्यनडुहःक्षंतव्यंवातदाभवेत् ६ राज्ञाराजैवयो
द्धव्यस्तथाधर्मोविधीयते ॥ नान्योराजानमन्यस्येदराजन्यःकथंचन ७ अनीकयोःसंहतयोयंदीयाद्ब्राह्मणोतरा ॥ शांतिमिच्छन्नुभयतोऽनयोद्धव्यंतदाभवेत् ८ म
र्यादांशाश्वर्तीभिद्याद्ब्राह्मणंयोभिलंघयेत् ॥ अथचेल्लंघयेदेवमर्यादांक्षत्रियब्रुवः ९ असंख्येयस्तदूर्ध्वस्यादनादेयश्चसंसदि ॥ यस्तुधर्मविलोपेनमर्यादाभेदेनेनच
१० तांनृत्तिनानुवर्तंतविजिगीषुर्महीपतिः ॥ धर्मलब्ध्वाद्विविजयाल्लाभःकोऽन्याधिकोभवेत् ११ सहसाज्जार्यभूतानिक्षिप्रमेवप्रसादयेत् ॥ सांत्वेनभोगदानेनसरा
ज्ञांपरमोनयः १२ भुज्यमानाह्ययोगेनस्वराष्ट्रादभितापिताः ॥ अमित्रास्तमुपासीरन्व्यसनौघप्रतीक्षिणः १३ अमित्रोपग्रहंचास्यतेकुर्युःक्षिप्रमापदि ॥ संतुष्टाः
सर्वतोराजनराजव्यसनकांक्षिणः १४ नामित्रोविनिकर्तव्योनातिच्छेद्यःकथंचन ॥ जीवितंह्यप्यतिच्छिन्नःसंत्यजेच्चकदाचन १५ अल्पेनापिचसंयुक्तस्तुष्य
त्येवनराधिपः ॥ शुद्धंजीवितमेवापितादृशोबहुमन्यते १६ यस्यस्फीतोऽजनपदःसंपन्नःप्रियराजकः ॥ संतुष्टस्तुष्यसचिवोद्वहमूलःसपार्थिवः १७

वध्याश्चोरादयःतद्धनंनतिष्ठेदपितुष्ययितव्यमेव वधयोऽप्यचोरश्चेतदाक्षंतव्यं पूर्ववत्तद्धनंप्रतिदेयमित्यर्थः ६ अन्यस्येदमिमुलंशस्त्रंक्षिपेत् ७। ८ क्षत्रियब्रुवःक्षत्रियाधमः।
९ असंख्येयःक्षत्रियेषुनगणनीयः जातिबाह्यःकर्तव्यइत्यर्थः १०। ११ अनार्यभूतानिजयादीनिकृत्वाप्रसादयेत् १२ अयोगेनासांत्वेन १३ अमित्रोपग्रहंचद्वैरिणामानुकूल्यं तेबलाह
ज्यमानाः १४ विनिकर्तव्योऽनिकृत्यावंचितव्यः १५। १६। १७

१८ । १९ भूमीति धान्यान्वापिशत्रोर्हर्तव्यानीतिविमुखादिमितिभावः १० अग्निशेषंयज्ञागभूतंहविः भोजनांसिद्धां एतन्नर्हंत्यभित्यर्थः विप्रकृतोवंचितः २१ । २२ उच्चैति राजासर्वहर्तव्यमित्यर्थः २३ । २४ ॥ इतिशांतिप० रा० नीलकंठीये भारतमाव० षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ॥ अत्रेति महाजनंकटकाभित्वैव्यादिजनम् १ केनतद्वधमायश्चित्तं कृत्वा पुण्यफलमाप्नोती

ऋत्विक्पुरोहिताचार्यायेचान्येभ्यस्तत्तमाः ॥ पूजार्हाः पूजितायस्यसर्वलोकविदुच्यते १८ एतेनैवचवृत्तेनमर्हीप्रापसुरोत्तमः ॥ अनेनचंद्रविषयंविजिगीषंतिपार्थिवाः १९ भूमिवर्जधनंराजाजित्वाराजन्महाहवे ॥ अपिचान्नौषधीःशश्वदाजहारप्रतर्दनः २० अग्निहोत्राग्निशेषंचहविर्भोजनमेवच ॥ आजहारदिवोदासस्ततो विप्रकृतोऽभवत् २१ सराजकानिराग्राणिनाभागोदक्षिणांददौ ॥ अन्यत्रश्रोत्रियस्वाच्चतापसार्थाच्चभारत २२ उच्चावचानिवित्तानिधर्मज्ञानांयुधिष्ठिर ॥ आसन्नापुंराणानांसर्वतन्ममरोचते २३ सर्वविद्यातिरेकेणजयमिच्छेन्महीपतिः ॥ नमाययानदंभेनयइच्छेदूतिमात्मनः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां० रा० विजिगीषमाणवृत्तेषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्षत्रधर्माद्विपापीयान्नधर्मोस्तिनराधिप ॥ अपयानेनयुद्धेनराजाहंतिमहाजनम् १ अथस्मकर्मणाकेनलोकान्जयतिपार्थिवः ॥ विद्वन्जिज्ञासमानायप्रब्रूहिभरतर्षभ २ ॥ भीष्मउवाच ॥ निग्रहेणचपापानांसाधूनांसंग्रहेणच ॥ यज्ञैर्दानैश्चराजानोभवंतिशुचयोऽमलाः ३ उपरुंधंतिराजानोभूतानिविजयार्थिनः ॥ तएवविजयंप्राप्यवर्धयंतिपुनःप्रजाः ४ अपविध्यंतिपापानिदानयज्ञतपोबलैः ॥ अनुग्रहायभूतानांपुण्यमेषांविबर्धते ५ यथैवक्षेत्रनिर्यातानिर्यातंक्षेत्रमेवच ॥ हिनस्तिधान्यंकक्षंनचधान्यंविनश्यति ६ एवंशस्त्राणिमुंचंतोग्रंतिवध्याननेकधा ॥ तस्यैषानिष्कृतिःकृत्स्नाभूतानांभावनंपुनः ७ योभूतानिधनाक्रांत्यावधात्केशाच्चरक्षति ॥ दस्युभ्यःप्राणदानात्सधनदःसुखदोविराट् ८ ससर्वयज्ञैरीजानोराजाऽथाभयदक्षिणैः ॥ अमुभूयेहभद्राणिप्राप्नोतीद्रसलोकताम् ९ ब्राह्मणार्थेसमुत्पन्नेयोरिभिःसृत्ययुध्यति ॥ अत्मानंयूपमुत्सृज्यसयज्ञोऽनंतदक्षिणः १० अभीतो विकिरन्शत्रून्प्रतिगृह्यशरांस्तथा ॥ नतस्माच्चिदशाःश्रेयोभुविपश्यंतिकिंचन ११ तस्यशस्त्राणियावंतित्वचंभिदंतिसंयुगे ॥ तावतःसोऽशुतेलोकान्सर्वकामदुहोऽक्षयान् १२ यदस्यरुधिरंगान्नादाहवेसंप्रवर्तते ॥ सहतेनैवपापेनसर्वपापैःप्रमुच्यते १३ यानिदुःखानिसहतेक्षत्रियोयुधिष्ठापितः ॥ तेनतेनतपोभूयइतिधर्मविदोविदुः १४ पृष्ठतोभिरवःसंख्येवर्ततेधर्मपुरुषाः ॥ शूराच्छरणमिच्छंतःपर्जन्यादिवजीवनम् १५ यदिशूरस्तथाक्षेमंप्रतिरक्षेद्यथाऽभये ॥ प्रतिरूपंजनंकुर्यान्नचेत्तद्वर्ततेतथा १६ यदितेकृतमाज्ञायनमस्कुर्युःसदैवतम् ॥ युक्तंन्याय्यंचकुर्युस्तेनचतद्वर्ततेतथा १७

त्यर्थः १ उत्तरमाह निग्रहेणेति ३ उपरुंधंतिपीडयंति ४ अपविध्यंतिदूरीकुर्वंति ५ निर्यातावृणाद्यपनयेनशोधकः । निर्व्यातेतिपाठेऽप्यशोधनेइत्यस्यरूपं कर्तव्यम् ६ भावनंवर्धनम् ७ । ८ । ९ अत्मानंदेहयूपंयज्ञस्तंभमुत्सृज्यशोचिष्य यज्ञोयुद्धयज्ञः १० । ११ । १२ पापेनदुःखेन १३ । १४ । १५ यदीति रक्षित्वाप्रतिरूपंयुद्धाभिमुखंजनंचेन्नकुर्यात्किंतर्हिस्वयंपुरतो भूत्वातांश्चेत्पृष्ठतःकुर्यात्तर्हि तत्तथापूर्ववत्पुण्यंवर्ततेनान्यथेत्यर्थः १५ यदितेरक्षितारःसंतस्तंनमस्कुर्युःअप्यन्याय्यंचकुर्युस्तदपितथान् १०

अनीकवेलायामनीकानांसंवहकाले अभिपतंत्येके ष्टाऽपिचनेत्यन्यइत्यर्थात् १८ तदेवाह पततीति विपन्नेप्राणसंकटेत्यजेत् देहमितिशेषः १९ । २० तेभ्यस्तस्मै २१ तस्यदंडमाह तंहन्पुरिति वृणमयेकटेवत्त्वादहनंकटाग्निनादाहः २१ । २३ । २४ शौटीराणांशूरत्वाभिमानवतां २५ निष्टमन्शब्दं कृत्वा पूतिर्दुर्गंधिः अमात्यान्पुत्रान् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ पुरुषाणांसमानानांइत्येतमहदंतरम् ॥ संग्रामेऽनीकवेलायामुत्कुप्येऽभिपतंत्युत १८ पतत्यभिमुखःशूरःपरान्भीरुःपलायते ॥ आस्थायस्वर्ग्यमध्वानंसहायान्चिषमेत्यजेत् १९ मास्मतांस्तादृशांस्तातजनिष्ठाःपुरुषाधमान् ॥ येसहायान्रणेहित्वास्वस्तिसंतोऽगृहान्ययुः २० अस्वस्तितेभ्यःकुर्वंतिदेवाइंद्रपुरोगमाः ॥ त्यागेनयःसहायानांस्वान्प्राणांश्चातुमिच्छति २१ तंहन्युःकाष्ठलोष्टैर्वादहेयुर्वाकटाग्निना ॥ पशुवन्मारयेयुर्वाक्षत्रियायेस्युरीदृशाः २२ अधर्मःक्षत्रियस्यैषयच्छय्यामरणंभवेत् ॥ विसृजन्श्लेष्मपूत्राणिकृपणंपरिदेवयन् २३ अविक्षतेनदेहेनप्रलयंयोऽधिगच्छति ॥ क्षत्रियोनास्यतत्कर्मप्रशंसंतिपुराविदः २४ नगृहेमरणंतातक्षत्रियाणांप्रशस्यते ॥ शौटीराणामशौटीर्यमधर्मकृपणंचतत् २५ इदंदुःखमहत्कष्टंपापीयइतिनिष्ठनन् ॥ प्रतिध्वस्तमुखःपूतिरमात्याननुशोचयन् २६ अरोगाणांस्पृहयतेमुहुर्भृत्यमपीच्छति ॥ वीरोदृष्टोऽभिमानिचनेदृशंभृत्यमर्हति २७ रणेषुकदनंकृत्वाज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ तीक्ष्णैःशस्त्रैरभिक्षिष्टःक्षत्रियोभृत्यमर्हति २८ शूरोहिकाममन्युस्यामाविष्टोयुध्यतेभृशम् ॥ हन्यमानानिगात्राणिपरैर्नैवावबुध्यते २९ ससंख्येनिधनंप्राप्यप्रशस्तंलोकपूजितम् ॥ स्वधर्मविपुलंप्राप्यशक्रस्यैतिसलोकताम् ३० सर्वोपायैरणमुखमातिष्ठंस्त्यक्तजीवितः ॥ प्राप्नोतीद्रस्यसालोक्यंशूरःपृष्ठमदर्शयन् ३१ यत्रयत्रहतःशूरःशत्रुभिःपरिवारितः ॥ अक्षयान्लभतेलोकान्यदिदेन्यंनसेवते ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ केलोकायुध्यमानानांशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ भवंतिनिधनंप्राप्यतन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ अंवरीषस्यसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर २ अंवरीषोहिनाभाभिःस्वर्गं गत्वासुदुर्लभम् ॥ ददर्शसुरलोकस्थंशक्रेणसचिवंसह ३ सर्वतेजोमयं दिव्यंविमानवरमास्थितम् ॥ उपर्युपरिगच्छंतंस्ववैसेनापतिंप्रभुम् ४ सदृष्टोपरिगच्छंतंसेनापतिमुदारधीः ॥ ऋद्धिदृष्टासुदेवस्यविस्मितःप्राहवासवम् ५ अंवरीषउवाच ॥ ॥ सागरांतामर्हीकृत्स्नामनुशास्ययथाविधि ॥ चातुर्वर्ण्येयथाशास्त्रंप्रवृत्तोधर्मकाम्यया ६ ब्रह्मचर्येणघोरेणगुर्वाचारेणसेवया ॥ वेदानधीत्यधर्मेणराजशास्त्रंचकेवलम् ७ अतिथीनन्नपानेनपितृश्वस्वधयातथा ॥ ऋषीन्स्वाध्यायदीक्षाभिर्देवान्यज्ञैरनुत्तमैः ८ क्षत्रधर्मेस्थितोभूत्वायथाशास्त्रंयथाविधि ॥ उदीक्षमाणःपृतनांजयामियुधिवासव ९ देवराजसुदेवोऽयंममसेनापतिःपुरा ॥ आसीद्योधःप्रशांतात्मासोऽयंकस्मादतीवमाम् १०

॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥ अत्राष्टलभतेलोकानित्युक्तं तत्रभूतपूर्वकंविवृणोति केइति १ । २ नाभाभिर्नाभागपुत्रः शक्रेणसहस्थितंसचिवं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ यश्चान्योक्षत्रियोऽपिपुष्पतेनरस्तस्याप्ययंयज्ञोऽस्ति यश्चान्योविद्यतेनवइतिपाठेयोयस्मात्तज्ज्योयज्ञोवोपुष्पाकंक्षत्रियाणांनविद्यतइत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निशिताः
अनेनक्रतुभिर्मुख्यैर्नेष्टनापिद्विजातयः ॥ तर्पिताविधिवच्छक्रसोऽयंकस्मादतीवमाम् ११ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ एतस्यविततस्तातसुदेवस्यवमूवह ॥ संग्राम
यज्ञःसुमहान्यश्चान्योयुद्धयतेनरः १२ सन्नद्धोदीक्षितःसर्वोयोधःप्राप्यचमूमुखम् ॥ युद्धयज्ञाधिकारस्थोभवतीतिविनिश्चयः १३ ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥
कानियज्ञेहवींष्यस्मिन्किमाज्यंकाचदक्षिणा ॥ ऋत्विजश्चात्रकेप्रोक्तास्तन्मेब्रूहिशतक्रतो १४ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ ऋत्विजःकुंजरास्तत्रवाजिनोऽध्वर्यवस्त
था ॥ हवींषिपरमांसानिरुधिरंत्वाज्यमुच्यते १५ शृगालमृगकाकोलाःसदस्यास्तत्रपत्रिणः ॥ आज्यशेषंपिबंत्येतेहविःप्राश्रंतिचाध्वरे १६ प्रासतोमरसंघाताः
खड्गशक्तिपरश्वधाः ॥ ज्वलंतोनिशिताःपीताःक्षुचस्तस्याथसत्रिणः १७ चापवेगायतस्तीक्ष्णःपरकायावभेदनः ॥ ऋजुःसुनिशितःपीतःसायकश्चसुवोमहान्
१८ द्वीपिचर्मामनद्धश्चनागदंतकृतत्सरुः ॥ हस्तिहस्तधरःखड्गःस्फिग्भवेत्स्यसंयुगे १९ ज्वलितौर्निशितैःप्रासशक्तमृष्टिसपरश्वधैः ॥ शैक्यायसमयैस्तीक्ष्णैरभि
घातोभवेद्भु २० संख्यासमयविस्तीर्णमभिजातोद्भवंबहु ॥ आवेगाद्यच्चरुधिरंसंग्रामेस्रवतेभुवि २१ साऽस्यपूर्णादुतिर्होमसमृद्धासर्वकामधुक् ॥ छिंधिभिंधीति
यःशब्दःश्रूयतेवाहिनीमुखे २२ सामानिसामगास्तस्यगायंतियमसादने ॥ हविर्धानंतुतस्याहुःपरेषांवाहिनीमुखम् २३ कुंजराणांहयानांचवर्मिणांचसमुच्चयः ॥
अग्निःश्येनचितोनामसचयज्ञेविधीयते २४ उत्तिष्ठतेकबंधोऽत्रसहस्रेनिहतेतुयः ॥ सयूपस्तस्यशूरस्यखादिरोष्टास्त्रिरुच्यते २५ इडोपहृताःश्रोशंतिकुंजरास्त्वंकुशो
रिताः ॥ व्याघुष्टतलनादेनवषट्कारेणपार्थिव २६ उद्धातातत्रसंग्रामेत्रिसामादुदुंभिर्नृप ॥ ब्रह्मस्वेह्यमाणेतुत्यक्त्वायुद्धेप्रियांतनुम् २७ आत्मानंयूपमुत्सृ
ज्यसयज्ञोऽनंतदक्षिणः ॥ भर्तुरर्थेचयःशूरोविक्रमेद्वाहिनीमुखे २८ नभयादिनिवर्तेततस्यलोकायथामम ॥ नीलचर्मवृत्तैःखड्गैर्बाहुभिःपरिघोपमैः २९ यस्यवे
दिरुपस्तीर्णातस्यलोकायथामम ॥ यस्तुनापेक्षतेकंचित्सहायंविजयेस्थितः ३० विगाह्यवाहिनीमध्यंतस्यलोकायथामम ॥ यस्यशोणितसंघाताभेरीमंडूकक
च्छपा ३१ वीरास्थिशर्करादुर्गामांसशोणितकर्दमा ॥ असिचर्मप्लवाघोरकेशशैवलशाद्रला ३२ अश्वनागरथैश्चैवसंछिन्नैःकृतसंक्रमा ॥ पताकाध्वजबानीरा
हतवारणवाहिनी ३३ शोणितोदासुसंपूर्णादुस्तरापारगैर्नरैः ॥ हतमागमहानकापरलोकवहाशिवा ३४ ऋष्टिखड्गमहानौकागृध्रकंवल्गुवा ॥ पुरुषादानुच
रिताभीरूणांकश्मलावहा ३५ नदीयोधस्यसंग्रामेतदस्यावभृथंस्मृतम् ॥ वेदिर्यस्यत्वमित्राणांशिरोभ्यश्चप्रकीर्यते ३६ अश्वस्कंधैर्गजस्कंधैस्तस्यलोकायथा
मम ॥ पत्नीशालाकृतायस्यपरेषांवाहिनीमुखम् ३७

ज्ञानघृष्टाः पीताःक्षारपात्रीयेनसंभाविताः १७ । १८ । १९ शैक्यायसमयैःसर्वलोहमयैः वसुय
त्किंचिद्यज्ञियंद्रव्यं २० । २१ । २२ हविर्धानंहविषाःस्थापनस्थलं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शोणितसंघाताशोणितोपमयी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिशान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपिअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥
हविर्धानंस्ववाहिन्यास्तदस्याहुर्मनीषिणः ॥ सदस्यादक्षिणायोधाआग्नीध्रश्चोत्तरांदिशम् ३८ शत्रुसेनाकलत्रस्यसर्वलोकानदूरतः ॥ यदातूभयतोव्यूहेभवत्या
काशमग्रतः ३९ साऽस्यवेदिस्तदायज्ञैर्नित्यंवेदास्त्रयोऽग्रयः ॥ यस्तुयोधःपरावृत्तःसंत्रस्तोहन्यतेपरैः ४० अप्रतिष्ठःसनरकंयातिनास्त्यत्रसंशयः ॥ यस्यशो
णितवेगेनवेदिःस्यात्संपरिहृता ४१ केशमांसास्थिसंपूर्णासंगच्छेत्परमांगतिम् ॥ यस्तुसेनापतिहत्वातद्यानमधिरोहति ४२ सविष्णुविक्रमक्रामीबृहस्पतिसमः
प्रभुः ॥ नायकंतत्कुमारंवायोवास्यात्तत्रपूजितः ४३ जीवग्राहंप्रगृह्णातितस्यलोकायथामम ॥ आहवेतुहंतशूरंनशोचेतकथंचन ४४ अशोच्योहिहतःशूरःस्वर्ग
लोकेमहीयते ॥ नह्यन्नोदकंतस्यनस्नानंनप्यशौचकम् ४५ हतस्यकर्तुमिच्छंतितस्यलोकान्शृणुष्वमे ॥ वराप्सरःसहस्राणिशूरमायोधनेहतम् ४६ त्वरमाणा
भिधावन्तिममभर्ताभवेदिति ॥ एतत्तपश्चपुण्यंचधर्मश्चैवसनातनः ४७ चत्वारश्चाश्रमास्तस्ययौयुद्धमनुपालयेत् ॥ वृद्धबालौनहतव्यौनचस्त्रीनैवपृष्ठतः ४८
तृणपूर्णमुखश्चैवतवास्मीतिचयोवदेत् ॥ जंभंवृत्रंबलंपाकंशतमायंविरोचनम् ४९ दुर्वार्यचैवनमुचिर्नैकमायंचशंवरम् ॥ विप्रचित्तिचदैतेयंदनोःपुत्रांश्चसर्वशः
५० प्रन्हादंचनिहत्याजौततोदेवाधिपोऽभवम् ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्येतच्छक्रवचनंनिश्म्यप्रतिगृह्य च ॥ योधानामात्मनःसिद्धिमंवरीषोऽभिपन्नवान् ५१
॥ इतिश्रीमहामरतेशान्तिपराजध० इंद्रांबरीषसंवादेअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रतर्दनोमैथिल
श्चसंग्रामंयत्रचक्रतुः १ यज्ञोपवीतीसंग्रामेजनकोमैथिलोयथा ॥ योधानुद्धर्षयामासतन्निबोधयुधिष्ठिर २ जनकोमैथिलोराजामहात्मासर्वतत्त्ववित् ॥ योधान्स्वा
न्दर्शयामासस्वर्गनरकमेवच ३ अभीरूणामिमेलोकाभास्वंतोहतपश्यत ॥ पूर्णगंधर्वकन्याभिःसर्वकामदुहोऽक्षयाः ४ इमेपलायमानानानरकाःप्रत्युपस्थिताः ॥
अकीर्तिःशाश्वतीचैवयतितव्यमनंतरम् ५ तान्दृष्ट्वाऽरीन्विजयतभूत्वासंत्यागबुद्धयः ॥ नरकस्याप्रतिष्ठस्यमाभूतवशवर्तिनः ६ त्यागमूलंहिशूराणांस्वर्गद्वार
मनुत्तमम् ॥ इत्युक्तास्तेनृपतिनायोधाःपरपुरंजय ७ अजयंतरणेशन्नृहर्षयंतोनरेश्वरम् ॥ तस्मादात्मवतानित्यंस्थातव्यंरणमूर्धनि ८ गजानारथिनोमध्ये
रथानामनुसादिनः ॥ सादिनामंतरेस्थाप्यपादातमपिदंशितम् ९ यएवंव्यूहतेराजासन्तियंजयतिद्विषः ॥ तस्मादेवंविधातव्यंनित्यमेवयुधिष्ठिर १० सर्वस्व
र्गतिमिच्छंतिसुयुद्धेनातिमन्यवः ॥ क्षोभयेयुरनीकानिसागरंमकरायथा ११ हर्षयेयुर्विषण्णांश्चव्यवस्थाप्यपरस्परम् ॥ जितांचभूमिरक्षेतभग्नान्नात्यनुसारयेत्
१२ पुनरावर्तमानानानिराशानांचजीविते ॥ वेगःसुदुःसहोराजस्तस्मान्नात्यनुसारयेत् १३

अत्रशूरप्रोत्साहनेविषये मैथिलोजनकः १ यज्ञोपवीतीत्यनेनसंग्रामस्थयज्ञत्वात्तत्रप्राप्तयेनभाव्यमितिदर्शितम् २ दर्शयामासयोगबलेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गजानांमध्येरथिनः रथिनां
मध्येसादिनः सादिनांमध्येपादातं ९ । १० । ११ नात्यनुसारयेन्नातिद्रावयेत्परावृत्तिमया १२ तदेवाहपुनरिति १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यथेति नयंतिमीतानपिराजभयप्रदर्शनेनपुरस्कृति १ स
 त्यंशत्रधर्मः उपपत्तिर्मरणनिश्चयः साध्याचारः शिष्टाचारः औपयिकउक्तमयप्रदर्शनजाप्रवृत्तिः एतैश्चतुर्भिहेतुभिर्धर्मैः स्थितः स्थिरोभवति २ सिद्धार्थान्स्थः कलान् तेषांचयेऽर्थधर्मयोर्निर्मर्षा
 नहिप्रहर्तुमिच्छंतिशूराः प्रद्रवतोभृशम् ॥ तस्मात्पलायमानानांकुर्यान्नात्यनुसारणम् १४ चराणामचराह्यन्नमदंष्ट्रादंष्ट्रिणामपि ॥ आपः पिपासतामन्नमन्नंशूर
 स्यकातराः १५ समानपृष्ठोदरपाणिपादाः पराभवंभीरवोवैव्रजंति ॥ अतोभयार्ताः प्रणिपत्यभूयः कृत्वांजलीनुपतिष्ठंतिशूरान् १६ शूरबाहुषुलोकोऽयंलंबतेपुत्र
 वत्सदा ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुशूरः संमानमर्हति १७ नहिशौर्यात्परं किंचिन्निषुलोकेषुविद्यते ॥ शूरः सर्वपालयति सर्वशूरेप्रतिष्ठितम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 शान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिविजिगीषमाणवृत्तेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यथाजयार्थिनः सेनानयंतिभरतर्षभ ॥ ईषद्धर्मप्रपी
 ड्यापितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सत्येनहिस्थितो धर्म उपपत्त्या तथाऽपरे ॥ साध्याचारतयाकेचित्तथैवौपयिकादपि २ उपायधर्मान्वक्ष्यामिसि
 द्धार्थानर्थधर्मयोः ॥ निर्मर्यादादस्यवस्तुभवंतिपरिपंथिनः ३ तेषांप्रतिविधातार्थप्रवक्ष्याम्यथनैगमम् ॥ कार्याणांसर्वसिद्धयर्थतानुपायान्निबोधमे ४ उभेप्रज्ञेवे
 दितव्येऽङ्गजीवकाचभारत ॥ जानन्वक्रान्सेवेतप्रतिबाधेतचागताम् ५ अमित्राएवराजानंभेदेनोपचरंत्युत ॥ ताराजानिकृतिजानन्यथाऽमित्रान्प्रबाधते ६
 गजानांपार्थवर्माणिगोवृषाजगराणिच ॥ शल्यकंटकलोहानितनुत्रचमराणिच ७ सितपीतानिशस्त्राणिसन्नाहाः पीतलोहिताः ॥ नानारंजनरक्ताः स्युः पताकाः
 केतवश्चह ८ ऋष्ट्यस्तोमराः खड्गानिशिताश्चपरश्वधाः ॥ फलकान्यथचर्माणिप्रतिकल्प्यान्त्यनेकशः ९ अभिनीतानिशस्त्राणियोधाश्चकृतनिश्चयाः ॥ चैत्र्यांवा
 मार्गशीर्ष्यांवासेनायोगः प्रशस्यते १० पक्षस्याहिपृथिवीभवत्यंबुमतीतदा ॥ नैवातिशीतोनात्युष्णः कालोभवतिभारत ११ तस्मात्तदायोजयेत्परेषांव्यसनेऽ
 थवा ॥ एतेहियोगाः सेनायाः प्रशस्ताः परबाधने १२ जलवांस्तृणवान्मार्गः समोगम्यः प्रशस्यते ॥ चारैः सुविदिताभ्यासः कुशलैर्वनगोचरैः १३ नह्यरण्येनशक्ये
 तंगंतुंमृगगणैरिव ॥ तस्मात्सेनासुतानेवयोजयंतिजयार्थिनः १४ अग्रतः पुरुषानीकंशक्तंचापिकुलोद्भवम् ॥ आवासस्तोयवान्दुर्गः पर्याकाशः प्रशस्यते १५
 परेषामुपसर्पाणांप्रतिषेधस्तथाभवेत् ॥ आकाशालुवनभ्यासंमन्यतेगुणवत्तरम् १६ बहुभिर्गुणजातैश्चयेयुद्धकुशलजनाः ॥ उपन्यासोभवेत्तत्रवलानानातिदूर
 तः १७ उपन्यासावतरणपदातीनांचगूहनम् ॥ अथशत्रुप्रतीघातमापदर्थपरायणम् १८

दास्तेपरिपंथिनोनाशकामवन्ति ३ तेषांदस्युनां नैगमंवेदोक्तमुपायं ४ प्रतीति वक्रावक्रयैवनाशयेत् ५ अमित्रानिवर्तानिकृतिप्रबाधतेबाधेत् ६ गजानांविमाणिवाणघातत्राणानि गवादीनांश
 ल्यादीनि ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ उपन्यासंन्यासस्यधननिक्षेपस्यसमीपेऽवतरणपदातीनांगूहनंचन्यासस्यैवकार्यं । उपास्याः सवितरणमितिपाठे सदानं
 यथास्यात्तयाजनाउपास्याइतिपूर्वान्वयि पदातीनांगूहनंचन्यार्थं अथनिलीयाऽऽगतशत्रुप्रतिघातंकुर्यात् १८

१९ । २० अमर्यादांसेतुप्राकारादिहीनां २१ । २२ । २३ सुदिनेषुवृष्टिर्जितदिनेषु २४ प्रसंख्यायसम्यग्बिचार्य तिथौनक्षत्रेषूपजितआशीर्भयोजितः २५ । २६ । २७
 उपन्यासात्सुरुंगादिगुप्तोपायात् बहिस्तृणाद्यर्थचरतोबहिश्चरानल्पान् उपन्यासानुगुणायार्हर्तृहन् २८ राजद्वारेऽमात्यद्वारेवायेवर्णिगः समुदायाधिपतयस्तान्नाभिघातयेदितिपूर्वेषांसंबंधः
 सप्तर्षीं पृष्ठतः कृत्वायुध्येयुरचलाइव ॥ अनेनविधिनाशत्रुजिगीषेतापिदुर्जयान् १९ यतोवायुर्यतः सूर्योयतः शुक्रस्ततो जयः ॥ पूर्वपूर्वज्यायएषां सन्नि
 पातेयुधिष्ठिर २० अकर्मामनुदकाममर्यादामलोष्टकाम् ॥ अश्वभूमिंप्रशंसंति येयुद्धकुशलजनाः २१ अपंकागर्तरहितारथभूमिः प्रशस्यते ॥ नीचदुमामहाक
 क्षासोदकाहस्तयोधिनां २२ बहुदुर्गमहाकक्षावेणुवेत्रसमाकुला ॥ पदातीनांक्षमाभूमिः पर्वतोऽपवनानिच २३ पदातिबहुलासेनाहृदाभवतिभारत ॥ रथाश्च
 बहुलासेनासुदिनेषुप्रशस्यते २४ पदातिनागबहुलाप्रवृत्कालेप्रशस्यते ॥ गुणानेतान्प्रसंख्यायदेशकालौप्रयोजयेत् ॥ एवंसंचित्ययोयातितिथिनक्षत्रपूजि
 तः २५ विजयंलभतेनित्यंसेनांसम्यक्प्रयोजयन् ॥ प्रसुप्तांस्तृपितान्श्रान्तान्प्रकीर्णांन्नाभिघातयेत् २६ मोक्षेप्रयाणेचलनेपानभोजनकालयोः ॥ अतिक्षिता
 न्व्यतिक्षितान्निहतान्प्रतनूतान् २७ अविश्रब्धान्कृतारंभानुपन्यासात्प्रतापितान् ॥ बहिश्चरानुपन्यासान्कृतवेऽमानुसारिणः २८ पारंपर्यागतेद्वारेयेके
 चिदनुवर्तिनः ॥ परिचर्यावतोद्वारेयेचकेचनवर्णिगः २९ अनीकंयेविभिंदंतिभिन्नसंस्थापयंतिच ॥ समानाशनपानास्तेकार्याद्विगुणवेतनाः ३० दशा
 धियपतयः कार्याः शताधिपतयस्तथा ॥ ततःसहस्राधिपतिकुर्याच्छूरमतंद्रितम् ३१ यथामुख्यान्सन्निपात्यवक्तव्याः संशयामहे ॥ विजयार्थं हि संग्रामेनत्य
 क्ष्यामः परस्परम् ३२ इहैवतेनिवर्तंतायेचकेचनभीरवः ॥ येघातयेयुः प्रवरंकुर्वाणास्तुमुलंप्रति ३३ नसन्निपातेप्रदंरं वधंवाकुर्युर्ग्रीहृशाः ॥ आत्मानंचस्वपसंच
 पालयन्हंतिसंयुगे ३४ अर्थनाशोवधोऽकीर्तिरयशश्चपलायने ॥ अमनोज्ञाऽसुखावाचः पुरुषस्यपलायने ३५ प्रतिध्वस्तोऽष्टदंतस्यन्यस्तसर्वायुधस्यच ॥
 अमित्रैरवरुद्धस्यद्विषतामस्तुनः सदा ३६ मनुष्यापसदाह्येतेयेभवंतिपराङ्मुखाः ॥ राशिवर्धनमात्रास्तेनैवतेप्रेत्यनोइह ३७ अमित्राहृष्टमनसः प्रत्युद्यां
 तिपलायिनम् ॥ जयिनस्तुनरास्तातचंदनैर्मंडनेनच ३८ यस्यस्मसंग्रामगतायशोवैघ्रंतिशत्रवः ॥ तदसह्यतरंदुःखमहंमन्येवधादपि ३९ ज
 यंजानीतधर्मस्यमूलंसर्वसुखस्यच ॥ याभीरूणांपरागलानिः शूरस्तामधिगच्छति ४० तेवयंस्वर्गमिच्छंतः संग्रामेत्यक्तजीविताः ॥ जयंतोवध्यमानावाप्राप्नुया
 मचसद्गतिम् ४१ एवंसंशप्तपथाः समभित्यक्तजीविताः ॥ अमित्रवाहिर्नीवीराः प्रतिगाहंत्यभीरवः ४२ अग्रतः पुरुषानीकमसिचर्मवतांभवेत् ॥ पृष्ठतः शकटा
 नीकंकलत्रंमध्यतस्तथा ४३

२९ अनीकंपरकीयं भिन्नस्वीयं ३० । ३१ सन्निपात्येकीकृत्य ३२ । ३३ प्रदंरंमंगं 'प्रदरः शरभं

गयोः' इतिविश्वः प्रदंरं पलायनमित्येके वधंवास्वीयानां ३४ । ३५ नोऽस्मत्संबंधिनां द्विषतांपुरुषस्यद्रव्यनाशादिकमस्तिवतिपूर्वेषांसंबंधः ३६ राशियौषसंख्याशरीरंवातस्यवर्धनाः
 वृषाजन्मानइत्यर्थः ३७ पलायिनंजयिनः प्रत्युद्यांति यत्तदसह्यतरमित्यपकृष्यते ३८ । ३९ परागलानिर्भृत्युः प्रहारोवा ४० । ४१ । ४२ चर्मवतांपुरुषाणामनीकं विभक्तिलोपार्थः ४३

येपुरोगमाभवेयुस्तेपदातीनांचवृंहणम् ॥ ४४ ॥ ४५ 'स्कंधस्याध्वपतविसंपरायसमूहयोः' इतिभेदिनी समूहमात्रार्थवातिष्ठेयुः ४६ संहतान्योध्योऽपिष्टिष्टान्स्वान्परेःसहयोधवेस्तेनापतिःतदेवाह
सूचीति ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ इतिशांति० रा० नी० भारतमावदीपेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ किंशील इति १ आचरितकुलदेशाचारागतं पत्रंवाहनं २ ॥ ३ ॥ ४ निगुदं

परेषांप्रतिघातार्थपदातीनांचवृंहणम् ॥ अपितस्मिन्पुरेवृद्धाभवेयुर्येपुरोगमाः ४४ येपुरस्तादभिमतःसखवंतोमनस्विनः ॥ तेषुर्वमभिवर्तेरश्चैतानेवेतरे
जनाः ४५ अपिचोद्धर्षणकार्यभीरूणामपियत्नतः ॥ स्कंधदर्शनमात्रातुतिष्ठेयुर्वासमीपतः ४६ संहतान्योध्येदल्पांकांविस्तारयेद्बहून् ॥ सूचीमुखम
नीकस्यादल्पानांबहुभिःसह ४७ संप्रयुक्तेनिरुष्टेवासत्वंवायदिवाऽनृतम् ॥ प्रगृह्यवाहनक्रोशेतभग्राभग्राःपरेइति ४८ आगतंमेमित्रवलंप्रहरध्वमभीतवत् ॥
सखवंतोऽभिवाधेयुःकुर्वतोभैरवान्स्वान् ४९ क्ष्वेडागकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगपणवान्नादयेयुःपुरश्चरान् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिप० राजध० सेनानीतिकथनेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंशीलाःकिंसमाचाराःकथंरूपाश्चभारत ॥ किंसन्नाहाःकथंश
स्त्राजनाःस्युःसंगरेक्षमाः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथाऽऽचरितमेवात्रशस्त्रपत्रंविधीयते ॥ आचाराद्वीरपुरुषस्तथाकर्मसुवर्तते २ गांधाराःसिंधुसौविरानखरप्रास
योधिनः ॥ अभीरवःसुबलिनस्तद्वलंसर्वपारगम् ३ सर्वशस्त्रेषुकुशलाःसखवंतोह्युशीनराः ॥ प्राच्यामातंगयुद्धेषुकुशलाःकूटयोधिनः ४ तथायवनकांबोजाम
थुरामभितश्चये ॥ एतेनियुद्धकुशलादाक्षिणात्याऽसिपाणयः ५ सर्वत्रशूराजयंतेमहासत्वामहाबलाः ॥ प्रायएवसमुद्दिष्टालक्षणांनितुमेषूणु ६ सिंहशार्दूलवा
ङ्गैःसिंहशार्दूलगामिनः ॥ पारावतकुलिङ्गाक्षाःसर्वेशूराःप्रमाथिनः ७ मृगस्वरादीपिनेत्राःपुष्पाक्षस्तस्विनः ॥ प्रमादिनश्चमंदाश्चक्रोधनाःकिंकिणीस्व
नाः ८ मेघस्वनाःक्रोधमुखाःकेचित्करभसन्निभाः ॥ जिह्मनासाग्रजिह्वाश्चदूग्गादूरपातिनः ९ विडालकुब्जतनवस्तनुकेशास्तनुत्वचः ॥ शीघ्राश्चपलवृत्ता
श्चेतेभवंतिदुरासदाः १० गोधानिमीलिताःकेचिन्मृदुप्रकृतयस्तथा ॥ तुरंगगतिनिर्घोषास्तेनराःपारयिष्णवः ११ सुसंहताःसुतनवोऽप्युद्धोरस्काःसुसंस्थिताः ॥
प्रवादितेषुकुप्यंतिहृष्यंतिकलहेषुच १२ गंभीराक्षानिःसृताक्षाःपिंगाक्षाःपुण्ड्रमुखः ॥ नकुलाक्षास्तथाचैवसर्वेशूरास्तनुत्यजः १३ जिह्वाक्षाःप्रललाटाश्चनिर्मोस
हनवोऽपिच ॥ वज्रबाह्वंगुलीचक्राःकृशाधमनिसंतताः १४ प्रविशंतिचवेगेनसांपरायेषुपस्थिते ॥ वारणाइवसंमतास्तेभवंतिदुरासदाः १५ दीप्तस्फुटितकेशा
ताःस्थूलपार्श्वहनूमुखाः ॥ उन्नतांसापृथुग्रीवाविकटाःस्थूलपिंडिकाः १६ उद्धताइवसुग्रीवाविनताविहगाइव ॥ पिंडशीर्षाऽतिवक्राश्चट्टपदंशमुखास्तथा १७

बाहुयुद्धं दाक्षिणात्यासिपाणयइतिच्छेदः संधिरार्थः ५ सर्वत्रसर्वदेशे समुद्दिष्टाःप्रख्याताः १ पारावतकुलिङ्गाक्षाः'कुलिङ्गोमृमिकूश्मादेमतंजममुजंगयोः'इतिभेदिनी सर्पाश्चस्वशूरलक्षणं कुलि
दाक्षाइतिपाठेऽपिकुलिङ्गःपक्षिविशेषः ७ ॥ ८ ॥ करभउष्टः ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ जिह्वाक्षाःकुटिलदशः प्रललाटाःउन्नतकपालाः १४ ॥ १५ दीप्तःपिंगलः स्थूलादीर्घाःपिंडिकाजानुनोरधा
पश्चाद्गात्रांभेयां १६ सुग्रीवावासुदेवाश्चाइवउद्धताः विनताविहगागरुडास्तद्वदुद्धताउत्पतंतः पिंडशीर्षाःपुष्टशिरसः अतिवक्राविस्तीर्णमुखाः संधिरार्थः समासोवा कृपदंशोमार्जारः १७

१८ अंत्यजाःप्रांतदेशोद्भवाःकेवर्तभिह्लादयः १९ ॥ २० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप०नीलकंठीये भारतमावदीपे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ ॥

उग्रस्वरामन्युमंतोयुद्धेष्वारावसारिणः ॥ अधर्मज्ञाऽवलिताश्चघोरारौद्रप्रदर्शनाः १८ त्यक्तात्मानःसर्वएतेअंत्यजाह्यानिवर्तिनः ॥ पुरस्कार्याःसदासैन्येहन्यंते
प्रतिचापिये १९ अधार्मिकाभिन्नवृत्ताःसांत्वेनैषांपराभवः ॥ एवमेवप्रकुप्यंतिराज्ञोऽप्येतेह्यभीक्ष्णशः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मानुशासन०
विजीगीषमाणवृत्तेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ जयिण्याःकानिरूपाणिभवंतिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिचे
च्छामिवेदितुम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ जयिन्यायानिरूपाणिभवंतिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिवक्ष्यामिसर्वशः २ दैवपूर्वप्रकुपितेमानुषेकाल
चोदिते ॥ तद्विद्वांसोऽनुपश्यंतिज्ञानदिव्येनचक्षुषा ३ प्रायश्चित्तविधिंचात्रजपहोमाश्चतद्विदः ॥ मंगलानिचकुर्वंतिशमयंत्यहितानिच ४ उदीर्णमनसोयो
धावाहनानिचभारत ॥ यस्यांभवंतिसेनायांघुवंतस्यांपरोजयः ५ अन्वेतान्वायवोयांतितथैवेंद्रधनूपिच ॥ अनुल्लवंतोमेघाश्चतथाऽऽदित्यस्यरश्मयः ६ गो
मायवश्चानुकुलावलगृह्णाश्चसर्वशः ॥ अर्हयेयुर्यदासेनांतदासिद्धिरनुत्तमा ७ प्रसन्नभाःपावकश्चोर्ध्वराश्मिःप्रदक्षिणावर्तशिखोविधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनां
भवंतिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ८ गंभीरशब्दाश्चमहास्वनाश्चशंखाश्चमेर्यश्चनदंतियत्र ॥ युयुत्सवश्चाप्रतीपाभवंतिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ९ इष्टामृ
गाःपृष्ठतोवामतश्चसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच ॥ जिघांसतांदक्षिणाःसिद्धिमाहुर्येत्वग्रतस्तेप्रतिषेधयंति १० मांगल्यशब्दान्शकुनावदंतिहंसाःक्रौंचाःशत
पत्राश्चचापाः ॥ हृष्टायोधाःसखवंतोभवंतिजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः ११ शस्त्रैर्यत्रैःकवचैःकेतुभिश्चसुभानुभिर्मुखवर्णैश्चयूनाम् ॥ भ्राजिष्मतीदुष्प्रतिवीक्ष
णीयायेषांचमूर्तेभिर्भवंतिशत्रून् १२ शुश्रूषवश्चानभिमानिनश्चपरस्परंसौहृदमास्थिताश्च ॥ येषांयोधाःशौचमनुष्ठिताश्चजयस्यैतद्भाविनोरूपमाहुः १३
शब्दाःस्पर्शास्तथागंधाविचरंतिमनःप्रियाः ॥ धैर्यंचाविशतेयोधान्विजयस्यमुखंचतत् १४ इष्टोवामःप्रविष्टस्यदक्षिणःप्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संसाधयत्यर्थपुर
स्ताच्चनिषेधति १५ संभृत्यमहतीसेनांचतुरंगांयुधिष्ठिर ॥ साम्रैववर्तयेःपूर्वप्रयतेथास्ततोयुधि १६ जघन्यएषविजयोययुद्धंनामभारत ॥ यादृच्छिकोयु
धिजयोदैवोवेतिविचारणम् १७ अपामिवमहावेगस्त्रस्ताइवमहापृगाः ॥ दुर्निवार्यतमाचैवप्रभग्राहतीचमूः १८ भग्राइत्येवभज्यंतेविद्वांसोऽपिनकारणम् ॥
उदारसारामहतीरुरुसंधोपमाचमूः १९ परस्परज्ञाःसंहृष्टास्त्यक्तप्राणाःसुनिश्चिताः ॥ अपिपंचाशतंशूरानिप्रतिपरवाहिनीम् २० अपिवापंचषट्सप्तसं
हताःकृतनिश्चयाः ॥ कुलीनाःपूजिताःसम्यग्विजयंतीहशात्रवान् २१

जयिण्याइति १ ॥ २ दैवज्ञसंपत्तिः पुरोहितसंपत्तिश्च जयलक्षणमित्याहद्वाभ्यां

दैवेइति ३ ॥ ४ ॥ ५ अनुयांतीतिसंबंधः ६ ॥ ७ ॥ ८ अप्रतीपाअनुकूलाः ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ इष्टःकाकइतिशेषः १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ पंचाशतंपंचाशत् २० ॥ २१

सन्निपातोयुद्धं २२ प्रबाधतेभीरुः २३ समितिसंग्रामं स्वयंस्तिस्विद्यंति विजयस्यविजिगीषमाणस्यचगात्राणिस्विद्यंति २४ विषयोदेशः २५ योगसंधि २६ आंतराणांशत्रोःसखीनां
स्माच्छत्रोःपरःश्रेष्ठस्तेनसंधिर्नकुर्व्यात् मयेसंधिनाशजुतेजनेनचयुगपत्प्रयुक्तेनत्रयेणपरंजयेदितिसमुदायार्थः २७ । २८ नन्वेवंपरंरत्नमापयेदेवकिंकपटेनेत्याशंक्याह क्षमेति २९ अस्मिन्क्षमा

सन्निपातो नमंतव्यः शक्ये सति कथंचन ॥ सांत्वभेदप्रदानानां युद्धमुत्तरमुच्यते २२ संदर्शनेनैव सेनायाभयंभीरुन्प्रबाधते ॥ वज्रादिवप्रज्वलितादियं कनुपतिष्य
ति २३ अभिप्रयातां समितिं ज्ञात्वा ये प्रतियांत्यथ ॥ तेषां स्यंदंति गात्राण्योधानां विजयस्य च २४ विषयो व्यथते राजन्सर्वः सस्थाणुजंगमः ॥ अस्त्रप्रतापत
प्तानां मज्जासीदति देहिनाम् २५ तेषां सांत्वं कूरमिश्रं प्रणेतव्यं पुनः पुनः ॥ संपीड्यमाना हि परैर्योगमायांति सर्वतः २६ आंतराणां च भेदार्थं चरानभ्यवचार
येत् ॥ यश्च तस्मात्परो राजा तेन संधिः प्रशस्यते २७ न हितस्यान्यथा पीडा शक्या कर्तुं तथा विधा ॥ यथा सार्धं मित्रेण सर्वतः प्रतिवाधनम् २८ क्षमवैसाधुमाया
तिन ह्यसाधून् क्षमा सदा ॥ क्षमायाश्चाक्षमायाश्च पार्थ विद्विप्रयोजनम् २९ विजित्य क्षममाणस्य यशो राज्ञो विवर्धते ॥ महापराधे ह्यप्यस्मिन् विश्वसंत्यपि शत्र
वः ३० मन्यते कर्षयित्वा तु क्षमासाध्वीति शंबरः ॥ असंततं तु यद्द्वारुप्रत्येति प्रकृतिपुनः ३१ नैतत्प्रशंसंत्याचार्या न च साधुनि दर्शनम् ॥ अक्रोधेनाविनाशेन
नियंतव्याः स्वपुत्रवत् ३२ द्वेष्यो भवति भूतानामुग्रो राजा युधिष्ठिर ॥ मृदुमप्यवमन्यते तस्माद्भयमाचरेत् ३३ प्रहरिष्यन् प्रियंवूयात्प्रहरन्नपि भारत ॥ प्रहृत्य
च कृपायीत शोचन्निव रुदन्निव ३४ न मे प्रियं यन्निहताः संग्रामे मामकैर्नरैः ॥ न च कुर्वीते मे वाक्यमुच्यमानाः पुनः पुनः ३५ अहो जीवितमाकांक्षेन्नेदं शो वधमर्हति ॥
सुदुर्लभाः सुपुरुषाः संग्रामेष्वपलायिनः ३६ कृतं ममाप्रियं तेन येनायं निहतो मृधे ॥ इति वाचा वदन् हंतृन्पूजयेत्तरहोगतः ३७ हंतृणामाहतानां च यत्कुर्युरपराधि
नः ॥ क्रोशेद्वा हं प्रगृह्यापि चिकीर्षन् जनसंग्रहम् ३८ एवं सर्वास्ववस्था सुसांत्वपूर्वसमाचरेत् ॥ प्रियो भवति भूतानां धर्मज्ञो वीतभीर्नृपः ३९ विश्वासं चात्र गच्छं
ति सर्वभूतानि भारत ॥ विश्वस्तः शक्यते भोक्तुं यथा काममुपस्थितः ४० तस्माद्विश्वासयेद्वाजा सर्वभूतान्यमायया ॥ सर्वतः परिरक्षेच्च यो मर्हो भोक्तुमिच्छति ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि सेनानीतिकथने द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं मृदौ कथं तीक्ष्णे
महापक्षे च पार्थिव ॥ आदौ वर्तेत नृपतिस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ बृहस्पतेः श्वसंवादमिन्द्रस्य च यु
धिष्ठिर २ बृहस्पतिदेवपतिरभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उपसंगम्य प्रच्छन्नासवः परवीरहा ३

वति ३० असंताप्य ऋजूकृतं वंशादिपुनर्वक्रीभवत्यतः शश्रुं संताप्य क्षमां कुर्यादिति शंबरस्य दैत्यस्य मतम् ३१ स्वमतमाह नैतादिति ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ स्वीयान् बंधून् हतानि वली
कपीत्यर्थं शोचेदित्याह हंतृणामिति ३८ । ३९ विश्वस्तोजनः ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीये द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३

४ व्यतिषंगेण मिश्रणेन युद्धेनेत्यर्थः साधारणो नियतः ५ प्रत्युवाच गुरुः ६ । ७ विवृतः सावधानः सार्धः श्लोकः ८ । ९ कंठायासान्मुखरत्वं वितंसः पक्षिबंधनोपायस्तदुपजीवीवितंसिकः १०
११ स्वपिति महीपतिरित्यनुकर्षः 'संकरोऽग्निचट्टकारः' इति मेदिनी १२ सामान्ये अनिश्रिते रिपुर्वशे कृत्वा उपसन्नार्थो लभितार्थः कृतश्चेत्सर्पनं काले प्रहरेदिति सार्धयोर्द्वयोः संबंधः १३ । १४
किंचास्य दंडं सेनां च भेदेन दूषयेत्सः १५ प्रच्छन्नं यथा स्वात्तथा विचारयेन्मनसि विषमं धारयेत् १६ औषधैर्विषादिभिः फलितमाह नन्वाति १७ यथा विश्रंभं विश्वासमाप्नुयुस्तथा कुर्यात् १८ ब्रह्म

इंद्र उवाच ॥ अहितेषु कथं ब्रह्मन् प्रवर्तेयमतं द्रितः ॥ असमुच्छिद्य चैवैतां त्रियच्छेयमुपायतः ४ सेनयोर्व्यतिषंगेण जयः साधारणो भवेत् ॥ किंकुर्वीणं न मांजह्या
ज्वलिताश्रीः प्रतापिनी ५ ततो धर्मार्थकामानां कुशलः प्रतिभानवान् ॥ राजधर्मविधानज्ञः प्रत्युवाच पुरंदरम् ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ न जातुकलहेनेच्छेन्नियं
तुमपकारिणः ॥ बालैरासेवितं ह्येतद्यदमर्षोयदक्षमा ७ न शत्रुर्विहृतः कार्यो वधमस्याभिकांक्षता ॥ क्रोधं भयं च हर्षं च नियम्य स्वयमात्मानि ८ अभिन्नमुपसेवेत
विश्वस्तवदविश्वसन् ॥ प्रियमेव वदेन्नित्यं नाप्रियं किंचिदाचरेत् ९ विरमेच्छुष्कवैरेभ्यः कंठायासां श्ववर्जयेत् ॥ यथा वैतंसिको युक्तो द्विजानां सदृशस्वनः १० तान्
द्विजान् कुरुते वश्यांस्तथा युक्तो महीपतिः ॥ वशं चोपनयेच्छत्रून्निहन्त्या च पुरंदर ११ न नित्यं परिभूयारीन्सुखं स्वपिति वासव ॥ जागर्त्येव हि दुष्टात्मा संकरेऽग्नि
रिवोत्थितः १२ न सन्निपातः कर्तव्यः सामान्ये विजये सति ॥ विश्वास्थैवोपसन्नार्थो वशे कृत्वा रिपुः प्रभो १३ संप्रधार्य सहा मात्यैर्मित्रविद्धिर्महात्माभिः ॥ उपेक्ष्य मा
णो ज्ञातो हृदयेनापराजितः १४ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलिते पदे ॥ दंडं च दूषयेदस्य पुरुषैरासकारिभिः १५ आदिमध्यावसानज्ञः प्रच्छन्नं च विधार
येत् ॥ बलानि दूषयेदस्य जानन्नेव प्रमाणतः १६ भेदेनोपप्रदानेन संसृजेदौषधैस्तथा ॥ न त्वेवं खलु संसर्गोचयेदरिभिः सह १७ दीर्घकालमपीक्षेत निहन्त्या देव
शात्रवान् ॥ कालाकांक्षी हि क्षपयेद्यथा विश्रंभमाप्नुयुः १८ न सद्योऽरीन्निहन्त्या च द्रष्टव्यो विजयो भुवः ॥ न शल्यं वा घटयति न वाचा कुरुते व्रणम् १९ प्राप्ते च प्र
हरेत्कालेन च संवर्तते पुनः ॥ हंतुकामस्य देवेंद्रपुरुषस्य रिपून्प्रति २० यो हि कालो व्यतिक्रामेत्पुरुषं कालकांक्षेणम् ॥ दुर्लभः स पुनस्तेन कालः कर्मचिकीर्षुणा २१
ओजश्च विनये देवसं गृह्णन्साधुसंमतम् ॥ अकाले साधयेन्मित्रं न च प्राप्ते प्रपीडयेत् २२ विहाय कामं क्रोधं च तथाऽहंकारमेव च ॥ युक्तो विवरमन्विच्छेद हितानां
पुनः पुनः २३ मार्दवं दंडालस्यं प्रमादश्च सुरोत्तम ॥ मायाः सुविहिताः शक्रसादयंत्यविचक्षणम् ३४ निहत्यैतानि चत्वारि मायां प्रति विहाय च ॥ ततः शक्रो
तिशत्रूणां प्रहर्तुमविचारयन् २५ यदैवैकेन शक्येत गुह्यं कर्तुं तदाचरेत् ॥ यच्छंति सचिवा गुह्यं मिथो विश्रावयंत्यपि २६

व्यः प्रदर्शनीयः नैतिसार्धः १९ रिपून्प्रति हंतुकामस्य पुनः कालेन संवर्तते नोपसंपद्यतेऽतः प्राप्ते काले प्रहरेदेव न तु कालांतरं प्रतीक्षेतेत्यर्थः २० । २१ ओजः सामर्थ्यं शत्रावकाले प्राप्ते सति स्वकार्यं
न साधयेत् नापितं प्रपीडयेत् कालेन नातिक्रामेतेत्यर्थः २२ । २३ । २४ चत्वारि मार्दवादीनि २५ मंत्रविष्टवमयाय देकेनैव कर्तुं शक्यं तत्प्रतिवक्तव्यं न बहून्प्रतीत्याह यदि ति
यच्छंति निगृह्णंतिकर्तुं न प्रयच्छंतीत्यर्थः २६

अन्यैः सह संविदं संमतिं चरेत् यदि पूर्वोक्तं विप्रवेदित्यर्थः ततश्चादृष्टेषु दूरस्थेषु ब्रह्मदंडं पुरोहितद्वारमभिचारं प्रयुज्यात् । दृष्टे प्रत्यक्षशत्रौ चतुरंगिणीमपि प्रयुज्यादित्याह ब्रह्मेति २७ । २८ । २९
नविशंकयेच्छंकायत्तं न कुर्यात् ३० तदेवाह स्थानानीति निराकृताः स्वशत्रुभिः सह प्रीतिं कुर्वानान्यान् शत्रुत्वेन पश्यन्ति तदीयमित्रत्वे च न विश्वसन्तीत्यर्थः ३१ विविधवृत्तानामस्थिराणां
स्थिरचित्तैर्बभूवेदित्यर्थः ३२ । ३३ । ३४ वेगवतिपूरे सति वप्रेतदेविवरणाद्विदारणाद्वाघइति योजना ३५ । ३६ निपुणकुशलं आरभेत्पेष्टमिति शेषः ३७ षडंगिनीरयतुरगयातं
गणदातिकोशवणिकपथवती ३८ प्रतिलोमतः शत्रोरपेक्षया विवृत्यप्रकटीभूय दस्यूनां वस्यून ३९ उक्तमेवार्थसंग्रहाति नसामेति बलवतिशत्रौ सामनप्रशस्यते किं हि दंडोपनिषद्ब्रह्मस्य दंडः
नशत्रुर्विद्वत् कार्य इत्यादिना प्रागुक्तरीत्या छलेनैव सनाशनीय इत्यर्थः । अतएव शत्रुपुमार्वं पार्यतिक्रम्य नापि यात्रिकं सदा कार्यं जयस्यानियतत्वात् यात्रायां हि सस्यानां घातः संकर

अशक्यमिति कृत्वा वा ततोऽन्यैः संविदं चरेत् ॥ ब्रह्मदंडमदृष्टेषु दृष्टेषु चतुरंगिणीम् २७ भेदं च प्रथमं युज्यात्तूष्णीमपि तथैव च ॥ काले प्रयोजयेद्राजा तस्मिं तस्मिं
स्तदा तदा २८ प्रणिपातं च गच्छेत् कालेशत्रोर्बलीयसः ॥ युक्तोऽस्य वधमन्विच्छेत् प्रमत्तः प्रमाद्यतः २९ प्रणिपातेन दानेन वा चामधुरया ब्रुवन् ॥ अमित्रमपि
सेवेत न च जातु विशंकयेत् ३० स्थानानि शंकितानां च नित्यमेव विवर्जयेत् ॥ न च तेष्वाश्वसेद्राजा जाग्रती हरि निराकृताः ३१ न ह्यतो दुष्करं कर्म किंचिदस्ति सुरोत्त
म ॥ यथा विविधवृत्तानामैश्वर्यममराधिप ३२ तथा विविधवृत्तानामपि संभव उच्यते ॥ यत ते योगमास्थाय मित्रा मित्रं विचारयेत् ३३ मृदुमप्यवमन्यं ते तीक्ष्णा
दुद्विजते जनः ॥ मातीक्ष्णो माष्टुर्भूस्त्वं तीक्ष्णो भव मृदुर्धेव ३४ यथा वप्रे वेगवति सर्वतः संभुतो दके ॥ नित्यं विवरणाद्वाघस्तथाराज्यं प्रमाद्यतः ॥ न बहूनाभियुं
जीत यौगपद्येन शत्रवान् ॥ साम्राजानेन भेदेन दंडेन च पुरंदर ३५ एकैकमेवानिष्पिष्याशिष्टेषु निपुणं चरेत् ॥ न तु शक्तोऽपि मेघावी सर्वानेवारभेष्टप ३७ यदा
स्यान्महती सेना हयनागरथाकुला ॥ पदाति यत्र बहुला अनुरक्ता षडंगिनी ३८ यदा बहुविधा वृद्धिं मन्येत प्रतिलोमतः ॥ तदा विवृत्य प्रहरेद्दस्यूनामविचारयन्
३९ नसामदंडोपनिषत्प्रशस्यते न मार्दवं शत्रुपुयात्रिकं सदा ॥ न सस्य चातो न च संकराक्रियानचापि भूयः प्रकृतेर्विचारणा ४० मायाविभेदानुपसर्जनानि तथैव पा
पं नयशः प्रयोगात् ॥ आसैर्भनुष्यैरुपचारयेत् पुरेषुराष्टेषु च संप्रयुक्तान् ४१ पुराऽपि चैषामनुसृत्य भूमिपाः पुरेषु भोगानखिलान् जयन्ति ॥ पुरेषु नीतिं विहितां य
थाविधि प्रयोजयंतो बलवत्प्रसूदन ४२ प्रदाय मूढानि वसूनि राजन्प्रच्छिद्य भोगानवधाय च स्वान् ॥ दुष्टान् स्वदोषैरिति कीर्तयित्वा पुरेषुराष्टेषु च योजयन्ति ४३

क्रियाविषादिना जलादीनां नाशनं भूयः पुनः पुनः प्रकृतेः सप्तविधाया विचारणा कथं दंडः कथं कोशः कथं ममात्मा इत्यादि संदेहश्चापतति तत्र त्रयमपि न कार्यं हिंसामूलत्वाच्चितादृक्कृत्वा च तस्मा
त्कपटपूर्वको दंड एव श्रेयानित्यर्थः ४० एतदेव विवृणोति मायेति मायाविभेदानां विधायमायाः प्रयुज्यते तत उपसर्जनानि परस्परमिदरेषां शत्रूणामुत्थापनादीनि तत यैव शत्रुपुपापं कपटं
च प्रयुज्यात् कथं यशसः प्रयोगात् प्रयोगे हि यशो न नाशनं यथा कफलोदयाद्ययमनेनास्मास्वपकारं श्रितित आसीदित्यकीर्तिं गृहं भ्रतयान् कुर्यात् किं हि कुर्यादत आह आसैरिति ४१
एषा भेतान् शत्रून् पुरेषु तत्तत्स्थानेष्वनुसृत्य भोगांस्तदीयान् जयन्ति नीतिं पुरेषु स्वीयेषु ४२ अनुसरणमेवाह प्रदायेति एतेन ममामात्या दुष्टा मां त्यक्त्वा राजा त्वं प्रति गता इति लोकमुत्सात्कीर्तयित्वा
परेषां पुरेषुराष्टेषु च तान् योजयन्ति ४३

कृत्यामिव कृत्यामृत्युकारिणी देवता ४४ । ४५ । ४६ । ४७ संसृष्टं संसर्गं असंसृष्टं परमवभाषते अदृष्टितः परोक्षे प्रतिश्रुतमपि कार्यं न कुरुते ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२
५३ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अधार्मिकस्य च्छलादिकं विधेयमित्युक्तं धार्मि
तथैव चान्यैरपि शास्त्रवेदिभिः स्वलंकृतैः शास्त्रविधानदृष्टिभिः ॥ सुशिक्षितैर्भाष्यकथाविशारदैः परेषु कृत्यामुपधारयेच्च ४४ ॥ इंद्र उवाच ॥ कानि लिङ्गानि दुष्ट
स्य भवन्ति द्विजसत्तम ॥ कथं दुष्टं विजानीयामेत्तदृष्टो ब्रवीहि मे ४५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ परोक्षमगुणानाह सद्गुणानभ्यसूयते ॥ परैर्वाकीर्त्यमानेषु तूष्णीमा
स्ते पराङ्मुखः ४६ तूष्णीभावेऽपि विज्ञेयं न चेद्भवति कारणम् ॥ विश्वासं चोष्ठसंदंशं शिरसश्च प्रकंपनम् ४७ करोत्यभीक्ष्णं संसृष्टमसंसृष्टं च भाषते ॥ अदृष्टितो
न कुरुते दृष्टो नैवाभिभाषते ४८ पृथगेत्यसमश्रातिनेदमयथाविधि ॥ आसने शयने याने भावा लक्ष्या विशेषतः ४९ आर्तिराते प्रिये प्रीतिरेतावन्मित्रलक्षणम् ॥
विपरीतं तु बोद्धव्यमरिलक्षणमेव तत् ५० एतान्येव यथोक्तानि बुद्ध्यथास्त्रिदशाधिप ॥ पुरुषाणां प्रदुष्टानां स्वभावो बलवत्तरः ५१ इति दुष्टस्य विज्ञानमुक्तं ते सुरस
त्तम ॥ निशम्य शास्त्रतत्त्वार्थं यथा वदमरेश्वर ५२ ॥ भीष्म उवाच ॥ सततं च शत्रुनिर्वहणे रतस्तथा च कारावितथं बृहस्पतेः ॥ चचार काले विजयाय चारिहा
वशं च शत्रून् नयत्पुरंदरः ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि इंद्रबृहस्पतिसंवादे त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धार्मिकोऽर्थानसंप्राप्य राजाऽमात्यैः प्रवाधितः ॥ च्युतः कोशाच्च दंडाच्च सुखमिच्छन् कथं चरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रायं क्षेमदर्शयिह
तिहासोऽनुगीयते ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि तन्निबोध युधिष्ठिर २ क्षेमदर्शी च पसुतो यत्र क्षीणबलः पुरा ॥ मुनिकालकवृक्षीयमाजगामेति नः श्रुतम् ॥ तं प्रच्छानु
संग्रहकच्छामापदमास्थितः ३ ॥ राजोवाच ॥ अर्थेषु भागी पुरुष ईहमानः पुनः पुनः ॥ अलब्ध्वा मद्भिधो राज्यं ब्रह्मन् किं कर्तुमर्हति ४ अन्यत्र मरणादैन्यादन्य
त्र परसंश्रयात् ॥ क्षुद्रादन्यत्र चाचारात् नममाचक्ष्वसत्तम ५ व्याधिना चाभिपन्नस्य मानसेनेतरेण वा ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च त्वद्विधः शरणं भवेत् ६ निर्विद्यति नरः
कामाग्निर्विद्यसुखमेधते ॥ त्यक्त्वा प्रीतिं च शोकं च लब्ध्वा बुद्धिमयं वसु ७ सुखमर्थाश्रयं येषामनुशोचामितानहम् ॥ मम ह्यर्थाः सुखहवोनष्टाः स्वप्रदवागताः
८ दुष्करं बत कुर्वति महतो र्थास्त्यजंतिये ॥ वयं चेतान्परित्यक्तुमसतोऽपि न शक्नुमः ९ इमामवस्थां संप्राप्तं दीनमार्तं श्रिया च्युतम् ॥ यदन्यत्सुखमस्ती
हत ब्रह्मन्ननुशाधि माम् १० कौसल्येनैव मुक्तस्तुराजपुत्रेण धीमता ॥ मुनिः कालकवृक्षीयः प्रत्युवाच महाश्रुतिः ११ ॥ मुनिरुवाच ॥ पुरस्तादेव ते बुद्धि
रियं कार्या विजानता ॥ अनित्यं सर्वमेवैतदहं च ममास्ति यत् १२

कस्य हीनसंपदो विजिगीषमाणस्य कर्तव्यं पृच्छति धार्मिक इति १ । २ । ३ भागी भागार्हः ईहमानो यतमानः ४ । ५ इतरेण शरीरेण ६ निर्विद्यति विरज्यते कामाद्विषयभोगात् बुद्धिमयं
वसुज्ञानरूपधनं ७ । ८ । ९ । १० । ११ इयं निर्विद्यतीति श्लोकेन त्वया प्रोक्ता अहं च यत्र ममास्त्येतत्सर्वमनित्यमिति जानता १२

नास्तितुच्छत्वात् १३ सर्वतन्नाभून्नभविष्यति दृष्टिसमसमयैवसृष्टिरिति भावः १४ यच्च पूर्वप्राचीनसमाहारे राज्ञां समुदाये वा न्यायिकं यच्च पूर्वपरेपरे पूर्वस्मिन्पूर्वस्मिन् राज्ञितस्तत्सर्वतेतवनास्येवे
तितज्ज्ञात्वासर्वत्रममतांत्यक्त्वेति भावः १५ सामर्थ्यधनार्जनवीर्यं कथंचनमपि न कुर्याच्छोकं १६ । १७ आत्मनो देहस्य अद्वयतामिति च्छेदः न भविष्यति मरिष्यति १८ । १९ । २०

यत्किंचिन्मन्यसेऽस्तीति सर्वनास्तीति विद्वित् ॥ एवं न व्यथते प्राज्ञः कृच्छ्रामप्यापदंगतः १३ यद्धिभूतं भविष्यंच सर्वतन्नाभविष्यति ॥ एवं विदिते वेद्यस्त्वमधर्म
भ्यः प्रमोक्ष्यसे १४ यच्च पूर्वसमाहारे यच्च पूर्वपरेपरे ॥ सर्वतन्नास्ति ते चैव तज्ज्ञात्वा कोऽनुसंज्वरेत् १५ भूत्वा च न भवत्येतदभूत्वा च भविष्यति ॥ शोकेन ह्य
स्ति सामर्थ्यं शोकं कुर्यात्कथंचन १६ कृतुतेऽप्यपिताराजन्नुतेऽप्यपितामहः ॥ न त्वं पश्यसि तानद्यन्त्वा पश्यंति तेऽपि च १७ आत्मनोऽधुवता पश्यंस्तां
स्त्वं किमनुशोचसि ॥ बुद्ध्या चैवानुबुद्धयस्वधुवं हिन भविष्यसि १८ अहंच त्वंच नृपते सुहृदः शत्रवश्च ते ॥ अवश्यं न भविष्यामः सर्वंच न भविष्यति १९ ये
तु विंशति वर्षा वै त्रिंशद्वर्षाश्च मानवाः ॥ अर्वागेव हिते सर्वे मरिष्यंति शरच्छतात् २० अपि चेन्महतो विताग्रप्रमुच्येत पूरुषः ॥ नैतन्ममेति तन्मत्वा कुर्वीत
प्रियमात्मनः २१ अनागतं यन्न ममेति विद्यादति क्रांतं यन्न ममेति विद्यात् ॥ दिष्टं बलीय इति मन्यमानास्ते पंडितास्तत्सतां स्थानमाहुः २२ अनाढ्या
श्चापि जीवंति राज्यं चाप्यनुशासति ॥ बुद्धिपौरुषसंपन्नास्त्वया तुल्याऽधिका जनाः २३ न च त्वमिव शोचंति तस्मात्त्वमपि माशुचः ॥ किं न त्वं ते नरैः श्रेयां
स्तुल्यो वा बुद्धिपौरुषैः २४ ॥ राजो वाच ॥ यादृच्छिकं सर्वमासीत्तद्राज्यमिति चिंतये ॥ ह्रियते सर्वमेवेदं कालेन महता द्विज २५ तस्यैव हियमाणस्य
स्रोतसे वतपोधन ॥ फलमेतत्प्रपश्यामि यथा लब्धेन वर्तयन् २६ ॥ मुनिरुवाच ॥ अनागतमतीतं च याथातथ्यं विनिश्चयात् ॥ नानुशोचेत कौस
ल्यसर्वार्थेषु तथा भव २७ अवाप्यान्कामयन्नार्थान्न वाप्यन्कदा च न ॥ प्रत्युत्पन्नाननुभवन्माशुचस्त्वमनागतान् २८ यथा लब्धोपपन्नार्थैस्तथा कौसल्यं
स्यसे ॥ कच्चिच्छुद्धस्वभावेन श्रिया हीनो न शोचसि २९ पुरस्ताद्भूतपूर्वत्वाद्धीनभोग्यो हि दुर्मतिः ॥ घातारं गृहं ते नित्यं लब्धार्थश्च न मृष्यते ३० अनर्हानपि चै
वान्यान्मन्यते श्रीमतोजनान् ॥ एतस्मात्कारणादेतदुखं भूयोऽनुवर्तते ३१ ईर्ष्याभिमानसंपन्नाराजन्पुरुषमानिनः ॥ कच्चित्त्वं न तथाराजन्मत्सरी कोसलाधि
प ३२ सहस्रश्रियमन्येषां यद्यपि त्वयि नास्ति सा ॥ अन्यत्रापि सर्वालक्ष्मीकुशलाभुंजते सदा ॥ अभिनिस्संदते श्रीर्हिसत्यपि द्विषां जनम् ३३ श्रियंच पुत्रपौ
त्रंच मनुष्याधर्मचारिणः ॥ योगधर्मविदो धीराः स्वयमेव त्यजंत्युत ३४

न प्रमुच्येत प्रत्यक्षेण त्यागो न संभवति चेन्मम त्वं बांधवादीत्याज्यमित्याह अपीति २१ विद्याद्विद्युः तन्निर्ममत्वं २२ । २३ । २४ यादृच्छिकं कथं तनादागतं २५ एतच्छोकाल्पफलं यथा ल
ब्धेन वर्तयन् जीवन्नपि पश्यामि यादृच्छिकस्य नाशेन जीवनालोपेऽपि शोको न शयतीत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ न मृष्यते ते न संतुष्यति ३० अनर्हान्म्लेच्छादीन् प्रीचान् ३१ । ३२
सहस्वेति सार्धं अन्यत्र शत्रौ कुशलानिर्भत्सराः जनं द्विषतः सकाशात् अभिनिस्संदते प्रसूयति ३३ । ३४

विधित्साक्रियाणामनुपरमस्तेन साधनेन संकुसुमस्थिरं नित्यं न वनं न वमारं भं कुर्वाणं दृष्ट्वाऽन्ये प्राकृतास्तत्संत्यजंत्येव ३५ उपद्रवान्स्थिरान् ३६ अर्थरूपेण भासमानाः ३७ आद्यस्योदाहरणं
अर्थीयेति ३८ द्वितीयस्योदाहरणं रममाण इति ३९ परिभ्रमक्रमो नष्टारंभः ४० । ४१ । ४२ । ४३ विप्रणये ह्यात् ४४ । ४५ अन्येषामपीति सार्धः बुद्ध्या कल्पितामापदं पश्य कथमत आह
नियच्छेति यथाक्रमेणान्वयः इन्द्रियादीनां निरोधे हि जगत्त्वं सम्यक्स्फुरति तेनापदां कल्पितं तस्फुटीभवतीति भावः ४६ प्रतीति मावेष्ट्येषु प्राप्तिषु दृष्टेपु दर्शनमात्रोत्पन्नेषु प्रतिषेद्धानविद्यते अप्रत्या

बहुसंकुसुमं दृष्ट्वा विधित्सासाधनेन च ॥ तथाऽन्ये संत्यजंत्येव मत्वा परमदुर्लभम् ३५ त्वंपुनः प्राज्ञरूपः सन्कृपणं परित्यजे ॥ अकाम्यान्कामयानोऽर्थान्पराधी
नानुपद्रवान् ३६ तां बुद्धिमुपजिज्ञासुस्त्वमेवैतान्परित्यज ॥ अनर्थाश्चार्थरूपेण ह्यर्थान्ध्वानर्थरूपिणः ३७ अर्थयैव हि केपांचिद्धननाशो भवत्युत ॥ आनंत्यं तत्सु
खं मत्वा श्रियमन्यः परीप्सति ३८ रममाणः श्रिया कश्चिन्नान्यच्छ्रेयोऽभिमन्यते ॥ तथा तस्येह मानस्य समारंभो विनश्यति ३९ कृच्छ्रालब्धमभिप्रेतं यदि कौसल्य
नश्यति ॥ तदानिर्विद्यते सोऽर्थात्परिभ्रमक्रमो नरः ४० धर्ममेकेऽभिपद्यंते कल्याणाभिजनानराः ॥ परत्र सुखमिच्छंतो निर्विद्येयुश्च लौकिकात् ४१ जीवितं
संत्यजंत्ये केधनलोभपराजनाः ॥ न जीवितार्थं मन्यंते पुरुषा हि धनादृते ४२ पश्यते पांठपणतां पश्यतेषाम बुद्धिताम् ॥ अधुवे जीविते मोहादर्थदृष्टिमुपाश्रिताः
४३ संचये च विनाशाते मरणाते च जीविते ॥ संयोगे च वियोगाते कोऽनुविप्रणयेन्मनः ४४ धनं वा पुरुषो राजन्पुरुषं वा पुनर्धनम् ॥ अवश्यं प्रजहात्येव तद्विद्वान्कोऽ
नुसंज्वरेत् ४५ अन्येषामपि नश्यंति सुहृदश्च धनानि च ॥ पश्य बुद्ध्या मनुष्याणां राजन्नापदमात्मनः ॥ नियच्छयच्छसंयच्छ इन्द्रियाणि मनो गिरम् ४६ प्रतिषे
द्धानचाप्येषु दुर्बलेष्वहितेष्वपि ४७ प्राप्तिषु दृष्टेषु भावेषु व्यपकृष्टेष्वसंभवे ॥ प्रज्ञानदृष्टो विक्रांतस्त्वद्विधो नानुशोचति ४८ अल्पमिच्छन्नच पलोमृदुर्दातः सुनिश्चि
तः ॥ ब्रह्मचर्योपपन्नश्च त्वद्विधो नैव शोचति ४९ न त्वेव जाल्मीका पालीवृत्तिमेषितुमर्हसि ॥ नृशंसवृत्तिपापिष्ठां दुष्टां कपुरुषोचिताम् ५० अपि मूलफलाजी
वोरमस्वैको महावने ॥ वाग्यतः संगृहीतात्मा सर्वभूतदयान्वितः ५१ सदृशं पंडितस्यैतदीषादं तेन दंतिना ॥ यदेको रमतेऽरण्ये प्यारण्ये नैव तुष्यति ५२ महाहृदः
संक्षुभित आत्मनैव प्रसीदति ॥ एतदेवं गतस्याहं सुखं पश्यामि जीवितुम् ५३ असंभवे श्रियो राजन्हीनस्य सचिवादिभिः ॥ दैवे प्रतिनिविष्टे च विंश्रेयो मन्यते भ
वान् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कालकवृक्षीये चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ अथ चे
त्पौरुषं किंचित्क्षत्रियात्मनि पश्यसि ॥ ब्रवीमि तां तु ते नीतिं राज्यस्य प्रतिपत्तये १

रुयेयदर्शनाः सर्ववर्तमानाः पदार्था इत्यर्थं व्यपकृष्टेषु देशतः कालतश्च व्यवहितेष्वतीतानागतदूरस्थेषु दर्शनस्यासंभवे च ज्ञाते सति त्वद्विधो नानुशोचति इष्टानिष्टसंयोगवियोगयोरिति सार्धः ४७ । ४८
४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ एवं दुर्बलस्य हीनसं
पदः परैर्निर्जितस्त्वनिवृत्तिधर्म एव श्रेयानित्युक्तं प्रबलस्य तु तादृशस्य निरुत्तराख्यं जयोपायं वक्तुमध्याय आरभ्यते अथ चेदिति १

२।३ उपपन्नोऽस्मिन्नैवैतिशेषः ४।९।६ वित्तवैतनरूपं प्रमाणविश्वसं प्रग्रहमिवप्रग्रहमुज्ज्वलं तस्यबाहुस्थानीयोभविष्यसीत्यर्थः 'प्रग्रहस्तुतुलासूत्रेव्यानियमनेभुजे'इतिमेदिनी ७ स्वशास्त्रेणनीतिशास्त्रेण ८।९ ग्रहणमादरं । 'ग्रहणंस्वीकारादरकरोपरागोपलब्धिबन्धिषु'इतिमेदिनी १० विलंबविलम्बेनेतिजन्यपराजयोऽप्रीष्टइतिमत्वाजनकेनान्वयविपरीतवाचातय अस्य वैदेहस्य ११।१२।१३ प्रतिषेधस्थानेतदकरणेऽयंमानप्रतिषिद्धवानितिगमशत्रुरितिबिदुतत्वंभवतितद्रक्ष्यमित्यर्थः १४ हेपरम अभिप्रेतशत्रुसमीपे श्वेतकाकीयैःश्वाचपतश्चकाकश्चेत्पाणिमे तांचेच्छक्रोषिनिर्मातुंकर्मचैवकरिष्यसि ॥ शृणुसर्वमशेषेणयत्त्वावक्ष्यामितत्त्वतः २ आचरिष्यसिचेत्कर्ममहतोऽर्थानवाप्स्यसि ॥ राज्यंराज्यस्यमंत्रवामहर्तीवा पुनःश्रियम् ३ अथैतद्रोचतेराजन्पुनर्ब्रूहिब्रवीमि ॥ राजोवाच ॥ ब्रवीतुभगवान्नीतिमुपपन्नोऽस्म्यहंप्रभो ४ अमोघोयंभवत्वद्यत्वासहसमागमः ॥ मुनिरुवाच ॥ हित्वादंभंचकामंचक्रोधंभयंतथा ५ अप्यमित्राणिसेवस्वप्राणिपत्यकृतांजलिः ॥ तमुत्तमंनशौचेनकर्मणाचाभिधारय ६ दातुमर्हतितेवित्तवैदेहःसत्यसंगरः ॥ प्रमाणंसर्वभूतेषुप्रग्रहंचमविष्यसि ७ ततःसहायान्सोत्साहंलप्स्यसेऽव्यसनान्शुचीन् ॥ वर्तमानःस्वशास्त्रेणसंयतात्माजितेंद्रियः ८ अभ्युद्वरतिचात्मानंप्रसादयतिचप्रजाः ॥ तेनैवत्वंधृतिमताश्रीमताचाभिसंस्कृतः ९ प्रमाणंसर्वभूतेषुगत्वाचग्रहणमहत् ॥ ततःसुहृदलंलब्ध्वामंत्रायित्वासुमांत्रिभिः १० आंतरैर्भेदयित्वारीन्विलंबंविलम्बेनभेदय ॥ परैर्वासंविदंलब्ध्वाबलमप्यस्यघातय ११ अलभ्यायेशुभाभावाःस्त्रियश्चाच्छादनानिच ॥ शय्यासनानियानानिमहार्हाणिगृहाणिच १२ पक्षिणोमृगजातानिरसगंधाःफलानिच ॥ तेष्वेवसज्जयेथास्त्वंयथानश्यत्त्वयंपरः १३ यद्येवंप्रतिषेद्धव्योयद्युपेक्षणमर्हति ॥ नजातुविदुतःकार्यःशत्रुःसुनयमिच्छता १४ रमस्वपरमामित्रोविषयेप्राज्ञसंमतः ॥ भजस्वश्वेतकाकीयैर्मित्रधर्ममनर्थकैः १५ आरंभांश्चास्यमहतोदुश्चरांश्चप्रयोजय ॥ नदीवच्चविरोधांश्चबलवद्भिर्विरुध्यताम् १६ उद्यानानिमहार्हाणिशयनान्यासनानिच ॥ प्रतिभोगसुखेनैवकोशमस्यविरचय १७ यज्ञदानेप्रशाध्यस्मैब्राह्मणाननुवर्ण्यतान् ॥ तेषांप्रतिकरिष्यंतितंभोक्ष्यंतितृकाइव १८ असंशयंपुण्यशीलःप्राप्नोतिपरमांगतिम् ॥ त्रिविष्टपेषुपुण्यतमंस्थानंप्राप्नोतिमानवः १९ कोशक्षयेत्वमित्राणांवंशकौशल्यगच्छति ॥ उभयत्रप्रयुक्तस्यधर्मेचाधर्मएवच २० फलार्थमूलंव्युच्छिद्येतेननंदंतिशत्रवः ॥ नचास्मैमानुषंकर्मदैवमस्योपवर्णय २१ असंशयंदैवपरःक्षिप्रमेवविनश्यति ॥ याजयेनंविश्वजितासर्वस्वेनवियुज्यतम् २२ ततो गच्छसिसिद्धार्थःपीडयमानंमहाजनम् ॥ योगधर्मविदंपुण्यंकंचिदस्योपवर्णयेत् २३

धर्माः क्रमेण नित्यंजागरूकत्वमयचकितत्वपरिगितज्ञत्वानि तैरुपायैर्मित्रधर्मभजस्व श्वेतइत्यत्रोमाहोश्चेतिपररूपं पतोमृगः १९ आरंभांश्चविरोधांश्चमहानदीवदुस्तरान् १६।१७ प्रतिकरिष्यतिप्रत्युपकारेणस्वस्त्ययनादिनोपकरिष्यति १८।१९ धर्माधर्माभ्यांकोशक्षयेति २० फलस्यस्वर्गादेरर्थस्यजयादेर्मूलकारणंकोशोव्युच्छिद्येद्विशेषतउच्छेदंगच्छेत् दैवंजयादिकम् २१ २२ गच्छसिअवगच्छसि सिद्धार्थःकृतयज्ञादिप्रयोजनः महाजनपीडांतस्मैनिवेदयेत् तत्परिहारार्थमाचार्यचवर्णयेत् २३

तद्वाराज्यंत्याजयेदित्याह अपीति यद्वाभीषधाद्यैरस्यनागादीन्वाजयेदितिसार्थः १४।१५ ॥ ॥ इतिज्ञातिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंटीयेमास्तमावदीपेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निरुक्तिकपटंचकर्तुमनिच्छोर्धर्मिष्ठस्यस्त्रीणस्यसामारूयंजयोपायमाह ननिरुक्त्येत्यादिना १।२।३।४ वांयुवयोः तस्यवैदेहस्य ५ त्वादृशंराजानं

अपित्यागंभूषेतकच्चिद्वच्छेदनामयम् ॥ सिद्धेनौषधियोगेनसर्वशत्रुविनाशिना ॥ नागानश्चान्मनुष्याश्चकृतकैरुपघातयेत् २४ एतेचान्येचबहवोदंभयो गाःसुचिंतिताः ॥ शक्याविषहताकर्तुंपुरुषेणकृतात्मना २५ ॥ इतिश्रीम० शां० रा० कालकवृक्षीयेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ राजोवाच ॥ ननिरुक्त्यानदंभेनब्रह्मन्निच्छामिजीवितुम् ॥ नाधर्मयुक्तानिच्छेयमर्थान्सुमहतोऽप्यहम् १ पुरस्तादेवभगवन्मयेतदपवर्जितम् ॥ येनमानाभिंशंकेतयेनकृत्स्नं हितंभवेत् २ आनृशंस्येनधर्मेणलोकेह्यस्मिन्नजिजीविषुः ॥ नाहमेतदलंकर्तुंनैतत्त्वय्युपपद्यते ३ ॥ मुनिरुवाच ॥ उपपन्नस्त्वमेतेनयथाक्षत्रियभाषसे ॥ प्रकृत्याहुपपन्नोसिबुद्ध्यावाबहुदर्शनः ४ उभयोरेववामर्थेयतिष्येतवतस्यच ॥ संश्रुंवाकरिष्यामिशाश्वतंहानपायिनम् ५ त्वादृशंहिकुलेजातमनृशंसंबहुश्रुतं ॥ अमात्यकोनकुर्वीतराज्यप्रणयकोविदम् ६ यस्त्वंप्रख्यावितोराज्याव्यसनंचोत्तमंगतः ॥ आनृशंस्येनवृत्तेनक्षत्रियेच्छसिजीवितुम् ७ आगंतामहंतातवैदेहः सत्यसंगरः ॥ अथाहंतंनियोक्ष्यामितत्करिष्यत्यसंशयम् ८ ततआहूयवैदेहमुनिर्वचनमब्रवीत् ॥ अयंराजकुलेजातोविदिताभ्यंतरोमम ९ आदर्शइवशुद्धात्मा शारदश्चंद्रमायथा ॥ नास्मिन्पश्यामिदृजिनंसर्वतोमेपरीक्षितः १० तेनतेसंधिरेवास्तुविश्वसास्मिन्यथामयि ॥ नराज्यमनमात्येनशक्यंशास्तुमपित्र्यहम् ११ अमात्यःशूरएवस्याद्बुद्धिसंपन्नएववा ॥ ताभ्यांचैवोभयंराजन्पश्यराज्यप्रयोजनम् १२ धर्मात्मनांकाचिल्लोकेनान्यास्तिगतिरीदृशी ॥ महात्मारजपुत्रोऽयंम तामार्गमनुष्ठितः १३ सुसंगृहीतस्त्वैषत्वयाधर्मपुरोगमः ॥ संसेव्यमानःशत्रूंस्तेमृक्षीयान्महतोगणान् १४ यद्यहंप्रतियुद्धयेत्त्वांस्वकर्मक्षत्रियस्यतत् ॥ जिगीषमाणस्त्वायुद्धेपितृपैतामहेपदे १५ त्वंचापिप्रतियुद्धयेथाविजिगीषुवतोस्थितः ॥ अयुद्धैवनियोगान्मेवशेकुरुहितोस्थितः १६ सत्वंधर्ममेवैक्षस्वहित्वालोभमसां प्रतं॥नचकामात्रचद्रोहात्स्वधर्महातुमर्हसि १६ नैवनिर्व्यंजयस्तातनैवनिर्व्यंपराजयः ॥ तस्माद्राजयितव्यश्चभोक्तव्यश्चपरोजनः १८ आत्मन्यपिचसंदृश्याबुभौ जयपराजयौ ॥ निःशेषकारिणांतातनिःशेषकरणादयम् १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंवचनंब्राह्मणर्षभम् ॥ प्रतिपूज्याभिसंस्कृत्यपूजार्हमनुमान्यच २० यथाब्रूया न्महाप्राज्ञोयथाब्रूयान्महाश्रुतः ॥ श्रेयस्कामोयथाब्रूयादुभयोरेवतत्क्षमं २१ यद्यद्वचनमुक्तोऽस्मिन्करिष्यामिचततथा ॥ एतद्विपरमंश्रेयो नमेत्रास्तिविचारणा २२

लब्ध्वाअमात्यकर्मकोनकुर्वीताऽपितुसर्वोऽपिमादृशःकुर्वीतैवेत्यर्थः ६ उत्तममहत् ७।८।९।१०।११ ताभ्यांशौर्वयुद्धिभ्यां उभयलोकद्वयम् १२।१३ गणान्शत्रुसंघान् १४।१५ १६ असांप्रतमनुचितम् १७ परोजनःशत्रुजनोभोजनादिनासंधेयः दंडापेक्षयासांमेवश्रेयइत्यर्थः १८।१९।२०।२१।२२

ततःकौसल्यमाहूयमैथिलोवाक्यमब्रवीत् ॥ धर्मतोनीतितश्चैवलोकश्चविजितोमया २३ अहंत्वयाचात्मगुणैर्जितःपार्थिवसत्तम ॥ आत्मानमनवज्ञायजितवद्वर्ततां
भवान् २४ नावमन्यामिते बुद्धिनावमन्येचपौरुषम् ॥ नावमन्येजयामीतिजितवद्वर्ततांभवान् २५ यथावत्पूजितोराजन्यहंगंताऽसिमेष्टुशम् ॥ ततःसंपूज्यतौ
विप्रंविश्वस्तौजग्मतुर्गृहान् २६ वैदेहस्त्वथकौसल्यं प्रवेश्यगृहमंजसा ॥ पाद्यार्घ्यमधुपर्कैस्तंपूजार्हं प्रत्यपूजयत् २७ ददौदुहितरंचास्मैरत्नानिविविधानिच ॥
एषराज्ञांपरोधर्मो नित्यौजयपराजयौ ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिप० राजधर्मानु० कालकवृक्षीयेषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांश्चद्राणांचपरंतप ॥ धर्मवृत्तंचवित्तंचवृत्त्युपायाःफलानिच १ राज्ञांवित्तंचकोशंचकोशसंचयनंजयः ॥ अमात्यगुणवृत्तिश्च
प्रकृतीनांचवर्धनम् २ पाण्डुगुण्यगुणकल्पश्चसेनावृत्तिस्तथैवच ॥ परिज्ञानंचदुष्टस्यलक्षणंचसतामपि ३ समहीनाधिकानांचयथावलक्षणंचयत् ॥ मध्यमस्यच
तुष्ट्यर्थंयथास्थेयंविवर्धता ४ क्षीणग्रहणवृत्तिश्चयथाधर्मप्रकीर्तितम् ॥ लघुनादेशरूपेणग्रंथयोगेनभारत ५ विजिगीषोस्तथावृत्तमुक्तंचैवतथैवते ॥ गणानांवृत्ति
मिच्छामिश्रोतुंमतिमतांवर ६ यथागणाःप्रवर्धतेनभिद्यंतेचभारत ॥ अरींश्चविजिगीषंतेसुहृदःप्राप्तुवंतिच ७ भेदमूलोविनाशोहिमणानामुपलक्षये ॥ मंत्रसंवर
णंदुःखं बहूनामितिमेमतिः ८ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंनिखिलेनपरंतप ॥ यथाचतेनभिद्येरंस्तच्चमेवदपार्थिव ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गणानांचकुलानांचराज्ञांभरत
सत्तम ॥ वैरसंदीपनावेतौलोभामर्षानराधिप १० लोभमेकोहिघृणुतेततोऽमर्षमनंतरम् ॥ तौक्षयव्ययसंयुक्तावन्योन्यंचविनाशिनौ ११ चारमंत्रबलादानैःसा
मदानविभेदनैः ॥ क्षयव्ययभयोपायैःप्रकर्षंतीतिरेतरम् १२ तत्रादानेनभिद्यंतेगणाःसंघातवृत्तयः ॥ भिन्नाविमनसःसर्वेगच्छंत्यारिवशंभयात् १३ भेदेगणाविन
श्युर्हिभिन्नास्तुसुजयाःपरैः ॥ तस्मात्संघातयोगेनप्रयतेरन्गणाःसदा १४ अर्थाश्चैवाधिगम्यंतेसंघातबलपौरुषैः ॥ बाह्याश्चमैर्त्राकुर्वंतेतेपुसंघातवृत्तिषु १५ ज्ञा
नवृद्धाःप्रशंसंतिशुश्रूषंतःपरस्परम् ॥ विनिवृत्ताभिसंधानाःसुखमेधंति सर्वशः १६ धर्मिष्ठान्व्यवहारांश्चस्थापयंतश्चशास्त्रतः ॥ यथावत्प्रतिपश्यंतोविवर्धंतेग
णोत्तमाः १७ पुत्रान्भ्रातृन्निगृहंतोविनयंतश्चतान्सदा ॥ विनीतांश्चप्रगृहंतोविवर्धंतेगणोत्तमाः १८ चारमंत्रविधानेषुकोशसंनिचयेषुच ॥ नित्ययुक्तामहावा
होवर्धंतेसर्वतोगणाः १९ प्राज्ञान्शूरान्महोत्साहान्कर्मसुस्थिरपौरुषान् ॥ मानयंतःसदायुक्ताविवर्धंतेगणानृप २०

ति ब्राह्मणेति १ । २ । ३ । ४ क्षीणस्यग्रहणंवृत्तिर्जीविकाचलघुनासुगमेनआदेशरूपेणोपदेशात्मकेन ५ गणानांशूरजनस्तोमानां ६ । ७ । ८ । ९ । १० एकोराजालोभंवृणुते गणस्तवाऽस्म
भ्यंनृपदादीत्वमर्षवृणुते ११ इतरेतरंगणाराजानश्चप्रकर्षंति १२ । १३ संघातयोगेनैकमत्यप्रयोगेण १४ । १५ विनिवृत्ताभिसंधाना विधित्तसंघाः १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावर्दीपे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥

द्रव्यवंतश्चशूराश्चशस्त्रज्ञाःशास्त्रपारगाः ॥ कृच्छ्रास्वापत्सुसंभूटान्गणाःसंतारयंतिते २१ क्रोधोभेदोभयंदंडःकर्षणंनिग्रहोवधः ॥ नयत्यरिवशंसद्योगणान्भरत
सत्तम २२ तस्मान्मानयितव्यास्तेगणमुख्याःप्रधानतः ॥ लोकयात्रासमायत्ताभूयसीतेषुपार्थिव २३ मंत्रगुप्तिःप्रधानेषुचारश्चामित्रकर्षण ॥ नगणाःकृत्स्नशो
मंत्रंश्रोतुमर्हतिभारत २४ गणमुख्यैस्तुसंभूयकार्यगणहितंमिथः ॥ पृथग्गणस्यभिन्नस्यविततस्यततोऽन्यथा २५ अर्थाःप्रत्यवसीदंतितथाऽनर्थाभवंतिच ॥ ते
षामन्योन्यभिन्नानांस्वशक्तिमनुतिष्ठताम् २६ निग्रहःपंडितैःकार्यःक्षिप्रमेवप्रधानतः ॥ कुलेषुकलहाजाताःकुलवृद्धैरुपेक्षिताः २७ गोत्रस्यनाशंकुर्वंतिगणभे
दस्यकारकम् ॥ आभ्यंतरंभयंरक्ष्यमसारंबाह्यतोभयम् २८ आभ्यंतरंभयंराजन्सद्योमूलानिकुंतति ॥ अकस्मात्क्रोधमोहाम्यालोभाद्वापिस्वभावजात् २९ अ
न्योन्यंनाभिभाषंतेतत्पराभवलक्षणम् ॥ जात्याचसदृशाःसर्वेकुलेनसदृशास्तथा ३० नचोद्योगेनबुद्ध्यावापद्रव्येणवापुनः ॥ भेदाच्चैवप्रदानाच्चभिद्यंतेरिपुभि
र्गणाः ३१ तस्मात्संघातमेवाहुर्गणानांशरणंमहत् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानु० गणवृत्तेसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहधर्माणामनुष्ठेयतमंमतम् १ किंकार्यं सर्वधर्माणामंगरीयोभवतोमतम् ॥ यथाऽहंपरमंधर्ममिह
चप्रेत्यचाश्रुयाम् २ ॥ भीष्मउवाच ॥ मातापित्रोर्गुरुणांचपूजाबहुमतामम ॥ इहयुक्तोनरोलोकान्यशश्चमहदश्रुते ३ यच्चतेभ्यनुजानीयुःकर्मतातसुपूजि
ताः ॥ धर्माधर्मविरुद्धंवातत्कर्तव्यंयुधिष्ठिर ४ नघतैरभ्यनुज्ञातोधर्ममन्यंसमाचरेत् ॥ यंचतेभ्यनुजानीयुःसधर्मइतिनिश्चयः ५ एतएवत्रयोलोकाएतएवाश्र
मास्त्रयः ॥ एतएवत्रयोवेदाएतएवत्रयोऽग्रयः ६ पितावैगार्हपत्योऽग्निर्माताऽग्निर्दक्षिणःस्मृतः ॥ गुरुराहवनीयस्तुसाऽग्नित्रेतागरीयसी ७ त्रिष्वप्रमाद्यत्रेतेषुत्री
ल्लोकांश्चविजेष्यसि ॥ पितृवृत्त्यात्विमंलोकंमातृवृत्त्यातथाऽपरम् ८ ब्रह्मलोकं गुरोर्वृत्त्यानियमेनतारिष्यसि ॥ सम्यगेतेषुवर्तस्वत्रिषुलोकेषुभारत ९ यज्ञःप्राप्स्य
सिभद्रंतेधर्मंचसुमहत्फलम् ॥ नैतानतिशयेजातुनात्यश्रीयान्नदूषयेत् १० नित्यंपरिचरेच्चैवतद्वैसुकृतमुत्तमम् ॥ कीर्तिपुण्यंयशोलोकान्प्राप्स्यसेराजसत्तम ११
सर्वतस्यादृतालोकायस्यैतेत्रयआदृताः ॥ अनादृतास्तुयस्यैतेसर्वास्तस्याफलाःक्रियाः १२ नचायंनपरोलोकस्तस्यचैवपरंतप ॥ अमानितानित्यमेवयस्यैते
गुरवस्त्रयः १३ नचास्मिन्नपरेलोकेयशस्तस्यप्रकाशते ॥ नचान्यदपिकल्याणंपरत्रसमुदाहृतम् १४ तेभ्यएवहियत्सर्वकृत्वाचविसृजाम्यहम् ॥ तदासीन्मेशतगुणं
सहस्रगुणमेवच १५ तस्मान्मेसंप्रकाशंतेत्रयोलोकायुधिष्ठिर ॥ दशैवतुसदाऽऽचार्यःश्रोत्रियानतिरिच्यते १६

१७।१८।१९ जातिर्जन्म अवधेत्यादिसार्धः चादुरुः १० तद्वध्यानामपितेषामवधं कृत्वाते अपराधिनोऽपि पित्रमातृगुरुवः अवधेन राजानमिव नैव दूषयन्ति । राजा हि वध्यानामवधे दूषयति तत्र
 त्रान्नेत्यर्थः । धर्माय दुष्टानामपि पित्रादीनां पालनाय यत्तमानानां यत्तमानान् देवा अप्यनुग्राह्यत्वेन विदुः ११ आतृणोऽप्यनुग्राह्याति कर्मणा प्रवचनेन ऋतवेदम् १२ नाद्रियं ते ये ते प्रत्यासन्नाः विपर्ययेण
 दशाचार्यानुपाध्याय उपाध्यायान्पितादश ॥ पितृन्दशतुमातैका सर्वावापृथिवीमपि १७ गुरुत्वेनातिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ गुरुर्मरीयान्पितृतो मातृ
 तश्चेति मेमतिः १८ उभौ हि मातापितरौ जन्मन्येवोपयुज्यतः ॥ शरीरमेव सृजतः पिता माता च भारत १९ आचार्यशिष्टाया जातिः सा दिव्या साऽजरामरा ॥ अ
 वध्या हि स दामाता पिता चाप्यपकारिणौ २० न संदुष्यति तत्कृत्वा न च ते दूषयन्ति तम् ॥ धर्माय यत्तमानानां विदुर्देवामहर्षिभिः २१ यश्चातृणोऽप्यनुग्राह्यत्वेन कर्मणा
 ऋतं ब्रुवन्नमृतं संप्रयच्छन् ॥ तं वै मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न दुष्टे कृतमस्य जानन् २२ विद्यां श्रुत्वा ये गुरुनाद्रियं ते प्रत्यासन्ना मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणह
 त्या विशिष्टं नान्यस्तेभ्यः पापकृदस्ति लोके ॥ यथैव ते गुरुभिर्भावं नीयास्तथा तेषां गुरुवोऽप्यर्चनीयाः २३ तस्मात्पूजयितव्याश्च संविभज्याश्च यत्नतः ॥ गुरुवो
 र्चयितव्याश्च पुराणधर्ममिच्छता २४ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता २५ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्रह्म
 पूजितम् ॥ मातृतः पितृतश्चैव तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २६ ऋषयश्च हि देवाश्च प्रीयंते पितृभिः सह ॥ पूज्यमानेषु गुरुषु तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २७ केना चेन्न च वृत्ते
 न ह्यवज्ञेयो गुरुर्भवेत् ॥ न च माता न च पिता मन्यते यादृशो गुरुः २८ न तेऽवमानमर्हति न तेषां दूषयेत्कृतम् ॥ गुरुणामेव सत्कारं विदुर्देवामहर्षिभिः २९ उपाध्या
 यं पितरं मातरं च येऽभिद्रुहन्ते मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३० भृतो वृद्धो यो न विभर्ति पुत्रः स्वयोनिजः पितरं मा
 तरं च ॥ तद्वै पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३१ मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य स्त्री घ्नस्य गुरुवातिनः ॥ चतुर्णां वयमेतेषां निष्कृतिनाऽनुशुश्रुम ३२
 एतत्सर्वमनिर्देशेनैव मुक्तं यत्कर्तव्यं पुरुषेण ह लोके ॥ एतच्छ्रेयानान्यदस्माद्विशिष्टं सर्वानधर्माननुसृत्यैतदुक्तं ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपराजघमातृपितृ
 गुरुमाहात्म्ये अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं धर्मं स्थातुमिच्छन्नरो वर्तेत भारत ॥ विद्वन्निज्ञासमानाय प्र ब्रूहि भरतर्षभ १
 सत्यं चैवानृतं चोभे लोकानावृत्य तिष्ठतः ॥ तयोः किमाचरेद्राजं पुरुषो धर्मनिश्चितः २ किं स्विस्त्यं किमनृतं किं सिद्धयै सनातनम् ॥ कस्मिन्कालेऽवदेत्सत्यं क
 स्मिन्कालेऽनृतं वदेत् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यस्य वचनं साधुन सत्याद्विद्यते परम् ॥ यत्तु लोकेषु दुर्ज्ञानं तत्प्रवक्ष्यामि भारत ४

विशीर्णानिष्टामवांति १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ अनिर्देशेन विस्तरेण ननु निर्देशमात्ररूपेण संक्षेपेण अनुसृत्यैकीकृत्य एतत्सारभूतम् १३ ॥ इति शांतिप०
 राजघर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमा० अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ कथमिति सत्यानृतयोर्धर्मधर्मरूपत्वे हि सा हिंसा युक्तयोस्तयोर्वैपरीत्यदर्शनात् संशय
 इत्यर्थः १ उभयोस्त्यागस्त्विति दुष्कर इत्याह सत्यमिति लोकान्संसारिणः २।३।४

५ तादृशः सत्यानृतयोस्तत्त्वमजान्बालत्वाद्ब्रूयते यत्र विषये अहिंसोपकारादौ सत्यमनिष्ठितं न निष्ठा युक्तं ते सत्यानृते बहूपकारप्रधाने निश्चिन्त्यन्धर्मविद्वद्वति ६ अंधस्य घ्राणचक्षुषः सर्वप्राणिवधायो
 द्यतस्य बद्धलाको व्याधौ हि स्त्रस्वभावोऽपि स्वर्गजगामेति कर्णपर्वकथाऽनुसंधेया ७ मूढः कर्णपर्वोक्तः सत्यवादी चोरेभ्यः सत्यवचनामिमानित्वान्मा० मुपदिश्य कार्पटिकान्वातितवान् असौ धर्मवित्रे
 त्यर्थः कौशिक उलूको गंगातीरे सहस्रशः सर्पिण्यास्थापितान्यंडानि भित्त्वा महत्पुण्यं प्राप तदमेदने तु तीक्ष्णविषाणां सर्पाणां वृद्धासद्यो लोकनाशः संभवेत् ८ सुदुर्लभो दुर्विवेकः अत्र धर्मलक्षणे व्यव
 स्तितिनिश्चिनोति ९ प्रभवोऽभ्युदयः अहिंसा अपीडनं धारणं संरक्षणं एतन्नयं येन सत्येनानृतं न वामृदुना तीक्ष्णेन वा यतो भवति स धर्म इत्याह त्रिभिः प्रभवति १०।११।१२ श्रुतीति श्रुत्युक्तोऽर्थः
 सर्वो धर्म इत्यपि न इयेनादेर्धर्मत्वाभावात् 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते ॥ केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्म इति कथ्यते' इति वचनात् इयेनादि फलस्य शत्रुवधादेरनर्थत्वात्तु फलक्षण एव धर्म इत्यर्थः

भवेत्सत्यं न वक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं वाप्यनृतं भवेत् ५ तद्वशो ब्रूयते बालो यत्र सत्यमनिष्ठितम् ॥ सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति ध
 र्मवित् ६ अप्यनार्यो कृतप्रज्ञः पुरुषोऽप्यतिदारुणः ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पुण्यं बलाकौ धवधादिव ७ किमाश्चर्यं च यन्मूढो धर्मकामोऽप्यधर्मवित् ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पु
 ण्यं गंगायां विवकौशिकः ८ तादृशोऽयमनुप्रश्रोयत्र धर्मः सुदुर्लभः ॥ दुष्करः प्रतिसंख्यातुं तत्केनात्र व्यवस्यति ९ प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ यः
 स्यात्प्रभवसंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः १० धारणाद्धर्ममित्यादुर्धर्मेण विवृताः प्रजाः ॥ यः स्याद्धारणसंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः ११ अहिंसार्थाय भूतानां धर्मप्रवच
 नं कृतम् ॥ यः स्यादहिंसासंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः १२ श्रुतिधर्म इति ह्येकेनेत्याहुरपरे जनाः ॥ न च तत्प्रत्यसूयामो न हि सर्वविधीयते १३ येऽन्यायेन जिहीर्ष
 तो धनमिच्छन्ति कस्यचित् ॥ तेभ्यस्तु न तदाख्येयं स धर्म इति निश्चयः १४ अकूजनेन चेन्मोक्षो नावकूजेत्कथंचन ॥ अवश्यं कूजितव्ये वाशं केन्वाप्यकूज
 नात् १५ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं सत्यादिति विचारितम् ॥ यः पापैः सह संबंधान्मुच्यते शपथादपि १६ न तेभ्योऽपि धनं देयं शक्ये सति कथंचन ॥ पापेभ्यो हि धनं
 दत्तं दातारमपि पीडयेत् १७ स्वशरीरोपरोधेन धनमादातुमिच्छतः ॥ सत्यं प्रतिपत्त्यर्थं यद्भूयः साक्षिणः क्वचित् १८ अनुक्त्वा तत्र तद्वाच्यं सर्वे तेऽनृतवादिनः ॥
 प्राणात्ययं विवाहे च वक्तव्यमनृतं भवेत् १९ अर्थस्य रक्षणार्थाय परेषां धर्मकारणात् ॥ परेषां सिद्धिमाकांक्षन्नीचः स्याद्धर्मभिक्षुकः २०

सर्वश्रेयनाद्यपि विधीयते धर्मत्वेन चोच्यते १३ यदिति अन्यायेनेतिच्छेदः बुभुक्षितेभ्यश्चोरेभ्यो धनिकेन ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १४ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकेन ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १५ यदा धनं त्वदीयं श्रमो मदीयो लाभ
 स्तु माभ्यां विमज्ज्याह इति नियमपूर्वकं प्रवृत्तेऽधर्मो चोरादिना धननाशः स्यात्तदोत्तमणोऽधर्मोऽस्य शरीरोपरोधेन दासीकरणेन धनमादातुमिच्छति चेत्तस्य वाक्ये सत्यं प्रतिपत्त्यर्थं संबादार्थमाह ताः
 साक्षिणो वाच्यं वक्तुं योग्यं वचोऽनुक्त्वा शतं रूप्याणि धारयत्येवेति निश्चयवादिता नृतवादिन इति भावः १८ यदा त्वधर्मो धनवानुत्तमं नृत्वादिन इति भावः १९ यदा त्वधर्मो धनवानुत्तमं नृत्वादिन इति भावः २०

यदितुक्तविषयेपुत्रलाभालाभौसमाधुमाभ्यांविमज्यग्राह्यमितिप्रतिश्रुतंतदनाशितोर्ध्वमर्गेनयथाभागंप्रदातव्यः । अथवास्वकारीधनार्जनकार्यधर्मणोबलात्कृतउत्तरीत्यादासीकृतोऽप्यस्तु सचेत्कपटं करोत्यनष्टमपि धनं नष्टमिति वदति चेत्तत्राह यदित्यादिना २१ अमानवमासुरं २२ शठो वंचकः तममानवं २३ धनमेव श्रेयो न धर्म इत्यर्थः २४ मासंगमः संगमाकार्षीः २५ तत्र हेतुर्धनेति विप्रयोजनं विप्रयोगः एतदपि पापाः कुर्वतीत्यर्थः अयमिति पापानां पापिनां मध्ये वाचा उपदेशार्हः कश्चिदपि नास्ति किंतु सर्वधर्म इत्येव तेषां निश्चय इत्यन्वयः अधर्मकोटिः पुरणामावादि त्यागः

॥११॥

प्रतिश्रुत्यप्रदातव्यः स्वकार्यस्तुबलात्कृतः ॥ यः कश्चिद्धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मसाधनः २१ दंडेनैव सहंतव्यस्तपंथानं समाश्रितः ॥ च्युतः सदैव धर्मेभ्योऽमानवं धर्ममास्थितः २२ शठः स्वधर्ममुत्सृज्य तमिच्छेदुपजीवितुम् ॥ सर्वोपायैर्निहतव्यः पापो निष्ठति जीवनः २३ धनमित्येव पापानां सर्वेषामिह निश्चयः ॥ अविषयाह्यसंभोज्या निष्ठत्यापतनंगताः २४ च्युता देवमनुष्येभ्यो यथाप्रेतास्तथैव ते ॥ निर्यज्ञास्तपसाहीनामास्मत्तैः सह संगमः २५ धननाशा दुःखतरं जीविता द्विप्रयोजनम् ॥ अयं ते रोचतां धर्म इति वाच्यः प्रयत्नतः २६ न कश्चिदस्ति पापानां धर्म इत्येष निश्चयः ॥ तथागतं च यो हन्यान्नासौ पापेन लिप्यते २७ स्वकर्मणा हतं हंति हत एव सहन्यते ॥ तेषु यः समयं कश्चित् कुर्वीत हत बुद्धिषु २८ यथाकाकाश्च गृध्राश्च तथैवोपधिजीविनः ॥ ऊर्ध्वदेहविमोक्षातिभवंत्येता सुयोनिषु २९ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया बाधितव्यः साध्याचारः साधुना प्रत्युपेयः ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सत्यानृतकविभागेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु तैस्तैर्भावैस्त तस्ततः ॥ दुर्गाप्यतितरेद्येन तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमे पुयथोक्ते पुयथोक्तं ये द्विजातयः ॥ वर्तते संयतात्मानो दुर्गाप्यतितरंति ते २ ये दंभाच्चाचरंति स्म ये पांशुतिश्च संयता ॥ विषयांश्च निवृत्तंति दुर्गाप्यतितरंति ते ३ प्रत्याहोर्नोच्यमाना ये न हि संति च हिंसिताः ॥ प्रयच्छंति न याचंते दुर्गाप्यतितरंति ते ४ वासयंत्यतिथीन् नित्यं नित्यं ये चानसूयकाः ॥ नित्यं स्वाध्यायशीलाश्च दुर्गाप्यतितरंति ते ५ मातापित्रोश्च ये वृत्तिवर्तते धर्मकोविदाः ॥ वर्जयंति दिवा स्वप्नं दुर्गाप्यतितरंति ते ६ येषां पापं न कुर्वति कर्मणामनसागिरा ॥ निक्षिप्तदंढाभूतेषु दुर्गाप्यतितरंति ते ७ येन लोभात्त्रयं त्रयं नराजानो रजसान्विताः ॥ विषयान्परिरक्षंति दुर्गाप्यतितरंति ते ८ स्वेषु दारेषु वर्तते न्यायवृत्तिमृतावृत्तौ ॥ अग्निहोत्रपराः संतो दुर्गाप्यतितरंति ते ९ आह्वेषु च ये शूरास्त्यक्त्वा मरणजं भयम् ॥ धर्मेण जयमिच्छंति दुर्गाप्यतितरंति ते १० ये वदंतीह सत्यानि प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ प्रमाणभूता भूतानां दुर्गाप्यतितरंति ते ११

२६ । २७ समयमेतान्न हनिष्यामीति व्रतं यश्चि कीर्तं स कुर्वीत तादृशानां वधेषु पुण्यमस्तीति भावः २८ । २९ । ३० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥ ॥ क्लिश्यमानेष्विति मूलेषु प्राणिषु दुर्गाणि दुस्तराणि १ । २ विषयान् विषयार्थानां द्विवाणि ३ उच्यमाना निवृत्तमानाः ४ । ५ । ६ । ७ रजसान्विताः संतोऽर्थाव्रनयंति न हरंति ८ । ९ । १० । ११

अकुहकार्या न्यदंभायां नि १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ यात्रार्थजीवार्थ २९ । २४ । २५ । २६ तव च हिते स्थितः २७ । २८ । २९ कृत्यसमुद्देशः कर्त

कर्माण्यकुहकार्या न्येषां वाचश्च सूच्यताः ॥ येषामर्थाश्च संवद्वा दुर्गाप्यतितरंति ते १२ अनध्यायेषु ये विप्राः स्वाध्यायं नेह कुर्वते ॥ तपो निष्ठाः सुतपसो दुर्गाप्यति तरंति ते १३ ये तपश्च तपस्यंति कौमारब्रह्मचारिणः ॥ विद्यावेदव्रतस्नाता दुर्गाप्यतितरंति ते १४ ये च संशांतरजसः संशांततमसश्च ये ॥ सत्वे स्थिता महात्मानो दुर्गाप्यतितरंति ते १५ येषां न कश्चिन्न सति न त्रसंति हि कस्यचित् ॥ येषां मात्मसमोलोको दुर्गाप्यतितरंति ते १६ परश्रियान तप्यंति ये संतः पुरुषर्षभाः ॥ ग्राम्यादर्थान्निवृत्ताश्च दुर्गाप्यतितरंति ते १७ सर्वान् देवान् नमस्यंति सर्वधर्माश्च शृण्वते ॥ येषु दधानाः शांताश्च दुर्गाप्यतितरंति ते १८ येन मानित्वमिच्छंति मानयंति च ये प रान् ॥ मान्यमाना नमस्यंति दुर्गाप्यतितरंति ते १९ ये च श्राद्धानि कुर्वंति तिथ्यां तिथ्यां प्रजार्थिनः ॥ सुविशुद्धेन मनसा दुर्गाप्यतितरंति ते २० ये क्रोधं संनियच्छंति कुद्धान्संशमयंति च ॥ न च कुप्यंति भूतानां दुर्गाप्यतितरंति ते २१ मधुमांसं च ये नित्यं वर्जयंतीह मानवाः ॥ जन्मप्रभृति मद्यं च दुर्गाप्यतितरंति ते २२ यात्रार्थं भोजनं येषां संतानार्थं च मैथुनम् ॥ वाक्सत्यवचनार्थां यदुर्गाप्यतितरंति ते २३ ईश्वरं सर्वभूतानां जगतः प्रभवाप्ययम् ॥ भक्तानां रायणं देवं दुर्गाप्यतितरंति ते २४ येषु पद्मरक्ताक्षः पीतवासामहाभुजः ॥ सुहृद्भाता च मित्रं च संवंधी च तथाऽच्युतः २५ यद्दमान्सकलां लोकांश्च भवत्परिवेष्टयेत् ॥ इच्छन् प्रभुरचित्यात्मा गोविंदः पुरुषोत्तमः २६ स्थितः प्रियहिते जिष्णोः स एष पुरुषोत्तमः ॥ राजस्तव च दुर्धर्षो वैकुण्ठः पुरुषर्षभ २७ य एनं संश्रयंतीह भक्तानां रायणं हरिम् ॥ ते तरंतीह दुर्गाणि न चात्रास्ति विचारणा २८ दुर्गाति तरणं ये च पठंति श्रावयंति च ॥ कथयंति च विप्रेभ्यो दुर्गाप्यतितरंति ते २९ इति कृत्यसमुद्देशः कीर्तितस्ते मयाऽनघ ॥ तं ते येन दुर्गाणि परत्रेह च मानवाः ३० ॥ इति श्रीम० शां० रा० दुर्गाति तरणं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असौ म्याः सौम्यरूपेण सौम्याश्चासौम्यदर्शनाः ॥ ईदृशान् पुरुषांस्त त कथं विद्यामहे वयम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ व्याघ्रगोमायुसंवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ पुरिकायां पुरिपुरा श्रीमत्यां पौरिको नृपः ॥ परहिसारतिः क्रूरबभूव पुरुषाधमः ३ सत्वायुषि परिक्षिणे जगामानीप्सितांगतिम् ॥ गोमायुत्वं च संप्राप्तो दूषितः पूर्वकर्मणा ४ संस्मृत्य पूर्वभूतिं च निर्वेदं परमंगतः ॥ न भक्षयति मांसानि परैरुपहतान्यपि ५ अहिंस्रः सर्वभूतेषु सत्यवाक् सुदृढव्रतः ॥ सचकार यथाकालमाहारं पतितैः फलैः ६ श्मशाने तस्य चावासो गोमायोः संमतोऽभवत् ॥ जन्मभूम्यनुरोधाच्च नान्यवासमरोचयत् ७ तस्य शौचममृष्यं तस्ते सर्वे सहजातयः ॥ चालयंति स्म तां बुद्धिं वचनैः प्रश्रयोत्तरैः ८ वसन्पितृवने रौद्रे शौचे वर्तितुमिच्छसि ॥ इयं विप्रतिपत्तिस्ते यदा त्वं पिशिताशनः ९

व्यलेशः ३० ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मा० दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ असौ म्या इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विप्रतिपत्तिर्विपरीता बुद्धिः ९

१० प्रसूतैर्विस्तृतैः ११ । १२ । १३ । १४ अनुबंधपरिणामे १५ अप्रत्ययोऽसंतोषस्तेन कर्ता अयोपनयोधर्महानिः १६ । १७ यात्राराजकार्यगच्छप्राप्ति परिहार्याश्चानीप्सिताः परिहार्याः परिच्छेद्या इत्यन्ये १८ ज्ञापयामहे सूचयामहे १९ । २० मदंतरेमन्निमित्तं २१ नशक्यं राज्ञेति शेषः २२ । २३ । २४ । २५ योऽप्यतिथोऽंगमाप्स्यति मदंतरेमन्निमित्तं दुःशीलाश्चमविष्यन्ति २६ अत्र हे

तत्समानोभवास्माभिर्भोज्यं दास्यामहे वयम् ॥ शुंक्ष्वशौचं परित्यज्य यद्धि शुकं सदाऽस्तुते १० इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच समाहितः ॥ मधुरैः प्रसूतैर्वाक्यैर्हेतुम
द्विरनिष्ठैः ११ अप्रमाणा प्रसूतिर्मे शीलतः क्रियते कुलम् ॥ प्रार्थयामि च तत्कर्म येन विस्तीर्यते यशः १२ इमं शानेयदिमेवासः समाधिर्मे निशम्यताम् ॥ आत्मा
फलतिकर्माणि नाश्रमो धर्मकारणम् १३ आश्रमे यो द्विजं हन्याद्वा दद्यादनाश्रमे ॥ किंतु तत्पातकं न स्यात्तद्वादत्तं वृथा भवेत् १४ भवंतः स्वार्थलोभेन केवलं भक्षणे
स्ताः ॥ अनुबंधे त्रयोदोषास्तात्र पश्यन्ते मोहिताः १५ अप्रत्ययकृतां गह्वामर्थापनयदूषिताम् ॥ इह चासुत्रचानिष्ठा तस्मादृतिं न रोचये १६ तं शुचिं पंडितं म
त्वा शार्दूलः ख्यातविक्रमः ॥ कृत्वाऽऽत्मसदृशं पूजां साचिव्येऽवरयत्स्वयम् १७ ॥ शार्दूल उवाच ॥ सौम्यविज्ञातरूपस्त्वंगच्छयात्रां मया सह ॥ व्रियंतामीप्सि
ता भोगाः परिहार्याश्च पुष्कलाः १८ तीक्ष्णा इति वयं ख्याता भवंतं ज्ञापयामहे ॥ मृदुपूर्वहितं चैव श्रेयश्चाधिगमिष्यसि १९ अथ संपूज्य तद्वाक्यं मृगेंद्रस्य महात्मनः ॥
गोमायुः संश्रितं वाक्यं वभापे किंचिदानतः २० ॥ गोमायु उवाच ॥ सदृशं मृगराजैतत्तत्तवाक्यं मदंतरे ॥ यत्सहायान्मृगयसे धर्मार्थकुशलान् शुचीन् २१ नशक्यं
ह्यनमात्येन महत्त्वमनुशासितम् ॥ दुष्टमात्येन वा वीरशरीरपरिपंथिना २२ सहायाननुरक्तांश्च न यज्ञानुपसंहितान् ॥ परस्परमसंसृष्टान् विजिगीषून् लो
लुपान् २३ अनतीतोपदान् प्राज्ञान् हितेयुक्तान् मनस्विनः ॥ पूजयेथामहाभाग यथाऽऽचार्या न्यथापितृन् २४ न त्वेवमसंतोषाद्रोचतेऽन्यन्मृगाधिप ॥
न कामये सुखान् भोगानैश्वर्यं च तदाश्रयम् २५ न योऽक्षयति हि मे शीलं तव मृत्युः पुरातनैः ॥ तेषां विभेदयिष्यन्ति दुःशीलाश्च मदंतरे २६ न संश्रयः श्लाघनीयोऽहमेषाम
पि भास्वताम् ॥ कृतात्मा सुमहाभागः पापकेष्वप्यदारुणः २७ दीर्घदर्शो महोत्साहः स्थूललक्ष्यो महाबलः ॥ कृती चामोच कर्ताऽस्मि भोग्यैश्च समलंकृतः २८ न
स्वल्पेनास्मि संतुष्टो दुःखावृत्तिरनुष्ठिता ॥ सेवायां चापि नाभिज्ञः स्वच्छंदेन वने चरः २९ राजोपक्रोशदोषाश्च सर्वे संश्रयवासिनाम् ॥ व्रतचर्या तु निःसंगानिर्भया
वनवासिनाम् ३० नृपेणाहूयमानस्य यत्तिष्ठति भयं हृदि ॥ न तत्तिष्ठति तुष्टानां वने मूलफलाशिनाम् ३१ पानीयं वानिराया संस्वादं वान्वाऽभयोत्तरम् ॥ विचार्य खलु
पश्यामि तत्सुखं यत्र निवृत्तिः ३२ अपराधैर्न तावन्तो भृत्याः शिष्टानराधिपैः ॥ उपधातैर्यथा भृत्या दूषितानि धनं गताः ३३ यदित्वे तन्मया कार्यं मृगेंद्रयदि मन्यसे ॥
समयं कृतमिच्छामि वर्तितव्यं यथामयि ३४ तुमाह नेति एषामहं श्लाघनीयानास्मीति द्वयोः संबन्धः २७ स्थूललक्ष्यो बहुप्रदः २८ दुःखावृत्तिसेवावृत्तिश्च नानुष्ठिता २९ राजसमीपेऽपक्रोशो
निदातज्जादोषाराजोपक्रोशदोषाः संति ३० । ३१ यत्र निवृत्तिस्तु संतुष्टस्तु सुखं स्वर्गं पश्यामि निवृत्तिः तु स्थिति रिति वा 'तुल्यं शर्मणि नाकेच निवृत्तिः तु स्थिता विवि' वमेदिनी ३२ शिष्टाः कृतवन्दाः ३३

१५ । ३६ । १७ । ३८ व्याघ्रयोनि तो व्याघ्रयोने व्याघ्रस्येत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ तस्य गोमायो वैदमनि ४४ तस्य गोमायोस्तद्विदितं तेन च तन्मार्पितं कारणं स्वस्य बंधविच्छेदो भव

मदीयामाननीयास्ते श्रोतव्यं च हितं वचः ॥ कल्पिताया च मे वृत्तिः सा भवेत्त्वयि सुस्थिरा ३५ नमंत्रयेयमन्यैस्ते सचिवैः सह कर्हि चित् ॥ नीतिमंतः परीप्संतो वृथा
ब्रूयुः परमयि ३६ एक एकेन संगम्य रहो ब्रूयां हितं वचः ॥ न च ते ज्ञातिकां येषु प्रष्टव्योऽहं हिताहिते ३७ मया संमंत्र्य पश्चाच्च न हिंस्याः सचिवास्त्वया ॥ मदीयानां च
कुपितो मा त्वंदं निपातयेः ३८ एवमस्त्विति तेनासौ मृगेंद्रेणाभिपूजितः ॥ प्राप्तवान्मति साचिव्यं गोमायुर्व्याघ्रयोनि तः ३९ तंतथा सुकृतं दृष्ट्वा पूज्यमानं स्वकर्म
सु ॥ प्राद्विपन्कृतसंघाताः पूर्वभृत्या मुहुर्मुहुः ४० मित्रबुद्ध्या च गोमायुं सांत्वयित्वा प्रसाद्य च ॥ दोषैस्तु समतानि तु मे च्छन्नशुभबुद्धयः ४१ अन्यथा ह्युपिताः पूर्व
परद्रव्याभिहारिणः ॥ अशक्ताः किंचिदादातुं द्रव्यं गोमायुं त्रिताः ४२ व्युत्थानं च विकीर्णं द्विः कथाभिः प्रतिलोभ्यते ॥ धनेन महता चैव बुद्धिरस्य विलोभ्यते ४३
न चापि समहा प्राज्ञस्तस्माद्वैर्याच्च चालह ॥ अथास्य समयं कृत्वा विनाशाय तथाऽपरे ४४ ईप्सितं तु मृगेंद्रस्य मांसं यत्तत्र संस्कृतम् ॥ अपनीय स्वयंतद्वितैर्न्यस्तं
तस्य वैदमनि ४५ यदर्थं चाप्यपहृतं येन तच्चैव मंत्रितम् ॥ तस्य तद्विदितं सर्वकारणार्थं च मर्पितम् ४६ समयोऽयं कृतस्तेन साचिव्यमुपगच्छता ॥ नोपघातस्त्व
या कार्यो राजन्मैत्रीमिहेच्छता ४७ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्षुधितस्य मृगेंद्रस्य भोक्तुमभ्युत्थितस्य च ॥ भोजनायोपहृतं व्यंतन्मांसं नोपदृश्यते ४८ मृगराजेन चाज्ञप्तं
दृश्यतां चोरइत्युत ॥ कृतकैश्चापितन्मांसं मृगेंद्रायोपवर्णितम् ४९ सचिवेनापनीतं ते विदुषा प्राज्ञमानिना ॥ सरोपस्त्वथ शार्दूलः श्रुत्वा गोमायुचापलम् ५० बभू
वामर्पितो राजा वधं चास्य व्यरोचयत् ॥ छिद्रं तु तस्य तद्वद्वाप्रोचुस्ते पूर्वमंत्रिणः ५१ सर्वपामेव सोऽस्माकं वृत्तिभंगे प्रवर्तते ॥ निश्चित्यैव पुनस्तस्य ते कर्माण्यपि
वर्णयन् ५२ इदं तस्येदं कर्म किं तेन न कृतं भवेत् ॥ श्रुतश्च स्वाभिना पूर्वया दृशो नैव तादृशः ५३ बाह्मात्रेणैव धर्मिष्ठः स्वभावेन तु दारुणः ॥ धर्मच्छद्वाह्यं पापो
वृथाचारपरिग्रहः ५४ कार्यार्थं भोजनार्थं पुत्रते पुकृतवान्श्रमम् ॥ यदि विप्रत्ययो ह्येष तदिदं दर्शयामते ५५ तन्मांसं चैव गोमायोस्तैः क्षणादाशु दौकितम् ॥ मांसा
पनयनं ज्ञात्वा व्याघ्रः श्रुत्वा च तद्वचः ५६ आज्ञापयामास तदा गोमायुर्वध्यतामिति ॥ शार्दूलस्य वचः श्रुत्वा शार्दूलजननीततः ५७ मृगराजं हितैर्वाक्यैः संबोध
यितुमागमत् ॥ पुत्रनैतत्त्वया ग्राह्यं कपटारं भसंयुतम् ५८ कर्मसंघर्षजैर्दोषैर्दुष्येतां शुचिभिः शुचिः ॥ नोच्छ्रितं सह ते कश्चित्प्रक्रियावैरकारिका ५९ शुचैरपि हियुक्त
स्य दोष एव निपात्यते ॥ मुनेरपि वनस्थस्य स्वानिकर्माणि कुर्वतः ६० उत्पाद्यंते त्रयः पक्षाभिर्त्रोदासीनशत्रवः ॥ लुब्धानां शुचयो द्वेऽप्याः कातराणां तरस्विनः ६१
मूर्खाणां पंडिता द्वेऽप्यदरिद्राणां महाधनाः ॥ अधार्मिकाणां धर्मिष्ठा विरूपाणां सुरूपिणः ६२

स्विति हंतो रित्यर्थः ३५ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

विप्रत्ययोऽविश्वासः ५५ गोमायोर्दृष्टौ कृतं प्रवेशितं मांसं प्रदर्शयामासु रित्यर्थः ५६ । ५७ कर्मन ग्राह्यमित्युत्तरश्लोकेन संबन्धः ५८ संघर्षजैः स्वर्गोत्सैः प्रक्रियाप्रकृतं कर्म ५९ । ६० । ६१ । ६२

६९ । ६९ । ६९ तलवदवाहमुखकदाहर्षवत् ६९ प्रमवतामपूना ६९ ६९ । ७० गोमायोश्चरः ७१ । ७२ प्रायश्चरणार्थमुपवेजनं आसिगुमाचरितुं ७३ । ७४ । ७५ उपहितावधि
ताः ७० प्रतारिताः स्तारिताः ७८ अपरसाश्चाश्चनश्चेत्यपरसाधनाः प्रीतिगुण्यानिर्धनाश्चेत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ कश्चिदेवकश्चिदपिगुहितेनदृश्यतेकिंतुवाणि
वहवःपंडितामूर्खालुब्धामायोपजीविनः ॥ कुर्युदोषमदोषस्यबृहस्पतिमतेरपि ६३ शून्यातच्चगृहान्मांसंयद्यप्यपहृतंत्व ॥ नेच्छतेदोयमानंचसाधुतावादि
मृश्यताम् ६४ असम्याःसम्यसंकाशाःसम्याश्चासम्यदर्शनाः ॥ दृश्यंतेविविधाभावास्तपुयुक्तंपरीक्षणम् ६५ तलवदृश्यतेव्योमखद्योतोहव्यवाडिव ॥
नचैवास्तितलव्योमिखद्योतेनहुताशनः ६६ तस्मात्प्रत्यक्षदृष्टोऽपियुक्तोह्यर्थःपरीक्षितुम् ॥ परीक्ष्यज्ञापयन्नर्थात्रपश्चात्परितप्यते ६७ नदुष्करमिदंपुत्रय
त्प्रभुर्घातयेत्परम् ॥ श्लाघनीयायशस्याचलोकेप्रभवताक्षमा ६८ स्थापितोऽयंत्वयापुत्रसामंतेष्वपिविश्रुतः ॥ दुःखेनासाद्यतेपात्रंधार्यतामेषतेसुहृत् ६९
दूषितंपरदोषैर्हिगृहीतेयोऽन्यथाशुचिम् ॥ स्वयंसंद्वापिताऽमात्यःक्षिप्रमेवविनश्यति ७० तस्मादप्यरिसंघाताद्गोमायोःकश्चिदागतः ॥ धर्मात्मातेनचारुया
तंयथैतत्कपटंठुतम् ७१ ततोविज्ञातचारितःसत्त्वस्यसविमोक्षितः ॥ परिष्वक्तश्चसस्त्रेहृष्टेग्रेणपुनःपुनः ७२ अनुज्ञाप्यमृगेंद्रंतुगोमायुर्नीतिशास्त्रवित् ॥
तेनामर्षेणसंतप्तःप्रायमासितुमैच्छत ७३ शार्दूलस्तंतुगोमायुंस्नेहाप्रोत्फुल्ललोचनः ॥ अवारयत्सधर्मिष्ठंपूजयाप्रतिपूजयन् ७४ तंसगोमायुरालोक्यस्नेहादा
गतसंभ्रमम् ॥ उवाचप्रणतोवाक्यंवाष्पगद्ग्यागिरौ ७५ पूजितोऽहंत्वयापूर्वपश्चाच्चैवविमानितः ॥ परेषामारूपदंतीतोवस्तुनाहाम्यहंत्वयि ७६ असंतुष्टा
श्च्युताःस्थानान्मानात्प्रत्यवरोपिताः ॥ स्वयंचापहृताभृत्यायेचाप्युपहिताःपरैः ७७ परिक्षीणाश्चलुब्धाश्चकुद्धाभीताःप्रतारिताः ॥ हतस्वामानिनोयेचत्य
क्तादानामहेप्सवः ७८ संतापिताश्चयेकेचिद्वासनौघप्रतीक्षिणः ॥ अंतर्हिताःसोपहितास्तेसर्वेऽपरसाधनाः ७९ अवमानेनयुक्तस्यस्थानमष्टस्यवापुनः ॥
कथंयास्यासिविश्वासमहंतिष्ठाभिवाक्यम् ८० समर्थइतिसंयह्यस्थापयित्वापरीक्षितः ॥ कृतंचसमयंभित्वात्वयाऽहमवमानितः ८१ प्रथमंयःसमारुह्यातःशी
लवानितिसंसदि ॥ नवाच्यंतस्यवैगुण्यंप्रतिज्ञांपरिरक्षता ८२ एवंचावमतस्येहविश्वासमेनयास्यसि ॥ त्वयिचापेतविश्वासेममोद्रेगोभविष्यति ८३ शंकित
स्त्वमहंभीतःपरच्छिद्रानुदर्शिनः ॥ अस्मिन्धाश्वेवदुस्तोषाःकर्मचैतद्बहुच्छलम् ८४ दुःखेनश्लिष्यतेभिन्नंश्लिष्टंदुःखेनभियते ॥ भिन्नाश्लिष्टातुयाप्रीतिर्नसा
स्नेहेनवर्तते ८५ कश्चिदेवहितेभर्तुर्दृश्यतेनपरात्मनोः ॥ कार्यापेक्षाहिवर्ततेभावस्मिन्धाःसुदुर्लभाः ८६ सुदुःखंपुरुषज्ञानंचित्तंक्षोषांवलचलम् ॥ समर्थो
वाप्यशंकोवाशतेष्वेकोऽधिगम्यते ८७ अकस्मात्प्रक्रियानृणामकस्माच्चापकर्षणम् ॥ शुभाशुभमहत्त्वंचप्रकर्तुंशुद्धिलाघवम् ८८ एवंविधंसांत्वमुक्ताधर्मकामार्थ
हेतुमत् ॥ प्रसादयित्वाराजानंगोमायुर्वनमभ्यगात् ८९

ज्यवदुमयार्थः स्नेहोभवेत्तलवर्तुःकार्याधिहृत्पर्यः ८९

पुरुषज्ञानंसुदुःखंदुर्लभंयतप्यान्पाणांचित्तंवलचलमस्थिरंमम्यतेज्ञावते सुपुरुषज्ञानिंदुर्बलमित्यर्थः ८७ प्रक्रियामहीकरणं अकस्मात्कर्तुंशुद्धेलाघवंचित्तंवलचलमेवहेतुः ८८ प्रसादयित्वामसाद्य ८९

अमृह्यामृहीत्वा ९० ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि श्रीलंकटीवेभारतभावदीपे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ किंपार्थिवेनेत्यध्यायोनीचोमहत्पदंप्राप्यापिमौख्यादा
लस्याचनश्यतीतिदर्शयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ योगेनोपायेन एवंविधमालस्यं १७ बाह्वितिबाहूपलक्षितंशौर्यं जंघोपलक्षि
अमृह्यानुनयंतस्यमृगेंद्रस्यचबुद्धिमान् ॥ गोमायुःप्रायमास्थायत्यक्तादेहंदिवंययौ ९० ॥ इतिश्रीम० शान्तिप० राजव० व्याघ्रगोमायुसंवादेएकादशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंपार्थिवेनकर्तव्यंकिंचकृत्वासुखीभवेत् ॥ एतदाचक्ष्वत्त्वेनसर्वधर्मभृतांवर १ ॥ भूमिउवाच ॥
हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिगृणुकार्यैकनिश्चयम् ॥ यथाराज्ञेहकर्तव्यंयच्चकृत्वासुखीभवेत् २ नचैवंवर्तितव्यंस्मयथेदमनुशुभम् ॥ उष्टस्यतुमहद्वृत्तंतन्निबोधयुधिष्ठिर
३ जातिस्मरोमहानुष्टःप्राजापत्येयुगेऽभवत् ॥ तपःसुमहदातिष्ठदरण्येसंशितवतः ४ तपसस्तस्यचांतेऽप्रीतिमानभवद्विभुः ॥ वरेणच्छंदयामासततश्चै
नंपितामहः ५ ॥ उष्टउवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादान्मेदीर्घाग्नीवामवेदियम् ॥ योजनानांशतंसाग्रंछामिचरितुंविभो ६ एवमस्त्वितिचोक्तःसवरदेनमहात्म
ना ॥ प्रतिलभ्यवरंश्रेष्ठंययाबुष्टःस्वकंवनम् ७ सचकारतदाऽलस्यंवरदानात्सुदुर्मतिः ॥ नचैच्छच्चरितुंमंतुंदुरात्माकालमोहितः ८ सकदाचित्प्रसार्यैवतांघ्रीवां
शतयोजनाम् ॥ चचारश्चांतहृदयावातश्चागात्ततोमहान् ९ सगुहायांशिरोघ्रीवांनिधायपशुरात्मनः ॥ आस्तेतुवर्षमभ्यागात्सुमहत्प्लावयज्जगत् १० अथ
शीतपरीतांगोजंबुकःक्षुच्छ्रमान्वितः ॥ सदारस्तांगुहामाशुप्रविवेशजलादितः ११ सहद्वामांसजीवीतुसुष्टंक्षुच्छ्रमान्वितः ॥ अभक्षयत्ततोघ्रीवामुष्टस्यभर
तर्षम १२ यदात्वबुध्यतात्मानंमक्ष्यमाणंसवैपशुः ॥ तदासंकोचनेयन्नमकरोद्दुःखदुःखितः १३ यावदूर्ध्वमधश्चैवघ्रीवांसंक्षिपतेपशुः ॥ तावत्तेनसदारेणजंबुके
नसमक्षितः १४ सहत्वाभक्षयित्वाचतमुष्टंजंबुकस्तदा ॥ विगतेवातवर्षेणुनिश्चक्रामगुहामुखात् १५ एवंदुर्द्धिनाप्राप्तमुष्टेणनिधनंतदा ॥ आलस्यस्यक्रमा
त्पश्यमहांतंदोषमागतम् १६ त्वमप्येवंविधंहित्वायोगेननियतेंद्रियः ॥ वर्तस्वबुद्धिमुलंतुविजयंमनुरब्रवीत् १७ बुद्धिश्रेष्ठानिकर्माणिवानुमध्यानिभारत ॥
तानिजंघाजघन्यानिभारप्रत्यवराणिच १८ राज्यंतिष्ठतिदक्षस्यसंगृहीतेंद्रियस्यच ॥ आर्तस्यबुद्धिमुलंहिविजयंमनुरब्रवीत् ॥ गुह्यंमंत्रंश्रुतवतःसुसहायस्य
चानघ १९ परीक्ष्यकारिणोह्यार्थास्तिष्ठंतीहयुधिष्ठिर ॥ सहाययुक्तेनमहीकृत्स्नाशक्याप्रशासितुम् २० इदंहिसद्भिःकथितंविधिज्ञैःपुरामहेंद्रप्रतिमप्रभाव ॥
मयाऽपिचोक्तंवशास्त्रदृष्ट्वायथैवबुद्ध्याप्रचरस्वराजन् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि उष्ट्रयोपाख्यानेद्वादशाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राजाराज्यमनुप्राप्यदुर्लभंभरतर्षम ॥ अमित्रस्यातिवृद्धस्यकथंतिष्ठेदसाधनः १ ॥ भूमिउवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ सरितांचैवसंवादंसागरस्यचभारत २ तंवादविहरणं भारोमारवहनं ३ आर्तस्याऽतिलिप्सावतः १९ । २० । २१ ॥ इतिशान्
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि श्रीलंकटीवेभारतभावदीपे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ राजाराज्यमित्यध्यायोबलवतिरिपौविनयएवश्रेयानित्यर्थः १ । २

२ निह ॥ मुन्मुलितान् काशिनोमहाशरीरान् अन्यान्तुलान् आनीतानितिशेषः ४ अकायोऽल्पकायः ५ । ६ । ७ एकनिकेतनाःस्तब्धा इत्यर्थः प्रातिलोम्यादस्माकंप्रातिकूल्यात्
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ वैतर्सीष्टिस्तब्धत्वं १४ ॥ इतिशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥

॥११४॥

सुरारिनिलयःशश्वत्सागरःसरितांपतिः ॥ पप्रच्छसरितःसर्वाःसंशयंजातमात्मनः ३ ॥ सागरउवाच ॥ समूलशाखान्पश्यामिनिहतान्कायिनोदुमान् ॥
युष्माभिरिहपूर्णाभिर्नद्यस्तत्रनेतसम् ४ अकायश्चाल्पसारश्चैतसःकूलजश्चवः ॥ अवज्ञयावानानीतःकिंचवातेनवःकृतम् ५ तदहंश्रोतुमिच्छामिसर्वासा
मेववोमतम् ॥ यथाचेमानिकूलानिहित्वानायातिवेतसः ६ तत्रप्राहनदीगंगावाक्यमुत्तममर्थवत् ॥ हेतुमद्वाहकंचैवसागरंसरितांपतिं ७ ॥ गंगोवाच ॥ ति
ष्ठंत्येतेयथास्थानंनगाह्येकनिकेतनाः ॥ तेत्यजंतिततःस्थानंप्रातिलोम्यान्नवेतसः ८ वेतसोवेगमायातंदृष्ट्वानमतिनापरे ॥ सरिद्वेगेऽभ्यतिक्रान्तेस्थानमासा
द्यतिष्ठति ९ कालज्ञःसमयज्ञश्चसदावश्यश्चनोद्धतः ॥ अनुलोमस्तथालव्यस्तेननाभ्येतिवेतसः १० मारुतोदकवेगेनयेनमंत्युन्नमंतिच ॥ ओषध्यःपादपा
गुल्मानतेयांतिपराभवम् ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ योहिशत्रोर्विद्वदस्यप्रभोर्विधविनाशने ॥ पूर्वैरसहतेवेगंक्षिप्रमेवाविनश्यति १२ सारासारंबलंवीर्यमात्मनो
द्विषतश्चयः ॥ जानन्विचरतिप्राज्ञोनसयातिपराभवम् १३ एवमेवयदाविद्वान्मन्यतेऽतिवलंरिपुम् ॥ संश्रयेद्वैतर्सीष्टितिमेतत्प्रज्ञानलक्षणम् १४
॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिसरिस्सागरसंवादे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
विद्वान्मुख्यप्रगल्भेनमृदुतीक्ष्णेनभारत ॥ आकुश्यमानःसदसिकथंकुर्यादरिंदम १ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रूयतांश्रुथिवापालयथैषोऽर्थोर्नुगीयते ॥ सदासु
चेताःसहतेनरस्येहाल्पभेधसः २ अरुण्यन्कुश्यमानस्यसुकृतंनामविदति ॥ दुष्कृतंचात्मनोऽमर्षीरुष्यत्येवापमार्ष्टिवै ३ दिष्टिभंतमुपेक्षेतवाशमानमिवातु
रम् ॥ लोकविद्वेषमापन्नोनिष्फलंप्रतिपद्यते ४ इतिसंश्चाधतेनित्यंतेनपापेनकर्मणा ॥ इदमुक्तोमयाकाश्चित्संमतोजनसंसदि ५ सतत्रवीडितःशुष्कोमृतक
ल्पोऽवतिष्ठते ॥ श्लाघन्नश्लाघनीयेनकर्मणानिरपत्रपः ६ उपेक्षितव्योयत्नेनतादृशःपुरुषाधमः ॥ यद्यद्भूयादल्पमतिस्तत्तदस्यसहेदुधः ७ प्राकृतोहिप्रशंसन्वा
निदन्वाकिंकरिष्यति ॥ वनेकाकहवाबुद्धिर्वाशमानोनिरर्थकम् ८ यदिवाग्भिःप्रयोगःस्यात्प्रयोगेपापकर्मणः ॥ वागेवार्थोभवेत्तस्यनह्येवार्थोजिघांसतः ९

विद्वानिति मूर्खश्चासौप्रगल्भश्चतेन १ सहतेदुरुक्तं २ कुश्यमानस्यकोशतः मर्षीतितितुः रुष्यतिकोषवति ३ दिष्टिभमिवदिष्टिभवदुःश्रवंवाशमानंरदंतं ४ । ५ । ६ । ७
८ यदीति पापकर्मणःप्रयोगेअनेनेदंकुर्मकृतमितिशब्दोच्चारणेकृतेसतिवाग्भिर्वाग्भिःमात्रेणप्रयोगःपरत्रदोषसिद्धिःस्यात्तर्हिवागेवार्थःप्रयोजनंस्यात्तत्रपुत्रोभियतामितिशब्देनैवपुत्रमृत्युःस्याजि
घांसतस्त्वर्थोव्यापारोनाहस्यात् यथावाचाहतेनहन्यतेएवंवाचादूषितोनहुष्यतीत्यर्थः ९

निषेकमिति सएवंवदन्नुतेनक्रिययाचेष्टयावागादिवापारेणचलिगेननिषेकंस्वमातारितेःसेकंविपरीतंपितुरभ्येनकृतमित्याचष्टेयंकंकययति १ कौपीनंगुह्यप्रदेशंसंदर्शयन्निवृत्त्यं कुर्वन्मपूरोय
थाश्लाघतेसम्यङ्मृत्याप्रीतिमन्यतेननुममगुह्यलोकाःपश्यंतीतित्रपते एवंल्लोऽपिमयासमहानमुक्तमायादुरुक्तमुक्तइतिश्लाघतेनत्वनेनमममातुर्दोषःस्पष्टीक्रियतेसयैवेतिनत्रपतेइत्यर्थः १० । ११
नष्टोलोकःपरंज्ञानमवरोधमर्थस्यसनष्टलोकपरावरः १२ तादृक्पुमान् १३ सारमेयामिषंशुनोमांसं १४ निषेकमित्युक्तंवाचष्टे परिवादमिति दोषान्जारजत्वादीन् १५ भस्मकूटभस्म
निषेकंविपरीतंसआचष्टेवृत्तचेष्टया ॥ मयूरइवकौपीनंनृत्त्यंसंदर्शयन्निव १० यस्यावाच्यंनलोकेऽस्तिनाकार्यंचापिकिंचन ॥ वाचंतेननसंदध्याच्छुचिःसंश्लिष्टकर्म
णा ११ प्रत्यक्षंगुणवादीयःपरोक्षेचापिनिंदकः ॥ समानवःश्वल्लोकेनष्टलोकपरावरः १२ तादृज्जनशतस्यापियद्दातिजुहोतिच ॥ परोक्षेणापवादीयस्तंनश
यतितत्क्षणात् १३ तस्मात्प्राज्ञोनरःसद्यस्तादृशंपापचेतसम् ॥ वर्जयेत्साधुभिर्वर्ज्यंसारमेयामिषंयथा १४ परिवादंभुवाणोहिदुरात्मावैमहाजने ॥ प्रकाशयति
दोषांस्तुसर्पःफणमिवोच्छ्रितम् १५ तंस्वकर्माणिकुर्वाणंप्रतिकर्तुंयइच्छति ॥ भस्मकूटइवाबुद्धिःखरोरजासिज्जाति १६ मनुष्यशालावृकमप्रशान्तिंजनापवा
देसततंनिविष्टम् ॥ मातंगमुन्मत्तमिवोन्नतंत्यजेततंश्वानमिवातिरौद्रम् १७ अधीरजुष्टपथिवर्तमानंदमादपेतंविनयाच्चपापम् ॥ अरिव्रतंनित्यमभूतिकामंधि
गस्तुतंपापमतिमनुष्यम् १८ प्रत्युच्यमानस्त्वभिभूयषुभिर्निशाम्यमाभूस्त्वमथार्तरूपः ॥ उच्चस्यनीचेनहिसंप्रयोगंविगर्हयंतिस्थिरबुद्धयोये १९ कुद्वोदशा
धेनहिताडयेद्दासपांसुभिर्वाविक्षिरेनुषैर्वा ॥ विवृत्यदंतांश्वविभीषयेद्दासिद्वंद्विभूढेकुपितेनृशंसे २० विगर्हणांपरमदुरात्मनाकृतांसहेतयःसंसदिबुर्जनान्नरः ॥ प
ठेदिदंचापिनिदर्शनंसदानवाङ्मयंसलभतिकिंचिदप्रियम् २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदिष्टिभकंनामचतुर्दशाधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसंशयोमेमहानयम् ॥ संछेतव्यस्त्वयाराजन्भवान्कूलकरोहिनः १ पुरु
षाणामयंतातदुर्वृतानांदुरात्मनाम् ॥ कथितोवाक्यसंचारस्ततोविज्ञापयामिते २ यद्धितंराज्यतंत्रस्यकुलस्यचसुखोदयम् ॥ आयत्यांचतदाखेचक्षेमवृद्धिकरं
चयत् ३ पुत्रपौत्राभिरामंचराष्ट्रवृद्धिकरंचयत् ॥ अन्नपानेशरीरेचहितंयत्तद्वीहिमे ४ अभिषिक्तोहियोराराराष्ट्रस्थोमित्रसंवृतः ॥ समुहत्समुपेतोवासकथंरं
जयेत्प्रजाः ५ योह्यसत्प्रग्रहरतिःस्नेहरागवलात्कृतः ॥ इन्द्रियाणामनीशत्वादसज्जनबुभूषकः ६

राशोखरइवाबुद्धीरजासिदुःखेनिमज्जाति १६ शालावृकंश्वानमेवमनुष्यत्वेनलोकेगृहीतमित्यर्थः १० । ११ प्रत्युच्यमानाक्षिप्यमाणपरिभ्रष्टनिशाम्याऽभिभूयोस्मेमृत्युतरंमादेहीति
निवारणीयः तदेवाह मामूरिति १२ दशाधेनंसंवृतांगुलिपंचकेनपाणिना इदंसर्वकुपितमूढेसिद्धमेव २० । २१ ॥ इतिशान्ति०रा०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ पितामहेति १ अयंनि
वारूपः २ हितमनिद्यं आयत्यामुत्तरकालेतदात्वेवर्तमानकाले ३ । ४ मित्रसुहृदांप्रत्युपकारमपेक्ष्यानपेक्ष्यचोपकर्तारौतद्वान् समुपेतःशौर्यादिनेतिशेषः ५ तथापिजितेंद्रियत्वाद्विगुणितभूत्यः
सन्नराज्येषुल्लभतेनवेतिप्रशार्थः सत्यपिसाधनांतरंमुत्यानामानुकूल्याभावेराज्यंनश्यतितत्सज्जावेचसर्वान्कामान्फलहीत्युत्तरमाह योहीत्यादिना असत्प्रग्रहरतिरिन्द्रियाणामनिग्रहशीलः ६

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ अकृतज्ञत्वेहेतुःश्वयोनिजइति १९।२० मदपदुःप्रवहन्मदः २१ विसृष्टोविविधेनरूपेणत्वंतृष्टः नतुत्वंकुलान्वयःतेनतेनकुलेनान्वयःसंबन्धोयस्य सकुलान्वयस्तादृशस्त्वंनमवाप्ति २२।२३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ सश्वेति १ दृष्टांतमुप

तद्वयात्पशवोनान्येतपोवनसमीपतः ॥ व्यदृश्यंततदात्रस्ताजीविताकांक्षिणस्तथा ११ कदाचित्कालयोगेनसर्वप्राणिविहिंसकः ॥ बलवान्क्षतजाहारीनानास त्वभयंकरः १२ अष्टपादूर्ध्वनयनःशरभोवनगोचरः ॥ तंसिंहंहेतुमागच्छन्मुनेस्तस्यनिवेशनम् १३ तंमुनिःशरभंचक्रेवलोक्यटमरिंदम ॥ ततःसशरभोवन्योमु नेःशरभमग्रतः १४ दृष्ट्वावलिनमत्युग्रंहुतंसंप्राद्रवद्वनात् ॥ सएवंशरभस्थानेसंन्यस्तोमुनिनातदा १५ मुनेःपार्श्वगतोनित्यंशरभःसुखमाप्तवान् ॥ ततःशरभसंन्य स्ताःसर्वेष्टगगणास्तदा १६ दिशःसंप्राद्रवन्राजन्भयाजीवितकांक्षिणः ॥ शरभोऽप्यतिसंहृष्टोनित्यंप्राणिवधेरतः १७ फलमूलाशनंकर्तुंनेच्छत्सपिशिताशनः ॥ तंतोरुधिरतर्पेणवलिनशरभोन्वितः १८ इयेषतंमुनिंहेतुमकृतज्ञःश्वयोनिजः ॥ ततस्तेनतपःशक्त्याविदितोज्ञानचक्षुषा १९ विज्ञायसमहाप्राज्ञोमुनिःश्वानंत मुक्तवान् ॥ श्वात्वंद्रीपित्वमापन्नोद्रीपीव्याघ्रत्वमागतः २० व्याघ्राज्ञागोमदपदुर्नागःसिंहत्वमागतः ॥ सिंहस्त्वंबलमापन्नोभूयःशरभतांगतः २१ मयास्नेहपरीतेन विसृष्टोऽनकुलान्वयः ॥ यस्मादेवमपापंमांपापहिंसितुमिच्छसि २२ तस्मात्स्वयोनिमापन्नःश्वेत्वंहिमविष्यसि ॥ ततोमुनिजनद्वेष्टादुष्टात्माप्राकृतोऽबुधः ॥ ऋषिणा शरभःशतस्तद्रूपंपुनराप्तवान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ भीष्मउवाच ॥ सश्वप्रकृतिमापन्नःपरंदन्यमुपागतः ॥ ऋषिणाहुंकृतःपापस्तपोवनबहिष्कृतः १ एवंराज्ञामतिमताविदित्वासत्यशौचताम् ॥ आर्जवंप्रकृतिसत्यंश्रुतंवृत्तंकुलं दमम् २ अनुक्रोशंवलंवीर्यंप्रभावंप्रश्रयंक्षमाम् ॥ भृत्यायेयत्रयोग्याःस्युस्तत्रस्थाप्याःसुरक्षिताः ३ नापरीक्ष्यमहीपालःसचिवंकर्तुमर्हति ॥ अकुलीननराकी र्णोनराजासुखमेधते ४ कुलजःप्राकृतोराज्ञास्वकुलीनतयासदा ॥ नपापेकुरुतेबुद्धिभिद्यमानोऽप्यनागसि ५ अकुलीनस्तुपुरुषःप्राकृतःसाधुसंश्रयात् ॥ दुर्लभै श्वर्यतांप्राप्तोनिंदितःशत्रुतां व्रजेत् ६ कुलीनंशिक्षितंप्राज्ञंज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञंसाहिष्णुंदेशजंतथा ७ कृतज्ञंवलवंतंचक्षांतंदांतंजितेंद्रियम् ॥ अलुब्धंलब्धसंतुष्टंस्वामिमित्रबुभूषकम् ८ सचिवंदेशकालज्ञंसत्वसंग्रहणेरतम् ॥ सततंयुक्तमनसंहितैपिणमतंद्रितम् ९ युक्ताचारंस्वविषयेसंधिविग्रहकोवि दम् ॥ राज्ञिस्त्रिवर्गवैतारंपौरजानपदप्रियम् १० स्वातकव्यूहतत्त्वज्ञंवलहर्षणकोविदम् ॥ इंगिताकारतत्त्वज्ञंयात्राज्ञानविशारदम् ११ हस्तिशिक्षासुतत्त्वज्ञमहंकार विवर्जितम् ॥ प्रगल्भंदक्षिणंदांतंवलिनंयुक्तकारिणम् १२ चौक्षंचौक्षजनाकीर्णंसुमुखंसुखदर्शनम् ॥ नायकंनीतिकुशलंगुणचेष्टासमन्वितम् १३

पाव्यदार्ष्टांतिकमाह एवमित्वादीना १।३।४ राज्ञाननागसिमिद्यमानोऽपिकुलीनःपापेबुद्धिनकुरुतइत्यन्वयः ५ अकुलीनस्तुनिंदामात्रेणशत्रुतां व्रजेत् ६।७ स्वामिनोभिप्राणांबुभूषकमे श्वर्यलिप्सुम् ८ सत्वसंग्रहणेप्राणिमात्ररंजने ९।१० स्वातकाःपरसैन्यावदारकायेव्यूहादयस्तेषांतत्त्वज्ञम् ११।१२ चौक्षंशुद्धम् १३

प्रसृतंसूक्ष्मायैगाभिनं १४।१५।१६ मवीक्षमी १७ विपर्ययेऽक्षमावत्यपकारिणिज्ञमावान् १८ दानस्याच्छेदेविषयेस्वयमविच्छेदकर्ता १९ ननिर्द्वंद्वोननिष्पारिग्रहः कर्ताउपकर्ता २०।२१ २२ गुणशतंकुलीनःवाद्यएकपंचाशदमात्यगुणास्तत्सहितः धर्मपरमत्वादयएकचत्वारिंशदेवमष्टोऽनंगुणशतं एतेषांसंधिविग्रहकोविदमित्यादिरीत्याऽन्यदुणाष्टकमूहयित्वापूर्णशतंज्ञेयं २३।२४ अस्तव्यंप्रसृतंश्लक्ष्णंमृदुवादिनमेवच ॥ धीरंशूरंमहर्द्धिचदेशकालोपपादकम् १४ सचिवंयःप्रकुरुतेनचैनमवमन्यते ॥ तस्यविस्तीर्यतेराज्यंज्योत्स्नाग्रहपते रिव १५ एतैरेवगुणैर्युक्तोराजाशास्त्रविशारदः ॥ एष्टव्योधर्मपरमःप्रजापालनतत्परः १६ धीरोमर्षीशुचिस्तीक्ष्णःकालेपुरुषकालवित् ॥ शुश्रूषुःकृतवान्श्रोता ऊहापोहविशारदः १७ मेधावीधारणायुक्तोयथान्यायोपपादकः ॥ दांतःसदाप्रियाभाषीक्षमावांश्वविपर्यये १८ दानाच्छेदेस्वयंकारीश्रद्धालुःसुखदर्शनः ॥ आ र्त्तहस्तप्रदोनित्यममात्योहिहितेरतः १९ नाहंवादीननिर्द्वंद्वोनयत्किंचनकारकः ॥ कृतेकर्मण्यमात्यानांकर्ताभक्तजनप्रियः २० संगृहीतजनोऽस्तव्यःप्रसन्नवद नःसदा ॥ सदाभृत्यजनापेक्षीनक्रोधीसुमहामनाः २१ युक्तदंडोननिर्दंडोधर्मकार्यानुशासनः ॥ चारनेत्रःप्रजावेक्षीधर्मार्थकुशलःसदा २२ राजागुणशताकीर्ण एष्टव्यस्तादृशोभवेत् ॥ योधाश्चैवमनुष्येद्रसर्वगुणगणैर्वृताः २३ अन्वेष्टव्याःसुपुरुषाःसहायाराज्यधारणे ॥ नविमानयितव्यास्तेराज्ञावृद्धिमभीप्सता २४ यो धाःसमरशौटीराःकृतज्ञाःशस्त्रकोविदाः ॥ धर्मशास्त्रसमायुक्ताःपदातिजनसंवृताः २५ अभयागजपृष्ठस्थारथचर्याविशारदाः ॥ इष्वस्त्रकुशलायस्यतस्येयंनृपते र्मही २६ सर्वसंग्रहणयुक्तोऽनृपोभवतियःसदा ॥ उत्थानशीलोमित्राढ्यःसराजाराजसत्तमः २७ शक्याचाश्वसहस्रेणवीरारोहेणभारत ॥ संगृहीतमनुष्येणकृत्स्ना जेतुंवसुंधरा २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंशुनासमा न्भृत्यान्स्वेस्वेस्थानेनराधिपः ॥ नियोजयतिकृत्येषुसराज्यफलमश्रुते १ नश्वास्वंस्थानमुत्क्रम्यप्रमाणमभिसल्लतः ॥ आरोप्यःश्वास्वकात्स्थानादुत्क्रम्यान्य त्प्रमाद्यति २ स्वजातिगुणसंपन्नाःस्वेषुकर्मसुसंस्थिताः ॥ प्रकर्तव्याह्यमात्यास्तुनास्थानेप्रक्रियाक्षमा ३ अनुरूपाणिकर्माणिभृत्येभ्योयःप्रयच्छति ॥ सभृत्य गुणसंपन्नोराजाफलमुपाश्रुते ४ शरभःशरभस्थानेसिंहःसिंहवोर्जितः ॥ व्याघ्रोव्याघ्रवस्थाप्योद्रीपीद्रीपीयथातथा ५ कर्मस्विहानुरूपेण्यस्याभृत्यायथा विधि ॥ प्रतिलोमंनभृत्यास्तेस्थाप्याःकर्मफलैषिणा ६ यःप्रमाणमतिक्रम्यप्रतिलोमंनराधिपः ॥ भृत्यान्स्थापयतेऽबुद्धिर्नसरंजयतेप्रजाः ७ नवालिज्ञानचक्षु द्रानाप्राज्ञानाजितेंद्रियाः ॥ नाकुलीनानराःसर्वेस्थाप्यागुणगणैषिणा ८ साधवःकुलजाःशूराज्ञानवंतोऽनसूयकाः ॥ अक्षुद्राःशुचयोदक्षाःस्युर्नराःपारिपार्श्व काः ९ न्यग्भूतास्तत्पराःशांताश्चौक्षाःप्रकृतिजैःशुभाः ॥ स्वस्थानानपकुप्रायेतेस्यूराज्ञां बहिश्चराः १०

२५।२६।२७।२८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ एवमित्ति एवंनीचाननीचेनेवयोजयेत् १ विपरीतेदोष माह नश्वेति स्वस्थानंप्रमाणंचोत्क्रम्योच्चस्थानेनाऽऽरोप्यः आरोपितश्चेत्प्रमाद्यतीति योजना २।३।४।५।६ अबुद्धिरितिच्छेदः ७।८।९ बहिश्चराःप्राणाद्वेतिशेषः १०

१९। १२। १३। १४ विष्णुताजपरावर्तिनः १५। १६। १७। १८। १९। २० ॥ इति शांतिपराजध० नीलकण्ठीयेभारमा० एकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥
राजवृत्तानीत्यध्यायः पूर्वोक्तानाराजधर्माणां सर्वेषामुपसंहारार्थः १ राजधर्माणां राजधर्मविदामंतं यद्विस्तरेणोक्तं तदेव प्रणेत्यं प्रकल्पेण नेतुं वोदुशक्यं संक्षिप्तमित्यर्थः प्रवृद्धि २ सर्वभूतरक्षणकृत्स्नो
राजधर्मः परिसमाप्त इत्याह रक्षणमिति ३ एतदेव मयूरदृष्टान्तेनोपपादयति यथेति बर्होणिपक्षान् भुजगाशनो मयूरः ४ तैक्ष्ण्यं कृत्वं जिह्मत्वं कोटिल्यं आदाल्भ्यंदल्मोभयंतदभावोऽदल्मोऽभयं

सिंहस्य सततं पार्श्वे सिंह एवानुगोभवेत् ॥ असिंहः सिंहसहितः सिंहबलभतेफलम् ११ यस्तु सिंहः श्वभिः कीर्णः सिंहकर्मफलैरतः ॥ नसिंहफलं भोक्तुं शक्तः श्वभिरुपा-
सितः १२ एवमेतन्मनुष्येन्द्रशूरैः प्राज्ञैर्वहुश्रुतैः ॥ कुलीनैः सहशक्येत कृत्स्नाजेतुं वसुंधरा १३ नाविद्यो नावृजुः पार्श्वेनाप्राज्ञो नामहाधनः ॥ संग्राह्यो वसुधापालैर्भू-
त्योभृत्यवतांवर १४ बाणवद्विसृतायां तिस्रामिकार्यपरानराः ॥ येभृत्याः पार्थिवहितास्तेषां सांत्वयोजयेत् १५ कोशश्च सततं रक्ष्यो यत्नमास्थाय राजभिः ॥
कोशमूलाहिराजानः कोशो वृद्धिकरो भवेत् १६ कोष्ठागारं च तेनित्यं स्फूर्तिर्धान्यैः सुसंवृतम् ॥ सदाऽस्तु सत्सु संन्यस्तं धनधान्यपरोभव १७ नित्ययुक्ताश्च तेभृत्या
भवंतुरणकोविदाः ॥ वाजिनां च प्रयोगेषु वैशारद्यमिहेष्यते १८ ज्ञातिबंधुजनवैक्षीमित्रसंबंधिसंवृतः ॥ पौरकार्यहितान्वेषी भवकौस्वनंदन १९ एषातेनैष्ठिकी
बुद्धिः प्रजास्वभिहितामया ॥ शुनो विदर्शनं तात किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० श्वर्षिसंवादे एकोनविंशाधिकशततमोऽध्या-
यः ॥ ११९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजवृत्तान्यनेकानित्यया प्रोक्तानि मारत ॥ पूर्वैः पूर्वनियुक्तानि राजधर्मार्थवेदिभिः १ तदेव विस्तरेणोक्तं पूर्वदृष्टं सतां मतम् ॥
प्रणेत्यं राजधर्माणां प्रवृद्धिभरतर्षभ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ रक्षणं सर्वभूतानामिति क्षात्रं परमं मतम् ॥ तद्यथारक्षणं कुर्यात्तथा शृणुमही पते ३ यथा बर्होणिचित्राणि वि-
भर्ति भुजगाशनः ॥ तथा बहुविधं राजारूपं कुर्वीत धर्मवित् ४ तैक्ष्ण्यं जिह्मत्वं मादाल्भ्यं सत्यमार्जवमेव च ॥ मध्यस्थः सत्वमातिष्ठंस्तथा वै सुखमृच्छति ५ य-
स्मिन्नर्थे हितं यत्स्यात्तद्वर्णरूपमादिशेत् ॥ बहुरूपस्य राज्ञो हि सूक्ष्मोऽप्यर्थो न सीदति ६ नित्यं रक्षितमंत्रः स्याद्यथा मूकः शरच्छिखी ॥ शृङ्गणाक्षरतनुः श्रीमान्
भवेच्छास्त्रविशारदः ७ आपह्वारेषु युक्तः स्याज्जलप्रस्रवणेऽपि ॥ शैलवर्षोदकानीव द्विजान्सिद्धान्समाश्रयेत् ॥ अर्थकामः शिखां राजा कुर्याद्धर्मध्वजोपमाम् ८
नित्यमुद्यतदंडः स्यादाचरेदप्रमादतः ॥ लोके चायव्ययौ दृष्ट्वा बृहदक्षमिवास्त्रवत् ९

तस्य भाव आदाल्भ्यं अभयप्रदत्वमित्यर्थः रलयोः सावर्ण्यात् दृष्टमीभये हस्वस्य रूपं आदानमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः ५ यस्मिन्नर्थे दंडेऽनुग्रहे वा हितं कुरंशांतिं वा रूपमादिशेदंशयेत् ६ १ ७
आपह्वारेषु मंत्रमेवादिषु युक्तोऽवहितः स्यात् शैलवर्षोदकानि पर्वतप्रदेशेषु दृष्ट्या जनिता निमहानदीजलानि शिखां योग्यलिङ्गं कृत्वा दिकं कुर्यात्तत्प्रकाशयेत् ८ नित्यमिति आचरेद्यथा यो-
ग्यं दंडं तत्र दृष्टान्तः बृहदिति बृहंतो वृक्षाय तत्र बृहद्बृहंतं तालवर्णं आस्त्रवत् परमं स्त्रवत् यथारसग्राही प्रदेशविशेषे एव प्रहृत्य रसं गृह्णाति न तु कृत्स्नं गृह्णाच्छेदेनेषु क्रांदादिवत् ततो रसं जिघृक्षति एवं
प्रजानामायव्ययौ ज्ञात्वा ता जीव्यं स्ताभ्यो धनरसमावद्यादित्यर्थः ९

मृजाशुद्धिस्तद्वान् भौमानिपरेषां सस्यानि चरणैश्चादिगमनैः क्षिपेत् नाशयेत् १० अर्थात् मृगयादिव्याजात्परराष्ट्रसमाचरणपरवृत्तान्विधूनयेत् ११ छायां परदुर्गाधिपतिना संघि कृत्वा देवतादर्श-
नादिव्याजेनाकस्मात्परदुर्गं गत्वा प्रविश्य तत्राशयेदित्याह उच्छिन्नानिति १२ असितग्रीवो मयूरो निशीथमावृषिमज्जेत अदृश्योऽस्तः पुरचर एव स्यात् १३ तत्रापि चारेर्दंशितासु भूमिपुष्पात्रीसौवि-
दलसूपकारादिषु परैर्भवेदितेषु अभिगतान्विषादीन्पाशान्परिवर्जयेदात्मानं रक्षेत्तयाह नेति १४ ननु कुतस्तत्रापि पाशमसक्तिरत आह प्रणयेदिति गहने दुर्बोधे पाशज्ञाने सति तां कपटभूमिं प्रतिपद्यात्मा
ने प्रणयेत्प्रापयेत्तदानश्चेदेव वाशब्द एवार्थः प्रयोजयंति हिराजानो विषमयी कन्यां कृत्वा द्वीपांतरं गच्छं पश्चिमी जातीया कन्या अस्याः स्पर्शमात्रादशीतिवार्पिकोऽपि षोडशवर्षो भवतीति सेयमिति श्रेष्ठ-
रत्नतया श्रीमता मर्षे कल्पिताऽनुग्राह्या चेथं वयं चेति ब्रुवाणाः तत्र चारमुखात्कपटं श्रुत्वा तान् प्रणयेत् ऊहितान् केनचिन्निमित्तेन तर्कितान् तान्ति विषान् कन्यादीन् स्पर्शमात्रेणोच्छ्वासमात्रेण वा संगतमाक्षि-
कामशकादिमरणलिङ्गेन ज्ञातान् हन्यादेव १५ नाशयेदितिसार्थः बलवर्होणिस्तूलां पक्ष्मां सैन्यस्य पक्षस्थानीयान् महाशिबिरवारवनिता नटनर्तकादींश्च नाशयेत् मयूर इव दूरीकुर्यात् । 'बलंगंध

मृजावान्स्यात्स्वयूथेषु भौमानिचरणैः क्षिपेत् ॥ जातपक्षः परिस्पंदेऽप्येक्षेद्वै कल्यमात्मनः १० दोषान्विवृणुयाच्छत्रोः परपक्षान्विधूनयेत् ॥ काननेष्विव पुष्पाणि
बहिरर्थात्समाचरन् ११ उच्छिन्नान्नाशयेत्स्फीतान्नरैर्द्रानचलोपमान् ॥ श्रयेच्छायामविज्ञातां गुप्तरणमुपाश्रयेत् १२ प्रावृषीवासितग्रीवो मज्जेतानि शिनिर्जने ॥
मायूरेण गुणेनैव स्त्रीभिश्चावेक्षितश्चरेत् १३ न जह्याच्च तनुत्राणं रक्षेदात्मानमात्मना ॥ चारभूमिष्वभिगतान्पाशांश्च परिवर्जयेत् १४ प्रणयेद्वापिनां भूमिं प्रणश्ये
द्रहने पुनः ॥ हन्यात्कुद्धानतिविषांस्तान् जिह्मगतयोऽहितान् १५ नाशयेदलवर्होणि सन्निवासान्निवासयेत् ॥ सदा बर्हिनिभः कामं प्रशस्तं कृतमाचरेत् ॥ सर्वत-
श्चाददेत्प्रज्ञां पतंगं गहनेष्विव १६ एवं मयूरवद्राजा स्वराज्यं परिपालयेत् ॥ आत्मबुद्धिकरी नीतिं विदधीत विचक्षणः १७ आत्मसंयमनं बुद्ध्या परबुद्ध्याऽवधार-
णम् ॥ बुद्ध्या चात्मगुणप्राप्तिरेतच्छास्त्रनिर्दर्शनम् १८ परं विश्वासयेत्साम्राज्यशक्तिं चोपलक्षयेत् ॥ आत्मनः परिमर्शेन बुद्धिबुद्ध्या विचारयेत् १९ सांत्वयोग-
मतिः प्राज्ञः कार्यकार्यप्रयोजकः ॥ निगूढबुद्धेर्धौ रस्य वक्तव्ये वा कृतं तथा २० सनिष्ठं कथां प्राज्ञो यदि बुद्ध्या बृहस्पतिः ॥ स्वभावमेप्येतत्संरुणाय समिवो-
दके २१ अनुयुं जीतकृत्यानि सर्वाण्येव महीपतिः ॥ आगमैरुपदिष्टानि स्वस्यैव परस्य च २२

रसेरूपेस्थामनिस्थौ ल्यसैन्ययोः इति मेदिनी सन्निवासान् दृष्टमूलान्पक्षान्मात्स्यादीन् शूरांश्च वासयेत्स्थापयेत् बर्हिनिभः मयूरतुल्यः कामं यथेष्टं प्रशस्तं कृतं प्रशस्तां क्रियां पक्षाणां विस्फारणमाचरेत्
अनेनैव क्रमेण सर्वतश्च जातिमात्रात्प्रज्ञां आददीत यथोक्तं । 'वक्तव्यं तदेदयां सिंहवच्च पराक्रमे' इत्यादि । पतंगं शलभसमूहो मया गहनेषु पतति गहनं च निष्पन्नं करोति एवं संयमयशत्रुराप्रेषितव्य-
मित्यर्थः । पन्नगं गहनेष्विवेति पाठे पन्नगग्राही पन्नगमिवाकस्माच्छत्रुं गृह्णीयादित्यर्थः १६ । १७ बुद्ध्या आत्मनः संयमनं इत्येवमेव कर्तुं युक्तं नियमं कुर्यात् । परबुद्ध्या च तत्रैवार्थे संवादितया तस्यार्थस्या-
वधारणं दृढतरो निश्चयः कार्यः । बुद्ध्या शास्त्रोत्थधिया आत्मगुणस्य पूर्वोक्तनिश्चयहेतोः प्राप्तिर्भवति एतदेव शास्त्रस्यानिर्दर्शनं प्रयोजनं यत्कार्यक्षोदक्षमताबुद्धेरित्यर्थः १८ आत्मनः स्वस्य परिम-
र्शेन सर्वतोऽतीतानागतविचारेण बुद्धिकार्यनिश्चयं बुद्ध्या कृत्वा पोहकोशलरूपयामेवया विचारयेत्साधकबाधकभूमौ संचारयेत् १९ तमेवाह सांत्वयेति वक्तव्ये उपदेशो कर्तव्ये कृतं जलं तस्योपदेशापेक्षा
नास्तीत्यर्थः २० सोऽन्तरश्चोक्तः प्राज्ञो बुद्ध्या बृहस्पतिसमोऽपि सन्नयदि निष्ठं कथां निष्ठुं द्वित्ववादे प्राप्नुयात्तर्हि सत्यं वयुक्तया स्वभावं स्वास्थ्यं पश्यते उदके प्राक्षिप्तं तत्रायं संशयमिव २१ । २२

२९ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ मोमिःरश्मिभिः चरान्चरान्स्वनुचरान्समाचारात् ३२ नअर्थप्रसूचयेत्अर्थवर्तान्नज्ञापयेत् ३३ । ३४ संचयात्र विसर्गीस्यात्कोशाद्धननदद्यादपितुष्याहृतमेवेत्यर्थः ३५ ३६ आत्मादेहः देशकालेवाप्रमादइत्येकं ३७ । ३८ अवालःअहीनः अन्यःसंपन्नः ३९ शत्रोःशत्रुमाप्नोवहीयेवैवममादीस्यात् ४०

सृष्टशीलं तथा प्राज्ञं शूरं चार्थविधानवित् ॥ स्वकर्मणि नियुंजीतये चान्ये च बलाधिकाः २३ अथ दृष्टानियुक्तानि स्वानुरूपेषु कर्मसु ॥ सर्वास्ताननुवर्तेतस्वरांस्तं श्रीरिवायता २४ धर्माणामविरोधेन सर्वेषां प्रियमाचरेत् ॥ ममायमिति राजायः सपर्वत इवाचलः २५ व्यवसायं समाधाय सूर्योरश्मीनिवायतान् ॥ धर्ममेवाभिरक्षेत् कृत्वा तुल्ये प्रियाप्रिये २६ कुलप्रकृतिदेशानां धर्मज्ञानं बुद्ध्याभिः ॥ मध्येवयसिनिर्दोषाच हिते युक्तानि विकृत्वा २७ अलुब्धानि शिक्षितान् दातान् धर्मेण पुनरितिष्ठितान् ॥ स्थापयेत्सर्वकार्ये पुराजा धर्मार्थरक्षिणः २८ एतेन च प्रकारेण कृत्यानामा गतिर्गतिः ॥ युक्तः समनुतिष्ठेत्तुष्टश्चरैरुपस्कृतः २९ अमोघक्रोधहर्षस्य स्वयं कृत्यान्वेवेक्षितुः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्य वसुदैववसुंधरा ३० व्यक्तश्चानुग्रहो यस्य यथार्थश्चापि निग्रहः ॥ गुप्तात्मा गुप्तराष्ट्रश्च सराजाराजधर्मवित् ३१ नित्यं राष्ट्रमेवेक्षेत गोभिः सूर्य इवोदितः ॥ चरान्स्वनुचरान्विद्यात्तथा बुद्ध्या स्वयंचरेत् ३२ कालं प्राप्तमुपादद्यान्नार्थं राजा प्रसूचयेत् ॥ अहन्यहनि संदुह्यान्महीगामिव बुद्धिमान् ३३ यथाक्रमेण पुष्पेभ्यश्चिनोति मधुषट्पदः ॥ तथाद्रव्यमुपादाय राजा कुर्वीत संचयं ३४ यद्विगुप्तावशिष्टं स्यात्तद्विर्तधर्मकामयोः ॥ संचयात्र विसर्गी स्याद्राजा शास्त्रविदात्मवान् ३५ नार्थमल्पं परिभवेन्नावमन्येत शात्रवान् ॥ बुद्ध्या तु बुद्धेदात्मानं न चाबुद्धिषु विश्वसेत् ३६ धृतिर्दाक्ष्यं संयमो बुद्धिरात्मा धैर्यं शौर्यं देशकालाप्रमादः ॥ अल्पस्य वा बहुनो वा विवृद्धौ धनस्यैतान्यष्टमभिधनानि ३७ अग्निः स्तोको वर्धते प्याज्यसिक्तो वीजं चैकं रोहसहस्रमेति ॥ आयव्ययौ विपुलौ सन्निशाम्य तस्मादल्पं नावमन्येत वित्तम् ३८ बालोऽप्यबालः स्थविरो रिपुर्धनं सदा प्रमत्तं पुरुषं निहन्त्यात् ॥ कालेनान्यस्तस्य मूलं हरेत् कालज्ञाता पार्थिवानां वरिष्ठः ३९ हरेत्कीर्तिधर्ममस्योपरुंध्यादर्थे दीर्घवीर्यमस्योपहन्त्यात् ॥ रिपुर्द्वेष्टा दुर्बलो वा बली वा तस्माच्छत्रो नैव हीयेद्यतात्मा ४० क्षयं वृद्धिपालनं संचयं वा बुद्ध्याऽप्युभौ संहतौ सर्वकामौ ॥ ततश्चान्यन्मतिमान् संदधीत तस्माद्राजा बुद्धिमतां श्रयेत् ४१ बुद्धिर्दीप्ता बलवंतं हिनस्ति बलं बुद्ध्या पाल्यते वर्धमानम् ॥ शत्रुबुद्ध्या सीदते वर्धमानो बुद्धेः पश्चात्कर्मयत्तत्प्रशस्तम् ४२ सर्वान्कामान्कामयानो हि धीरः सत्त्वेनाल्पेनामुते हीनदोषः ॥ यश्चात्मानं प्रार्थयतेऽर्थ्यमानैः श्रेयः पात्रं पूरयते च नाल्पम् ४३ तस्माद्राजा प्रगृहीतः प्रजासु मूलं लक्ष्म्याः सर्वशो ह्याददीत ॥ दीर्घकालं ह्यपि संपीड्यमानो विद्युत्संपातमपि वानोर्जितः स्यात् ४४

अयमैश्वर्यसर्वमैश्वर्यादि कामो विजिगीषादिस्तौ सर्वकामौ बुद्ध्या वा संदधीत संधिवाकुर्यात् अन्यद्विग्रहादिकं कुर्यात् ४५ वर्धमानं क्षीयमाणं बुद्धेः पश्चात् बुद्धयनुसारि ४६ अल्पेनापि सत्त्वेन बलेन अर्थ्यमानैर्धुक्तमात्मानं प्रार्थयते लुब्धो ह्यस्य भवतीत्यर्थः श्रेयः पात्रं पूरयते ततः श्रेयोऽस्य सर्वतीत्यर्थः ४७ प्रगृहीतः स्निग्धः लक्ष्म्या मूलमर्थसर्वशः सर्वान्ध्यामानः संपीड्य नृप्रजासु विद्युत्संपातं सम्यक्पतित्वाप्युर्जितः स्यात् अत्र बृहद्ब्रह्मदृष्टांतः प्रागेवोक्तः ४४

व्यवसायेनोद्योगेन विद्याल्लभेत् ४५ अनुद्योगेन जन्मननाशयेदित्याह यत्रेति ४६ कर्मयज्ञादिगुणोऽयं स्यत्फलं सुखं तदुपभोगे सर्वोऽपि लुब्धः स चेदर्थहीनस्तर्हि सुखलोभाद्धर्मकामं द्रव्यादिविषयं च जहाति ४७ समृद्धिचक्राप्तापीति शेषः धनमुत्कोचरूपं न प्रगृहीतं न संगृहीतं ४८ । ४९ धर्मान्वितेषु ब्राह्मणमंडलेषु विज्ञातां ज्ञातवत्त्वः राजसंग्रहे सामंतवशीकरणे ५० निबोधबुद्धयस्व व्यतिसृत्य गुह्यमनुसृत्य विदध्यात् हृदिकुर्यात् ५१ विधानजं देवप्राप्तराजधर्माज्ञाने प्राप्तेऽप्यर्थः सद्यो नश्यतीत्यर्थः ५२ गुणोपपन्नान् शौर्यादियुक्तान् गुणेषु संधिविग्रहादिषु आत्मवानप्रमत्तः

विद्यातपो वा विपुलं धनं वा सर्वं ह्येतद्व्यवसायेन शक्यम् ॥ बुद्ध्या यत्तन्निवसेद्देहवत्सु तस्माद्विद्याव्यवसायं प्रभूतम् ४५ यत्रासते मतिमंतो मनस्विनः शक्रो विष्णुर्नृत्र सरस्वती च ॥ वसंति भूतानि च यत्र नित्यं तस्माद्विद्वान्नावमन्येत देहम् ४६ लुब्धं हन्यात्संप्रदानेन नित्यं लुब्धस्तृप्तिं परवित्तस्य नैति ॥ सर्वोलुब्धः कर्मगुणोपभोगे योऽर्थहीनो धर्मकामौ जहाति ४७ धनं भोगं पुत्रदार्समृद्धिं सर्वलुब्धः प्रार्थयते परेषाम् ॥ लुब्धे दोषाः संभवन्तीह सर्वे तस्माद्राजान् प्रगृहीतलुब्धम् ४८ संदर्शनेन पुरुषं जघन्यमपि चोदयेत् ॥ आरंभान् द्विषतां प्राज्ञः सर्वार्थांश्च प्रसूदयेत् ४९ धर्मान्वितेषु विज्ञातां मंत्रीगुप्तश्च पांडव ॥ आसो राजा कुलीनश्च पर्याप्तो राजसंग्रहे ५० विधिप्रयुक्तान् रदेव धर्मानुक्तान् समासेन निबोध बुद्ध्या ॥ इमान्विदध्याद्यतिसृत्य यो वै राजा महीपालयितुं शक्तः ५१ अनीतिजं यस्य विधानं सुखं हठप्रणीतं विविक्क्य दृश्यते ॥ न विद्यते तस्य गतिर्महीपतेर्न विद्यते राज्यसुखं ह्यनुत्तमम् ५२ धनैर्विशिष्टान्मतिशीलपूजितान् गुणोपपन्नान्युधिष्ठितविक्रमान् ॥ गुणेषु दृष्टान् चिरादिवात्मवान्यतो भिसंधाय निहंति शात्रवान् ५३ पश्येदुपायान्विविधैः क्रियापथैर्न चानुपायेन मतिं निवेशयेत् ॥ श्रियं विशिष्टां विपुलं यशोधनं न दोषदर्शी पुरुषः समश्रुते ५४ प्रीतिप्रवृत्तौ विनिवर्तितौ यथासुहृत्सु विज्ञाय निवृत्त्य चोभयोः ॥ यदेव मित्रं गुरुभारमावहेत्तदेव सुस्निग्धमुदाहरेद्बुधः ५५ एतान्मयोक्तांश्चरराजधर्मांश्च गुप्तौ मतिमादधत्स्व ॥ अवाप्स्यसे पुण्यफलं सुखेन सर्वो हिलोको नृपधर्ममूलः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० रा० राजधर्मकथने विशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं पितामहेनोक्तो राजधर्मः सनातनः ॥ ईश्वरश्च महादंडो दंडे सर्वं प्रतिष्ठितम् १ देवतानामृषीणां च पितृणां च महात्मनाम् ॥ यक्षरक्षः पिशाचानां साध्यानां च विशेषतः २ सर्वेषां प्राणिनां लोकेतिर्यग्योनिनिवासिनाम् ॥ सर्वव्यापी महातेजा दंडः श्रेयानिति प्रभो ३ इत्येवमुक्तं भवता दंडे वै सचराचरम् ॥ पश्यता लोकमासक्तं सुरासुरमानुषम् ४ एतदिच्छाम्य हं ज्ञातुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ को दंडः कीदृशो दंडः किं रूपं किं परायणः ५ किमात्मकः कथं भूतः कथं मूर्तिः कथं प्रभो ॥ जागर्ति च कथं दंडः प्रजास्ववहितात्मकः ६

यत्तत्तत्तानं कुर्वाणान् शात्रवानभिसंधाय लक्ष्मीकृत्य निहंति ५३ दोषदर्शीनिर्दोषेष्वापीति शेषः ५४ सुहृत्सु विज्ञाय ज्ञानपूर्वकं प्रतिः प्रवृत्तौ सत्यां यो सुहृदौ निवृत्त्यनितरां वृत्त्या एकस्मिन्कार्ये विनिवर्तितौ अभिमुखौ तौ योरुभयोर्मध्ये देवगुरुभारमावहेत्तदेवोदाहरेत्प्रशंसते ५५ चरानुतिष्ठ आदधत्स्व आधत्स्व दधधारणे इत्यस्य रूपं ५६ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे विशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ अयं पितामहेनैत्यध्यायद्वयेन दंडस्वरूपादिकमुच्यते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । < कोदंडइत्यादयएकादशप्रश्नास्तत्रकोदंडइत्यस्योत्तरमाह धर्मेति धर्मसंख्यासंख्यानप्रकाशनदंडापरपर्यायव्यवहारशब्दवाच्यं व्यवहारपदनिर्वक्ति तस्येति सार्धेन अवहितात्मनोराज्ञः तस्य धर्मस्य लोपः कथं केन प्रकारेण न स्यात्सप्रकारो व्यवहारो विगतोऽवहारो नीचमार्गेण परस्वादिहरणं यस्मात्स इति व्युत्पत्त्या सिद्धः ९ अपि चेति एतदेतस्य व्यवहारस्य १० प्रजारक्षकत्वाद्यवहारपदधर्मपदवाच्योऽपीत्याह सुप्रणीतेनेति ११ यथेति सुप्रणीतेनेति श्लोकेन यन्मनुवचनमुक्तं तद्व्याख्यापववचनं मनुमुखाच्छ्रुतमित्यर्थः १२ प्रागिति दंडपवउक्तवचनाद्धर्मशब्दे न व्यवहारशब्देन चोच्यत इत्यर्थः प्राग्वचनं धर्मवचनम् १३ रूपतोऽग्निरिवोत्थित इति तस्यांतरं रूपं दुष्टं तापकत्वात् कूरमाग्नितुल्यमित्युक्तम् १४ बाह्यं रूपं वर्णयति नीलेति दंडाधिष्ठात्र्यादेव ताया इदं ध्यानादिकं अज्ञानाददं दंडजं दोषं निराकृतुं दंडकृतं भिरमात्यादिभिर्ध्येयमित्येवमर्थयुक्तं यदितुलौकिकानि दंडधर्मव्यवहारांगण्यप्रोत्प्रेक्ष्यं तैर्हि एवं व्याख्येयम् तत्र दंडः संहर्तृत्वाद्गौद्रो रुद्रश्च नीललोहित इति तस्याग्निरिवोत्थित इति लोहितं रूपमुक्तं । नीलं च नीलोत्पलेति निरुक्तं तत्र राज्ञो दंडे द्वे पातद्वे च लोभात्प्रणेत्यस्य दंडस्य मालिन्यरागोत्पन्नत्वाद्नीललोहितं दंडस्य रूपं च तस्योदंष्ट्रा इव प्राणिनां वधसाधनानियंत्रणः । तथाहि केचिन्मानभंगेन केचिद्वनहरणेन केचिदंगवैकल्येन केचित्प्राणव्यापादनेन च बध्यन्तेऽस्तान्येव तदंष्ट्राः । चत्वारो भुजाः अर्थादानकर्तारो

कश्च पूर्वापरमिदं जागर्ति प्रतिपालयन् ॥ कश्च विज्ञायते पूर्वको वरो दंडं संज्ञितः ॥ किं संस्थश्च भवेदंडः का वाऽस्य गतिरुच्यते ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रणु कौरव्ययो दंडो व्यवहारो यथा च सः ॥ यस्मिन् हि सर्वमायतंसं दंड इह केवलः ८ धर्मसंख्यामहाराज व्यवहार इति प्यते ॥ तस्य लोपः कथं न स्याल्लोकेष्ववहितात्मनः ९ इत्येवं व्यवहारस्य व्यवहारत्वमिष्यते ॥ अपि चैतत्पुराराजन्मनुना प्रोक्तमादितः १० सुप्रणीतेन दंडेन प्रिया प्रियसमात्मना ॥ प्रजारक्षतियः सम्यग्धर्म एव स केवलः ११ यथोक्तमेतद्वचनं प्रागेव मनुना पुरा ॥ यन्मयोक्तं मनुष्येन्द्रब्रह्मणो वचनं महत् १२ प्रागिदं वचनं प्रोक्तमतः प्राग्वचनं विदुः ॥ व्यवहारस्य चाख्यानाद्यवहार इहोच्यते १३ दंडे त्रिवर्गस्ततस्तु प्रणीते प्रवर्तते ॥ दैवहि परमो दंडो रूपतोऽग्निरिवोत्थितः १४ नीलोत्पलदल इयामश्नुतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥ अष्टपान्नैकनयनः शंकुकर्णोऽर्धरोमवान् १५

यस्य सः तथाहि । प्रजाभ्यः सामंतेभ्यश्च करादानम् । अनृतादर्थिनोऽर्थमानव्रव्याद्विगुणघनादानम् । अनृतात्प्रत्यर्थिनस्तत्समं व्रव्यादानं । धनवतः कदर्याद्विप्रास्तर्षस्वादानं चेति । अयत्तस्यैव व्यवहाररूपिणो रूपं वर्णयति अष्टपान्नैकनयनः शंकुकर्णोऽर्धरोमवान् जटीद्विजिह्व इति आवेदनं भाषासंप्रतिपत्तिर्भेद्योत्तरं कारणोत्तरं प्राख्यायं प्रतिभूः क्रियाफलसिद्धिश्चेत्यष्टौ पादाः एतैर्हि निमित्तैर्दंडश्चरति नान्यथेत्येतेषां पादत्वं तत्र आवेदनं अर्थिनासंभ्यान्प्रतिगत्वा देवदत्तो मदीयं शतं सुवर्णानां अमुकस्मिन् देशे काले साक्षिणि च गृहीत्वान ददातीति तद्वस्तेन लेखनं पुनरपि प्रत्यर्थिनमाहूय तत्समं तयैव लेखनं भाषा । तत्र प्रत्यर्थिनाऽहमेतस्य धारयाभीत्युक्तेन कस्यापि दंड इति तदिदं संप्रतिपत्तिरूपमुत्तरं दंडपादत्वेन गण्यते नाहमेतस्य धारयाभीतिमिथ्योत्तरं मया गृहीतमासीत्तत्पुनः परावृत्त्यदत्तमिति कारणोत्तरं अस्मिन्नर्थेऽनेन पूर्वमहमभियुक्तस्तत्र पराजितो मयेति प्राख्यायोत्तरं त्रिविधेऽप्यस्मिन्नुत्तरे अर्थिप्रत्यर्थिभ्यामपि मूढैः अहमेतस्मिन् पराजित इदं द्रव्यं दास्यामीति क्रिया स्वमतसाधकानां साक्षिभ्यो गणपथादीनां प्रदर्शनं ततोऽच्यवने तस्य जय इति अष्टम्यापादेभ्यो नंतरमपराधी दंड इत्येते दंडस्य पादाः यदा हयाजवल्क्यः । 'निह्वेमावितो दद्यात् धनं राज्ञे च तत्समम् ॥ मिथ्याभियोगी द्विगुणमाभियोगाद्धनं वहेत्' इति । नैकनयनः नैकानि बहुनिनयनस्यानीयानिराजामात्यपुरोहितपर्वदाख्यानिर्दर्शनसाधनानियस्मिन् । शंकुकर्णः शीघ्रकर्णः अवश्यं श्राव्यः । ऊर्ध्वरोमवान् अत्यंत उच्छुल्लः शंकुकर्णश्चासौ ऊर्ध्वरोमवाश्चेति समासः १५

जटीति अटीजने कसं देहजटिलः । द्विजिह्वः अर्थिप्रत्यर्थिनोर्वाक्यवमत्यात् द्वे जिह्वे यस्य स तथा । एवं व्यवहाररूपिणो दंडस्य रूपमुक्त्वा धर्माख्य दंडरूपमाह ताम्रास्यो मृगराजतनुच्छद इति ताम्रो व हिरवाहवनीयादिरास्यं यस्य स तथा मृगराजः कृष्णमृगस्तत्संबंधी चर्मतनुच्छदः शरीच्छादकं प्रावरणमस्य । एतेन दीक्षाप्रधानो यज्ञ उक्तः । एतच्च सर्वेषां दानोपवासहोमादीनामुपलक्षणम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ मुख्यं दंडस्य रूपमाह दंडो हीति २३ तत्पत्न्या रूपमाह तथेति दंडेन सहितानीतिर्दंडनीतिः २४ किंपरायण इत्यस्योत्तरमर्थानर्थानि विवेक एव तस्य परायण

जटीद्विजिह्वस्ताम्रास्यो मृगराजतनुच्छदः ॥ एतद्रूपं विभक्त्युग्रं दंडो नित्यं दुराधरः १६ असिर्धनुर्गदाशक्तिस्त्रिशूलं सुद्वरः शरः ॥ सुशूलं परशुश्चक्रं पाशो दंड इति मराः १७ सर्वप्रहरणीयानि सन्तियानि हिकानि चित् ॥ दंड एव स सर्वात्मा लोके चरति मूर्तिमान् १८ मिदं हि छदं रुजं कंतं न दारयन्पाटयंस्तथा ॥ घातयन्नभिधा वंश्च दंड एव चरत्युत १९ आसिर्विशसनो धर्मस्तीक्ष्णवर्मा दुराधरः ॥ श्रीगर्भो विजयः शास्ता व्यवहारः सनातनः २० शास्त्रं ब्राह्मणमंत्राश्च शास्ता प्राग्वदतांवरः ॥ धर्मपालोऽक्षरो देवः सत्यगो नित्यगोऽग्रजः २१ असंगो रुद्रतनयो मनुज्येष्ठः शिवंकरः ॥ नामान्येतानि दंडस्य कीर्तितानि युधिष्ठिर २२ दंडो हि भगवान्विष्णुर्दंडो नारायणः प्रभुः ॥ शश्वद्रूपं महद्विभ्रन्महान्पुरुष उच्यते २३ तथोक्ता ब्रह्मकन्येतिलक्ष्मीर्दृतिः सरस्वती ॥ दंडनीतिर्जगद्धात्री दंडो हि बहुविग्रहः २४ अर्थानर्थौ सुखं दुःखं धर्माधर्मौ बलाबले ॥ दौर्भाग्यं भागधेयं च पुण्यापुण्ये गुणागुणौ २५ कामाकामावृत्तुर्मासः शर्वरी देवसः क्षणः ॥ अप्रमादः प्रमादश्च हर्षक्रोधौ शमोदमः २६ दैवंपुरुषकारश्च मोक्षामोक्षौ भयाभये ॥ हिंसा हिंसेतपो यज्ञः संयमोऽथ विषाविषम् २७ अंतश्चादिश्च मध्यं च कृत्यानां च प्रपंचनम् ॥ मदः प्रमादो दर्पश्च दंभो वैर्यं नयानयो २८ अशक्तिः शक्तिरित्येवं मानस्तंभौ व्ययाव्ययौ ॥ विनयश्च विसर्गश्च कालाकालौ च भारत २९ अनृतं ज्ञानितासत्यं श्रद्धाश्च देतयैव च ॥ कृतिता व्यवसायश्च लालाभौ जयाजयौ ३० तीक्ष्णता मृदुता मृत्युरागमानागमौ तथा ॥ विरोधश्चाविरोधश्च कार्याकार्ये बलाबले ३१ असूया चानसूया च धर्माधर्मौ तथैव च ॥ अपत्रपानपत्रपेहीश्च संपद्विपत्पदम् ३२ तेजः कर्माणि पांडित्यं वाक्शक्तिस्तत्त्वबुद्धिता ॥ एवं दंडस्य कौरव्यलोके स्मिन्बहुरूपता ३३ न स्याद्यदीह दंडो वै प्रमथेयुः परस्परम् ॥ भयादंडस्य नान्योन्यं प्रतिचैव युधिष्ठिर ३४ दंडेन रक्ष्यमाणा हि राजन्नहरहः प्रजाः ॥ राजानं वर्धयंती ह तस्मादंडः परायणम् ३५ व्यवस्थापयति क्षिप्रमिमं लोकं नरेश्वर ॥ सत्ये व्यवस्थितो धर्मो ब्राह्मणेष्वतिष्ठते ३६ धर्मयुक्ता द्विजश्रेष्ठा देवयुक्ता भवन्ति च ॥ बभूव यज्ञो देवेभ्यो यज्ञः प्रीणाति देवताः ३७ प्रीताश्च देवतानित्यमिदं परिवदंत्यपि ॥ अन्नं ददाति शक्रश्चाप्यनुगृह्णन्निमाः प्रजाः ३८

मित्याह अर्थानर्थान् वित्यादिना तस्मादंडः परायणमित्यंतेन २९ । २५ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । २९ । ३४ । ३५ किमात्मकः कथं भूतः कथं मूर्तिरिति प्रश्नत्रयस्योत्तरमाह व्यवस्थापयतीति लोकपालनात्मकः सत्यपक्षपाती ब्राह्मणमूर्तिस्वरूप इत्यर्थः ३६ दंडस्य ब्राह्मणमूर्तित्वं विवृण्वन्न कथं जागर्ति इत्यस्योत्तरमाह धर्मयुक्ता इत्यादिना ब्राह्मणमूर्तिर्दंडो यज्ञाद्विद्वाराजमृष्टिहेतुतया भूतानिपालयन् जागर्तीति श्लोकत्रयार्थः ३७ । ३८

३९ कश्चपूर्वापरमिदंजागर्तिप्रतिपालयन्नित्यस्योत्तरमाह एवंप्रयोजनइत्यादिना ज्ञेयोनः सनरेन्द्रस्थोदंडः प्रत्ययएवचेत्यंतेन ४० । ४१ अदददीश्वरइतिशेषः अस्मैराज्ञे दंडदंडनीतिं अतएवा
यंबलेनसंयुक्तः पंचविधभात्मायस्यसतथा । धर्मव्यवहारदंडेश्वरजीवरूपेणपंचप्रकारात्मकोराजा ४२ बहुधनसहिता अमात्याः बहुधनामात्याः । बलानितुतेजोज्ञासह आरुयानिदेहेन्द्रियवु
द्विसामर्थ्यानि । अष्टकैरष्टसंख्याकैरनंतरश्लोकेवक्ष्यमाणैस्तेत्यादिभिराहार्यमर्जनीयं । अन्यद्वलंकोशवृद्धिरूपं ४३ । ४४ अंगस्यसैन्यस्य राजस्यदंडमेवांगमितिवाक्यशेषात् । युक्तस्यसन्नद्ध
स्परथादिकंशरीरंविदुरितितृतीयेनान्वयः रसदावेद्याः ४५ प्राद्विवाकाःपृच्छतीतिप्राद्विवाकासौविवाकश्चविवदमानयोर्द्वयोःप्रवृत्तिनिमित्तवेत्ता ४६ दंडःसैन्यं दंडःप्रसिद्धः ४७ दंडोदंडाधीनं ४८
प्रदर्शितोदंडः स्थापनायचप्रदर्शिताब्राह्मणाः ४९ भर्तृप्रत्ययोभर्तारोद्वौविवदमानौप्रत्ययःकारणंयस्यसतथावादिप्रतिवादिभ्यांप्रवर्तितोव्यवहारः । तयोरन्यतरस्यप्रत्ययोऽभ्युपगमोलक्षणंयस्य

प्राणाश्चसर्वभूतानांनित्यमन्नेप्रतिष्ठिताः ॥ तस्मात्प्रजाःप्रतिष्ठतेदंडोजागर्तितासुच ३९ एवंप्रयोजनश्चैवदंडःक्षत्रियतांगतः ॥ रक्षन्प्रजाःसजागर्तिनित्यंस्व
वहितोऽक्षरः ४० ईश्वरःपुरुषःप्राणःसत्त्वचितंप्रजापतिः ॥ भूतात्माजीवइत्येवंनामभिःप्रोच्यतेऽष्टभिः ४१ अदददंडमेवास्मैष्टतमैश्वर्यमेवच ॥ बलेनयश्चसं
युक्तःसदापंचविधात्मकः ४२ कुलंबहुधनामात्याःप्रज्ञाप्रोक्तावलानितु ॥ आहार्यमष्टकैर्द्रव्यैर्वलमन्यधुधिष्ठिर ४३ हस्तिनोऽश्वारथाःपात्तेर्नावोविष्टिस्तथैवच ॥
दैशिकाश्चाविकाश्चैवतदष्टांगंवलंस्मृतम् ४४ अथवांगस्ययुक्तस्यरथिमोहस्तिथायिनः ॥ अश्वारोहाःपदाताश्चमात्रिणोरसदाश्वये ४५ भिक्षुकाःप्राद्विवाका
श्चमौहुर्तादैवचितकाः ॥ कोशोमित्राणिधान्यंचसर्वोपकरणानिच ४६ सप्तप्रकृतिचाष्टांगंशरीरमिहयाद्विदुः ॥ राज्यस्यदंडमेवांगंदंडःप्रभवएवच ४७ ईश्वरेण
प्रयत्नेनकारणाक्षत्रियस्यच ॥ दंडोदतःसमानात्मादंडोहीदंसनातनम् ४८ राज्ञापूज्यतमोनान्योयथाधर्मःप्रदर्शितः ॥ ब्रह्मणालोकरक्षार्थस्वधर्मस्थापनाय
च ४९ भर्तृप्रत्ययउत्पन्नोव्यवहारस्तथाऽपरः ॥ तस्माद्यःसहितोदृष्टोभर्तृप्रत्ययलक्षणः ५० व्यवहारस्तुवेदात्मावेदप्रत्ययउच्यते ॥ मौलश्वनरशार्दूलशा
स्त्रोक्तश्चतथाऽपरः ५१ उक्तोयश्चापिदंडोऽसौभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ ज्ञेयोनःसनरेन्द्रस्थोदंडःप्रत्ययएवच ५२ दंडप्रत्ययदृष्टोऽपिव्यवहारात्मकःस्मृतः ॥
व्यवहारःस्मृतोयश्चसवेदविषयात्मकः ५३ यश्चवेदप्रसूतात्मासधर्मोऽगुणदर्शनः ॥ धर्मप्रत्ययउद्दिष्टोयथाधर्मकृतात्मभिः ५४

सभर्तृप्रत्ययलक्षणः अन्यतरपरराजयादित्यर्थः सहितोहितमिष्टंतेनयुक्तःसहितः अन्यतरजयावइत्यर्थः ५० वेदात्मावेदोक्तोदोषःपारदार्यादिस्तन्निवृत्त्यर्थंपर्षदंप्रतिगतश्चेत्तत्रप्रायश्चित्तात्मको
वेदहेतुकएवदंडः । मौलःकुलाचारप्रयुक्तोयोव्यवहारस्तत्रापिशास्त्रोक्तोदंडः । यथागूढस्यसुरापानेप्रायश्चित्तंनस्त्यथापिकस्मिन्निष्कूलकुलेएवंनियमोयोऽस्माकंमध्येसुरापिबतिसज्ञाति
बाह्यइति तस्योलंघनेगूढस्यसुरापानोक्तंप्रायश्चित्तंभवति । तथाचशास्त्रविदामनुकूलमणधर्मज्ञानांसमयःप्रमाणवेदाश्चेति ५१ तेषांप्रयाणांदंडानांमध्येआद्यःक्षत्रियाधीनइत्याह उक्तइति
नोऽस्माभिःक्षत्रियैर्दंडोऽपिज्ञेयः तत्रप्रत्ययोऽपिज्ञेयः ५२ अस्यापिवेदमूलत्वाद् दंडइति विविधोऽवहारोऽन्योन्यंपरपक्षक्षेपेणस्वपक्षसाधनंव्यवहारस्तदात्मकोन्यायः सयद्यपिदंडः
प्रत्ययदृष्टस्तथापिसव्यवहारपदार्थोमन्वादिभिःस्मृतोऽस्ति अतःसोऽपिवेदिकप्रणीतत्वाद्देवविषयात्मकोवेदार्थगोचरोऽस्तीत्यर्थः ५३ इतरौद्वौव्यवहारोवेदमूलत्वाद्धर्मरूपावित्याह यश्चे
तिद्वौभ्यां यथाधर्ममुद्दिष्टोममपारदार्यजेनाधर्मेणधर्मलोपोमाभूदितिपश्चात्तापवत्युद्दिष्टःप्रायश्चित्तरूपोदंडोऽधर्मैवेत्यर्थः ५४

प्रजागोप्ताप्रजाकृतस्यनियमस्यरक्षितागूढस्यापिसुरापानप्रायश्चित्तादिरूपःसोऽपिधर्मैवेत्यर्थः ५५ दंडव्यवहारधर्मवेदसत्पथप्रजापतीनामैकात्म्यमाहद्वाभ्यां यइति ५६ । ५७ । ५८ यतः
प्रजापतिर्भूतकृतततोहेतोःअयमस्मदीयोभर्तृप्रत्ययलक्षणोव्यवहारःप्रवृत्तस्तस्मादस्मिन्निषेधेसद्वर्तनंवाक्यमुवाच ५९ तदेववाक्यंपठति मातेति योराजास्वधर्मेणतिष्ठतित्यराज्ञइतिसं

व्यवहारःप्रजागोप्ताब्रह्मादिष्टोयुधिष्ठिर ॥ त्रीन्धारयतिलोकान्वैसत्यात्माभूतिवर्धनः ५५ यश्चदंडःसदृष्टोऽनोव्यवहारःसनातनः ॥ व्यवहारश्चदृष्टोयःसवेदइतिनि
श्चितम् ५६ यश्चवेदःसवैधर्मोयश्चधर्मःससत्पथः ॥ ब्रह्मापितापहःपूर्वबभूवाथप्रजापतिः ५७ लोकानांसहिसर्वेषांससुरासुररक्षसाम् ॥ समनुष्योरगवतांकर्ता
चैवसभूतकृत् ५८ ततोऽन्योव्यवहारोऽयंभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ तस्मादिदमथोवाचव्यवहारनिदर्शनम् ५९ मातापिताचभ्राताचभार्याचैवपुरोहितः ॥ नादं
ढ्योविद्यतेराज्ञोयःस्वधर्मेणतिष्ठति ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदंडस्वरूपादिकथनेएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१२१॥
भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ अंगेपुराजायुतिमान्वसुहोमइतिश्रुतः १ सराजाधर्मविन्नित्यंसदृष्टपत्न्यामहातपाः ॥ मुंजपृष्ठंजगामा
थपितृदेवर्षिपूजितम् २ तत्रजंगेहिमवतोमेरौकनकपर्वते ॥ यत्रमुंजावटेरामोजटाहरणमादिशत् ३ तदाप्रभृतिराजेंद्रऋषिभिःसंशितवतैः ॥ मुंजपृष्ठइतिप्रो
क्तःसदेशोरुद्रसेवितः ४ सतत्रबहुभिर्युक्तस्तदाश्रुतिमयैर्गुणैः ॥ ब्राह्मणानामनुमतोदेवर्षिसदृशोऽभवत् ५ तंकदाचिददीनात्मासखाशक्रस्यमानिता ॥ अ
भ्यगच्छन्महीपालोमांघाताशत्रुकर्शनः ६ सोपसृत्यतुमांघातावसुहोमंनराधिपम् ॥ दृष्ट्वाप्रकृष्टतपसंविनतोऽग्रेऽभ्यतिष्ठत् ७ वसुहोमोऽपेराज्ञोवैपाद्यमर्थ्य
न्यवेदयत् ॥ सप्तांगस्यतुराज्यस्यपप्रच्छकुशलाव्यये ८ सद्भिराचरितंपूर्वयथावदनुयायिनम् ॥ अप्रच्छद्वसुहोमस्तंराजंकिंकरवाणिते ९ सोऽब्रवीत्परम
प्रतिमांघाताराजसत्तमम् ॥ वसुहोममहाप्राज्ञमासीनंकुरुनंदन १० ॥ मांघातोवाच ॥ बृहस्पतेर्मंतराजन्नधीतंसकलंवया ॥ तथैवौशनसंशास्त्रंविज्ञातंतेनरो
त्तम ११ तदहंज्ञातुमिच्छामिदंडउत्पद्यतेकथम् ॥ किंचास्यपूर्वजागर्तिंकिंवापरममुच्यते १२ कथंक्षत्रियसंस्थश्चदंडःसंप्रत्यवस्थितः ॥ बृहिमेसुमहाप्राज्ञ
ददाम्याचार्यवेतनम् १३ ॥ वसुहोमउवाच ॥ शृणुराजन्यथादंडःसंभूतोलोकसंग्रहः ॥ प्रजाविनयरक्षार्थधर्मस्यात्मासनातनः १४ ब्रह्मायियक्षुर्भगवान्सर्व
लोकपितामहः ॥ ऋत्विजंनात्मनस्तुल्यंददर्शोतिहिनःश्रुतम् १५ सगर्भेशिरसादेवोबहुवर्षाण्यधारयत् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुसगर्भःक्षुवतोऽपतत् १६ सक्षुपोनाम
संभूतःप्रजापतिररिंदम ॥ ऋत्विगासीन्महाराजयज्ञेतस्यमहात्मनः १७

बंधः ६० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीविमारतभावदिपिेकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अत्रदंडोत्पत्तौविषये १ । २ । ३ । ४
५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ आचार्यवेतनंयुद्धदक्षिणां १३ । १४ यियक्षुर्भगवतिष्ठः १५ क्षुवतःक्षुवतः १६ । १७

1190911

1190911

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्षिपेद्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
 तातेति १ किंमूलाकिमुद्दिश्यक्रियंतइत्यर्थः प्रभवत्यस्मादितिप्रभवःकिमेषामुत्पत्तिस्त्यानं तेषांसाहित्यंकयंपृथक्पृथक्त्वंचकथयितितत्त्वार्थःप्रश्नाः २ सूचीकटाहम्यायेनसाहित्यमाह यदेति सुमनसः
 शोमनचित्ताःपुंसांसोयदास्त्यस्तदालोकेमूमाधर्मपूर्वकेऽर्थनिश्चयेअहंमर्भाषानोक्तविधिनाश्रुतौभार्यामत्वापुपुत्रंलभस्याम्येवेत्येवंरूपेप्रवृत्तेसति । तेषमर्थकामास्त्रयोऽपिकालोऽश्रुतेलाप्रभावोजाया

1135211

संस्यासम्यक्कर्मनिष्पत्तिस्तासुसतीषुसज्जन्तेषुगणदुत्पद्यन्ते । योनिसंस्काररूपधर्मःपुत्ररूपोऽर्थःस्त्रीसंस्काररूपःकामश्चभवतीत्यर्थः ३ आद्यस्यप्रश्नद्वयस्योत्तरमाह धर्मेति दिव्यदेवतादिगारिरप्राप्ति
मर्थाश्चलयादीनुद्दिश्यधर्मःक्रियतेऽतोदेवेनसहितोऽर्थोधर्ममूलः । अर्थस्यभोगार्थत्वंप्रसिद्धमिति काममूलोऽर्थइतिनोक्तं । कामोर्थफलंकामस्यमूलंइन्द्रियप्रीतिरित्यर्थः । संकल्पमूलाःसंकल्पप्रभ
वास्तेसर्वेऽपीतिद्वितीयस्योत्तरंएतदेवोपपादयतिसंकल्पइति रूपादिविषयःसंकल्पोरूपाद्याश्चभोगार्थाइतिसर्वेऽप्येतेसंकल्पमूलाः । भोक्षस्तुतद्विलक्षणोनिःसंकल्परूपइत्यर्थः ४ । ५ किमेवं
त्रिवर्गःसर्वेणापिनसेव्यइत्याशंक्यरजस्वलोरजःप्रधानःसनसेव्यःसत्प्रधानस्तुसेव्यप्वेत्याह धर्मादिति आरोग्यार्थधर्मःकाम्यधर्माथइन्द्रियप्रीत्यर्थकामइत्येतेहेयाइत्यर्थः ६

स्वर्गादिकं बाह्यं फलं विप्रकृतं तदर्थं एते विप्रकृष्टाः । आत्मज्ञानरूपं फलं सुखं तदर्थं एते सन्निकृष्टास्तौ श्रेयसेवेत । धर्मश्चित्तशुद्धयौऽर्थौ निष्कामकर्मार्थः कामो देहधारणमात्रार्थ इत्येवमेते सेव्या इत्यर्थः । धर्मादीन् कामनैष्ठिकान् कामान् धर्मार्थकामान् सर्वानपि मनसाऽपिनित्यजेत्किमुतस्वरूपेण नित्यजेदित्यर्थः । कथं तर्ह्येतां स्तुत्यजेदित्याह तपसा विमुक्त इति विचारेणैव तेभ्यो विमुक्तो भवेत्संगफलत्यागपूर्वकं धर्मादीन् ननु तद्वेदिति भावः ७ ततश्च किमत्र आह श्रेष्ठे इत्यर्थेन त्रिवर्गस्य बुद्धिर्निष्ठा श्रेष्ठे मोक्ष एवास्ति यत्तद्विषयं कर्तव्यं तत्र श्रेष्ठं प्राप्नुयात् इतस्तु निष्कामस्य तस्य दौर्लभ्यमेवेति भावः । काम्यं धर्मनिर्दिष्टं कर्मणेति अस्मात्कर्मण इदं फलं प्राप्स्येदिति बुद्धिपूर्वकत्वेनापि कर्मणाऽर्थः कदाचिद्भवति कदाचिन्नेति व्यभिचारः ८ अर्थार्थधर्मादिपि अन्यत्वेनालक्ष्यादिकं भवतीति न धर्मैकलभ्योऽर्थ इत्यर्थार्थधर्मो न कार्यः । प्रत्युत विपरीतमपि अपरं मतमस्ति । केचिद्वैवाच्यं भवति स्वभावेन वा देवेन वेति मन्यं तद्वदितदर्थं मलं धर्मेणेत्यर्थः । एवं धर्मस्यार्थहेतुत्वं दूरीकृत्यार्थस्यापि धर्महेतुत्वं दूषयति अर्थमवाप्यापि जगदर्थार्थमपायार्थमवति । तथाहि धनमतः सर्वपापं करोतीति नाप्यर्थमस्ति निरस्त्याऽस्ति । अर्थविनाऽपि धर्मोऽपि तत्तिरस्तीत्याहान्यत्राद्योप

सन्निकृष्टां श्रेदेतां चैतान् मनसा त्यजेत् ॥ विमुक्तस्तपसा सर्वान् धर्मादीन् कामनैष्ठिकान् ७ श्रेष्ठे बुद्धिस्त्रिवर्गस्य यदयं प्राप्नुयान्नरः ॥ कर्मणा बुद्धिपूर्वेण भवत्यर्थो न वा पुनः ८ अर्थार्थमन्यद्भवति विपरीतमथापरम् ॥ अनर्थार्थमवाप्यार्थमन्यत्राद्योपकारकम् ॥ बुद्ध्या बुद्धिरिहार्थेन तदज्ञाननिकृष्ट्या ९ अपध्यानमलो धर्मो मलोऽर्थस्य निगूहनम् ॥ संप्रमोदमलः कामो भूयः स्वगुणवर्जितः १० अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ कामंदकस्य संवादमांगरिष्ठस्य चोभयोः ११ कामंदकमपि मासीनमभिवाचनराधिपः ॥ आंगरिष्ठोऽथ प्रच्छलत्वासमयपर्ययम् १२ यः पापं कुरुते राजा काममोहबलात्कृतः ॥ प्रत्यासन्नस्य तस्यैकस्यात्पापप्रणाशनम् १३ अधर्मधर्म इति च योऽज्ञानादाचरेन्नरः ॥ तं चापि प्रथितं लोके कथं राजानि वर्तयेत् १४ ॥ कामंदक उवाच ॥ यो धर्मार्थौ परित्यज्य काममेवानुवर्तते ॥ स धर्मार्थपरित्यागात्प्रज्ञानाशमिहार्छति १५ प्रज्ञानाशमको मोहस्तथा धर्मार्थनाशकः ॥ तस्मान्नास्तिकता चैव दुराचारश्च जायते १६ दुराचारान्यदाराजाप्रदुष्टान्न नियच्छति ॥ तस्माद्बुद्धिजते लोकः सर्पाद्वैशमगतादिव १७ तं प्रजानां नुवर्तते ब्राह्मणानचसाधवः ॥ ततः संशयमप्रोतितथावध्यत्वमेति च १८ अपध्वस्तस्त्ववम तो दुःखं जीवितमृच्छति ॥ जीवेच्च यदपध्वस्तस्तच्छुद्धं मरणमेवेत् १९ अत्रैतदादुराचार्याः पापस्य परिगर्हणम् ॥ सेवितव्या त्रयीविद्यासत्कारो ब्राह्मणेषु च २०

कारकं स्वार्थे ब्रह्म अन्यत्रान्यदेवोपवासवतादिकं आद्यस्य धर्मस्योपकारकं वर्धकं भवति इहार्थे अस्मिन्नर्थे धर्मादर्थोऽर्थतो धर्म इति विषये अज्ञाननिकृष्ट्या बुद्ध्या उपलक्षितः अबुद्धिर्बुद्धः तदुक्तं रूपं धर्मार्थयोः फलं प्राप्नुयात् उभयत्रापि व्यभिचारस्यान्यथा सिद्धेः प्रदर्शितत्वात् तस्माच्छ्रेष्ठमेव तयोः फलमव्यभिचारीति ज्ञेयं ९ धर्मादीनां स्वलत्त्वमुक्तं देवराजो दर्शयति अपेति अपध्यानं फलाभिसंधिः । निगूहनं दानभोगयोरप्रतिपादनं । संप्रमोदः प्रीतिविशेषः सर्वत्रिवर्गः स्वगुणवर्जितः सुतरां अगुणो दुर्गुणोऽपध्यानादिस्तेन वर्जितः स न भूयः बहुतरं फलं चित्तशुद्धिद्वारा ब्रह्मानंदरूपं प्रयच्छतीति शेषः १० एवं पूर्वोक्तस्य प्रश्नत्रयस्योत्तरमुक्त्वा वर्तते च पुनश्च पुन्यमिति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमिति हासमुक्तेनाह अत्रापीति ११ समयपर्ययं मर्यादां १२ प्रत्यासन्नस्य पश्चात्तस्य १३ अत्र आपस्तंभान्निदर्शनात् तस्यार्थे फलार्थनिमित्तेच्छायां घट्यते नूत्पद्यते एवं धर्मचर्यमाणमर्थाननुत्पद्यंत इत्येवंरूपाद्धर्मोऽर्थकामान्यामविनाभूतोऽर्थश्च कामेनाविनाभूतः सर्वत्रास्ति परिशेषात् काम एव धर्मार्थोऽतिक्रम्यास्ति तत्परं निर्दिष्टं महति १५ । १६ । १७ । १८ । १९ एवं निर्दिष्टस्य कर्तव्यमाह अत्रेति २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मावशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ इमे जनान् इति शीलाध्यायः धर्मस्य कारण

महामना भवेद्धर्मे विवहेच्च महाकुले ॥ ब्राह्मणांश्चापि सेवेत क्षमायुक्तान् मनस्विनः २१ जपेदुदकशीलः स्यात्स ततं सुखमास्थितः ॥ धर्मान्वितान् संप्रविशेद्बहिःकृत्वे ह दुष्कृतीन् २२ प्रसादयेन्मधुरयावाचावाप्यथ कर्मणा ॥ तवास्मीति वदेन्नित्यं परेषां कीर्तयन् गुणान् २३ अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ पापान्यपि हि कृच्छ्राणि शमयेन्नात्र संशयः २४ गुरवो हि परं धर्मं यद्ब्रूयुस्तं तथा कुरु ॥ गुरुणा हि प्रसादाद्विश्रेयः परमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकामंदंगरिष्ठसंवादे त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे जनान् इति शीलाध्यायः ॥ धर्मस्य शीलमेवादौ ततो मे संशयो महान् १ यदि तच्छक्यमस्माभिर्ज्ञातुं धर्मभृतां वर ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं यथैतदुपलभ्यते २ कथं तत्प्राप्य तेशीलं श्रोतुमिच्छामि भारत ॥ किं लक्षणं च तत्प्राप्तं ब्रूहि मे वदतां वर ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरादुर्योधनेनेह घृतराष्ट्रायमानद ॥ आख्यातं तत्प्यमानेन श्रियं दृष्ट्वा तथा गताम् ४ इंद्रप्रस्थे महाराज तव सभ्राटकस्य ह ॥ समायां चाहवचनं तत्सर्वं शृणु भारत ५ भवतस्तसि सभा दृष्ट्वा सृष्टिं चाप्यनुत्तमाम् ॥ दुर्योधनस्तदाऽऽसीनः सर्वपित्रेभ्य एव दत्त ६ श्रुत्वा हि घृतराष्ट्रश्च दुर्योधनवचस्तदा ॥ अब्रवीत्कर्णसहितं दुर्योधनमिदं वचः ७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किमर्थं तप्यसे पुत्र श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ श्रुत्वा त्वामनु नेष्यामि यदि सम्यग्भविष्यति ८ त्वया च महदैश्वर्यं प्राप्तं परपुरंजय ॥ किं कराभ्यातः सर्वमित्रसंबन्धिनः सदा ९ आच्छादयसि प्रावारान् श्रासिपिशितौदनम् ॥ आजानेयावहंत्यश्वाकेनासि हरिणः कृशः १० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ दशतानि सहस्राणि स्नातकानां महात्मनां ॥ भुंजते रुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने ११ दृष्ट्वा च तसि सभां दिव्यां दिव्यपुष्पफलान्विताम् ॥ अश्वास्तिरक्लमापान् वस्त्राणिविविधानि च १२ दृष्ट्वा तां पांडवेयानामृद्धिं वैश्रवर्णां शुभाम् ॥ अमित्राणां सुमहतीमनुशोचामि भारत १३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यदीच्छसि श्रियं तात यादृशी सा युधिष्ठिरे ॥ विशिष्टां वानरव्याघ्रशीलवान्भवपुत्रक १४ शीलेन हि त्रयोलोकाः शक्या जेतुं संशयः ॥ नहि किंचिदसाध्यं वै लोके शीलवतां भवेत् १५ एकरात्रेण मां धाताऽप्यहेन जनमेजयः ॥ सप्त रात्रेण नाभागः पृथिवीं प्रतिपेदिरे १६ एते हि पार्थिवाः सर्वे शीलवन्तो दयान्विताः ॥ अतस्तेषां गुणक्रीता वसुधा स्वयमागता १७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं तत्प्राप्य तेशीलं श्रोतुमिच्छामि भारत ॥ ये न शीलेन तैः प्राप्ता क्षिप्रमेव वसुंधरा १८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नारदेन पुरा प्रोक्तं शीलमाश्रित्य भारत १९ प्रहादेन हतं राज्यं महेंद्रस्य महात्मनः ॥ शीलमाश्रित्यैत्येन त्रैलोक्यं च वशे कृतम् २० ततो बृहस्पतिः शक्रः प्रांजलिः समुपस्थितः ॥ तमुवाच महाप्राज्ञः श्रेय इच्छामि वेदितुं २१

मिति शेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ गुणाकीर्तिपाठे गुणारामा १७ । १८ । १९ । २० । २१

मैःश्रेयसंभोगोपयोगि २२ कोविशेषःनैःश्रेयसादपि किंश्रेयइत्यर्थः २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ आचर्यमाचरणीयम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ काव्यानिशुकमोक्तानिनीतिशास्त्रा
ततोबृहस्पतिस्तस्मैज्ञानंनैःश्रेयसंपरम् ॥ कथयामासभगवान्देवेन्द्रायकुरुद्वह २२ एतावच्छ्रेयइत्येवबृहस्पतिरभाषत ॥ इंद्रस्तुभूयःपप्रच्छकांविशेषोभवेदि
ति २३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विशेषोऽस्तिमहास्तातभार्गवस्यमहात्मनः ॥ अत्रागमयभद्रंतेभूयएवसुरर्षभ २४ अत्मानस्तुततःश्रेयोभार्गवात्सुमहातपाः ॥
ज्ञानमागमयत्प्रीत्यापुनःसपरमद्युतिः २५ तेनापिसमनुज्ञातोभार्गवेणमहात्मना ॥ श्रेयोऽस्तीतिपुनर्भूयःशुकमाहशतकतुः २६ भार्गवस्त्वाहसर्वज्ञःप्रहादस्य
महात्मनः ॥ ज्ञानमस्तिविशेषेणेत्युक्तोहृष्टश्चसोऽभवत् २७ सततोब्राह्मणोभूत्वाप्रहादंपाकशासनः ॥ गत्वाप्रोवाचमेधावीश्रेयइच्छामिवेदितुम् २८ प्रहाद
स्त्वब्रवीद्विप्रंक्षणेनास्तिद्विजर्षभ ॥ त्रैलोक्यराज्यसक्तस्यततो नोपदिशामिते २९ ब्राह्मणस्त्वब्रवीद्राजन्वास्मिन्कालेक्षणोभवेत् ॥ तदोपादेष्टुमिच्छामियदा
ऽऽचर्यमनुत्तमम् ३० ततःप्रीतोऽभवद्राजाप्रहादोब्रह्मवादिनः ॥ तथेत्युक्त्वाशुभेकालेज्ञानतत्त्वंददौतदा ३१ ब्राह्मणोऽपियथान्यायंगुरुवृत्तिमनुत्तमाम् ॥ च
कारसर्वभावेनयदस्यमनसेप्सितम् ३२ पृष्टश्चतेनबहुशःप्राप्तंकथमनुत्तमम् ॥ त्रैलोक्यराज्यंघर्मज्ञकारणंतद्वीहिमे ॥ प्रहादोऽपिमहाराजब्राह्मणंवाक्यमब्र
वीत् ३३ ॥ प्रहादउवाच ॥ नास्म्यमिद्विजान्विप्रराजाऽस्मीतिकदाचन ॥ काव्यानिवदतांतेषांसंयच्छामिवहामिच ३४ तेविश्रब्धाःप्रभाषंतंसंयच्छंतिच
मांसदा ॥ तेमांकाव्यपथेयुक्तंशुश्रूषुमनसूयकम् ३५ धर्मात्मानंजितक्रोधंनियतंसंयतेंद्रियम् ॥ समासिचंतिशास्तारःक्षौद्रंमध्विवमक्षिकाः ३६ सोऽहंवाग
ग्रविद्यानारसानामवलेहिता ॥ स्वजात्यानाधितेष्ठाभिनक्षत्राणीषचंद्रमाः ३७ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्चक्षुरनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखेकाव्यमेतच्छ्रुत्वाप्रवर्तते
३८ एतावच्छ्रेयइत्याहप्रहादोब्रह्मवादिनम् ॥ शुश्रूषितस्तेनतदैत्येंद्रोवाक्यमब्रवीत् ३९ यथावदुरुहृत्त्यातेप्रीतोऽस्मिद्विजसत्तम ॥ वरंवृणीष्वभद्रंतेप्रदा
ताऽस्मिनसंशयः ४० कृतमित्येवदैत्येंद्रमुवाचसचवैद्विजः ॥ प्रहादस्त्वब्रवीत्प्रीतोऽह्यतांवरइत्युत ४१ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ यदिराजन्प्रसन्नस्त्वं
ममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ भवतःशीलमिच्छामिप्राप्तुमेषवरोमम ४२ ततःप्रीतस्तुदैत्येंद्रोभयमस्याभवन्महत् ॥ वरेप्रदिष्टेविप्रेणनाल्पतेजाऽयमित्युत
४३ एवमस्त्वितिसप्राहप्रहादोविस्मितस्तदा ॥ उपाकृत्यतुविप्रायवरंदुःखान्वितोऽभवत् ४४ दत्तेवरेगतेविप्रेर्चिताऽऽस्मिन्महतीतदा ॥ प्रहादस्यम
हाराजनिश्चयंनचजग्मिवान् ४५ तस्यचिंतयतस्तावच्छायाभूतंमहाद्युति ॥ तेजोविग्रहवतातशरीरमजहातदा ४६ तमपृच्छन्महाकायंप्रहादःकोभवा
निति ॥ प्रत्याहृतंतुशीलोऽस्मित्यक्तोगच्छाम्यहंत्वया ४७

णिसर्वज्ञत्वाभिमानेननासूयामि ३४ तेमुनयःतेत्वासंयच्छामिनियमयामीतिमाप्रभाषंते ३५ क्षुद्राभिर्मपुमक्षिकाभिर्निर्मितंक्षौद्रंमपु तत्रमक्षिकामध्विवमांतेशास्त्रेणसिंचति ३६ सइति वागग्रवि
द्यानांवागग्रेएवतुपुस्तकेविद्यायेवांतेषां ३७ । २८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ तेजाऽयमितिसंक्षिप्यार्थः ४३ । ४४ । ४५ तेजोविग्रहवतेजोमयशरीरंशीलम् ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

तस्मिन्निद्रजोत्तमेराजन्वत्स्याम्यहमनिंदिते ॥ योऽसौशिष्यत्वमागम्यत्वयिनित्यंसमाहितः ४८ इत्युक्त्वातर्हिततद्वैशक्रंचान्वाविशप्रभो ॥ तस्मिंस्तेजसियाते
तुताद्व्यूपस्ततोपरः ४९ शरीराग्निःसृतस्तस्यकोभवानितिचाब्रवीत् ॥ धर्मप्रहादमांविद्वियत्रासौद्विजसत्तमः ५० तत्रयास्यामिदैत्येंद्रयतःशीलंततोह्यहम् ॥
ततोऽपरोमहाराजप्रज्वलान्वितेजसा ५१ शरीराग्निःसृतस्तस्यप्रहादस्यमहात्मनः ॥ कोभवानितिपृष्टश्चतमाहसमहाद्युतिः ५२ सत्यंविद्वद्यसुरेंद्रायप्रयास्ये
धर्ममन्वहम् ॥ यस्मिन्ननुगतेसत्येमहान्वैपुरुषोऽपरः ५३ निश्चक्रामततस्तस्मात्पृष्टश्चाहमहाबलः ॥ वृत्तंप्रहादमांविद्वियतःसत्यंततोह्यहम् ५४ तस्मिन्गते
महाशब्दःशरीरात्तस्यनिर्ययौ ॥ पृष्टश्चाहबलंविद्वियतोवृत्तमहंततः ५५ इत्युक्त्वाप्रययौतत्रयतोवृत्तंनराधिप ॥ ततःप्रभामयीदेवीशरीरात्तस्यनिर्ययौ ॥ ताम
पृच्छत्सदैत्येंद्रःसाश्रीरित्येनमब्रवीत् ५६ उषिताऽस्मिस्वयंवीरत्वायिसत्यपराक्रम ॥ त्वयात्यक्तागमिष्यामिबलंह्यनुगताह्यहम् ५७ ततोभयंप्रादुरासीत्प्रहादस्य
महात्मनः ॥ अपृच्छत्सततोभूयःकयासिकमलालये ५८ त्वंहिसत्यवतादेवीलोकस्यपरमेश्वरी ॥ कश्चासौब्राह्मणश्रेष्ठस्तत्त्वमिच्छामिवेदितुम् ५९ ॥ श्रीरुवाच ॥
सशक्रोब्रह्मचारीयस्त्वत्तश्चैवोपशिक्षितः ॥ त्रैलोक्येतेयदैश्वर्यततेनापहृतंप्रभो ६० शीलेनहित्रयोलोकास्त्वयाधर्मज्ञनिर्जिताः ॥ तद्विज्ञायसुरेंद्रेणतवशीलंह
तंप्रभो ६१ धर्मःसत्यंतथावृत्तंबलंचैवतथाऽप्यहम् ॥ शीलमूलामहाप्राज्ञसदानास्त्यत्रसंशयः ६२ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्त्वागताश्रीस्तुतेचसर्वेयुधिष्ठिर ॥
दुर्योधनस्तुपितरंभूयएवाब्रवीद्वचः ६३ शीलस्यतस्त्वमिच्छामिवेतुंकौरवनंदन ॥ प्राप्यतेचयथाशीलंतंचोपायंवदस्वमे ६४ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सोपायंपू
र्वमुद्दिष्टंप्रहादेनमहात्मना ॥ संक्षेपेणतुशीलस्यशृणुप्राप्तिंनरेश्वर ६५ अद्रोहःसर्वभूतेषुकर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्चदानंचशीलमेतत्प्रशस्यते ६६ यद
न्येषांहितंनस्यादात्मनःकर्मपौरुषम् ॥ अपत्रपेतवायेननतत्कुर्यात्कथंचन ६७ तत्तु कर्मतथाकुर्याद्येनश्चाध्येतसंसदि ॥ शीलंसमासेनैतत्तेकथितंकुरुसत्तम
६८ यद्यप्यशीलानृपतेप्राप्तुवंतिश्रियंकचित् ॥ नभुंजतेचिरंतातसमूलाश्चनसंतिते ६९ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ एतद्विदित्वातत्त्वेनशीलवान्भवपुत्रक ॥
यदीच्छसिश्रियंतातसुविशिष्टांयुधिष्ठिरात् ७० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्कथितवान्पुत्रेधृतराष्ट्रो नराधिपः ॥ एतत्कुरुष्वकौंतेयततःप्राप्स्यसितत्फलम् ७१
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि शीलवर्णनंनाम चतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
शीलप्रधानंपुरुषेकथितंतेपितामह ॥ कथंत्वाशासमुत्पन्नायाचाशातद्वदस्वमे १

२ युक्तं युद्धं विनैव राज्यार्धदानं कर्तारिष्यति ३ । ४ । ५ पर्वतान्महतरामविचार्यत्वेन दुमान्महतरानपचलप्रदर्शकत्वेन ६ दुर्लभा दुर्जया ७ । ८ । ९ । १० । ११ बाणासनमृदुर्धराः १२
 संशयो मे महानेपसमुत्पन्नः पितामह ॥ छेत्ता च तस्य नान्योऽस्ति त्वत्तः परपुरंजय २ पितामहाशमहतीममासीद्विसुयोधने ॥ प्राप्ते युद्धे तु तदुक्तं तत्कर्ताऽयमिति
 प्रभो ३ सर्वस्याशासु महती पुरुषस्योपजायते ॥ तस्यां विहन्यमानायां दुःखो मृत्युर्न संशयः ४ सोऽहं हताशो दुर्बुद्धिः कृतस्तेन दुरात्मना ॥ धार्तराष्ट्रेण राजेन्द्रपश्य
 मंदात्मतां मम ५ आशां महतरां मन्ये पर्वतादपि स दुमात् ॥ आकाशादपि वाराजन्न प्रमेयैव वा पुनः ६ एषा चैव कुरुश्रेष्ठ दुर्विचिंत्या सुदुर्लभा ॥ दुर्लभत्वाच्च पश्यामि
 किमन्यदुर्लभं ततः ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि युधिष्ठिरनिबोधत ॥ इति हासं सुमित्रस्य निवृत्तमृषभस्य च ८ सुमित्रो नाम राजर्षिहृहयो मृगयां
 गतः ॥ ससारसमृगं विद्धा बाणेनानतपर्वणा ९ समृगो बाणमादाय ययावमित विक्रमः ॥ सच राजा बलानूर्णससारमृगयूथपम् १० ततो निमग्नस्थलं चैव समृगोऽद्रव
 दाशुगः ॥ सुहूर्तमिव राजेन्द्र समेन सपथाऽगमत् ११ ततः सराजा तारुण्यादौरसेन बलेन च ॥ ससारबाणासनमृत्सखङ्गोऽसौ तनुत्रवान् १२ ततो न दान्नादींश्चैव पल्व
 लानिव नानि च ॥ अतिक्रम्याभ्यतिक्रम्य ससौरैको वने चरः १३ स तु कामान्मृगो राजन्नासाद्यासाद्य तं वृषम् ॥ पुनरभ्येति जवनो जवेन महता ततः १४ स तस्य बा
 णैर्वहुभिः समभ्यस्तो वने चरः ॥ प्रकीडन्निव राजेन्द्र पुनरभ्येति चातिकम् १५ पुनश्च जवमास्थाय जवनो मृगयूथपः ॥ अतीत्यातीत्य राजेन्द्र पुनरभ्येति चातिकम् १६
 तस्य मर्मच्छिदं धोरं तीक्ष्णं चामित्रकर्शनः ॥ समादाय शरं श्रेष्ठं कर्मुके तु तथाऽसृजत् १७ ततो गव्यूतिमात्रेण मृगयूथपयूथपः ॥ तस्य बाणपथं मुक्त्वा तस्थि वान्प्र
 हसन्निव १८ तस्मिन्निपतिते बाणे भूमौ ज्वलिततेजसि ॥ प्रविवेश महारण्यं मृगो राजाऽप्यथा द्रवत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० राजध ० ऋषभगीतासु पंचविं
 शाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रविश्य समहारण्यं तापसानामथाश्रमम् ॥ आससाद ततो राजा श्रांतश्चोपाविश तदा १ तं कर्मुकं ध
 रं दृष्ट्वा श्रमार्तं क्षुधितं तदा ॥ समेत्य ऋषयस्तस्मिन् पूजां च कुर्याथाविधि २ स पूजां मृषिभिर्दत्तां संप्रगृह्य नराधिपः ॥ अपृच्छ तापसान्सर्वांस्तपसो वृद्धिमुत्तमाम् ३
 ते तस्य राज्ञो वचनं संप्रगृह्य तपोधनाः ॥ ऋषयो राजशार्दूलं तमपृच्छन् प्रयोजनम् ४ केन भद्रं सुखार्थेन संप्राप्तोऽसितपो वनम् ॥ पदातिर्वद्धनिस्त्रिंशो धन्वी बाणीन
 रेश्वर ५ एतदिच्छामहे श्रोतुं कुतः प्राप्तोऽसि मानद ॥ कस्मिन्कुले तु जातस्त्वं किं नामाचासि ब्रूहि नः ६ ततः सराजा सर्वभ्यो द्विजेभ्यः पुरुषर्षभ ॥ आचक्षेयथा
 न्यायं परिचर्यां च भारत ७ हैहयानां कुले जातः सुमित्रो मित्रनंदनः ॥ चरामि मृगयूथानि निघ्नन् बाणैः सहस्रशः ८

१३ । १४ समभ्यस्तो विद्धः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मारतमावदपि पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥
 प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४ हेमद्र ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ पुरस्य च त्याग इति पदैकदेशोऽपि निष्कृष्यते आशामृगाशा १२ हिमवानुच्चत्वेन महोदधिर्विततत्वे न च गगनांतं नान्वपद्येतां तस्य ततोऽप्युच्चत्वाद्धितत्वाच्च अवांतरं पकांशमपि १३
 बलेन महता गुप्तः सामात्यः सावरोधनः ॥ मृगस्तु विद्धो बाणेन मया सरति जल्यवान् ९ तं द्रवं तमनु प्राप्तो वनमेतद्यदृच्छया ॥ भवत्सकाञ्चनं पृथ्वीर्हताशः श्रमकर्षि
 तः १० किं नु दुःखमतोऽन्यद्वैयदहं श्रमकर्षितः ॥ भवता माश्रमं प्राप्ते हताशोऽग्रलक्षणः ११ नराजलक्षणत्यागो न पुरस्य तपोधनाः ॥ दुःखं करोति तत्तीव्रं यथा
 ऽशाविहतामम १२ हिमवान् वामहाशैलः समुद्रो वामहोदधिः ॥ महत्त्वान्नान्वपद्येतां न भसो वांतरं तथा १३ आशायास्तपसि श्रेष्ठास्तथानां तमहंगतः ॥ भवतां
 विदितं सर्वं सर्वज्ञाहितपोधनाः १४ भवंतः सुमहाभागास्तस्मात्पृच्छामि संशयम् ॥ आशावान् पुरुषोयः स्यादंतरिक्षमथापि वा १५ किं नु ज्यायस्तरं लोके महत्त्वा
 प्रतिभाति वः ॥ एतदिच्छामि तत्त्वेन श्रोतुं किमिह दुर्लभम् १६ यदि गुह्यं न बोधो नित्यं तदा प्रब्रूतमाचिरम् ॥ न गुह्यं श्रोतुमिच्छामि युष्मद्व्योद्विजसत्तमाः १७ भवत
 पोविधातो वायदिस्याद्विरमेततः ॥ यदि वाऽस्तिकथायोगो योऽयं प्रश्रोमयेरितः १८ एतत्कारणसामर्थ्यं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ भवंतोऽपि तपो नित्याब्रूयुरे
 तत्समन्विताः १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध ० ऋषभगीतासु षड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तेषां समस्तानां
 मृषीणां मृषिसत्तमः ॥ ऋषभो नाम विप्रर्षिर्विस्मयन्निदमब्रवीत् १ पुराऽहं राजशार्दूलतीर्थान्यनुचरन् प्रभो ॥ समासादितवान् दिव्यं नरनारायणाश्रमम् २ यत्र सा
 वदरीरम्याहदो वैहायसस्तथा ॥ यत्र चाश्वशिरा राजन्वेदान्पठति शाश्वतान् ३ तस्मिन् सरसि कृत्वाऽहं विधिवत्तर्पणपुरा ॥ पितृणां देवतानां च ततोऽऽश्रममियां
 तदा ४ रेमातेयत्र तौ नित्यं नरनारायणावृषी ॥ अदूरादाश्रमं केचिद्वासा र्थमगमंतदा ५ तत्र चो राजिनधरं कशमुच्चमतीव च ॥ अद्राक्ष मृषिमायां तंतनुनामतपो
 धनम् ६ अन्यैर्नैर्महाबाहोवपुषाऽष्टगुणान्वितम् ॥ कृशताचापिराजर्षेण दृष्टा तादृशी कचेत् ७ शरीरमपिराजेंद्र तस्य कानिष्ठिकासमम् ॥ ग्रीवाबाहुतथा पा
 दौ केशाश्चाद्भुतदर्शनाः ८ शिरःकायानुरूपं च कर्णौ नेत्रे तथैव च ॥ तस्य वाक्त्रैव चेष्टा च सामान्ये राजसत्तम ९ दृष्ट्वाऽहं तं कृशं विप्रं भतिः परमदुर्मनाः ॥ पादौ तस्या
 भिवाद्याथस्थितः प्रांजलि रग्रतः १० निवेद्य नाम गोत्रे च पितरं च नरर्षभ ॥ प्रदिष्टे चासने तेन शनैरहमुपाविशम् ११ ततः सकथयामास कथां धर्मार्थसंहिताम् ॥
 ऋषिमध्ये महाराज तनुर्धर्मभृतां वरः १२ तस्मिन्स्तु कथयत्येव राजा राजीवलोचनः ॥ उपायाज्जवनैरश्वैः सबलः सावरोधनः १३ स्मरन् पुत्रमरण्यं वै नष्टं परमदुर्म
 नाः ॥ भूरिदुष्प्रपिता श्रीमान् वीरदुष्प्रोमहायशाः १४ इह द्रक्ष्यामि तं पुत्रं द्रक्ष्यामीहेति पार्थिवः ॥ एवमाशाह ततो राजा चरन्वनमिदं पुरा १५

१४ आशावान् आशायामहत्त्वेन तद्वतोऽपि महत्त्वमंतरिक्षवत् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणिराज ० नीलकण्ठीये मारतमावदपि षड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ तत
 इति १ । २ वैहायसः विहायसागच्छत्यामंदाकिन्याविहायस्याजयं वैहायसः ३ ततोऽश्रमं तत आश्रमं मंदपदं गतवानहम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कायानुरूपं स्थूलम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६।१७।१८।१९।२० तेनतवपुत्रेणभूरियुमेन २१ एवंमुनिनाउक्तःवीरयुग्मःअवसीदन्महाप्रायोऽभूदित्यर्थः २२।२३।२४ ततएवंमुनिनाराजपूजानंतरंआगताः किमर्थंआश्रमेत्वं
विष्टोऽस्मीत्यपृच्छन् २५।२६ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७ ॥ वीरेति १।२।३

दुर्लभःसमयाद्रुंनूनंपरमधार्मिकः ॥ एकःपुत्रोमहारण्येनष्टइत्यसकृत्तदा १६ दुर्लभःसमयाद्रुमाशाचमहतीमम ॥ तयापरीतगात्रोऽहंमुपुर्णान्नसंशयः १७
एतच्छ्रुत्वातुभगवांस्तनुर्मुनिवरोत्तमः ॥ अवाकृशिराध्यानपरोमुहूर्तमिवतस्थिवान् १८ तमनुध्यांतमालक्ष्यराजापरमदुर्मनः ॥ उवाचवाक्यंदीनात्माभंदं
दमिवासकृत् १९ दुर्लभंकिंनुदेवर्षेआशायाश्चैवकिंमहत् ॥ ब्रवीतुभगवानेतद्यदिगुह्यंनतेमयि २० ॥ मुनिरुवाच ॥ महर्षिर्भगवांस्तेनपूर्वमासीद्विमानितः ॥
वाल्लिशांशुद्धिमास्थायमंदभाग्यतयाऽऽत्मनः २१ अर्थयन्कलशंराजन्कांचनंवलकलानिच ॥ अवज्ञापूर्वकेनापिनसंपादितवांस्ततः २२ निर्विण्णःसतुराजर्षि
निराशःसमपद्यत ॥ एवमुक्तोऽभिवाद्याथतमृषिलोकपूजितम् ॥ श्रांतोऽवसीदद्धर्मात्मायथात्वंनरसत्तम २३ अर्घंततःसमानीयपाद्यंचैवमहानृषिः ॥ आरण्ये
नैवविधिनाराज्ञेसर्वेन्यवेदयत् २४ ततस्तेमुनयःसर्वेपरिवार्यनरर्षभम् ॥ उपाविशन्नरव्याघ्रसप्तर्षयइवध्रुवम् २५ अपृच्छंश्चैवतंतत्रराजानमपराजितम् ॥
प्रयोजनमिदंसर्वमाश्रमस्यनिवेशने २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि ऋषभगीतासुसप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
राजोवाच ॥ वीरयुग्मइतिख्यातोराजाऽहंदिक्षुविश्रुतः ॥ भूरियुग्मसुतंनष्टमन्वेष्टुंवनमागतः १ एकःपुत्रःसविप्राउग्रबालएवचमेऽनघ ॥ नदृश्यतेवनेचास्मिस्त
मन्वेष्टुंचराम्यहम् २ ॥ ऋषभउवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचनेराज्ञामुनिरधोमुखः ॥ तूष्णीमेवाभवत्तत्रनचप्रत्युक्तवानृषम् ३ सहितेनपुराविप्रोराज्ञानात्यर्थमा
नितः ॥ आशाकृतश्चराजेंद्रतपोदीर्घसमाश्रितः ४ प्रतिग्रहमहंराज्ञानंकरिष्येकथंचन ॥ अन्येषांचैववर्णानामितिक्त्वाधियंतदा ५ आशाहिपुरुषंवालमुत्थाप
यनितस्थुषी ॥ तामहंव्यपनेष्यामिइतिक्त्वाव्यवस्थितः ॥ वीरयुग्मस्तुतंभूयःपप्रच्छमुनिसत्तमम् ६ ॥ राजोवाच ॥ आशायाःकिंलशत्वंचकिंचेहभुवि
दुर्लभम् ॥ ब्रवीतुभगवानेतत्संहिधर्मार्थदर्शिवान् ७ ततःसंस्पृश्यतत्सर्वस्मारयिष्यन्निवाब्रवीत् ॥ राजानंभगवान्विप्रस्ततःकशतनुस्तदा ८ ॥ ऋषिरुवाच ॥
कशत्वेनसमंराजन्नाशायाविद्यतेनृप ॥ तस्यावैदुर्लभत्वाच्चप्रार्थितापार्थिवामया ९ ॥ राजोवाच ॥ कशाकशेमयाब्रह्मन्गृहीतेवचनात्तव ॥ दुर्लभत्वंचतस्यैववे
दवाक्यमिवद्विज १० संशयस्तुमहाप्राज्ञसंजातोहृदयेमम ॥ तन्मुनेममत्त्वेनवकुर्महसिपृच्छतः ११ त्वतःकशतरंकिंनुब्रवीतुभगवानिदम् ॥ यदिगुह्यंनते
किंचिद्विद्यतेमुनिसत्तम १२ ॥ ॥ कशउवाच ॥ ॥ दुर्लभोऽप्यथवानास्तियोऽर्थीष्टतिमवाप्नुयात् ॥ सदुर्लभतरस्तातयोऽर्थिनंनावमन्यते १३

आशयाकशोहतःकूर्हिसायामित्यस्यरूपम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आशायाआशावतःसममन्यत्कशत्वेनसमंकिमपिनास्तितस्यास्तदृहीतार्थस्य ९ कशाकशेयआशाजितःसकशः
येनाशाजितासपृष्टइत्यर्थः तस्यैवाऽऽशाविषयस्यैव १० । ११ । १२ दुर्लभंकिंचित्पूर्वमश्रस्योत्तरमाह दुर्लभइति १३

त्वतःकशतरमित्यनुदोक्तस्योत्तरमाह सत्कृत्येति आदरेणाशामिदंश्रयोऽर्थिनंनोपकुरुते तत्रयाआशासाऽतिकृशा मयामतःदीनत्वसेपादकत्वात् १४ । १५ । १६ । १७ तयापुक्ताःप्रदानंस्थि
तमितिशब्दयुक्ताः १८ । १९ । २० । २१ उपालभ्यतत्रापराधंस्थापयित्वा २२ । २३ । २४ । २५ । २६ मममतः २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी०भारत०अष्टाविंशत्य
सत्कृत्यनोपकुरुतेपरंशकत्यायथार्हतः ॥ यासक्तासर्वभूतेषुसाऽऽशाकशतरीमया १४ कृतप्रेषुचयासक्ताऽशंसेष्वलसेषुच ॥ अपकारिषुचासक्तासाऽऽशाकशतरी
मया १५ एकपुत्रःपितापुत्रेणष्टेवाप्रोषितेऽपिवा ॥ प्रवृत्तियोनजानातिसाऽऽशाकशतरीमया १६ प्रसवेचैवनारीणांवृद्धानांपुत्रकारिता ॥ तथानरेंद्रधनिनांसा
ऽऽशाकशतरीमया १७ प्रदानकांक्षिणीनांचकन्यानांवयसिस्थिते ॥ श्रुत्वाकथास्तथायुक्ताःसाऽऽशाकशतरीमया १८ एतच्छ्रुत्वाततोराजन्सराजासावरोध
नः ॥ संस्पृश्यपादौशिरसानिपपातद्विजर्षभम् १९ ॥ राजोवाच ॥ प्रसादयेत्वांभगवन्पुत्रेणच्छामिसंगमम् ॥ यदेतदुक्तंभवतासंप्रतिद्विजसत्तम २० सत्यमे
तन्नसंदेहोयदेतद्व्याहृतंत्वया ॥ ततःप्रहस्यभगवांस्तनुर्धर्मभृतांवरः २१ पुत्रमस्यानयत्क्षिप्रंतपसाचश्रुतेनच ॥ ससमानीयतत्पुत्रंतमुपालभ्यपार्थिवम् २२
आत्मानंदर्शयामासधर्मधर्मभृतांवरः ॥ सदृशयित्वाचात्मानंदिव्यभट्टतदर्शनम् ॥ विपाप्माविगतक्रोधश्चचारवनमंतिकात् २३ एतदृष्टमयाराजंस्तथाचवचनं
श्रुतम् ॥ आशामपनयस्वाश्रुततःकशतरीमिमाम् २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ सतथोक्तस्तद्वाराजहृषभेणमहात्मना ॥ सुमित्रोऽपनयत्क्षिप्रमाशांकशतरीततः
२५ एवंत्वमपिकौंतेयश्रुत्वावाणीमिमाम् ॥ स्थिरोभवमहाराजहिमवानिवपर्वतः २६ त्वंहिप्रष्टाचश्रोताचकृच्छ्रेष्वनुगतोऽपिह ॥ श्रुत्वामममहाराजनसंतमु
मिहार्हसि २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिऋषभगीतासुअष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नामृत
स्येवपर्याप्तिर्ममास्तिब्रुवतित्वयि ॥ यथाहिस्वात्मवृत्तिस्थस्तथाहृत्तोऽस्मिभारत १ तस्मात्कथयभूयस्त्वंधर्ममेवपितामह ॥ नहिहृत्तिमहंयामिपिबन्धमांमृतंहिते
२ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गौतमस्यचसंवादंयमस्यचमहात्मनः ३ पारियात्रंगिरिप्राप्यगौतमस्याश्रमोमहान् ॥ उवासगौ
तमोयंचकालंतमपिमेशृणु ४ षष्टिर्वर्षसहस्राणिसोऽस्तप्यद्रौतमस्तपः ॥ तमुग्रतपसायुक्तंभावितंसुमहाशुनिम् ५ उपयातो नरव्याघ्रलोकपालोयमस्तदा ॥ तम
पश्यत्सुतपसमृषिवैगौतमंतदा ६ सतंविदित्वाब्रह्मर्षिर्यममागतमोजसा ॥ प्रांजलिःप्रयतोभूत्वाउपविष्टस्तपोधनः ७ तंधर्मराजोद्वैवसत्कृत्यैवद्विजर्षभम् ॥
न्यमंत्रयतधर्मेणक्रियतांकिमितिब्रुवन् ८ ॥ गौतमउवाच ॥ मातापितृभ्यामानृण्यंकिंक्त्वासमवाप्नुयात् ॥ कथंचलोकानांप्रोतिपुरुषोदुर्लभान्शुचीन् ९
यमउवाच ॥ तपःशौचवतानित्यंसत्यधर्मरतेनच ॥ मातापित्रोरहरहःपूजनंकार्यमंजसा १०

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नामृतस्येति शीलवतोजिताशस्ययत्कर्तव्यंतदत्रोच्यते पर्याप्तिरलंभावस्तृप्तिरितियावत् स्वात्मवृत्तिस्थःसमाधिसुखेनेवाहमपित्वद्वागम्
तेनपुष्टोऽस्मीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ धर्मेणमयातवकिमिष्टंक्रियतामितिब्रुवन्त्यमोन्यमंत्रयततंसंशुलीकृतवान् ८ । ९ । १०

अश्वमेधैरिति स्वधर्ममात्रस्योपलक्षणं ११ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानु० मीलकंडीये भारतमावदीपे एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ मित्रैरित्यध्यायो वक्ष्यमाणानां
मापद्धर्माणां भूतस्तत्र सर्वप्रकारैरापद्यागतायामधर्मेण प्रजापीडनं जेनापिकोशद्विः कर्तव्याते नैव सर्वा आपदस्तरतीत्यध्यायार्थः १ सर्वतः सर्वैः २ परस्वचक्रं राप्रत्यभियातस्य बलीयसा सार्धं
३ असंविहितमसम्यग्रक्षितं राप्रत्येन तस्य अतिपीडनात् परकीयामात्वा दीनामेवोऽप्यप्राप्यः तत्राऽर्थसाध्यं जीवितं वा सुकृतमर्थं श्रामार्गेणापि ग्राह्यतायै विना मरणं वा श्रेय इति सार्धं न प्रश्नः ४ मामा
मप्राक्षीः पृष्ठवानसि ५ वचनाच्छास्त्राद्धर्मश्रुत्वोपास्य च कचिद्देशे कश्चिदेव साधुर्भवति ६ आपत्काले धनार्थं प्रजाः कर्षन्नापि धनं लभते चेदापदं निस्तीर्य प्रजा अनुकंपयेत् । न वालमते चेत्स्वस्य प्रजानां च

अश्वमेधैश्च यष्टव्यं बहुभिः स्वासदक्षिणैः ॥ तेन लोकानवाप्नोति पुरुषोऽहुतदर्शनान् ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियमगौतमसंवादे
एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रैः प्रहीयमाणस्य बह्वमित्रस्य का गतिः ॥ राज्ञः संक्षीणकोशस्य बलहीनस्य भारत १ दुष्टा
मात्यसहायस्य च्युतमंत्रस्य सर्वतः ॥ राज्यात्प्रच्यवमानस्य गतिमग्र्यामपश्यतः २ परचक्राभियातस्य परराष्ट्राणि मृद्वतः ॥ विग्रहे वर्तमानस्य दुर्बलस्य बलीयसा
३ असंविहितराष्ट्रस्य देशकालावजानतः ॥ अप्राप्यं च भवेत्सत्त्वं भेदो वाऽप्यतिपीडनात् ॥ जीवितं त्वर्थे हेतुर्वा तत्र विमुक्तं भवेत् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ गुह्यं धर्मज
माप्राक्षीरितीव भरतर्षभ ॥ अपृष्टो नोत्सहे वक्तुं धर्ममेतं युधिष्ठिर ५ धर्मो ह्यणीयान्वचनादुद्धिश्च भरतर्षभ ॥ श्रुत्वोपास्य सदाचारैः साधुर्भवति सकचित् ६ कर्मणा बु
द्धिपूर्वेण भवत्याद्यो न वा पुनः ॥ तादृशोऽयमनुप्रश्नः संव्यवस्वः स्वयाधिया ७ उपायं धर्मवदुलं यात्रार्थं शृणु भारत ॥ नाहमेतादृशं धर्मं बुभूषे धर्मकारणात् ८ दुः
खादान इह ह्येष स्यात्पुत्रश्चात्क्षयोपमः ॥ अभिगम्य मतीनां हि सर्वासां मेव निश्चयः ९ यथा यथा हि पुरुषो नित्यं शास्त्रमवेक्षते ॥ तथा तथा विजानाति विज्ञानमथ रोचते
१० अविज्ञानादयोगो हि पुरुषस्योपजायते ॥ विज्ञानादपि योगश्च योगो भूतिकरः परः ११ अशंकमानो वचनमनसूयुरिदं शृणु ॥ राज्ञः कोशक्षयादेव जायते बल
संक्षयः १२ कोशं च जनयेद्राजानिर्जलेभ्यो यथा जलम् ॥ कालं प्राप्यानुगृहीयादेष धर्मः सनातनः ॥ उपायधर्मं प्राप्ये मं पुर्वैराचरितं जनैः १३ अन्यो धर्मः समर्था
नामापत्स्वन्यश्च भारत ॥ प्राक्कोशात्प्राप्यते धर्मो वृत्तिर्धर्मो ररियसी १४ धर्मं प्राप्य न्यायवृत्तिं न बलीयान्न विंदति ॥ यस्माद्बलस्योपपत्तिरेकांतेन न विद्यते १५

नाशो भवतीति विचार्य स्वस्य प्रश्नस्योत्तरं स्वयमेव विनियमित्यर्थः ७ यात्रार्थं राज्ञां व्यवहारनिर्वाहार्थं धर्मो राज्ञां मापद्धर्मस्तदर्थत्वेन बहुलमुपायं शृणु अहं तु न बुभूषे इति तस्य शब्दैरनादरणी
यत्वं दर्शितं बुभूषे प्राप्नुमिच्छामि ८ एष उपायो दुःखादानः प्रजानां दुःखेनाऽऽदीयते मीक्रियते स्तएव पश्चात्क्षयोपमो मरणतुल्यः 'प्रजापीडनसंतापात्समुद्भूतो दुताशनः । राज्ञः प्राणान्बलं कोशनाद
गृह्णाविनिवर्तते' इति अभिगम्याश्च तामतयश्च तासां सर्वासां प्रजानां भित्तिवा ९ । १० अयोग उपायाभावः ११ । १२ अनुगृहीयात् प्राक्कृषिताः प्रजा इति शेषः उपायधर्ममुपधर्मं अमुख्यधर्ममिति
यावत् सार्धः १३ प्राक्काशाद्विनाऽपिकोशं तप आदिना धर्मः वृत्तिर्जीवनं तल्लोपमसकौतुकोशसंचयविरोधी धर्मो नावर्तय इत्यर्थः १४ न बलीयान्नैकपेति वर्तमानाः दुर्बलो धर्मप्राप्याऽनुरुध्य
न्यायवृत्तिन्यायोपेतां श्रेष्ठां जीविकां विंदति यस्माद्यत्नाच्चावश्यं बलं भवतीति नियमो नास्ति यस्मात्तस्मादापद्यधर्मोऽपि कर्तव्यत्वेन श्रूयते तत्र च योऽवर्मलक्षणो धर्मः सोऽधर्म एव भवतीति शास्त्रमप्यादे
ति श्लोकद्वयार्थः प्रजाकर्षणादिरधर्मोऽप्यापदि धर्म एव अकृतश्चेत्स एवाधर्म इति भावः १५

१६ अनंतरमापन्नित्युत्तरं तत्र पूर्वोक्ता धर्मो किंचिचित्स्वते प्राश्रित्यादिकं करग्रहणादिकं च विधीयते दोषपरिहारार्थमित्यर्थः फलितमाह यथेति १७ धर्मस्येति कर्मणि षष्ठी परस्वधर्मनोजिहीषं
त्राप्यात्मनो धर्ममुज्जिहीषेदपि त्वात्मानमेवोज्जिहीषेत् स्वपरधर्मलोपेऽप्यात्मानमेवोद्धर्तुमिच्छेदित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ विदुस्तस्य निरुद्धस्य कउत्पथोनकोऽपि किंतु यथाऽप्येनापि प्रव्रवति
तथायतितव्यमिति शेषः २२ । २३ न विहितायस्येत्यनुपज्ज्यते स्वधर्मो विजयेन क्षत्रियस्य धनार्जनं तस्यानंतरा प्रत्यासन्नास्वपरराष्ट्रावमर्दनधनार्जनं तेन वृत्तिस्तस्य विहितेत्यनुपमः । जात्या
न्सजातीयाननुपजीवतोऽयाचमानस्य नित्यं प्रथमं कल्पं बहोऽप्यापद्यनुकल्पेन जीवन्मुक्तमित्यर्थः २४ अन्यायेन विपर्ययेण 'बुभूक्षितं रुयहं विप्रो धान्यमब्राह्मणाद्धरेत्' इति प्रतिग्रहालाभे ब्राह्मणस्य
यथाचौर्ये विहितम् २५ एवं क्षत्रियोऽप्यापदि विशिष्टेष्वोबलादाददीतेत्यत्र संदेह एव न युक्त इत्यर्थः २६ । २७ अस्यापवादमाहान्यत्रेति अन्यत्र हिंसायाः कुशजनपीडामकृत्वेत्यर्थः । इह हिंसायां
तस्मादापत्स्वधर्मोऽपि श्रूयते धर्मलक्षणः ॥ अधर्मो जायते तस्मिन्निति वैक्ययोविदुः १६ अनंतरं क्षत्रियस्य तत्र किंचिचित्स्वते ॥ यथाऽस्य धर्मो न ग्लायेत्रेया
च्छत्रुवशं यथा ॥ तत्कर्तव्यमिहेत्याहुर्नात्मानमवसादयेत् १७ सर्वात्मनैव धर्मस्य न परस्य न चात्मनः ॥ सर्वोपायैरुज्जिहीषेदात्मानमिति निश्चयः १८ तत्र धर्मवि
दां तातानिश्चयो धर्मनैपुणम् ॥ उद्यमो नैपुणं क्षात्रे वा दुर्वीर्यादिति श्रुतिः १९ क्षत्रियो वृत्तिसंरोधेकस्य नादातुमर्हति ॥ अन्यत्र तापसस्वाच्च ब्राह्मणस्वाच्च भारत २०
यथा वै ब्राह्मणः सीदन्नयाज्यमपियाजयेत् ॥ अभोज्यान्नानि चाश्रीयात्तथेदं नात्र संशयः २१ पीडितस्य किमद्वारमुत्पथो विदुस्तस्य च ॥ अद्वारतः प्रव्रवति यथा भवति
पीडितः २२ यस्य कोशबलं ग्लान्या सर्वलोकपराभवः ॥ भैक्ष्यचर्या न विहितान च विदुश्च द्रुज्जीविका २३ स्वधर्मानंतरा वृत्तिर्जात्यानुपजीवतः ॥ बहूतः प्रथमं कल्प
मनुकल्पेन जीवनम् २४ आपद्रतेन धर्माणामन्यायेनोपजीवनम् ॥ अपि ह्येतद्ब्राह्मणे पुष्टं वृत्तिपरिक्षये २५ क्षत्रिये संशयः कस्मादित्येवं निश्चितं सदा ॥ आददीत
विशिष्टेभ्यो नावसीदेत्कथंचन २६ हं तारं रक्षितारं च प्रजानां क्षत्रियं विदुः ॥ तस्मात्संरक्षता कार्यमादानं क्षत्रबंधुना २७ अन्यत्र राजन्हिंसाया वृत्तिर्नेहास्ति कस्यचित् ॥
अप्यरण्यसमुत्थस्य एकस्य चरतो मुनेः २८ न शंखलिखिता वृत्तिं शक्यमास्थाय जीवितुम् ॥ विशेषतः कुरुश्रेष्ठ प्रजापालनमीप्सया २९ परस्परं हि संक्षारान्नाराष्ट्रेण
चापदि ॥ नित्यमेव हि कर्तव्या एष धर्मः सनातनः ३० राजाराष्ट्रं यथाऽऽपत्सु द्रव्यौघैरपिरक्षति ॥ राष्ट्रेण राजा व्यसने रक्षितव्यस्तथा भवेत् ३१ कोशं दंडं बलं मित्रं यद
न्यदपि संचितम् ॥ न कुर्वीतांतरं राष्ट्रे राजा परिगतः क्षुधा ३२ बीजं भक्तेन संपाद्य मिति धर्मविदो विदुः ॥ अत्रैतच्छंवरस्याहुर्महामायास्य दर्शनम् ३३ धिक्तस्य जी
वितं राज्ञोराष्ट्रं स्यावसीदति ॥ अत्रत्यान्यमनुप्योऽपि यो वै देशिक इत्यपि ३४ राज्ञः कोशबलं मूलं कोशमूलं पुनर्बलम् ॥ तन्मूलं सर्वधर्माणामधर्ममूलाः पुनः प्रजाः ३५

कस्यचिदपि वृत्तिर्हिंसापूर्विकानविहिताऽस्तीति नेत्यर्थः अरण्यसमुत्थस्य वने एव तिष्ठतः २८ शंखललाटास्थिनि लिखिता वृत्तिः दिष्टमात्रालं बिनाराज्ञा जीवितुं शक्यम् । 'शंखः कंबुललाटास्थि' इति वि
श्वलोचनः । ईप्सया औत्कंठयेन प्रजापालनं चिकीर्षतेति शेषः २९ । ३० । ३१ अंतरं वूरतः ३२ बीजं भक्तेनासंपादितं चेदग्रे भक्तदौर्बल्यं यथा भवति एवमल्पधनो राजा प्रजामिर्न रक्षितो नश्यति
नष्टे च तस्मिन् सर्वाः प्रजा अपि नश्यतीत्यर्थः । एतत्पूर्वोक्तं दर्शनं शास्त्रम् ३३ अत्रत्या जीविकाया अभावेन यस्य राष्ट्रमवसीदति यो वाऽन्यमनुप्यः अल्पेति पाठेऽल्पपरीवारः यो वा वैदेशिको वै
शांतरोपजीवी तस्य राज्ञो जीवितं विदुः ३४ राज्ञो मूलं दीर्घकारणं कोशो बलं च तत्रापि कोशो बलस्य मूलं तद्वलं धर्माणामूलं धर्मश्च प्रजानां मूलं तत्सर्वस्य मूलं तत्कोशं धर्मयेत् ३५

३३ कारणात्तद्वृत्तात् राजारक्षार्थप्रजाकर्षणदोषप्राप्नोति ३७ अन्यदाऽऽपदिप्रजापीडनमप्यर्थमवतिअपरमपीडनंविपरीतमनर्थार्थमवति यदप्यन्यदनर्थार्थमर्थाभावात्कुंजरपाल नादिमवति तदेवेहार्थस्यकारणमुत्पादकमवति एवमेतदपीन्याहाधेन एवमिति सार्धः ३८ यज्ञार्थमिति यथापश्वादिर्कयज्ञार्थयज्ञश्चित्तसंस्कारार्थः पश्वादिर्कयज्ञःसंस्कारश्चेतित्रयमर्थार्थमो क्षार्थमवति । एवंदंडःकोशार्थकोशोबलार्थ बलशत्रुपरामर्शार्थ कोशोबलंजयश्चेतित्रयंराष्ट्रपुष्ट्यर्थमितिभावः ३९ । ४० सामंताःप्रतिपक्षभूताः ४१ । ४२ यथानास्त्यधनस्तथेतिजीवन्मृत त्वमधनस्योक्तं ४३ यज्ञार्थधनंस्वैरप्यनिपिद्धैरुपायैराददीत परंतुकार्यकार्येषुविहितनिपिद्धेषुआपदिप्रजापीडनंविहितंतदेवानापदिनिपिद्धंतथाभूतेष्वर्थेषुतुल्यदोषोन्त्यादेशकालानुसारेणकार्यं

नान्यान्पीडयित्वेहकोशःशक्यःकुतोबलम् ॥ तदर्थंपीडयित्वाचदोषप्राप्नुंसोऽर्हति ३६ अकार्यमपियज्ञार्थंक्रियतेयज्ञकर्मसु ॥ एतस्मात्कारणाद्राजानदोषं प्राप्नुमर्हति ३७ अर्थार्थमन्यद्भवतिविपरीतमथापरम् ॥ अनर्थार्थमथाप्यन्यत्तत्सर्वव्यर्थकारणम् ॥ एवंबुद्ध्यासंप्रपश्येन्मेधावीकार्यनिश्चयम् ३८ यज्ञार्थमन्य द्रवतियज्ञोऽन्यार्थस्तथापरः ॥ यज्ञस्यार्थार्थमेवान्यत्तत्सर्वयज्ञसाधनम् ३९ उपमामत्रवक्ष्यामिधर्मतत्त्वप्रकाशिनीम् ॥ यूपंछिंदंतियज्ञार्थंतत्रयेपरिपंथिनः ४० इमाःकेचनसामंताधुवंछिंदंतितानपि ॥ तेचापिनिपतंतोऽन्यान्निघ्नंत्येववनस्पतीन् ४१ एवंकोशस्यमहतोयेनराःपरिपंथिनः ॥ तानहत्वानपश्यामिसिद्धिमत्र परंतप ४२ धनेनजयतेलोकाबुभौपरभिमतथा ॥ सत्यंचधर्मवचनंयथानास्त्यधनस्तथा ४३ सर्वोपायैराददीतधनंयज्ञप्रयोजनम् ॥ नतुल्यदोषःस्यादेवंकार्या कार्येषुभारत ४४ नैतौसंभवतोरान्कथंचिदपिपार्थिव ॥ नह्यरण्येषुपश्यामिधनवृद्धानहंकाचित् ४५ यदिदंदृश्यतेवित्तंपृथिव्यामिहकिंचन ॥ ममेदंस्यान्ममेदं स्यादित्येवंकांक्षतेजनः ४६ नचराज्यसमोधर्मःकश्चिदस्तिपरंतप ॥ धर्मःसंशब्दितोराज्ञामापदर्थमतोऽन्यथा ४७ दानेनकर्मणाचान्येतपसाऽन्येतपस्विनः ॥ बुद्ध्यादाक्ष्येणचैवान्येविंदंतिधनसंचयान् ४८ अधनंदुर्बलंप्रादुर्धनेनबलवान्भवेत् ॥ सर्वधनवताप्राप्यंसर्वतरतिकोशवान् ४९ कोशेनधर्मःकामश्चपरलो कस्तथाह्वयम् ॥ तंचधर्मेणलिप्सेतनाधर्मेणकदाचन ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते शतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यांशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ समाप्तंचराजधर्मानुशासनपर्व ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥

मप्यकार्यमन्यकार्यमपिकार्यमवति तत्रविपरीतंनप्रतिपद्येतेतिभावः ४४ एतौधनसंग्रहत्यागावेकास्मिन्पुरुषेनसंभवतः युगपत्तयोर्वृत्तिर्नासिध्यति विरक्तेषुसंग्रहासंभवात् ४५ अन्येषुत्या गासंभवमाह यदिदमिति तस्मादविरक्तत्वाद्राज्ञोधनभेदव्यभेदेतिभावः ४६ ननुकिंपापमूलेनधनेनकिंचितन्मूलेनराज्येनेत्याशंक्याह नचेति अनापद्येवराज्ञोबहुकरादानंपापमूलमापदि तुनतत्तथाभवति । अतोनापापमूलंननापितन्मूलराज्यस्यहेयत्वमपितुधर्महेतुत्वाद्वयंकर्तव्यत्वमेवेत्यर्थः ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादापुराणचतुर्व रवंशावतंसश्रीमोर्विदसुरिसूनोर्नीलकण्ठस्यकृती भारतभाष्यदीपे राजधर्मानुशासनपर्वणि त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्थान्धरिशर्मागंगाधरनीलकण्ठान् ॥ चित्तमग्निसौचशिवंचनत्वाविहृष्यमापन्नतराजधर्मान् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्नप्यायेयायिनआपदिआगतायां प्रजापीडनेनापिकोशंसंपाद्यापदंतरेदित्युक्तं इदानींस्थापिनएवापद्यामतायांपृच्छति क्षीणस्थेत्यादिना । क्षीणस्यधान्यकोशादिसंग्रहरहितस्य । दीर्घपूत्रस्यालसस्य । सानुकोशस्यबंधु क्षयमयादुर्गोद्विहिर्निर्गत्यपुद्धंदातुमसमर्थस्य । परिशंकितवृत्तस्यामात्येषुशंकावतः । यतः श्रुतमंत्रस्य लोकैरितिशेषः अगुप्तमंत्रस्येत्यर्थः १ विमक्तानिशत्रुभिर्विभज्यगृहीतानि पुरराष्ट्राण्यस्य । अतएवनिर्द्रव्यनिचयस्य द्रव्यामावादेवनसंभावितानिआवर्तितानिमित्राण्येनतस्य । मित्रबलहीनत्वादेवमित्राःशत्रुभिर्वशीकृताअमात्यास्य २ परचक्रमभिजातंसंमुखं यस्यपरचक्रेणाभिमृतस्येत्यर्थः । बलीयसाशत्रुणाआपन्नंव्याकुलीकृतंचेतोवस्य ३ बाह्योपायीयविधर्मपूर्वकेअर्थाजनेकुशलस्तर्हिज्ञीघंसंधिःकर्तव्यः । स्वीयपूर्वमुक्तान्ग्रामनगरादीन्तेनाक्रां

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीव्यासंततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्षीणस्मदीर्घसूत्रस्यसानुकोशस्यबंधुषु ॥ परिशंकितवृत्तस्यश्रुतमंत्रस्यभारत १ विमक्तपुरराष्ट्रस्यनिर्द्रव्यनिचयस्यच ॥ असंभावितमित्रस्यमित्रामात्य स्यसर्वशः २ परचक्राभिजातस्यदुर्बलस्यबलीयसा ॥ आपन्नचेतसोब्रह्मिकिकार्यमवाशिष्यते ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ बाह्यश्चेद्विजिगीषुःस्याद्धर्मार्थकुशलः शुचिः ॥ जवेनसंधिकुर्वीतपूर्वभुक्तान्विमोचयेत् ४ योऽधर्मविजिगीषुःस्याद्बलवान्पापनिश्चयः ॥ आत्मनःसन्निरोधेनसंधितेनापिरोचयेत् ५ अपास्यराज धानीवातरेद्रव्येणचापदम् ॥ तद्भावयुक्तोद्रव्याणिजीवन्पुनरुपार्जयेत् ६ यास्तुकोशबलव्यागाच्छक्यास्तर्हितुमापदः ॥ कस्तत्राधिकमात्मानंसंत्यजेदर्थ धर्मवित् ७ अवरोधान्जुगुप्सेतकासपत्नधनेदया ॥ नत्वेवात्माप्रदातव्यःशक्येसत्तिकथंचन ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आभ्यंतरेप्रकुपितेबाह्येचोपनिपी डिते ॥ क्षीणेकोशेश्रुतमंत्रेकिंकार्यमवाशिष्यते ९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ क्षिप्रंवासंधिकामःस्यात्क्षिप्रंवातीक्ष्णविक्रमः ॥ तदापनयनंक्षिप्रमेतावत्सांपरायि कम् १० अनुरक्तेनचेष्टेनहृष्टेनजगतीपतिः ॥ अल्पेनापिहिसैन्येनमहीजयतिभूमिपः ११ हतोवादिवमारोहेद्धत्वावाक्षितिमावसेत् ॥ युद्धेहिसंत्यजन्प्राणान् शक्रस्यैतिसलोकताम् १२ सर्वलोकागमंलुत्वाष्टदुत्वंगंतुमेवच ॥ विश्वासाद्दिनयंकुर्याद्विश्वसेच्चाप्युपायतः १३

तान्क्रमशः ततोमोचयेत्सांप्रैवेत्यर्थः ४ सचेदुष्टात्मातर्हिसंनिरोधेनकतिपयग्रामदानेनापिसंधिमेवकुर्यादित्याह यदिति । अधर्मेतिच्छेदः । अधर्मप्रधानोविजिगीषुरधर्मविजिगीषुः ५ सचेदुष्टत रस्तदाकिंकर्तव्यंतदाह अपास्येति तद्भावयुक्तोराजत्वगुणयुक्तश्चेत् ६ पुष्टमेतुराज्यधनंत्यक्त्वाआत्मानंरक्षेदित्याह यास्त्विति ७ अवरोधान्अंतःपुराणिजुगुप्सेतपलायितुमिच्छेत् तत्राशक्तोते शुश्रुसादुर्बुद्ध्याहोकार्यः तानुपेक्ष्यापिकेवलमात्मानमेवरक्षेदित्यर्थः ८ आभ्यंतरेऽमात्यादोबाह्येदुर्गराष्ट्रादौउपनिपीडितेआक्रांते ९ धर्मिष्ठेबाह्येक्षिप्रंसंधिःअधर्मिष्ठेतृतीक्ष्णःपराक्रमःकर्त व्यः । यदात्वेवंतदाअपनयनंशत्रोर्दूरीकरणंक्षिप्रमेवभवति । अथवासांपरायिकंधर्मयुद्धेनमरणेपरलोकहितंभवति १० विक्रमेपक्षद्वयमपिसंभावितमित्याह द्वाभ्यां अनुरक्तेनेति ११ । १२ यस्मि न्कालेमृदुत्वंगंतुंपुष्टपक्षंत्यक्तं सर्वलोकागमंसर्वस्यलोकस्यप्रसिद्धमागमंशपयापुपायंलुलंमानुदितिबुद्ध्याकृत्वा विश्वासात्विश्वासंप्राप्यविनयंकुर्यात्तदुर्भवेत् । नतुपुष्टमेवहृष्टेनश्रयेत् १३

यथाभ्यन्तरप्रकोपाद्युद्धं कर्तुं मशक्यं । बाह्यप्रकोपात्सामनाशक्यं । तदासाध्या अपचिक्रमिषुर्दुर्गादपक्रान्तुमिच्छुः स्यात् । अपक्रम्य कंचित्कालं देशं च विलंबयित्वा मंत्रेण मंत्रबलेन पुनः पृथ्वीं जेतुमुपक्रमेत् ॥ १४ ॥ इति शांतिप० आप० नीलकंठीये मा० एकविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ह्रीनेत्रमैराज्ञामिति शेषः परमकेसवोपायेन ब्राह्मणारक्षया इत्यस्मिन् १ जघन्ये आपद्बहुले ब्राह्मणभेदेन जीवेदित्यस्य ब्राह्मणं कथं रक्षेदित्यर्थः २ सर्वधनादिकं साध्वर्यसतामये ३ एवं हेतुमुक्त्वा विधेयमाह असाधुभ्य इति संक्रममागमनमार्गं ४ स्थितिपालनधर्मं दातुः पालयितुः देहपालने इत्यस्य रूपं । स्थानभ्रष्टस्य राज्ञो ब्राह्मणपालनार्थं सर्वस्वहरणेऽपि दोषो नास्तीत्यर्थः ५ वर्तुर्निदितुं ६ । ७ प्राकृतं प्राकृतापद्धतौ पयोगिशब्दं । स्वराष्ट्रात्परराष्ट्राच्च कोशसंजनयेन्नृप इति

अपचिक्रमिषुःक्षिप्रं साम्रावापरिसांत्वयन् ॥ विलंघयित्वा मंत्रेण ततः स्वयमुपक्रमेत १४ ॥ इति श्रीम० शां० आपद्धर्मपर्वणि एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ हीने परमकेधर्मे सर्वलोकाभिसंहिते ॥ सर्वस्मिन्दस्युसाहूते पृथिव्यामुपजीवने १ केन सिद्धाह्णो जीवेज्जघन्ये काल आगते ॥ असंत्यजन्पुत्र
पौत्राननुक्रोशात्पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ विज्ञानबलमास्थाय जीवितव्यं तथा गते ॥ सर्वसाध्वर्थमेवेदमसाध्वर्थं न किंचन ३ असाधुभ्यो र्थमादाय साधुभ्यो यः
प्रयच्छति ॥ आत्मानं संक्रमं कृत्वा कृद्धर्मविदेव सः ४ आकांक्षन्नात्मनो राज्ञ्यं राज्ये स्थितिं कोपयन् ॥ अदत्तमेवाददीत दातुर्वित्तं ममेति च ५ विज्ञानबलपूतो यो
वर्तते निर्दितेष्वपि ॥ वृत्तिविज्ञानवान्धीरः कस्तं वा वक्तुमर्हति ६ येषां बलकृता वृत्तिस्तेषां मन्यानरोचते ॥ तेजसाऽभिप्रवर्तते बलवंतो युधिष्ठिर ७ यदैव प्राकृतं शास्त्रं
विशेषेण वर्तते ॥ तदैव मन्यसे देवं मेधावी वाप्यथोत्तरम् ८ ऋत्विक्पुरोहिताचार्या न सल्लतान भि सल्लतान् ॥ न ब्राह्मणान्घातयीत दोषान्प्राप्नोति घातयन् ९ एतस्मै
माणं लोकस्य च क्षुरेतत्सनातनम् ॥ तत्प्रमाणोऽवगाहेत तेन तत्साध्वसाधुवा १० बहवो ग्रामवास्तव्यारोषाहूयुः परस्परम् ॥ न तेषां वचनाद्राजा सत्कुर्याद्घातयीत
वा ११ न वाच्यः परिवादोऽयं न श्रोतव्यः कथंचन ॥ कर्णविधापि घातव्यो प्रस्थेयं चान्यतो भवेत् १२ असतां शीलमेतद्वै परिवादोऽथ पैशुनम् ॥ गुणानामेव वक्तारः
संतः सत्सु नराधिप १३ यथा समधुरौ दम्यौ सुदांतौ साधुवाहिनौ ॥ धुरमुद्यम्य बहतस्तथा वर्तेत वै नृपः १४ यथा यथाऽस्य बहवः सहायाः स्युस्तथाऽपरे ॥ आचारमे
व मन्यंते गरीयो धर्मलक्षणम् १५ अपरे नैव मिच्छंति येषां खलु खितप्रियाः ॥ मात्सर्यादथ बालो भान्नूयुर्वीक्यमीदृशम् १६ आर्षमप्यत्र पश्यंति विकर्मस्थस्य पात
नम् ॥ न तादृक् सद्दृशं किंचित्प्रमाणं दृश्यते क्वचित् १७ देवताश्च विकर्मस्थं पातयंति नराधमम् ॥ व्याजेन विद्वान्वितं हि धर्मात्सपरिहीयते १८

सामान्यशास्त्रमेवापन्नो राजा उपजीवेत् । मेधावी तु तत्रापि योराष्ट्रद्वयस्यापनिकाः कदर्यत्वेन दंढाहस्तादृशेभ्य एवावदीते तत्पुत्रं शास्त्रमभ्यसेत् ८ ऋत्विगिति अत्यन्तापद्यपि ऋत्विगादीन् धनवतोऽपि न घातयति तदनहरणेन न हि स्यादित्यर्थः ९ । १० ग्रामवास्तव्याग्रामवासिनः ११ ऋत्विगादीनां निंदाऽपि न श्रोतव्येत्याह न वाच्य इति १२ । १३ । १४ । १५ अपरे इति पूर्व ऋत्विगादीनामदंडनं शंखेन लिखितस्य भ्रातुरपि हस्तच्छेदः कृतस्तादृशधर्मपराः इदमपि वाक्यं मात्सर्यादिना न ब्रूयात् धर्मेण तु ब्रूयादिवैत्यपरे इच्छन्ति १६ आर्षं 'गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पद्यं प्रति पन्नस्य कार्यमवतिशासनम्' इति तादृक् विकर्मस्थं न पातयेदित्येवं कृत्वा १७ स्वमतमाह देवता इति देवमेवापि ऋत्विगादिदंडयति । राजा तु तत्रोद्दीप्तीति वेतिमावः १८

सर्वतःसर्वात्मनासत्कृतःआहतःश्रौतोधर्मः । सद्भिर्मेन्वादिभिःसत्कृतःस्मार्तधर्मः । भूतिप्रवरकारणैःभूतिप्रवराहश्वराःकारणानिपारंपर्यागतानि कुलदेशग्रामादिपरिगृहीतानितैरपिनिमित्तैः
सत्कृतःमन्वादिभिरनुक्तोऽपिशिशैराहतइत्यर्थः । हेतुत्रयभावेऽपिस्वयंचयोधर्मत्वेननिश्चितः । एवंचतुर्भिःकारणैर्धर्मःसिध्यति नतदनुमतिर्कस्त्विगादीनादंडेदृश्यतइतिभावः १९ चत्वारो गुणाः
आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तादंडनीतिश्चेतिषण्णामविरुद्धश्चतुर्गुणसंपन्नः २० पदंभूमौनिहितंपदेस्थानं लक्षेक्षयेत् नयेत्अन्यान्प्रापयेत् युक्तयेतिशेषः २१ । २२ ॥ इतिशां०आप०नी०भार०द्वात्रिं

सर्वतःसल्लतःसद्भिर्भूतिप्रवरकारणैः ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातोयोधर्मस्तन्व्यवस्यति १९ यश्चतुर्गुणसंपन्नधर्मब्रूयात्सधर्मवित् ॥ अहेरिविधिधर्मस्यपददुःखंगवेषितुम्
२० यथासृगस्थविद्धस्यपदमेकपदंनयेत् ॥ लक्षेदुधिरलेपेनतथाधर्मपदंनयेत् २१ यथासद्भिर्विनीतेनयथागंतव्यमित्युत ॥ राजर्षीणांवृत्तमेतदेवंगच्छयुधिष्ठिर
२२ ॥ इतिश्रीमहाभरतेशां० आप० राजर्षिवृत्तनामद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ भीष्मउवाच ॥ स्वराष्ट्रात्परराष्ट्राच्चकोशंसंजनयेन्नृपः ॥ कोशा
द्विधर्मःकौतेयराज्यमूलंचवर्धते १ तस्मात्संजनयेत्कोशंसल्लत्यपरिपालयेत् ॥ परिपाल्यानुतनुयादेषधर्मःसनातनः २ नकोशःशुद्धशौचेननष्टशंसेनजातुचित् ॥
मध्यमंपदमास्थायकोशसंग्रहणंचरेत् ३ अवलस्यकुतःकोशोह्यकोशस्यकुतोवलम् ॥ अवलस्यकुतोराज्यमराज्ञःश्रीर्भवेत्कुतः ४ उच्चैर्वृत्तेःश्रियोहानिर्यथैवमरणं
तथा ॥ तस्मात्कोशंवलंमित्रमथराजाविवर्धयेत् ५ हीनकोशंहिराजानमवजानंतिमानवाः ॥ नचास्याल्पेनतुष्यंतिकार्यमप्युत्सहंतिच ६ श्रियोहिकारणाद्राजा
सक्तियांलभतेपराम् ॥ सास्यगूहतिपापानिवासोगृह्यमिवास्त्रियाः ७ ऋद्धिमस्यानुतप्यंतेपुराविप्रकृतानराः ॥ शालावृकाइवाजस्रंजिघांसुमेवविदति ८ ईदृश
स्यकुतोराज्ञःसुखंभवतिभारत ॥ उद्यच्छेदेवननमेदुद्यमोह्येवपौरुषम् ९ अथापर्वणिभज्येतननमेतेहवस्यचित् ॥ अथारण्यंसमाश्रित्यचरेन्मृगगणैःसह १०
नत्वेवोज्झितमर्यादैर्दस्युभिःसहितश्चरेत् ॥ दस्यूनांसुलभासेनारौद्रकर्मसुभारत ११ एकांततोह्यमर्यादात्सर्वोप्युद्विजतेजनः ॥ दस्यवोप्यभिशंकंतेनिरनुकोश
कारिणः १२ स्थापयेदेवमर्यादांजनचित्तप्रसादिनीम् ॥ अल्पेप्यर्थेचमर्यादालोकेभवतिपूजिता १३ नायंलोकोऽस्तिनपरइतिव्यवसितोजनः ॥ नालंगंतुंहि
विश्वासंनास्तिकेभयशंकिते १४ यथासद्भिःपरादानमहिंसादस्युभिःकृता ॥ अनुरज्यंतिसूतानिसमर्यादेपुदस्युषु १५ अयुद्धचमानस्यवधोदारामर्षःकृतघ्न
ता ॥ ब्रह्मवित्तस्यचादानंनिःशेषकरणंतथा १६

शब्दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ स्वराष्ट्रादिति राजधर्मातेउक्तस्यापन्नस्यथायिनउक्तास्थितिदृष्टीकर्तुमयमध्यायः १ अनुतनुयादनुगृह्णीयात् २।३।४ उच्चैर्दत्तेःमहतः
५ कार्यमपिकर्तुनोत्सहन्ति ६।७ विप्रकृताःकृतविरोधाः शालावृकवज्जिघांसुमेनमेवविदन्तिआश्रयंतिकपटेनहंतुं प्राप्स्यर्थस्यविदतेरूपं आपोवचनव्यत्ययः ८।९।१० दस्युभिःदस्युमा
यैरमात्यैः अत्यन्तापन्नस्यवनस्यादस्यवोऽपिकार्यकरादित्याह दस्यूनामिति ११ तेष्वपिस्त्येनमाद्वेनचस्येयमित्याह एकांततइति १२।१३ जनःप्राकृतः अलंपर्याप्तियुक्तमित्यर्थः १४ सद्भिर्द
स्युभिःपरादानंवरस्वहरणमपिकृतंअर्हिताभवति तथावक्ष्येइतिशेषः १५ तदेवाह अयुष्यमानस्येति निःशेषकरणंस्वहरणं १६

स्त्रियाः कन्यायाः मोषश्चैव दारामपस्यप्रागुक्तेः पतिस्थानं प्रामादीनाकृत्य तत्पतिस्थेनावस्थानं जात्यन्ति कपरवृत्तिनिरोधात् संश्लेषं सद्योऽविमामेव पूर्णं १७ येमानवाः निःशेषीकृतास्तेऽस्यव
स्योर्विश्वासावाभिसंदधते दस्युना सह विश्वासः कर्तव्य इति व्यवस्यति ततश्च विश्वासे जाते दस्योः स्थानादिकमुपलभ्य अशेषं दस्योरपि निःशेषं धनसंतानादिकं कुर्वति १८ यस्मादेवं तस्मात्सशेष
मेव परलुपनं कर्तव्यं १९ यो यथा करोति तथैव प्रजाः कुर्वतीत्याह सशेषेति २० ॥ इति श्रौतिपर्वणि आ० नीलकंठीये भा० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति प्रत्यक्षो
दुःखस्य कारणं सर्वस्वादानमपि दुःखस्य कारणं स्तेयमपि धर्मः १ तस्माद्यथा धनं स्नात्वा कथमपि धर्मविचारेणादृष्टं सुखं श्रयो न कर्तव्यः धर्मयापना धर्मोपदेशः परोक्षो दृष्टफलस्याभावाद विश्वास्य

श्री. आ. १५

अ०

॥ १३४ ॥

स्त्रियामोषः पतिस्थानं दस्युष्वेतद्विगर्हितम् ॥ संश्लेषं परस्त्रीभिर्दस्युरेतानि वर्जयेत् १७ अभिसंदधते ये च विश्वासायास्यमानवाः ॥ अशेषमेवोपलभ्य कुर्वती
ति विनिश्चयः १८ तस्मात्सशेषं कर्तव्यं स्वाधीनमपि दस्युभिः ॥ न बलस्थोऽहमस्मीति नृशंसानि समाचरेत् १९ सशेषकारिणस्तत्र शेषं पश्यति सर्वशः ॥ निः
शेषकारिणो नित्यं निःशेषकरणाद्भयम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्र धर्मानुवचनं कीर्तयति पुराविदः ॥ प्रत्यक्षविवधमार्थैश्च त्रिषस्य विजानतः १ तत्र न व्यवधातव्यं परोक्षधर्मयापना ॥ अधर्मो धर्म इत्येतद्यथा कपदं तथा २
धर्मो धर्मफले जातु दर्शे हनकश्चन ॥ बुभूषेद्वलमेवैतत्सर्वं बलवतो वशे ३ श्रियो बलममात्यांश्च बलवानिह विंदति ॥ यो ह्यनाढ्यः स पतितस्तदुच्छिष्टं यदल्पकम् ४
यत्पथं बलवति न किंचित्क्रियते भयात् ॥ उभौ सत्याधिकारस्तौ त्रायेते महतो भयात् ५ अतिधर्माद्वलमन्ये बलधर्मः प्रवर्तते ॥ बले प्रतिष्ठितो धर्मो धरण्यामिव जं
गमम् ६ धूमो वायोरिव वशे बलधर्मोऽनुवर्तते ॥ अनीश्वरो बले धर्मोऽनुवर्तते ७ वशे बलवतां धर्मः सुखं भोगवतामिव ॥ नास्त्यसाध्यं बलवतां सर्वं बलवतां
शुचि ८ दुराचारः क्षीय बलः परित्राणं न गच्छति ॥ अथ तस्माद्विजते सर्वो लोको वृकादिव ९ अपध्वस्तो ह्यवमतो दुःखं जीवति जीवितम् ॥ जीवितं यदपकुप्यं यथै
व मरणं तथा १० यदेवमाहुः पापेन चारित्रेण विवर्जितः ॥ सुभृशं ताप्यते नैव वाक्शल्येन परिक्षतः ११ अत्रेति दुराचार्याः पापस्य परिमोक्षणे ॥ त्रयीविद्याम
वेक्षेत तथोपासीत वैद्विजान १२ प्रसादयेच्च क्षुपाचवाचाचाप्यथ कर्मणा ॥ महामनाश्चापि भवेद्विवेचनमहाकुले १३ इत्यस्मीति वदेदं परेषां कीर्तयेद्गुणान् ॥ ज
पे बुदकशीलः स्यात्पेशलो नातिजल्पकः १४ ब्रह्मक्षत्रं संप्राविशेद्बहुलत्वात्सदुष्करम् ॥ उच्यमानो हिलोके न बहुलतदचितयन् १५

इत्यर्थः कपदं यथा तथेदं किमिदं भूमौ कस्यपदं उत शुनः उत चित्रव्याघ्रस्येत्येवं विचारो व्यवस्तथाऽयं धर्मोऽधर्मो वेति विचारोऽपि २ धर्मेति अदृष्टदृष्टलौ धर्मो धर्मो वापस्य । 'विद्यामिजनमित्राणि
बुद्धिस्तत्त्वमानि च ॥ तपः सहायवीर्याणि देवं वदशर्मबलम्' इति विशालोक्तं दशविधं बलमेवाश्रयेदित्यर्थः १ श्रियो धनानि बलं विंदति बलवांश्चामात्यादीन् विंदत्यतः श्रीरिव सर्वमूलं तद्वाहितं पवति
सोमत्वधर्मकारित्यर्थमात्रमिदं आततायि श्रोत्रियस्मृतिवत् २ बलवति बहु अपथं दृष्ट्वाऽपि भयात्स न किंचित्क्रियते पतितोऽयमिति न बहिः क्रियते उभौ बलधर्मौ ५ अनयोर्मध्ये बलमेव श्रेय इत्याह अती
ति ६ । ७ । ८ । ९ अपध्वस्तः ऐश्वर्याच्छ्रुतः अपकुप्यं निवर्तितं १० बलितस्य को वा धर्म इति शेषः ताप्यतापयित्वा परिक्षतः क्रियत इति शेषः ११ अत्र धर्मेण धनार्जनं कृतं सति १२ । १३ । १४ । १५

॥ २ ॥

१६ । १७ ॥ इति श्रौतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ननु प्रक्षालनादिपंकस्य दूरादस्पृशन्नं वरम्
इति न्यायेन दस्युर्कथं वराज्ञानं कर्तव्यं कृतंऽपि प्रायश्चित्तकालावधि जीवनानियमावंतरामरणे सत्यं क्षयं नरकप्राप्तिरित्याशंक्य दस्युनामपि स्वर्गोऽस्तीत्याह अत्रापीत्यादिना प्रेत्यभावे मरणेन न
अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ सुखं च चित्रं भुंजीत कृते नैकेन गोपयेत् १६ लोके चलमते पूजां परत्रेह महत्फलम् १७ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० आप०
चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा दस्युः समर्यादः प्रेत्यभावेन न श्यति १ प्रहर्ता म
तिमात्रशूरः श्रुतवान् सुदृशं सवान् ॥ रक्षन्नाश्रमिणां धर्मं ब्रह्मण्यो गुरुपूजकः २ निषाद्या क्षत्रियाज्जातः क्षत्रधर्मानुपालकः ॥ कायव्योनामनैषादिर्दस्युत्वात्सिद्धि
माप्तवान् ३ अरण्ये सायं पूर्वाह्ने मृगयूथप्रकोपिता ॥ विधिशोभनजातीनां नैषादानां च कोविदः ४ सर्वकालप्रदेशज्ञः पारियात्रचरः सदा ॥ धर्मज्ञः सर्वभू
तानाममोघे पुष्टं दायुधः ५ अप्यनेकशतसिनामेक एव जिगायसः ॥ स वृद्धावंधवधिरौ महारण्येऽभ्यपूजयत् ६ मधुमांसैर्मूलफलैरन्नैरुच्चावचैरपि ॥ सत्त
त्यभोजयामासमान्यान्परिचचार च ७ आरण्यकान् प्रव्रजितान् ब्राह्मणान्परिपूजयन् ॥ अपितेभ्यो मृगान् हत्वा निनाय सततं वने ८ येऽस्मान्न प्रतिगृह्णन्ति
दस्युभोजनशंकया ॥ तेषामासज्यगेहेषु कल्यणवसगच्छति ९ बहुनिचसहस्राणि ग्रामानि त्वेऽभिविरे ॥ निर्मर्यादानि दस्यूनां निरनुक्रोशवर्तिनाम् १०
॥ दस्यव ऊचुः ॥ सुहृदं देशकालज्ञः प्राज्ञः शूरो दृढव्रतः ॥ ग्रामणीर्भवन्मुख्यः सर्वेषामेव संगतः ११ यथा यथा वक्ष्यसि नः करिष्यामस्तथा तथा ॥ पाल
यास्मान्यथान्यायं यथामातायथापिता १२ ॥ कायव्य उवाच ॥ मावधीस्त्वं स्त्रियं भिरुमांशिशुं मातपस्विनम् ॥ नायुध्यमानो हंतव्यो न च ग्राह्या बलात्स्त्रि
यः १३ सर्वथा स्त्री न हंतव्या सर्वसत्त्वे पुकेनचित् ॥ नित्यं तु ब्राह्मणे स्वस्ति योद्धव्यं च तदर्थतः १४ सत्यं च नापि हर्तव्यं सारविघ्नं च माकृथाः ॥ पूज्यं ते यत्र देवाश्चापि
तरोऽतिथयस्तथा १५ सर्वभूतेष्वपि च वै ब्राह्मणो मोक्षमहंति ॥ कार्यां चोपचितिस्तेषां सर्वस्वेनापिया भवेत् १६ यस्य ह्येते संप्रकृष्टा मंत्रयंति पराभवम् ॥ न तस्य
त्रिपुलोके पुत्रा ता भवति कश्चन १७ यो ब्राह्मणान्परिवदेद्दिनां चापि रोचयेत् ॥ सूर्योदय इव ध्वाते ध्रुवं तस्य पराभवः १८ इहैव फलमाप्तिः प्रत्याकांक्षेत सर्वशः ॥
ये येनान्प्रदास्यंति तांस्तान्स्तेनाभियास्यसि १९ शिष्टार्थविहितो दंडो न वृद्धार्थं विनिश्चयः ॥ ये च शिष्टान्प्रबाधंते दंडस्तेषां वधः स्मृतः २० ये च राष्ट्रोपरोधे
न वृद्धिं कुर्वन्ति केचन ॥ तदैव तेऽनुमार्यंते कुणपेठमयो यथा २१ येषु न धर्मशास्त्रेण वर्तेरान्नेह दस्यवः ॥ अपिते दस्यवो भूत्वा क्षिप्रं सिद्धिमवाप्नुयुः २२

इति न निरयं प्राप्नोति १ । २ । ३ । ४ पारियात्रः पर्वतविशेषः ५ वृद्धौ मातापितरौ ६ । ७ । ८ आसज्यं कृत्वा विधाय कल्ये प्रातः ९ वविरेतमिति शेषः १० । ११ । १२ मावधीस्त्वमित्ये
कवचनं गणाभिप्रायेण १३ स्वस्ति कल्याणं चितनीयं १४ सारो विवाहादिकार्थं ब्रह्मविघ्नं माकृथाः १५ उपचितिर्दृष्टिः १६ । १७ ध्वाते ध्वातस्य १८ ये येवणिजः नः अस्मभ्यं १९ शिष्टार्थं दु
ष्टानां शासनार्थम् २० कुणपेठमयो यथा दुःखवत्त्वात्सद्यो मार्यंते एवंतेऽपि वक्ष्यामि इत्यर्थः २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ॥ अत्रगाथाइति १ । २ । ३ औषधीश्चिह्नत्वातामि
रिषनीकृतामिभोग्यावीद्यायाः दुष्टानर्हिंसित्वासाधून्पालयेदितिभावः ३ । १ । ६ द्वितीयाउपमा शुक्रजीवाःबन्नीसंज्ञाः उद्भिद्यमुवेजायतेइत्युद्भिजाःपिपीलिकादयोयथाशनेदूरमपिगच्छन्त्ये
भीष्मउवाच ॥ तेसर्वमेवानुचकुःकायव्यस्यानुशासनम् ॥ वृद्धिचलेभिरेसर्वेपापेभ्यश्चाप्युपारमम् २३ कायव्यःकर्मणातेनमहर्तासिद्धिमाप्तवान् ॥ साधूनामा
चरन्नेमंदस्यूनपापात्रिवर्तयन् २४ इदंकायव्यचरितंयोनित्यमनुचितयेत् ॥ नारण्येभ्योहिभूतेभ्योभयंप्राप्नोतिकिंचन २५ नभयंतस्यभूतेभ्यःसर्वेभ्यश्चैवभा
रत ॥ नासतोविद्यतेराजनसह्यरण्येपुगोपतिः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिकायव्यचरितेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ अत्रगाथाब्रह्मगीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ येनमार्गेणराजवैकोशंसंजयनयत्युत १ नधनंयज्ञशीलानांहार्यदेवस्वमेवच ॥ दस्यूनांनिष्क्रियाणांच
क्षत्रियोहर्तुमर्हति २ इमाःप्रजाःक्षत्रियाणाराज्यभोगाश्चमारत ॥ धनंहिक्षत्रियस्यैवद्वितीयस्यनविद्यते ३ तदस्यस्याद्वलार्थंवाधनंयज्ञार्थमेवच ॥ अभोग्यश्चौष
धीश्छित्वाभोग्याएवपचंत्युत ४ योवैनदेवान्नपितृन्मर्त्यान्हविषाऽर्चति ॥ अनर्थकंधनंतत्रप्रादुर्धर्मविदोजनाः ५ हरेतद्रविणंराजनधार्मिकःपृथिवीपतिः ॥ ततः
प्रीणयतेलोकंनशोकंतद्विधंनृपः ६ असाधुभ्योर्धमादायसाधुभ्योयःप्रयच्छति ॥ आत्मानंसंक्रमंलुत्वालुत्तमधर्मविदेवसः ७ तथातथाजयल्लोकानशक्त्याचैवयथा
यथा ॥ उद्भिज्जाजंतवोयद्रच्छुक्रजीवायथायथा ८ अनिमित्तात्संभवतितथाऽयज्ञःप्रजायते ९ यथैवदंशमशकंयथाचांडापिपीलिकम् ॥ सैववृत्तिरयज्ञेषुयथाधर्मो
विधीयते १० यथाह्यकस्माद्भवतिभूमौपांसुर्विलोलितः ॥ तथैवहभवेद्धर्मःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरस्तथा ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिषट्त्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अनागतविधाताचप्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेवसुखमेधेतेदीर्घसूत्राविनश्यति १ अत्रैवचेदमव्यग्रं
शृणुष्याख्यानमुत्तमम् ॥ दीर्घसूत्रमुपाश्रित्यकार्याकार्यविनिश्चये २ नातिगाधेजलाधारेसुहृदःकुशलास्त्रयः ॥ प्रभूतमत्स्येकौतेयबभूवुःसहचारिणः ३ तत्रैको
दीर्घकालज्ञउत्पन्नप्रतिभोऽपरः ॥ दीर्घसूत्रश्चतत्रैकस्त्रयाणांसहचारिणाम् ४ कदाचित्तंजलस्थायंमत्स्यबंधाःसमंततः ॥ निस्त्रावयामासुरथोनिम्रेषुविविधैर्मुखैः ५
प्रक्षीयमाणंतद्वज्रजलस्थायंभयागमे ॥ अब्रवीद्दीर्घदर्शीतुतावुमौसुहृदौतदा ६ इयमापत्समुत्पन्नासर्वेषांसलिलौकसाम् ॥ शीघ्रमन्यत्रगच्छामःपंथायावन्नदुष्य
ति ७ अनागतमनर्थहिसुनयैर्यःप्रवाधयेत् ॥ सनसंशयमाप्नोतिरोचतांभोव्रजामहे ८

वंपरलोकमाक्रमेत् ७ । ८ अयज्ञइतिच्छेदः ९ सैव यथादंशाद्यागवादिभ्योऽभोक्ष्यते एवंप्रादुर्धर्ममितिभावः १० विलोलितः शिलायांशिलयापिष्टःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरश्चभव
त्येवंधर्मोऽपि ११ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ अनागतेति १ । २ । ३ सहचारिणोऽन्येभ्योसन्निवि
शेषः ४ जलस्यायंजुद्रजलाशयं निम्रेषुप्रदेशेषु विविधैर्मुखैर्जलनिर्गमनमार्गैर्निस्त्रावयामासुः ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० श्रुत्वातयोर्वचनेइतिशेषः तेनरेचनमार्गेणसलिलाशयंजलाशयांतरम् ११ योगैर्जलस्याकुलीकरणादिभिरुपायैः १२ । १३ उद्यानेग्रयनेएतेषांग्रथितानांमत्स्यानामंतरंप्रविश्यास्वि
तः १४ गृह्यमिति तदुद्यानंग्रयनसूत्रंगृह्यंगृह्यतीतिगृह्यंभूषणंमुखेनावलंब्यावस्थितंतंमत्स्यंतेमत्स्यवेधाःगृहीत्वासर्वानेवग्रथितान्बिदुः सचमत्स्यतवैवगृहीतवदेवतत्रास्तेइतिशेषः १५ । १६

दीर्घसूत्रस्तुयस्तत्रसोऽब्रवीत्सम्यगुच्यते ॥ नतुकार्यात्परातावदितिमेनिश्चितामतिः ९ अथसंप्रतिपत्तिज्ञःप्राब्रवीद्दीर्घदर्शनम् ॥ प्राप्तेकालेनमेकिंचिन्यायतःप
रिहास्यते १० एवंश्रुत्वानिराक्रम्यदीर्घदर्शमिहामतिः ॥ जगामस्रोतसातेनगंभीरंसलिलाशयम् ११ ततःप्रसृततोयंतंप्रसमीक्ष्यजलाशयम् ॥ बंधुर्विविधैर्यो
गैर्मत्स्यान्मत्स्योपजीविनः १२ विलोड्यमानेतस्मिंस्तुसुततोयेजलाशये ॥ अगच्छद्वंनंतत्रदीर्घसूत्रःसहापरैः १३ उद्यानेक्रियमाणेतुमत्स्यानांतत्ररज्जुभिः ॥
प्रविश्यांतरमेतेषांस्थितःसंप्रतिपत्तिमान् १४ गृह्यमेवतदुद्यानंगृहीत्वातंतथैवसः ॥ सर्वानेवचतांस्तत्रतेविदुर्ग्रथितानिति १५ ततःप्रक्षाल्यमानेषुमत्स्येषुविपु
लेजले ॥ मुक्त्वा रज्जुं प्रमुक्तोऽसौ शीघ्रं संप्रतिपत्तिमान् १६ दीर्घसूत्रस्तुमंदात्माहीनउद्धिरचेतनः ॥ मरणंप्राप्तवान्मूढोयथैवोपहतेंद्रियः १७ एवंप्राप्ततमंकालंयो
मोहान्नावबुद्धयते ॥ सविनश्यातिवैक्षिप्रं दीर्घसूत्रोयथाज्ञपः १८ आदौनकुरुतेश्रेयःकुशलोऽस्मीतियःपुमान् ॥ ससंशयमवाप्नोति यथा संप्रतिपत्तिमान् १९ अ
नागतविधाताचप्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेवसुखमेधेतेदीर्घसूत्रोविनश्यति २० काष्ठाकलासुहृताश्चदिवा रात्रिस्तथा लवाः ॥ मासाः पक्षाः षड्विंशतवः कल्पः संव
त्सरास्तथा २१ पृथिवीदेशइत्युक्तःकालःसचनदृश्यते ॥ अभिप्रेतार्थसिद्धयर्थं ध्यायतेयच्चततथा २२ एतौ धर्मार्थशास्त्रेषु मोक्षशास्त्रेषु चार्थभिः ॥ प्रधानावितिनि
दिष्टौ कामेचाभिमतौ नृणाम् २३ परीक्ष्य करीयुक्तश्च स सम्यगुपपादयेत् ॥ देशकालावभिप्रेतौ ताभ्यां फलमवाप्नुयात् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्ध
र्मपर्वणिशाकुलोपाख्यानेसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वत्र बुद्धिः कथिता श्रेष्ठा ते भरतर्षभ ॥ अनागता तथोत्पन्ना दी
र्घसूत्रा विनाशिनी १ तदिच्छामितदा श्रोतुं उद्धिते भरतर्षभ ॥ यथाराजनमुद्येत शत्रुभिः परिवारितः २ धर्मार्थकुशलो राजा धर्मशास्त्रविशारदः ॥ पृच्छामित्वा कुरु
श्रेष्ठ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ शत्रुभिर्वहुभिर्ग्रस्तो यथा वर्तेत पार्थिवः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वमेव यथाविधि ४ विषमस्थां हि राजानं शत्रवः परिपंथिनः ॥
बहुवोप्येकमुद्धतं यतं ते पूर्वतापिताः ५ सर्वत्र प्रार्थ्यमानेन दुर्बलेन महाबलैः ॥ एकेनैवा सहायेन शक्यं स्थातुं भवेत्कथम् ६ कथं मित्रमरिचापि विंदते भरतर्षभ ॥
चेष्टितव्यं कथंचान्न शत्रोर्मित्रस्य चांतरे ७

१७ । १८ । १९ । २० काष्ठेति कालस्य देशस्य च सुष्ठु मतां अवहितो जानीयादिति श्लोकद्वयार्थः

११ । १२ एतौ दीर्घदर्शिनो संप्रतिपत्तिमंतौ १३ ताभ्यां पंचमी तदपेक्षया अपि परीक्ष्य करीयुक्तश्च त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये
भारतमावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ॥ सर्वत्रेति १ । २ । ३ । ४ उद्धतं मुग्धं लयितम् ५ सर्वत्र सर्वदिग्स्थैः प्रार्थ्यमानेन ग्रसितुमिति शेषः ६ । ७

८ प्राकृतकृत्रिममित्रयोर्ध्वेकेनसंधिः कर्तव्यः केनवावेरम् ९। १०। ११। १२। १३। १४ व्यवस्यनिश्चित्य १५। १६। १७ अत्रपूर्वश्लोकोक्तं १८। १९। २०। २१। २२
 प्रज्ञातलक्षणे मित्रतथैवामित्रतांगते ॥ कथंतुपुरुषः कुर्यात्तत्त्वाकिंवासुखीभवेत् ८ विग्रहंकेनवाकुर्यात्संधिवाकेनयोजयेत् ॥ कथंवाशत्रुमध्यस्थोवर्तेतबलवानपि ९
 एतद्वैसर्वकृत्यानांपरं कृत्यं परंतप ॥ नैतस्यकश्चिद्वक्तास्ति श्रोतावाऽपि सुदुर्लभः १० ऋतेशांतनवाद्भीष्मासत्यसंधाजितेन्द्रियात् ॥ तदन्विष्यमहाभागसर्वमे
 तद्रवीहिमे ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्रुयुधिष्ठिरसुखोदयः ॥ शृणुमेपुत्रकात्स्न्येनगुह्यमापत्सुभारत १२ अमित्रोमित्रतांयाति मित्रंचापिप्रदु
 ष्यति ॥ सामर्थ्ययोगात्कार्याणामनित्यावैसदागतिः १३ तस्माद्विश्वसितव्यंचविग्रहंचसमाचरेत् ॥ देशंकालंचविज्ञायकार्याकार्यविनिश्चये १४ संधातव्यंबुधैर्नि
 त्यंव्यवस्यचदितार्थिभिः ॥ अमित्रैरपिसंधेयंप्राणारक्ष्याहिभारत १५ योह्यमित्रैर्नरोनित्यंनसंदध्यादपंडितः ॥ नसोऽर्थप्राप्नुयात्किंचित्फलान्यपिचभारत १६
 यस्त्वमित्रेणसंदध्यान्मित्रेणचविरुद्धयते ॥ अर्थयुक्तिसमालोक्यसुमहर्द्धिदतेफलम् १७ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ मार्जारस्यचसंवादंन्यग्रोधे
 मूषिकस्यच १८ वनेमहतिकस्मिंश्चिद्व्यग्रोधःसुमहानभूत् ॥ लताजालपरिच्छन्नानानाद्विजगणान्वितः १९ स्कंधवान्मेघसंकाशः शीतच्छायोमनोरमः ॥ अ
 रण्यमभितोजातः सतुव्यालमृगाकुलः २० तस्यमूलंसमाश्रित्यकृत्वाशतमुखंबिलम् ॥ वसतिस्ममहाप्राज्ञः पलितोनाममूषिकः २१ शाखांतस्यसमाश्रित्यव
 सतिस्सुखंपुरा ॥ लोमशोनाममार्जारः पक्षिसंधातस्मादकः २२ तत्रुचागत्यचांडालोह्यरण्येकृतकेतनः ॥ प्रयोजयतिचोन्माथंनित्यमस्तंगतेरवौ २३ तत्र
 स्नायुमयानपाशान्यथावत्संविधायसः ॥ गृहंगत्वासुखंशेतेप्रभातामेतिशर्वरीम् २४ तत्रस्मनित्यंबध्यंतेनक्तंबहुविधामृगाः ॥ कदाचिदत्रमार्जारस्त्वप्रमतोव्यव
 ध्यत २५ तस्मिन्बद्धेमहाप्राणेशत्रौनित्याततायिनि ॥ तंकाळंपलितोज्ञात्वाप्रचचारसुनिर्भयः २६ तेनानुचरतातस्मिन्वनेविश्वस्तचारिणा ॥ भक्ष्यंमृगय
 माणेनचिराद्दृष्टं तदामिषम् २७ सतमुन्माथमारुह्यतदामिषमभक्षयत् २८ तस्योपरिसपन्नस्यबद्धस्यमनसाहसन् ॥ आमिषेतुप्रसक्तः सकदाचिदवलोकयन्
 २९ अपश्यदपरंधोरमात्मनःशत्रुमागतम् ॥ शरप्रसूनसंकाशंमहीविवरशायिनम् ३० नकुलंहरिणंनामचपलंताम्रलोचनम् ॥ तेनमूषिकगंधेनत्वरमाणमुपा
 गतम् ३१ भक्ष्यार्थंसंलिहानंतंभूमावूर्ध्वमुखंस्थितम् ॥ शाखागतमरिंचान्यमपश्यत्कोटरालयम् ३२ उलूकंचंद्रकंनामतीक्ष्णतुंडक्षपाचरम् ॥ गतस्यविषयं
 तत्रनकुलोलूकयोस्तथा ३३ अथास्यासीदियंचितातत्प्राप्यसुमहद्भयम् ॥ आपद्यस्यांसुकृष्टायांमरणेप्रत्युपस्थिते ३४ समंताद्भयउत्पन्नेकथंकार्यंहिते
 पिणा ॥ सतथासर्वतोरुद्धः सर्वत्रभयदर्शनः ३५ अभवद्भयसंततश्चक्रेचपरमांमतिम् ॥ आपद्दिनाशमूषिष्ठंगतैः कार्यंहिजीवितम् ३६
 उन्माथंकृत्यंअपशुमृगपक्षिवंधनम् २१। २४। २५ पलितोमूषिकः २६। २७ तदामिषंतस्यउन्माथेधृतमामिषम् २८ सपन्नस्यसपन्नंबद्धमनाहस्य २९ शरस्तृणविशेषस्तत्प्रसूनंपुष्पं ३०
 ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ गतैरापन्नतैर्जीवितमापद्दिनाशेनमूषिष्ठंगतैः कार्यं ३६

स्पष्टोऽध्यायशेषः १७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०

समंतात्संशयात्सैषातस्मादापदुपस्थिता ॥ गतंमांसहसाभूमिनकुलोभक्षयिष्यति ३७ उलूकश्चेहतिष्ठंतंमार्जारःपाशसंक्षयात् ॥ नत्वेवास्माद्विधःप्राज्ञःसंमोहं
 गंतुमर्हति ३८ करिष्येजीवितेयत्नंयावदुक्त्याप्रतिग्रहात् ॥ नहिबुद्धयान्वितःप्राज्ञोनीतिशास्त्रविशारदः ३९ निमज्जत्यापदंप्राप्यमहतींदारुणामपि ४० नख
 न्यामिहमार्जाराद्वर्तिपश्यामिसंप्रतम् ॥ विषमस्थोह्ययंशत्रुःकृत्यंचास्यमहन्मया ४१ जीवितार्थिकथंत्वद्यशत्रुभिःप्रार्थितस्त्रिभिः ॥ तस्मादेनमहंशत्रुमार्जा
 रंसंश्रयामिवे ४२ नीतिशास्त्रंसमाश्रित्यहितमस्योपवर्णये ॥ येनेमंशत्रुसंधातंमतिपूर्वेणवंचये ४३ जयमत्यंतशत्रुर्मेवेषम्यंपरमंगतः ॥ भूदोग्राहयितुंस्वार्थंसं
 गत्यायदिशक्यते ४४ कदाचिद्व्यसनंप्राप्यसंधिकुर्यान्मयासह ॥ बलिनासन्निष्ठस्यशत्रोरपिपरिग्रहः ४५ कार्यइत्याहुराचार्याविषमेजीवितार्थिना ॥ श्रेष्ठो
 हिपंडितःशत्रुर्नचमित्रमपंडितः ४६ ममत्वमित्रमार्जारजीवितंसंप्रतिष्ठितम् ॥ हंतास्मैसंप्रवक्ष्यामिहेतुमात्माभिरक्षणे ४७ अपीदानीमयंशत्रुःसंगत्यापंडितो
 भवेत् ॥ एवंविचितयामासमूषिकःशत्रुचेष्टितम् ४८ ततोऽर्थगतितत्त्वज्ञःसंधिविग्रहकालवित ॥ सांत्वपूर्वमिदंवाक्यंमार्जारंमूषिकोऽब्रवीत् ४९ सौहृदेनाभि
 भाषेत्वांकच्चिन्मार्जारजीवसि ॥ जीवितंहितवेच्छामिश्रेयःसाधारणंहिनौ ५० नतेसौम्यभयंकार्यंजीविष्यसियथासुखम् ॥ अहंत्वामुद्धरिष्यामियदिमानजिघां
 ससि ५१ अस्तिकश्चिदुपायोऽत्रदुष्करःप्रतिभातिमे ॥ येनशक्यस्त्वयामोक्षःप्राप्तुंश्रेयस्तथामया ५२ मयाप्युपायोऽष्टोऽयंविचार्यमतिमात्मनः ॥ आत्मार्यं
 चत्वदर्थंचश्रेयःसाधारणंहिनौ ५३ इदंहिनकुलोलूकंपापबुद्ध्याऽभिसंस्थितम् नधर्षयतिमार्जारतेनमेस्वस्तिताम्रतम् ५४ कूजंश्वपलनेत्रोयंकौशिकोमानिरी
 क्षते ॥ नगशाखाग्रःपापस्तस्याहंभृशमुद्विजे ५५ सतांसातपदंमैत्रंससखामेऽसिपंडितः ॥ सांवास्यकंकरिष्यामिनास्तितेभयमद्यवै ५६ नहिशक्तोऽसिमार्जा
 रपाशंछेतुंमयाविना ॥ अहंछेत्स्यामिपाशांस्तेयदिमांत्वंनहिससि ५७ त्वमाश्रितोऽहमस्याग्रंमूलंत्वहमुपाश्रितः ॥ चिरोपिताबुभावावांस्त्रिंशस्मिन्विदितंचते ५८
 यस्मिन्नाश्वासतेकश्चिद्व्यश्चनाश्वासितिकचित् ॥ नतौधीराःप्रशंसंतिनित्यमुद्विग्रमानसौ ५९ तस्माद्विवर्धतांप्रीतिर्नित्यंसंगतमस्तुनौ ॥ कालातीतमिहार्थतुन
 प्रशंसंतिपंडिताः ६० अर्थयुक्तिमिमांतत्रयथाभूतांनिशामय ॥ तवजीवितमिच्छामित्वंममेच्छसिजीवितम् ६१ कश्चित्तरतिकाष्ठेनसुगंधीरामहानदीम् ॥
 सतारयतितत्काष्ठंसचकाष्ठेनतार्यते ६२ ईदृशोनौसमायोगोभविष्यतिसुविस्तरः ॥ अहंत्वांतारयिष्यामिमांचत्वंतारयिष्यसि ६३ एवमुक्त्वातुपलितस्तमर्थं
 मुभयोर्हितम् ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयंचकालापेक्षीन्यवेक्ष्यच ६४ अथसुव्याहृतंश्रुत्वातस्यशत्रोर्विचक्षणः ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयार्थमार्जारोवाक्यमब्रवीत् ६५

बुद्धिमान्वाक्यसंपन्नस्तद्वाक्यमनुवर्णयन् ॥ स्वामवस्थासमीक्षयाथसाध्वैवप्रत्यपूजयत् ६६ ततस्तीक्ष्णाग्रदशनोमणिवैद्यलोचनः ॥ मूषिकंमंदमुद्गीक्ष्यमा
ज्जरोलोमशोऽब्रवीत् ६७ नंदामिसौम्यभद्रंतेयोमांजीवितुमिच्छसि ॥ श्रेयश्चयदिजानीषेकियतांमाविचारय ६७ अहं हिभृशमापन्नस्त्वमापन्नतरोमम ॥ द्व
योरापन्नयोःसंधिःक्रियतांमाचिरायच ६९ विधास्येप्राप्तकालंयत्कार्यसिद्धिकरंविभो ॥ मयिच्छादिनिर्मुक्तेनविनक्ष्यतितेकृतम् ७० न्यस्तमानोऽस्मिभक्तो
स्मिशिष्यस्त्वद्वितकृतथा ॥ निदेशवशवर्तीचभवंतंशरणंगतः ७१ इत्येवमुक्तःपलितोमार्जारंशमागतम् ॥ वाक्यंहितमुवाचेदमभिनीतार्थमर्थवित ७२ उदा
रंयद्भवानाहनैतच्चित्रंभवद्विधे ॥ विहितोयस्तुमार्गोमेहितार्थंशृणुतंमम ७३ अहंत्वाऽनुप्रवेक्ष्यामिनकुलान्मेमहद्भयम् ॥ त्रायस्वभोमावधीस्त्वंशक्तोऽस्मितव
रक्षणे ७४ उलूकाच्चैवमार्क्षक्षुद्रःप्रार्थयतेहिमाम् ॥ अहंछेत्स्यामितेपाशान्सखेसत्येनतेशपे ७५ तद्वचःसंगतंश्रुत्वालोमशोयुक्तमर्थवत् ॥ हर्षादुद्गीक्ष्यप
लितंस्वागतेनाभ्यपूजयत् ७६ तंसंपूज्याथपलितंमार्जारःसौहृदेस्थितः ॥ सविचिंत्याब्रवीद्दीरःप्रीतस्त्वरितएवच ७७ शीघ्रमागच्छभद्रंतेत्वंमेप्राणसमभ
खा ॥ तवप्राज्ञप्रसादादिप्रायःप्राप्स्यामिजीवितम् ७८ यद्यदेवंगतेनाथशक्यंकर्तुमयातव ॥ तदाज्ञापयकर्ताऽस्मिंसंधिरेवास्तुनौसखे ७९ अस्मात्तुसंकटा
न्मुक्तःसमित्रगणबाधवः ॥ सर्वकार्याणिकर्ताऽहंप्रियाणिचहितानिच ८० मुक्तश्चव्यसनादस्मात्सौम्याहमपिनामते ॥ प्रीतिमुत्पादयेयंचप्रीतिकर्तुंश्वसक्कि
याम् ८१ प्रत्युपकुर्वन्ब्रह्मपिनभातिपूर्वोपकारिणातुल्यः ॥ एकःकरोतिहिक्तेनिष्कारणमेवकुरुतेऽन्यः ८२ ॥ भोष्मउवाच ॥ ग्राहयित्वातुतंस्वार्थंमार्जारं
मूषिकस्तथा ॥ प्रविवेशतुविश्रम्यकोडमस्यकृतगसः ८३ एवमाश्वासितोविद्वान्मार्जरेणसमूषिकः ॥ मार्जारोरासिविस्त्रब्धःसुध्यापपितृमातृवत् ८४ लीनंतु
तस्यगात्रेषुमार्जारस्यचमूषिकम् ॥ दृष्ट्वातौनकुलोलूकौनिराज्ञौप्रत्यपद्यताम् ८५ तथैवतौसुसंभ्रस्तौदृढमागततांद्रितौ ॥ दृष्ट्वातयोःपरांप्रीतिविस्मयंपरमंगतौ
८६ बलिनौमतिमंतौचसुवृत्तौचाप्युपासितौ ॥ अशक्तौतुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ८७ कार्यार्थंकृतसंधीतौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ ॥ उलूकनकुलौतूर्ण
जग्मतुस्तौस्वमालयम् ८८ लीनःसतस्यगात्रेषुपलितोदेशकालवित् ॥ चिच्छेदपाशाञ्चपतेकालापेक्षीशनैःशनैः ८९ अथबंधपारेक्लिष्टोमार्जारोवीक्ष्यमूषि
कम् ॥ छिदंतंवेतदापाशानखरंतंत्वरान्वितः ९० तमखरंतंपलितंपाशानछिदनेतथा ॥ संचोदयितुमारेभेमार्जारोमूषिकंतदा ९१ किंसौम्यनातिस्वरसेकिं
कृतार्थोऽयमन्यसे ॥ छिधिपाशानमित्रघ्नपुराश्वपचणुतिच ९२ इत्युक्तस्वरतातेनमतिमान्पलितोऽब्रवीत् ॥ मार्जारमकृतप्रज्ञंपथ्यमात्महितंवचः ९३
तूष्णींभवनतेसौम्यवराकार्यानसंभ्रमः ॥ वयमेवात्रकालज्ञानकालःपरिहास्यते ९४

८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४

अकालेकृत्यमारब्धंकर्तुर्नार्थायकल्पते ॥ तदेवकालआरब्धंमहतेऽर्थायकल्पते ९५ अकालेविप्रमुक्तान्मेत्वत्तएवभयंभवेत् ॥ तस्मात्कालंप्रतीक्षस्वकिमितित्वरसेस
खे ९६ यदापश्यामिचांडालमायांतंशस्त्रपाणिनम् ॥ ततश्छेत्स्यामितेपाशान्प्राप्तेसाधारणेभये ९७ तस्मिन्कालेप्रमुक्तस्त्वंतरुमेवाधिरोक्ष्यसे ॥ नहितेजी
वितादन्यत्किंचित्कृत्यंभविष्यति ९८ ततोभवत्यपक्रांतिस्तेभीतेचलोमश ॥ अहं विलंप्रवेक्ष्यामिभवान्शाखांभजिष्यति ९९ एवमुक्तस्तुमार्जारोमूषिकेणात्म
नोहितम् ॥ वचनंवाक्यतत्त्वज्ञोजीवितार्थमहामतिः १०० अथात्मकृत्येत्वरितःसम्यक्प्रश्रितमाचरन् ॥ उवाचलोमशोवाक्यंमूषिकांचिरकारिणम् १०१ नह्ये
वंमित्रकार्याणिप्रीत्याकुर्वतिसाधवः ॥ यथात्वंमोक्षितःकृच्छ्रात्त्वरमाणेनवैमया १०२ तथाहित्वरमाणेनत्वयाकार्यंहितंमम ॥ यत्नंकुरुमहाप्राज्ञयथारक्षाऽऽवयो
भवेत् १०३ अथवापूर्वैरंस्मरन्कलंजिहीर्षसि ॥ पश्यदुष्कृतकर्मस्त्वंव्यक्तमायुःक्षयंतव १०४ यदिकिंचिन्मयाऽज्ञानात्पुरस्तादुष्कृतंकृतम् ॥ नतन्मनसिकर्त
व्यंक्षामयेत्वांप्रसीदमे ९ तमेवंवादिनंप्राज्ञःशास्त्रबुद्धिसमन्वितः ॥ उवाचेदंवचःश्रेष्ठमार्जारंमूषिकस्तदा ६ श्रुतंमेतवमार्जारस्त्वमर्थपरिगृह्यतः ॥ ममापित्वंवि
जानासिस्वमर्थपरिगृह्यतः ७ यन्मित्रंभीतवत्साध्यंयन्मित्रंभयसंहितम् ॥ सुरक्षितव्यंतत्कार्यपाणिःसर्पमुखादिव ८ कृत्वाबलवतासंधिमात्मानंयोनरक्षति ॥
अपथ्यमिवतदुक्तंतस्यनार्थायकल्पते ९ नकाश्चित्कस्यचिन्मित्रंनकाश्चित्कस्यचित्सुहृत् ॥ अर्थतस्तुनिबध्यंतेमित्राणिरिपवस्तथा १० अथरथानिबध्यंतेगजैर्व
नगजाइव ॥ नचकाश्चित्कतेकार्येकर्तारंसमवेक्षते ११ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिसावशेषाणिकारयेत् ॥ तस्मिन्कालेऽपिचभवान्दिवाकीर्तिभयादितः १२ ममनग्र
हणेशक्तःपलायनपरायणः ॥ छिद्रंतुतंतुवाहुल्यंतंतुरेकोवशेषितः १३ छेत्स्याम्यहंतमप्याशुनिर्वृतोभवलोमश ॥ तयोःसंबदतोरिवंतथैवापन्नयोर्द्वयोः १४ क्षयं
जगामसारात्रिलोमशंत्वाविशद्भयम् ॥ ततःप्रभातसमयोविकृतःकृष्णार्पिगलः १५ स्थूलस्फिग्विकृतोरुक्षःश्वयूथपरिवारितः ॥ शंकुकर्णोमहावक्रोमलिनोघो
रदर्शनः ॥ १६ परिघोनामचांडालःशस्त्रपाणिरदृश्यत ॥ तंदृष्ट्वायमदूताभंमार्जारस्त्वस्तचेतनः १७ उवाचवचनंभीतःकिमिदानींकरिष्यसि ॥ अथतावपिसंभ्र
स्तौतंदृष्ट्वाघोरसंकुलम् १८ क्षणेननकुलोलूकौनिराज्ञमुपजग्मतुः ॥ बलिनौमतिमंतौचसंधातेचाप्युपागतौ १९ अशक्तौसुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ॥
कार्यार्थंकृतसंधानौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ २० उलूकनकुलौतत्रजग्मतुःस्वस्वमालयम् ॥ ततश्चिच्छेदतंपाशंमार्जारस्यचमूषिकः २१ विप्रमुक्तोऽथमार्ज
रस्तमेवाभ्यपतद्भुमम् ॥ सतस्मात्संभ्रमावर्तान्मुक्तोघोरेणशत्रुणा २२ विलंविवेशपलितःशाखालिभेसलोमशः ॥ उन्माथमप्यथादायचांडालोवीक्ष्यस
र्वशः ॥ विहताशःक्षणेनास्तेतस्मादेशादपाक्रमत् ॥ जगामसस्वभवनंचांडालोभरतर्षभ २४

॥ ६ ॥

ततस्तस्माद्गयान्मुक्तोदुर्लभं प्राप्य जीवितम् ॥ विलस्य पादपाग्रस्थः पलितं लोमशोऽब्रवीत् २५ अकृत्वा संविदं कांचित्सहसा समवधुतः ॥ कृतज्ञं कृतकर्माणं क
च्चिन्मां नाभि शं कसे २६ गत्वा च मम विश्वासं दत्वा च मम जीवितम् ॥ मित्रोपभोगसमये किं मां त्वं नोपसर्पसि २७ कृत्वा हि पूर्वमित्राणियः पश्चात्त्रानुतिष्ठति ॥ न
स मित्राणि लभते कच्छा स्वापत्सु दुर्मतिः २८ सत्कृतो हं त्वया मित्रसामर्थ्यादात्मनः सखे ॥ समा मित्रत्वमापन्नमुपभोक्तुं त्वमर्हसि २९ यानि मे संति मित्राणिये च
संबंधि बांधवाः ॥ सर्वेषां पूजयिष्यंति शिष्या गुरुमिव प्रियम् ३० अहं च पूजयिष्ये त्वां समित्रगण बांधवम् ॥ जीवितस्य प्रदातारं कृतज्ञः को न पूजयेत् ३१
ईश्वरो मे भवानस्तु स्वशरीरगृहस्य च ॥ अर्थानां चैव सर्वेषां मनुशास्ता च मे भव ३२ अमात्यो मे भव प्राज्ञपिते वेदप्रशाधि माम् ॥ न तेऽस्ति भयमस्मत्तो जीवितेना
त्मनः शपे ३३ बुद्ध्या त्वमुशना साक्षाद्भलेनाधिकृता वयम् ॥ त्वं मंत्रवलयुक्तो हि दत्वा जीवितमद्य मे ३४ एवमुक्तः परां शान्तिं मार्जारेण समूषिकः ॥ उवाच पर
मंत्रज्ञः श्लक्ष्णमात्महितं वचः ३५ यद्भवानाहतत्सर्वमया ते लोमश श्रुतम् ॥ ममापिता बभूवतः शृणु यत्प्रतिमाति मे ३६ वेदितव्यानि मित्राणि विज्ञेयाश्चापि शत्रवः ॥
एतत्सु सूक्ष्मं लोके स्मिन् दृश्यते प्राज्ञसंमतम् ३७ शत्रुरूपो हि सुहृदो मित्ररूपाश्च शत्रवः ॥ साधेतास्तेन बुद्धयं ते कामक्रोधवशंगताः ३८ नास्ति जातुरि पुर्नाम
मित्रं नाम न विद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते मित्राणि रिपवस्तथा ३९ यो यस्मिन् जीवति स्वार्थे पश्येत्पीडानं जीवति ॥ स तस्य मित्रं तावत्स्याद्यवन्नस्यादिपर्ययः
४० नास्ति मैत्री स्थिरानामन च ध्रुवमसौ हृदम् ॥ अर्थयुक्त्या नुजायंते मित्राणि रिपवस्तथा ४१ मित्रं च शत्रुता मेति कस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ शत्रुश्च मित्रता मे
ति स्वार्थो हि बलवत्तरः ४२ यो विश्वसिति मित्रेषु न विश्वसिति शत्रुषु ॥ अर्थयुक्तिमविज्ञाय यः प्रीतौ कुरुते मनः ४३ मित्रे वा यदि वा शत्रौ तस्यापि चलिता म
तिः ॥ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्गयमुत्पन्नमपि मूलानि कृतं तति ४४ अर्थयुक्त्या हि जायंते पिता माता सुतस्तथा ॥ मातु
ला भागिनेयाश्च तथा संबंधि बांधवाः ४५ पुत्रं हि मातापितरौ त्यजतः पतितं प्रियम् ॥ लोको रक्षति चात्मानं पश्य स्वार्थस्य सारताम् ४६ सामान्यानि ष्ठतिः
प्राज्ञो मोक्षात्प्रत्यनंतरम् ॥ कृतं मृगयसे शत्रुं सुखोपायमसंशयम् ४७ अस्मिन्निलय एव त्वं न्यग्रोधादवतारितः ४८ पूर्वनिविष्टमुन्मार्थं च पलत्वा न्न बुद्धवान् ॥
आत्मनश्च पलो नास्ति कुतोऽन्येषां भविष्यति ४९ तस्मात्सर्वाणिकार्याणि च पलो हंत्यसंशयम् ॥ ब्रवीषि मधुरं यच्च प्रियो मेऽद्य भवानिति ५० तन्मित्रकारणं
सर्वं विस्तरेणापि मे शृणु ॥ कारणात्प्रियता मेति द्वेष्यो भवति कारणात् ५१ अर्थार्थी जीवलोकोऽयं न कश्चित्कस्यचित्प्रियः ॥ सख्यं सोदर्ययोर्भात्रोदपत्योर्वापर
स्परम् ५२ कस्य चित्राभिजानाभिप्रीतिं निष्कारणामिह ॥ यद्यपि भ्रातरः कुटुम्बाभार्यावाकारणांतरे १५३

५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

स्वभावतस्ते प्रीयंते नेतरः प्रीयते जनः ॥ प्रियो भवति दानेन प्रियवादेन चापरः १५४ मंत्रहोमजपैरन्यः कार्यार्थं प्रीयते जनः ॥ उत्पन्नाकारणे प्रीतिरासीन्नो कारणा
ंतरे ५५ प्रध्वस्ते कारणस्थाने सा प्रीतिर्विनिवर्तते ॥ किंतु तत्कारणं मन्येयेनाहं भवतः प्रियः ५६ अन्यत्राभ्यवहारार्थं तत्रापि च बुधा वयम् ॥ कालो हेतुं विकुरु
ते स्वार्थस्तमनुवर्तते ५७ स्वार्थं प्राज्ञोऽभिजानाति प्राज्ञलोकोऽनुवर्तते ॥ न त्वीदृशं त्वया वाच्यं विदुषि स्वार्थं पंडिते ५८ अकाले हि समर्थस्य म्नेह हेतुरयं तव ॥
तस्मात्प्राहं च ले स्वार्थात्सु स्थिरः संधिविग्रहे ५९ अभ्राणां मिव रूपाणि विकुर्वंति क्षणे क्षणे ॥ अद्यैव हिरिपुर्भूत्वा पुनरद्यैव मे सुहृत् ६० पुनश्चरिपुरद्यैव युक्तीनां
पश्य चापलम् ॥ आसीन् मैत्री तु तावन्नौ यावद्देतुरभूत्पुरा ६१ सागता सह ते नैव कालयुक्ते न हेतुना ॥ त्वं हि मे जातितः शत्रुः सामर्थ्यान्मित्रतांगतः ६२ तत्क
त्यमभिनिर्वर्त्य प्रकृतिः शत्रुतांगता ॥ सोऽहमेवं प्रणीतानि ज्ञात्वा शास्त्राणि तत्त्वतः ६३ प्रविशेयं कथं पाशं त्वत्कृतं तद्वदस्व मे ॥ त्वदीयेण प्रमुक्तोऽहं मदीयेण तथा
भवान् ६४ अन्योन्यानुग्रहे वृत्तेनास्ति भूयः समागमः ॥ त्वं हि सौम्यकृतार्थोऽद्य निवृत्तार्थोऽस्तथा वयम् ६५ न ते सत्यमया कृत्यं किंचिदन्यत्र भक्षणात् ॥ अ
हमन्नं भवान्भोक्ता दुर्बलोऽहं भवान्बली ६६ नावयोर्विद्यते संबंधिर्विद्युक्ते विषमे वले ॥ समन्येऽहं तव प्रज्ञायन्मोक्षात्प्रत्यनंतरम् ६७ भक्ष्यं प्रशंससे नूनं सुखोपायेन
कर्मणा ॥ भक्ष्यार्थं ह्यवबद्धस्त्वं समुक्तः पीडितः क्षुधा ६८ शास्त्रज्ञां मतिमास्थाय नूनं भक्षयिताऽद्य माम् ॥ जानामि क्षुधितं तु त्वामाहारसमयश्च ते ६९ सत्त्वं माम
भिसंधाय भक्ष्यं मृगयसे पुनः ॥ त्वंचापि पुत्रदारस्थो यत्संधिं सृजसे मयि ७० शुश्रूषां यतसे कर्तुं सखे मम न तत्क्षमम् ॥ त्वयामास हितं दृष्ट्वा प्रियाभार्या सुताश्च ते ७१
कस्मात्ते भान्खादेयुर्हृष्टाः प्रणयिनस्त्वयि ॥ नाहं त्वया समेष्यामि वृत्तो हेतुः समागमे ७२ शिष्यं ध्यायस्व मे स्वस्थः सुकृतं स्मरसे यदि ॥ शत्रोरनार्यभूतस्य कृष्टस्य क्षु
धितस्य च ७३ भक्ष्यं मृगयमाणस्य कः प्राज्ञो विषयं व्रजेत् ॥ स्वस्ति तेऽस्तु गमिष्यामि दूरादपि तवोद्विजे ७४ विश्वस्तं वा प्रमत्तं वा एतदेव कृतं भवेत् ॥ बलव
त्संनिकर्षो हि न कदाचित्प्रशस्यते ७५ नाहं त्वया समेष्यामि निवृत्तो भवलोमश ॥ यदि त्वं सुकृतं वेत्सितत्सख्यमनुसारय ७६ प्रशांतादपि मे पापात् भेतव्यं व
लिनः सदा ॥ यदि स्वार्थं न ते कार्यं ब्रूहि किं करवाणि ते ७७ कामं सर्वं प्रदास्यामि न वाऽऽत्मानं कदाचन ॥ आत्मा र्थे संततिस्त्याज्याराज्यं रत्नं धनानि च ७८ अपि सर्व
स्वमुत्सृज्य रक्षेदात्मानमात्मना ॥ ऐश्वर्यं धनं रत्नानां प्रत्यमित्रे निवर्तताम् ७९ दृष्ट्वा हि पुनरावृत्तिर्जीवतामिति नः श्रुतम् ॥ न त्वात्मनः संप्रदानं धनं रत्नं यदिष्यते
८० आत्मा हि सर्वदारक्ष्यो दारैरपि धनैरपि ॥ आत्मरक्षणं तत्राणां सुपरीक्षितकारिणाम् ८१ आपदो नोपपद्यंते पुरुषाणां स्वदोषजाः ॥ शत्रुं सम्यग्विजानंति दुर्ब
ला ये बलीयसम् ८२ न ते पांचाल्यते बुद्धिः शास्त्रार्थकृतनिश्चया ॥ इत्यभिव्यक्तमेवं संपलितेनाभिभर्त्सितः १८३

मार्जारोवीडितोभूत्वामूषिकंवाक्यमब्रवीत् १८४ ॥ लोमशउवाच ॥ सत्यंशपेत्वयाऽहंवेमित्रद्रोहोविगर्हितः ॥ तन्मन्येऽहंतवप्रज्ञायस्त्वंममाहितेरतः ८५
उक्तवानर्थतत्त्वेनमयासंभिन्नदर्शनः ॥ नतुमामन्यथासाधोत्वंग्रहीतुमिहार्हसि ८६ प्राणप्रदानजंत्वतोमयिसौहृदमागतम् ॥ धर्मज्ञोऽस्मिगुणज्ञोऽस्मि कृतज्ञोऽस्मि
विशेषतः ८७ मित्रेषुवत्सलश्चास्मित्वद्भक्तश्चविशेषतः ॥ तस्मादेवंपुनःसाधोमय्याचरितुमर्हसि ८८ त्वयाहिवाच्यमानोऽहंजह्याप्राणन्सर्वाधवः ॥ विश्रंभोहिबुधै
र्दृष्टोमद्विधेषुमनस्विषु ८९ तदेतद्धर्मतत्त्वज्ञनत्वंशंकितुमर्हसि ॥ इतिसंस्तूयमानोऽपिमार्जारेणसमूषिकः ९० मनसाभावगर्भरोमार्जारंवाक्यमब्रवीत् ॥ साधुर्भ
वानश्रुतार्थोऽस्मिप्रियेचनचविश्वसे ९१ संस्तवैर्वाधनोघैर्वानाहंशक्यःपुनस्त्वया ॥ नह्यमित्रेवशंयातिप्राज्ञानिष्कारणंमखे ९२ अस्मिन्नर्थेचगाथेद्देनिबोधोशन
साकृते ॥ शत्रुसाधारणेकृत्येकृत्वासंघिबलीयसा ९३ समाहितश्चरेत्तुक्तयाकृतार्थश्चनविश्वसेत् ॥ नविश्वसेदविश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ९४ नित्यंविश्वा
सयेदन्यान्परेषांतुनविश्वसेत् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुरक्षेज्जीवितमात्मनः ९५ द्रव्याणिसंततिश्चैवसर्वंभवतिजीवतः ॥ संक्षेपोनीतिशास्त्राणामविश्वासःपरो
मतः ९६ नृषुतस्मादविश्वासःपुष्कलंहितमात्मनः ॥ बध्यंतेनह्यविश्वस्ताःशत्रुभिर्दुर्वला अपि ९७ विश्वस्तास्तेषुबध्यंतेबलवंतोऽपिदुर्वलैः ॥ त्वद्विधेभ्यो
मयाह्यात्मारक्ष्योमार्जारसर्वदा ९८ रक्षत्वमपिचात्मानंचाडालाज्जातिकिल्विषात् ॥ सतस्यब्रुवतस्त्वेवंसंत्रासाज्जातसाध्वसः ९९ शाखांहित्वाजवेनाशुमा
जाःप्रययौततः ॥ ततःशास्त्रार्थतत्त्वज्ञोबुद्धिसामर्थ्यमात्मनः २०० विश्राव्यपलितःप्राज्ञोविलमन्यज्जगामह ॥ एवंप्रज्ञावताबुद्ध्यादुर्वलेनमहाबलाः १ ए
केनबहवोऽमित्राःपलितेनाभिसंधिताः ॥ अरिणापिसमर्थेनसंघिकुर्वीतपंडितः २ मूषिकश्चविडालश्चमुक्तावन्योन्यसंश्रयात् ॥ इत्येवंक्षत्रधर्मश्चमयामार्गेषुदर्शि
तः ३ विस्तरेणमहाराजसंक्षेपमपिमेतृणु ॥ अन्योन्यकृतवैरैस्तुचक्रतुःप्रीतिमुत्तमाम् ४ अन्योन्यमभिसंधातुंसंवभूवतयोर्मतिः ॥ तत्रप्राज्ञोऽभिसंधत्तेसम्य
क्बुद्धिसमाश्रयात् ५ अभिसंधीयतेप्राज्ञःप्रमादादपिबाधुधैः ॥ तस्मादभीतवद्भीतोविश्वस्तवदविश्वसन् ६ नह्यप्रमत्तश्चलतिचलितोवाविनश्यति ॥ कालेन
रिपुणासंधिःकालेमित्रेणविग्रहः ७ कार्यइत्येवसंधिज्ञाग्नाहुर्नित्यंनराधिप ॥ एतज्ज्ञात्वामहाराजशास्त्रार्थमभिगम्यच ८ अभियुक्तःप्रसन्नश्चप्राग्भयाद्भीतवच्चरे
त् ॥ भीतवत्संन्निधिःकार्यःप्रतिसंधिस्तथैवच ९ मयादुत्पद्यतेबुद्धिरप्रमत्ताभियोगतः ॥ नभयंविद्यतेराजन्भीतस्यानागतेभये २१० अभीतस्यचविश्रंभात्
सुमहज्जायतेभयम् ॥ अभीश्वरतियोनिनित्यंमंत्रोदेयःकथंचन ११ अविज्ञानाद्विविज्ञातो गच्छेदास्पददर्शिषु ॥ तस्मादभीतवद्भीतोविश्वस्तोबहुविश्वसन् १२
कार्याणां गुरुतां प्राप्य नानृतं किंचिदाचरेत् ॥ एवमेतन्मया प्रोक्तमिति हासं युधिष्ठिर २१३

२१४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॐ ॥ उक्तो मंत्रो हति १ । २ । ३ । अविश्वस्तं यथा स्यात्तथा बहुविश्वसेदित्युक्तं तत्र सर्वत्राविश्वसेकार्थस्यासिद्धिरेव स्यादित्याशंक्य पुनर्नीलकण्ठीये तत्र पूर्वकृतापकारो न विश्वसेदिति निरूपयति । उक्त इत्यध्यायेन श्रुत्वा त्वंसुहृदामध्ये यथावत्समुपाचर ॥ उपलभ्य मतिं चाग्र्या मरिभिर्नातरं तथा २१४ संधिविग्रहकाले च मोक्षोपायस्तथैव च ॥ शत्रुसाधारणे कृत्ये कृत्वा संधिबली यसा १५ समागमे चरेद्युक्त्या कृतार्थो न च विश्वसेत् ॥ अविश्वान्निवर्गेण नीतिमेतां महीपते १६ अम्युतिष्ठ श्रुतादस्माद्भूयः संरक्षयन् प्रजाः ॥ ब्राह्मणैश्चापिते सार्धं यात्राभवतु पांडव १७ ब्राह्मणवैपरं श्रेयो दिवि चेह च भारत ॥ एते धर्मस्य वेत्तारः कृतज्ञाः सततं प्रभो १८ पूजिताः शुभकर्तारः पूजयेतां बराधिप ॥ राज्यं श्रेयः परं राजन्यशः कीर्तिं च लप्स्यसे १९ कुलस्य संततिं चैव यथान्यायं यथाक्रमम् २० द्वयोरिमं भारत संधिविग्रहं सुभाषितं शुद्धिविशेषकारकम् ॥ यथा त्वेक्ष्यक्षितिपेन सर्वं दानि पेवितव्यं नृपशत्रुमंडले २२१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तो मंत्रो महाबाहो विश्वासो नास्ति शत्रुषु ॥ कथं हि राजा वर्तेत यदि सर्वत्र नाश्वसेत् १ विश्वासाद्धिपरं राजन राज्ञामुत्पद्यते भयम् ॥ कथं हि नाश्वसन्न राजा शत्रून् नृजयति पार्थिवः २ एतन्मे संशयं छिंधि मतिर्मे संप्रमुह्यति ॥ अविश्वासकथामेतामुपश्रुत्य पितामह ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु प्वराज नृप हृत्तं ब्रह्मदत्तनिवेशने ॥ पूजय्या सहसंवादं ब्रह्मदत्तस्य भूपतेः ४ कां पिल्ये ब्रह्मदत्तस्य त्वंतः पुरनिवासिनी ॥ पूजनीनाम शकुनिर्दोर्घकालं सहोषिता ५ कृतज्ञा सर्वभूतानां यथा वै जीव जीविकः ॥ सर्वज्ञा सर्वतत्त्वज्ञातिर्यग्योनिं गताऽपि सा ६ अभिप्रजाता सा तत्र पुत्रमेवं सुवर्चसम् ॥ समकालं च राज्ञोऽपि देव्यां पुत्रो व्यजायत ७ तयोरर्थे कृतज्ञा सा खेचरी पूजनी सदा ॥ समुद्रतीरं सा गत्वा आजहार फलद्वयम् ८ पुष्ट्यर्थं च स्वपुत्रस्य राजपुत्रस्य चैव ह ॥ फलमेवं सुताया दाद्राज पुत्राय चापरम् ९ अमृतास्वादसदृशं बलतेजो भिवर्धनम् ॥ आदायादाय सैवाशुतयोः प्रादात्पुनः पुनः १० ततो गच्छत्परां वृद्धिं राजपुत्रः फलाशनात् ॥ ततः स वाच्याकक्षेण उह्यमानो नृपात्मजः ११ ददर्श तं पक्षिसुतं बाल्यादागत्य बालकः ॥ ततो बाल्याच्च यत्नेन तेनाक्रीडत् पक्षिणा १२ शून्ये च तमुपादाय पक्षिणं समजातकम् ॥ हत्वा ततः सराजेंद्र धान्याहस्तमुपागतः १३ अथ सा पूजनी राजन्नागमत्फलहारिणी ॥ अपश्यन्निहतं पुत्रं तेन बालेन भूतले १४ बाष्पपूर्णमुखी दीना दृष्ट्वा तं रुदती सुतम् ॥ पूजनी दुःखसंतप्ता रुदती वाक्यमब्रवीत् १५ क्षत्रिये संगतं नास्ति न प्रीतिर्न च सौहृदम् ॥ कारणात्सां त्वयं त्येते कृतार्थाः संत्यजंति च १६ क्षत्रियेषु न विश्वासः कार्यः सर्वापकारिषु ॥ अपकृत्या पिसततं सां त्वयंति निरर्थकम् १७ अहमस्य करोम्यद्य सदृशं वैरयातनाम् ॥ कृतघ्नस्य नृशंसस्य भृशं विश्वासघातिनः १८

पूजम्याचटकया ४ । ९ जीवजीवकःशाकुनिकः सहायं पक्षीभस्यादिशिलाभमस्यामलाभंदिशतीतिवर्णयति जीवजीवकहतिपक्षिविशेषइत्यन्ये ६ अभिप्रजातामसूतवती वेण्यांराजमायांयाम
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ समजातकंसमानवयसश्च १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० इच्छयादुद्दिष्टपूर्वकउपसर्पतिफलद्वेषणकर्तारम् २१ कर्तव्यदृष्टतत्पुत्रादावपिपापं दृश्यतप्रेत्याह ॥ १९ ॥ २० मागमःमास्मगमः २१ परिच्ये
ताविश्वासं कुर्वतः २१ । २२ नियच्छति मृत्युर्नाशयति ततो नष्टं तत्तिवात्परलोकं च नियच्छति २३ । २४ । २५ जरावीर्यहरत्वात् । बीजमात्रं प्रसरत्वात् । शत्रुः रिक्ताहरत्वात् ।

सहसं जातवृद्धस्य तथैव सहभोजिनः ॥ शरणागतस्य च वधस्त्रिविधोऽपपातकम् १९ इत्युक्त्वा चरणाभ्यां तु नेत्रे नृपसुतस्य सा ॥ मित्राखस्था तत इदं पूजनीवाक्य
मब्रवीत् २० इच्छयेद्वृत्तं पापं सद्यस्तं चोपसर्पति ॥ कृतं प्रतिकृतं येषां न नश्यति शुभाशुभम् २१ पापं कर्म कृतं किंचिद्वदितस्मिन्नदृश्यते ॥ नृपते तस्य पुत्रे पुत्रौ
प्यपि च नृपु २२ ब्रह्मदत्तः सुतं दृष्ट्वा पूजय्याह तलोचनम् ॥ कृते प्रतिकृतं मत्वा पूजनीमिदमब्रवीत् २३ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ अस्ति वै कृतमस्माभिरस्ति प्रतिकृतं
त्वया ॥ उभयंतत्समीभूतं वसपूजनिमाऽगमः २४ ॥ पूजय्युवाच ॥ स कृत्तापराधस्य तत्रैव परिलंबतः ॥ न तद्दुःखः प्रशंसति श्रेयस्तत्रापसर्पणम् २५ सांत्वे
प्रयुक्ते स ततं कृतं वैरेन विश्वसेत् ॥ क्षिप्रं सबध्यते मूढो न हि वैरे प्रशम्यति २६ अन्योन्यकृतवैराणां पुत्रपौत्रं नियच्छति ॥ पुत्रपौत्रविनाशे च परलोकं नियच्छति २७
सर्वेषां कृतवैराणामविश्वासः सुखोदयः ॥ एकांततो न विश्वासः कार्यो विश्वासघातकैः २८ न विश्वसेद्विश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्व्यमुत्पन्नमपि मूलं
निहतं तति ॥ कामं विश्वासयेदन्यान्परेषां च न विश्वसेत् २९ मातापितावांधवानां वरिष्ठौ भार्याजराबीजमात्रं तु पुत्रः ॥ भ्राताशत्रुः कृत्रिपाणिर्वयस्य आत्मा ह्येकः सु
खदुःखस्य भोक्ता ३० अन्योन्यकृतवैराणां न संधिरुपपद्यते ॥ सचेदुत्तराति क्रांतो यदर्थमहमावसम् ३१ पूजितस्यार्थमानाभ्यां जंतोः पूर्वापकारिणः ॥ मनोभव
त्यविश्वस्तं कर्म त्रासयतेऽवलान् ३२ पूर्वसंमाननाय त्रपश्चाच्चैव विमानना ॥ जह्यात्तत्सत्वान्स्थानं शत्रोः संमानितोऽपि सन् ३३ उपितास्मि तवागारे दीर्घकालं सम
र्चिता ॥ तदिदं वैरमुत्पन्नं सुखमाशु व्रजाम्यहम् ३४ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ यः कृते प्रतिकुर्याद्वैन स तत्रापराधुयात् ॥ अचूणस्तेन भवति वसपूजनिमाऽगमः ३५
पूजय्युवाच ॥ न कृतस्य तु कर्तुं शस्रव्यं संधीयते पुनः ॥ हृदयं तत्र जानाति कर्तुं श्वैव कृतस्य च ३६ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ कृतस्य चैव कर्तुं शस्रव्यं संधीयते पुनः ॥
वैरस्योपशमो दृष्टः पापं नोपाश्रुते पुनः ३७ ॥ पूजय्युवाच ॥ नास्ति वैरमतिकृतं सांत्वितोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ विश्वासाद्वृद्धते लोके तस्माच्छ्रेयोऽप्यदर्शनम्
३८ तरसा येन शक्यं ते शस्त्रैः सुनिशितैरपि ॥ साम्रातेऽपि निग्रहं ते गजाद्वक्रेणुभिः ३९ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ संवासाज्जायते स्नेहो जीवितांतक्रेष्वपि ॥ अन्यो
न्यस्य च विश्वासः श्वपचेन शुनो यथा ४० अन्योन्यकृतवैराणां संवासान्मृदुतां गतम् ॥ नैव तिष्ठति तद्वैरं पुष्करस्थमिवोदकम् ४१

कृत्रिपाणिः उपक्रियमाणः । घनादिना पूज्यमानमेव भिन्नान्यदित्यर्थः ३० हेतुः पुत्ररक्षा होवा ११ कर्मस्वरूपं अवलान्मादृशान् ३१ । ३३ । ३४ । ३५ नोति अन्योन्यस्यापकार
मुभावपि नित्यं स्मरत इत्यर्थः ३६ प्रतिकृतं प्रायश्चित्तं जातमिति मन्वानासाधुः पुनर्नापकरोतीत्याशयेनाह कृतस्येति ३७ । ३८ न शक्यं ते जेतुमिति शेषः ३९ श्वपचश्चादालः श्वमांसाहारो
ऽपि शुनासहस्रव्यमेति संवासादेवं मामपि जानीहीत्यर्थः ४० । ४१

वैरं स्त्रीकृतं कृष्णशिशुपालयोः । वास्तुगृहादिकं स्थानं तज्जं कौरवपांडवानां । वाग्जं द्रोणद्वययोः । सापत्नं जातिवैरं मूषकमार्जारयोः । अपराधजमावयोः तच्च तच्चेति द्वंद्वः ताभ्यां सहितं ससापत्ना
पराधजं ४२ कृतवैरोऽपि दाताऽर्थादिना मानयितार्थाशावताराज्ञानं हंतव्यः ४३ यद्यप्येवं नित्यं फलद्वयदानात्संमानं न हनिष्यसीति जानामित्याश्रितवैरे विश्वासो नीतिविरुद्ध इत्याह कृतेति ४४
पारुष्येर्गुणशिक्षार्थं गुरुभिरुक्तैः ४५ वैरागिरदग्ध्वानशाम्यत्यपराधजं कर्म कतरक्षया द्विनाशं शास्यतीति योजना ४६ । ४७ कस्मिंश्चिद्व्यपतरे अपकायं ज्ञानतरेण बाध्यसेति अहं च त्वयितया

॥ पूजय्युवाच ॥ वैरं पंचसमुत्थानं तच्च बुध्यंति पंडिताः ॥ स्त्रीकृतं वास्तुजं वाग्जं ससापत्नापराधजम् ४२ तत्र दातानं हंतव्यः क्षत्रियेण विशेषतः ॥ प्रकाशं वाऽप्रकाशं
वा बुद्ध्यादोपबलाबलम् ४३ कृतवैरेन विश्वासः कार्यस्त्वहं सुहृद्यपि ॥ छत्रं सतिष्ठते वैरं गृहोऽग्निरिव दारुणम् ४४ न वित्तेन न पारुष्येन च सांत्वेन वाऽऽश्रितैः ॥ कोपा
ग्निः शाम्यते राजंस्तोयाग्निरिव सागरे ४५ न हि वैराग्निरुद्धूतः कर्मचाप्यपराधजम् ॥ शाम्यत्यदग्ध्वानृपते विना ह्येकतरक्षयात् ४६ स कृतस्यार्थमानाभ्यामनुपूर्वा
पकारिणः ॥ नादेयोऽमित्रविश्वासः कर्म त्रासयते बलान् ४७ नैवापकार्ये कस्मिंश्चिदहं त्वयितया भवान् ॥ उपिताऽस्मि गृहेऽहं तेनेदानीं विश्वसाम्यहम् ४८ ॥ ब्रह्म
दत्त उवाच ॥ कालेन क्रियते कार्यं तथैव विविधाः क्रियाः ॥ कालेनैते प्रवर्तते कः कस्येहापराध्यति ४९ तुल्यं चोभे प्रवर्तते मरणं जन्म चैव ह ॥ कार्यं ते चैव कालेन तन्निमि
त्तं न जीवति ५० वध्यं ते युगपत्केचिदेकैकस्य न चापरे ॥ कालो दहति भूतानि संप्राप्याग्निर्विधनम् ५१ नाहं प्रमाणं नैव त्वमन्योन्यं कारणं शुभे ॥ कालो नित्यमुपा
दत्ते सुखं दुःखं च देहिनाम् ५२ एवं सेह सस्नेहा यथा काममर्हसि ता ॥ यत्कृतं तनुमेक्षां तं च वैक्षमपूजनि ५३ ॥ पूजय्युवाच ॥ यदिकालः प्रमाणं तेन वैरं कस्य
चिद्वेत् ॥ कस्मात्त्वपचितियांति बांधवा बांधवैर्हतैः ५४ कस्माद्देवासुराः पूर्वमन्योन्यमभिजग्निरे ॥ यदिकालेन निर्याणं सुखं दुःखं भवामवौ ५५ भिषजो भेषजं
कर्तुं कस्मादिच्छंति रोगिणः ॥ यदिकालेन पच्यंते भेषजैः किं प्रयोजनम् ५६ प्रलापः सुमहान् कस्मात्क्रियते शोकमूर्छितैः ॥ यदिकालः प्रमाणं ते कस्माद्भर्मोऽस्तिक
र्तुषु ५७ तव पुत्रो ममापत्यं हतवान्सह तोमया ॥ अनंतरं त्वयाऽहं च हंतव्या हि नराधिप ५८ अहं हि पुत्रशोकेन कृतपापा तवात्मजे ॥ यथा त्वया प्रहर्तव्यं तथा तत्त्वं
च मे गृणु ५९ भक्षार्थं क्रीडनार्थं च नरावाच्छंति पक्षिणः ॥ तृतीयो नास्ति संयोगो वधबंधादृतेक्ष्मः ६० वधबंधभयादेते मोक्षतंत्रमुपाश्रिताः ॥ मरणोत्पातजं दुः
खं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६१ सर्वस्य दायिताः प्राणाः सर्वस्य दायिताः सुताः ॥ दुःखादुद्दिजते सर्वः सर्वस्य सुखमीप्सितम् ६२ दुःखं जरा ब्रह्मदत्त दुःखमर्थविपर्ययः ॥
दुःखं चानिष्ट संवासो दुःखमिष्टवियोजनम् ६३ वधबंधकृतं दुःखं स्त्रीकृतं सहजं तथा ॥ दुःखं सुतेन सततं जनान् विपरिवर्तते ६४

स्येवं भवानपि मयितया स्तीति योज्यं अतो नावयोरन्योन्यं विश्वासः संभवतीत्यर्थः ४८ कालाधीने जगत्यावयोर्मध्ये कस्यापि दोषो नास्तीत्याह कालेनेत्यादिना ४९ कार्यं ते जायते तन्निमित्तं काल
निमित्तं न जीवति म्रियते ५० एकैकस्य एकैकेन ५१ । ५२ क्षमक्षमस्व ५३ । ५४ । ५५ । ५६ कस्माद्भर्मोऽस्तिकर्तुषु तदा विधिनिषेधकया व्यथां स्यादिति भावः
५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ सुतेन नष्टेन दुष्टेन वा ६४

म.भा.टी. ॥ १ ॥ ५९ । ६५ । ६७ कृतं अलं पर्व्याप्तं सख्यमिति शेषः ५८ । १९ । ७० वैरिणो वाक्ये इति शेषः शत्रुणा दक्षिणतः स्थितं मधुश्रवणाः शुष्कतृणैश्च मेषपाते यथापतितं दृष्टे इत्यर्थः ७१ । ७२ ७३ । ७४ सर्वयाऽनात्मासेनृणां जीवनमेव न स्वादिह्याह नेति ७५ स्वयंदोषवती न हं निर्दोषमपि स्वयासहवासं कर्तुं न शक्नोमीत्याह दृष्टांतमुत्वेन यस्येत्यादिना ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८०

ननुः खं परदुःखं वैकेचिदाहुरबुद्धयः ॥ यो दुःखं नाभिजानाति स जल्पाति महाजने ६५ यस्तु शोचति दुःखार्तः सकथं वक्तुमुत्सहेत् ॥ रसज्ञः सर्वदुःखस्य यथात्मनित
थाऽपरे ६६ यत्कृतं ते मयाराजं स्वयाचममं यत्कृतम् ॥ न तद्वर्षशतैः शक्यं व्यपोहितुमरिंदम् ६७ आवयोः कृतमन्योन्ये पुनः संधिर्न विद्यते ॥ स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा
हिते पुत्रं न वं वैरं भविष्यति ६८ वैरमंति कमासाद्ययः प्रीतिं कर्तुमिच्छति ॥ मृन्मयस्यैव मग्नस्य यथा संधिर्न विद्यते ६९ निश्चयः स्वार्थं शास्त्रेण विश्वासश्चासुखोद
यः ॥ उशनाचैव गाथेदे प्रह्लादाया ब्रवीत्पुरा ७० ये वैरिणः श्रद्धयते सत्ये सत्ये तरेऽपि वा ॥ वध्यं ते श्रद्धवानास्तु मधुशुष्कतृणैर्यथा ७१ न हि वैराणि शाम्यंति कुले दुः
खगतानि च ॥ आख्यातारश्च विद्यंते कुले बोधियते पुमान् ७२ उपपद्यते वैराणि सांख्यं तिनराधिप ॥ अथेनं प्रतिपिपांति पूर्णघटमिवाश्मनि ७३ सदानविश्वसे
द्राजापापं कृत्वेह कस्याचित् ॥ अपकृत्य परेषां हि विश्वासादुःखमश्नुते ७४ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ ना विश्वासाद्विदतेऽर्थानीह ते चापि किंचन ॥ मया त्वेकतरात्रि
त्यं मृतकल्पाभवंति च ७५ ॥ पूजन् युवाच ॥ यस्येह वणिनौ पादौ पद्मां च परिसर्पति ॥ खन्येते तस्य तौ पादौ सुगुप्ता मिह धावतः ७६ नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः
प्रतिवातमुदीक्षते ॥ तस्य वायुरुजात्यर्थं नेत्रयोर्भवति ध्रुवम् ७७ दुष्टपंथानमासाद्य यो मोहादुपपद्यते ॥ आत्मनो बलमज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ७८ यस्तु वर्षम्
विज्ञाय क्षेत्रं कर्षति कर्षकः ॥ हीनः पुरुषकारेण सस्यं नैवाश्नुते ततः ७९ यस्तु तिकं कपायं वा स्वादु वामधुरं हितम् ॥ आहारं कुरुते नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते ८०
पथ्यं मुक्ता तु यो मोहादुष्टमश्नाति भोजनम् ॥ परिणाममविज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ८१ देवं पुरुषकारश्च स्थिता वन्योन्यसंश्रयात् ॥ उदाराणां तु सत्कर्मदेवकी
वा उपासते ८२ कर्मचात्मा हितं कार्यं तीक्ष्णं वायुदिवा मृदु ॥ ग्रस्यतेऽकर्मशीलस्तु सदाऽनर्थैरकिंचनः ८३ तस्मात्सर्वव्यपोहार्थं कार्यं पुनः पराक्रमः ॥ सर्वस्वम्
पिसंत्यज्य कार्यमात्मा हितं नरैः ८४ विद्याशौचं च दाक्ष्यं च बलं धैर्यं च पंचमम् ॥ मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयंती हतैर्बुधाः ८५ निवेशनं च कुप्यं च क्षेत्रं भार्या सुहृज्जनः ॥
पुतान्युपाहितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान् ८६ सर्वत्र रमते प्राज्ञः सर्वत्र च विराजते ॥ न विभीषयते कश्चिद्भीषितो न विभेति च ८७ नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पको
ऽपि विवर्धते ॥ दाक्ष्येणा कुर्वतः कर्मसंयमात्प्रतिष्ठति ८८ गृहस्नेहावबद्धानां नराणामल्पमेघसाम् ॥ कुक्षीत्वादतिमांसानि माघमांसे गवा इव ८९

८९ । ८९ अकर्मशील इति च्छेदः ८९ अर्थकालदेवस्वभावाख्यम् ८९ बलवैराग्यम् ८५ कुप्यं तावदादि वावकुप्यं स्वर्णरत्नादि उपहितान्युपाभिप्राणि ८५ विद्यादीनां फलानि क्रमेणाह
सर्वत्रेति कश्चित्मिति शेषः ८७ दाक्ष्येण वर्धते संयमादाक्ष्यसंकोचात् प्रतिष्ठति प्रतिष्ठां स्थितिमेव गच्छति वर्धत इत्यर्थः ८८ बलहीनस्यावस्थामाह गृहेति सादृश्यात्पराभैस्तं तापयति
शुष्कं करोति माघमां कर्कटौ सेगवास्तदुपत्यानि कर्कट्यानां शोभेत्तुर्भवेति प्रसिद्धम् ८९

निर्धयस्याह गृहमिति ९० । ९१ मेमया ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ वनेति यत्र देशे बलात्कारो नास्ति तत्र भीरेव नास्ति याराजादरिद्रं जनं भुपतिपालयितुमिच्छति स पवते न सहपाल्यपाल

गृहक्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे ॥ इत्येवमवसीदंति नरा बुद्धिविपर्यये ९० उत्पतेत्सहजादेशाद्व्याधिदुर्मिक्षपोडितात् ॥ अन्यत्र वस्तुंगच्छेद्वावसेद्धानि
त्यमानितः ९१ तस्मादन्यत्र यास्याभिवस्तुं नाहमिहोत्सहे ॥ कृतमेतदनार्थमेतव पुत्रे च पार्थिव ९२ कुमार्यां च कुपुत्रं च कुराजानं कुसौहृदम् ॥ कुसंबंधं कुदेशं च
दूरतः परिवर्जयेत् ९३ कुपुत्रे नास्ति विश्वासः कुमार्यां कुतोरतिः ॥ कुराज्ये निवृत्तिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका ९४ कुमित्रे संगतिर्नास्ति नित्यमस्थिरसौह
दे ॥ अवमानः कुसंबंधे भवत्यर्थविपर्यये ९५ सामार्याया प्रियं ब्रूते स पुत्रो यत्र निवृत्तिः ॥ तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र जीव्यते ९६ यत्र नास्ति बलात्कारः सरा
जातीव शासनः ॥ भीरेव नास्ति संबंधो दरिद्रं यो बुभूषते ९७ भार्यादेशोऽयमित्राणि पुत्रसंबंधिवांधवाः ॥ एते सर्वे गुणवति धर्मनेत्रे महीपतौ ९८ अधर्मज्ञस्य वि
ल्यं प्रजागच्छंति निग्रहात् ॥ राजा मूलं त्रिवर्गस्य स्वप्रमत्तोऽनुपालयेत् ९९ बलिपञ्चागमुद्धृत्य बलिसमुपयोजयेत् ॥ नरक्षति प्रजाः सम्यग्यः स पार्थिव तस्करः
१०० दत्त्वाऽभयं स्वयमेव राजानतत्प्रमाणं कुरुतेऽर्थलोभात् ॥ स सर्वलोकादुपलभ्य पापं सोऽधर्मबुद्धिर्निरयं प्रयाति १ दत्त्वाऽभयं स्वयं राजा प्रमाणं कुरुते यदि ॥
स सर्वसुखकृज्ज्ञेयः प्रजाधर्मेण पालयन् २ मातापिता गुरुर्गोप्ता वल्लिर्वैश्रवणो यमः ॥ सप्तराज्ञो गुणानेता न्मनुराह प्रजापतिः ३ पिता हिराजारा प्रस्य प्रजानां योऽनुकं
प्रनः ॥ तस्मिन्मिथ्याविनीतो हितिर्यगच्छति मानवः ४ संभावयति मातेव दीनमप्युपपद्यते ॥ दहत्यग्निरिवानिष्टान्यमयत्र सतो यमः ५ इष्टेषु विसृजन्नर्थान् कु
बेर इव कामदः ॥ गुरुर्धर्मोपदेशेन गोप्ता च परिपालयन् ६ यस्तु रंजयते राजा पौरजानपदान् गुणैः ॥ न तस्य भ्रमते राज्यं स्वयंधर्मानुपालनात् ७ स्वयंसमुपजान
न्निपौरजानपदार्चनम् ॥ स सुखं प्रेक्षते राजा इह लोके परत्र च ८ नित्योद्दिष्टाः प्रजा यस्य करभारप्रपीडिताः ॥ अनर्थं विप्रलुप्यंते स गच्छति पराभवम् ९ प्रजा
यस्य विवर्धते सरसीव महोत्पलम् ॥ स सर्वफलभागा राजा स्वर्गलोके महीयते ११ बलिनाविग्रहो राजन्न कदाचित्प्रशस्यते ॥ बलिनाविग्रहो यस्य कुतोर राज्यं कुतः
सुखम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ सैव मुक्ताशकुनिका ब्रह्मदत्तं नराधिपम् ॥ राजानं समनुज्ञाप्य जगामाभीप्सितां दिशम् १२ एतत्ते ब्रह्मदत्तस्य पूज्या सहभाषि
तम् ॥ मयोक्तं नृपति श्रेष्ठ किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि ब्रह्मदत्तपूज्योऽंवादे एकोनचत्वारिंश
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युगक्षयात्परिक्षीणे धर्मलोके च भारत ॥ दस्युभिः पीड्यमाने च कथं स्थेयं पितामह १

कभावत्क्षणः संबंध इति योज्यं ९० धर्मनेत्रो धर्मनेता ९८ निग्रहात् संबंधीकृत्वा नृपस्येच्छया स्वप्रमत्तः सुतरामप्रमत्तः ९९ समुपयोजयेद्ब्रह्मदेव अथ च नरक्षति १०० अमयमिति च्छेदः १। २। ३
४ संभावयति इष्टं चिंतयति उपपद्यते पालयति ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३९ ॥ इति शां० आप० नी० भा० मा० एकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ सुमेति १

पृष्ठादयाम् २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ नित्यमुद्यतदंडः स्यादित्याद्येतदंतोऽग्रं आदिपर्वणि व्याख्यातः २९ नानार्थिको बहुप्रयो
जनवान् कृतघ्नेपुरुषेऽर्थसंबंधनसमाचरेत् मानार्थिकइति पाठे मानीययाचरेत् हि तत्कार्यसमाप्तेः प्रागेवाचरेदित्याह अर्थीति फलितमाह तस्मादिति सार्द्धः २० 'कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्य वेदमनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत्' कोकिलस्य श्रेयः स्वपोष्याणां परैः पोषणं तथाहि । 'कृपिर्गणिकुपयो दुर्गैः सेतुं कुंजरबंधनम् ॥ सन्याकरकरादानं संचयार्थाष्टकं मतं' यः कीना
शः शतं निवर्तनामि मूमेः कर्षति तेन विष्टिरूपेण राजकीयमपि निवर्तनदशकं कर्षणीयं स्वीयवद्रक्षणीयं च तदुत्पन्नं धान्यादिकं राज्ञे देयं एवमेव यो वणिक्शतेन बलीवर्दैः पण्यमाहरति तेन राजकीया अपि
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नीतिमापत्सु भारत ॥ उत्सृज्यापि घृणां काले यथावर्तेत भूमिपः २ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ भारद्वाज
स्य संवादं राज्ञः शत्रुं जयस्य च ३ राजा शत्रुं जयो नाम सौवीरेषु महारथः ॥ भारद्वाजमुपागम्य पप्रच्छार्थविनिश्चयम् ४ अलव्यस्य कथं लिप्सालब्धेन विवर्द्धते ॥
वर्द्धितं पाल्यते केन पालितं प्रणयेत्कथम् ५ तस्मै विनिश्चितार्थाय परिपृष्टोऽर्थनिश्चयम् ॥ उवाच ब्राह्मणो वाक्यमिदं हेतुमदुत्तमम् ६ नित्यमुद्यतदंडः स्यान्नि
त्यं विवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शी च परेषां विवरानुगः ७ नित्यमुद्यतदंडस्य भृशमुद्विजते नरः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् ८ एवं दंडं प्रशं
संति पंडितास्तत्त्वदर्शिनः ॥ तस्माच्चतुष्टये तस्मिन् प्रधानो दंड उच्यते ९ छिन्नमूलं विधिवाने सर्वेषां जीवनं हतम् ॥ कथं हि शाखास्तिष्ठेद्युश्छिन्नमूलं वनस्पतौ
१० मूलमेवादितश्छिद्यात्परपक्षस्य पंडितः ॥ ततः सहायान् पक्षं च मूलमेवानुसाधयेत् ११ सुमंत्रितं सुविकृतं सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ आपदास्पदकाले तु कु
र्वीत न विचारयेत् १२ वाङ्मात्रेण विनीतः स्याद्दृढयेन यथाक्षुरः ॥ श्लक्ष्णपूर्वाभिभाषी च कामक्रोधौ विवर्जयेत् १३ सपत्नसहिते कार्ये कृत्वा संघिनं विश्वसेत् ॥ अ
पक्रामे ततः शीघ्रं कृतकार्यो विचक्षणः १४ शत्रुं च मित्ररूपेण सांत्वेनैवाभिसांत्वयेत् ॥ नित्यशश्चोद्विजेत् तस्माद्ब्रह्मात्सर्पयुतादिव १५ यथा बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन
सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुष्प्रज्ञं प्रत्युत्पन्नेन पंडितम् १६ अंजलिं शपथं सांत्वं प्रणम्य शिरसा वदेत् ॥ अभ्युपमार्जनं चैव कर्तव्यं भूतिमिच्छता १७ वहेदमित्रं स्कंधेन
यावत्कालस्य पर्ययः ॥ प्राप्तकालं तु विज्ञाय भिक्षाद्वटमिवाश्मनि १८ सुहृत्तमपि राजेन्द्रं तिदुःकालात्तव ज्वलेत् ॥ न तु पागिरिवानर्चिर्धूमायेतच्चिरं नरः १९ नाना
र्थिकोऽर्थसंबंधं कृतघ्नेन समाचरेत् ॥ अर्थी तु शक्यते भोक्तुं कृतकार्योऽवमन्यते ॥ तस्मात्सर्वाणि कार्याणि सावशेषाणि कारयेत् २० कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्य वेदमनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत् २१

दशबलीवर्दावोढव्याः पोषणीयाश्च । दुर्गैः सेतुव्यादीमां रक्षां महति व्यपदेशेन पाथेभ्यो वेतनं ग्राह्यम् । एवं सेतौ नदीतरणे । प्रतिघामं कुंजराभिममज्यवग्रीयात् ग्रामीणेरेव तेषां पोषणं कर्तव्यमिति ये
वमादियथायथमूह्यम् । एवं सर्वोऽपि राजकीयः कुटुंबार्थः प्रजाहारे विनिर्वाढव्यः । पशुभागहारस्तु कोशार्थमुपपुज्यते कोशश्च धर्माय परावमर्दाय योऽप्युपयते इत्यन्यत् । वराहस्य श्रेयः वराहस्य श्रे
यो मूलोत्खननम् तच्च राजा शत्रूणां कुर्यात् मेरोरचंचलत्वमनुष्ठेयं नीयत्वं च तत्स्वयमात्मन इच्छेत् । शून्यस्य वेदमनः संपदागम इष्टस्तु भिच्छेत् । नटस्य नाना रूपत्वमिष्टं एवं राजास्तिग्धप्रसन्नादी
नृगुणान् विमृषात् । व्यालस्येति पाठे संपदवद्व्यकोपत्वमिष्टं भक्तिमित्रस्य स्वाराध्योदय इष्टपुष्पं स्वप्रतिपाद्यपानां प्रजानामुदयो राजानित्यमेष्टव्य इत्यर्थः २१

२२। २३। २४ वकादीनामेकाग्रत्वं निर्भयत्वं शीघ्रकारित्वं अपराधित्वं च गुणास्तान् परार्थादाने राजाऽऽश्रयेदित्यर्थः २५। २६। २७। २८। २९ अश्वतरीगर्दमजाऽश्वा उदरमेदेनैव प्रसूत इ
ति प्रसिद्धं ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ निमृहीतमपि भयं पुनर्विद्वद्भिभयादनिवृत्तमिव निशामयेज्जानीयात् सर्वदाऽवहितस्तिष्ठेदिति भावः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२
उत्थायोत्थाय गच्छेत् नित्ययुक्तोरिपोर्हान् ॥ कुशलं चास्य पृच्छेत्तद्यप्यकुशलं भवेत् २२ नालसाः प्राप्नुवंत्यर्थांश्च क्लीवानाभिमानिनः ॥ न च लोकस्वाद्धीतान वैश
श्चत्पतीक्षिणः २३ नात्माच्छिद्रं रिपुर्विद्याद्विद्याच्छिद्रं परस्य तु ॥ गूहेत्कूर्म इवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः २४ वक्वच्चितयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत् ॥ वृक्वच्चाप्य
लुपेत शरवच्च विनिष्पतेत् २५ पानमक्षास्तथानार्योऽमृगयागीतवादितम् ॥ एतानि युक्त्या सेवेत प्रसंगो ह्यत्र दोषवान् २६ कुर्यात्तृणमयं चापं शयीत्तृणमृगशायिकाम् ॥
अंधः स्यादंधवेलायां वा धिर्यमपि संश्रयेत् २७ देशकालौ समासाद्य विक्रमेत विचक्षणः ॥ देशकालव्यतीतो हि विक्रमो निष्फलो भवेत् २८ कालाकालौ संप्रधार्य बलाव
लमथात्मनः ॥ परस्परं वलं ज्ञात्वा तत्रात्मानं नियोजयेत् २९ दंडेनोपनतं शत्रुं यो राजानं नियच्छति ॥ समृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरीयथा ३० सुपुष्पितः स्यादफ
लः फलवान् स्यादुरारुहः ॥ आमः स्यात्पक्वसंकाशो न च शीर्येत कस्यचित् ३१ आशां कालवर्ती कुर्यात्तांच विघ्नेन योजयेत् ॥ विघ्नं निमित्ततो ब्रूयान्निमित्तं चापि हेतुतः
३२ भीतवत्संविधात् व्यंयावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभतिवत् ३३ न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति ॥ संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्य
ति ३४ अनागतं विजानीयाद्यच्छेद्रयमुपस्थितम् ॥ पुनर्वृद्धिभयात् किंचिदनिवृत्तं निशामयेत् ३५ प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् ॥ अनागतसुखाशा
चनैव बुद्धिमतां नयः ३६ योऽरिणा सह संघाय सुखं स्वपिति विश्वसन् ॥ स वृक्षाग्रे प्रसुप्तो वापतितः प्रतिबुध्यते ३७ कर्मणा येन तेनैव मृदुना दारुणेन च ॥ उद्धरेद्दीनमात्मा
नंसमर्थो धर्ममाचरेत् ३८ ये सपत्नाः सपत्नानां सर्वास्तानुपसेवयेत् ॥ आत्मनश्चापि बोद्धव्याश्चारा विनिहताः परैः ३९ चारस्त्वविदितः कार्यं आत्मनोऽथ परस्य च ॥
पापं डांस्तापसादींश्च परराष्ट्रे प्रवेशयेत् ४० उद्यानेषु विहारेषु प्रपास्वावसथेषु च ॥ पानागारे प्रवेशे पुतीर्थेषु च सभासु च ४१ धर्माभिचारिणः पापाश्चौरा लोकस्य वंदकाः ॥
समागच्छंति तान् बुद्धानि यच्छेच्छमयीत च ४२ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमभ्येति नापरीक्ष्य च विश्वसेत् ४३ विश्वासयित्वा तु परं
तत्त्वभूतेन हेतुना ॥ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलिते पदे ४४ अशंक्यमपि शंकेत नित्यं शंकेत शंकितात् ॥ भयं ह्यशंकिताज्जातं समूलमपि कृतंति ४५ अवधानेन
मौनेन कापायेण जटाजिनैः ॥ विश्वासयित्वा द्वेष्टारमवलुपेद्यथा वृकः ४६ पुत्रो वायदिवा भ्राता पिता वायदिवासुहृत् ॥ अर्थस्य विघ्नं कुर्वाणा हंतव्या भूतिमिच्छता ४७ गुरो
रप्यवलितस्य कार्यं कार्यमजानतः ॥ उत्पथं प्रति पन्नस्य दंडो भवति शासनं ४८ अभ्युत्थानाभिवादाभ्यां संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिपुष्पफलाघाती तीक्ष्णतुंड इव द्विजः ४९

४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८ अभ्युत्थानादिमृदुपायैः शत्रोः प्रतिपुष्पफलाघाती स्यात् पुष्पफलं पुष्पफलं प्रतीतिप्रतिपुष्पफलं सर्वपुष्पं पुरुषार्थसाधनं सर्वफलं पुरुषार्थरूपं च तद्विनाश
येत् तीक्ष्णतुंडो द्विजः पक्षीयया सर्ववृक्षस्य पुष्पं फलं च नाशयति तद्वत् ४९

५० नास्तीति समर्थस्यतेजीवांसोरिपवोभवंत्यन्धेमित्राणिमवंतीत्यर्थः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ शुष्कलामशून्यं तत्रदृष्टांतो गोविषाणस्यभक्षणमिति शत्रोरियंभैरिति तद्विषाणचर्वणे
मृतस्यायासोव्यर्थस्तद्वदित्यर्थः सार्धः ५६ त्रिवर्गः धर्मार्थकामाः तत्रत्रिविधापीडा धर्मेणार्थस्यपीडा अर्थेन धर्मस्य कामेन तयोरिति अनुबंधाः फलानि धर्मस्यार्थोऽर्थस्य कामः कामस्ये
द्वियप्रीतिरिति श्रुत्याः । धर्मस्यचित्तशुद्धिर्यस्ययज्ञः कामस्यजीवनमात्रमिति प्राज्ञाः । तत्रबलाबलं ज्ञात्वा अनुबंधान् लिप्सेतपीडांतुपरिवर्जयेदेवेत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ गृध्रद

नाच्छित्त्वापरमर्माणिनाशत्वाकर्मदारुणम् ॥ नाहत्वामत्स्यघातीवप्राप्नोतिमहतींश्रियम् ५० नास्तिजाल्यारिपुर्नामभिन्नंवापिनविद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते
मित्राणिरिपवस्तथा ५१ अमित्रंनैवमुंचेतवदंतंकरुणान्यपि ॥ दुःखंतत्रनकर्तव्यंहन्यात्पूर्वापकारिणम् ५२ संग्रहानुग्रहेयलः सदाकार्योऽनसूयता ॥ निग्रहश्चा
पियत्नेनकर्तव्योभूतिमिच्छता ५३ प्रहरिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहृत्यैवप्रियोत्तरम् ॥ असिनापिशिरश्छित्त्वाशोचेतचरुदेतच ५४ निमंत्रयित्वात्वेनसमानेनातेतिक्ष
या ॥ लोकाराधनमित्येतत्कर्तव्यंभूतिमिच्छता ५५ नशुष्कवैरं कुर्वीतबाहुभ्यान्ननदीतरे ॥ अनर्थकमनायुष्यंगोविषाणस्यभक्षणम् ॥ दंताश्चपरिमृज्यंतेरस
श्चापिनलभ्यते ५६ त्रिवर्गस्त्रिविधापीडाअनुबंधास्तथैवच ॥ अनुबंधंतथाज्ञात्वापीडांचपरिवर्जयेत् ५७ ऋणशेषमग्निशेषंशत्रुशेषंतथैवच ॥ पुनःपुनःप्रवर्धते
तस्माच्छेषंनधारयेत् ५८ वर्धमानमृणंतिष्ठेत्परिभूताश्चशत्रवः ॥ जनयंतिभयंतीविव्याधयश्चाप्युपेक्षिताः ५९ नासम्यकृतकारीस्यादप्रमत्तःसदाभवेत् ॥ कंटको
पिहिदुश्छिन्नोविकारंकुरुतेचिरम् ६० वधेनचमनुष्याणामार्गाणांदूषणेनच ॥ अगाराणांविनाशेपरराष्ट्रंविनाशयेत् ६१ गृध्रदृष्टिर्वकालीनःश्वचेष्टःसिंहविक्र
मः ॥ अनुद्विग्नःकाकशंकीभुजंगचरितंचरेत् ६२ शूरमंजलिपातेनभीरुंभेदेनभेदयत् ॥ लुब्धमर्थप्रदानेनसमंतुल्येनविग्रहः ६३ श्रेणीमुख्योपजापेषुबलभानुनये
षुच ॥ आमात्यान्परिरक्षेतभेदसंघातयोरपि ६४ मृदुरित्यवजानंतितीक्ष्णइत्युद्विजंतिच ॥ तीक्ष्णकालेभवेतीक्ष्णोमृदुकालेमृदुर्भवेत् ६५ मृदुनैवमृदुंछिंधिमृदु
नाहंतिदारुणम् ॥ नसाध्यंमृदुनाकिंचित्तस्मात्तीक्ष्णतरोमृदुः ६६ कालेमृदुर्योभवतिकालेभवतिदारुणः ॥ प्रसाधयतिहत्यानिशुंचाप्याधितिष्ठति ६७ पंडितेन
विरुद्धःसन्तदूरस्थोऽस्मीतिनाशयेत् ॥ दीर्घोबुद्धिमतोबाहूयाम्यांहिसतिहिंसितः ६८ नतत्तरेद्यस्यनपारमुत्तरेन्नतद्वरेद्यत्पुनराहरेत्परः ॥ नतत्त्वनेद्यस्यनमूलमु
द्धरेन्नतंहन्याद्यस्यशिरोनपालयेत् ६९ इतीदमुक्तंवृजिनाभिसंहितंनचैतदेवंपुरुषःसमाचारेत् ॥ परप्रयुक्तेनकथंविभावयेदतोमयोक्तंभवतोहितार्थिना ७०

द्विगृध्रवदूरदर्शी । वकवदालीनोनिश्चलोवकालीनः । श्वचेष्टःशुनकवज्जागकृकश्चोरसूचकश्च । सिंहवद्विक्रमोयस्यानिर्दयस्वतद्वदेव । काकवच्छंकीपरंगितज्ञः । भुजंगचरितंअकस्मा
त्परकृतेदुर्गादौप्रवेशनं तत्कुर्यात् ६२ । ६३ श्रेणीमुख्यःनानाजातीयाःसंतपककार्येनिविष्टाःश्रेणयस्तासामुख्यस्योपजापोभेदः । उपतापोष्वातिपाठेउपतापःकेशोवा । बलभानांमित्राणा
मनुनयेष्वन्धैःक्रियमाणेष्वमात्यान्परिरक्षेत । भेदात्संघातात्संभूयकार्यकारित्वाच्च संघातमात्याःसद्योराजानमराजानंकुर्वन्परीतंवाकुर्वन्त्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९
वृजिनाभिसंहितमापत्कालाभिप्रायेणैतदुक्तं नत्वेतदेवंपुरुषःसमाचारेत् । परप्रयुक्तेपरेणामियोगेकृतेसतिद्वंद्वमदुक्तंकथंनमावयेदपितुमावयेदेव आपदिपतदनुष्ठानादधर्मोनास्तीतिभावः ७०

७१ ॥ इतिशांतिपर्वणेआपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाववीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ ह्रीनेइति आपद्यकार्यमपिकणिकेनोक्तंत्रविश्वामित्रश्चजाचनीपचनरूपं
शिष्टाचारंप्रमाणयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अतिसिद्धस्त्यक्तुपनिच्छः अनुक्रोशादयातः ब्राह्मणान्पालयितुमशक्नोराजाकिंकुर्यादित्यर्थः ७ । ८ आप्राप्तप्रापणयोगः प्राप्तसंरक्षणक्षेमः
यथावदुक्तंवचनंहितार्थिनानिश्चयविप्रेणसुशोररारूपः ॥ तथाऽकरोद्वाक्यमदीनचेतनःश्रियंचदीप्तांभुजेसर्वाधवः ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआप
द्धर्मपर्वणि कणिकोपदेशेचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ होनेपरमकेधर्मेसर्वलोकाभिलंघिते ॥ अधर्मेधर्मतानीतेधर्मेचाध
र्मतांगते १ मर्यादासुविनष्टासुक्षुभितेधर्मनिश्चये ॥ राजभिःपीडितेलोकेपरैर्वापिविशापते २ सर्वाश्रयेषुमूढेषुकर्मसूपहतेषुच ॥ कामालोभाच्चमोहाच्चभयंप
श्यत्सुभारत ३ अविश्वस्तेषुसर्वेषुनित्यंभीतेषुपार्थिव ॥ निकृत्याहन्यमानेषुवंचयत्सुपरस्परम् ४ संप्रदांसुपुद्गेषुब्राह्मणेचातिपीडिते ॥ अवर्षतिचपर्जन्ये
मिथोभेदेसमुत्थिते ५ सर्वस्मिन्दस्युसाहूतेपृथिव्यामुचजीवने ॥ केनस्विद्ब्राह्मणोजीवेज्जघन्येकालआगते ६ अतिसिद्धःपुत्रपौत्राननुक्रोशान्नराधिप ॥ कथ
मापत्सुवर्तेततन्मेवूहिपितामह ७ कथंचराजावर्तेतलोकैकलुपतांगते ॥ कथमर्थाच्चधर्माच्चनहीयेतपरंतप ८ ॥ भीष्मउवाच ॥ राजमूलामहाबाहोयोगक्षेमसु
वृष्टयः ॥ प्रजासुव्याधयश्चैवमरणंचभयानिच ९ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिश्चभरतर्षभ ॥ राजमूलाइतिमतिर्ममनास्त्यत्रसंशयः १० तस्मिन्स्वभ्यागतेकालेप्र
जानांदोषकारके ॥ विज्ञानबलमास्थायजीवितव्यंभवेत्तदा ११ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ विश्वामित्रस्यसंवादंचांडालस्यचपक्वणे १२ त्रेता
द्वापरयोःसंधौतदादैवाधिक्रमात् ॥ अनादृष्टिर्मूढोराजालोकेद्वादशवार्षिकी १३ प्रजानामतिवृद्धानांयुगांतिसमुपास्थिते ॥ त्रेताविमोक्षसमयेद्वापरप्रतिपाद
ने १४ नववर्षसहस्राक्षःप्रतिलोमोऽभवद्गुरुः ॥ जगामदक्षिणंमार्गंसोमोव्यावृत्तलक्षणः १५ नावश्यायोऽपितत्राभूत्कुतएवाभ्रजातयः ॥ नद्यःसंक्षिप्ततोयौघाः
किंचिदंतर्गतास्ततः १६ सरांसिसरितश्चैवकूपाःप्रस्रवणानिच ॥ हतत्विषोनलक्ष्यंतेनिसर्गाद्वैवकारितात् १७ उपशुष्कजलस्थायाविनिवृत्तसभाप्रपा ॥ नि
वृत्तयज्ञस्वाध्यायानिर्वपट्कारमंगला १८ उच्छिन्नरुषिमोरक्षानिवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तयूपसंभाराविप्रनष्टमहोत्सवा १९ अस्थिसंचयसंकीर्णमहाभूतरवा
कुला ॥ शून्यभूयिष्ठनगरादग्धग्रामनिवेशना २० कचिद्दोरैःकचिच्छत्रैःकचिद्वाजभिरातुरैः ॥ परस्परभयाच्चैवशून्यभूयिष्ठनिर्जना २१ गतदैवतसंस्थानावृद्ध
लोकनिराकृता ॥ गोजाविमहिषीहीनापरस्परपराहता २२ हतविभ्राहतारक्षाप्रनष्टौपाधिसंचया ॥ सर्वभूततरुप्रायावभूववसुधातदा २३

सुवृष्टिश्चताः ब्राह्मणादीनांविपदागमंराज्ञपवदोषइत्यर्थः ९ । १० । ११ पक्वणेचांडालागारे ११ दैवविधिदैवविहितः १३ । १४ प्रतिलोमोवकी व्यावृत्तमन्यथाभूतलक्षणंचिह्नंयस्य
१५ अवश्यायोधूमिका १६ । १७ जलस्थायाः क्षुद्रजलाशयाः १८ विपणोविक्रयाविः आपणोहटः १९ । २० । २१ । २२ हताआरक्षारक्षाकर्तारोयस्यांसा भूततरुः
इमशानवृक्षस्तद्वदगम्याभूततरुप्राया भूतनरप्रायेतिपाठेभूतप्रायनरेत्यर्थः शवभूतनरप्रायेतिप्राचांपाठःस्पष्टार्थः शवपुवशावः २३

म.भा.टी. २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ दृष्ट्याअत्रविना ३६ कुर्वन्तीदंदिक्का ३७।३८।३९।४० प्रतिग्रहातज्जदोपात् स्तेन्यदोषमधिकेनपश्यामीत्यर्थः शां.जा.१२
 ॥३२॥ तस्मिन्प्रतिभयेकालेक्षतेधर्मेयुधिष्ठिर ॥ वभूवुःक्षुधितामर्त्याःखादमानाःपरस्परम् २४ ऋषयोनियमास्त्यक्त्वापरित्यज्याग्निदेवताः ॥ आश्रमान्संपरित्यज्यप
 र्यधावन्नितस्ततः २५ विश्वामित्रोऽथभगवान्महर्षिरनिकेतनः ॥ क्षुधापरिगतोधीमान्समंतात्पर्यधावत २६ त्यक्त्वादारांश्चपुत्रांश्चकस्मिंश्चजनसंसदि ॥ भक्ष्या
 भक्ष्यसमोभूत्वानिरग्रिरनिकेतनः २७ सकदाचित्परिपतन्श्चपचानानिवेशनम् ॥ हिंसाणांप्राणिघातानामाससादवनेकचित् २८ विभिन्नकलशाकीर्णंश्चचर्म
 च्छेदनायुतम् ॥ वराहखरभग्रास्थिकपालघटसंकुलम् २९ मृतचैलपरिस्तीर्णनिर्माल्यकृतभूषणम् ॥ सर्पनिर्मोकमालाभिःकृतचिह्नकुटीमठम् ३० कुकुटारा
 वबहुलंगर्धभञ्जनिनादितम् ॥ उद्धोषद्भिःखरैर्वाक्यैःकलहद्भिःपरस्परम् ३१ उलूकपक्षिभ्यनिभिर्देवतायतनैर्वृतम् ॥ लोहघंटापरिष्कारंश्चयूथपरिवारितम् ३२
 तत्प्रविश्यक्षुधाऽऽविष्टोविश्वामित्रोमहानृषिः ॥ आहारान्वेषणेयुक्तःपर्यन्तंसमास्थितः ३३ नचकचिद्विदःसमिक्षमाणोऽपिकौशिकः ॥ मांसमन्नफलमूलमन्य
 द्वातत्रकिंचन ३३ अहोळच्छ्रमयाप्राप्तमितिनिश्चित्यकौशिकः ॥ पपातभूमौदौर्वल्यात्तस्मिंश्चांडालपक्वणे ३५ सचित्तयामासमुनिःकिंनुमेसुलतंभवेत् ॥ कथं
 वृथानमृत्युःस्यादितिपार्थिवसत्तम ३६ सददर्शश्चमांसस्यकुतर्त्राविततामुनिः ॥ चांडालस्यगृहेराजनसद्यःशस्त्रहतस्यैव ३७ सचित्तयामासतदास्तैन्यकार्य
 मितोमया ॥ नहीदानीमुपायोमेविद्यतेप्राणधारणे ३८ आपत्सुविहितंस्तैन्यंविशिष्टंचमहीयसः ॥ विप्रेणप्राणरक्षार्थकर्तव्यमितिनिश्चयः ३९ हीनादादेयमा
 दौस्यात्समानात्तदनंतरम् ॥ असंभवेवाऽऽददीतविशिष्टादपिधार्मिकात् ४० सोऽहमंत्यावसायानांहराम्येनांप्रतिग्रहात् ॥ नस्तैन्यदोषंपश्यामिहरिष्यामिश्चजा
 घनीम् ४१ एतांभुद्धिसामास्थायविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ तस्मिन्देशेसमुप्यापश्चपचोयत्रभारत ४२ सविगाढानिशांष्ट्वासुप्तेचांडालपक्वणे ॥ शनैरुत्थायभगवा
 न्प्रविवेशकुटीमतः ४३ ससुप्तइवचांडालःश्लेष्मापिहितलोचनः ॥ परिभिन्नस्वरोरुक्षःप्रोवाचाप्रियदर्शनः ४४ ॥ श्वपचउवाच ॥ कःकुतर्त्रावद्वयतिसुप्तेचां
 डालपक्वणे ॥ जागर्मिनात्रसुप्तोऽस्मिहतोऽसीतिचदारुणः ४५ विश्वामित्रस्ततोभूतिःसहसातमुवाचह ॥ तत्रघ्नीडाकुलमुखःसोद्वेगस्तेनकर्मणा ४६ विश्वामि
 त्रोऽहमायुष्मन्नागतोऽहंभुक्षितः ॥ मावधीर्ममसदुद्धेयदिसम्यक्प्रपश्यसि ४७ चांडालस्तद्वचःश्रुत्वामहर्षेर्भावितात्मनः ॥ शयनादुपसंभ्रांतउद्ययौप्रतितं
 ततः ४८ सविसृज्याश्रुनेत्राभ्यांवहृमानात्कृतांजलिः ॥ उवाचकौशिकंरात्रौब्रह्मन्किंतेचिकीर्षितम् ४९ विश्वामित्रस्तुमातंगमुवाचपरिसांत्वयन् ॥
 क्षुधितोऽहंगतप्राणोहरिष्यामिश्चजाघनीम् ५० क्षुधितःकलुषंयातोनास्तिहीरशनार्थिनः ॥ क्षुच्चमांदूपयत्यत्रहरिष्यामिश्चजाघनीम् ५१

श्वजाघनींशुनोजंघां ४१।४२।४३।४४ ब्रह्मवतिचालयाति ४५।४६ समसाम् ४७।४८ नेत्राभ्यांश्लेष्मपिहिताभ्याम् ४९।५० कटुपंथातःपापंकर्मानुमुता ५१

५२।५३ अग्निदेवानांमुलंचपुरोधाश्चसः शुचिपादशुचिमेवमेवसहतेनामेध्वं ५४ तस्यापियथासर्वभुक्त्वंतथाऽहंब्रह्माब्राह्मणोऽपितत्तुल्यत्वात्सर्वभुग्मविष्यामीत्यर्थः ५५।५६।५७।५८
 अवसीदंतिमेप्राणाःश्रुतिर्मेनश्यातिक्षुधा ॥ दुर्बलोनेष्टसंज्ञश्चभक्ष्याभक्ष्यविवर्जितः ५२ सोऽधर्मंबुद्धयमानोऽपिहरिष्यामिश्चजाघनीम् ॥ अटनमैक्ष्यंनविंदामि
 यदायुष्माकमालये ५३ तदाबुद्धिःकृतापापेहरिष्यामिश्चजाघनीम् ॥ अग्निमुखंपुरोवाश्चदेवानांशुचिपाद्विभुः ५४ यथावत्सर्वभुग्ब्रह्मातथामांविद्धिधर्मतः ॥
 तमुवाचसचांडालोमहर्षेशृणुमेवचः ५५ श्रुत्वातत्त्वंतथाऽऽतिष्ठयथाधर्मो नहीयते ॥ धर्मतवापिविप्रर्षेशृणुयत्तेब्रवीम्यहम् ५६ शृगालादधमंश्चानंप्रवदंतिमनी
 षिणः ॥ तस्याप्यधमउद्देशःशरीरस्यश्चजाघनी ५७ नेदंसम्यग्व्यवसितंमहर्षेधर्ममर्हितम् ॥ चांडालस्वस्यहरणमभक्ष्यस्यविशेषतः ५८ साध्वन्यमनुपश्य
 त्वमुपायंप्राणधारणे ॥ नमांसलोभात्तपसोनाशस्तेस्यान्महामुने ५९ जानताविहितंधर्मनकार्योधर्मसंकरः ॥ मास्मधर्मपरित्याक्षीस्त्वंहिधर्मभृतांवरः ६०
 विश्वामित्रस्ततोराजन्नित्युक्तोभरतर्षभ ॥ क्षुधार्तःप्रत्युवाचेदंपुनरेवमहामुनिः ६१ निराहारस्यसुमहान्ममकालोऽभिधावतः ॥ नविद्यतेऽप्युपायश्चकश्चिन्मेप्रा
 णधारणे ६२ येनयेनविशेषेणकर्मणायेनकेनचित् ॥ अभ्युज्जीवेत्साद्यमानःसमर्थोधर्ममाचरेत् ६३ ऐंद्रोधर्मःक्षत्रियाणांब्राह्मणानामथाग्निकः ॥ ब्रह्मवद्धर्ममवलं
 भक्ष्यामिशमयन्क्षुधाम् ६४ यथायथैवजीवेद्वितर्कतर्व्यमहेलया ॥ जीवितंमरणाच्छ्रेयोजीवनधर्ममवाप्नुयात् ६५ सोऽहंजीवितमाकांक्षन्नभक्ष्यस्यापिभक्षणम् ॥
 व्यवस्येबुद्धिपूर्वैतद्ब्रवाननुमन्यताम् ६६ बलवंतंकरिष्यामिप्रणोत्स्याम्यशुभानितु ॥ तपोभिर्विद्ययाचैवज्योतीर्पीवमहत्तमः ६७ ॥ श्वपचउवाच ॥ नैत
 त्वादनप्राप्नुतेदीर्घमायुर्नैवप्राणान्नामृतस्येववृत्तिः ॥ भिक्षामन्यांभिक्षमातेमनोऽस्तुश्वभक्षणेश्वाह्यभक्ष्योद्विजानाम् ६८ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नदुर्भिक्षेसुलभं
 मांसमन्यच्छुपाकमन्येनचमेस्तिवित्तम् ॥ क्षुधार्तश्चाहमगतिर्निराशःश्चमांसेचास्मिन्पशूसानसाधुमन्ये ६९ ॥ श्वपचउवाच ॥ पंचपंचनखाभक्ष्याब्रह्मक्षत्रस्य
 वैविशः ॥ यथाशास्त्रंप्रमाणंतेमाऽभक्ष्येमानसंकृथाः ७० ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ अगस्त्येनासुरोजग्धोवातापिःक्षुधितेनैव ॥ अहमापद्रुतःक्षुतोभक्षयिष्येश्वजाघ
 नीम् ७१ ॥ श्वपचउवाच ॥ भिक्षामन्यामाहरेतिनचकर्तुमिहार्हसि ॥ ननूनंकार्यमेतद्वैहरकामंश्चजाघनीम् ७२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ शिष्टावैकारणंधर्मत
 दृत्तमनुवर्तये ॥ परमिध्याशनादेनांभक्ष्यामन्वेश्वजाघनीम् ७३ ॥ श्वपचउवाच ॥ असतायत्समाचीर्णनचधर्मःसनातनः ॥ नाकार्यमिहकार्यवैमाछलेनाशुभं
 कृथाः ७४ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नपातकंनावमतमृषिःसन्कर्तुमर्हति ॥ समौचश्चमृगौमन्येतस्माद्रोक्ष्येश्वजाघनीम् ७५

५९।६०।६१।६२।६३ ऐंद्रःपालनारमकः आग्निकःसर्वभुक्त्वरूपः ब्रह्मवेदःसर्ववद्विः ६४।६५।६६ उवोर्तोधीवतपइधनेनबलवंतंकरिष्यामि आत्मानमितिशेषः ६७।६८।६९
 पंचशशशल्यकादयः पंचैवभक्ष्यानान्येइतिहेतोरभक्ष्येश्वमांसिनोमाकृथाः ७०।७१ इतिकर्तुंनार्हसोवियोजना ७२ शिष्टाःअगस्त्यादयः ७३।७४ समौपशुत्वादितिभावः ७५

यदिति तेनामस्त्येन ब्राह्मणानामर्थेऽर्थितेन प्रार्थितेनाऽर्थाद्वाह्यैरेव वा तापि भक्षणं कृतं तन्स्वार्थं तदप्यवस्थाधिकारे सतादृश एव समयो नान्यत् किंचित्कर्तुं शक्यमित्यर्थः नृजं समपि भक्षित्वा तेन वा तापिनामक्षमाणा ब्राह्मणारक्षिता इति धर्म एवेत्यर्थः ७९ तर्ह्ययमात्मा देहो मम मित्रमेतस्य रक्षणार्थं मयाऽप्येतद्भुक्तं चेन्न कश्चिद्विदोऽस्तीत्याह मित्रं चेति ७७ बुधैव जितया सर्वान्कामानन्ये आशुवंति अतस्त्वमपि बुधैव सहितोऽनाहारेणैव कामं प्रियस्वपूरयस्व ७८ स्थानेऽति सकामः प्रेत्यभावे मरणे सति यशः यशस्करो भवेदिति स्थानेऽयुक्तं अनशनेन मरणं श्रेय इति सत्यमित्यर्थः जीवतस्त्वनम्रतो धर्मलोपः प्रत्यक्षः मूलं धर्मस्य शरीरं रक्षयंतस्य वैकल्येन धर्मविरोधो भवतीत्यर्थः ७९ बुद्ध्यात्मके प्रमातरि विचारिते श्वजाघनी भक्षणेऽपि पुण्यमस्तीति जाने । ज्ञानोत्पत्तियोगं शरीरमप्येनापिरक्षयमेवेति भावः मोहात्मके कर्तृत्वाद्यभिमानमाजियथाश्वभक्षणे दोषस्तथैव तत्र विषयेऽस्ति संशयात्मा अन्यतरस्यात्मनो दृढपरिग्रहमाश्रयः । तथापि श्वभक्षणमात्रेण स्वादृशः श्वपचोऽहं नमविष्यामि तपसा दोषं दूरी

श्वपच उवाच ॥ यद्वाह्यणार्थे कृतमर्थितेन तेन पिपातदवस्थाऽधिकारे ॥ सवैधर्मो यत्र न पापमस्ति सर्वरूपायैर्गुरो हिरक्ष्याः ७६ विश्वामित्र उवाच ॥ मित्रं च मे ब्राह्मणस्यायमात्मा प्रियश्च मे पूज्यतमश्च लोके ॥ तं भर्तुकामो हामिमां जिहीषे नृशंसानामीदृशानां न विभ्ये ७७ ॥ श्वपच उवाच ॥ कामं न राजीवितं संत्यजं तिनचा भक्ष्ये कचिद्वर्ति बुद्धिम् ॥ सर्वान्कामान् प्राशुवंतीह विद्वन्प्रियस्व कामं सहितः शुधैव ७८ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ स्थाने भवेत्स यशः प्रेत्यभावे निःसंशयः कर्मणां वै विनाशः ॥ अहं पुनर्व्रतनित्यः शमात्मा मूलं रक्षयं भक्षयिष्याम्यभक्ष्यम् ७९ बुद्ध्यात्मके व्यक्तमस्तीति पुण्यं मोहात्मके यत्र यथाश्वभक्ष्ये ॥ यद्यप्येतत्संशयात्मा चरामिनाहं भविष्यामियथात्वमेव ८० ॥ श्वपच उवाच ॥ गोपनीयमिदं दुःखमिति मे निश्चितामतिः ॥ दुष्टतो ब्राह्मणः सत्रं यस्त्वा महमुपालभे ८१ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ पिबंत्येवोदकं गावो मं हूकेषु रुक्स्वपि ॥ न तेऽधिकारो धर्मेऽस्ति मामूरात्मप्रशंसकः ८२ ॥ श्वपच उवाच ॥ सुहृद्वत्पुत्रांशुं त्वां कृपा हित्वयि मे द्विज ॥ यदिदं श्रेय आधत्स्व मालोभात्पातकं कृथाः ८३ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ सुहृन्मे त्वं सुखेऽसुखे दापदो मांसमुद्धर ॥ जानेऽहं धर्मतोऽऽत्मानं शौनीमुत्सृज जाघनीम् ८४ ॥ श्वपच उवाच ॥ नैवोत्सहे भवतो दातुमेतानोपेक्षितं हियमाणं स्वमन्नम् ॥ उभौ स्यावः पापलोकावलिप्तौ दाता चाहं ब्राह्मणस्त्वं प्रतीच्छन् ८५ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ अद्याहमेतद्वृजिनं कर्म कृत्वा जीवंश्चरिष्यामि महापवित्रम् ॥ स पूतात्मा धर्ममेवाभिपत्स्येयदेतयोर्गुरुतद्वै ब्रवीहि ८६ ॥ श्वपच उवाच ॥ आत्मैव साक्षी कुलधर्मकृत्ये त्वमेव जानासि यदत्र दुष्टतम ॥ यो ह्याद्रियाद्भक्ष्यमिति श्वमांसं मन्येन तस्यास्ति विवर्जनीयम् ८७ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ उपादाने खादने चास्ति दोषः कार्ये त्यायेनित्यमत्रापवादः ॥ यस्मिन् हिंसाना नृत्तं वाच्यलेशो भक्ष्यक्रिया यत्र न तद्वरीयः ८८

कर्तुं शक्नोऽस्मीति भावः ८० इदं श्वजाघनी भक्षणं दुःखं पापं गोपनीयं

गृहनीयं त्वया क्रियमाणं निरसनीयमिति मे बुद्धिर्निश्चिताऽस्ति ततोऽहं दुष्टतः पापीयानप्यब्राह्मणोऽपि त्वामुपालभेयः सोऽहं सत्रं केववकारी अस्मि । सत्त्वमिति पाठे सत्त्वं प्रसिद्धो विश्वामित्रस्त्वां यद ब्राह्मणोऽहमुपालभेऽतः दुष्टतोऽस्मीति योजना ८१ धर्मे धर्मानुशासने ८२ । ८३ । ८४ पापलोको च तावदलिप्तौ चेति समासः प्रतीच्छन् प्रतिगृह्यन् ८५ । ८६ । ८७ कार्ये त्याये प्राणात्ययेऽभक्ष्यमपि भक्षणीयमिति भक्ष्याभक्ष्यविधेरपवादोऽस्ति तथाच सूत्रं । सर्वान्कामान् प्राशुवंतीह विद्वन्प्रियस्व कामं सहितः शुधैव । यत्राभक्ष्यक्रियाऽभक्ष्यतापादकं वाक्यं तच्छास्त्रं गरीयो न यतः यस्मिन्नभक्ष्यभक्षणे हिंसानृत्तं च न हृदमेव द्वयमधर्मस्य ज्ञापकं किं हि भक्ष्याभक्ष्यशास्त्रमनर्थकं नेत्याह वाच्यलेश इति भावप्रधानो निर्देशः तत्र वाच्यत्वस्य निश्चयस्य लेशमात्रं न तु हिंसानृत्तवदस्य तं निश्चयमित्यर्थः ८८

हेतुः प्राणपोषणेच्छाऽस्ति कारणं प्रमाणं भक्ष्ये भक्षणे अभक्षणे इति च्छेदः ८९ अतिपापं हिंसावदभक्ष्यं भक्षणं स्वयनदृष्टं पततीति शब्दः शब्दशास्त्रस्याज्ञामार्गं परंतु पापहेतुर्मुख्यो हिंसाख्योऽत्र न ह इत्यत इति भावः । अन्योन्यकार्याणि भेषु नानि पापमात्रेण कृतं पुण्यं हि नस्ति नाशयति तेन ईषत्पापोत्पातिरस्तु न तु ब्राह्मण्यादि धर्महानिरस्तीति भावः ९० अस्थानतो हीनतः कुत्सिताद्वा कुत्सितावदित्सतः कदर्यात् अभिपंगादत्याग्रहात् श्वानं लभते तेनापि तेनैव दंडः सहितव्यः सोढव्य एव न तु दातुं धर्मदोषोऽस्तीति भावः ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९

श्वपच उवाच ॥ यद्येपहेतुस्तव खादने स्यान्न ते वेदः कारणं नार्यधर्मः ॥ तस्माद्भक्ष्येऽभक्षणे वा द्विजेंद्रदोषं न पश्यामियथेदमत्र ८९ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ नैवाति पापं भक्षमाणस्य दृष्टं सुरांतु पीत्वा पततीति शब्दः ॥ अन्योन्यकार्याण्यथा तथैव न पापमात्रेण कृतं हि नस्ति ९० ॥ श्वपच उवाच ॥ अस्थानतो हीनतः कुत्सिताद्वा तद्विद्वांसं वाधते साधुवृत्तम् ॥ श्वानं पुनर्यो लभतेऽभिपंगात्तेनापि दंडः सहितव्य एव ९१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा निवृत्ते मातंगः कौशिकं तदा ॥ विश्वामित्रो जहारैव कृतबुद्धिः श्वजाघनीम् ९२ ततो जग्राह स श्वांगं जीवितार्थी महा मुनिः ॥ सदारस्तामुपाहृत्य वने भोक्तुमियेष सः ९३ अथास्य बुद्धिरभवद्विधिनाहं श्वजाघनीम् ॥ भक्षयामियथा कामं पूर्वं संतर्प्य देवताः ९४ ततोऽग्निमुपसंहृत्य ब्राह्मेण विधिना मुनिः ॥ ऐन्द्राग्रे येन विधिना चरुं श्रपयतस्वयम् ९५ ततः समारभत् कर्म देवं पित्र्यं च भारत ॥ आहूय देवानि द्रादीन् भागं भागं विधिक्रमात् ९६ एतस्मिन्नेव काले तु प्रवर्ष सवासवः ॥ संजीवयन् प्रजाः सर्वा जनयामास चौषधीः ९७ विश्वामित्रोऽपि भगवांस्तपसा दग्धकिल्बिषः ॥ कालेन महता सिद्धि मवाप परमाहुताम् ९८ संहृत्य च तत्कर्म अना स्वाद्य च तद्विः ॥ तोषयामास देवांश्च पितृंश्च द्विजसत्तमः ९९ एवं विद्वानदीनात्मा व्यसनस्थो जिजीविषुः ॥ सर्वोपायैरुपायज्ञो दीनमात्मानमुद्धरेत् १०० एतां बुद्धिं समास्थाय जीवितव्यं सदा भवेत् ॥ जीवन् पुण्यमवाप्नोति पुरुषो भद्रमश्रते १०१ तस्मात्कौंतेय विदुषा धर्माधर्मविनिश्चये ॥ बुद्धिमास्थाय लोकेऽस्मिन् वर्तितव्यं कृतात्मना १०२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मप० विश्वामित्रश्वपचसंवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि घोरं समुद्दिष्टमश्रद्धेयमिवानृतम् ॥ अस्ति स्विदस्युमर्यादायामहं परिर्वर्जये १ संमुह्यामि विषीदामि धर्मो मे शिथिलीकृतः ॥ उद्यमं नाधिगच्छामि कदाचित्परिसां त्यन् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ नैतच्छ्रुत्वा गमादेव तव धर्मानुशासनम् ॥ प्रज्ञासमवहारोऽयं कविभिः संभृतं मधु ३ बह्वचः प्रतिविधातव्याः प्रज्ञाराज्ञातस्ततः ॥ नैकशाखेन धर्मेण यत्रैषां संप्रवर्तते ४

१०० । १०१ । १०२ ॥ इति शां० आ० नी० भा० एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ यदि महद्भिरपि घोरं कर्म कर्तव्यत्वेन समुद्दिष्टं यदश्रद्धेयमिवानृतमिव च तर्हि दस्युनाम कार्यं कारिणामपि धर्मादाकाचिदस्ति इतोऽधिकं दस्युनां न कर्तव्यमिति १ अस्मिन्श्चाकृत्ये कर्तव्ये संमोहादिकं मासोऽप्यात्मानं सांत्वयन् प्रपुन्यममध्यवसायनाधिगच्छामि एतान् धर्मान् कर्तुं महं न शक्नोमीत्यर्थः २ एतदागमादेव श्रुत्वा तव धर्मानुशासनं मया कृतमिति नास्ति किंतु प्रज्ञायाः समवहारः निष्ठा कल्पितेयमित्यर्थः । एतदग्निहोत्रादिविधेयं न अपि तु कविभिरकरणे महांतं दोषं पश्यद्भिः कल्पितमिति भावः ३ ततस्ततः कोकिलवराहवृकसिंहादिभ्यः शिशित्वा यत्र यासु प्रज्ञास्व नृपे यासु एषा तव बुद्धिः ऐकशाखेनैकदेशेनाधर्मोपलभितानसंप्रवर्तते ताः प्रज्ञाः बह्वचः प्रतिविधातव्याः संति ४

धर्मादिज्ञेयः तत्तत्र विषये मेममवचोविद्धि ५ प्रतिविधातव्यश्चिकित्सनीयः ६ यतः पुरस्तादध्ययनकालेऽनुपाहृताशिक्षिताऽतो दुर्बलस्यैकदेशाध्ययनवतः प्रज्ञाकुतः न कुतश्चिदित्यर्थः ७ द्वैधमेकस्यैव कर्मणः कचित्काले धर्मत्वं कचिदधर्मत्वमिति द्विप्रकारत्वं तस्मिन्प्राप्ते तदनभिज्ञः संशयसंकटं प्राप्नोति अहिंसाया धर्मत्वेऽपि चोत्तरक्षयापापं भवति तद्विद्वज्ज्ञेयं ८ पार्श्वतः पश्चात् करणं करणीयं विष्टं भित्त्वा निश्चित्याग्निमवर्षे प्रजाभ्यः पद्मभागस्यार्धमंशप्रयं वाग्रहीष्यामीत्यभिसेधाय प्रकारयेदापत्काले तमेव पद्मभागं सार्धगुणं सपादगुणं वा प्रकर्षेण गृहीयात्तत्कृत्वा नृदृष्ट्याऽधर्मो भवति न तु प्राज्ञदृष्टयेत्यर्थः ९ सतां मतमिति शेषः १० मुष्णंति धर्मशास्त्रविद्वदधर्मशास्त्रानां दर्तव्यमिति वदंति वैषम्यमप्रामाण्यमवर्मत्वं वा ११ शास्त्रचोरनिदाप्रसंगात्तदुपजीविनोऽपि निर्दिशति आजिजीविषवदिति सार्धैश्चतुर्भिः १२ । १३ । १४ । १५ दंभिनं निर्दिश्य धेनं व्याजेनेति कृतवदिति शेषः तेतव १६ प्रकृतमाह नेति वाचा केवलया बुद्ध्या तर्केण वा केवलेन धर्मवचनं धर्मनिश्चयो नास्त्यपि तु

बुद्धिसंजननो धर्मजाचारश्च सतां सदा ॥ ज्ञेयो भवति कौरव्यसदा तद्विद्विमेव च ५ बुद्धिश्रेष्ठाहिराजानश्चरंति विजयैषिणः ॥ धर्मः प्रतिविधातव्यो बुद्ध्या राज्ञा ततस्ततः ६ नैकशास्त्रेन धर्मेण राज्ञो धर्मो विधीयते ॥ दुर्बलस्य कुतः प्रज्ञा पुरस्तादनुपाहृता ७ अद्वैधज्ञः पथि द्वैधसंशयं प्राप्नुमर्हति ॥ बुद्धिद्वैधवेदितव्यं पुरस्तादेव भारत ८ पार्श्वतः करणं प्राज्ञो विष्टं भित्त्वा प्रकारयेत् ॥ जनस्तच्चरितं धर्मं विजानात्यन्यथान्यथा ९ अमिथ्याज्ञानिनः केचिन्मिथ्याविज्ञानिनः परे ॥ तद्वैयथायथं बुद्ध्या ज्ञानमाददते सताम् १० परिमुष्णंति शास्त्राणि धर्मस्य परिपंथिनः ॥ वैषम्यमर्थविद्यानां निरर्थाः ख्यापयंति ते ११ आजिजीविषवो विद्यां यशः कामौ समंततः ॥ ते सर्वे नृपपापिष्ठा धर्मस्य परिपंथिनः १२ अपक्रमतयो मंदानजानंति यथा तथम् ॥ यथा ह्यशास्त्रकुशलाः सर्वत्रायुक्तिनिष्ठिताः १३ परिमुष्णंति शास्त्राणि शास्त्रदोषानुदर्शिनः ॥ विज्ञातमर्थं विद्यानां न सम्यगिति वर्तते १४ निंदया परविद्यानां स्वविद्यां ख्यापयंति च ॥ वागस्त्रावाक्शरीभूता दुग्धविद्या फलाहव १५ तान्विद्यावणिजो विद्विराक्षसानिव भारत ॥ व्याजेन सद्भिर्विहितो धर्मस्ते परिहास्यति १६ न धर्मवचनं वाचानैव बुद्धयेति नः श्रुतम् ॥ इति बार्हस्पतं ज्ञानं प्रोवाच मधवा स्वयम् १७ न त्वेव वचनं किंचिदनिमितादि होच्यते ॥ सुविनीतेन शास्त्रेण न व्यवस्यंत्यथा परे १८ लोकयात्रामिहैकेतुधर्मं प्राहुर्मनीषिणः ॥ समुद्दिष्टं सतां धर्मं स्वयमुद्देतपंडितः १९ अमर्षाच्छास्त्रसंमोहाद विज्ञानाच्च भारत ॥ शास्त्रं प्राज्ञस्य वदतः समूहे यात्यदर्शनम् २०

समुच्चिताभ्यामुमाभ्यां धर्मनिर्णयइत्यर्थः १७ न त्विति आततायी ब्राह्मणोऽपि हंतव्य इत्यादिवचनं कामतो ब्राह्मणं हंतुः प्रायश्चित्तं न विद्यत इत्यनेन विद्वदपि निष्कारणं न प्रवर्तते । कोहितद्वेयं यमुष्मिं लोकेऽस्तिवानवेति वचनं यथादिक्षती काशान्करोतीत्यती काशविधिपरं न तु परलोके फले संदेहोऽप्यासपरं । एवमाततायि ब्राह्मणवधवाक्यमपि अततायी सर्वथा हंतव्य इत्येव परं न तु ब्राह्मणरूपोऽप्याततायी हंतव्य इत्येव परमिति कैश्चिदुच्यते अपरे तु सुविनीतेन युक्तिमताऽपि शास्त्रेण शिक्षितं जाततायिवधं न व्यवस्यंतिकर्तव्यत्वेन न निश्चिन्वन्ति अहिंसाशास्त्राबल्यात् । आत्मवधार्थमुद्यताद्रोरिवाततायिनोऽप्यात्मानं रस्त्रेण गामिव तं हन्यादिति तेषां भावः १८ इह लोके तु एकैकमुखास्त्वाचार्याः लोकयात्रां तन्निर्वाहमेव धर्मं प्राहुः । साचचोरादीनां वचनं तरेण न संभवतीत्यवश्यं हिंसाऽपि कर्तव्येति तेषां भावः । तथा हि कल्पकाराः श्रुतिमुदाहरंति अत्रादिर्घुणहामाष्टिं अनेना अभिशंसति स्तेनः प्रमुक्तो राजनि याचन्न नृतसंगरे मुरीयाजश्च शिष्यश्च शिष्यश्च भर्तुर्व्यभिचारिणीति मार्षिपापमिति शेषः एवं सत्यपि मतमेवेत्युक्त्यैव धर्ममूहेतेत्याह समिति १९ तस्मादमर्षादींस्त्यक्त्वा समूहे सत्पार्शास्त्रं वदेदित्याज्ञयेनाह मर्षादिति २०

आगतागमया बुद्ध्या च नृपगृहीतेन तर्केण सहितं यद्वचनं तेन प्रशस्यते शास्त्रानान्यतरेण । अन्यस्तु ज्ञानहेतुत्वात् अज्ञातज्ञापकतया वचनं तर्केण हीनं शब्दमेव ताधुमन्यते कुतः अज्ञानात् २१ अन्यः पुनः अनया युक्त्या इदं शास्त्रं हंतं दूषितमिति हेतोरपार्थक्यमर्थमिति मन्यते तदप्यज्ञानादेव । तस्मात्तर्केण शास्त्रस्य शास्त्रेण तर्कस्य वा वाधमकृत्वा यदुभयसंमतं तदेवानुष्ठेयमित्युक्तं न सोमतं पूर्वोक्तेन बार्हस्पत्येन ज्ञानेनैक्यं गतमिति दर्शितं २२ किंच अपदिश्यं दिशोर्भवे स्थितं कोटिद्वयस्पर्शिज्ञानं संशयकूपं तद्यथानास्तितथैव व्यर्थमित्यर्थः । अतस्तसंशयं छिन्नमूलं न मूलोच्छेदेन यथा स्यात्तथा सन्नोदयिर्दूरीकर्तुमर्हसि निःसंशयं यत्ज्ञानं तदेवाश्रयस्वेत्यर्थः २३ यो वा मवान्ममेवं नीतिवाक्यं न उपाश्रुतेनांगीकरोति तदनव्यवहितमयुक्तं । व्यवहितपदं न शब्देन समस्तं चेन्न व्यवहितशब्दः सन्निकृष्टवचनस्तदभावोऽनव्यवहितमिति योगोऽत्र ज्ञेयः । कुतो युक्तमत आह उग्रायेति यतः उग्राय हिंसा कर्मार्थमेव त्वं सृष्टोऽसितं च त्वं न समीक्षसेऽतो मम वचनं तव चेतसि न किंचिच्छ्रममित्यर्थः २४

आगतागमया बुद्ध्या वचनेन प्रशस्यते ॥ अज्ञानाज्ज्ञानहेतुत्वाद् वचनं साधुमन्यते २१ अनया हतमेवेदमिति शास्त्रमपार्थक्यम् ॥ दैतेयानुशनाप्राह संशयच्छेदनं पुरा २२ ज्ञानमप्यपदिश्यं हियथानास्तितथैव तत् ॥ तंतथा छिन्नमूलं न सन्नोदयितुमर्हसि २३ अनव्यवहितं योवानेदं वाक्यमुपाश्रुते ॥ उग्रायैव हि सृष्टोऽसि कर्मणेन त्वमीक्षसे २४ अंगमामन्वेक्षस्व राजन्यायबुभूषते ॥ यथा प्रमुच्यते त्वन्यो यदर्थं न प्रमोदते २५ अजोऽश्वः क्षत्रमित्येतत्सदृशं ब्रह्मणा कृतम् ॥ तस्मादभीक्ष्णं भूतानां यात्राकाचेऽप्रसिद्धयति २६ यस्त्ववध्यवधेदोषः सवध्यस्यावधेऽस्मृतः ॥ साचैव त्वलुमर्यादायामयं परिवर्जयेत् २७ तस्मात्तीक्ष्णः प्रजाराजा स्वधर्मे स्थापयेत्ततः ॥ अन्योन्यं भक्षयंतो हि प्रचेर्युर्वृक्षा इव २८ यस्य दस्युगणाराष्ट्रे ध्वाक्षामत्स्यान् जलादेव ॥ विहरंति परस्वानि सवैक्षत्रियपांसनः २९ कुलीनान्सचिवान् कृत्वा वेदविद्यासमन्वितान् ॥ प्रशाधिष्ठिर्वीराजन् प्रजाधर्मेण पालयन् ३० विहीनं कर्मणान्यायं यः प्रगृह्णाति भूमिपः ॥ उपायस्याविशेषं जतं द्वैक्षत्रं न पुंसकम् ३१ नैवोग्रं नैव चानुग्रहं मेणेह प्रशस्यते ॥ उभयं न व्यतिक्रामेदुग्रो भूत्वा मृदुर्भव ३२ कष्टः क्षत्रियधर्मो यसौ हृदं त्वयि मे स्थितम् ॥ उग्रकर्मणि सृष्टोऽसितस्माद्राज्यं प्रशाधिवै ३३ अशिष्टनिग्रहो नित्यं शिष्टस्य परिपालनम् ॥ एवं शुक्रोऽब्रवीद्दीमानापत्सु भरतर्षभ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अस्ति चेदिह मर्यादायामन्योनाभिलंघयेत् ॥ पृच्छामि त्वां सतां श्रेष्ठतमे ब्रूहि पितामह ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत विद्यावृद्धास्तपस्विनः ॥ श्रुतचारित्र्यवृत्ताढ्यान्पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ३६ यादेव तासु वृत्तिस्ते साऽस्तु विप्रेषु नित्यदा ॥ कुदैर्हि विप्रैः कर्माणि कृतानि बभूवुः ३७

हे अंगमामन्वेक्षस्व बुभूषते ऐश्वर्यलिप्सवे राजन्यायराजसमुहाय तदर्थं यथा तत्प्रमुच्यते तथा कुर्वाणं मामन्वेक्षस्वैत्यध्याहृतं योज्यं । अन्योलोको यदर्थं यमर्थं न प्रमोदते नानुमोदते हिंसाऽपि मिति मार्निर्दतोऽपि मूलोकार्थिनो राजानः रवहितमजानाना अपिमया स्वर्लोकं प्रापिता उपकारायेन स्वार्थाय । एवं त्वमप्युग्रेण कर्मणा प्रजास्तद्वितायेव शाधीति भावः २५ अज इति यथाऽजो यज्ञार्थी नीयते तद्वितायेव मन्वेक्षत्रियावपि संग्रामार्थं नीयेत तद्वितायेव । 'हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा मोक्षयसे महीम्' इत्युक्तेः । तथा यज्ञे हन्यमानस्य पशोरपि स्वर्गप्राप्तिर्दृष्टा । 'पशुर्नैनीयमानः समृत्युं प्राप इत्यस्य देवान् ब्रह्मण्य कामयते तु यं देवा अनुवन्ते हि स्वर्गं वै त्वा लोके गमयिष्याम इति' २५ एवं संसृज्यामीत्यादेरुत्तरमुक्त्वाऽस्ति स्विह स्पृमर्यादा इत्यस्योत्तरमाह यस्तिवति २७ । २८ । २९ । ३० अन्यायं न्यायवर्जितं यथा स्यात्तथा प्रगृह्णाति पद्मभागमादते कर्मणा पालनात्मकेन विहीनं ब्रह्म ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ब्राह्मणादर्थमेव दंडस्य मर्यादा ब्राह्मणस्तु नैवं दंडोऽपि तु पूष्यं पश्येत्त्याह ब्राह्मणानेवेति ३६ । ३७

३८ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ॥ ॥ पितामहेति १।२।३।४।५।६।७।८।९
 प्रीत्यायशोभनेन्मुख्यमप्रीत्यापरममयम् ॥ प्रीत्याह्यमृतवद्विप्राः कुद्धाश्चैव विपयथा ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० आप० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ शरणं पाल्यमानस्य यो धर्मस्तं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ महान् धर्मो महाराज शरणागतपालने ॥ अहं प्रभुं भवांश्चैव प्रश्रंभरतसत्तम २ शिवि प्रभृतयो राजन राजानः शरणागतान् ॥ परिपाल्य महात्मानः संसिद्धिं परमांगताः ३ श्रूयते च कपो तेन शत्रुः शरणागतः ॥ पूजितश्च यथान्यायं स्वैश्च मांसैर्निमंत्रितः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं कपोतेन पुरा शत्रुः शरणागतः ॥ स्वमांसं भोजितः कांच गतिलेभे स भारत ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन् कथां दिव्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ नृपतेर्मुचुकुंदस्य कथिता भार्गवेण वै ६ इममर्थं पुरा पार्थ मुचुकुंदो नराधिपः ॥ भार्गवं परिप्रच्छ प्रणतः पुरुषर्षभ ७ तस्मै शुश्रूषमाणाय भार्गवोऽकथयत्कथाम् ॥ इमां यथा कपोतेन सिद्धिः प्राप्तानराधिप ८ ॥ मुनिरुवाच ॥ धर्मनिश्चयसंयुक्तां कामार्थसहितां कथाम् ॥ शृणु ध्यावहितो राजन् गदतो मे महाभुज ९ कश्चित् क्षुद्रसमाचारः पृथिव्यां कालसंमितः ॥ विचचार महारण्ये घोरः शकुनिलुब्धकः १० काको लङ्घय कृष्णां गोरक्ताक्षः कालसंमितः ॥ दीर्घजं घोहस्वपादो महावक्रो महाहनुः ११ नैव तस्य सुहृत् कश्चिन्न संबंधी न बांधवाः ॥ सहितैः संपरित्यक्तस्तेन रौद्रेण कर्मणा १२ नरः पापसमाचारस्त्यक्तव्यो दूरतोऽधुवैः ॥ आत्मानं योऽभिसंधत्ते सोऽन्यस्य स्यात्कथं हितः १३ येनृशंसादुरात्मानः प्राणिप्राणहरानराः ॥ उद्वेजनीया भूतानां व्यालाइव भवंतिते १४ सैवैक्षारकमादाय द्विजान् हत्वा वने सदा ॥ चकार विक्रयं तेषां पतंगानां जनाधिप १५ एवं तु वर्तमानस्य तस्य वृत्तिं दुरात्मनः ॥ अगमत्सु महान् कालो न चाधर्ममबुध्यत १६ तस्य भार्या सहायस्य रममाणस्य शाश्वतम् ॥ दैवयोगविमूढस्य नान्या वृत्तिररोचत १७ ततः कदाचित् तस्याथ वनस्थस्य समंततः ॥ पातयन्निवृक्षांस्तान्सु महान्वातसंभ्रमः १८ मेघसंकुलमाकाशं विधुन्मंडलमंडितम् ॥ संछन्नस्तु मुहूर्तेन नौ सार्थैरिव सागरः १९ वारिधारा समूहेन संप्रविष्टः शतक्रतुः ॥ क्षणेन पूरयामास सलिलेन वसुंधराम् २० ततो धाराकुले काले संभ्रमन्नष्टचेतनः ॥ शीतार्तस्तद्वनं सर्वमाकुलेनांतरात्मना २१ नैव निमग्नस्थलं वाऽपि सोऽविदत् विहंगमा ॥ पूरितो हि जलौघेन तस्य मार्गो वनस्य तु २२ पक्षिणो वर्षवेगेन हतालीनास्तदाऽभवन् ॥ मृगसिंहवराहाश्च स्थलमाश्रित्य शेरते २३ महता वातवर्षेण त्रासितास्ते वनौकसः ॥ भयार्ताश्च क्षुधार्ताश्च बभ्रुः सहिता वने २४ स तु शीतहर्तैर्गात्रैर्न जगाम न तस्थिवान् ॥ ददर्श पतितां भूमौ कपोतीं शीतविह्वलाम् २५ दृष्ट्वाऽर्तोपि हि पापात्मा सतांपंजरकेऽक्षिपत् ॥ स्वयंदुःखाभिभूतोऽपि दुःखमेवाकरोत्परे २६ पापात्मा पापकारित्वात्पापमेव चकार सः ॥ सोऽपश्यत्तरुपंडेषु मेघनीलवनस्पतिम् २७

१० काकोलः काकविशेषः ११ १२ अभिसंधत्ते निषोद्धं वनादिना हं दुर्मितिशेषः १३ १४ क्षारकं जालं १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥ ॥ अथेति १।२

सेव्यमानं विहंगौघैश्छायावासफलार्थिभिः ॥ धात्रापरोपकाराय ससाधुरि निर्मितः २८ अथाभवत्क्षणेनैव वियद्विमलतारकम् ॥ महत्सरइवोत्फुल्लं कुमुदच्छुरितोदकम् २९ ताराढ्यं कुमुदाकारमाकाशं निर्मलं बहु ॥ घनैर्मुक्तं नमोदृष्ट्वा लुब्धकः शीतविह्वलः ३० दिशो विलोकयामास विगाढां प्रेक्ष्य शर्वरीम् ॥ दूरतो मे निवेशश्च अस्मादेशादिति प्रभो ३१ कृतबुद्धिर्भूतस्मिन्वस्तु तारजनीततः ॥ सांजलिः प्रणतिं कृत्वा वाक्यमाह वनस्पतिम् ३२ शरणं यामियान्यस्मिन् देवतानिव नस्पतौ ॥ साशिलायां शिरां कृत्वा पर्णान्यास्तीर्य भूतले ३३ दुःखेन महताऽऽविष्टस्ततः सुष्वाप पक्षिहा ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकपोतलुब्धकसंवादोपक्रमे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ वृक्षस्य शाखायां विहंगः ससुहृज्जनः ॥ दीर्घकालोऽपि तोराजस्तत्र चित्रतनूरुहः १ तस्य कल्पगता भार्या चरितुं नाभ्यवर्तत ॥ प्राप्तां च रजनीं दृष्ट्वा स पक्षिपर्यतप्यत २ वातवर्षमहच्चासीन्न चागच्छति मे प्रिया ॥ किमु तत्कारण्येन साऽपि न निवर्तते ३ अपि स्वस्ति भवेत्तस्याः प्रियायाममकानने ॥ तया विरहितं हीदं शून्यमद्य गृहं मम ४ पुत्रपौत्रवधूभृत्यैराकीर्णमपि सर्वतः ॥ भार्याहीनं गृहस्थस्य शून्यमेव गृहं भवेत् ५ न गृहं गृहमित्याहुर्गृहिणो गृहमुच्यते ॥ गृहं तु गृहिणीहीनमरण्यसदृशं मतम् ६ यदिसारक्तनेत्रांताचित्रांगीमधुरस्वरा ॥ अद्य नायाति मे कांतानका र्यं जीवितेन मे ७ न भुंक्ते मय्यभुक्तेयानास्मात्ते स्माति सुव्रता ॥ नातिष्ठत्युपतिष्ठेत्तेशेते च शयिते मयि ८ हृष्टे भवति सा हृष्टा दुःखिते मयि दुःखिता ॥ प्रोषिते दीनवदना कुद्वेच प्रियवादिनी ९ पतिव्रता पतिगतिः पतिप्रियहिते रता ॥ यस्य स्यात्तादृशी भार्या धन्यः स पुरुषोऽभुवि १० सा हि श्रांतं क्षुधार्तं च जानीते मां तपास्विनी ॥ अनुरक्ता स्थिरा चैव भक्तास्त्रिधा यशस्विनी ११ वृक्षमूलेऽपि दयिता यस्य तिष्ठति तद्गृहम् ॥ प्रासादोऽपि तया हीनः कांतार इति निश्चितम् १२ धर्मार्थकामकालेषु भार्यापुंसः सहायिनी ॥ विदेशगमने चास्य सैव विश्वासकारिका १३ भार्या हि परमो ह्यर्थः पुरुषस्येह पठ्यते ॥ असहायस्य लोकेऽस्मिँल्लोकयात्रा सहायिनी १४ तथारोगाभिभूतस्य नित्यं कच्छ्रगतस्य च ॥ नास्ति भार्या समं किंचिन्नरस्यार्तस्य भेषजम् १५ नास्ति भार्या समो बंधुर्नास्ति भार्या समागतिः ॥ नास्ति भार्या समो लोके सहायो धर्मसंग्रहे १६ यस्य भार्या गृहे नास्ति सा धीच प्रियवादिनी ॥ अरण्यं तेन गंतव्यं यथाऽरण्यं तथा गृहम् १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि भार्याप्रशंसायां चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं विलपतस्तस्य श्रुत्वा तु करुणं वचः ॥ गृहीता शकुनिघ्नेन कपोती वाक्यमब्रवीत् १

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १

119211

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ ॥ इतिशान्तिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीये षष्ठ्यारिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ततहति १
दत्तमाहारमिच्छामित्वयास्तुद्राघतेहिमा ॥ सतद्वचःप्रतिश्रुत्यवाक्यमाहविहंगमः १५ नमेऽस्तिविभवोयेननाशयेयंमुधातव ॥ उत्पन्नेनहिजीवामोवयंनित्यं
नौकसः १६ संचयोनास्तिचास्माकंमुनीनामिवभोजने ॥ इत्युक्त्वातंतदातत्रविवर्णवदनोऽभवत् १७ कथंनुखलुकर्तव्यमितिचिंतापरस्तदा ॥ बभूवभरत
श्रेष्ठगर्हयचवृत्तिमात्मनः १८ मुहूर्ताल्लब्धसंज्ञस्तुसपक्षीपक्षिघातिनम् ॥ उवाचतर्पयिष्येत्वांमुहूर्तप्रतिपालय १९ इत्युक्त्वाशुष्कपर्णैस्तुसमुज्ज्वाल्यदुताश
नम् ॥ हर्षेणमहताऽविष्टःसपक्षीवाक्यमब्रवीत् २० ऋषीणांदेवतानांचपितृणांचमहात्मनाम् ॥ श्रुतःपूर्वमयाधर्मोमहानतिथिपूजने २१ कुरुष्वानुग्रहंसौम्य
सत्यमेतद्ब्रवीमि ॥ निश्चिताखलुषेबुद्धिरतिथिप्रतिपूजने २२ ततःकृतप्रतिज्ञेवैसपक्षीप्रहसन्निव ॥ तमग्नित्रिःपरिक्रम्यप्रविवेशमहामतिः २३ अग्निमध्ये
प्रविष्टंतुलुब्धोदृष्टातुपक्षिणम् ॥ चिंतयामासमनसाकिमिदंमयाकृतम् २४ अहोममनुशंसस्यगर्हितस्यस्वकर्मणा ॥ अधर्मःसुमहानघोरोमविष्यतिनसंशयः
२५ एवंबहुविधंभूरिविललापसलुब्धकः ॥ गर्हयन्स्वानिकर्माणिद्विजंढृष्टातथाऽऽतम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्ति० आपद्धर्मपर्वणिकपोतलुब्धकसंवादे
षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसलुब्धकःपश्यन्क्षुधयाऽपिपरिभुतः ॥ कपोतमग्निपतितंवाक्यंपुनरुवाचह
१ किमीदृशंनृशंसेनमयाकृतमबुद्धिना ॥ भविष्यतिहिमेनित्यंपातकंकृतजीविनः ॥ सविनिंदस्तथाऽऽत्मानंपुनःपुनरुवाचह २ अविश्वास्यःसुदुर्बुद्धिःसदानि
कृतिनिश्चयः ॥ शुभंकर्मपरित्यज्यसोऽहंशकुनिलुब्धकः ३ नृशंसस्यममाद्यायंप्रत्यादेशोनसंशयः ॥ दत्तःस्वमांसंदहताकपोतेनमहात्मना ४ सोऽहंत्यक्ष्येपि
यान्प्राणान्पुत्रान्दारांस्तथैवच ॥ उपदिष्टोहिमेधर्मःकपोतेनमहात्मना ५ अद्यप्रभृतिदेहंस्वंसर्वभोगैर्विवर्जितम् ॥ यथास्वलपंसरोग्रीष्मेशोषयिष्याम्य
हंतथा ६ क्षुत्पिपासातपसहःकशोधमनिसंततः ॥ उपवासैर्वहुविधैश्चरिष्येपारलौकिकम् ७ अहोदेहप्रदानेनदर्शिताऽतिथिपूजना ॥ तस्माद्धर्मचरिष्यामि
धर्मोहिपरमागतिः ८ दृष्टोधर्मोहिधर्मिष्ठेयादृशोविहगोत्तमे ॥ एवमुक्त्वाविनिश्चित्यरौद्रकर्मासलुब्धकः ९ महाप्रस्थानमाश्रित्यप्रययौसंशितवतः १० ततो
यष्टिशलाकांचक्षारकंपंजरंतथा ॥ तांचबद्धाकपोतींसप्रमुच्यविसर्जह ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिलुब्धकोपरतौ सप्तचत्वारिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽगतेशाकुनिकेकपोतीप्राहदुःखिता ॥ संस्मृत्यसाचभर्तारुरुदतीशोक्कार्शिता १ नाहंतेविप्रियंकां
तकदाचिदपिसंस्मरे ॥ सर्वाऽपिविधवानारीबहुपुत्रापिशोचते २ शोच्याभवतिबंधूनांपतिहीनातपस्विनी ॥ लालिताऽहंत्ययानित्यंबहुमानाच्चपूजिता ३
१ प्रत्यादेशोधिकारपूर्वकउपदेशः ३।४।५।१।७।८।९ यष्टिदंढं यष्टिशलाकमितिपाठेपक्षिसंश्लेषार्थेचिह्नद्वयण्येपेतदीर्घदंढंयष्टेवर्धयितुंशक्यं षट्चाशलाकाभिःसंधितंपंजरंस्प
ष्टम् १० ॥ इतिशान्तिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीयेषष्ठ्यारिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ततहति १।२।३

वचनैर्मधुरैः स्निग्धैरसंक्रिष्टमनोहरैः ॥ कंदरेषु च शैलानां नदीनां निर्झरेषु च ४ हुमाग्रेषु च रम्येषु रमिताऽहं त्वया सह ॥ आकाशगमने चैव विहृताऽहं त्वया सुखम् ५
रमामि स्म पुरा कांतं तन्मेनास्त्यद्य किंचन ॥ मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ६ अमितस्य हि दातारं भर्तारं कान पूजयेत् ॥ नास्ति भर्तृसमो नाथो ना
स्ति भर्तृसमं सुखम् ७ विमृज्य धनसर्वस्वं भर्ता वै शरणां स्त्रियाः ॥ न कार्यमिह मे नाथ जीवितेन त्वया विना ८ पतिहीना तु कानारी सती जीवितुमुत्सहेत् ॥ एवं विल
प्य बहुधा करुणं सा सुदुःखिता ९ पतिव्रता संप्रदीप्तं प्रविवेश दुताशनम् ॥ ततश्चित्रांगदधरं भर्तारं सान्त्वयत्युत १० विमानस्थं सुकृतिभिः पूज्यमानं महात्माभिः ॥
चित्रमाल्यांबरधरं सर्वाभरणभूषितम् ११ विमानशतकोटीभिरावृतं पुण्यकर्मभिः ॥ ततः स्वर्गगतः पक्षी विमानवरमास्थितः ॥ कर्मणा पूजितस्तत्र रे मे सह
भार्यया १२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकपोतस्वर्गगमने अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ विमानस्थौ तु तौ राजन लुब्धकः खेददर्शह ॥ दृष्ट्वा तौ दंपती राजन व्यचिंतयत तां गतिम् १ ईदृशेनैव तपसा गच्छेयं परमां गतिम् ॥ इति बुद्ध्या वि
निश्चित्य गमनायोपचक्रमे २ महाप्रस्थानमाश्रित्य लुब्धकः पक्षि जीवकः ॥ निश्चेष्टो मरुदाहारो निर्ममः स्वर्गकाक्षया ३ ततो पश्यत्सु विस्तीर्णं हृदयं पद्माभिभू
षितम् ॥ नानापक्षिगणाकीर्णसरः शीतजलं शिवम् ४ पिपासातोऽपि तद्दृष्ट्वा तप्तः स्यान्नात्र संशयः ॥ उपवासकृशोऽत्यर्थं स तु पार्थिव लुब्धकः ५ अनवेक्ष्यैव सं
हृष्टः श्वापदाध्युषितं वनम् ॥ महातं निश्चयं कृत्वा लुब्धकः प्रविवेश ह ६ प्रविशन्नेव स वनं निगृहीतः संकटकैः ॥ संकटकैर्विभ्रागोलोहिताद्रोक्तच्छविः ७ बभ्राम
तस्मिन् विजने नाना मृगसमाकुले ॥ ततो हुमाणां महता पवनेन वने तदा ८ उदतिष्ठत संवर्षात्सु महान् हव्यवहनः ॥ तद्वनं वृक्षसंपूर्णं लताविटपसंकुलम् ९ ददाह
पावकः कुद्धो युगांताग्रिसमप्रभः ॥ सज्जालैः पवनोद्भूतैर्विस्फुल्लिगैः समंततः १० ददाह तद्वनं घोरं मृगपक्षिसमाकुलम् ॥ ततः स देहमोक्षार्थं संप्रहृष्टेन चेतसा ११
अभ्यधावत वर्धतं पावकं लुब्धकस्तदा ॥ ततस्तेनाग्निना दग्धो लुब्धको नष्टकल्मषः ॥ जगाम परमांसिद्धितो भरत स तम १२ ततः स्वर्गस्थमात्मानमपश्य
द्विगतज्वरः ॥ यक्षगंधर्वसिद्धानां मध्ये भ्राजंतं निर्द्वयम् १३ एवं खलुकपोतश्च कपोती च पतिव्रता ॥ लुब्धकेन सह स्वर्गगताः पुण्येन कर्मणा १४ याऽपि चैवं विधा
नारी भर्तारमनुवर्तते ॥ विराजतो हि साक्षिप्रकपोतविदिविस्थिता १५ एवमेतत्पुरा वृत्तं लुब्धकस्य महात्मनः ॥ कपोतस्य च धर्मिष्ठा गतिः पुण्येन कर्मणा १६ य
श्चेदं शृण्वान्निश्चयं श्वेदं परिकीर्तयेत् ॥ नाशुभं विद्यते तस्य मनसाऽपि प्रसादतः १७ युधिष्ठिरमहानेपधर्मो धर्मभृतां वर ॥ गोप्रेष्वपि भवेदस्मिन्निष्कृतिः पापकर्मणः १८

विमानस्थाविति चाध्यायोत्पष्टायौ १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लुब्धकदृष्टांतेन बुद्धिपूर्वकृतस्यापि पापस्य महता तपसा परि
हारो दृष्टस्तत्प्रसंगाद्बुद्धिपूर्वस्यापि परिहारस्तत्तुल्ययत्नसाध्य इत्याशयवान्पुच्छति अबुद्धीति १।२ पारिक्षित्पारिक्षितः ३।४।५।६ पापकृत्यापापक्रियया ७।८।९।१०।११
न निष्कृतिर्भवेत्तस्य यो हन्याच्छरणगतम् ॥ इति हासमिमं श्रुत्वा पुण्यं पापप्रणाशनम् ॥ न दुर्गतिमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति १५ इति श्रीमहाभारते शांति
पर्वणि आपद्धर्मपर्वणिलुब्धकस्वर्गगमने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अबुद्धिपूर्वयत्पापं कुर्याद्भरत स त
म ॥ मुच्यते सकथं तस्मादेतत्सर्वं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराणमृषिसंस्तुतम् ॥ इन्द्रो तः शौनको विप्रो यदा ह जनमेजयम् २
आसीद्राजामहावीर्यः परिक्षिज्जनमेजयः ॥ अबुद्धिपूर्वमागच्छद्ब्रह्महत्यामहीपतिः ३ ब्राह्मणाः सर्वे एवैते तस्य जुः स पुरोहिताः ॥ स जगाम वनं राजा दह्यमानो दि
वानिशम् ४ प्रजाभिः सपरित्यक्तश्चकार कुशलं महत् ॥ अतिवेलं तपस्तेपे दह्यमानः समन्युना ५ ब्रह्महत्यापनोदार्थं मृच्छद्ब्राह्मणान्बहून् ॥ पर्यटन्पृथिवीं क
त्स्नां देशे देशेन राधिपः ६ तत्रैते हासं वक्ष्यामि धर्मस्यास्योद्बुद्धयम् ॥ दह्यमानः पापकृत्या जगाम जनमेजयः ७ चरिष्यमाण इन्द्रो तं शौनकं संशितव्रतम् ॥ समासा
द्योपजग्राह पादयोः परिपीडयन् ८ ऋषिर्दृष्ट्वा नृपं तत्र जगर्ह सुभृशं तदा ॥ कर्ता पापस्य महतो भूणहाकिमिहागतः ९ किं त्वयाऽस्मा सुकर्तव्यं मामांस्पाक्षीः कथंच
न ॥ गच्छ गच्छ न ते स्थानं प्रीणात्यस्मान् निति श्रुत्वा १० रुधिरस्येव ते गंधः शवस्येव च दर्शनम् ॥ अशिवः शिवसंकाशो मृतो जीवन्निवाटसि ११ ब्रह्ममृत्युरशुद्धा
त्मा पापमेवानुचिंतयन् ॥ प्रबुध्यसे प्रस्थापि विवर्तसे परमेसुखे १२ मोघं ते जीवितं राजन परिहृष्टं च जीवसि ॥ पापायैव हि मृष्टोसि कर्मणे हयवीर्यसे १३ बहुकल्या
णमिच्छंति ईदं ते पितरः सुतान् ॥ तपसा दैवते ज्यामिर्धनेन तितिक्षया १४ पितृवंशमिमं पश्य त्वत्कृतेन रंकमतम् ॥ निरर्थाः सर्वे एवैषां माशा बंधास्त्वदाश्रयाः १५
यान् पूजयंतो विंदंति स्वर्गमायुर्यशः प्रजाः ॥ तेषु त्वंस तद्विष्टा ब्राह्मणेषु निरर्थकः १६ इमं लोकं विमुच्यत्वमवाश्मूद्धा पतिष्यसि ॥ अशाश्वतीः शाश्वतीश्च समाः
पापेन कर्मणा १७ अर्द्यमानो यत्र मृष्टैः शितिकंठैरयोमुखैः ॥ ततश्च पुनरावृत्तः पापयोनिं गमिष्यसि १८ यदिदं मन्यसे राजन्नायमस्ति कुतः परः ॥ प्रतिस्मारयिता
रस्त्वायं मद्रूतायमक्षये १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति ० आप ० इन्द्रो त पारिक्षितीयसंवादे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाच तं मुनिं जनमेजयः ॥ गर्ह्यं भवान्गर्हयते निचयं निंदति मां पुनः १ धिक्कार्यं मां धिक्कुरुते तस्मात्त्वाऽहं प्रसादये ॥ सर्वे हीदं दुष्कृतं मे ज्वलाम्यग्नाविवाहितः २ स्वक
र्माण्यभिसंधाय नाभिनंदति मे मनः ॥ प्राप्य घोरं भयं नूनं मया वैवस्वतादपि ३ तत्तु शल्यमनिर्हृत्य कथं शक्ष्यामि जीवितुम् ॥ सर्वमन्युं विनीय त्वमभिमां वद शौनक ४
१२ यवीर्यसे हीनाय १३।१४।१५।१६ अशाश्वतीः सर्वस्यापि कर्मणोऽवस्थात्वा शाश्वतीर्बहुत्वात् १७।१८।१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये
पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १ त्वाऽहं त्वामहं सार्द्धः दुष्कृतमभिसंधायेति संबंधः २ प्राप्येति यमयातनाभोगाति दुष्कृतजालं मम गमिष्यतीत्यर्थः ३।४

ब्राह्मणानां भक्त्यतिशेयः ५ ब्रह्मशस्ते हि सितं ये स्तेषां संविदमैकमर्त्यसजातीयैः सह लभमानानामिति पूर्वोक्त्या विवेदिभिश्चिंतान् पुण्यान् प्रतिभूयो वक्ष्यामि ६ निर्जनाः निष्परिग्रहाः योगिनो यथा निर्धनान् दीनान् रक्षन्ति एवं मां भवन्तो दययैव स्वसामर्थ्येन रक्षन्ति त्वया ७ आपातात्तरकान् पुलिदाः शबराः म्लेच्छमेवाः ८ संपंडितः यो महीषान् जानाति न त्वं तस्यापि शरणमागतोऽहमित्येवं रूपं सत्त्वपंडितः ब्रह्मन् ब्राह्मणं ९ ब्रह्म ब्राह्मणजातिः कुपिता सति असाप्रतमं पुक्तं न पिकुर्यात् अत्र किमाश्चर्यं न किमपीत्यर्थः यत् एवमतः प्राज्ञो बुद्धिमान् इत्येवं प्रकारेण पंडितो विवेकवान् भूत्वा भूतानां भूतेषु नानुकुप्यतेऽनुकोपं करोति १० न केवलमकोप एव प्रज्ञाफलं अपितु महत्त्वमप्यस्तीत्याह प्रज्ञेति ११ यः साधुषु निर्विण्णात्मा विरक्तः परोक्षस्तद्दृष्टिपादपेतस्तेऽधिकृतस्तेन प्रज्ञा

महानां सं ब्राह्मणानां भूयो वक्ष्यामि सांप्रतम् ॥ अस्तु शेषं कुलस्यास्य मां पराभूदिदं कुलम् ५ न हि नो ब्रह्मशस्तानां शेषं भवितुमर्हति ॥ स्तुतीरलभमानानां संविदे वेदनिश्चितान् ६ निर्विद्यमानस्त्वात्मानं भूयो वक्ष्यामि शाश्वतम् ॥ भूयश्चैवाभिरक्षन्तु निर्धनान् निर्जना इव ७ न ह्ययज्ञा अमुं लोकं प्राप्नुवंति कथंचन ॥ आपातात्तरकान् पुलिदशबरा इव ८ अविज्ञायैव मे प्रज्ञावालस्येव संपंडितः ॥ ब्रह्मन् पितेव पुत्रस्य प्रीतिमान् भवशौनक ९ ॥ शौनक उवाच ॥ किमाश्चर्ययतः प्राज्ञो ब्रह्म कुर्यादसांप्रतं ॥ इति वै पंडितो भूत्वा भूतानां नानुकुप्यते १० प्रज्ञा प्रासादमारुह्य जशोऽप्यशोचते जनान् ॥ जगतीस्थानि वाद्रिस्थः प्रज्ञया प्रतिपत्स्यति ११ न चोपलभ्यते तेन न चाश्चर्याणि कुर्वते ॥ निर्विण्णात्मा परोक्षो वा अधिकृतः पूर्वसाधुषु १२ विदितं भवतो वीर्यमाहात्म्यं वेद आगमे ॥ कुरुष्वेह यथाशांतिं ब्रह्मशरणमस्तुते १३ तद्वै पारत्रिकं तात ब्राह्मणानामनुकूप्यताम् ॥ अथवा तप्यसे पापे धर्ममेवान् पश्य वै १४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अनुतप्ये च पापेन न च धर्मं विलोपये ॥ पुंभूषुं भजमानं च प्रीतिमान् भवशौनक १५ ॥ शौनक उवाच ॥ छित्वा दंभं च मानं च प्रीतिमिच्छामि ते नृप ॥ सर्वभूतहितं तिष्ठ धर्मं चैव प्रतिस्मरन् १६ न भयाच्चकार्पण्यान्न लोभात्वा मुपाह्वये ॥ तमिदं विगिरं सत्यां शृणु त्वं ब्राह्मणैः सह १७ सोऽहं न केनचिन्नार्थी त्वां च धर्मादुपाह्वये ॥ क्रोशतां सर्वभूतानां हाहा धिगिति जल्पताम् १८ वक्ष्यंति मामधर्मं ज्ञंत्यक्ष्यंति सुहृदो जनाः ॥ तावाचः सुहृदः श्रुत्वा संस्वरिष्यंति मे भृशम् १९ केचिदेव महाप्राज्ञाः प्रतिज्ञास्यंति तत्त्वतः ॥ जानीहि महत्कृतं तात ब्राह्मणान् प्रतिभारत २० यथा ते महत्कृतं क्षेमं लभंते ते तथा कुरु ॥ प्रतिजानीहि चाद्रोहं ब्राह्मणानां नराधिप २१ ॥ जनमेजय उवाच ॥ नैव वाचानमनसा पुनर्जातुन कर्मणा ॥ द्रोघ्यास्मि ब्राह्मणान् विप्रचरणावपिते स्पृशे २२ ॥ इति श्रीम. शां. आप. इंद्रोत्पारिक्षितीये एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८॥

न चोपलभ्यते तादृशस्य तदलाभेऽन्ये आश्चर्यमपि न कुर्वते अतः सत्संगं विना प्रज्ञादुर्लभैवेत्यर्थः १२ वीर्यं ब्राह्मणस्येति शेषः वेदेऽग्रे वेदादौ आगमे सर्वार्थोक्तके ब्रह्मा ब्राह्मणः शरणं रक्षिता यथा शांतिशांतिमनतिक्रम्य १३ यत्कृतं तद्वै पारत्रिकमित्यध्याहृत्य योजयं १४ पुंभूषुं श्रेयो लिप्सुं भजमानं मां प्रीतिशेषः १५ सर्वभूतहितं हितरूपं धर्मं तिष्ठानुतिष्ठ हिते हिते सप्तम्यंतपाठोऽस्य प्रार्थः १६ उपाह्वयेति ध्यं करोमीत्यर्थः १७ शौनके पापिष्ठसंघीतारं धिगिति जल्पतां ताननादृत्य उपाह्वये इत्यर्थः १८ १९ प्रतिज्ञास्यंति मद्भिमांस्तु तमेव जानीहीति २० ते ब्राह्मणान् स्तुते मन्त्रिभित्तं ते त्वं सः २१ ॥ इति शांतिपर्वणि आप. द्मर्षिणी मीलकंठीये भारतभाष्ये १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

तस्मादिति यस्माच्छ्रीमान् विद्यावानस्मि तस्मात् १ ॥ २ सभदान् तादृशस्तापकः ३ अभिभूतानां धर्मेणेति शेषः ४ नास्ति दुर्लभं यस्य सोऽदुर्लभः संपन्नः ५ यदसमीक्षितं पौर्वापर्येणानालोचितं एतदेकं समग्रं कृत्स्नं कार्पण्यं चेत्कार्यं समीक्षयैव स्यात् तस्मिन् कार्ये ततः समीक्षातः गुणः स्यात् ६ समीक्षामेवाह यज्ञ इति ७ ८ ९ एकांततोऽतियत्नेन १० तप एवाह पुण्यमिति ११ १२ मानस इति पुंस्त्वमार्थः १३ पवित्राणां पावनानां मध्येत्यागधर्मः दानात्मको धर्मः पवित्रतरः संन्यासं तु परं धर्मं ततोऽप्यधिकं मनुरब्रवीत् १४ कुपारो बालः सत्यो रागद्वेषशून्यत्वात् तथा तिष्ठदित्यर्थः १५ नहीति

॥ शौनक उवाच ॥ तस्मात्तेऽहं प्रवक्ष्यामि धर्ममावृतचेतसे ॥ श्रीमान् महाबलस्तुष्टः स्वयं धर्ममवेक्षसे १ पुरस्तादारुणो भूत्वा सुचित्रतरमेव तत् ॥ अनुगृह्णाति भूतानि स्वेन वृत्तेन पार्थिवः २ कृत्स्नं नूनं स हति इति लोको व्यवस्यति ॥ यत्र त्वं तादृशो भूत्वा धर्ममेवानुपश्यासि ३ हित्वा तु सुचिरं भक्ष्यं भोज्यांश्च तप आस्थितः ॥ इत्येतदभिभूतानां महुतं जनमेजय ४ योऽदुर्लभो भवेद्दाता कृपणो वा तपोधनः ॥ अनाश्चर्यं तदित्याहुर्नातिदूरेण वर्तते ५ एतदेवाहिकार्षण्यं समग्रमसमीक्षितम् ॥ यच्चेत्समीक्षयैव स्याद्भवेत्तस्मिन्स्ततो गुणः ६ यज्ञोदानंदया वेदाः सत्यं च पृथिवीपते ॥ पंचैतानि पवित्राणि षष्ठं सुचरितं तपः ७ तदेव राज्ञां परमं पवित्रं जनमेजय ॥ तेन सम्यगगृहीतेन श्रेयां संधर्ममाप्स्यसि ८ पुण्यदेशाभिगमनं पवित्रं परमं स्मृतम् ॥ अत्राप्युदाहरंती मां गाथां गीतां ययातिना ९ यो मर्त्यः प्रतिपद्येत आयुर्जीवितमात्मनः ॥ यज्ञमेकांततः कृत्वा तत्संन्यस्य तपश्चरेत् १० पुण्यमाहुः कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रात्सरस्वतीम् ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानि तीर्थेभ्यश्च पृथूदकम् ११ यत्रावगाह्य पीत्वा च नैनं श्वो मरणं तपेत् ॥ महासरः पुष्कराणि प्रभासोत्तरमानसे १२ कालोदकं च गताऽसिलब्धायुर्जीविते पुनः ॥ सरस्वती दृषद्वत्योः संगमो मानसः सरः १३ स्वाध्यायशीलः स्थानेषु सर्वेष्वेव मुपस्पृशेत् ॥ त्यागधर्मः पवित्राणां स न्यासं मनुरब्रवीत् १४ अत्राप्युदाहरंती मां गाथाः सत्यवता कृताः ॥ यथा कुमारः सत्यो वै नैव पुण्यो न पापकृत् १५ न ह्यस्ति सर्वभूतेषु दुःखमस्मिन्कुतः सुखम् ॥ एवं प्रकृतिभूतानां सर्वसंसर्गयायिनाम् १६ त्यजतां जीवितं श्रेयो निवृत्ते पुण्यपापके ॥ यत्त्वेव राज्ञो ज्यायिष्ठं कार्यं गातं द्रवीमि ते १७ बलेन संविभागे श्वजयस्वर्गं जनेश्वर ॥ यस्यैव बलमोजश्च स धर्मस्य प्रभुर्नरः १८ ब्राह्मणार्थं सुखार्थं हित्वा पाहिवसुधां नृप ॥ यथैवैतान् पुराक्षेप्सीस्तथैवैतान् प्रसादय १९ अपि विक्रममाणोऽपि त्यजमानोऽप्यनेकधा ॥ आत्मनो दर्शनाद्विप्रा न हंतास्मीति मार्गय ॥ घटमानः स्वकार्येषु कुरु निःश्रेयसं परम् २० हिमाग्निघोरसह शोरा जाभवति कश्चन ॥ लांगलाशनि कल्पो वा भवेदन्यः परंतप २१ न विशेषेण गंतव्यमविच्छिन्नेन वा पुनः ॥ न जातु नाहमस्मीति सुप्रसक्तमसाधुषु २२

सार्धः सुखं दुःखं चोभयमपि कल्पितमित्यर्थः प्रकृतिर्ब्रह्म तद्भूतानां ब्रह्मस्वरूपाणां सर्वाणि यानि संसर्गरूपाणि पापानि यांति तद्ब्रह्म आविद्यकसंगमात् प्राहुः स्वादिभाजामित्यर्थः १६ १७ बलेन वैयेण संविभागेर्दानैः ओज इन्द्रियपाटवम् १८ १९ विक्रममाणः कर्मणि शान् न नीचैः क्रियमाण इत्यर्थः त्यजमानः दूरीक्रियमाणः आत्मनो दर्शनादात्मौपम्येन मार्गय निश्चिनु २० हिमवच्छीतलः अग्निवत्कूरः घोरो यमस्तद्वदुण दोषविचारकः लांगलवदुष्टमूलो मूलनपरः अशनिवदाकस्मिकपातो दुष्टेषु २१ असाधुषु सुप्रसक्तं प्रीतिविशेषेण विशेषेण विद्वत्त्वादिना हेतुना अविच्छिन्नेन सामान्येन ब्राह्मणत्वादिना धर्मेण वानगंतव्यं न प्राप्तव्यं केनापि हेतुना स्त्रेषु संगो न कर्तव्य इत्यर्थः तत्र हेतुमाहनेति जातुकदाचित् अहं न अस्मीति न अपित्वस्मीत्येवमत्वेति शेषः स्वनाशार्थि सत्संगं न कुर्यादिति भावः २२

विकर्मणेति सकृत्कृतात्पापात्पश्चात्तापमात्रेणमुच्यते । त्रिरावृत्तात्पुनर्नकारिष्यामीतिनियमग्रहणमात्रेण । त्रिरावृत्ताद्यत्किंचिद्वर्मेस्वीकारमात्रेणबहुकृत्वेतितदभ्यस्तानुतीयादिनामुच्यतेइति
श्लोकद्वयार्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ यावत्तद्विप्रकृतोपयोगि २९ अथमर्षणमृतं चसत्यंचेतिऋक्त्रयम् ३० । ३१ अनुयुज्यअत्यादरपूर्वकमुपेत्यापृच्छन्नितिशेषः धर्म्यधर्मोद्धवं
फलं सुखरूपंवेत्यजानीषे तथानरकेफलं दुःखंतदपिवेत्य ३२ यस्ययोगिनउभेअपिसुखदुःखेसदृशेयस्यचतयोर्द्वयोस्तुल्योजयोऽस्तिउतनसामान्याभावेऽपि किंपुण्यस्यफलंकथं दानपुण्येनपापंनुद

॥१२॥

विकर्मणात्प्यमानः पापादिपरिमुच्यते ॥ नैतत्कार्यं पुनरिति द्वितीयात्परिमुच्यते २३ चरिष्ये धर्ममेवेति तृतीयात्परिमुच्यते ॥ शुचिस्तीर्थान्यनुचरन्बहु
त्वात्परिमुच्यते २४ कल्याणमनुकर्तव्यं पुरुषेण बुभूषता ॥ ये सुगंधीनि सेवंते तथा गंधाभवंति ते २५ ये दुर्गंधीनि सेवंते तथा गंधाभवंति ते ॥ तपश्चर्यापरः सद्यः
पापादिपरिमुच्यते २६ संवत्सरमुपास्याग्निमभिशस्तः प्रमुच्यते ॥ त्रीणि वर्षाण्युपास्याग्निं भूणहाविप्रमुच्यते २७ महासरः पुष्कराणि प्रभासोत्तरमानसे ॥ अ
भ्येत्ययोजनशतं भूणहाविप्रमुच्यते २८ यावत् प्राणिनो हन्यात् जातीयांस्तु तावत् ॥ प्रमीयमाणानुन्मोच्य प्राणिहाविप्रमुच्यते २९ अपि चाप्सु निमज्जेत जपं
स्त्रिरधमर्षणम् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथस्तथा तन्मनुरब्रवीत् ३० तत्क्षिप्रं नुदते पापं सत्कारं लभते तथा ॥ अपि चैनं प्रसीदंति भूतानि जडमूकवत् ३१ बृहस्पतिं
देवगुरुं सुरासुराः सर्वे समेत्याभ्यनुयुज्य राजन् ॥ धर्म्यं फलं वेत्यफलं महर्षे तथैव तस्मिन्नरके पारलोक्ये ३२ उभेतु यस्य सदृशे भवेतां किं स्वित्तयोस्तत्र जयोऽथ न स्यात् ॥
आचक्ष्वनः पुण्यफलं महर्षे कथं पापं नुदते धर्मशीलः ३३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वा पापं पूर्वमबुद्धिपूर्वं पुण्यानि चेत्कुरुते बुद्धिपूर्वम् ॥ स तत्पापं नुदते कर्मशीलो
वासो यथामलिनं क्षारयुक्तम् ३४ पापं कृत्वाऽभिमन्येत नाहमस्मीति पुरुषः ॥ तच्चिकीर्षति कल्याणं श्रद्धधानोऽनसूयकः ३५ छिद्राणि विवृतान्येव साधूनां चा
वृणोति यः ॥ यः पापं पुरुषः कृत्वा कल्याणमभिपद्यते ३६ यथाऽऽदित्यः प्रातरुद्यंस्तमः सर्वव्यपोहते ॥ कल्याणमाचरन्नेवं सर्वपापं व्यपोहते ३७ ॥ भीष्म
उवाच ॥ एवमुक्त्वा तुराजानमिंद्रो तो जनमेजयम् ॥ याजयामास विधिवद्वाजिमेवेन शौनकः ३८ ततः सराजाव्यपनीत कल्मषः श्रेयोवृत्तः प्रज्वलिताग्निरूप
वान् ॥ विवेश राज्यं स्वमभिन्नकर्षणो यथा दिवं पूर्णवपुर्निशाकरः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि इंद्रोत्पारिक्षितीये द्विपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कञ्चित्पितामहेनासीच्छ्रुतं वा दृष्टमेव च ॥ कञ्चिन्मर्त्यो मृतो राजन् पुनरुज्जीवितोऽभवत् १

तितदाचक्ष्वेति द्वयोः संबंधः ३३ अबुद्धिपूर्वमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरमाह कृत्वेति ३४ पापमिति कर्तृत्वाभिमानजन्यः पापं कृत्वा अपि न करोत्येवेत्यर्थः ३५ आवृणोति पिबते सकल्याणं चिकीर्ष
तीति संबंधः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ तदेवं व्यापन्नस्य राज्ञो
बुद्धिपूर्वमबुद्धिपूर्वकृतं पापं सत्कर्मणा धर्माध्यवसायेन च नश्यततीति परलोकमयाभावो दर्शितः इह लोकेऽप्यत्यंतापन्नस्य मृतकल्पस्य द्वाभ्यामहमहमिकया प्रसितुमवेक्षितस्य केनचित्कारणेन कंचि
त्कालमवस्थितस्य काचिद्विस्तारस्तिनवेति पृच्छति कञ्चिदिति तादृशस्याप्युज्जीवनं कंचिदृष्टमस्तीति प्रहाराशयः १

अत्रोत्तरं गृध्रगोमायुभ्यामुपपत्त्यर्थं मानस्य शिशोः स्वजननिरोधात्कंचित्कालमवस्थितस्येश्वरेण यथाजीवनं दत्तं पृथग्वेश्वरोऽनुगृह्णातीत्याख्यायिका मुखेनैवाह शृणु पार्थेत्यादिना स्पष्टार्थोऽध्या
मीष्म उवाच ॥ शृणु पार्थ यथा वृत्तामिति हासं पुरातनम् ॥ गृध्रजंबुकसंवादो वृत्तो नैमिषे पुरा २ कस्यचिद्वाहणस्यासीदुःखलब्धः सुतो मृतः ॥ बाल एवाविशा
लाक्षो बालग्रहनिपीडितः ३ दुःखिताः केचिदादाय बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुलसर्वस्वभूतं वैरुदंतः शोकविह्वलाः ४ बालं मृतं गृह्णत्वाऽथ शमशानाभिमुखाः स्थि
ताः ॥ अंकेनैव च संक्रम्य रुरुर्धुशदुःखिताः ५ शोचंतस्तस्य पूर्वोक्तान् भाषितांश्चासकृत्पुनः ॥ तं बालं भूतले क्षिप्य प्रतिगंतुं न शक्नुयुः ६ तेषां रुदितशब्दे
न गृध्रोऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ एकात्मजमिमं लोके त्यक्त्वा गच्छ तमाचिरम् ७ इह पुंसां सहस्राणि स्त्रीसहस्राणि चैव ह ॥ समानीतानि कालेन हित्वा वैयांति बांधवाः ८
संपश्यत जगत्सर्वं सुखदुःखैरधिष्ठितम् ॥ संयोगो विप्रयोगश्च पर्यायेणोपलभ्यते ९ गृहीत्वा ये च गच्छंति येन यांति च तान् मृतान् ॥ तेऽप्यायुषः प्रमाणेन स्वेन ग
च्छंति जंतवः १० अलं स्थित्वा शमशानेऽस्मिन् गृध्रगोमायुसंकुले ॥ कंकालबहुलैरौद्रे सर्वप्राणिभयंकरे ११ न पुनर्जीवितः कश्चित्कालधर्ममुपागतः ॥ प्रियो वा
यदिवाद्देव्यः प्राणिनां गतिरिदृशी १२ सर्वेण खलु मर्तव्यं मर्त्यलोके प्रसूयता ॥ कृत्वा तं विहिते मार्गे मृतं को जीवायिष्यति १३ कर्मोत्तविरते लोके अस्तं गच्छति भा
स्करे ॥ गम्यतां स्वमधिष्ठानं सुतस्नेहं विमृज्य वै १४ ततो गृध्रवचः श्रुत्वा प्राक्रोशंतस्तदानृप ॥ बांधवास्तेऽभ्यगच्छंत पुत्रमुत्सृज्य भूतले १५ विनिश्चित्याथ
च तदा विक्रोशंतस्ततस्ततः ॥ मृतमित्येव गच्छंतो निराशास्तस्य दर्शने १६ निश्चितार्थाश्च ते सर्वे संत्यजंतः स्वमात्मजम् ॥ निराशा जीविते तस्य मार्गमावृत्य धि
ष्ठिताः १७ ध्वाक्षपक्षसर्वर्णस्तु विलासित्यजंबुकः ॥ गच्छमानान् स्मतानाहनिर्घृणाः खलु मानुषाः १८ आदित्योऽयं स्थितो मूढाः स्नेहं कुरुत माभयम् ॥ बहु
रूपो मुहूर्तश्च जीवत्यपि कदाचन १९ यूयं भूमौ विनिक्षिप्य पुत्रस्नेहविना कृताः ॥ शमशाने सुतमुत्सृज्य कस्माद्गच्छत निर्घृणाः २० नवोऽस्त्यस्मिन् सुते स्नेहो वा
लेमधुरभाषिणि ॥ यस्य भाषितमात्रेण प्रसादमधिगच्छत २१ ते पश्यत सुतस्नेहो यादृशः पशुपक्षिणाम् ॥ न तेषां धारयित्वा तान् कश्चिदास्ति फलागमः २२ च
तुष्पात्पाक्षिकीटानां प्राणिनां स्नेहसंगिनाम् ॥ परलोकगतिस्थानां मुनियज्ञक्रियामिव २३ तेषां पुत्राभिरामाणामिह लोके परत्र च ॥ न गुणो दृश्यते कश्चित्प्रजाः
संधारयंति च २४ अपश्यतां प्रियान् पुत्रांस्तेषां शोको नातिष्ठति ॥ न च पुष्पांति संवृद्धास्ते मातापितरौ कश्चित् २५ मानुषाणां कुतः स्नेहो येषां शोको भविष्यति ॥
इमं कुलकरं पुत्रं त्यक्त्वा कऽनुगमिष्यथ २६ चिरं मुंचत वाष्पं च चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ एवं विधानि हीष्टानि दुस्त्यजानि विशेषतः २७ क्षीणस्यार्थाभियुक्तस्य शमशाना
भिमुखस्य च ॥ बांधवा यत्र तिष्ठंति तत्रान्यो नाधितिष्ठति २८ सर्वस्य दयिताः प्राणाः सर्वे स्नेहं च विंदति ॥ तिर्यग्योनिष्वपि सतं स्नेहं पश्यत यादृशम् २९

यशेषः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

त्यक्ताकथंमच्छथेमंपद्मलोलायताक्षिकम् ॥ यथानवोद्गाहकृतंस्नानमाल्याविभूषितम् ३० जंबुकस्यवचःश्रुत्वाकृपणंपरिदेवतः ॥ न्यवर्तततदासर्वेश्वरार्थेतेस्ममा
नुषाः ३१ ॥ गृध्रउवाच ॥ अहोवतनृशंसेनजंबुकेनाल्पमेधसा ॥ क्षुद्रेणोक्ताहीनसत्वामानुषाःकिंनिवर्तय ३२ पंचभूतपरित्यक्तंशून्यंकाष्ठत्वमागतम् ॥ कस्मा
च्छोचयतिष्ठंतमात्मानंकिंनशोचय ३३ तपःकुरुतवैतीवमुच्यध्वंयेनकेल्लिषात् ॥ तपसालभ्यतेसर्वविलापःकिंकरिष्यति ३४ अनिष्टानिचभाग्यानिजातानि
सहमूर्तिना ॥ येनगच्छतिबालोऽयंदत्वाशोकमनंतकम् ३५ धनंगावःसुवर्णचमणिरत्नमथापिच ॥ अपत्यंचतपोमूलंतपोयोगाच्चलम्यते ३६ यथाकृताच
भूतेषुप्राप्यतेसुखदुःखिता ॥ गृहीत्वाजायतेजंतुर्दुःखानिचसुखानिच ३७ नकर्मणापितुःपुत्रःपितावापुत्रकर्मणा ॥ मार्गेणान्येनगच्छंतिबद्धाःसुकृतदुष्कृतैः
३८ धर्मचरतयत्नेननचाधर्मेमनःकृथाः ॥ वर्तध्वंचयथाकालंदैवतेषुद्विजेषुच ३९ शोकंत्यजतदैत्यंचसुतस्नेहाभिवर्तत ॥ त्यज्यतामयमाकाशेततःशीघ्रंनिवर्तत
४० यत्करोतिशुभंकर्मतथाकर्मसुदारुणम् ॥ तत्कर्तव्यमश्नातिबांधवानांकिमत्रह ४१ इहत्यक्तानतिष्ठंतिबांधवाबांधवंप्रियम् ॥ स्नेहमुत्सृज्यगच्छंतिवाष्पपूर्णा
विलेक्षणाः ४२ प्राज्ञोवायादिवामुखःसधनोनिर्धनोपिवा ॥ सर्वःकालवशंयातिशुभाशुभसमान्वितः ४३ किंकरिष्यथशोचित्वामृतंकिमनुशोचय ॥ सर्वस्यहिप्रभुः
कालोधर्मतःसमदर्शनः ४४ यौवनस्थांश्चबालांश्चवृद्धानर्गभगतानपि ॥ सर्वानाविशतेमृत्युरेवंभूतमिदंजगत् ४५ ॥ जंबुकउवाच ॥ अहोमंदीकृतःस्नेहोगृध्रेणेहा
ल्पबुद्धिना ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतानांयुष्माकंशोचतांभृशम् ४६ शमैःसम्यक्प्रयुक्तैश्चवचनैःप्रत्ययोत्तरैः ॥ यद्वच्छतिजनश्चायंस्नेहमुत्सृज्यदुस्त्यजम् ४७ अहोपुत्रवि
योगेनमृतशून्योपसेवनात् ॥ क्रोशतांसुभृशंदुःखंविबत्सनांगवामिव ४८ अद्यशोकंविजानामिमानुषाणामहीतले ॥ स्नेहंहिकारणंकृत्वाममाप्यश्रूण्यथापसन् ४९
यत्नोहिसततंकार्यस्ततोदैवेनसिद्धयति ॥ दैवंपुरुषकारश्चकृतांतेनोपपद्यते ५० अनिर्वेदःसदाकार्योनिर्वेदाद्विकृतःसुखम् ॥ प्रयत्नात्प्राप्यतेह्यर्थःकस्माद्गच्छथ
निर्दयम् ५१ आत्ममांसोपवृत्तंचशरीरार्धमर्यातनुम् ॥ पितृणांवंशकर्तारंवेनेत्यक्ताकयास्यथ ५२ अथवाऽस्तंगतेसूर्येसंध्याकालउपस्थिते ॥ ततोनेप्यथवापुत्रंइ
हस्थावाभविष्यथ ५३ ॥ गृध्रउवाच ॥ अद्यवर्षसहस्रमेसाग्रंजातस्यमानुषाः ॥ नचपश्यामिजीवंतंमृतंस्त्रीपुंनपुंसकम् ५४ मृतागर्भेषुजायंतेजातमात्राभ्रियंतिच ॥
चक्रमंतोभ्रियंतेचयौवनस्थास्तथाऽपरे ५५ अनित्यानीहभाग्यानिचतुष्पात्पाक्षिणामपि ॥ जंगमानांनगानांवाप्यायुरग्रेष्वतिष्ठते ५६ इष्टदारवियुक्ताश्चपुत्रशो
कान्वितास्तथा ॥ दह्यमानाःस्मशोकेनगृहंगच्छंतिनित्यञ्च ५७ अनिष्टानांसहस्राणितथेष्टानांशतानिच ॥ उत्सृज्येहप्रयातावैवांधवाभृशदुःखिताः ५८

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७

त्यज्यतामेपनिस्तेजाःशून्यःकाष्ठत्वमागतः ॥ अन्यदेहविषक्तं हिशावंकाष्ठत्वमागतम् ५९ त्यक्तजीवस्यचैवास्यकस्माद्वित्वानगच्छत ॥ निरर्थकोह्ययंस्नेहोनिष्फल
श्चपरिश्रमः ६० चक्षुर्म्यानचकर्णाम्यांसंशृणोतिसमीक्षते ॥ कस्मादेनंसमुत्सृज्यनगृहान्गच्छताशुवै ६१ मोक्षधर्माश्रितैर्वाक्यैर्हेतुमाद्भिःसुनिष्ठैः ॥ मयोक्तागच्छ
तक्षिप्रंस्वंस्वमेवनिवेशनम् ६२ प्रज्ञाविज्ञानयुक्तेनबुद्धिसंज्ञाप्रदायिना ॥ वचनंश्रावितानूनंमानुषाःसंन्यवर्तत ६३ शोकोद्विगुणतांयातिदृष्ट्वास्मृत्वाचचेष्टितम् ॥
इत्येतद्वचनंश्रुत्वासन्निवृत्तास्तुमानुषाः ॥ अपश्यंतंतदासुषंडुतमागत्यजंबुकः ६४ ॥ जंबुकउवाच ॥ इमंकनकवर्णाभंभूषणैःसमलंकृतम् ॥ गृध्रवाक्यात्कथं
त्रंत्यक्षध्वंपितृपिंडदम् ६५ नस्नेहस्यचविच्छेदोविलापरुदितस्यच ॥ मृतस्यास्यपरित्यागात्तापोवैभविताधुवम् ६६ श्रूयतेशंबुकेऽहतेब्राह्मणदारकः ॥ जीवि
तोधर्ममासाद्यरामात्सत्यपराक्रमात् ६७ तथाश्वेतस्यराजर्षेर्बालोदिष्टांतमागतः ॥ श्वेतेनधर्मनिष्ठेनमृतःसंजीवितःपुनः ६८ तथाकश्चिल्लमेत्सिद्धोमुनिर्वादेवता
पिवा ॥ कृपणानामनुक्रोशंकुर्याद्भोरुदतामिह ६९ इत्युक्तास्तेन्यवर्तंतशोकार्ताःपुत्रवत्सलाः ॥ अंकेशिरःसमाधायरुरुर्बुधुविस्तरम् ॥ तेषारुदितशब्देनगृध्रो
भ्येत्यवचोऽब्रवीत् ७० ॥ गृध्रउवाच ॥ अश्रुपातपरिक्लिन्नःपाणिस्पर्शप्रपीडितः ॥ धर्मराजप्रयोगाच्चदीर्घनिद्रांप्रवेशितः ७१ तपसाऽपिहिसंयुक्ताधनवंतोमहाधियः ॥
सर्वेमृत्युवशंयातितदिदंप्रेतपत्तनम् ७२ बालवृद्धसहस्राणिसदासंत्यज्यबांधवाः ॥ दिनानिचैवरात्रिश्चदुःखंतिष्ठंतिभूतले ७३ अलंनिर्वधमागत्यशोकस्यपरिधा
रणे ॥ अप्रत्ययंकुतोह्यस्यपुनर्येहजीवितम् ७४ मृतस्योत्सृष्टदेहस्यपुनर्देहोनाविद्यते ॥ नैवमूर्तिप्रदानेनजंबुकस्यशतैरपि ७५ शक्यंजीवयितुंह्येषबालोवर्षशतै
रपि ॥ अथरुद्रःकुमारोवाब्रह्मावाविष्णुरेवच ७६ वरमस्मैप्रयच्छेद्युस्ततोजीवेदयंशिषुः ॥ नैववाष्पविमोक्षेणनवाश्वासकृतेनच ७७ नदीर्घरुदितेनायंपुनर्जीवं
गमिष्यति ॥ अहंचक्रोशुकश्चैवयूयंयेचास्यबांधवाः ७८ धर्माधर्मौगृहीत्वेहसर्ववर्तामहेऽध्वनि ॥ अप्रियंपरुषंचापिपरद्रोहंपरस्त्रियम् ७९ अधर्ममनृतंचैवदूरात्प्रा
ज्ञोविवर्जयेत् ॥ धर्मसत्यंश्रुतंन्याय्यंमहर्षीप्राणिनांदयाम् ८० अजिह्वत्वमशाठ्यंचयत्नतःपरिमार्गत ॥ मातरंपितरंवाऽपिबांधवानसुहृदस्तथा ८१ जीवतोये
नपश्यंतितेषांधर्मविपर्ययः ॥ योनपश्यतिचक्षुर्म्यानंगतेचकथंचन ८२ तस्यनिष्ठावसानांतेरुदंतःकिंकरिष्यथ ॥ इत्युक्तास्तेसुतंत्यक्ताभूमौशोकपरिहृताः ॥
दह्यमानाःसुतस्नेहात्प्रययुर्बांधवागृहम् ८३ ॥ जंबुकउवाच ॥ दारुणोमर्त्यलोकोऽयंसर्वप्राणिविनाशनः ॥ इष्टवंधुवियोगश्चतथेहाल्पंचजीवितम् ८४ बह्वलीकम
सत्यंचाप्यतिवादाप्रियंवदम् ॥ इमंप्रेक्ष्यपुनर्भावंदुःखशोकविवर्धनम् ८५ नमेमानुषलोकोऽयमुहूर्तमपिरोचते ॥ अहोधिग्गृध्रवाक्येनयथैवाबुद्धयस्तथा ८६
कथंगच्छथानिःस्नेहाःसुतस्नेहंविसृज्यच ॥ प्रदीप्ताःपुत्रशोकेनसन्निवर्तंतमानुषाः ८७

श्रुत्वाष्टस्यवचनं पापस्येहाकृतात्मनः ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ८८ सुखदुःखावृत्ते लोकेनेहास्त्येकमनंतरम् ॥ इमंक्षितितलेत्यक्त्वावालं
रूपसमन्वितम् ८९ कुलशोभाकरंमूढाःपुत्रंत्यक्त्वाक्यास्यथ ॥ रूपयौवनसंपन्नंद्योतमानमिवश्रिया ९० जीवितमेवपश्यामिमनसानात्रसंशयः ॥ विनाशोना
स्यनहिस्वसुखंप्राप्स्यथमानुषाः ९१ पुत्रशोकाभितप्तानांमृतानामद्यवःक्षमम् ॥ सुखसंभावनंकृत्वाधारयित्वासुखंस्वयं ॥ त्यक्त्वागमिष्यथकाद्यसमुत्सृज्याल्पबु
द्धिवत् ९२ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथाधर्मविरोधेनप्रियमिध्याभिधायिना ॥ श्मशानवासिनानित्यंरात्रिमृगयतानृप ९३ ततोमध्यस्थतानीतावचनैरमृतोपमैः ॥
जंबुकेनस्वकार्यार्थिबांधवास्तस्यधिष्ठिताः ९४ ॥ गृध्रउवाच ॥ अयंप्रेतसमाकीर्णोयक्षराक्षससेवितः ॥ दारुणःकाननोद्देशःकौशिकैरभिनादितः ९५ भीमःसु
घोरश्चतथानीलमेघसमप्रभः ॥ अस्मिच्छवंपरित्यज्यप्रेतकार्याण्युपासत ९६ भानुर्यावत्प्रयात्यस्तंयावच्चविमलादिशः ॥ तावदेनंपरित्यज्यप्रेतकार्याण्युपास
त ९७ नदंतिपरुषंश्येनाःशिवाःक्रोशंतिदारुणम् ॥ मृगेंद्राःप्रतिनंदंतिरविरस्तंचगच्छति ९८ चिताधूमेननीलेनसंरज्यंतेचपादपाः ॥ श्मशानेचनिराहाराः
प्रतिनंदंतिदेवताः ९९ सर्वेविकृतदेहाश्चाप्यस्मिन्देहेसुदारुणे ॥ युष्मान्प्रधर्षयिष्यंतिविकृतामांसभोजिनः १०० क्रूरश्चायंवनोद्देशोभयमद्यभविष्यति ॥ त्यज्य
तांकाष्ठभूतोयंमृष्यतांजांबुवंचः १ यदिजंबुक्वाक्यानिनिष्फलान्यनृतानिच ॥ श्रोष्यथमृष्टविज्ञानास्ततःसर्वेविनक्ष्यथ २ ॥ जंबुकउवाच ॥ स्थीयतांनेहमे
तव्यंयावत्तपतिभास्करः ॥ तावदस्मिन्सुतेस्नेहादनिर्वेदेनवर्तत ३ स्वैरुदंतोविश्रब्धाश्चिरंस्नेहेनपश्यत ॥ स्थीयतांयावदादित्यःकिंचक्रव्यादभापितैः ४
यदिगृध्रस्यवाक्यानितीव्राणिरभसानिच ॥ गृहीतमोहितात्मानःसुतोवोनभविष्यति ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ गृध्रोस्तमित्याहगतोगतोनेतिचजंबुकः ॥ मृतस्यतं
परिजनमूचतुस्तौक्ष्णान्वितौ ६ स्वकार्यबद्धकक्षौतौराजनगृध्रोऽथजंबुकः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौशास्त्रमालंब्यजल्पतः ७ तयोर्विज्ञानविदुषोर्द्वयोर्मृगपतत्रिणोः ॥
वाक्यैरमृतकल्पैस्तैःप्रातिष्ठंतिव्रजंतिच ८ शोकैर्न्यसमाविष्टारुदंतस्तस्थिरेतदा ॥ स्वकार्यकुशलाभ्यांतेसंभ्राम्यंतेहनेपुणात् ९ तथातयोर्विदतोर्विज्ञानविदुषो
र्द्वयोः ॥ बांधवानांस्थितानांचाप्युपातिष्ठतशंकरः ११० देव्याप्रणोदितोदेवःकारुण्यार्द्राकृतेक्षणः ॥ ततस्तानाहमनुजानवरदोऽस्मीतिशंकरः ११ तेप्रत्यूचु
रिदंवाक्यंदुःखिताःप्रणताःस्थिताः ॥ एकपुत्रविहिनानांसर्वेषांजीवितार्थिनाम् १२ पुत्रस्यनोजीवदानाज्जीवितंदातुमर्हसि ॥ एवमुक्तःसभगवान्वारिपूर्णं
चक्षुषा १३ जीवितंस्मकुमारायप्रादाद्वर्षशतानिवै ॥ तथागोमायुगृध्राभ्यांप्राददत्क्षुद्धिनाशनम् १४ वरंपिनाकीभगवान्सर्वभूतहितेरेतः ॥ ततःप्रणम्यतेदे
वंप्रायोहर्षसमन्विताः १५ कृतकृत्याःसुखंहृष्टाःप्रातिष्ठंततदाविभो ॥ अनिर्वेदेनदीर्घेणनिश्चयेनध्रुवेणच ११६

१० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारतभावदीपे त्रिपंचाशद्विकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ बलिनःप्रत्यभिप्रस्येति १ । २१ ३ । ४ यद्यापत्रो

देवदेवप्रसादाच्चक्षिप्रंफलमवाप्यते ॥ पश्यदेवस्यसंयोगंबांधवानांचनिश्चयम् ११७ कृपणानांतुरुदतांकृतमश्रुप्रमार्जनम् ॥ पश्यचाल्पेनकालेननिश्चयान्वेषणे
नच १८ प्रसादंशंकरात्प्राप्यदुःखिताःसुखमाप्नुवन् ॥ तेविस्मिताःप्रहृष्टाश्चपुत्रसंजीवनात्पुनः १९ बभूवुर्भरतश्रेष्ठप्रसादाच्छंकरस्यैव ॥ ततस्तेत्वरिताराजं
स्त्यक्त्वाशोकंशिशुद्वयम् २० विविशुःपुत्रमादायनगरंहृष्टमानसाः ॥ एषाबुद्धिःसमस्तानांचातुर्वर्षेनदर्शिता २१ धर्मार्थमोक्षसंयुक्तमितिहासमिमंशृणु ॥
श्रुत्वामनुष्यःसततमिहामुत्रप्रमोदते १२२ ॥ इतिश्रीम० शां० आप० गृध्रगोमायुसंवादेकुमारसंजीवनेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ बलिनःप्रत्यभिप्रस्यनित्यमासन्नवर्तिनः ॥ उपकारापकाराभ्यांसमर्थस्योद्यतस्यच १ मोहाद्विकथ्यनामात्रैरसारोऽल्पबलोलुघुः ॥ वाग्भि
रप्रतिरूपाभिरभिदुह्यपितामह २ आत्मनोबलमास्थायकथंवर्ततमानवः ॥ आगच्छतोऽतिकुद्धस्यतस्योद्धरणकाम्यया ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाह
रंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ संवादंभरतश्रेष्ठशाल्मलेःपवनस्यच ४ हिमवंतंसमासाद्यमहानासीद्वनस्पतिः ॥ वर्षपूगाभिसंवृद्धःशाखीस्कंधीपलाशवान् ५
तत्रस्ममत्तमातंगाधर्मार्त्ताःश्रमकर्षिताः ॥ विश्रम्यंतिमहाबाहोतथाऽन्यामृगजातयः ६ नल्वमात्रपरीणाहोघनच्छायोवनस्पतिः ॥ सारिकाशुकसंजुष्टःपु
ष्पवान्फलवानपि ७ सार्थिकावणिजश्चापितापसाश्वनौकसः ॥ वसंतितत्रमार्गस्थाःसुरम्येनगसतमे ८ तस्यताविपुलाःशाखादृष्टास्कंधंचसर्वशः ॥ अभिगम्या
ब्रवीदेनंनारदोभरतर्षभ ९ अहोनुरमणीयस्त्वमहोचासिमनोहरः ॥ प्रियामहेत्वयानित्यंतरुप्रवरशाल्मले १० सदैवशकुनास्तातमृगाश्चाथतथागजाः ॥ वसं
तितवसंहृष्टामनोहरमनोहराः ११ तवशाखामहाशाखस्कंधांश्चविपुलांस्तथा ॥ नवैप्रभग्नान्पश्यामिमामरुतेनकथंचन १२ किंनुतेपवनस्तातप्रीतिमानथवा
सुहृत् ॥ त्वारक्षतिसदायेनवनेऽत्रपवनोक्षुब्धं १३ भगवान्पवनःस्थानादृक्षानुच्चावचानपि ॥ पर्वतानांचशिखराण्याचालयतिवेगवान् १४ शोषयत्येवपातालंवहन्
गंधवहःशुचिः ॥ सरांसिसरितश्चैवसागरांश्चतथैवच १५ संरक्षतित्वांपवनःसखित्वेननसंशयः ॥ तस्मात्त्वंबहुशाखोऽपिपर्णवान्पुष्पवानपि १६ इदंचरमणीयंते
प्रतिभातिवनस्पते ॥ यदिमेविहगास्तातरमंतेमुदितास्त्वयि १७ एषांपृथक्समस्तनांश्रूयतेमधुरस्वरः ॥ पुष्पसंमोदनेकालेवाशतांसुमनोहरम् १८ तथेमेगार्जि
तानागाःस्वयूथकुलशोभिताः ॥ धर्मार्त्तास्त्वांसमासाद्यसुखंविंदंतिशाल्मले १९ तथैवमृगजातीभिरन्याभिरभिषोभसे ॥ तथासर्वाधिवासैश्चशोभसेमेखुदुम् २०

राजादेवेननानुगृह्यतेतदातमेवशरणीकुर्यात् । यदितुवाङ्मूरतयातेनसहविरोधं करोति तदा कृत्स्नं स्वपरिग्रहं स्वयमेव त्यक्त्वा स्वात्ममात्रं रक्षेत् । एतत्पवनशाल्मलिसंवादाख्यायिकया दर्शयति
अत्रापि त्यादिना ९ । ६ नल्वःहस्तानांशतचतुष्टयं परीणाहःस्थूलत्वंविपुलमभितयावत् । शेषंशुभम् ॥ ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अत्रबन्धुत्वादिति एवमुक्त्वात्त्विति ततो

॥२२॥

ब्राह्मणैश्चतपःसिद्धैस्तापसैःश्रमणैस्तथा ॥ त्रिविष्टपसमं मन्येत वायतनमेव हि २१ ॥ इति श्रीमहा० शां० आप० पवनशाल्मलिसंवादे चतुष्पंचाशदधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ बंधुत्वादथवासख्याच्छाल्मलेनात्र संशयः ॥ पालयत्येव स ततं भीमः सर्वत्र गोऽनिलः १ न्यग्भावं परमं वायोः
शाल्मले त्वमुपागतः ॥ तवाहमस्मीतिसदा येन रक्षति मारुतः २ न तं पश्याम्यहं वृक्षं पर्वतं वेश्मचेदृशम् ॥ यं न वायुबलाद्गृण्थिव्यामिति मे मतिः ३ त्वंपुनः का
रणैर्नूनं रक्ष्यसे शाल्मले यथा ॥ वायुना स परीवारस्तेन तिष्ठस्य संशयम् ४ ॥ शाल्मलि उवाच ॥ न मे वायुः सखा ब्रह्म बंधुर्न च मे सुहृत् ॥ परमेष्ठी तथानैव येन र
क्षति वाऽनिलः ५ मम तेजो बलं भीमं वायोरपि हि नारद ॥ कलामष्टादशीं प्राणैर्न मे प्राप्नोति मारुतः ६ आगच्छन्परो वायुर्मया विष्टं भित्तो बलात् ॥ भंजनं दुमान्
पर्वतांश्च यच्चान्यदपि किंचन ७ समया बहुशो भग्नः प्रभंजनैः प्रभंजनः ॥ तस्मान्न विम्ये देवैर्कुद्धादपि समीरणात् ८ ॥ नारद उवाच ॥ शाल्मले विपरीतं ते दर्शनं
नात्र संशयः ॥ न हि वायोर्बलेनास्ति भूतं तुल्यबलं कचित् ९ इंद्रो यमो वै श्रवणो वरुणश्च जलेश्वरः ॥ नैतेऽपि तुल्या मरुतः किंपुनस्त्वं वनस्पते १० यच्च किंचिदिह प्रा
णी चेष्टते शाल्मले भुवि ॥ सर्वत्र भगवान्वायुश्चेष्टा प्राणकरः प्रभुः ११ एष चेष्टयते सम्यक् प्राणिनः सम्यगायतः ॥ असम्यगायतो भूयश्चेष्टते विकृतं नृषु १२ स त्वमे
वं विधं वायुं सर्वसत्त्वभृतां वरम् ॥ न पूजयसि पूज्यं तं किमन्यद्बुद्धि लाघवात् १३ असारश्चापि दुर्मेधाः केवलं बहुभाषसे ॥ क्रोधादिभिरवच्छन्नो मिथ्या वदसि शाल्मले १४
मम रोषः समुत्पन्नस्त्वय्येवं संप्रभाषति ॥ ब्रवीम्येष स्वयं वायोस्तव दुर्भाषितं बहु १५ चंदनैः स्यंदनैः शालैः सरलैर्देवदारुभिः ॥ वेतसैर्धन्वनैश्चापिये चान्ये बलवतराः
१६ तैश्चापि नैव दुर्बुद्धेक्षितो वायुः कृतात्मभिः ॥ तेऽपि जानंति वायोश्च बलमात्मन एव च १७ तस्मात्तवैनमस्यंति श्वसनं तरुसत्तमाः ॥ त्वंतु मोहान्न जानीषे वायोर्ब
लमनंतकम् १८ एवं तस्माद्गमिष्यामि सकाशं मातरि श्वनः १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि पवनशाल्मलिसंवादे पंचपंचाशदधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा तुराजेंद्र शाल्मलिं ब्रह्मवित्तमः ॥ नारदः पवने सर्वशाल्मले वाक्यमब्रवीत् १ ॥ नारद उवाच ॥
हिमवत्पृष्ठजः कश्चिच्छाल्मलिः परिवारवान् ॥ बृहन्मूलो बृहच्छायः सत्वां वायोऽवमन्यते २ बहुव्याक्षेपयुक्तानि त्वामाह वचनानि सः ॥ न युक्तानि मया वायोतानि
वर्तुं तवाग्रतः ३ जानामित्वामहं वायो सर्वप्राणभृतां वरम् ॥ वरिष्ठं च गरिष्ठं च क्रोधे वैवस्वतं यथा ४

निश्चित्येति चाध्यायत्रयं स्पष्टार्थं १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये
भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १।२।३।४

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पञ्चपंचाशदधिकशततमो

भीष्म उवाच ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा नारदस्य समीरणः ॥ शाल्मलितमुपागम्य रुद्धो वचनमब्रवीत् ५ ॥ वायु उवाच ॥ शाल्मले नारदो गच्छंस्त्वयोक्तो मद्भिर्गर्हणम् ॥
अहं वायुः प्रभावं ते दर्शयाम्यात्मनो बलम् ६ अहं त्वामभिजानामि विदितश्चासि मे दुम ॥ पितामहः प्रजासर्गे त्वयि विश्रांतवान् प्रभुः ७ तस्य विश्रमणादेष प्रसादो म
च्छतस्तव ॥ रक्ष्यसे तेन दुर्बुद्धेनात्मवीर्याद्दुमाधम ८ यन्मां त्वमवजानीषे यथाऽन्यं प्राकृतं तथा ॥ दर्शयाम्येष चात्मानं यथामांनावमन्यसे ९ ॥ भीष्म उवाच ॥
एवमुक्तस्ततः प्राह शाल्मलिः प्रहसन्निव ॥ पवनत्वं च मे कुद्धो दर्शयाम्यात्मनो बलम् १० मयि वै त्यज्यतां क्रोधः किमे कुद्धः करिष्यसि ॥ न ते विभेमि पवनयद्यपि त्वं स्व
यं प्रभुः ११ बलाधिकोऽहं त्वत्स्वनभीः कार्या मया तव ॥ ये बुद्ध्या हि बालिनस्ते भवंति बलीयसः १२ प्राणमात्रबला ये वै नैव ते बालिनो मताः ॥ इत्येवमुक्तः पवनः श्व
इत्येवाब्रवीद्वचः १३ दर्शयिष्यामि ते तेजस्ततो रात्रिरुपागमत् ॥ अथ निश्चित्य मनसा शाल्मलिं वातकारितम् १४ पश्यमानस्तदाऽऽत्मानमसंममातरि श्वना ॥
नारदे यन्मया प्रोक्तं वचनं प्रति तन्मृषा १५ असमर्थो ह्यहं वायोर्बलेन बलवान्नाहिसः ॥ मारुतो बलवान्नित्यं यथा वै नारदोऽब्रवीत् १६ अहं तु दुर्बलोऽन्येभ्यो वृक्षेभ्यो नात्र
संशयः ॥ किंतु बुद्ध्या समो नास्ति मया कश्चिद्न स्पतिः ॥ तदहं बुद्धिमास्थाय भयं मोक्षये समीरणात् ॥ यदि तां बुद्धिमास्थाय तिष्ठेयुः पर्णिनो वने १८ अरिष्ठाः स्युः
सदा कुद्धात्पवनान्नात्र संशयः ॥ ते तु बालान् जानंति यथा वै तान् समीरणः ॥ समीरयति संकुद्धो यथा जानाम्यहं तथा १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आप
द्धर्मपर्वणि पवनशाल्मलिसंवादे षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो निश्चित्य मनसा शाल्मलिः क्षुधितस्तदा ॥ शाखाः स्कं
धान् प्रशाखाश्च स्वयमेव व्यशातयत् १ सपरित्यज्य शाखाश्च पत्राणि कुसुमानि च ॥ प्रभाते वायुमायां तं प्रत्यैक्षत वनस्पतिः २ ततः कुद्धः श्वसन्वायुः पातयन्वैमहा
दुमान् ॥ आजगामाथ तं देशमास्ते यत्र स शाल्मलिः ३ तं हीनपर्णं पतिताग्रशाखं निशीर्णं पुष्पं प्रसमीक्ष्य वायुः ॥ उवाच वाक्यं स्मयमान एवमुदायुतः शाल्मलिमुग्र
शाखम् ४ ॥ वायु उवाच ॥ अहमप्येवमेव त्वां कुर्वाणः शाल्मले रूपा ॥ आत्मना यत्कृतं लच्छं शाखानामपकर्षणम् ५ हीनपुष्पाग्रशाखस्त्वं शीर्णं कुरपलाशकः
आत्मदुर्मित्रितेनेह मर्द्दीर्यवशगः कुतः ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा बचो वायोः शाल्मलिर्वीडितस्तदा ॥ अतप्यत वचः स्मृत्वा नारदो यत्तदाऽब्रवीत् ७ एवं हि
राजशार्दूल दुर्बलः सन्बलीयसा ॥ वैरमारभते बालस्तप्यते शाल्मलिर्यथा ८ तस्माद्द्विरनकुर्वीत दुर्बलो बलवतरैः ॥ शोचेद्वैरंकुर्वाणो यथा वै शाल्मलिस्तथा ९
न हि वैरं महात्मानो विवृण्वन्त्यपकारिषु ॥ शनैः शनैर्महाराज दर्शयंति स्म ते बलम् १० वैरं न कुर्वीत नरो दुर्बुद्धिर्बुद्धिजीविना ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतो याति वृण्वन्ति बहुताशनः ११

अध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ॥ ततश्चाति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

१२।१३।१४।१५।१६॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ तदेवमापद्धर्मानुस्त्वाराज्ञामराज्ञाचसर्वापन्मूल
भूतान्दोषानुत्पत्तिप्रतिबंधकान्गुणांश्चलोभान्नानदमतपःसत्यादीन्हेयानुपादेयांश्चक्रमेणाध्यायसप्तकेनाह पापस्ययदधिष्ठानमित्यादिना १ ग्राहइवग्राहोग्रासकर्ता २ येनलोभेनजनाःपापकृतो
नहिबुद्ध्यासमांकिंचिद्विद्यतेपुरुषेनृप ॥ तथाबलेनराजेंद्रनसमोऽस्तीहकश्चन १२ तस्मात्क्षमेतवालायजडांधवाधिरायच ॥ बलाधिकायराजेंद्रतद्वृष्ट्वयिश्च
बुद्धन् १३ अक्षौहिण्यादशैकाचसप्तचैवमहायुते ॥ बलेननसमाराजव्रजुनस्यमहात्मनः १४ निहताश्चैवभग्राश्वपांडवेनयशस्विना ॥ चरताबलमास्थायपा
कशासनिनामृवे १५ उक्ताश्चतेराजधर्मा आपद्धर्माश्चभारत ॥ विस्तरणमहाराजकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि
पवनशाल्मलिसंवादेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पापस्ययदधिष्ठानंयतःपापप्रवर्तते ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंतत्त्वे
नभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ पापस्ययदधिष्ठानंतच्छृणुष्वनराधिप ॥ एकोलोभोमहाग्राहोलोभात्पापंप्रवर्तते २ अतःपापमधर्मश्चतथादुःखमनुत्तमम् ॥
निरुत्थामूलमेतद्वियेनपापकृतोजनाः ३ लोभात्क्रोधःप्रभवतिलोभात्कामःप्रवर्तते ॥ लोभान्मोहश्चमायाचमानःस्तंभःपरासुता ४ अक्षमाहीःपरित्यागःश्रीना
शोधर्मसंक्षयः ॥ अभिध्याऽप्रख्यताचैवसर्वलोभात्प्रवर्तते ५ अत्यागश्चातितर्षश्चविकर्मसुचयाःक्रियाः ॥ कुलविद्यामदश्चैवरूपैश्चर्यमदस्तथा ६ सर्वभूतेष्व
भिद्रोहःसर्वभूतेष्वसत्कृतिः ॥ सर्वभूतेष्वविश्वासःसर्वभूतेष्वनार्जवम् ७ हरणंपरावितानांपरदाराभिमर्शनम् ॥ वाग्बेगोमनसोवेगोनिंदावेगस्तथैवच ८ उप
स्थोदरयोर्वेगोमृत्युवेगश्चदारुणः ॥ ईर्ष्यावेगश्चबलवान्मिथ्यावेगश्चदुर्जयः ९ रसवेगश्चदुर्वार्थःश्रोत्रवेगश्चदुःसहः ॥ कुत्साविकत्थामात्सर्यपापंदुष्करकारिता १०
साहसानांचसर्वेषामकार्याणांक्रियास्तथा ॥ जातौबाल्येचकौमारेयौवनेचापिमानवाः ११ नसंत्यजंत्यात्मकर्मयोनजीर्यतिजीर्यतः ॥ योनपूरयितुंशक्योलोभः
प्राप्त्याकुरुद्वह १२ नित्यंगंभीरतोयाभिरापगाभिरिवोदधिः ॥ नप्रहृष्यतियोलोभैःकामैर्यश्चनहृष्यति १३ योनदेवैर्नगंधर्वैर्नासुरैर्नमहोरगैः ॥ ज्ञायतेनृपतत्त्वेन
सर्वभूतगणैस्तथा १४ सलोभःसहमोहेनविजेतव्योजितात्मना ॥ दंभोद्रोहश्चनिंदाचपैशुन्यंमत्सरस्तथा १५ भवंत्येतानिकौरव्यलुब्धानामकृतात्मनाम् ॥ सुम
हांत्यपिशास्त्राणिधारयंतिवहुश्रुताः १६ छेत्तारःसंशयानांचक्लिश्यंतीहाल्पबुद्धयः ॥ द्वेषक्रोधप्रसक्ताश्चशिष्टाचारबहिष्कृताः १७ अंतःक्रूरावाङ्मधुराःकृपा
इच्छन्नास्तृणैरिव ॥ धर्मवैतांसिकाःक्षुद्राःमुष्णंतिध्वजिनोजगत् १८ कुर्वतेचबहून्मार्गास्तान्हेतुबलमाश्रिताः ॥ सतांमार्गानविलुपंतिलोभज्ञानेष्ववस्थिताः १९

भवन्ति ३ परासुतापराधीनप्राणत्वं ४ अभिध्याचिंता अप्रख्यता अपकीर्तिः ५ अस्यागादयोऽकार्यक्रियाताः सर्वेदोषाःलोभात्प्रवर्ततइतिपूर्वेणान्वयः ६।७।८।९।१० जातोजन्मानि ११ यो
नपूरयितुंशक्यइत्यादीनांसलोभोजेतव्यइतितृतीयेनान्वयः १२।१३।१४।१५।१६ अल्पेऽपिधनादौबुद्धियेपातेऽल्पबुद्धयोलुब्धाइत्यर्थः १७ धर्मवैतांसिकाःधर्मव्याजेनेतरान्निंसंतः
ध्वजिनोधर्मख्यापकाः १८ हेतुबलं 'येनकेनाप्युपायेनयस्यकस्यापिदेहिमः ॥ संतोषजनयेत्प्राज्ञस्तदेवेश्वरपूजनम्'इत्यागमबलेनान्योन्यसंतोषहेतुतयापारदार्पादेरपिधर्मत्ववर्णयंतीतिभावः १९

संस्थास्थितिःविक्रियतेऽन्यथाभवतितातयैवप्रपद्यतेप्रयायाति २०।२१।२२।२३।२४।२५ सर्वप्राणपर्यंतमपिदेयंपरार्थेदातुंयोग्येपाते २६।२७।२८ पृच्छचधर्ममितिशेषः २९
क्रियाआहारादयः ३० गुह्यंगोपनीयंकंचित्पाखंडधर्म ३१ जमोहइतिच्छेदः येषांवृत्तमितिशेषः ३२।३३।३४ हेतुपहेमद्र सर्वेवाक्प्रलापाःगुणवंतोभवन्तितान्देवान्प्रधानान् अन्येतुमूढान्
धर्मस्यहियमाणस्यलोभग्रस्तैर्दुरात्मभिः ॥ यायाविक्रियतेसंस्थाततःसाऽपिप्रपद्यते २० दर्पःक्रोधोमदःस्वप्नोहर्षःशोकोऽतिमानिता ॥ एतएवहिकौरव्यदृश्यं
तेलुब्धबुद्धिषु २१ एतानशिष्टान्बुध्यस्वनित्यंलोभसमन्वितान् ॥ शिष्टास्तुपरिपृच्छेथायान्वक्ष्यामिशुचिव्रतान् २२ येष्वावृत्तिभयंनान्तिपरलोकभयंनच ॥
नामिषेषुप्रसंगोऽस्तिनप्रियेष्वप्रियेषुच २३ शिष्टाचारःप्रियोयेषुदमोयेषुप्रतिष्ठितः ॥ सुखंदुःखंसमयेषांसत्यंयेषांपरायणम् २४ दातारोन्नतग्रीतारोदयावंतस्त
थैवच ॥ पितृदेवातिथेयाश्चनित्योद्युक्तास्तथैवच २५ सर्वोपकारिणोवीराःसर्वधर्मानुपालकाः ॥ सर्वभूतहिताश्चैवसर्वदेयाश्चभारत २६ नतेचालयितुंशक्याध
र्मव्यापारकारिणः ॥ नतेषांभिद्यतेवृत्तंयत्पुरासाधुभिःकृतम् २७ नत्रासिनोनचपलानरौद्राःसत्यथेस्थिताः ॥ तेसेव्याःसाधुभिर्नित्यंयेष्वहिंसाप्रतिष्ठिता २८
कामक्रोधव्यपेतायेनिर्ममानिरहंरुताः ॥ सुव्रताःस्थिरमर्यादास्तानुपास्वचपृच्छच २९ नधनार्थयशोर्थवाधर्मस्तेषांयुधिष्ठिर ॥ अवश्यंकार्यइत्येवशरीरस्य
क्रियास्तथा ३० नभयंक्रोधचापल्येनशोकस्तेषुविद्यते ॥ नधर्मध्वजिनश्चैवगुह्यंकंचिदास्थिताः ३१ येष्वलोभस्तथाऽमोहोयेचसत्यार्जवेस्थिताः ॥ तेषुको
तेयरज्येथायेषान्भ्रश्यतेपुनः ३२ येनहृष्यंतिलामेपुनालामेषुव्यथंतिच ॥ निर्ममानिरहंकाराःसत्वस्थाःसमदर्शिनः ३३ लाभालाभौसुखदुःखेचताताप्रियाप्रि
येमरणंजीवितंच ॥ समानियेषांस्थिरविक्रमाणांबुभुत्सतांसत्वपथेस्थितानाम् ३४ धर्मप्रियास्तान्सुमहानुभावान्दातोऽप्रमत्तश्चसमर्चयेथाः ॥ दैवान्सर्वेगुणवंतो
भवन्तिशुभाशुभेवाक्प्रलापास्तथाऽन्ये ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि आपन्मूलभूतदोषकथनेअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ अनर्थानामधिष्ठानमुक्तोलोभःपितामह ॥ अज्ञानमपिवैतातश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ करोतिपापंयोऽज्ञानान्नात्मनो
वेत्तिचक्षयम् ॥ प्रद्वेष्टिसाधुवृत्तांश्चसलोकस्यैतिवाच्यताम् २ अज्ञानान्निरयंयातितथाज्ञानेनदुर्गतिम् ॥ अज्ञानात्क्लेशमाप्नोवितथाऽस्पृशुनिमज्जाति ३
युधिष्ठिरउवाच ॥ अज्ञानस्यप्रवृत्तिचस्थानंशुद्धिक्षयोदयो ॥ मूलयोगंगतिकालंकारणंहेतुमेवच ४ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनयथावदिहपार्थिव ॥ अज्ञानप्रसवंही
दंयदुखमुपलभ्यते ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ रागोद्वेषस्तथामोहोहर्षःशोकोभिमानिता ॥ कामःक्रोधश्चदर्पश्चतंद्रीचालस्यमेवच ६ इच्छाद्वेषस्तथातापः
परवृद्ध्युपतापिता ॥ अज्ञानमेतन्निर्दिष्टपापानांचैवयाःक्रियाः ७

वाक्प्रलापाःअशुभेअशुभार्थमेवभवन्तीतिशेषः

लोभंजेतुकाभेनसत्संगःकर्तव्यइत्यर्थः ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेटीकायामष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ अनर्थानामिति
१ वाच्यतानिर्दिष्टताम् २ ॥ ३ अज्ञानस्यस्वरूपेणसहप्रवृत्त्यादयोद्वादशप्रश्नाः ४ ॥ ५ स्वरूपमाहद्वाभ्यां रागहाति ६ कार्यकारणोपचाराद्वागादयस्वाज्ञानं पापानांक्रियाःहिंसादयः ७

एतस्येतत्प्रवृत्तेः प्रवृत्तितत्त्वत्रयं शृणुः ८ मुख्यमज्ञानस्वरूपमाह उभाविति अत्रापिपूर्ववत्कारणेकार्योपचारः ९ लोभप्रभवंतीभातस्यप्रवृत्तिः लोभवृद्धौवृद्धिलोभस्थानेसांभ्येस्थानंसमता लोभेक्षी
नेक्षीणंभवतिउपैतिउदेतिलोभस्योदयेउदेतीत्यर्थः विविधांगतिदुःखसंतापमोहादिरूपाप्रापयितुमिति शेषः तदेवंपण्णाप्रश्रानामुत्तरमुक्तम् १० लोभस्याज्ञानात्मकस्यमूलंमोहोवैचित्यंका
र्याकार्याप्रतिपत्तिरूपम् । एतेनैवमोहसंयोगएवाज्ञानयोगइत्यष्टमस्याप्युत्तरम् । कालात्मनामितितेनाज्ञानस्यगतिःस्वर्गनरकनरसुरातिर्यग्युपैतिनवमस्योत्तरम् । लोभस्यच्छेदमेवादि

एतस्यवाप्रवृत्तेश्चवृद्ध्यादीन्यांश्चपृच्छसि ॥ विस्तरेणमहाराजशृणुतच्चविशेषतः ८ उभावेतौसमफलोसमदोषौचभारत ॥ अज्ञानंचातिलोभश्चाप्येकंजानीहिपा
थिव ९ लोभप्रभवमज्ञानंवृद्धंभूयःप्रवर्द्धते ॥ स्थानेस्थानेभवेक्षीणमुपैतिविविधांगतिम् १० मूलंलोभस्यमोहोवैकालात्मगतरेवच ॥ छिन्नेभिन्नेतथालोभेकारणं
कालएवच ११ तस्याज्ञानादिलोभोहिलोभादज्ञानमेवच ॥ सर्वदोषास्तथालोभात्तस्माद्लोभंविजयेत् १२ जनकोयुवनाश्वश्चवृषादर्भिःप्रसेनजित् ॥ लोभक्षया
दिवंप्राप्तास्तथैवान्येनराधिपाः १३ प्रत्यक्षंतु कुरुश्रेष्ठत्यजलोभमिहात्मना ॥ त्यक्त्वालोभंमुखंलोकेप्रेत्यचानुचरिष्यसि १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआप
द्धर्मपर्वणिआज्ञानमाहात्म्येएकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वाध्यायेकृतयत्नस्यनरस्यचपितामह ॥ धर्मकामस्यध
र्मात्मनकिंनुश्रेयइहोच्यते १ बहुधादर्शनेलोकेश्रेयोयदिहमन्यसे ॥ अस्मिंल्लोकेपरेचैवतन्मेब्रूहिपितामह २ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहध
र्माणामनुष्ठेयतमंतम् ३ धर्मस्यमहतोराजनबहुशाखस्यतत्त्वतः ॥ यन्मूलंपरमंताततत्सर्वंब्रूह्यशेषतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामियेनश्रेयोह्यवा
प्स्यसि ॥ पीत्वाऽमृतमिवप्राज्ञोज्ञानतृप्तोभविष्यसि ५ धर्मस्यविधयो नैकेये वैप्रोक्तामहर्षिभिः ॥ स्वस्वंविज्ञानमाश्रित्यदमस्तेषांपरायणम् ६ दमंनिःश्रेयसंप्राहु
र्ब्रह्मनिश्चितदर्शिनः ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणदमोधर्मःसनातनः ७ दमात्तस्यक्रियासिद्धिर्यथावदुपलभ्यते ॥ दमोदानंतथायज्ञानधीतंचातिवर्तते ८ दमस्तेजोवर्ध
यतिपवित्रंचदमःपरम् ॥ विपाप्मातेजसायुक्तःपुरुषोविंदतेमहत् ९ दमेनसदृशंधर्मनान्यंलोकेषुशुभम् ॥ दमोहिपरमोलोकेप्रशस्तःसर्वधर्मिणाम् १० प्रेत्यचा
त्रमनुष्येद्रपरमंविंदतेसुखम् ॥ दमेनहिसमायुक्तोमहांतंधर्ममश्रते ११ सुखंदांतःप्रस्वपितिसुखंचप्रतिबुध्यते ॥ सुखंपर्येतिलोकाश्चमनश्चास्यप्रसीदति १२ अदां
तःपुरुषःक्लेशमभीक्ष्णंप्रतिपद्यते ॥ अनर्थीश्चबहूनन्यानप्रसृजत्यात्मदोषजान् १३ आश्रमेपुचतुर्ष्वर्हदममेवोत्तमंव्रतम् ॥ तस्यलिंगानिवक्ष्यामियेषांसमुदयोदमः १४

स्तस्यकालःयदालिप्स्यमानोऽर्थोविघ्नितोभवति तदैववैचित्यरूपस्याज्ञानस्यकालःइतिदशमस्योत्तरं । कारणंनिदानं हेतुःफलम् ११ तस्यकालस्यमूलस्यवा तदुभयमाह अज्ञानकारणाद्लो
भःकार्यफलं एवंलोभादज्ञानमित्यंतयोत्तरम् १२ । १९ । १४ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥
स्वाध्यायेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ दमःइतित्रयानियमः परायणंपराकाष्ठा अत्रैवसर्वधर्मांतर्भूताइत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १५ पैशुनंदांतोनैवनिषेवतइत्युत्तरेणान्वयः स्तुतिनिंदयोरविसर्जनम् १७ दर्पमर्गस्तंममविनयम् १८ अल्पेषुअनित्यसुखेषु कथंचनब्रह्मलोकलाभेपिनपूर्यतेनतृप्तोभवति १९ । २०
२१ । २२ । २२ वर्त्मस्वाभाविकःपंथाः यदन्येषांविहितंतज्ज्ञानिनःस्वभावसिद्धमित्यर्थः १४ निष्क्रम्यगृहादिति शेषः संन्यस्येत्यर्थः १५ । २५ अवाचिनोतिभोगेनव्ययीकरोति नचसं
चिनोति नसंगृह्णाति तत्त्वज्ञस्यकर्माश्लेषस्मरणात् भैत्रायणंसर्वभूतेभ्योऽभयदानम् २७ अनेनदेवयानेनान्येनवापथागतइतिनज्ञायतेउत्कमणाभावात् । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनी

क्षमाद्यतिरहिंसाचसमतासत्यमार्जवम् ॥ इंद्रियाभिजयोदाक्ष्यमार्दवंहीरचापलम् १५ अकार्पण्यमसंरंभःसंतोषःप्रियवादिता ॥ अविहिंसाऽनसूयाचाप्येषांसमु
दयोदमः १६ गुरुपूजाचकौरव्यदयाभूतेषुपैशुनम् ॥ जनवादंसृषावादंसुतिनिंदाविसर्जनम् १७ कामंक्रोधंचलोभंचदर्पंस्तभंविक्लथनम् ॥ रोषमीर्ष्याऽजमानं
चनैवदांतोनिषेवते १८ अनिंदितोह्यकामात्मानाल्पेष्वर्थ्यनसूयकः ॥ समुद्रकल्पःसनरोनक्थंचनपूर्यते १९ अहंत्वयिममत्वंचमयितेषुतथाप्यहम् ॥ पूर्वसंबंधि
संयोगंनैतदांतोनिषेवते २० सर्वाग्राम्यास्तथाऽरण्यायाश्चलोकेप्रवृत्तयः ॥ निंदांचैवप्रशंसांचयोनाश्रयतिमुच्यते २१ मैत्रोऽथशीलसंपन्नःप्रसन्नात्मात्मविच्चयः ॥
मुक्तस्यविविधैःसंगैस्तस्यप्रेत्यफलंमहत् २२ सुवृत्तःशीलसंपन्नःप्रसन्नात्माऽऽत्मविबुधः ॥ प्राप्येहलोकेसत्कारंसुगतिंप्रतिपद्यते २३ कर्मयच्छुभमेवेहसद्गिराचरि
तंचयत् ॥ तदेवज्ञानयुक्तस्यमुनेर्वर्त्मनहीयते २४ निष्क्रम्यवनमास्थायज्ञानयुक्तोजितेंद्रियः ॥ कालाकांक्षीचरत्येवंब्रह्मभूयायकल्पते २५ अभयंस्यभूतेभ्यो
भूतानामभयंतः ॥ तस्यदेहाद्विमुक्तस्यभयंनास्तिकुतश्चन २६ अवाचिनोतिकर्माणिनचसंप्रचिनोतिह ॥ समःसर्वेषुभूतेषुमैत्रायणगतिश्चरेत् २७ शकुनीना
मिवाकाशेजलेवारिचरस्यच ॥ यथागतिर्नदृश्येततथातस्यनसंशयः २८ गृहानुत्सृज्ययोराजनमोक्षमेवाभिपद्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यकल्पंतेशाश्वतीःस
माः २९ संन्यस्यसर्वकर्माणिसंन्यस्यविधिवत्तपः ॥ संन्यस्यविविधाविद्यासर्वसंन्यस्यचैवह ३० कामेशुचिरनावृत्तःप्रसन्नात्माऽऽत्मविच्छुचिः ॥ प्राप्येहलोकेस
त्कारंस्वर्गंसमभिपद्यते ३१ यच्चपैतामहंस्थानंब्रह्मराशिसमुद्भवम् ॥ गुहायांपिहितंनित्यंतहमेनाभिगम्यते ३२ ज्ञानारामस्यबुद्धस्यसर्वभूताविरोधिनः ॥ नावृत्ति
भयमस्तीहपरलोकभयंकुतः ३३ एकएवदमदोषोद्वितीयोनोपपद्यते ॥ यदेनक्षमयायुक्तमशक्तंमन्यतेजनः ३४ एकोऽस्यसुमहाप्राज्ञदोषःस्यात्सुमहान्गुणः ॥
क्षमयाविपुलालोकाःसुलभाहिसहिष्णुता ३५ दांतस्यकिमरण्येनतथाऽदांतस्यभारत ॥ यत्रैवनिवसेदांतस्तदरण्यंसचाश्रमः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
द्भीष्मस्यवचनंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः ॥ अमृतेनेवसंतुष्टःप्रहृष्टःसमपद्यत ३७ पुनश्चपरिपप्रच्छभीष्मंधर्मभृतांवरम् ॥ ततःप्रीतःसचोवाचतस्मैसर्वकुरूद्वहः ३८
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिदमकथनेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ यंतेब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेरितिभावः २८ । २९ ३० कामेशुचिःसत्य

कामइत्यर्थः अनावृत्तःसर्वव्रकामाचारमाह । 'तस्यसर्वेषुलोकेषुकामाचारोभवति'इतिश्रुतेः शुचिस्त्यक्तकामःसत्कारंसत्यसंस्कारत्वादिगुणयोगेनसंमानमिहप्राप्यस्वर्गमभिपद्यतेविदेहकैवल्यकाले
११ गुहायांऽहस्पृङ्गरीके पैतामहंब्रह्मलोकारूपम् ३२ । ३१ । ३३ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतमावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥

॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वमेतत्तपोमूलं कवयः परिचक्षते ॥ न ह्यतस्तपामूढः क्रियाफलमवाप्नुते १ प्रजापतिरिदं सर्वतपसैवासृजत्प्रभुः ॥ तथैव वेदानृषयस्तपसाप्र
तिपेदिरे २ तपसैव ससर्जात्रं फलमूलानियानि च ॥ त्रीँल्लोकांस्तपसा सिद्धाः पश्यन्ति सुसमाहिताः ३ औषधान्यगदादीनि क्रियाश्च विविधास्तथा ॥ तपसैवाहि
सिद्धयंतितपोमूलं हि साधनम् ४ यदुरापं भवेत्किंचित्तत्सर्वतपसो भवेत् ॥ ऐश्वर्यमृषयः प्राप्तास्तपसैव न संशयः ५ सुरापो समतादायी भूणहा गुरुतल्पगः ॥ तप
सैव सुतप्तेन नरः पापात्प्रमुच्यते ६ तपसो बहु रूपस्य तैस्तैर्द्वारैः प्रवर्ततः ॥ निवृत्त्या वर्तमानस्य तपो नानशनात्परम् ७ अहिंसा सत्यवचनं दानमिन्द्रियनिग्रहः ॥
एतेभ्यो हि महाराज तपो नानशनात्परम् ८ न दुष्करतरं दानाच्चातिमातरमाश्रमः ॥ त्रैविद्येभ्यः परं नास्ति संन्यासः परमं तपः ९ इन्द्रियाणीहरं क्षंतिस्वर्गधर्मा
भिगुप्तये ॥ तस्मादर्थे च धर्मे च तपो नानशनात्परम् १० ऋषयः पितरो देवा मनुष्या मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ११ तपः परा
यणाः सर्वे सिध्यंतितपसा च ते ॥ इत्येवं तपसा देवामहत्त्वं प्रतिपेदिरे १२ इमानीष्टविभागानि फलानि तपसः श्रद्धा ॥ तपसा शक्यते प्राप्तुं देवत्वमापि निश्चयात् १३
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि तपः प्रशंसायां एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ सत्यं धर्मं प्रशंसंति
विप्रर्षिपितृदेवताः ॥ सत्यमिच्छाम्यहं श्रोतुं तन्मे ब्रूहि पितामह १ सत्यं किं लक्षणं राजन कथं वा तदवाप्यते ॥ सत्यं प्राप्य भवेत्किंच कथं चैव तदुच्यताम् २ भीष्म
उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माणां संकरो न प्रशस्यते ॥ अविकारितं सत्यं सर्ववर्णेषु भारत ३ सत्यं सत्सु सदा धर्मः सत्यं धर्मः सनातनः ॥ सत्यमेव नमस्येत सत्यं हि परमा
गतिः ४ सत्यं धर्मस्तपो योगः सत्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ सत्यं यज्ञः परः प्रोक्तः सर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् ५ आचारानि ह सत्यस्य यथावदनुपूर्वशः ॥ लक्षणं च प्रवक्ष्यामि
सत्यस्येह यथाक्रमम् ६ प्राप्य ते च यथा सत्यं तच्च श्रोतुमिहार्हसि ॥ सत्यं त्रयोदशविधं सर्वलोकेषु भारत ७ सत्यं च समता चैव दमश्चैव न संशयः ॥ अमात्सर्यं क्षमा चैव
हींस्ति तिक्षाऽनमूयता ८ त्यागो ध्यानमथार्थत्वं धृतिश्च सततं दया ॥ अहिंसा चैव राजैर्द्रसत्याकारास्त्रयोदश ९ सत्यं नामाव्ययं नित्यमविकारितथैव च ॥ सर्वध
र्माविरुद्धेन योगेनैतदवाप्यते १० आत्मनीष्टे तथाऽनिष्टे रिपौ च समता तथा ॥ इच्छा द्वेषं क्षयं प्राप्य कामक्रोधक्षयं तथा ११ दमो नान्यस्पृहानित्यं गामीर्यैवैवमेव
च ॥ अभयं रोगशमनं ज्ञानेनैतदवाप्यते १२ अमात्सर्यं बुधाः प्राहुर्दाने धर्मे च संयमः ॥ अवस्थितेन नित्यं च सत्येनामत्सरी भवेत् १३

१।२०।२१।२२ इमानि नक्षत्रादीनि । 'सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि नक्षत्राणि' इति श्रुतेः १३ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ठ्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ ॥ सत्यवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९ सत्यादीनां पदानां त्रयोदशानामर्थान् व्याचष्टे सत्यं नामेत्यादिना १०।११।१२।१३

अक्षमाया विषये तथा क्षमाया इति दृष्टांतार्थम् १४।१५।१६ असूयापरगुणेषु दोषदर्शनं तद्वतितिक्षाया अर्समवाचितिक्षा व्याख्यानेनैव तद्व्याख्यानं सिद्धमिति न सा पृथगुक्ता तद्व्याख्यानं
श्लोकोल्लसति वा तां व्याख्यायत्यागं व्याख्याति त्याग इति सूत्रश्लोकेत्यागो ध्यानमिति त्यागागनुसंधानाख्यः पदद्वयोपात्त एकः पदार्थः १७।१८।१९ । सर्वथेति श्लोके धृतिश्च नैव

अक्षमायाः क्षमायाश्च प्रियाणीहाऽप्रियाणि च ॥ क्षमते संमतः साधुः साध्वाप्रोति च सत्यवाक् १४ कल्याणं कुरुते वाढं धीमान्न ग्लायते कचित् ॥ प्रशंसतां वाह्मनानि
त्यं हीस्तु धर्मादवाप्यते १५ धर्मार्थहेतोः क्षमते तितिक्षाक्षांतिरुच्यते ॥ लोकसंग्रहणार्थं वैसातु धैर्येण लभ्यते १६ त्यागः स्नेहस्य त्यागो विषयाणां तथैव च ॥ रा
गद्वेषप्रहीणस्य त्यागो भवति नान्यथा १७ आर्यतानां ममूतानां यः करोति प्रयत्नतः ॥ शुभं कर्म निराकारो वीतरागस्तथैव च १८ धृतिर्नाम सुखे दुःखे यथानाप्रो
ति विक्रियाम् ॥ तां भजेत सदा प्राज्ञो य इच्छेद्भूतिमात्मनः १९ सर्वथा क्षमिणा भाव्यं तथा सत्यपरेण च ॥ वीतहर्षमयक्रोधो धृतिमाप्रोति पंडितः २० अद्रोहः सर्व
भूतेषु कर्मणामनसा गिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च सतां धर्मः सनातनः २१ एते त्रयोदशकाराः पृथक् सत्यैकलक्षणाः ॥ भजंते सत्यमेव हं हं यं ते च भारत २२ नांतः श
क्यो गुणानां च वक्तुं सत्यस्य पार्थिव ॥ अतः सत्यं प्रशंसंति विप्राः सपितृदेवताः २३ नास्ति सत्यात्परो धर्मो नानृततात्पातकं परम् ॥ श्रुतिर्हि सत्यं धर्मस्य तस्मात्सत्यं
न लोपयेत् २४ उपैति सत्याद्दानं हितं थायज्ञाः सदक्षिणाः ॥ त्रेताग्निहोत्रं वेदाश्च ये चान्ये धर्मनिश्चयाः २५ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलयादृतम् ॥ अश्वमेधस
हस्राद्वि सत्यमेव विशिष्यते २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि सत्यप्रशंसायां द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
यतः प्रभवति क्रोधः कामो वा भरतर्षभ ॥ शोकमोहौ विधित्वा च परासुत्वं च तद्वद १ लोभो मात्सर्यमिर्ष्या च कुत्सा सूया लुपाभयम् ॥ एतत्सर्वं महाप्राज्ञऽप्याथा
तथ्येन मेव द २ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रयोदशैते तिबलाः शत्रवः प्राणिनां स्मृताः ॥ उपासंते महाराज समं तां पुरुषानिह ३ एते प्रमत्तं पुरुषमप्रमत्तास्तुदंति
च ॥ वृका इव विलुपंति दृष्ट्वैव पुरुषं बलात् ४ एभ्यः प्रवर्तते दुःखमेभ्यः पापं प्रवर्तते ॥ इति मर्त्यो विजानीयात्सततं पुरुषर्षभ ५ एतेषामुदयस्थानं क्षयं च पृथिवी
पते ॥ हंतंते कथयिष्यामि क्रोधस्योत्पत्तिमादितः ६ यथा तत्त्वं क्षितिपते तद्विहैकमनाः शृणु ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति परदोषैरुदीर्यते ७ क्षमया तिष्ठते राजन क्ष
मया विनिवर्तते ॥ संकल्पाज्जायते कामः सेव्यमानो विवर्धते ८ यदा प्राज्ञो विरमते तदा सद्यः प्रणश्यति ॥ पराऽसूया क्रोधलोभावंतरा प्रतिमुच्यते ९

शक्रमप्राप्तादयाग्राह्या २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
यतोऽज्ञानात् २ कुराऽभयमित्यंतास्त्रयोदश २।३।४।५।६ क्रोधादीनामुत्पत्तिस्थितिलक्षणानि व्याख्याति लोभादित्यादिना लोभात्केनचिन्निमित्तेनोपहृतात्क्रोधो भवति
सच परदोषैर्दृष्टैरुदीर्यते उद्दीप्तो भवति ७ सक्षमया तिष्ठते निरुध्यते विनिवर्तते चेति एवं सर्वत्र द्रष्टव्यम् ८।९

परस्मिन्नसूयादोषदर्शनं तत्क्रोधाहोमाद्वामवाति दययानिवर्तते अत्रकोषादीनां व्युत्पादनप्रसंगे उद्देशकमोनादर्थव्यः असूयाचभवदर्शनात्परस्मिन्दोषदर्शनादोतिउदेति तत्त्वज्ञानाद्वस्तुनो निर्वोपत्वज्ञानादसूयाधीमतां निवर्तत इत्यनुबन्धः सार्द्धश्लोकोऽयं १० मोहो विपरीतबुद्धिः ११ मोह इत्याकृष्यते विधित्सा आरंभमावर्ण्य इदमुभयं विरुद्धानि कौलिकादिशास्त्राण्येपश्यंति तेषां जायते तत्त्वज्ञानात्सम्यग्बुद्धिकार्यज्ञानात्तत्र विश्वासाच्च निवर्तते १२ पुत्रादिप्रियवस्तुनाशे शोको जायते सच शोचतोऽपि पुनर्दुर्लभ इति निरर्थक इति ज्ञानात्प्रत्यतीत्याह प्रीत्येति १३ परासुता अत्यंतमकार्यपारवश्यं अभ्यासादसकृदादृष्टेः दयया क्रोधपरासुतानि वरते निर्वेदाद्वैराग्याहोमादिजेति मेदः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ इति कर्तुं यथायोग्यं प्रतीकारं कर्तुं १९ कृपाऽपि चित्तोन्माथ करीति द्वेपवदेत्येवेत्यभिप्रेत्याह कृपणानिति २० अज्ञानप्रभवो लोभ इत्यत्र लोभपदेन मयं ग्राह्यं लोभस्य प्राग्व्याख्यातत्वात् कृपामयमिति मयस्यापि प्रागुद्दिष्टत्वाच्च २१ । २२ ॥ इति शांतिपर्वणि दयया सर्वभूतानां निर्वेदादिनिवर्तते ॥ अवद्यदर्शनादेति तत्त्वज्ञानाच्च धीमताम् १० अज्ञानप्रभवो मोहः पापाभ्यासात्प्रवर्तते ॥ यदा प्राज्ञे पुरमतेतदा सद्यः प्रणश्यति ११ विरुद्धानि हशास्त्राण्येपश्यंति कुरूद्रह ॥ विधित्सा जायते तेषां तत्त्वज्ञानाच्च निवर्तते १२ प्रीत्या शोकः प्रभवति वियोगात्तस्य देहिनः ॥ यदा निरर्थकं वेतितदा सद्यः प्रणश्यति १३ परासुता क्रोधलोभादभ्यासाच्च प्रवर्तते ॥ दयया सर्वभूतानां निर्वेदात्सानि वरते १४ सत्यत्यागात्तुमात्सर्यमहितानां च सेवया ॥ एतत्तु क्षीयते तातसाधूनामुपसेवनात् १५ कुलाज्ज्ञानात्तथैश्वर्यान्मदो भवति देहिनाम् ॥ एभिरेव तु विज्ञातैः सच सद्यः प्रणश्यति १६ ईर्ष्याकामात्प्रभवति संहरां चैव जायते ॥ इतरेषां तु सत्वानां प्रज्ञया सा प्रणश्यति १७ विभ्रमा लोकावाहानां द्वेष्यैर्वाक्यैरसंमतैः ॥ कुत्सा संजायते राजन लोकां प्रेक्ष्याभिशास्यति १८ इति कर्तुं न शक्ता ये बलस्थायापकारिणे ॥ असूया जायते तीव्रा कारुण्यादिनिवर्तते १९ कृपणास्ततस्तद्वद्वाततः संजायते कृपा ॥ धर्मनिष्ठा यदा वेतितदा शाम्यति सा कृपा २० अज्ञानप्रभवो लोभो भूतानां दृश्यते सदा ॥ अस्थिरत्वं च भोगानां दृष्ट्वा ज्ञात्वानि वरते २१ एतान्येवाजितान्याहुः प्रशमाच्च त्रयोदश ॥ एते हि धार्तराष्ट्राणां सर्वे दोषास्त्रयोदश ॥ त्वया सत्यार्थिनानित्यं विजिता ज्येष्ठसेवनात् २२ ॥ इति श्रीम० शांतिप० आप० लोभानिरूपणे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशंस्यं विजानामि दर्शनेन सतां सदा ॥ नृशंसां विजानामि तेषां कर्म च भारत १ कंटकान्कूपमग्निं च वर्जयंति यथानराः ॥ तथा नृशंसकर्मणं वर्जयंति नरानरम् २ नृशंसो हि देहद्वयं प्रेत्य चेह च भारत ॥ तस्मात्त्वं बृहिकौरव्य तस्य धर्मविनिश्चयम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्पृहा स्याद्गर्हिता चैव विधित्सा चैव कर्मणाम् ॥ आक्रोष्टा कुश्यते चैव वंचितो बुध्यते सच ४ दत्तानुकीर्तिर्विषमः क्षुद्रो नैकृतिकः शठः ॥ असंविभागी मानी च तथा संगी विकथनः ५

आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ आनृशंस्यं सतां धर्म इति यद्यपि सामान्यतोजाना भित्थाऽपि नृशंसत्वे ज्ञाते तदभावरूपमानृशंस्यं विशेषतः सुज्ञेयमतो नृशंसस्यैव स्वरूपादिकं ब्रूहीति प्रश्नः १ । २ । ३ यस्य स्पृहा विधित्सा च वध्य इत्येनादिविषया गर्हिता स्यात् यो निर्दको निर्दयश्च देवेनाहं वंचितोऽस्मि यदीदृशं कुर्म कर्म करोमीति बुध्यते करोति वा लुप्त्यं स आत्महानृशंसकृदिति चतुर्थेनान्वयः ४ दत्तमनुकीर्तयतीति दत्तानुकीर्तिः स्वस्वपदान्यत्वप्रकाशकः विषमो विद्वेषकर्ता क्षुद्रो नीचकर्मकारी नैकृतिकः स्नेहप्रदस्यैव चकः शठः सत्यपि सामर्थ्येदारिद्र्यव्यंजकः ५

बलीशः काक इव वंचक इति आश्रमद्वेषः संकरश्चास्यास्तीत्याश्रमद्वेषसंकरि ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमापदानिदानप्रतीकारादिकमुक्तमिदानीं सामान्यतः सर्वांसां मापदानां लोपापंत्या कृतमायश्चित्तानां मापद्रूपेण बाधत इति साधारणा साधारणं मा सर्वातिशंकी पुरुषो बलीशः कृपणोऽथवा ॥ वर्गप्रशंसी सततमाश्रमद्वेषसंकरि ६ हिंसाविहारः सततमविशेषगुणागुणः ॥ बह्वलीको मनस्वी च लुब्धोऽत्यर्थं नृशंसकृत् ७ धर्मशीलं गुणोपेतं पापमित्यवगच्छति ॥ आत्मशीलप्रमाणेन न विश्वसितिकस्य चित् ८ परेषां यत्र दोषः स्यात्तद्गुह्यं संप्रकाशयेत् ॥ समानेष्वेव दोषेषु वृत्त्यर्थमुपधातयेत् ९ तथोपकारिणं चैव मन्यते वंचितं परं ॥ दत्त्वाऽपि च धनं काले संतपत्युपकारिणे १० भक्ष्यं पेयमथालेह्यं चान्यत्साधुभोजनं ॥ प्रेक्षमाणेषु योऽश्रीया नृशंसमिति तंवदेत् ११ ब्राह्मणेभ्यः प्रदायाग्रंयः सुहृद्भिः सहाश्रुते ॥ सप्रेत्यलभते स्वर्गमिह चानंत्यमश्रुते १२ एष ते भरत श्रेष्ठ नृशंसः परिकीर्तितः ॥ स दाविवर्जनीयो हि पुरुषेण विजानता १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि नृशंसारूप्याने चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ हतार्थो यिष्यमाणश्च सर्ववेदांतगश्चयः ॥ आचार्यपितृकार्यार्थं स्वाध्यायार्थमथाऽपि च १ एते वै साधवो दृष्ट्वा ब्राह्मणाधर्मभिक्षवः ॥ निःस्वेभ्यो देयमेतेभ्यो दानं विद्या च भारत २ अन्यत्र दक्षिणादानं देयं भरत सततम् ॥ अन्येभ्योऽपि बहिर्वेदि चाकृतान्नं विधीयते ३ सर्वरत्नानि राजा हियथाहं प्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्मणा एव वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ४ अन्योन्यं विभवाचाराय जंते गुणतः सदा ॥ यस्य त्रैवर्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये ॥ अधिकं चापि विद्येत स सोमं पातुमर्हति ५ यज्ञश्चेत्प्रतिरुद्धः स्यादंशेनैकेन यज्वनः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण धार्मिके सति राजनि ६ यो वैश्यः स्याद्दुष्टपशुर्हिनः क्रतुरसोमपः ॥ कुटुंबात्तस्य तद्वित्तं यज्ञार्थं पार्थिवो हरेत् ७ आहरेदधनो किंचित्कामं शूद्रस्य वैश्मनः ॥ न हियज्ञेषु शूद्रस्य किंचिदस्ति परिग्रहः ८ यो नाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः ॥ तयो रपि कुटुंबाभ्यामाहरेद्विचारयन् ९ अदातृभ्यो हरेद्वित्तं विख्याप्य नृपतिः सदा ॥ तथैवाचरतो धर्मो नृपतेः स्यादथाखिलः १० तथैव शृणु मे भक्तं भक्तानि षडनश्रतः ॥ अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः ११ खलात्क्षेत्रात्तथाऽऽरामाद्यतो वाप्युपपद्यते ॥ आख्यातव्यं नृपस्यैतत्पृच्छते पृच्छतेऽपि वा १२ न तस्मै धारयेद्दंडं राजा धर्मेण धर्मवित् ॥ क्षत्रियस्य तु बालिश्याद्ब्राह्मणः क्लिश्यते क्षुधा १३ श्रुतशीले समाज्ञाय वृत्तिमस्य प्रकल्पयेत् ॥ अथैनं परिरक्षेत पिता पुत्रमिवौरसम् १४ इष्टिं वैश्वानरी नित्यं निर्वपेद्बद्धपर्यये ॥ अनुकल्पः परो धर्मो धर्मवादस्तु केवलम् १५ विश्वेदेवैश्वसाध्ये ब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ॥ आपत्सु मरणाद्गीतैर्विधिः प्रतिनिधीकृतः १६

यश्चित्तमाह हतार्थ इत्यध्यायेन हतार्थश्चोर्लुपितः १ । २ निःस्वो निर्धनः अन्यत्रोक्तेभ्योऽन्यत्रापि ब्राह्मणेषु अन्येभ्योऽब्राह्मणेभ्यः अकृतान्नमपकां विधीयते तेभ्योऽप्यकृतान्नं देयमिति भावः ३ । ४ । ५ ब्राह्मणस्य यज्ञः एकेनांशेन रुचाद्यंगनाशेन प्रतिरुद्धः स्यात्तर्हितस्य वैश्यस्य तद्वित्तं पार्थिवो यज्ञार्थं हरेदिति द्वितीयेन संबन्धः ६ । ७ । ८ । ९ भक्तमेकाहपर्याप्तं भक्तानि षडनश्रतं लब्धमुपोषितस्य १० । ११ बालिश्यादित्यनेन क्षत्रियस्यैव सदा दोष इत्युक्तम् १२ । १३ अद्धपर्यये प्रत्यब्धं कर्तव्यस्याऽऽग्रयणशुभोमादेरकरणे धर्मवादधर्मज्ञैरुक्त इति शेषः १४ अनुकल्पे मानमाह विश्वैरिति १५

सांपरायिकंपारलौकिकंशठत्वात् १७ ननिवेदेताऽहं ब्राह्मणोऽस्मीतिननिवेदयेत् १८ । १९ । २० । २१ परिवेष्टाआहुतिप्रक्षेप्ता कन्यायुवत्योःस्मार्ताग्निहोमे'स्वयंपत्न्यपिवापुत्रःकुमार्यते
वासीवा'इत्याश्वलायनवचनादधिकृतयोरत्रापिप्रसक्तेर्निषेधउक्तः २२ । २३ । २४ । २५ आसतेमिथुनीमवंति संग्रामदाडिमेत्यालिगानुशासनसूत्राद्धोमशब्दस्यनपुंसकत्वं सर्वत्रयोऽपि २६
उदपानःकूपस्तदेकोदकेएककूपोपजीव्येइत्यर्थः २७ अमार्यामपरिणीतांशयनेविभ्रद्राह्मणस्तथाशूद्रं वृद्धंमहानितिमन्यमानस्तथाऽब्राह्मणंक्षत्रियंवेश्यंवावृद्धंमन्यामानस्तृणेषुयद्यासीतोपविष्टः

प्रभुःप्रथमकल्पस्थयोऽनुकल्पेनवर्तते ॥ नसांपरायिकंतस्यदुर्मतेर्विद्यतेफलम् १७ नब्राह्मणोनिवेदेत्किंचिद्राजनिवेदयित् ॥ स्ववीर्याद्राजवीर्याच्चस्ववीर्यं
बलवत्तरम् १८ तस्माद्राज्ञःसदातेजोदुःसहं ब्रह्मवादिनाम् ॥ कर्ताशास्ताविधाताचब्राह्मणोदेवउच्यते १९ तस्मिन्नाकुशलं ब्रूयात्प्रशुष्कामीरयेद्विरम् ॥ क्षत्रि
योबाहुवीर्येणतरेदापदमात्मनः २० धनैर्वैश्यश्चशूद्रश्चमंत्रैर्होमैश्चवैद्विजः ॥ नैवकन्यानयुवतिर्नामंत्रज्ञोनवालिशः २१ परिवेष्टाऽग्निहोत्रस्यभवेन्नासंस्कृतस्त
था ॥ नरकंनिपतंत्येतेजुह्वानाःसचयस्वतत् ॥ तस्माद्वैतानकुशलोहोतास्याद्वेदपारगः २२ प्राजापत्यमदत्वाश्वमग्न्याधेयस्यदक्षिणाम् ॥ अनाहिताग्निरि
तिसप्रोच्यतेधर्मदर्शिभिः २३ पुण्यानियानिकुर्वीतश्रद्धधानोजितेंद्रियः ॥ अनाप्तदक्षिणैर्यज्ञैर्नयजेतकथंचन २४ प्रजाःपशूंश्चस्वर्गंचहंतियज्ञोह्यदक्षिणः ॥
इंद्रियाणियशःकीर्तिमायुश्चाप्यवकंतति २५ उदक्यामासतेयेचद्विजाःकेचिदनग्रयः ॥ होमंचाश्रोत्रियंयेषांतेसर्वेपापकर्मिणः २६ उदपानोदकेग्रामेब्राह्म
णोवृषलीपतिः ॥ उपित्वाद्वादशसमाःशूद्रकर्मैवगच्छति २७ अमार्यांशयनेविभ्रच्छूद्रं वृद्धं चवैद्विजः ॥ अब्राह्मणंमन्यमानस्तृणेषुवासीतपृष्ठतः ॥ तथासं
शुध्यतेराजनशृणुचात्रवचोमम २८ यदेकरात्रेणकरोतिपापंनिकृष्टवर्णं ब्राह्मणःसेवमानः ॥ स्थानासनाभ्यांविहरन्व्रतीसत्रिभिर्वर्षैःशमयेदात्मपापम् २९
ननर्मयुक्तमनुतंहिनस्तिनस्त्रीपुराजन्मविवाहकाले ॥ नगुर्वर्धनात्मनोजीवितार्थेपंचानृतान्याहुरपातकानि ३० श्रद्धधानःशुभाविद्याहीनादपिसमाप्नुयात् ॥
सुवर्णमपिचामेध्यादद्भुदीताविचारयन् ३१ स्त्रीरत्नंदुष्कुलाच्चापिविषादप्यमृतंपिबेत् ॥ अदृष्याहिस्त्रियोरत्नमापइत्येवधर्मतः ३२ गोब्राह्मणहितार्थंचवर्णा
नांसंकरेषुच ॥ वैश्योऽगृहीतशस्त्राणिपरित्राणार्थमात्मनः ३३ सुरापानंब्रह्महत्यागुरुतल्पमथापिवा ॥ अनिर्देश्यानिमन्यंतेप्राणांतमितिधारणा ३४ सुवर्ण
हरणंस्तैर्न्यविप्रस्वंचेतिपातकम् ॥ विहरन्मद्यपानाच्चअगम्यागमनादपि ३५ पतितैःसंप्रयोगाच्चब्राह्मणीयोनितस्तथा ॥ अचिरेणमहाराजपतितोवैभवंत्युत
३६ संवत्सरेणपततिपतितेनसहाचरन् ॥ याजनाध्यापनाद्यौनात्रतुयानासनाशनात् ३७ एतानिहित्वाऽतोऽन्यानिनिर्देश्यानीतिभारत ॥ निर्देश्यानेनवि
धिनाकालेनाव्यसनीभवेत् ३८

सयथासंगुध्येततथाशृण्वितिसाद्वार्थः २८ विहरन्करोतीति संबंधः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अनिर्दे
श्यानिबुद्धिपूर्वकानिचेदत्रप्रायश्चित्तंनास्तीत्यर्थः किंतिहिमरणांतमेवप्रायश्चित्तमितिधारणानिश्चयः ३४ । ३५ ब्राह्मणीयोनितःअब्राह्मणोब्राह्मणीगमनादित्यर्थः ३६ याजनादित्रयेणसद्यः
पतति न्तुयानादिना तेनतुवर्षेणपततीत्यर्थः यौनंविवाहादिनासंबंधः ३७ एतानिपंचमहापापानि अन्यानिबुद्धिपूर्वकानिसंप्रायश्चित्तानि निर्देश्यविशोध्यव्यसनीपुनःपापकृचिर्नस्यात् ३८

अत्रमिति पूर्वेषुत्रिषुसुरापन्नब्रह्मगुरुतल्पेणेषुपुत्रेषु प्रेतकर्मण्यपातितेऽपिदाहाद्यकरणेऽप्यन्नंवीर्यहिरण्यंचगृहीतव्यं तेषुपुत्रेषुपविडानामाशीचाभावात्तेषामेतकर्मनिषेधाच्चेतिभावः ३९ अमात्यादी
न्यपतितान्जह्यादेवधार्मिकस्तैःसहसंविदंनकुर्यात् यतस्तेप्रायश्चित्तानिनाहंतीतियोजना प्रायश्चित्तान्यकुर्वीतेतैरहंतिसंविदमितिपाठांतरेतुसुगमं ४० ब्रुवन्निति उपलक्षणमिदं दोषांतराणां
४१ दुष्यतीअप्रताऽपिभैयुनमिच्छती ४२ शेषंमागद्वयं अवगर्ह्यगालयित्वा विनिव्यस्पृष्टाऽर्धचंद्रादिनाऽपनोद्य गुरुतरंशेषादप्यधिकंपातकंतस्यफलं ४३ तावत्शेषकालपर्यंतंप्रतिष्ठानाधिम

अन्नंवीर्यंगृहीतव्यंप्रेतकर्मण्यपातिते ॥ त्रिषुत्वेतेषुपूर्वेषुनकुर्वीतविचारणम् ३९ अमात्यान्वागुरून्वापिजह्याद्धर्मेणधार्मिकः ॥ प्रायश्चित्तानिकुर्याच्चनतैरहं
तिसंविदम् ४० अधर्मकारीधर्मेणतपसाहंतिकिल्विषम् ॥ ब्रुवंस्तेनइतिस्तेनंतावत्प्राप्नोतिकिल्विषम् ४१ अस्तेनंस्तेनइत्युक्तादिगुणंपापमाप्नुयात् ॥
त्रिभागंब्रह्महत्यायाःकन्याप्राप्नोतिदुष्यती ४२ यस्तुदूषयितातस्याःशेषंप्राप्नोतिपाप्मनः ॥ ब्राह्मणानवगर्ह्येहस्पृष्ट्वागुरुतरंभवेत् ४३ वर्षाणांहिशतंताव
त्प्रातिष्ठानाधिगच्छति ॥ सहस्रंचैववर्षाणांनिपत्यनरकंवसेत् ४४ तस्मान्नैवावगर्ह्येतनैवजातुनिपातयेत् ॥ शोणितंयावत्पांसून्संगृहीयाद्विजक्षतात् ४५
तावतीःससमाराजनरकेप्रतिपद्यते ॥ भ्रूणहाऽऽहवमध्येतुशुध्यतेशस्त्रपाततः ४६ आत्मानंजुहुयादग्नौसमिद्धेतेनशुद्धयते ॥ सुरापोवारुणीमुष्णांपीत्वापापा
दिमुच्यते ४७ तयासकायेनिर्दग्धेमृत्युंवाप्राप्यशुद्धयति ॥ लोकांश्चलभतेविप्रोनान्यथालभतेहिसः ४८ गुरुतल्पमधिष्ठायदुरात्मापापचेतनः ॥ रुपाकारां
प्रतिमांलिङ्गमृत्युनासोऽभिषुद्धयति ४९ अथवाशिश्नवृषणावादायांजलिनास्वयम् ५० नैर्ऋतीदिशमास्थायनिपतेत्सत्वजिह्वगः ॥ ब्राह्मणार्थेऽपिवाप्राणान्
संत्यजेतेनशुद्धयति ५१ अश्वमेधेनवाऽपीद्वाअथवागोसवेनवा ॥ अग्निष्टोमेनवासम्यगिहप्रेत्यचपूज्यते ५२ तथैवद्वादशसमाःकपालीब्रह्महाभवेत् ॥ ब्रह्म
चारीभवेन्नित्यंस्वकर्मरूपापयन्मुनिः ५३ एवंवातपसायुक्तोब्रह्महासवनीभवेत् ॥ एवंतुसमभिज्ञातामात्रेयीवानिपातयेत् ५४ द्विगुणाब्रह्महत्यावैआत्रेयीनिध
नेभवेत् ॥ सुरापोनियताहारोब्रह्मचारीक्षितीशयः ५५ ऊर्ध्वंत्रिभ्योऽपिवर्षेभ्योयजेताग्निष्टुतापरम् ॥ ऋषभैकसहस्रंवागादत्वाशौचमाप्नुयात् ५६ वैश्यंहत्वा
तुवर्षेद्वैऋषभैकशतंचगाः ॥ शूद्रंहत्वाऽब्दमेवैकमृषभंचशतंचगाः ५७ श्ववराहखरान्रहत्वाशौद्रमेवव्रतंचरेत् ॥ मार्जारचापमंडुकानकाकंव्यालंचमूषिकम् ५८
उक्तःपशुसमोदोषोराजन्प्राणिनिपातनात् ॥ प्रायश्चित्तान्यथाऽन्यानिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ५९ अल्पेवाप्यथशोचेतपृथक्संवत्सरंचरेत् ॥ त्रीणीश्रोत्रियभा
र्यायांपरदारेचद्वेस्मृते ६० कालेचतुर्थेभुंजानोब्रह्मचारीव्रतीभवेत् ॥ स्थानासनाभ्यांविहरेन्निरह्माभ्युपयन्नपः ॥ एवमेवनिराकर्तायश्चाग्नीनपविध्यति ६१

च्छति प्रेतत्वात्मुच्यते ब्रह्महत्यायास्तृतीयांशद्वयस्ययावान्मोगस्तावतंकालमित्यर्थः ४४ । ४५ आहवमध्येगोब्राह्मणरक्षार्थसंग्रामेशस्त्रेणहतश्चेद्ब्रह्महाशुद्धयते ४६ । ४७ । ४८ रुपाकारां
प्रतिमांसंतप्तामिति शेषः लिङ्गमालिङ्ग ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सवनीत्रिषवणस्त्राथी आत्रेयीप्राप्तगर्मास्त्रियम् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अल्पेपापेअबुद्धिपूर्वकतेकीटवधादौ
शोचेतपश्चात्तापंकुर्यात् तावत्तैवतत्रशुद्धिरितिमानः ६० अन्यत्रतुगोवधात् पृथगेकैकस्योपपातकस्यप्रायश्चित्तंसंवत्सरंचरेत् ६१

पूर्वशोकोक्तानिराकर्तृपदव्याचष्टे त्यजतीति ६१ ग्रासेतिसार्धः ६३ श्रेयांसं ब्राह्मणं स्वपतिं हित्वा पापं स्त्रवर्णाच्चैवर्णाप्रतिशयनं शय्यानिगच्छति तस्याः दंडः श्वभिरिति ६४ । ६५ अभिश
स्तस्य प्रायश्चित्तं सद्योऽकुर्वतः ६६ तस्य पतितस्य सहसेविनि संसर्गिणि प्रायश्चित्तं नुकुचरः पृथिवीपर्यटन ६७ । ६८ । ६९ परिवेता कनिष्ठः परिवित्तये ज्येष्ठाय भार्यास्तु पात्वेन प्रयच्छेत् एतां स्वेनाभु
क्तां तवैवेयं स्नुषेति मानपूर्वकं संपर्पयेत् तदा ज्येष्ठानुज्ञातो यवीयाननंतरं तां स्वीकुर्यात् पाणिग्राहेण स्वदोषेण मापिते त्रयोऽपि पापान्मुच्यंत इति सार्धं श्लोकार्थः ७० अमानुषीषु पशुजातिषु अनाष्टिर

त्यजत्यकारणे यश्च पितरं मातरं गुरुम् ॥ पतितः स्यात्स कौरव्ययथा धर्मे पुनि श्वयः ६२ ग्रासाच्छादनमात्रं तु दद्यादिति निदर्शनम् ॥ भार्यायां व्यभिचारिण्यानि
रुद्धायां विशेषतः ॥ यत्पुंसः परदारेषु तदेनां चारयेद्भूतम् ६३ श्रेयांसं शयनं हित्वा याऽन्यं पापं निगच्छति ॥ श्वभिस्तामर्दयेद्राजा संस्थाने बहुविस्तरे ६४ पु
मांसमुत्र ये प्राज्ञः शयने तप्त आयसे ॥ अप्यादधीतदारूणि तत्र दह्ये तपापकृत् ६५ एष दंडो महाराजस्त्रीणां भर्तृष्वतिक्रमात् ॥ संवत्सरो भिशस्तस्य दुष्टस्य द्विगुणो
भवेत् ६६ द्वे तस्य त्रीणि वर्षाणि चत्वारि सहसेविनि ॥ कुचरः पंचवर्षाणि चरेद्भक्ष्यं मुनिव्रतः ६७ परिवितिः परिवेताया चैव परिविद्यते ॥ पाणिग्राहस्त्वधर्मेण सर्वे
ते पतिताः स्मृताः ६८ चरेयुः सर्वे एवैते वीरहायद्भूतं चरेत् ॥ चांद्रायणं चरेन्मासं कच्छं वा पापशुद्धये ६९ परिवेता प्रयच्छेत्तां स्नुषां परिवित्तये ॥ ज्येष्ठेन त्वभ्य
नुज्ञातो यवीयानप्यनंतरम् ॥ एवं च मोक्षमाप्नोति तौ च सा चैव धर्मतः ७० अमानुषीषु गोवर्ज्यमनाष्टिर्न दुष्यति ॥ अधिष्ठात्रवमंतरं पशूनां पुरुषं विदुः ७१ प
रिधायोर्ध्वं बालं तु पात्रमादाय मृन्मयम् ॥ चरेत्सप्तगृहात्रित्यं स्वकर्म परिकीर्तयन् ७२ तत्रैव लब्धभोजी स्याद्वा दशाहात्स शुद्धयति ॥ चरेत्संवत्सरं चापि तद्भूतं ये
न कृतं तति ७३ भवेत्तु मानुषेष्वेवं प्रायश्चित्तमनुत्तमम् ॥ दानं वा दानशक्तेः पुंसर्वमेतत्प्रकल्पयेत् ७४ अनास्तिकेषु गोमात्रं दानमेकं प्रचक्षते ॥ श्ववराहमनुष्याणां
कुक्कुटस्य खरस्य च ७५ मांसं मूत्रं पुरीषं च प्राश्य संस्कारमर्हति ॥ ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गंधमादाय सोमपः ७६ अपरुग्रहं पिबेद्दुष्णं ज्यहमुष्णं पयः पिबेत् ॥ ज्यह
मुष्णं पयः पीत्वा वायुमक्षो भवेद्भयम् ७७ एवमेतत्समुद्दिष्टं प्रायश्चित्तं सनातनम् ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण यदज्ञानेन संभवेत् ७८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि
आपद्धर्मपर्वणि प्रायश्चित्तीये पंचपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कथांतरमथा साद्य खड्गयुद्धविशारदः ॥
नकुलः शरतल्पस्थमिदमाह पितामहम् १ ॥ ॥ नकुल उवाच ॥ ॥ घनुः प्रहरणं श्रेष्ठमतीवाऽत्र पितामह ॥ मनस्तु मम धर्मज्ञ खड्ग एव सुसंशितः २

जीवनं हि तेत्यर्थः वृथ्वते हि द्विकर्मण इदं रूपं अनाष्टिरिति पाठेऽपि संप्रसार्यः ७१ ऊर्ध्वं बालं च मरीचं च परिधाय रंगेऽवतरन् ब्राह्मण एवैतत्प्रायश्चित्तं कुर्यात् ७२ तत्रैव सप्तगृहेषु येन परिधानेन
हेतुभूतेन ऊर्ध्वं बालं यः कृतं तत्तिष्ठति स उक्तं तसं वत्सरं चरेत् ७३ । ७४ अनास्तिकेष्वनास्तिकेषु ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये
पंचपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कथांतरमिति कथांतरमापद्धर्माणां सांगानां समाप्तत्वात् कथाया अवसानं आसाद्य प्राप्य १ मम तु ममः स्वर्गोऽस्ति
यतः सुसंशितः सम्यग्निनीत आत्मा खड्गेन परिरक्षितुं शक्यते इति द्वितीयेनान्वयः २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । घातुमान् गेरिकवान् रुधिराक्षितस्त्वात् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

विशीर्णे कार्मुके राजन् प्रक्षीणे पुचवाजिषु ॥ खड्गेन शक्यते युद्धे साध्वात्मा परिरक्षितुम् ३ शरासनधरांश्चैव गदाशक्तिधरांस्तदा ॥ एकः खड्गधरो वीरः समर्थः प्रति
बाधितुम् ४ अत्र मे संशयश्चैव कौतूहलमतीव च ॥ किंस्वित्प्रहरणं श्रेष्ठं सर्वयुद्धेषु पार्थिव ५ कथंचोत्पादितः खड्गः कस्मै चार्थाय केन च ॥ पूर्वाचार्यं च खड्गस्य प्रभू
हि प्रपितामह ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वामाद्री पुत्रस्य धीमतः ॥ स तु कौशलसंयुक्तं सूक्ष्मचित्रार्थसंमतम् ७ ततस्तस्योत्तरं वाक्यं स्वरवर्णोप
पादितम् ॥ शिक्षया चोपपन्नाय द्रोणशिष्याय भारत ८ उवाच स तु धर्मज्ञो धनुर्वेदस्य पारगः ॥ शरतल्पगतो भीष्मो नकुलाय महात्मने ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तत्त्वं
शृणुष्व माद्वेययदे तत्परिपृच्छसि ॥ प्रबोधितोऽस्मि भवता धातुमानि वपर्वतः १० सलिलैर्कार्णवं तात पुरा सर्वमभूदिदम् ॥ निष्प्रकंपमना काशमनिर्देश्य महीतलम्
११ तमसाऽऽवृतमस्पर्शमतिगंभीरदर्शनम् ॥ निःशब्दं चाप्रमेयं च तत्र जज्ञे पितामहः १२ सोऽसृजद्वातमग्निं च भास्करं चापिवीर्यवान् ॥ आकाशमसृजच्चोर्ध्वम
धोभूमिं च नैर्ऋतिं १३ नभः स चंद्रतारं च नक्षत्राणि ग्रहांस्तथा ॥ संवत्सरानृतून्मासान्पक्षानथलवानक्षणात् १४ ततः शरीरं लोकस्थं स्थापयित्वा पितामहः ॥ जन
यामास भगवान् पुत्रानुत्तमतेजसः १५ मरीचिमुषिमग्निं च पुलस्त्यं पुलहं कतुम् ॥ वसिष्ठांगिरसौ चोभौरुद्रं च प्रभुमीश्वरम् १६ प्राचेतसस्तथा दक्षः कन्यापृष्ठिम
जीजनत् ॥ तवैव ब्रह्मर्षयः सर्वाः प्रजायं प्रतिपेदिरे १७ ताभ्यो विश्वानि भूतानि देवाः पितृगणास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव रक्षांसि विविधानि च १८ पतत्रिभृगमी
नाश्च प्लवंगाश्च महोरगाः ॥ तथा पक्षिगणाः सर्वे जलस्थलविचारिणः १९ उद्भिदः स्वेदजाश्चैव सांडजाश्च जरायुजाः ॥ जज्ञे तात जगत्सर्वं तथा स्थावरजंगमम् २०
भूतसर्गमिमं कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ शाश्वतं वेदपठितं धर्मं प्रयुज्येत तः २१ तस्मिन् धर्मे स्थिता देवाः सहाचार्यपुरोहिताः ॥ आदित्यावसवोरुद्राः सप्ताध्यामरु
दश्चिनः २२ भृग्वज्यंगिरसः सिद्धाः काश्यपाश्च तपोधनाः ॥ वसिष्ठगौतमागस्त्यास्तथानारदपर्वतौ २३ ऋषयो बालखिल्याश्च प्रभासाः सिकतास्तथा ॥ घृतपाः
सोमवायव्यवैश्वानरमरीचिपाः २४ अरुष्टाश्चैव हंसाश्च ऋषयो वाऽग्नियो नयः ॥ वानप्रस्थाः पृथ्रयश्च स्थिता ब्रह्मानुशासने २५ दानवं द्रास्त्वतिक्रम्य तत्पितामह
शासनम् ॥ धर्मस्थापचयं च कुःक्रोधलोभसमन्विताः २६ हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्याक्षो विरोचनः ॥ शंबरो विप्रचित्तिश्च प्रह्लादो नमुचिर्बालिः २७ एते चान्ये च ब
हवः सगणा दैत्यदानवाः ॥ धर्मसेतुमतिक्रम्य रेमिरे धर्मनिश्चयाः २८ सर्वे तु ल्याभिजातियायथा देवास्तथा वयम् ॥ इत्येवं धर्ममास्थाय स्पर्धमानाः सुरार्षिभिः २९
नाप्रियं नाप्यनुक्रोशं च कुर्भूतेषु भारत ॥ त्रीनुपायानुपाक्रम्य दंडेन रुरुधुः प्रजाः ३० न जग्मुः संविदं तैश्च दर्पादसुरसत्तमाः ॥ अथैव भगवान् ब्रह्मा ब्रह्मर्षिभिरुपस्थितः
३१ तदा हि मवतः शृंगे सुरम्ये पद्मतारके ॥ शतयोजनविस्तारे मणिरत्नचयाचिते ३२ १० । ३१ पद्मानीव तारकायत्रलमास्तस्मिन् पद्मतारके अत्यंतमुच्छ्रित इत्यर्थः ३२

तस्मिन्गिरिवरे पुत्रपुष्पितदुमकानने ॥ तस्थौ सविबुधश्रेष्ठो ब्रह्मालोकार्थसिद्धये ३३ ततो वर्षसहस्रातिवितानमकरोत्प्रभुः ॥ विधिना कल्पदृष्टेन यथावच्चोपपादि
तम् ३४ ऋषिभिर्ब्रह्मपटुभिर्ब्रथावत्कर्मकर्तृभिः ॥ समिद्धिः परिसंकीर्णदीप्यमानैश्च पावकैः ३५ कांचनैर्यज्ञभांडैश्च भ्राजिष्णुभिरलंकृतम् ॥ वृत्तदेवगणैश्चैव प्रव
रैर्यज्ञमंडलम् ३६ तथा ब्रह्मर्षिभिश्चैव सदस्यैरुपशोभितम् ॥ तत्र घोरतमं वृत्तमृषीणां मे परिश्रुतम् ३७ चंद्रमाविमलं व्योम यथाभ्युदिततारकम् ॥ विकीर्याग्निं
तथाभूतमुत्थितं श्रूयते तदा ३८ नीलोत्पलसवर्णाभं तीक्ष्णदंष्ट्रं कशोदरम् ॥ प्रांशुसुदुर्धर्षतरंतथैव ह्यामितौजसम् ३९ तस्मिन्नुत्पतमाने च प्रचंचालवसुंधरा ॥
महोर्मिकलितावर्तशुक्लमेसमहोदधिः ४० पेतुरुल्कामहोत्पाताः शाखाश्च मुमुचुर्दुर्माः ॥ अप्रशांतादिशः सर्वाः पवनश्चाशिवो ववौ ४१ मुहुर्मुहुश्च भूतानि प्राव्यथं
तमयात्तथा ॥ ततः सतुमुलं दृष्ट्वा तंच भूतमुपस्थितम् ४२ महर्षिसुरगंधर्वानुवाचे दंपितामहः ॥ मयैवं चितितं भूतमसि निर्मिषवीर्यवान् ४३ रक्षणार्थाय लोकस्य
वधाय च सुरद्विषां ॥ ततस्तद्रूपमुत्सृज्य बभौ निस्त्रिंश एव सः ४४ विमलस्तीक्ष्णधारश्च कालांतकद्वयोद्यतः ॥ ततः सशितिकंठाय रुद्रायार्षभकेतवे ४५ ब्रह्माददा
वसिंतीक्ष्णमधर्मप्रतिवारणम् ॥ ततः स भगवान् रुद्रो महर्षिजनसंस्तुतः ४६ प्रगृह्यासि ममेयात्मारूपमन्यच्चकार ह ॥ चतुर्बाहुः स्पृशन्मूर्ध्ना भूस्थितोऽपि दिवा
करम् ४७ ऊर्ध्वदृष्टिर्महालिङ्गो मुखज्वालाः समुत्सृजन् ॥ विकुर्वन् बहुधा वर्णां नीलपांडुरलोहितान् ४८ विभ्रल्लुष्णाजिनं वा सोऽहमे प्रवरतारकम् ॥ नेत्रंचैकं लला
टेन भास्करप्रतिमं वहन् ४९ शुशुभातेऽतिविमले द्वेनेत्रे कृष्णपिंगले ॥ ततो देवो महादेवः शूलपाणिर्भगाक्षिहा ५० संप्रगृह्यतु निस्त्रिंशं कालाग्निसमवर्चसम् ॥ त्रिकू
टंचर्मचोद्यम्य सविधुतमिवांबुदम् ॥ चचार विविधान् मार्गान्महाबलपराक्रमः ५१ विधुन्वन्नसिमाकाशे तथा युद्धचिकीर्षया ॥ तस्य नादं विनदतो महाहासंचमुंचतः
५२ बभौ प्रतिभयं रूपं तदारुद्रस्य भारत ॥ तद्रूपधारिणं रुद्रं रौद्रकर्मचिकीर्षया ५३ निशम्य दानवाः सर्वे हृष्टाः समभिदुहुवुः ॥ अश्मभिश्चाभ्यवर्षत प्रदीप्तैश्च तथो
ल्मुकैः ५४ घोरैः प्रहरणैश्चान्यैः क्षुरधारैर्योमयैः ॥ ततस्तु दानवान् निर्वसंप्रणेतारमच्युतम् ५५ रुद्रं दृष्ट्वा बलोद्धूतं प्रमुहो ह चंचालच ॥ चित्रं शीघ्रपदत्वाच्च चरं
तमसि पाणिनम् ५६ तमेकमसुराः सर्वे सहस्रमिति मे निरे ॥ छिंदन्भिर्दन्तैरुज्ज्वलन्तं नृदारयन्पोथयन्नपि ५७ अचरद्वैरि संघेषु दावाग्रिर्विकक्षगः ॥ असि वेगप्र
भग्रास्ते छिन्नवाहू रवक्षसः ५८ संप्रकीर्णात्रिगात्राश्च पेतुरुर्व्यामहाबलाः ॥ अपरे दानवा भग्राः खड्गपातावपीडिताः ५९ अन्योन्यमभिनर्दंतो दिशः संप्रतिपेदिरे ॥
भूमिकेचित्प्रविविधुः पर्वतानपरे तथा ६० अपरे जगमुराकाशमपरंभः समाविशन् ॥ तस्मिन्महातिसंवृत्ते समरे भृशदारुणे ६१ बभूवभूः प्रतिभयामांसशोणितकर्द
मा ॥ दानवानां शरीरैश्च पतितैः शोणितोक्षितैः ६२

काणियस्मिन् ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ स्थूलसूक्ष्मात्मकारणात् स्थूलजात्मा शरीरं सूक्ष्मात्मा मनः तयोः प्रीणनार्थं ६९ । ७० । दुर्बारादीनीत्यत्र दुर्वाचादीनीति साधीयान्पाठः ७१ । ७२

समाकीर्णमहाबाहो शैलैरिव सकिंशुकैः ॥ सरुद्रो दानवान् हत्वा कृत्वा धर्मोत्तरं जगत् ६३ रौद्ररूपमथोक्षिप्य चक्रे रूपं शिवं शिवः ॥ ततो महर्षयः सर्वे सर्वदेवगणास्त
था ६४ जयेनाहुतकल्पेन देवदेवं तथा र्जयन् ॥ ततः स भगवान् रुद्रो दानवक्षतजोक्षितम् ६५ असिधर्मस्य गोप्ता रंददौ सल्लव्यविष्णवे ॥ विष्णुर्मरीचये
प्रादान्मरीचिर्भगवानपि ६६ महर्षिभ्यो ददौ खड्गमृषयो वासवाय च ॥ महेंद्रो लोकपालेभ्यो लोकपालास्तु पुत्रक ६७ मनवेभ्यो पुत्राय ददुःखं खड्गं सुवि
स्तरम् ॥ ऊचुश्चैनं तथा वाक्यं मानुषाणां त्वमीश्वरः ६८ असिना धर्मगर्भेण पालयस्व प्रजा इति ॥ धर्मसेतुमतिक्रान्ताः स्थूलसूक्ष्मात्मकारणात् ६९ विभज्य दंडं
रक्ष्यास्तु धर्मतो नयदच्छया ॥ दुर्वाचानिग्रहोदंडो हिरण्यबहुलस्तथा ७० व्यंगताचशरीरस्य वधो वाऽनल्पकारणात् ॥ असेरेतानि रूपाणि दुर्बारादीनि निर्दिशेत्
७१ असेरेवं प्रमाणानि परिपाल्य व्यतिक्रमात् ॥ सविसृज्याथ पुत्रं स्वं प्रजानामधिपंततः ७२ मनुः प्रजानां रक्षार्थं क्षुपाय प्रददावसि ॥ क्षुपाज्जग्राहचेक्ष्वाकुरिक्ष्वाको
श्च पुहुरवाः ७३ आयुश्च तस्माह्मेतं न दुषश्च ततो भुवि ॥ ययातिर्न दुषाञ्चापि पूरुस्तस्माच्च लब्धवान् ७४ अमूर्तरयस्तस्मात्ततो भूमिशयो नृपः ॥ भरतश्चा
पि दौष्यं तिलेभेभूमिशयादसि ७५ तस्माह्मे च धर्मज्ञो राजन्नैल विलस्तथा ॥ ततस्त्वैल विलाह्मे धुंधुमारो नरेश्वरः ७६ धुंधुमाराच्च कांबोजो मुचुकुंदस्ततोऽलभत् ॥
मुचुकुंदान्मरुतश्च मरुतादपि रैवतः ७७ रैवतायुवनाश्च अयुवनाश्चात्ततोरघुः ॥ इक्ष्वाकुवंशजस्तस्माद्धरिणाश्च प्रतापवान् ७८ हरिणाश्चादसिलेभे शुनकाः शुनका
दपि ॥ उशीनरो वैधर्मात्मा तस्माद्भोजः सयादवः ७९ यदुभ्यश्च शिविलेभे शिवेष्वापि प्रतर्दनः ॥ प्रतर्दनादष्टकश्च पृषदश्चोष्टकादपि ८० पृषदश्चाद्भरद्वाजो द्रोणस्त
स्मात्कृपस्ततः ॥ ततस्त्वं भ्रातृभिः सार्धं परमासि मवाप्तवान् ८१ कृत्तिकास्तस्य नक्षत्रमसेरग्निश्च देवतम् ॥ रोहिणीं गोत्रमास्थाप्य रुद्रश्च गुरुत्तमः ८२ असेर
ष्टौहिनामानिरहस्यानि निबोधमे ॥ पांडवेयसदायानि कीर्तयन् लभते जयम् ८३ असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः ॥ श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मपालस्तथै
व च ८४ अग्न्यः प्रहरणानां च खड्गो माद्रवती सुत ॥ महेश्वरप्रणीतश्च पुराणे निश्चयंगतः ८५ पृथुस्तूत्पादयामास धनुराद्यमरिंदमः ॥ तेनेयं पृथिवी दुग्धासस्या
निसुबहून्यपि ॥ धर्मेण च यथापूर्ववै न्येन परिरक्षिता ८६ तदेतदार्पमाद्रेयप्रमाणं कर्तुमर्हसि ॥ असेश्च पूजाकर्तव्या सदा युद्धविशारदैः ८७ इत्येष प्रथमः कल्पो
व्याख्यातस्ते सुविस्तरात् ॥ असेरुत्पत्तिसंसर्गो यथावद्भरतर्षभ ८८ सर्वथैतदिदं श्रुत्वा खड्गसाधनमुत्तमम् ॥ लभते पुरुषः कीर्तिं प्रत्येकानं त्यमश्नुते ८९ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि खड्गोत्पत्तिकथने षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ ॥ इति शांतिपर्वणाप० नी० भारतमावदीपे षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥

एवंगुराणोसर्वापन्निवारणहेतुःखड्गःइतिखड्गोत्पत्त्यंताकथासर्वैःश्रुता । अवेदानीमेकरूपेऽप्युपदेष्टरिशिष्याःस्वस्वाभिप्रायानुसारेणैवशास्त्रतत्त्वमृद्वंतीत्येतमर्थमाख्यायिकामुखेनदर्शयति इत्युक्तव
तीत्यादिना आवसथंगृहं विदुरःपंचमोयेतान्स्वयंपष्टःपदयोगजागीताइत्ययंपञ्जगीताध्यायः १ । २ त्रिवर्गविजयायकामक्रोधलोभानांजयाय ३ । ४ धर्मावतारत्वाद्धर्मशास्त्रानुसारिवाक्यं

वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवतिभीष्मेतुत्तूष्णींभूतेयुधिष्ठिरः ॥ पप्रच्छावसथंगत्वाभ्रातृविदुरपंचमान् १ धर्मचार्येचकामेचलोभवृत्तिःसमाहिता ॥ तेषांगरिया
नक्तमोमध्यमःकोलघुश्चकः २ कस्मिंश्चात्मानिधातव्यस्त्रिवर्गविजयायवै ॥ संहृष्टानैष्ठिकंवाक्यंयथावद्वक्तुमर्हथ ३ ततोर्थगतितत्त्वज्ञःप्रथमंप्रतिभानवान् ॥
जगादविदुरोवाक्यंधर्मशास्त्रमनुस्मरन् ४ ॥ विदुरउवाच ॥ बाहुश्रुत्यंतपस्त्यागःश्रद्धायज्ञक्रियाक्षमा ॥ भावशुद्धिर्दयासत्यंसंयमश्चात्मसंपदः ५ एतदे
वाभिपद्यस्वमातेऽभूच्चलितमनः ॥ एतन्मूलौहिधर्मार्थावेतदेकपदंहिमे ६ धर्मेणैवर्षयस्तीर्णधर्मलोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ धर्मेणदेवावष्टुर्धर्मचार्यःसमाहितः ७
धर्मोराजनगुणःश्रेष्ठोमध्यमोह्यर्थउच्यते ॥ कामोयवीयानितिचप्रवदंतिमनीषिणः ८ तस्माद्धर्मप्रधानेनभवितव्यंयतात्मना ॥ तथाचसर्वभूतेषुवर्तित
व्यंयथाऽऽत्मनि ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समाप्तवचनेतस्मिन्नर्थशास्त्रविशारदः ॥ पार्थोधर्मार्थतत्त्वज्ञोजगौवाक्यंप्रचोदितः १० ॥ अर्जुनउवाच ॥
कर्मभूमिरियंराजत्रिहवार्ताप्रशस्यते ॥ कृषिर्वाणिज्यगोरक्षंशिल्पानिविविधानिच ११ अर्थइत्येवसर्वेषांकर्मणामव्यतिक्रमः ॥ नष्टृतेऽर्थेनवर्ततेधर्मकामा
वितिश्रुतिः १२ विषयैरर्थवान्धर्ममाराधयितुमुत्तमम् ॥ कामंचचरितुंशक्तोदुष्प्रापमकृतात्मभिः १३ अर्थस्यावयवावेतौधर्मकामावितिश्रुतिः ॥ अर्थसिद्ध्या
विनिर्मुक्ताभवेतौभविष्यतः १४ तद्वतार्थहिपुरुषंविशिष्टतरयोनयः ॥ ब्रह्माणमिवभूतानिसततंपर्युपासते १५ जटाजिनधरादांताःपंकदिग्धाजितेंद्रियाः ॥
मुंडानिस्तंतवश्चापिवसंत्यर्थार्थिनःपृथक् १६ काषायवसनाश्चान्येऽमश्रुलाहीनिषेविणः ॥ विद्वांसश्चैवशांताश्चमुक्ताःसर्वपरिग्रहैः १७ अर्थार्थिनःसंतिकेचिदपरे
स्वर्गकांक्षिणः ॥ कुलप्रत्यागमाश्चैकेस्वस्वंधर्ममनुष्ठिताः १८ आस्तिकानास्तिकाश्चैवनियताःसंयमेपरे ॥ अप्रज्ञानंतमोभूतंप्रज्ञानंतुप्रकाशिता १९ भृत्यान्
भोगैर्द्विषोदंडैर्योजयतिसोऽर्थवान् ॥ एतन्मतिमतश्रेष्ठमतंमयथातथम् ॥ अनयोस्तुनिबोधत्वंवचनंवाक्यकंठयोः २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततोधर्मार्थकुशालौमाद्रीपुत्रावनंतरम् ॥ नकुलःसहदेवश्चवाक्यंजगदतुःपरम् २१ नकुलसहदेवावुचतुः ॥ आसीनश्चशयानश्चविचरन्नपिवास्थितः ॥
अर्थयोगंददंकुर्याद्योगैरुच्चावचैरपि २२

विदुरउवाच बाहुश्रुत्यामिति बाहुश्रुत्यंबहुष्ययनं । तपःस्वधर्माचरणं । त्यागोदानं । श्रद्धाआस्तिक्यं । यज्ञक्रियासोमसंस्थादिः । क्षमाआकृष्टस्यताडितस्यवानिर्विकारित्वं । भावशुद्धिर्नि
ष्कपटत्वं । दयादीनिचतुर्जिह्वा । सत्यंहिंसाशून्यंयथार्थवचनं । संयमइन्द्रियनिग्रहः । एतादृशआत्मनोधर्मस्यसंपदः ऐश्वर्याणि १ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० एवंधर्मश्रेष्ठयेविदुरेणप्रतिपादितेऽर्थ
श्रेष्ठमर्जुनआह कर्मभूमिरिति ११ अव्यतिक्रमः मर्यादा १२ । १३ । १४ । १५ निस्तंतवः नैष्ठिकब्रह्मचारिणः १६ । १७ । १८ प्रज्ञानमर्थश्रेष्ठविषयं १९ अनयोर्नकुलसहदेवयोः २० । २१ । २२

२१ तद्विनिश्चितत्वात्त्वाप्रतिअमृतमभयवासात्तयामतौआवयोरितिशेषः २४ अनर्थस्यअर्थहीनस्यअधर्मिणःधर्महीनस्य २५ धर्मरूपेणप्रदानेनविश्वस्तेषु अस्मद्वाक्येविश्वासवत्सु २६ धर्म
मिति अत्रधर्मार्थयोःसमत्वेऽपिधर्मस्यपूर्वत्वाद्विदुरमतमेवैतदीपद्वेदेनदर्शितं २७ । २८ कामस्यैवप्राधान्यंमन्वानोमीमसेनउवाच नकामइति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उच्यतेः

अस्मिंस्तुवैविनिर्मुक्तेदुर्लभेपरमप्रिये ॥ इहकामानवाप्नोतिप्रत्यक्षंनान्नसंशयः २३ योऽर्थोधर्मेणसंयुक्तोधर्मोयश्चार्थसंयुतः ॥ तद्वित्वाऽमृतसंवादंतस्मादेतौमता
विह २४ अनर्थस्यनकामोऽस्तितथाऽर्थोधर्मिणःकुतः ॥ तस्मादुद्विजतेलोकोधर्मार्थाद्योवहिष्कृतः २५ तस्माद्धर्मप्रदानेनसाध्योऽर्थःसंयतात्मना ॥ विश्वस्ते
षुहिभूतेषुकल्पतेसर्वमेवहि २६ धर्मसमाचरेत्पूर्वततोऽर्थधर्मसंयुतम् ॥ ततःकामंचरेत्पश्चात्सिद्धार्थःसहितत्परम् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विरेमतुस्तुतद्वा
क्यमुक्तातावश्चिनोःसुतौ ॥ भीमसेनस्तदावाक्यमिदंवक्तुंप्रचक्रमे २८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ नाकामःकामयत्यर्थनाकामोधर्ममिच्छति ॥ नाकामःकामया
नोऽस्तितस्मात्कामोविशिष्यते २९ कामेनयुक्ताऋषयस्तपस्येषसमाहिताः ॥ पलाशफलमूलादावायुभक्षाःसुसंयताः ३० वेदोपवेदेष्वपरेयुक्ताःस्वाध्याय
पारगाः ॥ श्राद्धयज्ञक्रियायांचतथादानप्रतिग्रहे ३१ वणिजःकर्षकागोपाःकारवःशिल्पिनस्तथा ॥ देवकर्मकृतश्चैवयुक्ताःकामेनकर्मसु ३२ समुद्रंवाविशंत्य
न्येनराःकामेनसंयुताः ॥ कामोहिविविधाकारःसर्वकामेनसंततम् ३३ नास्तिनासीन्नाभविष्यदूतंकामात्मकात्परम् ॥ एतत्सारंमहाराजधर्मार्थावन्नसंस्थितौ
३४ नवनीतंयथादध्नस्तथाकामोऽर्थधर्मतः ॥ श्रेयस्तैलंहिपिण्याकादृतंश्रेयउदश्चितः ३५ श्रेयःपुष्पफलंकाष्ठात्कामोधर्मार्थयोर्वरः ॥ पुष्पतोमध्विवरसःका
मआभ्यांतथास्मृतः ॥ कामोधर्मार्थयोर्योनिःकामश्चाथतदात्मकः ३६ नाकामतोब्राह्मणाःस्वन्नमर्थान्नाकामतोददतिब्राह्मणेभ्यः ॥ नाकामतोविविधालोकचेष्टा
तस्मात्कामःप्राक्त्रिवर्गस्यदृष्टः ३७ सुचारुवेषाभिरलंकृताभिर्मदोत्कटाभिःप्रियदर्शनाभिः ॥ रमस्वयोषाभिरुपेत्यकामंकामोहिराजन्परमोभवेन्नः ३८ बुद्धिर्म
मैषापरिखास्थितस्यमाऽभूद्विचारस्तवधर्मपुत्र ॥ स्यात्संहितंसद्भिरफल्गुसारंममेतिवाक्यंपरमानुशंसम् ३९ धर्मार्थकामाःसममेवसेव्यायोह्येकभक्तःसनरोजघ
न्यः ॥ तयोस्तुदाक्ष्यंप्रवदंतिमध्यंसउत्तमोयोऽभिरतस्त्रिवर्गे ४० प्राज्ञःसुहृच्चंदनसारलिप्तोविचित्रमाल्याभरणरूपेतः ॥ ततोवचःसंग्रहविस्तरेणप्रोक्त्वाथवीरान्
विररामभीभः ४१ ततोमुहूर्तादधधर्मराजोवाक्यानितेषामनुचिंत्यसम्यक् ॥ उवाचवाचावितथंस्मयन्चैलब्धश्रुतांधर्मभृतांवरिष्ठः ४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ निःसं
शयंनिश्चितधर्मशास्त्राःसर्वेभवंतोविदितप्रमाणाः ॥ विज्ञातुकामस्यममेहवाक्यमुक्तंयद्वैनैष्ठिकंतच्छ्रुतंमे ॥ इदंत्ववश्यंगदतोममापिवाक्यंनिबोधध्वमनन्यभावाः४३

तक्रात् ३५ । ३६ अकामतःकामंविना केवलार्थात्स्वन्नंप्रमुष्टात्रमस्तिनहिधनमस्तीतिमृष्टंमुज्यतेअपितुरुच्यात्मकःकामोऽस्तीति अन्यथाज्वरितस्यापिमृष्टंदीयेत ३७ । ३८ परिखा
स्थितस्यपरितःस्नातापरिखासर्वतोमूलशोधइत्यर्थः तत्रस्थितस्यअनुशंसमनिष्ठः ३९ दाक्ष्यंअर्थहेतुत्वान्मध्यमंमध्यमं अर्थात्कामउत्तमोधर्मोऽजघन्यइतिफलितं ४० लब्धंश्रुतंश्रवणंयैस्ते
यांलब्धश्रुतां ४१ । ४२ नैष्ठिकंसिद्धांतरूपं एतेनपूर्वसर्वपूर्वपक्षारवेदपुक्तम् ४३

यः पापादिपंचकेन निरतः स दुःखसुखादिसिद्धिर्यस्य तस्मात्सर्वकर्मवृत्ताद्विमुच्यते ४४ जातिर्जन्मस्मरणमतीतार्थस्मरणं तेनातीतत्वमात्रं लक्ष्यते जन्ममरणात्मकानीत्यर्थः ४५ स्नेहेनेति रा
गद्वेषयोरुपलक्षणं एतेन मुक्तेर्दुर्लभत्वमाह नचेति तथापि प्रार्थ्याचसेत्याह बुधा इति ४६ एतत्पदार्थमाह यथेत्यादिना ४७ अर्थमोक्षं वित्तजानीत लोकहिताय मोक्षाय त्रिवर्गहीनोऽपि गुह्यमर्थ
रहस्यं ज्ञानं विदते लभते पूर्वोक्तोऽधिकारी ४८ ततो युधिष्ठिरात् ततः पूर्वोक्तसर्वेषां वाक्यात् हेतुमदिति वा ४९ ५० ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये
यौवैनपापेनिरतो न पुण्येनार्थेन धर्मेन नुजो न कामे ॥ विमुक्तदोषः समलोष्टकांचनो विमुच्यते दुःखसुखार्थसिद्धेः ४४ भूतानि जातिस्मरणात्मकानि जराविकारैश्च स
मन्वितानि ॥ भूयश्चैतैस्तैः प्रतिबोधितानि मोक्षं प्रशंसन्ति न तंच विद्मः ४५ स्नेहेन युक्तस्य न चास्ति मुक्तिरिति स्वयं भूर्भगवानुवाच ॥ बुधाश्च निर्वाणपराभवन्ति त
स्मान्न कुर्यात्प्रियमप्रियंच ४६ एतत्प्रधानं च न कामकारो यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ भूतानि सर्वाणि विधिर्नियुक्ते विधिर्वलीयानिति वित्तसर्वे ४७ न कर्मणा
ऽऽप्तो न वाप्यमर्थं यद्वा वित्तं भवतीति वित्त ॥ त्रिवर्गहीनोऽपि हि विदतेऽर्थं तस्मादहो लोकहिताय गुह्यम् ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तदग्र्यं वचनं मनोनुगंस
मस्तमाज्ञाय ततो हि हेतुमत् ॥ तदा प्रणेदुश्च जहर्षिरेच ते कुरु प्रवीराय च चक्रिरेऽजलिम् ४९ सुचारुवर्णाक्षरचारुभूषितां मनोनुगानिर्घुतवाक्यवट्टकाम् ॥ निशम्य तां
पार्थिव पार्थभाषितां गिरं न रेंद्राः प्रशंसं सुरेवते ५० स चापितान् धर्मसुतो महामनास्तदा प्रतीतान् प्रशंसं सर्वीर्यवान् ॥ पुनश्च प्रच्छ सरिद्वरा सुतं ततः परं धर्ममहीनचे
तसम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि षड्जगीतायां सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥
पितामहमहाप्राज्ञकुरूणां प्रीतिवर्धन ॥ प्रश्रं कंचित्प्रवक्ष्यामि तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ कीदृशमानवाः सौम्याः कैः प्रीतिः परमा भवेत् ॥ आयत्यांचतदात्वे च केक्ष
मास्तान् च दस्वमे २ न हितत्रधनं स्फीतं न च संबंधिवांधवाः ॥ तिष्ठंतियत्र सुहृदस्तिष्ठन्तीति मतिर्मम ३ दुर्लभो हि सुहृच्छ्रोता दुर्लभश्च हितः सुहृत् ॥ एतद्धर्मभृतां
श्रेष्ठसर्वं व्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ संवेयान् पुरुषान् राजन् संवेयांश्च तत्त्वतः ॥ वदतो मे निबोध त्वं निखिलेन युधिष्ठिर ५ लुब्धः कूरस्त्यक्तध
र्मानि कृतिः शठ एव च ॥ क्षुद्रः पापसमाचारः सर्वशंकी तथाऽलसः ६ दीर्घसूत्रोऽनुजुः कुष्ठो गुरुदारप्रवर्षकः ॥ व्यसनेयः परित्यागी दुरात्मानिरपत्रपः ७
सर्वतः पापदर्शी च नास्ति को वेदनिंदकः ॥ संप्रकीर्णोऽद्रियो लोके यः कामं निरतश्चरेत् ८ असत्यो लोकविद्विष्टः समये चानवस्थितः ॥ पिशुनोऽथाकृतप्रज्ञो मत्सरी
पापनिश्चयः ९ दुःशीलोऽथाकृतात्मा च नृशंसः कितवस्तथा ॥ मित्रैरपकृतिर्नित्यमिच्छतेऽर्थपरस्य यः १०

सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ यद्यपि सर्वेषां प्रज्ञमुपदेशार्थं गृह्यते तथाऽपि सन्मित्रलाभः सर्वोऽसां संपदा हेतुर्दुर्भिक्षसंबंधः सर्वासां माप
दां हेतुरितिसर्वपुरुषसाधारणोऽर्थः कृत्स्नायाराजनीतिश्च सारभूत इति तमेव बुत्पादयति प्रश्नोत्तरमुत्तेन पितामहमहाप्राज्ञेत्यादिना १ आयत्यां परिणामकाले तदात्वे च वर्तमानकालेऽक्षमाः हिताये
तिशेषः २ मित्रस्यार्थादिभ्योऽन्तरंगत्वमाह नहीति ३ ॥ ४ संवेयान् मित्रां कर्तुं योग्यान् ५ अलसोऽनुद्योगी ६ दीर्घसूत्रश्चिरकारी कुष्ठो लोकनिंदितः ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

११ अयुक्तः जनवहितः १२ अज्ञानात्कृतेऽपकृते कार्यार्थमेव तेन नुषमार्थमिति कार्ये सेवी १३ ॥ विलोचनः विपरीतदृष्टिः १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० वासोरक्तमिवाविकं मेपकं
बलः २१ अनर्थे निर्धने क्रोधाद्विरागं न दर्शयति युवती पुचलो ममोहाभ्यां विरागं न दर्शयतीति योजना विरज्यंतीति पूर्वोक्ताद्विपरिणामेनानुपज्यते दोषाश्च लोभमोहादीनर्थेषु युवती पुचेति पा
ठांतरं तु स्पष्टार्थम् २२ अभिमानानि सर्वतः प्रमाणानि शास्त्रादीनि स्पष्टार्थप्रारब्धकर्मप्रापितं चार्थचरंति अनुसरंति अनुपंगिणः आत्ममानरहिताः २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ कृतं उपकारं प्रतिवाचाऽपला
ददतश्च यथाशक्तियोन तुप्यति मंदघीः ॥ अघैर्यमपि यो युक्ते सदा मित्रे न र्षम ११ अस्थानक्रोधनोऽयुक्तो यश्चाकस्माद्विरुध्यते ॥ सुहृदश्चैव कल्याणानाशुत्यजति
किल्बिषी १२ अल्पेप्यपकृते भूढस्तथा ज्ञानात्कृतेऽपि च ॥ कार्यसेवी च मित्रेषु मित्रद्वेषी नराधिप १३ शत्रुमित्रमुखो यश्च जिह्वप्रेक्षी विलोचनः ॥ न विरज्यति कल्या
णेयः कुर्यात्तादृशं नरम् १४ पानपोद्वेषणः क्रोधी निर्घृणः पुरुषस्तथा ॥ परोपतापी मित्रभुक्तथा प्राणिवधेरतः १५ कृतघ्नश्चाधमो लोके न संवेयः कदाचन ॥ छिद्रान्वे
षी ह्यसंवेयः संवेयानपि मेशृणु १६ कुलीना वाक्यसंपन्ना ज्ञानविज्ञानकोविदाः ॥ रूपवंतो गुणोपेतास्तथाऽलुब्धा जितश्रमाः १७ सन्मित्राश्च कृतज्ञाश्च सर्वज्ञा लोभव
र्जिताः ॥ माधुर्यगुणसंपन्नाः सत्यसंधा जितेंद्रियाः १८ व्यायामशीलाः सततं कुलपुत्राः कुलोद्भवाः ॥ दोषैः प्रमुक्ताः प्रथितास्ते ग्राह्याः पार्थिवैरराः १९ यथाशक्तिस
माचाराः संप्रतुष्यंति हि प्रभो ॥ नास्थाने क्रोधवन्तश्च न चाकस्माद्विरागिणः २० विरक्ताश्च न दुष्यंति मनसाप्यर्थकोविदाः ॥ आत्मानं पीडयित्वापि सुहृत्कार्यपराय
यणाः ॥ विरज्यंति न मित्रेभ्यो वासोरक्तमिवाविकम् २१ क्रोधाच्च लोभमोहाभ्यां नानर्थेषु युवती पुच ॥ न दर्शयंति सुहृदो विश्वस्ता धर्मवत्सलाः २२ लोष्टकांचनतुल्या
र्थाः सुहृत्सुहृदबुद्धयः ॥ ये चरंत्यभिमानानि स्पष्टार्थमनुपंगिणः २३ संगृह्यंतः परिजनं स्वाम्यर्थपरमाः सदा ॥ ईदृशैः पुरुषैश्चैर्यः संधिं कुरुते नृपः २४ तस्य विस्तीर्य
ते राज्यं ज्योत्स्नाग्रहपतेरिव ॥ शास्त्रनित्याजितक्रोधावलवंतोरणे सदा २५ जन्मशीलगुणोपेताः संवेयाः पुरुषोत्तमाः ॥ ये च दोषसमायुक्तानराः प्रोक्ता मयाऽनघ
२६ तेषामप्यधमाराज न कृतघ्ना मित्रघातकाः ॥ त्यक्तव्यास्तु दुराचाराः सर्वेषां मिति निश्चयः २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरेणाथ संबंधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्व
तः ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च यः प्रोक्तस्तद्वदस्वमे २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते वर्तयिष्ये हमिति हासं पुरातनम् ॥ उदीच्यां दिशि यद्वृत्तं म्लेच्छेषु मनुजाधिप २९ ब्रा
ह्मणो मध्यदेशीयः कश्चिद्ब्रह्मवर्जितः ॥ ग्रामं वृद्धियुतं वीक्ष्य प्राविशद्बैक्ष्यकांक्षया ३० तत्र दस्युर्धनयुतः सर्ववर्णविशेषवित् ॥ ब्रह्मण्यः सत्यसंधश्च दाने च निरतोऽभवत्
३१ तस्य क्षयमुपागम्य ततो भिक्षामयाचत ॥ प्रतिश्रयं च वासार्थं भिक्षां चैवाथ वार्षिकीम् ३२ प्रादात्तस्मै स विप्राय वस्त्रं च सदशनं वम् ॥ नारीं चापि वयोपेतां भर्त्रा वि
रहितां तथा ३३ एतत्संप्राप्य हृष्टात्मा दस्योः सर्वद्विजस्तथा ॥ तस्मिन् गृहवरे राजंस्तयारे मे स गौतमः ३४

पेनवातेकतघ्नाः तत्पवउरकर्तुं नाशकराः मित्रद्रुः २७ संबंधं संवेयते सज्जते हातुमुपादातुं वा श्रुतमर्थं येन तं हतिहासम् २८ ॥ २९ ब्रह्मवेदस्तदुक्तं कर्म चतद्विर्जितः ३० ॥ ३१ क्षयं गृहम् ३२
वयोपेतां युवतीं संधिराजः भर्त्रा विरहितां दासीमित्यर्थः ३३ ॥ ३४

३५ चक्रांगानुसारात् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी

कुटुंबार्थं च दास्याश्च साहाय्यं चाप्यथा करोत् ॥ तत्रावसत्सवर्षाश्च सप्तद्वेश्वरालये ३५ बाणवेधे परं यत्नमकरोच्चैव गौतमः ॥ चक्रांगान्सचनित्यं वै सर्वतो वनगोचरा
न ३६ जवानगौतमो राजन्यथा दस्युगणास्तथा ॥ हिंसापटुर्घृणाहीनः सदा प्राणिवधेरतः ३७ गौतमः सन्निकर्षेण दस्युभिः समतामियात् ॥ तथा तु वसतस्तस्य द
स्युग्रामे सुखं तदा ३८ अगमन्बहवो मासानि घ्नतः पक्षिणो बहून् ॥ ततः कदाचिदपरो द्विजस्तदेशमागतः ३९ जटाचीराजिनसधरः स्वाध्यायपरमः शुचिः ॥ विनी
तोनियताहारो ब्रह्मण्यो वेदपारगः ४० सब्रह्मचारी तद्देश्यः सखा तस्यैव सुप्रियः ॥ तं दस्युग्राममगमद्यत्रासौ गौतमो ज्वसत् ४१ स तु विप्रग्रहान्वेषी शूद्रान्परिवर्ज
कः ॥ ग्रामे दस्युसमाकीर्णो व्यचरत्सर्वतो दिशम् ४२ ततः स गौतममृहं प्रविशेद्विजोत्तमः ॥ गौतमश्चापि संप्राप्तस्तावन्योन्येन संगतौ ४३ चक्रांगभारस्कंधं तं धनु
ष्पाणिष्ठतायुधम् ॥ रुधिरेणावसित्कांगं गृहद्वारमुपागतम् ४४ तं दृष्ट्वा पुरुषादाभमपध्वस्तं क्षयागतम् ॥ अभिज्ञाय द्विजो ब्रीडन्निदं वाक्यमथ ब्रवीत् ४५ किमिदं
कुरुषेमो हादिप्रस्त्वं हि कुलोद्बहः ॥ मध्यदेशपरिज्ञातो दस्युभावं गतः कथम् ४६ पूर्वान्स्मरद्विजज्ञातीन् प्रख्यातान् चेदपारगान् ॥ तेषां वंशेऽभिजातस्त्वमीदृशः कु
लपासनः ४७ अबुध्यात्मनात्मानं सत्वं शीलं श्रुतं दमम् ॥ अनुक्रोशं च संस्मृत्य त्यज वासमिमं द्विज ४८ स एव मुक्तः सुहृदातेन तत्र हितैषिणा ॥ प्रत्युवाच ततो राज
न विनिश्चित्य तदार्तवत् ४९ निर्धनोऽस्मि द्विज श्रेष्ठ नापि वेदविदप्यहम् ॥ वित्तार्थमिह संप्राप्तं विद्धि मां द्विज सत्तम ५० त्वद्दर्शनानुविष्टं द्रुतार्थोऽस्म्यद्यवौ द्विज ॥
आवां हि सहया स्यावः श्वो वस स्वाद्यशर्वरीम् ५१ स तत्र न्यवसद्विप्रो घृणी किंचिदसंस्पृशन् ॥ क्षुधितश्छंदमानोऽपि भोजनं नाभ्यनंदत् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते
शां० आप० कृतघ्नोपाख्याने अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्यां निशायां व्युष्टायां गते तस्मिन् द्विजोत्तमे ॥ निष्क्रम्य गौत
मो गच्छत्समुद्रं प्राति भारत १ सामुद्रिकान्सवणिजस्ततो पश्यत्स्थितान् पथि ॥ स तेन सह सार्धेन प्रययौ सागरं प्रति २ स तु सार्धो महान् राजन् कस्मिंश्चिद्विस्मिहरे ॥
मत्तेन द्विरदेनाथ निहतः प्रायशोऽभवत् ३ सकथं चिद्व्यात्तस्माद्विमुक्तो ब्राह्मणस्तथा ॥ कांदिभूतो जीवितार्थं प्रदुद्रावोत्तरां दिशम् ४ स तु सार्धं परिभ्रष्टस्तस्माद्दे
शात्तथा च्युतः ॥ एकाकी व्यचरत्तत्र वने किंपुरुषो यथा ५ स पंथानमथासाद्य समुद्राभिसरंतदा ॥ अससाद वनं रम्यं दिव्यं पुष्पितपादपम् ६ सर्वतु कैराव्रणैः पुष्पितैरुप
शोभितम् ॥ नंदनो देशसदृशं यक्षकिन्नरसेवितम् ७ शालैस्तालैस्तमालैश्च कालागुरुवनैस्तथा ॥ चंदनस्य च मुख्यस्य पादपैरुपशोभितम् ॥ गिरिप्रस्थे पुरम्येषु
तेषु तेषु सुगंधिषु ८ समंततो द्विजश्रेष्ठास्तत्राकूजंतवैतदा ॥ मनुष्यवदनाश्चान्ये भारुंडा इति विश्रुताः ९

ये अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यामिति १ सामुद्रिकान्समुद्रोपाविगतान् २ । ३ कांदिशं प्रयाभीत्याकुलः कांदिभूतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० रम्येषु प्रदेशेषु मध्ये एकत्र ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एको

मूर्लिगशकुनाश्चान्ये सामुद्राः पर्वतोद्भवाः ॥ सत्तान्यतिमनोज्ञानि विहगानां रुतानि वै १० शृण्वन् सुरमणीयानि विप्रोऽगच्छत गौतमः ॥ ततोऽपश्यत्सुरम्येषु
सुवर्णसिकताचिते ११ देशे समे सुखे चित्रे स्वर्गोद्देशे समे नृप ॥ श्रिया जुष्टं महातृप्तं न्यग्रोधं च सुमंडलम् १२ शाखाभिरनुरूपाभिर्भूयिष्ठं च त्रसत्रिभम् ॥ तस्य मू
लं च संसिक्तं वरचंदनवारिणा १३ दिव्यपुष्पांस्वितं श्रीमत्पितामहसंभोषणम् ॥ तं दृष्ट्वा गौतमः प्रीतो मनःकांतमनुत्तमम् १४ मेध्यं सुरम्यं हृदयं पुष्पितैः पादपैर्दृ
तम् ॥ तमासाद्य मुदा युक्तस्तस्याधस्तादुपाविशत् १५ तत्रासीनस्य कौंतेय गौतमस्य सुखः शिवः ॥ पुष्पाणि समुपस्पृश्य प्रववावनिलः शुभः ॥ ह्लादयन् सर्व
गात्राणि गौतमस्य तदानृप १६ स तु विप्रः प्रशांतश्चस्पृष्टः पुण्येन वायुना ॥ सुखमासाद्य सुष्वापभास्करश्चास्तमभ्ययात् १७ ततोऽस्तं भास्करेयाते संध्याकाल
उपस्थिते ॥ आजगाम स्वभवनं ब्रह्मलोकात् ब्रह्मगौतमः १८ नाडीजंघातिरुयातो दयितो ब्रह्मणः सखा ॥ वकराजो महाप्राज्ञः कश्यपस्यात्मसंभवः १९ राजधर्मे
ति विख्यातो बभूवा प्रतिमो भुवि ॥ देवकन्यासुतः श्रीमान् विद्वान् देवसमप्रभः २० मृष्टाभरणसंपन्नो भूषणैरर्कसन्निभैः ॥ भूषितः सर्वगात्रेषु देवगर्भः श्रिया ज्वलन्
२१ तमागतं खगं दृष्ट्वा गौतमो विस्मितोऽभवत् ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तो हिंसार्थो चाभ्यवैक्षत् २२ ॥ राजधर्मो वाच ॥ स्वागतं भवतो विप्रदिष्ट्या प्राप्तोऽसि मे हृदम्
अस्तं च सवितायातः संध्येयं समुपस्थिता २३ मम त्वं निलयं प्राप्तः प्रियातिथिरनिंदितः ॥ पूजितो यास्यसि प्रातर्विधिदृष्टेन कर्मणा २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने एकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरंतां मधुरां श्रुत्वा गौतमो विस्मितस्तदा ॥ कौ
तुहलान्वितो राजन राजधर्माणैः क्षतः १ ॥ ॥ राजधर्मो वाच ॥ ॥ भोः कश्यपस्य पुत्रोऽहं मातादाक्षायणी च मे ॥ आतिथिस्त्वं गुणोपेतः स्वागतं ते द्विजोत्तम २
भीष्म उवाच ॥ तस्मै दत्त्वा सत्कारं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ शालपुष्पमयीं दिव्यां वृत्तीं वै समकल्पयत् ३ भगीरथरथाक्रांतदेशान् गंगानिषेवितान् ॥ ये च रंति महामी
नास्तांश्च तस्यान्वकल्पयत् ४ वह्निचापिसुसंदीप्तमीनांश्चापिसुपीवरान् ॥ स गौतमायातिथये न्यवेदयत्तकाश्यापिः ५ शुकवंतं च तं विप्रं प्रीतात्मानं महातपाः ॥
कुमापनयनार्थं सपक्षाम्यामभ्यवीजयत् ६ ततो विश्रांतमासीनं गोत्रप्रश्रमपृच्छत् ॥ सोऽब्रवीद्गौतमोऽस्मीति ब्रह्मनान्यदुदाहरत् ७ तस्मै पर्णमयं दिव्यं दिव्यपु
ष्पाधिवासितम् ॥ गंधाढ्यं शयनं प्रादात्स शिष्ये तत्रैव सुखम् ८ अथोपविष्टं शयने गौतमं धर्मराट् तदा ॥ पप्रच्छ काश्यपो वाग्मी किमागमनकारणम् ९ ततोऽब्र
वीद्गौतमस्तं दरिद्रोऽहं महामते ॥ समुद्रगमनाकांक्षी द्रव्यार्थमिति भारत १० तं काश्यपोऽब्रवीत्प्रीतो नोत्कंठां कर्तुमर्हसि ॥ कृतकार्यो द्विजश्रेष्ठ सद्व्योयास्यसे ह्यहम् ११
चतुर्विधा ह्यर्थसिद्धिर्बृहस्पतिमंतं यथा ॥ पारंपर्यं तथा दैवं काम्यं मेऽत्रमिति प्रभो १२ तस्य सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गिरमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१ इयेनचेष्टनाः इयेनवदुत्पतेतः शीघ्रादित्यर्थः २२। २३। २४। २५। २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमाव
 प्रादुर्भूतोऽस्मितेभिर्त्रसुहृत्त्वंचममत्वयि ॥ सोऽहंतथायतिष्यामिभविष्यसियथाऽर्थवान् १३ ततःप्रभातसमयेसुखं दृष्ट्वाऽब्रवीदिदम् ॥ मच्छसौम्यपथाऽनेन
 कृतकृत्योभविष्यसि १४ इतस्त्रियोजनंगवाराक्षसाधिपतिर्महान् ॥ विरूपाक्षइतिख्यातःसखामममहाबलः १५ तंगच्छद्विजमुख्यत्वंसमद्वाक्यप्रचोदितः ॥
 कामानभीप्सितांस्तुभ्यंदातानास्त्यत्रसंशयः १६ इत्युक्तःप्रययौराजनगौतमोविगतक्लमः ॥ फलान्यमृतकल्पानिभक्षयन्नसयथेष्टतः १७ चंदनागुरुमुख्यानि
 त्वक्पत्राणांवनानिच ॥ तस्मिन्पथिमहाराजसेवमानोद्भुतंययौ १८ ततोमेरुव्रजंनमनगरंशैलतोरणम् ॥ शैलप्राकारवप्रंचशैलयंत्राकुलंतथा १९ विदितश्चा
 भवत्स्यराक्षसेंद्रस्यधीमतः ॥ प्रहितःसुहृदाराजनप्रीयमाणःप्रियातिथिः २० ततःसराक्षसेंद्रःस्वानप्रेष्यानाहमुधिष्ठिर ॥ गौतमोनगरद्वाराच्छीघ्रमानीयता
 मिति २१ ततःपुरवरात्स्मात्पुरुषाःइयेनचेष्टनाः ॥ गौतमेत्यभिभाषंतःपुरद्वारमुपागमन् २२ तेतमूचुर्महाराजराजप्रेष्यास्तदाद्विजम् ॥ त्वरस्वतूर्णमाग
 च्छराजात्वांद्रुमिच्छति २३ राक्षसाधिपतिर्वीरोविरूपाक्षइतिश्रुतः ॥ सर्वात्वरतिवैद्रुंस्तक्षिप्रसंविधीयताम् २४ ततःसप्राद्रद्विप्रोविस्मयाद्विगतक्लमः ॥
 गौतमःपरमार्द्धितां पश्यन्परमविस्मितः २५ तैरेवसाहितोराज्ञोवेश्मत्तूर्णमुपाद्रवत् ॥ दर्शनंराक्षसेंद्रस्यकाक्षमाणोद्विजस्तदा २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
 तिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्यानेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसविदितोराज्ञःप्रविश्यगृहमुत्तमम् ॥ पूजितोराक्षसें
 द्रेणनिषसादासनोत्तमे १ पृष्ठश्चगोत्रचरणंस्वाध्यायं ब्रह्मचारिकम् ॥ नतत्रव्याजहारान्यद्वोत्रमात्राद्विजः २ ब्रह्मवर्चसहीनस्यस्वाध्यायोपरतस्यच ॥
 गोत्रमात्रविदोराजानिवासंसमपृच्छत ३ ॥ ॥ राक्षसउवाच ॥ ॥ कतेनिवासःकल्याणकिंगोत्राब्राह्मणीचते ॥ तत्त्वंब्रह्मिनीःकार्याविश्वसस्वयथासुखम् ४
 गौतमउवाच ॥ मध्यदेशप्रसूतोऽहंवासेमेशवरालये ॥ शूद्रापुनर्भूर्यमिसत्यमेतद्वर्णीमते ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोराजाविमृशेकथंकार्यमिदंभवेत् ॥
 कथंवासुकृतंमेस्यादितिबुद्ध्याऽन्वर्चितयत् ६ अयंवेजन्मनाविप्रःसुहृत्स्यमहात्मनः ॥ संप्रेषितश्चतेनायंकाश्यपेनममांतिकम् ७ तस्यप्रियंकरिष्यामिसहि
 मामाश्रितःसदा ॥ भ्रातामेवांधवश्चासौसखाचहृदयंगमः ८ कार्तिक्यामद्यभोक्तारःसहस्रमेद्विजोत्तमाः ॥ तत्रायमपिभोक्ताचदेयमस्मैचमेधनम् ९ सचाद्य
 दिवसःपुण्योह्यतिथिश्चायमागतः ॥ संकल्पितंचैवधनंकिंविचार्यमतःपरम् १० ततःसहस्रंविप्राणांविदुषांसमलंकृतम् ॥ स्नातानामनुसंप्राप्तंसुमहत्क्षौमवास
 साम् ११ तानागतान्द्विजश्रेष्ठान्विरूपाक्षोविशंपते ॥ यथार्हंप्रतिजग्राहविधिदृष्टेनकर्मणा १२ बृस्यस्तेषांतुसंन्यस्ताराक्षसेंद्रस्यशासनात् ॥ भूमौवरकु
 शास्तीर्णाःप्रेष्येर्भरतसत्तम १३

दीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ततइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

१४ विलिप्ताश्चंदनेन १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ इष्टतःइष्टदेशं २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणि

तासुतेपूजिताराज्ञाविषण्णाद्विजसत्तमाः ॥ तिलदर्भोदकेनाथअर्चिताविधिवद्विजाः १४ विश्वेदेवाःसपितरःसाग्रयश्चोपकल्पिताः ॥ विलिप्ताःपुष्पवंतश्चसुप्र
 चाराःसुपूजिताः १५ व्यराजंतमहाराजनक्षत्रपतयोयथा ॥ ततोजांबूनदीपात्रीर्विप्रांकाविमलाःशुभाः १६ वरान्नपूर्णाविप्रेभ्यःप्रादान्मधुघृतक्षुताः ॥ त
 स्यनित्यंसदाऽऽपाहृतामाध्याचबहवोद्विजाः १७ ईप्सितंभोजनवरंलभंतेसत्कृतंसदा ॥ विशेषतस्तुकार्तिक्याद्विजेभ्यःसंप्रयच्छति १८ शरद्वचपायेरत्नानि
 पौर्णमास्यामितिश्रुतिः ॥ सुवर्णैरजतंचैवमणीनथचमौक्तिकान् १९ वज्रान्महाधनांश्चैवैदूर्याजिनरांक्वान् ॥ रत्नराशीन्विनिक्षिप्यदक्षिणार्थेसंभारत २० त
 तःप्राहद्विजश्रेष्ठान्विरूपाक्षोमहाबलः ॥ गृहीतरत्नान्येतानियथोत्साहंयथेष्टतः २१ येषुयेषुचभाडिषुमुक्तंवोद्विजसत्तमाः ॥ तान्येवादायगच्छध्वंस्ववेश्मानी
 तिभारत २२ इत्युक्तवचनेतस्मिन्पराक्षसेंद्रेमहात्मनि ॥ यथेष्टंनिरत्नानिजगृह्णान्पण्यभाः २३ ततोमहार्हास्तेसर्वेरेतैरभ्यर्चिताःशुभैः ॥ ब्राह्मणाष्टष्टवस
 नाःसुप्रीताःस्मृततोऽभवन् २४ ततस्तान्पराक्षसेंद्रश्चद्विजानाहपुनर्वचः ॥ नानदिशगतान्पराक्षसान्प्रतिविध्यै २५ अद्यैकंदिवसंविप्राणवोऽस्तीहभयं
 कचित् ॥ राक्षसेभ्यःप्रमोदध्वमिष्टतोयातमाचिरम् २६ ततःप्रदुहदुःसर्वेविप्रसंधाःसमंततः ॥ गौतमोऽपिसुवर्णस्यभारमादायसत्वरः २७ कच्छात्समुद्धरन्
 भारंन्यग्रोधंसमुपागमत् ॥ न्यपीदच्चपरिश्रांतःक्लान्तश्चक्षुधितश्चसः २८ ततस्तमभ्यगाद्राजनराजधर्माखगोत्तमः ॥ स्वागतेनाभिनंदंश्चगौतममित्रवत्सलः २९
 तस्यपक्षायविक्षेपैःकुम्भंनयत्त्वगः ॥ पूजांचाप्यकरोद्गोमान्भोजनंचाप्यकल्पयत् ३० सभुक्तवान्सुविश्रांतो गौतमोऽर्चितयत्तदा ॥ हाटकस्याभिरूपस्य
 भारोऽयंसुमहान्मया ३१ गृहीतोलोभमोहाभ्यांदूरंचगमनंमम ॥ नचास्तिपथिभोक्तव्यंप्राणसंधारणंमम ३२ किंक्त्वाधारयेयंवैप्राणानित्यभ्यर्चितयत् ॥ त
 तःसपथिभोक्तव्यंप्रेक्षमाणो न किंचन ३३ कृतघ्नःपुरुषव्याघ्रमनसेदमर्चितयत् ॥ अयंवक्त्रपतिःपार्श्वेमांसराशिःस्थितोमहान् ३४ इमंहत्वागृहीत्वाचयास्येऽहं
 समभिहतम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकृतघ्नोपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 अथतत्रमहार्चिष्माननलोवातसारथिः ॥ तस् विदूरेरक्षार्थंखगेंद्रेणकृतोऽभवत् १ सचापिपार्श्वेसुष्यापनिःश्वस्तोवकरादतदा ॥ कृतघ्नस्तुसदुष्टात्मातैजिघां
 सुरथाग्रतः २ ततोऽलातेनदीप्तेननिःश्वस्तंनिजघानतम् ॥ निहत्यचमुदायुक्तःसोऽनुबंधंनदृष्टवान् ३ सतंविपक्षरोमाणंक्त्वाग्रावपचतदा ॥ तंगृही
 त्वासुवर्णचययौदुततरंद्विजः ४ ततोऽन्यस्मिन्नगतेचाहिविरूपाक्षोऽब्रवीत्सुतम् ॥ नप्रेक्षेराजधर्माणमद्यपुत्रखगोत्तमम् ५

आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ ॥ अयेति १। २ अनुबंधंमापदोयं ३। ४। ५

१।० तद्वतोहिंस्रधर्मा ८।९।१०।११ कंकालंस्थि १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शान्तिपर्वणि आपद्धर्म

सपूर्वसंध्याब्रह्माणंवेदितुंयातिसर्वदा ॥ मांवाट्टाकदाचित्सनगच्छति गृहं स्वगः ६ उभेद्विरात्रिसंध्येवैनाभ्यगात्सममालयम् ॥ तस्मान्नशुद्धयतेभावोममसज्ञा
यतांसुहृत् ७ स्वाध्यायेनवियुक्तोहिब्रह्मवर्चसवर्जितः ॥ तद्वतस्तत्रमेशंकाहन्यातंसद्विजाधमः ८ दुराचारस्तुदुर्बुद्धिरिगितैलक्षितोमया ॥ निष्कपोदारुणा
कारोदुष्टोदस्युरिवाधमः ९ गौतमःसगतस्तत्रतेनोद्विग्नमनोमम ॥ पुत्रशीघ्रमितोगत्वारजधर्मनिवेशनम् १० ज्ञायतांसाविशुद्धात्मायदिजीवतिमाचिरम् ॥ स
एवमुक्तस्त्वरितोरक्षोभिःसहितोययौ ११ न्यग्रोधंतत्रचापश्यत्कंकालंराजधर्मणः ॥ सरुदन्नगमत्पुत्रोराक्षसेंद्रस्यधीमतः १२ त्वरमाणःपरंशक्तयामौतमग्रह
णायवै ॥ ततोःविदूरेजगृह्णोतमंराक्षसास्तदा १३ राजधर्मंशरीरंचपक्षास्थिचरणोज्झितम् ॥ तमादायाथरक्षांसिद्रुतंमेरुवर्जययुः १४ राजश्वदर्शयामासुःश
रीरंराजधर्मणः ॥ कृतघ्नं पुरुषंतंचगौतमंपापकारिणम् १५ कुरोदराजातंदृष्ट्वासामात्यःसपुरोहितः ॥ आर्तनादश्चसुमहानभूतस्यनिवेशने १६ सस्त्रीकुमारंच
पुरंबभूवास्वस्थमानसम् ॥ अथाब्रवीन्नृपःपुत्रंपापोऽयंवध्यतामिति १७ अस्यमांसैरिमेषर्वेविहरंतुयथेष्टतः ॥ पापाचारःपापकर्मापापात्मापापसाधनः १८
हेतव्योऽयंमममतिर्भवाद्भिरिति राक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसेंद्रेणराक्षसाघोरविक्रमाः १९ नैच्छंतंभक्षयितुंपापकर्माणमित्युत ॥ दस्यूनांदीयतामेषसाध्व्यपुरु
षाधमः २० इत्युचुस्तेमहाराजराक्षसेंद्रनिशाचराः ॥ शिरोभिःप्रणताःसर्वेव्याहरन्तराक्षसाधिपम् २१ नदातुमर्हसिखनोभक्षणायास्यकिल्बिषम् ॥ एवमस्त्वि
तितानाहराक्षसेंद्रोनिशाचरान् २२ दस्यूनांदीयतामेषकृतघ्नोऽयैवराक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसास्तेनशूलपाट्टिशपाणयः २३ कृत्वातंखंडशःपापंदस्युभ्यःप्रद
दुस्तदा ॥ दस्यवश्चापिनैच्छंतंमत्तुंपापकारिणम् ॥ क्रव्यादाअपिराजेंद्रकृतघ्नंनोपभुंजते २४ ब्रह्मघ्नेचसुरापेचचौरैर्भग्नव्रतेतथा ॥ निष्कृतिर्विहिताराजन्
कृतघ्नेनास्तितानिष्कृतिः २५ मित्रद्रोहीकृतघ्नश्चनृशंसश्चनराधमः ॥ क्रव्यादैःकृमिभिश्चैव न भुज्यंतेहितादृशाः २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि आपद्धर्म
पर्वणिकृतघ्नोपाख्यानेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७ ॥ ततश्च १।२।३।४।५।६

पर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७ ॥ ततश्च १।२।३।४।५।६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ कथातात्पर्यमाह परित्याज्यइति २४।२५।२६ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्ष्यप्रमाणम्

श्रावयामासचेंद्रस्तेविरूपाक्षंपुरातनम् ॥ यथाशापःपुरादतोब्रह्मणाराजधर्मणः ७ यदावकपतीराजनब्रह्माणंनोपसर्पति ॥ ततोरोषादिदंप्राहखर्गेद्रायपिता
महः ८ यस्मान्मूढोममसमानागतोऽसौवकाधमः ॥ तस्माद्वधंसदुष्टात्मानचिरात्समवाप्स्यति ९ तदयंतस्यवचनाब्रिहतोगौतमेनवै ॥ तेनैवाभूतसिक्तश्चपुनः
संजीवितोवकः १० राजधर्मावकःप्राहप्रणिपत्यपुरंदरम् ॥ यदि तेऽनुग्रहकृतमयिबुद्धिःसुरेश्वर ११ सखायंमेसुदयितंगौतमंजीवयेत्युत ॥ तस्यवाक्यंसमा
दायवासवःपुरुषधर्म १२ सिकत्वाऽमृतेनतंविप्रंगौतमंजीवयत्तदा ॥ समांडोपस्करंराजंस्तमासाद्यवकाधिपः १३ संपरिष्वज्यसुहृदंप्रीत्यापरमयायुतः ॥ अथ
तंपापकर्माणंराजधर्मावकाधिपः १४ विसर्जयित्वासवनंप्रविवेशस्वमालयम् ॥ यथोचितंचसबकोययौब्रह्मसदस्तथा १५ ब्रह्माचैनंमहात्मानमातिथ्येनाभ्यपू
जयत् ॥ गौतमश्चापिसंप्राप्यपुनस्तंश्वरालयम् ॥ शूद्रायांजनयामासपुत्रान्दुष्कृतकारिणः १६ शापश्चसुमहांस्तस्यदत्तःसुरगणैस्तदा ॥ कुशौपुनर्भवाःपा
पोऽयंजनयित्वाचिरात्सुतान् १७ निरयंप्राप्स्यतिमहत्कृतघ्नोऽयमितिप्रभो ॥ एतत्प्राहपुरासर्वनारदोममभारत १८ संस्मृत्यचापिसुमहदाख्यानंभरतर्षभ ॥
मयाऽपिभवतेसर्वयथावदनुवर्णितम् १९ कुतःकृतघ्नस्ययशःकुतःस्थानंकुतःसुखम् ॥ अश्रद्धेयःकृतघ्नोहि कृतघ्नेनास्तितानिष्कृतिः २० मित्रद्रोहो न कर्तव्यःपुरु
षेणविशेषतः ॥ मित्रभुङ्क्तेरकंघोरमनंतंप्रतिपद्यते २१ कृतघ्नेनसदाभाव्यंमित्रकामेनचैवह ॥ मित्राच्चलभतेसर्वमित्रात्पूजालभेतच २२ मित्राद्भोगांश्चभुं
जीतमित्रेणापसुमुच्यते ॥ सत्कारैरुत्तमैर्मित्रंपूजयेतविचक्षणः २३ परित्याज्योऽप्येवैःपापःकृतघ्नो निरपत्रपः ॥ मित्रद्रोहीकुलांगारःपापकर्मानराधमः २४
एषधर्ममृतांश्चिष्टोक्तःपापोमयातव ॥ मित्रद्रोहीकृतघ्नोवैकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातदावाक्यंभीष्मेणोक्तंमहात्म
ना ॥ युधिष्ठिरःप्रीतमनावभूवजनमेजय २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकृतघ्नोपाख्यानेत्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥
समाप्तंचापद्धर्मपर्व ॥ अथमोक्षधर्मपर्व ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ तरणिमुकुरनेत्रीतेजनाभांशरीरप्रतिकृतिमनुमायीभूभिचंद्रांतराभः ॥ स्थिरदृग्गणुमसंगंयन्नयत्यन्पयात्वंतदभयममृतं सत्प्रत्यगीदृग्वेदम् ॥ १ ॥
 कणभक्षमक्षचरणंजैमिनिकपिलौपतंजलिचनुमः ॥ श्रीमद्यासवचोनुधिनयसीकरवर्षिणोमुदिरान् ॥ २ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्रिकीर्णपूर्वपूरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपौहरिहरौनुमः ॥ ३ ॥
 बहूनसमाहृत्यविभिन्नदेश्यान्कोशान्विनिश्चित्यचपाटमग्र्यम् ॥ प्राचांगुरूणामनुसृत्यवाचं व्याकुर्महेभारतमोक्षधर्मान् ॥ ४ ॥ उतानेष्विहकोशविग्रहबलंपद्येपुनेवाश्रितंगंभीरेषुनसेतवोनविहिताः
 कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्मत्ताननाह्लादितानोदीनाश्चविभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्थश्रितैः ॥ ५ ॥ ननुमोक्षोनामशरीरनाशादन्वोनास्ति 'अशरीरं वावसंतं न प्रियाप्रिये
 स्पृशतः' इति श्रुतेः सचस्वयमेवोपनमतीति किंतु दर्शशास्त्रेणेति चेन्न 'कर्तव्यमेव कर्म हजानताऽमित्रकर्म' ॥ अकर्माणो हि जीवंति स्थावरानेतरेजनाः ॥ यावद्गोस्तनपानाच्चयावच्छायोपसेवनात् ॥
 प्राणिनः कर्मणा वृत्तिमाप्नुवंति नरपम' इत्यारण्यकप्राक्कर्मसद्भावसाधनात् स्थूलदेहनाशोऽपि कर्माश्रयलिंगदेहनाशयोगात् । तत्र श्लोकार्थः न जीवंतीति संबंधः इतरजना इति दृष्टांतः तथाचायंप्रयोगः
 स्यावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात्पाकादिक्रियापूर्वकाऽस्मदादिजीविकावदिति । यावदितिकात्स्न्ये ल्यब्लोपेपंचम्यौ गोस्तनपानमारभ्यच्छायोपसेवनं प्रतिमाद्वारकंभोमंचारभ्य
 सर्वावृत्तिजीविकां कर्मणैवाप्नुवंतीति योजना सद्योजातस्य हि गोवत्सस्यस्तनपाने प्रवृत्तिः प्राग्भवीयेष्टसाधनताज्ञानजन्यसंस्कारपूर्विकाऽस्मदादिपाकादिप्रवृत्तिवद्दृश्यते । एवंमरणाच्चासोऽपि प्राची
 नमरणजडुःखानुभवसंस्कारात्प्राणिमात्रस्य सिद्धोऽतोऽस्ति प्राचीनकर्म । किंच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धपायथाचैत्रः स्वदेहे कंदकेन तु त्रेसातिव्ययते एवं तन्मृतायां स्वदेहप्रतिमायां अपि कंदकेन तु त्रायां
 व्ययते तत्र व्यथाहेतुर्नातरंधातुवैषम्यंदृश्यते बाह्याकंदकवेधादिदृष्टं द्वारमस्ति किंतु केवलमदृष्टमेव । एवं प्राकर्मसद्भावसिद्धेस्तत्पूर्वजन्मकल्पनयाऽनादिः संसारः । एवमनादित्वादानेत्यं चा

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्माः पितामहे नोक्ताराजधर्मा
 श्रिताः शुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हसि पार्थिव ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वत्र विहितो धर्मः सत्यप्रेत्य तपःफलम् ॥ बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया २

स्य सिद्धम् । तर्ह्यनादिभावस्य ध्वंसायोगात् पुनरनर्थकं शास्त्रमिति चेत् सत्यम् । नयमात्मनिकर्तृत्वमोक्तत्वादेः संसारस्य संबंधं सत्यं वदामः । यक्षस्य परशरीर इव चित्तो लिंगशरीरे आभिमानिकतादा
 त्म्यादपि तद्धर्मभाक्कोपपत्तेः । अभिमंतृत्वमपि न वास्तवं अनुपदोक्तच्छायोपसेवनन्यायेन परकल्पितसंबंधेनापि व्यवहारनिर्वाहे सति तत्सत्यत्वकल्पनानाभौ चित्यात् । संसारस्य सुप्तिमूर्च्छादावदर्शने
 नकादाचित्कप्रतीतिविषयतया रज्जुरगवत्कल्पितत्वेनात्मनितत्संबंधस्य सत्यत्वायोगाच्च । यथाचोकास्थस्तीरतरौ चांचल्यप्रारोपयति । यथावा प्रत्यग्भूतमपि मूलं मुकुरः परागिव दर्शयति । यथावा
 लूक्ष्ममपि पुस्तकाक्षरमुपनेत्रमहिम्रास्पूलमिव भाति । तद्वत्कूटस्थे दृष्टमात्रे लूक्ष्मे प्रतीचिद्वितीर्थे दुतुल्येश्वरसृष्टदेहप्रतिमाद्वाराचंचलत्वदृश्यत्वस्थूलत्वाद्यारोपो युज्यत एवेति नास्माकं किंचिदवयं ।
 यस्य त्वनादिः सत्यश्च संसारस्तस्यैव पूर्ववाद्युको दोषोऽपरिहार्यः । तस्मात्संसारकल्पिकाया अविद्याया आत्मविद्ययानिवृत्तौ समूलस्य संसारस्योच्छेदोऽग्रयंभावीति विद्योत्पत्तये शास्त्रमारंभणीय
 मिति सिद्धम् । तत्र नानाविधान्दुरनुष्ठेयान् लूक्ष्मद्रफलान् राजधर्माना पद्धर्माश्च श्रुत्वाऽस्त्यंतमुद्विग्नः सर्वापन्निवारणमात्यंतिकश्रेयोहेतुं धर्मजिज्ञासमानो राजायुधिष्ठिर उवाच । धर्माः पितामहे नोक्तारा
 जधर्माः श्रिताः शुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हसि पार्थिव इति । पितामहेनेति श्रेष्ठं वात्सल्यंचलुचितं राजधर्माश्रिताराजधर्मागत्वेनोपस्थिताधर्मा आपद्धर्मा उक्ताः श्रेष्ठः प्रशस्यतमो मोक्षधर्मस्तं
 आश्रमिणामित्युक्ते हस्थादीनां सर्वेषामप्यत्राधिकारो दर्शितः तथाच याज्ञवल्क्यः 'स ह्याश्रमैर्विजिज्ञास्यः स तस्तेरेवमेवतु' इति १ कर्मज्ञानफले विभजति ज्ञाने श्रेष्ठं वक्तुं सर्वचेति सर्वत्राश्रमे
 पुधर्मा विहितो वेदेन अग्निहोत्रं जुह्यात्स्वर्गकाम इत्यादिना अदृष्टफलः स इत्यर्थः सत्यप्रेत्य तपःफलम् सति सद्गुणिविषये तप आलोचनं श्रवणमननानिदिध्यासनात्मकं तस्य फलं साक्षात्कारः सोऽ
 प्रेत्य मरणात् प्रागेव भवति ज्ञानं दृष्टफलमित्यर्थः । ननु तर्हितप एव क्रियतां किंच मेनेत्याशंक्याह बह्विति अयमर्थः विविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेन जिगमिषतीति वत्करणस्य धात्वर्थेनान्वयाद्वि-

म.भा.टी.
॥ ३६॥

यार्थत्वंकर्मणाम् । यद्वा सन्प्रत्ययस्यप्राधान्यात्तज्ज्ञानेच्छैकर्मसाध्या यद्योक्तम् । 'प्रत्यग्विविदिषां बुद्धेः कर्मण्युपायशुद्धितः ॥ कृतार्थान्यस्तमायांतिप्रावृत्तौतद्वनाइव' इति । तथा 'योविदेदंमेऽने
नांगंतंस्क्रियते' इतिस्मृतेश्चिद्विद्वच्चयमेवकर्मणीतित्रेधाविभागः । तत्राद्यपक्षे विक्षिप्तगुणादिलामोनिष्प्रत्यूहंश्रवणादिसिद्धिश्चकर्मभिरैवजन्या । द्वितीये इच्छोत्पत्तिरेवकर्मफलमितरतुयन्नांतरसा
ध्यं । तृतीये चित्तशुद्धिरेवकर्मफलंज्ञानेच्छादिकंमर्त्ययन्नांतरसाध्यमिति विवेकः । एवंज्ञानाद्यर्थमपि कृतार्थकर्मणस्तद्यथाऽऽग्रेफलार्थनिमित्तेच्छायांगवद्व्यनूत्पद्येतैवंधर्मचर्यमाणमर्था अनूत्पद्येत
इत्यापस्तंबोक्ताप्रतिदर्शनादानुपंगिकंस्वर्गाद्यपिभवतितथास्वर्गार्थमपि कृतार्थकर्मणस्तद्विद्वद्देवतादिदेहोत्पादनद्वाराभोक्षायमवति यथाऽऽहुः 'विद्वद्राहादिदेहेननक्षत्रंभुज्यतेपदम्' इति । 'भोगंभंगुर
मीक्षंतेबुद्धिशुद्धयनुरोधतः' इतिच । तथादृष्टफलः पुत्रकामेष्टबादिरपिधर्मः सद्यःफलप्रदर्शनेनैवैकधर्मैश्रद्धोत्पादनद्वाराश्रेयोहेतुरितिनधर्मक्रियाविफला सर्वथाऽपि कृतो धर्मो मोक्षदप्येत्यर्थः ।
स्वर्ग्यः सत्यफलोदयइतिपाठे स्वर्गार्थतैस्तैर्वाक्यैर्विहितोऽपिधर्मः सत्यमबाधितफलंभोक्षारुच्यंतदुदयायभवति । विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुत्यासंगपृथक्कन्यायेनदग्नेद्रियकामस्यजुहुयादिति
यस्मिन्यस्मिस्तुविषयेयोयोयातिविनिश्चयम् ॥ सतमेवाभिजानातिनान्यंभरतसत्तम ३ यथायथाचपर्येतिलोक्तंत्रमसारवत् ॥ तथातथाविरागोऽज्जायते
नात्रसंशयः ४ एवंव्यवसितेलोकेबहुदोषेयुधिष्ठिर ॥ आत्ममोक्षनिमित्तं वैयतेतमतिमात्रः ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नष्टेधनेवादोरेवापुत्रेपितरिवाप्तते ॥
यथाबुद्ध्यानुदेच्छोक्तंन्मेबूहिपितामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नष्टेधनेवादोरेवापुत्रेपितरिवाप्तते ॥ अहोदुःखमितिध्यायन्नशोकस्यापचित्तिचरेत् ७ अत्राप्युदाह
रंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यथासेनजितंविप्रः कश्चिदेत्याब्रवीत्सुहृत् ८ पुत्रशोकाभिसंतंराजानंशोकविह्वलम् ॥ विषण्णमनसंदृष्ट्वाविप्रोवचनमब्रवीत् ९
किंनुमुह्यसिभूदस्त्वंशोच्यः किमनुशोचसि ॥ यदात्वामपिशोचंतः शोच्यायास्यंतितांगतिम् १० त्वंचैवाहंचयेचान्येत्वामुपासंतिपार्थिव ॥ सर्वतत्रगमिष्या
मोयतएवामतावयम् ११ ॥ सेनजिदुवाच ॥ काबुद्धिः किंतपोविप्रकः समाधिस्तपोधन ॥ किंज्ञानं किंश्रुतंचैवयत्प्राप्यनविषादसि १२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
पश्यभूतानिदुःखेनव्यतिष्ठितानिसर्वशः ॥ उत्तमाधममध्यानितेषुतेष्विहकर्मसु १३
वाक्यांतरेणनित्यस्यापिद्वंद्विद्विषयत्वमिहस्वर्गाद्यर्थानामपियज्ञादीनांविद्यार्थत्वमिष्टं । केवलकाम्यस्यापिधर्मस्यपरंपरयापरमपुरुषार्थत्वमाह बाह्विति । पाठांतरंतुनादरणीयम् २ यस्मिन्निति
विद्यातदिच्छाचित्तसंस्कारस्वर्गपुत्रादिकामेषुयस्मिन्विषयेद्वारभूतेकामे अभिजानातिश्रेयस्त्वेन ३ पर्येतियर्षालोचयति तेनैवद्वारेणचित्तशुद्धीसत्या असारंतृणादितद्वत्तुच्छं ४ व्यवसितेनि
श्चिते लोकेस्थावरादिसत्यलोकपर्यते । बहुदोषेपेश्वर्यतारतम्यस्यविष्णुत्वादिदोषबहुले । दोषदर्शननिश्चयेनवैराग्येसतीत्यर्थः । व्यवस्थितेइतिपाठेविविधरूपेणावस्थितेसति ५ तन्मेतांमे ६
ध्यायन्नतोऽन्यदार्थमितिभूतेरात्मनोऽन्यत्सर्वदुःखस्वरूपमितिश्रुत्यनुमानादिनाआलोचयन्नपचित्तिचरेत् । 'तरतिशोकमात्मवित्' इतिश्रुतेरात्मज्ञानार्थशोकप्रतीकारहेतुंशमादिकमनुतिष्ठेदित्य
र्थः ७ । ८ सतंशोकेत्यत्रपुत्रशोकेत्येवपाठः संतापोऽतर्बहिर्दाहः विह्वलत्वंबाह्येद्रियचलनशून्यत्वं विषण्णमूढमनोयस्य ९ किंन्विति मूढाः सर्वेऽपिशोच्याः शोकाक्रान्ताश्चेत्यतोनिःशोकं पदमन्वेष्ट
व्यमित्यर्थः १० तदेवाह स्वमिति त्वंचाहंचेतिभोक्तृवर्गउक्तः । येचेतिदेहेन्द्रियवियदादिभोग्यवर्मः । तद्वयंयतआगतंयत्रलवणोदकवल्लीयतेतद्वैतमशोकंपदं तद्वैतं तुसशोकमित्यर्थः तथाचश्रुती
भवतः । तत्रकोमोहः कः शोकएकत्वमनुपश्यतइति द्वितीयाद्वैभयंभवतीतिच ११ तत्रबुद्धिरुपपातिः । तपस्तदालोचनं । समाधिवृद्धिरेकत्रपर्यवसानं । ज्ञानंसाक्षात्कारः । श्रुतमेतेष्वर्थेषुप्रमाणम्
१२ तत्रबुद्धिमाहसाधिव्येन पश्येति व्यतिष्ठितानिव्याप्तान्युत्तमाधममध्यानिदेवतिर्यग्मनुष्यादीनि कर्मसुनिमित्तमूतेषु १३

॥३६॥

एवंकर्मजंदुःखं देवादीनामप्यस्तीतिदृश्यमानमूतदृष्टातेनोपपाद्यतत्रिवृत्तावप्युपपत्तिमाह आत्मेति योऽयमहमितिप्रतीतिगोचरआत्मासोऽपिनममचिन्मात्रस्यस्वरूपंविद्वांस्यत्वात्तस्यभास्यमास
कयोश्चघटालोकयोःप्रसिद्धोभेदः । एवमहमर्थाधिवात्मानंविचिष्यतत्रैवपृथिव्याध्यस्तमितिसर्वस्यतदन्यत्त्वमाह सर्वावापृथिवीमनस्वरूपमिति एतदेवाभ्यासेनब्रूयति यथाममोति अयं
भावः यथादर्पणप्रतिबिंबितंमुखंनस्वरूपतःस्वमुखंदृश्यत्वात् नाप्यन्यत्तद्व्यतिरेकेणामावात् । एवंमायाकल्पितेध्विद्रियमनोऽविद्यादर्पणेपुस्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मतरेषुप्रतिफलितश्चिदात्माविराट्सूत्रां
तर्यामिभावेनदृश्येनप्रत्यगात्मानापिततोऽन्यइति । एवमुपपन्नमात्मैकत्वंचित्यध्यानेनसाक्षात्कृत्यनमेव्यथेतितत्फलमुक्तं तद्याचष्टे एतामित्यर्थेन हर्षोऽपिदृश्येवेतिभावः १४ बुद्धिमुक्तातपआह
यथेत्यादिना १५ तपःफलमाह एवमिति १६ अदर्शनादिति नास्तिदर्शनंदृश्यत्वेनब्रूत्वेनवाप्रकाशोयस्यतददर्शनंशुद्धचिन्मात्रंतस्मात् आपतितस्तपपुत्रइतिशेषः त्वात्वांचिन्मात्रमसौपुत्रो नवेद
स्वप्नोपलब्धपुरुषवत्कल्पनामात्रत्वात्तस्य । तथात्वमपितंचिन्मात्रंनवेत्त चित्तश्चिद्रोचरत्वायोगात् । किमनुशोचसीत्यस्याऽयंभावः शोच्यः पुत्रः किंस्विदात्माउताचिद्रूपोदेहोवा ।
नाद्यः चित्तएकत्वादविनाशित्वाच्चकःकेनशोच्यः । नांत्यः लोष्टादेरपिशोच्यतापनेरिति १७ कुतस्तर्ह्ययंशोकउल्लसतीत्याशंक्याह नृष्णोतीत्रिभिः । नृष्णातिर्विषयेषुप्रःप्यमाणेष्व

आत्माऽपिचार्यनममसर्वावापृथिवीमम ॥ यथाममतथाऽन्येषामितिचित्त्यनमेव्यथा ॥ एतांबुद्धिमहंप्राप्यनप्रहृष्येनचव्यथे १४ यथाकाष्ठंचकाष्ठंचसमेयातां
महोदधौ ॥ समेत्यचव्यपेयातांतद्वहृतसमागमः १५ एवंपुत्राश्चपौत्राश्चज्ञातयोवांधवास्तथा ॥ तेषांस्नेहो नकर्तव्योविप्रयोगोध्रुवोहितैः १६ अदर्शनादाप
तितः पुनश्चादर्शनंगतः ॥ नत्वाऽसौवेदनत्वंतंकः सन्नकिमनुशोचसि १७ तृष्णार्तिप्रभवंदुःखं दुःखार्तिप्रभवंसुखम् ॥ सुखात्संजायतेदुःखं दुःखमेवंपुनः पुनः १८
सुखस्यानंतरंदुःखं दुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ सुखदुःखेननुष्याणांचक्रवत्परिवर्ततः १९ सुखात्वंदुःखमापन्नः पुनरापत्स्यसेसुखम् ॥ ननित्यंलभतेदुःखंननित्यंल
भतेसुखम् २० शरीरमेवायतनंसुखस्यदुःखस्यचाप्यायतनंशरीरम् ॥ यद्यच्छरीरेणकरोतिकर्मतेनैवदेहीसमुपाश्रुतेतत् २१ जीवितंचशरीरेणतेनैवसहजाय
ते ॥ उभेसहविवर्ततेउभेसहविनश्यतः २२ स्नेहपाशैर्वह्विधैराविष्टविषयाजनाः ॥ अकृतार्थाश्चसीदंतेजलैः सैकतसेतवः २३

पिमोहादगुप्तिरूपापीडा । दुःखार्तिर्दुःखनाशस्तज्जंसुखम् । तेनदुःखार्तिवपुस्त्वामिति वदन्परास्तः १८ । १९ । २० शरीरंस्थूलसूक्ष्ममेदेनद्विविधम् । तदेवसुखादेरायतनमाश्रयो
नत्वात्मा । तदभावेसुप्तिमाधयोरात्मनिदुःखाद्यनुपलंभात् । जाग्रत्स्वप्नयोस्तत्रतदुपलंभस्तुदेहोपाधिकः जलचांचल्यमिवजलचंद्रे । दुःखादेरात्मधर्मत्वेवह्रौष्यवदाश्रयनाशमंतरे
णात्यंतिकदुःखोच्छेदायोगात् । घटेयावद्रूपनाशादर्शनादितिभावः यद्यदित्यत्राद्योयच्छब्दोहेत्यर्थः । यस्माच्छरीरमेव दुःखाद्याश्रयस्तस्मादेहीदेहाभिमानीयेनयत्कर्मकरोतितेनै
वतत्फलमश्नुते । तेनयःकर्तासएवचिदाभासोभोक्तानुपपत्तिःकर्त्राचिदात्माभोकेतिवदतःसारूपस्यावकाशोऽस्ति २१ जीवितंजीवनहेतुर्लिङ्गशरीरं शरीरेणस्थलेन । पाठांतरे
जात्यास्वभावेनैवसहजायतेतेनैवेतिस्थूलस्यलिङ्गादनन्यत्वमुक्तम् लिङ्गमेवहिचिरभावितंस्थूलमवतीत्यर्थः तथाचोक्तंवासिष्ठे । 'आतिवाहिकएवायंत्वादौश्वित्तदेहकः ॥ आधिभोति
कयाबुद्ध्यागृहीतश्चिरमावनात्' इति । विवर्ततेसंसारकालेविविधेरूपेणवर्तते विनश्यतश्चमोक्षे स्थूलदेहवत्कर्त्रादिधर्मकंलिङ्गमपिनश्यतीत्यर्थः २२ आविष्टाश्चित्तमग्नाविषयायेपाते
सेतवइवेतिलुप्तोपमा सीदंतेसीदंति चित्तस्यैर्विषयैरितिशेषः २३

स्नेहेनमिभित्तेनतिलपीडितैः केशैर्विद्यादिभिरनित्याशुचिदुःखानात्मसुखेहादिपुनित्यत्वशुचित्वसुखत्वात्मत्वारोपप्रभृतिभिरज्ञानमूलैः । ततश्चाज्ञाननाशात्केनोच्छेदेप्रवृत्त्याद्यभावेनदे
हदुःखाद्यभावाविप्रत्युद्गोमोक्षःसिद्धः । तथाचाक्षपादचरणाः । दुःखजन्ममृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेतदन्तरापायादपवर्गइति २४ अशुभं चौर्यादि कलत्रापेक्षयाभार्याविषोषणार्थं
घनसुखभागिनःसर्वे पापफलभागीत्वेकएवायमित्यर्थः २५ । २६ पुत्रेति यथाजीवनाशेमरणेदुःखंप्राप्यतेतथापुत्रस्यज्ञात्यादेश्वनाशेपीतितेषुममतानकार्येत्यर्थः भवामभावैश्वर्यानिश्वर्ये २७
सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्षोपकारकर्ता । मित्रंप्रत्युपकारमपेक्षोपकारकर्तुं । तयोःप्रज्ञायाश्चभावेऽभावेवाशत्रुयोगेऽपिवादेवादेवसुखंलभते । निदैवाःसत्यपिसुखसाधनेदुःखिनएव तृष्णाधिक्यात् सदै
वास्तुतदभावात्सुखिनएवतृष्णात्यागादित्यर्थः २८ सुखायसुखंदातुंनालंपर्याप्ताः अर्थानालाभेइतिशेषः २९ जाड्यंमूढता असमृद्धयेधनादिनाशाय लोकोभोग्यप्रपंचस्तस्यपर्यायोनिर्माणंतत्रवि
पथेवृत्तांतसिद्धांतं प्राज्ञस्तत्त्ववित् । 'पर्यायस्तुप्रकारेस्यान्निर्माणेऽसरेक्रमे'इतिविश्वः । तत्त्ववितुमरीचिकोदकवलोकंपश्यन्नसुखेदुःखेवाहर्षविषादीलभतेइत्यर्थः ३० मूढंनिर्वृद्धिं जडमलसं कविं
दीर्घदर्शिनं भागिनंसदैवमजतेस्वयमेवोपनमते नतुतदर्थयत्नोऽपेक्ष्यइत्यर्थः ३१ धेनुरिति पयःपातुरेवधेनुरितरेपांतुतत्रममताव्यर्था तस्मादावश्यकादधिकेस्पृहानकार्येत्यर्थः यथोक्तम् । 'गो

स्नेहेनतिलवत्सर्वसर्गचक्रोनिपीडयते ॥ तिलपीडौर्वाक्रम्यकेशैरज्ञानसंभवैः २४ संचिनोत्यशुभं कर्म कलत्रापेक्षयानरः ॥ एकः क्लेशानवाप्नोति परत्रेह च मानवः २५
पुत्रदारकुटुंबेषु प्रसक्ताः सर्वमानवाः ॥ शोकपंकार्णवेमग्राजीर्णविनगजा इव २६ पुत्रनाशे वित्तनाशे ज्ञातिसंबन्धिनामपि ॥ प्राप्यते सुमहदुःखं दावाग्निप्रतिमं विभो ॥
दैवाय तमिदं सर्वसुखदुःखे भवाभवौ २७ असुहृत्सुहृच्चापि सशत्रुर्मित्रवानपि ॥ सप्रज्ञः प्रज्ञया हीनो दैवेन लभते सुखम् २८ नालं सुखाय सुहृदो नालं दुःखाय शत्रवः ॥
न च प्रज्ञानमर्थानां सुखानामलं धनम् २९ न बुद्धिर्धनलाभाय न जाड्यमसमृद्धये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतं प्राज्ञो जानाति नेतरः ३० बुद्धिमंतं च शूरं च मूढं भारुं च
डंकाविव ॥ दुर्बलं बलवंतं च भागिनं भजते सुखम् ३१ धेनुर्वत्सस्य गोपस्य स्वामिनस्तस्करस्य च ॥ पयःपिवति यस्तस्याधेनुस्तस्येति निश्चयः ३२ ये च मूढ
तमालोके ये च बुद्धेः परंगताः ॥ तेनराः सुखमेधंते क्लिश्यन्त्यंतरितो जनः ३३ अंत्येपुरे मिरेधीरानते मध्येपुरे मिरे ॥ अंत्यप्राप्तिं सुखमाहुर्दुःखमंतरमंत्ययोः ३४
ये च बुद्धिमुखं प्राप्ता द्वां द्वातीता विमत्सराः ॥ तान्नैवार्थान् चानर्थान् व्यथयंतिकदाचन ३५ अथ ये बुद्धिमप्राप्ता व्यतिक्रान्ताश्च मूढतां ॥ तेऽतिवेलं प्रहृष्यन्ति संताप
मुपयाति च ३६ नित्यं प्रमुदिता मूढा दिवि देवगणा इव ॥ अवलेपेन महता परिभूत्या विचेतसः ३७

शतादपि गोक्षीरं प्रस्थं धान्यं शतादपि ॥ प्रसादादपि खट्वार्धशेषाः परविभूतयः' इति ३२ मूढतमाः सुषुप्तिस्थाः बुद्धेः परंगतानि विक्लपसमाधिस्थाः एधंते वृद्धिब्रह्मभावाख्याप्राप्नुवन्ति । 'सतासौ म्यतदासं
पन्नो भवति ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति सुषुप्तिसमाधौ ब्रह्मभावश्च्युतेः । अत्र सुषुप्त्युपन्यासो दृष्टांतार्थः । अतएव माध्यंदिनाः यद्वेतन्नपश्यति इत्यादिना सुषुप्तिसमाधौ द्वैतादर्शनं तुल्यवदामनंति । सूत्रम
पि स्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविष्टतं हीति स्वाप्ये सुषुप्तौ संपत्तौ कैवल्येऽत्र द्वैतादर्शनं स्पष्टीकृतमिति सूत्रार्थः । अंतरमेदः संजातोऽस्य जाग्रत्स्वप्नसविकल्पसमाधिस्यस्य सोऽन्तरितो मेददशी किं
इति । 'अथ यत्रान्यत्पश्यति तदल्पं नालं सुखमस्तीत्यतोऽन्यदार्तम्' इत्यादिभ्युत्तिभ्यः ३३ अंत्येऽपि विबुधवचनं सुप्तिसमाधिपतयमिप्रायं अंत्ययोरिति द्विवचनं तु तज्जात्यमिप्रायं अंतरं मध्यम
३४ विवेकिनस्त्वंतरस्था अपि न क्लिश्यन्तीत्याह ये चेति बुद्धिसुखं बुद्धेः परं सुखं स्वरूपसुखं प्राप्ताः अतएव द्वैतातीताः सुखदुःखाद्यतीताः मत्सरः परोत्कर्षासहिष्णुत्वं तद्वर्जिताः अर्थाः रुपादयः अनर्थास्त
द्वियोगाः ३५ अल्पज्ञं प्रतिमाह अथ ये इति अतिवेलमत्यंतम् ३६ अस्य ज्ञं प्रतिमाह नित्यमिति अवलेपेन गवेषेण मूढाः सदसद्विवेकहीनाः विचेतसः कामादिभिर्गस्तचित्ताः परिभूत्या परपराभवेन ३७

तर्हि मौढ्यमेव सुखमिति शङ्क्याह सुखमिति दुःखमंते यस्य उदकं दुःखं मौढ्यसुखेन श्रेय इत्यर्थः । आलक्ष्यदुःखं वापि सुखोदयमिति पाठे सुखेऽसको दुःखादनुद्विग्नो दाक्ष्यं ज्ञानसाधनानुष्ठाने उ
त्साहं श्रेय इत्यर्थः । आलक्ष्यदुःखं दाक्ष्यं सुखोदयमिति पाठे त्वालक्ष्यं ज्ञानसाधनेष्वप्रवृत्तिः दुःखं दुःखकरं भूतिरणिमाद्यैश्वर्यं श्रिया 'ऋचः सामानियजूः पिसाहि श्रीरमृतासताम्' इति श्रुत्युक्तया
विद्याया २८ सुखदुःखसाधने प्रियाप्रिये हृदये न हर्षशोकमयेनाऽनराजितोऽवशीकृतः ३९ शोकेति शोकमूलानीष्टवियोगादीनि भयमूलान्यनिष्टसंयोगादीनि आविशंति स्वकार्योत्पादने न व्याप्नुवन्ति
४० न पंडितमित्येतद्विदुषोति बुद्धीति बुद्धिर्ग्रथधारणसामर्थ्यतद्वतं । कृतास्वतः सिद्धाप्रज्ञा ऊहापोहकोशलं यस्य तं । शुश्रूषं शास्त्राभ्यासपरं । अनसूयकं शास्त्रीयेयं दोषदृष्टिरसूयातद्वहितं दांतं
जितवाह्यं द्वियं । जिते द्वियं जितचितं ४१ गुप्तं कामादिभ्योरक्षितं चितं येन समुत्तचितः । युक्तचित्तइति पाठे प्रतीचियोजितचित्तइत्यर्थः । अतएवोदयास्तमयज्ञं जगदुत्पत्तिलयस्थानं ब्रह्म
तज्ज्ञं युक्तचित्तत्वात् । एतेन 'तरति शोकमात्मवित्' इति श्रुत्यर्थो दर्शितः । उदयास्तमयेत्यतः प्राक् 'शुक्लकृष्णगतिर्ज्ञतं देवा सुरा विनिर्गमं' इत्यर्थं गौडाः पठन्ति तस्यार्थः । शुक्लस्त्वं कृष्णं तमस्ता
भ्यां प्राप्ये गतीं प्रकाशावरणकार्यं मुक्तिसंसारारुयेतज्ज्ञं । देवादानदयादिरूपाः सात्त्विक्यश्चेतोदृतयः असुरारानस्यस्तामस्यो लोभमोहाद्यास्ता एव तासां मुमयीनामपि विशेषेण निर्गमोवाहि

सुखं दुःखांतमालक्ष्यदुःखं दाक्ष्यं सुखोदयम् ॥ भूतिस्त्वेवं श्रिया सार्धं दक्षेव सति नालसे ३८ सुखं वायदिवा दुःखं प्रियं वायदिवाऽप्रियम् ॥ प्राप्तं प्राप्तमुपासी
त हृदयेनापराजितः ३९ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् ४० बुद्धिमंतं कृतप्रज्ञं शुश्रूषु मनसूयकम् ॥ दांतं
जिते द्वियं चापिशोको न स्पृशते नरम् ४१ एतां बुद्धिसमास्थाय गुप्तचित्तश्चरेद्बुधः ॥ उदयास्तमयज्ञं हि न शोकः स्पृष्टुमर्हति ४२ यन्निमित्तं भवेच्छोकस्तापो वा
दुःखमेव च ॥ आयासो वायतो मूलमेकांगमपित्त्यजेत् ४३ किंचिदेवममत्वेन यदा भवति कल्पितम् ॥ तदेव परितापार्थं सर्वसंपद्यते तथा ४४ यद्यत्यजतिका
मानांतसुखस्याभिपूर्यते ॥ कामानुसारी पुरुषः कामाननुविनश्यति ४५ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतेनार्हतः षोडशीं कलाम्
४६ पूर्वदेहकृतं कर्म शुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ प्राप्तं मूढं तथा शूरं भजते यादृशं कृतम् ४७ एवमेव किलैतानि प्रियाण्येवाप्रियाणि च ॥ जीवेषु परिवर्तते दुःखानि च सु
खानि च ४८ एतां बुद्धिसमास्थाय सुखमास्ते गुणान्वितः ॥ सवान् कामान् जुगुप्सेत कामात्कुर्वीत पृष्ठतः ४९ वृत्तएष हृदि प्रौढो मृत्युरेप मनोभवः ॥ क्रोधानामश
रीरस्थो देहिनां प्रोच्यते बुधैः ५० यदा संहरते कामान् कूर्मो गानीव सर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिरात्माऽयमात्मन्येव प्रपश्यति ५१

र्भावो यस्मात् । युक्तचित्तो हि योगबलेन मुक्तिसंसारयोस्तत्स्वज्ञानम् निरुद्धसदसद्वृत्तिर्ब्रह्मभूतो भवत्यतस्तं शोको न स्पृशतीति ४२ यत आयासस्तन्मूलं कारणमायासादेरकांगं शरीरेकदेशभूतमापि
त्यजेत् किमुत घनदारादि ४३ दारादौ भवतेवानर्थहेतुः प्रत्युत तस्यागएव सुखकरइत्याह द्वाभ्यां किंचिदेवेति ४४ कामानां विषयाणां मध्ये ४५ वैराग्यं स्तौति यच्चेति लोके मानुषे दिव्यं स्वर्गभवं
तृष्णाक्षयवैराग्यं ४६ नन्वेवं धनादित्यागे कथं देहनिर्वाहइत्याशङ्क्याह पूर्वति वृष्टसुखार्थमेहिको यत्नोऽप्यर्थइत्यर्थः ४७ ननु पूर्वकर्मापि वृष्टसुखं प्रापेक्षमत आह एवमिति यथारोगारोग्यादिजानि
दुःखसुखान्यप्रार्थितान्येव लभ्यन्ते एवमेव प्रियाप्रियसंबन्धादीनि लाभनाशादीनि च लभ्यन्ते इत्यनर्थको यत्न इत्यर्थः ४८ एतां यच्च कामसुखमित्यादिनोक्तां सुखं निरुद्योगं यथास्यात्तथा गुणान्वितो वै
तृष्णान्वितः जुगुप्सेत निर्देत कामान् विषयान् कामादृष्टात् क्रोधं कुर्वीत स्यपि वा पाठः ४९ वृत्तो नित्यनिष्पन्नमृत्युर्जन्ममरणारुयसंसारद्वारभूतः मनोभवः कामः स एव केनचित्त्रिभित्तेन प्रतिहतः क्रो
धरूपेण परिणमते इत्यर्थः ५० यदेति त्रिविधाः कामाः स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभोग्याविषयाः । तत्र स्थूलानां तपागः संगवर्जनेन स्वधीयानेव । सूक्ष्माणामासनाभयानां त्यागो वैराग्यदाढ्यं तसर्वविषय-

स्मरणस्याप्यभावः । एतानपिगुरुकृत्युत्तयापरित्यज्यदादौकाशाख्यकारणं ब्रह्मप्रविष्टोयोगी । 'अत्र हि सर्वे कामाः समाहिताय चास्येहास्ति यज्ञनास्ति सर्वतद्वगत्वाविदते' इति श्रुतेर्वर्तमानं त्रिलो
क्यंतर्गतमतीतानागतं च कामजातं संकल्पसमकालोत्थितं पुरोवर्तमानमेव पश्यन् कदाचिद्वैराग्यमायां नृणां तातस्तानपि संहरेत् । तथा च चतुर्भगवतः पतंजलेः स्थान्युपनिषद्ग्रन्थसंग्रहस्य कारणात् पुनर
निष्टप्रसंगादिति । व्याख्यातं चैतद्भगवता वा दरायणेन तत्र मधुमती मृमिसाक्षात्कुर्वतो ब्राह्मणस्य स्थानिनो देवाः सत्यबुद्धिमनुपश्यंतः स्थानैरुपनिषद्ग्रन्थं मोहहास्यतां कमनीयोऽयं भोगः कमनी
येयंकन्या रसायनमिदं जरामृत्युबाधते वैहायसमिदं दानं अमीकल्पवृक्षाः पुण्यामंदाकिनी सिद्धामहर्षयः उत्तमाः अनुकूलाश्चाप्सरसः दिव्ये श्रोत्रचक्षुषी वज्रोपमाकायः स्वगुणैः सर्व
मिदमप्यर्जितमायुष्मताप्रतियद्यतामिदमक्षयमजरममरं स्थानं देवाणां प्रियं भित्तेवमभिधीयमानः संगदोषान्भावयेत् घोरेषु संसारागारे पचमानेन मया जननमरणोपकारे विवर्तमानेन कथं चेदासा
दितः क्लेशतिमिरविनाशयोगप्रदीपः तस्य चैतत्तृष्णायोनयो विषयवायवः प्रतिपक्षाः सखत्वं हंलब्धालोकः कथमनया विषयमृगगृह्णयावंचितस्तस्यैव पुनः प्रदीप्तस्य संसारागरे आत्मानमिदं नी
कुर्यामिति । स्वस्तिवः स्वप्नोपमेभ्यः कृपणजनप्रार्थनीयेभ्यो विषयेभ्य इत्येवं निश्चितमतिः समाधिभावयेत्संगमकृत्वा स्मर्यं कुर्यात् एवमहं देवानां प्रार्थनीय इति स्मयादयं सुस्थितमन्यतया मृत्युना
केशगृहीतमात्मानं न भावयिष्यति । तथा चास्य चिद्वातरप्रेक्षी नित्यं यत्नोपचर्यः प्रमादोलब्धविवरः केशानुत्तमयिष्यति ततश्च पुनरनिष्टप्रसंग इति । तस्मात्सर्वशः सर्वास्त्रिविधानपि

न विभेति यदा चायं यदा चास्मान् विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ५२ उभे सत्यानृतेत्यक्त्वा शौकानंदौ भयाभये ॥ प्रियाप्रिये
परित्यज्य प्रशांतात्मा भविष्यति ५३ यदान कुरुते धीरः सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ५४ यादुस्त्यजा दुर्मतिमि
र्या न जीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ५५ अत्र पिंगलयागीता गाथाः श्रूयंति पार्थिव ॥ यथा सा कृच्छ्रकालेऽपि
लेभे धर्मसनातनम् ५६ संकेते पिंगलवैश्याकंतिना सीद्विना कृता ॥ अथ कृच्छ्रगताशां तां बुद्धिमास्थापयत्तदा ५७

कामान् संहरेत् कूर्मो गानीति दृष्टांतः । कामानां स्वरूपादनन्यत्वं स्वाधीनोत्पत्तिप्रलयत्वं च दर्शयति यदा कामान् सर्वान् संहरेत् तदाऽयमात्माऽहं प्रत्ययगोचरो जीवः आत्मन्येव अपेतसर्वोपाधौ स्व
स्वरूपे एवाऽऽत्मज्योतिः प्रत्यगभिन्नं चिन्मात्रं पश्यति अयमर्थः । यथा जगरे वत्सूर्यादिना ज्योतिषा पश्यति । गाढाधकारेण वा चैव ज्योतिषा पश्यति । स्वप्ने स्वालोकेन्द्रियज्योतिषोरभावाद्वा
सनामयस्य घटस्य प्रत्यगात्मज्योतिषेव प्रकाश इति प्रसाधितं ज्योतिर्ब्राह्मणे । अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति । तेन तत्र कारणाभावे सिद्धे सुषुप्तौ वा सनामयस्य प्रपंचस्यापि नाशे दृश्यमावाहृ
मात्रं प्रकाशते । एवं समाधावपि संप्रज्ञाते करणाभावः । असंप्रज्ञाते कर्मकरणयोरभावाद्भूतत्वनिवृत्ताद्वैराग्यमात्रं शिष्यते इति । प्रसीदतीति पाठे कार्यकरणसंपर्कजं कालुष्यं त्यजतीत्यर्थः । किंचिदे
वममत्वेनेति श्लोके किंचिदुत्तरं पठंति । तदा मधुमत्यायोगमूमावुपस्थितेषु विषयेषु वैराग्यार्थमिदं वचनमिति ज्ञेयं ५१ असंप्रज्ञातावस्था भवप्रपंचयति ह्याभ्यां न विभेतीति । 'हीर्षीर्भा' रित्येतत्सर्व
मन एव' इति श्रुतेर्मयादेर्मनो धर्मत्वान्न मनसश्च लीनत्वाद्यदा मयादिरहितः स्थानुवदं च लोभवति तदाऽस्मादन्ये जनान् विभ्यति अयं च ब्रह्म संपद्यते तथा च श्रुतिः । 'यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानिमन
सा सह । बुद्धिश्च न विचेष्टिता मादुःपरमां गतिम्' इति ५२ सत्यं व्यावहारिकं देहादि अनृतं प्रसवीजसमाधिकालिकं प्रातिमासिकं च देहादि प्रशांतात्मा प्रकपेण शांत उपरत आत्मा चित्तं यस्य
स प्रशांतात्मा ५३ व्युत्थानावस्थामाह यदानेति पापकं हिंसनं ५४ एषास्ति तृष्णा त्यागेनैव लभ्येत्याख्यायिका पूर्वकमाह यादुस्त्यजेत्यादिना ५५ कृच्छ्रकाले दुःखकाले सनातनं
धर्मनित्यमसिद्धं योगं ५६ संकेते इति आस्थापयत्यवस्थापितवती तीव्रदुःखमेव वैराग्यहेतुरिति भावः ५७

उन्मत्ता विकारवती अनुन्मते निर्विकारं कांतं स्वामिनमंत्रयामिणं अन्ववसं वस आच्छादने आर्षः पश्यत्ययः अहंकारधर्मकामादिकमनुलक्षिकृत्याऽऽच्छादितवती अंतिके दृश्यकोशे रमणमानंद
प्रदं । 'एष ह्येवानंदयाति' इति श्रुतेः मरणमित्यपपाठः ५८ एका अविवेकस्थूणे वा विचारिकायस्य तदेकस्थूणं । नव श्रोत्रत्वक् शुक्तिह्लाघ्राणमनोबुद्धिकामकर्माणि विषयप्राप्तिद्वाराणि यस्य तन्न वद्वारं
अपि धास्यामि विद्याबलेनाच्छादयामि । अगारमिव चिदात्मोपलब्धिस्थानं देहादिसंघातं काहीति । 'विभेदजनके ज्ञानेनाशमात्यंतिकं गते ॥ आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतकः करिष्यति' इति विष्णु
पुराणे केदं पणापगमे विवर्तयति विवयोरेवा विद्यानाशे ईशजीवयोर्भेदाभावात् । इहहादाकाशे आयातं चिन्मात्ररूपेणाविर्भवतं प्रत्यगनन्यमीशमयं कांतं इति कामस्य तेन काशीत्यर्थः तथा च श्रुतिः ।
'यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवामुत्तकेन कं पश्येत्' इति विद्यावस्थायामनुमंतव्यमावाभावेन भेदमपवदति कांतितिसंधिरार्थः ५९ अकामामात्मलाभेन सर्वकामावाप्तेर्निरिच्छां कामरूपेण कामरूपेण प्रति
॥ पिंगलोवाच ॥ उन्मत्ताऽहमनुन्मत्तं कांतमन्ववसंचिरम् ॥ अंतिके रमणं संतं नैनमध्यगमं पुरा ५८ एकस्थूणं न वद्वारमपि धास्याम्यगारकम् ॥ काहिकांतमिहायां
तमयं कांतितिमंस्यते ५९ अकामां कामरूपेण भूतान् रक्कपिणः ॥ न पुनर्वंचयिष्यांति प्रतिबुद्धाऽस्मि जायामि ६० अनर्थो हि भवेदर्थो देवात्पूर्वकृतेन वा ॥ संबुद्धाऽहं
निराकारानाहमयाजितेन्द्रिया ६१ सुखं निराशः स्वपिति नैराश्यं परमं सुखम् ॥ आशामनाशां कृत्वा हि सुखं स्वपिति पिंगला ६२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतैश्चान्यैश्चावेप्र
स्य हेतुमाद्भिः प्रभाषितैः ॥ पर्यवस्थापितो राजा सेन जिन्मुमुदे सुखी ६३ ॥ इति श्रीम० शां० मो० ब्राह्मणसेनजित्संवादकथने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वभूतक्षयावहे ॥ किं श्रेयः प्रतिपद्येत तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरा
तनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्य ३ ॥ बभूव पुत्रो मेधावी मेधावीनामनामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वा
ध्यायकरणे रतम् ॥ मोक्षधर्मार्थं कुशललोकतत्त्वविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किं स्वितात कुर्यात्प्रजानां क्षिप्रं ह्यायुर्भ्रश्यते मानवानाम् ॥ पितस्तदा चक्ष
यथार्थयोगं ममानुपूर्व्या येन धर्मचरेयम् ५ ॥ पितोवाच ॥ वेदानधीत्य ब्रह्मचर्येण पुत्र पुत्रानिच्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीना धाया विधिवच्चैष्टयज्ञो वनं प्रविश्या
थमुनिर्बुधूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके समं तात्परिवारिते ॥ अमोघा सुपतंतीषु किं धीर इव भाषसे ७ ॥ पितोवाच ॥ कथमभ्याहते लोकः केन वा प
रिवारितः ॥ अमोघाकाः पतंतीह किं नु भीषयस विमाम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याहते लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंत्ये ते ननु कस्मान्न बुद्धयसे ९
बुद्धा ज्ञातात्मतत्त्वा जायमिजागर्भे अविवानिद्रोच्छेदात् ज्ञाततत्त्वेन विषयैराकृष्यत इत्यर्थः ६० अनर्थो धनाद्याशयावेक्यंत देवार्थो भवेत् आशायानिरन्वयोच्छेदहेतुत्वेन सुखायापि स्यात्
तत्र हेतुः देवादेव स्यानुग्रहात् । निरीश्वरवादिमतमनुकुर्यात् पूर्वकृतेन वेति निराकारानि विषयज्ञानरूपा ६१ सुखमिति नैराश्यमेव परं सुखं मोक्षारूपं सुखमापकं अशनं भोजनमाशो विषय
भोगस्तद्ब्रह्मितामनाशां भोगार्थं विधनाद्याशाभोगत्यागादुच्छिद्यते इत्यर्थः ६२ पर्यवस्थापित आत्मतत्त्वे निष्ठां प्रापितः ६३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयभारतमावदीपे च
तुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ पूर्वजिताशो मोक्षमिच्छेदित्युक्तं संप्रति तत्र कालविलंबो न कर्तव्य इत्याह आध्यायेन अतीति अतिक्रामति जरारोगादिभिर्गुणैः परामर्शं कुर्वति श्रेयः प्र
शस्ततरं १ । २ । ३ मोक्षधर्माणामर्थेषु कुशलः विचक्षण उहापोह कुशलः ४ यथार्थयोगं फलसंबंधमनतिक्रम्य ५ मुनिर्ध्यानभिरुः ६ अभ्याहते मृत्युनाऽभितस्तादिते परिवारिते
जरया व्याप्ते परितोपिते इति जीर्णपाठः । अमोघा स्वायुर्हरणेन सफलाचुरात्रिषु ७ । ८ । ९

अहोवारात्रयश्चापीतिपाठेअहोइतिस्वेदे वाशब्दप्राये मित्रक्रमः स्यात्स्वेवननुतिष्ठतीत्यर्थः नतिष्ठत्यपितुज्ञेज्जनेअर्वागायाति ज्ञानेनाऽपिहितः अनाच्छादितज्ञानकवचस्यहिमृत्युभयं नास्ति
अहंतुतग्रहितः कथं नो द्विजेयमित्यर्थः अपिशब्दस्य भागुरि मतेन अकारलोपे कृत्वा नञ् समासः । जालेनापिहित इति पाठे तु नाकारलोपादि जालेन मायावरणेन अपिहित आच्छादितः १० वेध्यानि
११ यदा मृत्युरभ्येतितदा क्रतुर्विदेतितसंबंधः १२ पुष्पाणि काम्यकर्मफलानि मेधीणामातेवानिवा आतेव विना पशूनां स्त्रीसंगे प्रवृत्त्यदर्शनात् विचिन्वंतं शास्त्रदृष्ट्या आघ्राणेन च उरणं मेधं
१३ १४ १५ अनित्यं खल्वित्यत्रानिमित्तमिति पाठे आयुरित्यावधारणकारणहीनम् १६ मोहेनेति एषां पुत्रादीनां १७ सुसंव्याघ्रं महाधैवेति पाठे सुसंस्कृते महौघा महानदी अकालपूर्वती
१८ संचिन्वानकंकुत्सितं संचिन्वानं संप्रहीतारं १९ कार्यकर्तुमिष्टं कृताकृतमर्षकृतं ईहातृष्णा २० फलं प्राप्तेन तं फलमप्राप्तं नरं अप्राप्तकर्मफलमित्यर्थः कर्मसंज्ञितं वणिगित्यादिकर्मानुरूपसंज्ञावत्

अमोघारात्रयश्चापिनित्यमायांतितांतिच ॥ यदाऽहमेतज्ज्ञानामिनमृत्युस्तिष्ठतीतिह ॥ सोऽहं कथं प्रतीक्षिष्ये ज्ञानेनापिहितश्चरन् १० रात्र्यां रात्र्यां व्यती
तायामायुरल्पतरयदा ॥ तदैव वेधं दिवसमिति विद्यादिचक्षणः ११ गाधोदके मत्स्य इव सुखं विदेत कस्तदा ॥ अनवाप्ते पुकामे पुमृत्युरभ्येति मानवम् १२ पु
ष्पाणीव विचिन्वंतमन्यत्र गत मानसम् ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति १३ अद्यैव कुर्येद्येयो मात्वा कालोऽत्यगादयं ॥ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युवैसंप्रक
र्षति १४ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे चापराह्निकम् ॥ न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमस्य न वा कृतम् १५ को हि जानाति कस्याद्य मृत्युः कालो भविष्यति ॥ युवैव धर्मशी
लः स्याद नित्यं खलु जीवितम् ॥ कृते धर्मं भवेत्कीर्तिरिह प्रेत्य च वै सुखम् १६ मोहेन हि समाविष्टः पुत्रदारा र्थमुद्यतः ॥ कृत्वा कार्यमकार्यं वा पुष्टिमेषां प्रयच्छति १७ तं पुत्र
पशुसंपन्नं व्यासक्तमनसं नरम् ॥ सुसंव्याघ्रो मृगमिव मृत्युरादाय गच्छति १८ संचिन्वानकर्मैवेन कामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रपशुमिवादाय मृत्युरादाय गच्छति
१९ इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृताकृतम् ॥ एवमीहा सुखासक्तं कृतांतः कुरुते वशे २० कृतानां फलमप्राप्तं कर्मणां कर्मसंज्ञितम् ॥ क्षेत्रापण्यं दासकं मृत्युरादाय
गच्छति २१ दुर्बलं बलवंतं च शूरं भीरुं जडं कविम् ॥ अप्राप्तं सर्वकामार्थान् मृत्युरादाय गच्छति २२ मृत्युर्जरा च व्याधिश्च दुःखं चानेककारणम् ॥ अनुपक्तं यदा
देहे किं स्वस्थ इव तिष्ठसि २३ जातमेवांतर्कोऽतायजरा चान्वेति देहिनम् ॥ अनुपक्ता द्वयेनैते भावाः स्थावरजंगमाः २४ मृत्योर्वा मुखमेतद्वै याग्रा मेव स तोरतिः ॥
देवानामेवै गोष्ठो यदरण्यामिति श्रुतिः २५ निबंधनीरज्जुरे पायाग्रा मेव स तोरतिः ॥ छित्वैतां सुकृतोयांति नैनां छिंदंति दुष्कृतः २६ न हि स यति योजन्मनोवा
कायहेतुभिः ॥ जीवितार्थापनयनैः प्राणिभिर्न सहिंस्यते २७

२१ । २२ । २३ द्वयेनांतकजराख्येन २४

एवंपुत्रादिपुत्रेराग्यमुक्त्वा तेषां त्यागमप्याह मृत्योरिति प्राप्तेत्यादि संवेरतिरासकिरेव मृत्योर्मुक्तं न तु वासमात्रं गोष्ठमिव गोष्ठं वासस्थानं अरण्यं विविक्तदेशः तद्धि देवानां भिद्रियाणां गवां गोष्ठमिव बंधनस्थानं गृहं त्यक्त्वा कते ध्यानपरो भवेदित्यर्थः लिगव्यत्यय आर्षः २५ याति मुक्तिमिति शेषः २६ न हि स यति हिंसां कारयति न करोति चेत्यर्थः हेतुः श्राद्धादिनिमित्ततैः कर्महेतुभिरिति पाठे
ऽपि स एवार्थः जीवितमर्थाश्चाऽपनयंति तैर्हिंस्रस्तेनादिभिः प्राणिभिः स न हिंस्यते निमित्ताभावात् यथोक्तैवैषणवे । ४ः परस्य न पापानि चित्तयत्यात्मनो यथा ॥ तस्य पापागमस्तावदेव भावावधि
यते इति । कर्मभिर्न संबध्यत इति पाठे मनोवाकायजैरप्यपानपरोक्तिश्च पातनादिभिः करणमूतैर्न संबध्यते संबन्धेन प्राप्नोति वध्यत इति स्पष्टार्थः पाठः यो हि संयच्छति प्राणानित्यपपाठः २७

मृत्युसेनाजरा व्याधिरूपा सत्यमवधितात्मतत्त्वप्रापकत्वाद्येनोवर्म अमृतं मरणमावः एतेन न तस्य रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं इति श्रुतेरयं उक्तः । कृते सत्यमसत्याद्यमिति
पाठे असत्यमज्ञानमद्यं मध्ययस्येत्यर्थः २८ सत्यव्रताचारो ब्रह्मप्राप्त्यर्था निवृत्तानियमनियमरूपाण्याचरतीति तथा सत्ययोगश्चिदाभासरूपस्य जीवस्य प्रविलापनं तत्र परायणः । सत्यः प्रमाण
भूतभागमो गुरुवेदाक्यपस्य सत्त्यागमः श्रद्धावान् २९ देहे चित्ते मोहाद्विषयपारवश्यात् सत्येन तद्वर्जनात्मकेन योगेन तथा च । 'मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः ॥ बंधाय विषयासक्तं मुक्तये
निर्विषयं स्मृतं' इति श्रुत्यर्थ उक्तः ३० क्षेमी परसुखार्थो अमर्त्यवत् हिरण्यगर्भवत् ३१ शांतियज्ञो निवृत्तिमार्गाभ्यासः ब्रह्मयज्ञो नित्यमुपनिषदर्थचित्तनं । वाग्यज्ञः प्रणवजपः । मनोपज्ञः अका
रोकारमकारार्थमात्राणां पूर्वपूर्वस्पोत्तरोत्तरप्रविलापनं कर्मयज्ञः ज्ञानज्ञौ च गुरुशुश्रूषाद्यावश्यकधर्मोत्पन्नम् । उदगायने इति देवयानपयनिमित्तं उक्तं च यज्ञपरो भविष्यामि दैर्घ्यमार्थम् ३२

नमृत्युसेनामायांती जातुकश्चित्प्रवाधते ॥ ऋते सत्यमसत्याज्यं सत्ये ह्यमृतमाश्रितम् २८ तस्मात्सत्यव्रताचारः सत्ययोगपरायणः ॥ सत्यागमः सदादांतः स
त्येनैवांतकं जयेत् २९ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयंदेहे प्रतिष्ठितम् ॥ मृत्युरापद्यते मोहात् सत्येनापद्यतेऽमृतम् ३० सोऽहं ह्यहिंस्रः सत्यार्थी कामक्रोधवहिष्कृतः ॥
समदुःखसुखः क्षेमी मृत्युं हास्याम्य मर्त्यवत् ३१ शांतियज्ञरतो दांतो ब्रह्मयज्ञो स्थितो मुनिः ॥ वाङ्मनः कर्मयज्ञश्च भविष्याम्युदगायने ३२ पशुयज्ञैः कथं हिंसेर्मा
दृशो यष्टुमर्हति ॥ अंतवद्भिरिव प्राज्ञः क्षेत्रयज्ञैः पिशाचवत् ३३ यस्य वाङ्मनसी स्यातां सत्यं कूप्रणिहिते सदा ॥ तपस्त्यागश्च सत्यं च सर्वैः सर्वमवाप्नुयात् ३४
नास्ति विद्यासमं च क्षुर्नास्ति सत्यसमंतपः ॥ नास्ति रागसमं दुःखं नास्ति त्यागसमं सुखम् ३५ आत्मन्येवात्मना जात आत्मनिष्ठोऽप्रजोऽपि वा ॥ आत्मन्येव
भविष्यामि न मां तारयति प्रजा ३६ नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकता समता सत्यता च ॥ शीलं स्थितिर्दंडनिधानमार्जवंतस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः ३७
किते धनैर्बाधैर्वापि किते किते दारैर्ब्राह्मणयो मरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते कृताः पिता च ३८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ पुत्रस्यै
तद्वचः श्रुत्वा यथाऽकार्षीं त्पितानृप ॥ तथा त्वमपि वर्तस्व सत्यधर्मपरायणः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मोऽपि तापुत्रसंवादकथने पंचस
सत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ धनिनश्चाधनाये च वर्तयंते स्वतंत्रिणः ॥ सुखदुःखागमस्तेषां कः कथं वा पितामह १

अंतवद्भिरनित्यफलैः क्षेत्रयज्ञैः शरीरत्यागैः यथा कश्चित्पिशाचः प्राप्तं प्राप्तं शरीरं पूर्वपूर्ववासनावशाद्विषाद्युद्वेगनादिना पुनः पुनर्हिंसां ततश्च दहं पश्चादशरीरमात्मदेहत्वेन पश्यन् कथं नाशयेयामि
त्यर्थः । क्षत्रेत्यपि पाठः क्षत्रियाणामुचितैर्द्वयज्ञतुल्यैरित्यर्थः ३१ यस्य वागादिपंचकं ब्रह्मणि प्रणिहितं स मापितं स सर्वं ब्रह्म प्राप्नुयात् । सत्यं च सर्वपरमवाप्नुयादिति मूलपाठः ३४ विद्याग्रंथ
ज्ञाने ब्रह्माकाराचरमांतःकरणवृत्तिश्च ज्ञानापरपर्याया ३५ आश्रमकर्मपित्राप्रोक्तं निरस्यति आत्मनीति आत्मनि ब्रह्मण्यात्मना ब्रह्मरूपेण जातो न पित्रामातरि आत्मनिष्ठो ब्रह्मभूतः अप्रजो
ऽनपत्यः वाशब्दप्राये आत्मन्येव ब्रह्मण्येव भविष्यामि न जायायां पुत्ररूपेण प्रजासंततिः ३६ एकता एकाकित्वं शीलं श्लाघनीयं दंडनिधानं वाङ्मनः कायैर्हिंसात्यागः ३७ गुहां बुद्धिम्
३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ युवैव मोक्षार्थयते तेत्युक्तं तत्र मोक्षसाधनं यज्ञादिद्वारा धनभेदनिर्ध
नानां पुदुर्लभो मोक्ष इति मन्वानः पृच्छति धनिन इति धनिनां कर्त्तृरूपः केन प्रकारेण सुखदुःखयोर्मुक्तिसंसारयोरगमः कथंच निर्धनानां सुखदुःखागम इत्यर्थः स्वतंत्रिणः स्वशास्त्रानुसारिणः १

अमृतत्वस्य तु नाशास्ति वितेन । त्यागेनैकं अमृतत्वमानं श्रुतिश्च्युत्सारादकिंचनाप्यमुच्यते न तुषनिन इत्युत्तरयति अत्रापीति शमात्मसुखं तेन पाकोरांगेद्वेषादिरादित्याग्निमैलः । शंपाकस्त
कैकेष्टुमुनिमिश्रतुंगुले इत्यनेनार्थः । तेन शंपाकेन यद्वीतं तन्माप्रतिकश्चिद्वर्त्तव्यं दिति द्वयोः संबंधः १ कुचैलेन कुचलेण निर्धनत्वादन्नाच्छादनहीन इत्यर्थः ३ । ४ अभिसंनयेद्वेयं यदि प्रापयेत्
हिंनसंलप्येदित्यादिना संबंधः मार्ग इति प्रथमांतपाठे तु संनयेत्संप्राप्नुयात् ५ नवेति कामादिधर्मवानात्माचित्कामात्मा । कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धा श्रद्धावृत्तिरष्टतिर्हीर्षीर्मांरित्वेतत्सर्वं
मन एव इति श्रुतेः त्वंतुस्वरूपेणाऽकामात्माऽपि मनस्तादात्म्याद्व्याप्यतायाः पिबवत्कामात्मिव सत्पुरुषस्यैवैषेणयोगागणभारं चोद्वाश्रेयोमोक्षं प्रतिनचरसिनाभिमुखो भवसि यत्तत्र किं हेतुरात्म

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमामिति हासं पुरातनम् ॥ शंपाकेनेह मुक्तेन गीतं शांतिगतेन च २ अब्रवीन्मां पुरा कश्चिद्ब्राह्मणस्त्यागमाश्रितः ॥ किं
इयमानः कुदारेण कुचैलेन बुभुक्षया ३ उत्पन्नमिह लोके वैजन्म प्रभृतिमानवम् ॥ विविधान्युपवर्तते दुःखानि च सुखानि च ४ तयोरेकतरे मार्गे यदेनमभिसन्नयेत् ॥
न सुखं प्राप्य संहृष्येन्न सुखं प्राप्य संज्वरेत् ५ नैव चरामियच्छ्रेय आत्मनो वायदौ शिषे ॥ अकामात्माऽपि हि सदा धुरमुद्यम्य चैव ह ६ अकिंचनः परिपतन् सुखमा
स्वादयिष्यति ॥ अकिंचनः सुखं शेते समुत्तिष्ठति चैव ह ७ अकिंचन्यं सुखं लोके पयं शिवमनामयम् ॥ अनमित्रपथो ह्येव दुर्लभः सुलभो मतः ८ अकिंचनस्य शु
द्धस्य उपपन्नस्य सर्वतः ॥ अवेक्षमाणस्त्री लोकाव्रतुल्यमिह लक्ष्ये ९ आकिंचन्यं च राज्यं च तुलया समतोलयम् ॥ अत्यरिच्यतदारिद्र्यं राज्यादपि गुणाधिकम्
१० आकिंचन्ये च राज्ये च विशेषः सुमहानयम् ॥ नित्योद्विग्नो हि धनवान्मृत्योरास्य गतो यथा ११ नैवास्याग्निर्न चारिष्टो न मृत्युर्न च दस्यवः ॥ प्रभवंति धनत्या
गा द्विमुक्तस्य निराशिषः १२ तं वै सदा कामचरमनुपस्तीर्णशायिनम् ॥ बाहूपधानं शाम्यंतं प्रशंसन्ति दिवौकसः १३ धनवान्क्रोधलोभाभ्यामाविष्टो नष्टचेतनः ॥
तिर्यगीक्षः शुष्कमुखः पापको भुक्कुटीमुखः १४ निर्दशन्न धरोष्ठं च कुदोदारुणभाषिता ॥ कस्तमिच्छेत्परिद्रष्टुं दातुमिच्छति चेन्महीम् १५ श्रिया ह्यभोक्ष्यं संवा
सो मोहयत्यविचक्षणम् ॥ सातस्य चित्तं हरति शारदाभ्रमिवानिलः १६ अथैनं रूपमानश्च धनमानश्च विदति ॥ अभिजातोऽस्मि सिद्धोऽस्मि नाऽस्मि केवलमा
नुषः १७ इत्येभिः कारणैस्तस्य त्रिभिश्चितं प्रमाद्यति ॥ संप्रसक्तमना भोगान्विसृज्य पितृसंचितान् ॥ परिक्षीणः परस्वानामादानं साधुमन्यते १८ तमतिक्रान्त
मर्यादमाददानं ततस्ततः ॥ प्रतिषेधंति राजानो लुब्धा मृगमिवेषुभिः १९ एवमेतानि दुःखानि तानि तानीह मानवम् ॥ विविधान्युपपद्यंते गात्रसंस्पर्शजान्यपि २०

नश्चित्तस्य न शिषेन ईश्वरो भवसि उपालंभोयं तेन चित्तस्य स्वाधीनत्वाच्छ्रेय आचरेदित्यर्थः ६ नास्ति किंचन धनदारादिकं यस्य सोऽकिंचनः परितः पतन् गच्छन् अनिकेतश्चरन्नित्यर्थः ७
पथ्यं मोक्षमार्गादनपेतं अनामयं निर्विघ्नं अनमित्रपथः शत्रुवर्जितः पथाः दुर्लभः कामिनां सुलभः पारतंत्र्याभावात् ८ उपपन्नस्य वैराग्यसंपन्नस्य ९ । १० गुणाधिक्यमेवाह आकिंचन्ये चेति
११ न चारिष्ट इत्यत्र न चादित्य इत्यपपाठः अरिष्टश्चोराद्युपपन्नः १२ अनुपस्तीर्णं शय्याहीनमूतलेजेतेतं उपधानं शीर्षोपधानं १३ । १४ । १५ । १६ अभिजात उतमवश्यः १७ त्रिभिर्ध
नरूपकुलेः भोगान्भोग्यधनादीन् विसृज्य व्ययीकृत्येति सार्धश्लोकः परस्वानामादानं चौर्य १८ प्रतिषेधंति दंडयंति लुब्धा व्याधाः १९ संस्पर्शजानि दाहच्छेदादीनि २०

तेषां ध्रुवाणामवश्यं भाविनां परमदुःखानां बुद्ध्या ज्ञानेन भेषज्यं प्रतीकारमाचरेत्कुर्यात् । किं कृत्वा अधुर्वदेहादिभिः सह लोकधर्मपुत्रेणार्द्रादिरूपमवज्ञायधिकृत्य २१ । २२ । २३ ॥ इति शां
मो० नो० भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ पूर्वधनस्य मोक्षहेतुत्वं निरस्तं जीवने हेतुत्वं तु प्रत्यक्षमतो जीवनाय समारंभान् क्रुविवाणिज्ययज्ञदानाद्यारंभानीह मानः कर्तुमिच्छन् यो धन
मलममानस्तृष्णाभिभूतश्च स किं कुर्यात् यत्तैव वाधनार्थमुपरमेतेव वाऽऽरंभादित्यर्थः । आद्ये वैश्यादेत्येदेह नाशापाताच्च मोक्षसाधनं विघ्नितं भवत्यतस्तयोर्भेदोऽकिंचन्येति भावः १ सर्वत्रला
भालाममानापमानादौ साम्यमवेषम्यं सर्वसाम्यं । अनायासो धनाद्यर्थश्रयमाभावः । निर्वेदो वैराग्यं । अविधित्साकर्मणीच्छाभावः विधित्सेति पाठे श्रवणादीच्छा लाभार्थवैषम्येरागादिस्ततः प्रवृ
त्तिस्तत आयासस्ततः सत्पत्याग इत्येतानि त्यक्त्वा वैवसुखी स्यान्न त्वत्यक्त्वा देहनिर्वाहस्त्वारब्धकर्मोपनैरेवा ब्रादिभिर्भविष्यति । तस्मादुपरम एव श्रेयानित्यर्थः २ पदानि पदनीयान्याश्रयणीयानि
प्रशंसते मोक्षाय पण्डितिविधेयापेक्षेर्लिंगैकत्वे एष सग्रादिस्तत्साधनत्वात् ३ । ४ भग्नो मग्राशो व्यर्थं चेष्टो वा दम्यौ दमनयोगौ गावौ वत्सतरौ ताभ्यां सहितं युगं शकटादिपुरियोजितं तिर्यक्काष्ठं स्यात्

तेषां परमदुःखानां बुद्ध्या भेषज्यमाचरेत् ॥ लोकधर्ममवज्ञाय ध्रुवाणामधुवैः सह २१ नात्यक्त्वा सुखमाप्नोति नात्यक्त्वा विदते परम् ॥ नात्यक्त्वा चाभयः शेते
त्यक्त्वा सर्वसुखी भव २२ इत्येतद्वास्तिनपुरे ब्राह्मणेनोपवर्णितम् ॥ शंपाकेन पुरा महंतस्मात्त्यागः परोमतः ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मो० शंपा
कगीतायां षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ईहमानः समारंभान्यदिनासादयेद्धनम् ॥ धनतृष्णाभिभूतश्च किं कुर्वन्सु
खमाप्नुयात् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वसाम्यमनायासं सत्यवाक्यं च भारत ॥ निर्वेदश्चाविधित्सा च यस्य स्यात्स सुखी नरः २ एतान्येव पदान्याहुः पंच
वृद्धाः प्रशंसते ॥ एष स्वर्गश्च धर्मश्च सुखं चानुत्तमं मतम् ३ अत्राप्युदाहरंतीमामिति हासं पुरातनम् ॥ निर्वेदान्मंकिना गीतं तन्निबोधयुधिष्ठिर ४ ईहमानो धनं
मंकिर्मग्रेहश्च पुनः पुनः ॥ केन चिद्धनशेषेण क्रीतवान् दम्यगोयुगम् ५ सुसंबद्धौ तुतौ दम्यौ दम्यगयाभिनिभूतौ ॥ आसीनमुष्ट्रं मध्येन सहैवाभ्यधावताम् ६
तयोः संप्राप्तयोरुष्ट्रः स्कंधदेशममर्षणः ॥ उत्थायोऽक्षिप्यतौ दम्यौ प्रससारमहाजवः ७ हियगणौ तुतौ दम्यौ तेनोष्ट्रेण प्रमाथिना ॥ म्रियमाणौ च संप्रेक्ष्य मंकिस्त
त्राब्रवीदिदम् ८ न चैवाविहितं शक्यं दक्षेणापीहितुं धनम् ॥ युक्तेन श्रद्धया सम्यगीहासमनुतिष्ठता ९ कृतस्य पूर्वचानर्थैर्युक्तस्याप्यनुतिष्ठतः ॥ इमं पश्यत
संगत्याममदैवमुपप्लवम् १० उद्यम्योद्यम्यमेदम्यौ विषमेणैव गच्छतः ॥ उत्क्षिप्य काकतालीयमुत्पथेनैव धावतः ११

तयोर्गावौ युज्येते ५ सुसंबद्धौ युगांतयोः सम्यग्योजितौ दमनाय असंबद्धाविति पाठे दमयित्रा असंयतौ ६ स्कंधदेशं संप्राप्तयोः सतोरितिसंबंधः उत्क्षिप्य तुलाभाजनद्वयवदुपरि मूर्धनीत्वा ७ । ८
अविहितं देवेनानुपस्थापितं ईहितुमेष्टुं ईहितमिति पाठे आमुमित्यध्याहारः श्रद्धया फलप्राप्तिनिश्चयेन ईहावेष्टा ९ कृतस्य पूर्वचानार्थैरिति पाठे अर्थेनानाकृतस्य पृथक्कृतस्य । युक्तस्यावहितं चि
त्तस्य । अनुतिष्ठतोऽर्थप्राप्त्युपायान् । संगत्या दम्योऽसंबंधेन दैवं देवेनैव श्रेणे निर्मितं १० उपप्लवमेवाह उद्यम्येति उद्यम्योद्यम्योऽप्यनुतिष्ठतादुत्पथोत्पथोत्पथविषमेण कच्छेण दम्यौ गच्छतः
काकतालीयं दैवकृतं संगमं उत्क्षिप्योत्थाप्य धावत उष्ट्रस्येत्यग्रिमसंबंधः । उन्मायेनैव जंबूकमित्यपि पाठः । तालः करतलयोः शब्दजनकः संयोगस्तस्मिन् क्रियमाणे उत्पतन् काको देवा
स्तत्र तालाभ्यामाक्रांतौऽमृतदेतत्काकतालीयमित्युच्यते । काकस्पर्शसमकालं तालफलस्य तालवृक्षस्य वापतनं तदित्यन्वे । भेषपोर्युध्यतोः परस्परशिरःसंवह उन्मायस्तेन देवान्मध्यमेप्रवि
ष्टौ जंबूकोतिपीडनान्ममारतदपिकाकतालीयात्पानमेव तयदेमित्यर्थः ११

मणीवेति वाशब्दद्वयार्थे हठेनैवमूढनिर्वर्धनेनैवपौरुषमस्तिननुद्विष्टचेत्यर्थः नैवेतिपदविभागोवा १२ उपपद्येतयदिलोकदृष्टातेनपौरुषास्तित्वंयुज्येततर्हिफलव्यामिचारात्तदापिदेवायतमेवो
पपद्यतेनस्वातन्त्र्येणेत्यर्थः १३ निर्वर्धमितिपाठेच्छीवत्वमार्थे वैराग्यंगंतव्यंअनुवर्तितव्यं निराशःनिरस्ताशः अर्थश्चतत्साधनेचेतिसमाहारस्तस्मिन् १४ । १५ । १६ विधिस्तानाधनाद्यर्थ
प्रवृत्तीनां गतपूर्वःपूर्वगतःप्राप्तोगतपूर्वः १७ हेकामुककामादिधर्मवत्त्वेमनः मानसेत्यपिपाठः निर्विद्यवरागंप्राप्य शाम्यशमंगच्छ निकृतःवंचितः प्रवृत्तिर्नैफलत्वात् १८ । १९ मोक्षयसेत्य
क्षसे २० क्रीडनकःक्रीडामृगः जातुकदाचित् प्रेष्यतांदास्यं कामामावेकोऽपिकस्यचिदपिनप्रेष्यःस्यादित्यर्थः २१ अंतंनानुवृत्तंअतोहेतोस्त्यक्त्वा २२ । २३ प्रियंजायादि २४ नमविष्यसि

मणीवोऽस्यलंघ्येतेप्रियौवत्सतरोमम ॥ शुद्धं हि देवमेवेदं हठेनैवास्ति पौरुषम् १२ यदिवाऽप्युपपद्येत पौरुषं नाम कर्हिचित् ॥ अन्विष्यमाणं तदपि देवमेवावतिष्ठते
१३ तस्मान्निर्वेद एवेह गंतव्यः सुखमिच्छता ॥ सुखं स्वपिति निर्विण्णो निराशश्चार्थसाधने १४ अहोसम्यक्शुकेनोक्तं सर्वतः परिमुच्यता ॥ प्रतिष्ठतामहारण्यं जन
कस्य निवेशनात् १५ यः कामानाश्रुयात्सर्वान्यश्चेतान्केवलं स्त्यजेत् ॥ प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते १६ नांतं सर्वविधित्सानां गतपूर्वोऽस्तिकश्चन ॥
शरीरे जीविते चैव तृष्णामंदस्य वर्धते १७ निर्वर्तस्व विधित्साम्यः शाम्य निर्विद्य कामुक ॥ असकृच्चसि निरुतो न च निर्विद्यसे ततः १८ यदि नाहं विनाश्यस्ते यद्येवं
रमसे मया ॥ मामां योजयलोभेन वृथा त्वं वित्तकामुक १९ संचितं संचितं द्रव्यं नष्टं तव पुनः पुनः ॥ कदाचिन्मोक्षयसे मूढधने हांधनकामुक २० अहो नु मम बालिश्यं
योऽहं क्रीडनकस्तव ॥ किं नैवं जातु पुरुषः परेषां प्रेष्यतामियात् २१ न पूर्वैनापरे जातुकामानामंतमाशुवन् ॥ त्यक्त्वा सर्वसमारंभान् प्रतिबुद्धोऽस्मि जाग्रामि २२
नूनं ते हृदयं कामवज्रसारमयं दृढम् ॥ यदनर्थशता विष्टं शतधानं विदीर्यते २३ जानामि कामत्वां चैव यच्च किंचिच्चिप्रियंतव ॥ तवाहं प्रियमन्विच्छन्नात्मन्युपलभे सुखम्
२४ कामजानामिते मूलं संकल्पात्किल जायसे ॥ नत्वा संकल्पयिष्यामि समूलो न भविष्यसि २५ ईहाधनस्य न सुखालब्ध्वा चिन्ता च भूयसी ॥ लब्धनाशे यथा मृत्यु
र्लब्धं भवति वानवा २६ परित्यागेन लभते ततो दुःखतरं नु किम् ॥ न च तुष्यति लब्धेन भूय एव च मार्गति २७ अनुतर्पुल एवार्थः स्वादुर्गांगमिवोदकम् ॥ मद्विलाप
न मेतत्प्रतिबुद्धोऽस्मि संत्यज २८ यद्दमं मामकं देहं भूतग्रामः समाश्रितः ॥ सयात्वितो यथा कामं वसतां वा यथा सुखम् २९ न युष्मास्विह मे प्रीतिः कामलो
भानुसारिषु ॥ तस्मादुत्सृज्य कामान्वै सत्वमेवाश्रयाम्यहम् ३० सर्वभूतान्यहं देहे पश्यन् मनसि चात्मनः ॥ योगे बुद्धिं श्रुते सत्त्वं मनो ब्रह्मणि धारयन् ३१

विनशिष्यसि २५ ईहालिप्सा चेष्टावा तदाधनस्य धनायेत्यर्थः लब्ध्वा चिन्तानाशमयात् यथामृत्युस्तथा दुःखकृत् श्रमेऽपि फलं संदिग्धं २६ परित्यागे देहस्य परस्वत्वापादनेऽपि न लभते मार्गति
मृगयते परेभ्यो योनिलभत इति पाठे परेभ्यः सेव्यमानेभ्योऽपि २७ अनुतर्पुलस्तृष्णावृद्धिकृत् मद्विलापनं मन्त्राशः एतत्तृष्णावृद्ध्यात्वं प्रतिबुद्धोऽस्मि अतां मांसं त्यज हे कामेति शेषः २८
मृतग्रामो या तु स्वकारणं प्रति पंचत्वमस्ति त्यर्थः २९ युष्मास्वनात्मस्वहंकारादिषु राजसतामसेषु सत्त्वं सत्त्वगुणं वनमेवेति पाठे वनं ब्रह्मपारिव्राज्यं वा ३० देहे तत्रापि मनसि दृष्टुं दुरीक्ष्ये पश्यन्
हेतोः शून्यप्रत्ययः एकात्मदर्शनायेत्यर्थः योगे विषये बुद्धिं करिष्यामीति निश्चयं कुर्वन् श्रुते श्रवणादौ सत्वमेकाग्रचित्तं धारयन् मनश्च ब्रह्मणि लवणोदकन्यायेन धारयन् बिहिरिष्यामीत्यभिप्रेत्येण संबन्धः ३१

अनासक्तो निरामय इति रागद्वेषादित्यमुक्तं ३२ अन्यायोगे बुद्धिर्मित्युक्तं गतेरभ्या ३३ । ३४ अधने इति च्छेदः संधिरार्थः ३५ धनमस्यास्तीति ३६ । ३७ अनलोऽग्निरिवेत्यर्थः ३८ । ३९
४० सहामिदतः पूर्वसोऽहं नस्मि ४१ मनोगतीः मनसो वृत्तीः एतेन समाधिमुष्ठास्ये इत्युक्तं भवति तत्रैव सर्वकामाभावात् ४२ क्षिपमाणानां धिक्पूर्वतां शब्दादीन् ४३ सकामं लब्धमनोरथं हेका
मेति शेषः ४४ निर्द्वंद्वितुल्यं तृप्तिपूर्णकामतां ४५ प्रतिष्ठतं मोक्षाय गंतुं ४६ । ४७ । ४८ रजःप्रवर्तको गुणः तच्च कामेनानुवध्वातीतिकामानुबंधं दुःखादिकंच कामाद्युद्भवं अतः सर्वानर्थमूलं रजस्त्या

विहारिष्याम्यनासक्तः सुखी लोकान् निरामयः ॥ यथामां त्वं पुनर्नैवं दुःखेषु प्राणिवास्यसि ३२ त्वया हि मे प्रणुन्नस्य गतिरन्याना विद्यते ॥ तृष्णाशोकश्रमाणां हित्वं का
मप्रभवः सदा ३३ धननाशेऽधिकं दुःखं मन्ये सर्वमहतरम् ॥ ज्ञातयो ह्यवमन्यं ते मित्राणि च धनाच्छ्रुतम् ३४ अवज्ञानसहस्रेस्तु दोषाः कष्टतराधने ॥ धने सुख
कलाया तु साऽपि दुःखैर्विधीयते ३५ धनमस्येति पुरुषं पुरोनिघ्नं तिदस्यवः ॥ क्लिश्यंति विविधैर्दंडैर्नैत्यमुद्वेजयंति च ३६ अर्थलोलुपता दुःखमिति बद्धं चिरा
न्मया ॥ यद्यदाऽलंबसे कामं तत्तदेवानुरुध्यसे ३७ अतस्वज्ञोऽसि बालश्च दुस्तोपो पूरणोऽनलः ॥ नैव त्वं वेत्थ सुलभं नैव त्वं वेत्थ दुर्लभम् ३८ पाताल इव दुष्पूरो मां
दुःखैर्योक्तुमिच्छसि ॥ नाहमद्य समावेष्टुं शक्यः कामपुनस्त्वया ३९ निर्वेदमहमासाद्य द्रव्यनाशाद्यदृच्छया ॥ निवृत्तिं परमां प्राप्य नाद्यकामान्विचिंतये ४०
अतिक्लेशान्सहामीह नाहं बुद्ध्या मय बुद्धिमान् ॥ निकृतो धननाशेन शये सर्वांगविष्वरः ४१ परित्यजामि कामत्वां हित्वा सर्वमनोगतीः ॥ न त्वं मया पुनः कामवत्स्य
से न चरं स्यसे ४२ क्षमिष्ये क्षिपमाणानां न हि सिष्ये विद्वंसितः ॥ द्वेष्ययुक्तः प्रियंवक्षाम्यनाहत्य तदा प्रियम् ४३ तृप्तः स्वस्थो द्रियो नित्यं यथा लब्धेन वर्तयन् ॥
न सकामं करिष्यामि त्वामहं शत्रुमात्मनः ४४ निर्वेदं निवृत्तिं तृप्तिं शान्तिं सत्यं दमं क्षमाम् ॥ सर्वभूतदयां चैव विद्धि मांसमुपागतम् ४५ तस्मात्कामश्च लोभश्च तृष्णा
कार्पण्यमेव च ॥ त्यजंतु मां प्रतिष्ठतं सत्त्वस्थो ह्यास्मि सांप्रतम् ४६ प्रहाय कामं लोभं च सुखं प्राप्तोऽस्मि सांप्रतम् ॥ नाद्यलोभवशं प्राप्तो दुःखं प्राप्स्याम्यनात्मवान् ॥
४७ यद्यत्त्यजति कामानां तत्सुखस्याभिपूर्यते ॥ कामस्य वशगो नित्यं दुःखमेव प्रपद्यते ४८ कामानुबंधं नुदते यत्किंचित्पुरुषोरजः ॥ कामको धोऽद्वंद्वं दुःखमहो
ररतिरेव च ४९ एष ब्रह्म प्रतिष्ठोऽहं ग्रीष्मेशीतमिव हृदम् ॥ शाम्यामि परिनिर्वामि सुखं मामेति केवलम् ५० यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यमहत्सुखम् ॥ तृष्णाश्च
यसुखस्यैते नार्हतः षोडशीकलाम् ५१ आत्मना सप्तमं कामं हत्वा शत्रुमिवोत्तमम् ॥ प्राप्यावध्यं ब्रह्म पुरं राजेव स्याम हं सुखी ५२

उच्यमित्यर्थः ३९ शाम्यामि कर्मभ्य उपरतिं गच्छामि परिनिर्वामि निर्दुःखो भवामि सुखं स्वरूपसुखं केवलं निर्विषयं ५० । ५१ आत्मना स्थूलदेहेन सह गणनायां सप्तमः कामः तथाहि अन्नमयप्राणम
यमनोमयविज्ञानमयाश्चत्वारः कोशाः प्रवृत्तिमत्त्वाद्ब्रह्मप्रधानाः । आनंदमय आवरणरूपत्वात्तमः प्रधानः पंचमः । ततः शुद्धसत्त्वप्राधान्यात्सर्वीजसमाधिः सानंदारूपः षष्ठः । तस्यापि मूलसमीतिप्रत्य
यमात्रशरीरो महत्त्वात्सर्वानर्थबीजभूतश्चरमः कामः सप्तमः । तंहत्वा ब्रह्मैव पुरं ब्रह्मपुरं प्रविष्टा स्यात्तत्तदवध्यं कृतः । 'नास्य जरयैतज्जीर्यते न वधेनास्यहन्यत एतत्सत्पुं ब्रह्म पुरं' इति श्रुतेः ५२

कामान्प्रयमाध्यायोक्तरीत्याजाग्रत्स्वप्रसंज्ञातावस्यागतान्प्रियान् १३ काममूलमविद्या १४ ॥ इतिशांति० श्री० नी० धा० सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ मंकिवदुपरमेतैवे
त्युक्तं तेनैवयोगक्षेमसिद्धिसदृष्टांतामाह अत्रेत्यादिना १ अनंतदेशतःकालतोवस्तुतथापरिच्छिन्नं । वित्तमिवनिगुहंकोशपंचकलक्षणगुहास्यप्रत्यक्तत्त्वमेवास्यमेस्वरूपभूतं । अतएवसर्वस्यम
दनम्यत्वाद्गजूरगवन्मयिकल्पितत्वाच्चमेममनकिंचन अतएवाह मिथिलायामिति नह्यध्यस्तदोपैरधिष्ठानंस्पृश्यते मरीचिन्याऽपिमरुभूमेरात्रेत्वापतेरितिभावः २ पदसंचयंश्लोकं वैराग्यार्थमुप
न्यस्तं १ । ४ । ५ तस्योपदेशस्यलक्षणंज्ञापकं तत्तत्ताप्यं ६ सारंगोभ्रमरस्तस्याऽन्वेषणमनुगमनं इपगतौदिवाविः ७ यस्माद्यस्माद्गुरोरेद्यदुपातंतदाहभीष्मः आशोति राजन्रहेयुधिष्ठिर ८
एतांबुद्धिसमास्थायमंकिर्निर्वेदमागतः ॥ सर्वान्कामान्परित्यज्यप्राप्यब्रह्ममहत्सुखम् ५३ दम्पनाशकृतेमंकिरमृतत्वंकिलागमत् ॥ अच्छिनत्काममूलं सतेन
प्रापमहत्सुखम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि मंकिगीतायांसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदा
हरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतंविदेहराजेनजनकेनप्रशाम्यता १ अनंतमिवमेवितंत्यस्यमेनास्तिर्किंचन ॥ मिथिलायांप्रदीपायांनमेदह्यतिर्किंचन २ अ
त्रैवोदाहरंतीमं बोध्यस्यपदसंचयम् ॥ निर्वेदंप्रतिविन्यस्तंतंनिबोधयुधिष्ठिर ३ बोध्यंशांतमृषिराजानाहुःपर्यपृच्छत ॥ निर्वेदाच्छांतिमापन्नंशास्त्रप्रज्ञान
तर्पितम् ४ उपदेशंमहाप्राज्ञशमस्योपदिशस्वमे ॥ कांबुद्धिसमनुध्यायशांतश्रवासेनिर्दृतः ५ ॥ बोध्यउवाच ॥ उपदेशेनवर्तामिनानुशास्मीहकंचन ॥ ल
क्षणंतस्यवक्ष्येऽहंतत्स्वयंपरिमृश्यताम् ६ पिंगलाकुररःसर्पःसारंगान्वेषणंवने ॥ इषुकारःकुमारीचपडेतेगुरवोमम ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ आशाबलवतीराजत्रै
राश्यंपरमंसुखम् ॥ आशांनिराशां कृत्वातुसुखंस्वपितिपिंगला ८ सामिपंकुररं दृष्ट्वावध्यमानंनिरामिधैः ॥ आमिषस्यपरित्यागात्कुररःसुखमेवते ९ गृहारं
भोहिदुःखायनसुखायकदाचन ॥ सर्पःपरकृतंवेदमप्रविश्य सुखमेवते १० सुखंजीवन्तिमुनयोभैक्ष्यवृत्तिसमाश्रिताः ॥ अद्रोहेणैवभूतानांसारंगोऽवपक्षिणः
११ इषुकारो नरःकश्चिदिषावासक्तमानसः ॥ समीपेनापिगच्छंतंराजानंनावबुद्धवान् १२ बहूनांकलहो नित्यंदयोःसंकथनंध्रुवम् ॥ एकाकीविचरिष्यामि कु
मारीशंस्वकोयथा १३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बोध्यगीतायां अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केनवृत्तेनवृत्तज्ञवीतशोकश्चरेन्महीम् ॥ किंचकुर्वन्नरोलोकेप्राप्नोतिगतिमुत्तमाम् १
१ पिंगलावत्कुररवच्चाशां गृहघनरूपामामिपंचत्यक्काकयंजीवतेत्याशंक्यान्प्रयासिद्धिमाह गृहोतिद्विभ्यां १० । ११ एवमारंभांतरवर्जितेनब्रह्मण्यैकाग्र्यंचित्तस्यसंपादनीयमित्याह इति १२
ऐकाग्र्यमेकाकितयैवसिद्धयतीत्याह बहूनामिति काचित्कुमारीपित्रादिपरवशाद्युदागतानतिथीन्प्रच्छन्नंभोजयितुमिच्छंतीव्रीहीनवहंतुंप्रचक्रमेतस्याःप्रकोटस्थाःशंखाश्चक्रशः सापरेषासूचनामा
भूदितिशंखान्मंकाएकैकमवरोपितवतीतिश्रीमद्भागवतेदृष्टांतोऽयं व्याख्यातः १३ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावपीठे अष्टसप्तत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ केनेत्याक्षेपे केनवृत्तेनवीतशोकोमूत्वामहीचरेत् नतादृशंवृत्तमस्तीत्यर्थः यतःसर्पसारंगवृत्त्यागृहाहारसंपादनेऽपिप्रतिपक्षबाहुल्यं दृश्यते द्विपंतिहिमिषुका
भिष्मकांतरंस्वाध्यासितस्थानागतमतएकाकित्वैकाग्र्ययोश्चासंभवः अन्नचित्तयाधनाशावियोगस्यापिदुष्करत्वादितिभावः अतःकितादृशमुपायांतरं हि साधून्यमुत्तमगतिप्रदमस्तीतिप्रभार्यः १

उत्तरमाह अत्रेति आजगरस्याऽजगरवृत्त्याजीवितः २ कल्पचित्तं दृढचित्तं अनामयं रागद्वेषाननुविद्धं ३ स्वस्थोविषयैरनाकृष्टः । शुद्धोदंभादिहीनः मृदुदंभावान् । दांतोजितेंद्रियः । निर्विधि
स्तोनिरारंभः अनसूयकःसर्वत्रादोपदर्शी । सुवाक्प्रत्यवाक् प्रगल्भःप्रतिमानवान् । मेधावीकृदापोहकुशलः । प्राज्ञःज्ञाततत्त्वः ४ मन्यसेइष्टत्वेनानिष्टत्वेनवा अवमन्यसेइतिपाठेवीतदर्पोऽसी
त्यर्थः ५ स्रोतसाकामादिवेगेन विमनाःनिर्मेनस्कः । स्याणुरिवकूटस्थोनिर्व्यापारः । अविमनाइतिपाठेत्वव्याकुलचित्तः ६ कौटस्थ्यमेवाह नेति इंद्रियार्थान्गंधरसादीननादृत्यचरसिद्धिर्निर्वा
हमाप्रार्थोअश्नासि साक्षिवत्सुकःकर्तृत्वादिना ७ प्रज्ञातत्त्वदर्शनं श्रुतंतन्मूलभूतंशास्त्रं वृत्तिस्तदर्थानुष्ठानं । श्रेयोममेतिशेषः ८ अनुयुक्तःपृष्टः लोकस्यधर्मोऽजन्मजरादिस्तस्यविधानंकारणम
विद्याकामकर्मादितदभिज्ञःलोकधर्मविधानवित् ९ भूतानामुत्पत्त्यादिकमनिमित्ततःकारणहीनादेकाद्वितीयादितिपश्यालोचयश्रुतिश्रुतिभ्यां श्रुतिस्तावत् । 'सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमे
वाद्वितीयं तदेक्षतबहुस्यांप्रजायेप' इति । सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यादेकरसाद्वस्तुनोजगदुत्पत्तिमाह युक्तिरपिशून्याजगदुत्पत्त्ययोगात् अचेतनानांचप्रधानपरमाण्वादीनामाधिष्ठातारमं
तरेणसंघातकर्तृत्वायोगात् विकरणस्येश्वरस्याधिष्ठातृत्वापोगात्संसारस्यस्वाभाविकत्वेमुक्त्ययोगात्स्वप्रमाणेद्रजालवदविद्याकल्पितत्वमवश्यंवाच्यं । अविद्यानाशस्यचसर्वतंत्रसिद्धत्वादविद्या

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादंमुनेराजगरस्यच २ चरंतंब्राह्मणंकांचित्कल्पचित्तमनामयम् ॥ पप्रच्छराजाप्र
हादोबुद्धिमान्बुद्धिसंमतम् ३ ॥ प्रहादउवाच ॥ स्वस्थःशक्तोमृदुर्दांतोनिर्विधित्सोऽनसूयकः ॥ सुवाक्प्रगल्भोमेधावीप्राज्ञश्चरतिबालवत् ४ नैवप्रार्थयसेला
भंनालाभेष्वनुशोचसि ॥ नित्यतृप्तइवब्रह्मन्नकिंचिदिवमन्यसे ५ स्रोतसाहियमाणसुप्रजासुविमानाइव ॥ धर्मकामार्थकार्येषुकूटस्थइवलक्ष्यसे ६ नानुतिष्ठ
सिधर्मार्थैर्नकामेचापिवर्तसे ॥ इंद्रियार्थाननादृत्यमुक्तश्चरसिसाक्षिवत् ७ कानुप्रज्ञाश्रुतंवाकिंवृत्तिर्वाकानुतेमुने ॥ क्षिप्रमाचक्ष्वमेब्रह्मन्श्रेयोयदिहमन्यसे ८
॥ भीष्मउवाच ॥ अनुयुक्तःसमेधावीलोकधर्मविधानवित् ॥ उवाचशृक्ष्णयावाचाप्रहादमनपार्थया ९ पश्यप्रहादभूतानामुत्पत्तिमनिमित्ततः ॥ हासंवृद्धिर्वि
नाशंचनप्रहृष्येनचव्यथे ॥ स्वभावादेवसंदृश्यावर्तमानाःप्रवृत्तयः ॥ स्वभावनिरताःसर्वाःपरितुष्येन्नकेनचित् ११ पश्यप्रहादसंयोगान्प्रिययोगपरायणान् ॥
संचयांश्चविनाशांतान्नकचिद्विदधेमनः १२ अंतवंतिचभूतानिगुणयुक्तानिपश्यतः ॥ उत्पत्तिनिधनज्ञस्यकिंकार्यमवशिष्यते १३

मिथ्याअनादिभावत्वेसत्पनित्यत्वाद्यतिरेकेणाकाशवदित्यविद्यामिथ्यात्वसिद्धेरेकाद्वितीयादेवजगदुत्पत्तिसाधयति । तत्तत्त्वमन्यन्मन्त्रास्तिकस्माद्भुविभेमीतिश्रुतेरात्मज्ञस्यममाद्वितीयाभा
वान्नहंप्रव्यथेभवतः १० एवमेकाद्वितीयाद्वस्तुनउत्पत्तिमुक्तात्त्रैवस्थितिलयावप्याह स्वेति स्वभावात्स्वस्वभावःस्वभावःस्वरूपसत्तातएववर्तमानाःप्रवृत्तयोऽपिसंदृश्याःसम्यग्द्रष्टव्याःस्वभावे
एवनिरताःसर्वाःप्रजास्तासामेतासांस्वभावादन्यत्परायणंनस्तीत्यर्थः । तस्मादेवंजानन्नकेनचिद्ब्रह्मलोकैश्वर्यलाभेनापिनतुष्येतुच्छमेवैतद्दृश्यामोतिविजानीयादित्यर्थः ११ एवंतत्त्वदृष्ट्यास्वा
स्थ्यमुपपाद्यवाह्यदृष्ट्याऽपिलोकस्यानित्यत्वाच्चदुपपादयति पश्येति तस्मादहंमनोनकचिद्विषयेविदधेधारयामि तद्विनाशेशोकोत्पत्तिजानन् यद्वा अश्रौतयोरारंभसंघातवादयोरपिजगद
नित्यत्वमस्तीतिस्वास्थ्यमेवोचितमित्याह पश्येति १२ एवमादीन्यश्रौतानिमित्तानिदूषयति अंतवंतीति भूतानिपरमतेनित्यसिद्धानिपरमाणुप्रधानादीनीतिपक्षानिर्देशः । जरायुजादिशरी
राणिदृष्टांतोवाअंतवत्त्वंसाध्यं गुणयुक्तत्वंहेतुः । यत्संहतंघटादितदनित्यंपरमाण्वादयश्चगुणगुणिभावेनप्रधानंचगुणत्रयात्मत्वेनसंहताइतिध्रुवमनित्याः । तस्मात्पूर्वोक्तमुत्पत्तिनिधनहे
तुभूतंवस्तुजानतःकिंकार्यकर्तव्यमवशिष्यतेनकिमपीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'एतद्ब्रह्मैवतद्विद्वांसःपूर्वमहाशालामहाश्रौत्रियाअभिहोत्रंनजुहवाचकिरे' इति १३

पामरदृष्ट्याऽपि जगतीं विनाशित्वमाह जलजानामित्यादिपंचमिः १४ पार्थिवानां पृथिवीस्थानां १५ । १६ । १७ सर्वसामान्यगः यथा घटः आदिसामान्यं पटादिभ्यो व्यावृत्तं पृथिवीत्वसामान्यं तूभयसमं तदुपादानत्वात् एवं सर्वस्य सत्सदितिसदभेदेन प्रतीयमानस्योपादानं सत्ता सामान्यं सर्वसामान्यं ननु तार्किकाभिमतं । तस्य सत्ता समवायादिभ्यो व्यावृत्तत्वेन सर्वसामान्यत्वाभावात् । तच्च शुद्धं ब्रह्मतत्त्वतः सर्वसामान्यगः । सर्वसामान्यतो विद्वानित्यपपाठः १८ आजगर्गोऽस्ति प्रपंचयति सुमहांतमित्यादिना सुमहांतं साधिकात् १९ आशयंति भोजयंति अल्पं रसालं त्वात् २० कणमति सूक्ष्मं धान्यांशं पिण्याकं तिलखलं २१ । २२ क्षौमाणि क्षुमा अतसी तत्सूत्रमयानि २३ धर्म्यधर्मादनपेतं यद्येष्टाचरणेतस्त्रिदशमपि श्वसृक्करादितुल्यतापत्तेः २४ अचलं दृढं अनिधनं मृत्युविरोधि शुचि आपां विभक्त्यलुक् विदुषां मते ब्रह्मणि प्रविष्टं तत्प्रापकमित्यर्थः अनभिमतत्वादेवासेवितं मूढैः आजगरमजगरो ह्यनेनैव जीविततत्त्वेन २५ कषायः को जलजानामपि ह्यंतं पर्यायेणोपलक्ष्ये ॥ महतामपिकायानां सूक्ष्माणां च महोदयौ १४ जंगमस्थावराणां च भूतानामसुराधिप ॥ पार्थिवानामपि व्यक्तं मृत्युं पश्यामि सर्वशः १५ अंतरिक्षचराणां च दानवोत्तमपक्षिणाम् ॥ उत्तिष्ठते यथा कालं मृत्युर्बलवतामपि १६ दिविसंचरमाणानि हस्वानि च महंति च ॥ ज्योतीष्यपि यथा कालं पतमानानि लक्ष्ये १७ इति भूतानि संपश्यन्ननुषक्तानि मृत्युना ॥ सर्वसामान्यगो विद्वानकृतकृत्यः सुखं स्वपे १८ सुमहांतमपि ग्रासं ग्रसेलब्धं यदृच्छया ॥ शये पुनरभुं जानो दिवसानि बहून्पि १९ आशयं त्यपि मामन्नं पुनर्बहुगुणं बहु ॥ पुनरल्पं पुनस्तोकं पुनर्नैवोपपद्यते २० कणं कदाचित् खादाभिर्पिण्याकमपि च ग्रसे ॥ भक्षये शालिमांसानि भक्षांश्चोच्चावचान् पुनः २१ शये कदाचित् पयं केभूमावपि पुनः शये ॥ प्रासादे चापि मेशय्याकदाचिदुपपद्यते २२ धारयामि च चोराणि शाणक्षौमाजिनानि च ॥ महार्हाणि च वासांसि धारयाम्यहमेकदा २३ न सन्निपतितं धर्म्यमुपभोगं यदृच्छया ॥ प्रत्याचक्षेन चाप्येन मनु रूढ्ये सुदुर्लभम् २४ अचलमनिधनं शिवं विशोकं शुचिमतुलं विदुषां मते प्राविष्टम् ॥ अनभिमतमसेवितं विमूढैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २५ अचलितमतिरच्युतः स्वधर्मात्परिमितं संसरणः परावरजः ॥ विगतभयकषायलोभमोहो व्रतमिदमा ० २६ अनियतफलभक्ष्यभोज्यपेयं विधिपरिणामविभक्तदेशकालम् ॥ हृदयसुखमसेवितं कदर्थैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २७ इदमिदमिति तृष्णयाऽभिभूतं जनमनवाप्तवनं विषीदमानम् ॥ निपुणमनुनिशम्य तत्त्वबुद्ध्या व्रतमिदं ० २८ बहुविधमनुदृश्य चार्थहेतोः कृपणमिहार्यमनार्यमाश्रयंतम् ॥ उपशमरुचिरात्मवान् प्रशांतो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २९ सुखमसुखमलाभमर्थलाभं रतिमरतिमरणं च जीवितं च विधिनियतमवेक्ष्य तत्त्वतोऽहं व्रतमिदं ० ३० अपगतभयरागमोहदोषां प्रतिमतिबुद्धिसमन्वितः प्रशांतः ॥ उपगतफलभोगिनो निशम्य व्रतमिदमाजगरं ० ३१ अनियतशयनासनः प्रकृत्या दमनियमव्रतसत्यशौचयुक्तः ॥ अपगतफलसंचयः प्रहृष्टो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि ३२ धायावेशेन स्तिमितचित्ततारागद्वेषादिर्वा २३ अनियतमकृतं फलादियत्र विधिरदृष्टं तस्य परिणामः परिपाकस्तेनैव देशकालव्यवस्थया प्रापितं कदर्थैर्विषयलुब्धैः २७ धनप्राप्तौ कर्मवकारणं न पौरुषमिति धियानि शम्याऽऽलोच्य २८ अर्थहेतो रनार्यनीचं अर्थस्वामिनमाश्रयति यः कृपणो दीनजनस्तमनुदृश्योपशमरुचिः आत्मवान् जितचित्तः २९ विधिनियतं देवाधीनं ३० प्रतिर्धैर्भविरालोचनं बुद्धिर्निश्चयः उपगतं स भीषागतं फलं प्रियं येषां तान् भोगिनः सर्पांश्च अजगरान् निशम्य दृष्ट्वा फलभोगिन इति शाकपार्थिवानि विदुषां मते पदलोपः ३१ प्रकृत्या दमादियुक्तः सिद्धत्वात् पुलाधकवद्वतेन अपगतफलसंचयस्त्यक्तयोगफलसमूहः ३२

इह नार्थैरिच्छाविषयैरूपादिभिर्येषां विषयैर्वापुः श्रवितादिभिर्देहेभिः अपुत्वार्यपरिणामे दुःखार्थ अपगतमात्मनः पराङ्मुखं तृपितमनियतं च मनोऽवेक्ष्य उपगतबुद्धिर्लब्धालोकः आत्मसंस्थमात्मनिसंस्थासमाधिर्यस्य तत्तत्तानियतं व्रतं चरामि । अभिहतमसुखैरिहार्थेनाशेरित्याद्यः पाठः २३ हृदयं तात्स्थ्यादुद्धिर्मनश्च ताभ्यां तद्धर्माः कर्तृत्वभोक्तृत्वकामसंकल्पादयोलक्ष्यंते ताननु रुद्धयोपेक्ष्य पाठांतरे नानुरुध्यैतिसंबंधात्स एवार्थः तत्तत्र बुद्धौ सुदुर्लभतां सुखानित्यतांचोभयमुपलक्ष्यन्नितियोजना ३४ इदमाजगरं व्रतं सर्ववादिबलममित्याह बह्विति गहनमात्मतत्त्वं तर्कागोचरमपि तत्र तत्र शास्त्रे हंत्यालोचने इदमिदमिति स्वमतैः परमतैश्च बर्कयद्विरुद्धाद्भिः तथाहि । शून्यं वा निर्विषयज्ञानधारावाजडो वा बुद्ध्यादिविशेषगुणहीनस्वरूपमिति चिन्मात्रं वा ज्ञातृजडः स्वादि व्यावृत्तभेक संसृष्टिदानं दानं तत्स्वरूपं वेति वादिनां विकल्पा आत्मनि दृश्यंते । तथापि सर्वेषां स्वस्वः भिन्नात्मतत्त्वदर्शनायाऽऽजगरं व्रतमेवोपेयमिति भावः ३५ तदिदमिति इदमिति प्रत्यक्षादिप्रमाणप्रामित्यजगत्तदनुधैः पृथगात्मास्तिरिक्तेनाभिपन्नं गृहीतं सत्प्रिपपातं विनिष्टः प्रपातो भूगुस्तद्वत्ताशकरमिति अनुनिशम्य शास्त्रयुक्तिभ्यामन्वालोच्य नृपु विहरा

अपगतमसुखार्थमिह नार्थैरुपगतबुद्धिरवेक्ष्य चात्मसंस्थम् ॥ तृपितमनियतं मनो नियतं व्रतमिदमाजगरं शुचि ० ३३ हृदयमनुरुध्यवाक्मनोवाप्रियसुखदुर्लभता मनित्यतांच ॥ तदुभयमुपलक्ष्यन्निवाहं व्रतमिदमाजगरं ० ३४ बहुकाथेतमिदं हि बुद्धिमाद्भिः कविभिरपि प्रथयद्भिरात्मकीर्तिम् ॥ इदमिदमिति तत्र तत्र हंतस्वपरमतैर्गहनं प्रतर्कयाद्भिः ३५ तदिदमनुनिशम्य विप्रपातं पृथगभिपन्नमिहा बुधैर्मनुष्यैः ॥ अनवसितमनंतदोषपारं नृपु विहरामि विनीतदोषतृष्णः ३६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अजगरचरितं व्रतं महात्मा यदहं नरोऽनुचरेद्विनीतरागः ॥ अपगतभयलोभमोहमन्बुः सखलसुखी विचरो दिमं विहारम् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षधर्मपर्वणि अजगरप्रहादसंवादे एकोनाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ बांधवाः कर्मवित्त्वा प्रज्ञावेहपितामह ॥ नरस्य काप्रतिष्ठा स्यादेतत्पृष्टो वदस्व मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रज्ञाप्रतिष्ठा भूतानां प्रज्ञालाभः परोमतः ॥ प्रज्ञानिः श्रेयसीलोके प्रज्ञास्वर्गो मतः सताम् २ प्रज्ञया प्रापितार्थो हि बालिरैश्वर्यसंक्षये ॥ प्रहादोनमुचिर्भक्तिस्तस्याः किं विद्यते परम् ३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रकाश्यपसंवादं तन्निबोधयुधिष्ठिर ४ वैश्यः कश्चिदपि सुतं काश्यपं संशितव्रतम् ॥ रथेन पातयामास श्रीमान् दहतस्तपास्विनम् ५ आर्तः स पतितः कृद्धस्त्यक्त्वाऽऽत्मानमथाब्रवीत् ॥ मरिष्याम्यधनस्येह जीवितार्थो न विद्यते ६ तथामूर्धुमासीनमकूजंतमचेतसम् ॥ इंद्रः सृगालरूपेण बभाषे लुब्धमानसम् ७ मनुष्ययोनिमिच्छंति सर्वभूतानि सर्वशः ॥ मनुष्यत्वे च विप्रत्वं सर्वेषु बाभिनंदति ८

मि । किं हि जगत्तत्त्वं त्वयानिश्चितमित्यत आह अनवसितं नास्तिकालतो गुणतो देशतश्चावसितमवसानं परिरिच्छेदो यस्य तत्तथा । यतोऽनंतदोषपारं अंतो नाशः दोषो विषमसृष्टिहेतुत्वेन नैर्घ्यादिः पारो देशपरिरिच्छेदश्च नास्तियस्य तत्तथा ३६ यदमं विहारमिमामजगरव्रतरूपां कीदामनुचरेत्स सुखी विहरेदिति संबंधः ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे एकोनाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ अ ॥ बांधवा इति आजगरव्रतरूपां स्वास्थ्यलक्षणां प्रतिष्ठां किं बांधवशब्दोपलक्षिता जातिरेव समर्पयति पक्षिणामाकाशगमनवत् । किं कर्ममणिमंत्रौषधिसाधनादि । किं वित्तं वित्तसाध्यं यज्ञादि । उत्तमज्ञैवेति प्रश्नः १ । ३ प्रज्ञाहीनः स्वरूपेनापि निमित्तेन नश्यति प्रज्ञावांस्तुन कदाचिदित्याहावेति ४ रथेन रथवातेन ५ आत्मानं धैर्यस्त्यक्त्वा 'आत्मा बुद्धो हृदो देह' इति कोशः जीवितायां जीवितप्रयोजनं ६ अकूजंतं मूच्छं यानिः शब्दं प्रोत्कूजंतमिति पाठे प्रकपणोच्छसंतं ७ सर्वो देवादि रप्यभिनंदति विप्रत्वमभिलक्ष्य नंदति ८

श्रोत्रियोऽधीतवेदः एतन्मनुष्यत्वादित्रयम् दोषात्तमौल्यत्वात् ९ सामिमानामयेदं धनं लब्धमित्यभिमानएव धनलाभोननुवस्तुतः कस्यापि धनेन संबन्धोऽस्ति । मागृधः कस्यस्त्विदमिति श्रुतेः
गृधः गर्धलो भंमाकार्पाः । पतसंतोषणीयं रूपं त्वं स्वस्याऽभिमान्यसे अवमन्यसे मरिष्यामीति निर्बधनेन नाशयसे इति वा । यदि वा एनमभिमन्ये कनीयोऽन्नं करिष्ये इत्यभिप्रायस्य मन्यतोर्हि सार्थत्वदर्शनात् ।
यन्नाभिमन्यस इति पाठोऽप्युक्तः १० । ११ । १२ न कपामननाशयाम ११ निकपंति कंदूयनेन १२ । १५ अधिष्ठायाऽध्यास्यगां पृथिवीं बलीवर्दादिवा आत्मनि आत्मभोगनिमित्तम् १९ अ
ल्पप्राणा अल्पबलाः १० । १८ । १९ अदंतिदशंति २० अकार्यमिति तिरश्चामपि देहत्यागः पापाय किमुत विदुषां समर्थानां नृणामिति भावः २१ मध्ये स्थितानां तिनीचेत्यर्थः २२ एकदेवाद्याः

मनुष्यो ब्रह्मणश्चासि श्रोत्रियश्चाऽसिकाश्यप ॥ सुदुर्लभमवाप्यैतन्न दोषान्मर्तुमर्हसि ९ सर्वे लाभाः साभिमाना इति सत्यवती श्रुतिः ॥ संतोषणीयं रूपोऽसिलोभाद्यदभि
मन्यसे १० अहोसिद्धार्थताते पांये पांसंतीह पाणयः ॥ अतीव स्पृहयेते पांये पांसंतीह पाणयः ११ पाणिमद्यः स्पृहाऽस्माकं यथा तव धनस्य वै ॥ न पाणि लाभादधिको ला
भः कश्चन विद्यते १२ अपाणित्वा द्वयं ब्रह्मन्कंठं नोद्धरामहे ॥ जंतुनुच्चावचानं गेदशतो न कषामवा १३ अथ ये पां पुनः पाणी देवदत्तौ दशांगुली ॥ उद्धरंति कृमीं नंगा
दशतो निकपंति च १४ वर्षा हि मातृपानां च परित्राणानि कुर्वते ॥ चैलमन्नं सुखं शय्यानि वातं चोपभुंजते १५ अधिष्ठाय च गां लोके भुंजते वा हयंति च ॥ उपायैर्बहुभि
श्चैव वश्यानां त्मनि कुर्वते १६ ये खल्वजिह्वाः कृपणाः अल्पप्राणा अपाणयः ॥ सहंते तानि दुःखाः निदिष्ट्या त्वं न तथामुने १७ दिष्ट्या त्वं न शृगालो वै न कृमिर्न च मृषकः ॥
न सर्पो न च मंडूको न चान्यः पापयोनिजः १८ एतावता पिलाभेन तोषुमर्हसि काश्यप ॥ विंशुनर्योऽसि सत्वानां सर्वेषां ब्राह्मणोत्तमः १९ इमे मां कृमयोऽदंतियेषां मुद्धर
णाय वै ॥ नास्ति शक्तिरपाणित्वात्पश्यावस्थामिमां मम २० अकार्यमिति चैव मनः आत्मानं संत्यजाम्यहम् ॥ नातः पापीयसी यो निपतेयमपरामिति २१ मध्ये वै
पापयोनीनां शार्गालीयामहंगतः ॥ पापीयस्यो बहुतरा इतो न्याः पापयोनयः २२ जात्यै वै के सुखितराः संत्यन्ये भृशदुःखिताः ॥ नैकांतं सुखमेवेह कचित्पश्यामि
कस्यचित् २३ मनुष्या ह्याढ्यतां प्राप्य राज्यामिच्छन्त्यनंतरम् ॥ राज्यादेव त्वमिच्छंति देवत्वादिद्रुतामपि २४ भवेत्स्वं यद्यपि त्वाद्योनराजानच देवतम् ॥ देवत्वं
प्राप्य चेद्रत्नं नैव तुष्येस्तथासति २५ नृत्पतिः प्रियलाभेऽस्ति तृष्णानाद्विः प्रशाम्यति ॥ संप्रज्वलति साभूयः समिद्धिरिपावकः २६ अस्त्येव त्वयि शोकोऽपि हर्षश्चा
पि तथात्वयि ॥ सुखदुःखे तथा चोभेतत्र कापरिदेवना २७ परिच्छिद्यैव कामानां सर्वेषां चैव कर्मणाम् ॥ मूलं बुद्धिर्द्रियग्रामं शकुंतानि वपंजरे २८

अन्येषां वाद्याः एकांतमस्पृष्टं तुल्यं कस्यापि नास्ति तृष्णाया निरवधित्वात् २३ तदेवाह मनुष्या इत्यादिना २४ त्वमाद्यो भूत्वा पि ब्राह्मणत्वाच्च राजा भवेन्नपि देवतम् यदिकदाचिद्भवेत्तथापि न तु
ष्येरित्युक्तम् । परिच्छिद्यैव कामान् इति पाठे राजानैव भवेरिति शेषः २५ । २६ अस्तीति शोकादिकं त्वय्येवास्त्यतः स्वगतं नैव हर्षेण शोकं मार्जयितुं शक्तस्य ते तुल्ये वयं परिदेवनेत्यर्थः २७ हर्षोद्दी
पनप्रकारमाह परीत कामादीनां मूलं बुद्धिर्द्रियग्रामं शकुंतानि वपंजरे परिच्छिद्य निरुध्य स्थितस्य मयं नास्तीत्युत्तरेण संबन्धः २८

मयाभावोऽपि किं द्वैतादर्शनाद्वा द्वैताभावाद्देत्याशंक्यतत्र द्वैताभावे हेतुं दृष्टांतमुक्तेनाह नेति यथा द्वितीयस्य शिरसस्तृतीयस्य पाणेषां स्वरूपेणाभावाज्जातुकदाचिच्छेदनं तज्जं दुःखं नास्ति तथा द्वैतं का
लत्रयेऽपि नास्ति ततो मयमपि नास्तीत्यर्थः तथा च । अतोऽन्यदार्तनेह नानाऽस्ति किंच न यन्मदन्पत्रास्ति कस्मानु विभेमीत्यादि द्वैताभावप्रतिपादिकाश्चातिरिक्ता भवति । दुःखप्रतीतिस्तु स्वप्न
दृष्ट्युपायतद्वैतनकश्चिदोपः २९ ननु प्रत्यक्षेण शीतोष्णादिभयं स्वप्नवदवाधितं दृश्यते तत्कथं भयं नास्तीति लोकदृष्ट्याऽप्याशंक्याह नेति स्पर्शसुखाभिज्ञस्यैवानुभूते विषये कामो जायते । बुद्ध्यादि
निरोधेन रसज्ञानाभावाच्च किंचिदपि विषये कामो जायते शोतु बुद्ध्यादिकृतं शीतोष्णाद्यपि तन्निरोधेन नास्त्येवेत्यर्थः ३० अरसज्ञस्य कामो न जायत इत्यत्र दृष्टांतमाह नेति वारुण्यामद्यस्य लङ्कारूप
न द्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते कचित् ॥ न च पाणेऽस्तृतीयस्य यन्नास्ति ततो भयम् २९ नखल्वप्यरसज्ञस्य कामः कचन जायते ॥ संस्पर्शादर्शनाद्वापि श्र
वणाद्वापि जायते ३० न त्वं स्मरसि वारुण्यालङ्काराणां च पक्षिणाम् ॥ ताभ्यां चाभ्यधिको भक्ष्यो न कश्चिद्विद्यते कचित् ३१ यानि चान्यानि भूतेषु भक्ष्यजातानि
कस्यचित् ॥ येषामभुक्तपूर्वाणितेषामस्मृतिरेव ते ३२ अप्राशनमसंस्पर्शमसंदर्शनमेव च ॥ पुरुषस्यैष नियमो मन्ये श्रेयो न संशयः ३३ पाणिमंतो बलवंतो ध
नवंतो न संशयः ॥ मनुष्यामानुषैरेव दासत्वमुपपादिताः ३४ वधबंधपरिक्लेशैः क्लिश्यंते च पुनः पुनः ॥ ते खल्वपि रमंते च मोदंते च हसंति च ३५ अपरे बाहुबलि
नः कृतविद्यामनस्विनः ॥ जुगुप्सितां च कृपणां पापवृत्तिमुपासते ३६ उत्सहंते च ते वृत्तिमन्यामप्युपसेवितुम् ॥ स्वकर्मणा तु नियतं भवितव्यं तु ततथा ३७
न पुल्कसो न चांडाल आत्मानं त्यक्तुमिच्छति ॥ तथा तुष्टः स्वयायोन्यामायां पश्य स्वयादृशीम् ३८ दृष्ट्वा कुणीन्पक्षहतान् मनुष्यानामयाविनः ॥ सुसंपूर्णः
स्वयायोन्यालब्धलाभो सिकाश्यप ३९ यदि ब्राह्मणदेहस्तेनिरातं को निरामयः ॥ अंगानि च समग्राणि न च लोकेषु धिक्कृतः ४० न केनचित्प्रवादेन सत्येनैवापहा
रिणा ॥ धर्मायोतिष्ठ विप्रर्षेनात्मानं त्यक्तुमर्हसि ४१ यदि ब्रह्मन् शृणोष्ये तच्छ्रद्धासि च मेव च ॥ वेदोक्तस्यैव धर्मस्य फलं मुख्यमवाप्स्यसि ४२ स्वाध्यायमाग्नि
संस्कारमप्रमत्तोऽनुपालय ॥ सत्यं दमं च दानं च स्पर्धिष्ठामाच केनचित् ४३ ये केचन स्वध्यायनाः प्राप्ताय जनयाजनम् ॥ कथं ते चानुशोचियुर्ध्यायि युर्वाप्यशोभ
नम् ४४ इच्छंते स्तोविहाराय सुखं महदवाप्सुयुः ॥ उत्तजाताः सुनक्षत्रे सुतिथौ सुमुहूर्तजाः ॥ यज्ञदानप्रज्ञेहायां यतं ते शक्तिपूर्वकम् ४५ नक्षत्रेष्वसुरेष्वन्ये
तुस्तिथौ दुर्मुहूर्तजाः ॥ संपतंत्यासुरी योर्नियज्ञप्रसववर्जिताः ४६

क्षिमांसस्य च कर्मेणिषष्ठ्यौ त्वं न स्मरसि ब्राह्मणत्वेन तव तद्रसग्रहाभावात् । भक्ष्योरस्यो विषयस्ताभ्यामन्योन विद्यते तथापि त्वं तद्वयं न स्मरसि ३१ कस्यचिद्वाजादेः येषां धान्यमुक्तपूर्वाणि ते त्वया
३२ उपसंहरति अप्राशनमिति प्राशनादिवर्जनियमएव पुरुषस्य श्रेयः ३३ देवाधीनत्वाच्च सुखादेर्न त्वया शोकः कार्य इत्याह पाणिमंत इत्यादिना दासत्वं वधबंधादिकं हीनवृत्तिः सत्यपि साम
र्थ्यतद्व्यामं चांडालादिदेहं निश्चयतरमनिष्टमपि देवबलात्कारादेव प्राणिनामपरिहार्यमिति श्लोकपंचकस्य भावः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तवात्वित्रापेक्षया देवमनुकूलमस्तीत्याह दृष्टेति कुणीन्
हस्तविकलान् पक्षहतान् धर्माभावादिना नष्टान् आभ्याविनो रोगाकांतान् अधिकदुःखान् न्यान् दृष्ट्वा स्वयमात्मानं सुखिनं मन्येतेत्यर्थः ३९ । ४० प्रवादेन कलकेन अपहारिणा जातं भ्रंशक
रेण ४१ मुख्यं विवेकं चित्तशुद्धिर्वा ४२ । ४३ । ४४ विहाराय योचितेन यज्ञादिना विहर्षं सुनक्षत्रेषु प्रादां सार्धं श्लोकः ४५ आसुरेषु मूलाश्लेदादिषु ४६

एवमष्टभिरध्यायैः क्रमादाशां जित्वा पूर्वास्मिन्नेव यथासि निष्परिग्रही निरीहो हि साधुः आजगर्हति मास्थितः प्रज्ञावान्मुक्तो ब्रह्मविद्याधिकारी निरूपितः । तत्र प्रसंगात्तत्र तत्र संज्ञेनात्मतत्त्वं सूचि-
तं । यथा आजगरेऽनवसितमनंतदोषपारमित्यनेनाऽऽकाशस्येवानित्यत्वाद्भिमुत्वाच्चात्मनः कालतो देशतश्च परिच्छेदाभावः परेषां संमतः । अस्माकं त्वात्मनि त्रिविवेद रूपो वस्तु परिच्छेदोऽपि नास्ति ।
यथा परेषामात्मांतरस्य पृथिव्यादेरात्मगतबुद्ध्यादिगुणानां च पृथक्सत्त्वेनाऽऽत्मनिसजातीयविजातीयस्वगतभेद रूपो वस्तु परिच्छेदोऽस्ति न तथा अस्माकमित्यखंडेकरसमेकाद्वितीयकूटस्थं वस्तु नि-
र्विष्टं । तथा सृगालीये 'न द्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते कश्चित् । न च पाण्डेस्तृतीयस्य यत्रास्ति न ततो मयं' इत्यात्मातिरिक्तस्य द्वितीयशिरसा विवदत्पंता सत्त्वमुक्तातदेव दृढीकृतं । तथा 'शकुनाना-
मिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथा न दृश्येत तथा ज्ञानविदांगतिः' इति ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति च प्रतिपादितं । ततश्च विकारिकारणमावाज्जगज्जन्माद्यसंभवमन्वानः पृच्छति कुत इति तत्र कु-
त इति कालादष्टे श्वरेच्छादिनिमित्तप्रश्नः । कमभ्येतीत्युपादानप्रश्नः तत्रैव कार्यलयनियमात् १ केनेत्यर्वांतरकारणप्रश्नः २ कथमिति सृष्टिप्रकारप्रश्नः विभक्तयो विभागाः ३ जीवः कीदृश इति जी-

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपव-
नोलोकोऽयं केन निर्मितः २ कथं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्मा धर्मविधिः कथम् ३ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छति ये मृताः ॥
अस्माहोकादमुं लोकं सर्वं शंसतु नो भवान् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ भृगुणाऽभिहितं शास्त्रं भरद्वाजाय पृच्छते ५ कैलासाशि-
खरे दृष्ट्वा दीप्यमानं महौजसम् ॥ भृगुं महर्षिमासीनं भरद्वाजो न्वपृच्छत ६ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपवनोलोकोऽयं केन निर्मितः ७ क-
थं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्मा धर्मविधिः कथम् ८ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छति ये मृताः ॥ परलोकमिमं चापि सर्वं शंसितुमर्ह-
सि ९ एवं स भगवान् पृष्ठो भरद्वाजेन संशयम् ॥ ब्रह्मर्षिर्ब्रह्मसंकाशः सर्वतस्मै ततोऽब्रवीत् १० ॥ भृगुरुवाच ॥ मानसो नाम यः पूर्वो विश्रुतो वै महर्षिभिः ॥ अना-
दिनिधनो देवस्तथाऽभेद्योऽजरामरः ११ अव्यक्त इति विख्यातः शाश्वतोऽथाऽक्षयोऽव्ययः ॥ यतः सृष्टानि भूतानि जायंते चाप्रियंति च १२

वतस्त्वप्रश्नः अमृतामुक्ताः काऽधिष्ठाने लीयंत इति मुक्तिप्राप्त्यवस्तुप्रश्नः । अस्माहोकादिभं लोकं मुक्ता अमुं लोकं सर्वं च पूर्वपृष्ठं नोऽस्मभ्यं भवान् कथयतु ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० पूर्वोक्तब्रह्मा-
द्वैतसिद्धये कृत्स्नस्य जगतो ब्रह्मोपादानकत्वं प्रतिपादयिष्यन् 'असतो धिर्मनोऽसृजत । मनः प्रजापतिमसृजत । प्रजापतिः प्रजां असृजत । तद्वा इदं मनस्येव परं प्रतिष्ठितं यदिदं किंच' इति श्रुतिमनु-
सरत्तत्तमाह मानस इति सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वक्तुमशक्यादज्ञानान्मन उत्पन्नं । तच्च चित्प्रतिबिंबविशिष्टमानसो नाम जगतो मूलकारणं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं । अनादिनिधन आदिनिधनं जन्मलयस्या-
नंतद्वीनः तत्कारणस्याऽसतो ज्ञानस्यानिर्वचनीयस्य स्वरूपेणासत्त्वात् । कूटस्थस्य च शुद्धब्रह्मणस्तत्प्रत्यनुपादानत्वात् अभेद्यो भेदुर्भनर्ह एकत्वात् । अजरामर इति 'य आत्माऽपहृतपाप्मा विजरो वि-
मृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्प' इति श्रुत्युक्तानां गुणानां संग्रहः ११ अक्षयोऽव्यय इति लक्षणया वृद्धिजन्महीनत्वमुक्तं । अतएव शाश्वतः सदैकरूपः । अव्यक्त इति संज्ञामात्रं
योगिनां प्रत्यक्षत्वात् मूढान्प्रत्यप्रकाशत्वाद्वाऽव्यक्तः । सृष्टानि जन्मवन्ति भूतान्याकाशादीनि जायंते त्रियंति व्ययवन्ति च यत्रैव भवन्ति । सृष्टानीति विशेषणादसृष्टाश्चेतनान जायंत इति दर्शितम् १२

'सदहरोऽस्मिन्नेतराकाशः आकाशो ह वै नाम रूपयोर्निर्वहिते' इत्यादि श्रुतिर्वाकाश इति विख्यातः सन्महातंसमष्टिजीवैरेष्यमर्भुद्धिवाऽसृजदितियोजना । महानप्यहंकारैरेष्यमर्भुद्धिवाऽसृजदितियोजना । सचाहं-
कारो भगवानाकाशं शब्दतन्मात्राख्यमसृजत् १३ आकाशादभवद्द्वारित्यादिपाठकमो न विवक्षितः किंतु आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्निरापः अद्रवः पृथिवीति श्रौत एव ज्ञेयः । तत्र वाय्वादिशब्दे-
स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गंधतन्मात्रं च सूक्ष्ममपेक्षीकृतं भूतजातमुच्यते १४ ततस्तेजोमयं लिङ्गशरीरं दिव्यं परलोकममनार्हं स्थूलभूतानि च पंचीकृतानि तत्कर्ममयं ब्रह्मांडापरनामधे-
यं पञ्चासृजत् ब्रह्मा विराट् वेदमयो वेदपूर्णा निधिरिव ज्ञानेश्वर्यादीनां १५ 'ख्यातः सोऽहमित्यग्रे व्याहरततोऽहं नामाऽभवत्' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धः । सर्वभूतानि स्थूलवियदादीनि तदात्मा तच्छरीरः
सचासौ भूतकृत्तुर्विधभूतग्रामस्त्रष्टाचेतिसमासः येषु तेषु आकाशादयो धातवो धारणकर्माणः स एव ब्रह्मा १६ 'अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्निवृताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य
पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मा' इति भगवते वैश्वरूप्यप्रतिपादिकां श्रुतिमुपबृंहयति शैला इत्यादि पंचभिः १७ अभीषामावेव चंद्राकौ १८ १९ सर्वभूतानामात्मभूतोऽहंकारस्तत्स्थः २० भूतमवाय-

सोऽसृजत्प्रथमं देवो महान्तं नामनामतः ॥ महान्ससर्जाहंकारं सचापि भगवानथ ॥ आकाशमिति विख्यातं सर्वभूतधरः प्रभुः १३ आकाशादभवद्द्वारिसलिलादग्नि-
मारुतौ ॥ अग्निमारुतसंयोगात्ततः समभवन्मही १४ ततस्तेजोमयं दिव्यं पञ्चासृष्टं स्वयं भुवा ॥ तस्मात्पद्मात्समभवद्ब्रह्मा वेदमयो निधिः १५ अहंकार इति ख्या-
तः सर्वभूतात्मभूतकृत् ॥ ब्रह्मा वै समहाते जायते पंचधा तवः १६ शैलास्तस्यास्थि संज्ञास्तु मेदोमांसं च मेदिनी ॥ समुद्रास्तस्य रुधिरमाकाशमुदरं तथा १७
पवनश्चैव निःश्वासस्तेजोऽग्निर्निष्पन्नाः शिराः ॥ अग्नौ सोमौ तु चंद्राकौ नयने तस्य विश्रुते १८ नभश्चोर्ध्वं शिरस्तस्य क्षितिः पादौ भुजौ दिशः ॥ दुर्विज्ञेयो ह्यर्चित्यात्मा
सिद्धैरपि न संशयः १९ स एष भगवान्विष्णुरनंत इति विश्रुतः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थो दुर्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः २० अहंकारस्य यः स्रष्टा सर्वभूतमवायवै ॥ यतः समभ-
वद्विश्वं पृष्ठोऽहं यद्विहत्वया २१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ गगनस्य दिशां चैव भूतलस्यानिलस्य वा ॥ काऽन्यत्र परिमाणानि संशयं छिंधितत्वतः २२ ॥ भृगुरुवाच ॥
अनंतमेतदाकाशं सिद्धदैवतसेवितम् ॥ रम्यं नानाश्रया कीर्णं यस्यातो नाधिगम्यते २३ ऊर्ध्वगते रघस्तातु चंद्रादित्यौ न दृश्यतः ॥ तत्र देवाः स्वयं दीप्ता भास्व-
रा भाऽग्निवर्चसः २४ ते चाप्यंतं पश्यंति न भसः प्रथितौ जसः ॥ दुर्गमत्वादनंतत्वा दिति मे विद्विमानद २५ उपरिष्ठोपरिष्ठानुप्रज्वलद्भिः स्वयं प्रभैः ॥ निरुद्ध-
मेतदाकाशमप्रमेयं सुरैरपि २६ पृथिव्यं ते समुद्रास्तु समुद्रांति तमः स्मृतम् ॥ तमसो ते जलं प्राहुर्जलस्यांतिऽग्निरेव च २७

भूतोत्पत्तये स्रष्टाहंकारस्येति संबंधः यतो विश्वं समभवद्यच्च त्वयाऽहं पृष्ठस्तु भूतमुक्तमिति शेषः २१ कुतः सृष्टमिदं विश्वमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरं ब्रह्मैव ईशसूत्रविराड्रूपेण सन्निविष्टमस्तीत्युक्तं तत्कि-
मेकदेशे नोतकार्त्स्न्येन नाद्यः ब्रह्मणः सांशतापत्तेर्निकलत्वश्रुतिव्याकोपः । नांत्यः कार्यस्य परिच्छिन्नत्वेन व्याप्यत्वाद्ब्रह्मणोऽपि परिच्छेदापत्तिस्ततश्चानंत्यश्रुतिव्याकोप इति शंकेते गगन-
स्येति २२ कार्यस्यानंत्यकारणानंत्यायोपपादयत्कांशं कांशं परिहरति अनंतमेतदिति आश्रयाश्चतुर्दशभुवनानि २३ गतेः सूर्यरश्मिगतेरपि ऊर्ध्वमधस्ताच्च चंद्रादित्यौ न दृश्येते मध्यमपरिमाण-
योस्तयोरनंताकाशव्याप्तियोगात् यत्र तौ न दृश्येते तत्र संधिरापः २४ तेऽपि सूर्यादिगते ऊर्ध्वस्था अनंतमेवाकाशं पश्यंति न तु परिच्छिन्नमिति भेदब्रह्मनाद्विद्धि २५ एवं तत्तदुपपत्तीत्याह उप-
रिष्ठेति आपां वर्णलोपः प्रज्वलद्भिर्लोकैरिति शेषः २६ तिर्यक्प्रमाणतोऽप्यानंत्यमाह पृथिव्यंत इति २७

१२।१३।१४।१५ कथं वनत्वमुपपद्यते इत्यत आह तस्येति षष्ठीसप्तम्यर्थे तस्मिन्मातृतुक्तेऽप्रावाकाशमध्ये भूतियः स्नेहाश्रयोजलं तत्संघातस्वमिति स्पष्टं । पूर्वमानसस्पृष्टिर्मानस्येव तरसामान्यादस्मदादीनामपीयं सृष्टिः स्वप्रवन्मानसस्यैवेत्यध्यायतात्पर्यम् । अतएव द्वितीयशरीरोद्देशस्या असत्त्वं प्रागुक्तं संगच्छते १६।१७ इति शांति० मो० नीलकंठीयेऽयं शीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ननु चतुर्मुखेन मनसा सृष्टाः पंचधा तव आकाशादयः स्वाप्राकाशादिवदांतराः संतः कथं बाह्यलोकानामावरका इत्युपपद्यते इत्याह तएते इति यान् ब्रह्माऽसृजते एते इति कथमित्यग्रिमेण संबंधः । एते के ये महाभूतसंज्ञाः यैश्च लोका आवृता इति योजना १ तथा ब्रह्मणा सृष्टानां जरायुजादीनां चैवं प्रत्येकं मानसानि पंचभूतानि संति स्वमेतद्दर्शनात् ततश्च कथं ब्रह्मसृष्टानामेव पंचानां भूतानां महाभूतत्वं नास्मदादि सृष्टानां भूतत्वं यतः सर्वेषां मानसत्वाविशेषात् प्रातिभासिकत्वेन भूतत्वं ईशसृष्टानां तु महाभूतत्वं तथाच प्रातिभासिकव्यावहारिकयोर्बाध्यावाधयोः प्रपंचयोर्भेद एष्टव्यः

तथासलिलसंरुद्धेन भसींते निरंतरे ॥ भित्त्वाणवतलं वायुः समुत्पतति घोषवान् १२ स एष चरते वायुरर्णवोत्पीडसंभवः ॥ आकाशस्थानमासाद्य प्रशांतिनाधिगच्छति १३ तस्मिन्वाय्वं तु संघर्षे दीप्ततेजामहाबलः ॥ प्रादुरभूद्दुर्ध्वशिखः कृत्वानिस्तिमिरं नभः १४ अग्निः पवनसंयुक्तः खं समाक्षिपते जलम् ॥ सोऽग्निर्मरुतसंयोगाद्भनत्वमुपपद्यते १५ तस्याकाशं निपतितः स्नेहस्तिष्ठति योऽपरः ॥ संघातत्वमापन्नो भूमि त्वमनुगच्छति १६ रसानां सर्वगंधानां स्नेहानां प्राणिनां तथा ॥ भूमिर्यो निरिहन्नेयाय स्यात् सर्वं प्रसूयते ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे मानसभूतोत्पत्तिकथने त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ तएते धातवः पंच ब्रह्मायानसृजत्पुरा ॥ आवृता यैरिमेलोका महाभूता भिसंज्ञिताः १ यद्रासृजत्सहस्राणि भूतानां समहामतिः ॥ पंचानामेव भूतत्वं कथं समुपपद्यते २ ॥ भृगुरुवाच ॥ अमितानां महाशब्दो यांति भूतानि संभवम् ॥ ततस्तेषां महाभूतशब्दोऽयमुपपद्यते ३ चेष्टावायुः खमाकाशमूष्माग्निः सलिलं द्रवः ॥ पृथिवी चात्र संघातः शरीरं पंचभौतिकम् ४ इत्येतैः पंचभिर्भूतैर्युक्तं स्थावरजंगमम् ॥ श्रोत्रं घ्राणं स्पर्शो दृष्टिश्चेंद्रियसंज्ञिताः ५ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ पंचभिर्यदि भूतैस्तु युक्ताः स्थावरजंगमाः ॥ स्थावराणां न दृश्यंते शरीरे पंचधातवः ६ अनूष्मणामचेष्टानां घनानां चैव तत्त्वतः ॥ वृक्षाणां नोपलभ्यंते शरीरे पंचधातवः ७ न शृण्वंति न पश्यंति न गंधं रसं वेदिनः ॥ न च स्पर्शं विजानंति ते कथं पंचभौतिकाः ८ अद्रवत्वादनग्नित्वादभूमित्वादवायुतः ॥ आकाशस्याप्रमेयत्वाद् वृक्षाणां नास्ति भौतिकम् ९

त्याक्षे मुरभिप्रायः १ अमितत्वमेव महच्छब्दार्थेन त्ववाधयत्वमित्याह अमितानामिति अभितेष्वभितत्वादित्यर्थः । यतः संभवं यांति ततो हेतोर्भूतानीत्यर्थः । ततश्चानंतत्वेन तत्त्वयोरुभयत्रा विशेषाद् व्यावहारिकप्रातिभासिकयोर्भेदाभूतसंघयोर्भेद इत्यर्थः ३ कार्यमात्रे व्याप्तिप्रदर्शयन्नभितत्त्वमेवाह चेष्टेति खं सुषिरं अत्र शरीरेन्द्रो लोहितो दिसंघातः । कठिनं मांसादिव्यादि ४ श्रोत्रं घ्राणं पृथिवी रसोरसं चेंद्रियं जलं स्पर्शः स्पर्शं चेंद्रियं त्वग्वायुः दृष्टिश्चक्षुरिंद्रियं तेजः श्रोत्रादीनां स्वादिगुणान् शब्दादीन् प्रतिग्राहकत्वात् स्वाद्यात्मकत्वं श्रोत्रादीनां स्वाद्यात्मत्वेन पचादनं दृष्टांतसिद्धयर्थं तथाचायं प्रयोगः । मेयमाता रौसमानजातीयौ ग्राह्यग्राहकत्वाच्छब्दश्रोत्रादिवदिति । तथाच प्रमातुश्चेतनाभिन्नत्वेन प्रमेयस्यापितधारवमित्यद्वैतसिद्धिः ५ ननु वृक्षाणां प्रमेयत्वेऽपि न चेतनाभिन्नत्वं दृश्यतेऽस्मदादिवत्तेषां गत्याद्यभावेनानिंद्रियत्वात्तत्त्वभौतिकत्वमिति न ब्रह्मप्रभवत्वमपीत्यद्वैतासिद्धिरित्यभिप्रेत्य वृक्षाणां भौतिकत्वं तावन्निरस्यति पंचभिरित्यादिना ६ ऊष्माद्यभावादप्याद्यभावमाहानूष्मणामिति ७ । ८ अप्रमेयत्वादप्रतीयमानत्वात् ९

वृक्षाणामभौतिकत्वादिन्द्रियत्वादिकं परिहरंश्चेतनत्वमुपपादयति घनानामित्यादिभिर्नवभिः १० शीर्यत इत्यनेन वज्रमणेरपि मत्कुणशोणितस्पर्शाच्छीर्यमाणस्य चेतनत्वं व्याख्यातं एवमेकदेशे कंषादिदर्शनाद्गोरिव भूमेरपि तद्द्रष्टव्यं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ चालेन नलिकया एतेन क्षीरादिपायिनः पारदादेरपि चेतनत्वं व्याख्यातं १६ । १७ तेन वृक्षेण जरयति जरयतः १८ । १९ २० शरीरिणोऽर्गतोऽग्निस्तेजः कोष्ठं चक्षुः कृष्णजाठररूप इति पंचाग्नेयाः २१ श्रोत्रमिंद्रियं घ्राणं नासारं च कोष्ठमन्नादिस्थानं २२ । २३ प्राणात्प्राणमाश्रित्य प्रणीयते गमनादिकार्यं ते व्याय

॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ घनानामपि वृक्षाणामाकाशोऽस्ति न संशयः ॥ तेषां पुष्पफलव्यक्तिर्नित्यं समुपपद्यते १० ऊष्मतो म्लायते वर्णं त्वक्फलं पुष्पमेव च ॥ म्लायतेशीर्यते चापि स्पर्शस्तेनात्र विद्यते ११ वाय्वय्यशनिनिर्घोषैः फलं पुष्पं विशीर्यते ॥ श्रोत्रेण गृह्यते शब्दस्तस्माच्छृण्वंति पादपाः १२ वल्लीवेष्टयते वृक्षं सर्वतश्चैव गच्छति ॥ न ह्यदृष्टेऽप्यमागोऽस्ति तस्मात्पश्यंति पादपाः १३ पुण्यापुण्यैस्तथा गंधैर्धूपैश्च विविधैरपि ॥ अरोगाः पुष्पिताः संतितस्माज्जिघ्रंति पादपाः १४ पादैः सलिलपानाच्च व्याधीनां चापि दर्शनात् ॥ व्याधिप्रतिक्रियत्वाच्च विद्यते रसनंदुमे १५ वक्त्रेणोत्पलनालेन यथोर्ध्वं जलमाददेत् ॥ तथा पवनसंयुक्तः पादैः पिबति पादपः १६ सुखदुःखयोश्च ग्रहणाच्छिन्नस्य च विरोहणात् ॥ जीवं पश्यामि वृक्षाणामचेतन्यं न विद्यते १७ तेन तज्जलमादत्तं जरयत्यग्निमारुतौ ॥ आहारपरिणामाच्च स्नेहो वृद्धिश्च जायते १८ जंगमानां च सर्वेषां शरीरे पंचधातवः ॥ प्रत्येकशः प्रभिद्यंते यैः शरीरं विचेष्टते १९ त्वक्रमांसं तथाऽस्थीनि मज्जास्रायुश्च पंचमम् ॥ इत्येतदिह संघातं शरीरे पृथिवीमयम् २० तेजो ह्यग्निस्तथा क्रोधश्चक्षुः कृष्णमातथैव च ॥ अग्निर्जरयते यच्च पंचाग्नेयाः शरीरिणः २१ श्रोत्रं घ्राणं तथाऽऽस्यं च हृदयं कोष्ठमेव च ॥ आकाशात्प्राणिनामेतेशरीरे पंचधातवः २२ श्लेष्मापित्तमथ स्वेदो वसा शोणितमेव च ॥ इत्यापः पंचधादे हे भवंति प्राणिनां सदा २३ प्राणात्प्रणीयते प्राणी व्यानाद्वायुश्च ॥ गच्छत्यपानोऽधश्चैव समानो हृदयस्थितः २४ उदानादुच्छसिति च प्रतिभेदाच्च भाषते ॥ इत्येते वायवः पंच चेष्टयंती ह देहि नम् २५ भूमेर्गंधगुणान्वेति रसंचाद्यः शरीरवान् ॥ ज्योतिषाचक्षुषारूपं स्पर्शं वेत्ति च वाहिना २६ गंधस्पर्शोरसोरूपं शब्दश्चात्र गुणाः स्मृताः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तराभिहितान् गुणान् २७ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरः कटुरेव च ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च २८ एवं न वविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंधविस्तरः ॥ ज्योतिः पश्यति चक्षुर्भ्यः स्पर्शं वेत्ति च वायुना २९ शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसश्चापि गुणाः स्मृताः ॥ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ३०

१७ चक्षते बलसाध्यमुद्यमं करोति २४ प्रतिभेदादुरः कंठशिरःस्थानभेदात् २५ भूमेर्भूम्याघ्राणरूपया अद्रव्य इति रसनेन वाहिनावहनशीलेन वायुना चकारेणाऽऽकाशेन श्रोतृरूपेण शब्दं गुणं वेतीत्यपि द्रष्टव्यं २६ अत्र गंधादिकरणे गंधे वाऽधिकरणस्य तन्मात्रत्वात् विस्तरेणाभिहितान् वृद्धैः गुणान् भेदान् २७ इष्टः कस्तूरिकादौ । अनिष्टः शवादौ । मधुरो मधुपुष्पादौ । कटुर्मराच्यादौ । निर्हारी सर्वगंधाभिभावको हिग्वादौ । संहतश्चित्रगंधोऽनेकद्रव्यकल्मगतः । स्निग्धः सद्यस्तप्ततादौ । रूक्षः सर्पपैलादौ । विशदः शालपत्रादौ २८ पार्थिवः पृथिव्याश्रितो मुख्यगुणः ज्योतिः पृथिव्यादिरूपं वायुना त्वमिंद्रियेण २९ गुणाः अत्रानभूताः एवं जलादावप्येकैको मुखे इतरेऽप्रधाना इति द्रष्टव्यं ३०

कषायोविभीतकफलादौ ३१ । ३२ । ३३ कृष्णःकाचकजलादेः । नीलारुणोमधुरपिच्छादेः । कठिनादयःस्पर्शभेदापिचक्षुषाऽपिनिर्णेतुंशक्यादितिरूपमध्यपठिताः । तथाहिलोष्टपापाणसंघ
हेतुनाशानाशान्यांवास्तयोर्मदुत्वकठिनत्वेनिश्चिनोति एवमन्यत्रापिज्ञेयं ३४ ज्योतिरात्मकोरूपगुणः द्वौगुणौयस्मिन्नितिद्विगुणः १५ उष्णशीतावातपतुहिनयोः । सुखदुःखेतेवकालभेदेन
स्निग्धःपुत्रादेः । विशदउत्तमवस्त्रादेः ३५ स्वरमृदुपापाणतूलादेः रूक्षःकंठकादेः लघुत्वगुरुत्वेतर्कमतेपतनानुमेयेअपिपौराणिकमतेस्त्वग्राह्येएव तथाहि । तमस्यपिपरीक्षकाःपाणिनाउत्तोल्यैवप
लिकसपादपलिकयोरायतानायतयोरपिप्रमाणंनिश्चिन्वन्ति । गुरुतरहिततरणप्रत्ययेनगुरुस्याक्षिप्यते तेनद्वादशविधःएवमेकादशविधइत्यपिपठंति ३७ । ३८ । ३९ ऐश्वर्येणव्यापकत्वेनास्थितो
ऽपिपटहादिषु अभिव्यज्यतेइतिशेषः ४० एतेषांपडजादीनां ४१ एवमिति बहुविधः पडजादिभेदेनतारमंद्रादिभेदेन वायुगुणैःस्वरमृदुस्पर्शः अयमर्थः । निवृत्तप्रयत्नाभिहतःकोष्ठयोऽग्निस्तत्र
स्यैवागुमेरयति सचयत्नतारतम्येनहृदयकंठशिरोदेशंप्राप्यभंद्रंमध्यमतारंवाध्वनिमुत्पाद्यहृदयादिदेशाज्जिह्वामूलादीनिस्थानानिप्राप्यनित्यानुविभूतवर्णान्वमंद्रत्वादिभिर्ध्वनिधर्मैरनुरंजिता

रसोबहुविधःप्रोक्तऋषिभिःप्रथितात्मभिः ॥ मधुरोलवणस्तित्तःकषायोऽम्लःकटुस्तथा ३१ एषपद्धिधविस्तारोरसोवारिमयःस्मृतः ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचत्रिगुणं
ज्योतिरुच्यते ३२ ज्योतिःपश्यतिरूपाणिरूपंचबहुधास्मृतं ॥ ह्रस्वोदीर्घस्तथास्थूलश्चतुरस्रोणुवृत्तवान् ३३ शुक्लःकृष्णस्तथारक्तःपीतोनीलारुणस्तथा ॥
कठिणश्चिक्कणःश्लक्ष्णःपिच्छिलोमृदुदारुणः ३४ एवंषोडशविस्तारोज्योतीरूपगुणःस्मृतः ॥ शब्दस्पर्शौचविज्ञेयौद्विगुणोवायुरित्युत ३५ वायव्यस्तुगुणःस्प
र्शःस्पर्शश्चबहुधास्मृतः ॥ उष्णःशीतःसुखोदुःखःस्निग्धोविशदएवच ३६ तथाखरोमृदुरूक्षोलघुगुरुतरोजपिच ॥ एवंद्वादशधास्पर्शोवायव्योगुणउच्यते
३७ तत्रैकगुणमाकाशशब्दइत्येवतस्मृतं ॥ तस्यशब्दस्यवक्ष्यामिविस्तरंविधिधात्मकं ३८ षड्जक्रपभगांधारौमध्यमोधैवतस्तथा ॥ पंचमश्चापिविज्ञेयस्त
थाचापिनिपादवान् ३९ एषसप्तविधःप्रोक्तोगुणआकाशसंभवः ॥ ऐश्वर्येणतुसर्वत्रस्थितोऽपिपटहादिषु ४० मृदंगभेरीशंखानांस्तनयित्नोरथस्यच ॥ यःकश्चि
च्छ्रूयतेतेशब्दःप्राणिनोऽप्राणिनोऽपिवा ॥ एतेषामेवसर्वेषांविषयेसंप्रकीर्तितः ४१ एवंबहुविधाकारःशब्दआकाशसंभवः ॥ आकाशजंशब्दमाहुरेभिर्वायुगुणैःसह
४२ अव्याहृतैश्चेतयतेनवेत्तिविषमस्थितैः ॥ अप्याय्यंतेचतेनित्यंधातवस्तैस्तुधातुभिः ४३

नकारदीनिभिव्यज्यवेगवत्स्वभाव्यान्मुखाद्वाहिर्निर्गतोजनकर्णविवरमनुप्रविशतितेनचसंस्कृतेनतत्रत्यश्रोत्रेणतंशब्दमनुभवति सचसंस्कारोमुखजस्यवायोर्बाह्यायुनाऽनुकूल्याहूरतोवाप्रातिकू
ल्यात्समीपएववामित्यादिनाप्रतिघातान्नैववागिरिगुहादिगतवायुनाप्रतिस्त्रोतःप्रवर्तनेनद्विर्वाभवतितदनुसारेणशब्ददूरतोऽप्यनुभवति समीपतएववानैववाग्विर्वाशब्दप्रतिशब्दरूपेणानुभवति ।
एवंवायव्यमिधाततारतम्याद्रेयादिशब्दोऽपिमंद्रादिभेदेनानुभूयतेतदिदमुक्तं । अव्याहृतैरप्रतिहृतैर्वायुगुणैःस्पर्शश्चेतयतेतेशब्दंजानाति नवेत्तिवाशब्दं विषमस्थितैर्भित्यादिनाप्रतिघातेनवाग्भि
भवात् । तंचैभिर्वायुगुणैःसहसंतंचेतयतेइत्यव्याहृत्यसंबंधनीयं । विषमागतैरितिपाठेऽपिसंप्रार्थः विषमागतीरितिगोडपाठस्तुप्रामादिकः । तदेवंशब्दाभिव्यक्तिप्रज्ञाद्वयोर्भिन्नकालत्वानुभवान्म
ध्येवीचीतरंगन्यायेनशब्दसंततिरुत्पद्यते । तत्रात्यशब्दएवगृह्यतेइतिज्ञानिकवादिबंधवोदंति । भेरीशब्दोमयाश्रुतःसंप्रार्थप्रपाठकइत्यमेवप्रत्यभिज्ञाबाधकप्रत्ययंविनाऽपिध्रातइतिवदंति
द्विधांसंप्रालोचयंतु । तेशब्दाद्युत्पादकाधातवोदेहारंभकास्त्वमादिगोलकाः धातुभिःप्रोद्विषैरप्याय्यंतेआदितआरभ्यसंबध्यतेऽन्नसुखस्पर्शाद्यर्पणेन श्लोकद्वयमेकैवाक्यं ४२ । ४३

तदेवाह आपहति एतेऽवादयःशरीरस्यमूलं कथंप्राणान्वाप्यप्राप्य शुक्लशोणितसंयोगेहिमाणोलब्धवृत्तिश्चेत्शरीरंनिष्पद्यते । अन्यथायोनिनिषिक्तमपिरेतोव्यर्थंभवति ४४ ॥ इतिशांतिप
र्वणिमोक्षपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ शरीरेंद्रियादीनांभौतिकत्वमुक्तम् विज्ञानप्राणयोरपिज्ञानक्रियाशक्तिमतोभौतिकत्वंचिदात्मनोव्यति
रिक्तत्वापादनायाह पार्थिवमित्यादिनाऽध्यायेन अग्निस्तेजः पार्थिवंपृथिवीबाहुल्यात्पांचभौतिकेदेहमासाद्यशरीरःशरीराभिमानीप्रकाशात्माविज्ञानधातुःकथंकेनप्रकारेणभवत् । तथा
ऽनिलोवायुः सोऽपिपार्थिवंधातुमासाद्यकथंकेनप्रकारेणवर्तयतेदेहं चेष्टयते १ अत्रोत्तरमग्निर्मूर्धेतिसंज्ञार्थमनुसरन्नाह वायोऽस्त्यादिना कथयिष्यामि अग्नेःशरीरत्वमुक्तेतिभावः २ मूर्धेसह
स्रारेस्थितत्वात्तश्चेष्टत्वाद्वामूर्धानंचिदात्मानमग्निर्विज्ञानात्माश्रितस्तदुपाधितांप्राप्तःसन्शरीरंपरिपालयंश्चित्प्रतिबिंबंप्राप्यविज्ञानात्माशरीरंचेतयतीत्यर्थः प्राणरूपउपाधिस्तुतावुभावपिव्या
प्रोतीत्यर्थः ३ संचिद्विज्ञानप्राणानांसंधातोऽजंतुर्जीवःसर्वेषांभूतानांकार्यकारणरूपाणामात्माचेतयितासनातनःपुरुषःपरंब्रह्मचसएवनिस्तोपाधिःसन्सर्वोपाधिपक्षपातीसन्भूतानांभनआदि

आपोऽग्निर्मारुतश्चैव नित्यं जायते देहिषु ॥ मूलमेतेशरीरस्य व्याप्य प्राणानि ह स्थिताः ४४ ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणिमोक्ष० भृगुभारद्वाजसंवादे चतुरशीत्यावे
कशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ पार्थिवंधातुमासाद्यशरीरोऽग्निःकथंप्रभो ॥ अवकाशविशेषेण कथं वर्तयतेऽनिलः १ ॥ भृगुरुवाच ॥
वायोर्गतिमहं ब्रह्म न कथयिष्यामि तेऽनघ ॥ प्राणिनामनिलो देहान्यथा चेष्टयते बली २ श्रितो मूर्धानमग्निस्तु शरीरं परिपालयन् ॥ प्राणो मूर्धनि चाग्नौ च वर्तमानो विचे
ष्टते ३ सजंतुः सर्वभूतात्मा पुरुषः स सनातनः ॥ मनो बुद्धिरहंकारो भूतानि विषयश्च सः ४ एवं त्विह स सर्वत्र प्राणेन परिचाल्यते ॥ पृष्ठतस्तु समानेन स्वांस्वांगति
मुपाश्रितः ५ वस्ति मूलं गुदं चैव पावकं समुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रं पुरीषं चाप्यपानः परिवर्तते ६ प्रयत्ने कर्मणि बलेऽप्येकस्त्रिषु वर्तते ॥ उदान इति तं प्राहुरध्यात्म
विदुषो जनाः ७ संधिष्वपि च सर्वेषु सन्निविष्टस्तथाऽनिलः ॥ शरीरेषु मनुष्याणां व्यान इत्युपादिश्यते ८ धातुष्वग्निस्तु विततः समानेन समीरितः ॥ रसान्धातूं
श्च दोषांश्च वर्तयन्न वतिष्ठते ९ अपानप्राणयोर्मध्ये प्राणापानसमाहितः ॥ समन्वितस्त्वधिष्ठानं सम्यक्पचति पावकः १० आस्यं हि पायुपर्यंतमंते स्याद्दुदसंज्ञे
तम् ॥ स्रोतस्तस्मात्प्राजयंते सर्वस्रोतांसि देहिनाम् ११

रूपोभवति विषयश्चशब्दादिःसएव ४ एवमिति सर्वत्रांतर्बहिश्चस्थितंसर्वप्राणेनदेहलीदीपवन्मध्यस्थेनांतरंविज्ञानंवाह्यं
देहेंद्रियादिकंचचाल्यतइत्यर्थः । पृष्ठतो जीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेन इत्यंभावेतृतीया समानवायुत्वंप्राप्तः ५ पावकंजाठरमाश्रितःसन्वस्तिमूलंमूत्राशयंगुदंपुरीषाशयंचस्वांस्वांपृथग्गम्यांगतिमाश्रि
तोभवति । जाठरस्थःसमानोऽशितपीतादिकंपाचयित्वास्वंस्वस्थानंनयतीत्यर्थः । मूत्रंशरीरंचेतिपाठेनुमूत्रशब्देनैवपुरीषमप्युल्लेखणीयम् ६ कर्मगमनादि प्रयत्नस्तदनुकूलाचेष्टाबलंमारोद्यमना
दौसामर्थ्यं विदुषःसकाशाच्छ्रूयतेतिशेषः ७ । ८ धातुष्विति धातुपुत्रगादिषुविततोव्याप्तोऽग्निर्जाठरः रसादीन्वर्तयन्परिणमयन् रसानन्नादीन् धातुंस्त्वगादीन् दोषान्पित्तादीन् ९ कथंवर्त
यतीतितत्राहापानेति नाभेरधोऽपानउर्ध्वप्राणस्तयोर्मध्येनाभाप्राणापानाभ्यांभियःसंसर्गेणसमानसंज्ञत्वंप्राप्ताभ्यांसमाहितःसमुद्दीपितोऽधिष्ठानेनाभिर्मेढलंसमन्वितःसमाश्रितःपचति अन्नादिक
मितिशेषः यद्वा । समन्वितएकीभावेनयुक्तः समानत्वंगतइत्यर्थः अधितिष्ठतिव्यापारवान्भवत्यनेनेतिजीवनमन्नमाधिष्ठानं १० पक्वमन्नंकथंदेहंव्याप्रोतीत्यतआह आस्यमिति आस्यमारभ्यआ
स्यादीत्यपिपाठः पायुपर्यंतययामहत्तरंस्रोतःप्राणप्रवहणमार्गःप्रसिद्धस्तच्चातेषुदसंज्ञितंस्यात् तस्मान्महास्रोतसः अन्यानि सर्वाणि स्रोतांसि प्राणमार्गानाडीसंज्ञाःशरीरंव्याप्यतिष्ठंतीत्यर्थः ११

तैः श्रोतोभिः सर्वेभ्योऽप्युपानां सन्निपातात्तत्सहचारिणो जाठरवह्नेरपि सन्निपातः संगमो भवति तत्रानुभवप्रमाणायति ऊष्माचेति १२ प्राणाऽप्योऽपरस्परोदीपकत्वमाहाप्तीति अग्नेर्वेगेन वहतीत्य
 भिवेगवहः प्राणः एवं प्राणोऽप्यग्निवेगेन हेतुरित्याह गुदात्तद्व्यादिना दृष्टं चलोकेऽभिवागाद्वाप्यवायुद्विर्वायुवेगाच्चाप्रिवृद्धिरिति । तथाच प्राणरोधेऽतिजाठरमयनिवृत्तेऽप्राणोरोद्धव्यइति भावः १३
 जाठरनिरोधेन सर्वेभ्योऽप्युपानां निरोधो भवतीत्याशयेनाह पकोति पकाशयः पकस्थानं आमाशयोऽपकस्थानं नाभिमध्ये इति तात्स्थ्याज्जाठरे सर्वे प्राणाः सर्वाणीन्द्रियाणि १४ सर्वे साहृदया
 तद्वयं प्राप्य दशाभिः प्राणैः प्रेरिताः । तेच प्राणादयः पंच नागकूर्मकलदेवदत्तधनं जयाश्वपंच १५ एषास्यादिपायुपर्थतो योगानां योगिनां मार्गः किमनेन तिर्यगपि गंतव्यं न स्याह येनेति केगच्छं
 ति येमूर्धनिसुपुत्रयानादयासहस्रारं प्राप्य तत्रात्मानमादधन्नाहितवंतः १६ अध्यायार्थमुपसंहरति एवमिति देहिनां सर्वेषु प्रचारेषु बुद्धिमनः कार्ये द्वियनिर्वर्त्येषु विषयेषु प्राणादिपुनिमित्तभूतेषु सत्सु वि
 दितः प्राणनिरोधरूपो योगस्तस्मिन्नुष्ठिते सति नित्यं सद्रूपं ब्रह्मसमिध्यते सन्मग्नबुद्ध्याद्युपाधिजनितकालुष्यस्याग्नेन दीप्यते प्रकाशते मंत्रार्थस्तु । अग्निर्विज्ञानं मूर्धाचितिच्छायायाचिद्रूपः सन्
 दिव्यो व्यवहरतः प्राणवायोरपि कुच्छ्रेयः अयं प्राणाभिचितासंघातः पृथिव्यादेहस्य पतिर्जीवः अपरितोऽसि शरीराण्यन्नादिप्राणादिरूपेण जाठररूपेण च पाचयन् जिवति पुष्पाति । तेन प्राणविज्ञा
 प्राणानां सन्निपाताच्च सन्निपातः प्रजायते ॥ ऊष्माचाग्रिरिति ज्ञेयो योऽन्नं पचति देहिनाम् १२ अग्निवेगवहः प्राणो गुदात्तेति हन्यते ॥ स ऊर्ध्वमागम्य पुनः समुत्क्षि
 पति पावकम् १३ पकाशयस्त्वधोनाभ्यामूर्ध्वमाशयः स्थितः ॥ नाभिमध्येशरीरस्य सर्वे प्राणाश्च संस्थिताः १४ प्रस्थिता हृदयात्सर्वे तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥
 वहंत्यन्नरसान्नादयो दश प्राणप्रचोदिताः १५ एष मार्गोऽथ योगानां येन गच्छंतितत्पदम् ॥ जितकृमाः समाधीरामूर्धन्यात्मानमादधन् १६ एवं सर्वेषु विहितः
 प्राणापानेषु देहिनाम् ॥ तस्मिन्समिध्यते नित्यमाग्निः स्थाल्यामिवाहितः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पंचाशीत्यधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदि प्राणयते वायुर्वायुरेव विचेष्टते ॥ श्वसित्याभाषते चैव तस्माज्जीवो निरर्थकः १ यदि दूष्मभाव आग्नेयो वह्निना पच्य
 ते यदि ॥ अग्निर्जरयते चैव तस्माज्जीवो निरर्थकः २ जंतोः प्रमीयमाणस्य जीवो नैवोपलभ्यते ॥ वायुरेव जहात्येन मूष्मभावश्च न इयाति ३ यदि वायुमयो जीवः संश्ले
 षो यदि वायुना ॥ वायुमंडलवद्दृश्यो मच्छेत्सहमरुद्गणैः ४ संश्लेषो यदि वा तेन यदि तस्मात्प्रणश्यति ॥ महार्णवविमुक्तत्वादप्यत्सलिलभाजनम् ५
 न यो निरोधेयदवशिष्यते तद्वद्वेत्यर्थः १७ ॥ इति मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ नित्यं समिध्यत इति जीवस्यानौपाधिकं रूपं दी
 प्यत इत्युक्तं तल्लोकाय तमते स्थित्वा आक्षिपति यदीति प्राणयते जीवयते १ आग्नेयोऽग्निगुणऊष्मभावजोऽप्यवह्निना जाठरेणांतःस्थेन पच्यते स्पष्टीक्रियते इदित्वभावेऽपि नलोपः अग्निर्जा
 ठर एव एतदन्नम् २ एवं नित्यं स्पष्टस्तुनः सत्वे कार्यलिङ्गकमनुमानेनिरस्य प्रत्यक्षमपि निरस्यति जंतोरिति जंतोर्देहेन्द्रियबुद्धिसंघातस्य प्रमीयमाणस्य नश्यमानस्य नैवोपलभ्यते पलालपृथक्
 रणे बीजमिव तस्माद्वायुवियोग एव मरणं ३ वायुमयो वायुप्रधानो वायोरन्यः वायुमंडलवद्वात्याचक्रवद्वायुना सह दृश्यः स्यादित्यर्थः ४ यथा पाषाणवद्दंतुं बीजं लेमज्जति च पुतत्रं तून्मज्जति त
 द्वाजीवः ज्ञानाभ्योनास्तीति ज्ञानावरणीयम् । आर्हते मते मोक्षो नास्तीति दर्शनावरणीयम् । स्वशास्त्रस्य परशास्त्रेण समत्वदर्शनं मोहनीयम् । परोक्षज्ञानादपि कृतकत्ववद्बुद्धिरंतरीयमि
 ति घातिकर्मचतुष्टयम् । शुकशोणितसंयोग आयुष्कम् । तयोः कललावस्था गौत्रिकम् । तस्यादाढ्यैनामिकम् । ततो देहाकारपरिणामो वेदनीयमित्यघातिकर्मचतुष्टयम् । एतेन कर्मोष्ठकेन बद्धो
 न पृथगुपाधेर्दृश्यते इति दिग्बरमतेन परिहारमाशंक्याह संश्लेष इति यदि वा तेन वातप्रधानेन संघातेन जीवस्य संश्लेषोऽस्ति तस्माच्च संघातादन्यो जीवस्तर्हि संघाते प्रणश्यति सति महार्णवे पाषाणादि
 नाविमुक्तस्य भावस्तत्त्वं तस्माद्धेतोर्जलभाजनमिव जीवोऽन्यत्पृथक् स्यादित्यर्थः ५

ब्रह्मांशो जीव इति पक्षमाशंक्याह कूपे इति संघातनाशे ब्रह्मांतर्गतस्य जीवस्य स्वरूपनाश एव समुद्रे नदीनामिवेत्यर्थः ६ इष्टापत्तिमाशंक्याह एवेति पंचधारणके पंचाभिरेवधारणं यस्य पंचसा
 धारणे इत्याद्यः पाठः जीवितं जीवः मंचारुद्रपुरुषवदतिरिक्तकुतो न कुतश्चिदित्यर्थः तत्र हेतुः तेषामिति अतिरिक्तश्चेत्संघातैकदेशनाशोऽपि दृश्येत मंचैकदेशनाशे पुरुष इव न च दृश्यते तस्मा
 त्संघातात्मेव जीवस्तदेकदेशनाशे नश्यति मंचैकदेशनाशे मंच इवेत्यर्थः । चतुर्णामभावेनास्तिसंशयो जीवो न दृष्टि संग्रह इति पाठः स्वच्छः ७ कोष्ठमेवाद्वाद्यादिना कोष्ठनिरोधात् ८ वर्णो
 विस्तारः उच्छ्रूनतेत्यर्थः ९ तस्मिन्निति संघाताद्यतिरिक्तेषां वनजीवनाद्यदर्शनात्संघात एव जीव इत्यर्थः १० ततश्च परलोकादिकं नास्तीति दानादेर्वैयर्थ्यामित्याह एवेति ११ । १२ । १३
 लीनमूलश्चिन्नो वृक्षो यथा पुनः प्ररोहत्येवं लीनकर्मासंघातो नष्टोऽपि पुनरुत्पत्त्यते बीजसत्त्वादित्याशंक्याह चिन्नस्येति वृक्षमूलं बीजभूतमुपलभ्यते न देहमूलं कर्म इत्यर्थः १४ शरीरमूलं तु बीजमात्रं
 कूपे वा सलिलं दद्यात्प्रदीपं वा हुताशने ॥ क्षिप्रं प्रविश्य नश्येत्तथा नश्यत्यसौ तथा ६ पंचधारणके ह्यस्मिन् शरीरे जीवितं कुतः ॥ तेषामन्यतराभावाच्चतुर्णानास्ति
 संशयः ७ नश्यत्यापो ह्यनाहाराद्वायुरुच्छ्वासनिग्रहात् ॥ नश्यते कोष्ठमेवात्त्वमग्निर्नश्यत्यभोजनात् ८ व्याधि वर्णपरिक्लेशैर्मेदिनी चैव शरिर्यते ॥ पीडितेऽन्यतरे
 ह्येषां संघातो याति पंचधा ९ तस्मिन्पंचत्वमापन्ने जीवः किमु धावति ॥ किं वेदयति वा जीवः किं शृणोति ब्रवीति च १० एषा गौः परलोकस्थं तारयिष्यति मामिति ॥
 यो दत्त्वा भ्रियते जंतुः सा गौः कंतारयिष्यति ११ गौश्च प्रतिग्रहीता च दाता चैव समं यदा ॥ इहैव विलयं याति कुतस्तेषां समागमः १२ विहगैरुपशुक्तस्य शैलायात्पति
 तस्य च ॥ अग्निना चोपशुक्तस्य कुतः संजीवनं पुनः १३ छिन्नस्य यदि वृक्षस्य न मूलं प्रतिरोहति ॥ बीजान्यस्य प्रवर्तते मृतः कपुनरेष्यति १४ बीजमात्रं पुरा सृष्टं
 यदेतत्परिवर्तते ॥ मृतामृताः प्रणश्यंति बीजा द्वीजं प्रवर्तते ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वाजसंवादे जीवस्वरूपाक्षेपे षडशी
 त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ न प्रणाशोऽस्ति जीवस्य दत्तस्य च लतस्य च ॥ याति देहांतरं प्राणी शरीरं तु विशीर्यते १ न शरीराश्रि
 तो जीवस्तस्मिन्नेष्टे प्रणश्यति ॥ समिधामिव दग्धानां यथाग्निर्दृश्यते तथा २ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ अग्रेयथा तथा तस्य यदि नाशो न विद्यते ॥ इंधनस्योपयोगा
 ते स चाग्निर्नोपलभ्यते ३ नश्यतीत्येव ज्ञानाभिशांतमग्निमनिधनम् ॥ गतिर्यस्य प्रमाणं वा संस्थानं वा न विद्यते ४ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ समिधामुपयोगांते यथाऽग्नि
 र्नोपलभ्यते ॥ आकाशानुगतत्वाद्दिदुर्ग्राह्यो हि निराश्रयः ५ तथा शरीरसंत्यागे जीवो ह्याकाशवत्स्थितः ॥ न गृह्यते तु सूक्ष्मत्वाद्यथा ज्योतिर्न संशयः ६

प्रत्यक्षदृष्टेरेत एव न त्वदृष्टमकृत्स्नात् प्रवर्तते देहरूपेण परिणमते तथाच बीजरुद्रुत रुद्रवृष्टानां नाश एव तेरेषामुद्रव इति तस्मान्नित्यं समिध्यते इत्यनुपपन्नं ॥ १५ ॥ इति शांति० मोक्ष० नीलकंठी
 ये भारतभावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ एतदुपयति न प्रणाश इति १ न प्रणश्यति न दृश्यते इति च संबंधः अदर्शनमात्रावस्तुनो नाशावधारणं दग्धे धनस्याग्रेरपि
 नाशापत्तेरित्यर्थः २ इष्टापत्तिमाशंक्येति अनुपलब्धेरुपयन्नापितुल्यत्वाद्ग्रेरपि नाश एवेत्यर्थः ३ एतद्वद्वदयति नश्यतीत्येवेति ४ समिधामिति दग्धे धनमिव तस्मिन्नेवात्मा
 देहमाशे सति सौक्ष्म्यात्नोपलभ्यत इत्यर्थः ५ आकाशवत्सर्वगतो नित्यश्च ज्योतिररणिस्थोऽग्निः न च तत्रासन्नेवाग्निर्मथनादुत्पद्यत इति वाच्यं असत्त्वाविशेषेण सर्वतः सर्वोत्पत्तिप्रसंगात् ।
 तस्मात्तिलेषु तैलमिवारण्यादिष्वग्निः सन्नेव वत्तेनामिष्यत्येतेन च प्राणयत्नादुत्पद्यते सूक्ष्मत्वादित्यर्थः ६

11 45 11

२८ । १९ प्रसादेनांतर्मुखत्वरुच्या सुखं सुखामित्रं आनन्त्यमोक्षं ३० कुःसृष्टमिदं विश्वमित्यादिप्रघटकस्य तात्पर्यमाह मानसइति यः शरीरेषु जरायुजादिषु पानसोमनस्याविर्भूतोऽग्निरग्निरिव प्रकाशात्मा पुरुषो जीव इत्यभिधीयते लोकि कैः । तस्मादेव प्रजापतेः सर्वेश्वरादेवा सर्वभूतप्रत्यक्षा सृष्टिर्भूता समुत्पन्ना । किं व्यवहारत इदमुच्यते नेत्याह अध्यात्मविनिश्चये सत्यात्मानमधिकृत्य प्रवृत्तो विशिष्टो ब्रह्मविद्याजन्मसाक्षात्कारेण परोक्षज्ञानादधिकोऽहं ब्रह्मास्मीति निश्चयोऽसंदिग्धाविपर्यस्तं ज्ञानं तस्मिन् सति । तत्त्वविदस्वप्नसमैषा दृष्टिसमसमया सृष्टिर्भूतैर्वज्रपंजरवद्व्यभ्यासात् तात्त्विकयेवेति निश्चितेति भावः ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ कथं सृष्टानि भूतानीत्यस्योत्तरमुक्त्वा कथं वर्णविमर्क इत्यस्योत्तरमाह असृजदित्यादि तत्र पूर्वाचितप्रसादेनाऽऽनन्त्यमश्नुत इत्युक्तं चित्तप्रसादश्च स्वधर्मफलमतो धर्मनिष्कृत्वाति ब्राह्मणान् ब्रह्मनिष्ठान् प्रजापतीन् मरीच्यंगिरादीन् । आत्मनस्तो जः सत्यसंकल्पत्वादिसामर्थ्येन निवृत्तानुत्तादितान् ब्रह्मणा १ धर्मपञ्जादि तपःकृच्छ्राप्रायणादि शाश्वतं ब्रह्मनित्यं वेदं आचारं स्नानादिं शाचं प्रायश्चित्तादि २ । ३

वर्णाः सात्विकं राजसंतामसं मिश्रं चेति स्वच्छत्वादि साम्याद्गुणवृत्तवर्णशब्देनोच्यते । सितः स्वच्छः सत्त्वगुणप्रकाशात्प्राशमदमादिस्वभावः । लोहितो रजोगुणः प्रवृत्त्यात्प्राशयितेजभादिस्वभावः । पीतकः रजस्तमोव्यामिश्रः कृष्णादिनिहीनकर्ममवर्तकः । असितः कृष्णः आवरणात्मातमोगुणः स्वतः प्रकाशप्रवृत्तिहीनः शकटवत्परमैयः ५ इदमाक्षिपति चातुर्वर्ण्यस्येति वर्णेन जात्यावर्णः सात्विकत्वादिर्पदिभिद्यते तत्रेति शेषः तत्र हेतुः सर्वेषामिति ९ नोऽस्माकं ब्राह्मणानामपिकामक्रोधादिरजस्तमः कार्यनिग्रहाय प्रभवति समर्थमवति । अतः सत्त्वादिष्वपि चाराव्रतप्रयुक्ता जात्यादिव्यवस्थेत्यर्थः ७ । ८ जंगमानां पश्वादीनां तस्मात्सर्वेषां समानधर्मत्वात्पशुहृक्षादिष्विव मनुष्येष्वपि न जातिभेदनिश्चय इत्यर्थः ९ ब्राह्मणं ब्राह्मणजाति

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च द्विजसत्तम ॥ ये चान्येभूतसंघानां वर्णास्तांश्चापि निर्ममे ४ ब्राह्मणानां सितो वर्णः क्षत्रियाणां तु लोहितः ॥ वैश्यानां पीतको वर्णः शूद्राणामसितस्तथा ५ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ जातुर्वर्ण्यस्य वर्णेन यद्वर्णो विभियते ॥ सर्वेषां खलु वर्णानां दृश्यते वर्णसंकरः ६ कामः क्रोधो भयं लोभः शोकश्चिन्ता क्षुधा श्रमः ॥ सर्वेषां प्रभवति कस्माद्वर्णो विभियते ७ स्वेदमूत्रपुरीषाणि श्लेष्मापित्तं सञ्ज्ञितम् ॥ तनुः क्षरति सर्वेषां कस्माद्वर्णो विभियते ८ जंगमानां संख्येयाः स्थावराणां च जातयः ॥ तेषां विविधवर्णानां कुतो वर्णविनिश्चयः ९ ॥ ॥ भृगु उवाच ॥ ॥ न विज्ञेयोऽस्ति वर्णानां सर्वं ब्राह्ममिदं जगत् ॥ ब्रह्मणा पूर्वं सृष्टं हि कर्मभिर्वर्णतां गतम् १० कामभोगप्रियास्तीक्ष्णाः क्रोधनाः प्रियसाहसाः ॥ त्यक्तस्वधर्मा रक्तांगास्ते हि जाः क्षत्रतां गताः ११ गोभ्यो वृत्तिसमास्थाय पीताः कृष्युपजीविनः ॥ स्वधर्मा ब्रानुतिष्ठंति ते द्विजविश्वतां गताः १२ हिंसान्तप्रिया लुब्धाः सर्वकर्मोपजीविनः ॥ कृष्णाः शौचपरिभ्रष्टास्ते द्विजाः शूद्रतां गताः १३ इत्येतैः कर्मभिर्व्यस्ता द्विजावर्णांतरंगताः ॥ धर्मां यज्ञक्रियातेषां नित्यं प्रतिपिध्यते १४ इत्येते चतुरो वर्ण्येष्वा ब्राह्मी सरस्वती ॥ विहिता ब्रह्मणा पूर्वं लोभात्त्वज्ञानतां गताः १५ ब्राह्मणा ब्रह्म तं त्रस्थास्तपस्तेषां न नश्यति ॥ ब्रह्मधारयतां नित्यं व्रतानि नियमांस्तथा १६ ब्रह्मैव परं सृष्ट्येन जानंति तेऽद्विजाः ॥ तेषां बहुविधास्त्वन्यास्तत्र तत्र हि जातयः १७ पिशाचाक्षसाः प्रेता विविधा म्लेच्छजातयः ॥ प्रमथज्ञानविज्ञानाः स्वच्छंदाचारचेष्टिताः १८ प्रजा ब्राह्मणसंस्काराः स्वकर्मकृतनिश्चयाः ॥ ऋषिभिः स्वेन तपसा मृजंते चापरे परैः १९

मत् तत्र हेतुः ब्रह्मणेति वर्णतां क्षत्रियादिभावम् १० रक्तांगारजोगुणमयाः ११ पीतारजस्तमोमयाः १२ कृष्णाः केवलतमोमयाः १३ व्यस्ताः पृथक्ताः द्विजा ब्राह्मणाः तेषां चतुर्णामपि वर्णानाम् १४ चतुरश्रत्वारः ब्राह्मीविदमयी चतुर्णामपि वर्णानां ब्रह्मणा पूर्वविहिता । लोभदोषेण त्वज्ञानतां लोभावंगताः शूद्रा अनधिकारिणो विदेजाता इत्यर्थः १५ ब्रह्म तं त्रैवेदोक्तानुष्ठानं तस्यास्तपराः अतस्तेषां ब्रह्म आत्मानं धारयतां पुण्यार्थत्वेन निश्चिन्तां जिज्ञासूनां तत्रादिकं न नश्यति १६ ब्रह्मैवाति सृष्टं सर्वकार्यं परं ब्रह्मा भेदेन येनाद्विजा हीनद्विजास्तेन जानंतीति योजना तत्र तत्र योनिषु जातयोजमानि १७ तानेवाह पिशाचा इति १८ ब्राह्मणो ब्रह्मणि वेदे विहितो ब्राह्मणसंस्कारो यासां तावेदोक्तसंस्कारवत्यः । अपरेऽर्वाचीनाः ऋषयः परैः प्राचीनैः मृजंते १९

एवं प्राप्ताभीमांसवसंमतामनवस्थां निवारयति आदीति अज्ञानाशहीना अव्यया अपचयहीना यतो मानसं रज्जूरगवन्मनोमात्रजन्या नहिरज्जूरगोन इत्यपचीयते वा अनुत्पन्नत्वात् धर्मतंत्रयोगानुष्ठानं तदेव परमयनं विलयस्थानं यस्याः सा तथा २० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्येतैः कर्मभिर्व्यस्ता द्विजावर्णांतरंगता इत्युक्तं तत्प्रश्नपूर्वकं विदुषोति ब्राह्मण इत्यादिना १ जातकर्मादिभिरष्टाचत्वारिंशता । 'यस्यैतेऽष्टाचत्वारिंशत्संस्काराः स ब्राह्मणः सा पुज्यतां सकृपतां गच्छति' इति स्मृतेः षट्कर्माणि 'संध्यास्नानं जपो होमो देवतानां च पूजनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवं च षट्कर्माणि दिने दिने' इति २ विषसं ब्राह्मणादिभुक्तोपेतदेवाश्चातीति विषसाशी २ अथा द्रोह इत्यत्र तपोऽक्रोध इत्यपि पाठः आनृशंस्यं नेष्टुर्याभावः प्रपालज्वा पूणाकारुण्यं ४ अत्र हिंसा तदर्थं जातं ब्रह्मजं युद्धात्मकं कर्म दानं विप्रैः आदानं प्रजाप्यः ५ वणिज्यापशुरक्षा आदिदेवसमुद्भूता ब्रह्ममूला क्षयाव्यया ॥ सा सृष्टिर्मानसीनामधर्मतंत्रपरायणा २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० मो० भृगुभर० वर्णविभागकथने अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ब्राह्मणः केन भवति क्षत्रियो वा द्विजोत्तमः ॥ वैश्यः शूद्रश्च विप्रपुत्रो हृदिवदतावर १ ॥ भृगु उवाच ॥ जातकर्मादिभिर्यस्तु संस्कारैः संस्कृतः शुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नः षट्सुकर्मस्वस्थितः २ शौचाचारस्थितः सम्यग्विघसाशी गुरुप्रियः ॥ नित्यव्रती सत्यपरः स वै ब्राह्मण उच्यते ३ सत्यं दानमथा द्रोह आनृशंस्यं त्रपाष्टणा ॥ तपश्च दृश्यते यत्र स ब्राह्मण इति स्मृतः ४ क्षत्रजं सेवते कर्म वेदाध्ययनसंगतः ॥ दानादानरतिर्यस्तु स वै क्षत्रिय उच्यते ५ वणिज्यापशुरक्षा च कृष्यादानरतिः शुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नः स वैश्य इति संज्ञितः ६ सर्वभक्षरतिर्नित्यं सर्वकर्मकरोऽशुचिः ॥ त्यक्तवेदस्त्वं नाचारः स वै शूद्र इति स्मृतः ७ शूद्रे चैतद्ब्रह्म द्रव्यं द्विजेतच्च न विद्यते ॥ न वै शूद्रो भवेच्छूद्रो ब्राह्मणो न च ब्राह्मणः ८ सर्वोपायैस्तु लोभस्य क्रोधस्य च विनिग्रहः ॥ एतत्पवित्रं ज्ञानानां तथा चैवात्मसंघमः ९ वार्यो सर्वात्मना तौ हि श्रेयोघातार्थमुच्छ्रितौ १० नित्यं क्रोधाच्छ्रयं रक्षेत पोरक्षेच्च मत्सरात् ॥ विद्यामानापमानाभ्यामात्मानं तु प्रमादतः ११ यस्य सर्वसमारंभानिराशीर्बधनाद्विज ॥ त्यागे यस्य हुतं सर्वं सत्यागी च स बुद्धिमान् १२ अहिंसः सर्वभूतानां मित्रायणगतश्चरेत् ॥ परिग्रहान्परित्यज्य भवेद्बुद्ध्या जितेन्द्रियः ॥ अशोकस्थानमातिष्ठेदिह चा मुत्र चाभयम् १३ तपो नित्येन दातेन मुनिना संयतात्मना ॥ अजितं जेतुं कामेन भाव्यं संगेष्वसंगिना १४

चेत्प्रविशत्याशुपशुभ्यश्चेति पाठे पशुभ्य इति ल्यब्लोपेपंचमी । पशुनवाणिज्याद्युपयोगिनो लब्ध्वा विशतिप्रतिष्ठां लभते इत्यर्थः ६ । ७ शूद्रे चेति एतत्सत्यादिसप्तकं द्विजेर्बर्वाणिके धर्मैव वर्णविभागकारणं न जातिरित्यर्थः ८ तमेव ब्राह्मण्यहेतुं धर्ममाह सर्वोपायैरित्यादिना तौ क्रोधलोभौ सार्धः श्लोकः ९ । १० । ११ आशीः इष्टकाम्यात् देवबंधनं तद्वर्जितानिराशीर्बधनाः समारंभाः सम्यगारभ्यंत इति यज्ञादयः काम्यकर्मत्यागीत्यर्थः । हुतमग्नौ ब्राह्मणे वा दत्तमग्निहोत्रनित्यं प्रादादि । त्यागे फलत्यागमिति । 'सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः' इति १२ अहिंसः अहिंसाशीलः मैत्रं मित्रभावस्तदेवायनं परं प्राप्ते स्थानं तत्र गतः । अशोकस्थानमात्मानमातिष्ठेत् आभिमुख्येन तिष्ठेत् आत्मध्यानपरो भवेदित्यर्थः सार्धः श्लोकः १३ संगेष्वभेदमिति संगहेतुपुत्रदारादिषु १४

एवंभूतस्यानुष्ठेययोगमाह इन्द्रियैरिति इति अव्यक्तमिति संबंधः इति अनेन प्रकारेण यदिन्द्रियैर्न गृह्येत तदव्यक्तं तच्च विज्ञेयं साक्षात्कृतं व्यालिङ्ग्य ग्राह्यं लिङ्गं च द्वाह्यं चेति सूक्ष्मशरीरं योगिदृश्यं चेत्यर्थः । यद्वा लोकदृष्ट्यानुमानगम्यं यतः अतीन्द्रियं इन्द्रियागोचरं १५ अविस्त्रंभे अविश्वासे निमित्तं सति न गंतव्यं न प्राप्यं । अतः विस्त्रंभे एव गुरुवेदाकये पुयाषाध्यं निश्चये मनोधारयेत् । अविस्त्रंभेणेति समुर्ध्वपाठे तु यथायोषितमग्निधारयतीत्यादौ योषितस्वरूपमग्निस्त्वेन यद्वद्व्यं तद्विश्वासेनैव न तु न प्रवस्तु तत्त्वं तथाऽस्ति इह तु अनुभवप्रमाणमित्यर्थः । एवं च सर्वोर्णाद्रियाणि प्रत्याहृत्य स्वप्नवपनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि प्राणप्राणोपाधिके जीवात्मनि शुद्धत्वं सदायै धारयेत् । तमपि ब्रह्मणितत्पदलक्ष्ये धारयेत् १६ एतच्च ब्रह्मात्मनावस्थानं निर्वाणारूपं पदं यत्र किंचिद्व्येयध्यानध्यानुविभागयोगी न चिंतयेत् । तन्निर्वेदात् परं राराग्यादेव प्राप्नोतीत्याह निर्वेदादिति । यदाहुयोगमाध्यकाराः वैराग्यं प्रस्तूय एतस्त्वेव हि नांतरीयकं फलं कैवल्यमिति

इन्द्रियेष्टं ह्यते यद्यत्तद्व्यक्तमिति स्थितिः ॥ अव्यक्तमिति विज्ञेयं लिङ्गग्राह्यमतीन्द्रियम् १५ अविस्त्रंभेन गंतव्यं विस्त्रंभे धारयेन्मनः ॥ मनः प्राणे निष्ठं ह्यीया तप्राणं ब्रह्मणि धारयेत् १६ निर्वेदादेव निर्वाणं न च किंचिद्विचिंतयेत् ॥ सुखं वै ब्राह्मणो ब्रह्मनिर्वेदेनाधिगच्छति १७ शौचेन सततं युक्तः सदाचारसमन्वितः ॥ सानुक्रोशश्च भूतेषु तद्विजातिषु लक्षणम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे वर्णस्वरूपकथने एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ सत्यं ब्रह्मतपः सत्यं सत्यं विमृजते प्रजाः ॥ सत्येन धार्यते लोकः स्वर्गं सत्येन गच्छति १ अनृतं तमसोरूपं तमसानियते ह्यधः ॥ तमोग्रस्तान पश्यंति प्रकाशं तमसावृताः २ स्वर्गः प्रकाश इत्याहुर्न रंकं तम एव च ॥ सत्यानृतं तदुभयं प्राप्यते जगतीचरैः ३ तत्राप्येवं विवा लोके वृत्तिः सत्यानृते भवेत् ॥ धर्माधर्मौ प्रकाशश्च तमो दुःखं सुखं तथा ४ तत्र यत् सत्यं सधर्मो यो धर्मः स प्रकाशो यः प्रकाशस्तत्सुखमिति ॥ तत्र यदनृतं सोऽ धर्मो योऽधर्मस्तत्तमो यत्तमस्तदुःखमिति ५ ॥ अत्रोच्यते ॥ शरीरैर्मानसैर्दुःखैः सुखैश्चाप्यसुखोदयैः ॥ लोकमृष्टिं प्रपश्यंतो न मुह्यंति विचक्षणाः ६ तत्र दुःखवि मोक्षार्थं प्रयतेत विचक्षणः ॥ सुखं ह्यनित्यं भूतानां भिह लोके परत्र च ७ राहुग्रस्तस्य सोमस्य यथा ज्योत्स्नान्मासते ॥ तथा तमो भिभूतानां भूतानां नश्यते सुखम् ८

सुखं ब्रह्मेत्यभेदे सामानाधिकरण्यं १७ संक्षेपेण योगाधिकारिणं निरूपयति शौचेनेति १८ ॥ इति शांतिप० मोक्ष० नी० मा० एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ शुद्धो ब्राह्मणधर्मः कृष्णः शुद्धधर्म इति प्रागुक्तं तत्र शुद्धकृष्णयोः स्वरूपे विविनक्ति सत्यमिति सत्यं सत्यवस्तु प्रापकं ब्रह्मेदः तपः स्वधर्मानुष्ठानं सत्येन ब्रह्मतपो रूपेण १ अनृतं तद्विपरीत मनेदिकं यथेष्टाचरणं प्रकाशं स्वर्गं तमः अविद्यादिरूपो विपर्ययस्तेन ग्रस्ताः तमसामुल्लाजानेन २ स्वर्गोदेवत्वं प्रकाशमसत्त्वं प्राप्यः न रंकंति र्यक्त्वं तमोगुणेन सत्यं नृत्मानुवस्त्वं तदुभयमि श्रणेन ३ सत्यानृते इति धर्माधर्मौ प्रकाशतमसौ सुखदुःखे इति संबंधः ४ श्लोकं व्याचष्टे तत्रेति ५ । ६ भूतानां संसारिणां यत्सुखं पुत्रपरिवर्णादिजंतुनिमित्तं अतः सुखार्थं नयते । किंतु दुःखस्योपाधिकस्य विमोक्षार्थमेव यतेत ७ तत्किं नित्यं सुखं नास्त्येवेत्याशंक्य सद्यपि प्रकाशत इति सद्यः तमाह राहिति नश्यते अंतर्हितं भवति ८

प्रवृत्तयः दृष्टादृष्टफलाः अभिधीयंते वेदे न ह्यतस्त्रिवर्गकृतात्परं सर्वानित्यसुखमेव आरंभगुणविशेषस्तार्किकाभिमतः । धर्मार्थगुणभूतौ यस्य प्रधानभूतस्य सुखस्य तदर्थं आरंभ आरभ्यत इति वृत्त्युत्पत्त्याधर्मादिः अनुष्ठेय इति शेषः । यतस्तद्धेतुः धर्महेतुः अस्य सुखस्योत्पत्तिरभिव्यक्तिः आरंभस्त्रिवर्गस्य राहुग्रस्तदुःप्रकाशवत्सतोऽपि तमसा अप्रकाशमानस्य सुखस्याभिव्यक्तये सर्वोपाधारेण इत्यर्थः ९ सुखार्थं आरंभ इत्यत्र शंकेते पदेतदिति सुखानां परमास्थितिर्नित्यसत्त्वं । सुखान्न परमस्तीति पाठांतरं नोपगृहीमो नित्यसुखस्यानुपलंभात् । अनित्यस्य सुखस्य तुच्छत्वमाह न हीति महति योगश्रवणे १० नित्यस्य सुखस्यानुपलंभे हेतुपुण्यस्य त्रेतन्निराकरोति अत्रोच्यते इत्यादिना अनृतात् सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयादज्ञानात् । तमः अविद्या अनित्या शुचिदुःखरूपे पुद्गेहादिपुनित्यत्वशुचित्वसुखत्वबुद्धिरूपो विपर्ययः ११ अस्य विपर्ययस्याभावे नित्यं सुखं प्रकाशत इत्याह यस्त्वेतैरिति एतदेव स्वर्गपदाभिधेयमित्याह न च तद्व्यादिना तस्मात्स्वर्गा तत्सुखलुद्विविधं सुखमुच्यते शरीरमानसं च ॥ इह खल्वसुखं च लोके वस्तुं प्रवृत्तयः सुखार्थमभिधीयंते न ह्यतः परं त्रिवर्गफलं विशिष्टतरमस्ति स एव काम्योगुणविशेषो धर्मार्थगुणारंभस्तद्धेतुरस्योत्पत्तिः सुखप्रयोजनार्थं आरंभः ९ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतद्भवताऽभिहितं सुखानां परमास्थितिरिति तनतदुपगृहीमो न ह्येषामृषीणां महति स्थितानामप्राप्येषु काम्योगुणविशेषो न चैनमभिलषंति च तपसि श्रूयते त्रिलोककृद्ब्रह्मा प्रभुरेकाकीतिष्ठति ॥ ब्रह्मचारी न कामसुखेष्व्यात्मानमवदधाति ॥ अपि च भगवान् विश्वेश्वर उमापतिः काममभिवर्तमानमनंगत्वेन शममनयत् ॥ तस्माद्भूमोन तु महात्मभिरयं प्रतिगृहीतो न त्वेषां तावद्विशिष्टो गुणविशेष इति ॥ नैतद्भवतः प्रत्येभि भगवता तूक्तं सुखान्न परमस्तीति लोकप्रवादो हि द्विविधः फलोदयः सुकृताः सुखमवाप्यते दुष्कृता दुःखमिति १० ॥ भृगुरुवाच ॥ अत्रोच्यते ॥ अनृतात् खलु तमः प्रादुर्भूतं ततस्तमोग्रस्ता अधर्ममेवानुवर्तंते न धर्मम् ॥ क्रोधलोभहिंसाऽनृतादिभिरवच्छन्नान् खल्वस्मिं लोके नासुत्रसुखमाप्नुवंति ॥ विविधव्या धिरुजोपतापैरवकीर्यते ॥ बंधबंधनपरिकेशादिभिश्च क्षुत्पिपासाश्रमकृतैरुपतापैरुपतप्यंते ॥ वर्षवातायुष्णातिशीतकृतैश्च प्रतिभयैः शरीरैर्दुःखैरुपतप्यंते ॥ बंधुधनविनाशविप्रयोगकृतैश्च मानसैः शोकैरभिभूयंते जरा मृत्युकृतैश्चान्यैरिति ११ यस्त्वेतैः शरीरमानसैर्दुःखैर्न संस्पृश्यते स सुखं वेद ॥ न चैते दोषाः स्वर्गे प्रादुर्भवन्ति तत्र खलु भवन्ति १२ सुसुखः पवनः स्वर्गं गंधश्च सुरभिस्तथा ॥ क्षुत्पिपासाश्रमो नास्ति न जरान च पापकम् १३ नित्यमेव सुखं स्वर्गे सुखं दुःखमिहोभयम् ॥ नरके दुःखमेवाहुः सुखं तत्परमं पदम् १४ पृथिवी सर्वभूतानां जनित्री तद्विधाः स्त्रियः ॥ पुमान् प्रजापतिस्तत्र शुक्रं तेजो मयं विदुः १५

यिना प्रवृत्तिः सुखार्थेति युक्तमुक्तं सुखान्न परमस्तीति १२ । १३ । १४ ऐहिकं सुखं तुच्छीकृत्य यथा स्वर्गार्थं सर्वबुद्धिमंतः प्रवर्तते एवं स्वर्गमपि क्षयिष्णुत्वेन तुच्छीकृत्य बुद्धिमत्तरामोक्षसुखार्थं यतं तद्व्याह पृथिवीति सर्वभूतानां जनित्री अविद्यापृथिवी पृथिवी सर्वपाप्के शानां जनित्री भूता यथाऽत्रानुभूयते तद्विधा अनेन केशसंततिनेत्रमृतास्तत्र स्वर्गं स्त्रियः सन्ति । यथाऽत्र पुमानविद्यावाननेक केशमाजनेतया तत्र प्रजापतिः । तस्मात्पिसो विभेत् समारभत प्रजापतिर्वै स्वादुर्ध्वतरमभ्यध्यायत तभ्यः रुद्रः शिरोऽहरत् मधुर्देवतं हंतुमुद्यौ यक्षराक्षसास्तं यमितुमुद्यताः इत्यादिश्रुतिस्मृतिरिति स्तस्यपि मयारत्यादिप्रतिपादनात् । एतावांश्चरितो यः अत्र शुक्रं जन्मांतरवीजवासानां जालं पुण्यापुण्यमयम् । तत्र तु तेजो मयं केवलं पुण्यमयमिति । एवं च निरुपायसुखमे व परमः पुष्टपार्थो न स्वर्ग इति साधयता मोक्षस्य निर्विषयसुखात्मत्वमुक्तम् १५

१९ ॥ इतिशांतिपर्वणीमोक्षपर्वणी नीलकंठीयेभारतमावदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॐ ॥ एवमनृतासुखदुःखप्रादुर्भूतमित्यादिग्रंथश्रवणेनदुःखादुद्विगोमोक्षं च दुर्लभं मन्वा
नश्चित्तं शुद्धिद्वारा मोक्षप्रापकं पुण्यमेव श्रेय इति निश्चिन्तंस्तद्विशेषफलानि पृच्छति सारासारविवेकार्थं दानस्येत्यादिना दानस्य दानरूपस्य धर्मस्येत्येकः प्रश्नः १ शांतिरुपरतिः २।३।४
कस्याधिकारिणः किं रूपं धर्माचरणं ५ स्वधर्मो वर्णाश्रमनियतधर्मस्तस्याचरणे युक्ता अवहिताः योऽन्यथा विपरीताचारः स विमुह्यते ६ स्वोचितमेव धर्मं पृच्छति यदिति चतुर्णामाश्रमाणां धर्मश्चातु

इत्येतल्लोकनिर्माणं ब्रह्मणा विहितं पुरा ॥ प्रजाः समनुवर्तते स्वैः स्वैः कर्मभिरावृताः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० भृगुभरद्वाजसंवादेनवत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ४४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ दानस्य किं फलं प्रादुर्धर्मस्य च स्तित्यस्य च ॥ तपसश्च सुतस्य स्वाध्यायस्य दुतस्य वा १ ॥ भृगु
रुवाच ॥ हुतेन शाम्यते पापं स्वाध्यायैः शांतिरुत्तमा ॥ दानेन भोगानित्याहुस्तपसा स्वर्गमाप्नुयात् २ दानं तु द्विविधं प्राहुः परत्रार्थमिहैव च ॥ सन्धोयद्दीयते किंचि
त्तत्परत्रोपतिष्ठते ३ असद्रथो दीयते यनुत दानमिह भुज्यते ॥ यादृशं दीयते दानं तादृशं फलमश्नुते ४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ किं कस्य धर्माचरणं किं वा धर्म
स्य लक्षणं ॥ धर्मः कतिविधो वाऽपि तद्ब्रवान् चतुर्मुहति ५ ॥ भृगुरुवाच ॥ स्वधर्माचरणे युक्ता ये भवंति मनीषिणः ॥ तेषां स्वर्गफलावाप्तिर्योऽन्यथा स विमुह्यते ६
॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतच्चातुराश्रम्यं ब्रह्मर्षिविहितं पुरा ॥ तेषां स्वेस्वे समाचारास्तान्मेव कुमिहार्हसि ७ ॥ भृगुरुवाच ॥ पूर्वमेव भगवता ब्रह्मणालोकहितमनु
तिष्ठता धर्मसंरक्षणार्थमाश्रमाश्चत्वारोऽभिनिर्दिष्टाः ॥ तत्र गुरुकुलवासमेव प्रथममाश्रममुदाहरंति ॥ सम्यग्यत्र शौचसंस्कारनियमव्रतविनियतात्मा उभे संध्ये भास्क
राग्निदेवतान्युपस्थाय विहाय तं द्रव्याऽऽलस्ये गुरोरभिवादनवेदाभ्यासश्रवणपवित्रीकृतान्तरात्मात्रिपवणमुपस्पृश्य ब्रह्मचर्याग्निपरिचरणगुरुशुश्रूषानित्यभिक्षामैक्ष्या
दिसर्वनिवेदितांतरात्मागुरुवचननिर्देशानुष्ठानाप्रतिकूलो गुरुप्रसादलब्धस्वाध्यायतत्परः स्यात् ८ ॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ गुरुं यस्तु समासाध्य द्विजो वेदमवाप्नुया
त् ॥ तस्य स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्य मानसमिति ९ गार्हस्थ्यं खलु द्वितीयमाश्रमं वदंति ॥ तस्य समुदाचारलक्षणं सर्वमनुव्याख्यास्यामः ॥ समावृत्तानां स
दाचाराणां सह धर्मचर्यफलार्थिनां गृहाश्रमो विधीयते ॥ धर्मार्थकामावाप्तिर्ह्यत्र त्रिवर्गसाधनमपेक्ष्या गार्हतेन कर्मणा धनान्यादाय स्वाध्यायोपलब्धप्रकर्षेण वा ब्रह्मर्षि
निर्मितेन वा अद्रिसारगतेन वा ॥ हव्यकव्यनियमाभ्यासदेवतप्रसादोपलब्धेन वा धनेन गृहस्थो गार्हस्थ्यं वर्तयेत् ॥ तद्वि सर्वाश्रमाणां मूलमुदाहरंति ॥ गुरुकुलनिवा
सिनः परिव्राजका ये चान्ये संकल्पितव्रतनियमधर्मानुष्ठायिनस्तेषामप्यत एव भिक्षाबलिसंविभागाः प्रवर्तते १०

राश्रम्यं तेषामाश्रमाणां ७ तं वचनं निद्रा आल

स्यमनुयोगः अभ्यासोऽक्षरग्रहणं श्रवणं तदर्थं विचारः ८ मानसमनःसिद्धपते सत्यसंकल्पादिसिद्धिप्राप्ति ९ सम्यगुदित आचारः समुदाचारस्तस्य लक्षणं । समावृत्तानां समापित गुरुकुलवासानां
स्नातकानां सह धर्मचर्यसहोमौ चरतां धर्ममिति दंपत्योः सहाधिकारिकं धर्मं तत्र चर्याफलं पुत्रजन्मप्रकर्षो यथा उपस्तस्य चाकायणस्य सवैर्वाक्मणैरज्ञाताः प्रस्तावादिदेवताउपदिशतोरज्ञातसर्वस्वकुल्यद
क्षिणाप्रदानहेतुः । निर्मितयाजनमध्यापनं प्रतिग्रहश्च । अद्रिसारामणिदिव्यौषधिस्वर्णाद्याकारास्तेभ्यो गतेन प्राप्तेन । भिक्षाऽतिविशेषः । बलिर्भूमौ होमः । संविभागः पुत्रादिभ्यो विभजनं १०

द्रव्योपस्कारो धनवर्जनं द्रव्योपस्कर इति पाठे द्रव्याणां फलमूलनीवारादीनामुपस्करः संपादनं सुखशक्त्या सुखवत्याशक्त्या न तु देहपीडया सत्क्रियाचकर्तव्येति शेषः ११ । १२ निवासेन पितृतर्पणेन
१३ । १४ । १५ अपि चात्र वात्सल्यादि धर्ममाख्यादिलाभः संकल्पसमकालं सिद्धयतीत्यर्थः १६ त्रिवर्गो धर्मार्थकामास्तैः सहिता गुणानां सत्वरजस्तमसानिर्दृतिः कृतार्थता मुक्तिहेतोः सत्त्वगुणाम्य

वानप्रस्थानां च द्रव्योपस्कार इति प्रायशः स्वस्वेते साधवः साधुपथ्यौ दनाः स्वाध्यायप्रसंगिनस्तीर्थाभिगममदेशदर्शनार्थं पृथिवीपर्यटंति तेषां प्रत्युत्थानाभिगमना
भिवादनानसूयवाक्प्रदानसुखशक्त्यासनसुखशयनाभ्यवहारसत्क्रियाचेति ११ भवति चात्र श्लोकः ॥ अतिथिर्यस्य भग्नशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ सदत्वादुष्क
तंतस्मै पुण्यमादाय गच्छति १२ अपि चात्र यज्ञक्रियाभिर्देवताः प्रीयंते निवासेन पितरो विद्याभ्यासश्रवणधारणेन ऋषयः अपत्योत्पादनेन प्रजापतिरिति
१३ श्लोकौ चात्र भवतः ॥ वात्सल्यात्सर्वभूतेभ्यो वाच्याः श्रोत्रसुखागिरः ॥ परितापोपघातश्च पारुष्यं चात्र गृहीतम् १४ अबज्ञानमहंकारोदंभश्चैव विगृहीतः ॥
अहिंसासत्यमक्रोधः सर्वाश्रमगतं तपः १५ अपि चात्र माल्याभरणवस्त्राभ्यंगनित्योपभोगनृत्यगीतवादित्रश्रुतिसुखनयनाभिरामदर्शनानां प्राप्तिर्भक्ष्यभोज्यलेह्यपे
यचोप्याणामभ्यवहार्याणां विविधानां सुपभोगः स्वविहारसंतोषः कामसुखावाप्तिरिति १६ त्रिवर्गगुणानिर्दृतिर्यस्य नित्यं गृहाश्रमे ॥ स सुखान्यनुभूयेद्दृष्टानां ग
तिमाप्नुयात् १७ उच्छृतिर्गृहस्थोयः स्वधर्माचरणे रतः ॥ त्यक्तकामसुखारंभः स्वर्गस्तस्य न दुर्लभः १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वा
जसंवादे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ वानप्रस्थाः खल्वपि धर्ममनुसरंतः पुण्यानि तीर्थानि नदीप्रस्रवणानि सुविविकेष्वरण्येषु पृग
महिषवराहशार्दूलवनगजाकीर्णेषु तपस्यंतोऽनुसंचरंति त्यक्तग्राम्यवस्त्राभ्यवहारोपभोगान्यौषधिफलमूलपर्णपरिमितविचित्रनियताहाराः स्थानासनिनोभूभि
पाषाणसिकताशर्करावालुकामस्मशायिनः काशकुशचर्मवल्कलसंवृतांगाः केशश्मश्रुनखरोमधारिणो नियतकालोपस्पर्शना अस्कंदितकालबलिहोमानुष्ठा
यिनः समित्कुशकुसुमापहारसंमार्जनलब्धविश्रामाः शीतोष्णवर्षपवनविष्टं भविभिन्नसर्वत्वचो विविधनियमोपयोगचर्यानुष्ठानविहितपरिशुष्कमांसशोणितत्वग
स्थिभूताष्टतिपराः सत्त्वयोगाच्छरीराण्युद्धरंते १ यस्त्वेतानि यतश्चर्या ब्रह्मर्षिविहितां चरेत् ॥ सददेदग्निवहोषान् जयेल्लोकांश्च दुर्जयान् २

ताख्यातेर्जननात्रष्टाधिकारस्त्यर्थः शिष्टानां तत्त्वमसीत्यादिवाक्यैर्गुरुभिरनुशिष्टानां १७ उच्छः कणशआदानं तेन वृत्तिर्जिवनप्रस्य कामसुखमारंभाश्चेति द्वंद्वः १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नी
लकंठीयेभारतमावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सिकताः सूक्ष्मपाषाणपांसवः शर्कराः कर्करसहिता मृत् बालुकाः लघूपलमिश्राः सिकतापत्रउपस्पर्शनं स्नानं बलिर्भूमावाहुतिः
होमो बह्वौ बलिहोमयोः कालेऽनुष्ठायिनः विष्टं भोहेलनयासहनं नियमः पंचाभ्यादिसाधनं उपयोगआहारसंकोचः चर्यापर्यटनं विहितं विधानम् १ । २

परिव्राजकानामिति परिवर्हणेशयादिमोगसामग्री ३ । ४ कृत्वेति आत्मन्यग्नीवसमारोप्याऽग्निमुद्दिश्यस्वमुखेहविर्भुजोतिहोमं कुर्यात् । चिताग्निनां यैरग्निचयनं कृतं मुनिर्देस्ते पांशोऽंकां पाजाप
त्यपदं यद्वा स्वशरीरसंस्थमग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रं भक्ष्योपगतैर्हविर्भिः कृत्वेति संबन्धः । शरीरं शरीरस्य अग्निमिव प्रकाशमानं जीवं स्वमुखे निर्ममस्थाने परमात्मनि भुजोतिर्जीवं
ब्रह्मणि प्रविष्टा पयति योमं करोतीत्यर्थः । सचितानां नष्टानामग्निना ५ इस्वत्वमर्षि लोकमव्यक्तभावं भूयते च 'यवानि रंधनो वाह्निः स्वयोनावुपश्रयाम्यति । तथा वृत्तिभ्यो चित्तं स्वयोनावुपशा
म्यति' इति उक्तं च । 'शकुनीनामिवाकाशे पदं न दृश्यते' इति । चिदातोनी ज्ञार्थत्वं यो वै भागिर्न मागा लुप्तं च तेषां न स यद्वै न च यत्तेऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यत्तद्व्यादादृष्टं च यत्तेऽभिधोति ५ एव देवाह
मोक्षेति सुतरां संकल्पितमुक्तासंकल्पहीनावुद्दिश्य ब्रह्मवलोक्य ब्रह्मलोकस्तं ५ एवं स साधना ब्रह्मविद्या श्रुत्वा ब्रह्मसाक्षात्कारोपायं जिज्ञासमानः पृच्छति अस्मादिति परोलोकः परमात्मा ज्ञातुं
साक्षात्कर्तुं ७ उत्तरे इति अत्रेदमवधेयं किमिह श्रौतो हिमवत्पुत्रं नाम एव परलोकस्त्वेन प्रतिपाद्यते उत श्रुतिप्रसिद्धः परमात्मेति । तत्र भौतात्मलोभे संभवति लाज्जिका र्थस्थाप्राप्त्यात् । स्व
मंसदृशः पुण्यकृज्जनप्राप्यो मूमाग एव आश्रमत्रयधर्मफलस्योपसंहार्यत्वादिति प्राप्ते नृमः । 'अनिधनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः' इत्येतद्वाक्यसमन्तरमुत्थितयोः प्रभोत्तरयोर्ब्रह्मविद्या

परिव्राजकानां पुनराचारः ॥ तद्यथा विमुच्याग्निधनकलत्रपरिवर्हणसंगेष्वात्मनः स्नेहपाशानवधूय परिव्रजंति समलोष्टाश्मकांचनास्त्रिवर्गप्रवृत्तेष्वसक्तबुद्धयोऽरि
मित्रोदासीनानां तुल्यदर्शनाः स्थावरजरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जानां भूतानां वाङ्मनः कर्मभिरनभिद्रोहिणोऽनिकेताः पर्वतपुलिनवृक्षमूलदेवतायतनान्यनुचरं
तो वासार्थमुपेयुर्नगरग्रामं वा नगरे पंचरात्रिकाः ग्रामे चैकरात्रिकाः प्रविश्य च प्राणधारणार्थं द्विजातीनां भवनान्यसंकीर्णकर्मणामुपतिष्ठेयुः पात्रपतितायाचितमै
क्ष्याः कामक्रोधदर्पलोभमोहकार्पण्यदंभपरिवादाभिमानहिंसानिवृत्ता इति ३॥ भवंति चात्र श्लोकाः ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वा यश्चरते मुनिः ॥ न तस्य सर्वभूतेभ्यो
भयमुत्पद्यते कश्चित् ४ कृत्वाऽग्निहोत्रं स्वशरीरसंस्थं शरीरमग्निं स्वमुखे भुजोति ॥ विप्रस्तुमैक्ष्योपगतैर्हविर्भिश्चिताग्निना सौव्रजते हिलोकम् ५ मोक्षश्च मयश्चरते य
थोक्तं शुचिः सुसंकल्पितमुक्तबुद्धिः ॥ अनिधनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः ६ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ अस्माल्लोकात् परोलोकः श्रूयते नोपलभ्यते ॥
तमहं ज्ञातुमिच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ७ ॥ भृगु उवाच ॥ उत्तरे हिमवत्पार्श्वे पुण्ये सर्वगुणान्विते ॥ पुण्यक्षेम्यश्च काम्यश्च स परोलोक उच्यते ८

प्रकरणस्थयोस्तत्परत्वे संभवत्यसन्निहिता प्रकृतमाचीनाश्रमधर्मफलोपसंहारपरत्वकल्पनं न युज्यते । तेषां तत्र तत्र स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्य मानसमिति स्वर्गस्तस्य न दुर्लभ इति 'सर्वदेवाग्नि
वहो पात्रजये होकांश्च दुर्जयान्' इति फलस्योपसंहारेण तदनुपेक्षणात् ततश्चानर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतं बलाबलमिति न्यायेन सन्निधिप्रकरणाभ्यां श्रुतिरेव बाध्यते । यथा आकाशस्तद्धिगादित्य
प्रसर्वाणि हवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यंते इति सर्वभूतोत्पादिलिगाद्वाकाशश्रुतिर्भूताकाशपराऽपि ब्रह्मपरतया व्यवस्थाप्यते तद्वादिहा विद्वद्वचः । न च पूषा नुमं प्रणमं ब्रवति उत कृष्टस्यास्य
योग्यतया प्राचीनाश्रमत्रयधर्मफलत्वेनान्वयोऽपि विध्यतीति युक्तं । प्रकरणानुगुणार्थसमर्पकत्वे संभवत्पुत्कर्पायोगात् तस्मादन्यार्थत्वे सत्यन्यार्थतया प्रतीयमानमेतत्प्रभोत्तरमिति व्यासकष्टमवहि
तहृदयैरालोचनीयमिति दिक् श्रुतिभ्यो ज्ञातोऽपि परमात्मानसाक्षात्कृत्य तद्वैततत्साक्षात्कारोपायं ब्रूहीति प्रार्थितो भृगुराह उत्तरे इति उत्तरे आत्मोपलब्धिस्थानत्वादुक्तं उत्तरे हिमवत्पार्श्वे
हिमवत्तुल्योऽन्यत्र मेरुशब्देन द्वितीयासावंशस्तस्य पार्श्वे समीपे भूषाणमध्ये पुण्ये बहुपुण्यगम्ये । सर्वैर्भूतैरमणीयत्वादिभिर्युते देशे पुण्यः अपहृतपाप्माक्षेम्यः सत्सकामः सत्यसंकल्पः काम्यः सर्वकामो
पमोगयोग्यश्च परोलोकः परमात्माऽस्तीत्युच्यते । तथा हि मंत्रशास्त्रे भूमध्यदेशस्य रम्यत्वादिकमुक्तं । 'हिमवत्पुत्रोऽग्रे भूमेरुस्तिष्ठति पर्वतः ॥ तस्याभिमुखो महीपार्श्वे पंचाशत्कोटियोजना ॥

—लवणे लुसुरासर्पिर्दक्षिणरजलात्मभिः ॥ सिंधुभिः सप्तभिर्द्विपैस्तत्संख्यैर्द्विगुणोत्तरैः ॥ मंदरः पारियात्रश्च' इत्यादिना । श्रुतावपि येषोऽनंतो व्यक्त आत्मा तं कथमहं विजानीयामित्युपक्रम्य सो
ऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इत्यादिना भुवोर्प्राणस्पचयः संधिरित्येतेन सत्यदेशस्य निरुपाधिब्रह्मप्रापकविमुक्ताख्यसोपाधिकब्रह्मस्थानत्वेऽपि । सोपाधिकब्रह्मगुणाश्च 'य आत्माऽ
पहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघ्रसोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतिप्रसिद्धाः । तदिदमुक्तं हिमवत्पार्श्वे परोलोक इति ८ तत्रेति अपापकर्मत्वादिगुणचतुष्टयवन्तो मानवास्तत्र
गताः संतो निरुपद्रवामवन्तीति योजना तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्ननंधो भवत्युपतापी सन्ननुपतापी भवति' इति सेतुमात्मानं तीर्त्वा प्राप्स्यसमाधिकाले ९ तत्र काले इति संबन्धः अमृत्यु
रात्मा समाधिकाले प्रभवति ईश्वरो भवति । संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति तस्य सत्यसंकल्पत्वश्रवणात् । अतएव नान्याधिपतिरितिसूत्राच्च सत्यसंकल्पत्वादेव विद्वाननन्याधिपतिरस्य ईश्वरो
ऽन्यो नास्ति किं त्वय मेव सर्वेश्वर इति सूत्रार्थः । अतएव स देशः हिमवत्पार्श्वोऽरुयोऽग्रे भूमेरुदेशः स्वर्गसदृशः सत्यसंकल्पादिगुणाविर्भावसाध्यात् । निरुपद्रवा इत्यस्य विवरणं व्याधयो न स्पृष्टं
तीति १० आत्ममिथुन आत्मक्रीडा आत्मरतिरित्यादिभूतेरर्थसंगृहाति मलोम इति परे अनात्ममूताश्चेत्तदाराश्चेति समाप्तः । स्वआत्मैव दारास्तत्र निरतः यतः अजनः बाधितबाह्यलोकः
नान्योन्यं बध्यते तत्र मेदाभावात् द्रव्येषु संकल्पमात्रोपनते पुनर्विस्मय आश्चर्यबुद्धिर्नास्ति इदं सर्वं ब्रह्ममात्रमेत्यादि श्रुतिभ्यः सर्वस्याऽत्ममात्रत्वावधारणात् हि पतः तत्र परोऽनात्ममृतः अध

ब्रह्मपापकर्माणः शुचयो त्यंतनिर्मलाः ॥ लोभमोहपरित्यक्ता मानवानिरुपद्रवाः ९ सस्वर्गसदृशो देशस्तत्र ह्युक्ताः शुभा गुणाः ॥ काले मृत्युः प्रभवति स्पृशंति
व्याधयो न च १० नलोभः परदारेषु स्वदारनिरतोजनः ॥ नान्योन्यं बध्यते तत्र द्रव्येषु च न विस्मयः ॥ परोह्यधर्मो नैवास्ति संदेहो नापि जायते ११ कृतस्य तु
फलं तत्र प्रत्यक्षमुपलभ्यते ॥ पानासनाशनोपेता प्रासादभवनाश्रयाः १२ सर्वकामैर्हृता केचिद्वेमाभरणभूषिताः ॥ प्राणधारणमात्रं तु केषांचिदुपपद्यते १३
श्रमेण महत किंचित्कुर्वन्ति प्राणधारणम् ॥ इह धर्मपराः केचित्केचिन्नैकृतिकानराः ॥ सुखिता दुःखिताः केचिन्निर्धना धनिनोऽपरे १४ इह श्रमो भयं मोहः क्षुधा तीव्रा च
जायते ॥ लोभश्चार्थकृतो नृणां येन मुह्यं त्यपंडिताः १५ इह वार्ता बहुविधा धर्माधर्मस्य कारिणः ॥ यस्तद्वेदो भयं प्राज्ञः पाप्मनानसलिप्यते १६

मैः अनृतादिर्नास्ति एवं ब्रह्मलोकं न विदत्यनृतेनाहिमत्पूडा इति श्रुतेरनृतस्याज्ञानस्य तस्मिन् प्रायस्त्वादनुतामावेव तदा विभाव संभवात् । संदेहः किं देहादिरात्मा उताऽन्योऽन्योऽपि कर्ताऽकर्ता वा
अकर्ताऽपि एकोऽनेको वेत्येवं रूपः संशयः न जायते । तत्त्वापरोक्षीकरणाच्छ्रित्यंते सर्वसंज्ञा इति श्रुतेः ११ कृतस्याऽनुष्ठितस्य योगस्य कर्ममात्रस्य वा पुनर्न सर्वतदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधु कुर्व
तीति ब्रह्मविद्यायां सर्वकर्मफलात्तर्वाश्रवणात् १२ सर्वकामैरितिसार्धलोकद्वयमेकं वाक्यं इहाऽस्मिन् भूतोऽसंघोऽस्ति ताः केचिद्योगिनः सर्वकामैर्हृता आहृताः संतो मुहुरावर्तत इति भावः प्राणे परमात्म
निधारणं सर्वपां कामानां प्रविष्टा पयति न तन्मात्रमेव केषांचिद्विद्यमोगेऽपि विरक्तानामुपपद्यते पुण्यतेन नृकाममोगः १३ मध्यमानां त्वेतदलेशसाध्यमित्याह श्रमेणेति केचिद्योगैश्चर्यप्राप्त्यधर्मपरा
व्यासनारदादयः परोपकारार्थे वहितेषां सिद्धिर्न स्वभोगाय । केचिन्नैकृतिका आत्मवचनपराया ह्यमोगेन योगजधर्मेण परोपकारजधर्मधनं वर्धयंतः । अतएव नान्यधर्मपराः सुखितानैकृतिकास्तु दुःखिताः यतो नि
र्धनाः क्षीणपुण्याः । अपरे धर्मपरास्तु धनिनो योगजधर्मेण परोपकारजधर्मधनं वर्धयंतः १४ इहेति नैकृतिकानामिह लोके श्रमादिकं भवतीत्यर्थः १५ वार्ताः कुशलाः धर्माधर्मस्य धर्माधर्मयो
रिति पूर्वोक्तसहसार्धश्लोकः । यद्वाति उभयधर्माधर्मावुपादेयहेतुत्वादेव १६

सोपधंसद्वयं १७ तपोयोगजयमः १८ तस्मादिहैवधर्माधर्मविचारः कार्यइत्याहसाधेन इहेति चिंताविचारः तमेवाह कर्मेति १९ इहमाप्तमंतपोयेषां ब्रह्मलोकं हिमवत्पार्श्व २० तत्रैतत्रैवजायं
तेआविर्भवन्ति २१ सत्कारयोगेआदरं ऋच्छंतिप्रामुख्यं अन्ययादोषमाह तिर्यगिति २२ इहैवसंसारे उत्तरादिज्ञाहिमवत्पार्श्व २३ योगकलालामेसदाचार्यप्रवशरणीकरणीयः । 'आचार्यवान्
पुरुषोवेद नैपातकैणमतिरापनेया' इत्यादिश्रुतिभ्यइत्याह येगुरुनिति नियताः शमदमोपरत्यादियुक्ताः । ब्रह्मचारिणः ब्रह्मण्येवचारः कायवाकमनसाप्रवृत्तियेषां । पंथानंगमनागमनमार्गः । सगुणं
ब्रह्मनिर्गुणवस्तुमाप्तिद्वारं जानाति २४ ब्रह्मनिर्मितो वेदप्रकाशितः धर्माधर्मलोकस्य कर्तव्याकर्तव्यार्थौ २५ विस्मितः प्रत्यगद्वैतश्रवणेन २६ एषप्रत्यगात्माजगतः प्रसवः कारणं निखिलेन साकल्ये

सोपधंनिकृतिस्तेयंपरीवादोह्यसूयिता ॥ परोपघातोहिंसाचपैशुन्यमनृतंतथा १७ एतानासेवतेयस्तुतपस्तस्यप्रहीयते ॥ यस्त्वेतान्नाचरेद्विद्वांस्तपस्त
स्यप्रवर्धते १८ इहचिंताबहुविधाधर्माधर्मस्यकर्मणः ॥ कर्मभूमिरियंलोकेइहकृत्वाशुभाशुभम् ॥ शुभैःशुभमवाप्नोतितथाऽशुभमथान्यथा १९ इहप्रजापतिः
पूर्वदेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ इष्टेष्टतपसःपूताब्रह्मलोकमुपाश्रिताः २० उत्तरःपृथिवीभागःसर्वपुण्यतमःशुभः ॥ इहस्थास्तत्रजायंतेयेवैपुण्यकृतोजनाः २१ य
दिसत्कारमृच्छंतितिर्यग्योनिपुचापरे ॥ क्षीणायुषस्तथाचान्येनश्यंतिपृथिवीतले २२ अन्योन्यभक्षणासक्तालोभमोहसमन्विताः ॥ इहैवपरिवर्तंतेनतेयांयु
तरांदिशम् २३ येगुरुन्पर्युपासंतेनियताब्रह्मचारिणः ॥ पंथानंसर्वलोकानांविजानंतिमनीषिणः २४ इत्युक्तोऽयंमयाधर्मःसंक्षिप्तोब्रह्मनिर्मितः ॥ धर्माधर्मौ
हिलोकस्ययोवैवेतिसबुद्धिमान् २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोभृगुणाराजन्भरद्वाजःप्रतापवान् ॥ भृगुं परमधर्मात्माविस्मितःप्रत्यपूजयत् २६ एषतेप्रसवो
राजन्जगतःसंप्रकीर्तितः ॥ निखिलेनमहाप्राज्ञकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २७ ॥ ॥ इतिश्री० शांति० मोक्ष० भृगुभरद्वाजसंवादेद्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आचरस्यविधिंतातप्रोच्यमानंत्वयाऽनघ ॥ श्रोतुमिच्छामिधर्मज्ञसर्वज्ञोह्यसिमेमतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥
दुराचारादुर्विचेष्टादुष्प्रज्ञाःप्रियसाहसाः ॥ असंतस्त्वितिविरुधाताःसंतश्चाचारलक्षणाः २ पुरीषंयदिवामुत्रंयेनकुर्वीतिमानवाः ॥ राजमार्गेगवांमध्येधान्यम
ध्येचतेशुभाः ३ शौचमावश्यकंकृत्वादेवतानांचतर्पणम् ॥ धर्ममाहुर्मनुष्याणामुपस्पृश्यनर्दीतरेत् ४ सूर्यंसदोपतिष्ठेतनचसूर्योदयेस्वपेत् ॥ सायंप्रातर्जपे
त्संध्यांतिष्ठन्पूर्वातथेतराम् ५ पंचाद्रोभोजनंभुंज्यात्प्राङ्मुखोमौनमास्थितः ॥ नर्निद्यादन्नभक्ष्यांश्चस्वादुस्वादुचभक्षयेत् ६

नसंकीर्तितः । 'परैरदर्शितःपंथाःश्रुतियुक्तिबलान्मया ॥ यथाकथंचिदुब्रूतःपंडिताःशोधयंतुतम्' २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ॥ संक्षेपेणप्रागुक्तमाचारयोगंचविस्तरेणप्रतिपादयितुमध्यायत्रयमारभ्यते आचरस्यविधिंतातेत्यादि १ आचारोलक्षणंज्ञापकंयेषां यतआचारंजिज्ञा
ससेऽतःसाधुरसीतिभावः २ । १ शौचंकृत्वाउपस्पृश्यआचम्यनर्दीतरेदवगाहेत् ततस्तर्पणमितिसंबंधः ४ जपेत्सावित्रीं संध्यामुपलक्ष्यतिष्ठन्प्रतिष्ठेतचस्वगृह्योक्तैर्मन्त्रैः इतरांपश्चिमाम् ५ पंच
पादौपाणीमुत्सेचेतिपंचआर्वाणिस्य भोजनमन्नं अन्नभक्ष्यान्ओदनमपूपादींश्च ६

आर्द्रपाणिः कृतोत्तरापोशनइत्यर्थः नार्द्रपाणिरित्यपपाठः ७ शुचिदेशंयज्ञादिशालां चेत्यं देवतायतनं ८ सामान्यसाधारणं पाकभेदंनक्तुर्यादित्यर्थः ९ तयाकुर्वन्तयथाकालभोजंउपवासफलंल
भेतेत्यर्थः १० । ११ ब्राह्मणमुक्तावशिष्टंमातुर्हृदयमिवहितकरं कृतं धात्रातद्येउरासतेतेसत्यं ब्रह्मसमासतेआसादयंति आहारशुद्धासस्वशुद्धिःसत्त्वशुद्धौध्रुवास्मृतिः स्मृतिलभेसर्वग्रेषीनांविषमो
सइतिक्रमेणआहारशुद्धेर्ब्रह्मप्रापकत्वश्रुतेः १२ शंकुशुक्रःकीलबद्धशुकवत्पराधीनोवृथापंडितोवा । दंत्पादिपाठेसंश्लेषकः कामलोभादिवशः कुशकुससंश्लेषणार्थेदेवादिकौ दंत्यद्वयवानेवमुख्यः
पाठः । संकुमुकोविकुसुकइतिमंत्रवर्णात् । अस्थिरःपापोवा यद्वाऽनृतं ब्राह्मणोच्छिष्टमित्यस्यप्रशंसार्थेहिंसामयंयागादिकर्मनिष्ठते लोष्टेति लोष्टमर्दयज्ञियवेदिकरणार्थः । तृणच्छंदीर्हिंराहर
णार्थः । नखखादीनक्षेच्छित्वाछित्वापज्ञशेषंमांसंखादतीतितथा नित्योच्छिष्टंनित्यसोमपानं । 'पितापितामहोवापिसोमंयस्यनपीतवान् ॥ सवेदुर्ब्राह्मणोनाम' इत्युक्तेः तेनउच्छिष्टःसोमपायी संकु

आर्द्रपाणिःसमुत्तिष्ठेन्नार्द्रपादःस्वपेन्नशि ॥ देवर्षिर्नारदःप्राहएतदाचारलक्षणम् ७ शुचिदेशमनृद्धाहं देवगोष्ठंचतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणंधार्मिकंचैत्यंनित्यंकुर्यात्प्रद
क्षिणम् ८ आतिथीनांचसर्वेषांप्रेष्याणांस्वजनस्यच ॥ सामान्यंभोजनंभृत्यैःपुरुषस्यप्रशस्यते ९ सायंप्रातर्मनुष्याणामशनंवेदनिर्मितम् ॥ नांतराभोजनंदृष्ट
मुपवासीतथाभवेत् १० होमकालेतथाजुह्वतुकालेतथाव्रजन् ॥ अनन्यस्त्रीजनःप्राज्ञोब्रह्मचारीतथाभवेत् ११ अमृतं ब्राह्मणोच्छिष्टंजनन्याहृदयंकृतम् ॥
तज्जनाःपर्युपासंतेसत्यंसंतःसपासते १२ लोष्टमर्दयिणच्छेदीनखखादीतुयोनरः ॥ नित्योच्छिष्टःशंकुशुकोनेहायुर्विंदतेमहत् १३ यजुषासंस्कृतंमांसंनिवृतो
मांसभक्षणात् ॥ नभक्षयेद्दृथामांसंपृष्ठमांसंचवर्जयेत् १४ स्वदेशेपरदेशेवाआतिथिर्नोपवासयेत् ॥ काम्यकर्मफलंलब्ध्वागुरुणामुपपादयत् १५ गुरुभ्यआस
नंदेयंकर्तव्यंचाभिवादनम् ॥ गुरुनभ्यर्च्ययुज्यंतेआयुषायशसाश्रिया १६ नेक्षेतादित्यमुद्यंतंनचनग्रांपरस्त्रियम् ॥ मैथुनंसततंधर्म्यगुह्येचैवसमाचरेत् ॥
१७ तीर्थानांहृदयंतीर्थंशुचीनांहृदयंशुचिः ॥ सर्वमार्यकृतंचौक्ष्यंवालसंस्पर्शनानिच १८ दर्शनेदर्शनेनित्यंसुखप्रश्नमुदाहरेत् ॥ सायंप्रातश्चविप्राणांप्रदिष्ट
मभिवादनम् १९ देवागारेगवांमध्येब्राह्मणानांक्रियापथे ॥ स्वाध्यायेभोजनेचैवदक्षिणंपाणिमुद्धरेत् २० सायंप्रातश्चविप्राणांपूजनंचयथाविधि ॥ पण्यानां
शोभतेपण्यंकृषीणांबाद्यतेकृषिः ॥ बहुकारंचसस्यानांवाह्येवाहोगवांतथा २१

सुकःफलाभिष्वंगी महदायुर्ब्रह्म १३ यजुषायजुर्वेदविदाऽध्वर्युणा मांसंयज्ञियमपि निवृतो न भक्षयेत् । दृथामांसमसंस्कृतमांसं पृष्ठमांसंचरममांसंश्चाद्रशेषमित्यर्थः । 'पृष्ठंचरममात्रेस्यात्' इतिवि
श्वः । एतेनहिंसायुक्तोपभोगकर्तव्यइत्युक्तम् १४ किंतहिंसुरहस्येनकर्तव्यमतआह स्वेति काम्यकर्मनीयंकर्ममिक्षाचर्यतस्यफलमन्नादि गुरुणांपित्रादीनां १५ । १६ धर्म्यंकृतुकालिकं गुह्येहसि
१७ हृदयंरहस्यं तीर्थगुरुः शुचिराग्निः आर्यकृतंतिष्ठाचरितंसर्वचौक्ष्यंप्रशस्तं स्वाध्यायंवालंगोपुच्छम् १८ प्रदिष्टंकर्तव्यत्वेनोपदिष्टम् १९ क्रियापथेश्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठाने दक्षिणंपाणिमुद्धरेत्
यज्ञोपवीतीभवेत् । 'अजिनंवासांवादिक्षिणतलपथीयदक्षिणबाहुमुद्धरते' इत्युक्तेः २० सायमितिसार्धःश्लोकः विप्राणांपूजनमेवोत्तमंपण्यमुत्त
माकृषिश्चतद्रूपफलमित्यर्थः । बाद्यतेस्थिरीक्रियते वदस्थैर्येहतिहायुः सधकारःपाठःप्रामादिकः । सस्यानांधान्यानांबहुकारंबहुलीकरणंचतदेवगवामिन्द्रियाणांबाह्येवाहःप्रापणंदिव्यरुच
प्रपानापीटप्राप्तिरपि विप्राणांपूजनमेवपण्यादिवदेष्टव्यमित्यर्थः २१

पूजनप्रकारमाहसंपन्नमिति भोजनेदीयमानेसंपन्नमितिब्रूयाद्वाता सुसंपन्नमितिप्रविग्रहीता ब्रूयादित्यर्थोऽज्ञेयं एतमुत्तरत्र । सुतर्पणमितिप्रतिग्रहीता श्रुतमितिदाता सुश्रुतमित्यन्वयः । यवाग्वावृतादने कसरेद्विदलेनसहपाचितेभोदने २२ संप्रावेकतेसति विप्राणामभिनंदनंवंदनादिनास्तोषणंकार्यमितिशेषः । कीदृशमभिनंदनंव्याधितानामायुष्यमायुष्करम् २३ प्रत्यादित्यमा दित्याभिमुखोनेहेतनमुत्रमुत्सृजेत् शकृत्पुरीषं २४ अवराणांकनिष्ठानां समानानांतुल्यानां २५ आर्यपुंसंसेव्यमित्युक्तंतन्नाभिवादनादिकृपदंमेनापिकर्तुंशक्यमितिकथमर्थस्त्वनिश्चयस्तत्राह हृदयमिति वैकृतंनेत्रादिविकारः पापहृदयमाख्याति यथोक्तं । 'नेत्रवक्रविकारेणज्ञायतेऽतर्गतंमनः'इति गूढमानापापं २६ । २७ पापेनेति पापपापिनं पापप्रकाशनीयंधर्मस्तुगोपनी यइत्यर्थः २८ निवर्तमानस्याऽज्ञास्त्वस्य अदृष्टमितिच्छेदः २९ मरणंकर्तुं ३० मानसंमनोनिर्वर्त्य मनसाशिवमित्यस्यसर्वभूतेभ्योऽमवंदयादित्यर्थः ३१ एकइति धर्मध्यानयोगं ननुसहो

संपन्नंभोजनेनित्यंपानीयेतर्पणंतथा ॥ सुश्रुतंपायसेब्रूयाद्यवाग्वाकसरेतथा २२ इमश्चकर्मणिसंप्राप्तेस्तुतेस्त्वानेऽथभोजने ॥ व्याधितानांचसर्वेषामायुष्यमभिनं दनम् २३ प्रत्यादित्यंनमेहेतनपश्येदात्मनःशकृत् ॥ सहस्रियाऽथशयनंसहभोज्यंचवर्जयेत् २४ त्वंकारंनामधेयंचज्येष्ठानांपरिवर्जयेत् ॥ अवराणांसमाना नामुभयेषांनपुष्यति २५ हृदयंपापवृत्तानांपापमाख्यातिवैकृतम् ॥ ज्ञानपूर्वविनश्यंतिगूढमानामहाजने २६ ज्ञानपूर्वकृतंपापंछादयत्यंबुश्रुतः ॥ नैनं मनुष्याःपश्यंतिपश्यंत्येवदिवौकसः २७ पापेनापिहितंपापंपापमेवानुवर्तते ॥ धर्मेणापिहितोधर्मोधर्ममेवानुवर्तते ॥ धार्मिकेणकृतोधर्मोधर्ममेवानुवर्तते २८ पापंकृतंनस्मरतीहमूढोविवर्तमानस्यतदेतिकर्तुः ॥ राहुयथाचंद्रमुपैतिचापितथाऽबुधंपापमुपैतिकर्म २९ आशयासंचितंद्रव्यंदुःखंनैवोपभुज्यते ॥ तद्बुधानप्रशंसंतिमरणंनप्रतीक्षते ३० मानसंसर्वभूतानांधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वेषुभूतेषुमनसाशिवमाचरेत् ३१ एकएवचरेद्धर्मनास्तिधर्मं सहायता ॥ केवलंविधिमासाद्यसहायःकिंकरिष्यति ३२ धर्मोयोनिर्मनुष्याणांदेवानाममृतंदिवि ॥ प्रेत्यभावेसुखंधर्माच्छश्वत्तैरुपभुज्यते ३३ ॥ इतिश्रीमहा भारतेज्ञाति० मोक्ष० भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे आचारविधौत्रिनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अध्यात्मंनामय दिदंपुरुषस्येहचित्यते ॥ यदध्यात्मंयथाचैततन्मेब्रूहिपितामह १

मौचरतांधर्ममिति विधेर्देवतयोरभिहोत्रादिधर्मोविहितस्तत्कथमुच्यतेएकएवेतीत्याशंकपाह नास्तिधर्मंसहायतेतिरुयादेरितिशेषः । कातर्हि विधेर्मतिरित्यतआह केवलमिति मनसिधर्मंज्ञूये बाह्यसहायोविधिप्राप्तोऽप्यनर्थकइत्यर्थः यथोक्तं । 'मनसैवकृतं रामनशरीरकृतंकृतं । येनैवालिङ्ग्यतेकांतातेनैवालिङ्ग्यतेमुता'इति । तस्मात्तुयादिसापेक्षंधर्ममनादित्यमानासिकेयोगधर्मैवमनो दध्यादितिभावः २१ एतमेवस्तौति धर्मइति योनिरुत्पत्तिप्रलयस्थानं । देवत्वमनुष्यत्वादिप्रापकोधर्मइत्यर्थः । तेषामेवदेवमनुष्याणांदिविहार्दाकाशाख्येब्रह्मलोकेऽमृतंकेवलस्वकारणंधर्मएव । तथाप्रेत्यभावेअपूर्वेदेहप्राप्तौधर्मादिवसुखंतैर्धर्मकर्मभिः ३१ ॥ इतिशांतिपर्व० मोक्षधर्म० नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ५७ ॥ पूर्वमानसिको धर्मोदेवादीनांयोनिरित्युक्तंतत्रकिंस्वरूपोऽसौधर्मःकथंचदेवादिहेतुत्वंतस्येतिपृच्छति अध्यात्ममिति आत्मानंचित्तमाधिकृत्यप्रवृत्तयोधर्मोऽध्यात्मं । यदिदंपुरुषस्यकर्तव्यत्वेनचित्यते शास्त्रेविचार्यतेतदध्यात्मं । किंलक्षणंकिंप्रकारकंचेति यथायाशब्दाभ्यामप्रभद्वयंकृतम् १

तथाब्रह्मप्रजानांयोनिरितिप्रसिद्धंत्वयानुमानसोवर्मोयोनिरित्युक्तंतत्कथमित्याशयवानाह कुतइति १ श्रेयस्करंरचनादि श्रेयस्करतरोधर्मः श्रेयस्करतमोध्यानयोगः सुखंस्वरूपसुखाविर्भाक्हे तुत्वात् ३ सृष्टीति सृष्टिप्रलयव्याख्याऽप्यध्यात्मव्याख्यायामेवातर्भूता तथाहि । यदिज्ञेयआत्माप्रतीचोऽन्यस्यात्तर्हितस्योपासनाशेषत्वात् तस्मिन्श्रुतंजगज्जन्मादिहेतुत्वंपर्णमयीफलवदर्थ वादस्यात् । ब्रह्मसंस्कारकर्मसुपरार्थत्वात्फलश्रुतिरर्थवादःस्पादितिघंटाघोषः योविदमिदंस्वरूपंरोपितैरपिनोलब्धोवत्स्वपीतावरत्वसत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वजगज्जन्मादिहेतुत्वादिगुणैर पास्तिस्वरूपसिद्धेःसंतुवातत्रानारोपिताएवगुणास्तथापितस्यसर्वगुणविशिष्टस्यज्ञेयत्वेनघटादिवज्जडत्वापत्तिर्दुर्वारा । ननुचिन्मयएवास्यविग्रहश्चिन्मयाएवगुणाइतिनतेषांजडत्वमितिचेदत्रपृ च्छामः । चिन्मयत्वंचिद्विकारत्वंचिद्रूपत्वंवा नाद्यः वाचारंभणंविचारोनामधेयमिति विकारस्यानृतत्वश्रवणेनतेषांतुच्छत्वापत्तेः । नात्यः स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् । नहिचिदेवाचिदंतरमाद्योतिसं भवति ग्राह्यचित्तःअचित्त्वापत्तेः तस्मात्तज्ज्ञेयआत्माप्रतीचोऽन्यएव । तथाचसृष्ट्यादेस्तदुपादानकत्वोक्तिस्तद्व्यवस्थप्रतिपक्ष्येति । अध्यात्मव्याख्यायामेवसृष्टिप्रलयव्युत्पादनंसंगतमितित त्संगेप्रभोत्तरयोःसृष्ट्याद्युपन्यासोयुक्तिमत्तरइतिसिद्धं । अत्रमानमाह आचार्यःपरिदर्शितमिति आत्मैवेदंसर्वब्रह्मैवेदंसर्वमिमादिवेदवाक्यैरित्यर्थः । प्रीतिंहेतुसुखं सौख्यंसुखात्मकं भावंसत्तां प्रकृतिप्रत्ययाभ्यामुत्पादकसम्प्राप्तमित्यर्थावगमात्सुखस्यभावइतिविग्रहेषधीतुराहोऽशिरइतिवदोपचारिकीव्यक्तमाकरे तथाचश्रुतयः । 'योवेदनिहितंगहायापरमेव्योमन् । सो

कुतःसृष्टमिदंविश्वंब्रह्मनस्थावरजंगमम् ॥ प्रलयेकथमभ्येतितन्मेवक्तुमिहार्हसि २ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अध्यात्ममितिमांपार्थयदेतदनु पृच्छसि ॥ तद्व्याख्यास्यामितेतातश्रेयस्करतमंसुखम् ३ सृष्टिप्रलयसंयुक्तमाचार्यैःपरिदर्शितम् ॥ यज्ज्ञात्वापुरुषोलोकेप्रीतिसौख्यंचविं दति ॥ फललाभश्चतस्यस्यात्सर्वभूताहितंचतत् ४ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् ॥ महाभूतानिभूतानांसर्वेषांप्रमवाप्ययौ ५ यतःसृष्टानितत्रैवतानिन्यांतिपुनःपुनः ॥ महाभूतानिभूतेभ्यःसागरस्योर्मयोयथा ६ प्रसार्यचयथांगानिकूर्मःसंहरतेपुनः ॥ तद्ब्रह्मतानिभू तात्मासृष्टानिहरतेपुनः ७ महाभूतानिपंचैवसर्वभूतेषुभूतकृत् ॥ अकरोत्तेषुवैषम्यंतनुजीवोनपश्यति ८

ऽनृतेसर्वान्कामान्सह । निष्क्रियंनिष्कलंशांतय'इत्याद्याः । तस्याऽऽत्मविदःफलंसर्वकामावाप्तिस्तद्भामस्यात् दितंचतत्ज्ञानं ॥ अध्यारोपापवादन्यायेनज्ञेयस्यब्रह्मणस्तदस्यलक्षणंताव दाह पृथिवीति भूतानांजरायुजादीनांप्रमवाप्यवावुत्पत्तिप्रलयस्थानभूतानि ५ यतआनंदारमनः । 'आनंदाद्देवस्त्वानिभूतानिजायंते । आनंदेनजातानिजीवंति । आनंदंप्रयं त्यमिसंविशंति'इतिश्रुतेः । सृष्टानितत्रैवलयांति यतइतियच्छब्दार्थमाह महाभूतानिपृथिव्यादीनिभूतेभ्योजरायुजादिभ्यउत्पद्यंते सागरस्योर्मयोयथेति । अत्रजरायुजादिभ्यःस्वाद्यु त्पत्तिप्रलयवदतातेपामानंदरूपत्वमुक्तं । स्वादीनांचस्वप्राकाशादिवत्कल्पनामात्रत्वंचोक्तम् ६ प्रसार्येति भूतानिस्वादीनि भूतात्माजीवः यतोभूतान्येवदेहाद्याकारेणपरिणतान्यात्मत्वेनमन्य मानः । अस्तिस्वस्वयोऽपरोभूतात्मायोऽयंसितासितैःकर्मफलैरभिभूयमानःसदस्योनिमापद्यतइतिश्रुतिप्रसिद्धेऽथ । एतेनकूर्मादंगादीनीववियदादीनिप्रतीचोऽन्यानीत्युक्तं ॥ ननुकर्मभौतिके भ्योभूतोत्पत्तिर्नहिपुत्रास्तिनतोत्पद्यतइतिचेत् । अत्रब्रूमः बीजाद्वदोवटात्बीजानिबीजेभ्योवटाइतिवद्विष्यतीति । ननुतत्रप्रतीबीजसूक्ष्मरूपेणवदोऽस्ति अंकुरोऽनुवर्तितिणीबीजोदरेकृत्स्नाति तिणीसंनिवेशदर्शनात् तर्हिप्रत्यगमेदेनगृहीतेदेहेसूक्ष्मरूपेणमहाभूतानिसंजीवितुल्यमित्यभिप्रेत्याह महाभूतानीति भूतकृत्शिवःसर्वभूतेषुशरीरेषांचपहभूतान्यकरोदेव । कृतेषुचतेषु-

वैपम्यवैलक्षण्यं पार्थक्येनावस्थितत्वं यत्तत्तु जीवो देहाद्यात्माभिमानो न पश्यति देहे कः पार्थिवोऽङ्गः कः आप्य इति न जानाति । अयं भावः जीवत्वाभिमानस्यागोचरत्वं सर्वकारणत्वं ग्राह्यं तदभावात् स्वप्ने गृह्यमाणमपि तत्र श्रद्धते । ततश्च न बाह्यांतरसृष्टयोऽस्त्यस्त्वमिष्टया त्वेति नोति ततो मे दृष्टेरवाधा दध्यत इति ८ जीवस्य जगदुपादानत्वप्रथनाय तस्यात्मभूते देहे स्वाद्यं शान्तिमजते शब्द इत्यादिना खानिच्छद्राणि आकाश एव योनिः कारणं तज्जम् ९ पाकः अन्नादिपक्तिस्तद्धेतुः १० पंचैव देहस्यानीति शेषः ११ इंद्रियाणि भूतेष्वंतर्भूतानि मन इति कर्ता जीव उच्यते । अस्य विज्ञानानि च दृष्टि रूपाणि एतदुभयात्मिका बुद्धिः सप्तमी क्षेत्रज्ञः साक्षी १२ चक्षुरिति पंचानामुपलक्षणं आलोचनाय विषयग्रहणाय अध्यवसानाय निश्चयाय क्षेत्रज्ञः साक्षिवदुदासीन बोधरूपत्वात् साक्षित्वस्यापि साक्ष्योपाधिकत्वात् त्रैलोक्यमवधारितवत्करणेन दर्शितम् १३ ऊर्ध्वमिति पादतलद्वयमारभ्य ऊर्ध्वस्थितं शरीरमुपर्यध्वस्यत्साक्षिचैतन्यं पश्यति एतेन हृदं बहिर्दृश्यमानमंतरं व्योमोदरं क्लृप्तं व्यासम् १४ एवं बुद्ध्यादिसाक्षिणो ब्रह्मभावमुकाऽस्य बुद्ध्याद्युपाहितस्य पूर्वमहामृतस्रष्टृत्वमुक्तं द्युक्तया श्रुत्या च आलोचनीयमित्याह पुरुषो रिति कस्मात्ताः कास्त्वेन वेदितव्यानि परीक्षणीयानि इंद्रियाणीति मनो बुद्ध्यारेण्युपलक्षणं तथाहि किमिंद्रियाणि प्राक्संतमेव घटादिकंगोचरं त्युत दृष्टिसमसमयमात्रसिद्धं । आद्येऽपि किं सत्त्वं सत्ता सामान्यसमवायो वा अर्थक्रियाकारिता वा नाद्यः सत्तायां सत्ता सामान्यांतराभ्युपगमेऽनवस्थापातात् अनभ्युपगमे तस्या अप्यसत्त्वापत्तेश्च । न द्वितीयः रज्ज्वां कल्पितस्यापि सत्त्वमयकंपादे जनकत्वलक्षणार्थक्रिया

शब्दः श्रोत्रं तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ वायोः स्पर्शस्तथा चोष्णत्वकैव त्रितयं स्मृतम् ९ रूपं चक्षुस्तथा पाकस्त्रिविधं तेज उच्यते ॥ रसः क्लेशश्च जिह्वा च त्रयोजलगुणाः स्मृताः १० घ्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणास्त्रयः ॥ महाभूतानि पंचैव षष्ठं च मन उच्यते ११ इंद्रियाणि मनश्चैव विज्ञानान्यस्य भारत ॥ सप्तमी बुद्धिरित्याहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १२ चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय क्षेत्रज्ञः साक्षिवत्स्थितः १३ ऊर्ध्वपादतलाभ्यां यदूर्ध्वं क्रोर्ध्वं च पश्यति ॥ एतेन सर्वमेव देवं विद्वद्यभिव्याप्तमंतरम् १४ पुरुषैरिंद्रियाणीह वेदितव्यानि क्लृप्तशः ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च तेऽपि भावास्तदाश्रिताः १५ एतां बुद्धानरो बुद्ध्या भूतानां मागतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य शनैश्चैव लभते शममुत्तमम् १६

कारित्वदर्शनात् । न च तत्र पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं सत्त्वमयं दर्शनादिति शङ्क्यं ताक्ष्योऽहमिति स्वस्मिंस्ताक्ष्यत्वकल्पनायाः सत्यविषयनिवर्तकत्वदर्शनात् । तथा चैवोऽयमिति प्रतिमायां कल्पितचैत्रत्वस्य प्रतिमापीडनाच्चैत्रपीडाकरत्वदर्शनाच्च । ननु तत्र ताक्ष्यास्त्वस्य भेदे गृह्यमाणे एव शास्त्रप्राप्तस्य ध्यानादेः सत्यविषयनिवर्तकत्वं युक्तं गारुडशास्त्रप्रमाणात् देहे इंद्रियादीनां स्वात्मन्यभेदे न दृश्यमानानां कथं कल्पितत्वमिति चेत् साधनीयप्रज्ञो देवानां प्रियः । भेदग्रहे सत्यापि त्रकल्पनायाः पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं किमुता भेदग्रहे । बाधोत्तरकालीनार्थक्रियाकारित्वाभावस्य रज्जुसर्पादौ देहे इंद्रियादौ च तुल्यवद्दर्शनात् तस्मात्पारिशेषाद्भ्रूगवदृष्टिसमसमयसिद्धं घटादिकमिंद्रियाणि गोचरं यतीति सिद्धं इंद्रियाण्यपि मनसोऽनवहिततायां सन्नहितमपि रूपादिकं न गोचरं यतीति मनोमात्राण्येव स्वप्ने ते पातन्मात्रत्वा नुमवात् मनोऽपि प्रमात्राप्रयुक्तं सत्त्वावहितं भवतीति प्रमात्रात्मकमेव । प्रमातृत्वं चात्मनि बुद्धिर्व्यतिरेकेण सुषुप्त्या दौ न दृष्टमिति बुद्धेरवधर्मः । बुद्धिश्च त्रिगुणात्मकस्याज्ञानस्य कार्यमतस्त्रिगुणात्मकानेव भावान् विषयीकरोति । तदिदमुक्तं इंद्रियाणितम आदिकमेव तेऽपि इंद्रियग्राह्याभावा अपि तदाश्रिता इंद्रियाश्रिता इंद्रियजाः परंपरया तम आद्याश्रिता एवेति १५ एतदेव प्रपंचयिष्यन् प्रोचनाय तज्ज्ञानफलमाह एतामिति एतां त्रिगुणात्मिकां मूलप्रकृतिं बुद्धिं वा भूतानां स्वादीनां जरायुजादीनां चाऽऽगतिमुद्गमनस्यानंगतिं लयस्यानंगेति बुद्ध्या विचारेणावेक्ष्य शनैर्वैराग्यविवेकवृद्धिक्रमेणोत्तमं शमं बुद्धं प्रत्यगानंदं लभते । कंठगतविस्मृतचामीकरवन्नित्यप्राप्तमभ्यज्ञानादप्राप्तमिव तत्त्वमस्यादिवाक्याल्लभते १६

भूतानां गत्या गती एवाह गुणैरिति तम आदिभिर्गुणैर्बुद्धिर्नेनीयते पुनः पुनरतिशयेन विषयात्मता नीयते । अतो बुद्धिरेव मनः पष्ठानींद्रियाणि भूतानि च द्विविधानि सैव । तदभावे बुद्धेरभावे गुणाः कुतः स्वरूपेण ते पांचाधा त्रकापि संतीत्यर्थः । एतेन सांख्याभिमतं तेषामबाध्यत्वं नित्यानुमेयत्वं च निरस्तं । अयमर्थः रज्ज्वज्ज्ञाने सतितत्कार्यसंप्रस्तज्जं मयादिकं च दृश्यते । परीक्षादशायां तु सर्पाभावे सति रज्जौ न तन्मूलमज्ञानमुपलभ्यते नापि तज्जं मयादिकं । एवं बुद्ध्याभावे बुद्धेः कार्यकारणं च न दृश्यतीति गुणशब्देन सत्त्वादयो मन इन्द्रियविषयादयश्च गृह्यते १७ इतीति यत एव तस्मात् तन्मयं बुद्धिमयं प्रलीयते बुद्धौ लीनायां उद्भवति बुद्धश्च बुद्धे तस्मात्तथा बुद्धिमयत्वेनानिर्दिश्यते वेदे । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा गृणोतीति । प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः' इति च । बुद्धिमनसोरभेदाद्बुद्धिरेव श्रवणादि साधनं श्रोत्रादिरूपेण प्राणेभ्यश्चक्षुरादिभ्यश्च इंद्रियेभ्यः देवास्तदनुग्राहका आदित्यादयः लोकामृतमौतिका इति श्रुत्यर्थः १८ एतदेवाह द्वाभ्यां येनेति सा बुद्धिर्येन द्वारेण पश्यति तच्चक्षुरित्यर्थः जिह्वायां त्वचेति इत्यं भावे तृतीया जिह्वारूपया बुद्ध्या बुद्धिः कर्षी रसं जानाति १९ तत्र हेतुः विक्रियते बुद्धिरेव चिदाभासविशिष्टा जीवापरसंज्ञाकर्तृत्वं करणत्वं चाप्यते तथा च द्रव्यते 'स प्राणनेव प्राणो नाम भवति वदन्वाक्पश्यन् चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मन्वानो मनस्तान्यस्य कर्मनामान्येव' इति । सकृदितियौगपद्यमुच्यते कर्त्रादिभावस्य ततश्चाकाशाद्वायुर्वायोरग्निरितिक्रमो न वि

गुणैर्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेव इंद्रियाण्यपि ॥ मनः पष्ठानि भूतानि तदभावे कुतो गुणाः १७ इति तन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलीयते चोद्भवति तस्मान्निर्दिश्यते तथा १८ येन पश्यति तच्चक्षुः शृणोति श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रति घ्राणमित्याहूरसंजानाति जिह्वा १९ त्वचा स्पर्शयते स्पर्शं बुद्धिर्विक्रियते सकृत् ॥ येन प्रार्थयते किंचित् तदा भवति तन्मनः २० अधिष्ठानानि बुद्धेर्हि पृथगर्थानि पंचधा ॥ इंद्रियाणीति यान्याहुस्तान्यदृश्योऽधितिष्ठति २१ पुरुषेति पृथी बुद्धिस्त्रिभुभावे पुर्वर्तते ॥ कदाचिद्धमते प्रीति कदाचिदनुशोचति २२ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपि वर्तते ॥ एवं नराणां मनसि त्रिभुभावेऽवस्थिता २३ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनिदानति वर्तते ॥ सरितां सागरो भर्ता महावेला मिबोर्मिमान् २४

वक्षितः किं ज्ञातृज्ञानज्ञेयानां सहोत्पत्तिरित्यर्थः २० अधितिष्ठति रूपादीनि बुद्धिः प्रकाशयत्येदेरित्यधिष्ठानानि करणानि बुद्धेः कर्ष्याः अदृश्यश्चिदात्मा अधितिष्ठति स्वरूपसत्तामात्रेणोद्दिष्टायां विषयापारयत्ययस्कांत इव लोहम् २१ एतदेवाह पुरुषेति त्रिभुभावे पुस्तत्वरजस्तमो मयेषु सुखदुःखमोहात्मकेषु तानेव क्रमेणाह कदाचिदिति २१ एवं त्रिभुभावेऽवस्थिता बुद्धिर्भनसि वर्तते मनो द्वारा इंद्रियविषयेष्वपीति दृष्टव्यम् २१ सेयमिति सेयं सर्वात्मिकाऽपि बुद्धिर्भावान् सुखदुःखमोहान् तदात्मिकाऽपि सती अतिक्रम्य वर्तते तत्र योग्यो दृष्टांतः । सरितां भर्ता पूरयिता ऊर्मिमान् सागरो महावेला मिदेति अयमर्थः यथा समुद्रप्रभवानां नदीनां समुद्रं प्राप्तानां वीचयः समुद्रोर्मिभिस्तिरोधीयते । एवं बुद्धिप्रभवाणां देहे इंद्रियविषयाणां योगेन बुद्धौ लीयमानानां संस्कारा बुद्धेर्ब्रह्माकारतया तिरोधीयं तदिति बुद्धेर्गुणातीतत्वमुच्यते । यथा घटप्रकाशे चक्षुरालोकसहकारेण समर्थदीपप्रकाशे तु तन्निरपेक्षं विषयस्यैव प्रकाशात्मकत्वात् एवं धीवृत्तिश्चिदाभाससहकारेणैव घटादीन् प्रकाशयति यथोक्तं 'बुद्धितस्त्वचिदाभासा तु भौव्या मुवतो वदं ॥ तत्राज्ञानं धियानश्ये चैतन्प्रेन घटः स्फुरेत्' इति । आत्मनि धीवृत्तिरेवापेक्षिता विषयस्य प्रकाशात्मकत्वात् । प्रकाशमाने त्वानंदे धीवृत्तिः कतकरजो वरस जातीयवृत्त्यंतरं विनाशयतीत्ययमपि विलीयते । तदा च संस्कारात्मना सती सा सत्त्वादि कार्यापि सुखदुःखमोहाख्यान्यतिक्रम्य गता भवति सुषुप्तौ तु मोहस्याविनाशात् बुद्धिसमाध्योर्भेद इति २४

नन्वात्माकारवृत्तिमस्याबुद्धेर्गुणातीतत्वोपेगमेजानसमकालमेवदेहपातःस्याद्विष्टायास्तस्यामूलकारणस्वाज्ञानस्यनाशेनपुनरुत्पादायोगादित्याशंक्याह आतिभावेति सुखादिभावानातिक्रान्तापिबुद्धिर्भावेमनासिनिवृत्तिकतयासत्तामात्रेनसिर्वर्ततेज्ञानकालेसूक्ष्मरूपेणास्तीत्यर्थः । पुषश्चादभ्युत्थानकालेप्रवर्तमानंरजस्तद्भावंबुद्धिभावमनुवर्ततेतद्वृत्तकालिन्यवद्वितीनापिबुद्धीरजोगुणेनशीतेनष्टमिवपुनर्धनीक्रियतइत्यर्थः । अयंभावः सत्यप्यज्ञाननाशेक्षालितलज्जुनमादगंधश्लेशतोनुवर्तमानाऽविद्याप्रारब्धकर्मपराधीनापुनःपुनर्देहादीनुत्थापयति । प्रारब्धकर्मोपरमेतुनिरन्वयनाशान्निप्रत्युहंकवत्यमिति २५ साबुद्धिर्यदारजसालब्धात्मिकामवतितदाहिमसिद्धिमिद्रियाणिप्रवर्तयतिततश्चविषयसंबंधात्सत्त्वंसत्त्वात्मिकाबुद्धिर्विषययायात्स्यज्ञानंप्रवर्तते । तथातमोभावस्तमसाविषयाज्ञानेनजनितोभावोविषयविषयसंरूपःशुक्तिरजतादिःप्रीतिपोगात्पुरुषगतरागादिदोषात्प्रवर्तते प्रमाकूपंविषयकूपंवाज्ञानंविषयैर्द्रियसंबंधाज्जायतइत्यर्थः २५ ततश्चप्रीत्यादयःसत्त्वाद्यात्मा

अतिभावगताबुद्धिर्भावेमनासिर्वर्तते ॥ प्रवर्तमानंरजस्तद्भावमनुवर्तते २५ इन्द्रियाणिहिसर्वाणिप्रवर्तयतिसातदा ॥ ततःसत्त्वंतमोभावःप्रीतियोगात्प्रवर्तते २६ प्रीतिःसत्त्वंरजःशोकस्तमोमोहस्तुतेत्रयः ॥ येयेचभावालोकेऽस्मिन्सर्वेष्वेतेषुवैत्रेषु २७ इतिबुद्धिगतिःसर्वाव्याख्यातातवभारत ॥ इन्द्रियाणिचसर्वाणि विजेतव्यानिधीमता २८ सत्त्वंरजस्तमश्चैवप्राणिनांसंश्रिताःसदा ॥ त्रिविधावेदनाचैवसर्वसत्त्वेषुदृश्यते २९ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतिभारत ॥ सुखस्पर्शःसत्त्वगुणोदुःखस्पर्शोरजोगुणः ॥ तमोगुणेनसंयुक्तौभवतोव्यावहारिकौ ३० तत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनासिवाभवेत् ॥ वर्ततेसात्विकोभावइत्याचक्षीततत्तथा ३१ अथयद्दुःखसंयुक्तमप्रीतिरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरजइत्येवतन्नसंरम्यचितयेत् ३२ अथयन्मोहसंयुक्तमव्यक्तविषयंभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधारयेत् ३३ प्रहर्षःप्रीतिरानंदःसुखंसंज्ञांतचितता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततइत्येतेसात्विकागुणाः ३४ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाक्षमा ॥ लिंगानिरजसस्तानि दृश्यंतेहेत्वहेतुभिः ३५ अवमानस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततेविविधास्तामसागुणाः ३६ दूरगंबहुधागामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ॥ मनः सुनियतंयस्यसुखीप्रेत्यचेहच ३७ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरंपश्यसूक्ष्मयोः ॥ सृजतेतुगुणानेकएकोनसृजतेगुणान् ३८

नःप्रवर्तते भावाःशमदमकामक्रोधमयविषादादयः २७ बुद्धिब्याख्यांसंप्रयोजनमुपसंहरति इतीति २८ प्रीतिःसत्त्वमित्युक्तमर्थप्रपंचयति सत्त्वेरजइत्यादिना २९ त्रैविध्यमेवाह सात्विकीति सादेन तमोगुणेप्रादुर्भूतसतिसंयुक्तौपुर्वोक्तौसुखदुःखस्पर्शौनभवतःकितमोहएवेत्यर्थः ३० । ३१ संरम्यभीत्वा दुःखानुसंधानादुःखमेववर्द्धिष्यतइतिभीत्यादुःखेनचितयेन्नगणयेदित्यर्थः ३२ । ३३ इष्टवस्तुश्रवणदर्शनप्राप्त्युपभोगजानिसुखानिप्रहर्षप्रीत्यानंदसुखारूपाणिप्रियमोदप्रमोदानेदापरपयायाणिप्रज्ञावचिततानिर्विकल्पसुखतापुच्छब्रह्माख्या कथंचिदितिदौर्लभ्यमुक्तम् ३४ हेत्वहेतुभिर्हेतुभिरहेतुभिश्चाऽहाराद्यपूर्तौसत्यामतुष्टिः क्षुद्राभाद्यानिवृत्तिहेतुभिःसर्वसंपत्तिमतस्तुयाऽतुष्टिःसानिहेतुकाकेवलमोहकार्यमित्यर्थः ३५ स्वप्नोनिद्रातत्सहितानंद्रितातंत्राप्तुक्तत्वं कथंचिदभावातिशयात् ३६ दूरगंडुर्लभेऽपिबस्तुन्यासकं । बहुधागाम्यनेकेषुविषयेषुगुणपत्रिपातिर्गुणं प्रार्थनादेहीतिदेन्यमाषणं । सुनियतंनिरुद्धवृत्तिकम् ३७ वृत्तिनिरोधफलंसत्त्वापुरुषान्यताख्यातिमाह सत्त्वेति सत्त्वंबुद्धिसत्त्वं क्षेत्रज्ञःसाक्षी तयोरेतरेभेदतन्नायःपिंडवदितरेतराविवेकात्प्रागुहीतं एकःसत्त्वं गुणानहंकारादीन् ३८

एतौमशकोदुंबरी तयोःसत्त्वक्षेत्रज्ञयोः ३९ प्रकृत्यास्वभावेन ४० ननुमशकोदुंबरवज्रलमस्त्यवद्वातयोःसंयोगश्चेदुभयोरपिविभुत्वादपरिहार्यःसंयोगःस्यादित्याशंक्याह नेति नविदुरितिगुणानाजडत्वमुक्तं वेत्तीतिक्षेत्रज्ञस्यचिदात्मत्वमुक्तं अतश्चिज्जडयोर्वास्त्वसंबंधो नोपपद्यते । दृष्टातेतुजडयोरेवमीनादिशरीरयोर्जलादिनाजडेनैवसंबंधः । एतदेवाह परिब्रष्टेति पुरुषोगुणानांदेहाहंकारादीनांद्रष्टाऽपिसंस्तान्संस्पृष्टान्स्वतादात्म्यापत्रान्मन्यते नहिद्रष्टृदृश्ययोःपुंगुणयोरभेदःसंभवति प्रतीयतेचामेदः अहंगौरोऽहंकाणोऽहंसुखपहंकर्तेति । तस्मान्मरुमहान्ददयोरिवानयोराध्यासिकःसंबंधइत्यर्थः । संस्पृष्टेतिपाठेसमित्येकीभावेइतियास्कवचनादात्मन्येकीभावेनतादात्म्येनगुणानांस्पृष्टाकल्पकःसंस्पृष्टाचिदात्माविद्ययामन्यतेऽभिमानं करोति ४१ ननुचिदात्मागुणसंगीचिद्वटपिहितप्रदीपवन्नकिंचित्प्रकाशयेदित्याशंक्याह इन्द्रियेरिति प्रदीपार्थमर्थप्रकाशनघटच्छिद्रेरिवघटपिहितोदीपइत्यर्थः । इन्द्रियैर्मनसासहपद्भिः ४२ संप्रयोगःसंबंधः ध्रुवोऽनादिः ४३ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोःसंप्रयोगोऽनिर्वचनीयइत्याह आश्रयइति आत्मनोऽसंगत्वात्त्रिगुणत्वाच्चजुकाष्टद्रूपरूपपिबद्धानतयोराश्रिताश्रयभावोऽस्तीत्यर्थः । क्षेत्रज्ञस्यकश्चनाऽऽश्रयोनास्ति स्वमहिमप्रतिष्ठत्वात् । गुणःसत्त्वस्येतनेतिप्राचीनपाठेतुसत्त्वस्याश्रयःप्रकृतिःशास्त्रायाइवतरुःसनास्तिप्रकृतस्तुच्छत्वात् । 'तुच्छत्वेनाश्रयपिहितंयवासीत् । अमृतेनहिप्रत्यूहा'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यास्तुच्छत्वावगतेः । कथंतर्हि सत्त्वस्यात्मलाभइत्यत आह चेतनासत्त्वस्यगुणइति शुक्तीदंताययातत्राध्यस्तरजतस्यविशेषणंभवतितद्वचेतनास्वस्मिन्नध्यस्तस्यसत्त्वस्यविशेष

मशकोदुंबरीवाऽपिसंप्रयुक्तौयथासदा ॥ अन्योन्यमेतौस्यातांचसंप्रयोगस्तथातयोः ३९ पृथग्भूतौप्रकृत्यातौसंप्रयुक्तौचसर्वदा ॥ यथामत्स्योजलंचैवसंप्रयुक्तौतथैवतौ ४० नगुणाविदुरात्मानंसगुणान्वेतिसर्वशः ॥ परिद्रष्टागुणानांबुसंस्पृष्टान्मन्यतेतथा ४१ इन्द्रियैस्तुप्रदीपार्थंकुरुतेबुद्धिसप्तमैः ॥ निर्विचेष्टैरजानद्भिःपदमात्माप्रदीपवत् ४२ सृजतेहिगुणान्सत्त्वक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तयोरेपसत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्ध्रुवः ४३ आश्रयोनास्ति सत्त्वस्यक्षेत्रज्ञस्यचकश्चन ॥ सत्त्वंमनःसंसृजतेनगुणान्वैकदाचन ४४ रश्मींस्तेषांसमनसायदासम्यङ्नियच्छति ॥ तदाप्रकाशतेऽस्यात्माघटेदीपोज्वलन्निव ४५ त्यक्तायःप्राकृतंकर्मनित्यमात्परतिर्मुनिः ॥ सर्वभूतात्मभूस्तस्मात्सगच्छेदुत्तमांगतिम् ४६ यथावारिचरःपक्षीसलिलेननलिप्यते ॥ एवमेवकृतप्रज्ञोभूतेषुपरिवर्तते ४७ एवंस्वभावमेवैतत्स्वबुद्ध्याविहरेन्नरः ॥ अशोचन्नप्रहृष्यश्चसमोविगतमत्सरः ४८ स्वभावयुक्तयायुक्तस्तु सानित्यंसृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तंतुवद्गुणाः ४९

पंभवति । तमिमंसत्त्वेचेतनानुबोधमालक्ष्याऽत्माजडचेतनातद्वृणःसाचक्षणावस्थायिनीतिबुद्धबंधवःप्रलपति । उक्तेर्हेतुमाह सत्त्वमिति संसृजतेनिर्दिशति प्रकाशयतीत्यर्थः वेपसिद्धं । मनआदिकमेवसत्त्वस्यकार्यप्रयत्नेनतन्मूलभूतागुणाअतस्तेषांसकार्याणामृषात्वमित्यर्थः । नहिनिपुणंरपिपरीक्ष्यमाणंरज्जूरगोपादानमज्ञानंद्रष्टृपथमवतरतीतिभावः ४४ अध्यासनिवृत्त्युपायमाह रश्मीनिति वृत्तिबहुत्वापेक्षयाबहुवचनं तेषांतस्यतत्त्वस्वरश्मीनिर्वेन्द्रियाणि ४५ प्राकृतंस्वभाविकंकर्मव्यक्तासंन्यस्येत्यर्थः । आत्परतिरनन्यनिष्ठोमुनिर्ध्यानशीलः सर्वेषांभूतानामात्मैवमवतीतिसर्वभूतात्मभूः । 'यएवंदेहाहंब्रह्मास्मीतिसद्वदंसर्वभवति । आत्माक्षेपांसभवति'इत्यादिश्रुतिभ्यःआत्मनःसावर्ध्यावगतेः तस्मात्संन्यासादेः ४६ एवंविदःकर्मालेपंसदृष्टांतमाह यथोते वारिचरोहंसः तथाचश्रुतिः । 'संविदित्वानकर्मणालिप्यतेपापकेन'इति ४७ एवंस्वभावमलेपस्वभावं एतदात्मस्वरूपंस्वबुद्ध्यानिश्चित्येतिशेषः ४८ एवंविदोजीवन्मुक्तिमाह स्वेति स्वभावेस्वरूपेयुक्तियोगस्तयादेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासकृतापररूपतापरित्यज्यस्वरूपावस्थित्यायुक्तश्चसविद्वात्रित्यंगुणान्भूतमौक्तिकान्योगैश्वर्यबलेनसृजते । यस्यानुवितःप्रतिबुद्धआत्मेत्युपक्रम्य सविश्वकृत्सहिविश्वस्यकर्तेतिश्रुतेः । ऊर्णनाभिदृष्टांतोऽभिन्ननिमित्तत्वोपपादनायदर्शितः ४९

तत्र तेषु स्थानेषु ध्यानेन कर्मणि लुप्तं ध्येयवस्तुना संल्लिष्टमेकीभावं गतं । अध्ययनसंल्लिष्टमिति प्राचीनपाठे प्रणवेन बंटानां दवदति दीर्घोच्चारिते नैकीभूतं । एकामेकं ध्येयमेवाग्रे विषयतया
स्वस्फुरति न तु शब्दादयस्तदेकाग्रं तत्रोपायः पिंडीकृत्येति । मनसा ह्येव प्रयति मनसा शृणोतीत्यादि श्रुतेर्मनःकर्मस्येव हींद्रियाण्यंगानि तेन प्रसारितानि विषयान् स्पृशंति । तेनैव गुरुकयु
क्तिबलेनाकुंचितानि न स्पृशंति । सेयमिंद्रियाणां मनोमज्जात्मना स्वस्थितिः पिंडीकारः ९ एतमेव स्पष्टयति शब्दमिति ६ पंचानां श्रोत्रादीनां वर्गप्रमथनंति व्याकुलं यतीति तथा एतानि श
ब्दादीनि • इन्द्रियैः सह संभूय भ्रातं मनः समादध्याद्वेयैकप्रवणं कुर्यात् किं कृत्वा पंचवर्गमनसि संयुज्य तत इति पूर्वोक्तप्रत्याहारानंतरं यमुच्यते ८ विसंचारिविषयसंचारशीलं । पंचेन्द्रियाणि
विषयदेशोपापकाणि निर्गमद्वाराण्यस्य तत्पंचद्वारं । चलाचलं चलेष्वपि विषयेष्वचलं । नित्यमव्ययं । अंतराहार्दाकाशे निरालंबं देहाद्यालंबनशून्यं कृत्वा ध्यानपथे चतुर्विधे ध्यानालंबने मनः
समादध्यात् ९ इन्द्रियाणीति एष मनस्संकेन्द्रियपिंडीकरणलक्षणो ध्यानपथः पूर्वोक्तयोर्विधितः । आलंबनं त्वविवक्षितमित्यर्थः १० एतावताऽपि नाकृतकृत्यतेत्याह तस्येति तस्य मनोबुद्धौ द्वि
यपंचकाख्यसंसांगस्याऽऽत्मनो जीवस्य पष्ठमांतरमंगमनः पूर्वसन्निरुद्धमपि स्फुरिष्यति अतिचांचल्येदृष्टांतो विद्युत् ११ । १२ वायुपथं नाडीमार्गप्राप्येति शेषः । मनोभ्रातं भवति नानाविधानिरूपेणा

तत्र ध्यानेन संल्लिष्टमेकाग्रधारयेन्मनः ॥ पिंडीकृत्येन्द्रियग्राममासीनः काष्ठवन्मुनिः ५ शब्दं न विंदेच्छ्रोत्रेण स्पर्शं च चानवेदयेत् ॥ रूपं न चक्षुषा विद्याज्जिह्वया न
रसांस्तथा ६ घ्रेयाण्यपि च सर्वाणि जह्याद्व्यानेन योगवित् ॥ पंचवर्गप्रमाथीनिनेच्छेच्चैतानि वीर्यवान् ७ ततो मनसि संयुज्य पंचवर्गविचक्षणः ॥ समादध्यान्मनो
भ्रातमिंद्रियैः सह पंचभिः ८ विसंचारि निरालंबं पंचद्वारंचलचलम् ॥ पूर्वध्यानपथे धीरः समादध्यान्मनो वरा ९ इन्द्रियाणि मनश्चैव यदा पिंडीकरोत्ययम् ॥ ए
ष ध्यानपथः पूर्वो मया समनुवर्णितः १० तस्य तत्पूर्वसंरुद्धमात्मनः पष्ठमांतरम् ॥ स्फुरिष्यति समुद्रांताविद्युदंबुधरे यथा ११ जलविद्युदर्थं थालोलः पर्णस्थः सर्वत
श्चलः ॥ एवमेवास्याचितं च भवति ध्यानवर्त्मनि १२ समाहितं क्षणं किंचिद्व्यानेन वर्त्मनि तिष्ठति ॥ पुनर्वायुपथं भ्रातं मनो भवति वायुवत् १३ अनिर्वेदो गतकेशो
गततंद्रिरमत्सरी ॥ समादध्यात्पुनश्चेतो ध्यानेन ध्यानयोगवित् १४ विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चोपजायते ॥ मुनेः समादधानस्य प्रथमं ध्यानमादितः १५

णिद्वेष्टेति शेषः । तस्मिन् कृतमुत्तरीलमाहुः पिण्डं हरितं लोहितं चेति योगमार्गेऽनेकनाडीरूपश्रवणात् १५ गतकेशः प्राप्तश्रमोऽप्यनिर्वेदो योगे निर्वेदशून्यः स्यात् । तथा गततंद्रिर्निरालस्यः ।
अमत्सरी परोत्कर्षसहः स्यात् । ध्यानेन ध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहेण १४ विचारश्चेति प्रथमं समादधानस्य प्रागनुष्ठितयोगस्य योगिन आदित आदौ विचारो विचारारूपं ध्यानं विवेकारूपं वितर्कारूपं
वा उपजायते अधिकारभेदेन । तथा हि मध्यमानासूक्ष्मे मनः कल्पिते पीतांबरादिविग्रहे चेतसः प्राणिधानं विचारः सोऽपि द्विविधः सविचारनिर्विचारभेदात् तत्र यदा शब्दतदर्थो ह्येव पूर्वकं भावनाप्रवर्त
ते स आद्यः । तदुल्लेखं विना द्वितीयः । अयमेव स्थूलालंबनस्य वितर्कस्य सवितर्कनिर्वितर्कारूपस्य द्विविधे प्रकारे भेदोऽधमाधिकारियोग्यः । ननु विचारेति तर्कवानमानसिकीमौतिकीवामूर्तिरेवालं
बने तस्याश्च ध्यानेन कीटभृगवत् तत्सारूप्यमेव प्राप्य न तु कैवल्यमिति तावन्नुपायाविति चेत् । सत्यं द्विविधं ध्यानं भावनाप्राणिधानं च तत्राद्यं सिद्धं कल्पितं वा विषयमधिकृत्य प्रवर्तते न वस्तुतत्त्वम
वश्यमपेक्षते । द्वितीयं तु यथा गृह्यमाणे मणौ परोपदिष्टस्वाज्ञाततद्रतविशेषावगतयेत देवचक्षुर्यनेन प्राणिधीयत इति प्राणिधानं वस्तुतत्त्वविषयं तत्र यदा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुसुमसन्निध्यान्मध्य
मस्य तत्रैव रक्तः स्फटिक इत्यध्यासः । अधमस्य स्फटिकांशप्रमोषेण तत्रैव पञ्चरागत्वाध्यासः । तत्रैव मूढतमस्य चंद्रिकायाभिप्रनीलत्वाध्यासः । एवं चिदात्मा स्वतः शुद्धो मायासन्निध्यादीशः ।-

-तत्रैव ब्रह्मभावप्रमोपेक्षित्यविद्यया मृत्रात्माध्यासः । तत्राप्यविद्याप्राबल्ये सविविराट्ध्यासः । तत्र वस्तुनिचितं प्राणिचित्ततः क्रमेणोत्तरोत्तराध्यासनिवृत्ती पूर्वपूर्वाध्यासोऽवतिष्ठते । सर्वा
त्मना त्वज्ञाननिवृत्ती स्फटिकमणिवदनुपाध्यात्मतत्त्वं प्रकाशते । तत्र विचारेण मूर्त्याकारतानीति चित्ते मूर्तेरैकावयवव्यागेन स्मितमात्रं पदनखचंद्रमात्रं वा भावयेत् । ततस्तदापित्यक्ता गुरुकृत्युक्त्या
विराजिमनो धारयेत् । तत उक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तथा वितर्कालंबने स्थूलप्रतिमायां प्राणिधीयमानं चित्तं तत्त्वोपगं भवति । तथा हि प्रतिमाया विराट्पेक्षते नेपुंसि स्थानुवदध्यस्तत्त्वेना
चेतनतां गतायास्तत्त्वं चैतन्यमेव । तद्यथा तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणं शुक्तिरजतं तिरोधीयते शुक्तिश्च प्रकाशते एवमीश्वरत्वेन चित्त्यमानायामूर्तेर्जडत्वं तिरोधीयते चैतन्यं चाविर्भवति ।
अत एव वाणादयः स्वाराध्यैः शिवादिभिः सह व्यवहरंतीति बहुलमुपाख्यायते । तथा चेतनमूर्तेरपि तत्त्वं निश्चरूपमेव । तन्निरीक्षणे तदेव विश्वरूपमाविर्भवति यदपश्यद्यशोदाकृष्णमुखे यच्चाक्षुः
लक्षणशरीरे । तदिदं वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति । तथानिर्विचारपरिपाकेऽपि सार्वेष्टं संप्रितं । निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः ।
ऋतं भरातत्र ज्ञेत्यादिना । ततः पुनरुक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तत्र यदा ह्येव विस्मरणेन बाह्यमूर्त्याकारं चेतःसर्वोत्तमाना भवति तदा मृगीभूतस्य कीटस्थकीटभावइवास्पजीवभावो निवर्तते केवल
मूर्त्याकारो भवति सेयं महाविदेहानामधारणा । या प्रकृत्यसूत्रितं बहिरकल्पिता हृतिर्महाविदेहा तत्संबन्धमात्रप्रकाशावरणक्षय इति । उक्तो विचारवितर्को व्यक्तालंबनो मध्यमाधमयोग्यौ । अ
व्यक्तालंबनावपि द्वीसानंदसास्मितात्तु तत्मात्पुनर्मयोग्यौ । तत्र गुरुकृत्युक्त्याऽव्यक्ते चित्तं धारयतोऽत्यंतं देहविस्मरणे सत्यहमेवेदं संस्मीति श्रुतिप्रसिद्धाः सार्वात्म्यसार्वकाम्यादप्यैश्वर्यगुणा उपति
मनसा ह्यिदं श्यमानस्तु समाधानं च कारयेत् ॥ न निर्वेदं मुनिर्गच्छेत्कुर्यादेवाऽऽत्मनो हितम् १६ पांसुभस्मकरीषाणां यथा वैराग्य
श्चिताः ॥ सहसा वारिणासिक्तानयांति परिभावनम् १७ किंचित्स्निग्धं यथा च स्याच्छुष्कचूर्णमभाविताम् ॥ क्रमशस्तु शनैर्गच्छेत्स
र्वतत्परिभावनम् १८ एवमेवेन्द्रियग्रामं शनैः संपरिभावेत् ॥ संहरेत्क्रमशश्चैव ससम्यक्प्रशमिष्यति १९

एतदुत्तमस्य सोऽयं सानंदः । तेषां प्रविलापनेनास्मितामात्रमवशिष्यते सोऽयं सास्मितः सत्त्वगुरुष्वान्यतराख्यातिसंज्ञोद्धवप्रमंथिभेदोऽत्र विवेकशब्देनोच्यते सचात्पुनस्तस्य परवैराग्यवतो नष्टाशेषभो
गवासनस्यैश्वर्याविर्भावविनाऽपि भवतीति मुख्यः । सानंदस्याप्यत्रैवातर्भावविश्रित्वा चित्तयमेवोक्तं विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चेति । तदेतदव्यक्तमालंबनं । 'निद्रादौ जागरस्यांते यो भावश्च
पजायते ॥ तं भावं भावयन्प्राज्ञः सुखमक्षय्यमश्नुते' इति शास्त्रे स्पष्टमुक्तमपि गुरुपदेशं विना दुर्गमं केशसाध्यं च देहाभिमानवतां । यद्योक्तं 'केशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसा' इति । एतेन
प्राणालंबना गतिर्व्यक्ताव्यक्तो मया लंबना ज्ञेया । एतासु च तत्त्वपियोगविधासु वितर्कस्थूलसूक्ष्मकारणचैतन्यं परनुगतो विचारः सूक्ष्मकारणचैतन्यं स्त्रिभिरेव । विवेकः कारणचैतन्याभ्यामेव ।
निर्बीजस्तु कैवल्यरूपः फलभूत इति साधनरूपेष्वेतेषु न गणित इत्यलं पल्लवितेन १५ मनसोति तुरप्यर्थे समाधानं समाधिकारयेत्कुर्यादेव स्वायं णिच् तदेवाह नेति निर्वेदो योगिन सेत्स्यती
त्युपरमो बोधात् १६ स उपरमो न कर्तव्यः कालक्रमेणावश्यं भावात्फलस्येति सहृष्टां समाह पांसिवाति करीषं शुष्कगोमयचूर्णं एतैराशयो जलेन सिक्तमात्राः संतः परिभावनं मूर्त्याद्याकारेण कल्पनं
नपांति न प्राप्नुवन्ति १७ बहुकालं जले क्रिन्नाः संतश्चिक्कणतां प्राप्य मूर्त्याद्याकारं गृहीतुं शक्तास्तद्वच्चित्तं चिरकालयोगे हृदयमंत्रतत्त्वाकारं कर्तुं शक्यमित्याह किंचिदिति अल्पस्नेहादभावितामपि
चिरकालं कृत्वा तसंजातबहुलस्नेहं भावितुं शक्यमित्यर्थः १८ दृष्टांतिके योजयति एवमेवेति संपरिभावे मूर्त्याद्याकारं नयेत् क्रमशश्च मूर्तेरैकावयवव्यागक्रमेण तमपि चित्तस्याकारं संहरेत् ।
अयं भावः यत्र यत्रालंबने स्थिरीभूतं चित्तं भवति तं तमाकारं परित्यज्य सोपानारोहक्रमेणोत्तरमाकारं प्राविशेत् । सर्वाकारोपरमेतु प्रशमिष्यति प्रशम्यति प्रकर्षेण शमं गच्छति निर्विकल्पं भवतीत्यर्थः ।
तथा हि वितर्काद्विचारं गच्छेद्विचारादानंदमानं दादस्मितां ततः कैवल्यमिति क्रमो योगशास्त्रे प्रसिद्धः १९

स्वयमितिवृद्धिर्गृह्यते धीर्मनःपंचैन्द्रियगणचध्यानपथेपूर्वोक्तनित्याभ्यस्तेनयोगेनस्याप्यप्रविलाप्यदग्ध्वनामलवत्स्वयमपिशाम्यति । यथोक्तं येनत्यज्यसितं त्यजेति । ब्रह्माकाराचेतो
वृत्तिः कृतकरजोवृत्त्यंतराणिशमयंतीस्वयमपिशाम्यतीत्यर्थः २० नतदिति ऐहिकात्परमसुखात्सर्वमसंपन्नात्सर्वमौमपदादामुष्मिकादिरप्यगर्भपदाद्वाततत्प्राप्यंयत्संयतात्मनो निरुद्ध
चित्तस्ययोगिनोभवति तथाचश्रुतिः । 'समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसो निवेजितस्यात्मनियत्सुखं भवेत् ॥ नशक्यतेवर्णयितुं गिरातदास्वयंतदंतःकरणेन गृह्यते' इति २१ रंस्यतेतद्वृत्तिज्ञः स्वयमेवत
व्रतिप्रप्राप्स्यति नतत्प्राप्ताहठापेक्षेत्यर्थः । निर्वाणकवल्यं निरामयंनिर्द्वैतं २२ ॥ इतिज्ञाति०मो०नी०भा०पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ तत्रपूर्वतत्राध्ययनसंक्षि
ष्टमेकाग्रधारयेन्मनइत्येकांतेजप्यसहितंमनएकाग्रंरुत्त्वानिरुद्ध्यादित्युक्तं तत्रजपस्यश्रेष्ठंविज्ञायतद्विधिफलादिकंश्रुतानुवादपूर्वकंपृच्छति चातुराश्रम्येति चतुर्णामाश्रमाणांहितंचातुराश्र
म्यं तेतवउक्तंवचनंश्रुतमित्युत्तरश्लोकाद्विपरिणामेनापठ्यते । तेइतिसंबंधेषुपीनकर्तृपृष्टी येननलोकाव्ययनिष्ठेतिप्रतिषेधसक्तिःस्यात् इतिहासाःपुरावृत्तानि १ कथातत्त्वावबोधकोवा
क्यप्रबंधः २ । ३ सांख्यवेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः क्रियाःकर्माणि एतेषांविधिःप्रकाशनं किंजापकशब्देनाविचारकृतयोगकृतकर्मठोवाउच्यतइत्यर्थः ४ यज्ञविधिर्ब्रह्मयज्ञ
स्वयमेवमनश्चैवंपंचवर्गचभारत ॥ पूर्वध्यानपथेस्थाप्यनित्ययोगेनशाम्यति २० नतत्पुरुषकारेणनचदेवेनकेनचित् ॥ सुखमेप्यतितत्तस्ययदेवंसंयतात्मनः
२१ सुखेनतेनसंयुक्तोरेस्यतेध्यानकर्मणि ॥ गच्छंत्वियोगिनोह्येवंनिर्वाणंतत्रिरामयम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष० ध्यानयोगकथनेपंचनव
त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ चातुराश्रम्यमुक्तंतेराजधर्मास्तथैवच ॥ नानाश्रयाश्चबहवइतिहासाःपृथग्विधाः १ श्रुता
स्त्वतःकथाश्चैवधर्मयुक्तामहामते ॥ संदेहोऽस्तितुकश्चिन्मेतद्भवान्वक्तुमर्हति २ जापकानांफलावार्तिश्रोतुमिच्छामिभारत ॥ किंफलंजपतामुक्तंकथातिष्ठंति
जापकाः ३ जप्यस्यचविधिंरुस्त्रंवक्तुमर्हसिमेऽनघ ॥ जापकाइतिकिंचैतत्सांख्ययोगक्रियाविधिः ४ किंयज्ञविधिरेवैषकिमेतज्जप्यमुच्यते ॥ एतन्मेसर्वमाच
क्ष्वसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यमस्ययत्पुरावृत्तंकालस्वब्राह्मणस्यच ६ सांख्ययोगौतु
यावुक्तौमुनिभिर्मोक्षदर्शिभिः ॥ सन्यासएववेदांतेवर्ततेजपनंप्रति ॥ वेदवादाश्चनिर्वृताःशांताब्रह्मण्यवस्थिताः ७ सांख्ययोगौतुयावुक्तौमुनिभिः
समदर्शिभिः ॥ मार्गोतावप्युभावेतौसंश्रितौनचसंश्रुतौ ८

विधिः १ अत्रेति अत्रजपविषये चकारान्मृत्युप्रभृतीनांग्रहणं पुरावृत्तंमन्त्राभ्यवेक्षमाणं ६ सांख्ययोगीयावुक्तौतयोर्भेदेसांख्येजपक्रियात्यागएवेत्याह सांख्येति सार्धेन संन्यासइति
वेदांतेसांख्याख्ये तत्रहेतुमाह वेदेति चकारोहेत्वर्थः यतोवेदवादाःसर्वेब्रह्मण्यवस्थिताःपर्यवसन्नाननुपास्त्यादिविधिपराः । यतःशांतानिवृत्तिप्रधानाः । उपासनायाश्चमानसक्रियात्वा
त्तत्परत्वेवेदांतानांशांतत्वंनयुज्येतेत्यर्थः । नन्वात्रायस्यक्रियार्थत्वादानर्थक्यमतदर्थानामितिपरमार्थिणाऽक्रियार्थानांसिद्धार्थावबोधकानाराजाऽसौगच्छतीत्यादिवाक्यानामानर्थक्योक्त्याऽ
मामाण्याभिधानांदितितत्राह निर्वृताइति रज्जुरियंनसर्पइत्यादिवत्सिद्धार्थबोधकस्यापिवाक्यस्यभयकंपादनर्थनिवर्तकत्वेनार्थवत्त्वोपपत्त्याप्रवृत्तिनैराकाक्ष्येणकृतार्थत्वोपपत्तेः तथाचमा
नांतरानवगतब्रह्मात्मैक्यरूपसिद्धार्थपरत्वाद्देदांतानांनतत्रजपापेक्षाऽस्तीत्यर्थः ७ एवंब्रह्मात्मैक्यप्रामितीजपानपेक्षामुक्ताद्वयोरपिमार्गयोर्जपस्याऽऽरादुपकारित्वेनापेक्षासाक्षात्कारोत्पत्तावनपे
क्षाचाह सांख्येति संश्रितौजपमितिशेषः । तथाहि चित्तशुद्धिद्वारातत्त्वमसीतिवाक्यार्थज्ञानेआलंबनरूपत्वेनचयोमेप्र णजपउपकारोतिनपरतःसाक्षात्काररूपफलोपकारित्वेन ८

एतदेवाह यथेत्यादिना अत्रापिमार्गद्वयेऽपि मनःसमाधिर्मेनोनिग्रहइन्द्रियजयः ९ सत्यंप्रसिद्धं अग्निपरिचारोऽग्निपरिचर्या । विविकानांशुद्धानामाहारादीनामेकांतदेशानांवा । ध्या
नंध्ययाकारप्रत्ययप्रवाहः । तपआलोचनंविषयदोषदर्शनात्मकं । दमोजितानामिन्द्रियाणांतत्त्वप्रतिपत्तियोग्यता १० विषयाणांविशेषणवन्नतांकामादीनांप्रातिसंहारोजयः । शमोनिगृ
हीतस्यमनसोविज्ञेपराहित्यं । एषइति एषमनःसमाध्यादिर्जपतःप्रवर्तकः कामनावतःस्वर्गादिजनकोजपांगभूतोधर्मइत्यर्थः ११ निवर्तकंजपतोयज्ञंव्याचष्टे यथेति कर्मनिवृत्तिर्मोक्षःसय
यासंपद्यतेसयज्ञोनिवर्तकइत्यर्थः । कर्मनिवृत्तिप्रकारमाह एतदिति एतन्मनःसमाध्यादिपरिवर्तयेन्निष्कामानुष्ठानेनविपरीतंकुर्यात् १२ एतदेवाहाधेन निवृत्तमिति विरतमित्यपिपाठः
मार्गविशिनष्टि व्यक्तंबाह्यमाभ्यंतरंवाऽलंबनंयद्वितर्कविचारयोःप्रागुक्तंसूक्ष्मंस्थूलं च अव्यक्तंसांनदसास्मितयोरालंबनं ततोऽनाश्रयंनिर्विषयंशुद्धचिन्मात्रमित्यर्थः १३ मार्गप्राप्तौहेतुमाह कु
शेति कदंबमुकुलसदृशाज्जुदयपिंडात्प्रस्थितानादृग्यःकुशवत्स्थूलमूलाःसूक्ष्माग्राअग्रैर्द्वयपिंडंस्पृशंत्योमूलैर्ब्रह्मादमापूर्यतिष्ठंति । तदिदमुक्तं कुशोज्जयनिषण्णइत्यवस्तात् कुशइस्तइतिपुर
स्तात् । कुशैःशिखीत्युपरिष्ठात् । कुशैःपरिवृतइतिसमंतात् । तस्मिन्कुशजालमध्येइतिद्वयपिंडेऽपिकुशेच्छन्नोऽयंपुरुषइतिप्रभाद्वारापदीपस्येवास्म्यपुरुषस्यनाडीद्वाराब्रह्मादव्याप्तिर
स्तीति श्रुतावपितावाअस्येताहितानामनाव्यहत्युपक्रम्यतस्यवाएतस्यपुरुषस्वप्राचीदिकप्राञ्चप्राणादक्षिणादिग्दक्षिणेप्राणाहत्यादिनाऽयमेवायोंदर्शितः तथाचैतद्व्याख्यातंवार्तिकं । 'क

यथासंश्रूयतेराजन्कारणंचात्रवक्ष्यते ॥ मनःसमाधिरत्रापितथेन्द्रियजयःस्मृतः ९ सत्यमग्निपरीचारोविविकानांचसेवनम् ॥ ध्यानंतपोदमःक्षांतिरन
सूयामिताशनम् १० विषयप्रतिसंहारोमितजल्पस्तथाशमः ॥ एषप्रवर्तकोयज्ञोनिवर्तकमथोजृणु ११ यथानिवर्ततेकर्मजपतोब्रह्मचारिणः ॥ एत
त्सर्वमशेषेणयथोक्तंपरिवर्तयेत् १२ निवृत्तंमार्गमासाद्यव्यक्ताव्यक्तमनाश्रयम् १३ कुशोज्जयनिषण्णःसन्कुशइस्तःकुशैःशिखी ॥ कुशैःपरिवृतस्तस्मि
न्मध्येछन्नःकुशैस्तथा १४ विषयेभ्योनमस्कुर्याद्विषयान्नचभावयेत् ॥ साम्यमुत्पाद्यमनसामनस्येवमनोदधत् १५ तद्वियाध्यायतिब्रह्मजपन्वैसंहितां
हिताम् ॥ संन्यस्यत्यथवातवैसमाधौपर्यवस्थितः १६ ध्यानमुत्पादयत्यत्रसंहिताबलसंश्रयात् ॥ शुद्धात्मातपसादांतोनिवृत्तद्वेषकामवान् १७ अ
राममोहोनिर्द्वेदोनशोचतिनसज्जते ॥ नकर्ताकारणानांचनकार्याणामितिस्थितिः १८

दंबपुष्पवत्सैपादेवताहृदयाश्रया ॥ बहिर्गतामुनाडीपुविविक्राहृदयादधि ॥ यथाऽस्यनाड्यःपुंसःस्युरध्यात्मंसर्वतोगताः ॥ अधिभूतंतथैवास्यवायुमयःसमेतगाः ॥ एतस्मादेवनिःसृत्य
शरीरात्सर्वतोगताः ॥ अधिभूतात्मनैवायंनाडीलक्षणवर्धना ॥ आपूर्ध्वदंजगत्सर्वस्थितआध्यात्मिकःपुमान्'इति । तथाचशरावपिहितप्रभावत्सर्वद्वारापिधानेहार्दाकाशेएकीभूतंज्ञानम
नादौसंसारेसमनुभूतनिखिलप्रपंचवासनावासितंतत्सर्वमवभासयतीतिचितःसार्वाभ्यमुक्तंभवति १४ नमइति बाह्यान्नचभावयेदित्यांतरांश्वविषयांस्त्यजेदित्युक्तं साम्यंजविब्रह्मणोरैक्यं तत्र
हेतुः मनस्येवमनःप्रविलापनं मनोहिनकूटस्थेलीयते तस्यतद्विकारत्वाभावात् । नापिमायायांतस्थास्तुच्छत्वात् । अतःपरिशेषात्स्वस्मिन्नेवतस्यल्यइत्युक्तं १५ तद्वियासाम्यधियां
प्रत्यगमेदेनेत्यर्थः । ब्रह्मशुद्धबुद्धमुक्तत्वादिलक्षणं अहंदेहेन्द्रियादिभिन्नोविशुद्धोऽस्मीतिभावयेदित्यर्थः । संहितायथायोग्यंप्रणवमायड्यादिरूपां संन्यस्यतिचित्तस्यैर्यसंपत्तौसत्त्वां अथेत्यानं
तथै वेत्यवधारणे १६ ध्यानमितिसार्धःश्लोकः ध्यानंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहं । संहितायास्तदुत्पादकत्वेद्वारमाह शुद्धात्माशुद्धचितः तपसाविचारेण दांतोजितेन्द्रियः निवृत्तद्वेषाणांसर्व
भूताभयप्रदानांयोगिनांयःकाभोब्रह्मावाधिविषयस्तद्वान् १७ कारणानांकर्मणां कार्याणांफलभोसानाम् १८

प्रस्थापयेत्सज्जीकुर्यात् क्वचित्कर्मकर्तृत्वेभोगकर्तृत्वेवा १९ ध्यानक्रियापरोरुक्तत्वेनाभिमतयस्य ध्यानेश्रद्धावानित्यर्थः । अतएव ध्यानवान् ध्याननिष्ठः ध्यानद्वारकस्तत्त्वनिश्चयी यस्य स ध्याननिश्चयः ध्याने ध्यानालंबने समाधिचित्तैकाग्र्यमुत्पाद्य तदप्यालंबनम् २० तस्यात्यक्तसर्वालंबनायां सर्वत्यागकृतो निर्बीजसमाधिस्तस्य सुखं प्रत्यगानंदं विशते इत्यप कृष्यते कोविशते योनिरिच्छो योगफलेऽणिमादावपीच्छारहितः प्राणान् प्राणमनो बुद्धीं त्रियात्मकं लिङ्गशरीरं लोकांतरगति साधनं न्यस्त्य जतिसमाधौ तनुं सुखमिति सामानाधिकरण्यं तत्प्रविशति न तु क्लामति तथा च श्रुतिः 'यो कामो निष्काम आसकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव समवनीयंते' इति तस्य शुद्धब्रह्मविदः अत्रात्मनिसमवनीयंते एकीभावेन विलीयंते इति श्रुतिपदा नामर्थः २१ ब्रह्मकायो ब्रह्मस्वरूपपुष्पं तस्य निषेवणं चेत्त्रेच्छति तत्तुत्क्रामति न जायते नैव जन्म प्राप्नोति योगीस्वेच्छया केवल्यं वा ब्रह्मलोकं वा गच्छति न तु संसारं प्राप्नोतीत्यर्थः मार्गस्थो देवयानमार्गस्थः श्रीमद्भागवतेऽप्येतद्वर्णितं यद्विप्रयास्य नृपपारमेष्ठ्यमित्यादिना ३२ आत्मबुद्ध्या तत्त्वसाक्षात्कारेण विरजः रजोगुणयुक्तं कार्यं ब्रह्मभाव रूपमापेक्षिकममृतं यथाऽऽहुः 'आ

नचाहंकारयोगेन मनः प्रस्थापयेत्क्वचित् ॥ नचार्थग्रहणे युक्तो नावमानी नचाक्रियः १९ ध्यानक्रियापरोरुक्तो ध्यानवान् ध्याननिश्चयः ॥ ध्याने समाधिमुत्पाद्य तदपित्यजतिक्रमात् २० सैव तस्यामवस्थायां सर्वत्यागकृतः सुखम् ॥ निरिच्छस्त्यजति प्राणान् ब्राह्मीं संविशते तनुम् २१ अथवानेच्छते तत्र ब्रह्मकायनिषे वणम् ॥ उत्क्रामति च मार्गस्थो नैव क्वचन जायते २२ आत्मबुद्ध्या समास्थाय शांतीभूतो निरामयः ॥ अमृतं विरजः शुद्धमात्मानं प्रतिपद्यते २३ ॥ इति श्रीम हाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि जापकोपाख्याने षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गतीनामुत्तमप्राप्तिः कथिता जापके ष्विह ॥ एकैवैषा गतिस्तेषामुत्तमा त्य परामपि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्व अवहितो राजन् जापकानां गतिविभो ॥ यथा गच्छंति निरयानने कान् पुरुषर्षभ २ यथो क्तपूर्वपूर्वयो नानुतिष्ठति जापकः ॥ एकदेशक्रियश्चात्र निरयं स च गच्छति ३ अवमानेन कुरुते न प्रीयति न हृष्यति ॥ ईदृशो जापको याति निरयं नात्र संशयः ४ अहंकारकृतश्चैव सर्वे निरयगामिनः ॥ परावमानी पुरुषो भवितानिरयोपगः ५ अमिध्या पूर्वकं जप्यं कुरुते यश्च मोहितः ॥ यत्रास्य रागः पतति तत्र तत्रोपपद्यते ६ अथैश्वर्यं प्रवृत्तेषु जापकस्तत्र रज्यते ॥ स एव निरयस्तस्य नासौ तस्मात्प्रमुच्यते ७ रागेन जापको जप्यं कुरुते तत्र मोहितः ॥ यत्रास्य रागः पतति तत्र तत्रोपपद्यते ८

मृतसंख्यं स्थानममृतत्वं हि भाष्यते इति तदप्यद्विरजः आत्यंतिकममृतं समास्थाय सम्यगास्याव विषयीकृत्य शांतीभूतो निष्कामो निरामयो जरा मरणवर्जितो विशुद्धं निष्कलमात्मानं प्रतिपद्यते २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ जापकानां योगसिद्धिप्राप्तिद्वारा जरा मरणराहित्यमिच्छया देहत्यागो ब्रह्मलोकं प्रतिगमनं वि शुद्धकैवल्यं चेत्युक्तमितोपन्यासाच्चित्तेषां गतिरस्तीति पृच्छति गतीनामिति प्राप्तिर्गतिः १ इतोऽन्यामतयः पूर्वोक्तगतितो हीना इति सूचयंस्तानु निरयपदं प्रयुज्यमान एवोत्तरयति शृणुष्वेति २ एकदे शोति अपूर्णा गजपपर इत्यर्थः ३ अवमानेनाश्रद्धया जपे प्रीत्यादि रहितः ४ अहंकारकृतोदपक्षतः पुरुषो जापकः ५ अमिध्याफलाभिसंधिः यत्र फले रागः प्रीतिस्तत्र तत्फलभोगनिमित्तमुपपद्य ते यो ग्ये देहं प्राप्नोति ६ ऐश्वर्यमणिमादिकं तस्य प्रवृत्तानि प्रवृत्तयस्तेषु प्रवर्तमानेष्वणिमादिष्वित्यर्थः स एव तत्र राग एव ७ तत्रैश्वर्यविषये रागेण मोहितः ८

दुष्टाभोगासक्ता बुद्धिर्यस्य स पुर्बुद्धिः अकृतप्रज्ञो भोगानां पुरंतताज्ञानशून्यः १ । २० नसंपूर्णो न संयुक्त इत्यस्याऽविरक्तोपि हठेन त्यक्तभोग इत्यर्थः २१ अनिवृत्तं स्वाभाविकं अनागतं कृत्वा । अनि मितमिति पाठेऽपि स एवार्थः । अव्यक्तं वा च मनसातीतं ब्रह्मणि प्रणवे स्थितं तद्वारा प्राप्यं तद्भूतो ब्रह्मभावं गतः २२ दुष्प्रज्ञानेन कामाक्रांतया बुद्ध्या दोषारागादयः तदात्मका दुष्प्रज्ञानात्मकाः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ निरयपदार्थमसिद्धं गृहीत्वा पृच्छति कीदृशमिति कौतूहलं शुभकर्तु रप्यशुभनिरयप्राप्तिरित्याश्चर्यम् १ धर्ममूलं वेदः परमात्मा च तावाश्चर्ययस्य २ अमूनिवक्ष्यमाणानि परमात्मनां महाबुद्धीनां देवानां दिव्यदेहानां संस्थानान्याकृतयः वर्णाः श्वेतपीता द्याः नानारूपाण्यनेकविधानि ३ आक्रीडाः क्रीडास्यानाभ्युद्यानानि ४ । ५ परमात्मनः स्थानस्थेति परमात्माभिन्नं स्थानमपेक्षेत्यर्थः ६ एतदेव वर्णयति त्रिभिः अभयमिति अभयं नाशमयशून्यं यतोऽनिमित्तं स्वभावसिद्धं क्लेशाविविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशास्तैः समावृतं च न असंगत्वादागतं तु कर्मपिभयं तत्र नास्तीत्यर्थः । द्वाभ्यां प्रिया प्रियाभ्यामुक्तं । * अशरीरं वा वसंतं

दुर्बुद्धिरकृतप्रज्ञश्चले मनसितिष्ठति ॥ चला मेव गतिर्याति निरयं वानियच्छति ९ अकृतप्रज्ञकोवालो मोहं गच्छति जापकः ॥ समोहाच्चिरयं याति तत्र गत्वाऽनुशो चति १० दृढग्राही करोमीति जाप्यं जपति जापकः ॥ नसंपूर्णो न संयुक्तो निरयं सोऽनुगच्छति ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनिवृत्तं परं यत्तदव्यक्तं ब्रह्मणि स्थितम् ॥ तद्भूतो जापकः कस्मात्स शरीरमिहा विशेष १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुष्प्रज्ञानेन निरया ब्रह्मः समुदाहृताः ॥ प्रशस्तं जापकत्वं च दोषाश्चैते तदात्मकाः १३ ॥ इति श्रीम० शां० मो० जापकोपाख्याने सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं निरयं याति जापको वर्णयस्व मे ॥ कौतूहलं हिराजन्मेतद्ब्रह्मन्व कुर्महेति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्यांशप्रसूतोऽसिधर्मिष्ठोऽसिस्वभावतः ॥ धर्ममूलाश्रयं वाक्यं शृणुष्व अवहितोऽनघ २ अमूनियानि स्थानानि देवानां परमात्मनाम् ॥ नानासंस्थानवर्णानि नानारूपफलानि च ३ दिव्यानि कामचारीणि विमानानि सभास्तथा ॥ आक्रीडा विविधाराजन्पद्मिन्यश्चैव कांचनाः ४ चतुर्णालोकपालानां शुक्रस्याथ बृहस्पतेः ॥ मरुतां विश्वदेवानां साध्यानामश्विनोरपि ५ रुद्रादित्यवसूनां च तथाऽन्येषां दिवौकसाम् ॥ एते वै निरयास्ता तस्थानस्य परमात्मनः ६ अभयं चानिमित्तं च न तत्क्लेशसमावृतम् ॥ द्वाभ्यामुक्तं त्रिभिर्मुक्तमष्टाभिस्त्रिभिरेव च ७ चतुर्लक्षणवर्जं तु चतुष्कारणवर्जितम् ॥ अप्रहर्षमनानंदमशोकं विगतकृमम् ८

नाप्रियाप्रियेस्पृशते इति श्रुतेः । यत्स्त्रिभिर्गुणैः प्रियाप्रियहेतुभिर्मुक्तं गुणातीतत्वं मपि कुतः यतोऽष्टाभिः पुरीभिः भूते त्रियमनो बुद्धिर्वासना कर्मवायवः ॥ अविद्याचेत्यमुं वर्गं माहुः पुर्बुद्धं कं बुधाः इत्युक्ता मिर्मुक्तं कार्यनिवृत्त्या कारणनिवृत्तिलक्ष्यत इत्यर्थः । एतदपि कुतः त्रिभिर्ज्ञेयज्ञानज्ञातृभावैर्मुक्तं ७ इव मपि कुतः यत्तु चतुर्लक्षणवर्जं लक्ष्यते ज्ञायते विषयस्वरूपमपि निलक्षणा निवृत्तिश्च तिमतिविज्ञातयः । रूपादिहीनत्वात्प्रत्यक्षस्य विषयः । गुणजातिक्रियाहीनत्वात्प्रशब्दस्य । असंगत्वेन संबंधाग्रहाज्ञानुमानस्य । सर्वसाक्षित्वेनाजडत्वाच्च न बुद्धेः तथा च श्रुतिः । 'न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्येन्मम श्रुतेः श्रोतारः शृणुयानमतेर्भूतारमन्वीथानविज्ञातेर्विज्ञातारं विजानीया' इति चतुष्कारणवर्जितमुक्तेरवदृष्ट्यादिविषयस्वरूपेण रूपादिमत्त्वादिभिर्वर्जितं । तथा च श्रुतयः अस्थूलमनणिव त्याद्याः परमात्मनिसर्वविशेषात्रिषेधंति । पूर्वब्रह्माभ्यामुक्तमिति पाठे तु पूर्वाभ्यां प्रियाप्रियादिभोगमात्मन्यध्यारोप्योत्तरार्धेन तदपवाद इति ध्येयं आत्माप्रियादियुक्तमपि तत्त्वतो न दर्शनादिवि षय इत्यर्थः । प्रहर्ष इष्टविषयलभजं तुल्यं आनंदस्तद्भोगजं तुल्यं ताभ्यां हीनमप्रहर्षमनानंदं । शोक आंतरं दुःखं क्रमोवाहं दुःखं ताभ्यां हीनमशोकं विगतकृमम् ८

काल इति संपद्यते उत्पद्यते । यस्वतो तानागतानादिव्यवहारहेतुरखंडदंडाद्यमानः कालो नाम नित्यं तत्त्वांतरमस्ति । तस्य चोपाधिर्जन्यवस्तुमात्रमिति वदेति । तत्र उपाधय एव स्वस्यातीतत्वादिव्यवहारहेतवो भवन्ति । किमंतर्गुणा कालेनेत्यभिप्रेत्योक्तं कालः संपद्यत इति न प्रमुरित्याद्यंतर्गुन्यंतद्वस्त्विति दर्शितम् ९ आत्मनः प्रतीचः केवलतां त्रिपुट्या अभवैनेकाकितां तत्र परमेस्थाने १० स्थानवरस्य स्थानवरपेक्षया ११ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ आख्यायिका मुत्सेनजापकस्य वश्यायमादयो भवन्ति सच सर्वपरंचतारयति तेन च सत्यादिकं रक्षणं नीयं दमादिकं च तस्य जन्ममिति निरूपयत्यध्यायद्वयेन कालेत्पादिना आयुःपरिच्छेदिकादेव ताकालः प्राणवियोजिका मृत्युः । पुण्यापुण्यफल

कालः संपद्यते तत्र कालस्तत्र न वै प्रभुः ॥ सकालस्य प्रभुराजन् स्वर्गस्यापि तथेश्वरः ९ आत्मकेवलतां प्राप्तस्तत्र गत्वान शोचति ॥ ईदृशं परमं स्थानं निरयास्ते च तादृशाः १० एते ते निरयाः प्रोक्ताः सर्व एव यथा तथम् ॥ तस्य स्थानवरस्येह सर्वे निरयसंज्ञिताः ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि जापकोपाख्याने अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कालमृत्युयमानां तद्दृष्ट्वा को ब्राह्मणस्य च ॥ विवादो व्याहृतः पूर्वतद्भवान्वकुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ इक्ष्वाकोः सूर्यपुत्रस्य यद्वृत्तं ब्राह्मणस्य च २ कालस्य मृत्योश्च तथा यद्वृत्तं तन्निबोध मे ॥ यथा सतेषां संवादो यस्मिन् स्थानेऽपि चाभवत् ३ ब्राह्मणो जापकः कश्चिद्धर्मवृत्तो महायशाः ॥ षडंभविन् महाप्राज्ञः पैप्पलादिः सकौशिकः ४ तस्यापरोक्षं विज्ञानं षडंगेषु बभूव ह ॥ वेदेषु चैव निष्णातो हिमवत्पादसंश्रयः ५ सोऽयं ब्राह्मन्तपस्तेपे संहितासंयतो जपन् ॥ तस्य वर्षसहस्रं तु नियमेन तथागतम् ६ स देव्या दर्शितः साक्षात्प्रीताऽस्मीति तदा किल ॥ जप्यमावर्तयंस्तु पूर्णानसतां किंचिदब्रवीत् ७ तस्यानुकंपया देवी प्रीता समभवत्तदा ॥ वेदमाता ततस्तस्य तज्जप्यं समपूजयत् ८ समाप्तजप्यस्तु त्थाय शिरसा पादयोस्तदा ॥ पपात देव्या धर्मात्मा वचनं चेदमब्रवीत् ९ दिष्ट्या देवि प्रसन्ना त्वं दर्शनं चागतामम ॥ यदि चापि प्रसन्नाऽसि जप्यमेरमतां मनः १० ॥ सा विच्युवाच ॥ ॥ विप्रार्थयसि विप्रर्षे किंचेष्टं करवाणिते ॥ प्रब्रूहि जपतश्चिष्टं सर्वतत्ते भविष्यति ११ इत्युक्तः स तदा देव्या विप्रः प्रोवाच धर्मवित् ॥ जप्यं प्रति ममेच्छेयं वर्धत्विति पुनः पुनः १२ मनसश्च समाधिर्मे वर्धता हरहः शुभे ॥ तत्तथेति ततो देवी मधुरं प्रत्यभाषत १३ इदं चैवापरं प्राह देवी तत्प्रिय काम्यया ॥ निरयं नैव याता त्वं यत्र याता द्विजर्षभाः १४ यास्यसि ब्राह्मणः स्थानमनिमित्तमनिर्दिष्टम् ॥ साधये भविता चैतद्यत्त्वयाऽहमिहार्थिता १५ नियतो जपचैकाग्रो धर्मस्त्वांसमुपैष्यति ॥ कालो मृत्युर्यमश्चैव समायास्यंति तैस्तैः १६

दायिकयमः तदंतं १ सूर्यपुत्रस्य यमस्य १।३ जापकोऽहं

ब्राह्मण्यनपरः षडंगानि शिक्षादीनि हृदयादीनि निवेत्तीति षडंगवित् ४ अपरोक्षं तत्त्वदर्शनात्मकं ५ सोऽयं वादोऽर्थज्ञानं भासनोपसंभाषितसूत्रवेदज्ञानार्थत्वा नुवादात् तेन सह सोऽयं वदः सुपि कथंचोति कथं प्रयजादित्वात्संप्रसारणं ब्राह्मन्ब्राह्मणयोग्यं तपःस्वधर्मानुष्ठानं । सोऽयमिति पाठेऽत्यन्तमम ६ देव्या सा विद्या दर्शितो दर्शनदानेनानुगृहीतः ७ । ८ । ९ । १० । ११ १२ समाधिर्नियमः १३ विरहं स्वर्गं जयिष्यं याता यास्यसि यातागता १४ अविमिश्रजन्मं यज्जप्यमेरमतां मन इति १५ जपजपं कुत तेन कालादीनां तव मयं नास्तीत्यर्थः १६

१७ । १८ दर्शयामास द्विजायात्मानं दर्शितवान् १९ । २० । २१ । २२ किंचिदिति त्यक्त्वाऽऽत्मनः शरीरमित्यनुभव्यते अवतेशब्दं करोतीत्युत् उहंशब्दे जापकोऽहं बहुना दुःखेन मिश्रं सुखं यत्र तदेहं देहांतं रत्नसृजेयं किंचित्त्वेनैव देहेन मुक्तः स्यामिति त्वर्थः । तस्योदिति नाम सप्तपर्वेष्वप्यात्मव्यवहित इति श्रीतनिर्वचनादुत्सर्वपापहीनोऽहं देहं न सृजेयमिति वा केवल्याधिकारित्वाम्भने

भविता च विवादोऽत्र तव तेषां च धर्मतः ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा भगवती जगाम भवन्स्वकम् १७ ब्राह्मणोऽपि जपन्नास्ते दिव्यं वर्षशतं तथा ॥ सदा दातो जितक्रोधः सत्यसंधोऽनमूयकः १८ समाप्ते नियमे तस्मिन् त्रयविप्रस्य धीमतः ॥ साक्षात्प्रीतस्तदा धर्मो दर्शयामास तं द्विजम् १९ ॥ धर्म उवाच ॥ द्विजाते पश्य मां धर्ममहं त्वां द्रुमागतः ॥ जप्यस्याऽस्य फलं यत्तत्संप्राप्तं तच्च मे शृणु २० जितालोकास्त्वया सर्वे ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ देवानां निलयान् साधो सर्वानुत्कम्य यास्यसि २१ प्राणत्यागं कुरु मुने गच्छ लोकान्यथेप्सितान् ॥ त्यक्त्वाऽऽत्मनः शरीरं च ततो लोकानवाप्स्यसि २२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ किं नु लोकैर्हि मे धर्मं गच्छत्वं च यथा सुखम् ॥ बुहुदुःखसुखं देहं नोत्सृजेयमहं विभो २३ ॥ धर्म उवाच ॥ अवश्यं भोः शरीरं ते त्यक्तव्यं मुनिपुंगव ॥ स्वर्गमारोह भो विप्र किं वा वैरोचतेऽनघ २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ न रोचते स्वर्गं वा संविना देहमहं विभो ॥ गच्छ धर्मं न मे श्रद्धास्वर्गं गंतुं विनाऽऽत्मना २५ ॥ धर्म उवाच ॥ अलं देहे मनः कृत्वा त्यक्त्वा देहं सुखी भव ॥ गच्छ लोकानरजसो यत्र गत्वान शोचसि २६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ रमेजपन् महाभाग किं नु लोकैः सनातनैः ॥ स शरीरेण गंतव्यं मया स्वर्गं न वा विभो २७ ॥ धर्म उवाच ॥ यदि त्वं न च्छसे त्यक्तुं शरीरं पश्य वै द्विज ॥ एष कालस्तथा मृत्युर्यमश्च त्वामुपायताः २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथैवैव स्वतः कालो मृत्युश्च त्रितयं विभो ॥ ब्राह्मणं तं महाभाग मुपगम्येदमब्रुवन् २९ ॥ यम उवाच ॥ तपसोऽस्य सुत सस्य तथा सुचरितस्य च ॥ फलप्राप्तिस्तव श्रेष्ठाय मोऽहं त्वामुपब्रुवे ३० ॥ काल उवाच ॥ यथा वदस्य जप्यस्व फलं प्राप्तमनुत्तमम् ॥ कालस्ते स्वर्गमारोहं कालोऽहं त्वामुपागतः ३१ ॥ मृत्यु रुवाच ॥ मृत्युं मां विद्धि धर्मज्ञ रूपिणं स्वयमागतम् ॥ कालेन चोदितो विप्र त्वामितो नेतुमद्य वै ३२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्वागतं सूयपुत्राय कालाय च महात्मने ॥ मृत्यवे चाथ धर्माय किं कार्यं करवाणि वः ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अर्घ्यं पाद्यं च दत्त्वा स तेभ्यस्तत्र समागमे ॥ अब्रवीत्परमप्रीतः स्वशक्त्या किं करोमिवः ३४ तस्मिन्नेवाथ काले तु तीर्थयात्रामुपागतः ॥ इक्ष्वाकुरगमत्तत्र समेता यत्र ते विभो ३५ सर्वानेव तुराजर्षिः संपूज्याऽथ प्रणम्य च ॥ कुशलप्रश्नमकरोत्सर्वं पाराजसत्तमः ३६ तस्मै सोऽथासनं दत्त्वा पाद्यमर्घ्यं तथैव च ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणो वाक्यं कृत्वा कुशलसंविदम् ३७ स्वागतं ते महाराज ब्रूहि यद्यदि हेच्छसि ॥ स्वशक्त्या किं करोमीह तद्भवान्प्रब्रवीतु माम् ३८

तिभावः २३ । २४ अदेहमशरीरमात्मानं विना तं परित्यज्यानात्मसुखेन मरुचिः श्रद्धावानास्तीत्यहमिदं शरीरं न त्यक्ष्यामीत्यर्थः २५ कृत्वाऽहं मां कुरुति त्वर्थः । अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वेति कृजः कृत्वा २६ भवेति देहनापि सह स्वर्गं तिरस्त्वेन जपफलादिति भावः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

जापकस्यामुष्मिकसुखेनिःस्पृहत्वंप्रदश्यैहिकसुखेऽपिनिस्पृहत्वमाख्यायिकयैवज्ञापयति राजाऽहमिति प्रथितंस्वर्णरत्नादि वदस्वभावापय यजनयाजनेअध्ययनाध्यापनेदानप्रतिग्रहौ चेतिषट्कर्माणितेषामध्येप्रतिग्रहस्यांतर्भावादित्याशयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० कृतमलं सर्वंजपफलेन ५१ यज्जपितंजप्यंतस्येतिशेषः ५२

राजोवाच ॥ राजाऽहंब्राह्मणश्चत्वंयदाषट्कर्मसंस्थितः ॥ ददानिवसुकिंचितेप्रथितंतद्वदस्वमे ३९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ द्विविधाब्राह्मणाराजनधर्मश्चद्विविधःस्मृतः ॥ प्रवृत्ताश्चनिवृत्ताश्चनिवृत्तोऽहंप्रतिग्रहात् ४० तेभ्यःप्रयच्छदानानिनियमप्रवृत्तानराधिप ॥ अहंनप्रतिग्रहामिकिमिष्टंकिंददामिते ॥ ब्रूहित्वंनृपतिश्चेष्टतपसासाधयामिकिम् ४१ ॥ राजोवाच ॥ क्षत्रियोऽहंनजानांमिदेहीतिवचनंकाचित् ॥ प्रयच्छयुद्धमित्येवंवादिनःस्मोद्विजोत्तम ४२ ब्राह्मणउवाच ॥ तुष्यसित्वंस्वधर्मेणतथातुष्टावयंनृप ॥ अन्योन्यस्यांतरंनस्तिमदिष्टंतत्समाचर ४३ ॥ राजोवाच ॥ स्वशक्त्याऽहंददानीतित्वयापूर्वमुदाहृतम् ॥ याचेत्वादीयतांमह्यजप्यस्यास्यफलंद्विज ४४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ युद्धंममसदावाणीयाचतीतिविकथ्यसे ॥ नचयुद्धंमयासार्धंकिमर्थयाचसेपुनः ४५ राजोवाच ॥ वाग्वज्राब्राह्मणाःप्रोक्ताःक्षत्रियाबाहुजीविनः ॥ वाग्युद्धंतदिदंतीवंममविप्रत्वयासह ४६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ सैवाऽद्यापिप्रतिज्ञामेस्वशक्त्याकिंप्रदीयताम् ॥ ब्रूहिदास्यामिराजेंद्रविभवेसतिमाचिरम् ४७ ॥ राजोवाच ॥ यतद्वर्षशतंपूर्णजप्यंवेजपतात्वया ॥ फलंप्राप्तंतत्प्रयच्छममदिस्तुर्भवान्वादि ४८ ब्राह्मणउवाच ॥ परमंयुद्धतांतस्यफलंयज्जपितंमया ॥ अर्धंत्वमविचारेणफलंतस्यह्यवामुहि ४९ अथवासर्वमेवेहमामकंजापकंफलम् ॥ राजन्प्राष्टुहिकामंत्वंयदिसर्वमिहेच्छसि ५० ॥ राजोवाच ॥ कृतंसर्वेणभद्रंतेजप्यंयद्याचितंमया ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिकिंचतस्यफलंवद ५१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ फलप्राप्तिंनजानामिदंतंयज्जपितंमया ॥ अयंधर्मश्चकालश्चयमोमृत्युश्चसाक्षिणः ५२ ॥ राजोवाच ॥ अज्ञातमस्यधर्मस्यफलंकिमेकरिष्यति ॥ फलंब्रवीषिधर्मस्यनचेज्जप्यकृतस्यमाम् ॥ प्राप्नोतुतत्फलंविप्रोनाहमिच्छेसंसंशयम् ५३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नाददेऽपरवक्तव्यंदतंचास्यफलंमया ॥ वाक्यंप्रमाणंराजधर्ममाद्यतवचैवहि ५४ नाभिसंधिर्मयाजप्येकतत्पूर्वःकदाचन ॥ जप्यस्यराजशार्दूलकथंवेत्स्याम्यहंफलम् ५५ ददस्वेतित्वयाचोक्तंददानीतिमयातथा ॥ नवाचंदूषयिष्यामिसत्यंरक्षस्थिरोभव ५६ अथैवंवदतोमेऽद्यवचनंनकरिष्यसि ॥ महानधर्मोभवितातवराजन्मृषाकृतः ५७ नयुक्तंतुमृषावाणित्वयावक्तुमरिंदम ॥ तथामयाप्यभिहितंमिथ्याकर्तुंनशक्यते ५८ संश्रुतंचमयापूर्वंददानीत्यविचारितम् ॥ तद्ब्रूहीष्वाविचारेणयदिसत्येस्थितोभवान् ५९ इहागम्यहिमाराजन्जाप्यंफलमयाचथाः ॥ तन्मेनिमृष्टंमृष्टीष्वभवसत्येस्थिरोऽपिच ६०

३९ अपरवक्तव्यंवाक्यांतरंनाददेनामीकुर्वे ५० अभिसंधिःकामः निष्कामस्यजपस्यानंतफलमितिभावः ५१ दूषयिष्यामि अन्यथाकरिष्यामि ५२ । ५३ । ५४ । ५५ भेयानिमृष्टंदतं ५०

६१ । ६२ नविशिष्यतेनविशेषःक्रियते ६३ एकःअतुल्यः अक्षरःअविनाशी ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० देहीतिउक्त्वेतिशेषः ७१ । ७२ । ७३ । ७४ नच्छंदयामिप्रतिग्रहीष्वेतिनप्राथितवानस्मि ७५ अविवादइति राहुरागादीप्रतिग्रहमनिच्छतिब्राह्मणेयत्प्रकारातरेणदानंतदातुःफलावहंप्रतिग्रहीतुश्चनदोषकरमितिभावः तथाचस्मृतिः । 'मनसापात्रमुद्दिश्यजलम

नायंलोकोऽस्तिनपरोनचपूर्वानसतारयेत् ॥ कुतएवजनिष्यास्तुमृषावादपरायणः ६१ नयज्ञफलदानानिनियमास्तारयंतिहि ॥ यथासत्यंपरेलोकेतथेहपुरुषर्षभ ६२ तपांसियानिचीर्णानिचारिष्यंतिचयत्तपः ॥ शतैःशतसहस्रैश्चतैःसत्यान्नविशिष्यते ६३ सत्यमेकाक्षरंब्रह्मसत्यमेकाक्षरंतपः ॥ सत्यमेकाक्षरोयज्ञःसत्यमेकाक्षरंश्रुतम् ६४ सत्यंवेदेषुजागर्तिफलंसत्येपरंस्मृतम् ॥ सत्याद्धर्मोदमश्चैवसर्वंसत्येप्रतिष्ठितम् ६५ सत्यंवेदास्तथांगानिसत्यंविद्यास्तथावेधिः ॥ व्रतचर्यातथासत्यमोकारःसत्यमेवच ६६ प्राणिनांजननंसत्यंसत्यंसंततिरेवच ॥ सत्येनवायुरभ्येतिसत्येनतपतेरविः ६७ सत्येनचाग्निर्दहतिस्वर्गःसत्येप्रतिष्ठितः ॥ सत्यंयज्ञस्तपोवेदाःस्तोभार्मत्राःसरस्वती ६८ तुलामारोपितोधर्मःसत्यंचैवोतनःश्रुतम् ॥ समकक्षांतुल्यतोयतःसत्यंततोऽधिकम् ६९ यतोधर्मस्ततःसत्यंसर्वंसत्येनवर्धते ॥ किमर्थमनृतंकर्मकर्तुंराजंस्वमिच्छसि ७० सत्येकुरुस्थिरंभावंमाराजन्नृतंतथाः ॥ कस्मात्त्वमनृणंवाक्यंदेहीतिकुरुषेऽशुभम् ७१ यदिजप्यफलंदत्तंमयानैषिस्यसेनृप ॥ धर्मेभ्यःसंपरिभ्रष्टोलोकाननुचरिष्यसि ७२ संश्रुत्ययोनदिस्तेतयाचित्वायश्चनेच्छति ॥ उभावानृतिकावेतौनमृषाकर्तुमर्हसि ७३ ॥ राजोवाच ॥ योद्धव्यंरक्षितव्यंचक्षत्रधर्मःकिलद्विज ॥ दातारःक्षत्रियाःप्रोक्ताःमृहीयांभवतःकथम् ७४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नच्छंदयामितेराजन्नापितेगृहमाव्रजम् ॥ इहाऽऽगम्यतुयाचित्वानमृहीषेपुनःकथम् ७५ ॥ धर्मउवाच ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोर्वित्तंमार्धममागतम् ॥ द्विजोदानफलैर्युक्तोराजासत्यफलेनच ७६ ॥ स्वर्गउवाच ॥ स्वर्गमाविद्धिराजेंद्ररूपिणंस्वयमागतम् ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोरुभौतुल्यफलयुवाम् ७७ ॥ राजोवाच ॥ कृतंस्वर्गेणमेकार्यंगच्छस्वर्गयथागतम् ॥ विप्रोयदीच्छतेगंतुंचीर्णंमृह्णातुमेफलम् ७८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ बाल्येयदिस्यादज्ञानान्मयाहस्तःप्रसारितः ॥ निवृत्तलक्षणंधर्ममुपासेसंहितांजपन् ७९ निवृत्तंमाचिराद्राजन्विप्रलोभयसेकथम् ॥ स्वेनकार्यंकरिष्यामिखतोनेच्छेफलंनृप ८० तपःस्वाध्यायशीलोऽहंनिवृत्तश्चप्रतिग्रहात् ॥ राजोवाच ॥ यदिविप्रविमृष्टंतेजप्यस्यफलमुत्तमम् ॥ आवयोर्यत्फलंकिंचित्सहितंनौतदस्त्वह ८१ द्विजाःप्रतिग्रहेयुक्तादातारोराजवंशजाः ॥ यदिधर्मःश्रुतोविप्रसहैवफलमस्तुनौ ८२ मावाऽभूत्सहभोज्यंनौमदीयंफलमामुहि ॥ प्रसीच्छमत्कृतंधर्मयदितेमय्यनुग्रहः ८३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोविकृतवैपौद्वौपुरुषौसमुपास्थितौ ॥ गृहीत्वाऽन्योन्यमावेष्ट्यकुचैलावचतुर्वचः ८४ नमेधारयसीत्येकोधारयाभीतिचापरः ॥ इहास्तिनौविवादोऽयमयंराजानुशासकः ८५

ध्वेजलंक्षेपेत् । दातारत्फलमाप्नोतिप्रतिग्राहीनदोषमाकुर्वेति ७५ स्वर्गमिति पुण्यस्यदानेनपुण्यंवर्धनेनशुचनमिवदानेनहीयतदस्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ द्वौपुरुषौकामक्रौघौ८४ । ८५

८६ । ८७ प्रार्थनाहिराज्ञोऽननुकूपेति तस्य कामो विकृतसंज्ञः शांतिस्वभावस्यापि जापकस्य याचित्वाऽपि दीयमानं न गृह्णातीति राजानं प्रतियः क्रोधः स विरूपसंज्ञः । गोः फलं वाचं धेनुमुपासीतेति
सत्यं ब्रवीम्यहमिदं न मे धारयते भवान् ॥ अनृतं वदसहित्वमृणंते धारयाम्यहम् ८६ तापुमौ सुभृशं ततौराजानमिदमुचतुः ॥ परीक्ष्यत्वं यथास्यावोनावामिह
विगर्हितौ ८७ ॥ विरूप उवाच ॥ धारयामिनरव्याघ्रविकृतस्येह गोः फलम् ॥ ददतश्च न गृह्णाति विकृतो मे महीपते ८८ ॥ विकृत उवाच ॥ न मे धारयते किं
चिद्विरूपोऽयं नराधिप ॥ मिथ्या ब्रवीत्ययं हित्वा सत्याभासं नराधिप ८९ ॥ राजोवाच ॥ विरूप किं धारयते भवानस्य ब्रवीतु मे ॥ श्रुत्वा तथा करिष्येऽहमिति
मेधीयते मनः ९० ॥ विरूप उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन्यथैतद्वारयाम्यहम् ॥ विकृतस्यास्य राजपौ निखिलेन नराधिप ९१ अनेन धर्मप्राप्त्यर्थं शुभाद
तापुराऽऽनघ ॥ धेनुर्विप्राय राजर्षे तपः स्वाध्यायशीलिने ९२ तस्याश्चायं मयाराज न फलमभ्येत्य याचितः ॥ विकृतेन च मे दत्तं विशुद्धेनांतरात्मना ९३
ततो मे सुकृतं कर्म कृतमात्मविशुद्धये ॥ गावौ च कपिले क्रीत्वा वत्सले बहुदोहने ९४ ते चोच्छृणुत ये राजन्मया समयवर्जिते ॥ यथाविधियथाश्रद्धं तदस्याहंपुनः
प्रभो ९५ इहाद्यैव गृहीत्वा तु प्रयच्छेद्विगुणं फलम् ॥ एवं स्यात्पुरुषव्याघ्रकः शुद्धः कोऽत्र दोषवान् ९६ एवं विदमानो स्वस्वामिहाऽभ्यागतौ नृप ॥ कुरु धर्म
मधर्मं वा विनयेनौ समादध ९७ यदिनेच्छति मे दानं यथादत्तमनेन वै ॥ भवानत्र स्थिरो भूत्वा मागे स्थापयिताऽद्य नौ ९८ ॥ राजोवाच ॥ दीयमानं न गृह्णा
सि क्लृण्वन् कस्मात्त्वमद्य वै ॥ यथैव तेऽभ्यनुज्ञातं तथा गृह्णीष्व माऽचिरम् ९९ ॥ विकृत उवाच ॥ धारयामीत्यनेनोक्तं ददानीति तथा मया ॥ नाऽयं मे धारयत्य
द्य गच्छतां यत्र वांच्छति १०० ॥ राजोवाच ॥ ददतोऽस्य न गृह्णासि विषमं प्रतिभाति मे ॥ दंडद्यो हित्वं मम तोनास्त्यत्र खलु संशयः १ ॥ विकृत उवाच ॥
मयाऽस्य दत्तं राजर्षे गृह्णीयां तत्कथं पुनः ॥ काममत्रापराधो मे दंडमाज्ञापय प्रभो २ ॥ विरूप उवाच ॥ दीयमानं यदि मयाने विष्यसि कथंचन ॥ नियं स्यति त्वां
नृपतिरयं धर्मानुशासकः ३ ॥ विकृत उवाच ॥ स्वं मया याचितेनेह दत्तं कथमिहाद्यतत् ॥ गृह्णीयां गच्छतु भवानभ्यनुज्ञाददानिते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
श्रुतमेतत्त्वयाराजन्नयोः कथितं द्वयोः ॥ प्रतिज्ञातं मया यत्तेतद्गृह्णाणा विचारितम् ५ ॥ राजोवाच ॥ प्रस्तुतं सुमहत्कार्यमनयोर्गृह्णं यथा ॥ जापकस्य गृही
कारः कथमेतद्भविष्यति ६ यदि तावन्न गृह्णामि ब्राह्मणेनापवर्जितम् ॥ कथं नालिप्येयमहंपापेन महताऽद्य वै ७ तौ चोवाच सराजर्षिः कृतकार्यौ गमिष्यथः ॥ नेदा
नीमामिहा साद्यराजधर्मो भवेन्मृषा ८ स्वधर्मः परिपाल्यस्तुराज्ञामिति विनिश्चयः ॥ विप्रधर्मश्च गहनो मामनात्मानमाविशत् १०९

श्रुते धेनुसंरूपाया वाचः जापस्य फलमित्यर्थः ८८ । ८९ । ९० । ९१ धेनुर्वाक् विप्राय परमेश्वराय धर्मप्राप्त्यर्थं न तु स्वार्थं ९२ । ९३ ततो मे मया पशुद्वयदानेन मया जपयज्ञफलं प्राप्तं भिदानीमस्मा
त्तदहं नेच्छामीत्यर्थः ९४ । ९५ इहेति गृह्णापि पुनः प्रतिदानं करिष्यामीत्यर्थः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ धारयामीति अप्रतिग्रहेणैवाहमेतमनुकरोमीत्यर्थः १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० निक्षेपार्थं प्रतिगृह्णप्रदानार्थं ११ । १३ समं दानस्य प्रतिदानेन तुल्यमस्तु सहेवेति तवैव तुल्यं मया प्रतिदत्तमित्यर्थः १४ कामक्रोधाविति अत्र प्रतिगृहीतुरनधिकारित्वाहातुर्दानसममे
व पुण्यं अन्यथा पुण्यप्रदानेन बहुगुणा पुण्यगृहीरेव स्यादिति भावः कारितः प्रवर्तितः स्वंपदार्थो राजाऽत्र संबोध्यः १५ नायमिति आख्यायिका तात्पर्यमाह त्वत्कृते राज्ञो बोधार्थं १६ मिषुष्टं
परीक्षितम् १७ जापकानामिति गतिमुक्तिः स्थानं ब्रह्मलोकः लोकाः सूर्यादि स्थानानि एते यथाजितास्तथा कीर्तयिष्ये इति शेषः १८ तेषु स्थानमाह प्रयातीति विरक्तस्य फलमुक्त्वा रागि
णालोकानाह अथवेति अग्निमग्निं लोकं एवमुत्तरत्र १९ तैजसेन तेजो मयेन स्वप्नरूपेण १९० भूमिगरीरे धनेऽपि गच्छति तथा आकाशशरीरे निरालंबेऽपि गच्छति तेषां सूर्यादिलोकपाला

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गृह्णाण धारयेऽहं च याचितं संश्रुतं मया ॥ न चेद्गृहीष्यसे राजन् शपिष्ये त्वानं संशयः ११० ॥ राजोवाच ॥ धिया जधर्मं यस्यायं कार्यस्येह विनि
श्चयः ॥ इत्यर्थमेग्रहीतव्यं कथं तुल्यं भवेदिति ११ एष पाणिरपूर्वमे निक्षेपार्थं प्रसारितः ॥ यन्मे धारयसे विप्र तदिदानीं प्रदीयताम् १२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संहितां
जपता यावान्गुणः कश्चित्कृतो मया ॥ तत्सर्वं प्रतिगृह्णीष्व यदि किंचिदिहास्ति मे १३ ॥ राजोवाच ॥ जलमेतन्निपतितं मम पाणौ द्विजोत्तम ॥ सममस्तु सहेवास्तु
प्रतिगृह्णातु वै भवान् १४ ॥ विरूप उवाच ॥ कामक्रोधौ विद्धि नौ त्वमावाभ्यां कारितो भवान् ॥ सहेति च यदुक्तं ते समालोकास्तवास्य च १५ नायं धारयते किंचिज्जि
ज्ञासा त्वत्कृते कृता ॥ कालो धर्मस्तथा मृत्युः कामक्रोधौ तथा भुवाम् १६ सर्वमन्योन्यनिष्कर्षे निगृष्टं पश्यतस्तव ॥ गच्छ लोकान् जितान् स्वेन कर्मणा यत्र वांच्छसि
१७ ॥ भीष्म उवाच ॥ जापकानां फलावाप्तिर्मया ते संप्रदर्शिता ॥ गतिः स्थानं च लोकाश्च जापकेन यथाजिताः १८ प्रयातिसंहिताध्यायी ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥
अथवाऽग्निं समायातिसूर्यमाविशतेऽपि वा १९ स तैजसेन भावेन यदितत्र मृत्युत ॥ गुणां स्तेषां समाधत्ते रागेण प्रतिमोहितः १२० एवं सोमे तथा वायौ भूम्या आकाशश
रीरगः ॥ सरागस्तत्र वसति गुणां स्तेषां समाचरन् २१ अथ तत्र विरागी स गच्छति त्वथ संशयम् ॥ परमव्ययमिच्छन्सतमेवाविशते पुनः २२ अमृताच्चामृतं प्राप्तः
शांतीभूतो निरात्मवान् ॥ ब्रह्मभूतः स निर्द्वन्द्वः सुखी शांतो निरामयः २३ ब्रह्मस्थानमनावर्तमेकमक्षरसंज्ञकम् ॥ अदुःखमजरं शांतं स्थानं तत्प्रतिपद्यते २४ चतु
र्भिलक्षणैर्हीनं तथा षड्विः स पण्डितैः ॥ पुरुषं तमति क्रम्य आकाशं प्रतिपद्यते १२५

नांगुणान् प्रकाशकत्वादीन् २१ अथेति तत्राद्यादौ तमेव परमेष्ठिनमेव परमुत्कृष्टं अव्ययं मोक्षं क्रमत इच्छन् २२ अमृतात् परमेष्ठिमावात् आपोष्णिकामृतादमृतं कैवल्याख्यं मुख्यममृतं ।
शांतीभूतः निष्कामः निरात्मवान् आत्मा बुद्धिस्तद्वान् अहंकारस्तद्वर्जितः । अतएव ब्रह्मभूतः निर्द्वन्द्वः सुखदुःखाद्यतीतः । निरामयः द्वैतदर्शनहीनः २३ ब्रह्मैव स्थानं ब्रह्मस्थानं अनावर्तमावृ
त्तिगुण्यम् २४ जापकानां पार्थक्यफलमाह चतुर्भिरिति चतुर्भिः अत्यन्तागमानुमानचेतोभिः लक्षणैः लक्ष्यतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या जापकैर्हीनं रूपगुणसंबंधजडत्वादिभिः पूर्वोक्तैर्विरहितं । अतएव षड्
भिलक्षणैः अशनापिपासाभ्यां प्राणधर्माभ्यां शोकमोहाभ्यां चित्तधर्माभ्यां जरामृत्युभ्यां देहधर्माभ्यां च हीनं च तदन्यत्वात् । अतएव प्राणाद्यात्मकपण्डितैः शक्यं नैव तेऽशनादयः संहितास्तैः ।
प्राणाद्याश्च प्राणाच्छ्रद्धां खंवापुर्ज्योतिरापः पृथिवीं त्रियं मनो ब्रह्मादीर्धितपो भवाः कर्मलोकेषु नामचेति श्रुत्युक्ताः आकाशं कारणं ब्रह्माति क्रम्य पुरुषमनुपाधि चिन्मात्रं प्रतिपद्यत इति संबंधः १२५

नेच्छति पुरुषमाप्तिमिति शेषः सर्वसर्वात्मकं तत् आकाशाख्यं कारणं अधितिष्ठति तदमिमानि भवति । यच्चैत्यनेन 'सयदिपितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्यपितरः समुत्तिष्ठति' इत्यादि श्रुतेरर्थः सत्यकामः सत्संस्कल्पश्च विद्वानिति दाशतं १९ अथवेति परवैराग्यवतः सर्वलोकत्यागोऽपि भवतीत्याह तत्र निर्गुणे २७ । २८ ॥ इति शांतिपर्वणोऽक्षधर्मपर्वणो नीलकण्ठीये भारतमावदी पेनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ किमिति उत्तरं समालोकास्तवा स्य चेति विरूपवाक्यश्रवणानंतरं तौ इदं वाकुपेष्पलादी तस्य विरूपस्य मापिते वचने विषये १ यदेतत्सद्यो मुक्तिं

अथनेच्छति रागात्मा सर्वतदधितिष्ठति ॥ यच्च प्रार्थयते तच्च मनसा प्रतिपद्यते २६ अथवा चेक्षते लोकान्सर्वाभिरय संज्ञितान् ॥ निस्पृहः सर्वतो मुक्तस्तत्र वैरमते सुखम् २७ एवमेषामहाराज जापकस्य गतिर्यथा ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमर्हसि १२८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि जापको पाख्याननेन वनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमुत्तरं तदा तौ स्मचक्रुस्तस्य मापिते ॥ ब्राह्मणो वाऽथ वाराजा तन्मे ब्रूहि पितामह १ अथवा तौ गतौ तत्र यदेतत्कीर्तितं त्वया ॥ संवादो वा तयोः को भूत्किं वा तौ तत्र चक्रुः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथेत्येषं प्रतिश्रुत्य धर्मसंपूज्य च प्रभो ॥ यमं कालं च मृत्युं च स्वर्गं संपूज्य चार्हतः ३ पूर्वये चापरं तत्र समेता ब्राह्मणर्षभाः ॥ सर्वान्संपूज्य शिरसाराजानं सोऽब्रवीद्विजः ४ फलेनानेन संयुक्तो राजर्षेण च्छमुख्यताम् ॥ भवता चाभ्युज्जातो जपेयं भूय एव ह ५ वरश्च मम पूर्वहिदत्तो देव्या महाबल ॥ श्रद्धातेजपतो नित्यं भवत्विति विशांपते ६ ॥ राजो वाच ॥ यद्येवमफला सिद्धिः श्रद्धा च जपितुं तव ॥ गच्छ विप्रमया सार्धं जापकं फलमाप्नुहि ७ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कृतः प्रयत्नः सुमहान्सर्वेषां सन्निधाविह ॥ सह तुल्यफलावांगच्छावो यत्र नौ गतिः ८ व्यवसायं तयोस्तत्र विदित्वा त्रिदशेश्वरः ॥ सह देवैरुपययौ लोकपालैस्तथैव च ९ साध्याश्च विश्वे मरुतो वाद्यानि सुमहांति च ॥ नद्यः शैलाः समुद्राश्च तीर्थानि विविधानि च १० तपांसि संयोगविधिर्वेदास्तोभाः सरस्वती ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुः ११ गंधर्वश्चित्रसेनश्च परिवारगणैर्युतः ॥ नागाः सिद्धाश्च मुनयो देवदेवः प्रजापतिः १२ विष्णुः सहस्रशीर्षश्च देवोऽर्चित्यः समागमत् ॥ अवाद्यंतां तरिक्षे च भेर्यस्तूर्याणि वा विभो १३ पुष्पवर्षाणि दिव्यानि तत्र तेषां महात्मनाम् ॥ ननु तु श्वाप्सरः संधास्तत्र तत्र समंततः १४ अथ स्वर्गस्तथा रूपा ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ संसिद्धस्त्वं महाभागस्त्वं च सिद्धस्तथा नृप १५ अथ तौ सहितौ राजन्नन्योन्यविधिना ततः ॥ विषयप्रतिसंहारमुभावेव प्रचक्रुः १६

ममुक्तिलोकांतरप्राप्तिरिति प्रथमं १ अर्हतः पूज्यान् ३।४।५। ६ यदीति अफलातवयदियद्यपि मह्यफलस्य दत्तत्वात् तथापि जपप्रदानजपुण्येनैव तव फलवृद्धेर्जातत्वात् जापकं जपार्जितं फलं त्वमपि प्राप्नुहीत्यर्थः ७ प्रयत्नः तुभ्यं जपदानार्थं नो आवयोः ८ व्यवसायं निश्चयं ९ । १० संयोगविधिः जीवन्मुक्त्यपत्तिपादकावेदाताः स्तोमाः सामगीतिपूरणार्थानि अक्षराणि हाहाहु इत्यादीनि ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अथेति अन्योन्यविधिना परस्पररोपकारेण सहितौ एककालप्रवविषयाणां रूपादीनां प्रतिसंहारं प्रतीपसंहारं विषयकारणीभूतैर्द्रियसंहारेणैव संहारम् १६

तत्रक्रममाह प्राणेति मूलाधारात्कुंडलिनीमुत्थाप्य उद्ध्वोर्ध्वं चक्रजयक्रमेण मनसि हृदयेऽनाहतचक्रे स्थाप्य निरुध्य तत्र स्थं मनः एकीभूतयोः प्राणापानयोः स्थाप्य वशे कृत्वा दधतुः धारयत इत्यर्थः १७ उपस्थितं उपस्थं कुरुतः तौ उपस्थितकृता बद्धपद्मासनवित्यर्थः । सुबोधः नासिकाग्रं पश्यंताविति शेषः । स्वनासिकाग्रं स्वेन ब्रह्मशक्यमतो य एवाधमादर्शे पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपासेदिति श्रुतेः आदर्शस्य नासिकाग्रदर्शनमाप्रसंजीति सुबोध इति विशेषणं । तेन नात्यंतं निमीलितं अक्षः स्यात् निद्राप्राप्तेः । नापि उद्धाटितं अक्षः स्यात् लोकदर्शनेन विक्षेपादित्युक्तं । उपस्थाप्योदरे तौ चेति पाठे तौ प्राणापानौ उदरे स्वाधिष्ठाने उपस्थाप्य मनसि च स्थाप्येति पूर्वोक्तान्वयः । ततश्च मनसा सह तौ प्राणापानौ मुकुटबाहुवोर्मध्ये आज्ञाचक्रे धारयतः १८ तथा उक्तप्रकारेण जि

प्राणापानौ तथोदानं समानं व्यानमेव च ॥ एवतौ मनसि स्थाप्य दधतुः प्राणयोर्मनः १७ उपस्थितकृतौ तौ च नासिकाग्रमधोऽधोः ॥ मुकुट्या चैव मनसा शनैर्धारयतस्तदा १८ निश्चेष्टाभ्यां शरीराभ्यां स्थिरदृष्टी समाहितौ ॥ जितात्मानौ तथाऽऽध्यायमूर्धन्यात्मानमेव च १९ तालुदेशमथोद्वाह्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ज्योतिर्ज्वाला सुमहती जगत्प्रदिवं तदा २० हाहाकारस्तथा दिक्षु सर्वेषां सुमहानभूत् ॥ तज्ज्योतिः स्तूयमानं स्म ब्रह्माणं प्राविशतदा २१ ततः स्वागतमित्याह तत्तेजः प्रपितामहः ॥ प्रादेशमात्रं पुरुषं प्रत्युद्गम्य विशांपते २२ भूयश्चैवापरं प्राह वचनं मधुरं तदा ॥ जापकैस्तुल्यफलता योगानां मात्र संशयः २३ योगस्य तावदेतेभ्यः प्रत्यक्षं फलदर्शनम् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २४ उप्यतां मयि चेत्युक्त्वाऽचेतयत्सततं पुनः ॥ अथास्यं प्रविवेशास्य ब्राह्मणो विगतज्वरः २५ राजाऽप्येतेन विधिना भगवंतं पितामहम् ॥ यथैव द्विजशार्दूलस्तथैव प्राविशतदा २६ स्वयं भुवमथो देवा अभिवाद्य तन्नोऽब्रुवन् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २७ जापकार्थमयं नो यदर्थं वयमागताः ॥ कृतपूजाविमौ तुल्यौ त्वया तुल्यफला विमौ २८ योगजापकयोर्दृष्टं फलं सुमहदयं वै ॥ सर्वाल्लोकानति क्रम्य गच्छेतां यत्र वांछितम् २९ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ महास्मृतिपठेद्यस्तु तथैवानुस्मृतिं शुभाम् ॥ तावप्येतेन विधिना गच्छेतां मत्सलो कताम् ३० यश्च योगे भवेद्भक्तः सोऽपि नास्त्यत्र संशयः ॥ विधिना ज्ञेन देहातिमम लोकानवाप्नुयात् ॥ साधयेगम्यतां चैव यथा स्थानानि सिद्धये ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ ह्युक्त्वा स तदा देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ आमं च ततो देवा ययुः स्वं स्वं निवेशनम् ३२ ते च सर्वे महात्मानो धर्मसंस्तुत्य तत्र वै ॥ पृष्ठतो नु ययूराजन् सर्वे सुप्रीतचेतसः ३३

तात्मानौ जितचित्तौ आत्मानौ चित्तं प्राणसहितं मूर्धनि धारयत इति पूर्वोक्तान्वयः सुप्रसामागं गेति शेषः १९ तालुदेशं ब्रह्मरं २० । २१ । २२ योगानां योगिनां २३ योगस्य योगिनः एतेभ्य एते पांसभ्यानां समाहितं विहितं २४ उप्यतामिति अत्र चतुर्मुखास्ये प्रवेशोक्त्या दुःखहेतुव्यष्टिलिंगविशोगो जापकस्य ब्रह्मलोकं गतस्य सद्य एव भवतीत्युक्तं तत्र हेतुरचेतयदिति तस्य ब्रह्मात्मैक्यं बोधितवानित्यर्थः । अयमर्थो भगवद्गीतासु संगृहीतः 'सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्या ध्यायत्मानं प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति समद्राव्यातिनास्त्यत्र संशयः' इति इतरेषु । 'ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्येति संचरे ॥ परस्याते कृतात्मानः प्राविशंति परंपदं' इति स्मृतेः कल्पाते व्यष्टिलिंगान्मुच्यंते इति भेदः २५ । २६ । २७ वयं त्रिवंशेश्वरादयः त्वया चतुर्मुखेन २८ वांछितमनंतं सुखं २९ संहिताध्यायिनां फलमुक्त्वा पठंगाध्यायिनां मन्वादि स्मृत्यध्यायिनां च फलमाह महास्मृतिमिति ३० साधये शुष्मदिष्टमिति शेषः ३१ । ३२ । ३३

१४ ॥ इति शान्तिः ० मो० नी० मा० त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ पूर्वज्जापकप्रसंगाद्योगस्यापिश्रेयस्त्वमुक्तं योगजापकयोर्दृष्टं फलं तु महद्वदति । तथा उपपत्तां मयि चेत्पुष्पाचेतयस्ततः पुनरिति जपफलकाले ब्रह्मबोधस्यापि द्वारस्त्वमुक्तमेव योगोपि ज्ञानसहाय एव ज्ञानफलकाले इति मत्वा पृच्छति किमिति ज्ञानं विचारस्तत्सहितो योगो ज्ञानयोगस्तस्य । विद्यामेतां योगविधिषु कुरुतस्त्वेतत्कारणं सांख्ययोगाभिपन्नमित्यादिलिगादनयोः समुच्चयावगमात् वेदानां च किं फलं । तथानियमस्याग्निहोत्रादेः भूतात्मा जीवः १ । २ । ३ कारणं जगत् इति शेषः यत्र यन्निमित्तं विधिः कर्मकांडः ज्ञाने सति यत्फलं प्राप्यं मंत्रशब्दैर्देवाक्यैर्वाहमनसातीतत्वाद्यप्रकाशितं ४ अर्थशास्त्रं त्रिवर्गशास्त्रं आगमो वेदः मंत्राद्वेत्वाद्यो वेदांतर्गतास्तद्विद्विर्नैर्यज्ञादिभिः फलं सुखमुपास्यते तत्किं वस्तु कथं केन प्रकारेण वा तत्प्राप्तिर्भविता कवा तत्सुखं देशांतरे वा प्रप्यमात्मन्येव वा ५ महीजाः स्यावरजंगमाः ६ ज्ञानं यतो यस्मिन् विषये ततो ज्ञानात् तदर्थो ज्ञानार्थो मिथ्या प्रवृत्तिरिव

एतत्फलं जापकानां गतिश्चैवाप्रकीर्तिता ॥ यथाश्रुतं महाराज किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३४ इति श्रीमहाभारतेशां० मो० जापकोपाख्याने त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २०० ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं फलं ज्ञानयोगस्य वेदानां नियमस्य च ॥ भूतात्मा च कथं ज्ञेयस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनं ॥ मनोः प्रजापतेर्वा दं महर्षेः बृहस्पतेः २ प्रजापतिं श्रेष्ठतमं प्रजानां देवर्षिं संवत्सरो महर्षिः ॥ बृहस्पतिः प्रश्नमिमं पुराणं प्रच्छ शिष्योऽथ गुरुं प्रणम्य ३ यत्कारणं यत्र विधिः प्रवृत्तो ज्ञाने फलं यत्प्रवदंति विप्राः ॥ यन्मंत्रशब्दैरुक्तप्रकाशं तदुच्यतां मे भगवन् यथावत् ४ यच्चार्थशास्त्रागममंत्रविद्विर्ज्ञैरनेकैरथ गोप्रदानैः ॥ फलं महद्विर्यदुपास्यते च किं तत्कथं वा भविता कवा तत् ५ महीमहीजाः पवनोत्तरिक्षं जलौकसश्चैव जलं दिवं च ॥ दिवौकसश्चापियतः प्रसूतास्तदुच्यतां मे भगवन् पुराणम् ६ ज्ञानं यतः प्रार्थयते नरो वै तत्तदर्थं भवति प्रवृत्तिः ॥ न चाप्यहं वेदपरं पुराणं मिथ्या प्रवृत्तिं च कथं नु कुर्याम् ७ ऋक्सामसंघांश्च यजूंषि चापि च्छंदांसि नक्षत्रगतिं निरुक्तम् ॥ अधीत्य च व्याकरणं स कल्पं शिक्षां च भूतप्रवृत्तिं न वेधि ८ समे भवान् शंसतु सर्वमेतत्सामान्यशब्दैश्च विशेषणैश्च ॥ समे भवान् शंसतु तावदेतज्ज्ञाने फलं कर्मणि वा यदस्ति ९ यथा च देहाच्च्यवते शरीरी पुनः शरीरं च यथाऽभ्युपैति ॥ मनु उवाच ॥ यद्यत्प्रियं यस्य सुखं तदा दुस्तदेव दुःखं प्रवदंति निष्ठम् १० इष्टं च मे स्यादितरच्च न स्यादेतत्कृते कर्मविधिः प्रवृत्तः ॥ इष्टं त्वनिष्टं च न मां भजे तेत्येतत्कृते ज्ञानविधिः प्रवृत्तः ११ कामात्मकाश्छंदसि कर्मयोगा एभिर्विमुक्तः परममुवीत ॥ नानाविधे कर्मपथे सुखार्थी नरः प्रवृत्तो निरयं प्रयाति ॥ बृहस्पति उवाच ॥ इष्टं त्वनिष्टं च सुखा सुखे च साऽऽश्चिस्त्ववच्छंदाति कर्माभिश्च १२

ज्ञात्वा प्रवृत्तिं तदवाप्तये कथं नु कुर्या ७ सोऽहं भगवो मंत्रविदेवास्मि नास्मविदिति श्रुतेः ऋक्सामादिज्ञानेऽपि भूतप्रवृत्तिं विविदाद्युपादानमात्मानं न वेधि ८ सामान्यशब्दैरस्तीत्येवोपलब्धव्य इत्यादिभिः विशेषणैः सत्यं ज्ञानमनंतं विज्ञानमानंदमित्यादिभिः ९ यत्र विधिप्रवृत्तव्यस्योत्तरमाह यदिति १० ज्ञाने फलं यदित्यस्योत्तरमाह इष्टमिति ११ यच्चार्थशास्त्रेत्यस्योत्तरमाह कामेति कामात्मकाः कामप्रधानाः छंदसि वेदे एभिः कामैः कर्मपथे वेदोक्ते लौकिके वा निरयं स्वर्गं नरकं वा एतदाक्षिपत्यर्पेण इष्टमिति इष्टानिष्टे प्रियाप्रिये सुखदुःखे ततः सुखमिष्टं प्राहं दुःखमनिष्टं त्याज्यं सा आशीः प्रार्थना सा च कर्मभिरेवं प्रार्थयितारमवच्छंदाति पूरयति ध्यामोति एतावदेव पुरुषः प्रार्थयते नान्यत्कर्म फलमस्तीत्यर्थः । स्वर्गकामो यजेत इत्येनेनाभिचरन् यजेत स्यादेतत्पति शिष्टस्य तस्यैव फलत्वेन श्रवणात् १२

विविदिषंति यज्ञेनेत्यादिवाक्यादेभिः कामैर्विमुक्तः स न कर्माप्यनुष्ठाय परं ब्रह्म विविदिषोत्पत्त्यादिवाराप्रविशेत् एतदर्थमेव कर्मविधिः प्रवृत्तः स्वर्गादिफलश्रवणं तु कामात्मकानेव च्छंदति आवृणोति अतएभिः कामैर्विमुक्तः परमेवाददीत ब्रह्म ज्ञानार्थमेव कर्माप्यनुष्ठेयं तु ब्रह्म फलार्थमित्यर्थः १३ किं ज्ञेयादीभ्यः पि ज्ञानार्थमनुष्ठेयानि नेत्याह आत्मोति आत्माचितं आदिभिः प्रथमैर्नित्यैरित्यर्थः । इध्यमानो रागादिदोषापनयेनाऽऽदर्शवद्दीप्यमानो द्युतिमान् स ब्रह्मसिद्धिपयप्रकाशवानत एव सुखार्थी मुमुक्षुः परमस्य तं कर्मांगोचरं । निराशिपमित्यनेन साशीस्त्ववच्छंदातीति परोक्तिर्निरस्ता अवैत्पुपैति स्वप्नस्याव्याप्नोति १४ ननु बंधकानां कर्मणां कथं बंधनिवर्तकत्वं न हि सुरपा आचांतः शुद्धयतीत्याशंक्याह प्रजाः सृष्टा इति एतौ मनः कर्मणां संसारप्रदे अपि सत्पथौ ब्रह्मप्राप्तिमार्गौ । कथं तदाह इष्टमिति इष्टं प्रत्यक्षं श्रुतिबोधितमित्यर्थः शाश्वतं च मोक्षहेतुरपि अंतवच्चक्षुर्ब्रह्म फलमपि तत्र मनसा क्रियमाणस्त्यागः फलत्याग एव शाश्वतत्वे कर्मणां कारणेनान्यत् स्वरूपेण त्याग इत्यर्थः १५ स्वेनेति यथा चक्षुरूपः प्रणेतानायको निशात्ययेराज्यं तेतमसाऽसंवृतात्माऽनावृतस्वरूपः सन्स्वेनात्मना तैजसेन वा आलोकेन वर्जनीयं कंठकादिकं पश्यत्येवं ज्ञाने बुद्धिर्विज्ञानगुणेन विवेकेन मुक्तसदृशं पश्यति १६ इष्टानिष्टं वृण्वन् ज्ञानफलस्य श्रेष्ठमाह सर्पानिति उदपानं कूपं १७ ज्ञानपूर्वकं कृतं कर्म फलमित्याह कुरु इति कर्मपंचात्मकं पंचमंत्रादय आत्मानो निष्पादकायस्य

॥ मनु उवाच ॥ एभिर्विमुक्तः परमाविवेश एतत्कृते कर्मविधिः प्रवृत्तः ॥ कामात्मकाश्छंदसि कर्मयोगा एभिर्विमुक्तः परमाददीत १३ आत्मादिभिः कर्मभिरिध्यमानो धर्मे प्रवृत्तो द्युतिमान् सुखार्थी ॥ परंहित कर्मपथादपेतं निराशिं ब्रह्म परं ह्यवैति १४ प्रजाः सृष्टा मनसा कर्मणा च ब्रह्मैवैतो सत्पथौ लोकजुष्टौ ॥ इष्टं कर्म शाश्वतं चांतवच्च मनस्त्यागः कारणं नान्यदस्ति १५ स्वेनात्मना च क्षुरिव प्रणेतानि शात्ययेतमसा संवृतात्मा ॥ ज्ञानं तु विज्ञानगुणेन युक्तं कर्मांशुभंपश्यति वर्जनियम् १६ सर्पान्कुशाग्राणि तथोदपानं ज्ञात्वा मनुष्याः परिवर्जयन्ति ॥ अज्ञानतस्तत्र पतंतिकेचिज्ज्ञाने फलं पश्य यथा विशिष्टम् १७ कृत्स्नस्तु मंत्रो विधिवत्प्रयुक्तो यज्ञायथोक्तास्त्वह दक्षिणाश्च ॥ अन्नप्रदानं मनसः समाधिः पंचात्मकं कर्म फलं वदंति १८ गुणात्मकं कर्म वदंति वेदास्तस्मान्मंत्रो मंत्रपूर्वहिकर्म ॥ विधिर्विधेयं मनसोपपत्तिः फलस्य भोक्ता तु तथा शरीरी १९ शब्दाश्चरूपाणि रसाश्च पुण्याः स्पर्शाश्च गंधाश्च शुभास्तथैव ॥ नरो न संस्थानगतः प्रभुः स्यादेतत्फलं सिद्धयति कर्मलोके २० यद्यच्छरीरेण करोति कर्म शरीरयुक्तः समुपाश्रित एव ॥ शरीरमेवायतनं सुखस्य दुःखस्य चाप्यायतनं शरीरम् २१

तथा समाधिर्काश्यं देवता ध्यानादौ । यस्यैव देवतायै ह विष्टेति तस्यात्ता ध्यायेदिति श्रुतेः फलं फलवत् १८ कर्तृस्वभावमेदात्कर्मणां फलमेदमाह गुणेति गुणात्मकं सात्त्विकं राजसंतामसं च विधेयं कर्मैत्यर्थः । तस्मादेतौ मंत्रोऽपि गुणात्मकस्तत्र हेतुर्भूतपूर्वहिकर्म तत्र सात्त्विको मंत्रोऽग्निमीले । राजस इष्टे त्वोक्तेत्वा । तामसः सर्वप्रविध्यहृदयं प्रविष्येत्यादिः । एवं विधिरपि त्रिविधाः आत्मदिमान् सात्त्विकः कर्ता । विद्यादिहीनः केवलं प्रवृत्तिमात्रपरो राजसः । दंभाभिर्बद्धिस्तामसः । तेषां कर्मकमेणवीर्यवत्तरवीर्यवत्त्रिवीर्यं च भवति । यथा फलस्योपपत्तिस्तथा फलस्य भोक्ताऽपि सुखी दुःखी मूढश्च भवति १९ शब्दादयः कर्मफलं कर्मप्राप्ते लोके स्वर्गो सिद्धयति नरः प्रभुरधिकारी ज्ञानफले इति शेषः । न संस्थानगत इत्येकं पदं मरणमप्राप्तो जीवन्नेव स्यात् इह कृत्वाऽमुत्र भोक्तव्यमित्यहं फलात्कर्मणोऽपेक्षया इष्टफलं ज्ञानमेव श्रेय इति भावः २० ननु कर्मभ्य एव मोक्षः सिद्धयेति तज्ज्ञानेनेत्यत आह यद्यदिति शरीरवता कृतं कर्म शरीरयुक्तेनैव भोक्तव्यं यतः कर्मफलस्य दुःखादेरायतनमाश्रयः शरीरं न त्वशरीर आत्माऽतोऽशरीरत्वं लक्षणो मोक्षो न शरीरेण कर्मणा सिद्धयतीत्यर्थः २१

तर्हिवाचिकेन जपादिनामानसिकेन ध्यानादिना वामोक्षः सिद्धयतीति चेत् ॥ वाचेति वाङ्मनसाभ्यां कृतं कर्म तद्वैतमोक्षव्यं न तु तदतीतं वस्तु गोचरयेदित्यर्थः २१ कर्मणि गुणः सत्त्वरजस्तमोवाकर्म
गुणस्तं २३ अथ याप्रतिकूलं स्रोतभवाहंजलवेगेनाभिपाती भवति न त्विच्छया तथा कर्मपुरुषोऽप्युपैत्यनुवर्तते तत्रैवं सति शुभे सोऽपो न त्वशुभे हाति मौढ्यमेवेत्यर्थः २४ एवं कर्मगतिमुक्त्वा ज्ञानं वक्ष्या
मीति प्रतिजानिते यत इति आत्मवंतो जितचित्ता जगत्प्रतिकर्म्य यत्तत्पदं यांति परं श्रेष्ठं यत् २५ यद्रसादिहीनमपितान्पंचप्रकारान्तरसादीन् जनानां मोक्षणामर्थे ससृजेऽल्पादितवत् अवर्ण
लोहितशुक्लकृष्णवर्णप्रधानं रजःसत्त्वतमोमयं तदन्वयत् २६ सत्प्रधानपरमाण्वादि असत्गुण्यंसदसदनिर्वचनीयं मायाशबलं अतएवाक्षरमपरिणामि । नासदासीन्नो सदासीत्तदानीं नासी
द्रजोनोव्योमापरो यत् इति श्रुतावपि सृष्टेः प्राक्सदसद्रजःशब्दोदितानां प्रधानगुण्यपरमाणूनां युक्तिप्रसक्तानां परव्योमशब्दितस्य मायाशबलस्य च जगत्कारणश्रुतिप्रसक्तस्य निषेधात् २७ ॥ इति शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ अक्षरान्मायासहायात् ननु नोव्योमापरो यदि तिसृष्टेः प्राग्मायाशबलस्य निषेधात् कथमक्षरेमाया

वाचातुयत्कर्मकरोति किंचिद्वाचैव सर्वसमुपाश्रुतेतत् ॥ मनस्तुयत्कर्मकरोति किंचिन्मनःस्थ एवायमुपाश्रुतेतत् २२ यथायथा कर्मगुणं फलार्थं करोत्ययं कर्मफले
निविष्टः ॥ तथातथा ज्यंगुणसंप्रयुक्तः शुभाशुभं कर्मफलं भुनक्ति २३ मत्स्योऽप्यथा स्रोत इवाभिपाति तथा कृतं पूर्वमुपैतिकर्म ॥ शुभे त्वसौ तुष्यति दुष्कृते तु न तुष्यते
वैपरमः शरीरी २४ यतो जगत्सर्वमिदं प्रसूतं ज्ञात्वाऽऽत्मवंतो व्यतिथिं त्यजत ॥ यन्मंत्रशब्दैरकृतप्रकाशं तदुच्यमानं शृणु मे परं यत् २५ रसैर्विमुक्तं विविधैश्च गंधैरश
ब्दमस्पर्शमरूपवच्च ॥ अग्राह्यमव्यक्तमवर्णमेकं पंचप्रकरणं सृजे प्रजानाम् २६ न स्त्रीपुमान्नापि न पुंसं च न सन्नघासत्सदसच्चतत्र ॥ पश्यंति यद्ब्रह्म विदो मनुष्यास्त
दक्षरं नक्षरं तीति विद्धि २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ धृ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ अक्षरात्वं
ततो वायुस्ततो ज्योतिस्ततो जलम् ॥ जलात्प्रसूता जगती जगत्या जायते जगत् १ एतैः शरीरैर्जलमेव गत्वा जलाच्च तेजः पवनोत्तरिक्षम् ॥ खाद्वै निवर्तते न भाविनस्ते
मोक्षं च ते वैपरमा भुवंति २ नोष्णं न शीतं न मृदुनापि तीक्ष्णं न म्लंकं प्रायं मधुरं न तिक्तम् ॥ न शब्दवन्नापि च गंधवत्तन्नरूपवत्तत्परमस्वभावम् ३ स्पर्शं तनुर्वेदरसं च
जिह्वाघ्राणं च गंधान् श्रवणौ च शब्दान् ॥ रूपाणि च क्षुर्न च तत्परं यद्ब्रह्म त्वनध्यात्मविदो मनुष्याः ४

सहायादिति विशेषणं दीयते सत्यं । तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीदिति तत्रैव वाक्यशेषे तुच्छेनाभिध्यामृतेन तमसा आभुव्यापकमपिहितमाच्छादितमित्युक्तेस्तमसश्च तुच्छत्वाभिधानात् । सपेण रज्ज्वा इव न परमार्थतोऽक्षरस्य सद्द्वितीयत्वमिति ज्ञेयं एवं च तुच्छज्ञानावृताच्छुक्तिखंडाव्रजतमिवाक्षरात्स्वाद्युत्पद्यते इति न कश्चिदोषः १ एवमक्षरे जगदारोप्यापवदति एतैरिति पार्थिवैः शरीरैर्लवणोदकम्यायेन शरीरिणः जलं गत्वेति सृष्टिविपरीतक्रवेण संहार उक्तः तेजसः भवनंततोऽन्तरिक्षं गत्वेति योज्यं अंतरिक्षं भूताकाशं । स्वात्स्वच्छोपेयं च मीमांसायाः शब्दलक्षणादोदितमतीत्यये भाविनो भावोऽक्षरंतद्येयमात्मत्वेनास्ति ते निर्विशेषं प्रत्यगात्मानं प्राप्तास्तेन निवर्तितिन संसरंति किंतु ते परं मोक्षं प्राप्नुवन्ति । ये भाविनस्ते परमाप्नुवन्तीति पाठे तु येन भाविनस्ते स्वात्स्वं प्राप्य निवर्तन्ति ये तु भाविनस्ते स्वादापि परं यत् प्राप्नुवन्तीति योजना २ एवं ज्ञातस्यापि परस्य योगैकगम्यत्वं वक्तुं लक्षणमाह नोष्णमिति नशीतं नृद्विदिताम्लं न कपायं न मधुरा मतिच संबंधः स्वभावः प्रमातृत्वादिस्तद्वर्जं ३ कस्तर्हि रसादीनामेवितेत्यत आह स्पृशंमिति तनुस्त्यग्निप्रियं स्वगादिभिस्तत्परं वस्तुन च गृह्णन्ति । यद्यतोऽनध्यात्मविद्वज्जातमानमधिकृत्य प्रवृत्तो योगोऽध्यात्मतदनुभिज्ञाः ४

योगमेवाह निवर्तयित्वेति गुरुक्तयुक्तयोतिशेषः नाहिरुपकारेणशब्दात्श्रोत्रनिवर्तयितुंशक्यं । यथोक्तवार्तिके 'शातोदात्तपरतस्तिक्षुःसमाहितोभूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतेर्याख्याने ।
'स्वातन्त्र्येपुर्तुःस्यात्करणकरणं प्रति ॥ तान्येवतुनिषिद्धानिकर्माणीहशमादिभिः ॥ अस्वातन्त्र्येपुस्यात्कर्तुःकर्मसुसर्वदा ॥ समाहितोक्तयाऽप्येदानींतन्निरोधोविधीयते ॥ पिंडोक्त्येद्विय
ग्रामंबुद्धावारोप्यनिश्चलं ॥ विषयास्तत्समृतीस्त्यक्त्वातिष्ठेच्चिदनुरोधतः ॥ एषोऽभ्युपायःसर्वत्रवेदातेषुप्रतिष्ठितः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरात्' इति । ततोनिवर्तकात्प्रमाणः
परंतदुपाधिमूतबुद्ध्यादेःपरस्वंप्रत्यगभिन्नस्वभावंस्वरूपसत्तापश्यति ५ कोऽसौस्वभावइत्यत आह यतइति तेमुनयःसमुदायंकर्त्रादिसंघातयत्कारणंयद्धेतुकमाहुस्तत्स्वभावंपश्यतीतिपूर्वेणान्वयः
समुदायमाह यःकर्ताप्रमातायेनज्ञानकर्मकरणेनयत्प्राप्यमुहिश्यस्मिन्देहेकालेचयस्मिन्मुखेदुःखेवानिमित्तभूते तातदनुकूलोप्रवृत्तिंयत्प्रमारभतेयच्चारभ्यतत्कर्मदर्शनगमनादिकंकरोति किंकृत्वा
करोति यतोरागद्वेषादितःअदृष्टादीश्वरेच्छातोवागृहीत्वाऽवलंब्येति योजना । ततश्चकर्ताकर्मकरणदेशकालोमुखदुःखप्रवृत्त्यारंभारुपयत्नोगत्यादिकंरामादृष्टेश्वरादिकंचसमुदायस्तस्ययद्धेतु
श्चिन्मात्रंदेवस्वभावइत्यर्थः ६ ननुकिंतत्कारणंयदपेक्षनित्ययोरपिजीवेशयोःकार्यत्वमुच्यतेइत्याशंक्याह यद्धेति वाशब्दएवार्थे यदेवव्यापकमीश्वराख्यंसाधकंव्याप्यंजीवारुचंचाभूत् उभ

निवर्तयित्वा रसनारसेभ्यो घ्राणं च गन्धाच्छ्रवणौ च शब्दात् ॥ स्पर्शाच्च च रूपगुणानुचक्षुस्ततः परं पश्यति स्वं स्वभावम् ५ यतो गृहीत्वा हि करोति यच्च यस्मिंश्च ता
मारभते प्रवृत्तिम् ॥ यस्मिंश्च यद्येन च यश्च कर्ता यत्कारणं ते स मुदा यमाहुः ६ यद्वाऽप्यभूद्वापकं साधकं च यन्मंत्रवत्स्थास्यति चापिलोके ॥ यः सर्वहेतुः परमात्म
कारी तत्कारणं कार्यमतो यदन्यत् ७ यथा हि कश्चिन्मृतेर्मनुष्यः शुभाशुभं प्राप्नुतेऽथाविरोधात् ॥ एवं शरीरेषु शुभाशुभेषु स्वकर्मजैर्ज्ञानमिदं निबद्धम् ८ यथा प्रदीपः
पुरतः प्रदीपः प्रकाशमन्यस्य करोति दीप्यन् ॥ तथेह पंचेंद्रियदीपवृक्षा ज्ञानप्रदीपाः परवंत एव ९ यथा चराज्ञावहवो ह्यमात्याः पृथक् प्रमाणं प्रवदंति युक्ताः ॥ तद्वच्छ
रीरेषु भवंति पंचज्ञानैकदेशाः परमः स तेभ्यः १० यथा चिषोग्रेः पवनस्य वेगो मरीचयोर्कस्य नदीषु चापः ॥ गच्छंति चायांति च संचरन्त्यतस्तद्वच्छरीराणि शरीराणि ११

योधिभूत्वेनित्यत्वेचतुल्यत्वेननियम्यनियामकभावोनस्यात् । 'तथाचांतःप्रविष्टःशास्ताजनानां सर्वात्मा' इत्यादयः श्रुतयो नोपपद्येरन् । एकस्योभयात्मत्वेमानमाह मंत्रवदिति 'एकएव
तुमूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ॥ एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्' इति मंत्र एवात्र प्रमाणमित्यर्थः भूतात्मानि सात्मा एकधेति व्यापकत्वेन बहुधेति साधकत्वेन स्थास्यतीति स्थाप्यत्वं कूटस्थत्वापर
पर्यायमुच्यते । यथात्मकारी आत्मनैवैकाद्वितीयेन करोतिसर्वमित्यात्मकारी । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत' इत्यादि श्रुतेः तत्परं कारणं । 'आनंदाद्वचेखल्विमानिभूतानि जायंते' इत्या
दि श्रुतेरानंदमयाख्य ईश्वरस्त्ववांतरकारणं शुद्धपेक्षया कार्यमित्यर्थः तदिदमुक्तं कार्यमतोयदन्पादिति • एवंस्वभावस्य परमकारणत्वमुक्त्वा ज्ञानात्मतामप्याह त्रिभिः यथाहीति सृष्टतैः
सम्बन्धनुष्ठितः पुण्यपापैः कर्मजैः पुण्यपापैः शुभाशुभेपुशरीरेषु जडेषु इदमजडं स्वभावाख्यं परमकारणं ज्ञानं नित्यज्ञप्तिमात्रं निबद्धं शुभाशुभवज्जडाजडे अपिसहभवतोऽविरोधादित्यर्थः ८
यथेति यथावृक्षाग्रस्योदीपोभूयांसं विषयमवभासयति न तथा वृक्षमूलस्यः एवंपंचेन्द्रियरूपाश्चेतन्यप्रदीपयुक्ता वृक्षा इवाप्रकाशाज्ञानदीपेन प्रदीप्ताः परवंतश्चित्प्रकाशाधीनतया प्रकाशकृतः न स्वतइ
त्यर्थः तथाच श्रुतयः । 'येन वागभ्युच्यते येन चक्षुषि पश्यंति येनाहुर्मनो मतम्' इत्याद्याः ९ तेभ्य इन्द्रियेभ्यः सज्ज्ञानरूपः स्वभावः परमः १० अस्य ज्ञानस्य नित्यत्वं साधयति यथाचिपइति
शरीरेषु मनोद्वाराज्ञानं निबद्धमपिशरीराण्येव नश्यंति न ज्ञानमित्यर्थः ११

उपाधुः। धर्मयोर्ध्वानयोरेकस्यैव सद्गतां माह द्वाभ्यां दया चेति गृहीत्वा व्यापारयित्वा १२ योगादुपायात्पश्यामीत्यनुमन्निन्द्रियात्माजीवः स बुद्धिः परं बुद्धिः सममेककालं पश्यतीत्यर्थः १३ देहनाशोत्पत्त्यादिना बुद्ध्याधिष्ठितात्मानवाध्यते हत्याह द्वाभ्यां यथाऽऽत्मन इति अंगं शरीरमन्यदात्मनः पृथक् स्वप्नांतरे स्वप्नमप्येषा पश्यति समनाः स बुद्धिः मनो बुद्धियुक्तः श्रोत्रादिभिर्दश भिरिन्द्रियैः पंचभिः प्राणैश्च सहितः स सदशात्मा मरणे आत्मनः शरीरं पृथक् स्वप्नात्पश्यन्नपितत्रात्मनो भिन्नत्वमजानन् शरीरांतरं युक्तो भवति लिगात्स्थूलदेहात् लिगंतदेवदेहांतरं १४ सन्निपातो मरणं फलसन्नियोगात्सुखदुःखप्रदकर्मसंबन्धवात् अनेन लिगेन शरीरभूतेन अदृष्टोऽवस्थितः १५ एवमात्मनो बुद्धितादात्म्यप्राप्तिकृतं संसारमुक्तावस्तुतोऽसंगत्वमाह न च क्षुपेतीन्द्रियाग्राह्यत्व मुक्तानस्पर्शमुपैतित्यभोक्तृद्वाराऽसंगत्वमुक्तं चापीत्यकर्तृत्वद्वारा तेचक्षुराद्याः स पश्यते तानिति साक्षित्वमुक्तं साक्षिणोऽपि बुद्धिदृष्टिग्राह्यत्वात् कर्मव्यतिहारे तच्च फलद्वारा तु न पश्यतीत्युक्तम् १६ असंगस्यापितसायः पिंडवद्गीतादात्म्यप्राप्त्या संसारप्रतीतिरित्याह यथेति रूपं पैमल्यादिकं कश्चिद्वयः पिंडादिः तथापि स वस्तुवत्पदादृष्टत्वं पिंगलत्वाख्यमपरं रूपं गुणवायधान विभक्तितथैव तदस्याऽऽत्मनो रूपं धैतन्यं देहे दृश्यते न तु देहो वस्तुतश्चेतनः तथापि लोहमतं चतुष्कोणत्वादिकं वल्लाविवात्मनि देहगतं दुःखादिकं प्रतीयत इत्यर्थः १७ उक्तदृष्टान्तैर्नैव यच्चक्षुरीमात्मा

यथा च कश्चित्परं शुभं गृहीत्वा धूमं पश्येज्ज्वलनं च काष्ठे ॥ तद्वच्छरीरोदरपाणिपादं छित्त्वा न पश्यंति ततो यदन्यत् १२ तान्येव काष्ठानि यथा विमथ्य धूमं च पश्येज्ज्वलनं च योगात् ॥ तद्वत्स बुद्धिः समं निन्द्रियात्मा बुद्धिं परं पश्यति तं स्वभावम् १३ यथाऽऽत्मनोऽङ्गं पतितं पृथिव्यां स्वप्नांतरे पश्यति चात्मनोऽन्यत् ॥ श्रोत्रादियुक्तः समनाः स बुद्धिर्लिगात्तथा गच्छति लिगमन्यत् १४ उत्पत्तिवृद्धिव्ययसन्निपातैर्न युज्यतेऽसौ परमः शरीरी ॥ अनेन लिगेन तु लिगमन्यद्वच्छत्यदृष्टः फलसन्नियोगात् १५ न च क्षुपापश्यति रूपमात्मनो न चापि स स्पर्शमुपैति किंचित् ॥ न चापि तैः साधयते तु कार्यं ते तं न पश्यंति स पश्यते तान् १६ यथा समीपे ज्वलतोऽनलस्य संतापं जं रूपमुपैति कश्चित् ॥ न चापरं रूपं गुणं विभर्ति तथैव तद्दृश्यति रूपमस्य १७ तथा मनुष्यः परिमुच्य कायमदृश्यमन्यद्विशतेशरीरम् ॥ विसृज्य भूतेषु महत्सु देहं तदा श्रयं चैव विभर्ति रूपम् १८ खं वायुमग्निसलिलं तथोर्वीसमंततोऽभ्याविशतेशरीरी ॥ नानाश्रयाः कर्मसुवर्तमानाः श्रोत्रादयः पंचगुणान् श्रयंते १९ श्रोत्रं स्वतो घ्राणमथो पृथिव्यास्तेजो मयं रूपमथो विपाकः ॥ जलाश्रयं तेज उक्तेरसंचया व्यात्मकः स्पर्शकृतो गुणश्च २०

प्राप्नोति तस्य तस्य धर्मानात्मान्यभिमान्यत इत्याह तथेति अदृश्यं तदस्यैः तदाश्रयं देहांतराश्रयं १८ अत्र प्रसंगात्पूर्वं देहस्यागं देहांतरोपादानं च सप्रकारमाह स्वमिति त्रिभिः शरीरीन्द्रियमाणाः स्वाक्षुपादानकैर्देहांतैः स्वादीना विशते । एवं श्रोत्रादयोऽपि सदृशानां श्रयाः स्वस्वोपादानगाः संतोऽपि कर्मसु पूर्वप्रज्ञासहिते पुर्वतमानाः श्लिष्टाः पंचगुणान् शब्दादीन् श्रयंते अयमर्थः । स्थूलदेहनाशोऽपि कर्मणा बद्धं सदृशात्मकं लिगं न पश्यति किंतु देहांतं प्रविशति तृणजलायुक्तान्पायेन तथा च श्रुतिः । 'तमुत्कामंतं प्राणो नूत्कामति प्राणमनूत्कामंतं सर्वे प्राणा अनूत्कामंतीति तं विद्या कर्मणी समन्वारमेते पुर्वप्रज्ञाचेति । तद्यथा तृणजलायुक्तान्पायेन तं गत्वाऽन्यथा क्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरतीति' १९ तत्र किं निद्रियं कस्य मृतस्य गुणं श्रयंते इति व्यवस्थामाह श्रोत्रं स्वतः स्वस्य गुणं शब्दं श्रयंते इत्यनुपगमः पृथिव्या गुणं गंधं घ्राणं संश्रयते । विपाकश्चक्षुरूपतेजः परिणामस्तेजो मयं रूपं श्रयते । जलाश्रयं तेजो रसप्रकाशकं रसेन निद्रियं रसं संश्रयते । वाय्वात्मकः स्पर्शकृतः स्पर्शार्थकृत इन्द्रियविशेषस्त्वक्तुमेव वा व्यात्मकं गुणं स्पर्शं श्रयते । शब्दादिवासनासहिता एव श्रोत्रादयः कर्मसु श्लिष्टा मवर्तंतीत्यर्थः २०

पंचानां निन्द्रियाणामर्थाः शब्दादयो भूतेषु स्वादिषु वसंति । तानि च पंचादीनां निद्रियेषु वसंति । सर्वोऽपि चैतानि शब्दादीनि स्वादीनां निद्रियाणि च मनोऽनुगानि । मनो बुद्धिमन्वेति बुद्धिः स्वभावमन्वेति तेन 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परमनः ॥ मनस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः' इति गीतासंगता । तत्र शब्दानां कारणं निन्द्रियाणि तेषां मनस्तस्य बुद्धिस्तस्याश्चिदात्मेति क्रमात्सर्ववासनावासितायां बुद्धौ सर्वमस्तीति तद्वियोगाच्चिदात्मा पुनः पुनः संसरतीत्यर्थः २१ एतदेवाह शुभेति स्वदेहे स्वकर्माजिते नूतने देहे इन्द्रियादीनि तदेव कर्माऽऽददते यदैहिकादन्यत्पूर्वजन्मकृतं परावराण्यर्थं बुद्ध्यादीनि पूर्वसंस्कारादुत्तरोत्तरदेहे कर्माणि कुर्वन्मुच्यत इत्यर्थः २२ नन्वेवमपरिहार्यत्वाद्वासना संतते रलं मोक्षाशयेत्याशंक्यानादिकालागतमपि भ्रमंतस्त्वधीः समूलमुन्मूलयितुं क्षमते इति प्रातिपादयितुं सदृष्टांतं संसारस्य भ्रमपूर्वकत्वमाह चलमिति यथा दृष्टिपथं दृष्टिज्ञानमनतिक्रान्तं सम्यक्प्रामित्वं वस्तुतस्तथा इव पंथाहानोपादानादि मार्गो यस्य तद्यथा दृष्टिपथं प्रातिज्ञानं तच्च चलं बाधविषयतया अस्थिरं जनः परैति पराकृत्यैव गच्छति वस्तुतत्त्वं । यथानौ स्थोनौ चालयंतीरतरावारोपयति नौ स्थैर्यं च तद्वत्प्रामित्वं वस्तुतत्त्वं परं परमात्मानं कूटस्थमपि बुद्धिपदानादकूटस्थमिव मासमानं बुद्धिमार्गप्रातिजनकत्वरूपं धीनिरोधेन पराकृत्य परतत्त्वमभ्येति । एवं यथा सूक्ष्मं पुस्तकाक्षरं महद्गुणमिव महतरूपमिव लोचनो तेज न बलेनामिति भाति तथा सूक्ष्ममपि चिदात्मतत्त्वं बुद्धियोगात्स्थूलप्रपंचात्मना भाति । एवं यथा रूपं स्वमुखप्रतिबिम्बं स्वरूपं स्वस्य मुखस्य तत्त्वं स्वदृष्टव्यो गमपि दर्पणालोचयते दर्शयत्येवमेकमेव प्रत्यग्वस्तुत्वाज्ञानकल्पितधीदर्पणः पराभूतवियदाद्याकारेणावमा

महत्सु भूतेषु वसंति पंचपंचेन्द्रियार्थाश्च तथेन्द्रियेषु ॥ सर्वोऽपि चैतानि मनोऽनुगानि बुद्धिमनोऽन्वेति मतिः स्वभावम् २१ शुभाशुभं कर्मकृतं यदन्यत्तदेव प्रत्याददते स्वदेहे ॥ मनोऽनुवर्तंति परावराणि जलौकसः स्रोत इवानुकूलम् २२ चलं यथा दृष्टिपथं परैति सूक्ष्मं महद्गुणमिव भाति ॥ स्वरूपमालोचयते च रूपं परतथा बुद्धिपथं परैति २३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ मनुखाच ॥ ॥ यदिन्द्रियैस्तूपहितं पुरस्तात्प्राप्तान्गुणान्संस्मरते चिराय ॥ तेष्विन्द्रियेषूपहतेषु पश्चात्स बुद्धिरूपः परमः स्वभावः १

सयति । तत्र यथा उपनेत्रदर्पणयोरेपायेऽक्षरस्यौल्यं मुखस्य दृश्यत्वं वापैत्येवं धीनिग्रहे चितःस्थूलत्वं दृश्यत्वं चापैति । तदेवं कूटस्थस्यात्मनो विकारित्वे सूक्ष्मस्य स्थूलत्वे दृष्टस्य दृश्यत्वे च क्रमेण दृष्टांतत्रयं । एवं चानादिरपि प्रातिस्त्वज्ञानेन पाश्चात्त्येनापि बाधितुं शक्या । न च प्रातिस्त्वमज्जनं संभवति बुद्धेस्तत्त्वपक्षपातित्वात् । तस्मात्प्रातिज्ञानापनयायाऽऽत्मज्ञानेयतितव्यमिति भावः ॥ २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नी० भा० ॥ द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ मनुयदुक्तं निर्विकारस्य विकारित्वं सूक्ष्मस्य स्थूलत्वमदृश्यस्य दृश्यत्वं च बुद्धियोगादिति तत्र बुद्धयतिरिक्तस्यात्मनोऽनुपलंभादित्याशंक्याह यदिति । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इति श्रुतेः । समनस्केंद्रियैरुपहितं यज्जीवते तन्मयं चिराय बुद्ध्यां पुरस्तात्प्राप्तान्गुणान् विषयान् कालांतरे संस्मरते वा त्येऽहमिदमन्वममिति । तदा मनोरथकाले निषेधेन्द्रियसन्निकर्षाद्यभावाज्ज्ञेयज्ञानज्ञातृवासनावासिता बुद्धिरेव सर्वात्मता प्राप्ता तदन्येन चैतन्येनावमास्यते इत्यस्ति बुद्धयधिक्येन इत्यर्थः । ननु तदा इन्द्रियाण्येव विषयवासनावासितानि बुद्ध्या प्रकाश्यंते इत्याशंक्याह तेष्विति इन्द्रियेष्वप्युपहतेषु विलीनेषु शब्दाद्यग्रहात् पश्चात्स्वप्रकाले बुद्धेरूपं त्रिपुटी ज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मिका तद्वद्रूपमस्य स बुद्धिरूपः । 'समानः स बुधौ लोकावनुसंचरति ध्यायती वलेलायती' इति श्रुतेः । समानो बुद्धितादात्म्यप्राप्तः परमः सर्वोत्कृष्टः स्वभावश्चिद्रूप आत्मा बुद्धेरन्योऽस्तेव अयं भावः । यथा जाग्रतकाले घटचक्षुषोर्मांस्यमासकयोर्व्यतिरिक्तः कूटस्थो निर्विकार आदित्यः स तामात्रेण चक्षुषोऽनुग्रहं घटस्य च प्रकाशं करोत्येवं स्वप्नेऽपि मातृमेयात्मना स्थिता बुद्धितद्वन्द्वउदासीनः प्रकाशोऽवभासयेदिति । तस्मादस्ति बुद्धेरन्यस्तत्तादात्म्यप्रात्याविकारित्वाद्याकात आत्मेति सिद्धम् ।

ननु मनोरथ इव स्वप्नेऽपि वासनामयानां त्रियगणिसंस्थे वा तस्तत्राप्यविशिष्टं बुद्धेरेवमासकत्वं तथा च श्रुतिः स्वप्नावस्थां प्रकृत्याह । 'अथो खल्वहर्जगारितदेश एवास्योति' तच्च स्वप्नस्य जागरूपस्य मिन्द्रियाणां सत्त्वेऽनुपपन्नं इन्द्रियैर्योर्पलाब्धजगारितमिति प्रसिद्धेरेतोन मनोरथ इव स्वप्नेऽपि बुद्धयतिरिक्तचेतनासिद्धिरित्याशङ्क्याह यथेति सपरमः युगपदेककालं अतुल्यकालप्रनेककालं च अतीतानागतं पदार्थजातं कृत्स्नमिह परब्रह्मजन्मनि दृष्टं । अविशेषात्समन्तान् सम्यगन्तः सन्निधियेपांतान् सन्निहितानां त्रियार्थान् शब्दादीन् प्रोपेक्षते किंतु प्रकाशयत्येव यथेति हेतुः । तथा चलं परस्परव्यभिचार्यवस्थात्रयं संचरते यतो विद्वान् साक्षी तस्मात् सव्यावृत्तेऽप्योऽनुवृत्तं भिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायादेक इत्यर्थः अयमर्थः । स्वप्नावस्थायां ह्यतीतमनागतं च वस्तुजातं युगपत्सन्निहितमिव दृश्यते । तदेन्द्रियाणां सत्त्वेऽतीतादिज्ञानं न स्यात्तद्व्यतीतादिनातेषां सन्निकर्षोऽस्ति असन्निकृष्टज्ञाने तु तदानीं मिन्द्रियसद्भावकल्पनावयर्था । नहिरजूरगादिष्विवाधिष्ठानज्ञानार्थतदा इन्द्रियापेक्षास्त्यात्मनो बुद्धेर्वाऽधिष्ठानत्वेनाभिमतस्येन्द्रियायोग्यत्वात् तस्मात् स्वप्ने धीरेवैकामातृमानमेवात्मना सतीतदन्येन साक्षिणाभास्यते तस्याश्वावस्थात्रयं चलमित्यविशेषात् जागरेऽपि सवमात्रायाकारेऽपि परिशिष्ट एक एव साक्षी शरीरी शरीरदर्शीति ज्ञेयमिति । अथो खल्विति श्रुतिस्तु पूर्वपक्षविषये वेति श्रुत्यर्थविदां प्रसिद्धं । अन्यथा चायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति तस्मिन् आत्मनः स्वयं ज्योतिरिति ज्ञापनार्थं प्रवृत्तस्वज्योतिर्ब्राह्मणस्य निर्विषयत्वं स्यादिति दिक् २ चलं संचरते इत्येतद्व्याचष्टे रज इति प्रत्येकं त्रिगुणात्मकानि जाग्रदादीनि बुद्धेः स्थानानि तेषां गुणान्तरतत्त्वसुखदुःखादीन् विरूपान् परस्परविलक्षणान् गच्छति जानात्येव नमुंके अवस्थांतरगतस्य दुःखादेरन्यत्रादर्शनात् तथा च श्रुतिः । 'स यत्तत्र पश्यत्यतिपुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति । अतो बुद्धेरेव दुःखादिभोक्तृत्वं तत्तत्पञ्चकम्

यथेन्द्रियार्थान्युगपत्समन्तान् प्रोपेक्षते कृत्स्नमनुल्यकालम् ॥ तथा चलं संचरते सविद्वांस्तस्मात्स एकः परमः शरीरी २
रजस्तमः सत्वमथोत्तरीयं गच्छत्यसौ स्थानगुणान्विरूपान् ॥ तथेन्द्रियाण्याविशते शरीरी हुताशनं वायुर्विधनस्थम् ३
न च क्षुपापश्यति रूपमात्मनो न पश्यति स्पर्शनमिन्द्रियेन्द्रियम् ॥ न श्रोत्रलिङ्गश्रवणेन दर्शनं तथा कृतं पश्यति तद्विनश्यति ४

त्वं न स्वात्मा भोक्ता कर्ता वा किंतु दासी न बोधमात्र एवेत्यर्थः । इममेव म्यापमिन्द्रियसंचारेऽप्यतिदिशति तथेति अवस्थापथेनेवेन्द्रियपथेनापि बुद्धिरेव सुखादिभोक्तीत्यर्थः अत्र दृष्टांतः हुतेति यथा काष्ठस्योऽग्निरेव काष्ठं दहति न वायुः सत्वमिदीपयत्येव एवमिन्द्रियस्याधीरेन्द्रियजं सुखादिकं भुंकेति तस्तु बुद्धिचेतयत्पवनतुतवीं सुखादिकं भुंकेत्यर्थः १ एवं बुद्धेः पृथक्प्रसाधितमात्मतत्त्वं चक्षुराद्यगोचरमित्याह न च क्षुपेति रूपं स्वरूपं चक्षुषान् पश्यति स्पर्शनं त्वमिन्द्रियं न पश्यति न स्पृशति रूपस्पर्शराहित्यात् अत्र हेतुः यत इन्द्रियेन्द्रियं । 'प्राणस्य प्राणमुत चक्षुश्च श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो यमनो विदुः' इति श्रुतेरिन्द्रियप्रकाशकं नैन्द्रियप्रकाशयत्वं पातीत्यर्थः नहि दासदाहकोऽग्निर्दासदाहो भवति । इन्द्रियाणामिति पाठे निर्धारणे पट्टी इन्द्रियाणामध्ये स्पर्शनं यत्तदपि न पश्यतीति योज्यं श्रोत्रेण लिङ्गयते गम्यत इति श्रोत्रगम्यमपि न अज्ञादत्वात् एतच्च प्रमाणांतराणामप्युपलक्षणं । कथं तर्हितस्य तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छाभीत्युपनिषद्भ्यस्त्वं दृश्यते त्वग्रयावुः छेति धीगम्यत्वं च श्रूयत इत्याशङ्क्याह श्रवणेन दर्शनं तथा कृतमिति तथा कथं येन पश्यति तद्विनश्यतीति तच्छब्दयोगाच्चेनेत्यध्याहार्यं अयमर्थः । 'आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः' इत्यात्मदर्शनार्थत्वेन श्रवणादिकं विधीयते । तत्र विदितत्त्वं पदार्थस्य तत्त्वमसीति वाक्यादात्मनो ब्रह्मभावावगती वेदावेदा इति वेदांतानामपि बाधः श्रूयते । अन्यस्य तु वाक्यार्थध्यानेन तदवगती मनसोऽपि लयः श्रूयते तावन्मनो निरोद्धव्यं हृदियावत्क्षयं गतमिति तदिदमुक्त्येन करणेन अज्ञानेन मनसा वा सर्वं पश्यत्यात्मानं तद्विनश्यतीति । एवं श्रवणेन वेदांतवाक्यविचारेणाऽऽत्मनो दर्शनं तथा तादृशं प्रत्यस्तमितसमस्तक्रियाकारकादिद्वैतं कृतं विहितं तथा च श्रुतिः । 'यत्र स्वस्वसर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत्' इत्यादि ४

श्रोत्रेति स्वस्वमात्मानं न पश्यति तत्र किमुक्तव्यं परमात्मानं न पश्यतीत्यर्थः । सर्वश्चासौ ज्ञातव्य इत्यवचिन्मात्रस्वमुक्तं । सर्वदर्शीऽन्मन्वेद इत्यत्र दृष्टांतस्वमुक्तं । पुनः सर्वज्ञ इति दृश्यद्रष्टोर्नित्यसंबंधश्चोक्त इत्यपीनरुक्त्यं ५ एवमात्मनिसाधकं प्रमाणं प्रदर्शय वा धक्ता भावमप्याह । यथेत्यादिना ६ ज्ञानात्मवान् ज्ञानेनैव स्वस्वरूपवान् ज्ञानस्वरूप इत्यर्थः ७ आत्मा प्रतीयमानोऽपि न प्रतीयत इति सट्टातमाह पश्यन्निति सोमे आदर्शतुल्ये प्रतिविंबितं जगत्क्षमकलं कबुत्थाप ११ त्रिपिनर्विदति इदं जगदेव चंद्रे दृश्यत इति न जानाति एवमात्मज्ञानमस्ति यदाहुः । न चायमेकांतेनाविषयः अस्मत्प्रत्ययविषयत्वादित्यपरोक्षत्वाच्च प्रत्यगात्मप्रसिद्धेरिति च । तथापि ब्रह्माभिन्नत्वेनाज्ञातत्वाच्चोत्पन्नं ज्ञानमस्ति । ननु यद्यात्मैव ब्रह्म तर्हि स ज्ञात एव न च तद्विज्ञानेऽपि शोकादिनिवृत्तिरूपं फलं दृश्यतेऽतः किं शोकेत्याशङ्क्याह न च तत्र परायणं तदात्मवेदनं न परायणमिति न च तदेव परायणमित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'यदा चर्भवदाकाशं वेष्टयिष्यंति मानवाः ॥ तदा देवमविज्ञाय दुःस्वप्नां तो भविष्यति' इति ज्ञातोऽपि भर्जुवदन्यथात्वेन गृहीतत्वात्सम्यग्ज्ञानाय शास्त्रापेक्षास्तीत्यर्थः । भर्जुः किल राजबलमोदूरदेशस्थोऽमृतसोऽन्वैरमात्यैर्भर्जुर्मृतो ब्रह्मराक्षसो जात इति राज्ञे ज्ञापितं तच्च स भीषगं राजापश्यन्नपि धीदोषात् पश्यतीति त्याचक्षते वृद्धाः ८ अपि चादृष्टमपि पदार्थमनुमानेन जानंतीत्याह रूपोति स्थूलदृष्ट्या रूपवंतमपि दृष्टुमुदयास्तमने आद्यं ते मृन्मात्रत्वेनाऽरूपत्वाद्वाधिया

श्रोत्रादीनि न पश्यंति स्वस्वमात्मानमात्मना ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी च सर्वज्ञस्तानि पश्यति ५ यथा हिमवतः पार्श्वं पृष्ठं चंद्रमसो यथा ॥ न दृष्टपूर्वं मनुजैर्न च तत्रास्ति तावता ६ तद्वद्भूतेषु भूतात्मा सूक्ष्मो ज्ञानात्मवानसौ ॥ अदृष्टपूर्वं श्वश्रुभ्यां न चासौ नास्ति तावता ७ पश्यन्नपि यथा लक्ष्मजगत्सोमेन विंदति ॥ एवमस्ति न चोत्पन्नं न च तत्र परायणम् ८ रूपवंतमरूपत्वादुदयास्तमने बुधाः ॥ धिया समनु पश्यंति तद्गताः सवितुर्गतिम् ॥ ९ तथा बुद्धिप्रदीपेन दूरस्थं सुविपश्चितः ॥ प्रत्यासन्नं निनिषंति ज्ञेयं ज्ञानाभिसंहितम् १० न हि खल्वनुपायेन कश्चिदर्थोऽभिसिद्धयति ॥ सूत्रजालैर्यथामत्स्यान् वधंति जलजीविनः ११ मृगैर्मृगाणां ग्रहणं पक्षिणां पक्षिभिर्यथा ॥ गजानां च गजैरेव ज्ञेयं ज्ञानेन गृह्यते १२ अहिरेव ह्यहेः पादान् पश्यतीति हि नः श्रुतम् ॥ तद्वन्मूर्तिषु मूर्तिस्थं ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति १३ नोत्सहं ते यथा वेत्तुमिन्द्रियैरिन्द्रियाण्यापि ॥ तथैव हे परा बुद्धिः परं बोध्यं न पश्यति १४

रूपं मृन्मात्रमेव समनु पश्यंति यथाहुः । 'आदावंते च यत्रास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति । तथा तद्गता उदयास्तमयगतास्तर्हि नः सवितुर्गतिं दूरत्वदोषात् प्रत्यक्षेणागृह्यमाणामपि देशांतरप्राप्तिर्लिगेन धिया पश्यंति । एवं दृश्यमानस्यासत्त्वे दृश्यमानस्य सत्त्वे च दृष्टांतद्वयमुक्तं ९ दार्ष्टांतिकमाह तथेति यथेदं तथा दूरस्थं रविगतिवदुल्लंघनं करणादात्मानं बुद्धिप्रदीपेन पूर्वोक्तरीत्या समनु पश्यंतीत्यनुपज्यते । प्रत्यासन्नं निकटस्थमपि ज्ञेयं प्रपंचनिनिषंति नेतुमिच्छंति किंप्रति ज्ञानाभिसंहितं ज्ञानशब्देनाभिसंहितं ज्ञानशब्दाभिधेयं ब्रह्म । 'सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमनंतं ब्रह्म' इत्यादि श्रुतिभ्यस्तत्प्रति ब्रह्मणि प्रविलापयितुमिच्छंतीत्यर्थः १० एतच्चोपायेनैव सिद्धयतीति सट्टातमाह नहीति ११ उपादानोपादेययोरभेदान्मृगेण मृगइव ज्ञानेन स्वसजातीयेन ज्ञेयं गृह्यते वशीक्रियते भूम्येव वृक्ष इत्यर्थः १२ मूर्तिषु स्थूलदेहेषु मूर्तिस्थं लिङ्गदेहस्थं ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन गृहीतव्या १३ नन्वात्मनो धीवृत्तिविषयत्वे जडत्वापातिरित्याशङ्क्याह नोत्सहं ते इति परा बुद्धिश्चरमा धीवृत्तिः परं शुद्धबोध्यं न पश्यति घटवत् । तथा च वृत्तिव्याप्तिरेव ब्रह्मण्यस्ति न तु फलव्याप्तिरित्यर्थः । यथोक्तं 'फलव्याप्त्येव हेतुशास्त्रकाङ्क्षिर्नैराकृतं ॥ ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरेक्ष्यते' इति १४

वृत्तिकूपोपाधिलयेऽपिबद्धास्तेननुशून्यशेषइतिसदृष्टांतमाह यथेति अभावास्यामूयैणसहवासंप्राप्य अलिंगत्वात्ज्ञापकोपाविशून्यत्वात् तथाऽनष्टशरीरिणविद्धि १५ कौशःस्थूलशरीरं मूर्त्यावृत्त्याविमुक्तः १६ एवंनुत्तिसमाधोरात्मनःसत्त्वमुक्त्वाबुत्थानलिंगेनापितदाह यथेति आकाशांतरमवकाशमेवं लिंगांतरमित्युक्तेःसमाधोपूर्वलिंगनाशउक्तः तथाहृष्टितृष्टिम्यायेनलिंगांतरोत्पत्तिरित्यर्थः १७ जन्मेति चांद्रमसीचंद्रमंडलस्पष्टतिर्धर्मः । एवंशरीरस्थैवजन्मादिनात्मनइत्यर्थः १८ तत्रपरमतेनयुक्तिमाह उत्पत्तीति उत्पत्त्यादिकालभेदात्परिमाणादिभेदेनशरीरभेदेऽपिसंप्रवायंदेवदत्तइतिशरीरिणैक्यंप्रत्यभिज्ञापतेएवमभावास्यामित्यदर्शनंलक्ष्यते तददर्शनंमतोऽपिमूर्तिमान्बलबद्धेहृष्टोऽप्येकएव बालपादवस्यांतरप्राप्ताविवदेहोतरप्राप्तावपिपृक्वदेहीत्यर्थः १९ देहदेहिनोःसंबंधोऽयंप्रतीयमानोऽपिकालत्रयेऽपिनास्तीत्याह नेति चिद्रूपंदेहिनमचिद्रूपोदेहःप्रकाशमंधकारइवस्पर्शुत्यक्तुंबानशक्रोतीत्यर्थः २० एवंसत्यपि देहंविनानदेहिनःप्रकाशोनापिवेहिनंविनादेहप्रकाशइतिसदृष्टांतमाहद्वाम्भा यथेति तथोराहुरदृश्योऽपिदृश्येनाकादिनायुक्तएवप्रकाशते एवमात्मादेहेनेत्ययमहमस्मीतिप्रकाशते । देहामावेतुसुषुप्तौनस्पष्टंप्रकाशतइत्यर्थः । विनाशमेवापीतोभवतीत्यादिश्रुतेः २१ यथेति दृष्टांतदाह्यांतिकयोर्व्यंत्ययः यथाऽर्कवियुक्तोराहुर्नप्रकाशतेएवंचैतन्यमंतरेणजडोदेहोनप्रकाशतइत्यर्थः ।

यथाचंद्रो ह्यमावास्यामलिंगत्वाद्दृश्यते ॥ नचनाशोऽस्य भवति तथा विद्वि शरीरिणम् १५ क्षीणकोशो ह्यमावास्यां चंद्रमानप्रकाशते ॥ तद्वन्मूर्तिविमुक्तो
ऽसौ शरीरी नोपलभ्यते १६ यथाकाशांतरं प्राप्य चंद्रमा भ्राजते पुनः ॥ तद्वल्लिंगांतरं प्राप्य शरीरी भ्राजते पुनः १७ जन्मवृद्धिः क्षयश्चास्य प्रत्यक्षेणोपलभ्यते ॥
सातुचांद्रमसीवृत्तिर्ननु तस्य शरीरिणः १८ उत्पत्तिवृद्धिवयसायथा स इति गृह्यते ॥ चंद्र एव त्वमावास्यां तथा भवति मूर्तिमान् १९ नोपसर्पद्विमुंचद्वाशशिनं
दृश्यते तमः ॥ विसृजंश्चोपसर्पंश्च तद्वत्पश्य शरीरिणम् २० यथाचंद्रार्कसंयुक्तं तमस्तदुपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरसंयुक्तः शरीरीत्युपलभ्यते २१ यथाचंद्रार्क
निर्मुक्तः सराहुर्नोपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः शरीरी नोपलभ्यते २२ यथाचंद्रो ह्यमावास्यां नक्षत्रैर्युज्यते गतः ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः फलैर्युज्यति कर्मणः
२३ ॥ इति श्रीमाहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादेऽधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥
॥ मनु उवाच ॥ यथाव्यक्तमिदं शोते स्वप्ने चरति चेत्तनम् ॥ ज्ञानमिन्द्रियसंयुक्तं तद्वत्प्रेत्य भवाभवौ १

दाष्टांतिकेऽक्षरयोजनात्तद्वद्राहुवदप्रकाशमानंशरीरंस्थीयत्वेनयस्यास्तीतितद्वच्छरीराश्रिदात्मातेनविनिर्मुक्तःशरीरीनोपलभ्यतइति स्वर्गाध्वस्तइत्यादौस्वर्गमात्रध्वंसइवशरीरमात्रानुपलं
भोविवक्षितः अनयैवरीत्यापूर्वश्लोकेऽपिशरीरोपलंभेआत्मनोऽन्वयःप्रदर्शनीयः तथाश्रुतरीत्याचोभयोरपिश्लोकयोरात्मोपलंभेशरीरान्वयव्यतिरेकौदर्शनीयौ २२ नन्वेवंमरणेशरीरामावा
दात्मनोऽप्यमावःस्यादित्याशंक्यतत्रापिशरीरांतरसंबंधोऽस्तीतिसदृष्टांतमाह तथेति अमावास्यासूयेणसहवासंगतश्चंद्रोऽस्माभिर्नक्षत्रयुक्तत्वेनसमयांतरेदेवादृश्यमानोऽपितद्युक्तोऽस्त्येव एव
मेकशरीरनिर्मुक्तआत्माकर्षणःकलभूतेःशरीरांतरेयुज्यतएवेतिनशरीरामावादात्माभावोऽस्तिहेत्वमावादित्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभावदीपेऽधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॐ ॥ देहसंबंधस्यापरिहार्यत्वंश्रुत्वामुमुक्षोरुद्वेगोमामूदितितन्निवृत्तिसाधनंयोगवक्ष्यन्सदृष्टांतंदेहविभोगप्रकारमाह यथेति यथाव्यक्तंस्थूलशरीरंते स्वे
चेतनंलिङ्गशरीरंमेत्यव्यक्ताद्वियुज्यचरतितद्वद्रवःतंसारस्तथाइंद्रियसंयुक्तंलिङ्गमपिनेते सुषुप्तौकेवलंज्ञानंमेत्यलिङ्गाद्वियुज्यचरतितद्वद्रवोभोक्षइत्यर्थः १

ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन बुद्ध्या आत्मज्ञानान्मुच्यते तर्जेत्रियजयाद्भवतीत्यर्थः २ विपर्ययेबंधमाह सदाति ज्ञाने बुद्धौ न पश्यति ३ अबुद्धिरविद्या अनित्या शुचिदुःखानात्मसुदेहादिषु नित्यसुखशुचिर्त्वा
त्मबुद्धिर्विपर्ययरूपा सा चाज्ञानजातया मन आकृष्यते रागाद्याक्रांतं न वाति पंचश्रोत्रादयः मानसाः मनः प्रधानाः ४ अज्ञानतृप्तो मोहपूर्णः अवगाढोऽत्यंतमग्नः अदृष्टवत् धर्माधिभूयुक्तं यथा स्यात्तथा
भूतात्मा जीवो विषयेभ्यः शब्दादिभ्यो भोगार्थनिवर्तते मृतः पुनर्जायते ५ अंतर्नाशं गतं तं गतं द्वितीयाश्रितेति समासः तर्पस्तृष्णा ६ शाश्वतस्थेति भावप्रधानो निर्देशः अन्यथा सुखदुःखसाधनयोर्विप
रीतम् ७ प्रकृये स्वच्छे आत्मनि बुद्धौ ८ प्रसृतैर्विषयेष्वनुगतैर्नियतैर्निगृहीतैः इंद्रियैरूप्यं ते निरूप्यं ते इति इंद्रियरूपेभ्यः शब्दादिभ्यो यच्छेत् आत्मानं इंद्रियसंज्ञं मनसं विनियुह्नीयात् ९ लवणोदक
न्यायेन कारणकार्यलयनियमादिं द्रियमनो बुद्धिज्ञानमहतां पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरस्मिन् प्रविलयाय तेषां कार्यकारणभावमाह इंद्रियेभ्य इति पूर्वकारणं ज्ञानं जीवात्मा महत्परमात्मा तथा चानेनैकमेव
भूतावपि इंद्रियादीनां प्रविलापनं दृश्यते 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ॥ ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छात आत्मनि' इति । श्रुत्यर्थस्तु वाक्वाचं वागादिग्राह्येन्द्रियाभिमानं
सि नियच्छेत् मनसी इति दैर्घ्यच्छादं वागादि व्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत्त्यर्थः मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानशब्दोदितायां बुद्धौ निपच्छेत् । तां च महत्प्रात्मनि भोक्तिरनियच्छेत्
यथा भसि प्रसन्नेतु रूपं पश्यति चक्षुषा ॥ तद्वत्प्रसन्नो द्रियत्वाज्ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति २ स एवलुलिते तस्मिन् यथारूपं न पश्यति ॥ तथेन्द्रियाकुलीभावे ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति
३ अबुद्धिरज्ञानकृता अबुद्ध्याऽऽकृष्यते मनः ॥ दुष्टस्य मनसः पंचसंप्रदुष्यंति मानसाः ४ अज्ञानतृप्तो विषयेष्ववगाढो न तृप्यते ॥ अदृष्टवच्च भूतात्मा विषयेभ्यो नि
वर्तते ५ तर्पच्छेदो न भवति पुरुषस्येह कल्मषात् ॥ निवर्तते तदा तर्पः पापमंतगतं यदा ६ विषयेषु तु संसर्गाच्छाश्वतस्य तु संश्रयात् ॥ मनसा चान्यथा कांक्षन् परं न प्र
तिपद्यते ७ ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणः ॥ यथाऽऽदर्शतले प्रव्येपश्यत्यात्मानमात्मानि ८ प्रसृतैरिन्द्रियैर्दुःखितैरेव नियतैः सुखी ॥ तस्मादिन्द्रियरूपे
भ्यो यच्छेदात्मानमात्मना ९ इंद्रियेभ्यो मनः पूर्वबुद्धिः परतरा ततः ॥ बुद्धेः परतरं ज्ञानं ज्ञानात्परतरं महत् १० अव्यक्तात्प्रसृतं ज्ञानं ततो बुद्धिस्ततो मनः ॥ मनः
श्रोत्रादिभिर्युक्तं शब्दादीन् साधु पश्यति ११ यस्तांस्त्यजति शब्दादीन् सर्वाश्च व्यक्तयस्तथा ॥ विमुंचेत्प्राकृतान् ग्रामांस्तान्मुक्त्वाऽमृतमश्नुते १२

अस्मीत्येतावन्मात्रेणावतिष्ठेत् । तमपिशतेपरस्मिन्नात्मनिपरस्यांकाष्टायांअपास्तसमस्तविशेषेनियच्छेदिति १० प्रविलापनक्रमनियमायउत्पत्तिक्रममाह अव्यक्तादिति अव्यक्तावशुद्धिचिन्मात्रात्पुक्तंवापृतंमनसःश्रोत्रादीनि श्रोत्रादिभ्यःशब्दादयःप्रसृताइत्यर्थः । तथाचसुषुप्तौश्रोत्रं सर्वैशब्देःसहाप्येतिमनःसर्वैर्ध्यानैःसहाप्येतीत्यात्मनिसविषयाणाभिन्नियमनआदीनांलयः प्रबोधेच एतस्मादात्मनःसर्वेप्राणायथाऽऽयतनंविप्रतिष्ठेत् प्राणेश्वोदेवादेवेभ्योलोकाइतिप्राणशब्देभ्यइन्द्रियेभ्योदेवानामादित्यादीनांतेभ्योलोकानांचोत्पत्तिःश्रूयते तस्मादुक्तपञ्चशब्दार्थः ननुकिमर्थमयंक्रमोविवक्ष्यते असमाधौसमाधिभ्रमनिवृत्त्यर्थमितिब्रूमः तथाहि । पूर्वपूर्वकक्षातःउत्तरोत्तरकक्षाप्रविविज्ञतोयोगिनोरुद्धयमानंचित्तंदैनंदिनलयाभ्यासालीयतेप्रस्तपन्नित्पूर्वावस्थांवासहसागच्छति । तावेतौलयविक्षेपोहेयतयाश्रूयेते । 'लयविक्षेपरहितंमनःकृत्वानुनिश्चलय ॥ यदायात्युन्मनीभावंतदातत्परमंपदम्'इति । तत्रस्यूतप्रपंचात्सूक्ष्मंगच्छन्मध्येलीनः सुषुप्तएव । सूक्ष्मात्कारणंगच्छन्लीनोविदेहः । कारणात्शुद्धंगच्छन्लीनःप्रकृतिलयः । शुद्धंप्राप्तोजीवन्मुक्तः । तत्राद्यःसंसार्येवमध्यमौक्रममुक्तिभाजौअंत्यःसद्योमुक्तिभागिति ११ तदेतदाह यस्तानिति त्यजतित्यजेत् व्यक्तयःव्यक्तीः शब्दाद्याश्रयभूतानिविषदादीनिकारणशरीराणिमुक्ताहार्दाकाशेभासमानानिविमुंचेत् प्राकृतान्प्रकृत्युत्थान्ग्रामान्ग्रामवदंतःकरणपापस्यसंश्लेषस्थानानिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणिमुक्ताऽमृतं कैवल्यमश्नुते १२

ननुकारणेलीयमानेकपिस्वदेपेणकारणमविदुष्येजलक्षितलवणखिल्यइवजलंस्वरसेनेत्याशंक्याह यदेति बुद्धिर्व्यवसायोनिश्चयःसर्वगुणोर्ध्वस्तेनोपेताऽपिअंतरेऽहंकारेचरतीति तथा । यथाआकृत्यंतरोपेतमपिकुंडलंस्वर्णस्यमेवतद्वन्मनसिपदाबुद्धिर्मवतितदासामनएवभवति । मधुरंजलंतुनाखिल्यस्यकारणमितितेनतद्वृणंविजावीपसंसर्गकृतमेवेत्यर्थः १६ ननुत्रिगुणात्मकोमनःशब्दितोऽहंकारोविजातीयेनिर्गुणेलीयमानःस्वधर्मेभतदपिदूषयेदेवेत्याशंक्याह गुणवद्विरिति ध्यानेनगुणःसत्त्वोत्कर्षाख्योयस्मिस्तद्व्यानगुणंमनोऽहंकारः गुणवद्वीकृपादिमद्विर्विषयैःसहयदागुणोपेतंगुणान्तरत्वादीन्मूलप्रकृतिमितियावत् । तामव्यक्ताख्यामुपेतंमनोभवतितदासर्वान्गुणान्सर्वगुणात्मकमव्यक्तमपिहित्वाभिर्गुणंष्टत्वाप्रविष्टाभ्यनिर्गुणंप्रतिपद्यते । यद्विसत्याद्योनप्रविष्टाभ्याःस्युस्तर्हिदेवुलीनंमनःसुप्तिप्रलयपोरिवपुनरुन्मज्जेत्कारणस्यानाशात् । नचाहष्टाख्यनिमित्तांतराभावाद्गोन्मज्जतीतिवाच्यं श्रुतहान्यश्रुतकल्पनाप्रसंगात् । तत्त्वमसीतिवाक्यार्थज्ञानात्कृतकृत्यत्वंभूयते । 'ज्ञात्वादेवंसर्वपाशापहानिः' इतिश्रुतेः । नतबहंकारस्यप्रधानेप्रलयात्कृतकृत्यत्वं निमित्तमप्रयोजकमितितत्त्वसूत्रकृतैवाहृष्टस्याऽप्रयोजकत्वाभिधानात् । तस्मात्सर्वमपिप्रविष्टापनीयं नचगुणात्मकस्यतस्यनिर्गुणतामव्यक्तदोषापातादतोरज्जुरगादिवद्वाधप्राप्त्यप्रलयः । तद्विदुःकंमनोगुणान्हित्वाभिर्गुणंप्रतिपद्यते गुणागुणादायेत्यर्थः । हित्वेतिदधातेरूपंनगुणहातेः नहिकारणमुक्ताकार्यस्यान्यप्राप्तिःसंभवतितस्मात्प्रमनोल्याधिष्ठानेब्रह्मणिमानसदोषप्रसक्तिरितिदिक् १७ अहंकाराद्युपादानवदव्यक्ता

यदामनसिसाबुद्धिर्वर्ततेऽंतरचारिणी ॥ व्यवसायगुणोपेतातदासंपद्यतेमनः १६ गुणवद्विर्गुणोपेतंयदाध्यानगुणंमनः ॥ तदासर्वान्गुणान्हित्वाभिर्गुणंप्रतिपद्यते १७ अव्यक्तस्येहविज्ञानेनास्तितुल्यंनिर्दर्शनम् ॥ यत्रनास्तिपदन्यासःकस्तंविषयमाप्नुयात् १८ तपसाचानुमानेनगुणैर्जात्याश्रुतेनच ॥ निनीषेत्परमंब्रह्मविशुद्धेनांतरात्मना १९ गुणहीनोहितंमार्गंवाहिःसमनुवर्तते ॥ गुणाभावात्प्रकृत्यावानिस्तकर्मज्ञेयसंमितम् २०

ख्यंगुणप्रयंतस्यस्वरूपंदुर्बलमित्याह अव्यक्तस्यति निर्दर्शनंहृष्टांतः अव्यक्तंनसत् नेहानानाऽस्तिकिंचनेतिश्रुत्यावावात् । नापिनरगुणवदसत् तत्कार्यस्योपलंभात् नापिसदसद्विरोधात् । तस्मादनिर्वचनीयमित्याह पदन्यासोबागव्यापारोयत्रनास्त्यतस्तत्रनिर्दर्शनमपिनास्तीत्यर्थः अतएवतदवाप्तिरपिनसंभवतीत्याह कइति १८ अतःश्रवणादिजन्येनसाक्षात्कारेणवात्मतत्त्वंनिश्चिनुयादित्याह तपसेति तपसाआलोचनेनध्यानजेनसाक्षात्कारेण । अनुमानेनमननाख्ययुक्त्यनुसंधानेन । गुणैःशमदमादिभिः । जात्याजात्युचितस्वधर्मेण । श्रुतेनवेदातश्रवणेन । विशुद्धेनांतरात्मनामनसापरमंब्रह्मनिनीषेत्ज्ञातुमिच्छेत् । परमंशोधितपदार्थतत्पदार्थप्रतिप्रापयितुमिच्छेदितिवा नयतेद्विकर्मत्वात् १९ उक्तविधयातत्त्वदर्शिर्नोऽतर्हहिश्चतुल्यबद्धेदधानास्तीत्याह गुणहीनइति तंनिष्प्रपंचंमार्गंबहिरन्वयेनापिसम्यगनुवर्ततेअनुसरति द्वैतंगुणवन्नपिनपश्यतीत्यर्थः । ननुवाहिःकार्यात्मनामेदोऽन्तःकारणात्मनाऽमेवः । यथासुवर्णस्वरूपेणकुंडलादिरूपेणचाभिन्नंभिन्नंचेतिव्यपदेशंशक्यंतद्वादिदमपिस्यात्किमितिवहिरपिमेवावभासःप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धोऽप्यलप्यतइतिचेन्न । 'सययसिधवचनोऽनंतरोऽबाह्यःकृत्स्नोरसघनएवंवाअरेऽयमात्मानंतरोबाह्यःकृत्स्नःप्रज्ञानवनएव'इत्यात्मनएकरस्यश्रुतेः । अंतरेकारणबाह्यकार्यतयोरभावादयंकृत्स्नःप्रज्ञानमात्रइतिश्रुत्यर्थः । बहिरपिज्ञेयेनशुद्धेनाचिदात्मनासंमितं तत्रहेतुः गुणाभावात्तुल्यप्रकृत्येच्छत्वात् प्रकृत्यावाचित्त्वाभावाद्वा तर्कैकगम्याःप्रधानपरमाणुत्वभावगुण्यवादास्तत्कर्पास्तद्रहितंनिस्तकर्मतस्मादतर्बहिरकरसंब्रह्म । एकस्मिन्वस्तुनिपरस्परविरुद्धयोर्भेदाभेदयोःसमानसत्ताकत्वंवक्तुमशक्यमित्यवश्यहेयेऽन्यतरस्मिन्व्यभिचरितत्वाद्देदएवहेयइतिनिर्विवादमैकात्म्यमित्याकरेविस्तरः २०

बुद्धिर्नैर्गुण्यात्रिविषयत्वाद्ब्रह्मप्राप्तिमगुणत्वात्साविषयत्वात्त्रिवर्तते । प्रह्लादःसकाशादितिशेषः गुणेषुप्रचारिणी २१ यथेति सुषुप्तौयथाकार्येत्यागेनकारणाज्ञानात्मानाऽवस्थानमेतुरीयेकारणत्यागेनचिन्मात्राऽऽत्मनाऽवस्थानमपिसंभवतीतिभावः २२ एवमितिलौकिकदृष्टांतामिनयः प्रकृतितोऽज्ञानात् । शरीरिणाधिदाभासाजीवाख्याः । निवृत्तावज्ञानस्य । यथाऽज्ञानाच्छक्तिरजतादाविवप्रवर्ततेकर्मसुतत्रिवृत्तौनिवर्तते । अनिवृत्तात्स्वर्गप्रवृत्तिफलम् २३ पुरुषोजीवः अभिमानइदमित्यमेवेतिधीर्विषयबोवा भूतसंज्ञाफलंविनाशित्वनिश्चयः २४ ननुप्रवाहमित्यस्यविषयदादेःकुतोविनाशइत्याशंक्याह एतस्येति एतस्यभूतसंवस्यआद्याप्रवृत्तिःप्रथमसंगंधधानाऽन्मायाशबलादव्याकृतादेव । तदनंतरंमिथुनाद्रीजांकुरन्यायेनव्यक्तिमव्यक्तिविशेषात्विशेषाःपंचमहाभूतानितदन्त्येअविशेषाःपंचतन्मात्राणिप्रादुर्भावानिअहंकारश्च जात्यमिप्रायमेकवचनं द्वितीयाप्रवृत्तिस्तुमिथुनादमव्यक्तिनियच्छित्तनियमयतिनपुनर्यादृच्छिकीमृष्टिरित्यर्थः । एवंचयथाचदशरावोदचनादीनांविशेषाणामविशेषाणामन्मात्रमेवंविधदादिविशेषाणामप्यस्त्यविशेषःप्रधानमितिनप्रवाहमित्यत्वंमृष्टेरितिभावः २५ प्रकृतिप्रलयकालेऽप्येति विरक्तस्तुज्ञानवान्प्रकृ

नैर्गुण्याद्ब्रह्मचाप्रोतिसगुणत्वात्त्रिवर्तते ॥ गुणप्रचारिणीबुद्धिर्हुताशनइवंधने २१ यथापंचविमुक्तानिइंद्रियाणिस्वकर्मभिः ॥ तथाहिपरमंब्रह्मविमुक्तंप्रकृतेःपरम् २२ एवंप्रकृतितःसर्वेप्रवर्ततेशरीरिणः ॥ निवर्ततेनिवृत्तौचस्वर्गंचैवोपयातिच २३ पुरुषःप्रकृतिर्बुद्धिर्विषयाश्चंद्रियाणिच ॥ अहंकारोऽभिमानश्चसमूहोभूतसंज्ञकः २४ एतस्याद्याप्रवृत्तिस्तुप्रधानात्संप्रवर्तते ॥ द्वितीयामिथुनव्यक्तिमविशेषात्रियच्छति २५ धर्माहुत्कृष्यतेश्रेयस्तथाऽश्रेयोऽप्यधर्मतः ॥ रागवान्प्रकृतिह्येतिविरक्तोज्ञानवानभवत् २६ ॥ इ०शां०मो० मनुब्रह्मस्पति० पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२०५॥ मनुखाच ॥ यदातैःपंचभिःपंचयुक्ता निमनसासह ॥ अथतद्द्रक्ष्यतेब्रह्ममणौसूत्रमिवापितम् १ तदेवचयथासूत्रंमुवर्णवर्ततेपुनः ॥ मुक्तास्वथप्रवालेषुमृन्मयेराजतेतथा २ तद्वद्गोऽश्वमनुष्येपुतद्वद्वस्तिमृगादिषु ॥ तद्वत्कीटपतंगेषुप्रसक्तात्मास्वकर्मभिः ३ येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोत्ययम् ॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलमुपाश्रुते ४ यथाह्येकरसामूमिरोषध्यर्थानुसारिणी ॥ तथाकर्मानुगाबुद्धिरंतरात्मानुदर्शिनी ५ ज्ञानपूर्वाभवेह्रिप्सालिप्सापूर्वाऽभिसंधिता ॥ अभिसंधिपूर्वकंकर्मकर्ममूलंततःफलम् ६ फलंकर्मत्मकंविद्यात्कर्मज्ञेयात्मकंतथा ॥ ज्ञेयंज्ञानात्मकंविद्याज्ज्ञानंसदसदात्मकम् ७

तिवाधेनात्मज्ञानवान्भवति मुच्यतइत्यर्थः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ धर्माहुत्कृष्यतेश्रेयइत्युक्तव्याकुर्वन्कर्ममयमुपसंहरति यदातैःपंचभिःपंचेत्यादिनाऽध्यायेन पंचभिःशब्दादिभिःस्वविषयैःसहपंचेंद्रियाणिमनसाकारणेनापिसहयुक्तानिनिगृहीतानि मनसेलज्जबुद्धेरपिग्रहणं श्रुतिश्च । 'यदापंचावतिष्ठतेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमांश्रुतिम्'इति । आत्मानात्मनोरत्यंतविकृतत्वंमणिसूत्रदृष्टान्तोक्तं । ऐकात्म्यसिद्धयर्थमनेनैवदृष्टान्तेनसर्वत्रात्मव्याप्तिमाह तदेवेति १ प्रसक्तात्माआसक्तचित्तः आसंगहेतुमाह स्वकर्मभिरिति ३ येनयेनपिऽप्येणदेवेन गाधवैणप्राजापत्येनवाप्राप्येणहेतुभूतेनयस्ययस्यदेहस्यप्राप्त्यर्थमित्यर्थः यद्यत्कर्मपञ्चादिकं ४ कर्मभेदाद्देहविशेषयोगेदृष्टांतमाह यथेति अंतरात्माअनुदर्शीसाक्षीयस्याःसातथासाक्षिप्रकाश्याऽपिप्राक्कर्मानुसारिण्येवबुद्धिर्भवतीत्यर्थः ५ ज्ञानपूर्वाबुद्धिपूर्वालिप्सारागस्ततोऽभिसंधिताऽभिसंधिमस्त्वमभिसंधिरितियावत् सचेदसाधयेयमितियन्नस्ततःकर्मस्पर्दस्ततःफलावाप्तिः ६ फलमिति अनेनक्रमेणतत्तदेहप्राप्त्यादिरूपंफलं कर्मात्मकंकर्मप्रभवं । कर्मभूतेयात्मकमहमर्थोद्भवं । अहमर्थोऽपिज्ञानात्माजीवरूपःसोऽपिसदसदात्माऽचिज्जडरूपः ७

ज्ञानानां चिज्जडग्रंथीनां फलानि दिहानां ज्ञेयानां शुद्धीनां कर्मणामिच्छितानां च क्षयात्तेषां फलमिव फलं जातमस्त्वयकाशः । विद्यया ब्रह्माकारचरमांताकरणवृत्त्या ज्ञानसाक्षात्कारीयस्य तद्विद्या-
ज्ञानं दिव्यं ज्ञानमिति पाठे दिविहार्वाकाशाख्ये कारणे ब्रह्मणि मबे दिव्यं ज्ञेयवस्तु निप्रतिष्ठितं ज्ञानम् ४ ज्ञेयस्वरूपमाह महदिति महत्त्रिविधपरिच्छेदशून्यमतप्यपरमं भावुद्धिः सापरावूरे
भूतायस्मात्तत् भूतं नित्यसिद्धं आत्मस्य बुद्धिस्थं गुणेषु विषयेषु बुद्धिर्येषाम् ९ महत्त्वं व्याचष्टे पृथिवीति त्रिभिः १० कालोऽव्यक्ताख्यं जगत्कारणम् ११ विष्णुः शुद्धं ब्रह्म १० महत्त्वं
हेतुकं परमत्वं व्याचष्टे नानादिस्वादि तद्वाभ्यां अव्ययोऽपक्षयशून्यः अंतवत् ज्ञातृज्ञेयविभागवत् । यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तद्वत् अथ यद्वत्पतन्ममत्यंतद्वत्त्वमितितस्य दुःखत्वभुतेः १३
यामेव यामश्च यः माध्वं गत्वा ज्ञात्वा कालविषयादतिरथा दुःखात्मकात् १४ गुणेष्विति एते मुक्ताः शुद्धचिदात्मानो गुणेषु मानमेयव्यवहारेषु प्रकाशं ते ज्ञानरूपेण । मेयेषु वा सत्त्वेन घटः

ज्ञानानांचफलानांचज्ञेयानांकर्मणांतथा ॥ क्षयातिथत्फलंविद्याज्ञानंज्ञेयप्रतिष्ठितम् ८ महद्विपरमंभूतंयत्प्रपश्यंतियोगिनः ॥ अणुधास्तंनपश्यंतिह्यात्म
स्थंगुणबुद्ध्यः ९ पृथिवीरूपतोरूपमपापिहमहतरम् ॥ अद्भ्योमहतरंतेजस्तेजसःपवनोमहान् १० पवनाच्चमहद्भ्योमतस्मात्परतरंमनः ॥ मनसोमहतीषु
द्विर्बुद्धेःकालोमहान्स्मृतः ११ कालात्समगवानविष्णुर्यस्यसर्वमिदंजगत् ॥ नादिर्नमध्यंनैवांतस्तस्यदेवस्यविद्यते १२ अनादित्वादमध्यत्वादनंतत्वाच्च
सोऽव्ययः ॥ अत्येतिसर्वदुःखानिदुःखंहांतवदुच्यते १३ तद्ब्रह्मपरमंमोक्तंतद्धामपरमंपदम् ॥ तद्वत्वाकालविषयादिमुक्तामोक्षमाश्रिताः १४ गुणेष्वेते
प्रकाशंतेनिर्गुणत्वात्ततःपरम् ॥ निवृत्तिलक्षणोधर्मस्तथाऽऽनंत्यायकल्पते १५ ऋचोयजूंषिसामानिशरीराणिव्यपाश्रिताः ॥ जिह्वाग्रेषुप्रवर्तंतेयत्नसा
ध्याऽविनाशिनः १६ नचैवमिष्यतेब्रह्मशरीराश्रयसंभवम् ॥ नयत्नसाध्यंतद्ब्रह्मनादिमध्यंनचांतवत् १७ ऋचाभादिस्तथासाम्रांयजुषामादिरु
च्यते ॥ अंतश्चादिमतांहृष्टोन्त्वादिर्ब्रह्मणःस्मृतः १८ अनादित्वादनंतत्वात्तदनंतमथाव्ययम् ॥ अव्ययत्वाच्चनिर्दुःखंद्वंद्वाभावस्ततःपरम् १९ अदृष्ट
तोऽनुपायाच्चप्रतिसंधेश्वकर्मणः ॥ नतेनमर्त्याःपश्यंतियेनगच्छंतितत्पदम् २०

सन्नपटः सन्नित्येवंरूपेण सुखात्मना वा । अउपवोकम् । 'अस्ति भातिमियं रूपं नाम चेत्यं शपंचकम् । आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगत्पुंस्ततो द्वयम्' इति ततो गुणेभ्यः परस्मैकृतं ब्रह्मभिर्गुणैश्च देव
निवृत्तिलक्षणः शमदमोपरमादिकृपो घर्षो निर्विकल्पकः सच्चिदानन्दः सन्नानन्त्यापमोक्षाय १५ ऋचइत्यध्ययनादिधर्मा लक्ष्यंते शरीराणि लिङ्गशरीराणि व्यपाभित्तास्तस्मात्कारकत्वेन तत्र
ताननुभवाधेयातिशये चिदात्मनिगताः अतएव यत्तसाध्याविनाशिनश्च १६ ब्रह्मणितद्विपर्ययमाह नचेति शरीरमाश्रित्य संभव आदिर्भावो यस्य तत्तादृशमपि यत्तसाध्याध्वेन भवति धर्मवद्भातोऽना
दिमध्यम् नैकधेति वस्तमासः ब्रह्मभावस्य साध्यत्वे निश्चितमनित्यत्वं स्यादित्यर्थः । यद्वा शरीरलिङ्गमाश्रयेत् पुष्पापुष्प्यरूपेणैति शरीराश्रयं शरीरात्संभवति तादृशं च धर्मस्वरूपं ब्रह्मस्वकारी
रंदासीनं चेत्यर्थः १७ ऋचाभिति ब्रह्मभावस्यादिमत्वे ध्वंविनाश इति भावः १८ अनादित्वाद्जन्मत्वादनन्तत्वात् तत्संनून्यत्वात् तत्पत्र अनन्तं व्यापकमव्ययं च व्योमवत् द्वंद्वानिमानापमाना
दीनि १९ नन्वयत्तसाध्यं नित्यं चात्मसुखं चेत्किमिति तत्र सर्वे न रज्यंत इत्याशंक्याह अदृष्टतइति अदृष्टं भाग्यंत दालं व्याप्नुयादुपायमावाह । अग्रादृष्टतइति चतुर्विधाध्यात्मिकगुणपुलक्षणं ।

तथाकर्माणोविषयभोगाख्यस्यप्रतिसंधिःप्रतीपःसंधिविषयोगोविषयेभ्योऽपरमइतियावत्कृतेनपंचविधाबाह्यातुष्टिका । तेनतुष्टिद्वयेनहेतुनोपायेष्वप्रवर्तमानाःपुरुषायेनोपायेनतत्पदं गच्छंति तत्रपश्यंति । तुष्टयस्तुक्ताःसांख्यसप्तत्यांभाष्यात्मिकाश्चतस्रःप्रकृत्युपादानकालमाग्याख्याःबाह्याविषयोपरमात्पंचचतुष्टयोऽभिहितःइति । अस्त्यर्थः शास्त्रात्प्रकृतिपुरुषयोर्विवेकोज्ञात स्वतःसाक्षात्कारस्तुष्टिरूपःप्रकृतेःपरिणामःसचस्वयमेवपरिणामक्रमेणभविष्यतिकिंचानायासेनेतिप्रकृत्याख्यातुष्टिरंभइत्युच्यते । एतावताऽपिनकृतकृत्यतासर्वस्याप्यनायासेनविवेकख्या त्वापत्तेरनर्थकःप्रवज्याविधिःस्यादतस्तन्मात्रेणकृतकृत्यताकिंचानेनेत्युपादानाख्यातुष्टिःसलिलमित्युच्यते । प्रवज्यापिकालविक्षेपापेक्षैवैकवर्त्यहेतुरित्यलमुतपतयेतितूष्णीमवस्थानंकाला ख्यतुष्टिरोचइत्युच्यते । कालोऽपिपूर्वपुण्यवशादेवविवेकसाक्षात्कारमदालसापत्यानांजालानामिवजनयिष्यतीतिकिंचानायासेनेतितुष्टिर्मग्नारूपादृष्टिशब्देनोच्यते । सेवेदमुखपत्वादह एतइत्यनेनगृहीताऽनयैवतत्पूर्वासांतुष्टीनामाक्षेपतोलाभादिति । विषयाःपंच तेषुवैराग्याप्यतिपंच तत्रधनार्जनेदुःखंष्टद्वायाउपरतिःसापारं । राजबोरादिनाधननाशेदुःखंष्टद्वायासातु पारं । भोगेनापिधननाशंष्टद्वायदुःखंतज्जायाउपरतिःसापारापारं । भोगेऽपिज्ञातित्वादिदोषदर्शनाद्याउपरतिःसाऽनुतमांभः मानुवहत्यमूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायेनभोगेहितादोषद र्शनाद्याउपरतिःसाऽतमांभः । एवंविषयोपरमात्पंचचतुष्टयोऽत्रकर्मप्रतिसंधिशब्देनोच्यंते । एवंचतुष्टयःतन्मात्रेणकृतकृत्यतांमन्वानस्योपायेष्वप्रवृत्तेरात्मदर्शनंनभवतीत्यर्थः २० कदा चित्तुष्टिनवकंजित्वाध्यानेनप्रवृत्तोऽपिध्यानजसिद्धिविपर्ययादप्यात्मतत्त्वंनपश्यतीत्याह विषयेषुचेति तत्रप्राणिनांस्वामाविकोविषयेषुसंगविषयाश्चहादांकाशाख्यब्रह्मलोकगताःशाश्वताः

विषयेषु च संसर्गाच्छाश्वतस्य च दर्शनात् ॥ मनसा चान्यदा कांक्षन् परं न प्रतिपद्यते २१ गुणान्यदिह पश्यंति तदिच्छन्त्यपरे जनाः ॥

परं नैवाभिकांक्षंति निर्गुणत्वाद्गुणार्थिनः २२ गुणैर्यस्त्ववैर्युक्तः कथं विद्यात्परान्गुणान् ॥ अनुमानाद्विगंतव्यंगुणैरवयवैः परम् २३

मनुमत्यायोगमूमौस्थितस्वयोगिनः संकल्पमात्रोपनताः । तद्विमेसत्याः कामा अनृता विधाना देहेनोपाधिनाऽऽवृत्तादिताः संकल्पादेवास्यपितरः समुत्तिष्ठन्तीत्यादिभ्यः अतो हेतोरधि
रकोयोगीमनसाऽन्यद्योगैश्वर्यसुखमिच्छन्सकलकामनिर्धूननप्राप्यपरं ब्रह्मन प्रतिपद्यते न साक्षात् करोति । अत्राऽन्यदित्यनेन सिद्धि विपर्ययो दर्शितः । तत्र सिद्धयः सांख्यसप्तत्युक्ताः । 'ऊहः
शब्दोऽध्ययनं दुःखविधाता स्वयः सुहृत्प्राप्तिः । दानं च सिद्धयोऽष्टौ सिद्धेः पूर्वोक्तुशस्त्रिविधः' इति । अस्याधः ऊहो वितर्कः श्रुतस्यार्थस्य युक्तार्थितनं मननमित्यर्थः । शब्दः शब्दजं ज्ञानं मोक्ष
शास्त्रस्योपक्रमोपसंहारपर्यालोचनया तात्पर्यज्ञानं । अध्ययनमुपनिषद्व्याख्यावाप्तिः । आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकमेवेति त्रिविधं दुःखमस्तद्विधाता अपि त्रयः । ताश्च मुख्याः सि
द्धयः । तथा सुहृत्प्राप्तिः परविद्याप्रदसदाचार्यलामः । दानं चित्तशुद्धिजन्या विवेकप्राप्तिः दैवशोधने इत्यस्य रूपं एता अष्टौ सिद्धयः तत्र ऊहशब्दाध्ययनसुहृत्प्राप्तपस्तारं सुतारं तारातारं च
कंचेति क्रमेण भीयंते । दानाद्याश्च तस्मिन्सदा मुदितं प्रमोदो मुदितं मोदमाना इति च गीयंते । एतास्तु प्रज्ञाप्राप्तादसोपानमूता अपि कुयोगिने प्राप्य विपर्यस्तफलाः स्वस्तदिवमुक्तं सिद्धेः पूर्वोक्तुशस्त्रि
विधः सिद्धेर्मोक्षकरिण्या अकुंश इव निवारकस्त्रिविध एको विद्यादिः पंचविधो विपर्ययः । द्वितीयोऽशक्तिः सा च एका दर्शेन्द्रियवधाः स ह बुद्धिवधैरशक्तिरुद्धिष्टेयुक्ता वधिरत्वादय एका दर्शेन्द्रियवधाः ।
तुष्टीनां पूर्वोक्तानां सिद्धीनां चानुपदोक्तानां विपर्ययात्सप्तदशबुद्धिवधाः । तत्र गोबलीवर्दन्यायेन तुष्टीः पूयकृत्य विपर्ययाशक्तिरुष्टयस्त्रिविधोऽकुशो मनसा चान्धकांक्षान्धित्यनेन सूचितः २१
अत्राप्यन्यकांक्षायां हेतुमाह गुणानिति गुणान् विषयान् यद्यस्मात्तत्तस्मात् परं निर्विषयं गुणार्थिनः पुरुषाः २२ अतिमौढ्याद्वाह्यगुणासक्तास्तु परान् योगिन्यान् विषयान्नामुर्वतीत्याह
गुणेरिति उभयेषां तुल्यत्वेऽप्यांतरैर्गुणैर्ब्रह्मणः स्वरूपभूतेः सत्यकामत्वादिभिः परमुपलक्ष्यते धूमेनेवाग्निशास्त्राग्नेव वाचं चंद्रकलामित्याह अनुमानादिति २३

अत्र स्वानुभवप्रमाणयति सूक्ष्मेणेति सूक्ष्मेण ध्याननिमित्तेन । 'दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिनः' इति श्रुतेः । शब्दश्रोत्रगंधस्पर्शादिविषयका इव प्रकाशकयोराकाशमन्यादिरूपैकोपादानकत्वनियमाहुपादानोपादेययोश्चाभिदाहटादिरूपमनएवचतुरादिरूपेण मनसा यथा गृह्यते एवं दृष्टृदृश्येऽपि दर्शनमात्रोपादाने दर्शनादभिज्ञे इत्यर्थः १४ ईदृगभेदग्रहे हेतुमनुभवमेवाह ज्ञानेनेति ज्ञानं ब्रह्मात्माकाराधीनवृत्तिस्तया बुद्धिदेहाद्यात्मममकल्पितानिर्मलीकृत्य सर्वसंज्ञयहीना कृत्वा तथा च भूतिः । 'मिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंज्ञयाः । क्षीयते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इति तथा बुद्धयामनोऽपि संकल्पात्मकं संकल्पकरूपेण स्वप्नादौ स्थितमिति निश्चित्य तथा जाग्रत्कालेऽपि मनसैर्द्रियग्राह्यं शब्दादिसहितं मनोमात्रमिति निश्चित्य विलोमक्रमेणाक्षरं क्षरतीति व्युत्पत्त्या ब्रह्म इये परिणापितया विकारौ तद्विभ्रं चिन्मात्रं दर्शनं प्रतिपद्यते २५ बुद्ध्या चरमवृत्त्या ध्यानपरिपाकोत्थया प्रहीणो निर्वृत्तिको मनसा विचारात्मकेन समृद्धः पूर्वमिति शेषः श्रवणमननवानित्यर्थः । निराशिषं आशीरमाप्तप्रार्थनातद्वहितं स्वेनैव रूपेण परमानंदत्वात् निर्गुणमात्मानमुपैति प्राप्नोति । विलोड्यमाना आशीर्भिराकुलीक्रियमाणा यथा वायुः काष्ठांतर्गतं वह्निं नोदीपयति किंतु त्यजत्येवमेतेऽप्यंतस्थमात्मानं त्यजंतीत्यर्थः २६ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति गुणेति विषयाणामादाने आभिमुख्येन खंडने आत्मनि प्रविलापने कृतं सति मनो बुद्धिपराय बुद्धयपेक्षया परं ब्रह्मतस्मै तत्प्राप्तये भवति । तेषां गुणानां विप्रयोगे पृथक्त्वेन ग्रहणे सति मनः सदा सर्वस्मिन्नपि पुणे बुद्धयवरापबुद्धयपेक्षया परं बुद्धिकल्पितं ब्रह्मलोकं तमेवैव्यमदीक्यंतमनैवैव्यचतत्प्राप्तये भवति । अनेन प्रकारेण विधिना बंधाय विषया

सूक्ष्मेणमनसाविभोवाचावकुंनशक्रमः ॥ मनोहिमनसाग्राह्यं दर्शनेन च दर्शनम् २४ ज्ञानेन निर्मलीकृत्य बुद्धिं बुद्ध्या मनस्तथा ॥ मनसा चेंद्रियग्रामगक्षरं प्रतिपद्यते २५ बुद्धिप्रहीणो मनसा स मृद्वो निराशिर्पनिर्गुणमभ्युपैति ॥ परंत्यजं तीह विलोडयमाना दुताशनं वायुर्विधनस्थम् २६ गुणादाने विप्रयोगे च तेषां मनः सदा बुद्धिपरावराभ्याम् ॥ अनेनैव विधिना संप्रवृत्तो गुणापाये ब्रह्मशरीरमेति २७ अव्यक्तात्मा पुरुषोऽव्यक्तकर्मा सोऽव्यक्तत्वं गच्छति ह्यंतकाले ॥ तैरेवायं चेंद्रियैर्वर्धमानैर्गर्लायद्भिर्वावर्ततेऽकामरूपः २८

सक्तमुक्तयैर्निर्दिष्यमनइत्यादिवचनेनमुगापायेसंप्रवृत्तोब्रह्मसारीरं ब्रह्मस्वरूपं प्राप्नोति । शाररिमिति पाठे शारीरो जीवस्तयोर्ब्रह्मशारीरयोरभेदे सामानाधिकरण्यात् १७ ननु लोके च गुर्धभेदो दृश्यते । यथा सुवर्णकुंडलमितितथोरुपादानौपादेयभावेन । यथा वा शुक्लपटइतितथोर्गुणगुणिभावेन । यथा वा शुक्लरजतमित्यधिष्ठानाद्यस्तभावेन । यथा वा सिंहे दिव्यदंष्ट्र इति तद्गतगुणयोगेन । नाद्यः ब्रह्मणो विकारित्वापत्त्या कूटस्थत्वनाज्ञापत्तेः न द्वितीयः आश्रयनाशं विना गुणनाशासंभवात् न कौजीवत्वनाशे ब्रह्मणोऽपि नाज्ञापत्तेः न तृतीयः भिद्यमानस्य जीवस्य मुक्त्यन्वयायोगात् । परिशोपादेस्त्यप्यपक्षः शिष्यते । तत्रापि यथानंतवैमनोऽनंतवाविश्वे देवा इति बहुत्व सामान्यमनसि विश्वे देवसंघतिस्तथा देहादिबृंहकत्वयोगाज्जीवेशिब्रह्मशब्दः । यद्वा योपावागौतमाभिरित्यब्रह्मीकृतं प्रतीकमविवक्ष्यमानवत्कृत्वा तत्राग्रेरुपासनं । एवं जीवमविवक्ष्यमानवत्कृत्वा तत्र ब्रह्मोपास्यं । यद्वा । यथामनोब्रह्मेत्युपासीतेति मनएव ब्रह्ममाधारोपेयोपास्यमेवं जीवेशिब्रह्मभावमारोप्यामृत्वत्कामस्यात्मोपासनं विधीयते आत्मरेवेयोपासीतेत्यादिभूतिष्वित्याशंक्याह अव्यक्तात्म्येति अव्यक्तैति वाह्मनसागोचरत्वोक्तयामनआदिवत्प्रतीकत्वाधिकेनिरस्यते । आह भेदिव्यापकप्रत्यक्षैतस्य रूपत्वोक्तयोर्वा कीटमृगवद्यत्नांतरस्यालभ्यत्वमुच्यते । पुंसपइति पुरिशेते इति व्युत्पत्त्या गौणात्मत्वं निरस्यते । व्यक्तकर्मैति देहाद्युपाधियोगात्कर्मसमवायीव दृश्यते अतएव भूयते । 'आराममस्य पश्यति न तं पश्यति कश्चन' इति । अंतकालेऽपि प्रलययोगे आणामन्यतमकाले वाऽव्यक्तएवातोऽस्य उच्यते कर्तव्यं तदालेऽव्यक्तं नृपैव । तस्यैवाव्यक्तस्यात्मनोऽव्यक्तेन ब्रह्मणा सहलक्षणभेदाभावाच्चेदोन-

चतुर्दशतिविधप्रतिविबन्धायेनोपाधिक एव तयोर्भेदः स चोपाधिभूताया अविव्यायामिदृशैर्निरवशेषेण लीयवदिति दुःखमुक्तं ब्रह्मशारीरमेतीति । मन्वेव विवेकात्मनिकुतो दुःखित्वप्रतीतिरित्याशंक्याह तैरेवेति तैः प्रसिद्धैः अकामकूट इति च्छेदः । जलसूर्यन्यायेन मूषैवात्मनि दुःखित्वादिभ्रम इत्याह ग्लायद्विर्वा वाशब्द उपमार्थे ग्लायद्विवाऽऽवर्तते लोकाद्वये संचरति घटाकाशवत् आपो विभक्तिरप्यस्य यः तथा च सूत्रं । अतएव चोपमासूर्यप्रतिकृतिकादिवादिति सूर्यप्रतिकृतिः प्रतिविबन्तूर्यः आदिषदाब्जकाशः तथा चात्मनि भेदं गतिं च वारयंति श्रुतवः । यथा ह्ययं योतिरात्मा विवस्मानपो भिन्नानुबुधौ कोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेद रूपो देवः भेदे चैवमजोऽयमात्मा ॥ घटसंघतमाकाशं नीयमाने यथा घटः ॥ घटो नीयेत न काशं तद्वन्नीवोन मेतमः इत्यादयः १८ सर्वैरिति अयं विदाभासो वेदं लिंगशरीरं प्राप्तो पंचभूतानि स्थूलदेहाकारेण परिणतानि तदाऽऽश्रयश्च स्यात् अस्ति परयेण विवभूतेनाऽतर्थाभिणाहीनः सन्नगच्छति गतिरुपलक्षणं किमपि कर्तुं न शक्नोतीत्यर्थः । कुतः असामर्थ्यात् कुत्र कर्मणे कर्म कर्तुमिति र्यः । इदिति श्रौती प्रसिद्धि एष ह्येव साधु कर्मकारयतीत्यादिकां यो तयति अयं भावः । जलसूर्यघटाकाशयोश्चाचल्यगमने इवात्मनि दुःखित्वादिकं भासमानमपि परमार्थतो नास्ति नाप्यस्य तत्परिहारे सामर्थ्यमस्ति उपाधिपक्षपातित्वात् उपाधेऽप्यप्राक्मूर्धनोऽपीश्वरेच्छाप्राप्तेऽप्यसत्त्वात् अतो तर्थाभिन्वे चैव रस्य युक्तमिति १९ मन्पाध्यं तर्थाभिणोरनदित्वाभित्वयोः प्रवर्त्यं प्रवर्तकयोः सतोः कथंचिदाभासस्य दुःखान्मुक्तिः स्यादित्याशंक्याह पृच्छयेति यथाऽन्यैरदृष्टोऽपि पृथिव्या अंतोऽस्ति अविभुद्रव्यत्वात् एवमुक्तं सततं ते रस्यंतोऽस्ति जन्यत्वात् । यथा वा वा

सर्वैरयंचेंद्रियैःसंप्रयुक्तोदेहंप्राप्तःपंचभूताश्रयःस्यात् ॥ नासामर्थ्याद्वच्छतिकर्मणेहहीनस्तेनपरमेणाव्ययेन २९ पृथ्व्यानरःपश्यतिनांतमस्याहांतश्चास्याभवि
ताचेतिविद्धि ॥ परंनयंतीहविलोडयमानंयथाप्लवंवायुरिवार्णवस्थम् ३० दिवाकरोगुणमुपलभ्यनिर्गुणोयथाभवेदपगतरश्मिमंडलः ॥ तथाह्यसौमुनिरिहनिर्विशेष
वान्सनिर्गुणंप्रविशतिब्रह्मचाव्ययम् ३१ अनागतंसुकृतवतांपरांगतिंस्वयंभुवंप्रभवनिधानमव्ययम् ॥ सनातनंयदमृतमव्ययध्रुवांनिचाव्यतत्परममृतत्वममृतते
३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥

युरणवस्थं तृणादिकं यथाश्रयं यथाप्रवाहं वायुनेत्रलोठ्यमानयितस्ततश्चालयमानं वायुरेव परंपारं नयति । एवं कर्मवायुभिर्लुप्तमानं संसारसमुद्रस्थं जीवपोतं कर्मोप्येव चित्तमुद्रया विजतनद्वारा परंपारं नयंतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः' इति संसिद्धिज्ञानयोग्यताश्च १० यथासूर्यरश्मीनामुदयास्तमयावेवं चैतन्यमात्मापि स्तब्धत्वाद् दिवाकर इति गुणरहितमंडले न जगद्व्यापित्वं एवं जीवः सत्त्वाचित्तमुद्रो ज्ञानोदये सति ताराभिर्दिववत्संसारलयादयोऽप्यपतीत्यर्थः । निर्गतो विशेषवानुसुखित्वादिधर्मवानहंकारोऽस्मात्सन्निविष्टोऽप्यन्य ३१ प्रकरणार्थमुपसंहरति अनागतमिति अनादासंसारं सर्वमपि सुखं पुण्यं कृच्छ्रं निष्कामं निष्प्रसक्तमेवास्ति । इदं स्वमृतत्वमनागतं आगतस्य निवृत्त्ययोगात् । स्वयं भुवमक्षयं जन्मस्यावश्यं विनाशित्वात् । मयवत्यस्या त्रिधीयते लीयतेऽस्मिन् कार्यजातमिति प्रभवनिर्वाण । एवमप्यव्ययं प्रधानवत्त्वपरिणामिनित्यं परिणामिनो नाशावश्यं भावेन नित्यत्वायोगात् । सनातनं यदमृतं । आदिमध्यांतशून्यं मोक्षस्वरूपं । अनादिमध्यामृतमित्यपि पाठः । अठपर्यनाशहीनं यतोऽयमविचार्य ईदृशं प्रत्यगभिन्नं वस्तु निचार्य ज्ञात्वा तद्वेदप्रसिद्धं परमगौणममृतत्वं मोक्षमनुते प्राप्नोति । अपामसो मम मृता जमूयेति कर्म प्राप्य मप्यमृतत्वं श्रूयते तच्च गौणं कर्म जस्य नित्यत्वायोगात् । 'तथ्येह कर्मचितो लोकः क्षीयत एतमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते' इति श्रुतेश्च यथाहुः 'आमृतसंघं संस्थानममृतत्वं हि माप्स्यते' इति । मुख्यममृतत्वं प्राप्तुं पुनरावर्तते संसारमंडले । तस्मात्सनातनादिविशेषणविशिष्टं नित्यं सुखं मोक्षारूपं स्वतः सिद्धमप्यज्ञानादप्राप्तमिव कंठगतविस्मृतचामीकरवत् प्राप्तव्यमज्ञानापममात्रेणोति सिद्धम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आतिथ्येण मोक्षपथेण भीष्मकंटीये भारतयावद्वीये पट्टपिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पूर्वाध्यायते निचायतत्परममुत्तरमनुते इति ब्रह्मासाकारस्य मोक्षहेतुत्वमुक्तं तत्र निगुणदर्शनं सगुणज्ञानपूर्वकमिति मत्वा सन्निहितं श्रीकृष्णं प्रागेव महर्षीणां मुख्यात्परमात्माऽयमिति जानन्नराजा
मत्तिसंवादाय कृष्णतत्त्वं पृच्छति पितामहेत्यादिना । नन्विह पुंडरीकाक्षपदेन विग्रहमुपलक्ष्य तत्राच्युतत्वादिविशेषणमसंगतम् । नहि कृष्णशरीरं परादृष्टेरेवोत्पन्नमिति पक्षेऽपि परादृष्टानां ज
न्मविनाशवत्त्वात् तत्कृतविग्रहस्यापि तद्वत्प्रत्याख्यातुं शक्यं विग्रहाविवक्षायां त्वस्माकमप्यच्युतत्वादिकंसमानमिति किंपुंडरीकाक्षेति विशेषणेनेति चेत् अत्र नृपः मृबीजांकुरतरुफलोपमानिषं च
परमेश्वररूपाणि शुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञानियथापृथिव्यामोषधयः संभवतीति श्रौतदृष्टान्तानुगुण्येन भूतुल्यायांचित्सदनतिरिक्ताबीजादितुल्यामायाशबलादयः सन्ति तत्र वृक्षाकूटनपि फलम
नेकबीजगर्भत्वाद्बीजांकुरतरुभ्यो महत्तरं । एवं विश्वाख्यविग्रहवद्ब्रह्माप्यनेकशबलाविगर्भत्वादीशसूत्रविराड्भ्यो महत्तरं अतएव च्छांदोग्ये । 'आदित्यरूपं पुरुषं हि रण्यमश्रुर्हिरण्यकेशः' इति
विग्रहधर्मैर्विशेषयित्वा तस्यैकसामचोष्णावितितदंशुलिपैस्त्वेन एकसामशब्दाभिहितः कृत्स्नः प्रपंचो निरूपितः । न च तस्यामूर्तेरनित्यत्वं शक्यं 'देवानां कार्यैः सिद्धयर्था विभवतिसायदा ॥ उत्प
न्नैतितवालोके सानित्याऽप्यभिधीयते' इति जीवादृष्टानुरोधेन नित्याया अपितस्या आविर्भावविरोधावावेवोत्पत्तिलक्षणेन व्यपधीयते इत्येतस्याप्यस्य प्रतिपादकेनागमेन विरोधात् अत्र यद्वक्तव्यं त

युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ पुंडरीकाक्ष मच्युतम् ॥ कर्तारमकृतं विष्णुं भूतानां प्रभवाप्ययम् १ नारायणं हृषीकेशं गोविंदमपराजितम् ॥ तत्त्वेन भरतश्रेष्ठश्रो
तुमिच्छामि केशवम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुतोऽयमर्थारामस्य जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च ३ असितो देवलस्तात वाल्मीकिश्च महा
तपाः ॥ मार्कंडेयश्च गोविंदे कथयंत्यद्भुतं महत् ४ केशवो भरतश्रेष्ठ भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ पुरुषः सर्वमित्येव श्रूयते बहुधा विभुः ५ किंतु यानि विदुर्लोके ब्राह्मणाः शार्ङ्गधन्व
नि ॥ महात्मनि महाबाहो शृणु तानि युधिष्ठिर ६ यानि चाहर्मनुष्ये द्रये पुराणविदो जनाः ॥ कर्माणि त्विह गोविंदे कीर्तयिष्यामि तान्यहम् ७ महाभूतानि भूतात्मा महा
त्मा पुरुषोत्तमः ॥ वायुर्ज्योतिस्तथा चापः खंचगांचान्वकल्पयत् ८ सृष्ट्वा पृथिवीं चैव सर्वभूतेश्वरः प्रभुः ॥ अप्स्येव भवनं च के महात्मा पुरुषोत्तमः ९ सर्वतेजोमय
स्तस्मिन् शयानः पुरुषोत्तमः ॥ सोऽग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् १० आश्रयं सर्वभूतानां मनसेतीह शुश्रुम् ॥ सधारयति भूतानि उभे भूतमविष्यती ११

रप्रागेवोक्तं तस्मात्पुंडरीकाक्षेऽप्यच्युतत्वादिकं विशेषणं युज्यत एव । तत्राच्युतं क्षयहीनं कर्तारमर्थात् कार्यमात्रस्य अकृतमुत्पत्तिहीनं । विष्णुः पापकं बीजफलम्यायेन कारणस्यापि कारण
त्वात् । अतएव भूतानां विषयादीनां प्रभवाप्ययं योनिः १ अपराजितं देहादिधर्मैर्जरादिभिरिति शेषः २ जल्पतः जल्पावचनात् ३ महत्साहाय्यम् ४ भगवान् 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य
यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य पणामगद्वर्गिणा' इत्युक्तरूपपद्मगुणवान् । ईश्वरोऽन्तर्हामी प्रभुः राजवद्बहिःस्थित्वानियेता । विभुर्व्यापकः ५ किंत्विति यानि कर्माणीत्युत्तरेण संबंधः अनंतम
पि हरेर्माहात्म्यं लेशतो वक्ष्ये इति भावः ६ ७ भूतात्मेत्यादिनाक्रमेण पदत्रयोक्तानां जीवेशशुद्धानां त्रयाविमहाभूतकल्पकत्वं सामानाधिकरण्यादभेदश्चेतः ८ तत्र तत्सृष्टात देवानुपाविशदिति
श्रुताभीक्ष्ण्यादिप्रवेशांतामैशीसृष्टिमाह स इति चात्खादीन् आप्नु आपः पुरुषवचस इति श्रुतेरबबहुलेषु देहेषु ९ जाग्रदादिविमोक्षांतां जैर्वीसृष्टिमाह सर्वेत्यादिना तेजोमयाः वासनमयः जाग्रदा
सनामये स्वप्नप्रवृत्तिरितैजसपदप्रयोगात् तस्मिन् भ्रमये देहे संकर्षणमहंकारं १० मनसा सहऽकल्पयदिति पूर्वैण संबंधः स समनस्कोऽहंकारः सोऽहमित्येव व्याहरततोऽहं नामाभवदित्यहंकारसृष्टिमुक्ता
सो विभेत्सनारभते तितदनुवादेन मयारत्यावेर्मनो धर्मस्य श्रवणात् तत्सृष्टेस्तत्र विवक्षणात् 'सैषा ब्रह्मणोऽति सृष्टिर्मर्त्यः सन्नमृतामृजत' इति श्रुतिसाम्यादपि जीवसृष्टिप्रकरणमिदमित्यवसीयते ११

नाभ्यां पद्ममिति स्वप्नवद्बहिरिव भासमानमर्धतरे वद्वद्भावं स्तिमानसत्वात् स्वेति दर्शितम् । नाभ्यामुपरितिष्ठति 'विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः १२ पुष्करेनाभिकमले 'अथ यदिदमस्मि
न्न ब्रह्मपुरे दहरपुंडरीके वेदम' इत्यादि श्रुतेरांतरमेव पुष्करमिह प्रतिपत्तव्यं न बाह्यं ब्रह्मपुरे ब्रह्मोपलब्धिस्थाने शरीरे बहर्लूक्षं स समनस्कोऽहंकारः पुष्करे स्थित्वा ब्रह्मासर्वभूतस्रष्टा समभवदिति सं
बंधः । हृदयपुंडरीकादौ निरुद्धं मन एव सर्वेश्वर इत्यसक्तदावेदितम् १३ तस्मिन्निति एवं हृत्पुंडरीके ब्रह्मण आविर्भवति तमोगुणकार्यभूतो मधुर्नाम लघापरनामा योगविग्रहेन दिनलयाभ्या
सात्पूर्वजोऽनादिर्ब्रह्मसाय आविर्भवति १४ तमिति अपचितिमुवर्ति पुरुषोत्तमश्चिदात्मा योगेऽपस्थितं लयं बोधेनैव शमयेदित्यर्थः । एतच्च विज्ञेयादेरप्युपलक्षणं यदाहुः संमदाय

ततस्तस्मिन् महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ भास्करप्रतिमं दिव्यं नाभ्यां पद्ममजायत १२ स तत्र भगवान् देवः पुष्करे भ्राजयन् दिशः ॥ ब्रह्मा समभवत्तात सर्वभूत
पितामहः १३ तस्मिन्नापि महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ तमसा पूर्वजो जज्ञे मधुर्नाम महासुरः १४ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रं कर्म समास्थितम् ॥ ब्रह्मणोऽपचितिं
कुर्वन् जघान पुरुषोत्तमः १५ तस्य तात वधात् सर्वे देवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयः सर्वसात्वताम् १६ ब्रह्माऽनुसमृजे पुत्रान् मानसान् दक्षसप्तमान् ॥
मरीचिमयंगिरसंपुलस्त्यं पुलहंकुतुम् १७ मरीचिः कश्यपस्तात पुत्रमग्रजमग्रजः ॥ मानसं जनयामास तैजसं ब्रह्मवितमम् १८ अंगुष्ठात् समृजे ब्रह्मामरीचेरपि
पूर्वजम् ॥ सोऽभवद्भरतश्रेष्ठ दक्षो नाम प्रजापतिः १९ तस्य पूर्वमजायंत दशतिष्ठश्च भारत ॥ प्रजापतेर्दुहितरस्तासां ज्येष्ठा भवदितिः २० सर्वधर्मविशेषज्ञः
पुण्यकीर्तिर्महायशः ॥ मरीचिः कश्यपस्तात सर्वासामभवत्पतिः २१ उत्पाद्य तु महाभागस्तासामवरजादश ॥ ददौ धर्माय धर्मज्ञो दक्ष एव प्रजापतिः २२
धर्मस्य वसवः पुत्रारुद्राश्चामिततेजसः ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च मरुत्वंतश्च भारत २३ अपराश्च यवीयस्यस्ताभ्योऽभ्याः सप्तविंशतिः ॥ सोमस्तासां महाभागः
सर्वासामभवत्पतिः २४ इतरास्तु व्यजायंत गंधर्वास्तु रमान् द्विजान् ॥ गाश्च किंपुरुषान् मत्स्यानु द्विजांश्च वनस्पतीन् २५ आदित्यानदितिर्जज्ञे देवश्रेष्ठान् महाव
लान् ॥ तेषां विष्णुर्वीमनो भूदो विंदश्चाभवत्प्रभुः २६ तस्य विक्रमणा ज्ञापि देवानां श्रीर्व्यवर्धत ॥ दानवाश्च पराभूतदैतेयीचासुरीप्रजा २७ विप्रचित्तिप्रधानां
श्वदानवानसृजदनुः ॥ दितिस्तु सर्वानसुरान् महासत्त्वानजीजनत् २८ जहोरात्रं च कालं च यथर्तुमधुसूदनः ॥ पूर्वाह्णं चापराह्णं च सर्वमेवानुकल्पयत् २९

विदः । 'लये संबोधे चित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः' इत्यादि १५ तस्येत्यादिना आंतरसृष्टिप्रपंचोपावदध्यायसमाप्ति सात्परमात्मातद्भूतांसात्त्वतांयोगिनामित्यर्थः १६ ब्रह्मेति मानसत्वं योगि
सृष्टिर्मूढसृष्टिश्च यद्यपि तुल्यं तथापि योगिनां जितमनस्कत्वात् सृष्टिर्न दुःखदा भूतानामतथात्वाद्दुःखदा ज्ञानाज्ञानकृतावेव हि मोक्षबंधाविति प्रसिद्धं । 'अत्र ब्रह्माह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र का
नीयसा एव देवाऽप्यायसा असुरास्तपुलोकेऽवस्थयन्ते' इति श्रुत्यनुसारेण शमादयो देवाः शास्त्रबलेन निष्पाद्यतया यज्ञसाधयत्वात् कानिष्ठाः । कामादयोऽसुराः स्वाभाविकत्वाज्ज्येष्ठाः । तेषामात्मा
नमोचयितुं मोहपाशैर्बद्धं च मिथः स्पर्धमानानां पदविष्णवाख्यं सत्त्वं वर्द्धते तदा देवानां जयोऽसुराणां पराजयश्चात्मविमोक्षहेतुर्भवतीत्याख्यायिका तात्पर्यं पदार्थः स्पष्टः १७ । १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ इतराः कश्यपस्त्यः व्यजायंत व्यजनयंत २५ । २६ । २७ । २८ । २९

प्रध्यायाऽऽलोच्य समधुसूदनः पृथिवीमिति पृथिवीस्त्वसर्वभूतोपलक्षणम् १० अतमनेतं ११ ॥ १२ धातारं समष्ट्यहंकारं १३ ततएवचतुर्मुखाद्योजाता इत्याह वैदेर्यादिना १४ समव
तिनयमं 'समवर्तीपरेतरा इत्यमरः १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० निरयमेवैवंतेतान् ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ एवमिति प्रादुर्भूतो नित्यसिद्ध एव स नृत्वं भूत्वा भूतः
अतएवभूतोत्पत्तिरित्यध्यायनामसंगच्छते महात्मना श्रीकृष्णेन हेतुना ४७ ॥ ४८ विग्रहाविशिष्टस्य कृष्णस्य प्रातिपादितं जगद्वेत्तुमुपसंहरति एवमेवमिति केवलमानुषो जपितुं परमात्मैव

प्रध्यायसोऽमृजन्मेघास्तथास्थावरजंगमान् ॥ पृथिवीसोऽमृजद्विश्वांसहिताभूरितैजसा ३० ततः कृष्णो महाभागः पुनरेव युधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणानां शतं श्रेष्ठं मु
खादेवासृजत्प्रभुः ३१ बाहुभ्यां क्षत्रियशतं वैश्यानामुरुतः शतम् ॥ पद्भ्यां शूद्रशतं चैव केशवो भरतर्षभ ३२ स एव चतुरो वर्णान्समुत्पाद्य महातपाः ॥ अद्य
क्षंसर्वभूतानां धातारमकारोत्स्वयम् ३३ वेदविद्याविधातारं ब्रह्माणममितयुतिम् ॥ भूतमातृगणाध्यक्षं विरूपाक्षं च सोऽमृजत् ३४ शासितारं च पापानां पितृ
णां समवर्तिनम् ॥ अमृजत्सर्वभूतात्मानि धिपंचधनेश्वरम् ३५ यादसामसृजन्नाथं वरुणं च जलेश्वरम् ॥ वासवं सर्वदेवानामध्यक्षमकरोत्प्रभुः ३६ यावद्यावदभू
च्छ्रद्धादेहधारयितुं चणाम् ॥ तावतावदर्जावंस्तेनासीद्यमकृतं भयम् ३७ न चैषामेधुनो धर्मो बभूव भरतर्षभ ॥ संकल्पादेव चैतेषामपत्यमुपपद्यते ३८ ततस्त्रे
तायुगे काले संस्पर्शा जायते प्रजा ॥ न ह्यभून्मैथुनो धर्मस्तेषामपि जनाधिप ३९ द्वापरे मैथुनो धर्मः प्रजनामभवत्प्रभु ॥ तथा कलियुगे राजनं ब्रह्मापेदिरेजनाः
४० एष भूतपतिस्तत्तत्स्वध्वक्षश्च तथोच्यते ॥ निरपेक्षाश्च कौतये कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ४१ दक्षिणापथजन्मानः सर्वे नरवराग्रकाः ॥ गुह्यं पुलिंदाः श्वराश्च
चुकामद्रुक्तेः सह ४२ उत्तरापथजन्मानः कीर्तयिष्यामि तानपि ॥ यौनकां वोजगांधाराः किरातावर्चसह ४३ एते पापकृतस्तातचरंति पृथिवीमिमाम् ॥ श्वपा
कवलमृग्राणां सधर्माणो नराधिप ४४ नैते कृतयुगे तातचरंति पृथिवीमिमाम् ॥ त्रेताप्रभृतिर्वर्षे ते ते जना भरतर्षभ ४५ ततस्तस्मिन् महाघोरे संध्याकाल उपस्थि
ते ॥ राजानः समसज्जंत समासाद्ये तरेतरम् ४६ एवमेष कुरुश्रेष्ठ प्रादुर्भूतो महात्मना ॥ देवं देवर्षिराचष्ट नारदः सर्वलोकहृक् ४७ नारदोऽप्यथ कृष्णस्य परं मेनेन
राधिप ॥ शाश्वतत्वं महाबाहो यथा वदस्व भरतर्षभ ४८ एवमेष महाबाहुः केशवः सत्यविक्रमः ॥ अर्चित्यः पुंडरीकाक्षो नैष केवलमानुषः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सर्वभूतोत्पत्तिकथने सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ के पूर्वमासंपतयः प्रजानां
भरतर्षभ ॥ के च र्षयो महाभागादिक्षु प्रत्येकशः स्मृताः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां भरतश्रेष्ठ यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ प्रजानां पतयो येऽस्मिन् दिक्षु ये च र्षयः स्मृताः २

अतएव जचित्यः ४९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदपि सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ पूर्वध्यानाय कृष्णमाहात्म्यमुक्तं तत्र
ध्यानप्रतिपक्षाः कामादय आंतराः शत्रवः संति तेषां प्रशमाय पूर्वेषां गुरुणां स्मरणं कर्तव्यमित्येतदर्थोऽयमध्याय आरभ्यते । असतो मासद्गमय तमसो मा ज्योतिर्गमयेति वेदेन अपारोहं ब्रह्मवाज
चातुर्वर्ण्यसाधारण्येन योगासोहायजसोऽयं सर्वदिग्मतान् विप्रान् शमयतीति दिशास्वस्तिकमित्यस्मिन्नाम के पूर्वमासंपतय इत्यादिरक्षरयोजनास्पष्टा १ । १ । २

१ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रवेशाप्रविशंति आन्नापयंतीति प्रवेशार्थं नक्षत्रीलाहस्यर्थः प्रभावनाः प्रकषेणस्वहारश्च १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

एकः स्वयंभू भगवानाद्यो ब्रह्मासनातनः ॥ ब्रह्मणः सप्तवैपुत्रा महात्मानः स्वयंभुवः ३ मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महाभागः सहशो वै स्वयंभु
वा ४ सप्तब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयंगताः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वानेव प्रजापतीन् ५ अत्रिवंशसमुत्पन्नो ब्रह्मयोनिः सनातनः ॥ प्राचीनवर्हिर्भगवांस्तस्मा
त्प्राचेतसो दश ६ दशानां तनयस्त्वेको दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ तस्य द्वे नाम नीलोके दक्षः कद्वति चोच्यते ७ मरीचेः कश्यपः पुत्रस्तस्य द्वे नाम नीलस्थिते ॥ अरिष्टने
मिरित्येके कश्यपे तपरे विदुः ८ अत्रे श्वैवौरसः श्रीमान् राजा सोमश्च वीर्यवान् ॥ सहस्रं यश्च दिव्यानां युगानां पर्युपासिता ९ अर्थमाचैव भगवान्ये चास्य तनया वि
भो ॥ एते प्रदेशाः कथिता भुवनानां प्रभावनाः १० शशविंदोश्च भार्याणां सहस्राणि दशाच्युत ॥ एकैकस्यां सहस्रं तु तनयानामभूत्तदा ११ एवं शतसहस्राणि द
शतस्य महात्मनः ॥ पुत्राणां च न ते कंचिदिच्छंत्यन्यं प्रजापतिम् १२ प्रजामाचक्षते विप्राः पुराणाः शाशविंदवीम् ॥ सृष्टिं विंश प्रभवो महावंशः प्रजापतेः १३
एते प्रजानां पतयः समुद्दिष्टा यशस्विनः ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देवांस्त्रिभुवनेश्वरान् १४ भर्गोऽशश्चार्थमाचैव मित्रोऽथ वरुणस्तथा ॥ सविता चैव धाता च विवस्वा
श्च महाबलः १५ त्वष्टा पूषा तथैव द्रोणादशो विष्णुरुच्यते ॥ इत्येते द्वादशादित्याः कश्यपस्यात्मसंभवाः १६ नासत्यश्चैव दक्षश्च स्मृतौ द्वावश्विनावपि ॥ मार्तंड
स्यात्मजावेतावष्टमस्य महात्मनः १७ ते च पूर्वसुराश्चेति द्विविधाः पितरः स्मृताः ॥ त्वष्टुश्चैवात्मजः श्रीमान् विश्वरूपो महायशः १८ अजैकपादहिर्बुध्नो विरूपा
क्षोऽथ रैवतः ॥ हरश्च बहुरूपश्च ज्येष्ठकश्च सुरेश्वरः १९ सावित्रश्च जयंतश्च पिनाकी चापराजितः ॥ पूर्वमेव महाभागावसवोष्टौ प्रकीर्तिताः २० एत एव विधादेवा
नोरेव प्रजापतेः ॥ ते च पूर्वसुराश्चेति द्विविधाः पितरः स्मृताः २१ शीलयौवनतस्त्वन्यस्तथाऽन्यः सिद्धसाध्ययोः ॥ ऋभवो मरुतश्चैव देवानां चोदितो गणः २२
एवमेते समाम्नाता विश्वे देवास्तथाऽश्विनौ ॥ आदित्याः क्षत्रियास्तेषां विश्वमरुतस्तथा २३ अश्विनौ तु स्मृतौ शूद्रौ तपस्युग्रे समास्थितौ ॥ स्मृतास्त्वं गिरसो
देवा ब्राह्मणा इति निश्चयः २४ इत्येतत्सर्वदेवानां चातुर्वर्ण्यप्रकीर्तितम् ॥ एतान् वै प्रातरुत्थाय देवान्यस्तु प्रकीर्तयेत् २५ स्वजादन्यकृता चैव सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥
यवकीतोऽथ रैव्यश्च अर्वावसु परावसू २६ औशिजश्चैव कक्षीवान् बलश्चांगिरसः स्मृतः ॥ ऋषिर्मेधातिथेः पुत्रः कण्वो बर्हिषदस्तथा २७ त्रैलोक्यभावनास्तात मा
च्यो सप्तर्षयस्तथा ॥ उन्मुचो विमुचश्चैव स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् २८ प्रमुचश्चैव धमवाहश्च भगवांश्च दृढवतः ॥ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् २९ एते ब्रह्म
र्षयो नित्यमास्थिता दक्षिणादिशम् ॥ उषंगुः कवषो धौम्यः परिव्याधश्च वीर्यवान् ३० एकतश्च दितश्चैव त्रितश्चैव महर्षयः ॥ अत्रेः पुत्रश्च भगवांस्तथा सारस्वतः प्रभुः ३१

२९। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ पूर्वस्वस्थयनपूर्वकं कृष्णध्यायतः पुरुषस्यात राविभूतः कृष्णो हृद्गतान् कामादीन् योगप्रतिपक्षान्नाशयतीत्यंतं भूमिविक्रीडनारुयेस्मिन्नध्याये वराहाख्यायिका मुखेन प्रतिपाद्यते पितामहमहाप्राज्ञे स्यादिना १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

एते चैव महात्मानः पश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ आत्रेयश्च वसिष्ठश्च काश्यपश्च महानृपिः ३२ गौतमोऽथ भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः ॥ तथैव पुत्रो भगवानृचीक स्यमहात्मनः ३३ जमदग्निश्च सतैते उदीचीमाश्रितादिशम् ॥ एते प्रतिदिशं सर्वे कीर्तितास्तिग्मतेजसः ३४ साक्षिभूता महात्मानो भुवनानां प्रभावनाः ॥ एवमेते महात्मानः स्थिताः प्रत्येकशो दिशम् ३५ एतेषां कीर्तनं कृत्वा सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ यस्यां यस्यां दिशि ह्येते तां दिशं शरणं गतः ३६ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्ति मांश्च ह्यहन्वजेत् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि दिशास्वस्तिर्कं नाम अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञ युधिसत्यपराक्रम ॥ श्रोतुमिच्छामि कात्स्न्येन कृष्णमव्ययमीश्वरम् १ यच्चास्य तेजः सुमहद्यच्च कर्म पुरा कृतम् ॥ तन्मे सर्वं यथा तत्त्वं ब्रूहि त्वं पुरुष २ तिर्यग्योनिगतो रूपं कथं धारितवान् प्रभुः ॥ केन कार्येनिसर्गेण तमाख्याहिमहाबल ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ पुरा जहं मृगयायातो मार्कंडेयाश्रमे स्थितः ॥ तत्रापश्यं मुनिगणान्समासीनान्सहस्रशः ४ तत्र स्तेमधुपर्केण पूजां च कुरुथो मयि ॥ प्रतिगृह्य च तां पूजां प्रत्यनंदमृषीन् हम् ५ कथेषां कथिता तत्र कश्यपेन महर्षिणा ॥ मनः प्रह्लादिर्नादिव्यांतामिहैकमनाः शृणु ६ पुरा दानवमुख्या हि क्रोधलोभसमन्विताः ॥ बलेन मत्ताः शतशो नरकाद्यामहासुराः ७ तथैव चान्ये बहवो दानवा युद्ध दुर्मदाः ॥ न सहंते स्म देवानां सृष्टिं तामनुत्तमाम् ८ दानवैरर्धमानास्तु देवादेव र्षस्तथा ॥ न शर्मलेभिरे राजन् विशमानास्ततस्ततः ९ पृथिवीमार्तरूपां ते समपश्यन् दिवौकसः ॥ दानवैरभिसंस्तीर्णाघोररूपैर्महाबलैः १० भारतामप्रहृष्टां च दुःखितां संनिमज्जतीम् ॥ अथादितेयाः संत्रस्ता ब्रह्माणमिदमब्रुवन् ११ कथं शक्यामहे ब्रह्मन् दानवैरभिमर्दनम् ॥ स्वयं भूस्तानुवाचे दनि सृष्टोऽत्र विधिर्मया १२ तेवरेणाभिसंपन्ना बलेन च मदेन च ॥ नावपुष्यं तिसंभूदा विष्णुमव्यक्तदर्शनम् १३ वराहरूपिणं देवमष्टप्यममरैरपि ॥ एष वेगेन गत्वा हियत्र ते दानवा धमाः १४ अंतर्भूमिगता घोरा निवसंति सहस्रशः ॥ शमयिष्यति तच्छ्रुत्वा जहृषुः सुरसत्तमाः १५ ततो विष्णुर्महाते जावाराहरूपमास्थितः ॥ अंतर्भूमिं संप्रविश्य जगाम दितिजान् प्रति १६ दृष्ट्वा च सहिताः सर्वे दैत्याः सत्वममानुषम् ॥ प्रसह्य तरसा सर्वे संतस्थुः कालमोहिताः १७ ततस्ते समभिद्रुत्य वराहं जहृषुः समम् ॥ संकुद्धाश्च वराहं तं व्यकर्षंत समंततः १८ दानवेंद्रा महाकायामहावीर्यबलोच्छ्रिताः ॥ नाशकुवंश्च किंचित्तेतस्य कर्तुं तदा विभो १९

९ पृथिवीं दुर्द्धिवासना रूपवीजानां स्रज्मृता दानवैः कामक्रोधाद्यैरभिसंस्तीर्णा सर्वतो व्याप्ताम् १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वराहरूपिणं वरं च तदहश्चेति व्युत्पत्त्या श्रेष्ठकृत्यो गस्तत्र रूपयितुमाविर्भवितुं शीलमस्य तं अहः शब्दस्य कृतुवाचित्वमहः स्वः कृतावित्यादिषु दृष्टं दानवाः कामक्रोधादयः १४ अंतर्भूमिगता दृष्ट्याः १५ विष्णुः सत्त्वं वाराहं यागात्मकम् १६ सत्त्वं सत्त्वगुणं विष्णुं अमानुषं दिव्यं व्यवहितादिग्राहकत्वात् संतस्थुर्नाशंगताः संपूर्णस्य तिष्ठतेऽसमाप्तिवाचित्वात् १७ नाशक्रमेणाह ततस्तदिति १८ ॥ १९

२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ सनातनसत्त्वमनिति मत्कानुग्रहार्थं चेष्टत इति सनातनः सनातन इत्यपेक्षिते दकारस्थाने तकारो नैरुक्तः नदिनसहवर्तमानः सनातन इति योगस्य दर्शितत्वात् २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० महावर्ष्मामहाकायः ३१ आत्मा पारमार्थिकं स्वरूपं आत्मनो जीवस्य ३२ स्वमात्मानं प्रत्यग्यापात्स्यं समायातः प्राप्तः ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ एष जीवः अतएव सं

ततोऽगच्छन् विस्मयं ते दानवेंद्राभयं तथा ॥ संशयं गतमात्मानं मे निरेच सहस्रशः २० ततो देवाधिदेवः स योगात्मा योगसारथिः ॥ योगमास्थाय भगवांस्त्वदाभरत सत्तम २१ विमनादमहानादंक्षोभयन् दैत्यदानवान् ॥ सन्नादितायेन लोकाः सर्वाश्चैव दिशो दश २२ तेन सन्नादशब्देन लोकानां क्षोभ आगमत् ॥ संत्रस्ताश्च भृशं लोके देवाः शक्रपुरोगमाः २३ निर्विचेष्टं जगच्चापि बभूवातिभृशं तदा ॥ स्थावरं जंगमं चैव तेन नादेन मोहितम् २४ ततस्ते दानवाः सर्वे तेन नादेन भीषिताः ॥ पेतुर्गतासवश्चैव विष्णुतेजः प्रमोहिताः २५ रसातलगतश्चापि वराहस्त्रिदशद्विषाम् ॥ खुरैर्विदारयामास मांसमेदोस्थिं संचयान् २६ नादेन तेन महता सनातन इति स्मृतः ॥ पद्मनाभो महायोगी भूताचार्यः स भूतराट् २७ ततो देवगणाः सर्वे पितामहमुपाद्रवन् ॥ तत्र गत्वामहात्मानं मुचुश्चैव जगत्पातिम् २८ नादोयं कीदृशो देव नैतं विद्मः कथं प्रभो ॥ कोऽसौ हि कस्यवानादो येन विह्वलितं जगत् २९ देवाश्च दानवाश्चैव मोहितास्तस्य तेजसा ॥ एतस्मिन् तरे विष्णुर्वाराहरूपमास्थितः ॥ उदतिष्ठन् महाबाहो स्तूयमानो महर्षिभिः ३० ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ निहत्य दानवपतीन् महावर्ष्मामहाबलः ॥ एष देवो महायोगी भूतात्मा भूतभावनः ३१ सर्वभूतेश्वरो योगी मुनिरात्मा तथाऽऽत्मनः ॥ स्थिरीभवत कृष्णोऽयं सर्वविघ्नविनाशनः ३२ कृत्वा कर्माति साध्वेतदशक्यममितप्रभः ॥ समायातः स्वमात्मानं महाभागो महाद्युतिः ३३ पद्मनाभो महायोगी महात्मा भूतभावनः ॥ न संतापो न भीः कार्यो शोको वा सुरसत्तमाः ३४ विधिरेष प्रभावश्च कालः संक्षयकारकः ॥ लोका न्धारयता तेन नादो मुक्तो महात्मना ३५ स एष हि महाबाहुः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अच्युतः पुंडरीकाक्षः सर्वभूतादिरीश्वरः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि अंतर्भूमिविक्रीडनं नाम नवाधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ योगं मे परमं तात मोक्षस्य वद भारत ॥ तमहंत त्वतो ज्ञातुमिच्छामि वदतां वर १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यमृषिसत्तमम् ॥ तेजो राशिं महात्मानं सत्यसंधं जितेंद्रियम् ३ शिष्यः परममेधावी श्रेयोर्थी सुसमाहितः ॥ चरणानुपसंगृह्य स्थितः प्रांजलिं ब्रवीत् ४

तापादिकं नकार्यं तन्मूलस्यात्मादशमस्य नष्टत्वादिति भावः ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये नवाधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ एवमध्यायत्रयेणेश्वरप्रणिधानमुक्तं यं न शीघ्रतरं योगः सिद्धयति योगांतरायाश्च व्याधिदुःखादयो नश्यंत्येवेदानीं प्रधानभूतं योगमेव जिज्ञासुः पृच्छति योगं मे इति परमं संधीजयोगात्परमं निर्वीजयोगं मोक्षस्य हेतुं मोक्षं मे इति पाठोपायोपेयविषयौ द्वौ प्रश्नौ तं सयोगं मोक्षं १ ॥ २ कश्चिदिति श्लोकाभ्यां क्रमेण मुहुरिष्ययोगिणा दर्शिताः ३ ॥ ४

स्वभावाच्चकृतउपादानास्तुतोयानिभितादुत्पन्नोस्वस्तद्रुहिवत्परंश्रेष्ठगुणादानंनिमित्तंचननुमातृपितृवत्पुण्यापुण्यवर्णांतरालिकम् ५ मूतेषुपंचसंपादानकारणेषुसमेषुसत्सुविपरीताविषमाःक
थंक्षपोदयानिर्वर्ततेनितरावर्तते । वेवेषुपद्माक्षयंवर्णधर्मस्यवस्थापरं'ब्राह्मणोमृहस्पतिसवेनयजेत । राजाराजसूयेनयजेत । वैश्योवैश्यस्तोमेनयजेत । तस्माच्छूत्रोयज्ञोऽनवकृत्'इत्यादि लौ
किकंस्मृतिवाक्यंतादृशंवापकंसर्ववर्णाश्रमसाधारणं नहिस्यात्सर्वभूतानीत्यादि इदमपिकथं हेतुसाम्येऽपिकार्यवैषम्येकिंविजितंद्रुहीत्यर्थः श्लोकद्वयमेकंवाक्यं ५ । ७ ब्रह्मगुह्यंवेदगोप्यं
समुद्यनंतद्वद्रक्षणीयमुपकारकंवा ८ ब्रह्मणोमुखंवेदादिःप्रणवः उपायोपेययोरमेदात्प्रणवादीनांज्ञासुदेवत्वं ९ उपेयस्वरूपमाह पुरुषमिति १० एतदेवायंकृष्णइत्याह तदिति वाष्णंयंतृष्णिषु
कृतावतारं इतिहासंतत्स्वरूपप्रकाशनपरंभ्रंयं ११ । १२ वाष्णंयंकृष्णाख्यानेयत्परंकालचक्रैतत्त्वर्वाचीनंसंवत्सराख्यंतत्केशवंवंदतीत्युत्तरेणान्वयः । मावाभावौसृष्टिप्रलयौस्वलक्षणंस्वरू
पज्ञापकौयस्य अध्यारोपापवादाभ्यानिष्प्रपंचनिरूप्यतइतिन्यायेनैवज्ञातुंशक्यंननुशृंगग्राहिकयागवाश्ववदित्यर्थः १३ सर्वभूतेषुशस्मिन्नत्रैलोक्यंचक्रवच्चक्राकठपिपीलिकावत्परवशत्वेनपारै

उपासनात्प्रसन्नोऽसिदिवैभगवन्मम ॥ संशयोमेमहान्कश्चित्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ कुतश्चाहंकुतश्चत्वंतत्सम्यग्ब्रूहि यत्परम् ५ कथंचसर्वभूतेषुसमेषुद्विजस-
त्तम ॥ सम्यग्भूतानिवर्ततेविपरीताःक्षयोदयाः ६ वेदेषुचापियद्वाक्यंलौकिकंव्यापकंचयत् ॥ एतद्विद्वन्यथातत्त्वंसर्वव्याख्यातुमर्हसि ७ ॥ गुरुत्वाच्च ॥
शृणुशिष्यमहाप्राज्ञब्रह्मगुह्यमिदंपरम् ॥ अध्यात्मंसर्वविद्यानामागमानांचयद्वसु ८ वासुदेवःपरमिदंविश्वस्यब्रह्मणोमुखम् ॥ सत्यंज्ञानमथोयज्ञस्तितातिक्षादम-
आर्जवम् ९ पुरुषंसनातनंविष्णुंयतंवेदाविदोविदुः ॥ स्वर्गप्रलयकर्तारमव्यक्तंब्रह्मशाश्वतम् १० तदिदंब्रह्मवाण्यमितिहासंशृणुष्वमे ॥ ब्राह्मणो
ब्राह्मणैःश्राव्योराजन्वःक्षत्रियैस्तथा ११ वैश्योवैश्यैस्तथाश्राव्यःशूद्रःशूद्रैर्महामनाः ॥ माहात्म्यंदेवदेवस्यविष्णोरमिततेजसः १२ अर्हस्त्वमासिकल्पा-
णंवाष्ण्येजृणुयत्परम् ॥ कालचक्रमनाद्यंतंभावामावस्वलक्षणम् १३ त्रैलोक्यंसर्वभूतेशेचक्रवत्परिवर्तते ॥ यत्तदक्षरमव्यक्तममृतंब्रह्मशाश्वतम् ॥ वदंते
पुरुषव्याघ्रकेशवंपुरुषर्षभम् १४ पितृन्देवानृषाश्चैवतथवैयक्षराक्षसान् ॥ नागासुरमनुष्यांश्चमृजतेपरमोऽव्ययः १५ तथैववेदशास्त्राणिलोकधर्माश्चशा-
श्वतान् ॥ प्रलयंप्रकृतिंप्राप्ययुगादौसृजतेपुनः १६

वर्तते केशैरिवचिब्रश्मिभिर्वातिसर्वव्याघ्रोतीतिकेशवस्तं पुरुषर्षभंपुरुषाभन्नमयादयःपंचतेषामृषमंश्रष्टमुत्तमंपठामित्यर्थः १४ पितृनिति अव्ययोऽपरिणामी १५ तथैवेति वेदकर्तृत्वंब्रह्म
णोमहताभूतस्यानिःश्वसितमेतद्यद्वेदइत्याविश्रुतिसिद्धं । वाचाविरूपनित्ययेतिवेदनित्यत्ववचनंतुवर्णपद्यानूपूर्वविभ्रंशमात्रपरं प्रलीयतेऽस्मिन्महदादिकार्यसंप्रलयस्तं करोतीतिप्रकृति
स्तांलयोत्पत्तिस्थानंमायाशबलमपिसमुज्जेत्यर्थः । तथाचश्रुतिः‘नासदासीन्नोसदासीत्तदानींनासीद्ब्रजोनोव्योमापरोयत्’इतिसदसब्रजःशब्दितानांप्रधानशून्यपरमाणूनामातुमनिकानामिवश्री
तस्यपरव्योमोऽपिमायाशबलापरनामःसृष्टेःप्रागभावंवदंतीतस्यापिजन्यत्ववर्द्धयति । मायायास्तुच्छत्वाद्वद्वान्श्वासंगत्वान्नतयोरेकीभावलक्षणंतात्त्विकंशाश्वत्यंसंभवति कुच्छयेनाश्वपिहितं
यवासीत् असंगोऽयंपुरुषइतिश्रुतिभ्यां तस्मात्सृष्टेःप्राग्मायाशबलवद्भासीदित्युक्तिर्मायायांस्थित्वेवपुक्तान्तुवस्तुतया यथोक्तं । ‘अस्याविद्येत्याविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते’इति ।
अतोयुक्तमुक्तंप्रकृतिमृजयेइति रज्जुरगवत्प्रतीतिसमकालायापवतत्सृष्टेरुपगमादितिदिक् १६

Ц.С.Н.

यथेति प्रत्यक्षं यथावसंते आप्रवृत्ताधीभ्येमल्लिकावर्षासुकदंबानियमेनपुष्पितामवंत्येवंब्रह्महरविष्णवादिपुत्रातिकल्पसृष्टिप्रलयस्थितिकर्तृत्वंतदातदाआविर्भवति १७ एतदेवव्याचष्टे अयेति तत्तत्तस्मिन्स्मिन्विषये लोकयात्राव्यवहारस्तस्यविधानंप्रमाणेनप्रमेयख्यापनंतज्ज्ञं तेनसोपाधिकमेवज्ञानमुत्पद्यतेननिरुपाधिकमित्युक्तंभवति १८ युगांतयुगादौ अंतर्हितान्पूर्वयुगेऽभूयंस्तान् अनुज्ञाताउपदिष्टाः स्वयंभुवाब्रह्मणा १९ वेदविद्वग्वाग्ब्रह्मावेदांगानिबृहस्पतिर्वेदेतिसंबंधः २० । २१ न्यायतंत्राणितात्किं कर्तव्येनोपिककापलिपातजलादीनि हेतुर्गुक्तिः आगमोवेदः सदाचारःप्रत्यक्षं तैःप्रमाणैःकृत्वाएतैर्मुनिभिर्ब्रह्मउक्तंतदुपास्यताममुख्यत्वांतदुपास्यमेववेदांतविज्ञेयमित्यर्थः । तथाचोपास्यस्याब्रह्मत्वश्रुतिराह 'तदेवब्रह्मत्वंविद्धिनेदंयादि एमुपासते'इति २२ अनाद्यं नास्ति आद्यंकारणंयस्यतद यद्वाआदौविदितमाद्यंतदन्यदनाद्यंसर्गादावविदितमित्यर्थः । कथंतर्हिदेवानविबुधिरित्यतआह एकइत्यादि २३ । २४ ब्रह्मज्ञानस्याऽऽत्यंतिकदुःखनिवर्तकत्वमुच्चाऽऽचारोपापवादभ्यायेनब्रह्मनिरूपयति पुरुषेति पुरुषेणाऽधिष्ठितानालोचितान् सोकाययतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेः तेनसांख्याभिमतंप्रकृतेः

यथर्तावृत्तुर्लिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये ॥ दृश्यन्ते तानि तान्येव तथाभावायुगादिषु १७ अथ यद्यद्यदाभातिकालयोगायुगादिषु ॥ तत्तदुत्पद्यते ज्ञानं लोकया
त्राविधानजम् १८ युगांते तर्हि तान्वेदान् सोतिहासान् महर्षयः ॥ लेभिरेतपसा पूर्वमनुज्ञाताः स्वयं भुवा १९ वेदविद्वेदभगवान्वेदाङ्गानि बृहस्पतिः ॥ मार्गं वोनीति
शास्त्रं तु जगाद जगतो हितम् २० गांधर्वनारदो वेदभरद्वाजो धनुर्ग्रहम् ॥ देवर्षिचरितं गार्ग्यः कृष्णात्रेयश्चिकित्सितम् २१ न्यायतंत्राण्यनेकानि तैस्तैरुक्तानि
वादिभिः ॥ हेत्वागमसदाचारैर्यदुक्तं तदुपास्यताम् २२ अनाद्यं तत्परं ब्रह्म न देवानर्षयो विदुः ॥ एकस्तद्वेदभगवान्धातानारायणः प्रभुः २३ नारायणाद्यपि
णास्तथा मुख्याः सुराऽसुराः ॥ राजर्षयः पुराणाश्च परमं दुःखभेषजम् २४ पुरुषाधिष्ठितान् भावान् प्रकृतिः सूयते यदा ॥ हेतुयुक्तमतः पूर्वजगत्सं परिवर्तते २५
दीपादन्ये यथा दीपाः प्रवर्तन्ते सहस्रशः ॥ प्रकृतिः सूयते तद्वदानं त्याज्यापचीयते २६ अव्यक्तात्कर्मजाषु द्विरहंकारं प्रसूयते ॥ आकाशं चाप्यहंकाराद्वायुराकाशसं
भवः २७ वायोस्तेजस्ततश्चापअज्योऽथ वसुधोद्भूता ॥ मूलप्रकृतयो ह्यष्टौ जगदेतास्ववास्थिताम् २८ ज्ञानेन्द्रियाण्यतः पंचपंचकर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ विषयाः पंचचै
कंच विकारेषो षडंशमनः २९ श्रोत्रं त्वक्कण्ठो जीह्वा घ्राणं ज्ञानेन्द्रियाण्यथ ॥ पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाक्कर्मणि अपि ३०

स्वातन्त्र्यनिरस्तं अचेतनेचेतनानविष्टितेशकटादौ प्रवृत्त्यदर्शनाच्चयुक्तं तत् । सूयते प्रसवोन्मुखी जायते भावान्महदाक्षीन् हेतुर्धर्माधर्मौ ताभ्यां युक्तमतएव सर्गादावपितारत्तम्यं युक्तं अतईशात्
हेतुयुक्तमिति साध्यमतं प्रकृतेर्धर्माद्यप्रवर्त्यत्वं निरस्तं तेषां हि जलवत्स्वतः प्रवर्तमानायाः प्रकृतेः पापं सुखपरिणामं प्रतिबध्नाति पुण्यं च दुःखपरिणामं तत्रान्यतरणान्यतरस्य स्वोदये प्रतिबंधशक्ति
रपनीयत इति २९ दीपादिति हेतुयुक्तमित्यत्रापि वर्तते तैलवर्त्यादिहेतौ सति यथा दीपादाने के दीपाः प्रभवन्तीत्येवमदृष्टोपग्रहात् प्रकृतिर्भवदादिकार्यसूयते दीपवदानंत्याज्ज्ञापचयते ईशा
दृष्टाभ्यां प्रकृतिः प्रवर्त्यत इति श्लोकद्वयतात्पर्यं २९ घ्राष्टिकममाहाठ्यकादिति कर्मजेति ईशादपि कर्मभावव्यं दृश्यते तस्य कर्मपि भवेत्तदसत्फलदत्त्वात् बुद्धिर्भवत्तत्त्वं तथा च सर्गादौ केमेव
प्रकृतिप्रवर्तयतीत्यर्थः । आकाशादिपदैः शब्दतन्मात्रादीनि ज्ञेयानि २० । २८ अतः पुरुषाविष्टितप्रकृत्याद्यष्टकात् विषयाहतिशब्दाद्याश्रयाः स्थूलाकाशादयः वाय्वाकाशयोरपि
स्पर्शशब्दलिङ्गानुमेयतया विषयत्वं २९ वाक्कर्मणीत्यत्राग्निद्वयं कर्मशब्देन सर्वेषामिन्द्रियाणां कर्माणि बचनादानमतिवैसर्गानंदाख्यानज्ञेयानि २९

शब्दइति शब्दावयवविभक्तिविज्ञेयं चित्तमात्रोपादानादित्यर्थः यदाहुमगवेतोऽज्ञपादाचार्याः । दोषनिमित्तकपादयोर्विषयाः संकल्पकताइति । प्रमेयस्य चित्तमात्रत्वमुक्तं वागमाणास्यापितदाह
तेष्विति तेषु शब्दादिष्वपि सर्वेषु गतं श्रोत्रादिरूपेणोपगतं मन एव ३१ एतदेव स्पष्टयति रसेति रसज्ञानेन मन एव इयं जिह्वेत्यर्थः । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा गृणोति' इत्यादि श्रुतेः । व्याहृतेशब्दप्रयो
गे । इदं द्वयं ज्ञानकर्तृद्वयपंचकद्वयस्योपलक्षणमित्याह इन्द्रियैरिति सर्वमांतरं बुद्धिमुखदुःखादिबाह्यवियच्छब्दादि तथाऽव्यक्तं महादादिष्वर्थांतरं मन एव तथा च श्रुतिः । 'असतोऽविमनोऽमृष्यतम
नः प्रजापतिममृजत प्रजापतिः प्रजा अमृजत । तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंच' इति २९ षोडश दशेन्द्रियाणि मनः पंचभूतानि ज्ञानकर्तारं विज्ञानात्मानमुपासीनमर्थात्परात्मानं तस्यापि
संहतत्वेनासंहतपुरुषशेषत्वात् ३३ रसात्मकत्वात्सोमोजलतस्त्वगुणः कार्यजिह्वागंधो गंधग्राहकं घ्राणं ग्राह्यग्राहकयोरेव दास्पर्शस्पर्शनेन्द्रियं जिह्वादीनां जलादिकार्यत्वं तद्वत्तरसादिग्राहकत्वाद्वाह्य
ग्राहकयोः समानजातीयत्वनियमोऽनेन सूचितः ३४ सत्त्वगुणसत्त्वकार्यं अव्यक्तजं प्रधानकार्यं सर्वेषां भूतानां मात्मभूत ईश्वरस्तत्त्वमुपाधित्वेन तत्र स्थितं सर्वार्थं सत्त्वं जानीयात् । सत्त्वविशिष्टस्य

शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ विज्ञेयं व्यापकं चित्तं तेषु सर्वगतं मनः ३१ रसज्ञाने तु जिह्वेत्यं व्याहृते वा कृतं चोच्यते ॥ इन्द्रियैर्विविधैर्गु
क्तं सर्वव्यक्तं मनस्तथा ३२ विद्यानुषोडशैतानि दैवतानि विभागशः ॥ देहेषु ज्ञानकर्तारमुपासीनमुपासते ३३ तद्वत्सोमगुणा जिह्वा गंधस्तु पृथिवी
गुणः ॥ श्रोत्रं नभोगुणं चैव चक्षुरग्नेर्गुणस्तथा ॥ स्पर्शं वायुगुणं विद्यात्सर्वभूतेषु सर्वदा ३४ मनः सत्त्वगुणं प्राहुः सत्त्वमव्यक्तजं तथा ॥ सर्वभूतात्म
भूतस्थं तस्माद्बुद्धयेतदुद्धिमान् ३५ एतेभावाजगत्सर्ववहंति सचराचरम् ॥ श्रिता विरजसं देवं ममाहुः प्रकृतेः परम् ३६ नवद्वारं पुरं पुण्यमेतैर्भविः
समन्वितम् ॥ व्याप्य शेते महानात्मा तस्मात्पुरुष उच्यते ३७ अजरः सोमश्चैव व्यक्ताऽव्यक्तोपदेशवान् ॥ व्यापकः सगुणः सूक्ष्मः सर्वभूतगुणाश्रयः
३८ यथा दीपः प्रकाशात्मा हस्वो वायुदिवामहान् ॥ ज्ञानात्मानं तथा विद्यात्पुरुषं सर्वजंतुषु ३९ श्रोत्रं वेदयते वेद्यं स गृणोति स पश्यति ॥ कारणं तस्य
देहोऽयं सकर्ता सर्वकर्मणाम् ४० अग्निर्दारुगतो यद्वज्रिन्नेदारो न दृश्यते ॥ तथैवात्मा शरीरस्थो योगेनैवानुदृश्यते ४१ अग्निर्यथा ह्युपायेन मथित्वा
दारुदृश्यते ॥ तथैवात्मा शरीरस्थो योगेनैवात्र दृश्यते ४२

ज्ञेयत्वेऽपि चिद्विज्ञेयपरिशेषादचितः सत्त्वस्यैव ज्ञेयत्वमस्तीति सत्त्वमेव बुद्धयेतदुक्तं ३५ एतत्सत्त्वादयं शब्दादयो वा विरजसं सर्वप्रकृतिगुण्यं कुरुत्सं ३६ नवद्वारं नैन्द्रियपंचकं बुद्धिमनसी देहप्राणी च द्वारा
णि विषयप्रापकाणि यस्मिन् तद्वद्वारं भावैः शब्दादिभिः ३७ अजरामर इति देहधर्मा स्पर्श उक्तः व्यक्तं भूतं मव्यक्तं मभूतं तदुभयात्मना उपदिश्यते वेदे 'देवावममृजो रूपे मूर्तं चैवामूर्तं च' इत्यादिनायः स
व्यक्ताव्यक्तोपदेशः कार्यकारणात्मा तद्वत्तदाधिष्ठानभूतो नेति नेतीत्यागमविषयः एवं विभोऽपि व्यापकः कारणात्मा । सगुणोऽयं सर्वज्ञ इत्यादि श्रुतेः सत्त्वं व्याप्य विगुणमुक्तः सूक्ष्मो दुर्लभः सर्वाणि
भूतानि गुणाश्च सत्त्वादयस्तेषां माश्रयोऽधिष्ठानं ३८ यथेति उपाधिवशान्महत्त्वमल्पत्वं वा प्राप्तोऽपि दीपवत्सर्वजंतुषु सत्त्वपदेत्यर्थः ३९ येन श्रोत्रं वेद्यं स्वविषयं शब्दं वेदयते स पश्यतीति । एवं
पश्यतीत्यादिष्वपि योज्यं येन श्रोत्रं गृणोति हि येन चक्षुः पश्यतीत्यादि श्रुतिभ्यः । अयं देहस्तु तस्य शब्दादिवेदनस्य कारणं निमित्तं न तु वेत्ता किंतु स एव कर्ता ४० एवं विषयस्यापि देहे कुतो नुपलं
भ इत्याशंक्योपादाभावादित्याह अग्निरिति दारुमेदेकृतेऽपि न दृश्यते अयोगे योगाभावे सति नैवानुदृश्यते ४१ व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्यथा माह दारुदारुणियो गेनैवानन्येनोपायेन ४२

योगाभावे वेहसंबंधो न विच्छिद्यत इत्याह नदीध्विति ४३ देहांतरप्रवेशोऽपि न शालाचैत्रवत् किंतु स्वप्रवदित्याह स्वमेति तथैव मरणातिदेहमुत्सृज्य देहांतरं प्राप्नोतीत्युपलभ्यते शास्त्रदृष्ट्या यो
मेनवाज्ञापते ४४ केन हेतुना देहांतरं यातीति तत्राह कर्मणेति रूपं प्राचीनं शरीरं बाध्यते न तु निवर्तते प्रातिगृहीतस्य घटवन्नित्ययोगात् ४५ एतदेव विशदयितुं प्रतिजानीते सतिविति ४६
॥ इति ज्ञाति० मो० नी० मा० दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रतिज्ञातं निरूपयति चतुरिति नव्यक्तः प्रमवो देहांतरप्राप्तिर्षो अव्यक्तं निधनं पूर्वदेहावियोगो
येषां स्वप्रवत्पूर्वापरदेहेत्यागयोगात् न गृहात् गृहांतरप्रवेशवत्स्पष्टावित्यर्थः अत्र हेतुमाहात्मेन अव्यक्तेति यतो नव्यकलक्षणं ज्ञापकमस्य तादृशमतोऽव्यक्तलक्षणं अत्र हेतुः अव्यक्तात्माऽत्म
कमव्यक्तोऽयमात्मा तदात्मकं द्वितीयं दुवचतैव कल्पितं अतस्तत्कल्पिते प्रभवनिधने अप्यव्यक्ते एवेत्यर्थः १ मन्वेवं मध्येऽपि देहादिरव्यक्त एव स्यादाद्यंतयोरेव व्यक्तत्वादित्यत आह यथेति प्रा
गुर्ध्वं चाव्यक्तोऽप्यश्वत्थो मध्येऽव्यक्तो भवति एवमव्यक्तान्मनसः संभवो व्यक्तौ दृश्यस्येत्यर्थः २ अभीति यथाऽव्यक्तांतलोहं तु वक्रपापां प्रत्यचेतनमप्यलोहमभिमुखं गच्छति एवं देहं व्यक्तं ग
तमनुस्वभावः पूर्वसंस्कारो हेतुर्षो कर्मणां तज्जाधर्माधर्मादयो भावा अर्थाभिप्रवन्ति यच्चान्यदपि ईदृशमविद्यादिकं तदप्यभिप्रवति ३ इममेव न्यायमन्यत्राप्यतिदिशति तद्वादिति अव्यक्तजा

नदीध्वापोयथायुक्तायथासूर्ये मरीचयः ॥ संततत्वाद्यथायातितथा देहाः शरीरिणाम् ४३ स्वप्रयोगे यथैवात्मा पंचेन्द्रियसमायुतः ॥ देहमुत्सृज्य वैयातितथैवात्मा
पलभ्यते ४४ कर्मणा वाध्यते रूपं कर्मणा चोपलभ्यते ॥ कर्मणानियतेऽन्यत्र स्वकृतेन बलीयसा ४५ स तु देहाद्यथा देहं त्यक्त्वाऽन्यं प्रतिपद्यते ॥ तथान्यं सं
प्रवक्ष्यामि भूतग्रामं स्वकर्मजम् ४६ ॥ इति श्रीम० शां० मो० वार्ष्णेयाध्यात्मकथने दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ भीष्म उवाच ॥ चतुर्विधानि भू
तानि स्थावराणि चराणि च ॥ अव्यक्तप्रभवान्याहुरव्यक्तनिधनानि च ॥ अव्यक्तलक्षणं विद्यादव्यक्तात्मात्मकं मनः १ यथाऽश्वत्थवक्रणीकायामंतर्भूतो महादुमः ॥
निष्पन्नो दृश्यते व्यक्तमव्यक्तात्संभवस्तथा २ अभिद्रवत्यव्यक्तांतमयोनिश्चेतनं यथा ॥ स्वभावहेतुजाभावाय द्रव्यं दपीदृशम् ३ तद्वदव्यक्तजाभावाः कर्तुः कारण
लक्षणाः ॥ अचेतनाश्चेतयितुः कारणादभिसंहताः ४ न भूर्नखंद्यौर्भूतानि नर्षयो न सुराऽसुराः ॥ नान्यदासीदृते जिविमासे दुर्ननु संहतम् ५ पूर्वनिव्यंसर्वगतं मनो हेतुम
लक्षणम् ॥ अज्ञानकर्मनिर्दिष्टमेतत्कारणलक्षणम् ६

अविद्योत्पाभावाः कामकर्मवासनादेर्हेन्द्रियादयश्चाचेतना अभितः

संहताः । एवं कर्तुं श्वेतनस्य कारणलक्षणाः कारणं ब्रह्मलक्षणं तिते कारणाद्ब्रह्मणः सकाशात् सत्त्वचित्तानंदत्वादयोऽपि भावा अभिसंगताः । यथा पूर्वकृत्स्नोऽप्यात्मानात्मगुणगणो देहांतरप्राप्तौ
संहन्यत इत्यर्थः ४ मनुशुकशोणितसंयोगादिकमेण देहवृद्ध्यादिकं दृश्यते तत्कथं स्वामदेहवदाकस्मिन् कीदेहांतरप्राप्तिरित्याशंक्याह नभूरिति द्वाभ्यां जीवंचिदातुं विना भ्वादयो वा ऋषयः
प्राणाः प्राणावाक् ऋषय इति श्रुतेः सुरासुराः शमकामादय इत्येवमादिकमन्यत्रैवासीत् प्रागुत्पत्तेः । संहतमज्ञानोपाधिजीवमेतेराजानंभृत्या इव नाप्यासेदुःपश्वादिपि नासादितवंतः भ्वादयो
नित्यं जीविना संगता इत्यर्थः ५ कथं तर्हि तत्संबंधस्य जीवे प्रतीतिरत आह पूर्वमिति एतज्जीवे भ्वादितादात्म्यमज्ञानकर्ममायाकार्यमिति निर्दिष्टं वेदे 'इन्द्रो मायाभिः पुरुषं पश्यते' इत्यादौ पूर्वम
नादि नित्यमज्ञाने सत्यनुच्छेद्यं सर्वगतं विद्वद्विद्वत्साधारणव्यवहारकाले यथोक्तं । पश्वादिभिश्चाविशेषादिति । मनो हेतुं मनोजन्यं अलक्षणमनिर्वचनीयं कारणं पूर्ववासनासैवल्यलक्षणं विशेष
पतो ज्ञापकं यस्य प्राग्भवीयवासनावशादेव तत्तदुपश्वादिदेहतादात्म्यमात्मनः प्रतीयते । यथा स्वप्ने राज्ञोपिराजाऽस्मीति प्रतीतिस्तद्वदवाल्स्यापि बालोऽस्मीति देहांतरप्राप्तौ प्रतीतिर्जायते इत्यर्थः ६

ततश्च किमित्यत आह तादति तज्जीवस्वरूपकारणैर्वातनाभिर्पुंक्तं कार्यस्य कर्मणः संग्रहेण कारयति तथा जीवः प्राग्वातनावशात् कर्मणः प्रवर्तत इत्यर्थः येन संग्रहेण तत्तादात्म्यं वर्तते ऽनुवर्तते वा
सनावशात् कर्मैकमेव शाश्वता समादिति चक्रं चक्रवदनवरतप्रवाहं ७ अव्यक्तं धीवासनादृष्टं नाभिर्वदंतरंगेयस्य । व्यक्तं देहं प्रियादिजराः नाभिनेमिसंधानकाष्ठानितद्वतद्विहरंगेयस्य । विकारो ज्ञा
नक्रियादिः परिमंडलं नेमिस्तद्वत् व्यापकं । स्निग्धं रंजनात्मकं रंजः अक्षइव चालकं यस्य । चक्रं जन्ममरणप्रवाहसंघातः । क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं ध्रुवमविचालं वर्तते ८ स्निग्धत्वाद्भ्रजो गुणाक्रान्तत्वात्
तिलपीडंस्तैलिकैः भोगैः सुखदुःखयोगैः ९ कर्मेति तत्संघातात्मकं चक्रं तत्फलतृष्णया ऽहंकारोऽभिमानस्तत्परिग्रहात्तेन स्वीकृतं सत्कर्म कुरुते । कार्यकारणसंयोगे देहाज्ञानयोगे आगामिनि
हेतुः तत्कर्मकारणं । विधेयापेक्षं पुंस्त्वं उपपादितः समर्थितः १० ननु कारणाभिन्नं कार्यमिति सांख्यः नहि कुण्डलं कनकादन्यत् किं तु कनकमेव संस्थानविशेषविशिष्टं कुण्डलमित्युच्यते । तथा का
रणात् कार्यमभिन्नमभिन्नं चेत्यौडुलोमिरुत्कमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिरिति शास्त्रे तदनुवादात् । प्रपंचः कार्यावस्थायाम्ब्रह्मणो मिश्रोऽपिकारणावस्थायामभिन्नमिति सूत्रार्थः । अस्मिन्मतेऽपिकार
णां शिनकार्यस्य कारणादभेदोऽस्ति । ये तु कार्यकारणयोर्भावावब्रह्मदमिच्छंति ते पामपितयोरप्यकुसिद्धत्वमस्त्यतो मल्लयोरिव न कार्यकारणयोः संयोगः कर्मनिमित्तो युज्यत इत्याशंक्य विवर्तनादाश्रये

तत्कारणैर्हि संयुक्तं कार्यं संग्रहकारकम् ॥ येनैतद्वर्तते चक्रमनादिनिधनं महत् ७ अव्यक्तनाभं व्यक्तरं विकारपरिमंडलम् ॥ क्षेत्र
ज्ञाधिष्ठितं चक्रं स्निग्धाक्षं वर्तते शुभम् ८ स्निग्धत्वात् तिलवत् सर्वचक्रेऽस्मिन् पीडयते जगत् ॥ तिलपीडैरिवाक्रम्य भोगैरज्ञानसंभवैः
९ कर्मतत्कुरुते तर्पादहंकारपरिग्रहात् ॥ कार्यकारणसंयोगे सहेतुरुपपादितः १० नाभ्येतिकारणं कार्यं न कार्यकारणं तथा ॥
कार्यव्यक्तेन करणे कालो भवति हेतुमान् ११ हेतुयुक्ताः प्रकृतयो विकाराश्च परस्परम् ॥ अन्योन्यमभिवर्तते पुरुषाधिष्ठिताः
सदा १२ राजसैस्तामसैर्भावैश्च्युतो हेतुबलान्वितः ॥ क्षेत्रज्ञमेवानुयाति पांसुर्वातेरितो यथा १३

नपरिहरति नाभ्येतीति रज्जूरगयोरिवकार्यकारणयोर्विषमसत्ताकत्वादन्योऽन्यस्मिन्प्रवेशः कनककुण्डलादिवन्नघटतइत्यर्थः । नात्येतीति पाठेऽपि नातिक्रामति नव्याप्रोतीत्यर्थः । कुतस्तर्हि गवान्भवद-
त्यंतभिन्नयोः कार्यकारणभावइत्पाशंक्याह कार्यव्यक्तेन करणे इति भावेनेष्टा हेतौ तृतीया अधिकरणे लुप्त् करणे अधिष्ठाने कार्याभिव्यक्तये हेतुमानदृष्टादिसहायांतरवान्कालो मधति प्रभवति अय-
भावः । नमूद्वदन्यायेन प्रतीचिप्रपंचाभिव्यक्तये कारकव्यापारोऽवेक्ष्यते किंतु भोगप्रदकर्मोद्बोधहेतुः कालपवरज्ज्वाभिव्योरगोत्पत्ताविति । कार्याणांतूपकरणे इति पाठे तु उपकरणे सत्ताप्रदानरूपोपकारे
कालपवरप्रभवति नकारकव्यापारइत्यर्थः । तथाच निरधिष्ठानकप्रभासंभवादधिष्ठानाध्यस्तयोः सत्यमिथ्यावस्तुनोरत्यंतभेदेऽपि कार्यकारणभावो युज्यतइत्यर्थः ११ एवमधिष्ठानाध्यस्तयोः संब-
धे कर्महेतुरित्युक्ताऽध्यस्तानामपि प्रकृत्यादीनामियः संयोगे कर्मवहेतुरित्याह हेत्विति हेतुयुक्ताः कर्मयुक्ताः अभिवर्तते संहृयंते प्रकृतयोऽष्टौ विकाराः यौद्धकेति चतुर्विंशतिः पूर्वांकाः १२ एवं देहां-
तरमाप्तिव्युत्पादनप्रसंगात्कृत्स्नस्य कार्यस्य ब्रह्माधिवर्तत्वमुक्तामकृतमनुसरति राजसैरिति च्युतः पूर्वदेहाद्विघ्नष्टौ जीवः भावेः प्राणैर्भूतसूक्ष्मैः संस्कारैः समन्वितइत्येकदेशोऽप्यपकृत्यते
हेतुना कर्मणा बलेन पूर्वप्रज्ञया विद्यया च समन्वितः । क्षेत्रज्ञं परमात्मानमनुलक्ष्यया तिलोकांतरं प्रति । 'प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तसर्जन्या तितं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ।
समुत्क्रामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामंति' इति श्रुतिभ्यः १३

नाभ्येतीति श्लोकोत्तेकार्यकारणयोरध्यस्ताविष्टानस्वेदेहदेहिनाोरप्याह नचेति तैः रजःसस्वतमोजैर्देहप्रियमृतसूक्ष्माख्यैर्भावैः हेतुबलाभ्याचपूर्वोक्ताभ्यान्स्पृश्यते । अध्यस्तधर्माणामविष्टा
नेऽनन्वयात् । तेनदेहिनातेभावादयोऽपिनस्पृशन्ते असंगत्वात् । यथावायौसरजस्कत्वध्वंसात्पानीरजस्कत्वस्वतएवमात्मनिदेहादिसंगासंगौ १४ एतयोर्वायुरजसोरन्तरं पृथक्भावः अभ्यासा
देहादितादात्म्याभ्यासात् प्रकृतिशुद्धस्वरूपं नगच्छेन्नजानीयात् १५ अणुरात्मास्वभावबद्धइतिकेचित् । देहसंमितइत्यन्ये । विभुरपिस्वभावबद्धइत्यपरे । असंगइत्यपरे । तत्र किंमतमुपा
देयं किं हेयमित्येतंसंदेहं ऋषिर्ब्रह्मः 'अनश्रन्नन्योऽभिचाकशीति । असंगोऽहं यं पुरुषः' इत्यादिः । अच्छिन्नत्वं । ननुस्वर्गकामोयजेतेतिसंगत्वमपिनश्रूयतेतत्कथमसंगत्वानिश्चयइत्याशंक्याह तथेति
कृतक्रिययानिष्पादितं यल्लक्षणं मूर्द्धाभिपिक्तत्वादितेन संमितातदनुरोधिनीवार्ता सुखदुःखमाप्तिपरिहारोपायमृतांक्रियांसमीक्षेततद्वद्वदात्मानं क्रियाविष्टं कर्तारमीक्षत । यथादेहातिरिक्तमात्मानं
जानन्नेवराजाराजसूयेनस्वाराज्यकामोयजेतेतिवाक्यं यदेहसंमितं कृत्रिमं मूर्द्धाभिपिक्तत्वरूपलक्षणं राजसूयाधिकारिबिषोषणं क्रियाकालेऽप्येक्षते । एवंकर्तृत्वादिविकोषणं मुमुक्षुरपिविद्यासाधन
कालेफलकालेतुराजादेहमिवमुपुःकर्तृत्वाद्युज्जतीतिभावः १६ एतद्विज्ञानफलं मोक्षमाह बीजानीति क्लेशैरविद्यादिभिः १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाव
नचतैः स्पृश्यते भावैर्नैते तेन महात्मना ॥ सरजस्कोऽरजस्कश्च नैव वायुर्भवेद्यथा १४ तथैतदन्तरं विद्यात्सत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्बुधः ॥ अभ्यासात्सतथायुक्तो न गच्छे
त्प्रकृतिं पुनः १५ संदेहमेतमुत्पन्नमच्छिन्नं न द्रव्यवान्नुषिः ॥ तथावार्तां समीक्षेत कृतलक्षणं संमिताम् १६ बीजान्यग्न्युपदग्धानि न रोहंतियथा पुनः ॥ ज्ञानदग्धै
स्तथा क्लेशैर्नात्मा संपद्यते पुनः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्ण्येयाध्यात्मकथने एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो यथासमुपलभ्यते ॥ तेषां विज्ञाननिष्ठानामन्यत्तत्त्वं न रोचते १ दुर्लभा वेदविद्वांसो वेदोक्तेषु व्यवस्थिताः ॥ प्रयोजनं
महत्त्वात्तु मार्गमिच्छन्ति संस्तुतम् २ सद्गिराचरितत्वात्तु वृत्तमेतदगर्हितम् ॥ इयं सा शुद्धिरभ्येत्यययायाति परां मतिम् ३ शरीरवानुपादत्ते मोहात्सर्वान्परिग्र
हान् ॥ क्रोधलोभादिभिर्भावैर्युक्तो राजसतामसैः ४ नाशुद्धमाचरेत्तस्मादभीप्सन्देहयापनम् ॥ कर्मणा विवरं कुर्वन्नलोकानां पुण्याच्छुभान् ५ लोहयुक्तं यथा हेम
विपक्वं विराजते ॥ तथाऽपक्वकषायाख्यं विज्ञानं न प्रकाशते ६

दीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ अस्मिन्नध्याये क्लेशोदपल्लयहेतूनामथोपादानाय च मदृश्येते प्रवृत्तीत्यादिना तत्पाकर्मनिष्ठानां यथायमः समुपलभ्यते तथा विज्ञाननिष्ठानां विज्ञानादन्यत्रोच्यते १ वेदोक्तेष्वग्निहोत्रादिपुशमादिपुच्यथाधिकारव्यवस्थितानिष्ठावंतः प्रयोजनसंस्पर्गमोक्षौ तयोर्मध्ये संस्तुतं प्रशस्ततरं मोक्षमार्गं निवृत्तिरूपं महत्त्वादिच्छंति बुद्धिमतत्तरादतिशेषः २ ननु जरामर्यमग्निहोत्रं भस्मांतं शरीरमित्पादयोऽयावज्जीवं कर्मानुष्ठापकाविधमलपरुषधेरन्निवृत्तिमार्गोदरे इत्याशंक्याह सद्भिरिति । 'एतज्जस्मवेतत्पूवं विद्वानसौ महाशालामहाश्रोत्रिया अग्निहोत्रं न जुहुवांचाकिरे' इत्यादि श्रुतेरेतत्कर्मत्पागात्मकं वृत्तं न नियं ।' आरुह्यो मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते । योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते' इति भगवतेव प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गयोरधिकारभेदेन न व्यग्रस्थापितत्वात् इयं निवृत्त्यात्मिका परांगतिमोक्षं ३ एतदभावेऽनिष्ठमाह शरीरेति शरीरवान् शरीराभिमानवान् ४ देहयापनं देहसंबंधविच्छेदमशरीरताख्यं मोक्षं । तत्रोपायमाह कर्मणेति विवरमात्मविविदिषाख्यद्वारं शुभान् स्वर्गादीन् कर्मफलमूतान्नाष्टपातनस्वीकुर्यात् फलत्यागपूर्वकंचित्तुल्यव्यर्कमप्येवाचरोदित्यर्थः ५ चित्तुल्यव्यर्कभावे दोषमाह लोहेति विषकंपाकहीनं भावे निष्ठा आविषककषयेपुंसि आख्या उपदेशो यस्य स निवृत्त्यादिदोषेऽप्युक्तमित्यर्थः ६

कथायाणामपकोदोषमाह यथेति अनुष्ठवन्ननुसरन् आक्रम्योपमृद्य स्रक्म्येतिपाठःस्वच्छः ७ संरागोरागाधिक्यं व्रजनेदोषमाह क्रोधइति क्रोधोराजसःहर्षःसात्विकोविषाद
स्तामसः ८ अमिथुवतेअभिष्टौति चितोऽविकारित्वाद्विकारिणश्चेतसोजडत्वात्स्तुत्याक्रोशोनिरास्पदावित्यर्थः ९ विज्ञानाद्विपर्ययबुद्धेः आत्मानंदेहं पार्थिवं पृथ्वीविकारंभुणं १०
देहस्यपार्थिवत्वेमुक्तिमाहद्वाभ्यां मृन्मयमिति शरणंगुहं मृद्विकाराम्मुद्विकारमन्नादिशंप्राप्यनन्यसिर्जायतीत्यर्थः ११ मृद्विकारानाह मथ्वाति १२ कांतारमातिष्ठन्संन्यासी औ
त्सुक्यमिष्टान्नादौरागं नसमनुव्रजेत् आहारमन्नं यापनंदेहनिर्वाहकं १३ संन्यासिवद्बुद्धिणापिविरक्तेनस्थेयमित्याह तद्वदिति संसारोऽहं यात्रार्थवेदात्श्रवणादिनिर्वाहार्थनस्तिवद्वि
यमीत्यर्थः १४ एवंद्वयोरपिमिष्टान्नादौवैराग्यमुपपाद्याश्रमद्वयसाधारणान्मोक्षधर्मानाह सत्येति सत्यंययार्थमापणं शौचंमृज्जलाभ्यावाह्यंभावशुद्धिरांतरमितिद्विविधं आर्जवमकौटिल्यं
यश्चाधर्मचरेल्लोभात्कामक्रोधावनुष्ठवन् ॥ धर्म्यपंथानमाक्रम्यसानुबंधोविनश्यति ७ शब्दादीन्विषयांस्तस्मान्नसंरागादयंव्रजेत् ॥ क्रोधोहर्षोविषादश्चजायंतेहप
रस्तरात् ८ पंचभूतात्मकेदेहेसत्त्वेराजसतामसे ॥ कमभिथुवतेचायंकंवाऽऽक्रोशतिर्किंवदन् ९ स्पर्शरूपरसाद्येषुसंगं गच्छंतिवालेशाः ॥ नावगच्छंतिविज्ञाना
दात्मानंपार्थिवंगुणम् १० मृन्मयंशरणंयद्वन्मृदैवपरिलिप्यते ॥ पार्थिवोऽयंतथादेहोमृद्विकारान्नश्यति ११ मधुतैलंपयःसर्पिमासानिलवणंगुडः ॥ धान्यानि
फलमूलानिमृद्विकाराःसदाभसा १२ यद्वत्कांतारमातिष्ठन्नौत्सुक्यंसमनुव्रजेत् ॥ ग्राम्यमाहारमादद्यादस्वाद्वपिहियापनम् १३ तद्वत्संसारकांतारमातिष्ठन्श्रम
तत्परः ॥ यात्रार्थमद्यादाहारंव्याधितोभेषजंयथा १४ सत्यशौचार्यवत्यागैर्वर्चसाविक्रमेणच ॥ क्षांत्याघृत्याचगुद्व्याचमनसातपसैवच १५ भावान्सर्वा
नुपावृत्तान्समीक्ष्यविषयात्मकान् ॥ शांतिमिच्छन्नदीनात्मासंयच्छेदिंद्रियाणिच १६ सत्त्वेनरजसाचैवतमसाचैवमोहिताः ॥ चक्रवत्परिवर्ततेह्यज्ञाना
ज्जंतवोभृशम् १७ तस्मात्सम्यक्परीक्षेतदोषानज्ञानसंभवान् ॥ अज्ञानप्रभवंदुःखमहंकारंपरित्यजेत् १८ महाभूतान्नाद्रियाणिगुणाःसत्त्वंरजस्तमः ॥
त्रैलोक्यंसेश्वरंसर्वमहंकारेप्रतिष्ठितम् १९ यथेहनियतःकालोदर्शयत्यार्तवान्गुणान् ॥ तद्वद्भूतेष्वहंकारंविद्यात्कर्मप्रवर्तकम् २० संमोहकंतमोविद्यात्कृष्ण
मज्ञानसंभवम् ॥ प्रीतिदुःखनिबद्धांश्चसमस्तांस्त्रीनथोगुणान् २१ सत्त्वस्यरजसश्चैवतमसश्चनिबोधतान् ॥ प्रसादोहर्षजाप्रीतिरसंदेहोघृतिःस्मृतिः ॥
एतान्सत्त्वगुणान्विद्यादिमान्राजसतामसान् २२ कामक्रोधौप्रमादश्चलोभमोहौभयंकुमः ॥ विषादशोकावरतिर्मानदर्पावनार्यता २३

त्यागोवैराग्यं वचोऽध्ययनादिजन्तेजस्तेनतत्कारणंभक्ष्यं विक्रमोमनोजयेऽन्यैर्बुद्ध्याश्रयणजन्यया धृत्याक्लेशकालेऽपिचित्तविवारकयत्नेन मनसाक्रियमाणेतपसासाध्वसाधुनोरालोचनेन भावान्तर्भाक्ष्येत्युत्तरेणान्वयः १९ संभवेतयथाक्रममितिपाठेयथाक्रमंसंसारचेतकामादिनामुमुक्षुश्चेच्छमादिनासंभवेतसंयुज्येतेत्यर्थः अदीनास्मादारचितः १६ विपक्षेदंढमाह सत्त्वेनेति १७ अज्ञानात्ममयउत्पत्तिर्यस्यतं १८ महेति ईश्वरादिकंसर्वमहंकारकल्पितमित्यर्थः १९ नन्वेतदहंकारकल्पितंचेतस्वप्रवृत्तित्यमभिनवसंस्थानस्यादित्याशंक्यपूर्वसंस्कारानुरोधात्समानरूपमेवकल्प्यतेइतिसदृष्टांतमाह यथेति भूतेतिभूतेद्रियादीनामुपलक्षणम् २० त्रिगुणात्मकस्थाहंकारस्यगुणकार्याणिविभजते संमोहकमिति कृष्णमंधकारवदप्रकाशात्मकं प्रीतिदुःखेकमात्सात्विकराजसे २१ तान्कार्यभूतान्निशेषगुणान् २२ कामादयोरराजसाः विषादादयस्तामसाः २३

अस्यविभागस्यप्रयोजनमाह दोषाणामिति आत्मनिसंस्थानंस्थितिमेकैकंप्रत्येकमनुलक्षीकृत्यविवृतेऽस्कोदोषः कियानुलक्षीणः कियानुलक्षीणः कियानुलक्षीणः कियानुलक्षीणः २४ स्यक्ताः पूर्वमुंमुंभिरिति
विशेषः केषुनरिति अपरिहारादित्यर्थः पंचात्रप्रश्नाः अफलाआगतात्रपिनिष्फलाइत्यर्थः २५ । २६ दोषेरितिसार्धंश्लोकएकंवाक्यं मूलात्तुल्यमज्ञानंतद्वारभ्य अवच्छिन्नैर्दुर्गैः मूलच्छेदेनैवदो
षांश्छिद्यतातश्चतेपश्चाच्छिन्नमूलतत्कविलसितवत्कंचित्कालमनुवर्तमानाअप्यफलापेक्षेत्यर्थः मूलच्छेदेउपायंसदृष्टांतमाह विनाशयतीति संभूतमुत्पन्नमयस्मयलोहनिगडं । अयोवास्पधा
रामयं एवंकृतात्माध्यानसंस्कृताबुद्धिस्तामसैर्विषयासक्तपैरविद्यादिदोषैः सहजैरनादिभिः सहनश्यतिताव्राशयित्वास्वयमपिकतकरजोवच्छाम्यति अत्रवास्यधारानिगडंछित्त्वास्वयमपिनश्य
तीतिविवक्षयादृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः साम्यम् २७ चतुर्थप्रश्नोत्तरमुक्तातृतीयप्रश्नोत्तरपादत्रयेणाह राजसमिति शुद्धात्मकंसत्वं तच्चाकल्मषं काममोहराहित्यात् गुणत्रयं देहिनां देहप्राप्तौ
बीजं आत्मवतोऽजितचित्तस्य तु सत्त्वसमं ब्रह्मतत्प्रापकम् । निर्दोषं हि स मं ब्रह्मेति समशब्दस्य ब्रह्मणि प्रयोगात् २८ प्रथमप्रश्नोत्तरमाह तस्मादिति सत्त्वं शुद्धिः २९ अथवेति आत्मादा
नायबुद्धिवशीकारायविहितं मंत्रवन्मंत्रप्रसूक्तं यज्ञादिकं कर्म केचिदुष्कृतमिति ब्रूयुः सांख्याः पशुबीजादिर्हिसामिश्रत्वात् तस्माज्जपादिरेव हि साहीनोपीशुद्धघुपायः श्रेयानिति भावः अत्रायं सांख्य

दोषाणामेवमादीनांपरीक्ष्यगुरुलाघवम् ॥ विमृशेदात्मसंस्थानमेकैकमनुसंततम् २४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केदोषामनसात्यक्ताःकेबुद्ध्याशिथिलीकृताः ॥ केपुनः
पुनरायांतिकेमोहादफलाइव २५ केपांबलाबलंबुद्ध्याहेतुभिर्विमृशेद्बुधः ॥ एषमेसंशयस्ताततन्मेब्रूहिपितामह २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ दोषैर्मूलादवच्छिन्नैर्विशु
द्धात्माविमुच्यते ॥ विनाशयतिसंभूतमयस्मयमयोयथा ॥ तथाकृतात्मासहजैर्दोषैर्नश्यतितामसैः २७ राजसंतामसंचैवशुद्धात्मकमक्लमषम् ॥ तत्सर्वदे
हिनांवीजंसत्त्वमात्मवतःसमम् २८ तस्मादात्मवतावर्ज्यैरजश्चतमएवच ॥ रजस्तमोभ्यानिर्मुक्तंसत्त्वंनिर्मलतामियात् २९ अथवामंत्रवद्भुरात्मादानाय
दुष्कृतम् ॥ सवैहेतुरनादानेशुद्धधर्मानुपालने ३०

वृद्धानामभिप्रायः । नहिंस्यात्सर्वमृतानीतिनिषेधः पुरुषार्थो ननु कर्तव्यः । येनास्थाप्रियोमीषं पशुमालपेतेत्यनेन समानविषयत्वं स्यात् । यथा आहवनीये जुहोतीति होमार्थस्याहवनीयस्य पदे जुहोतीति होमार्थेनैव पदेनापवादस्तद्वत् । नच पुरुषार्थस्य सतः कर्तव्यत्वमपि निषेधस्य वक्तुं युक्तं कर्त्रधिकरणविरोधात् । तत्र हि पुरुषार्थेनामृतं वदेदिति निषेधे सत्यपि दर्शपूर्णमासप्रकरणे पुनः कर्तव्यतया नामृतं वदेदित्यमृतं वदने निषिध्यते कृतुमध्ये कारणविज्ञात्पुरुषार्थनिषेधोऽन्येन कृतुवैकल्यमाभूदिति । तस्माद्भिन्नविषयत्वाद्धिसाविधितन्निषेधशास्त्रयोः परिहृत्यापवादमुत्सर्गाः प्रवर्तत इत्यस्य न्यायस्याप्रवृत्तिः । अधिकारिभेदादपि तदप्रवृत्तिः । गृहासक्तो हि हिंसाशास्त्रेऽधिक्रियते न तु विरक्तः तस्य यदहरेव विरजेत दहरेव प्रजयेदिति प्रवृत्त्या विधानात् । नच गृहाश्रमोऽपि नित्यः तस्य रागतप्राप्तत्वाद्गृहचर्चादेव प्रजयेदिति विधि विरोधाच्च । तस्माद्यथा इयेनेनाभिचरन्त्यजेतेति शास्त्राच्छत्रुमारणकामस्य इपेनो विधीयमानो हिंसात्मकफलद्वारान हिंस्यादिति शास्त्रं निरुं धेतद्वत्स्वर्गपश्चादिकामस्या गृहमेधिनोऽप्योतिष्ठेभिनस्वर्गकामो यजेत चित्रया यजेत पशुकाम इत्यादिविविधिः पशुबीजादि हिंसात्मकसाधनद्वारान हिंस्यादिति शास्त्रं निरुणद्धिततश्च पुरुषः प्रत्यवेति यथोक्तं दृष्टवदानुश्रविकः सदा विशुद्धिं स्याति शययुक्त इति । यथा दृष्टः सुखोपायो दोषादियुक्त एवैवैदिकोऽपीति सांख्यकारिकार्थः । स्वमतमाह सवेदिति सैवेति पाठेऽपि सैव दाशरथीति वत्संधिः समं व्रतान् पञ्चादिधर्मः अनादाने वैराग्ये हेतुनिमित्तं भवति चित्तशुद्धिद्वारानित्यानित्यवस्तुविवेकादिप्रनादयामवति । तथा शुद्धधर्मः शमादिस्तस्यापिरक्षणं सपवयज्ञादिवर्धमानो भवति-

अयमर्थः । विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेनजिगमिषतीत्यादीनां तावत्स्वयेवविद्यायां यज्ञादीनां हिंसायुक्तधर्माणां साधनत्वेन गम्यते । तथा शांतिदौतइत्यादिनामिष्टितिरूपस्याप्यहिंसादेर्धर्मस्य विद्यासाधनत्वं गम्यते । यथा द्वावश्वोरथेनियुक्ताविरुद्धदिक्क्रियौ संतावेवेवं देशरथिनेनयतो ननु तयोरन्यतरस्येवद्विषयिष्यद्विद्विषयत्वे एवं यज्ञैषदस्य हिंसाशास्त्रविरोधीचेतेन सहैकार्थ्येन मजेदित्यज्ञादिव्यतिरिक्तहिंसाया एवाहिंसाशास्त्रेणानर्थहेतुता बोध्यतइति तथाचमुत्रम् । सर्वपेक्षाचयज्ञादिश्रुतेरश्वेनदिति । यस्तु काम्योयज्ञस्तस्यास्त्वेततो दोषहेतुत्वं ननर्कचिच्छिन्नम् । स्वल्पसंकरः सपरिहारः सप्रत्यवमर्शइतिसांख्याचार्यवचनमपि तद्विषयमेवपुण्येकैर्मणिस्वरूपो हिंसाजन्मोऽधर्मसंस्कारः स्वरूपेनापि प्रायश्चित्तेन परिहर्तुं शक्योऽपरिहारेवाफलकाले सोऽंशक्यः सुखसमुद्रमग्नो हिदुः स्रक्कणिका सोऽदुमहेतीति सर्वमनवद्यं ३० वैदिकेऽपि कर्मणि राजसंतामसं कामक्रोधादिहेतुकृत्याप्यंसात्तिकं सेव्यमित्याह श्लोकत्रयेण रजसेति अधर्मेतिच्छेदः लौकिकं तुराजसंतामसं च कर्मसु तत्सांख्यमिति भावः ३१ । ३२ सात्त्विकं तु मुमुजूणां पथ्यमित्यर्थः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरूपे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ पूर्वाध्यायः

रजसाऽधर्मयुक्तानि कार्याण्यपि समाधुते ॥ अर्थयुक्तानि चात्यर्थकामान्सर्वांश्च सेवते ३१ तमसालोभयुक्तानि क्रोधजानि च सेवते ॥ हिंसाविहाराभिरतस्तं द्रीनिद्रासमन्वितः ३२ सत्वस्थः सात्त्विकान् भावान् शुद्धान् पश्यति संश्रितः ॥ सदेही विमलः श्रीमान् श्रद्धाविद्यासमन्वितः ३३ ॥ इति श्री० शां० मो० वाष्णेयाध्यात्मकथने द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रजसासाध्यते मोहस्तमसा भरतर्षभ ॥ क्रोधलोभौ भयं दर्प एते पांसादनाच्छुचिः १ परमं परमात्मानं देवमक्षयमव्ययम् ॥ विष्णुमव्यक्तं संस्थानं विदुस्तं देवसत्तमं २ तस्य मायापि न द्वांगानष्टज्ञानाविचेतसः ॥ मानवाज्ञानसंमोहात्ततः क्रोधं प्रयांति वै ३ क्रोधात्काममवाप्याथलोभमोहौ च मानवाः ॥ मानदर्पावहंकारमहंकारात्ततः क्रियाः ४ क्रियाभिः स्नेहसंबन्धात्स्नेहाच्छोकमनंतरम् ॥ सुखदुःखक्रियारंभाज्जन्मजन्मलक्षणाः ५ जन्मतो गर्भवासंतु शुक्रशोणितसंभवं ॥ पुरीषमूत्रविकेदं शोणितप्रभवा विलं ६ तृष्णाभिभूतस्तैर्वद्वस्तानेवाभिपरिप्लवन् ॥ संसारतंत्रवाहिन्यस्तत्र बुद्धयेतयोपितः ७ प्रकृत्याः क्षेत्रभूतास्तानराः क्षेत्रज्ञलक्षणाः ॥ तस्मादेवाविशेषेण नरोऽस्तीत्यादिशेषतः ८ कृत्याह्येताघोररूपामोहयंत्यविचक्षणान् ॥ रजस्यंतीर्हितामूर्तिरिन्द्रियाणां सनातनी ९

यांति मं श्लोकत्रयं व्याख्यातुमयमध्यायं आरभ्य रजसेति रजस्तमसोः कार्यमोहो विपर्ययोऽनात्मन्यात्मबुद्धिः । अज्ञानस्य हि द्वेशकी आवरणशक्तिर्विशेषशक्तिश्च । तत्राद्ययावस्तुस्वरूपं रज्ज्वाद्याव्रियते द्वितीयया सर्पादिस्वरूपं विक्षिप्यते तेजमेव क्रमेण तमोरजःशब्दाभ्यामुच्येते मोहजाः क्रोधादयः १ शुद्धेऽफलं जीवन्मृत्युसंज्ञानमित्याह परममिति परममात्यंतिकं परं ब्रह्म कोशपंचकातीतं । आत्मानं प्रत्येवं परमात्मानमात्मानमिति पाठांतरं स्पष्टार्थं । अक्षयं नाशहीनमव्ययं न्हासहीनं विदुः प्रायः शुचय इति इदानीं तनोपि शुचिर्विदतीत्यर्थः २ पिनद्वांगारूपाधिभिर्जडीकृतैर्द्रियाः । अतएव नष्टज्ञानास्ततो विचेतसो निर्विवेकाः । ज्ञानसंमोहाद्विवेकव्याद्वाज्ञानाद्वा । क्रोधं विक्षिप्तचितताम् ३ मान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । दर्प उच्छृंखलत्वं । अहंकारः परेषां तुच्छीकरणम् ४ जन्माजन्मलक्षणाः जन्ममरणयोः कृतस्वीकाराः ५ । ६ तैः क्रोधादिभिर्वद्वस्तानमिति परिप्लवंस्तुं भिच्छन् हेतांशुप्रत्ययः प्रथमं योपितो हेयत्वेन जानीयात् यतस्ताः संसारपटस्य तंत्रमिव तंत्रं तु विज्ञानं तं तु वा यवद्वहति ७ यथाप्रकृतिः क्षेत्रज्ञं वप्रात्वेवमेता अपरयोत्पत्तिक्षेत्रभूता जीववधंतीत्यर्थः । अतीयादतिक्रामेत् संन्यसेदित्यर्थः । नचाभीयुरिति पाठेनानुसरेपुरित्यर्थः ८ शत्रुमारणार्थं मंत्रमयी शक्तिः कृत्यासैवपुताः रजसिरजोगुणैः सुहितासूक्ष्मरूपेण मृदिषदाइव स्थिता इन्द्रियाणां मूर्तिरिन्द्रियैः कल्पितेत्यर्थः ९

तदात्मकावस्तीप्रधानात् एतेन सार्धं श्लोकेन दोषनिमित्तं कृपादपो विषयाः संकल्पकृता इति गौतमसूत्रायोऽर्पितः । अस्वसंज्ञानमानपेति संज्ञाहीनान् कृमीन् एकांशजान् अस्वकाननामान् १० शुक्रतोरेतोरूपावस्नेहाद्व्यांशतः पुत्राः । रसतः स्वेदरूपावस्नेहाद्युकादयः । एषा जंतुत्पत्तिः स्वभाववादेऽदृष्टवादे च समानैवेत्यर्थः ११ एवं हेयमुकाज्जेयमाह रज इति प्रवृत्तिप्रकाशात्मके रजःसत्त्वे तमसिलीयेते । तच्च तमोऽज्ञानारूपं ज्ञानाधिष्ठानमधिष्ठानभूते ज्ञानेऽध्यस्तं सदुद्धयहंकारयोलक्षणं ज्ञापकमवाति १२ तदुद्धयहंकारविशिष्टमज्ञानं देहिनां जीवानां देहप्राप्तौ बीजं । तस्य सकार्यस्याज्ञानस्य बीजमधिष्ठानभूतं ज्ञानं तदेव जीवसंज्ञितं देहिनां वाच्यं । तज्ज्ञानं बीजं ज्ञिसमिति पाठे तदज्ञानविशिष्टं ज्ञानं बीजमीश्वरस्तत्संज्ञं पेश्वमेवाह कर्मणेति १३ अयं जीव ईश्वरो वा गर्भमातुरुदरे १४ तत्र मांसपिंडभूतोऽसौ पूर्ववासनावशाद्यं विषयं स्मरति ततश्चाह कर्मिन्द्रियमस्या विभवतीत्याह कर्मणेत्यादिना १५ प्राणं गंधचिकीर्षयेति एतस्यैव वासनावशा तस्मात्तदात्मकाद्रागाद्विजाज्जायंति जंतवः ॥ स्वदेहजानस्वसंज्ञानयद्वदंगात्कृमीस्त्यजेत् ॥ स्वसंज्ञानस्वकांस्तद्वत्सुतसंज्ञानकृमीस्त्यजेत् १० शुक्रतो रसतश्चैव देहाज्जायंति जंतवः ॥ स्वभावात्कर्मयोगाद्वा तानुपेक्षेत बुद्धिमान् ११ रजस्तमसि पर्यस्तं सत्त्वं च रजसि स्थितम् ॥ ज्ञानाधिष्ठानमव्यक्तं बुद्धयहंकारलक्षणम् १२ तद्बीजं देहिनामादुस्तद्बीजं जीवसंज्ञितम् ॥ कर्मणा कालयुक्तेन संसारपरिवर्तनम् १३ रमत्ययं यथास्वमेन सा देहवानिव ॥ कर्मगर्भे गुणैर्देही गर्भे तदुपलभ्यते १४ कर्मणा बीजभूतेन चोद्यते यद्यदिन्द्रियम् ॥ जायते तदहंकाराद्रागयुक्तेन चेतसा १५ शब्दरागाच्छ्रोत्रमस्य जायते भावितात्मनः ॥ रूपरागात्थाचक्षुर्ग्राणं गंधचिकीर्षया १६ स्पर्शनेत्वक्तथा वायुः प्राणापानव्यपाश्रयः ॥ व्यानोदानौ समानश्च पंचधा देहयापनम् १७ संजातैर्जायते गात्रैः कर्मजैर्धर्मणा वृतः ॥ दुःखाद्यं तैर्दुःखमध्यैर्नरः शरीरमानसैः १८ दुःखं विद्यादुपादानादभिमानाच्च वर्धते ॥ त्यागात्तेभ्यो निरोधः स्यान्निरोधज्ञो विमुच्यते १९ इन्द्रियाणां रजस्येव प्रलयप्रभवोऽबुधौ ॥ परीक्ष्य संचरेद्विद्वान्यथावच्छास्त्रचक्षुषा २० ज्ञानेन्द्रियाणां द्रियार्थान्नोपसर्पत्य तर्षुलम् ॥ हीनैश्च करणैर्देहीनदेहं पुनरर्हति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रोपायं प्रवक्ष्यामि यथावच्छास्त्रचक्षुषा ॥ तत्त्वज्ञानाच्चरन् राजन् प्राप्नुयात्परमां गतिम् १ सर्वेषामेव भूतानां पुरुषः श्रेष्ठ उच्यते ॥ पुरुषेभ्यो द्विजानां हि द्विजेभ्यो मंत्रदर्शिनः २ सर्वभूतात्मभूतास्ते सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥ ब्राह्मणावेदशास्त्रज्ञास्तत्त्वार्थगतनिश्चयाः ३

तत्त्वद्वंदर्शितं १६ यापनं देहयात्रा निवाहः १७ संजातैः सम्पन्नैर्निष्पन्नैः गात्रैः श्रोत्रादिभिः कृत्वा नरो वपमणा शरीरेण वृतः स न जायते ब्रह्मणा सहेति पाठांतरं १८ दुःखाद्यं तस्मिन् स्थिते दुःखमिति उपादानादेर्देहिनां गर्भे गीकारात् अभिमानाज्जन्मानंतरं दुःखं देहवर्धते एवं त्यागान्मरणादपि वर्धतेऽतस्तेभ्यो हेतुभ्यो निरोधो दुःखस्य स्यात्कर्तव्यो यतो निरोधो विमुच्यते १९ रजस्यंतीर्हितामूर्तिरिन्द्रियाणामित्युपक्रांतमिन्द्रियाणां रजोमात्रत्वमुपसंहरति इन्द्रियाणामिति परीक्षयेति रजोरूपप्रवृत्तिनिरोधेनेन्द्रियनिरोधादुःखनिरोधो भवतीत्यर्थः २० अतर्षुलं तृष्णाहीनं ज्ञानेन्द्रियाणोपसर्पति न व्यासृजति इन्द्रियार्थान्प्राप्यापीति शेषः तत्फलमाह हीनैरिति हीनैः क्षीणैः करणैरिन्द्रियैः २१ ॥ इति शां० मो० नी० भा० त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ अत्रेन्द्रियजये ज्ञानात्ज्ञानं प्राप्य चरन् शमादीननुतिष्ठन् १ पुरुषो मनुष्यः द्विजास्त्रैवणिकाः मंत्रदर्शिनो ब्राह्मणाः २ तत्त्वार्थप्रतिगतो निश्चयो येषाम् ३

ज्ञानविदो ब्रह्मविदः ४ एवमुपायज्ञानप्रशस्तद्वयानाह तांस्तानिति यथागम्ययाज्ञासंस्तानिष्टापूर्वादीन् अर्थसामान्यफलसाम्यमोजाखण्डनिरतिशयं इमान्वदयमाणान् ५ गुणा
नेवाह वागिति अनृतद्विंसाकामादिराहित्यंवागादीनां शौचं सर्वेषुप्रवृत्तिमिदृश्यात्मकेषुषर्षे ६ ब्रह्मणिचर्याब्रह्मचर्ययोगधर्मः ब्रह्मणोरूपब्रह्मपापकत्वात्तदभिन्नं परांगतिमोक्षं ७
गतिमेवविशिष्टां लिङ्गमिति लिङ्गपंचप्राणमनोबुद्धिद्वंद्वियसंघातरूपं । तेनब्रह्मसंयोगोमास्त्यतएवशब्दाविहीनश्रोत्रेणोपाधिनातदेवश्रवणंशब्दानुभवरूपमेवंरूपाद्यनुभवात्मकं
तथाचशब्दादीनांविचारिस्वाद्यत्केवलानुभवरूपतदेवमुक्तं ब्रह्म निर्विकल्पकावस्थापरब्रह्मप्रापिकेत्यर्थः ८ वाचासंभाषाकथनं प्रवृत्तयस्मिन्तत्तथाभूतंयद्ब्रह्मचर्यतन्मनोमनोमात्रेणाव
स्थानंपरिवर्जितंविषयंद्रियहीनं शब्देनवक्तुयोग्यासविकल्पकावस्थेत्यर्थः यद्ब्रह्मश्रवणमननोत्थपाजघ्नवसीयीतनिश्चिनुयात् निर्विचिकित्संपरोज्ञज्ञानमित्यर्थः ९ ब्रह्मचर्याणांक्रमेण

नेत्रहीनोयथाह्येकः कृच्छ्राणिलभतेऽध्वनि ॥ ज्ञानहीनस्तथालोकेतस्माज्ज्ञानविदो धिकाः ४ तांस्तानुपासतेधर्मान्धर्मकामायथागमम् ॥ नत्वेषामर्थसामान्यमं
तरेणगुणानिमान् ५ वाग्देहमनसांशौचंक्षमास्त्यंष्टातिःस्मृतिः ॥ सर्वधर्मेषुधर्मज्ञाज्ञापयंतिगुणाञ्छुभान् ६ यदिदंब्रह्मणोरूपंब्रह्मचर्यमितिस्मृतम् ॥ परंत
त्सर्वधर्मेभ्यस्तेनयांतिपरांगतिम् ७ लिङ्गसंयोगहीनंयच्छब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ श्रोत्रेणश्रवणंचैवचक्षुषाचैवदर्शनम् ८ वाक्संभाषाप्रवृत्तयस्तन्मनःपरिवर्जि
तम् ॥ बुद्ध्याचाध्यवसीयीतब्रह्मचर्यमकल्मषम् ९ सम्यग्प्रवृत्तिर्ब्रह्मलोकंप्राप्नुयान्मध्यमःसुरान् ॥ द्विजाग्र्योजायतेविद्वानकन्यसीवृत्तिमास्थितः १० सुदुष्करं
ब्रह्मचर्यमुपायंतत्रमेश्रुणु ॥ संप्रदीप्तमुदीर्णंचनिगृहीयाद्विजोरजः ११ योषितानंकथाश्राव्याननिरीक्ष्यानिरंवराः ॥ कथंचिद्दर्शनादासांदुर्बलानांविशेद्रजः
१२ रागोत्पन्नश्चरेत्कृच्छ्रंमहार्तिःप्रविशेदपः ॥ मग्नःस्वप्नेचमनसात्रिजपेदधर्मपणम् १३ पाप्मानंनिर्देहेदेवमंतर्भूतरजोमयम् ॥ ज्ञानयुक्तेनमनसासंततेनवि
चक्षणः १४ कुणपामेध्यसंयुक्तंयद्ददच्छिद्रबंधनम् ॥ तद्देहगतंविद्यादात्मानंदेहबंधनम् १५ वातपित्तकफात्रकंत्वङ्मांसंस्नायुमस्थिच ॥ मज्जादेहंशिराजालै
स्तर्पयंतिसानृणाम् १६ दशविद्याद्वयमन्योऽत्रपंचेंद्रियगुणावहाः ॥ याभिःसूक्ष्माःप्रतायंतेधमन्योऽन्याःसहस्रशः १७ एवमेताःशिरानद्योरसोदादेहसाम
रम् ॥ तर्पयंतियथाकालमापगाइवसागरम् १८ मध्येचहृदयस्यैकाशिरातत्रमनोवहा ॥ शुक्रंसंकल्पजंनृणांसर्वगात्रैर्विमुंचति १९

फलमाह सम्यगिति ब्रह्मवलोकस्तमोक्षं सुरानस्त्यलोकं कन्यसीकनीयसीम् १० संप्रदीप्तमुत्पन्नं उदीर्णवृद्धिमंतरजःकामादिरूपम् ११ रजोरागः १२ कृच्छ्रं 'अथैवातच्छ्रयं
सायंअहमद्यादयाचितं । अथैवपरंचनाश्रीपादपाजापत्योयमुच्यते'इत्यादिनोक्तलक्षणं महार्तिःशुक्रवृद्ध्यात्पंतपीडितः । अद्विखिरितिवापाठः स्वप्नेचरेतःस्त्रावेऽप्युत्पन्नः अधर्मपणमतं
चसत्यंचेत्युक्तयम् १२ रागयुक्तेत्यपपाठः मनसानिर्देहेदितिसंबंधः १४ कुणपेतिशरीरांतर्गतमलांतद्यथाहृदबंधनमेवदेहआत्मनोहृदबंधनमित्यर्थः १५ शिरानाड्यस्तासांजालैः
१६ दशवातादिदशकवहाः धमन्योनाड्यः पंचस्विद्विधेषुगुणंस्वस्वविषयग्रहणपाटवमन्त्रसापणद्वाराआवहंतीतितथा याभिरश्वत्थपर्णशंकुतुल्याभिः १७ । हृदयस्यकंदंबकुसुमाकार
स्यसांसिद्धस्यमध्येमनोवहा । 'अन्नमयः'हिसौम्यमनः'इतिश्रुतेरन्नरत्नैर्देहसांतर्बर्तितमनःप्रीणनकरीनाडी यथोक्तं । 'अश्वत्थपर्णनाडीविद्विषसतिशताधिका । नाडीमनोवहेत्शुक्रंयोगशास्त्र
विशारदैः'इति साहित्सर्वगात्रेभ्यःशुक्रमादायोपस्थान्मुखं करोति १९

एकाशिराकपंगमात्रेःसंबन्धेत्यतआह सर्वगात्रेति तैजसगुणमूष्माणं २० खजैर्भयनर्दहेः देहस्यात्संकल्पात्स्वैभ्यर्हद्विभ्यश्चजातैःसंकल्पजैःखजैःस्त्रीदर्शनस्पर्शनादिभिः २१ शुक्रंसंकल्पजमित्ये
तदुपपादयति स्वप्नेऽपीति स्त्रीसंगाभावेऽपिसंकल्पजंरजःस्त्रीरागोव्याभ्येतितयैवमनोवहानाडीशुक्रंजति २२ त्रीणिअन्नरसोमनोवहानाडीसंकल्पश्चेतिबीजानियस्यनुबीजमित्यपपाठः २३
मृतानांक्रोद्रेकादनुलोमप्रतिलोमगमनादूर्णसंकरकारिकांविद्युर्विचारयेयुः विचार्यविरागादग्धदोषानिर्वाहनाः २४ देहानवाप्तावनुष्ठेयांतरमाह गुणानामिति मनसैवगुणसाम्येनिर्विकल्पत्वमा
गम्ययोगबलेनासाध्यमनोवहंसत्यलोकप्रदंपूर्वोक्तंसुषुम्नाख्यनाडीमार्गप्रस्थंतकालेप्राणाब्रुदत्प्रेरयन्विमुच्यते । कःपोदेहकर्मादेहनिर्वाहमात्रार्थकर्मपस्व । बाह्यप्रवृत्तिशून्यइत्यर्थः २५ देहबं
धच्छेदेयोगमार्गक्रममुक्तिदमुक्त्वाजीवन्मुक्तिकंज्ञानमार्गमाह भविष्यति मनसोविश्वात्मकस्वज्ञानंभविष्यामविष्यति । कीदृशतत्त्वज्ञानंमनएवप्रजायतइतित्वप्रदवसर्वविषयाकारंभवतीति । एत

सर्वगात्रप्रतायिन्यस्तस्याह्यनुगताःशिराः ॥ नेत्रयोःप्रतिपद्यंतेवहंत्यस्तैजसगुणम् २० पयस्यंतर्हितंसर्पिर्यद्वन्निर्मथ्यतेखजैः ॥ शुक्रंनिर्मथ्यतेतद्देहसंक
ल्पजैःखजैः २१ स्वप्नेऽप्येवयथाऽभ्येतिमनःसंकल्पजंरजः ॥ शुक्रंसंकल्पजंदेहात्सृजत्यस्यमनोवहा २२ महर्षिर्भगवानत्रिवेदतच्छुक्रसंभवम् ॥ त्रिवीजमिन्द्र
दैवत्यंतस्मादिन्द्रियमुच्यते २३ यैवैशुक्रगतिविद्युर्भूतसंकरकारिकाम् ॥ विरागादग्धदोषास्तेनाश्रुयुर्देहसंभवम् २४ गुणानांसाम्यमागम्यमनसैवमनोवहम् ॥ देह
कर्मानुदन्प्राणानंतकालेविमुच्यते २५ भवितामनसोज्ञानंमनएवप्रजायते ॥ ज्योतिष्मद्विरजोनित्यंमंत्रसिद्धंमहात्मनाम् २६ तस्मात्तदभिघातायकर्मकुर्या
दकल्मषम् ॥ रजस्तमश्चहित्वेहयथेष्टांगतिमाप्नुयात् २७ तरुणाधिगतंज्ञानंजरादुर्बलतांगतम् ॥ विपक्वबुद्धिःकालेनआदत्तेमानसंबलम् २८ सुदुर्गमिवपं
थानमतीत्यगुणबंधनम् ॥ यथापश्येतथादोषानतीत्यामृतमश्नुते २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वार्ष्णेयाध्यात्मकथने चतुर्दशा
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ दुरंतैर्विद्विद्यार्थेषुसक्ताःसीदंतिजंतवः ॥ यैवसक्तामहात्मानस्तेयांतिपरमांगतिम् १ जन्ममृत्यु
जरादुःखैर्व्याधिभिर्मानसकृमैः ॥ हृद्वैवसंततंलोकंघटेन्मोक्षायबुद्धिमान् २ वाङ्मनोभ्यांशरीरेणशुचिःस्यादनहंकृतः ॥ प्रशांतोज्ञानवान्भिक्षुर्निरपेक्षश्चरेत्सु
खम् ३ अथवामनसःसंगंपश्येद्भूतानुकंपया ॥ तत्राप्युपेक्षांकुर्वीतज्ञात्वाकर्मफलंजगत् ४

ज्ञानवतःफलमाह मंत्रसिद्धंप्रणवोपास्तिस्तिद्धमनोनित्यमनादिमायामात्रंरविरजंनिर्वासंज्योतिष्मत्प्रकाशवत्सर्वज्ञसर्वज्ञाक्तिचमवति यथोक्तंवासिष्ठे । 'विगतवासनामाशुविपाशतामुप
गतंमनआत्मतयोदितंयदभिवाञ्छिततद्भवतिक्षणात्सकलशक्तिमयोहिमहेश्वरः'इति २५ तदभिघातायमनोनाशाय अकल्मषंनिवृत्तिरूपं यथायेनप्रकारेण इष्टांगतिमोक्षं २७ जरयादुर्बलतातां
तृतीयातत्कृतार्थेनेतिसमासः मानसंबलंसंकल्पमादत्तेसंहरति कालेपूर्वमागम्यमनगुह्ययोग्यतया २८ गुणादेहेंद्रियादयस्तदेवबंधनं २९ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयेभारत
भावदीपे चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वोक्तबंधनेऽमृतैवाधिकारिभेदानाह दुरंतैर्विद्वि १ कृमैःकेशैःसंततंठ्यासंदृष्टैवतनुममेदानींकेशोनास्ती
त्युपेक्षत २ घटनमेवाद्याध्यायेन वागिति ३ अथवेत्यप्यर्थे भूतानुकंपयापिमनसःसंगंबंधंपश्येत् यथोक्तं । 'कृपयापिठतःसंगःपतनायेवयोगिनां ॥ इतिसंदर्शयन्नाहभरतस्वैणपोषणं'इति ४

५ शुभं कर्माहं हि मेति ५ बुद्धयेवं सर्वयदयमात्मेति शास्त्रोत्थया समाहितं स्थिरं रागद्वेषशून्यमेव महिसादिरूपं ७ । ८ अशुभं वर्ज्यमित्याह साधेन नापेति नापध्यायेत्परानिष्टं चितयेत् । अवदं स्वस्यायोग्येराज्यादिरंकोनस्पृहयेत् । असन्नष्टमाविनास्त्रीपुत्रादिकं चितयेत् । अयामोवेति यत्र स्वावश्यं भाविफलत्वं सूचितं । ज्ञाने ज्ञानसाधनेऽमानिस्त्वादौ श्रवणादौ च । वाचामो घप्रयासेनेति पाठे वाचावेदांतवाक्येन । अयामो घप्रयोगेनेति पाठे वागिति वागार्दीन्द्रियव्यापारो लक्ष्यते ओषडितिकालपरिणाममपेक्ष्य कृतुलिंगवत्स्वयमेव ज्ञानाख्या चित्तपरिणामो भाविष्यति किमुत्तष्ठतयेत्युपदेशो याश्रेयो बुद्धिः सा कालारूपा तुष्टिरो वक्ष्यन्वार्थः तदुभयं यत्र नास्ति तादृशो यमनियमादीनां योगांगानां प्रयोगस्तेन तत्ज्ञानं प्रवर्तते ९ सद्वाक्यं विवक्षता पुरुषेणेदं वक्तव्यं ईदं कथं यदहिंसा वाचं वदेदिति द्वयोः संबंधः १० कल्कापेतां शाठ्येन हीनां ११ संसाररेहिक आमुष्मिकोऽर्थः सर्वो वाचैव प्रबद्धोऽस्त्यतः साध्वीमेव वाचं वदेत् । वैराग्यं चेत्तामसं हिंसा विकं कर्मापि स्वीयं

यत्कृतं स्याच्छुभं कर्म पापं वा यदि वाऽश्रुते ॥ तस्माच्छुभानि कर्माणि कुर्याद्वा बुद्धिकर्मभिः ५ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ क्षमा चैवाऽप्रमादश्च यस्यै ते स सुखी भवेत् ६ तस्मात्समाहितं बुद्ध्या मनो भूतेषु धारयेत् ॥ यश्चैनं परमं धर्मं सर्वभूतसुखावहम् ७ दुःखान्निःसरणं वेद सर्वज्ञः स सुखी भवेत् ॥ तस्मात्समाहितं बुद्ध्या मनो भूतेषु धारयेत् ८ नापध्यायेन्न स्पृहयेन्नावदं चितयेदसत् ॥ अथामो घप्रयत्नेन मनोज्ञाने निवेशयेत् ॥ वाचामो घप्रयासेन मनोज्ञं तत्प्रवर्तते ९ विवक्षता च सद्वाक्यं धर्मसूक्ष्ममवेक्षता ॥ सत्यां वाचमहिंसा च वदेदपवादिनीम् १० कल्कापेतामपरुषामनुशंसामपैशुनाम् ॥ ईदं गल्पं च वक्तव्यमविक्षितेन चेतसा ११ वाक्प्रबद्धो हि संसारो विरागा व्याहरेद्यदि ॥ बुद्ध्याप्यनुगृहीतेन मनसा कर्मतामसम् १२ रजोभूतैर्हिकरणैः कर्मणि प्रतिपद्यते ॥ सदुःखं प्राप्य लोकेऽस्मिन्नरकायोपपद्यते ॥ तस्मान्मनोवाक्शरीरैराचरेद्द्वैर्यमात्मनः १३ प्रकीर्णमेषभारं हि यद्बद्धायैतदस्युभिः ॥ प्रतिलोमां दिशं बुद्ध्या संसारमबुधास्तथा १४ तमेव च यथादस्युः क्षिप्त्वा गच्छेच्छिवां दिशम् ॥ तथारजस्तमः कर्माप्युत्सृज्य प्राप्नुयाच्छुभम् १५ निःसंदिग्धमनीहो वै मुक्तः सर्वपरिग्रहैः ॥ विविक्तचारी लघ्वाशीतपस्वी नियतेंद्रियः १६ ज्ञानदग्धपरिक्लेशः प्रयोगरतिरात्मवान् ॥ निष्प्रचारेण मनसा परंतदधिगच्छति १७ धृतिमानात्मवान् बुद्धिर्निगृहीयादसंशयम् ॥ मनो बुद्ध्या निगृहीयाद्विषयान् मनसाऽऽत्मनः १८ निगृहीतेंद्रियस्यास्य कुर्वाणस्य मनो वशे ॥ देवतास्तत्प्रकाशं ते हृष्टायां तितमीश्वरम् १९

व्याहरेत् । पुण्यं पापं वा कर्म स्वमुखेन प्रकाशितं चेन्नश्यतीति भावः १२ रजोभूतैः प्रवृत्तिपरैः फलितमाहाधेन तस्मादिति १३ सट्टांतं कर्म संन्यासमाह प्रकीर्णं इति द्वाभ्यां आभिषभारं वदंतं श्वोरागम्यां दिशं राजकीयाद्यवरोधात्प्रतिकुलां बुद्ध्या आभिषत्य क्त्वा न्यादिशं गच्छंतो यथानवदयते । एवमाविद्यकं कर्मादाय कामाद्यभिमुखः संसारमयं बुद्ध्या कर्मोपित्य जत्र वृद्धयेत इति तात्पर्यम् । प्रकीर्णमेषो विशस्तमेषः आभिषमित्यर्थः तस्य भारः क्लीबत्वमायं १४ १५ अनीह श्वेष्टाशून्यः तपस्वी मनसश्चेन्द्रियाणां चैकाग्र्यं परमं तपस्तद्वान् १६ प्रयोगो योगांगानामनुष्ठानं तत्र रतिः प्रीतिर्यस्य निष्प्रचारेण निरुद्धेन 'बुद्धिश्च न विच्छेदति तामाहुः परमां गतिं' इति श्रुतेः १७ आत्मवान् बुद्धिमान् बुद्धिमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजातीवृत्तिं मनः संकल्पविकल्पात्मकं बुद्ध्या तथा वृत्त्या मनसा विषयान् शब्दादीन् तेषां विशेषणमात्मन इति मनो रूपानित्यर्थः १८ योगावांतरफलमाह निगृहीतं इति तत्तस्याभवस्थायां देवता ईन्द्रियाणितं योगिनमीश्वरं यापि प्रविशंति एतेन तत्तत्पन्नत्वमपि ज्ञेयम् १९

ताभिर्देवताभिः संयुक्तमैकार्म्यं गतं मनो यस्य धीमात्रेण स्थायिनः सत्त्वे धीमात्रे ब्रह्ममूयाय ब्रह्मभावाय सुखोभावे इति कथम् १० न प्रवर्तत योगेश्वर्यं न प्रकाशेतेति पाठे ऐश्वर्येण योगी विदितो न भवेत् योगतंत्रविरोधप्रधानैरेव यत्नेरुपक्रमेत् सत्यसंकल्पादीन् ब्रह्मभावयत् किं त्वस्थूलत्वादीनेवेत्यर्थः ननु कथमेकस्यात्मवस्तुनः सगुणत्वं निगुणत्वं चेत्तत्र आह येनेति तंत्रतंत्रप्रतिपाद्यं योगतंत्रयतः अनुतिष्ठतः येन रूपेण विशिष्टा वृत्तिः स्यात्तदा चरेत् । सविशेषत्वं वृत्त्युपाधिकृतं स्वतन्त्रमिति विशेषत्वमेवेति भावः ११ कणेति कणादीनि पिमक्षयेन्न तु योगेश्वर्यमुपजीवेतेत्यर्थः । कुलमापाः पक्वमापाः यावत्कंयवचूर्णजं जलोष्मपक्वं सक्तवः सक्तम् १२ । १३ प्रवृत्तं कर्म तदनुरोधेन योगिंश्चरानं न कुर्यात् ज्ञानान्वितं कर्म क्रमेण इंधयेद्वर्धयेत् तथा कुर्वतो ज्ञानं ब्रह्म प्रकाशते १४ नन्वात्माभिन्नस्य ज्ञानस्याप्रकाशायोगात्कथं प्रकाशत इत्युक्तिरत आह ज्ञानेति श्रील्लोकान् जाग्रदादीन् विज्ञानं बुद्धिस्तदनुगतं । 'सधीः स्वप्नो मूत्वाध्यायती विलेकायतीव' इत्यादि श्रुतेः । अज्ञाने नानात्मादावात्मादिवुद्धिरूपेण विपर्ययेण प्रकाशमानमपि ज्ञानमवस्थात्रयकालुष्यादप्रकाशमानमिवेत्यर्थः १५ ननु सांशमंशतः प्रकाशतेन तु निरंशमतो स्य सर्वात्मनाऽप्रकाशः प्रकाशो वा वाच्य इह

ताभिः संयुक्तमनसो ब्रह्मतत्संप्रकाशते ॥ जनैश्चापगते सत्त्वे ब्रह्मभूयाय कल्पते २० अथवानप्रवर्तत योगतंत्रैरुपक्रमेत् ॥ येन तंत्रयतस्तंत्रवृत्तिः स्यात्तदा चरेत् २१ कणकुलमापपिण्याकशाकयावकसक्तवः ॥ तथामूलफलं भैक्ष्यं पर्यायेणोपयोजयेत् २२ आहारानियमं चैव देशे काले च सात्विकम् ॥ तत्परीक्ष्यानुवर्तत तत्प्रवृत्त्यनुपूर्वकम् २३ प्रवृत्तं नोपरुंधेत शनैराग्निमिवेधयेत् ॥ ज्ञानान्वितं तथा ज्ञानकर्मवत्संप्रकाशते २४ ज्ञानाधिष्ठानमज्ञानं श्रील्लोकानधितिष्ठति ॥ विज्ञानानुगतं ज्ञानमज्ञानेनापकृष्यते २५ पृथक्तात्संप्रयोगाच्च नामूयुर्वेदशाश्वतम् ॥ सतयोरपवर्गज्ञो वीतरागो विमुच्यते २६ वयोतीतो जरा मृत्युजित्वा ब्रह्मसनातनम् ॥ अमृतं तदवाप्नोति यत्तदक्षरमव्ययम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्पण्याध्यात्मकथने पंचदशाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ निष्कल्मषं ब्रह्मचर्यमिच्छता चरितुं सदा ॥ निद्रासर्वात्मना त्याज्या स्वप्नदोषानवेक्षता १ स्वप्ने हि रजसा देही तमसा चाभिभूयते ॥ देहांतरमिवापन्नश्चरत्यपगतस्पृहः २ ज्ञानाभ्यासाज्जागरणं जिज्ञासार्थमनंतरम् ॥ विज्ञानाभिनिवेशानुसंज्ञागर्त्यनिशंसदा ३

स्याशंक्याह पृथक्तादिति अवस्थात्रयातीतमपि तत्संप्रयुक्तत्वेन शुद्धज्ञसूयुः शाश्वतमनुपाधिमात्मानं दूषयन्तं न वेद तयोः पृथक्तापृथक् योरपवर्गपर्यंतं । रूपवृत्तेति पाठे रूपवृत्तं स्वभावरूपमवाध्यत्वेन वाध्यत्वेन च जानन् २६ वयोतीतो जितकालः ततो वीतरागमृत्युर्ज्ञात्येति पाठांतरं सुगमम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचदशाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वत्र योगेश्वर्यमनुभूयाननुभूयवा ब्रह्मप्रविशोदित्युक्तं तत्रैश्वर्यानुभवं निदिशुमारमते निष्कल्मषमिति निष्कल्मषं ब्रह्मचर्ययोगं निद्राअविद्यामोहकत्वात्पाठ्या स्वप्नेति 'तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वप्नाः' इति श्रुतेः जाग्रत्स्वप्नाविवयोगैश्वर्यमपि संप्रज्ञातकालिं स्वप्नपवतत्रदोषादेवां गनाभं प्रणादयस्तान् १ स्वप्ने द्विविधेऽपि देही योगी अयोगी वा १ उक्तनिद्राप्रति योगिजागरणमाह ज्ञानाभ्यासादिति 'तच्चित्तं तत्तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबोधनं' ॥ एतदेकपरस्वज्ञानाभ्यासं विबुधैः इत्युक्तविधा ज्ञानाभ्यासात् । जिज्ञासाविचारोऽर्थः प्रयोजनमस्य तज्जागरणमनंतरमनवरतं । ज्ञातवत्त्वस्त्वुत्पुरुषं जागरणमित्याह विज्ञानेति ३

अत्राहपूर्वपक्षीतिशेषः स्वप्नेदृश्यमानोऽप्यदेहादिर्भावः पदार्थः कोऽनुवर्तिते किंस्तयोऽस्त्येवेतिविकल्प्याद्येवाधानुपपत्तिरिति सूचयति विषयवानिवेति इवकारेण वस्तुतोनविषयवानित्यर्थः । ननु यथोपरिस्थोऽर्को जलेऽप्यस्थ इवाभाति तद्वज्जाग्रदेहादिरेवान्यथा स्वप्ने भातीति तदा तदा स्वप्ने निर्विषयत्वमित्याशङ्क्याह प्रलीनैरिति दृष्टांते जलोपरिसंहरस्य स्थितेनार्कतेजसाप्रतिहतं चाक्षुषं तेजोऽप्रविलीनं प्रतिस्त्रोतः प्रवृत्तं स दुपरिस्थमप्यर्कं प्राक्प्रवृत्तिसंस्कारादप्येव विषयीकरोति अत्राह त्रिपाणि विलीनानीति भेदः । अन्यथा प्रतिबिम्बमसमये पुरोवर्तिव्यापारवद्वाग्देहादिकमपि स्वप्ने दृश्येत तस्मात्स्वाप्नोभावो न सत्य इत्यर्थः । नाप्यसत्यः असत्यस्य शशङ्गादेर्भावो नायोगात् ४ एवं बुक्त्या निरुद्ध गतिकः सिद्धांत्यनुभववत्तैवोत्तरयति अत्रोच्यते इति योगेश्वर इति हारि रिति च हेतुगर्भविशेषणद्वयं योगिसंकल्पमात्र एव स्वाप्नोभावो वस्तुतया तु तदभाव एवेति भावः । एतद्वयाह रिवेद तयामहर्षयो वर्णयंति उपपन्नार्थयुक्तिमत्तैव दित्यर्थः । 'संकल्पादेवास्वपितरः समुत्तिष्ठति' इति श्रुतेर्यथा योगिसंकल्पजं पित्रादिकं तथा स्मरसंकल्पजं त्वादिकमिति सुवचमित्याशयः ५ सर्वगतं सर्वप्राणिप्रसिद्धं इंद्रियाणामुपरमे संकल्पस्वभावस्य मनसोऽनुपरमः स्वप्न इत्यर्थः । तत्तस्मिन् स्वप्ने विषये तत्प्रसिद्धं वक्ष्यमाणं निदर्शनं दृष्टांतः ६ तमेवाह कार्ये इति मनोरथवृत्तिवत्स्वाप्नप्रवृत्तिरपि संकल्पमात्रशरीरातयाप्याद्ये इंद्रियैर्विक्षेपात्सम्यग्जन्यमिति भासः स्वप्ने तदभावाज्जाग्रदवर्णानां सम्यग् अत्राह कोऽन्यभावः स्वप्ने विषयवानिव ॥ प्रलीनैरिन्द्रियैर्देहीवर्तते देहवानिव ४ अत्रोच्यते यथा ह्येतदेदयोगेश्वरो हरिः ॥ तथैतदुपपन्नार्थवर्णयंति महर्षयः ५ इंद्रियाणां श्रमात्स्वप्नमाहुः सर्वगतं बुधाः ॥ मनसस्त्वप्रलीनत्वात्तदाऽहुर्निदर्शनं ६ कार्ये व्यासक्तमनसः संकल्पो जाग्रतो ह्यपि ॥ यद्वन्मनोरथैश्वर्यं स्वप्ने तद्वन्मनोगतम् ७ संसाराणामसंख्यानां कामात्मा तदवाप्नुयात् ॥ मनस्यंतर्हितं सर्वसवेदोत्तमपुरुषः ८ गुणानामपि यद्येतत्कर्मणा चाप्युपस्थितम् ॥ तत्तच्छंसति भूतानि मनो यद्वावितं तथा ९ ततस्तमुपसर्पति गुणाराजसतामसाः ॥ सात्विकावायथा योगमानं तर्ह्यफलोदयम् १० ततः पश्यत्यसं बुद्ध्या वा तपित्तकफोत्तरान् ॥ रजस्तमो गतैर्भावेस्तदप्याहुर्दुरत्ययम् ११ प्रसन्नैरिन्द्रियैर्यद्यत्संकल्पयति मानसम् ॥ तत्स्वप्नेऽप्युपगते मनो हृष्यन्निरीक्षते १२ व्यापकं सर्वभूतेषु वर्ततेऽप्रतिघ्नमनः ॥ आत्मप्रभावात्तं विद्यात्सर्वा ह्यात्मनि देवताः १३ मनस्यंतर्हितं द्वारं देहमास्थाय मानुषं ॥ यद्यत्सदसदव्यक्तं स्वपित्यस्मिन्निदर्शनं ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थं तमध्यात्मगुणं विदुः १४

गमानमिति विशेष इत्यर्थः ७ स्वप्नोर्देर्भनोगतत्वं व्याचष्टे संसाराणां भिति प्राचीनानंतजन्मसंस्कारादका मात्मा विषयासक्तचित्तस्त्वस्वप्नाद्यैश्वर्यमवाप्नुयात् कथं तदवाप्तिरत आह स उत्तम पुरुषोऽसंहतः साक्षी मातृमानमेयाकारं मनो वेद प्रकाशयति । न विक्रियारूपं भोक्तृत्वं साक्षिणोऽपि तु साक्ष्यप्रकाशकत्वमात्रं । यस्तु विक्रियावानुपमाता स दृश्यकोटिस्त्वयनतु साक्षीत्यर्थः ८ गुणानां सत्त्वादीनां मध्ये यद्यत्कर्मणा प्राचीनेन सत्त्वं रजस्तमो वा उपस्थितं भवति येन च कर्मणा भावितं संस्कृतं मनो यदा भवति तदा भूतानि सूक्ष्माणि तत्तच्छंसति तं तं रुपाद्याकारं स्वप्ने निवेदयंतीत्यर्थः ९ तत आकारदर्शनानंतरं आनंत्यफलोदयमनंतरं भवतु त्वद्युदयं यथा स्यात्तथा तमुपसर्पति १० असं बुद्ध्याऽज्ञानात् वाताद्युत्तरान् त्रिभातुकान् देहान् पश्यंति तद्देहदर्शनानंतरं दुरत्ययं प्राग्वासनाप्राबल्याद्योगं विनाऽपरिहार्यं ११ तत्तत्तस्मिन्स्वप्ने १२ व्यापकमुपादानत्वादप्रतिघातशून्यं तत्र हेतुः आत्मप्रभावात्तमात्मानं देवता आकाशाद्याः आत्मज्ञानात्सर्वज्ञं सार्वज्ञ्यं च प्राप्नोतीत्यर्थः १३ एवं स्वप्नावस्थामुक्त्वा सुषुप्त्यवस्थामाह मनसीतिसार्धेन द्वारं स्वप्नदर्शने द्वारभूतं स्थूलं देहं मनस्यंतर्हितमास्थाय तत्रैव देहस्वपितस्वप्नात्मानमापिति गच्छति । कुत्र अस्मिन्नव्यक्ते सदात्मके मायाशब्दे । निदर्शनं निश्चितदर्शनं साक्षिकं तदेव सर्वेषां भूतानां मात्मभूतोऽहंकारस्तत्र प्रतिबिम्बितमात्मना तिष्ठतीति तथा । अध्यात्मगुणमात्माऽहंकारः गुणाश्च पञ्च तिरूपास्तेषामुपरीत्य ध्यातृगुणं । अहंकारादिगुणैरस्पृष्टं विवात्मकत्वात् सुषुप्तौ शुद्धे साक्षिण्येवाहंकारादयो लीयंते इत्यर्थः १४

दृष्टांतभूते स्वप्नसुषुप्ती उक्ता दार्ष्टान्तिके सखीजनिर्वीजावस्थेयो गिगम्बेष्टाद्याः संप्रज्ञातावस्थामाह लिप्सेतेति देवैरंगुणं ज्ञानं वैराग्ये श्वर्यधर्मेऽन्यतममात्मप्रसादं चित्तप्रसादं शुद्धं मनश्चर इत्यर्थः १५ तपसा विषयाद्यालोचनेन युक्तं मन एव भूतं भवति तमसः परं प्राप्नुमनः अर्कवज्जाग्रदवस्थामेव भवति । तत्रोभयविवक्ष्यभावो देहिन आह त्रैलोक्येति देहांजीवस्त्रैलोक्यप्रकृतिः कारणं ब्रह्मेत्यर्थः । कारणीभूततमसोऽपि तु स एव महेश्वरः शुद्धब्रह्मभूत एवेत्यर्थः । यद्योक्तं 'सोपाधि निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुश्च्यते । सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानि रुपाख्योऽनुपाधिकः' इति १६ तप इति आग्निहोत्रादिकं नपः तमदं दर्पादि एतद्ब्रह्मणुवेवासुरेहेतुभूतैरजस्तमोमयैर्न प्राप्यमिति गुप्तं प्रजापतिना कीदृशं ज्ञानलक्षणं ज्ञानस्वरूपं १० इममेव विभागं विमज्जते सत्वमिति १८ तत्परमं तेभ्यः सात्विकासारिव केभ्यो भावेभ्य उत्कृष्टं ज्ञानमेव न तु ज्ञेयं अमृतं ज्ञानांतरा बाधं ७ योतिः स्वप्रकाशमजरं व्यापकं भावितात्मानः ध्यानादिना शोधिता चित्ताः १५ उपसंहरति हेतुमदिति ज्ञानचतुषा तत्त्वदर्शना एतावद्वाच्यं तस्यासगुणं लक्षणया च निर्गुणं । हेतुमद्युक्तियुक्तं यथा स्यात्तथा आख्यातुं शक्यं न तु शृंगग्राहिकया प्रदर्शयितुं । श्रवणमननाभ्यां विदितशाब्दयुक्तित्वं

लिप्सेतमनसायश्च संकल्पादैश्चरंगुणम् ॥ आरमप्रसादं तं विद्यात्सर्वा ह्यात्मनि देवताः १५ एवं हितपसा युक्तमर्कवत्तमसः परम् ॥ त्रैलोक्यप्रकृतिर्देही तमसोऽपि महेश्वरः १६ तपो ह्याधिष्ठितं देवेस्तपोऽग्रमसुरैस्तमः ॥ एतदेवासुरैर्गुप्तं तदाहुर्ज्ञानलक्षणम् १७ सत्त्वं रजस्तमश्चेति देवासुरगुणां विदुः ॥ सत्त्वं देवगुणं विद्यादितरा वासुरौ गुणौ १८ ब्रह्मतत्परमं ज्ञानममृतं ज्योतिरक्षरम् ॥ ये विदुर्भावितात्मानस्ते यांति परमां गतिम् १९ हेतुमच्छक्यमाख्यातुमेतावज्ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रत्याहारेण वा शक्यमक्षरं ब्रह्म वेदितुम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्ण्येयाध्यात्मकथने षोडशाधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ४४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ न स वेद परं ब्रह्म यो न वेद चतुष्टयम् ॥ व्यक्ताव्यक्तं च यत्तत्त्वं संप्रोक्तं परमर्षिणा १ व्यक्तं मृत्सुखं विद्यादव्यक्तममृतं पदम् ॥ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं सृष्टिनां रायणोऽब्रवीत् २ तत्रैवाऽवस्थितं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ निवृत्तिलक्षणं धर्मं मव्यक्तं ब्रह्म शाश्वतम् ३ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं प्रजापतिरथाब्रवीत् ॥ प्रवृत्तिः पुनरावृत्तिर्निवृत्तिः परमा गतिः ४ तां गतिं परमामेति निवृत्तिपरमो मुनिः ॥ ज्ञानतत्त्वपरो नित्यं शुभाऽशुभनिर्दर्शकः ५ तदेव मेतौ विज्ञेयाव्यक्तपुरुषाबुभौ ॥ अव्यक्तपुरुषाभ्यां तु यत्स्यादम्यन्महतरम् ६

स्वप्नत्याहारेण विषयेऽप्ये इंद्रियाणामाकर्षणेन ब्रह्मवेदितुं शक्यं योगांगेषु प्रत्याहार एव दुःशक इतरत्सु संपादयतो ब्रह्मप्राप्तिकाभेने इंद्रियाणि जेतव्यानीत्यर्थः २० ॥ इति शां० मो० नी० भा० षोडशाधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ उत्कृष्टं यथा च साधनजातं समुच्चिनोति न स इति धर्ममिति पाठे अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तलक्षणं धर्मः । चतुष्टयं पूर्वोक्तं दृष्टांतभूतं स्वप्नसुषुप्त्याख्यं द्वयं दार्ष्टान्तिकं च सगुणनिर्गुणब्रह्मभावारूपं द्वयमिति चतुष्टयं व्यक्तं दृश्यं अव्यक्तं चिदात्मा यत्तत्त्वमनारोपितं रूपं यस्य तत्परमर्षिणानारायणेन १ व्यक्ताव्यक्तयोस्तत्त्वं स्वरूपतः फलतश्चाह द्वाभ्यां व्यक्तमिति ऋषिर्वेदः स एव नारायणवाक्यत्वात् नारायणः २ ब्रह्माद्याधिपत्यांतं सर्वकर्म फलांतं भूतमित्यर्थः निवृत्तिर्देहेन्द्रियाहंकारांतानां बाधस्तल्लक्षणो धर्मस्तु ब्रह्मैव ३ प्रजापतिः स्रष्टारजोमयत्वात् ४ तां पञ्चोऽवस्थपरम आनंद एवाऽवस्थपरमा संपादयति श्रुतिप्रसिद्धा केवल्यावस्था शुभाशुभेभ्यः संसारौ निश्चयेन द्रष्टुमिच्छन् तु मुनूष्वलौकिकियायां क्रियार्थायां मिति प्वृत् । ज्ञानतत्त्वं चिदात्मतत्त्वं तद्विचारपरो नित्यं स्यात् ५ तत्तत्र तत्त्वविचारं कर्तव्यं एवं वक्ष्यमाणं प्रकारं जानीयात् अव्यक्तं प्रधानं पुरुषः तत्रैव जीवो महत्तर ईश्वरः प्रधानं क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेश इति श्रुतिप्रसिद्धं त्रयम् ३

तत्पुण्यमहत्तरं विशेषेण विचक्षणः ॥ अनाद्यं तावुभावेतावलिगौचाप्युभावापि ७ उभौ नित्यावविचलोमहृदयश्च महत्तरौ ॥ सामान्यमेतदुभयोरेवं ह्यन्यद्विशेषणम्
८ प्रकृत्यासर्गधर्मिण्यातथात्रिगुणधर्मया ॥ विपरीतमतो विद्याक्षेत्रज्ञस्य स्वलक्षणम् ९ प्रकृतेश्च विकाराणां द्वारमगुणान्वितम् ॥ अग्राह्योपुरुषावेतावलिग
त्वादसंहतौ १० संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्मणा गृह्यते यथा ॥ करणैः कर्मनिवृत्तिः कर्ता यद्यद्विचेष्टते ॥ कीर्त्यते शब्दसंज्ञाभिः कोहमेषोऽप्यसाविति ११ उष्णीष
वान्यथावस्त्रैश्चिभिर्भवतिसंवृतः ॥ संवृतोऽयं तथा देहासत्त्वरजसतामसैः १२ तस्माच्चतुष्टयं वेद्यमेतद्वैतुभिरावृतम् ॥ यथा संज्ञो ह्ययं सम्यगंतकालेन मुह्यति
१३ श्रियं दिव्यामभिप्रेत्सुर्वर्ष्मन्मनसा शुचिः ॥ शरीरैर्नियमैरुग्रैश्चरेन्निकल्मषंतपः १४

द्विधादिभिः साधनैर्विचेष्टते कर्मकुरुतथातथातत्तयोभिप्रदेन कर्मणा सहितो गृह्यते अतः समानेऽपि हृदयसंयोगे हृदयोपाधिस्वरूपभेदात् कर्तृभेद इत्यर्थः । एवं च कर्तृव्यवहारतस्तृतीयोऽपि प
रमार्थतो ह्यक्रोदिरिव न तु हृदयकोटिरिति दृष्टांतमुत्तेनाहर्षेण कीर्त्यते इति यथा स्वस्वकीयेत्यवमानानः कर्णः कः कीर्त्यते इति पृच्छति स एव तुर्येण प्रबोधितोऽहं कीर्त्यते इति वक्ति । एवमज्ञाः किं ब्रूतेति पृच्छ
ति ज्ञस्त्वहं ब्रूतेति जानाति । एवमेकस्मिन्नपि वस्तुमुपाधिभेदाज्ज्ञानाज्ञानकृतभेदाद्विभिन्नौ शब्दप्रत्ययौ भवतः संज्ञाप्रत्ययः एवं हृदयेऽप्येषोऽसावितिसामीप्यासामीप्यकृतौ शब्दप्रत्ययावेकत्रा
पिभिन्नौ भवत एव जीवेशाविति ११ ननु विनिगमकाभावाद् हृदयकोटिरिव कर्ता कथं न स्यात् शङ्काह उष्णीषवानिति वस्त्रैश्च वाच्छादकैश्चिभिः स्तूलसूक्ष्मकारणदेहेः यथोष्णीष्युष्णीषादन्य एवं
देहीगुणैश्चोऽन्य इत्यर्थः । नहि प्रतिबिम्बमुखं दर्पणे दृश्यमानमपि दर्पणकोटिगतं तथा जीवोऽपीति भावः १२ चतुष्टयं द्वेपुं प्रधानयोः साधर्म्यवैधर्म्ये द्वे जीवेश्वरयोश्च साधर्म्यवैधर्म्ये इति पूर्वैः पूर्वोक्तिरनाद्यं
तत्त्वेनाचिच्छेदत्वेनाऽसंहतत्वेन कर्तृत्वेन चेति चतुर्भिर्हेतुभिरावृतमपि मया सम्यगव्याख्यातमित्यर्थः । यथा संज्ञ उक्तविषं ज्ञानमनतिक्रान्तः अंतकाले सिद्धांतसमये १३ एतच्चतुष्टयं ज्ञात्वा यत्कर्तव्यं तदाह
श्रियमिति दिव्यादिविवादां काशे ब्रह्मणि मवां वर्ष्मन्वान् देहवान् शरीरैः शरीरनिर्वर्त्यैर्नियमैः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायैश्चरन्निष्कामं तपोयोगम् १४

तपसा योगेन तद्वलेनेत्यर्थः अंतर्भूतेनांतरेण न तु मयि कुरुशास्त्रपय आदिवाह्यद्रव्यसाध्वेन भास्वता चैतन्यप्रकाशतया दिविवादां काशोऽसूर्यादिकंतपसा योगेन भासते । 'यावान्वाजयमाकाशस्ता
वानेषोऽस्तद्धृदय आकाश उभे अस्मिन् यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते । उमावमिश्रवापुश्च सूर्या चंद्रमसौ' इत्यादिभ्युत्पत्तेः सर्वस्य तदंतर्गतत्वावगमात् । अतएव योगिनां व्यवहितादिसाधारका
रउपपद्यते १५ प्रकाशो विकसनं फलमित्यर्थः तपसो योगस्य संशब्दितं 'योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनं' इति सर्वत्र ख्यातं ज्ञानहेतुत्वेन तस्य स्वलक्षणमसाधारणं रूपं रजस्तमोग्रं प्रकृत्या
वरणयोर्नाशकं कर्मवैराग्यपूर्वकं वेदांतश्रवणं १६ तपो विशेषावाह ब्रूतेति १७ । १८ वैमनस्यं वैराग्यं विषये शब्दादौ कारणानां द्विधाणि अस्पृशिशृणुभुजः तन्मात्रमाहारमात्रं न तु
घनादिकं शिष्टेभ्योऽप्यादद्यात् १९ एवं विषयाधनसंपत्त्यभावेऽपि मोक्षे उपार्जांतरमस्तीत्याह अंतरेति वत्तज्ञानमंतकाले बलोत्कर्षात्कुर्यात्तयज्ज्ञानं योगयुकेन मनसा नैरुपपद्यते इत्यन्वयः
अयमाशयः । आदिपर्वणि विष्णुमुग्रहादेवा अमृतं लेभिराहुस्तुच्छलेनामृतार्थी देवपंक्तिस्थो देहभेदेन सहैव तच्छेदे इत्युपाख्यातं । तत्राख्यायिकानां स्वार्थे तात्पर्याभावात्ततः कश्चिद्विशे
योर्धे उल्लेखः । सच यथोक्तसाधनानुष्ठानात्सात्त्विका मुक्तिभाजः स्युः । असात्त्विकोऽपि मोक्षक्षेत्रे मरणकाले मुक्तिमाप्नोतीति । तथा आश्वमेधिके संवर्तमरुतीये काश्यावसतः संवर्तस्य

त्रैलोक्यंतपसा व्याप्तमंतर्भूतेन भास्वता ॥ सूर्यश्च चंद्रमाश्चैव भासतस्तपसा दिवि १५ प्रकाशस्तपसो ज्ञानं लोके संशब्दितं तपः ॥ रजस्तमोग्रं यत्कर्म तपस्त
त्स्वलक्षणम् १६ ब्रह्मचर्यमहिंसा च शरीरंतप उच्यते ॥ वाङ्मनोनियमः सम्यग्ज्ञानसंतप उच्यते १७ विधिज्ञेभ्यो द्विजातिभ्यो ग्राह्यमन्नं विशिष्यते ॥ आहार
नियमेनास्यपाप्माशाम्यति राजसः १८ वैमनस्यं च विषयेयां त्यस्य करणानि च ॥ तस्मात्तन्मात्रमादद्याद्यावदत्र प्रयोजनम् १९ अंतकाले बलोत्कर्षाच्छनैः
कुर्यादनातुरः ॥ एवं युक्तेन मनसा ज्ञानं यदुपपद्यते २० रजोवर्ज्योऽप्ययं देही देहवाच्छब्दवच्चरेत् ॥ कार्यैरव्याहतमतिवैराग्यात्प्रकृतौ स्थितः २१ आदेहादप्रमा
दाच्च देहात्ताद्विप्रमुच्यते ॥ हेतुयुक्तः सदासर्गो भूतानां प्रलयस्तथा २२

शब्ददर्शनेन शिवदर्शनासिद्धिः सूचिता । तेन काश्यामृतस्य शिवत्वेन तत्प्रतिमावत्तच्छरीरस्य किं गत्वं सूच्यते । तथेहापि बलोत्कर्षादंतकाले ज्ञानं कुर्यादित्युच्यते । तेन सर्वेण तेन वाक्यसं
दर्भेणाऽऽहिजंतोः प्राणेष्टकममाणेषु रुद्रस्तारकं जगत्प्राचष्टे येनासावमृतीभूत्वा मोक्षी भवतितस्मादविमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं न विमुक्तं इत्यस्याः श्रुतेरर्थः काश्यां प्रियमाणस्य रुद्रमुखात्तारकोपदेश
प्राप्त्या मुक्तिराप्तिरिति समस्तपुराणोपबृंहितः सूचित इति गम्यते । बलोत्कर्षादित्यनेन काश्यावासादंतकाले ज्ञानं कुर्यादशेषदेशात्संपादयेत् २० एवं मोक्षसाधनांतरमुक्त्वा आपेक्षिकत्वमप्याह
रज इति अयं देही रजोवर्ज्यो वा ह्येव प्रियममृतं तून्मयः समाधौ संत्यक्तस्थूलदेहोऽपि देही पुरुषो देहवान् स्त्वाशब्दवत्तच्छब्दादिमत्कार्यसूक्ष्मशरीरं चरेदनुचरेत् । यस्तु कार्यैरव्याहतमतिः सर्वैराग्या
त्सूक्ष्ममोक्षेऽपि निस्पृहः प्रकृतौ लीयते न तु प्रकृतेः परंपुरुषं प्राप्नोति अयं भावः । स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरैर्मुक्तो योगी सद्यो मोक्षमश्नुते । स्थूलमात्रविहीनो विदेहः स्थूलसूक्ष्माभ्यां विहीनः प्रकृति
लयः । एतौ द्विपुष्टिस्थवदुत्तरकक्ष्याप्रविशंतीं मध्ये लयेनाभिभूतौ निर्विकल्पपदमनुभवत इव । अतएव तयोरसंज्ञातः संसारहेतुः तथा च सूत्रितं । भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानामिति २१
आदेहादेहपातावधि अप्रमादादनवधानत्वाद्यभावात् देहानां स्थूलसूक्ष्मकारणानां ताद्विधा विधिपेक्षया स्वमुच्यते । पूर्वोक्तममुक्तिभाजावित्याह हेत्विति हेतुर्मूलाज्ञानंतदनाशादि
देहादीनामप्येषां च भूतानां कर्माविनाशस्ततः सर्गप्रलयौ जन्ममरणेस्तद्व्यर्थः २२

परप्रत्ययसर्गेणुद्वयसाक्षात्कारोदयेनियतिर्धर्मो नानुवर्तते शुद्धब्रह्मविदुस्तदधिगमउत्तरपूर्वाध्यायोरशेषविनाशवित्तिन्यायेनपूर्वापस्यनाशउत्तरस्यासंश्लेषश्चमवतीत्यागामिजन्मकारणा
भावान्मुक्तिरित्यर्थः । परप्रत्ययाभावेसंसारानर्थयोगइत्याह भावेति येविपर्ययमनात्ममुपकृत्यादिदेहातेष्वन्यतमस्मिस्तत्समुदायेवात्मवृद्धिकृत्वाभासतेभावानामहदादिनामंतप्रभवयो
नोद्गोदययोरेवप्रज्ञाबुद्धिर्येषांतिष्ठामवन्ति विपर्यस्तमतीनामोक्षकयाऽपिनास्तीत्यर्थः २१ दृष्ट्याआसनाद्यप्रच्युत्यादेहान्धारयंतोयोगिनः बुद्ध्यासंक्षिप्तविषयेभ्यःप्रत्याहृतचेतोयैस्ते
स्थानेभ्योऽध्यादिभ्योऽङ्गद्विगोलकेभ्योऽध्वंसमानाश्चपुतास्त्यक्तात्ममयकोशाः सूक्ष्मत्वादन्नमयापेक्षया ननुवस्तुतस्तान्प्रार्णोद्विपादीनुपासतेआत्मत्वेनाचितयंति यथोक्तपुराणोतरे । 'दशम
ध्वंसतराणीहतिष्ठतीन्द्रियचितकाः ॥ मौक्तिकास्तुशतंपूर्णसहस्रंस्वामिमानिकाः । कौद्रादज्ञसहस्राणिद्विगुणंतिविगतचराः । पूर्णज्ञतसहस्रंतुतिष्ठंत्यव्यक्तचितकाः ॥ पुरुषंनिर्गुणंप्राप्यकाल
संरूपानविद्यते' इति ब्रह्मलोकेष्टेसर्वेतिष्ठतीत्यर्थः २४ यस्मादेवंतस्माद्यथागमं । 'इन्द्रियेभ्यःपराह्यर्थाअर्थेभ्यश्चपरमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मानमहान्परः ॥ महतःपरमव्यक्तम
व्यक्तात्पुरुषःपरः ॥ पुरुषान्नपरंकिंचित्साक्षात्परागतिः' इतीमंवेदमनतिक्रम्यततस्ततःपरंपरंस्थानंगत्वातत्रपरस्यांकाष्टायांविषयेस्वयमेवबुद्ध्याधीष्ट्याबुद्धयतेजानातिपरांकाष्टा । देहांतम
व्यक्तादपिपरं एतेनाव्यक्तात्पुरुषःपरइतिश्रौतमव्यक्तपदंदेहपरंननुसांख्याभिमतव्यक्तपरमितिव्याख्यातं आनुमानिकाधिकरणेचेतस्स्पष्टं । तदेहांतकश्चिदेवमावितात्मायोगशोभितमतिर

परप्रत्ययसर्गेणुनियतिर्नानुवर्तते ॥ भावांतप्रभवप्रज्ञाआसतेयेविपर्ययम् २३ दृष्ट्यादेहान्धारयंतोबुद्धिसंक्षिप्तचेतसः ॥ स्थानेभ्यो
ध्वंसमानाश्चसूक्ष्मत्वात्तानुपासते २४ यथागमंचगत्वावेबुद्ध्यातत्रैवबुद्धयते ॥ देहांतकश्चिदन्वास्तेभावितात्मानिराश्रयम् २५
युक्तंधारणयासम्यक्कृतःकेचिदुपासते ॥ अभ्यस्यंतिपरदेवंविद्युत्संशब्दिताक्षरम् २६ अंतकालेहुपासतेतपसादग्धकिल्विषाः ॥
सर्वपुतेमहात्मानोगच्छंतिपरमांगतिम् २७ सूक्ष्मंविशेषणंतेषामवेक्षेच्छास्त्रचक्षुषाम् ॥ देहांतंपरमंविद्याद्विमुक्तमपरिग्रहम् २८

न्वास्तेऽमुंशास्त्राचार्योपदेशमनुप्राप्यास्तेनिराश्रयंस्वमादिमप्रातिष्ठंपराकाष्टारूपत्वात् २५ युक्तमिति धारणयाधारणाविषयेणमूर्तब्रह्मणालुण्णादिनायुक्ततादात्म्यसंबंधेनसेव्यसेवकमावेनवायुक्तं
निबद्धमात्मानंकेचिदुपास्ते सतइतिकर्मणिपठ्यते । अविद्याशबलंकेचिदुपासते । अपरेपरंशबलादुत्कृष्टंनिर्गुणंब्रह्माभ्यस्यंतिपुनःपुनरनुभवविषयतामापादयंति । विद्युत्संशब्दितसकृद्विभातो
ह्येषब्रह्मलोकइतिश्रुतोर्विद्युत्सकृद्विभातत्वेनविद्युत्संशब्दितकेनेपितमिस्तुपनिपत्प्रसिद्धमिदंविशेषणं अक्षरमपरिणामि । ननुदेहांतपदेनैवैतदुक्तं सत्यं तत्रज्ञेयत्वेनोक्तमिहतुपास्यत्वेनोच्यते कः
पुनरेतावतामेदः जृणु आद्येध्वणादिप्रणाल्याऽभ्यस्तानात्मनिरसनेनात्मतत्त्वावाप्तिःसर्वाद्येनेवरज्ज्वगतिः । द्वितीयेतुमूलप्रमाणभावेऽपितवपाणौपंचरत्नानीतिवदतोवाक्येकदाचिरसंवाद्य
तेतद्वत्त्वब्रह्मासीतिगुरुवाक्येविश्वासमात्रात्प्रवृत्तआत्मनोब्रह्ममावंचितयंस्तमनुभवति सेयंसंवादिभ्रमवदुपास्तिब्रह्मसाक्षात्करफलेति २६ अंतंति तपसाऽविमुक्तोपासनेनांतकालेउपासतेब्रह्मप्रा
प्यंति असगतावित्यस्यरूपं एतेपेचयथायोगपरमानिर्विशेषांगतिक्रमेणसद्योवागच्छंति २७ सूक्ष्ममिति विशेषणंव्यावर्तकमुपाधिभूतंतेषांपाधिकब्रह्मणामवेक्षेतहेलनयाहेयत्वेनपश्येत् यथोक्तं
कलतरौ । 'निर्विशेषंपरंब्रह्मसाक्षात्कर्तुमुनिश्चराः । येमंदास्तेऽनुकंप्यंतेसविशेषनिरूपणैः । स्थिरीकृतेमनस्येषांसगुणब्रह्मचितनात् । तदेवाविर्भवेत्साक्षादपेतोपाधिकल्पन' इतिदेहांतमव्यक्तल
याविष्टानं । देहंस्वितिपाठेअव्यक्तमेव परमंचरमंविशेषणं नततःपरमव्यक्तवेद्यमस्तीत्यर्थः । विमुक्तमपरिग्रहमित्यादिपादोनश्लोकएकंवाक्यं विमुक्तंयूलदेहाभ्यासहीनंअपरिग्रहंसंन्यासिनं २८

धारणासक्तमानसयोगिनं अंतरिक्षादंतरिक्षंहादाकाशस्तमारभ्याऽन्यतरमीशंसूत्रात्मानंवाविद्यादित्यर्थः । मर्त्येति यत्किंचिच्छ्रोतोपास्तिपुक्तामर्त्यदेहाद्विमुच्यते २९ ततआरोहक्रमे
णपरांगतिर्याति एकायनमेकंभ्रमैवायनंप्राप्तिस्थानंयस्मिन् ३० कषायेति रागादिहीनमचलंयेवाशास्त्रीयंपरोक्षमपिज्ञानमुत्पद्यतेऽपिपयाबलंयथावेराग्यंमुच्यते ३१ भगवंतंसर्वैश्वर्यवंतम्
३२ आत्मस्थंकोशपंचकांतमर्तम् ३३ संक्षेपेणज्ञेयंहेयंचाह एतावदिति अस्तिचनस्तिचेत्येनरज्जुरागदिवज्जगज्जाताभ्रांतयोरस्तिचनस्तिचेत्यनिर्वचनीयमित्युक्तं जगन्मिथ्यात्वंज्ञेयं
व्याचरत्याज्येत्यर्थः ३४ विसृणुणालम् ३५ । ३६ तृष्णास्यागोपायमाह विकारमिति कार्यकारणशुद्धंजगन्नावितृष्णोभूत्वाविमुच्यते ३७ प्रकाशंस्पष्टं अमृतंमोक्षसाधनम् ३८
॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठ्ये भारतमावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ पूर्वसंक्षेपेणपुंश्रुत्योर्बोधम्यमुक्तंतद्विवरणायपंचाशिसंवाक्यम्
अंतरिक्षादन्यतरंधारणासक्तमानसम् ॥ मर्त्यलोकाद्विमुच्यंतोविद्यासंसक्तचेतसः २९ ब्रह्मभूताविरजस्ततोयांतिपरांगतिम् ॥ एवमेकायनंधर्ममाहुर्वेदविदोज
नाः ३० यथाज्ञानमुपासंतःसर्वेयांतिपरांगतिम् ॥ कषायवर्जितंज्ञानंयेषामुत्पद्यतेऽचलम् ॥ यांतितेऽपिपरांलोकानविमुच्यंतेयथाबलम् ३१ भगवंतमजंदिव्यं
विष्णुमव्यक्तसंज्ञितम् ॥ भावेनयांतिशुद्धायेज्ञानतृप्तानिराशिषः ३२ ज्ञात्वाऽऽत्मस्थंहरिंचैवननिवर्तितितेऽन्यथाः ॥ प्राप्यतत्परमंस्थानंमोदंतेऽक्षरमव्ययम्
३३ एतावदेतद्विज्ञानमेतदस्तिचनस्तिच ॥ तृष्णावद्वंजगत्सर्वचक्रवत्परिवर्तते ३४ विसर्तंतुर्यथैवायमंतस्थःसर्वतोविसे ॥ तृष्णातंतुरनाद्यंतस्तथादेहगतः
सदा ३५ सूच्यासूत्रंयथावद्वेसंसारयतिवायकः ॥ तद्वत्संसारसूत्रंहितृष्णासूच्यानिबद्धयते ३६ विकारंप्रकृतिंचैवपुरुषंचसनातनम् ॥ योयथावद्विजानातिस
वितृष्णोविमुच्यते ३७ प्रकाशंभगवानेतद्वर्णिनारायणोऽमृतम् ॥ भूतानामनुकंपार्थजगादजगतोगतिः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि
वाष्पेयाध्यात्मकथने सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केनवृत्तेनवृत्तज्जनकोनिथिलाधिपः
जगाममोक्षंमोक्षज्ञोभोगानुत्सृज्यमानुषान् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ येनवृत्तेनधर्मज्ञःसजगाममहत्सुखम् २
जनकोजनदेवस्तुमिथिलायांजनाधिपः ॥ और्ध्वदेहिकधर्माणामासीद्युक्तोविचितने ३ तस्यस्मशतमाचार्यावसंतिसततंगृहे ॥ दर्शयंतःपृथग्धर्मानानाश्रमनि
वासिनः ४ सतेषांप्रित्यभावेचप्रेत्यजातौविनिश्चये ॥ आगमस्थःसभूयिष्ठमात्मतत्त्वेनतुष्यति ५

ध्यायद्वयमारभते तत्रतृष्णास्यागोमुख्यमुक्तिसाधनंस्वराज्ञादुःशकइतिमन्वानोभिथिलायांप्रवृत्तयानमेकिंचनद्व्यतीतिपूर्वोक्तंस्वमताविद्वज्जनकवचनंस्मरंस्तद्वृत्तंपृच्छति केनेति १ मह
त्सुखंमोक्षं २ जनकोजनकऽयः नाम्राजनदेवः ऊर्ध्वदेहादित्यूर्ध्वदेहमशरीरंब्रह्मतत्प्राप्तिकराणामौर्ध्वदेहिकानांविचितनेयुक्तोऽवहितआसीत् ३ धर्मोनुपासनामार्गान् पाठांतरेपापंढा
लोकायतादयस्तेषांदिमःप्रतिभदत्वेनजेतारः । पापंढासिनहातिपाठेपापंढान्वासयंति आच्छादयंतिरिक्त्युचितेतेतथा ४ तत्रकेचिष्पापंढादेहनाशादात्मनाशमिच्छंति । अन्येपुनर्देहस्यैवना
शंनेच्छंति । तत्राद्येजगद्वैचित्र्यानुपपत्तिमंयेप्रत्यक्षविरोधंकोद्भावयतांतेषामेत्यभावेअस्मादेहादुत्कर्म्यभावेसतायांप्रेत्यजातौजन्मांतरलाभेचविषयेविनिश्चयेसमूयिष्ठंनतुष्यति यतआगमस्थः
तत्रतार्किकाणांविभूनामात्मनापूर्वदेहंद्विषयियोमरणमपूर्वदेहंद्विषयसंबंधोजन्मेतिविनिश्चयः । सांख्यानांस्वात्मनांकरणानांचविभूनामेवसताजरण्यामप्रेरितवत्तत्रवृत्तिर्यामोजन्मवृत्ति-

-विलयोमुत्पत्तिरिति विनिश्चयः । तथा कर्ता भोक्ता विभुरात्मैति पूर्वपामात्मतत्त्वं परेषां तु भोक्तैव न कर्तेति । तत्रापापं दत्त्वा किंचित्पुण्यं नृपि भूयिष्ठं न तु प्यति आगमविरोधात् । आगमो हि स्वप्रवृत्तपूर्वदेहनाशोत्तरदेहप्राप्तिवदिति । आत्मानं चाकर्तारमभोक्तारमेकं च । न तेषामिति पाठे आत्मतत्त्वेनेति तृतीया ९ कापिलेयः कपिलायाः पुत्रः परिधावन्नृकप्रवासमकुर्वन् ९ सु पर्यवसितार्थः सम्यग्निश्चितप्रयोजनः ७ काभैरनादृतं कामादवसितमिति पाठेयदृष्ट्या स्थितं नृपुत्रत्वं अन्विच्छतं स्थापयितुमिति तेनः ८ सकपिलस्तेन पंचशिखसंज्ञेन तत्प्रशिष्यत्वात्तुल्यत्वं ९ पंचस्रोतांसि विषयकेदारप्रणालिकायस्य तस्मिन् मनसि मानसं सन्नमित्यर्थः १० यत्र यस्समीपे कापिलं कपिलमतानुसारि मंडलं मुनिसमूहं प्रति परमार्थोन्मेषवेदयदित्युत्तरेण संबंधः पंचस्रोतसि मनसि निष्ठातः ऊहापोहकौशलवान् पंचरात्रो नाम विष्णुत्वप्रापकः क्रतुः । 'पुरुषो ह वेनारायणोऽस्माकमयतात्पतिष्ठेयः' सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वं स्यामिति । स एतं पंचरात्रं पुरुषमेधं यज्ञकृतमपश्यत् इति ज्ञातपथोक्तस्तत्र विशारदोऽनुष्ठिताखिलकर्मैत्यर्थः ११ पंचअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान् कोशान् भिन्नं आत्मनश्च विविक्तान् जानातीति पंचज्ञः अतएव पंचकृत् पंचतद्विषयाण्युपासनानि । भृगुर्वैराग्येति तस्य स्यान्मुनिपदिसतपस्तस्वाश्च ब्रह्मेति व्यजानादित्यादिविहितानि करोति स पंचकृत् । पंचशां तोदांत उपरतस्तिष्ठति नृः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्ये

तत्र पंचशिखो नाम कापिलेयो महा मुनिः ॥ परिधावन्महीकृत्स्नां जगाम मिथिलामथ ६ सर्वसंन्यासधर्माणां तत्त्वज्ञानविनिश्चये ॥ सुपर्यवसितार्थश्च निर्द्वंद्वो नष्टसंशयः ७ ऋषीणामाहुरेकं तं यं कामानादृतं नृपु ॥ शाश्वतं सुखमत्यंतमन्विच्छतं सुदुर्लभम् ८ यमाहुः कपिलं सांख्याः परमर्षिप्रजापतिम् ॥ समन्ये तेन रूपेण विस्मापयति हि स्वयम् ९ आसुरेः प्रथमं शिष्यं यमाहुश्चिरजीविनम् ॥ पंचस्रोतसि यः सत्रमास्ते वर्षसहस्रिकम् १० यत्र चासीनमागम्य कापिलं मंडलं महत् ॥ पंचस्रोतसि निष्ठातः पंचरात्रविशारदः ११ पंचज्ञः पंचकृत् पंचगुणः पंचशिखः स्मृतः ॥ पुरुषावस्थमव्यक्तं परमार्थं न्यवेदयत् १२ इष्टसत्रेण संपृष्टो भूयश्च तपसाऽऽसुरिः ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्व्यक्तिबुधे देवदर्शनः १३ यत्तदेकाक्षरं ब्रह्म नानारूपं प्रदृश्यते ॥ आसुरिर्मंडले तस्मिन् प्रतिपेदे तदव्ययम् १४ तस्य पंचशिखः शिष्यो मानुष्याः पयसाभृतः ॥ ब्राह्मणीकपिलानामकाचिदासीत्कुटुंबिनी १५ तस्याः पुत्रत्वमागम्य स्त्रियाः सपिबतिस्तनौ ॥ ततः सकापिलेयत्वं लेभे बुद्धिचनौष्ठिकम् १६ एतन्मे भगवानाह कापिलेयस्य संभवम् ॥ तस्य तत्कापिलेयत्वं सर्ववित्त्वमनुत्तमम् १७

वात्मानं पश्यतीति श्रुताः शांत्यादयो गुणायस्मिन् स पंचगुणः । ततश्च ब्रह्मिष्ठैव मवर्तीति श्रुतेः पंचम्योऽतिरिच्यमानत्वात् शिखेवेति पंचशिखं पुच्छं ब्रह्मतत्त्वज्ञत्वात् मुनिरपि पंचशिखः । ननु पंचकृत् कथं पञ्चज्ञः स्यादिति चेत् शृणु यथाऽन्नमयं विकारमुपासीनस्तत्प्रकृतिमंत्रं विराडाख्यमेति एवं मायया विकृतमानंदमानंदमयारूपमुपास्या विकृतमानंदं तत्प्रकृतिमेतीति न पञ्चोपास्तिः पृथग्वक्तव्या पञ्चज्ञानाय तस्य पंचमोपास्तिफलत्वात् तदेतदाह पुरुषेति पुरुषा अन्नमया दयाः पंच अवसन्नतया धाधिततया तिष्ठतीत्यस्मिन्निति पुरुषावर्यं । अतएव शिरभाष्यवयवरहितत्वाद्यव्यक्तमवाध्यत्वाच्च परमार्थमबोधयत् १२ तस्यापि गुरुमाहेष्टेयादिना इष्टसत्रेण आत्मयज्ञेन हेतोर्तृतीया अध्ययनेन वसतीति वत् सम्यक्पृष्टः प्रश्नो यस्य संपृष्टः आत्मज्ञानार्थकृतप्रश्रुत्यर्थः व्यक्तं वाध्यत्वावाध्यत्वेन स्पष्टतां देवदर्शनः दिव्यदृष्टिरित्यर्थः १३ सांख्यसंमतं गुणपुरुषांतरज्ञानरूपं प्रधानं चोपादानमिति पञ्चानिरस्यति यत्तदिति अक्षरमेव जगदुपादानतयानानारूपं ननु ज्ञानं प्रधानं अव्ययं ब्रह्मेति पेदे ज्ञातवान्न नृगुणपुरुषांतरम् १० । १५ । १६ भगवान्मार्कण्डेयः सनत्कुमारो वा १०

सामान्यं सर्वेषां चायं पुंसमबुद्धिम् १८ अमिसंरक्तो मक्तः १९ कल्पाय समर्थाय सांख्येऽपनिषत्कांठे विधीयते अपूर्वतया ज्ञाप्यते न तु यत्तया उज्जीयते २० जातिर्जन्म कर्मयागादि सर्वं ब्रह्मलोकांतं तेऽनिर्वेदो दुःखरूपत्वाद्दोषयुक्तत्वात् क्षायेऽप्युत्वाच्च २१ संतो ह मब्रवीदिति पूर्वपान्वयः । तं कं यस्य मोहस्यायं कर्मफलं च कांठे अनाश्वासिकमविश्वसनीयं शुक्तिरज्ज्वा यस्य विषयप्रदर्शकत्वात् । विनाशि चंचलं ध्वंसिनमनियतकालं अनुवंसत्त्वेनासत्त्वेन नानिश्चितम् २२ तमिप्रमेतस्मिन्स्तु द्विद्विज्ज्ञानं मोहं विवरीतुं लोकायतानां मतमुपन्यस्यति दृश्यमाने इत्यादिना तेषु पादेषु स्यात्तैजसवायवीयाः परमाणवः स्वरस्त्रेहोऽप्येव स्वभावाः स्वयमेव देहाद्याकारेण संहन्यमाना मदशक्तिवज्रैस्तन्मयं जगति देहैव न तु वटादौ स्वभावादिति संतमात्मानं नास्तीत्याहुः । असंतं च देहं संतमाहुस्तदेतदाह विनाशो देहकृपात्तमध्यंसे प्रत्यक्षे सति देहात्परमात्मतत्त्वमागमप्रमाणाय प्यस्तीति नृवल्लोकविरुद्धागमप्रमाणवादी पराजित एवेत्यर्थः २३ ननु देहस्यैवात्मस्वरूपकामोयजेतेत्यादयः परलोकफलाश्चोदना उपरुद्धयेरन्नेत्याशंक्याहानात्मेति द्वाभ्यां आत्मनो मुत्सुरनात्मा स्वकृपाभावएव केशोदुःखं जावयो हानिरामवोरो गश्चाऽऽत्मनो मुत्सुरेशो न स्वस्वरूपनाशः । गृहस्येव दुर्बलं दुर्बलमंगं पूर्वपूर्वतरं नश्यति सोऽऽज्ञेन गृहनाश एव मित्रियादिनाशेनाप्यंशत आत्मैव नश्यतीत्यर्थः । एवं सति च आत्मानं मोहात्पदं देहादप्यंमन्यते तन्मतम्

सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ॥ उपेत्य शतमाचार्यान् मोहयामास हेतुभिः १८ जनकस्त्वभिसंरक्तः कापिलेयानुदर्शनात् ॥ उत्सृज्य शतमाचार्यान् पृष्ठतोऽनुजगाम तम् १९ तस्मै परमकल्याणप्रणताय च धर्मतः ॥ अब्रवीत्परमं मोक्षं यत्तत्सांख्येऽभिधीयते २० जातिनिर्वेदमुक्त्वा सकर्मनिर्वेदमब्रवीत् ॥ कर्मनिर्वेदमुक्त्वा च सर्वनिर्वेदमब्रवीत् २१ यदर्थं धर्मसंसर्गः कर्मणां च फलोदयः ॥ तमनाश्वासिकं मोहं विनाशि च लभ्युवम् २२ दृश्यमाने विनाशे च प्रत्यक्षे लोकसाक्षिके ॥ आगमात्परमस्तीति नृवल्लोकाजितः २३ अनात्मा ह्यात्मनो मृत्युः क्लेशो मृत्युर्जगामयः ॥ आत्मानं मन्यते मोहात्तदसम्यक्परमतम् २४ अथ चेदेवमप्यस्ति यल्लोके नोपपद्यते ॥ अजरोऽयममृत्युश्च राजाऽसौ मन्यते यथा २५ अस्ति नास्तीति चाप्येतत्तस्मिन् सतिलक्षणे ॥ किमधिष्ठाय तदूयाल्लोकयात्राविनिश्चयम् २६ प्रत्यक्षं ह्येतयोर्भूलंकृतं तैतिह्ययोरपि ॥ प्रत्यक्षेणागमोभिन्नः कृतांतो वान किंचन २७ यत्र यत्राऽनुमानेऽस्मिन् कृतं भावयतोऽपि च ॥ नान्यो जीवः शरीरस्य नास्तिकानां मते स्थितः २८

सम्यक् २४ स्वर्गकामचोदना तु यथाराज्ञोऽजरत्वा मरत्वाद्याशीरुपचारपवंडष्टसुखेऽवस्वगोपचारः । तस्मादपि रैवाग्नेर्न कं दृशेन धूम इत्यादिवत् प्रत्यक्षविरुद्धाभुतिर्न स्वायं प्रमाणमित्याहायेति । तथाऽग्निहोत्रं यदीधमं स्त्रिदं देहं स्मग्नुतम् ॥ बुद्धिर्पौरुषहीनानां जीविकेति नृहस्पतिः इति २५ एवं प्रत्यक्षविरोधाच्छ्रुतिप्रामाण्यं दूषयित्वा व्याप्त्यग्राह्यमानस्यापि तदूषयति अस्ति नास्तीति यथा चंत्रात्तरकस्य भावोऽस्ति नास्तीति संशयेऽस्ति गत्यनुपलब्धेरिति प्राप्तेनास्ति देहांतरप्राप्तेरित्यनुमानेन यद्वत्त्यादिसाधनं तदप्यसतिलक्षणे ज्ञापके हेतौ शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारदर्शनादसति किंलिंगमधिष्ठायऽऽलंभ्य लोकयात्रायावद्दूषादिव्यवहारस्य विनिश्चयं दूषयान् किमपीत्यर्थः २६ कृतांतैतिह्ययोरनुमानागमयोः भिन्नः बाधितः न किंचन प्रमाणमित्यर्थः २७ फलितमाह यत्रेति यत्र कुत्राप्यनुमाने ईशादृष्टनित्यात्मान्यतमसाधके ताव्यासिद्धिभावयतः कृतं अलं भावनयाऽलमित्यर्थः । सकृद्विषयानुमानस्याप्रमाणत्वात् शरीरस्य शरीरात् २८

अनुमानस्यप्रामाण्योपपत्तयेतत्तत्प्रवेष्टादनन्यात्मसिद्धिरित्याह रेतइति यथासमानेऽपिभूतचतुष्टयसंयोगेवटकणिकायावत्पत्रपुष्पफलमूलत्वगादिकपरसादयोर्तर्हिता। एवंतत्रेतसिसमानेप्युप
ष्टंमकमामेनोबुद्धचहंकारचित्तशरीराकारगुणादयोर्तर्हिताःसंतआविर्भवन्ति । यथावाएकस्मादेवधेनूमुक्तानुगोदकात्पयःसर्पिषोऽप्यहस्वमावेयथावावहुद्रूपरुक्काद्विचित्राप्रमाधिविवापिताम्बु
शक्तिरुत्पद्यतएवंरेतसउपलब्धोपलब्धौशौवाभूतसंयोगाद्वाचैतन्यंजन्त्यते जातिर्जन्माऽप्यदेः यथावाकाष्ठव्यसंश्लेषात्तत्प्रकाशकोऽग्निर्जायतएवंभूतयोगादपितत्प्रकाशकंचैतन्यमुत्पद्यतेइतिजडद्व
पादजडोत्पत्तौदृष्टांतांवरंपराभिमतम् । स्मृतिरितिपयातर्कमतेजडयोरप्यात्ममनसोयोगादजडंस्मृत्यादिकंज्ञानंजायतेतद्वदत्रापिमविष्यति । एवमुत्पन्नंचैतन्यमयस्कांतमणिर्लोहमिवैव्रियसं
यातंचालयिष्यति कार्यवैचित्र्यमपिपारिवांशमतजातिभेदादेवमविष्यति सूर्यकांतयोगादेवसूर्यरश्मयोऽग्निस्त्वयेनपृष्ठयंतरयोगात्तद्वत् एवमोक्तुंवेद्वेर्जलशोषकत्ववत्संवातस्यैवपुष्पतेइतिपु
क्तंशरीरादन्योजीवोनास्तीति २९ एतद्वपयति प्रेतीति प्रेतीभूतेदेहेचेतन्यात्ययोदेहातिरिक्तात्माऽस्तिस्वेममाणमित्यध्याहृत्ययोऽ । यद्विदेहश्चैतन्यःस्यात्तर्हिमृतेऽपिदेहेचेतन्यमुपलभ्येतातो न
देहधर्मश्चैतन्यमित्यर्थः । प्रेत्यभूतात्ययइतिपाठे मृत्वाभूतनाशःयस्मिन्सतिदेहो ननश्यति असतिचनश्यतिसदेहादम्पइत्यर्थः । तथाशरीतजवरनिवृत्त्यर्थमंत्रप्रतिपाद्यादेवतालोकायतिकेनप्रा
प्यतेसाचेद्वृत्तमयीस्यात्तर्हिघटादिवद्दृश्यते सूक्ष्मशरीरस्पृशोकांतरसंचारक्षमस्यास्वीकारात् । आदिषदाद्भुतावेशोऽपिग्राह्यः यस्मिन्शरीरेभूतांतरमाविशतितदातदेहपीडयामुख्योदेहपतिर्न
बाध्यतेकिंत्वाविष्टएवतदानींतस्यैवदेहाभिमानात् । तदपगमेतुमुत्पद्यतएववाप्यतेऽतो नदेहआत्माहृदिरोधादित्यर्थः । मृतेकर्मनिवृत्तिःकृतनाशः चादुत्पत्तावृत्ताभ्यामगमश्चदोषइत्यर्थः ३०

रेतोवटकणिकायांघृतपाकाधिवासनम् ॥ जातिःस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोऽभुमक्षणम् २९ प्रेतीभूतेऽत्ययश्चैवदेवताद्युपयाचनम् ॥
मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयः ३० नन्वेतेहेतवःसंतियेकेचिन्मूर्तिसंस्थिताः ॥ अमूर्तस्यहिमूर्तेनसामान्यनोपपद्यते ३१
अविद्याकर्मचेष्टानांकेचिदाहुःपुनर्भवे ॥ कारणलोभमोहौतुदोषाणांतुनिषेवणम् ३२

एवंस्वमतेसाधकान्युक्तापरोक्तान्हेतूनाभासयति नन्वेतइति मूर्तिसंस्थिताजडमेवाप्यादिकमितिसर्वेषुकोहेतवोजडाजडसिद्धावेवपर्यवस्यंतिनस्त्वजडसिद्धौ । हिपस्मान्मूर्तांमूर्तस्यज्ञानस्योत्प
त्तौपृथिव्यादिचतुष्टयादाकाशोप्पुत्पद्येतेत्यर्थः । सामान्यंसादृश्यंकार्यस्यकारणेनसहावगतंमृदादीनमुमूर्तामूर्तयोरस्यंतविलक्षणयोस्तदुपपद्यते । यदपितर्कमतंजडयोरप्यात्ममनसोयोगादजडं
ज्ञानमुत्पद्यतेतदपिदृष्टाद्भृज्जन्मासंभवात्प्रत्याख्येयमेव ३१ एवंलोकायतमतनिरस्यसौगतमतनिरसितुमुत्पन्नस्यति अविद्येत्यादिभिन्निभिः तेहिलोकायताभिमतत्संचाताद्वाद्यादन्यमाध्या
त्मिकसंघातरूपविज्ञानवेदनासंज्ञासंस्काराख्यपंचस्कंधात्मकमेहिकाभूमिकव्यवहारास्पदमभ्युपगच्छंत्यतो नतेषाप्रेतीभूतात्ययादयोदोषाःसन्ति । यद्यप्येतेषामपीतरवत्स्विरोभोकाप्रशंसिता
वाचेतनःसंहतानास्तितथापिअविद्या १ संस्कारो २ विज्ञानं ३ नाम ४ रूपं ५ पञ्चायतनं ६ स्पर्शो ७ वेदना ८ तृष्णा ९ उपादानं १० भवो ११ जाति १२ जरा १३ मरणं १४ शोकः
१५ परिदेवनाः १६ दुःखं १७ दुर्मनस्ता १८ इत्यष्टादशकचित्संक्षेपेणकचिद्विस्तरेणचोक्ताःसर्वेषांसौगतानामप्रत्याख्येयाःपूर्वपूर्वउत्तरेषानिमित्तभूताघटीयंत्रवदावर्तमानाःसंघातंस्वाश्रयतया
ऽऽक्षिपन्ति । पञ्चायतनंशरीरचेत्यस्यस्कंधपंचकस्यतदुपादानस्यपष्ठस्यचित्तस्यचाऽऽश्रयभूतत्वात् । एवंसंघातोत्पत्तेर्लोकयात्रायाश्चनिर्वाहेसतिनस्तिरआत्माऽभ्युपेयइतिवदति तत्राविद्या
स्वशब्दोपात्ताकर्मचेष्टालोभमोहशब्दैःसंस्कारोपादानतृष्णादुर्मनस्ताः इतरेदोषदेनसंघटीयाः केचित्सौगताअविद्यादिकंपुनर्भवेदेहांतरप्राप्तौकारणमाहुरितियोजना ३२

एतदेवस्वप्नप्रत्यविद्यामिति अविद्यात्रेष्टंपूर्वकृतं कर्मबीजं तृष्णास्नेहाश्रयजलरूपा एवपूर्वप्रकारकस्तेषामविद्यादीनांपुनर्भवःपुनःपुनरुत्पत्तिप्रकारः ३३ तस्मिन्नविद्यादिफलापेगृहेषुसिप्रलययोः
संस्कारात्मनास्थितेनिमित्तभूतेसति एकस्मिन्मरणधर्मिणिदेहेभिन्नविनष्टेऽप्यन्योऽस्मात्ततएवाविद्यादेहेहोऽप्योजायते । तस्मिन्नज्ञानेनदग्धेचसतिदेहनाशात्सत्त्वसंज्ञयंभोजमाहुः । सत्त्वस्य
धीघातोःसंक्षयःसम्प्रभैश्वर्यमिविषयप्रवाहित्वंकैवल्यमित्याहुः ३४ एतद्वपयति यदेति स्वकृतोऽन्यत्वंमुक्ताविषजणिकानांविज्ञानादीनां यदाचजातितःआलयविज्ञानंवाह्यविज्ञानमितिपेसाम
न्यत्वं । यदाचशुभतःशुभाशुभतःपुण्यपापतोऽर्थतोबन्धमोक्षतोविज्ञानानांपृथक्त्वंतदाबाह्येकधंसोऽयमित्यभेदप्रत्यभिज्ञानं प्राग्वहदृष्टवत्स्येववार्तमानिकादन्यत्वात् । एवमसंहितमनमिसंहितं
मोममोक्षादिकथंवास्यात् अन्योमुत्पन्नःसाधनाविष्टोऽन्योमुक्तइत्यापतेः ३५ एवंसतिदानाद्यप्यनर्थकंरुलभोगकालेदागुरमावादित्याह एवमिति अन्येनविज्ञानेनाचरितमन्यद्विज्ञानांतरं
प्रतिप्रवर्ततेकलंदातुंगच्छति ३६ इष्टापतिमाशंक्याहापीति अन्यत्वाविशेषाच्चैत्रपुण्यैरपिमेत्रःसुखीभवेदित्यथादृश्यःस्पष्टः ३७ तथाहीति चैत्रज्ञानान्मेत्रज्ञानेपुण्यमिवसदृशंयेनवैजात्येनैतरपूर्व

अविद्याक्षेत्रमाहुर्हिकर्मबीजंतथाकृतम् ॥ तृष्णासंजननंस्नेहपुतेषांपुनर्भवः ३३ तस्मिन्गृहेचदग्धेचभिन्नेमरणधर्मिणि ॥ अन्योऽस्माज्जायतेदेहस्तमा
हुःसत्त्वसंक्षयम् ३४ यदास्वरूपतश्चान्योजातितःशुभतोऽर्थतः ॥ कथमस्मिन्सहत्येवंसर्ववास्यादसंहितम् ३५ एवंसतिचकाप्रीतिर्दानविद्यातपोबलैः ॥
यदस्याचरितं कर्मसर्वमन्यत्प्रपद्यते ३६ अपिह्ययमिहैवान्यैःप्राकृतैर्दुःखितोभवेत् ॥ सुखितोदुःखितोवाऽपिदृश्यादृश्यविनिर्णयः ३७ तथाहिमुसलैर्हन्युःश
रीरंतपुनर्भवेत् ॥ पृथग्ज्ञानंयदन्यच्चयेनैतन्नोपपद्यते ३८ ऋतुसंवत्सरोत्पेयःशीतोष्णोऽथप्रियाप्रिये ॥ यथास्तीतानिपश्यंतितादृशःसत्त्वसंक्षयः ३९
जरयाऽभिपरीतस्यमृत्युनाचविनाशिना ॥ दुर्बलंदुर्बलंपूर्वगृहस्येवावेनश्यति ४० इंद्रियाणिमनोवायुःशोणितंमांसमस्थिच ॥ आनुपूर्व्याविनश्यंतिस्व
धातुमुपयांतिच ४१ लोकयात्राविघातश्चदानधर्मफलागमे ॥ तदर्थंवेदशब्दाश्चव्यवहाराश्चलौकिकाः ४२ इतिसम्यग्मनस्येतेवहवःसंतिहेतवः ॥
पुतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यते ४३ तेषांविष्टशतामेवतत्तत्समाभिधावताम् ॥ कचिन्निविशतेऽद्विस्तत्रजीर्यतिवृक्षवत् ४४ एवमर्थैरनर्थैश्चदुः
खिताःसर्वजंतवः ॥ आगमैरपकृष्यंतेहस्तिपैर्हस्तिनोयथा ४५

श्लोकोक्तंदाणंनोपपद्यतेऽतश्चैत्रज्ञानधारेवसजातीयाविवाक्षितेतिचेत्तर्ह्यप्यमानस्यसदृशज्ञानस्याकिमुपादानं नतावत्पूर्वज्ञानं तस्यक्षणिकत्वेनोत्तरोत्पादेव्यापाराधोगात् । तत्राशब्देऽमुसलैर्हता
च्छरीरादप्यन्यच्छरीरंपुनर्भवेत् ३८ किंचकत्वादिविज्ञातोऽपिभोजःपुनःपुनरागत्यनिवर्ततज्ञानधारायाजानंत्यादित्याह ऋत्विति तिष्यःकलिरितिगुणानामुपलक्षणं बहुदोषप्रस्तत्वात्क्षणि
कविज्ञानवादोऽनुपपन्नइत्यर्थः ३९ असुतर्हि विज्ञानानामाश्रयःस्थिरःकश्चिदात्मेतितर्कमतमाशंक्याह जरयेति उपयन्नपयन्धर्मोविकरोतिहिधर्मिणमितिन्वायेनानित्यधर्मोऽश्रयस्यधर्मिणोऽ
ध्रुवमपक्षयादिनानाशइत्यर्थः ४० अनित्यधर्मोऽप्याकाशादिवज्जनश्यतीत्याशंक्येन्द्रियवन्नश्यत्येवेत्याह इंद्रियाणीति मनसोनाशःसाख्यसंमतःप्रोक्तः ४१ अस्तर्हिबुद्ध्यादिगुणानाम
नाश्रयःशुद्धस्तत्कर्तुर्भोक्तुश्चतस्यदानादिकलामाप्तौदानादिवैयर्थ्यं । ततश्चसर्वस्याप्यात्मसुखार्थस्यलोकेदव्यवहारस्योच्छेदइत्यर्थः ४२ इतीति मनःप्रभवेष्मनेऽपुनर्कंपुनयाऽन्यतरोऽपि
निर्धारविर्तुंशक्यतइतिभावः ४३ विष्टशताविचारयता ४४ निर्णायकमानमाह एवमिति ४५

नैषादितज्ञानेश्वेयवसितेश्रोतुसधिकारसंपातिविषये अर्षानित्यादिवा ७५ । ७७ सतिःसरीरे ७८ अनुपधिप्रमविप्रलंभादिरहितं वेदमूलकत्वात् अण्डलंबैदिककर्मकांडवन्नमायामूलकं अनु
योक्तुंपूर्वपक्षकर्तुं ७९ ॥ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्ष० नीलकंठेपि भारतभाष्यदीने अष्टादशाधिकद्विसप्ततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ जनकइति ज्ञापितोनिशामितः निशामनेमित्वात्तत्त्वस्वत्वं
एतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यतइत्यनेकमतोपम्यासपूर्णंजगतोऽनिर्वचनीयत्वंश्रावितः सांपरायेमरणे मवामवौसंसारमोक्षौ १ ननुयदिसत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयःसंसारस्तर्हिरेज्जूर
मवन्निस्तत्त्वस्यतस्यविनाशाययत्नोनिष्फलो नित्यनष्टत्वात्तस्येतिशंकते मवन्निविति प्रेत्यप्रमातृशदेरुद्वेगस्य संज्ञाविशेषविज्ञानं बुद्धिमुख्यावदस्यंतविस्मृतिरूपेयोजेऽपिनास्तिचेज्ज्ञानाज्ञानकृतो
नकश्चिद्विशेषोऽस्ति २ ततश्चयत्ननैष्फलयमित्याशंकथाह सर्वमिति उच्छेदनिष्ठमात्मनाशपर्यवसायिसर्वव्यमनियमावि ३ असंसर्गइति यदिमोक्षेभूतेषुदिव्यागनादिषुसंसर्गोनास्तिसन्नपिसंस
र्गःस्वर्गवद्विनाशिश्वेवचेत्स्यात्तर्ह्यतिशयाभावात्कस्मैफलायकोऽन्नतत्त्वतोनिश्चयःक्रियेत क्रियमाणोवाक्यंकरूपेतघटेत तस्माद्विनाशित्वमगुलमेवमोक्षःसचनिर्वचनीयपुनेत्याशयः ४ कविः

अथीस्तथाऽत्यंतसुखावर्हाश्चलिप्संतपुतेबहवोविशुष्काः ॥ महत्तरंदुःखमनुप्रपन्नाहित्वाऽऽमिषंमृत्युवशंप्रयांति ४६ विनाशिनोह्यध्रुवजीवितस्यकिंचधुमिर्भिन्नप
रिग्रहैश्च ॥ विहाययोगच्छतिसर्वमेवक्षणेनगत्वाननिवर्ततेच ४७ भूव्योमतोयानलवायवोऽपिसदाशरीरंप्रतिपालयंति ॥ इतीदमालक्ष्यरतिःकुतोभवेद्विनाशिनो
ऽप्यस्यनशर्मविद्यते ४८ इदमनुपधिवाक्यमच्छलंपरमनिरामयमात्मसाक्षिकम् ॥ नरपतिरभिवीक्ष्यविस्मितःपुनरनुयोलुमिदंप्रचक्रमे ४९ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि पंचशिखवाक्ये पाषंडस्वंडनंनाम अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ जनकोजनदेवस्तुज्ञपितःपरमर्षिणा ॥ पुनरेवानुपप्रच्छसांपरायेभवाभवौ १ ॥ जनकउवाच ॥ भगवन्प्रदिनप्रेत्यसंज्ञाभवतिकस्यचित् ॥
एवंसातेकिमज्ञानंज्ञानंवाकिंकरिष्यति २ सर्वमुच्छेदनिष्ठंस्यात्पश्यच्चैतद्विजोत्तम ॥ अप्रमत्तःप्रमत्तोवाकिंविशेषंकरिष्यति ३ असंसर्गोहिभूतेषुसंसर्गोवाविना
शिषु ॥ कस्मैक्रियेतकल्प्येतनिश्चयःकोऽव्रतत्त्वतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ तमसाहेप्रतिच्छन्नंविभ्रांतमिवचातुरम् ॥ पुनःप्रशमयन्वाक्यैःकविःपंचशिखोऽब्रवीत्
५ उच्छेदनिष्ठानेहास्तिभावनिष्ठानविद्यते ॥ अयंह्यपिसमाहारःशरीरेंद्रियचेतसाम् ॥ वर्ततेपृथगन्योन्यमप्यपाश्रित्यकर्मसु ६

कांतदर्शी ९ विज्ञानघनपदैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवावुत्तिष्ठतिमपेत्यसंज्ञाऽस्तीति देहाद्यस्थितस्यव्यापिविशिष्टस्वरूपस्यनाशाद्विशेषविज्ञानाभावेपाञ्चबल्केनोक्तैर्मैत्रेयीआत्मोच्छेदबुद्ध्याभैत्रयामगवान्मनुहदितितमुपालब्धवतीनवाअरेमोहंपञ्चवीचीत्पादिनापुनर्याज्ञबल्केनबोधिता तद्विहापिव्याकुलराज्ञानमाश्रयसत्यर्थेन उच्छेदेति उच्छेदविज्ञानाशेषवसानेन नापिभाविष्ठाविशेषेपर्यवसानमस्ति किंत्वविद्यया आत्मन्यपारोपितंबुद्धीद्वियादिकंरज्जुरमावृतकेवलमपोयतेतत्तैवान्वयनिवृत्तिः स्वरूपानंदस्यचकंडमयतविस्मृतचामीकरवत्माक्षिरितिकृतकृत्यताऽस्त्यतस्तदर्थोयत्नोन्नतिफलइतिभावः तथाचश्रुतिः । 'अविनाशीवाअरेऽयमात्माऽनुच्छिन्तिधर्माप्राप्तसंसर्गस्त्वस्यभवति' इति साक्षाप्रमाद्याअनर्थश्चप्रमावृत्ताप्रमुखंकरुत्वमोक्षवन्नितितदसंशयोमोक्षइतिप्रतिपादयत्यात्मनिदेहाद्यन्यपारोपयेवाहायमित्यादिना समाहारसंघातः अस्मिन्त्रिकेऽन्यतरनाशोऽपि संघातनाशइत्यन्योन्यसंपाश्रित्येत्यस्यार्थः ९

119210

शरीरादीनामनात्मत्वंवक्तुंनत्प्रकृतीराह धातयइति धीयतेनिळीयतेकार्यमोषातिधातवउपादानानि ज्योतिषोभरेत्यनयोर्भध्येजळमित्यापेक्षेयं पंचधातोवमिति पाठांतरंतुममं स्वभावेनेति
सांख्यमताभिप्रायेणतेपांहीश्वरकालयोरमावाजीवानांचेवासीनस्यादृष्टस्यचकार्यत्वेनकारणाप्रवर्तकत्वात्स्वभावतत्त्वगुणानांप्रवृत्तिरितिमतम् २ प्रवृत्तानिभूतानिशरीराकारेणपरिणमं
तेइत्याहाकाशइति यानिखानिस्तथाकाशःयथाप्राणःसवायुः यऊष्मासोऽग्निः यल्लोहितादिस्नेहवत्तापः यत्कठिनमस्थ्यादितत्पृथिवीत्यर्थः । नैकधेतिजरापुजादिभेदेन ८ शरीरोत्पत्तिमु
क्ताइंद्रियोत्पत्तिमाह ज्ञानेति शरीरेवुद्दिर्जाठरःप्राणश्चसर्वकर्मसंग्राहकोगुणः । कुतः यतोऽजइंद्रियाद्यष्टकंनिःसृतं । अर्थाःशब्दादयःस्वभावोऽर्थप्रकाशकत्वम् । चेतनाघटाद्याकारा
वृत्तिः । मनःसंक्रल्पादिरूपमेतत्ज्ञानकार्यं । वायुकार्यंनुप्राणापानौतौचव्यानादीनामप्युलक्षणं । विकारोऽशितपीताक्षिपाचनेनेंद्रियादीनामाभ्याचनादिर्जाठरकार्यं ९ श्रवणंश्रोत्रं
स्पर्शनंत्वग्निंद्रियं नासाग्राणंचित्तंपूर्वकारणंयस्यार्थगणस्यतंचित्तपूर्वचित्तमाज्ञोपादानकं गताःप्राप्ताः गुणाःगुणकार्यभूताः १० विज्ञानसंयुक्ताचित्प्रतिबिंबगर्भाचेतनावृत्तिः विषयस्यो
पादेयस्वहेयस्वोपेक्षणीयस्वैस्त्रिविधा ११ मूर्तयःरूपाश्रयद्रव्याणि वाय्वाकाशयोरमूर्तस्वभुतेर्बाह्येन्द्रियामाहायत्वात् ५चशब्दाद्याःमूर्तिभिःसहपदगुणाविषयाः ज्ञानंप्रमातस्यसिद्धयेवि

धातवः पञ्चभूतेषु खं वायुज्योतिषो धरा ॥ ते स्वभावेन तिष्ठन्ति विद्युज्यन्ते स्वभावतः ७ आकाशो वायुरूपाश्चेत्ते होयश्वापि पार्थिवः ॥ एष पञ्चसमा
हारः शरीरमपि नैकधा ८ ज्ञानमूष्मा च वायुश्च त्रिविधः कार्यसंग्रहः ॥ इंद्रियाणीन्द्रियार्थाश्च स्वभावश्चेतना मनः ॥ प्राणापानौ विकारश्च धातवश्चात्र
निःसृताः ९ श्रवणं स्पर्शनं जिह्वा दृष्टिर्नासा तथैव च ॥ इंद्रियाणीति पंचैते चित्तपूर्वगता गुणाः १० तत्र विज्ञानसंयुक्ता त्रिविधा चेतना भुवा ॥
सुखदुःखेति यामादुरदुःखाम सुखेति च ११ शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधश्च स्पर्शतयः ॥ एते ह्यामरणात्पञ्चषड्गुणा ज्ञानसिद्धये १२ तेषु कर्मविसर्गश्च सर्व
तत्त्वार्थनिश्चयः ॥ तमादुःपरमं शुक्रं बुद्धिरित्यव्ययं महत् १३ इमं गुणसमाहारमात्मभावेन पश्यतः ॥ असम्यग्दर्शनैर्दुःखमनंतं नोपशाम्यति
१४ अनारमेति च यद्दृष्टेनाहं न ममेत्यपि ॥ वर्तते किमधिष्ठानात्प्रसक्ता दुःखसंततिः १५

पयकरणयोगादितज्जायते १२ किंचतेषुश्रोत्रादिषु कर्मस्वर्गघातनं विसर्गःसंन्यासोब्रह्मलोकदः । संन्यासाद्ब्रह्मण्यस्थानमितिस्मृतेःसर्वतत्त्वार्थनिश्चयोभोक्षहेतुः तंतत्त्वनिश्चयं परमंभेदं
शुक्रंमोलवीजं बुद्धिरित्यवयवं भोक्षदत्त्वादवयवमितिचाहुः महद्ब्रह्मतत्त्वदत्त्वात् १३ इममिति अस्मिन्संघातेअनात्मनिआत्मबुद्धिरनर्थहेतुरित्यर्थः १४ एवमध्यारोपमुक्ताऽपवादमाहा
मात्मेत्यादिना इतिषष्ट्युक्तद्वयत्वेतिसंबंधः स्वात्मनिवृत्तिविरोधादिदंतयायद्वष्टमहंकारादितत्त्वआत्मानेत्यर्थः । नहिद्वयंद्रुरास्मेतियुक्तंतेनकारणेनअहमितिप्रमेतिचनवर्तते । यच्च
नाभेदेनप्रतीयेततन्मिथ्यायथाशुक्तिरजतम् । अहंकारदेहेन्द्रियादिकंसारमन्यभेदेनप्रतीयतेऽयमहमस्मिकाणोऽहंगौरोऽहमित्यतोभिध्याततस्तत्संबंधिममकारास्पर्देषुत्रादिकमपिमिथ्या
अतोऽहमितिप्रमेतिचनवर्ततइतियुक्तमुक्तम् । अमात्मेतिह्यनिर्धनान्नचममैत्यपीतिपाठेइतिविद्वदमित्येवमाकाराप्रतीतिरेतिह्यं । स्वायेंव्यः सन्ननिष्ठापरिसमाप्तिर्वस्यतद्विषयइत्यर्थः ।
सम्यगोऽप्यनात्माऽतोऽहमितेनवर्ततेममेत्यपिनवर्ततइतियोजना पाठातरत्वनकारं एवंसतिपाप्रसक्ताप्रतीयमानाहुःसंततिःसाकिमनिष्ठानाआत्मनोऽसंगत्वात् अहंकारस्यचभिध्यात्वाद्
जूरगुणीषणत्ववन्निरभिधानैव । यादतोयस्तत्तादृशोबुद्धिरितिस्म्यायेनाहंकारवन्मिथ्यैवेत्यर्थः १५

अत्रेति हतिगुणनार्थेज्योतिःशास्त्रेप्रसिद्धः सम्यग्बोधगुणनं पुनःपुनरभ्यस्यतेतत्स्वान्यास्मिन्नितिसम्यग्बोधोनामसात्यशास्त्रं । सम्यग्बोधनद्विपाठेसम्यक्सदेहनिर्मुक्तमनोयेनेतितवेव । स्या
गप्रधानंशास्त्रंत्यागशास्त्रम् १६ तदेवाह स्यागइति युक्तानामित्यर्थनित्योद्युक्तानांपुंसांसर्वकर्मत्यागएवमित्यमतः कर्मणामितिघनादेरभ्युपलक्षणं येनुमिध्याविनीतास्त्यागंविनाशात्त्यादि
परास्तेषांक्लिशोऽविद्यादिरूपोमतः १७ सर्वशास्त्रतात्पर्यस्यागेएवेत्याह द्रष्टेति द्रष्ट्यादित्यागनिमित्तयज्ञकर्मादीन्पुनरिदंतीतिशेषः । सर्वत्यागनिमित्तयोगमुपदिशति । यतःसात्यागस्य
समापनासमाप्तिःपराकाष्ठेत्यर्थः १८ तस्येति अयंवक्ष्यमाणयोगोऽत्रैवप्रकारेदंशूयः तथाचत्यागस्यैवप्राधान्यंमाहविशाखिनःसधामनेति । 'स्यागएवहिंसर्वेषांभोजसाधनपुनर्यम् ।
त्यजतैवहितज्जेतैर्यत्कुप्रत्यक्परंपरं'इति अन्यथात्यागाभावे १९ स्याज्यंगणमाह पंचेति चेतसिबुद्धोसेतीतिबुद्धित्यागेसर्वाणिस्थकानिस्फुरितिभावः बलंमाणशक्तिः २० शेफःशि

अत्रसम्यग्बोधोनामत्यागशास्त्रमनुत्तमम् ॥ शृणुयत्तवमोक्षायभाष्यमाणंभविष्याति १६ त्यागएवहिसर्वेषांयुक्तानामपिकर्मणाम् ॥ नित्यंमिथ्याविनी
तानांक्लेशोदुःखवहोमतः १७ द्रव्यत्यागेतुकर्माणिभोगत्यागेव्रतान्यपि ॥ सुखत्यागेतपोयोगंसर्वत्यागेसमापना १८ तस्यमार्गोऽयमद्वैतःसर्वत्यागस्यद
र्शितः ॥ विप्रहाणायदुःखस्यदुर्गतिस्त्वन्यथाभवेत् १९ पंचज्ञानेन्द्रियाण्युक्तामनःषष्ठानिचेतसि ॥ बलपष्ठानिवक्ष्यामिपंचकर्मेन्द्रियाणितु २० हस्तौ
कर्मेन्द्रियज्ञेयमथपादौगतीन्द्रियम् ॥ प्रजनानंदयोःशेफोनिसर्गेपायुराद्वेयम् २१ वाक्शब्दविशेषार्थमितिपंचान्वितंविदुः ॥ एवमेकादशैतानिबु
द्ध्याऽऽशुविस्मृजेन्मनः २२ कर्णौशब्दश्चचित्तंचत्रयःश्रवणसंग्रहे ॥ तथास्पर्शतथारूपेतथैवरसगंधयोः २३ एवंपंचत्रिकाह्येतेगुणास्तदुपलब्धये ॥
येनायंत्रिविधोभावःपर्यायात्समुपस्थितः २४ सात्त्विकोराजसश्चापितामसश्चापितेत्रयः ॥ त्रिविधावेदनायेषुप्रसूताःसर्वसाधनाः २५ प्रहर्षः
प्रीतिरानंदःसुखंसंशान्तचित्तता ॥ अकुतश्चित्कुतश्चिद्वाचितितःसात्त्विकोगुणः २६ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाऽभमा ॥ लिंगानिरजसस्ता
निदृश्यंतेहेत्वहेतुतः २७ अविवेकस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदपिवर्ततेविविधास्तामसागुणाः २८ अत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनसि
वाभवेत् ॥ वर्ततेसात्त्विकोभावइत्यपेक्षेततत्तथा २९ यत्त्वसंतोषसंयुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरजइत्येवंतस्तदपिचित्तयेत् ३० अथयन्मोहसं
युक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधारयेत् ३१

ॐ पायुर्गुदं २१ पञ्चाश्वितं मनहति बुद्ध्या बुद्ध्या विसृजेन्मनस्त्यजेत् । मनस्त्यागे स विषयाणां कर्मेन्द्रियाणां त्यागो बुद्धिरथागे स मनस्कानां ज्ञानेन्द्रियाणां च त्यागः सिद्ध इति प्रसङ्गकार्यः २२
एतमेव स्पष्टयति कर्णादित्यादिना कर्णोऽश्रोत्रं करणं शब्दो विषयः चित्तं कर्ता श्रवणं क्रिया २२ पञ्चत्रिकाः सर्वाणि विषयकरणद्वन्द्वानि स मनस्कानीति त्रिका इत्युक्तं । एते गुणास्तत्तदुपलब्ध
ये शब्दादिज्ञानाभिव्यक्तये भवन्ति येनाऽनुभवाभिव्यंजनेन निमित्तेनायं त्रिविधो भावः करणकर्मकर्तृरूपः पर्यायात्पृथगर्थतया स्ति २४ त्रैविध्यमेवाह सात्त्विक इति वेदनाऽनुभवाः सर्वाऽप्रहर्षादीन्
साधयन्तीति सर्वसाधनाः २५ इष्टश्रवणवर्शनप्राप्तिपरिष्वगजानिसुखानि प्रहर्षप्रीत्यानन्दसुखशब्दितानि संशोतचित्तताभ्युक्तेभ्युक्तेवाऽनुत्सुकता अकुतश्चिद्वैराग्यात्स्वतएव कुतश्चिदिति इष्टदा
भात् चित्तितो विचारितः चित्तत इति पाठे चित्तजः २६ अक्षमेति छेदः हेतिवति पूर्ववत् २७ कथंचिदिति हेतवहेतुभिरित्यर्थः २८ अपेक्षेतेत्युक्ते उत्तरयोर्हेतवमुक्तं २९ । ३० । ३१

पवंशब्दादीनां श्रोत्रादीनां च त्रिगुणात्मकचित्तमात्रस्वमुक्तं चित्तस्थाने नैव गुणकरणविषयाणां तस्यागोमवतीति ज्ञानायेदानीं विषयादिभ्योऽनन्यत्वं शब्दश्रोत्रादीनामुच्यते तत्प्रविलापने नैव विषयादि
प्रविलापनं न वृत्तित्येतदर्थं श्रोत्रमिति द्वाभ्यां आकाशाश्रितं श्रोत्रमाकाशाख्यं भूतमेव कर्णशब्दुल्लेख्यवच्छेदेन न भवत्यश्रोत्रत्वात् एवं श्रोत्राश्रितः शब्दोऽपि परंपरयामुतमेव एवं सति शब्द
विज्ञाने उभयं व्योमश्रोत्रे विज्ञानस्य विषयौ न । न हि शब्दं जानता श्रोत्राकाशावपि ज्ञायेते तर्ह्यज्ञातावेषौ भवेतां किं न शिञ्जति त्यागं कया ह इतरस्य विज्ञानादन्यस्याज्ञानस्य वा विषयौ श्रोत्राकाशौ
न भवतः शब्दस्य तदुभयानन्यत्वात् । न हि घटरूपा विषयाश्चिच्छब्दयोः शब्दश्रोत्रयोराकाशगुणकार्ययोर्ग्रहणं प्रविलापनं वा कर्तुं शक्यं तस्मात् श्रोत्रादिप्रविलापने नैव तदनन्यस्य शब्दाका
शादेरपि प्रविलापनं युक्तं श्रोत्रादीनां च चित्तादनन्यत्वात् । तानि शब्दाकाशादीभ्यः पितृस्मरणात्मकं चित्तमेव । चित्तमपि मनसोऽध्यवसायात्मकावस्थान्यदिति धीमात्रं सर्वमनसिलीनेलीनम
वतीत्यर्थः ३२ । ३३ सर्वेषां मनोमात्रत्वे युक्तिमाह स्वकमेति एतेषु दशभुविषयेष्वप्यपंचकद्वयेऽप्येकादशं चित्तमनुगतं तिष्ठतीति विद्धि घटशरावादिष्विव मूर्त्त्या अव्रहेतुः स्वकर्मयुगपद्भाव इति
पंचम्यर्थे प्रयमा स्वेषां मिश्रविषयाणां कर्माणि भवन्स्पर्शनदर्शनादीनि तेषां योगपञ्चात्पुनोत्थितमात्रस्य पुंसो लब्धात्मकं मनो युगपदुपस्थितान् शब्दादीननुभवति तच्च तेषां मनोमात्रकत्वाभा
वेन संगच्छते । उपादानं हि स्वकार्यैर्बुधपत्संगतं भवत्यनुपादानं तु क्रमेणेति स्पष्टं । ये तु युगपज्ज्ञानानुपलब्धिर्मनसोऽलिङ्गमिति ज्ञानाद्यौ गप्यमेवानुपादानस्य मनसः साधकं लिङ्गमाहुस्तेषां गंगाह
श्रोत्रं व्योमाश्रितं भूतं शब्दः श्रोत्रं समाश्रितः ॥ नोभयं शब्दविज्ञाने विज्ञानस्येतरस्य वा ३२ एवं त्वं क्रतुषी जिह्वानासिका चेति पंचमी ॥ स्पर्शरूपरसगंधेतानि चे
तो मनश्च तत् ३३ स्वकर्मयुगपद्भावो दशस्वेतेषु तिष्ठति ॥ चित्तमेकादशं विद्धि बुद्धिर्द्वादशमी भवेत् ३४ तेषामयुगपद्भाव उच्छेदो नास्ति तामसे ॥ आस्थितो
युगपद्भावो व्यवहारः सलौकिकः ३५ इन्द्रियाण्यपि सूक्ष्माणि दृष्ट्वा पूर्वं श्रुता गमात् ॥ चित्तयन्नानुपयोज्येति त्रिभिरेवान्वितो गुणैः ३६ यत्तमोपहतं चित्तमाशुसंहारम
धुवम् ॥ करोत्युपरमं कायेतदाहुस्तामसं बुधाः ३७ यद्यदागमसंयुक्तं न कच्छन्मनुपश्यति ॥ अथ तत्राप्युपादत्ते तमो व्यक्तमिवानृतम् ३८

दानिमप्रत्ययुगपत्सर्वांगिणशैत्यानुमवेनहेतोर्वापइत्यास्तातावत् । चित्तस्यापिष्वापिकाबुद्धिर्द्वादशमीद्वादशी आपांमहत्प्रत्ययः १४ तेषांद्वादशानामात्मन्यारोपितानामयुगपद्वावोद्भूतद्वया
परकंचित्सर्वार्थभित्तिर्योगप्रसिद्धं । चित्तस्यसर्वार्थत्वाभिहनुद्वयादियुगपद्वावद्व्युच्यते तद्व्योविशेषविज्ञानराहित्यलक्षणोज्ञानृतेपज्ञानयोगपद्यामावस्तामसोनिद्रारूपतमोमयःसुषुप्तिकालीन
स्तस्मिन्नस्तस्यप्यात्मनउच्छेदोनास्ति उत्थितस्यसुषुप्तमहमस्वाप्समित्यादिपरामर्शात् । सतासौम्यतदासंपन्नोभवतीतिसुषुप्ताब्रह्मसंपत्तिश्रवणात् । सएवतुर्कमनुस्मृतिशब्दाविधिभ्यइतिन्याया
च्चायुगपद्वावपूवआत्मनोवास्तवंतत्त्वयुगपद्वावस्तुस्वप्नवदज्ञानकृतइत्याह आस्थितइति लौकिकोनतुपारमार्थिकः ३५ व्यावहारिकंयुगपद्वावमुक्ताप्रातिभासिकंस्वाप्नकाकिर्कृतमाहेन्द्रिपाणीति
पूर्वश्रुतंश्रवणक्रियासाचस्पर्शनादीनामप्युपलक्षणंतयाशब्दादीनामागमःप्राप्तिःपूर्वानुभववास्तनादइत्यर्थः । ब्रह्मार्णोद्वियाप्येकादशदृष्टांचित्तयन्त्रविषयसंगंभावन्यन् नाणुरुपःस्वप्नदर्शोत्रिभिर्गुणः
सत्त्वादिभिर्गुणैश्चतुर्गुणैरितिजाग्रदवस्थामनुसंचरतिस्वप्ने कायेइत्युत्तरादपकृष्यते स्वेशरीरेपथाकामंपरिवर्ततइतिश्रुतेः ३६ तत्रोपवर्तंतमोमुणेनाभिर्गुणैश्चित्तंप्रवृत्तिप्रकाशात्मकमाशुसंहारंशीवं
संहृत्यअधुवंमोक्षवदानंत्यहीनमुपरमंपूर्वोक्तयुगपद्वावस्योच्छेदंकरोतितत्सुखंतामसमज्ञानप्रधानंशरीरपवसुषुप्तावनुभूयते ३७ सुषुप्तितादृश्यंकेवल्यस्याह पद्यदिति यत्सुखंमागमसंप्रकृतमानं
दोब्रह्मेतिवेदबोधितंतयस्मिन्नकृच्छ्रंद्वैतदुःखंनानुपश्यति । नकिंचिदनुशान्म्यतीतिपाठांतरेपन्नकिंचित्सुखंदुःखंवाज्ञाताज्ञेयंवाऽस्तिकिंतुदग्धंयनानलवदाचार्योपदेशमनुशान्म्यत्येव । तत्र
तस्मिन्नपिषुखेअव्यक्तमनृतंतमउपादतइव । वस्तुतस्तुतमोनास्तिवथापिद्वैतदर्शनाभावस्याप्येनाहतमव्यक्तं च ज्ञात्रादिविषयाभावात् १८

एवंतुष्टमिदंमोक्षेऽप्येषोऽहंकारादिघटांतोदयमानोमुणोभोग्यवर्गःस्वकर्मप्रत्ययःकर्महेतुकाविर्भावःप्रसंख्यातःप्रत्याख्यातःकेषांचिद्विद्यावतांअपंजरवद्वर्तते केषांचिद्विद्यावतांकालत्रयेऽपिन
हस्ति ३९ एतत्तत्समाहारंस्वातंत्र्यमाहुः एतदितिविधेयापेक्षंकीवत्वं मनसिस्वातंत्र्यजीवभूतेयोभावोपासतासंज्ञज्ञः शुक्तिरजतवदध्यस्तस्यमनसःसत्तास्फूर्तिप्रदः ४० एवमिति
सर्वेषुभूतेषुचतुर्विधेषु हेतुतःअनाद्यविद्याकामकर्मवशतः । स्वभावात्सत्यानृतयोरात्माऽनात्मनोर्मिणीकरणात् । व्यवहारेवर्तमानेषुसत्सुउच्छेदउच्छेदवान् । कोवाशाश्वतःस्यात् ना
सतोविद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतइतिन्यायेनासतःसंवातस्यस्वरूपाभावादेवनोच्छेदप्रसंगः । अतएवशाश्वतत्वंचास्यनेत्यर्थः । यद्वा शाश्वतआत्मावाक्यमुच्छेदवान्भवेदितियाप्य
त्वयाआत्मोच्छेदगंकाकृतामानिरालंबनेत्यर्थः । एतेनपुंनृकृत्योरस्यंतवैधर्म्यमुपपादितम् ४१ यथेति नद्योनदाश्रव्यक्तीःरूपाणिनामचजहतिन्यजंति नदाश्वतानदीर्नियच्छांतिस्ववशे
कुर्वति यथाशुद्रनदीमहानद्यानामरूपेजहातिमहानदीचसमुद्रेलीयतेतद्वत्सत्त्वस्यमहदादिघटांतात्मनास्थितस्योत्पत्तिविपरीतकृपेणसंज्ञयःस्यूलंसूक्ष्मेलीयतेसूक्ष्मकारणेतच्चशुद्धेत्यर्थः ४२ प्र

एवमेषप्रसंख्यातःस्वकर्मप्रत्ययोगुणः ॥ कथंचिद्वर्ततेसम्यक्केषांचिद्वानिवर्तते ३९ एतदाहुःसमाहारंक्षेत्रमध्यात्मचिंतकाः ॥ स्थितोमनसियोभावःसर्वक्षेत्रज्ञ
उच्यते ४० एवंसतिकउच्छेदःशाश्वतोवाक्यंभवेत् ॥ स्वभावाद्द्वर्तमानेषुसर्वभूतेषुहेतुतः ४१ यथार्णवगतानद्योव्यक्तीर्जहतिनामच ॥ नदाश्वतानियच्छं
तितादृशःसत्त्वसंक्षयः ४२ एवंसतिकृतःसंज्ञाप्रत्यभावेपुनर्भवेत् ॥ जीवेचप्रतिसंयुक्तेष्टह्यमाणेचसर्वतः ४३ इमांचयेवेदविमोक्षबुद्धिमात्मानमन्विच्छतिचाप्र
मतः ॥ नलिप्यतेकर्मफलैरनिष्टैःपत्रंविस्सयेवजलेनसिक्तम् ४४ दृढेहिपाशैर्बहुभिर्विमुक्तःप्रजानिमितैरपिदैवतैश्च ॥ यदाह्यसौसुखदुःखजहातिमुक्तस्तदा
त्र्यांगतिमेत्यलिंगः ४५ श्रुतिप्रमाणगममंगलैश्चशेतेजरासृज्युभयादभीतः ॥ क्षीणेचपुण्येविगतेचपापेततोनिमित्तेचफलेविनष्टे ॥ अलेपमाकाशमलिंगमेवमा
स्थायपश्यंतिमहत्सक्ताः ४६ यथोर्णनाभिःपरिवर्तमानस्तंतुक्षयेतिष्ठतिपात्यमानः ॥ तथाविमुक्तःप्रजहातिदुःखंविध्वंसतेलोष्ठइवाद्रिमृच्छन् ४७ यथा
रुरुःशृंगमथोपुराणंहित्वात्वचंवाप्युरगोयथाच ॥ विहायगच्छत्यनवेक्षमाणस्तथाविमुक्तोविजहातिदुःखम् ४८ द्रुमंयथावाप्युदकेपतंतमुत्सृज्यपक्षीनिपतत्य
सक्तः ॥ तथाह्यसौसुखदुःखविहायमुक्तःपराद्वर्चीगतिमेत्यलिंगः ४९

तिसंयुक्तेषुपाधिमिश्रेजीवेतर्ततःसर्वात्मनादर्पणस्यमुखवद्व्युत्पद्यमानेसतिप्रेत्यमावेउपाध्यपायेसंज्ञायमहंदेवदत्तोऽस्मीतितद्वहर्णकुर्वन्स्यान्नकुतश्चिन्नाविग्रहणामावाप्नुस्वस्वेवात्मनउच्छेदोऽप्यस्ती
तिनोक्तशंकावकाशइत्यर्थः ४१ विद्याफलमाह इमामिति वेदशास्त्रतःअन्विच्छतिज्ञमादिपरोमवति वित्तस्यमृगालस्य ४२ पाशैःस्नेहकर्मनिमित्तैः तेषांघटनंप्रजेत्यादिना आलिंगः
पंचमाणमनोबुद्धिदशोद्विष्टात्मकलिंगहीनः ४५ श्रुतिप्रमाणतत्त्वमसीतिवाक्यं आगमोक्तमंगलं साधनंशब्दादि निमित्तेमोहोत्पेफलेषुबहुःस्वात्मके महतिबुद्धितस्वेऽस्मितामात्रेपश्यंति ।
तत्रैवहिंसारूपाणागुणपुरुषांतरज्ञानमस्माकंचप्रतीचोब्रह्ममावागमःप्रसिद्धः । असत्काविरक्ताःआकाशहार्दाकाशारूपंसमुणंब्रह्मास्यायाऽऽश्रित्यअलिंगनिर्गुणंपश्यंतीतिप्रयोजना ४६ यथेति
ऊर्णनाभिर्लताऽनीटस्तंतुक्षयेतंतुमयेष्टहेयथातिष्ठति तथैवपात्यमानोऽविद्यावशोजीवःकर्मतंतुहेतिष्ठति । तथाचोर्णनाभिस्तंतुक्षयंप्रजहातिपुंविमुक्तोपि । हानेफलमाह दुःखंविध्वंसतेइति
दृष्टांतोलोष्ठइति पालुपिंडःअद्रिपाषाणंमृच्छन्वेगेनप्रापुवन् ४७ रुरुर्गुणभट्टः ४८ पराध्वीश्रेष्ठम् ४९

केनष्टेनष्टतज्ज्ञोजनकोमिथिलाविग्रहतिगुधिष्ठिरप्रभवीजमुपन्यस्यति अपिचेति ५० । ५१ अवेक्षतेअर्थतःपर्यालोचयति कपिलंकपिलमशिष्यंपंचशिष्यम् ५२ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठोये भारतमावदीपे एकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ किंकुर्वन्सुखमाप्नोतिकिंकुर्वन्सुखमाप्नुयादित्यारभ्यआद्यंतंसर्वभूतानां
ज्ञातुमिच्छामिकौरवेत्यतःप्राक्तनीएकादशाध्यायीउक्तवक्ष्यमाणस्वरूपज्ञानलाभार्थासाधनसंप्रतिष्ठानार्थाप्रायेणस्वष्टार्थातथापिविषमाणिपदान्यत्रव्याख्यायंते १ श्रुतिसमाधयोवेदव्रटारः
२ दमोवाहोद्विग्ननिग्रहस्तद्वर्जितःअदांतः ३ । ४ । ५ तीक्ष्णोराजसः अभिज्ञानकामादीन् ६ क्रव्याद्व्योव्याघादिभ्योर्मांसमक्षकेभ्यः ७ भूयोऽधिकम् ८ लिंगानिस्वरूपाणि

अपिचभवातिमौथिलेनगीतंनगरमुपाहितमग्निनाऽभेर्वाक्ष्य ॥ नखलुममहिदह्यतेऽत्रकिंचिस्त्वयमिदमाहकिलस्मभूमिपालः ५० इदममृतपदंनिशम्यराजास्व
यमिहपंचशिखेनभाष्यमाणम् ॥ निखिलमभिसमीक्ष्यनिश्चितार्थःपरमसुखंविजहारवीतशोकः ५१ इमंहियःपठतिमोक्षनिश्चयंमहीपतेसततमवेक्षतेतथा ॥
उपद्रवान्नानुभवत्यदुःखितःप्रमुच्यतेकपिलमिवैत्यमौथिलः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पंचशिखवाक्यंनाम एकोनविंशाधिकद्वि
शततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंकुर्वन्सुखमाप्नोतिकिंकुर्वन्सुखमाप्नुयात् ॥ किंकुर्वन्निर्भयोलोकेसिद्धश्चरतिभारत १
॥ भीष्मउवाच ॥ दममेवप्रशंसंतिवृद्धाःश्रुतिसमाधयः ॥ सर्वेषामेववर्णानांब्राह्मणस्यविशेषतः २ नादांतस्यक्रियासिद्धिर्यथावदुपपद्यते ॥ क्रियातपश्चसत्यं
चदमेसर्वप्रतिष्ठितम् ३ दमस्तेजोवर्धयतिपवित्रंदमउच्यते ॥ विपाप्मानिर्भयोदांतःपुरुषोर्विदतेमहत् ४ सुखंदांतःप्रस्वपितिसुखंचप्रतिबुद्धयते ॥ सुखं
लोकेविपर्येतिमनश्चास्यप्रसीदति ५ तेजोदमेनध्रियतेतत्रतीक्ष्णोऽधिगच्छति ॥ अमित्रांश्चबहुन्नित्यंपृथगात्मनिपश्यति ६ क्रव्याद्व्योव्याघादिभ्योर्मांसमक्षकेभ्यः
सदाभयम् ॥ तेषांविप्रतिषेधार्थंराजासृष्टःस्वयंभुवा ७ आश्रमेषुचसर्वेषुदमएवावीशिष्यते ॥ यच्चतेषुफलंभूयोदांतेतदुच्यते ८ तेषांलिंगानिवक्ष्यामियेषां
समुदयोदमः ॥ अकार्पण्यमसंरंभःसंतोषःश्रद्धधानता ९ अक्रोधआर्जवंनित्यंनानातिवादोऽभिमानिता ॥ गुरुपूजाऽनमूयाचदयाभूतेष्वपैशुनम् १० जनवा
दमृषावादस्तुतिनिंदाविवर्जनम् ॥ साधुकामश्चस्पृहयेन्नायतिप्रत्ययेषुच ११ अवैरकृत्यूपचारःसमोर्निंदाप्रशंसयोः ॥ सुवृत्तःशीलसंपन्नःप्रसन्नात्माऽत्मवान्प्र
भुः १२ प्राप्यलोकेचसत्कारंस्वर्गंवैप्रेत्यगच्छति ॥ दुर्गमंसर्वभूतानांप्रापयन्मोदतेसुखी १३ सर्वभूतहितेयुक्तोऽस्मयोद्विषतेजनम् ॥ महाहृदइवाक्षोभ्यः
प्रज्ञातुस्तःप्रसीदति १४ अभयंस्यभूतेभ्यःसर्वेषामभयंयतः ॥ नमस्यःसर्वभूतानांदांतोभवतिबुद्धिमान् १५

समुदेत्यस्मादितिसमुदयोहेतुः

अकार्पण्यमदीनस्वं असंरंभोऽभिनिवेशाभावः ९ अतिवादोलौकिकार्थमापणं अभिमानितागर्वः १० जनवादोराजादिवातां साधुकामोमोक्षार्थं प्रत्ययेषुसुखदुःखाद्यनुभवेषु आयतितुत्तरकालं
नस्पृहयेत् प्राप्तसुखादिकंसुंजीवनतुकांतांतरीयौतज्जाहर्षविषादौचितनीयावित्यर्थः नायतिप्रत्ययोनृष्वितिपाठेफलसंवादेनविश्वस्तोनृष्वदरंनकुर्यात् किंतुप्रागेवाकृतकार्येषुसाधुष्वविश्वासानकृतं
व्यहृत्यर्थः ११ सुपचारःशास्त्रवर्जितादरःप्रसन्नात्माशुद्धचित्तः आत्मवान्भूतिमान् प्रभुर्जितकामादिदोषः १२ दुर्गमं दुष्काले दुर्लभमन्नादिप्रापयन् दयावानित्यर्थः १३ स्मोतिष्ठयत्कृत्स्नम् १४ १५

१५ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मीलकंठीवेमारुतमावदीपे विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ॥ ॥ मृता
नामभयंतद्वयहिसाविधिः किमप्रीयोमीयंपशुमालभेतसुराग्रहं गृह्णातीति वैदिकं ब्राह्मणं कर्मप्रवर्तनावाक्यं । तथा मीणयेच्छंढिको मत्स्यामांसेन सुरयानुप' इत्येवैकं ब्राह्मणं सविधिः किमे
ताभ्यां विरुद्धयते न वेति प्रभार्यः द्विजातयस्त्वैवर्णिकाः व्रतयज्ञदीक्षामंत्रदीक्षाचतसृक्ताः हविर्देवताशेषं अन्नमदनीयं मांसमद्यादि ब्राह्मणं पूर्वोक्तं द्विविधं तत्रोक्तोपः कामः स्वर्गपुत्रादि
स्वस्मै यत्तु भुंजते तदिदं कथं युक्तमयुक्तं वेति पदार्थः १ अवेदोक्तेति भुंजानां अमोज्यं मांसादीति शेषः । कार्यकारिणः कामाचारवतः इहैव पतिता इत्यर्थः । व्रतलुब्धादीनां क्लृप्तफलादुरागिणः स्वर्ग

न हृष्यति महत्यर्थे व्यसने च न शोचति ॥ सवैपरिमितप्रज्ञः सदांतो द्विज उच्यते १६ कर्मभिः श्रुतसंपन्नः सद्गिराचरितः शुचिः ॥ सदैव दमसंयुक्तस्तस्य भुंक्ते महाफ
लम् १७ अनुसूयाक्षमाशांतिः संतोषः प्रियवादिता ॥ सत्यदानमनायासो नैष मार्गो दुरात्मनाम् १८ कामक्रोधौ च लोभश्च परस्येष्याविकथना ॥ कामक्रोधौ च
शेष्ठत्वाद्ब्रह्मचारी जितेंद्रियः १९ विक्रम्यघोरे तमसि ब्राह्मणः संशितव्रतः ॥ कालाकांक्षी च रेष्ठो काचिरपाय इवात्मवान् २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि दमप्रशंसायां विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ द्विजातयो व्रतोपेता यदिदं भुंजते हविः ॥
अन्नं ब्राह्मणकामाय कथमेतत्पितामह १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अवेदोक्तव्रतोपेता भुंजानाः कार्यकारिणः ॥ वेदोक्तेषु च भुंजाना व्रतलुब्धा युधिष्ठिर २
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यदिदं तप इत्यादुरुपवासं पृथग्जनाः ॥ एतत्तपो महाराज उता हो कितपो भवेत् ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ मासपक्षोपवासेन मन्यंते य
त्तपोजनाः ॥ आत्मतंत्रोपघातस्तु न तपस्तत्सतां मतम् ४ त्यागश्च सन्नतिश्चैव शिष्यते तप उत्तमम् ॥ सदोपवासी स भवेद्ब्रह्मचारी सदा भवेत् ५ मुनिश्च स्यात्स
दाविप्रोदैव तंच सदा भवेत् ॥ कुटुंबिको धर्मकामः सदाऽस्वप्नश्च भारत ६ अमांसादी सदा च स्यात्पवित्रश्च सदा भवेत् ॥ अमृताशी सदा च स्याद्देवतातिथिपूजकः
७ विघसाशी सदा च स्यात्सदा चैवातिथिव्रतः ॥ श्रद्धवानः सदा च स्याद्देवताद्विजपूजकः ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं सदोपवासी स्याद्ब्रह्मचारी कथं भवेत् ॥
विघसाशी कथं च स्यात्सदा चैवातिथिव्रतः ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अंतरा प्रातराशं च सायमाशं तथैव च ॥ सदोपवासी स भवेद्योनभुंक्तेऽतरापुनः १० मा
यां गच्छन्न ब्रह्मचारी ऋतौ भवति वै द्विजः ॥ ऋतवादी भवेन्नित्यं ज्ञाननित्यश्च यो नरः ११ न भक्षयेद्दूथामांसममांसाशी भवत्यपि ॥ दानानेत्यः पवित्रश्च जस्वप्रश्च
दिवाऽस्वपन् १२ मृत्यातिथिपुयोभुंक्ते भुक्तवत्सु सदा सदा ॥ अमृतं केवलं भुंक्ते इति विद्विद्युधिष्ठिर १३

प्राप्य पतिष्यतीत्यर्थः । लुब्धा इति पाठे व्रतविधिना वांचिता इत्यर्थः १ एवं परपीडा करं यागाविकं विनिर्गदे हपीडा करमपि धर्ममुत्तुङ्गामनुपादेयं निवृत्तिमभ्युत्तराभ्यां विदिति २ आत्मतंत्रमात्मविद्यात
स्या उपघातो विघ्नः ४ आत्मविद्योपकारकं तप आह त्याग इति भूतभयं करकर्मसंन्यासस्त्यागः सन्नतिर्भूताराधनं असंन्यासिनामापि मार्गमाह सदेति सकुटुंबिकोऽपि सदोपवासी स्यादिति शेषणवा
न्रमवेत् ५ धर्मकामः ननु फलकायः अस्वप्न इति शब्देः ६ । ७ अतिथिर्वैश्वदेवादिप्रातः देवतादिभुजानां पूजकः ८ । ९ । १० । ११ दूथादेवपिपुशेषं विना अस्वपन्निति शब्देः ११ । १२

अमुक्तवत्सुनाश्रानः सततं यस्तु वै द्विजः ॥ अमोजनेन तेनास्यजितः स्वर्गो भवत्युत १४ देवताभ्यः पितृभ्यश्च भृत्येभ्योऽतिथिभिः सह ॥ अवशिष्टं तु योऽश्नाति तमा
हुर्विघसाशिनम् १५ तेषां लोका ह्यपर्यताः स दने ब्रह्मणा सह ॥ उपस्थिताश्चाप्सरोभिः परियांति दिवौकसः १६ देवताभिश्च ये सार्धं पितृभ्यश्चोपभुंजते ॥ रमंते पुत्रपौत्रै
श्च तेषां गतिरनुत्तमा १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः मोक्षधर्मः अमृतप्राश्निको नाम एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि
दं कर्म लोकेऽस्मिन् शुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ पुरुषं योजयत्येव फलयोगेन भारत १ कर्ताऽस्ति तस्य पुरुष उता हो नेति संशयः ॥ एतदिच्छामितत्त्वेन त्वत्तः श्रोतुं पितामह
२ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रहादस्य च संवादमिंद्रस्य च युधिष्ठिर ३ असक्तं भूतपाप्मानं कुले जातं बहुश्रुतम् ॥ अस्तव्यमन
हंकारं सत्वस्थं समये रतम् ४ तुल्यनिंदास्तुतिदांतं शून्यागारनिवासिनम् ॥ चराचराणां भूतानां विदितप्रभव अव्ययम् ५ अकुप्यंतमहर्ष्यंतमप्रियेषु प्रियेषु च ॥ कां
चनेवाऽथ लोष्टे वा उभयोः समदर्शनम् ६ आत्मनि श्रेयसि ज्ञाने धीरं निश्चितनिश्चयम् ॥ परावरजं भूतानां सर्वज्ञं समदर्शनम् ७ शक्रः प्रहादमासीनमेकांति संयतेंद्रियम् ॥
बुभुत्समानस्तत्पज्ञा मभिगम्येदमब्रवीत् ८ यैः कश्चित्समतो लोके गुणैः स्यात्पुरुषो नृपु ॥ भवत्यनपगान्सर्वास्तान् गुणान् लक्षयामहे ९ अथ ते लक्ष्यते बुद्धिः समावा
लजनैरिह ॥ आत्मानं मन्यमानः स न श्रेयः किमिह मन्यसे १० बद्धः पाशैश्च्युतः स्थानाद्दिपतां वशमागतः ॥ श्रिया विहीनः प्रहादशोचितव्येन शोचसि ११ प्रज्ञाला
भातुदैते य उता हो धृतिमत्तया ॥ प्रहादसुस्थं रूपोऽसि पश्य न व्यसनमात्मनः १२ इति संचोदितस्तेन धीरो निश्चितनिश्चयः ॥ उवाच शुकः क्षणया वाचा स्वां प्रज्ञामनु
वर्णयन् १३ ॥ प्रहाद उवाच ॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च भूतानां यो न बुध्यते ॥ तस्य स्तंभो भवेद्बाल्यान्नास्ति स्तंभोऽनुपश्यतः १४

निप्रतीचि श्रेयस्यानंदरूपं ज्ञाने चिन्मात्रे धीरंकुतर्कानभिभूतं अतएव निश्चितनिश्चयं पराहिरण्यगर्भोऽचरो नीचो यस्माद्विश्रुतज्ज्ञं अतएव सर्वज्ञे । 'आत्मनो वा अरे दर्शनेन दंसर्वविदितं' इ
त्यात्मज्ञानारसावेह्यश्रुतेः समं निर्विशेषं तद्वर्णनं ७ बुभुत्समानः संबोद्धुमिच्छन् ८ भवति स्वयि अनपगान् स्थिरान् ९ बालजनेः समारागद्वेषादिराहित्यात् मन्यमानो जानन्ना
त्मज्ञानार्थं किं श्रेयः प्रज्ञास्ततरं साधनं १० । ११ । १२ । १३ अत्र सांख्यमतयादायकर्तृत्वं निराकरोति प्रवृत्तिमित्यादिना प्रवर्तत इति प्रवृत्तिः निवर्तत इति निवृत्तिः पुरुषस्य
भोगापवर्गौ साधयितुं मूलो ममति लोमपरिणामवती मूलवृत्तिस्तो कर्तृकरणक्रियाका मात्मनोऽन्या योन बुद्धयेत् स्यात्मनिबुद्धिर्धर्मो नृकर्तृत्वादीनारोपयतः स्तंभो भवेद्ब्रह्मस्मानमनुपश्यतः त
थाच भुतिः । 'तत्र को मोहः कः शोफ एकरूपमनुपश्यतः' इति १४

रथादिवदचेतनाप्रकृतिरधिष्ठातारविनाकथं प्रवर्ततेत्याशंक्याह स्वभावादिति यथावत्सोत्पत्तेः प्रागेवतद्वृद्धिनिमित्तं जीरुधिरपूर्णं अपि गन्धामूषसि प्रवर्तते न च तदा वात्सल्यादिकं तत्प्रवर्तकमस्ति
वत्सस्यैवाजातत्वात् जाते तु वत्सत्वे वात्सल्यं स्वरयतां नाम प्रकृतिस्तु जीरे स्वाभाविक्येव । उद्धत्सर्वे भावाभावाः स्वभावादेव प्रकृतितत्त्वसं प्रवर्तते नास्ति प्रवर्तकापेक्षेत्यर्थः । नन्वेवं जितं सारूप्यैरित्वां
क्याह भावामहदाद्याअभावास्तेषां प्रलयाश्च पृथगर्थो न विद्यते इति । पुरुषार्थो भोगापवर्गात्मकः स आत्मनि नास्ति । नहि प्रकृतिः कर्त्री पुरुषो भोक्तेति वदामो येन सिद्धांताद्भवेत् ।
शास्त्रफलं प्रयोक्तृत्वं लक्षणत्वादिति न्यायं न च पश्यामः किं तु या कर्त्री सैव भोक्ता आत्मनि तु भोक्तृत्वं जलचांचल्यवत्तिरिति वदामः १५ नन्वयस्कांतमणिवत् पुरुषस्योदासीनस्यापि सत्ता
मात्रेण प्रवर्तकत्वमस्ति वत्याशंक्याह पुरुषार्थस्येति भोगापवर्गयो रभावेकारकः कारयिता कथं स्यात् सत्तामात्रेण कारयितृत्वमपि विविक्रियमाणसत्वाधीनं विविक्रियाचनरञ्जुरागमानायाः प्रकृतेर्ना
स्तत्ती संभवतीति नकारकत्वमात्मनः । ततश्च न कुर्वतः अर्थावत्तस्येह देहादौ स्वयं मानोऽहमित्यभिमानो भवेत् अविद्येति शेषः १६ कस्तावता दोष इत्यत आह यदिति १८ आत्मनः कर्तृत्वे
दृष्टविरोधमाह यदीत्यादिना १९ नन्वदृष्टानुक्त्यामात्रादार्भाविघात इत्यत आहानिष्टस्येति हितार्थं यतमानानां स्वतंत्राणामप्यनिष्टादृष्टोत्पत्तिरप्युक्तैवेति भोक्तृत्वसमानिधतस्य कर्तृत्वस्या
भावे भोक्तृत्वस्याप्यभाव इत्यर्थः १९ ईशः कालश्चेति स्वभावस्यैव नामांतरमित्यभिप्रेत्याहानिष्टस्येति यथाऽनिष्टनिष्पत्तिरिति द्वाविरोधानं चायत्त एव स्वभावादापतत्येवमन्यवपत्त्यर्थः । नहि

स्वभावात्सं प्रवर्तते निवर्तते तथैव च ॥ सर्वे भावास्तथाऽभावाः पुरुषार्थो न विद्यते १५ पुरुषार्थस्य चाभावे नास्ति कश्चिच्चकारकः ॥ स्वयं न कुर्वतस्तस्य जातु मानो भवेदे
ह १६ यस्तु कर्तारमात्मानं मन्यते साध्वसाधुवा ॥ तस्य दोषवती प्रज्ञा अतत्त्वज्ञेति मेमतिः १७ यदि स्यात्पुरुषः कर्ता शक्रात्मश्रेयसे ध्रुवम् ॥ आरंभास्तस्य सिद्धे युर्न
तु जातु परा भवेत् १८ अनिष्टस्य हि निवृत्तिरिति निवृत्तिः प्रियस्य च ॥ लक्ष्ये तयतमानानां पुरुषार्थस्ततः कुतः १९ अनिष्टस्याभिनिवृत्तिमिष्टसंघातिमेव च ॥ अप्रय
त्नेन पश्यामः केषांचित्तत्त्वभावतः २० प्रतिरूपतराः केचिद्दृश्यंते बुद्धिमतराः ॥ विरूपेभ्योऽल्पबुद्धिभ्यो लिप्समाना धनागमम् २१ स्वभावाप्रेरिताः सर्वे निविशं
ते गुणायदा ॥ शुभाशुभास्तदा तत्र कस्य किं मानकारणम् २२ स्वभावादेव तत्सर्वमिति मे निश्चितामतिः ॥ आत्मप्रतिष्ठा प्रज्ञा वाममनास्ति ततोऽन्यथा २३ कर्म
जं त्विह मन्यंते फलयोगं शुभाशुभम् ॥ कर्मणां विषयं कृत्स्नमहं वक्ष्यामि तच्छृणु २४ यथा वेदयते कश्चिदोदनं वायसो ह्यदन् ॥ एवं सर्वाणि कर्माणि स्वभावस्यैव लक्षणम् २५

स्वभावजमदृष्टस्वभावप्रवर्तकमवाति कार्यस्य कारणाप्रवर्तकत्वादिति भावः १० । २१ प्रकृतेः स्वातंत्र्यमुपसंहरति द्वाभ्यां स्वभावेति गुणाः सुखदुःखादयः मानकारणमहं सुखी कर्ता भोक्ता चेत्यभि
मानहेतुर्न किमपीत्यर्थः २२ आत्मप्रतिष्ठा मोक्षः प्रज्ञा आत्मज्ञानं तदपि स्वभावादेव वंधस्यैवास्तत्प्रतियोगिनिर्मुक्तिरप्यज्ञानादेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च सा
धकः । न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येवापरमार्थता इति २३ ननु पञ्चमवदीशकालस्थानीया प्रकृतिः साधारणं कारणं कर्मवृत्तिजवदसाधारणमिति शंकरे कर्मजमिति एतन्निरासं प्रतिजानीते कर्म
णामिति विषयविशेषकार्यं २४ तदेवाह यथेति काकोऽन्नमिव कर्माणि स्वभावं प्रकाशयन्ति न तु वर्तयन्तीत्यर्थः लक्षणं ज्ञापकानि असाधारणो धर्म इति यावत् अवंभावः । तंतव एव पद
स्य कारणं तद्वत्तत्त्वस्यादिकं तु पदगतवैचित्र्यस्य । एवं स्वभाव एव जन्यमात्रहेतुस्तद्वत्तत्त्वमादिकं तद्वैचित्र्येऽसाधारणो हेतुः एतदेवोक्तं योगैः । निमित्तमप्योजकं प्रकृतीनां भावरणभेदस्तु ततः
क्षेत्रिकवदिति । धर्मादिर्गुणानां प्रवर्तकः किंतु तेन गुणप्रवाहस्याधर्मोत्पत्तिः स्त्रिली कुर्वता धर्मोत्पत्तिस्तथावरणं दूरीक्रियते इति सूत्रार्थः एतदेव कर्मणां स्वभावज्ञापकत्वमिति २५

फलितमाह विकारानिति विकारान्धर्मान् पराप्रकृतिर्वाचीनत्रिगुणमयप्रकृत्यपेक्षया श्रेष्ठोऽप्रकृतिमुपादानं ब्रह्म यो न वेद तस्य कर्ममवानस्य मेव दर्शिनः स्तंभो मवति तत्त्वमुपपश्यतः पराप्रकृतिम्
२६ ब्रह्मविदः कुतः स्तंभोऽस्तीत्याशंक्यप्रकृतिरेव कर्त्री न स्वात्मेति बोधादिस्थाह स्वभावोति कर्तृत्वाभिमानो हि दर्पादेः कारणं तदभावादर्पाद्यभाव इत्यर्थः २० यस्माद्देवजा नामि सर्वमंतवादि
तितस्मात्प्रज्ञोचामीत्यर्थः २८ शोकाभावे हेतुमाह निर्मम इति मुक्तबंधमो निर्वासनः स्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठः अव्यपेक्षो देहाद्यनभिमानेन स्वरूपादप्रच्युतः मृतानां प्रभवाप्ययौ परंब्रह्म २९
लोकमात्मानं अव्ययं निरपायम् ३० प्रकृतौ विश्वकर्म्या विकारे धर्माधर्मफलयोः सुखदुःखयोः मम द्वेष्टारमहं न पश्यामि यश्च मभायते ममेवाऽऽचरति पुत्रमित्रादिरात्मयिस्तं च न पश्यामि ३१

विकारानेव यो वेद न वेद प्रकृतिं पराम् ॥ तस्य स्तंभो भवेद्ब्रह्माल्यान्नास्ति स्तंभोऽनुपश्यतः २६ स्वभावभाविनो भावान् सर्वानेवेह निश्चयात् ॥ बुद्धयमानस्य दर्पो वा
मानो वा किं करिष्यति २७ वेदधर्मविधिं कृत्स्नं मृतानां चाप्यनित्यताम् ॥ तस्माच्छक्रनशोचामि सर्वं ह्येदमंतवत् २८ निर्ममो निरहंकारो निराशीर्मुक्तबंधनः ॥
स्वस्थो व्यपेतः पश्यामि मृतानां प्रभवाप्ययौ २९ कृतप्रज्ञस्य दातस्य विहृणस्य निराशिषः ॥ नायासो विद्यते शक्रपश्यतो लोकमव्ययम् ३० प्रकृतौ च विका
रे च न मे प्रीतिर्न च द्विषे ॥ द्वेष्टारं च न पश्यामि यो मामद्यममायते ३१ नोर्ध्वनावाङ्मनतिर्यक् क्रनकचिच्छक्रकामये ॥ न हि ज्ञेयेन विज्ञानेन ज्ञाने कर्म विद्यते ३२
॥ शक्र उवाच ॥ येनैषालभ्यते प्रज्ञा येन शांतिरवाप्यते ॥ प्रब्रूहि तमुपायं मे सम्यक् प्रहादपृच्छतः ३३ ॥ प्रहाद उवाच ॥ आर्जवेनाप्रमादेन प्रसादेनात्मव
त्तया ॥ वृद्धशूषया शक्रपुरुषो लभते महत् ३४ स्वभावाल्लभते प्रज्ञा शांतिमेति स्वभावतः ॥ स्वभावादेव तत्सर्वं किंचिदनुपश्यसि ३५ इत्युक्तो दैत्यपति
नाशक्रो विस्मयमागमत् ॥ प्रीतिमांश्च तदाराजंस्तद्वाक्यं प्रत्यपूजयत् ३६ स तदाऽभ्यर्च्य दैत्येन्द्रं त्रैलोक्यपतिरीश्वरः ॥ असुरेन्द्रमुपासं यजगाम स्वानिवेशनम् ॥
३७ ॥ इति श्रीम० शां० मो० शक्रप्रहादसंवादानामद्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यथा बुद्ध्या महीपालो भ्रष्टश्चिचरे न्महीम् ॥
कालदंडविनिष्पिष्टस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं बले वैरोचनस्य च २ पितामहमुपाग
म्यप्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ सर्वानेवासुरान् जित्वा बलिं प्रपच्छ वासवः ३ यस्य स्मददतो वित्तं न कदाचन हीयते ॥ तं बलिनाधिगच्छ मि ब्रह्मन्नाचक्ष्वमे बलिम् ४

ऊर्ध्वस्वर्गं अवाक्पातालं तिर्यक् मर्त्यलोकं न कामयेकचित्काले तत्र हेतुर्न हीति ज्ञेये विज्ञाने कर्म । पाठांतरे ज्ञमवानविद्यते इति नहि किं तु ज्ञाने एव न विद्यते इति योजना । विज्ञाने बुद्धौ ज्ञाने चिदा
त्मनि आत्मनो धर्माधर्मतत्फलश्रपत्वाभावाद्दहनं किमपि कामये इत्यर्थः ३५ प्रज्ञाज्ञानं शांतिस्तत्फलम् ३६ प्रसादेन बुद्धेर्नैवेत्येन आत्मवत्तया जितं द्रियतया महत्तमोर्जं ३७ अना
त्मनः कर्तृत्वमुपपाद्योपसंहरति स्वभावादेवेति विद्यामुक्तिश्च मायिक्येवेत्यर्थः यथोक्तं श्रीमद्भागवते । 'विद्याऽविवेकममृतं विदुर्बुद्धवशरीरिणाम् । मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते' इति
मममायाविनः ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति शांति० नी० भा० द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ इन्द्रियनिग्रहोऽहं कर्तृत्वाभिमानस्यागश्चकार्य इत्यध्यायद्वयेनोक्ता संपदा
चांचल्यात्तत्प्राप्तिनाशयोर्धर्मशोको न कर्तव्यमित्याख्यायिका मुत्सेनाध्यायत्रयेणाह यथा बुद्धयेत्यादिना कालदंडविनिष्पिष्टो विपद्भस्तः १ । २ । ३ स्ववीर्यरूपापनाय बलिं स्तौति यस्येत्यादिना ४

सवायुर्वरुणश्चैवसरविःसचचंद्रमाः ॥ सोऽग्निस्तपतिभूतानिजलंचसभवत्युत ५ तंवल्लिनाधिगच्छामिब्रह्मत्राचक्षमेबलिम् ॥ सएवह्यस्तमयतेसस्मविद्योतते
दिशः ६ सर्वातिस्मवर्षाणियथाकालमतंद्रितः ॥ तंवल्लिनाधिमच्छामिब्रह्मत्राचक्षमेबलिम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैततेसाधुमधवम्यदेनमनुपृच्छसि ॥ पृष्ठ
स्तुनानृतं ब्रूयात्तस्माद्रक्ष्यामितेबलिम् ८ उप्रेषुयदिवागोषुखरेष्वश्वेषुवापुनः ॥ वरिष्ठोभविताजंतुःशून्यागारेशचीपते ९ ॥ शक्रउवाच ॥ यदिस्मवल्लिनाब्र
ह्मनशून्यागारिसमेयिवान् ॥ हन्यामेनंनवाहन्यातद्ब्रह्मत्रनुशाधिमाम् १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मास्मशक्रवल्लिहिंसीर्नवल्लिधमर्हति ॥ न्यायस्तुशक्रप्रष्टव्यस्त्वया
वासवकाम्यया ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ सुवमुक्तोभगवतामहेंद्रःपृथिवीतदा ॥ चचारैरावतस्कंधमाधिरुह्याश्रियावृतः १२ ततोददर्शसवल्लिखरवेषेणसंवृतम् ॥
यथाऽऽख्यातंभगवताशून्यागारकृतालयम् १३ ॥ शक्रउवाच ॥ खरयोनिमनुप्राप्तस्तुषभक्षोऽसिदानव ॥ इयंतेयोनिरधमाशोचस्याहोनशोचसि १४ अ
दृष्टवतपश्यामिद्विषतांशमागतम् ॥ श्रियाविहीनंमित्रैश्चभ्रष्टवीर्यपराक्रमम् १५ यत्तद्यानसहस्रैस्त्वंज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्य
स्मानवितर्कयन् १६ त्वन्मुखाश्चैवदैतेयाव्यतिष्ठंस्तवशासने ॥ अष्टपञ्चाचमहीतवैश्वर्येवभूवह १७ इदंचतेऽद्यव्यसनंशोचस्याहोनशोचसि ॥ यदाऽऽ
तिष्ठःसमुद्रस्यपूर्वकूलेविलेलिहन् १८ ज्ञातीनविभजतोवित्तंतदाऽऽसीतेमनःकथम् ॥ यत्तेसहस्रसमिताननृतुदेवयोपितः १९ बहूनिवर्षपूगानिविहारेदीप्यतः
श्रिया ॥ सर्वाःपुष्करमालिन्यःसर्वाःकांचनसप्रभाः २० कथमद्यतदाचैवमनस्तेदानवेश्वर ॥ छत्रंतवासीत्सुमहत्सावर्णरत्नभूषितम् २१ ननृतुस्तत्रगंधर्वाः
षट्सहस्राणिसप्तधा ॥ यूपस्तवासीत्सुमहान्यजतःसर्वकांचनः २२ यत्राददःसहस्राणिअयुतानांगवांश ॥ अनंतरंसहस्रेणतदाऽसीद्वैत्यकामतिः २३ यदा
चपृथिवीसर्वायजमानोऽनुपर्यगाः ॥ शम्याक्षेपेणविधिनातदाऽऽसीत्किंनुतेहृदि २४ नतेपश्यामिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचतेमालानपश्याम्यसु
राधिप २५ ॥ ॥ बालिरुवाच ॥ ॥ नत्वंपश्यसिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचमेमालानत्वंद्रक्ष्यसिवासव २६ गुहायांनिहितानित्वंममरत्नानि
पृच्छसि ॥ यदामेभविताकालस्तदात्वंतानिद्रक्ष्यसि २७ नत्वेतदनुरूपंतेयशसेवाकुलस्यच ॥ समृद्धार्थोऽसमृद्धार्थ्यन्मांकथितुमिच्छसि २८ नहिदुःखेषु
शोचंतेनप्रहृष्यंतिचर्दिषु ॥ कृतप्रज्ञाज्ञानदृष्टाःक्षांताःसंतोमनीषिगः २९

२३ यदाचेति सूक्ष्माग्रःस्थूलमूलःइन्द्रिगंदुलोदंढःशम्यासावलाताःक्षितायावदूरेवतेतावदेकंदेवयजनं पूर्वसर्वाऽपिपृथिवीशम्याप्रक्षेपविमिता तवदेवयजनानामपयःसाऽभूदित्यर्थः पर्य
गाःपरिवृत्यगतवान् २४ भृंगारःकनकालकाळःसौवर्ण्यदंढपात्रविशेषः २५ ॥ २६ गुहायांमूलप्रकृती निहितान्यंतर्हितानि २७ ॥ २८ ॥ २९

३० ॥ इतिशां. मो. नी. मा. प्रयोर्विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ पुनरिति प्रव्याहारायमकुष्टोक्ते १ । २ । ३ । ४ । ५ इदंखरत्नममापराधादपितुकालपर्ययादि
त्यर्थः ६ जीवितंजीवत्यनेनेतिलिङं शरीरंस्थूलं । जात्यास्वभावेन देहाःस्थूलसूक्ष्ममेदेनद्विविधाः नृणजलायुकान्यायेनमरणेऽपिलिङस्यस्थूलदेहांतरसंगतेरपरिहृतत्वात्स्थूलवर्द्धिग
मप्यत्रेनाप्यायते । अत्रमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयीवामितिश्रुतेः विवक्षितःमोक्षे अत्यर्थः । स्थूलसूक्ष्मदेहधर्मैर्गर्भमत्वाशनायादिमत्त्वप्रभृतिभिर्दृश्यैर्द्रष्टाऽहंततोविविक्तमात्मानं
जानन्नव्याकुलीभवामीत्यर्थः ७ एतदेवाह नहीति ईदृशंभावेगार्दभंदेहंप्राप्याहविविशोदेहधर्मैःपराभूतोनह्यस्मीतियोजना एवमात्मनोऽसंगत्वं ८ भूतानांस्थूलसूक्ष्माणानिधनंमरणानि
त्वंतुप्राकृतयाबुद्ध्यापुरंदरविकथ्यसे ॥ यदाऽहमिवभावीस्यात्तदानैवंवदिष्यसि ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बालिवासवसंवादोना
मत्रयोर्विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनरेवतुतंशक्रःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ निःश्वसंतंयथानागंप्रव्याहारायभा
रत १ ॥ शक्रउवाच ॥ यत्तद्यानसहस्रेणज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्यस्मानवितर्कयन् २ दृष्ट्वासुकृपणांचेमामवस्थामात्मनोबले ॥
ज्ञातिमित्रपरित्यक्तःशोचस्याहोनशोचसि ३ प्रीतिप्राप्यातुलांपूर्वलोकांश्चात्मवशेस्थितान् ॥ विनिपातमिमंवाह्यंशोचस्याहोनशोचसि ४ ॥ बालिरुवाच ॥
अनित्यमुपलक्ष्येहकालपर्यायधर्मतः ॥ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वहोवेदमंतवत् ५ अंतवंतइमेदेहाभूतानांचसुराधिप ॥ तेनशक्रनशोचामिनापराधादिदंमम
६ जीवितंचशरीरंचजात्यैवसहजायते ॥ उभेसहविवर्धेतेउभेसहविनश्यतः ७ नहीदृशमहंभावमवशःप्राप्यकेवलम् ॥ यदेवमाभिजानामिकाव्यथामेविजानतः
८ भूतानांनिधनंनिष्ठास्रोतसामिवसागरः ॥ नैतत्सम्यग्निजानंतोनरामुह्यंतिवज्रघृक् ९ येत्वेवंनाभिजानंतिरजोमोहपरायणाः ॥ तेकच्छंमप्राप्यसीदंतिबुद्धि
र्येषांप्रणश्यति १० बुद्धिलाभातुपुरुषःसर्वतुदतिकिलिषम् ॥ विपाप्मालभतेसत्त्वंसत्त्वस्थःसप्रसीदति ११ ततस्तुयेनिवर्ततेजायंतेवापुनःपुनः ॥ कृपणाः
परितप्यंतेतैरर्थैरभिचोदिताः १२ अर्थसिद्धिमनर्थंचजीवितंमरणंतथा ॥ सुखदुःखफलेचैव न द्वेष्मिन्चकामये १३ हतंहंतिहतोह्येवयोनरोहंतिकंचन ॥ उ
भौतौनविजानीतोयश्चहंतिहतश्चयः १४ हत्वाजित्वाचमधवन्त्यःकश्चित्पुरुषायते ॥ अकर्ताह्येवभवतिकर्ताह्येवकरोतितत् १५ कोहिलोकस्यकुरुतेवि
नाशप्रभवानुभौ ॥ कृतंहितकृतेनैवकर्तातस्यापिचापरः १६

छापरागतिः नत्वात्मनः नमुह्यंतीतिसंबंधः ९ मूढोनश्यत्यमूढस्तरतीत्याहद्वाभ्यां येत्विति १० सत्सुस्थोबुद्धिमान् संप्रसीदतिमोहजंकालुष्यंत्यजति ११ ततःसत्त्वात्रिवर्ततेरजस्तमो
भ्यामभिभूयंतइत्यर्थः । अर्थैःकामादिभिः १२ स्वस्यतद्वैलक्षण्यमाह अर्थेति १३ अश्रुकिमाह हतमिति हतंनिर्जीवंदेहंहंतितनृजीवं एतेनदेहस्यात्मत्वंनिरस्तं । योहतिदेहाद
न्योऽहंहंतेत्यभिमानीकर्तासोऽपिहतएव दृश्यत्वाद्देहवदात्मत्वेनप्रतीयमानोऽपिजहएव उभोयोहंतिबुद्ध्याऽत्मवादी योहतोदेहात्मवादी १४ हंतीतिहत्वा जयतीतिजित्वा । उभयत्राप्यन्ये
भ्योऽपिदृश्यंतइतिकनिष् गुणागमः आद्येऽनुनासिकलोपोऽधिकः इताजेताचपुरुषाधमोधीतादारम्यापन्नःकर्तृत्वाभिमानीपुरुषाभासोननुमुख्यःपुरुषःसहकृतेव । योहिकर्ताधीवातुःसएवकरो
तितद्धननादिकम् १५ जगत्कर्तृत्वमपिपुरुषेनास्तीत्याह कोहीति तल्लोकपूयं तेनजनिमतामनसाकृतं तस्यमनसोऽपिकर्तापरः १६

शा.मो.१२
अ०
॥२२४॥

म.भा.टी
॥१८॥

तमेवाहं पृथिवीति मनोजविर्भावमौक्तिकमित्यर्थः मृतानिस्पृष्टसूक्ष्मशरीराणि १७ महाविद्योऽल्पविद्यश्च बलवान् दुर्बलश्च ॥ दर्शनीयो विरूपश्च सुमनो
त्वात्मसंबन्धिन इति जानतो मम मनोव्याप्तिश्चोक्तद्वयार्थः १८ तस्मिन् पूर्वादिह विकारे पूर्वोक्ते १९ दग्धकालात्मने श्वरेणाश्रुदहति वल्लभादिः 'मया हतांस्त्वं जहि मां व्यतिष्ठाः' इत्यादि स्मृतैः एव
पृथिवीज्योतिराकाशमापोवायुश्च पंचमः ॥ एतद्योनीनि मूतानि तत्र कापरिदेवना १७ महाविद्योऽल्पविद्यश्च बलवान् दुर्बलश्च ॥ दर्शनीयो विरूपश्च सुमनो
दुर्भगश्च १८ सर्वकालः समादत्ते गभीरः स्वेन तेजसा ॥ तस्मिन् कालवशं प्राप्ते काव्यथामे विजानतः १९ दग्धमेवानुदहति हतमेवानुहन्त्यते ॥ नश्यते नष्टमेवा
ग्रेलब्धव्यं लभते नरः २० नास्य द्वीपः कुतः पारो नावारः संप्रदृश्यते ॥ नांतमस्य प्रपश्यामि विधेर्दिव्यस्य चित्तयन् २१ यदि मे पश्यतः कालो मृतानि न विनाश
येत् ॥ स्यान्मे हर्षश्च दर्पश्च क्रोधश्चैव शचीपते २२ तुषभक्षंतु मां ज्ञात्वा प्रविविक्तजनेष्टे ॥ विभ्रतं गार्दभं रूपमागत्य परिगर्हसे २३ इच्छन्न हं विकुर्यां हिरूपाणि च
हुधात्मनः ॥ विभीषणानियानीक्ष्य पलायेथास्त्वमेव मे २४ कालः सर्वसमादत्ते कालः सर्वप्रयच्छति ॥ कालेन विहितं सर्वमाकृत्याः शक्रपौरुषम् २५ पुरा सर्वप्रव्य
थितं मयि कुद्वेपुरंदर ॥ अवैमित्त्यस्य लोकस्य धर्मशकसनातनम् २६ त्वमप्येव मे स्वस्वमाऽऽत्मना विस्मयंगमः ॥ प्रभवश्च प्रभावश्च नात्मसंस्थः कदाचन २७ कौ
मारमेव ते चित्तं तथैवाद्यथापुरा ॥ समवेक्षस्व मध्वन् बुद्धिर्विदस्व नैष्ठिकीम् २८ देवामनुष्याः पितरो गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ आसन् सर्वे मम वशे तत्सर्वं वेत्थ वासव २९
नमस्तस्यै दिशेऽप्यस्तु यस्या वैरोचनो बलिः ॥ इति मामभ्यपद्यं ब्रुहि मां सयै मोहिताः ३० नाहंत दनुशोचामि नात्मभ्रंशं शचीपते ॥ एवं मे निश्चिता बुद्धिः शास्तु
स्तिष्ठाम्यहं वशे ३१ दृश्यते हि कुले जातो दर्शनीयः प्रतापवान् ॥ दुःखं जीवन्सहामात्यो भवितव्यं हिततथा ३२ दौष्कुलेयस्तथा मूढो दुर्जातः शक्रदृश्यते ॥
सुखं जीवन्सहामात्यो भवितव्यं हिततथा ३३ कल्याणी रूपसंपन्ना दुर्भगा शक्रदृश्यते ॥ अलक्षणा विरूपा च सुभगा दृश्यते परा ३४ नैतदस्मत्कृतं शक्यं नैतच्छ
क्रव्याकृतम् ॥ यत्स्वमेव गतो वज्रिन्यच्चाप्येव गता वयम् ३५ न कर्म भविताप्येतत्कृतं मम शतक्रतो ॥ ऋद्धिर्वाऽप्यथवानर्द्धिः पर्यायकृतमेव तत् ३६
पश्यामि त्वां विराजंतं देवराजमवस्थितम् ॥ श्रीमंतं पुतिमंतं च गजैर्मानं ममोपरि ३७ एवं नैव न चेत्कालो मामाक्रम्य स्थितो भवेत् ॥ पातयेयमहं स्वाद्यसव
ज्रमपि मुष्टिना ३८ न तु विक्रमकालोऽयं शांतिकालोऽयमागतः ॥ कालः स्थापयते सर्वकालः पचति वै तथा ३९ मां चेदभ्यागतः कालो दानवेश्वर पूजि
तम् ॥ गर्जंतं प्रतपंतं च कमन्यं नागमिष्यति ४०

अथेति १० अस्य कालस्य विधेर्विधातुः दिवसस्य पुण्यपापेतरस्य ११ । १२ । १३ ईदृशदृष्टा १४ । १५ धर्मदृष्टिज्ञासवर्ष १६ प्रभवपेश्वर्य प्रभावस्तदा विष्करणं नात्मसंस्थो नाऽऽत्मा
धीनः १७ कौमारं बालस्येवाज्ञतवचितं १८ । १९ । ३० शास्तु रीश्वरस्य ११ । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ नर्द्धिः ऋद्धिः प्रभावः नैकधेति वत्समासः पर्यायः कालक्रमस्तेन
कृतं कर्माण्यपि कालमनुष्ठेयफलं विभीजानी वपजं न्यनुस्वत इत्यर्थः ३६ । ३७ एवं मम गर्दमत्वादि कर्तव्यस्यादिति शेषः न चेदित्यादितत्रोपपत्तिः ३८ । ३९ । ४०

॥१८॥

द्वादशानां 'अरुणो माधमासे तु सूर्यो वैफाल्यमुने तथा' इत्युक्तं रूपानां ४१ उद्दहामि मे चो मूत्वा सूर्यो मूत्वा शोषणामीति वाऽर्थः आपः अपः ४२ । ४३ कालसैन्यमासार्धमासादि ४४ नाहामिति
जीवस्य न स्वमितितदस्येश्वरस्य नान्य इति प्रकृतेः श्वकर्तृत्वं निषिद्धं पर्यायेण कालक्रमेण भुज्यंते पाल्यं ते संहियंते वा ४५ कोऽसौ कालस्तमाह मासेति मासाद्युपलक्षितस्तार्किकामिमत्तद्रूपविशो
षः कालस्तस्य वेदमेवाधिष्ठानं मायाशबलं ब्रह्मेत्यर्थः । अहः संज्ञेरात्रि संज्ञे श्वकर्तुमिः संवत् । नवैताम्यहानि भवन्ति नववैप्राणाः नवसुवर्गा लोकाः नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु प्रसूतितिष्ठंतो र्यातिमाति
तिष्ठति हवैयपतारात्रीरूपं यंति' इत्यर्थे वादिकफलवता कर्मकांडेन गृहीतमित्यर्थः उक्तं च मगवता यामिमां पुष्पितां वाचा मिस्थादिना । एवमपि ऋतुद्वारमृतवो वसंताद्याः । 'ब्राह्मणोऽग्निमादधीत
वसंते वसंते ज्योतिषाय जेत' इति वसंतादिकालविहिताधानज्योतिष्टोमादिकं कर्मैव द्वारं मासिताधनं पश्यत इत्युद्धारं । वायुः सूत्रात्मा 'वायुर्वैमौतमतस्सूत्रं वायुनावैमौतमतस्सूत्रेणार्थचलोकः परश्चलोकः
सर्वाणि च भूतानि संदृष्टवानि' इति श्रुतिप्रसिद्धः । मुखमिव प्रथमप्राप्यं पश्यत इत्युत्तरं । वर्षपुष्पमिति पाठे वर्षं तीतिवर्षो धर्ममेवाख्यं ध्यानं तदेव मुखं पश्यति निर्विषयध्यानैकगम्यं कालमाहुरिति प्रसिद्धेन
विशेषेण क्रियया संबंधः । तं मामापुरमृतमित्युपास्वेति श्रुतेरायुर्ब्रह्म तत्प्रतिपादको वेद उच्यते निषत्तद्विदः ४६ आहुरिति इदं सर्वकालाख्यं ब्रह्मेत्याहुः । 'इदं सर्वं वदय मात्मा ब्रह्मैव दं सर्वम्' इत्यागमव

द्वादशानां तु भवतामादित्यानां महात्मनाम् ॥ तेजस्यैकेन सर्वेषां देवराजपुत्रानि मे ४१ अहमेवोद्दहाम्यापो विसृजामि च वासव ॥
तपामि चैव त्रैलोक्यं विद्योताम्यहमेव च ४२ संरक्षामि विष्णुं पामि ददाम्यहमथाददे ॥ संयच्छामि नियच्छामि लोकेषु प्रभुरीश्वरः ४३
तदद्य विनिवृत्तं मे प्रभुत्वममराधिप ॥ कालसैन्यावगाढस्य सर्वे न प्रतिभाति मे ४४ नाहं कर्तान् चैव खं नान्यः कर्ता शचीपते ॥
पर्यायेण हि भुज्यंते लोकाः शक्रयदृच्छया ४५ मासमासार्धं वेदमानमहोरात्राभिसंवृतम् ॥ ऋतुद्वारं वायुमुखमायुर्वेदविदो जनाः ४६
आहुः सर्वमिदं चित्यं जनाः केचिन्मनीषया ॥ अस्याः पंचैव चितायाः पर्येष्यामि च पंचधा ४७

लेन तद्ब्रह्म चित्यं ज्येयमिति केचिन्मनीषया आहुर्मेनीषया बुद्धयैव न गुणास्त्रयलेन । अस्ति सर्वसर्वं ब्रह्म न तु प्रत्यगभिन्नत्वेन तदुपास्यं किं नु वस्तु तत्त्वमेव तत्तथा ज्ञेयमित्यर्थः । 'तदेव ब्रह्म त्वं विदि नेदं
यदि दमुपसाते' इति श्रुत्याऽऽसक्तदुपास्यस्य ब्रह्म भावनिषेधात् । ननु ज्ञेयत्वमपि ब्रह्मणो निषिद्धं न मनसानमनुत इत्यादिभ्यस्त्यत आह अस्याहति अस्याश्चितायाः पंचैव चित्यान् विषयान्नमय
प्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान्कोशान् पंचधा प्रत्येकं पंचकारान् पञ्चदश शिरोमध्यदेशेषु च्छाख्यं पंचावपवाविशिष्टान् पर्येष्यामि श्रुतावगच्छामि तथा हि श्रूयंते । 'सत्रापपुष्टवोऽन्नरसम
यः तस्येदमेव शिरः अयं दक्षिणः पञ्चः अयमुत्तरः पञ्चः अयमात्मा इदं पुच्छं प्रतिष्ठा' इति प्रतिपुष्टं शिरा आदयः पंचावयवाः तदयमर्थः यज्ज्ञेयं यजोपास्यं न तद्ब्रह्म अनारम्भत्वात् आत्मा हि ब्रह्म कथं तर्ही
दं सर्वं वदय मात्मेति वाधायां सामानाधिकरण्यादिमिति न्यायप्रवृत्तममात्मा शक्तिरिति वत् अपि चाहुर्ब्रह्मः 'योऽयं स्थाणुः पुमानेपुं धिया स्थाणुधीरिव । ब्रह्मास्मीति धियाऽशेषाहं बुद्धिर्विनिवर्त्यते'
इति । अज्ञेयाहं बुद्धिः समष्ट्यहंकारः पूर्वोत्तराः साययास्फटिके लौहित्यपञ्चरागत्वेन नीलत्वान्यध्वस्यनुत्तरात्तरूपवो धेपूर्वपूर्वरूपमेव तात्त्विकं मन्यते । एवं शुद्धचेतस्येदं शसृजविराजोऽध्यस्तास्तत्र दे
हपरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौ विराट्स्मीत्यध्यासोऽवशिष्यते तन्निवृत्तौ पूत्रात्माऽस्मीति तस्यापि निवृत्तौ वाक्मनसातीर्तं किंचित्संस्मार्तं सुषुप्तिसदृशं शिष्यते इति ४७

तदेतद्वाह गंभीरमिति गंभीरं तर्कगम्यं गहनं शास्त्रतोऽधिगतमपि दुष्प्रवेशं ब्रह्मविधिपरिच्छेदशून्यं महतोऽयमर्थवधारणवारानुयाणवितुल्यम् । सलिलएकोद्ग्राह्यतैत्तिमयतीति भूत्यातादृशमलिलेनोपमितमेकरसमित्यर्थः । अरंशुक्तिरिव रजतरूपेण स्वतो जन्मना शून्यमपि जगद्वृषेण अरंजीवरूपेण निर्विशेषमेव वस्त्वविद्यया सर्वविशेषयुक्तं भवतीत्यर्थः ४८ एतदेवाह सत्वेऽपि यथा दर्पणे पुष्पे प्रविश्य स्वरूपस्यागमकमपि गमकं भवति एवं सत्वेऽपि बुद्धिस्तत्वेऽपि चित्तप्रतिबिम्बरूपेणाविश्यलिङ्गे निरुपाधि चैतन्यस्य ज्ञापिका भवति । जीवस्यैवानुपाधिकं रूपं ब्रह्मेत्यर्थः अतएव भुवमुपाधिवर्मास्पृशिनम् ४९ भूतानामिति चित्ताद्याकारपरिणतपञ्चमहामृतसंघं धिनं विषयांसं सविदानं दानं तद्विपरीतमनुत्तजडदुःखपरिच्छिन्नारुह्यं दुर्भगत्वे भगवानप्यविद्ययाऽऽत्मनि मन्यते न ह्येतावदविद्याप्रकाशितं दुःखित्वादिरूपमात्मनो गम्यन्ति त्यक्त्वा तत्त्वात्स्य । किंतु यस्मात्प्रतीचो रूपपातुनरूपो ब्रह्माहो विष्णुर्वानमभेत्त देवात्मनो रूपमप्येव चानन्याधिपतिरिति न्यायात् ५०

गंभीरं गहनं ब्रह्म महतोऽयमर्थवधारणवन्तथा ॥ अनादिनिधनं चादुरक्षरं क्षरमेव च ४८ सत्वेऽपि लिंगमाविश्य निर्लिंगमपि तत्स्वयम् ॥ मन्यन्ते भुवमेवैनं ये जनास्तत्त्वदर्शिनः ४९ भूतानां तु विपर्यासं कुरुते भगवानिति ॥ न ह्येतावद्ब्रह्मेन्द्रम्यनयस्मात्प्रभवेऽपुनः ५० गतिरिह सर्वभूतानामगत्वाक् गमिष्यति ॥ यो धावतानहातव्यस्तिष्ठन्नपि न हीयते ५१ तमिन्द्रियाणिसर्वाणि नानुपश्यन्ति पञ्चधा ॥ आहुश्चैनं केचिदग्निकेचिदाहुः प्रजापतिम् ५२ ऋतून् मासां धर्मासांश्च दिवसांश्च क्षणांस्तथा ॥ पूर्वाह्णमपराह्णं च मध्याह्नमपि चापरे ५३ मुहूर्तमपि चैवाहुरेकं संतमने कथा ॥ तं कालमिति जानीहि यस्य सर्वमिदं वशे ५४ बहूनीं द्रसहस्राणिसमतीतानि वासव ॥ बलवीर्यो पपन्नानियथैव त्वं शचीपते ५५ त्वामप्यतिवलं शक्रदेवराजं बलोत्कटम् ॥ प्राप्ते काले महावीर्यः कालः संशमयिष्यति ५६ यद्दं सर्वमादत्ते तस्माच्छक्रस्थिरो भव ॥ मया त्वया च पूर्वैश्च न संशक्योति वर्तितुम् ५७ यामेतां प्राप्य जानीषिराज्यश्रियमनुत्तमाम् ॥ स्थिता मयी तितन्मिथ्या नैषा ह्येकत्र तिष्ठति ५८ स्थिता हीं द्रसहस्रेषु त्वद्विशिष्टतमेऽप्ययम् ॥ मां च लोलापरित्यज्य त्वामगाद्विबुधाधिप ५९ मैवं शक्रपुनः कार्षीः शांतो भवितुमर्हसि ॥ त्वामप्येवं विधं ज्ञात्वा क्षिप्रमन्यंगमिष्यति ६० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बलिवासवसंवादे चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ शतक्रतुरथापश्य द्रलेर्दीप्तां महात्मनः ॥ स्वरूपिणीं शरीराद्विनिष्क्रामन्तीं तदाश्रियम् १ तां दृष्ट्वा प्रभया दीप्तां भगवान्पाकशासनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनो बलिं प्रच्छवासवः २ ॥ शक्र उवाच ॥ बले केयमपक्रांतारोचमाना शिखंडिनी ॥ त्वतः स्थिता स केयूरादीप्यमाना स्वतेजसा ३

गतिमिति अगत्वा अप्राप्य नित्यप्राप्तत्वादिति भावः अहं परमविकारितं चोत्तरार्धार्थः ५१ इन्द्रियाणीति चित्तवृत्तिमात्रोपलक्षणं पञ्चधा पञ्चभिः प्रमाणविषयैर्विकल्पनिद्रास्मृत्या रुचैः प्रकारैः एनमिन्द्रियाद्यगम्यं केचिदोपनिषदा अग्निजयमग्निर्वैश्वानरो यो यमंतः पुरुषे अहं वैश्वानरो भूत्वेत्यादि श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं जाठरे आरोप्योपास्यमाहुः अपरे कर्मपरायणाः प्रजापतिसंवत्सरः प्रजापतिरिति श्रुतं कालाभिमानिनं सूत्रात्मानं सर्वकर्मसंतर्पणीयं प्रतिनियतकालसर्वफलप्रदातारं कृतुमासाद्यभिमानिदेवतात्मानमाहुरेकं संतमने कथा आहुः तथा च श्रुतिः । 'सुपर्णविप्राः कवयो वचो मिरेकं संतं वहुधा कल्पयन्ति' इत्याद्या । 'तद्यदि दमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव सा विसृष्टिः' इत्याद्या च श्लोकत्रयम् ५१ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भा० चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ श्रीदर्पशमनाय श्रियश्चां चरयमारुपायिका मुनेनाह मसंगाच्च श्रीदान् श्रीप्रांश्च धर्मान् कथयति शतक्रतुरित्यध्यायेन १ । १ । ३

४१ । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

बलिरुवाच ॥ नहीमामासुरीं विद्विन्नदैवीं च नमानुषीम् ॥ त्वमेनां पृच्छवामावायथेष्टं कुरु वासव ४ ॥ शक्र उवाच ॥ कात्वं बलेरपक्रांतारोचमाना शिखंडिनी ॥ अजानतो ममाचक्ष्व नाम धेयं शुचिस्मिते ५ कात्वं तिष्ठसि मामेवं दीप्यमाना स्वतेजसा ॥ हित्वा दैत्यवरं सुभुतन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ६ ॥ श्रीरुवाच ॥ न मां विरोचनो वेदनायं वैरोचनो बलिः ॥ आहुर्मां दुःसहस्येवं विधिस्तेति च मां विदुः ७ भूतिर्लक्ष्मीति मामाहुः श्रीरित्येवं च वासव ॥ त्वं मां शक्रनजानीषे सर्वदेवान मां विदुः ८ ॥ शक्र उवाच ॥ किमिदं त्वं मम कृते उता हो बलिनः कृते ॥ दुःसहे विजहास्येनं चिरसंवासिनी सती ९ ॥ श्रीरुवाच ॥ नो धातान विधाताणां विदधातिकथंचन ॥ कालस्तु शक्रपर्यागान्मैनं शक्रावमन्यथाः १० ॥ शक्र उवाच ॥ कथं त्वया बलिस्त्यक्तः किमर्थं वा शिखंडिनि ॥ कथंच मां न जह्यास्त्वं तन्मे ब्रूहि शुचिस्मिते ११ ॥ श्रीरुवाच ॥ सत्ये स्थिताऽस्मि दाने च व्रते तपसि चैव हि ॥ पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो बलिः १२ ब्रह्मण्योऽयं पुरा भूत्वा सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ अभ्यसूय द्वाह्यणानामुच्छिष्टश्चास्पृश दूतम् १३ यज्ञशीलः सदा भूत्वा मामेव यजते स्वयम् ॥ प्रोवाच लोकान्मूढात्मा कालेनोपनिपीडितः १४ अपाकृता ततः शक्रत्वायैव तस्यामि वासव ॥ अप्रमत्तेन धार्याऽस्मितपसा विक्रमेण च १५ ॥ शक्र उवाच ॥ नास्ति देवमनुष्येषु सर्वभूतेषु वा पुमान् ॥ यस्त्वामेको विषहितुं शक्यः कुरुयात्कमलालये १६ ॥ श्रीरुवाच ॥ नैव देवो न गंधर्वो नासुरो न चराक्षसः ॥ यो मामेको विषहितुं शक्तः कश्चित्पुनरंदर १७ ॥ शक्र उवाच ॥ तिष्ठेथामयि नित्यं त्वं यथा तद्ब्रूहि मे शुभे ॥ तत्करिष्यामि ते वाक्यमृतं तद्वक्तुमर्हसि १८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्यास्यामि नित्यं देवेंद्रयथा त्वयि निबोधत ॥ विधिना वेददृष्टेन चतुर्धा विभजस्व माम् १९ ॥ शक्र उवाच ॥ अहं वै त्वां निधास्यामि यथा शक्तियथा बलम् ॥ न तु मेऽतिक्रमः स्याद्वै स दालक्ष्मि तवांतिके २० भूमिरेवमनुष्येषु धारिणी भूतभाविनी ॥ सा ते पादं तितिक्षेत समर्था हीति मे मातिः २१ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं भूमौ प्रतिष्ठितः ॥ द्वितीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २२ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ आप एवमनुष्येषु द्रवंत्यः परिचारिणीः ॥ तास्ते पादं तितिक्षंता मलमापस्ति तितिक्षितुम् २३ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मप्सु प्रतिष्ठितः ॥ तृतीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २४ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ यस्मिन् वेदाश्च यज्ञाश्च यास्मिन् देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ तृतीयं पादमग्निस्ते सुष्टुतं धारयिष्यति २५ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मग्नौ प्रतिष्ठितः ॥ चतुर्थं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २६ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ येषैस्तोमनुष्येषु ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ ते ते पादं तितिक्षंता मलं संतस्ति तितिक्षितुम् २७ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं सप्सु प्रतिष्ठितः ॥ एवं हि निहितां शक्रभूतेषु परिधत्स्व माम् २८

वित्तंतीर्यादिपुण्यं यज्ञादिषु भौविद्याचेति श्रियश्चत्वारः पादाभूमौ जलेऽप्रौविद्वत्सु बनिहितास्तेषामुपचातः स्तेषकाभाशौचाशमैः १२ यावत्पुरस्तादिति भेरोः पृष्ठे मध्ये ब्रह्मलोकः प्राच्यादिचतुर्विंशद्भ्यः मवरुणकुबेराणां पुन्यंश्च भेदं प्रदक्षिणी कुर्वता आदित्येन मास्यंते । तत्र प्राच्यापेक्षं मासकत्वमतोपस्थाः पुन्या उच्छेदस्तत्रादित्योमतपतीति व्यवहारः । तथा सूर्यस्योदयस्तद्देशवातिनां दर्शनमदर्शनं चास्तमयः । तत्र प्राच्यामुदितः प्रतीच्यानामस्तंगत उदीच्यानां मध्यं दिनमतो दाक्षिणात्यानां तदामध्यरात्रिमिति व्यवहारः । एवं दाक्षिणादिष्वपि ज्ञेयं । एवं सतियदा प्राच्यांतपतितदामे रुप्रदक्षिणायास्तुल्यत्वादितरास्वपितपत्येव । तेन यावत्प्राच्यांतपतितावदेव दाक्षिणस्यामितिवदता प्राच्या उच्छेदो यावत्ताकालेन ततो द्विगुणितेन कालेन दाक्षिणस्या उच्छेद उक्तो भवति एवमुत्तरयोस्तथा च ब्रह्मणो दिनस्य षोडशधा विभक्तस्य प्रथमेनांशे नैर्ऋत्या उच्छेदोद्भाः संस्य भिष्याश्चतुर्भिर्वा रुण्या अष्टाभिर्दक्षिणा उच्छेदस्तदा द्रष्टृणामभावात्सूर्यस्य दर्शनादर्शनरूपा बुद्ध्यास्तमयौ नस्तः किंतु मध्यं दिन एव संततं ब्रह्मलोकं प्रकाशयति न पुन्यं तत्र तदा तदभावात् तदेतदाह एकस्थो मद्ब्रह्मलोकस्यः सर्वां लोकां मेरुपृष्ठादधस्तनां स्तापयति तदा ब्रह्मणो मध्याह्नावसाने वर्तमानं ब्रह्म

॥ शक्र उवाच ॥ ॥ भूतानामिहयोवैत्वाभ्याविनिहितांसतीश ॥ उपहन्यात्समेष्ट्यस्तथाशुण्वंतुमेवचः ॥ ततस्त्यक्तःश्रियाराजादैत्या
नांबलिरब्रवीत् २९ ॥ ॥ बालिरुवाच ॥ ॥ यावत्पुरस्तात्प्रतपेतावद्वैदक्षिणांदिशम् ॥ पश्चिमांतावदेवापितथोदीर्चादिवाकरः ३०
तथामध्यंदिनेसूर्योनास्तमेतियदातदा ॥ पुनर्देवासुरंयुद्धंभाविजेताऽस्मि वस्तदा ३१ सर्वलोकान्यदादित्यएकस्थस्तापयिष्यति ॥
तदादेवासुरेयुद्धेजेताऽहंत्वांशतक्रतो ३२ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ ब्रह्मणाऽस्मि समादिष्टो न हंतव्यो भवानिति ॥ तेन तेऽहंबलेवज्रं
विमुंचामि मूर्धनि ३३ यथेष्टं गच्छ दैत्यैर्द्रुस्वस्ति तेऽस्तु महासुर ॥ आदित्यो नैव तपिता कदाचिन्मध्यतः स्थितः ३४ स्थापितो ह्यस्य समयः
पूर्वमेव स्वयं भुवा ॥ अजस्रं परियात्येष सत्येनावतपन् प्रजाः ३५ अयनं तस्य षण्मासानुत्तरं दक्षिणं तथा ॥ येन संयाति लोकेषु शीतोष्णे विमू
ज नरविः ३६ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तु दैत्यैर्द्रो बलि र्द्विरेण भारत ॥ जगाम दक्षिणामाशामुदीर्चां तु पुरंदरः ३७

स्वतमनोरधिकारच्युतौ सत्यां भविष्ये सावर्णिकमनौ बलिरिन्द्रो भविष्यति । यद्वा वैखतमन्वंतरमेवाष्टधा विभज्यत इति उक्तक्रमेण सर्वपुण्यच्छेदे सति मन्वंतरांतरे बलिरिन्द्रो भविष्यतीति ज्ञेयं तदिदं मुक्तं । यावत्पुरस्तात्प्रतपेत्यादिना श्लोकप्रयेण अयं लोकनाशक्रमच्छांदोग्ये मधुविद्यापायावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेताद्विस्तावद्वाक्षिण्युदेतोत्तरतोऽस्तमेतेत्यादिना दर्शितः स एवात्र बलिना स्वराज्यकालकथनापोदीर्यते ३० । ३१ । ३२ तत्र मन्वंतरस्याष्टमांशकालेन स्वराज्योच्छेदं श्रुत्वा कुपितः कर्मफलस्यैव त्रपदस्य निश्चयतां मन्वानहं ब्रह्मोक्तिपूर्वकं तदुच्यति ब्रह्मणे त्यादिना ३३ मध्यमास्थितः सन्नैव तपिता पुरीचतुष्टयोच्छेदो नैव भवितेत्यर्थः ३४ अजस्रं सत्येन कर्मणा तथाहि कर्मठाः प्रादुर्न कदाचिदनीदृशं जगदिति ३५ । ३६ एवमुक्तस्त्विति अयं भावः एकसप्तत्याचतुर्युगैरेकोमनुर्नश्यति तस्येदानीमष्टाविंशतितमो युगपर्यायोऽनुवर्तते । तत्रोक्तरीत्याचतुर्यां शैनेद्रीसंयमिन्योरुच्छेदो जात एव । वारुण्या अपि ज्ञेयकालः प्रवृत्तः । उदीच्यास्तु न प्रवृत्त इत्याशयेन ब्रह्म उदीर्षी गतो बलिस्तु ब्रह्मश्रीस्तादृशीमेव दाक्षिण्यगताननुपूर्वा तस्याभ्रष्टैश्वर्यस्येऽपिशत्रुसन्निहितत्वादिति ३७

ननुपुराणांतरेचतृष्णामपिपुरीणासहैवोच्छेदोदश्यतेनोक्तक्रमेणेत्याशङ्क्याह इत्येवमिति अनहंकारइतिसंज्ञामात्रंवाक्यस्यार्कितुकिंचित्साहंकारमेवेत्यर्थः । एवंचात्रत्रयःपञ्चाजपम्यस्ताः
निरहंकारस्ययुगपत्सर्वोच्छेदःपुराणांतरसंमतः साहंकारस्यैवस्यतुनकदाचित्पुन्युच्छेदोऽस्ति यथोक्तंवासिष्ठे । 'यन्नाहंत्वेजगतत्रपूर्वमागत्यतिष्ठति । त्रसरेणूदरेपीन्द्रःपश्यतिस्मजगत्रयं'इति ।
साहंकारस्यापिबिबेकिनोबलेःकृमिकनाशयुक्तंजगदिति श्रुत्वोदीर्घाप्राप्यश्रुतियुक्तिबलेनपर्यालोच्यहंसाहंकारमाहरोह ३८ ॥ ॥ इति शान्ति पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी
पेपंचविंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रैवअनहंकारत्वेष्टव १ भवामवज्ञमुत्पत्तिप्रलयज्ञम् २ । १ सहायता शोकस्यदुःखापनोदेहेतुत्वंनास्ती

इत्येतद्वलिनागीतमनहंकारसंज्ञितम् ॥ वाक्यं श्रुत्वा सहस्राक्षं खमेवारुरुहेतदा ३८ ॥ इति श्रीमहाभरते शांतिः ० मो० ० प० ० श्रीसन्निवानोनामपंचविंशत्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शतक्रतोश्चसंवादनमुचेश्वयुधिष्ठिर १ श्रियाविहीनमासीनमक्षो
भ्यमिवसागरम् ॥ भवाभवज्ञंभूतानामित्युवाचपुरंदरः २ बद्धःपाशैश्च्युतःस्थानाद्विषतांशमागतः ॥ श्रियाविहीनोनमुचेशोचस्याहानशोचसि ३
॥ नमुचिरुवाच ॥ अनिवार्येणशोकेनशरीरंचोपतप्यते ॥ अमित्राश्चप्रहृष्यंतिशोकेनास्ति सहायता ४ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वेह्येवेदमंतवत् ॥ संतापाद्भ
इयतेरूपंसंतापाद्भइयतेश्रियः ५ संतापाद्भइयतेचायुर्धर्मश्चैवसुरेश्वर ॥ विनीयखलुतदुःखमागतंवैमनस्यजम् ६ ध्यातव्यंमनसाहृदयंकल्याणंसंविजानता ॥
यदायदाहिपुरुषःकल्याणेकुरुतेमनः ॥ तदातस्यप्रसिध्यंतिसर्वार्थानाग्रसंशयः ७ एकःशास्तानद्वितीयोऽस्तिशास्तागर्भेशयानंपुरुषंशास्तिशास्ता ॥
तेनानुयुक्तःप्रवणादिवोदकंयथानियुक्तोऽस्मितथावहामि ८ भवाभवौत्वभिजानन्नगरीयोज्ञानाच्छ्रेयो नतुतद्वैकरोमि ॥ आशासुघर्म्यासुपरासुकुर्वन्नयथानियु
क्तोऽस्मितथावहामि ९ यथायथाऽस्यप्राप्तव्यंप्राप्नोत्येवतथातथा ॥ भवितव्यंयथायच्चभवत्येवतथातथा १० यत्रयत्रैवसंयुक्तोधात्रागर्भेपुनःपुनः ॥ तत्रत
त्रैववसतिनयत्रस्वयमिच्छति ११ भावोयोऽयमनुप्राप्तोभवितव्यमिदंमम ॥ इतियस्यसदाभावोनसमुह्येत्कदाचन १२ पर्यायैर्हन्यमानानामभियोक्तानवि
द्यते ॥ दुःखमेतत्तुयद्वेष्टाकर्ताऽहमितिमन्यते १३ ऋषींश्चदेवांश्चमाहासूरांश्चत्रैविद्यवृद्धांश्चवनेमुनींश्च ॥ कान्नापदोनोपनमंतिलोकेपरावरज्ञास्तुनसंभ्रमंति
१४ नपंडितःकुद्व्यतिनाभिपद्यतेनचापिसंसीदतिनप्रहृष्यति ॥ नचार्थकच्छ्रव्यसनेषुशोचतेस्थितःप्रकृत्याहिमवानिवाचलः १५

त्यर्थः ४ श्रियः सकाशात् ५ विनीयनिरस्य ६ ह्यं ह्यत्स्यं स्वरूपं कल्याणमोक्षम् ७ एकइति अंतर्बामिस्वरूपमेव कल्याणमित्यर्थः प्रवणात् निम्नदेशात् ८ भवामवैवंधमोक्षौ भावाभावा
विति पाठे सत्यानृतौ तावेवाभिजानंस्तयोरपि मध्ये श्रेयोमोक्षं गुरुतरत्वेन जानन्नपि न करोमि श्रवणाद्यभ्यासेन न संपादयामि परास्वधर्म्यासु निमित्तभूतासु कुर्वन्कर्मणि निपुक्तः शास्त्रा ९ । १०
११ । १२ पर्यायैः कालकमागतैः सुखदुःखैः द्वेष्टादुःखस्थः कर्तृत्वाभिमान एव दुःखमित्यर्थः १३ आपदः कान् पुरुषान्नोपनमंति नानुसरंत्यपि तु सर्वानेव परावरज्ञाः सदसद्वस्तुविवः न संभ्रमं
ति न बिभ्रयति १४ नामिष्यते न सज्जते अतिकृच्छ्रव्यसनेषु निवार्येषु दुःखेषु १५

१६ प्रणुदन्तदूरीकुर्वन् १७ विवेकदौर्लभ्यमाह नतदिति श्रौतस्मार्तलौकिकन्यायान्यायविवेककाजनसमाजाःसदःपर्वत्समाख्याः भयंघर्मेविष्ठाजं घुरंघरसम्यश्रेष्ठः धर्मतत्त्वमपिदुरवगाहंकि
मुतब्रह्मतत्त्वमितिभावः १८ दुरन्वयानिदुर्ज्ञेयोदकाणि नमुमोहगौतमहतिपाठेअहल्याजारस्येन्द्रस्यप्रपाजनानर्थममोद्धाटनं गीतमस्यचदारापहारेऽपिघंघर्षणं स्थानादहल्यायाःशस्त्रेनशि

यमर्थसिद्धिःपरमानमोहयेत्तथैवकालेव्यसनंनमोहयेत् ॥ सुखंचदुःखंचतथैवमव्यमंनिषेवतेयःसधुरंधरोनरः १६ यांयामवस्थांपुरुषोऽधिगच्छेत्तस्यांरमेतापरित
प्यमानः ॥ एवंप्रवृद्धंप्रणुदन्मनोजंसंतापमायासकरंशरीरात् १७ नतत्सदःसत्परिषत्सभाचसाप्राप्ययानंकुरुतेसदाभयम् ॥ धर्मतत्त्वमवगाह्यबुद्धिमान्योऽभ्युपै
तिसधुरंधुरःपुमान् १८ प्राज्ञस्यकर्माणिदुरन्वयानिनिवैप्राज्ञोमुह्यतिमोहकाले ॥ स्थानाच्च्युतश्चेन्नमुमोहचोत्तमस्तावत्तच्छांमापदंप्राप्यवृद्धः १९ नमंत्रबलवीर्य
णप्रज्ञयापौरुषेणच ॥ नशीलेननवृत्तेनतथानैवार्थसंपदा ॥ अलभ्यंलभतेमर्त्यस्तत्रकापरिदेवना २० यदेवमनुजातस्यधातारोविदधुःपुरा ॥ तदेवानुचरिष्यामि
किमेमृत्युःकरिष्यासि २१ लब्धव्यान्येवलभतेगंतव्यान्येवगच्छति ॥ प्राप्तव्यान्येवचाप्नोतिदुःखानिचसुखानिच २२ एतद्विदित्वाकात्स्न्येनयोनमुह्यतिमानवः
कुशलीसर्वदुःखेषुसर्वैसर्वधनोनर २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शक्रनमुचिसंवादोनामषड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेयःपुरुषस्यहि ॥ वेधुनाशेमहीपालराज्यनाशेऽथवापुनः १ त्वंहिनःपरमोवक्तालोकेऽस्मिन्भरतर्षभ ॥ एतद्भवंतंपृच्छामि
तन्मेत्वंकुमर्हसि २ ॥भीष्मउवाच॥ पुत्रदारैःसुखैश्चैववियुक्तस्यधनेनवा ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेयःपुरुषस्यहि ३ धैर्येणयुक्तंसततंशरीरंनविशीर्यते ॥ विशोक
तासुखंधत्तेधत्तेचारोग्यमुत्तमम् ४ आरोग्याच्चशरीरस्यसपुनर्विदतेश्रियम् ॥ यश्चप्राज्ञोनरस्तातसात्विर्कीर्तिमास्थितः ५ तस्यैश्वर्यंचवैर्यंचव्यवसायश्चकर्मसु ॥
अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ६ बलिवासवसंवादंपुनरेवयुधिष्ठिर ॥ वृत्तेदेवासुरेयुद्धेदैत्यदानवसंक्षये ७ विष्णुक्रांतेपुलोकेपुदेवाजेशतक्रतौ ॥ इज्यमानेषुदेवे
षुचातुर्वर्ण्येव्यवस्थिते ८ समृद्धमात्रेऽत्रैलोक्येप्रीतियुक्तेस्वयंभुवि ॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विन्यामपिचर्षिभिः ९ गंधर्वैर्भुजंगैर्द्रैश्चसिद्धैश्चान्यैर्वृतःप्रभुः ॥ चतुर्दंतंसुदां
तंचवारणेंद्रंश्रियावृतम् ॥ आरुह्यैरावतंशक्रैलोक्यमनुसंययौ १० सकदाचित्समुद्रांतिकस्मिंश्चिद्विरिगह्वरे ॥ बलिवैरोचनिंवज्रीददर्शोपससर्पच ११ तमैरावतमूर्ध
स्थंप्रेक्ष्यदेवगणैर्वृतम् ॥ सुरेंद्रमिंद्रंदैत्येन्द्रोऽनशुशोचनविच्यथे १२ दृष्ट्वातमविकारस्थंतिष्ठंतंनिर्भयंबलिम् ॥ अधिरूढोद्विपश्रेष्ठमित्युवाचशतक्रतुः १३ दैत्यनव्यथ
सेशौर्यादथवावृद्धसेवया ॥ तपसाभावितत्वाद्वासर्वथैतत्सुदुष्करम् १४ शत्रुभिर्वशमानीतोहीनःस्थानादनुत्तमात् ॥ वैरोचनेकिमाश्रित्यशोचितव्येनशोचसि १५

लारूपत्वात्तर्गाहस्याच्च्युतः नस्वरसदृशोऽहमजितचित्तोऽस्मिंकिंतुगौतमवज्जितजितोऽस्मीतिभावः १५ अलभ्यंचित्तस्वास्थ्यम् २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेयस्यादिनाऽध्यायेनविषदिधैर्यमेव
श्रेयइतिपुनर्बलिवासवसंवादाख्यायिकामुत्तेनप्रदुर्षते १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५

श्रेष्ठंचप्राप्यस्वजातीनांमहाभोगाननुत्तमान् ॥ हतस्वरत्नराज्यस्त्वंब्रूहिकस्मान्नशोचसि १६ ईश्वरोहिपुराभूत्वापितृपैतामहेपदे ॥ तत्त्वमद्यहंतंद्वापपत्नैःकिं
नशोचसि १७ बद्धश्चवारुणैःपाशैर्वज्रेणचसमाहतः ॥ हतदारोहतधनोब्रूहिकस्मान्नशोचसि १८ नष्टश्रीर्विभवभ्रष्टोयन्नशोचसिदुष्करम् ॥ त्रैलोक्यराज्यनाशे
हिकोऽन्योजीवितुमुत्सहेत् १९ एतच्चान्यच्चपरुषंभुवंतंपरिभूयतम् ॥ श्रुत्वासुखमसंभ्रांतोबलिवैरोचनोऽब्रवीत् २० बालिर्वाच ॥ निगृहीतेमयिभृशंशक्रकिंकथि
तेनते ॥ वज्रमुद्यम्यतिष्ठंतंपश्यामित्वांपुरंदर २१ अशक्तःपूर्वमासीस्त्वंकथंचिच्छक्ततांगतः ॥ कस्त्वदम्यइमांवाचंसुक्रांवक्तुमर्हति २२ यस्तुशत्रोर्वशस्थस्य
शक्तोऽपितुरुतेदयाम् ॥ हस्तप्राप्तस्यवीरस्यतंचैवपुरुषंविदुः २३ अनिश्वयोहियुद्धेपुद्गयोर्विवदमानयोः ॥ एकःप्राप्नोतिविजयमेकश्चैवपराजयम् २४ माचतेऽ
भूत्स्वभावोऽयमितिदेवपुंगव ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांविक्रमेणजितोबलात् २५ नैतदस्मत्कृतंशक्रनैतच्छक्रकृतंत्वया ॥ यत्त्वमेवंगतोवज्रिन्यद्वाऽप्येवंगतावयम् २६
अहमासंयथाऽद्यत्वंभवितात्वंयथावयम् ॥ मावमंस्थामयाकर्मदुष्कृतंरुतमित्युत २७ सुखदुःखेहिपुरुषःपर्यायेणाधिगच्छति ॥ पर्यायेणाऽसिशक्रत्वंप्राप्तःशक्रन
कर्मणा २८ कालःकालेनयतिमांत्वांचकालेनयत्ययम् ॥ तेनाहंत्वंयथानाद्यत्वंचापिनयथावयम् २९ नमातृपितृशुश्रूषानचदैवतपूजनम् ॥ नान्योगुणसमाचा
रःपुरुषस्यसुखावहः ३० नविद्यानतपोदानंनमित्राणिनवांधवाः ॥ शक्रुवंतिपरित्रातुंनरंकालेनपीडितम् ३१ नागामिनमनर्थहिप्रतिघातशतैरपि ॥ शक्रुवंति
प्रतिव्योढुमृतेऽद्विषलान्नराः ३२ पर्यायैर्हन्यमानानांपरित्रातानविद्यते ॥ इदंतुदुःखंचच्छक्रकर्ताऽहमितिमन्यसे ३३ यदिकर्ताभवेत्कर्तानक्रियेतकदाचन ॥
यस्मानुक्रियेतकर्तातस्मात्कर्ताऽप्यनीश्वरः ३४ कालेनाहंत्वामजयंकालेनाहंजितस्त्वया ॥ गंतागतिमतांकालःकालःकलयतिप्रजाः ३५ इंद्रप्राकृतयाबुद्ध्याप्र
लयंनावबुद्धयसे ॥ केचित्त्वांबहुमन्यंतेश्रेष्ठंचप्राप्तंस्वकर्मणा ३६ कथमस्मद्विधोनामजानन्नलोकप्रवृत्तयः ॥ कालेनाभ्याहतःशोचेन्मुह्येद्वाप्यथविभ्रमेत् ३७
नित्यंकालपरीतस्यममवामद्विधस्यवा ॥ बुद्धिर्व्यसनमासाद्यमित्रानौरिवसीदति ३८ अहंचत्वंचयेचान्येभविष्यंतिसुराधिपाः ॥ तेसर्वेशक्रयास्यंतिमार्गमिंद्र
शतैर्गतम् ३९ त्वामप्येवंसुदुर्धर्षंज्वलंतंपरयाश्रिया ॥ कालेपरिणतेकालःकालयिष्यतिमामिव ४० बहूनींद्रसहस्राणिदैवतानांयुगेयुगे ॥ अभ्यतीतानि
कालेनकालोहिदुरतिक्रमः ४१ इदंतुलब्ध्वासंस्थानमात्मानंबहुमन्यसे ॥ सर्वभूतभवंदेवंब्रह्माणमिवशाश्वतम् ४२ नचेदमचलंस्थानमनंतंवाऽपिकस्य
चित् ॥ त्वंतुबालिशयाबुद्ध्याममेदमितिमन्यसे ४३ अविश्वस्तेविश्वसिपिमन्यसेवाऽभुवेभुवम् ॥ नित्यंकालपरीतात्माभवत्येवंसुरेश्वर ४४ ममेयमिति
मोहात्त्वंराजश्रियमभीप्ससि ॥ नेयंतवनचास्माकंचान्येषांस्थिरासदा ४५

अतिक्रम्यवहूनन्यास्त्वयितावदियंगता ॥ कंचित्कालमियंस्थित्वात्वयिवासवचंचला ४६ गौर्निवासमिवोत्सृज्यपुनरन्यंगमिष्यति ॥ राजलोकाह्यतिक्रांतायात्र
संख्यातुमुत्सहे ४७ त्वतोबहुतराश्चान्येभविष्यन्तिपुरंदर ॥ सवृक्षौषधिरन्नेयंसहसत्त्वनाकरा ४८ तानिदानीनपश्यामियैर्भुक्तेयंपुरामही ॥ पृथुरैलोमयोभीमो
मरकःशंबरस्तथा ४९ अश्वग्रीवःपुलोमाचस्वर्भानुरमितध्वजः ॥ प्रहादोनमुचिर्दक्षोविप्रचित्तिर्विरोचनः ५० हीनिषेवःसुहोत्रश्चभूरिहापुष्पवानसृषः ॥ सत्येषु
ऋषभोबाहुःकपिलाश्वोविरूपकः ५१ बाणःकार्तस्वरोवह्निर्विश्वदंष्ट्रोऽथनैर्ऋतिः ॥ संकोचोऽथवरीताक्षोवराहाश्वोरुचिप्रभः ५२ विश्वजित्प्रतिरूपश्चवृषांडोवि
ष्वरोमधुः ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवैकैटभश्चैवदानवः ५३ दैतेयादानवाश्चैवसर्वेतेनैर्ऋतैःसह ॥ एतेचान्येचबहवःपूर्वपूर्वतराश्चये ५४ दैत्येन्द्रादानवेन्द्राश्चयाश्वा
न्याननुशुभ्रम् ॥ बहवःपूर्वदैत्येन्द्राःसंत्यज्यपृथिवींगताः ५५ कालेनाभ्याहताःसर्वेकालोहिबलवतरः ॥ सवःक्रतुशतैरिष्टंनत्वमेकःशतक्रतुः ५६ सर्वधर्मपराश्चास
नसर्वेसततसत्रिणः ॥ अंतरिक्षचराःसर्वेसर्वेऽभिमुखयोधिनः ५७ सर्वेसंहननोपेताःसर्वेपरिघबाहवः ॥ सर्वेमायाशतधराःसर्वेतेकामरूपिणः ५८ सर्वेसमरमासा
द्यनश्रूयन्तेपराजिताः ॥ सर्वेसत्यवतपराःसर्वेकामविहारिणः ५९ सर्वेवेदवतपराःसर्वेचैवबहुश्रुताः ॥ सर्वेसंमतमैश्वर्यमीश्वराःप्रतिपेदिरे ६० नचैश्वर्यमदस्तेषां
भूतपूर्वमहात्मनाम् ॥ सर्वेयथार्हदातारःसर्वेविगतमत्सराः ६१ सर्वेसर्वेषुभूतेषुयथावत्प्रतिपेदिरे ॥ सर्वेदाक्षायणीपुत्राःप्राजापत्यामहाबलाः ६२ ज्वलंतःप्रतपं
तश्चकालेनप्रतिसंहताः ॥ त्वंचैवेमांयदाभुक्त्वापृथिवीत्यक्षयसेपुनः ६३ नशक्षयसितदाशक्रनियंतुंशोकमात्मनः ॥ मुंचेच्छांकामभोगेषुमुंचेमंश्रीभवंमदम् ६४
एवंस्वराज्यनाशेत्वंशोकंसंप्रसहिष्यसि ॥ शोककालेशुचोमात्वंहर्षकालेचमाहृषः ६५ अतीतानागतंहित्वाप्रत्युत्पन्नेनवर्तय ॥ म.चेदभ्यागतःकालःसदायुक्तम
तंद्रितः ६६ क्षमस्वनचिरादिद्रत्वामप्युपगमिष्यति ॥ त्रासयन्निवदेवेंद्रवाग्भिस्तक्षसिमाभिह ६७ संयतेमयिन्नूनंत्वमात्मानंबहुमन्यसे ॥ कालःप्रथममायान्मां
पश्चात्त्वामनुधावति ६८ तेनगर्जसिदेवेंद्रपूर्वकालहतेमयि ॥ कोहिस्थातुमलंलोकेममकुद्रस्यसंयुगे ६९ कालस्तुबलवान्प्राप्तस्तेनतिष्ठसिवासव ॥ यत्तद्वर्षसह
स्रांतंपूर्णंभवितुमर्हति ७० यथामेसर्वगात्राणिनसुस्थानिमहोजसः ॥ अहमेन्द्राद्युतःस्थानात्त्वमिन्द्रःप्रकृतोदिवि ७१ सुचित्रेजीवलोकेऽस्मिन्नुपास्यःकाल
पर्ययात् ॥ किंहिक्त्वात्वमिन्द्रोऽयंकिंवाकृत्वावयंच्युताः ७२ कालःकर्ताविकर्ताचसर्वमन्यदकारणम् ॥ नाशंविनाशमैश्वर्यंमुखंदुःखंभवाभवौ ७३ विद्वान्प्रा
प्यैवमत्यर्थेनप्रहृष्येन्नचव्यथेत् ॥ त्वमेवहीन्द्रवेत्थास्मान्वेदाहंत्वांचवासव ७४ किंकत्थसेमांकिंचत्वंकालेननिरपत्रप ॥ त्वमेवहिपुरावेत्थयत्तदापौरुषंमम ७५
समरेषुचविक्रांतंपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ॥ आदित्याश्चैवरुद्राश्चसाध्याश्चवसुभिःसह ७६

७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । १०६

मयाविनिर्जिताःपूर्वमरुतश्चशचीपते ॥ त्वमेवशक्रजानासिदेवाश्चुरसमागमे ७७ समेताविबुधाभग्रास्तपसासमरेमया ॥ पर्वताश्चासकृत्क्षिप्ताःसवनाःसवनौकसः
७८ सटंकशिखराभग्राःसमरेभूध्रितेमया ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंकालोहिदुरतिक्रमः ७९ नहित्वानोत्सहेहंतुंसवज्रमपिमुष्टिना ॥ नतुविक्रमकालोऽयंक्षमाकालो
ऽयमागतः ८० तेनत्वांमर्षयेशक्रदुर्मर्षणतरस्त्वया ॥ तंमांपरिणतेकालेपरीतंकालवह्निना ८१ नियतंकालपाशेनबद्धंशक्रविकत्थसे ॥ अयंसपुरुषःश्यामो
लोकस्यदुरतिक्रमः ८२ बद्धातिष्ठतिमांरौद्रःपशुरंशनयायथा ॥ लाभालाभौसुखंदुःखंकामक्रोधौभवाभवौ ८३ बधबंधप्रमोक्षंचसर्वकालेनलभ्यते ॥ नाहंक
र्तानकर्तात्वंकर्तायिस्तुसदाप्रभुः ८४ सोऽयंपचतिकालोमां वृक्षेफलमिवामृतम् ॥ यान्येवपुरुषःकुर्वन्सुखैःकालेनयुज्यते ८५ पुनस्तान्येवकुर्वाणोदुःखैःका
लेनयुज्यते ॥ नचकालेनकालज्ञःस्पृष्टःशोचितुमर्हति ८६ तेनशक्रनशोचामिनास्तिशोकेसहायता ॥ यदाहिशोचतःशोकोव्यसनंनापकर्षति ८७ सामर्थ्यं
शोचतोनास्तीत्यतोऽहंनाद्यशोचिमि ॥ एवमुक्तःसहस्राक्षोभगवान्पाकशासनः ८८ प्रतिसंहत्यसंरंभमित्युवाचशतक्रतुः ॥ सवज्रमुद्यतंवाहुं दृष्ट्वापाशांश्चारु
णान् ८९ कस्येह्नव्यथेदुद्धिर्मुत्योरपिजिघांसतः ॥ सातेनव्यथतेबुद्धिरचलातत्त्वदर्शिनी ९० ध्रुवंनव्यथसेऽद्यत्वंधैर्यात्सत्यपराक्रम ॥ कोहिविश्वासमर्थेषुश
रीरेवाशरीरभृत् ९१ कर्तुमुत्सहेतेलोकेदृष्ट्वासंप्रस्थितंजगत् ॥ अहमप्येवमेवैनंलोकंजानाम्यशाश्वतम् ९२ कालाग्रावाहितंघोरेगुह्येसततगेऽक्षरे ॥ नचात्रप
रिहारोऽस्तिकालस्पृष्टस्यकस्यचित् ९३ सूक्ष्माणामहतांचैवभूतानांपरिपच्यताम् ॥ अनीशस्याप्रमत्तस्यभूतानिपचतःसदा ९४ अनित्यतस्यकालस्यक्ष
यंप्राप्तोनमुच्यते ॥ अप्रमत्तःप्रमत्तेषुकालोजागर्तिदेहिषु ९५ प्रयत्नेनाप्यपक्रांतोदृष्टपूर्वोनेकेनचित् ॥ पुराणःशाश्वतोधर्मःसर्वप्राणभृतांसमः ९६ कालोनपारि
हार्यश्चनचास्यास्तिव्यतिक्रमः ॥ अहोरात्रांश्चमासांश्चक्षणान्काष्ठालवान्कलाः ९७ संपीडयतियःकालोवृद्धिर्वाधुषिकोयथा ॥ इदमद्यकरिष्यामिश्चःकर्ताऽस्मी
तिवादिनम् ९८ कालोहरतिसंप्राप्तोनदीवेगइवद्रुमम् ॥ इदानींतावदेवासौमयादृष्टःकथंमृतः ९९ इतिकालेनहियतांप्रलापःश्रूयतेनृणाम् ॥ नश्यंत्यथास्तथा
भोगाःस्थानमैश्वर्यमेवच १०० जीवितंजीवलोकस्यकालेनागम्यनीयते ॥ उच्छ्रायाविनिपातांताभावोऽभावःसएवच १ अनित्यमध्रुवंसर्वव्यवसायोहिदुष्करः ॥
सातेनव्यथतेबुद्धिरचलातत्त्वदर्शिनी २ अहमासंपुराचेतिमनसाऽपिबुद्धयते ॥ कालेनाक्रम्यलोकेऽस्मिन्पच्यमानेबलीयसा ३ अज्येष्ठमकनिष्ठंचक्षिप्यमा
णोनबुध्यते ॥ ईर्ष्याभिमानलोभेषुकामक्रोधभयेषुच ४ स्पृहामोहाभिमानेषुलोकःसकोविमुह्यति ॥ भवांस्तुभावतत्त्वज्ञोविद्वान्ज्ञानतपोन्वितः ५ कालंपश्य
तिसुव्यक्तंपाणामलकंयथा ॥ कालचारित्रतत्त्वज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः १०६

१०७। ८। ९। ११०। १११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। ११९ ॥ ॥ इति शान्तिः ० मो० नी० मा० सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ ॥
 विवेचनेकताऽऽत्मासिस्पृहणीयोविजानताम् ॥ सर्वलोकोह्वयमन्येबुद्ध्यापारगतस्त्वया १०७ विहरन्सर्वतोमुक्तो न कचिदपरिषज्यते ॥ रजश्चहितमश्वत्वा
 स्पृशतेनजितेन्द्रियम् ८ निष्प्रातिनष्टसंतापमात्मानं त्वमुपाससे ॥ सुहृदंसर्वभूतानां निर्वैशांतिमानसम् ९ दृष्ट्वा त्वामसंजाता त्वय्यनुक्रोशिनोमतिः ॥ नाहमे
 तादृशं बुद्धं हंतुमिच्छामि बंधने ११० आनृशंस्यं परोधमोहानुक्रोशश्चमेत्वयि ॥ मोक्षयंते वारुणाः पाशास्तवेमेकालपर्ययात् ११ प्रजानामुपचारेण स्वस्तितेऽ
 स्तुमहासुर ॥ यदाश्वश्रूस्नुषावृद्धापरिचारेणयोक्ष्यते १२ पुत्रश्चपितरं मोहात्प्रेषयिष्यतिकर्मसु ॥ ब्राह्मणैः कारयिष्यंते वृषलाः पादधावनम् १३ शूद्राश्चब्रा
 ह्मणीभार्यामुपयास्यंति निर्भयाः ॥ वियोनिषु विमोक्षयंति बीजानि पुरुषायदा १४ संकरं कांस्यभाडैश्च बलिं चैव कुपात्रकैः ॥ चातुर्वर्ण्यं यदा लुप्तममर्यादं भविष्य
 ति १५ एवैकस्तेतदापाशः क्रमशः परिमोक्ष्यते ॥ अस्मत्स्तेभ्यं नास्ति समं प्रतिपालय ॥ सुखी भवति राधाधः स्वस्थचेतानिरामयः १६ तमेवमुक्त्वा भग
 वाच्छतक्रतुः प्रतिप्रयातो गजराजवाहनः ॥ विजित्य सर्वानसुरान्सुराधिपो न नंदहर्षेण बभूव चैकराट् १७ महर्षयस्तुष्टु बुरंजसा च तं वृषाकपिं सर्वचराचरेश्वरम् ॥
 हिमापहो हव्यमुवाहचाध्वरे तथाऽमृतं चार्पितमीश्वरोऽपि हि १८ द्विजोत्तमैः सर्वगतैरभिष्टुतो विदीप्ततेजामतमन्युरीश्वरः ॥ प्रशान्तचेता मुदितः स्वमालयं त्रिवि
 ष्टपंप्राप्य मुमोद वासवः ११९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिः ० मोक्षः ५० बलिवासवसंवादे सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 पूर्वरूपाणि मे राजन् पुरुषस्य भविष्यतः ॥ पराभविष्यतश्चैव तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ मन एवमनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति ॥ भविष्यतश्च भद्रं
 ते तथैव न भविष्यतः २ अत्रान्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ श्रिया शक्रस्य संवादे तं निबोध युधिष्ठिर ३ महत्स्तपसो व्युष्ट्या पश्यं लोकोपरावरौ ॥ सामा
 न्यमृषिभिर्गत्वा ब्रह्मलोकनिवासिभिः ४ ब्रह्मेवामितदीप्तौ जाः शान्तपाप्मानमहातपाः ॥ विचचारयथा कामं त्रिषु लोकेषु नारदः ५ कदाचित्प्रातरुत्थाय पिस्पृष्टुः स
 लिलंशुचि ॥ ध्रुवद्वारं भवांगं गां जगामावततार च ६ सहस्रनयनश्चापिवज्रीशं वरपाकहा ॥ तस्यादेव पिबुष्टायास्तीरमभ्याजगाम ह ७ तावाञ्छत्ययतात्मानौ
 कृतजप्यौ समासतः ॥ नद्याः पुलिनमासाद्य सूक्ष्मकांचनवालुकम् ८ पुण्यकर्मभिराख्याता देवर्षिकथिताः कथाः ॥ चक्रतुस्तौ तथाऽऽसीनौ महर्षिकथितास्त
 था ९ पूर्ववृत्तव्यपेतानि कथयंतौ समाहितौ ॥ अथ भास्करमुद्यंतं रश्मिजालपुरस्कृतम् १० पूर्णमंडलमालोक्य तावुत्थायोपतस्थतुः ॥ अभितस्तूदयंतं तम
 कर्मकर्मिवापरम् ११ आकाशे ददृशे ज्योतिरुद्यताचिः समप्रभम् ॥ तयोः समीपं तं प्राप्तं प्रत्यदृश्यत भारत १२ तत्सुपर्णांकरचितमास्थितं वैष्णवं पदम् ॥ भामि
 रप्रतिमं भाति त्रैलोक्यमवभासयत् १३ तत्राऽभिरूपशोभाभिरप्सरोग्भिः पुरस्कृताम् ॥ ब्रह्मतीमं शुभं प्रख्यातं ब्रह्मद्वानोरिवार्चिषम् १४ नक्षत्रकल्पाभरणानां मा
 त्तिकसमस्रजम् ॥ श्रियं ददृशतुः पद्मां साक्षात्पद्मदलस्थिताम् १५ ॥ पूर्वरूपाणीति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५

शान्तिः १२
अ०
॥ २२८ ॥
॥ १०३ ॥

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

साऽवरुह्य विमानाग्रादंगनानामनुत्तमा ॥ अभ्यागच्छ त्रिलोकेशं देवर्षिचापिनारदम् १६ नारदानुगतः साक्षान्मधवांस्तामुपागमत् ॥ कृतं जलिपुटो देवीनि
 देव्यात्मानमात्मना १७ चक्रे चानुपमां पूजां तस्याश्चापि स सर्ववित् ॥ देवराजः श्रियं राजन् वाक्यं चेदमुवाच ह १८ ॥ शक्र उवाच ॥ कात्वेकेन च कार्येण संप्राप्ता
 चारुहासिनि ॥ कुतश्चागम्येत सुभ्रुगं तव्यं क्वचि ते शुभे १९ ॥ श्रीरुवाच ॥ पुण्येषु त्रिषु लोकेषु सर्वे स्थावरजंगमाः ॥ ममात्मभावं मिच्छंतीत्यतः परमात्मना
 २० साहं वैपंकजे जाता सूर्यरश्मिबोधिते ॥ भूत्यर्थं सर्वभूतानां पद्माश्रीः पद्ममालिनी २१ अहं लक्ष्मीरहं भूतिः श्रीश्चाहं बलमूदन ॥ अहं श्रद्धा च मेधा च सन्न
 तिर्विजितिः स्थितिः २२ अहं धृतिरहं सिद्धिर्हं बलमूतिरेव च ॥ अहं स्वाहा स्वधा चैव सन्नतिर्नियतिः स्मृतिः २३ राज्ञां विजयमानानां सेनाग्रेषु ध्वजेषु च ॥
 निवासधर्मशीलानां विषयेषु पुरेषु च २४ जितकाशिनि शूरे च संग्रामेष्वनिवर्तिनि ॥ निवसामि मनुष्ये द्रे स देवबलमूदन २५ धर्मनित्ये महाबुद्धौ ब्रह्मण्ये सत्यवादिनि ॥
 प्रश्रिते दानशीले च सदैव निवसाम्यहम् २६ असुरेष्ववसं पूर्वं सत्यधर्मनिबंधना ॥ विपरीतांस्तु तान् बुद्ध्या त्वयि वासमरोचयम् २७ ॥ शक्र उवाच ॥ कथं वृत्ते
 शुदैत्येषु खमवात्सीर्विरानमे ॥ दृष्ट्वा च किमिहामास्त्वं हित्वा दैतेयदानवान् २८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठत्सु धैर्यादचलितेषु च ॥ स्वर्गमार्गाभिरामेषु सत्वे
 पुनिरता ह्यहम् २९ दानाध्ययनयज्ञे ज्योतिषतृप्त्यैव तपोजनम् ॥ गुरुणामतिथीनां च तेषां सत्यमवर्तत ३० सुसंस्पृष्टहाश्चासन्नजितस्त्रीकाहुताग्रयः ॥ गुरुशु
 श्रूषकादां ता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ३१ श्रद्धाजितक्रोधादानशीलाऽनमूयवः ॥ भृतपुत्राभृतामात्याभृतदाराह्यनीर्षवः ३२ अमर्षेण न चान्योन्यं स्पृहयंते
 कदाचन ॥ न च जातूपतप्यंति धीराः परसमृद्धिभिः ३३ दातारः संगृहीतार आर्याः करुणवेदिनः ॥ महाप्रसादाक्रजवोदृढभक्ताजितेन्द्रियाः ३४ संतुष्टभृत्यस
 चिवाः कृतज्ञाः प्रियवादिनः ॥ यथाहं मानार्थं कराहीनिषेवायतव्रताः ३५ नित्यं पर्वसु सुस्नाताः स्वनुलिप्ताः स्वलंकृताः ॥ उपवासतपःशीलाः प्रतीता ब्रह्मवादिनः
 ३६ नैनानम्युदियात्सूर्यो न चाप्यासन्नप्रवेशयाः ॥ रात्रौ दधि च सक्तूंश्च नित्यमेव व्यवर्जयन् ३७ कल्यं वृत्तं चान्वेक्षन् प्रयता ब्रह्मवादिनः ॥ मंगलान्यपि चाप
 इयन् ब्राह्मणांश्चाप्यपूजयन् ३८ सदा हि वदतां धर्मसदाचाऽप्रतिगृह्यताम् ॥ अर्धचराभ्याः स्वपतां दिवा चास्वपतां तथा ३९ कृपणानां वृद्धानां दुर्बलातुर
 योपिताम् ॥ दयां च संविभागं च नित्यमेवाऽन्वमोदताम् ४० त्रस्तं विषण्णमुद्विग्नं भयार्तं व्याधितं कृतम् ॥ हतस्वव्यसनार्तं च नित्यमाश्वासयंतिते ४१
 धर्ममेवान्ववर्तत न हि संति परस्परम् ॥ अनुकूलाश्च कार्येषु गुरुद्वेषसेविनः ४२ पितृन् देवातिथींश्चैव यथावत्तेऽभ्यपूजयन् ॥ अवशेषाणि चाश्रंति नित्यं सत्यत
 पोष्टताः ४३ नैकेऽश्रंसि सुसंपन्नं न गच्छंति परस्त्रियम् ॥ सर्वभूतेष्ववर्तत यथाऽऽत्मनि दयां प्रति ४४

नैवाकाशेनपशुपुवियोनौचनपर्वसु ॥ इंद्रियस्यविसर्गतेरोचयंतिकदाचन ४५ नित्यंदानंतथादाक्ष्यमार्जवंचैवनित्यदा ॥ उत्साहोऽथानहंकारःपरमंसौह
दक्षमा ४६ सत्यंदानंतपःशौचंकारुण्यंवागनिदुरा ॥ मित्रेषुचानभिद्रोहःसर्वतेष्वभवत्प्रभो ४७ निद्रातंद्रीरसंप्रीतिरसुयाऽथानवेक्षिता ॥ अरतिश्चविषा
दश्चस्पृहाचाप्यविशन्नतान् ४८ साऽहमेवंगुणेष्वेवदानेष्वेवसंपुरा ॥ प्रजासर्गमुपादायनैकंयुगविपर्ययम् ४९ ततःकालविपर्यासेतेषांगुणविपर्ययात् ॥ अप
श्यंनिर्गतंधर्मकामक्रोधवशात्मनाम् ५० सभासदांचवृद्धानांसतांकथयतांकथाः ॥ प्राहसन्नभ्यमुयंश्चसर्ववृद्धान्गुणावराः ५१ युवानश्चसमासीनावृद्धानपिगता
न्सतः ॥ नाभ्युत्थानाभिवादाभ्यांयथापूर्वमपूजयन् ५२ वर्तयत्येवपितरिपुत्रःप्रभवतेतथा ॥ अभृत्याभृत्यतांप्राप्यरुयापयंत्यनपत्रपाः ५३ तथाधर्मादपेते
नकर्मणागर्हितेनये ॥ महतःप्राप्नुवंत्यर्थास्तेषांतत्राऽभवत्स्पृहा ५४ उच्चैश्चाभ्यवदनरात्रौनीचैस्तत्राग्निरज्वलत् ॥ पुत्राःपितृनत्यचरन्नायंश्चात्यचरन्पतीन्
५५ मातरंपितरंवृद्धमाचार्यमतिथिगुरुम् ॥ गुरुत्वान्नाभ्यनंदंतकुमारान्नाऽन्वपालयन् ५६ भिक्षाबलिमदत्वाचस्वयमन्नानिभुंजते ॥ अनिष्टाऽसंवेभज्या
थपितृदेवातिथीनगुरुन् ५७ नशौचमनुरुद्धयंततेषांसूदजनास्तथा ॥ मनसाकर्मणावाचाभक्ष्यमासीदनावृतम् ५८ विप्रकीर्णानिधान्यानिकाकमुषिकं
भोजनम् ॥ अपावृतंपयोऽतिष्ठदुच्छिष्टाश्चास्पृशन्नवृतम् ५९ कुदालंदात्रपिटकंप्रकीर्णकांस्यभाजनम् ॥ द्रव्योपकरणंसर्वेनान्वेक्षत्कुटुंबिनी ६० प्राकारा
गारविध्वंसान्नस्मतेप्रतिकुर्वते ॥ नाद्रियंतेपशून्बद्धायवसेनोदकेनच ६१ बालानांप्रेक्षमाणानांस्वयंभक्ष्यमभक्षयन् ॥ तथाभृत्यजनंसर्वमसंतर्प्यचदानवाः ६२
पायसंकुसरंमांसमपूपानथशकुलीः ॥ अपाचयन्नात्मनोऽर्थेवृथामांसान्यभक्षयन् ६३ उत्सूर्यशायिनश्चासनसर्वेचासनप्रगेनिशाः ॥ अवर्तन्कलहाश्चात्रदिवा
रात्रंरुहेरुहे ६४ अनार्याश्चार्यमासीनंपर्युपासन्नतत्रह ॥ आश्रमस्थान्निविधर्मस्थाःप्राद्विषंतपरस्परम् ६५ संकराश्चाभ्यवर्तंतनचशौचमवर्तत ॥ येचवेदवि
दोविप्राविस्पृष्टमनृचश्चये ६६ निरंतरविशेषास्तेबहुमानावमानयोः ॥ हारमाभरणंवेषंगतंस्थितमवेक्षितम् ६७ असेवंतजिष्यावैदुर्जनाचरितंविधिम् ॥
स्त्रियःपुरुषवेषेणपुंसःस्त्रीवेषधारिणः ६८ क्रीडारतिविहारेषुपरामुदमवासुवन् ॥ प्रभवाद्भिःपुरादायानर्हभ्यःप्रतिपादितान् ६९ नाऽभ्यवर्तंतनास्तिक्याद्वर्तंतः
संभवेष्वपि ॥ मित्रेणाभ्यर्थितंमित्रमर्थसंशयितेकचित् ७० वालकाटयग्रमात्रेणस्वार्थेनाघ्नततद्वसु ॥ परस्वादानरुचयोविपणव्यवहारिणः ७१ अदृश्यंताऽऽ
र्यवर्णेषुशूद्राश्चापितपोधनाः ॥ अधीयंतेऽवताःकेचिद्वृथाव्रतमथाऽपरे ७२ अशुभ्रुर्गुरोःशिष्यःकश्चिच्छिष्यसखोगुरुः ॥ पिताचैवजनित्रीचश्रांतौवृत्तोत्स
वाविव ॥ अग्रभुत्वेस्थितौवृद्धावन्नंप्रार्थयतःसुतान् ७३ तत्रवेदविदःप्राज्ञागांभीर्येसागरोपमाः ७४ कृष्यादिष्वभवन्सक्तामूर्खाःश्राद्धान्यभुंजत ॥ प्रातः
प्रातश्चसुप्रश्रंकल्पनंप्रेषणक्रियाः ७५

৩৭ | ৩৮ | ৩৯ | ৪০ | ৪১ | ৪২ | ৪৩ | ৪৪ | ৪৫ | ৪৬ | ৪৭ | ৪৮ | ৪৯ | ৫০ | ৫১ | ৫২ | ৫৩ | ৫৪ | ৫৫ | ৫৬

शिष्यान्प्रहितास्तेषामकुर्वन्गुरवःस्वयम् ॥ श्वश्रूश्चशुरयोरग्रेवधूःप्रेष्यान्शासत ७६ अन्वशासच्चभर्तारंसमाह्वायाऽभिजल्पति ॥ प्रयत्नेनापिचारक्षचित्तं पुत्र
स्यैवपिता ७७ व्यभजच्चापिसंरंभाहुःखवासंतथाश्वसत ॥ अग्निदाहेनचौरैर्वाराजभिर्वाहृतं धनम् ७८ दृष्ट्वादिपात्राहसंतसुहृत्संभाविताह्यपि ॥ कृतघ्नाना
स्तिकाःपापागुरुदाराभिर्मांशिनः ७९ अभक्ष्यभक्षणरतानिर्मर्यादाहतत्विषः ॥ तेष्वेवमादीनाचारानाचरत्सुविपर्यये ८० नाहं देवेन्द्रवत्स्यामिदानवेष्टितिमे
मतिः ॥ तन्मांस्वयमनुप्राप्तामभिनंदशचीपते ८१ त्वयाऽर्चितां मां देवेशपुरोधास्यंति देवताः ॥ यत्राहंतत्रमत्कांतामद्विशिष्टामदर्पणाः ८२ सप्तदेव्योजयाष्ट
म्योवासमेप्यंति तेऽष्टधा ॥ आशाश्रद्धाघृतिःक्षांतिर्विजितिःसन्नतिःक्षमा ८३ अष्टमीवृत्तिरेतासांपुरोगापाकशासन ॥ ताश्चाहंचासुरास्त्यक्त्वायुष्मद्विषयमा
गताः ८४ त्रिदशेषुनिवत्स्यामोधर्मनिष्ठांतरात्मसु ॥ इत्युक्तवचनां दिव्यी प्रीत्यर्थं च ननंदतुः ८५ नारदश्चात्र देवर्षिर्वृत्रहंता च वासवः ॥ ततोऽनलसखो वायुः प्रववौ
देववर्त्मसु ८६ इष्टगंधः सुखस्पर्शः सर्वेन्द्रियसुखावहः ॥ शुचौ वाग्यर्थिते देशे त्रिदशाः प्रायशः स्थिताः ८७ लक्ष्मीसहितमासीनं मधवं तं दिदृक्षवः ८८ ततो दिवं
प्राप्य सहस्रलोचनः श्रियोपपन्नः सुहृदामहर्षिणा ॥ रथेन हर्यश्वयुजासुरर्षभः स दः सुराणामभिसत्कृतो ययौ ८९ अथे गितं वज्रधरस्य नारदः श्रियश्च देव्या मनसा विचा
रयन् ॥ श्रियै शशांसामरदृष्टपौरुषः शिविन तत्रागमनं महर्षिभिः ९० ततोऽमृतद्यौः प्रववर्ष भास्वती पितामहस्यायतने स्वयं भुवः ॥ अनाहता दुर्दुभयोऽथ नेदिरे तथा
प्रसन्नाश्च दिशश्च काशिरि ९१ यथर्तुसस्येषु क्वर्षवासवो न धर्ममार्गाद्विचचालकश्चन ॥ अनेकरत्नाकरभूषणाचमूः सुघोषघोषाभुवनौकसांजये ९२ क्रियाभिरामाम
नुजामनस्विनो बभूवुः शुभेषु पुण्यकृतां पबिस्थिताः ॥ नरामराः किन्नरयक्षराक्षसाः समृद्धिमतः सुमनस्विनोऽभवन् ९३ नजात्वकालेऽमुं सुमंकुतः फलं पपात वृक्षात्पवने
रितादपि ॥ रसप्रदाः कामदुघाश्च धेनवो न दारुणा वाग्विचचारकस्यचित् ९४ इमांसपर्यासहसर्वकामदैः श्रियाश्च शक्रप्रमुखैश्च देवतैः ॥ पठंतिये विप्रसदः समागताः
समृद्धकामाः श्रियमाप्नुवंतिते ९५ त्वया कुरूणां वरयत्प्रचोदितं भवामभवस्ये ह परं निदर्शनम् ॥ तदद्य सर्वपरि कीर्तितं मया परीक्ष्य तत्त्वं परिगंतुमर्हसि ९६ ॥ इति
श्रीम० शांति० मोक्ष० श्रीवासवसंवादो नाम अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंशीलः किंसमाचारः किंविद्यः किंपराक्रमः ॥
प्राप्नोति ब्रह्मणः स्थानं यत्परं प्रकृतैर्धुवम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ मोक्षधर्मे धुनि यतो लब्धाऽऽहारो जितेन्द्रियः ॥ प्राप्नोति ब्रह्मणः स्थानं तत्परं प्रकृतैर्धुवम् २ अत्राप्युदा
हरंतीमभितिहासं पुरातनम् ॥ जैगीषव्यस्य सर्वादमसितस्य च भारत ३ जैगीषव्यं महाप्रज्ञं धर्माणामागतागमम् ॥ अकुरुष्यंतमहहृष्यंतमसितो देवलोऽब्रवीत् ४

इति शान्तिपर्वणि मोक्षभर्गपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमो ध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ किशीलइति १।२।३।४

देवलउवाच ॥ ॥ नप्रीयसेवंधमानोनिंद्यमानोनकुप्यसे ॥ कातेप्रज्ञाकुतश्चैषाकिंतेतस्याःपरायणम् ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ इतितेनानुयुक्तःसतमुवाचमहा
तपाः ॥ महद्वाक्यमसंदिग्धंपुष्कलार्थपदंशुचि ६ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ यागतिर्यापराकाष्ठायाशांतिःपुण्यकर्मणाम् ॥ ततिऽहंसंप्रवक्ष्यामिमहती
मृषिसत्तम ७ निंदत्सुचसमानित्यंप्रशंससुचदेव ॥ निद्ववंतिचयेतेषांसमयंसुकृतंचयत् ८ उक्ताश्चनवदिष्यंतिवत्कारमहितेहितम् ॥ प्रतिहंतुंनचेच्छंतिहंतारं
वैमनीषिणः ९ नाप्राप्तमनुशोचंतिप्राप्तकालानिकुर्वते ॥ नचातीतानिशोचंतिनचैवप्रतिजानते १० संप्राप्तायांचपूजायांकामादर्थेषुदेव ॥ यथोपपत्तिकुर्वंति
शक्तिमंतःकृतव्रताः ११ पक्वविद्यामहाप्राज्ञाजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ मनसाकर्मणावाचानापराध्यांतिकार्हिचित् १२ अनीर्षवोनचाऽन्योन्यंविहिंसंतिकदाचन ॥
नचजातूपतप्यंतेधीराःपरसमृद्धिभिः १३ निंदाप्रशंसेचात्यर्थंनवदंतिपरस्यये ॥ नचनिंदाप्रशंसाभ्यांविक्रियंतेकदाचन १४ सर्वतश्चप्रशंतायेसर्वभूतहितेरताः ॥
नकुद्वयंतिनहृष्यंतिनापराध्यांतिकार्हिचित् १५ विमुच्यहृदयग्रंथिंचक्रमंतियथासुखम् ॥ नयेषांवांधवाःसंतियेचाऽन्येषांनवांधवाः १६ अमित्राश्चनसंत्येषां
चाऽमित्रानकस्यचित् ॥ यएवंकुर्वतेमर्त्याःसुखंजीवंतिसर्वदा १७ येधर्मचानुरुद्धयंतेधर्मज्ञाद्विजसत्तम ॥ येह्यतोविच्युतामार्गात्तेहृष्यंत्युद्विजंतिच १८ आस्थि
तस्तमहंमार्गमसूयिष्यामिकंकथम् ॥ निंद्यमानःप्रशस्तोवाहृष्येऽहंकेनहेतुना १९ यद्यदिच्छंतितत्तस्मादपिगच्छंतुमानवाः ॥ नमेनिंदाप्रशंसाभ्यांहास
वृद्धीभविष्यतः २० अमृतस्येवसंतृप्येदवमानस्यतत्त्ववित् ॥ विपस्येवोद्विजेन्नित्यंसंमानस्यविचक्षणः २१ अवज्ञातःसुखंशेतेइहचामुत्रचाभयम् ॥ विमु
क्तःसर्वदोषेभ्योयोऽवमंतासबुध्यते २२ परांगतिंचयेकेचित्प्रार्थयंतिमनीषिणः ॥ एतद्भ्रतंसमाहृत्यसुखमेधंतितेजनाः २३ सर्वतश्चसमाहृत्यक्रतूंचसर्वान्जितें
द्रियः ॥ प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंयत्परंप्रकृतेर्धुवम् २४ नास्यदेवानगंधर्वानपिशाचानराक्षसाः ॥ पदमन्वरोहंतिप्राप्तस्यपरमांगतिम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मप० जैगीषव्यासितसंवादे उनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रियःसर्वस्यलोकस्यसर्वसत्त्वाभिनांदिता ॥
गुणैःसर्वैरुपेतश्चकोन्वस्तिभुविमानवः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामिपृच्छतोभरतर्षभ ॥ उग्रसेनस्यसंवादंनारदेकेशवस्यच २ ॥ उग्रसेनउवाच ॥
यस्यसंकल्पतेलोकोनारदस्यप्रकीर्तने ॥ मन्येसगुणसंपन्नोब्रूहितन्ममपृच्छतः ३ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ कुराधिपयान्मन्येऽणुतान्मेविवक्षतः ॥
नारदस्यगुणान्रसाधून्संक्षेपेणनराधिप ४ नचारित्रनिमित्तोऽस्याहंकारोदेहतापनः ॥ अभिन्नश्रुतचारित्रस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ५

ऊनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ म्रियति । १ । २ । ३ । ४, ७

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभामहीये त्रिंश
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं नानाख्यानमुखेनोक्तमधिकारिणः स्वरूपं श्रुत्वाऽऽत्मनितत्त्वज्ञानाधिकारं पश्यन्मृगभरद्वाजसंवा
दादौ पूर्वसंक्षेपेण श्रुतमेवार्थविस्तरेण श्रोतुमिच्छन्नुपदिष्टिरुवाच आद्यंतमिति । आदिस्तारहेतुं अंतलयस्थानं भूतानां जीवानां अभिन्ननिमित्तोपादानत्वसूचनार्थं समाप्तः साक्षाच्चोभयाम्ना

अरतिःक्रोधचापल्येभयंनैतानिनारदे ॥ अदीर्घसूत्रःशूरश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः ६ उपास्योनारदोवाढंवाचिनास्यव्यतिक्रमः ॥ कामतोयदिवालोभातस्मात्सर्वत्रपूजितः ७ अध्यात्माविधितत्त्वज्ञःक्षांतःशक्तोजितेंद्रियः ॥ ऋजुश्चसत्यवादीचतस्मात्सर्वत्रपूजितः ८ तेजसायशसाबुद्ध्याज्ञानेनविनयेनच ॥ जन्मनातपसावृद्धस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ९ सुशीलःसुखसंवेशःसुभोजःस्वादरःशुचिः ॥ सुवाक्यश्चाप्यनीर्घ्यश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः १० कल्याणंकुरुतेवाढंपापमस्मिन्नविद्यते ॥ नप्रियतेपरानर्थैस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः ११ वेदश्रुतिभिराख्यानैरर्थानभिजिगीषति ॥ तितिक्षुरनवज्ञातस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १२ समत्वाच्चप्रियोनास्तिनाप्रियश्चकथंचन ॥ मनोनुकूलवादीचतस्मात्सर्वत्रपूजितः १३ बहुश्रुतश्चित्रकथःपंडितोऽलालसोऽशठः ॥ अदीनोऽक्रोधनोऽलुब्धस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १४ नार्थेधनेवाकामेवाभूतपूर्वोऽस्यविग्रहः ॥ दोषाश्चास्यसमुच्छिन्नास्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १५ दृढभक्तिरनिंद्यात्माश्रुतवानवृशंसवान् ॥ वीतसंमोहदोषश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः १६ असक्तःसर्वसंगेषुसक्तात्मेवचलक्ष्यते ॥ अदीर्घसंशयोवाग्मीतस्मात्सर्वत्रपूजितः १७ समाधिर्नास्यकामार्थेनात्मानंस्तौति कर्हिंचित् ॥ अनीर्घुर्मृदुसंवादस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १८ लोकस्यविविधंचित्तंप्रेक्षतेचाप्यऽकुत्सयन् ॥ संसर्गविद्याकुशलस्तस्मात्सर्वत्रपूजितः १९ नासूयत्यागमंकंचित्स्वनयेनोपजीवति ॥ अवंध्यकालोवश्यात्मातस्मात्सर्वत्रपूजितः २० कृतश्रमःकृतप्रज्ञोनचतृप्तःसमाधितः ॥ नित्ययुक्तोऽप्रमत्तश्चतस्मात्सर्वत्रपूजितः २१ नापत्रपश्चयुक्तश्चनियुक्तःश्रेयसेपरैः ॥ अभेत्तापरगुह्यानांतस्मात्सर्वत्रपूजितः २२ नहृष्यत्यर्थलाभेषुनालाभेतुव्यथत्यपि ॥ स्थिरबुद्धिरसक्तात्मातस्मात्सर्वत्रपूजितः २३ तंसर्वगुणसंपन्नंदक्षंशुचिमनामयम् ॥ कालज्ञंचप्रियज्ञंचकःप्रियंनकरिष्यति २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिवासुदेवोद्योतेनसंवादे त्रिंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आद्यंतंसर्वभूतानांज्ञातुमिच्छामिकौरव ॥ ध्यानंकर्मचकालंचतथैवायुर्युगेयुगे १

नात् । तदात्मानस्त्वयमकुर्वतेति न्यायेन श्रुत्या च ब्रह्मणस्तथात्वमतिपादनात् । किंलक्षणं ब्रह्मेति ध्यानकर्मणी तत्प्राप्तावेतरंगबहिरंगसाधने । कालं ' कलिः शयानो भवतिसंजिहानस्तु द्वापरः । उत्तिष्ठेतामवतिष्ठतंसंपद्यते चरन् ' इति श्रुतिप्रसिद्धं चतुर्विधं जीवलोकतत्त्वलोकस्य वा स्तवैकपुंभूतानां विद्यदादीनामागतिसुद्रमस्थानंगतिप्रवेशस्यानमूर्धनाभिभिवर्तुजालस्य तदेतत्संज्ञा तु भिच्छामि । श्रुत्यर्थस्तु शयानोऽविद्यावृतः पुमान्कलिरित्युच्यते । संजिहानो विषयेषु जातवैराग्यः स ब्रह्मविद्यासम्यक्हातुभिच्छन्नमुत्तुर्द्वापरइत्युच्यते । उत्तिष्ठन्नशमाद्यनुष्ठानाय सज्जीभवन्नब्रह्मेत्युच्यते । चरन् जगतादिकमाचरन् कृतकतयुगं भवति पुमानेवेत्यर्थः । धर्मतारतम्याच्चापुस्वारतम्यं युगे युगेऽपि पुंसि ज्ञेयं सार्धः १

सर्गे निघने भौतिकानां जरा पुजादीनां चतुर्मुखादिस्वांतरकारणमपि किं ब्रह्मेव ततोऽप्यद्वैत्यमिमांशः २ । ३ पौनरुक्त्यमाशंक्याह पूर्वहीति ४ परमार्थमिष्टायोगधर्मानिष्ठाबुद्धिर्मेजातेति पूर्वेणा
न्वयः । दिव्यसंस्थानसंस्थिता अलौकिकस्वरूपनिष्ठावती । भूयोधिकं विस्तरेणेत्यर्थः । तथा च संक्षेपेण स्मृतस्यापि विस्तरार्थं पुनः प्रश्न इत्यपौनरुक्त्यम् ५ । ६ । ७ संदेहसंदेहाविषयं प्र
समूहं छिन्नधर्मार्थसंशयव्यासम् ८ तत्त्वं पदार्थोपच्छति भूतेति कर्तारमीश्वरमेव संतं कालस्य पूर्वोदाहृतश्रुत्युक्तस्य शयानमजिहानोति इत्थं चरद्रूपवतो जीवस्य ज्ञानेन शयानत्वादि धर्मज्ञानेन ।
निष्ठा अंशं तम आदिरूपप्राप्तिः संजाताऽस्य तं कालज्ञानेन निष्ठितं । ईशोऽप्यविद्यया जीवतां गतः केन धर्मे गच्छेत् संभावमश्नुत इति प्रश्नार्थः । तत्त्वमस्यादिवाक्याभ्येतृपसिद्धमेव जीवब्रह्माभेदम
नुवदति प्रष्टा । कस्मिन्नुपगमो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्याप्यवर्णे एकविज्ञानास्तत्सर्वविज्ञानमसिद्धयनुभादकर ब्राह्मणे ब्रह्मबुधुर्धर्माधर्माभ्यामुक्तिमिच्छन् ९ सर्वज्ञो ब्रह्मज्ञः १० भूतग्रामकर्तुः

लोकतत्त्वं च कात्स्न्येन भूतानामागतिं गतिम् ॥ सर्गश्च निधनं चैव कुत एतत्प्रवर्तते २ यदि तेऽनुग्रहेऽद्विरस्मास्विह सतां वर ॥ एतद्भवंतं पृच्छामि
तद्भवान्प्रब्रवीतु मे ३ पूर्वाहिकथितं श्रुत्वा भृगुभाषितमुत्तमम् ॥ भरद्वाजस्य विप्रर्षेस्ततो मेऽद्विरुत्तमा ४ जाता परमधर्मिष्ठा दिव्यसंस्थानसंस्थिता ॥
ततो भूयस्तु पृच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्येऽहमिति हासं पुरातनम् ॥ जगौ यद्भगवान्व्यासः पुत्राय परिपृच्छते
६ अधीत्य वेदानखिलान्सांगोपनिषदस्तथा ॥ अन्विच्छन्नैष्ठिकं कर्म धर्मेनैपुणदर्शनात् ७ कृष्णद्वैपायनं व्यासं पुत्रो वैयासकिः शुक्रः ॥ पप्रच्छ संदेहमि
मं छिन्नधर्मार्थसंशयम् ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भूतग्रामस्य कर्तारं कालज्ञानेन निष्ठितम् ॥ ब्राह्मणस्य च यत्कृत्यं तद्भवान्वक्तुमर्हति ९ ॥ भीष्म उवाच ॥
तस्मै प्रोवाच तत्सर्वं पिता पुत्राय पृच्छते ॥ असीतानागते विद्वान्सर्वज्ञः सर्वधर्मवित् १० ॥ व्यास उवाच ॥ अनाद्यंतमजं दिव्यमजरं ध्रुवमव्ययम् ॥
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं ब्रह्माग्रे संप्रवर्तते ११

स्वरूपं तावदाह अमाद्यंतमिति दिव्यं द्योतमानं चिन्मात्रं ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदगुण्यं वस्तु अप्रैतृष्टेः पाकसंप्रवर्तते मायाशब्दलोज्जगदाद्यंतरूपाव्यवच्छिन्नतिअनाद्यंतमिति अजमजरमव्ययमिति यास्कोक्तान्जायतेऽस्तिवर्धतेविपरिणमतेऽपक्षीयतेनश्यति वेतिषड्भावविकारांश्चितौ निषेधति अतएव ध्रुवमविकारं अप्रतर्क्यकारणं दिकार्येणानुनीयते नचैतत्तया अतएवाविज्ञेयं वृत्तेरप्यविषयः । कथं तर्हि दृश्यते त्वग्रया बुद्धयेति श्रुतिर्ब्रह्मणो बुद्धिगम्यत्वमाह उच्यते स्वमुखस्य स्वदृश्यत्वं यथा दर्पणद्वारा न स्वतः एवं ब्रह्मणोऽपि धीप्रतिबिंबितस्य धियो दृश्यत्वेनैव दृश्यत्वं न स्वतः इति गृहाण । कारणत्वादिकंतु ब्रह्मण्याविव्यक्तमविव्यादशायां स्थित्वेव कल्पत इत्यर्थः । एतच्चाभिप्यसमाहितं वार्तिके ' नन्वविव्याविविष्टे चेद्ब्रह्म दोषो महानयम् । निरविव्ये च विद्याया आनर्थक्यं प्रसज्यते ' न 'अस्याविव्येत्यविव्यायाभेवासिस्वाप्रकल्पते । ब्रह्मद्वारा त्वविव्येयं न कथंचन पुज्यते' इति श्रुतिश्च । 'नासदासीनो सदासीतदानीं नासीद्रजो नो व्योमापरो यत्' इति सृष्टेः प्राम्बस्तुतमनुष्ठयाऽस्तसद्ब्रजः शब्दिदत्तानामानुमानिकानां गूण्यप्रधानपरमाणूनामिव श्रौतस्य परव्योमशब्दिदत्तस्य जगरकारणस्याप्यसत्त्वमाह । तस्माद्युक्तमेव ब्रह्मण्यानाद्यंतत्वादिविशेषणम् ११

कालज्ञानेननिष्ठितमितिद्वितीयप्रश्नोत्तरमाह काष्ठेति अत्रतस्माद्यत्कात्मकंमनइत्युपसंहारात् । कलाकाष्ठादिवर्जकैयद्यकंसूर्यादिपदार्थजाततरसमनोमात्रमित्यवगतेः । कृतत्रेतादि रूपमपितदेवसत्त्वादिगुणतारतम्यात् । तथामानुषपैतृकदैवत्राक्षाणामहोरात्राणामुत्तरोत्तरंमणाधिक्यमपिसत्त्वोत्कर्षादेवतदप्यस्मदृष्ट्यपेक्षमेव । तत्रत्यागात्तुतदस्मदीयघटीमात्रमेव । एतदेवैतत्पर्यवराधिनारेवतकेनब्रह्मलोकस्थेनमुद्धृतंभास्त्वेनानुभूतःकालोलौकिकानामनेकसंवरसरसंमितोव्यतीतइत्युपाख्यानैर्नव्यक्तीकृतपुराणेषु । तस्मात्स्वस्वदृष्ट्यासर्वोऽपिसुखीस्वरूपां युर्दुःखीचिरायुः साधारणदृष्ट्यानुपापिनामरूपमायुःकलिप्राचान्यात् इतरेषांद्वापरादिप्राधान्यादविक्रमितित्रिवेकः । तस्मात्कालजयार्थमनोनिष्ठदेष्टास्मैवशरणीयइत्यध्यायतात्पर्यम् । अक्षरार्थस्तु भागःभगःसूर्यस्तत्संबन्धि कलायादक्षमेशस्तेनसहितःत्रिंशत्कलोमुद्धृतः । सचसूपेस्योदयादुदयांतरपर्यंतंभावान्कालस्तस्यषोडशीऽशःपादोननाडीचतुष्टयात्मकः । तस्या

काष्ठानिमेपादशपंचचैवत्रिंशतुकाष्ठागणयेत्कलांताम् ॥ त्रिंशत्कलश्चापिभवेन्मुहूर्तोभागःकलायादशमश्वयःस्यात् १२ त्रिंशन्मुहूर्ततुभवेदहश्चरात्रिंश्वसंख्यामुनि
भिःप्रणीता ॥ मासःस्मृतोरात्र्यहनीचत्रिंशत्संवत्सरोद्वादशमासउक्तः १३ संवत्सरंद्वेत्वयनेवदंतिसंख्याविदोदक्षिणमुत्तरंच १४ अहोरात्रेविभजतेसूर्योमानुषलौ
किके ॥ रात्रिःस्वप्रायभूतानांचिष्टायैकर्मणामहः १५ पित्र्येरात्र्यहनीमासःप्रविभागस्तयोःपुनः ॥ शुक्लोहःकर्मचेष्टार्याकृष्णःस्वप्रायशर्वरी १६ दैवेरात्र्यहनीव
र्षप्रविभागस्तयोःपुनः ॥ अहस्तत्रोदगयनंरात्रिःस्यादक्षिणायनम् १७ येतेरात्र्यहनीपूर्वकीर्तितेजीवलौकिके ॥ तयोःसंख्यायवर्षाग्रं ब्राह्मेवक्ष्याम्यहःक्षपे १८
पृथक्संवत्सराग्राणिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ कृतेत्रेतायुगेचैवद्वापरेचकलौतथा १९ चत्वार्याहुःसहस्राणिवर्षाणांतत्कृतंयुगम् ॥ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्यांशश्चत
थाविधः २० इतरेषुसंध्येषुसंध्याशिषुततस्त्रिषु ॥ एकपादेनहीवंतेसहस्राणिशतानिच २१ एतानिशाश्वतान्लोकान्धारयंतिसनातनान् ॥ एतद्ब्रह्मविदांतातवि
दितंब्रह्मशाश्वतम् २२ चतुष्पात्सकलोधर्मःसत्यंचैवकृतयुगे ॥ नाधर्मेणागमःकश्चित्परस्तस्यप्रवर्तते २३ इतरेष्वगमाद्धर्मःपादशस्त्ववरोप्यते ॥
चौर्यकानृत्तमायाभिरधर्मश्चोपचीयते २४ अरोगाःसर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतायुषः ॥ कृतेत्रेतायुगेत्वेर्षापादशोहसतेवयः २५ वेदवादाश्चानुयुगंहसंतीती
हनःश्रुतम् ॥ आयुं पिचाशिषश्चैववेदस्यैवचयत्फलम् २६

पिदशमांशःसार्धद्वाविंशतिपलात्मकः । एतेन 'अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टां त्रिंशत्तुताः कलाः । त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु त्रिंशद्वात्रयहनी तुते' इत्यादिलोकप्रसिद्धक्रमः प्रतिमुहूर्तसाधपलाधिक्यात्स्थूलद्वतिज्ञेयम् । 'कलातुपोढशोभागः' इत्यमरः अन्येकाष्टात्रयाधिकास्त्रिंशत्कलामुहूर्तइतिव्याचख्युः ११ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ तावच्छतीचतुःशती तथाविधश्चतुःशतात्मकः कालः संध्यायुगयोरंतरं संध्याशोयुगांतरयोरंतरम् १० । २१ एतत्कालाख्यंचतुर्युगात्मकं जीवस्वरूपं शाश्वतमाख्यंतशून्यं मनोरूपोपाधियोगाच्चतुर्विधमपिस्वरूपतः सर्वविकारही नं ब्रह्मेवास्तीत्यर्थः २१ कृतेषुगे युज्यतेवासनावरप्रयावध्यतेऽस्मिन्पुरुषपञ्चरितयुगंस्वधर्मस्तस्मिन्कृतेसाकल्येननिष्पादिते तस्यकृतयुगात्मनःपुरुषस्य अधर्मेणज्ञेयनाद्याभिचारकर्मणा आगम उपदेशवाक्यं सप्रवरइतिविशेषगाद्वेदएव २२ चौर्यचकानृतंचकुत्सितमनृतंचवेदविरुद्धं हिंसादिर्कर्म तेनवैदिकं कर्माप्येतैषंयोग्यत्वादनृतभवेतिदर्शितं मायाकाठयादिरूपा उपधीयतेवर्धते २३

१० ततः परंपरविद्या ज्ञानमपराविद्या तेजवयवरायदातदक्षरमधिगम्यते यत्तद्वद्वयमग्राह्यमित्यादिना तत्रापराश्रयवेदोयजुर्वेदइत्यादिना यवने प्रसिद्धे १८ एतामिति अत्रकृतादिपुचतु
स्त्रियेकमेव धर्मस्य दशपादा अधर्मस्य षड् । एतेषामपि युगकालात्पस्ववद्वत्वाभ्यां फलतश्चतुर्गुणापादमात्रमधर्मः पादत्रयधर्मः संप्रसहस्रगुणितान्नाहंदिनं तावत्स्येव ब्राह्मीरात्रिंशेति वदतां य
यत्रान्यत्पश्यति तद्वत्तन्मर्त्यमिति श्रुते ब्राह्मणं पदमपि दिवा द्वैतदुःखेन रात्रिं ज्ञानशेषेण चानुविद्धत्वा तद्विष्णुत्वाच्चतुर्मेवेति दर्शितम् १९ तवादीदिना दौध्यानमाविश्य योगनिद्रया सुत्वा
त्विद्विषयाणां जाड्येन ३० । ३१ इममेव सृष्टिप्रलयप्रकारमस्मदादिष्वप्यतिदिशति प्रतिबुद्ध इति अज्ञयं ज्ञेयं तु मशक्यं स्वतो निर्विकारस्वरूपमपि ब्रह्माजीवः क्षपाक्षयो निद्रानाशे सति प्रतिबुद्धः
सन्नविकुरुते मापया विकारयुक्तं करोति चकारो हेत्वर्थः तस्मान्महद्भूतमहंकारं सृजते तस्मादहंकाराद्व्यक्तात्मकं विषदाद्यात्मकं मनश्च सृजते मनोमात्रमेव काळाकाशादिकं सृष्टिप्रबोधावेव चतुष्टि
प्रलयावित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'सयदा स्वापितितदेनं वाक्सर्वेनांममिः सहाप्येतीति चक्षुः सर्वैरूपैः सहाप्येति' इत्यादिना सुषुप्तौ प्रत्यगात्मनि नामरूपप्रपंचप्रलयमुक्ता 'अवयदा प्रबुद्धयेत एतस्मादात्मनः

अन्येकतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरेऽपरे ॥ अन्येकलियुगे तृणां युगहासानुरूपतः २७ तपः परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुत्तमम् ॥ द्वापरे यज्ञ
मेवाहुर्दानमेकं कलौ युगे २८ एतां द्वादशसाहस्रीं युगाख्यां वयं विदुः ॥ सहस्रपरिवर्तं तद्ब्राह्मं दिवसमुच्यते २९ रात्रिमेतावर्तं चैव त
दादौ विश्वमीश्वरः ॥ प्रलये ध्यानमाविश्य सुत्वा सोऽस्ते विबुद्धयते ३० सहस्रयुगपर्यंतमहर्षद्रह्यणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्र
विदो जनाः ३१ प्रतिबुद्धो विकुरुते ब्रह्माक्षयं क्षपाक्षये ॥ सृजते च महद्भूतं तस्माद्व्यक्तात्मकं मनः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिप
र्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकत्रिंशधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मतेजोमयं शुक्रं यस्य सर्व
मिदं जगत् ॥ एकस्य भूतं भूतस्य द्वयं स्थावरजंगमम् १ अहर्मुखे विबुद्धः सन्न सृजतेऽविद्यया जगत् ॥ अग्रएव महद्भूतमाशु व्यक्तात्मकं मनः २

सर्वे प्राणापयाऽऽयतनं विप्रतिष्ठंते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः' इति प्रबोधे च तत्तत्प्राणदेवलोकशब्दिताना माध्यात्मिका दैविका धिलौकिकप्रपंचानामुत्पत्तिं दर्शयति ३२ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ४ ॥ ॥ ननु प्राक्सिद्धमज्ञातसत्ताकं जगत्समनस्कं त्रियसन्निकर्षाद्बुद्धते ह्यस्तन
एवायं घट इति प्रत्यभिज्ञायते च तत्कथं मनोमात्रमित्याशंक्याह प्रत्येति । 'मनोमहान्मतिर्ब्रह्मा पूर्वेद्धिः ख्यातिरि श्वरः ॥ प्रज्ञासंविच्चित्तिश्चैव स्मृतिश्च परिपश्यते ॥ पर्यायवाचकाः शब्दा मनसः
परिकीर्तिताः' इति स्मृतेर्ब्रह्ममहत्तत्त्वं सूक्ष्मबुद्धिः तच्च तेजोमयं सूक्ष्मवासनामयं स एतास्तेजोमात्राः समभ्याददान इत्यादौ वासनासुतेजःशब्दप्रयोगात् तदेव शुक्रं बीजं विद्मीति शेषः । यस्य बी
जस्य एकस्य व्रणोत्तरवर्जितस्य भूतस्य जनिमतः पंचमप्येषधी यस्मादिदं जगद्भूतमुद्भूतं स्थावरं स्थासुनिर्त्यं चेतनं जंगमं विनाश्य निरत्यमचेतनं स्वप्ने हव वासनामपेक्षगमनस्येव स्थितं पूर्वपूर्वसं
स्कारवशादिदमिति ज्ञायते तदिदमिति प्रत्यभिज्ञायते चेत्यर्थः । अहरिति अविद्ययेति महत्तत्त्वापिकारणमुक्तं । सृष्टिक्रममाहाग्रे इति अग्रे सवां दौ महन्महत्तत्त्वं भूतमुद्भूतं तदेवाशुशीघ्रं
व्यक्तात्मकं विषदादिकं प्रसन्नन इत्युच्यते । आशु इति सांख्येयमिति बुद्धिः शुभप्रसृष्टिरेव हि सांख्यतत्त्वमिति बुद्धिः सुषुप्तिवादिनां चंदोषः १

अभिभूयेति सार्द्धं टीकाः मनःकर्तृ अर्चिष्मत्प्रकाशकं चिदात्मानमाभिभूय आहुरूपमानसान्तरसत्त्वसृजत् अर्चिष्मामिति पाठे स्वीश्वरः मानसान्तरपूर्वसर्गादिभिभूयोत्तरसर्गादौ वसुजादिति ज्ञेयं ।
मनःप्रथमं सिसृक्षवाचसुस्याप्रजायेयेति श्रुतिसिद्ध्या प्रार्थनारूपयाऽनेन मनसो रूपांतरेणेति द्वितीयस्वमुक्तं विकुरुते विविधाकारां कुरुते आकाशादयः पंचेवित्सप्तमानसाः ३ । ४ । ५ । ६
७ गुणा इति आकाशादयः पंचक्रमेणैकद्वित्रिचतुःपंचगुणयुक्ता इत्यर्थः । तेषां भूतानां मध्ये यद्भूतं पावत्कालपर्यंतं यथा येन प्रकारेण वर्तते तद्भूतं । एकस्तच्छब्दस्तावच्छब्दार्थः । तावत्काल
पर्यंतं तावद्गुणं स्मृतं । अत्र पूर्वादिं क्ताव्यवस्थया सूक्ष्मभूतेष्वेव ज्ञेया । स्थूलेषु पंचीकरणादूर्ध्वसर्वाण्यपि पंचगुणानि । त्रिवृत्करणपक्षे च आकाशवायूकमेणैकद्वित्रिगुणकावितराणि पंचगुणान्ये
वेत्याशयः । तत्र पंचीकरणं स्वाकाशादीन् प्रत्येकं द्वेधा विभज्यैकस्मिन् नागेस्वेतरभूतचतुष्टयस्याऽर्धां कृतस्य चतुरश्वतुर्यां शान्प्रक्षिप्यैकैकं स्थूलभूतं भवति । तथा त्रिवृत्करणं तेजोब्रह्माभिप्रत्ये
कं द्वेधा विभज्यैकस्मिन् त्रयस्वेतरयोरर्धां प्रक्षिपेदिति । एवं संकीर्णेष्वप्याकाशादिसंज्ञाभ्यभागाधिक्यादिति ज्ञेयं ८ ननु पंचीकरणपक्षे कथमाकाशे गंधाद्यनुपलंभः कथं वा त्रिवृत्करणपक्षे वायौ
गंधोपलंभ इत्याशंक्याद्ये स्थूलाकाशस्याप्रत्यक्षत्वेन तद्वर्तगंधादीनामप्यप्रत्यक्षत्वमित्यभिसंधाय द्वितीयप्रत्याह उपलभ्येति अस्त्विति दृष्टांतार्थं यथाऽऽप्सु पृच्छालवंगादिगंध उपलभ्यते एवं वा

अभिभूयेह चार्चिष्मद्व्यसृजत्सप्तमानसान् ॥ दूरगं बहुधा गामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ३ मनःसृष्टिविकुरुते चोद्यमानं सिसृक्षया ॥ आकाशं जायते तस्मात्तस्य शब्दं
गुणं विदुः ४ आकाशात् विकुर्वाणात्सर्वगंधवहः शुचिः ॥ बलवान् जायते वायुस्तस्य स्पर्शो गुणो मतः ५ वायोरपि विकुर्वाणा ज्योतिर्भवति भास्वरम् ॥ रोचिष्णुजा
यते शुक्रं तद्रूपगुणमुच्यते ६ ज्योतिषोऽपि विकुर्वाणा द्रव्यत्वापोरसात्मिकाः ॥ अज्योगंधस्तथाभूमिः सर्वेषां सृष्टिरुच्यते ७ गुणाः सर्वस्य पूर्वस्य प्राहुर्वंत्युत्तरोत्तरम् ॥
तेषां यावद्यथा यच्च तत्तावद्गुणं स्मृतम् ८ उपलभ्याप्सु चेद्वर्धके चिद्भूयुरने पुणात् ॥ पृथिव्यामेव तं विद्यादपां वायोश्च संश्रितम् ९ एते सप्तविधात्मानो नानावीर्याः पृथक्
पृथक् ॥ नाशक्रवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागम्य कृत्स्नशः १० ते स मेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यमभिसंश्रिताः ॥ शरीराश्रयणं प्राप्तास्ततः पुरुष उच्यते ११ शरीरं श्रयणाद्भ
वति मूर्तिमत्पण्डशात्मकम् ॥ तमाविशंति भूतानि महांतिसहकर्मणा १२ सर्वभूतान्युपादाय तपसश्चरणाय हि ॥ आदिकर्ता स भूतानां तमेवाहुः प्रजापतिम् १३

यावप्यांगुलकद्रव्यसंपर्कज एव गंधानुभवो न त्वाजानसिद्धद्रव्यसंपर्कज इत्यर्थः । अनैपुणादिति मूर्त्ताणां येषां पूर्वपक्षो न विदुषां काणादादीनां ते हि पुक्तिबलेनैव वायौ गंधाभावं निश्चिन्वन्तीति दर्शितं
९ सप्तमनःसिसृक्षाशब्दोऽती महदहंकारो सूक्ष्माकाशादयश्च असमागम्याऽभिलिखत्वा १० महात्मानो व्यापकाः स मेत्यत्रिदं विष्टं भवद्वयोन्यबलमाश्रित्यैकीभूयेत्यर्थः । पुरिति शरीरस्य
नामतप्रवसतीति पुरुष इत्यवयवार्थः ११ षोडशपंचस्थूलभूतानि सप्तमनस्कान्येकादशो द्विषाणि च तद्वात्मकं शरीरं षोडशानां सृष्टिस्तु व्यक्तात्मकं मन इति मनःसृष्टयैवोक्तेति न तेषां पृथक्सिद्धिस्ता
किं कामिमतमंतव्या । नचोडशात्मकं पुरुषं तदिति पाठे स्थूलशरीरापेक्षया क्लीबत्वं । भूतानि सूक्ष्माणि महांतिसहत्वा निभुक्तावशिष्टकर्मसाहितानीति बह्व्यं प्रतिपुरुषं महदादीनां भिन्नत्वमिति
पादनार्थं तेन तत्तत्पुरुषीयासूक्ष्मबुद्धिरेव कर्माश्रयस्तदुपलक्षितोऽहंकारश्चेति ज्ञेयं १२ एवं स्थूले शरीरे लिंगशरीरस्य प्रवेशमुक्ता तत्र चैतन्यप्रवेशमाह सर्वेति आदिकर्ता स भूतानि स्वोपाधि
मायैकदेशभूतानि उपादाय तमाविशतीति विपरिणामेनानुपपन्नयेति । एतेन तत्सृष्टातदेवानुपाविशदिति श्रुतेरयोर्दर्शितः । तपसो ज्ञानमयस्यालोचनस्य चरणाय तथा च श्रुतिः परमेश्वरस्य तत्त
दुपाध्यनुसरणं स्वस्वरूपज्ञानार्थमेवेत्याह । 'रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रति चक्षणाव' इति तमेव उपाधिप्रविश्य जीवभावापन्नं प्रजापतिं ब्रह्मेत्याहुः तत्त्वमसीत्यादयः श्रुतयः १३

तत्र हेतुमाह सवेदिति सशरीरांतस्थो वैष्व ततःशरीरप्रवेशानंतरं एतेम'तदनुप्रविश्यसञ्चरन्मवविद्यादिसत्यं चान्तं चसत्यमभवत्'इत्येतायाःश्रुतेरयौदाशितः सत्पृथिव्यप्रेक्षासित्यत्वा
व्याकाशौ सत्यानूतेष्वदरज्जुरगादिसत्यं ब्रह्मैवाभवदिति श्रुतिपदानामर्थः एवमैश्वरीभूतमयीजिर्वीचयीमयीमिति द्विविधासृष्टिमभिप्रेत्योक्तमभियुक्तः । 'अन्यामांसमयीयोषिव्याकाचिन्मनोमयी'
इति 'घटोमृन्मयीमयी'इति च । तथासृष्टिद्वयवत्प्रलयद्वयमपि विदुषो विदेहकैवल्यकालेभूयते गताः कलाः पंचदशप्रतिष्ठाइति एवमेवास्परिद्रपुरिमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्यास्तं
पंतीति च कलाः प्राणाश्च द्वांस्त्रिंशद्युज्योतिरापः पृथिवीद्विपमित्याद्याः तत्रैशोव्यावहारिको दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्यमतिष्ठासुखाद्यादिपुनस्तदुपादानेपुप्राणादीनां प्रलयः पुरुषोत्तरमतीत्याहुः कः विद्वत्पती
स्यातुजैर्वीप्रतिभासिको दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्यपुरुषएवकलाप्रलयउक्तः तस्माद्युक्तमुक्तसृष्टिद्वयं १४ वयःपक्षीअव्ययंआकाशादिव्ययंघटादिअपक्षयधर्मि १५ हेतोनरकिन्नरादीनांप्रांसृष्ट्यापि
श्याजैव्यावायवाहोहिंस्रस्याद्यापि हिंस्रत्ववदृश्यते । एवंपूर्वकलोहिंस्रस्वपुनःकलातरेऽपि हिंस्रत्वमेवानुवर्तते । 'सूर्यावेदमसोधातायथापूर्वमकल्पयतद्विचंचपृथिवीचांतरिजमथोऽस्वः'इति श्रु
तिरपि पूर्वकल्पसकृपाभैश्वरीमपिसृष्टिमाह न्यायोऽपि समाननामकृत्वावृत्तावप्यविरोधइति । प्रतिकल्पमिद्रादीनां नामानि कृपाणिकर्माणि च समानान्येव अतस्तद्वाचिनावैदिकशब्दानां वि

सैव सृजतिभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ततः स सृजति ब्रह्मा देवर्षिपितृमानवान् १४ लोकांश्च दीः समुद्रांश्च दिशः शैलान्वनस्पतीन् ॥ नरकिन्नररक्षांसिवयः पशुंश्च
गोरगान् ॥ अव्ययंचव्ययंचैव द्वयं स्थावरजंगमम् १५ तेषां येनानि कर्माणि प्राक्सृष्ट्यापतिपेदिरे ॥ तान्येव प्रतिपाद्यते सृज्यमानाः पुनः पुनः १६ हिंसा हिंसे मृदु
हूरे धर्मा धर्मावृत्ताऽवृत्ते ॥ तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते १७ महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु ॥ विनियोगं च भूतानां धातैर्विदधात्युत १८ केचि
त्पुरुषकारं तु प्राहुः कर्मसु मानवाः ॥ दैवमित्यपरे विप्राः स्वभावं भूतचितकाः १९ पौरुषं कर्म देवंच फलवृत्तिस्वभावतः ॥ त्रय एते सृष्ट्यं भूतानां विवेकं तु वेचन २०
एतमेव च नैवं च न चोभेनानुभेन च ॥ कर्मस्थाविषयं ब्रूयुः सत्वस्थाः समदर्शिनः २१

ह्यादिशब्दवज्जातिवाचिस्त्वेनानाधुनिकत्वेन वेदस्य नित्यत्वं न विरुद्धयते इति सूत्रार्थः प्रतिकल्पं सृष्टिवैकल्ये तु कृतहाना कृताभ्यामगमोप्रसज्येतामित्येवकारार्थः १६ । १७ महाभूतेष्विति घाताजगदि
ब्रजालविस्तारयितानानात्वं शक्तिरजतवत्प्रतिपुरुषां भिन्नत्वं महाभूतेषु विषयादिषु द्वांस्त्रिंशद्युज्योतिषु प्राप्या कृतिषु भूतानां जीवानां विनियोगं भोक्तृभोग्यभावेन संबंधं सर्वदृष्टोत्तार्थमिदं यथाशुभा
यनुमत्प्रतिपुरुषानानाएवमनुभवविषयोऽपि महाभूतादिनां नैत्यर्थः १८ धातैर्वेत्त्येवकारव्यावर्त्यान्परपञ्चानुपपन्नस्यतिकेचिदिति कर्मस्थेवपुरुषस्य सामर्थ्यप्रस्तीतिकर्मैव प्रधानमिति मीमांसकाः ।
दैवं आदिस्थाद्याग्रहाएव सदसः फलदातार इति देवज्ञाः । स्वभावएवेति स्वभाववादिनोवाह्याः १९ एतेषां समुच्चयमतमाह पौरुषमिति अपृथग्भूता इति उद्देशः दैवं कर्म च स्वभावानुगृहीतं
फलावर्तते इत्यत्र एते समुदितानुतेषां विवेकं पृथग्भावपृथक्कल्पप्राधान्यं इच्छन्ति केचन २० आर्हतमतमाह एतमिति श्लोकपादत्रयेण पतं विषयं भूतादीनां नानात्वोक्तिकारणमिति चिंताया
विषयमेवमिति विशिष्यन् ब्रूयुः नानिर्वक्तुं शक्यमित्यर्थः । एवं न चैतपि न ब्रूयुः अनिर्वाच्यत्वमपि नेत्यर्थः । नन्वेकैकइयेन कर्मदेवयोः कारणत्वं सुवचं दुर्वचं चास्तु समुचितयोस्तु सुवच
मित्याशंक्याह उभेचनं ब्रूयुरिति अस्तु तर्हि तयोरपि दुर्वचमित्याशंक्याह अनुभेचनं ब्रूयुरिति उभयव्यतिरिक्तमपिकारणनेत्यर्थः । कर्मस्था इत्यार्हतानां योगिकेनाम तेहिकर्माष्ट
कवशाएव जीवानां वंचस्तस्य शिलारोहणादिनानिर्जाराख्येन धर्मेणैव मोक्षइति वदन्ति । सिद्धांतमाह सत्वस्थाः समदर्शिन इति अयमर्थः । श्रुतीकारणं ब्रह्मेत्युपक्रम्य कालः-

स्वभावो भिषतिर्यदृच्छा भूतानि योनिः पुरुष इति चिरमिति काल इति देवज्ञानां स्वभाव इति परिणामवादिनां सांख्यानां नियतिरितिकर्मवादिनां मीमांसकानां यदृच्छेत्पानियमवादिनामाह तानां भूतानां
तिलोकायतानां पुरुष इति तदस्येश्वरवादिनां च जगत्कारणविषयमतान्पुनस्तस्य 'तेष्वानयोमानुमता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाश्'इत्यनुभवबलेन सिद्धांतः कृतः । देवः प्रकाशमानो यथा
हमाप्रमत्तवस्तुतद्वतां शक्तिमेव कारणमाहुः । स्वगुणैः सत्वरजस्तमोभिर्भुक्तामपि परीक्षादशायां नितरां गूढांतस्याः कार्यमात्मनोजगद्भानं प्रत्यक्षं सातुन प्रत्यक्षारज्जुरगहेत्वज्ञानवदिति श्रुत्यर्थस्त
देवताह सत्वस्थाः रजस्तमोरहितेऽतः करणे सत्वे संप्रज्ञातावस्थायां तिष्ठन्ति ते सत्वस्था योगिनः समं ब्रह्मैव कारणत्वेन द्रष्टुं शीलं ये पाते समदर्शिनः ब्रह्मैव कारणमिति पश्यन्तीत्यर्थः २१ ब्रह्मभातेः सा
धनं फलं चाह सार्धं द्वाभ्यां तपइति तपोयोगः निःश्रेयसं मोक्षहेतुः क्षमो मनो निग्रहः दमो बाह्येन्द्रियनिग्रहः तेन तपसा तया च भुक्तिर्योगिनां सर्वकामावाप्तिर्दशयति 'विशुद्धसत्वः कामयते या
श्च कामास्तत्तं लोके जयते तांश्च कामान्'इति जयते प्राप्नोति कामान् विषयात् २२ तपसेति तत्तद्ब्रह्म दर्शनं ब्रह्मभावः सर्वेश्वरत्वं च योगस्यैव फलमित्यर्थः २३ अध्येयं तप्राजन्ममयीतान् योग
बुद्धेनेव स्मृतवतः अनादीति श्लोकस्य उत्तरार्थं आदौ देवमयी विख्यातः सर्वाः प्रवृत्तय इति ज्ञेयं कश्चित् दर्शनं पिशारीरकसूत्रभाष्यापीपुस्तकांतरेषु च दर्शनादस्यैव भुवा'यो ब्रह्माणं विदधात पूर्व

ततो निःश्रेयसं जंतोस्तस्य मूलं शमोदमः ॥ तेन सर्वान्वाप्नोति यान् कामान् मनसेच्छति ॥ २२ तपसा तदवाप्नोति यदूतं सृजते
जगत् ॥ सतद्रूतश्च सर्वेषां भूतानां भवति प्रभुः २३ ऋषयस्तपसा विद्वान्धैर्यं तदिवानि शम् ॥ अनादिनिधना विद्यावागुत्सृष्टा
स्वयं भुवा २४ ऋषीणां नाम धेयानि याश्च वेदेषु सृष्टयः ॥ नानारूपं च भूतानां कर्मणां च प्रवर्तनम् २५ वेदशब्देभ्य एवादौ निर्मि
मीते स ईश्वरः ॥ नाम धेयानि च र्षीणां याश्च वेदेषु सृष्टयः ॥ शर्वयते सृजातानां मन्येभ्यो विदधात्यजः २६ नाम भेदतपः
कर्मयज्ञाख्यालोकसिद्धयः ॥ आत्मसिद्धिस्तु वेदेषु प्रोच्यते दशभिः क्रमैः २७

यो वै वेदांश्च महिणो तितस्मै'इति श्रुतेः परमेश्वराख्यवेदेन उत्सृष्टा शिष्यप्रशिष्यसंप्रदायक्रमेण प्रवर्तिता २४ । २५ वेदशब्देभ्य एवेति लोके हि दृष्टादृष्टद्वारं कशब्दानामर्थकारणत्वं कृतं यथा
विष्ण्वादिमूर्तिसिद्धतमशिल्पिनस्तदाकृतिप्रतिपादकगमस्मरणं मूलं यथावा तक्षकदृष्टवर्जविधितुमिच्छतो विषयमप्रोच्चारणं इंद्रजालपुरंसिद्धतवाशावरमप्रोच्चारणमेवमिहापि समुरि
तिव्याहरन् ब्रह्मभूमिसृजतेति श्रुत्या दृष्टद्वारैवायौ त्पतिप्रतिज्ञादस्य हेतुत्वमुक्तं । तथा 'एतद्वैवैव प्रजापतिर्देवानसृजत असृष्टमिति मनुष्यान् इदं वदति पितृन् तिरःपवित्रमिति ग्रहान् आशवइति स्तो
त्रं विश्वानीति शस्त्रं अभिसौभाग्येत्यन्याः प्रजाः'इति श्रुतेस्तत्तपसोच्चारणतपस्येव वेदादिसृष्टिर्गम्यते न पुनस्तदर्थस्मारकस्वरूपदृष्टद्वारेति सर्वथापि वेदशब्दादेव सृष्टिरित्यर्थः शर्वयते सर्गादावि
त्यर्थः २६ नामेति आत्मसिद्धिरात्मनो मुक्तिर्दशभिः क्रमैः साधनैर्नामादिभिः सदिता वेदेषु मोक्षते तत्र नामवाङ्मयेव इत्यादि श्रुतेर्नामिति वेदाध्ययनं भेदः अधोवाप्य आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः
पूर्वकृत्स्नस्य सतोदारकरणेनार्थत्वसंपादनं गार्हस्थ्यमितियावत् । तपःकृच्छ्राग्रायणादिवानप्रस्थाश्रम इत्यर्थः कर्मसंध्योपसनादिसर्वाश्रमसाधारणं । यज्ञोप्योतिष्ठोमादिः । आख्याकीर्तिक
रंतदाकारामाद्या पूर्वाख्यं । आलोक आलोचनं मानसो ध्यानादि धर्मः । सच त्रिविधः यज्ञां गेष्वादिपुत्रावा अश्वस्य मेध्यस्य शिर इत्यादिशास्त्रविहिता विराडादिसृष्टिरेका । अध्यात्मजाठरादिम
तीकेषु वैश्वानराख्यकारणब्रह्मदृष्टिरपराविधा बहुराद्यहं ग्रहोपास्त्याशुद्धस्वरूपावमतिस्फुटीया । तत्तत्सिद्धिः कैवल्यारूपा जीवतपसमुक्तिरिति दशभिः क्रमैः क्रम्यते उल्लिख्यते सत्सारदुःखमोक्षितैः २७

इतोऽप्यंतरंगमोक्षसाधनमाह यदुक्तमिति गहनंदुरवगाहं ब्रह्मवेदवादेषु वेदोक्तकर्मसु प्रस्तावादिदेवतारवेनोक्तं । तदंते पुनरेव द्वादिपुननिपत्सु च यथायुक्तं विस्पष्टतरमुक्तं तद्वत्क्रमयोगेन पूर्वोक्तेन नामादिदशकेन लक्ष्यते । तत्त्वमस्यादिवाक्येभ्यस्तत्त्वंपदवाच्यायथोर्विशेषणां श्रुतमायांतःकरणां श्रमहाण्यासोऽयं देवदत्त इत्यत्र देवदेतदेशकालरूपविशेषणां श्रमहाण्याऽखंडदेवदत्तस्वरूपमिव प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मलक्ष्यते न तु शब्देन शृंगग्राहिकया अयंगौरयं महिष इति वदवेद्यते । यतो वाचो निवर्तत इति श्रुते ब्रह्मणोऽप्यर्थात्वादाक्यार्थत्वाच्च २८ तत्र ब्रह्मणो लक्ष्यं स्वरूपं दर्शयति कर्मज इति देहिनः देहाभिमानिनो जीवस्य पृथग्भावः पृथक् द्वैतदर्शनमिति यावत् तत्कर्मजं कर्मोपरमे सुप्तोसमाधौ च नास्तीत्यर्थः द्वंद्वैः सुखदुःखरीतोष्णमानापमानादिभिर्युक्तं तच्च पृथक् भावमात्मसिद्धिरात्ममोक्षरूपः पुरुषः । एतेन मुक्तमोक्षयोरभेदवचनेनानागतुं स्वस्वरूपमात्रं मुक्तिरित्युक्तं । विज्ञानात्सम्यग्वाक्यज्ञाज्ज्ञानात्तज्ज्ञातिज्ञातृज्ञानज्ञेयभावं रूपभेदं त्यजतीत्यर्थः २९ भेदस्यागोपायमाह द्वेइति शब्दब्रह्मप्रणवः निष्णातः प्रणवोपास्तिकुशलः परमात्रात्रपातीतुं तुरीयम् ३० प्रणवोपास्तिमेवेतरनिदापूर्वकं स्तौति आलंभेति आलंभः पशुहिंसा हविर्वीह्यादिकं परिचारखेवर्णिकसेवा तपोब्रह्मोपासचम् ३१ विधिरप्रवृत्तप्रवर्तनं तच्च त्रेतायामेव न तु कृते स्वतएव तत्र तस्मिन्नेः । अत्र धर्ममनुतिष्ठत्तु पुरुषः कृतं धर्मो नुष्ठानमारभमाणस्तेता आरब्धु

यदुक्तं वेदवादेषु गहनं वेददर्शयिभिः ॥ तदंते पुनथायुक्तं क्रमयोगेन लक्ष्यते २८ कर्मजोऽप्यपृथग्भावो द्वंद्वयुक्तोऽपि देहिनः ॥ तमात्मसिद्धिर्विज्ञानाज्ज्ञातिपुरुषो बलात् २९ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्मपरंचयत् ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परंब्रह्माधिगच्छति ३० आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु तपोयज्ञा द्विजातयः ३१ त्रेतायुगे विधिस्त्वेव यज्ञानां न कृत्युगे ॥ द्वापरे विप्लवं यांति यज्ञाः कलियुगे तथा ३२ अपृथग्धर्मिणो मर्त्याः क्रक्सामानियजूंषि च ॥ काम्या इष्टीः पृथग्दृष्टा तपोभिस्तप एव च ३३ त्रेतायां तु समस्ता ये प्रादुरासन् महाबलाः ॥ संयंतारः स्थावराणां जंगमानां च सर्वशः ३४ त्रेतायां संहता वेदा यज्ञा वर्णाश्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते भ्रश्यंते द्वापरे युगे ३५ दृश्यंते न च दृश्यंते वेदाः कलियुगेऽखिलाः ॥ उत्सीदंते स यज्ञाश्च केवलाऽधर्मपीडिताः ३६ कृत्युगे यस्तु धर्मो ब्राह्मणे पुप्रदृश्यते ॥ आत्मवत्सु तपो वत्सु श्रुतवत्सु प्रतिष्ठितः ३७ स धर्मवत्संयोगं यथा धर्मयुगे युगे ॥ विक्रियते स्वधर्मस्थो वेदवादायथागमम् ३८

मिच्छन् द्वापरस्तद्विमुखः कलिरिति पूर्वोदाहृतश्रुत्यर्थो न विस्मर्तव्यः ३९ त्रेतायुगे इत्येतच्छ्लोकं व्याचष्टेऽप्यगिर्यादिना पृथग्धर्मः पृथक् भेदस्तद्वंतः पृथग्धर्मिणो द्वैतिनस्तदभ्येऽप्यपृथग्धर्मिणोऽद्वैतमिष्टासत्त्वास्तप एव योगमेव कृत्युगेऽनुतिष्ठंतीति शेषः । ऋगादीनि काम्या इष्टीश्च सर्वं च निर्वपेद्ब्रह्म चैककाम इति शास्त्रोक्ताः पृथक् पौमिरालोचने द्वापरफलमनात्मभूतस्वर्गादिरूपं दृष्टा तत्परित्यज्य योगपरा एव भवभूवुरित्यर्थः ३३ त्रेतायां धर्मो नृणां स्वतः प्रवृत्त्यभावात् तत्र संयंतारो धर्मशास्त्रारो वेदाश्च संहता यज्ञा यनुष्ठापनापसन्नदा आसन्नितिसार्थं श्लोकार्थः ३४ संरोधादिति सार्थः स्पष्टार्थः ३५ । ३६ कृतादिशब्दानां कालवाचित्वं सिद्धात्कृत्याह कृतेइति कृत्युगे यश्चतुष्पादमं उक्तः स इदानीमपि ब्राह्मणे पुप्रदृश्यते इतस्ते एव कृत्युगुरुपाइति मावः । आत्मवत्सु जितचित्तेषु तपोवत्सु योगिनिष्ठेषु श्रुतवत्सु वेदां तत्र वणादिमस्तु ३७ त्रेतायुगव्यवहारमाह सधर्मेति यथा धर्ममाचाराद्यनतिक्रम्य स्वधर्मस्थाऽअग्निहोत्रादिपराः वेदान् न वदंति ते वेदवादाः वैदिकाः । यथागमं वेदोक्तप्रमाणेन धर्मो यज्ञादिस्तरसहितं तत्र नेकादृश्यपवासादिसंयोगस्तीर्थक्षेत्रप्राप्त्यादितरसर्वतैर्विक्रियते कामपूर्वकं क्रियते । वैदिका अपि स्वर्गकामा एव यक्ष्यंते द्वापरे पुत्रादिकामा एव कलौ शत्रुमरणादिकामा एवेति युगे युगे इत्यस्वार्थः ३८

विष्टंतीति स्थानि स्थावराणि जंगमानि च स्थानि च जंगमस्थानि भूयांसि वृद्धिमत्तराणि तथा युगे युगे धर्मा अधर्माश्च वर्धन्तेऽहं सति च ३९ ऋतुर्लिमानिशीतोष्णादीनि तथा ब्रह्महरादिष्वपि सृष्टिसंहारसामर्थ्यानि वर्धन्तेऽहं सति चेत्यर्थः ४० कालनामात्वं चतुर्गुणात्मकस्य पुरुषस्त्वनानात्वं धर्मादिवृद्धिभेदेन पृथक्त्वं तज्ज्ञानादिनिधनं सत्प्रजाः सृते वर्धयत्यसि च संहरति च ४१ दधातीति यानि भूतानि चतुर्विधानि स्वभावेनैव द्वंद्वयुक्तानि सुखदुःखादिमंति वर्तन्ते तेषां भूतानां समयः कालः स्थानमधिष्ठानं मतम् । स एव च तानि भूतानि दधाति धारयति पोषयति च । तथा स एव भूतानि भवति स्वयमेव भूतात्मेत्यर्थः ४२ समंति समय एव सर्गादिकं दधाति भवतीति चानुपपद्यते न केवलं भूतात्मेव कालोऽपि पुसर्गाद्यात्माऽपीत्यर्थः । समः सृष्टिः कालो दर्शादिः क्रियापञ्च आद्यादिः वेदास्तरप्रकाशकाः कर्ता तदनुष्ठाता कार्यदेहादिपरिस्पंदः क्रियाफलस्वर्गः सर्वमेतत्कालात्मा पुरुष एवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । पुरुष एवेवं सर्वमिति ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये

यथा विश्वानि भूतानि वृष्ट्या भूयांसि प्रावृषि ॥ सृज्यंते जंगमस्थानि तथा धर्मा युगे युगे ३९ यथर्तुं वृत्तुर्लिगानि नाना रूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते तानि तान्येव तथा ब्रह्महरादिषु ४० विहितं कालनामात्मनादिनिधनं तथा ॥ कीर्तितं तत्पुरस्तात्ते तत्सूते चातिच प्रजाः ४१ दधाति भवति स्थानं भूतानां समयो मतम् ॥ स्वभावेनैव वर्तंते द्वंद्वयुक्तानि भूरिशः ४२ सर्गकालक्रियावेदाः कर्ता कार्यक्रियाफलम् ॥ प्रोक्तं ते पुत्रसर्वं वेयन्मां त्वं परिपृच्छसि ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्वात्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रत्याहारं तु वक्ष्यामि सर्वं यादौ गतेऽहनि ॥ यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः १ दिविसूर्यस्तथा सप्तदहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेतत्तदार्चिर्भिः पूर्णं जाज्वल्यते जगत् २ पृथिव्यां यानि भूतानि जंगमानि ध्रुवाणि च ॥ तान्येवाग्रे प्रलीयंते भूमि त्वमुपयांति च ३ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् स्थाने जंगमे तथा ॥ निर्वृक्षानि स्तृणाम्भिर्दृश्यंते कूर्मपृष्ठवत् ४ भूमेरपि गुणं गंधमाप आददते यदा ॥ आत्तगंधातदा भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ५ आपस्तत्र प्रतिष्ठंति लर्मित्यो महास्वनाः ॥ सर्वमेवेदमापूर्यतिष्ठंति च चरंति च ६ अपामपि गुणं तात ज्योतिराददते यदा ॥ आपस्तदा त्वात्त गुणा ज्योतिः पूपरमंति वै ७ यदाऽऽदित्यं स्थितं मध्ये गूहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेवेदमर्चिर्भिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ८ ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुराददते यदा ॥ प्रशाम्यति ततो ज्योतिर्वायुर्दोषयते महान् ९ ततस्तु स्वनमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ अधश्चोर्ध्वं चतिर्यक्रदोषवीति दिशो दश १० वायोरपि गुणं रूपांशं सते यदा ॥ प्रशाम्यति तदा वायुः खंडुतिष्ठति नादवत् ११ अरूपमरसस्पर्शमगंधं न च मूर्ध्नि मत् ॥ सर्वलोकप्रणदितं खंडुतिष्ठति नादवत् १२ आकाशस्य गुणं शब्दमभिव्यक्तात्मवं मनः ॥ मनसो व्यक्तमव्यक्तं ब्राह्मः संप्रतिसंचरः १३

भारतमावदीपे द्वात्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ ॥ क्रमप्राप्तप्रलयमाह प्रत्याहारमिति । प्रतीपमुत्पत्तिक्रमविपरीतमाहरणं प्रत्याहारः ईश्वरः कालात्मा अध्यात्ममात्मभिः सुतुल्यं कारणवत् १ संकर्षणमुल्लेखितस्य शिखिनोऽग्नेरर्चिषः सप्तैतिसंबंधः अर्चिर्भिः सौरीभिराग्नेयीभिश्च ज्वालाभिः २ ध्रुवाणि स्थावराणि ३ । ४ गंधं काटिग्रेहं तु तत्तद्वृत्तिः काटिग्रेहं तज्ज्वाला जलयात्रं भवतीत्यर्थः । प्रलयत्वाय कारणभावाय ५ । ६ आपोऽप्युत्पत्तगुणा अभिनाशोपितरसा अभिमात्रं भवति ७ । ८ रूपं वायुराददते आकाशस्य ददने इत्यस्य रूपम् ९ स्वनं शब्दतन्मात्रम् १० नादः शब्दस्य पूर्वकं वर्णविभागहीनम् ११ सर्वं लोके पुत्राद्यादिपुत्रदृश्येषु प्रणदितं शब्दोपसृतत्तथा १२ मनसः सकारा ब्रह्मत्वं स्फुटीभूतं शब्दं मनोमयं सति अतो मन एवाग्नि-

—अयंकारमकंशब्दादिस्थूलसर्ववृद्धयर्थं स्वतस्त्ववयवकंसूक्ष्मं एवमनोऽवसानः प्रतिसंचरः प्रलयः । ब्राह्मणविराट्संबंधी 'मनःप्रजापतिमसृजत' इति श्रुतेः मनःकल्पितो विराट्मनस्येव लीयत इत्यर्थः १३
सूत्रात्मप्रलयमाह तदात्मगुणमिति ब्राह्मणां तद्विराड्प्रदानमस्मदीयं परिच्छेदाभिमानमनोपुल्यं कर्म आत्मगुणनिःसीमज्ञानवैराग्यैश्वर्यधर्मात्मकं गौणं कर्माऽऽविश्य अंतर्भावितव्ययोऽयं प्रवे
श्यसंतिचंद्रमाः हेरप्यगभीयंसमष्टिमनः एवं अष्टिमनस्तु परते सति कुत्रचंद्रमस्पाधिष्ठाने ततश्चोपतिष्ठते एतं पुरुषं आत्मगुणइति शेषः अयमर्थः । द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये इत्युपक्रमात् परब्रह्माप्राप्तिकामः
प्रणवारूपमपरमं ब्रह्मोपासीनो भूतशुद्धावुक्तक्रमेण स्थूलभूतारमकं विराजमकारार्थसंज्ञत्यसर्वान्मनास्थूलदेहं विस्मृत्य मनोमात्रेणादस्थापेति यावत्तत्र मुक्तबंधनं मनश्चंद्रसंज्ञमुकारार्थतां प्रातिपन्नं स वैश्व
यं युक्तं भवति यथोक्तं 'विगतवासनमाशुविषाशतामुपगतं मन आत्मतयोदितं ॥ यदभिवाञ्छितं तद्वति ज्ञानात्सकलशक्तिमयो हि महेश्वर इति' इति १४ तंतुचंद्राख्यसमष्टिमनोपार्थिसंकल्पसंकल्पमा
त्रशरीरमुकारार्थमहताकालेन वशीकुरुते मकारार्थे कारणे प्रविष्टा पयति योगी । प्रतःसंकल्पश्चित्तं विचारारम्भिकां चेतोवृत्तिं प्रत्यतः संकल्पनिरोधोदुःशकः । तच्च संकल्पवशीकरणं मकारार्थत्वेनाह
मेवेवं सर्वोस्मीत्येवं रूपेणावस्थानमेव ज्ञानमनुत्तमं श्रेष्ठं १५ ईशस्यापि लयमाह ब्राह्मणां काल इति कालोऽर्धमात्रार्थः शोभितत्वं पदार्थः अस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययात्मा विज्ञानमुक्तलक्षणं सार्वभौम्या
नुभवात्मकमीशं गिरतिगिलतिप्रसतीत्यर्थः । कालमपि ब्रह्माख्यशक्तिर्भवति अयमर्थः । अर्धमात्रायाः परतो विदुना वशजिज्ञाताख्याश्च तत्रोऽवस्थाः तत्राकारउत्कारमकारानपेक्षयाऽर्धमात्रा
पुरीयंतामप्यपेक्षशक्तिर्व्युत्थानवती जीवभूतयाख्या पुरीया । ज्ञाता तु विदेहैकैक्यं पुनरुत्थाना मावाग्रमणनीया । तया च ईश्वर्यासस्तुरीयस्तुरीय इति भुतिः अस्या अर्थः विश्वैजसप्राज्ञतुरी

तदात्मगुणमाविश्य मनोऽसति चंद्रमाः ॥ मनस्तु परते चापि चंद्रमस्तु पतिष्ठते १४ तंतुकालेन महता संकल्पं कुरुते वशे ॥ चित्तं प्रस
तिसंकल्पस्तच्च ज्ञानमनुत्तमम् १५ कालो गिरतिविज्ञानं कालं बलमिति श्रुतिः ॥ बलं कालोऽसति ततं विद्या कुरुते वशे १६ आ
काशस्य तदाघोषं तं विद्वान् कुरुतेऽऽत्मनि ॥ तदव्यक्तं परं ब्रह्म तच्छाश्वतमनुत्तमम् ॥ एवं सर्वाणि भूतानि ब्रह्मैव प्रतिसंचरः १७
यथावत्कीर्तितं सम्यगेव मेतदसंशयम् ॥ बोध्यं विद्यामयं ब्रह्म योगिभिः परमात्माभिः १८

येष्वकारोकारमकारार्थमात्रार्थेषु प्रत्येकपेक्षैकस्मिन् विश्वादिचतुष्टयमस्ति तेन बोद्धव्यं भवति । तत्र तुरीयोऽव्यक्त रूपो जागरणं विदुना वज्रकय उत्तरोत्तरं सूक्ष्मत्वात् स्वप्रभुपुष्टितुरीयरूपाः । तत्र
मकारार्थस्य ईश्वरस्य व्यासस्तुरीयोऽर्धमात्रा तस्यापि तुरीयः शक्तिरिति सा शक्तिरिदं ब्रह्म शब्देनोच्यते विदुना दयोः काले पूर्वातर्भावविनाशित्वा काले बलमिति युक्तम् । अत्र शंक्ते बलं कालोऽसति त्वि
ति तु शब्दवृत्तार्थनिवारणार्थः । अस्मीति विज्ञानावुभवेन मध्यमोपलक्षणः क्रियत इत्यर्थः । उत्तरमाह तमिति तं कालं विद्यानेह नानास्ति किंचनेति शास्त्ररूपा अस्मीत्यस्यापि बाधिका सुपुण्यादिदृष्टातेन
वशे कुरुते । अस्मिताप्रलयस्य सुपुण्यादौ प्रत्यक्षत्वात् तद्विशिष्ट आत्मैत्यर्थः १५ विद्याक्रममाह आकाशस्येति यथा विद्या कालं वशे कुरुते तदा आकाशस्य गुणघोषं नादमर्धमात्रा विदुना वक्रमेण तु
रीयस्य तुरीयमीश्वरमात्मनि तुरीये कुरुते प्रविष्टा पयति । तदोपलयाधिष्ठानमव्यक्तं घोषादप्यपीतत्वात् परं बोधांशं ब्रह्मापेक्षया श्रेष्ठं तदेव च शाश्वतं नित्यं निरुक्तं अनुत्तमं नास्ति मुत्तमं चरमं यस्मा
त्तथा । पुरुषात्परं किंचित्साकाशासापरागतिरिति श्रुतेः एवमिति एवं प्रतिसंचरः प्रलयोक्तः तस्वरूपं तु सर्वाणि भूतानि ब्रह्मैवेति बाधायां सामानाधिकरण्यम् । रज्जूरगवदीश्वरांतसर्व
भूतबाधेन ब्रह्मैवावशिष्यते सप्रलयो न तु चट्त्वं सवतिष्ठति मात्रम् १७ इति देवशास्त्रमतिपाद्यं वस्तुतत्त्वमिष्याह यथावदिति बोध्यं बोधयितुं योग्यमन्वर्थनामानं किंचिद्विद्यामयमस्यैकं तन्नेन विद्या
यित्वा विद्यामयं ब्रह्म तत्वाकीर्तितम् । 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतेः परमात्मविद्यायोगिभिः परमात्मा ब्रह्म इति दर्शयितुं परमात्मभिरिति तद्विशेषणम् १८

उपसंहरति एवमिति विस्तारसंक्षेपोऽष्टिमलयावुक्ताविति शेषः ब्रह्माव्यक्तेष्ववयवप्रत्ययात्मानाह ॥ योपेयो पुनः पुनर्गुणसहस्रातेराविस्तयेवाह १९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नील
कंठीये भारतभाष्ये विषयं त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ अस्वेवार्थस्यैव शब्दाय विस्तरेण सांख्ययोगी विवक्षंस्तदधिकारिणं निरूपयत्यध्यायद्वयेन भूतग्रामे नियुक्तं यदित्यादिना १

एवं विस्तारसंक्षेपो ब्रह्माव्यक्ते पुनः पुनः ॥ युगसाहस्रयोरादावहोरात्रस्तथैव च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रयस्त्रिंशदधिक
द्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ व्यास उवाच ॥ भूतग्रामे नियुक्तं यत्तदेतत्कीर्तितं मया ॥ ब्राह्मणस्य तु यत्कृत्यं तत्ते वक्ष्यामि तच्छृणु १ जातकर्मप्रभृत्यस्य कर्मणां
दक्षिणावताम् ॥ क्रियास्यादासमावृतेराचार्ये वेदपारगे २ अधीत्य वेदान् खिलान् गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ गुरुणामनृणो भूत्वा समावर्तत यज्ञवित् ३ आचार्येणाभ्यनु
ज्ञातश्चतुर्णामेकमाश्रमम् ॥ आविमोक्षाच्छरीरस्य सोऽवतिष्ठेद्यथाविधि ४ प्रजासर्गेण दारैश्च ब्रह्मचर्येण वा पुनः ॥ वने गुरुसकाशे वा यतिधर्मेण वा पुनः ५ गृहस्थ
स्त्वेव धर्माणां सर्वेषां मूलमुच्यते ॥ यत्र पक्कपायो हि दातः सर्वत्र सिध्यति ६ प्रजावान् श्रोत्रियो यज्वामुक्त एव क्रूणैस्त्रिभिः ॥ अथान्यानाश्रमान्पश्चात्पूतोगच्छेत्तक
र्मभिः ७ यत्पृथिव्यां पुण्यतमं विद्यास्थानं तदा वसेत् ॥ अतो तस्मिन् प्राप्तामर्षं गंतुं यशसि चोत्तमे ८ तपसा वा सुमहता विद्यानां पारणेन वा ॥ इज्यया वा प्रदानैर्वा वि
प्राणां वर्धते यशः ९ यावदस्य भवत्यस्मिन्कीर्तिलोक्यशस्करी ॥ तावत्पुण्यकृतौ ह्योक्तान्नन्तान् पुरुषोऽश्रुते १० अध्यापयेदधीयीत याजयेत्तयजेत वा ॥ न वृथा प्र
तिगृहीयान्न च दद्यात्कथंचन ११ याज्यतः शिष्यतो वाऽपि कन्याया बाधनं महत् ॥ यदा मच्छेद्यजेदद्यानैकोऽश्रीयात्कथंचन १२ गृहमावसतो ह्यस्य नान्यतीर्थप्रतिग्र
हात् ॥ देवर्षिपितृर्षुर्वर्षद्वन्द्वानुरवुक्षताम् १३ अंतर्हितारित्तानां यथाशक्तिऽभूषताम् ॥ द्रव्याणामतिशक्त्याऽपि देयमेवाकृतादपि १४ अर्हतामनुरूपाणां
नादेयं ह्यस्ति किंचन ॥ उच्चैः श्रवसमप्यश्वं प्रापणीयं सतां विदुः १५ अनुनीय यथाकामं सत्यतंधोमहाव्रतः ॥ स्वैः प्राणैर्ब्राह्मणप्राणान्परित्राय दिवं गतः १६ रंति देव
श्च सांख्यो बसिष्ठाय महात्मने ॥ अपः प्रदाय शीतोष्णान्नाकष्टमहीयते १७ आत्रेयश्चैद्रदमनो हर्हते विविधं धनम् ॥ दत्वा लोकान्ययौ धीमान्नन्तान्समहीपतिः १८
शिविरो शीनरो गानिसुतं च प्रियमौरसम् ॥ ब्राह्मणार्थमुपाहृत्य नाकष्टमिदं गतः १९ प्रतर्दनः काशिपतिः प्रदाय नयने स्वके ॥ ब्राह्मणाया तुलां कीर्तिमिह चासुत्र
चाश्रते २० दिव्यमष्टशलाकं तु सौवर्णपरमार्धमत ॥ छत्रं देवावृषो दत्त्वा सराश्रोऽभ्यपतद्विवम् २१ सांख्यतिश्च तथाऽज्यैः शिष्येभ्यो ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्य महा
ते जागतो लोकाननुत्तमान् २२ अंबरीषो गवां दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रतापवान् ॥ अर्धं दानि दशैकं च सराश्रोऽभ्यपतद्विवम् २३ सावित्रीकुंडले दिव्येशरीरं जनमेजयः ॥
ब्राह्मणार्थं परित्यज्य जग्म तुलं वसुतमम् २४ सर्वरत्नं वृषादभिर्युवनाश्वः प्रियाधक्षिणः ॥ रम्यमावसथं चैव दत्त्वा स्वर्लोकां स्थितः २५

1139911

1139911

शर्कराविविधालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोऽनुकूलेननुचसुपीडनेगुहानिवाताश्रयेनयोजयेत्'इतिश्रुत्युक्तः । कर्मयोगः । 'युक्ताहारविहारस्ययुक्तचेष्टस्यकर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगोमवतिष्ठः'इतिगीतोक्तः । अनुरागःसच्छिष्यः अपोद्भव्य एषोदकाद्याहारणायासादिचितानिरासार्थावेतयोयोगौ । उपायभासनादियोगस्त्रिष्वन्तस्थाप्यसमंशरीरमित्यादिश्रुतिप्रसिद्धः । अपायोरागाद्यपचयः । निश्चयोऽनुवेदवाक्यादौफलावश्यंभावबुद्धिः । निश्चयइतिश्रुतिपुलुगितिभिःस्वादेशः । उपायापायनिश्चयैश्चक्षुरादिभिश्चसहितान्देशादीन्द्वादशयुंजीतेतिपूर्वसंबन्धः । चक्षुश्चक्षुरादीनि । आहारःआहारशुद्धौसस्वशुद्धिरितिश्रुतिप्रसिद्धः । संहारःस्वाभाविकविषयप्रवृत्तिसंकोचः । मनःसंक्लृप्तविकल्पात्मकंदर्शनंजन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनमेतानिद्वादशमुमुक्षुःनृसरेदित्यर्थः सार्धः ३ एवंद्वादशविशेषणविशिष्टस्याधिकारिणोयत्कर्तव्यंतदाह यच्छेदिति वागादिवाद्यैर्द्रियव्यापारमुत्सृज्यमनोमात्रेणावतिष्ठत । मनोऽपिविषयविकल्पाभिमुखमध्यवसायस्वभावयावृत्त्यानियच्छेत् । बुद्धिमात्रेणावतिष्ठेत्त्यर्थः । इदमेवोक्तमंजानभिद्रियमनोतिरिक्तकर्त्रात्मविषयं तेनज्ञानेनसूक्ष्मत

चक्षुराहारसंहारैर्मनसादर्शनेनच ॥ यच्छेद्वाङ्मनसीबुद्ध्यायइच्छेज्ज्ञानमुत्तमम् ४ ज्ञानेनयच्छेदात्मानंयइच्छेच्छांतिमात्मनः ॥ एतेषां चेदनुद्गष्टापुरुषोऽपिसुदारुणः ५ यदिवासर्ववेदज्ञोयदिवाऽप्यनृचोद्विजः ॥ यदिवाधार्मिकोयज्वायदिवापापकृत्तमः ६ यदिवापुरुषव्याघ्रोयदिवाक्लेशधारितः ॥ तस्येवंमहादुर्गजरामरणसागरम् ७ एवंह्येतेनयोगेनयुंजानोह्येवमंततः ॥ अपिजिज्ञासमानोऽपिशब्दब्रह्मातिवर्तते ८ धर्मोपस्थोहीवरूथउपायापायकूबरः ॥ अपानाक्षःप्राणयुगःप्रज्ञायुर्जीवबंधनः ९ चेतनावंधुरश्चारुश्चाचारग्रहनेमिमान् ॥ दर्शनस्पर्शनवहोघ्राणश्रवणवाहनः १० प्रज्ञानाभिःसर्वतंत्रप्रतोदोज्ञानसारथिः ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितोधीरःश्रद्धादमपुरःसरः ११ त्यागसूक्ष्मानुगःक्षेम्यःशौचगोध्यानगोचरः ॥ जीवयुक्तोरथोदिव्योब्रह्मलोकेविराजते १२ अथसत्त्वरमाणस्यरथमेवंयुयुक्षतः ॥ अक्षरंगंतुमनसोवेदिंवक्ष्यामिशीघ्रगम् १३

मयाबुद्ध्याआत्मानंबुद्धिविवर्तयच्छेत् । बुद्धिमप्यात्मानिप्रविलापयेदित्यर्थः । कः पःशान्तिर्कैवल्यमात्मनइच्छेत् । एतेन'यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञस्तयच्छेज्ज्ञानमात्मनः ॥ ज्ञानमात्मनिमहत्तितयच्छेच्छांतिमात्मनः'इत्यस्याःश्रुतेरयोर्दर्शितः । अत्रश्रुत्युक्त्यामहदाख्यसमष्टिबुद्धेशब्देनैवसंग्रहः अन्यत्समानं । योगफलमाह एतेषामिति वागादीनामनुद्गष्टाशान्तात्मायेनज्ञातःसंपुरुषःसाधुरसाधुर्बामुच्यतएवेतिसार्धंश्लोकद्वयार्थः ४ । ५ । ६ । ७ एवंपूर्वश्लोकोक्तप्रकारेण एवमंततःशान्तात्मप्राप्त्यवधियोगंजिज्ञासमानोऽपिक्रिमुतानुतिष्ठन्शब्दब्रह्मकर्मकांडमतिक्रम्यप्रवर्तते । परोक्षज्ञानवानपिस्वकर्मत्यागजंदोषेनप्राप्नोतीत्यर्थः ८ अक्षरंब्रह्मप्राप्तुकामस्थायकूपकेणयोगमुगायमुपदिशंस्तदंमानिवाह्यान्पाह धर्मोपस्थइत्यादिनाधर्मोपज्ञादिस्तदेवोपस्थंज्ञानसारथेरुपवेशनस्थानंयस्य । हीरकार्यान्निवृत्तिःसेववर्धयंरथगुप्तिर्यस्य । उपायापायोप्रागुक्तौकूबरोर्पूर्वद्वौयस्य ९ चेतनासावधानतासेवबंधुरःफलकद्वयसंश्लेषः आचारःशीलंतस्यग्रहोर्गीकारः । दर्शनादिचतुष्टयंवाहनमश्वादिरूपं १० मज्ञाशमादिप्रावर्ण्यं नामिमध्वममागोरथिनउपवेशनस्थानं तंत्रंशास्त्रं ज्ञानंउदर्थनिश्चयः ११ सूक्ष्मानुगश्चेष्टःसंनिपत्योपकारी शौचमागैर्गैवमच्छतीतिशौचगः ध्यानंध्येयैकतानतासेवगोचरःप्राप्त्योऽर्थोयस्य जीवयुक्तोजीवेनमुमुक्षुणापुकोयोजितः ब्रह्मलोकस्तरसमीपे १५ रथंयोगं विधिमंतरंगसाधनम् १३

समेति देशबंधश्चित्तस्थधारणेतिमुत्रितएकस्मिन्विषयेचित्तस्थस्थापनधारणासाधविषयमेवादानेकधेतिसप्तधारणाइत्युक्तम् । वाग्यतइतिप्रथमनियमादीनामुपलक्षणम् । पृष्ठतोविप्रकृष्टतराश्चंद्रसूर्यध्रुवमंडलादिधारणाः । पार्श्वतःकिंचित्तात्रिकुष्टानासाग्रमध्यकंठरूपादिधारणाअन्याःसंति तथाऽपिताःप्रधारणाः । प्रशिष्यप्रपौत्रादिशब्दवद्व्यप्रशब्दार्थः ताव्यवहिताइति अत्यंतमव्यवहिताःसप्तैवधारणाइत्यर्थः अत्रपुराणांतरे'दशमन्वंतराणीहतिष्ठंतोद्रियचित्तकाः । भौतिकास्तुशतंपूर्णसहस्रंत्वाभिमानिकाः । बोद्धादशसहस्राणितिष्ठंतिविगतज्वराः । पूर्णशतसहस्रंतिष्ठंत्यव्यक्तचित्तकाः'इतिभूतेष्वभिमानाख्याहंकारेऽव्यक्तेचेतिसप्तकापेक्षेर्द्रियबुद्धिधारणेअधिकेउक्तेअप्यहंकारधारणाबामंतमंततः १४ क्रमशइति पयःपयसोजलस्य पञ्चवर्षप्रथमा बुद्धितोबुद्ध्यातत्रतत्रविषयेस्थिरयातत्तदैश्वर्यंप्रतिपद्यते । अत्रपृष्ठपादिधारणानांस्थानबीजदेवतायोगियाज्ञवल्क्योक्ताज्ञेयाः यथा'पावादिजानुपर्यंतपृथिवीस्थानमुच्यते । आजानोःपायुपर्यंतमर्षास्थानंप्रकीर्तितम् । आपायोर्हृदयांतंवद्वह्निस्थानंतदुच्यते । ह्रस्मध्यानुभुवोर्मध्यंयावद्वायुकुलंमवेत् । आभ्रमध्यानुभूर्वातमाकाशमितिचोच्यते । पृथिव्यावायुमास्थायलकारेणसमन्वितम् । ध्यायंश्चतुर्मुखाकारंब्रह्माणंमृष्टिकारणम् । धारयेत्पंचवटिकापृथिवीजयमाप्नुयात् । वारुणेवायुमारोप्यवकारेणसमन्वितम् । स्मरन्नारायणंदेवंचतुर्बाहुंयुचिस्मितम् । शुद्धस्फटिकसंकाशपीतवाससमच्छुतम् । धारयेत्पंचवटिकाःसर्वरोगैःप्रमुच्यते । ब्रह्मवनिजमारोप्यरेफाक्षरसमन्वितं । इयंशंवरप्रदंरुद्रंरुद्राणादित्यसंनिभम् । भस्मोद्धृतिसर्वांगंमुप्रतन्नमःस्मरन् । धारयेत्पंचवटिकाःपंचवह्निनासौनदहते । मारुतंमरुतांस्थानेवर्णदेवसमन्वितं । धारयेत्पंचवटिकावायुवह्नीमगोमवेत् । वर्णोयकारः देवईश्वरः रूपंरुद्रवत् । 'आकाशेवायुमारोप्यहका

सप्तधाधारणाःकृत्स्नावाग्यतःप्रतिपद्यते ॥ पृष्ठतःपार्श्वतश्चान्यास्तावत्यस्ताःप्रधारणाः १४ क्रमशःपार्थिवंयज्ञवायव्यंखंतथापयः ॥ ज्योतिषोयत्तदैश्वर्यमहंकारस्यबुद्धितः ॥ अव्यक्तस्यतथैश्वर्यंक्रमशःप्रतिपद्यते १५ विक्रमाश्चापियस्यैतेतथायुक्तेषुयोगतः ॥ तथायोगस्ययुक्तस्यसिद्धिमात्मनिपश्यतः १६ निर्मुच्यमानःसूक्ष्मत्वाद्वाणीमानिपश्यतः ॥ शैशिरस्तुयथाधूमःसूक्ष्मःसंश्रयतेनभः १७

रोपरिशंकरं । विंश्रुपंमहादेवंव्योमाकारंसदाशिवम् । चित्तेनचित्तयेत्स्वस्थंमुहूर्तमपिधारयेत्' । अत्रलकारादिबीजस्थानेवकारोकारमकारार्चमात्राविदूष्यसेत् । अव्यक्तधारणापापघणानादं तदंतेषुब्रह्मवशिष्यते तथाचतत्रैवोपसंहृतम् । 'स्वंतस्मात्प्रणवेनैवप्राणायामैस्त्रिभिस्त्रिभिः । ब्रह्मादिकार्यरूपाणिस्वेस्वेसंहृत्यकारणे । विशुद्धचेतसापश्यनादातेपरमेश्वरं'इति । अहंकारधारणास्वरूपंतुसूलदेहासंगेनाहमेवंसर्वोऽस्मीत्यभिमानः अस्मेवतत्त्वमस्यादिवाक्यजाविद्याविनाप्रलयाऽव्यक्तधारणा १५ विक्रमाइति योगतउपायतः युक्तेषुयोगेप्रवृत्तेषु योगिनएतेवक्ष्यमाणानिविक्रमाःअनुभवक्रमाः यथायेनप्रकारेणमवेतितथावक्ष्यामीतिशेषः । आत्मनिदेहाप्यंतरेपश्यतोध्यायतःपुरुषस्ययुक्तस्ययोगस्यसिद्धिसंयुक्तयोगसंबंधिर्नासिद्धिभूजयादिको वक्ष्यामीतिशेषः १६ तत्रविक्रमानाह निर्मुच्यमानइत्यादिना पश्यतःप्रत्यगात्मनइमानिवक्ष्यमाणानिरूपाणिनिर्मुच्यमानोगुरुक्तयुक्तयास्थूलदेहाऽयासंत्यजन्सूक्ष्मत्वात्पश्यतीतिशेषः नत्वविमुच्यमानःस्थूलदृष्टिः । शैशिराधूमोऽवश्यायोनीहाराख्योनमःसंश्रयतइत्यनेनतस्यमुच्यकोशेव्याप्तिर्दर्शिता अत्रायंप्रयोगः शमादिसंपन्नोविविकेदेशेस्थिरसुखमास नमध्यासीनःप्राणायामपुरःसरंगुरुक्तयुक्तयास्थूलदेहाऽसंगेनपादादिजानुपर्यंतभूस्थानेचित्तधारयतःस्थानतिरोधानपूर्वकंनीहारमात्रमवभासतेयथारज्जुरमेचक्षुधारयतछरगतिरोधानेनरज्जुमात्रं । तदालुसाधरमागोजानुपरिष्ठात्तनएवदेहोनीहारमप्रोऽसंदिग्धाविपर्यस्ततयाभातिसोऽयंभूमिजयः । अस्मिन्सिद्धेजान्वादिपाप्यंतरेजलस्थानेचित्तधारयतोभूमःस्थानंचतिरोधीयते । पापुर्ध्वमागमात्रंचकल्पातार्णवमर्पपूर्ववद्वाति तदिदंद्वयंजलेभूमिसंहारोजलजयश्चेत्युच्यते एवमुत्तरत्रापिभूतसंहारजयौज्ञेयौ १०

१८ आत्मनिदेहाभ्यन्तरेवहिरूपप्रकाशतेलोहितोचकारमप्रोभवतीत्यर्थः १९ तस्मिन्निति अस्म्ययोगिनः अजतिमच्छतिनिपतिवागुजानित्यजोवायुः पीतशस्त्रः पीतशस्त्रवत्पीतानिगलिता निशस्त्रादिच्छेदकत्वाद्वागमारपर्वतादीनिशस्त्राणियेनतद्वत् गलिताखिलमजलतेजोरूपः केवलेनमसिसंततदोष्यमानः प्रकाशतेइत्यर्थः । तदेवोक्तं प्राक् वायुर्दोष्यतेमहान् तदानिरा श्रयमूर्णांततोयद्रूपमतिलघुतेनसर्वणस्यसमानरूपस्य ऊर्णांततुवत्रिराळंवनंत्तरिक्षेस्थितस्यवायुवशास्येत्यर्थः । तस्ययोगिनोऽपिरूपं हृन्मध्यादारभ्योपरितनंप्रकाशतेनस्वम्परिकचिद्वाय्वा काशव्यतिरिक्तम् २० अयतेजःसंहारवायुजयानंतरंवायुव्यवायुसंबन्धिसूक्ष्मेरूपादिहीनस्वरूपं कर्तुं श्वेताप्रवृत्त्यावरणरूपरजस्तमोमलशून्यस्वात्प्रकाशमयत्वाच्चस्वच्छाम् । गतिः गम्यते तत्त्वेप्राप्यतेऽनयेतिभूमध्यादिमूर्धातमाकाशस्थानंगतिस्तांगत्वात्त्रविलयंप्राप्याऽणुं नीलरूपं धुपिरमाकाशमात्रं स्थानलयपूर्वकं पूर्ववत्प्रकाशतइतिपूर्वणान्वयः । तदिदमशुक्लचेतसः सौक्ष्म्यं सौरूपमितिपाठेप्रसादकरं ब्राह्मणस्यब्रह्मदुभूषोक्तंशास्त्रे अपिःपादपूरणार्थः । अव्यक्तमितिपाठेलोकाप्रसिद्धयोगिकमप्येसंयमोमसंविद्वायुलयमाकाशजयश्चेत्युच्यते । अयमेवतांत्रिका

तथादेहादिमुक्तस्यपूर्वरूपंभवत्युत ॥ अथभूमस्यविरमेद्वितीयंरूपदर्शनम् १८ जलरूपमिवाकाशेतथैवात्मनिपश्यति ॥ अपांन्यतिक्रमेचास्यवहिरू पंप्रकाशते १९ तस्मिन्नपरतेऽजोऽस्यपीतशस्त्रः प्रकाशते ॥ उर्णारूपसर्वणस्यतस्यरूपंप्रकाशते २० अथश्वेतांगतिंगत्वावायव्यंसूक्ष्ममप्युत ॥ अशुक्लचेतसः सौक्ष्म्यमप्युक्तंब्राह्मणस्यैव २१ एतेष्वपिहिजतेषुफलजातानिमेतृणु ॥ जातस्यपार्थिवैश्वर्यैः सृष्टिरत्रविधीयते २२ प्रजापतिरिवाक्षोभ्यः शरीरात्सृजतेप्रजाः ॥ अंगुल्यंगुष्ठमात्रेणहस्तपादेनवातथा २३ पृथिवीकंपयत्येकोगुणोवायोरितिश्रुतिः ॥ आकाशमूतश्चाकाशेसर्वणत्वात्प्रकाशते ॥ वर्णतोमुद्यतेचापिकामा त्पिवतिचाशयान् २४ नचास्यतेजसांरूपं दृश्यतेशाम्यतेतथा ॥ अहंकारेऽस्यविजितेपंचैतेस्युर्वशांनुगाः २५ षण्णामात्मनिबुद्धौचजितायांप्रभवत्यथ ॥ निर्दोषप्रतिभाद्येनंरुत्सासमभिवर्तते २६ तथैवव्यक्तमात्मानमव्यक्तंप्रतिपद्यते ॥ यतोनिःसरतेलोकोभवतिव्यक्तसंज्ञकः २७ तत्राव्यक्तमयीविद्या शृणुत्वंविस्तरेणमे ॥ तथाव्यक्तमयंचैवसारख्येपूर्वनिबोधमे २८

णांभूतशुद्धिप्रकारःसंप्रदायापरिज्ञानाद्यथावदिदानींतनैर्मानुषीयते २१ 'पृच्छ्याप्यतेजोऽनिलत्वेसमुत्थितेपंचारमकेयोगगुणेप्रवृत्ते । नतस्यरोगोनजरानमृत्युः प्राप्तस्ययोगाग्निमयशीररं' इति श्रुत्युक्तंपंचमूतजयफलपृथिवीवायुराकाशआपोज्योतीषीतिश्रुत्यंतरोक्तक्रमेणोपबृंहयति एतेष्वित्यादिना जातस्यसिद्धस्य २२ । २३ आकाशमूतस्वेहेतुःसर्वणत्वादिति । आकाशस्यसर्वगतश्चनित्यइतिश्रुतेराकाशेनसमानरूपत्वात् वर्णतआकृतितोगुह्यतेपिधीयते अरूपत्वादेवातर्धानशक्तिमपिप्राप्नोतीत्यर्थः । जलजयफलमाह कामादिति इच्छुपाआशयान्त्वा जलस्यवापीकूपतटःकादीन्पिबत्यगमस्यवत् २४ नचेति आकाशजयेआकृतेरेवाऽऽकाशमूततयापिधानम् । अत्रतुसस्यामप्याकृतीजदृश्यत्वमुच्यते । उक्तक्रमेणमूतजयंविनावापूषोका हंकारधारणयाऽहंकारेविजितेनातरीयकत्वेनैवाकाशाद्योजिताःस्युरित्यर्थः २५ षण्णामिति पंचभूतान्यहंकारश्चेतनामात्मभूतायांबुद्धौ एतेनाहंकारादुदेरव्यतिरेकउक्तः तेनसत्त्वधा रणाः प्रभवत्यैश्वर्यवान्भवति निर्दोषप्रतिभासंशयविषयशून्यंपंज्ञानं सर्वेश्वरःसर्वज्ञश्चमवतीत्यर्थः २६ व्यक्तंबुद्ध्यादिरूपमात्मानमव्यक्तमव्यक्तत्वेनजीविजगत्कारणंप्रद्वभावेनजानाती त्यर्थः २७ अव्यक्तमयीमव्यक्तप्रधाना मेतत्पूर्वमव्यक्तबोधात्प्राक्व्यक्तनिबोध २८

पंचेति 'मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याःप्रकृतिविकृतयःसप्त ॥ पीतशकस्तुविकारोनंप्रकृतिर्नविकृतिःपुरुषः' इति सांख्योक्तानितस्वानियोगेपातंजलीयेसांख्येवेदांतिविचारेचतुल्यानि विशेषशास्त्रभेद प्रयोजकम् २९ तत्रव्यक्तलक्षणमाह प्रोक्तमिति तत्रमहदादिविकारान्तत्रयोविंशकम् ३० विपरीतजन्मवृद्ध्यादिहीनं अव्यक्तंचतुर्विंशंप्रत्येभ्योऽन्यमेकमेवजीवात्मानंप्रतिशरीरंभिन्नमि तिसांख्यामन्यतेततोविशेषमाह द्वाविति द्वौजीवेश्वरौ वेदेषुकर्मकण्डिषु यजमानोयष्टव्यश्च तेनयष्टरूपदेवतायाश्चेतनत्वमनिच्छंतोमीमांसकाःपरास्ताः । सिद्धातेषुवेदातिपृदाहतौजीवब्रह्म रूपा ३१ 'कार्योपाविरत्यंजीवःकारणोपाधिरीश्वरः' इतिश्रुत्यनुसारेणजीवेश्वरविभागमाह चतुरिति चतुर्लक्षणजन्मादिविकारवन्महदहंकारपंचतन्मात्रैकादजेंद्रियपंचभूतानितज्जंतुपाधिकं चतुर्वर्गायिनं व्यक्तंजीवं अव्यक्तंजमायोपाधिमीश्वरं तयेति तदुभयमपिबुद्धमचेतनंच विद्विदात्मकमित्यर्थः । अयजलचंद्रन्यायेनप्रतिबिंबोजीवोविबंचेतम्यमीश्वरइति । द्वासुपर्णासयुजां सखायेत्यादिश्रुतिसंमतंजीवेश्वरविभागमाह सत्त्वमिति सत्त्वबुद्धिः क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा तदेतत्सत्त्वमेनस्त्वंपश्यस्ययथोऽयंशरीरउपद्रष्टासक्षेत्रज्ञस्तावेतौसत्त्वक्षेत्रज्ञावितिपैगिरहस्यब्राह्मणेव्या

पंचविंशतितत्त्वानितुल्यान्युभयतःसमम् ॥ योगेसांख्येऽपेक्षतथाविशेषतत्रमेशृणु २९ प्रोक्तंतद्व्यक्तमित्येवजायतेवर्धतेचयत् ॥ जीर्यतेप्रियतेचैवचतुर्भिलक्षणै र्युतम् ३० विपरीतमतोयतुतदव्यक्तमुदाहृतम् ॥ द्वावात्मानौचवेदेषुसिद्धांतेष्वप्युदाहतौ ३१ चतुर्लक्षणजंत्वाद्यंचतुर्वर्गप्रचक्षते ॥ व्यक्तमव्यक्तजंचैवतथा बुद्धमचेतनम् ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञइत्येतद्वयमप्यनुदाशितम् ३२ द्वावात्मानौचवेदेषुविषयेष्वनुरज्यतः ॥ विषयात्प्रतिसंहारःसांख्यानांविद्विलक्षणम् ३३ निर्ममश्वा नहंकारोनिर्द्विष्टश्चसंशयः ॥ नैवकुद्व्यतिनद्रेष्टिनामृताभापतेगिरः ३४ आकुष्टस्ताडितश्चैवमैत्रेणध्यातिनाशुभम् ॥ वाग्दंडकर्ममनसात्रयाणांचनिवर्तकः ३५ समःसर्वेषुभूतेषुब्रह्माणमभिवर्तते ॥ नैवेच्छतिनचानिच्छोयात्रामात्रव्यवस्थितः ३६ अलोलुपोऽव्यथोदातो नरुतीननिराकृतिः ॥ नास्येंद्रियम नेकाग्रंनाविक्षिप्तमनोरथः ३७ सर्वभूतसहृद्मैत्रःसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिर्वात्मसंस्तुतिः ३८ अस्पृहःसर्वकामेभ्योब्रह्मचर्य दृढव्रतः ॥ अहिंसःसर्वभूतानामीहृत्सांख्योविमुच्यते ३९

रूपानात् । यद्यपितीयाकारणत्वेननिर्दिष्टस्याचेतनस्यसत्त्वस्यभोक्तृत्वंनवदनेनाप्युपद्रष्टृक्षेत्रज्ञस्यनिर्विकारस्यतयाऽपितयोरन्यःपिप्पलत्वाद्द्वितीतिसत्त्वस्यभोक्तृत्वश्रुत्यन्यथापुनपस्याचे तन्यानुविद्धत्वंवक्तव्यम् । 'यथाक्षयंयथोतिरात्माविवस्वानपोभिन्नाबहुवैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिनाक्रियतेभेदरूपोदेवःक्षेत्रेध्वेवमजोऽयमारमा' इतिश्रुत्यंतराच्च एतद्व्यंजीवेश्वरविभागे प्रकारद्वयमपिदाशितंश्रुत्या ३२ अनयोःपक्षयोःक्रमेणमूढामूढाद्विभेदेनव्यवस्थामाह द्वाविति विषयाद्वादिविषयमारभ्यप्रतिसंहारउत्पत्तिक्रमवैपरीत्येनसंप्रविलापनंकर्तव्यमिति सांख्या नामोपनिषदानालक्ष्यतेनेनेतिलक्षणंशास्त्रं अयमर्थः । मूढानांतात्त्विकपञ्चजीवेश्वरादिभेदोबुद्धानांतुविबंचप्रतिबिंबभावेनेतिप्रतिबिंबोपाधेःसत्त्वस्यप्रविलयेचिन्मात्रमेवशिष्यतइति ३३ एवंज्ञाततत्त्वस्यजीवन्मुक्तस्यलक्षणान्याह निर्ममइत्यादिना ३४ व्यातिध्यायति वाग्दंडःपाठव्यं कर्मतादृशमेवहिंस्रं तयामनोऽपिपरानिष्ठार्थितेपां ३५ ब्रह्माणंचतुर्मुखम् ३६ कृतीकार्यवान् निराकृतिस्तुच्छवेषः नविक्षिप्तःसंपादितोमनोरथोवस्यसतयानभवतिसत्यसंकल्पइत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९

योगमतेविशेषवक्तुंतिजानीते यथेति योगैश्वर्यमणिमादिपरमार्थभूतेसदतिक्तांतस्तुल्यमतेपरवैराग्यवलेनभूतस्त्वज्ञानबलेनानृतसदसांख्यइवशुक्तिरजतवद्भाषितवानिष्कामसिद्धितिसाक
प्यादपसरतिननुवृत्तिमूलज्ञानमुच्छिनति अयमर्थः । अस्माकंमिथ्याज्ञानोद्भवोद्देशोद्विष्टादिप्रपंचोऽविद्ययाज्ञानबाधेसतिबाध्यतेरज्जुमादिवत् । योगानांतुसत्यात्प्रधानतउत्पन्नप्रपंचः
सत्यस्तदाकाराश्चित्तवृत्तयोऽपिसत्याः वृत्तिसाकृत्पंचैतन्यस्यसत्यमेव तत्रवृत्तिनांनिरोधेचित्तस्तदाकारताऽपिनिवर्तते तथाचसूत्रितं । योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदाद्रष्टुःस्वरूपेऽवस्थानं
वृत्तिसाकृत्पंचमिदमेवेति । सोऽयंसांख्ययोगोविशेषोयथाप्रतिज्ञमुपपादितः ४० उपसंहरति इतीति । भावोवक्तुविवक्षातद्विशेषजाबुद्धिः फलतस्तुनतयोर्भेदोऽस्तीतिभावः । यथोक्तंभगवता
'यत्सांख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यति'इति ब्रह्माणंपरंब्रह्म पुंस्त्वमार्थ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारुत
मावदीपेपञ्चविंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ सांख्ययोगपक्षयोर्भेदेसांख्यमेवश्रेयइत्याह अयेति शास्त्राचार्योपदेशजंपरोक्षज्ञानरूपंछंदसंसारसमुद्रतरणसाधनंयुहीस्वाधी
रोध्यानवानात्मनाशांतिंमोक्षहेतुंज्ञानमेवाश्रयेत् । 'तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञाकुर्वतिब्रह्मणः'इतिश्रुतेर्ज्ञानंशास्त्रतःतपायतत्रिष्टोभवेदित्यर्थः १ अत्रज्ञानशब्दार्थपृच्छति किमिति तत्संश्रयणोयंज्ञानं
किंविद्यारज्जुमादिन्यायेनाविद्यामात्रनिरासेनवस्तुतत्त्वज्ञापिकाधीवृत्तिवाप्रवेउतप्रवृत्तिलक्षणोध्यानेनकीदृग्भवत्वेयसाकृत्पंचाप्रकोषभेदतिवाभारमोच्छेदलक्षणाशून्यवाविलौकायतिकयोःसं

यथायोगादिमुच्यंतेकारणैर्यैर्निबोधत ॥ योगैश्वर्यमतिक्रान्तोयोनिष्कामतिमुच्यते ४० इत्येपाभावजाबुद्धिःकथितातेनसंशयः ॥ एवंभवतिनिर्द्वंद्वब्रह्माणंचा
धिगच्छति ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्रेषट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ४१ ॥ व्यासउवाच ॥
अथज्ञानपूर्वंधीरोयुहीत्वाशांतिमात्मनः ॥ उन्मज्जंश्चनिमज्जंश्चज्ञानमेवाभिसंश्रयेत् १ ॥ शुकउवाच ॥ किंतुज्ञानमथोविद्यायथानिस्तरतेद्वयम् ॥
प्रवृत्तिलक्षणोधर्मोनिवृत्तिरितिवावद २ ॥ व्यासउवाच ॥ यस्तुपश्यन्स्वभावेनविनाभावमचेतनः ॥ पुण्यतेचपुनःसर्वान्प्रज्ञयासुक्तहेतुकान् ३ येषांचै
कांतभावेनस्वभावात्कारणमतम् ॥ पूत्वात्तुणमिषीकांवातेलभंतेनकिंचन ४

मतानिवृत्तिरितिवातद्वद । यथायेनप्रकारेणद्वयंजन्ममरणादिनिस्तरतेतथावदेति १ अत्राहमित्यनुभवजडोऽहंकारस्तत्प्रकाशश्चप्रयेतेतदुभयमास्मेतिभाषाः । अहमयंएवात्माप्रकाशस्तत्त्वगुणः
सचत्रिक्षणवास्यार्यातिताकिंकाः । नित्यप्रकाशएवात्माहमयोऽनात्मेतिसांख्याः । तत्राप्यात्मानात्मानौद्वावितात्विक्कावितिब्रह्मः । अनात्मेवस्थिरश्चिदात्मातुदेहनाशेनश्यतीतिलोकाय
तिकाः । आत्मेवसत्योऽनात्माभूषेतिवेदांतवादाः । द्वयमपिनास्तीतिगुण्यज्ञादिनः । एवमात्माभावेसातेज्ञानानर्थक्यस्यादित्यंत्यतावदुपपाति यस्त्विति यस्तुभावमधिष्ठानसताविनास्वभावेनैवाहं
कारादिकंस्वरूपेणैवभातीतिपश्यन्निश्चिष्ठानकांस्वाभाविकीजगत्तातिवदन्सर्वान्शिष्यान्प्रज्ञयासुक्ताःऊहापोहकौशलेनरहिताः देतव्युकयोपेक्षातान्निर्बुद्धीनित्यर्थः । प्रज्ञयेतिपृतीयायाआ
र्षोऽल्लुक् पुण्यतेपुष्पातितादृशेनबोधेनरंजयति । अचेतनोमूढःसनकिंचनतत्त्वंलभतेइत्युत्तरेणान्वयः । निश्चिष्ठानकप्रमासंभवात्कृत्यवाचोऽत्यंतंहेयवतिभावः ३ एवंनैरात्म्यवावंदूपपि
त्वाऽस्तमोच्छेदवादलोकायतमतदूरयति येषामिति । येषांलोकायतानाभेकांतभावेनदृष्टत्वेनस्वभावादेवकीरादिकंदध्यावेःकारणंनस्तीशादृष्टाद्यनुग्रहावीशादेतत्प्रमाणामावात्प्रत्यक्षेणच
तेषामदृष्टत्वादितिमतं । तेकिंतुणमुंजंपूत्वासंशोभ्यतदंतर्गतप्रागदृष्टामिषीकामपिकिंचनलभंतेइतिकाकादृष्टविरुद्धवादिस्वतेषामुक्तं । चनशब्दोऽप्यर्थोभिन्नक्रमश्च । नह्यदर्शनमात्रेण-

यस्त्वभावोनिश्चेतुंशक्यमुंजांतस्वेपीकापाअप्यसत्त्वावतेः । वृत्तिश्चमुंजेपीकादृष्टातेनैवदेहादभ्यमात्मानमाह । तंस्वाच्छरीरात्प्रवृत्तमुंजादिवदपीकांचैर्येनेति । युत्वानुणामृषीणावेति
पाठेतेभवणपूर्वकंकिंचित्त्वंलभंतेऽपितुत्त्वमेवानुपासिताचार्याइत्यंकल्पयंतीत्यर्थः ४ स्वभावादेवगुण्येजगत्तातिःस्वभावादेवचवेहाद्युत्पत्तिरितिपञ्चद्वयमभ्यनयंकमित्याह येचेति ५ त
देवदूषयति स्वभावोहीति मोहकार्ययन्मनस्तद्वदः मूर्धमनसाकल्पितइत्यर्थः । स्वत्यैवभावःसत्ताकारणमितिपक्षः परितःस्वस्येतरेषांभवावःकारणमित्यभ्यः । एतयोस्त्वभावप
रिभावयोर्निरुक्तंनिर्वचनंतत्त्वमेतद्वदपमाणंशुण्वतिशेषः ६ स्वभावादेवकीरदधिम्यायेनसर्वोत्पत्तौलुप्यादित्यंतःप्रज्ञाकौशलंचानर्थकस्यादित्याह कृप्यादीत्यादिना ७ गदानारोगाणां

येचैनंपक्षमाश्रित्यनिवर्तत्यल्पमेधसः ॥ स्वभावंकारणंज्ञात्वानश्रेयःप्राप्तुवंतिते ५ स्वभावोहिविनाशायमोहकर्ममनोभवः ॥ निरुक्तमेतयोरेतस्त्वभावपरिभाव
योः ६ कृप्यादीनीहकर्माणिसस्यसंहरणानिच ॥ प्रज्ञावद्विःप्रकृतानियानासनगृहाणिच ७ आक्रीडानांगृहाणांचगदानामगदस्यच ॥ प्रज्ञावंतःप्रयोक्तारोज्ञान
वद्विरनुष्ठिताः ८ प्रज्ञासंयोजयत्यर्थःप्रज्ञाश्रेयोऽधिगच्छति ॥ राजानोभुंजतेराज्यंप्रज्ञयातुल्यलक्षणाः ९ परावरंतुभूतानांज्ञानेनैवोपलभ्यते ॥ विद्ययातात
सृष्टानांविद्यैवेहपरागतिः १० भूतानांजन्मसर्वेषांविविधानांचतुर्विधम् ॥ जरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजंचोपलक्षयेत् ११ स्थावरेभ्योविशिष्टानिजंगमान्युपधारयेत् ॥
उपपन्नं हि यच्चेष्टाविशिष्येतविशेष्यया १२ आहुर्वबहुपादानिजंगमानिद्वयानितु ॥ बहुपाद्योविशिष्टानिद्विपादानिवहून्यपि १३ द्विपदानिद्वयान्याहुःपार्थिवानी
तराणिच ॥ पार्थिवानिविशिष्टानितानिह्यन्नानिभुंजते १४ पार्थिवानिद्वयान्याहुर्मध्यमान्युत्तमानितु ॥ मध्यमानिविशिष्टानिजातिधर्मोपधारणात् १५ मध्यमानि
द्वयान्याहुर्धर्मज्ञानीतराणिच ॥ धर्मज्ञानिविशिष्टानिकार्याकार्योपधारणात् १६ धर्मज्ञानिद्वयान्याहुर्वेदज्ञानीतराणिच ॥ वेदज्ञानिविशिष्टानिवेदोह्येपुप्रतिष्ठितः
१७ वेदज्ञानिद्वयान्याहुःप्रवक्तृणीतराणिच ॥ प्रवक्तृणिविशिष्टानिसर्वधर्मोपधारणात् १८ विज्ञायंतेहियैर्वेदाःसधर्माःसक्रियाफलाः ॥ सधर्मानिखिलावेदाः
प्रवक्तृभ्योविनिःसृताः १९ प्रवक्तृणिद्वयान्याहुरात्मज्ञानीतराणिच ॥ आत्मज्ञानिविशिष्टानिजन्माजन्मोपधारणात् २० धर्मद्वयंहियोवेदसर्वज्ञःसर्ववित् ॥
सत्यागीसत्यसंकल्पःसत्यःशुचिरथेश्वरः २१ ब्रह्मज्ञानप्रतिष्ठितं देवाब्राह्मणंविदुः ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्णातंपरेचलतनिश्चयम् २२

अगदस्यौषधस्य अनुष्ठिताःप्रयोजिताः ८ तुल्यलक्षणाःप्रज्ञाधिक्यावैश्वर्याधिक्यभाजः ९ भूतानांपरंरूपंचिदात्माअवरंभायातदुभयंज्ञानेनधीवृत्त्यैवबाध्यावाध्यरूपयोपलभ्यतेज्ञायते
विद्ययाधीवृत्त्या परागतिलयस्थानं १० एवंधीमयोसृष्टिप्रलयावृत्त्याव्यावहारिकौतावाहविद्वत्प्रज्ञासार्थं भूतानामिति जरायुजंमनुष्यपश्यादि । अंडजंक्षिसर्पादि । उद्भिज्जंशुण्वन
स्पत्यादि । स्वेदजंयूकालिष्ठादि ११ यद्यस्माद्विशेष्यविशेषंकृत्वायाचेष्टासाविशिष्येतविशिष्टंकुयात् । वृक्षादीनांपूर्वोक्तरीत्यादर्शनादिमत्त्वेऽपिप्रत्यक्षेणदर्शनादिमंतोजंगमास्ततः
श्रेष्ठाइत्यर्थः १२ । १३ पार्थिवानिपृथिवीचराणिमानुषाणि इतराणिस्त्रेचराणि १४ । १५ उत्तमानिनिर्णेतुंमध्यमेष्वावांतरतारतम्यमाह मध्यमानीत्यादिनाआत्मज्ञानिविशि
ष्टानीत्यंतेन १६ । १७ । १८ । १९ । २० धर्मद्वयंप्रवृत्तिनिष्ठात्तरूपम् २१ तत्रापिब्रह्मज्ञानेप्रतिष्ठासमाधिर्यस्वनुप्रवृत्तिर्धर्म शब्दब्रह्मणिवेदशास्त्रे २२

अंतस्थं परचितस्थं बहिष्ठं व्यवहितादि तेजानाम्बिताद्विजादेवाश्च अन्येनामब्राह्मणाभ्युत्थानेत्यर्थः २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नीलकंठीये भारतमावदिपे सप्तत्रिंशदधि कद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ आत्मानं ज्ञानं विना कर्मापि कृतं भवति । 'यो वा एतदक्षरं गम्यं विदित्वाऽस्मिं लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षं सहस्राण्यंतं देवाभ्यमवाति' इति श्रुतेः । अत आत्मानं ज्ञानं ज्ञात्वा तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि कुर्वीत विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेरित्याह एवेति दृष्टिर्वर्तनं पूर्वतरानित्या एव नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति श्रुतेः १ तत्र कर्मणि संशयश्चेन्न भवेत्तर्हि कर्मकृतं सत्सिद्धये भवति संशयस्वरूपं विवृणोति किंस्विति किं कर्म स्वभावो नित्यमेवोत्तमानं ज्ञानजनकत्वेन कर्मकाम्यं वेत्यर्थः । नित्यचेन्न काम्यं स्यात्काम्यं चेन्न तदकरणे प्रत्यवायः स्यादिति भावः २ तत्र तस्मिन् संशये सति पुरुषं प्रति ब्रह्मोद्देशेन ज्ञानं ज्ञानजनकं वेत्तुं कर्मस्यात्तर्हि संप्रवेदविधिभिस्त्यविधिरपि स्यात् । आत्मविविदिषा र्थेऽपि कर्मभिर्नित्यप्रयोगस्यापि सिद्धिरस्तीत्यर्थः । अत्र हेतुद्वयमुपपत्तेरुपलब्धेऽस्तीति यथा काम्योऽपि दारसंग्रहः क्रव्योऽपि भवति । नहिकामार्थमन्यास्त्रीकत्वमन्यास्त्रीपरिणयेत्युपपद्यते । उपलभ्यते च संयोगपुण्यत्वेन नित्यस्यापि सादिरत्वादेः काम्यत्वं तद्विदाहृतं तत्कर्मणां मुमयार्थत्वेन प्राधान्यवर्णयिष्याम्यहं स्वच्छं ३ स्वभाववादनिरासमुपक्रांतमुपसंहारिष्यन्मतांतराण्युपन्यस्यति केचिदिति

अंतस्थं च बहिष्ठं च साधियज्ञाधिदेवतम् ॥ ज्ञानान्बिताहिपश्यंति ते देवास्तातते द्विजाः २३ तेषु विश्वमिदं भूतं सर्वं च जगदाहितम् ॥ तेषां माहात्म्यभावस्य सदृशं नास्ति किंचन २४ आद्यं ते निधनं चैव कर्म चातीत्य सर्वशः ॥ चतुर्विधस्य भूतस्य सर्वस्येशः स्वयं भुवः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने सप्तत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ व्यास उवाच ॥ एषा पूर्वतरावृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ ज्ञानवानेव कर्माणि कुर्वन् सर्वत्र सिद्धयति १ तत्र चेन्न भवेदेवं संशयः कर्मसिद्धये ॥ किंतु कर्म स्वभावोऽयं ज्ञानं कर्मेति वा पुनः २ तत्र वेदविधिः सस्याज्ज्ञानं चेत्पुरुषं प्रति ॥ उपपत्त्युपलब्धिभ्यां वर्णयिष्यामि तच्छृणु ३ पौरुषं कारणं केचिदाहुः कर्मसुमानवाः ॥ दैवमेकं प्रशंसन्ति स्वभावमपरे जनाः ४ पौरुषं कर्म दैवं च कालवृत्तिस्वभावतः ॥ त्रयमेतत्पृथग्भूतमविवेकं तु केचन ५ एतदेवं च नैवं च न चोभेनानुभेतथा ॥ कर्मस्थाविषयं ह्ययुः सत्वस्थाः समदर्शिनः ६ त्रेतायां द्वापरे चैव कलिजाश्च संशयाः ॥ तपस्विनः प्रशंताश्च सत्वस्थाश्च कृतयुगे ७

पौरुषमिह जन्मांतरे वा कृतं कर्म दैवं ग्रहाः काळवृत्तिमावत् स्वभावः स्वरूपमात्रं ४ इति क्रमेण मीमांसकस्य दैवज्ञस्य शून्यवादि लोकायतयोश्च मतान्युपन्यस्यैतेषां विकल्पसमुच्चयावाह पौरुषमिति पौरुषं दैवं च कर्म दृष्टादृष्टयोरस्वभावमनुसृत्य कर्मकालौ फलदावित्यर्थः । अविवेकं समुच्चयं पृथग्भूतमेकमेव प्रधानं नास्ति तरावित्यर्थः ५ आहतं मतमाह एतदिति तैर्हि स्यादस्ति । स्यान्नास्ति । स्यादस्ति च नास्ति च । स्यादस्ति चावक्तव्यः । स्यान्नास्ति चावक्तव्यः । स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यः । स्यादवक्तव्य इति सप्तमं गीनयः सर्वत्र योज्यते । अत एतदेवमिति स्यादस्तीत्युक्तं । चात एतन्न एवं च नेति संबंधेन स्यान्नास्ति स्यादवक्तव्य इति चोक्तं । न चोभे इत्यनेन स्यादस्ति च नास्ति च स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्य इति चोक्तं । नानुभे इति स्यादस्ति चावक्तव्यः स्यान्नास्ति चावक्तव्य इति चोक्तं । कर्मस्था आहंता विषयं दृष्टादि एतदेवमस्तीत्यादि नृपुंरितिसंबंधः । एतेषु पक्षेषु कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगास्वभावमात्रपक्षस्तु च्छः । बंधमोक्षादिवस्तुमात्रस्वरूपस्यास्ति नास्तीत्यादिविकल्पग्रस्तत्वेनानवधारणात्मक आहंतपक्षोऽपि तु च्छः । परिशेषात्समुच्चयपक्षप्रेयानुव्यवहारे । परमार्थस्तु सत्वस्था योगिनः समदर्शिनो ब्रह्मैव कारणत्वेन पश्यंति ६ त्रेतायां इति पापानुवेधादेवात्र श्रौते प्रवेत संशयो मन्वीत्यर्थः प्रशंतानि संशयाः ७

अपुमिति वेदत्रयेऽपि भिन्नपश्यैतः कामादीन्पुण्यं कुरुष्वतपो ज्ञानमुपासते श्रयंति ८ अतो ज्ञातारमेव स्तौति तप इति ९ यद्वत्वा ब्रह्मभूत्वा तमुतो ब्रह्मभूतः १० किंतु ज्ञानमिति ज्ञानशब्देन विद्याया कर्मजोऽतिशयोक्ता आत्मनाशो वैति पृष्टं । तत्रात्यः स्वभावनाद निरासेन निरस्तः । आद्ये प्रमाणं प्रदर्शयन्मध्यमं निरस्यति तदिति तद्वद्वेदेवावेपु कर्मकडिष्वपि प्रस्तावादिदेवतात्वेनोक्तं तथापि गहनमज्ञातमेव तत्र वेददर्शिनिरपि । वेदातेषु पुनरुदेवपुनर्विद्यैकप्राप्यं ब्रह्मवक्तव्यं । कर्मयोगे मावनाद्यात्मके योगे तत्र लक्ष्यते । ननु पासनया कीदृशं गम्यायेन ब्रह्मभावस्य प्राप्यत्वं वक्तव्यं ज्ञान्यत्वेनानित्यत्वापातादित्यर्थः ११ प्रमेयसिद्धयर्थं ब्रह्मणि प्रमाणभूतं वेदं स्तौति आलंभेत्पादिना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ ।

३ यथायत्प्रकारकमेकाग्र्यं ४ विद्यादिपदैः कर्मणाश्चमत्तुष्टयधर्माजकाः ५ स्वयंभुवईश्वरस्यमहाभूतानिपूर्वसृष्टिः । तानिचमाणभूद्वाभेजीवसंवेशरीरिषुशरीरामिमामिषुमूढजीवेषुभूविष्टनिविष्टानि । तैरात्मस्वेनगृहीतानीत्यर्थः । पृथक्पृथिरितिपाठेभौतिकसृष्टेःपृथगेवभूतसृष्टिस्ततःप्राचीनत्वादितिसंप्रसार्यः ६ खेपुनास्तादिरंघ्रेषु ७ योगमतेआत्माभोक्तैवमनुक्तौ सांख्यमतेतुनमो कानापिकर्तेति तत्राद्यंदूषयत्युत्तरस्यैवसिद्धातत्त्वज्ञापयितुं क्रांतेइति क्रांतेपादैर्द्विषेबलेपाणींद्विषेचाविष्णुजक्रौतस्त्रयोकारौतिष्ठतः । भटाइवराजकीयरथशकटादौ । तत्रयथामटगतंजयपराजयादिरयगतंहासवृद्ध्यादिचराजाआत्मन्यभिमानादध्यारोपयतितद्विदात्मादेवतैर्द्वियगतंभोक्तृत्वखंजरवादिकमविव्यायास्वस्मिन्नारोपयत्यहंभोग्यहंखंजरइति । यथाचपराजयोनमृत्येतदभिमानाभावादेवभोगोऽपिविष्णवादीनास्ति । आत्मनिस्वविव्ययैवतद्भावनमितिसिद्धमात्मनोऽकर्तृत्वमभोक्तृत्वं । नन्वात्मैवकर्ताभोक्ताचास्तुकिमंतर्गदुभिर्विष्णवादिभिरिद्विचित्रं अनिमोक्षापत्तेः । स्वाभाविकस्यकर्तृत्वादेर्वैष्णवदाश्रयनाशमंतरेणनाशयोगाच्च कर्णोऽस्यानं श्रोत्रमिंद्रियं दिशोदेवताः । जिह्वास्थानं वागिंद्रियं सरस्वतीदेवता । एतच्चान्ये

तपसाब्रह्मचर्येणसर्वत्यागेनमेधया ॥ सांख्येवायदिवायोगएतत्पृष्टोवदस्वमे ३ मनसश्चेन्द्रियाणांचयथैकाग्र्यमवाप्यते ॥ येनोपायेनपुरुषैस्तत्त्वव्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ व्यासउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रैन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रसर्वसंत्यागात्सिद्धिर्विदतिकश्चन ५ महाभूतानिसर्वाणिपूर्वसृष्टिःस्वयंभुवः ॥ भूयिष्ठं प्राणभृद्वाभेनिविष्टानिशरीरिषु ६ भूमेर्देहोजलात्स्नेहोज्योतिषश्चक्षुषीस्मृते ॥ प्राणापानाश्रयोवायुःखेष्वाकाशंशरीरिणाम् ७ क्रांतेविष्णुर्वलेशकःकोष्ठेऽग्निर्भोक्तुमिच्छति ॥ कर्णयोःप्रदिशःश्रोत्रंजिह्वायांवाक्सरस्वती ८ कर्णौत्वक्क्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ दर्शनीयैर्द्रियोक्तानिद्वाराण्याहारासिद्धये ९ शब्दःस्पर्शस्तथारूपंसोमंघंश्चपंचमः ॥ इंद्रियार्थान्पृथग्विद्यादिंद्रियेभ्यस्तुनित्यदा १० इंद्रियाणिमनोयुक्तेवश्यान्यंतेववाजिनः ॥ मनश्चापिसदायुक्तेभूतात्माहृदयाश्रितः ११ इंद्रियाणांतथैषांसर्वेषामीश्वरंमनः ॥ नियमेचविसर्गेचभूतात्मानमानसस्तथा १२ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चस्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौ चजीवश्चनित्यंदेहेषुदेहिनाम् १३ आश्रयोनास्तिसत्यस्यगुणाःशब्दोनचेतना ॥ सत्त्वंहितेजःसृजतिनगुणान्वैकथंचन १४

पामपिस्वानादीनामुपलक्षणं ८ दशंपतितानिदशमीयानि कर्तरिकृत्यः तानिचतानींद्रियाणिचेतिसमाप्तः विभक्तिलोपआर्षः आहारःशब्दादिग्रहः ९ इंद्रियेभ्यपरेन्द्रियार्थान्भूमौ गवत्पृथग्भूतान्विद्यात् १० मनःकर्तृपंतासारणिः भूतात्माभुद्धुपाधिर्जाविः ११ एवांशब्दादीनां ईश्वरमुत्पत्तिस्थितिलयहेतुः नियमेसंहारे विसर्गमृष्टौ १२ इंद्रियाणांप्रवाहयः स्वभावाभ्युत्थितादिष्वर्थः चेतनाधीवृत्तिः देहेषुहृदयगुहायामेववर्तते स्वमंडकमोदयेततएवाविर्भवंतित्यर्थः १३ ननुदेहस्यापींद्रियार्थत्वादेहांतमंतर्बुद्धौस्थितिःस्वस्वकारोहणस्याप्यमनुसरतीत्याह आश्रयइति सत्यस्यबुद्धेराश्रयोऽपिप्राणकोदेहःसोऽपिनास्ति स्वाप्रदेहवत्तस्यापिप्रतिभानमात्रत्वात् । कस्तर्हिस्तत्त्वस्याश्रयःकिंचतस्यरूपमतआह गुणाइति त्रिगुणात्मिका मूलप्रकृतिरेवस्वविकारस्यवाचारंभणविकारोनामधेयमितिश्रुतेःशब्दमात्रस्वरूपस्यसत्त्वस्याश्रयइत्यर्थः ननुचेतनासत्त्वस्याश्रयःस्वरूपंवा असंगत्वादाविकारत्वाच्च । ननुगुणानुद्धेरेवधर्मोऽसंतु तथाचसात्त्विकोऽप्यराजसोऽयमितिषांतदुपाधिकेपुरुषेभ्यपदेशेयुज्यतइत्याशंक्याह सत्त्वंहीहि तेनोवासनासत्त्वंसृजतिनगुणान् अनादिवासनाहिसत्त्वस्यकारणंसाचात्रिगुणात्मिकेतिमत्त्वकार्यत्वंगुणानाघटते सात्त्विकोयमित्यादिव्यपदेशस्तुपरंपरयाऽपिपुज्यतइतिभावः १४

सप्तदशचिदात्मानं षोडशभिःपंचैन्द्रियाणिपंचैन्द्रियार्थास्वभावादयश्चपदैः मनीषीमनोनिग्रहशीलः आत्मनिबुद्धौ १५ । १६ अशरीरंस्थूलसूक्ष्मकारणशरीररहितं १७ मर्त्येषुमरणधर्मवत्तुअनुपश्यतिगुरुवेदुषाक्यमनु ब्रह्मभूयसेनिर्विशेषब्रह्मभावाय १८ अभिजनःशिष्यकुलादिः समं ब्रह्मैवपश्यंतितेसमदर्शिनः १९ एतदेवमसिद्धिविधयाआह सहीति ध्रुवेषुस्था वंरुषु २० योगफलमाह सर्वभूतेष्विति संप्रज्ञातेसोपाधिकावस्थायांसर्वभूतेष्व्वात्मानमनुस्यूतंपश्यति अहमेवेदंसर्वोऽस्मीत्यनुभवतीत्यर्थः । आत्मनिनिष्कलेअसंप्रज्ञातावस्थायांसर्वभूतान्यात्मन्येवविलीनानिपश्यति । तत्केनकेपश्येदितिश्रुतेः । तथाचाद्विविधाब्रह्मभाववत्कोभवति सचोक्तः । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्माभिरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति ११ वेदस्यआत्माशब्दःसआत्मनिस्वस्वरूपेयावान्देशतःकालतश्चावत्प्रमाणोऽस्तितावानात्माजीवःसर्वोऽपि वाचोविषयआत्मेत्यर्थः सचपरात्मन्यधिष्ठानेस्वस्व

एवंसप्तदशदेहेतृत्तपोऽशभिर्गुणैः ॥ मनीषीमनसाविप्रःपश्यत्यात्मानमात्मनि १५ नह्ययंचक्षुषादृश्योनचसर्वैरपींद्रियैः ॥ मनसातुप्रदीपेनमहानात्माप्रकाशते १६ अशब्दस्पर्शरूपतंदरसागंधमव्ययम् ॥ अशरीरंशरीरेषुनिरीक्षेतनिरींद्रियम् १७ अव्यक्तंसर्वदेहेषुमर्त्येषुपरमाश्रितम् ॥ योऽनुपश्यतिसंप्रेत्यकल्पतेब्रह्मभूयसे १८ विद्याभिजनसंपन्नेब्राह्मणेगविहस्तिनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः १९ सहिसर्वेषुभूतेषुजंगमेषुध्रुवेषुच ॥ वसत्येकोमहानात्मायेनसर्वमिदंततम् २० सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ यदापश्यतिभूतात्माब्रह्मसंपद्यतेतदा २१ यावानात्मनिवेदात्मातावानात्मापरात्मनि ॥ यएवंसततंवेदसोऽमृतत्वायकल्पते २२ सर्वभूतात्मभूतस्यविभोर्भूतहितस्यच ॥ देवाऽपिमार्गेमुह्यंतिअपदस्यपदैषिणः २३ शकुंतानामिवाकाशेमत्स्यानामिवचोदके ॥ यथा गतिर्नदृश्येततथाज्ञानविदांगतिः २४ कालःपचतिभूतानिसर्वाण्येवात्मनाऽत्मनि ॥ यस्मिंस्तुपच्यतेकालस्तंवेदेहनकश्चन २५ नतदूर्ध्वंनतिर्यक्चनाधोनच पुनःपुनः ॥ नमज्येप्रतिगृह्णातिनैवकिंचित्कुतश्चन २६ सर्वेऽस्तस्थाइमेलोकाबाह्यमेषानकिंचन ॥ यद्यजस्रंसमागच्छेद्यथावाणोगुणच्युतः २७ नैवांतंकारणस्येयाद्यपिस्यान्मनोजवः ॥ तस्मात्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंनास्तिस्थूलतरंततः २८ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमहोक्तेसर्वमावृत्यतिष्ठति २९ तदेवाणोरणुतरंतंमहद्भ्योमहतरम् ॥ तदंतःसर्वभूतानांधुर्वतिष्ठन्नदृश्यते ३०

रूपे तथाचश्रुतिः । 'यावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवागिति' विष्टितंविधिधाकारेणस्थितं २९ सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्यप्रत्यग्रूपस्य विभोःआकाशस्यस्य परिच्छेदाभिमानीनामेवदेवयानःपितृयाणोऽभ्योवाभागोऽस्ति अतस्तस्यमार्गेऽभ्येवणीयेदेवापिब्रह्मंति । देवापीत्यपेरादींसंधिव्यवहितक्रिययासंबंधश्च । अपदस्यमार्गरहितस्य पदैषिणोब्रह्मभूयोः तथाचश्रुतिः । 'नतस्वप्राणाउच्चार्यस्यैवसमवनीयंते ब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इति । अत्रैवस्वात्मन्येवसमवनीयंतेएकीभावेनलीयंते । 'अस्यपरित्रधुरिमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छंति'इतिश्रुत्यंतराच्च विदुष्येवप्राणयनःप्रभृतीनांकलानाप्रत्ययोऽध्यवसेयः २३ एतदेवदृष्टांतेनस्पष्टयति शकुंतानाभिति ज्ञानविदांब्रह्मविदां २४ कालवृत्तकूपोजीवः पचतिजरयाति पच्यतेजीयंतेयस्मिंस्तं परमात्मानं २५ तस्मिन्कस्वरूपं प्रतिगृह्णातिविषयीकरोति एतेनदेशविशेषप्राप्तिर्मुक्तिरितिपञ्चःपरास्तः २६ अंतस्थाभुक्तस्वरूपांतर्गताः एषांलोकानांमध्येबाह्यंकिंचित्स्यान्ननास्तिपन्नतिप्राप्यं स्यात् २७ अंतसंनिधिमंतत्वात्तस्य २८ कारणस्पज्ञेयंस्वरूपमाह तस्मादितिसार्धाभ्याम् २९ । ३०

कालः पचतीत्यादिभिः पद्भिः श्लोकेर्वृत्तः प्रत्यगात्मस्वादि विषयत्वात् सर्वलोकां यत्वादनंतत्वात् सूक्ष्मत्वाच्चिमुत्वाच्च द्वावि वादेशांतरप्राप्तिर्नास्तीत्युक्त्वाप्रकारांतरेणाप्येतदाह असरमिति
अक्षरमविनाशिचेतन्यं क्षरं विनाशिजडं सर्वेषु भूतेषु स्थावरजंगमशरीरेषु क्षरः क्षरत्वं ३१ नवमहद्वंद्वकारपंचतन्मात्राण्यविद्याकर्मचेतिका मस्याहंकारधर्मस्य तद्गुणैव ग्रह्यते न वेव गतिद्वाराण्य
स्मिस्तत्त्वद्वारं पुरंगत्वाप्राप्य शोऽपि हंसो हतिगच्छतीति हंसो गतिमान् भवति । 'स ईशा चक्रे कस्मिंस्त्वहमुक्ताते उक्तातो मा विद्या मे कस्मिन्वा प्रतिष्ठेति प्रतिष्ठास्याभीतिसप्राणममृजत' इति परस्मि
न्प्राणोपाधिकस्यैव गमनस्य श्रवणात् । नियतोऽचंचलः वशीउपाधिदोषानभिभूतः ईशो नियता ३१ पुरंगत्वाहंसो भवतीत्येतद्विदुषोति हाभीति अजस्य परमेश्वरस्य शरीराणां शरीरांतर्ग
तानानवानां पूर्वोक्तमहदादीनां संबन्धिनोपेहान्यादयस्तेषां संचयेन संग्रहेण हंसत्वमाहुः पारदर्शनस्तत्त्वविदः हानिमेति ओहाङ्गतावित्यस्य रूपं भंगोदुखित्वादिकं विकल्पो मनुष्योऽप्यक्षरं
पृष्ठोऽप्यभितिविविधकल्पनाच्च हंसत्वमित्युपलक्षणं भंगत्वेरपि ३३ एवमात्मनः क्षराक्षरयोरुत्पत्तिमक्षरस्य क्षरद्वारकंप्रत्यादिकं चेत्पुक्ता तत्रैव मसिवा क्यार्थप्रतिपादनपुरःसरं विदुषोऽप्युपाध्यामा
वाद्रत्यभावमाह हंसेति हंसपदेनोक्तं यदक्षरं जीवाख्यं तत्कूटस्थमेवाक्षरं न त्वत्कूटस्थमक्षरमन्यदं साख्यमक्षरमिति मेदोऽस्ति अयमात्मा अहं ब्रह्मास्मीत्यादिभुतिशतेभ्यः । तत्तस्मादे

अक्षरं च क्षरं चैव द्वैधीभावोऽयमात्मनः ॥ क्षरः सर्वेषु भूतेषु दिव्यं तमृत्तमक्षरम् ३१ नवद्वारं पुरंगत्वाहंसो हिनियतो वशी ॥ ईशः सर्वस्य भूतस्य स्थावरस्य चरस्य च ३२
हानिभंगविकल्पानानवानां संचयेन च ॥ शरीराणामजस्याहुर्हंसत्वं पारदर्शिनः ३३ हंसोक्तं चाक्षरं चैव कूटस्थं यत्तदक्षरं ॥ तद्विद्वानक्षरं प्राप्य जहाति प्राणजन्मनी ३४
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्रेऊनचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ व्यास उवाच ॥ पृच्छतस्तव सत्पुत्रयथावदिह स
त्त्वतः ॥ सांख्यज्ञानेन संयुक्तं यदेतत्कीर्तितं मया १ योगकृत्यंतु ते कृत्स्नवर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ एकत्वं बुद्धिमानसो रीन्द्रियाणां च सर्वशः २ आत्मनो व्यापिनस्तातज्ञा
नमेतदनुत्तमम् ॥ तदेतदुपशांतेन दातेनाध्यात्मशीलिना ३ आत्मारामेण बुद्धेन बोद्धव्यं शुचिकर्मणा ॥ योगदोषान्समुच्छिद्य पंचयान्कनयो विदुः ४ कामं क्रोधं
चलोभं च भयं स्वप्नं च पंचमम् ॥ क्रोधं शमेन जयति कामं संकल्पवर्जनात् ५ सत्त्वसंसेवनादीरो निद्रामुच्छेत्तुमर्हति ॥ धृत्या शिश्रोदरं रक्षेत्पाणिपादं च चक्षुषा ६

तोर्विद्वानहंसोऽक्षरं कूटस्थमात्मानं प्राप्य प्राणमुक्तात्पादिसाधने उपाधिजन्मचजहाति जन्महेतोरविद्यायानाशात् ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नौ० भा० ऊनचत्वारिंशदधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वसांख्यतत्त्वमुक्तायोगिनां यत्कृत्यंतु ते कृत्स्नवर्तयिष्यामि तच्छृणु १ ननु ज्ञानादेव तु कैवल्यं नाम्नाः पञ्चाविद्यतेऽयनायोति श्रुतेः सांख्यादम्बोऽक्षमागो
नास्तितस्किं स्वातंत्र्येण योगकृत्यं निरूपणेनेत्याशंक्ययोगमते ज्ञानशब्दायमाह एकत्वमिति षट्पादिवृत्तिद्वारमिन्द्रियाणि दुःखादिवृत्तिद्वारं मनः तेषामेकत्वं बुद्धिमात्रेणावस्थानं बुद्धिभुति
निरोधवृत्तिमावत् एतदेव ज्ञानमनुत्तमं श्रेष्ठमित्यर्थः । नान्वदहं ब्रह्मास्मीति धीवृत्तिरूपं तथा च श्रुतिः 'तावन्मनो निरोद्धव्यं हृदि पावत्ययं गतं ॥ एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषोऽन्योऽग्रं यविस्तरः'
इति १ बोद्धव्यं गुरुमुखादवगतं १ आचार्यवान्पुरुषो वेदेति श्रुतेः तेन सुपुत्रोऽष्टदुःखादिवृत्त्यभावेन ज्ञानत्वं प्रसक्तं तन्निरस्तं । आनंदमुक्तेः तोसुखमाज्ञा इति श्रुतेस्तत्रापि निद्रारूपाया घीवृत्तेः
सत्त्वात् प्राज्ञः सुष्ठः । उपशांतो जितचित्तः । वातो जितबाह्वोऽग्निः । अध्यात्मशीली ध्याननिष्ठः आत्माराम आत्मनिरतिमान् । बुद्धौ ज्ञातशास्त्रतः शुचिकर्मायमनियमादिमान् ३
समुच्छिद्य बोद्धव्यमिति पूर्वोक्तान्वयः ॥ १ सत्त्वेन बुद्ध्या संसेवनं परिशीलनमर्थोपातेन । धृत्या धैर्येण । शिश्रोदरं रक्षेत्पाणिपादं च चक्षुषः ५ पाणिपादं कंठकादिभ्यः ६

चक्षुःश्रोत्रे सामिहापरस्त्रीदर्शनादिभ्यः । मनोवाचं दुष्कर्मानादिभ्यः । कर्मणायज्ञादिना । एतदेवाहा प्रमादादिति दंभं लोभमूलं ७ । ८ सशर्तकामप्रधानां विद्वानोऽपीरित्यर्थः । मनो
सुखमनोभंगकारिणी । ननु ब्रह्मज्ञानादेव मुक्तिः प्रसिद्धान्तु धीनिरोधमात्रादित्याशंक्य ब्रह्मशब्दायमाह ब्रह्मेति शुकं वीजभूतं प्रधानं तेजो मयं प्रकाशात्मकसत्त्वगुणप्रधानं महत्त्वाख्यं त
देव ब्रह्म न ततोऽन्यत् यस्य शुकस्य रसः सारः ९ मठप्रत्यजन्मभवतः एतस्य ब्रह्ममीक्षणं एतेन 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत् तदैक्षत बभूवुः स्यात्प्रजायेयेति । एतदात्म्यमिदं सर्वं' इत्यस्याः श्रुतेरर्थः
प्रधानमेकमेव सत्त्वोद्रेकादीक्षणकर्तृत्वेन महत्त्वात्मकं भूत्वा ईक्षणद्वारा सर्वोत्पत्तवर्तयति तद्विद्वान् । अस्य ध्यानेनाध्ययनादिना च सत्त्वोत्कर्षे सति पापनाशः सर्वकामावाप्तिस्तत्त्वज्ञानं च
जायत इत्याह द्वाभ्यां ध्यानमित्यादि १० । ११ समोरामद्वेषशून्यः लब्धालब्धेनेति यदृच्छालाभसंतुष्ट इत्यर्थः १२ तेजस्वी सत्त्ववान् ब्रह्मणो महत्त्वस्य पंचल्यस्थानं प्रकृतिनिनी

चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा ॥ अप्रमादाद्वयं जह्यादंभं प्राज्ञोपसेवनात् ७ एवमेतान् योगदोषान् जयेन्नित्यमंतर्द्रितः ॥ अग्रींश्च ब्राह्मणांश्चार्चयेत्देवताः
प्रणमेत च ८ वर्जयेदुशर्तवाचं हिंसायुक्तां मनोनुदाम् ॥ ब्रह्मतेजो मयं शुक्रं यस्य सर्वमिदं रसः ९ एतस्य भूतं भव्यस्य दृष्टं स्थावरजंगमम् ॥ ध्यानमध्ययनं
दानं सत्यं हीरार्जवं क्षमा १० शौचमाचारसंशुद्धिरिन्द्रियाणां च निग्रहः ॥ एतैर्विवर्तते तेजः पाप्मानं चापकर्षति ११ सिद्धयंति चास्य सर्वार्था विज्ञानं च प्रवर्तते ॥
समः सर्वेषु भूतेषु लब्धालब्धेन वर्तयन् १२ धूतपाप्मा तु तेजस्वी लब्ध्वा हारो जितेन्द्रियः ॥ कामक्रोधौ वशे लुप्तवानि निषेद्धृणः पदम् १३ मनसश्चैन्द्रियाणां च
कृत्वैकाग्र्यं समाहितः ॥ पूर्वरात्रापरार्धे च धारयेन्मन आत्मनि १४ जंतोः पंचेन्द्रियस्यास्य यदेकं छिद्रमिन्द्रियम् ॥ ततोऽस्य स्रवते प्रज्ञादृतेः पादादिवोदकम्
१५ मनस्तु पूर्वमादद्यात्कुमीनमिव मत्स्यहा ॥ ततः श्रोत्रं ततश्चक्षुर्जिह्वा घ्राणं च योगवित् १६ तत एतानि संयम्य मनसि स्थापयेद्यतिः ॥ तथैवापो ह्यसंक
ल्पान् मनो ह्यात्मानि वारयेत् १७ पंचेन्द्रियाणि संवाय मनसि स्थापयेद्यतिः ॥ यदैतान्यवतिष्ठन्ति मनः पष्ठान्यथात्मनि १८ प्रसीदंति च संस्था यतदा ब्रह्म प्र
काशते ॥ विधूम इव दीप्तार्चिरादित्य इव दीप्तिमान् १९ वैद्युतोऽग्निरिवाकाशे दृश्यतेऽऽत्मा तथाऽऽत्मनि ॥ सर्वस्तत्र सर्वत्र व्यापकत्वाच्च दृश्यते २० तं पश्यं
ति महात्मानो ब्राह्मणायै मनीषिणः ॥ धृतिमंतो महाप्राज्ञाः सर्वभूताहिते रताः २१

वेदशीकर्तुमिच्छेत् १९ ऐकाग्र्यं विषयेभ्यो निरोधं कृत्वा आत्मनि बुद्धौ मनोधारयेत् संकल्पात्मकं मनो निरुद्ध्यादित्यर्थः १९ इन्द्रियाणामनिरोधे दोषमाह जंतोरिति प्रज्ञाशास्त्रजा बुद्धिः
स्रवते विषयप्राप्यात्स्नीयते इत्यर्थः कोशस्य १९ मन इति इन्द्रियाणां निग्रहो मनो निग्रहपूर्वक इत्यर्थः कुमीनं जालदंशक्षमं मीनम् १५ तत इति संकल्पत्याग एव मनस आत्मनि बुद्धौ
धारणं नाम १७ संघाययेयवस्तुनोऽभिसंधानं कृत्वा न तुलुता विवतमो ग्रस्तत्वेन मनसि स्थापयेत् आत्मनि बुद्धौ १८ प्रसीदंति संकल्पजं कालुष्यं त्यजंति तत्र हेतुः संस्थापनां प्राप्य व
द्वौष्ण्यवत्स्वरूपनाशानुविनाशे चैन्द्रियाणां कालुष्यमित्यर्थः । ब्रह्म महत्त्वं प्रकाशते निर्विषयवेदनमस्मीत्येतावत्प्रत्ययमात्रं स एव ब्रह्म प्रकाशो योगानां सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिः शुद्धत्वं पदार्थ
साक्षात्कारः १९ आत्मा शुद्धत्वं पदार्थः आत्मनि सूक्ष्मबुद्ध्या वास्मितामात्रायां सर्वोऽहंकारादिविकारस्तत्र महत्यात्मनि सच महानात्माकारणत्वेन व्यापकत्वादेव सर्वत्रेत्यर्थः २० । २१

परिमितं पञ्चमासमात्रं तथाच श्रुतिः । 'वद्विर्ममिस्तु युक्तस्य निरयुक्तस्य योगिनः ॥ आनन्दः परमो मुखाः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति । संमितव्रतः सम्यक्कृतीक्षणनियमः रागादिच्छेदकत्वं मिहाशितत्वं अक्षरमास्मितानिर्मुक्तं दुःखात्मस्वरूपं तेन साम्यतां समतां लक्षणमेवाभावं स्वायेंव्यञ्ज २२ योगविज्ञानाह प्रमोहद्वयं प्रमोहोक्तयः । प्रमोहोक्तयः । आवर्तउपयास्पर्शोक्त पायः । घ्राणेति दिव्यगंधादिग्रहणं च । मारुताकृतिरिति शीघ्रगतिरदर्शनसिद्धिराकाशगमनंचेत्युक्तं २३ प्रतिभासकलशास्त्रार्थभानं उपसर्गादिष्वंगनासंगादयस्तांश्रोपसंगुह्ययोगव लेनलब्ध्वा अनादृत्यचाऽऽमनिबुद्ध वेवनिवर्तयेत्संहरेत् बुद्धिकल्पितत्वात्तेषां तत्रैवसंहारस्य युक्तत्वात् २४ त्रैकाल्ये प्रातःपूर्वात्रेऽपररात्रे च चैत्येव ब्रह्मपूजतरो वृक्षाग्नेषु वृक्षपुरतः २५ को ष्टेहृदयपुंडरीके एकाग्रं यथास्यात्तथानित्यं वस्तु भांडं वनाद्युत्तरं तन्मनाः भांडं भवति तन्मनानित्यं चिंतयेत् २६ येनोपायेन पूर्वोक्तमव्यक्तं लब्धेनोपायेन २७ । २८ ना

एवंपरिमितं कालमाचरन्संशितव्रतः ॥ आसीनो हिरहस्ये को गच्छेदक्षरसाम्यताम् २२ प्रमोहो भ्रम आवर्तो घ्राणं श्रवणदर्शने ॥ अहुतानिरसस्पर्शोशीतोष्णमारु ताकृतिः २३ प्रतिभामुपसर्गाश्चाप्युपसंगुह्ययोगतः ॥ तांस्तत्त्वविदनादृत्य आत्मन्येव निवर्तयेत् २४ कुर्यात्परिचयं योगे त्रैकाल्ये नियतो मुनिः ॥ गिरिशृंगे तथा चैत्ये वृक्षाग्नेषु च योजयेत् २५ संनियम्येन्द्रियग्रामं कोष्ठे भांडमनादृत्य ॥ एकाग्रं चिंतयेन्नित्यं योगाद्भोजयेन्मनः २६ येनोपायेन शक्येत सन्नियंतुं चलं मनः ॥ तंच सुक्तो निषेवेत न चैव विचलेत्ततः २७ शून्या गिरिगुहाश्चैव देवतायतनानि च ॥ शून्या गाराणि चैकाग्रो निवासार्थमुपक्रमेत् २८ नाभिष्वजे त्परं वाचा कर्मणामनसा ऽपि वा ॥ उपेक्षको यताहारो लब्ध्वा लब्धे समो भवेत् २९ यश्चैनमभिनंदेत यश्चैनमपवादयेत् ॥ समस्तयोश्चाप्युभयोर्नाभिध्यायेच्चुभाशुभम् ३० न प्रहृष्येत लभे पुनालभेषु च चिंतयेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातारिश्चनः ३१ एवं स्वस्थात्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शिनः ॥ विष्णोः सान्नित्ययुक्तस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ३२ वेद नार्ताः प्रजादृष्टा समलोष्टाश्मकांचनः ॥ एतस्मिन् विरतो मार्गे विस्मेन्न च मोहितः ३३ अपि वर्णावकृष्टस्तु नारीवाधर्मकांक्षिणी ॥ तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां परमां गतिम् ३४ अजं पुराणमजरं सनातनं यदिद्विद्यैरुपलभेत निश्चलैः ॥ अणोरणीयो महतो महतरं तदात्मना पश्यति मुक्तमात्मवान् ३५

भिष्वजे त्रपरिगृहीयात् । परिग्रहो हि दुःखायेत्युक्तेः २९ अपवादयेन्न देव स्वायेंणिच् १० मातरिश्च नो वायोः सधर्मा तुल्यधर्माऽंतर्गोऽनिकेतश्च ११ शब्दब्रह्म प्रणवः अतिवर्तते स्वा र्थापरोक्षीकरणेनात्यंतं प्रकाशते ३२ प्रजाः कांचनलाभायैवेना तर्हि दृष्ट्वा एतस्मिन् विरता जनादिभ्यो न च मोहितो भवेत् ३३ श्रद्धावानेवात्राधिकारी त्याह अपीति वर्णावकृष्टः शूद्रः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचारात्मके सांख्ये त्रैविनिकारवाधिकारिणो मनो निरोधारुधे योगमार्गे बुद्धीशूद्रादयोऽप्यधिकारिण इति गम्यते ३४ योगवि द्यामुपसंहरति अजमिति इन्द्रियैर्भनोयुद्धिपुक्तैर्निश्चलैः सद्भिर्रुपलक्षितं यन्नामरूपातीतं स्वरूपं तदेवाजं जन्महीनं यतः पुराणं पुराऽपि न वमत एवाऽजरं सर्वमावधिकारहीनमतः सनातनं नित्यमेकं रूपं वस्तु उपलभेत तद्वस्तु अणोरप्यणीयः दुर्लक्ष्यमित्यर्थः महतोऽपि महतरं तन्मनः । तदात्मना बुद्ध्या मुक्तमात्मवान् जितचित्तः पश्यति । एतेन 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम् ॥ तां योगमिति मन्यते स्थिराभिर्द्रियधारणां ॥ अममत्तस्तदा भवति योगो हि प्रमवाप्ययो' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः ३५

सांख्यविद्यामुपसंहरति इदमिति अनुदृश्य शुरुवचनमनुशब्दतोऽर्थतश्च ज्ञात्वाऽवेक्ष्य स्वयंचयुक्त्या परीक्ष्ये मां शास्त्रमसिद्धां परमेष्ठिसाम्यतां च तुरुल्लसमतां प्रयाति । आभूतगतिभूतसंख्यपर्यंतं ब्रह्म लोके ब्रह्मणा सह समानभोगमाजो भूत्वा ब्रह्मणा सह मुच्यते मनीषिणः शुद्धचित्ताः । निर्दिष्टचित्तेऽपरोक्षज्ञानस्यैवैतत्फलमपरोक्षज्ञानिनामक्षरसाम्यतायाः प्रागुक्तत्वात् । एतेन 'वेदांता विज्ञान सुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतपःशुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतास्परिमुच्यन्ति सर्वे' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः परांतकाले ब्रह्मणो मोक्षकाले तन्मुक्त्यैव मुच्यते ३६ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्ष० नी० भा० चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या तस्याः कर्मभिः संपंसमुच्चयं खंडयति यदिदमिति 'कुर्वन्नेवेदं कर्माणि जिजीविषेच्छतं समा' इति । 'न कर्मणान प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतस्वमानुः' इति कर्मकरणत्यागविधां परस्परविरोधादेककार्यकारित्वमलममानो विसदृशकार्यागत्वं प्रतिपद्येतेऽतः प्रकृति कामिति । १ । २ क्षराक्षरौ न श्वरान

इदं महर्षेर्वचनं महात्मनो यथावदुक्तं मनसाऽनुदृश्य च ॥ अवेक्ष्य चेमां परमेष्ठिसाम्यतां प्रयाति चाभूतगतिमनीषिणः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शु कानुप्रश्ने चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ ४ ॥ शुकउवाच ॥ यदिदं वेदवचनं कुरु कर्मत्यजेति च ॥ कांदिशं विद्यया यांति कांच गच्छंति कर्मणा १ एतद्वै श्रोतुमिच्छामि तद्ब्रह्म प्रब्रवीतु मे ॥ एतच्चान्योन्यवैरूप्ये वर्तते प्रतिकूलतः २ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं पराशरसुतः सुतम् ॥ कर्मविद्याम यावेतौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ३ यांदिशं विद्यया यांति यांच गच्छंति कर्मणा ॥ शृणु वैकमनावत्स गह्वरं ह्येतदंतरम् ४ अस्ति धर्म इति प्रोक्तं नास्तीत्यत्रैव यो वदेत् ॥ तस्य पक्षस्य सदृशमिदं मम भवेद्यथा ५ द्वाविमावधपंथानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तौ च सुभाषितः ६ कर्मणा बद्धयते जंतुर्विद्यया तु प्रमु च्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वीत यतयः पारदर्शिनः ७ कर्मणा जायते प्रेत्य मूर्तिमान् षोडशात्मकः ॥ विद्यया जायते नित्यमव्यक्तं ह्यव्ययात्मकम् ८ कर्मत्वे प्रशंसंति स्वल्पबुद्धिरतानराः ॥ तेन ते देहजालानिरमयं तदुपासते ९ येस्मिन् बुद्धिं परां प्राप्ता धर्मनैपुण्यदर्शिनः ॥ न ते कर्मप्रशंसंति कूपं न द्यां पिबन्निव १० कर्मणः फल माप्नोति सुखदुःखे भवामवौ ॥ विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वान शोचति ११ यत्र गत्वान भ्रियते यत्र गत्वान जायते ॥ न पुनर्जायते यत्र यत्र गत्वान वर्तते १२ यत्र तद्ब्रह्म परममव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ अव्याकृतमनायासमव्यक्तं चावियोगि च १३

श्वरौ मागो विंशतिशेषः ३ गह्वरमाकाशमिवानंतं एतदंतरमेतयो रंतरम् ४ आस्तिकनास्तिकयो रिव पृच्छयमानं तारतम्यं यथास्तिकस्य क्लेशावहंतं देतन्ममेत्यर्थः १ द्वाविति निवृत्तावात्मव द्धने च धर्मः सुभाषितः आत्यंतिको धर्मः स उक्तः । अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मवर्शनमिति १ । २ षोडशात्मको देहः प्रेत्य मूर्त्त्या पुनर्जायते उत्पद्यते विद्ययानित्यमव्यक्तं द्वेव भिन्नं जायते आवि र्भवति ८ रमयंतः कुर्याद्विचरं जयंतस्तद्वा सनावासिताः देहशतानि प्राप्नुवन्ति ९ । १० । ११ यत्रेति यत्र निर्दिशेन्न ब्रह्मणि गत्वा प्रविश्य न जायते अयमहमस्मीति न जानास्यात्मानं तत्र हेतुर्न वर्त ते गता विशेषविज्ञानाभावाज्जीवपवनइत्यति तथाच श्रुतिः । विज्ञानघनपदैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्पत्त्या यतान्येवानुविनश्यतीति ११ न वर्तते इत्यत्रापि हेतुमाह यत्रेति यत्र यस्यामवस्थयां तद्ब्रह्माऽवियोगिजीवेश्वरभेदेन वियोगवन्न भवति उपाध्वभावेन ब्रह्मभेदादेव वर्तते न तु स्वरूपनाशादित्यर्थः । 'अविनाशी वा अरेऽयमात्माऽनुच्छिद्यति धर्माभावाऽसंसर्गस्त्वस्य भवति' इति श्रुतेः । भीयंते विषया अनया सामांशऽतः करणवृत्तिस्तथा असंसर्ग इति श्रुत्यर्थः । सूत्रप्रणवप्रकृतिभ्योऽव्यवच्छिनति परममव्यक्तमचलमिति ध्रुवं कूटस्थं नित्यम् । अव्याकृतमविरूपम् ।-

लनायासमहेतुः प्रत्यगात्मत्वात् । अव्यक्तमहंकारादप्यतः । अमृतमिति पाठेऽपि संप्रसार्यः । व्यक्तआविर्भावतिरोभाववांश्चाहंकारपक्षतोऽन्यद्भेदस्यार्थः ११ द्वंद्वैः सुखदुःखादिभिः मानसेन कर्मणा संकलेन १२ चंद्रमसं कर्ममयानामध्येऽत्कृष्टतमं संवत्सराख्यं प्रजापतिमुपचयापचयवतं प्रतिमासं दर्शकला मात्रोपबद्धद्वयेषामपिकर्ममयानामैश्वर्यमित्यर्थः १९ दृष्टान्ते प्रमाणमाह तदेतदिति ऋषिणा ब्रह्मद्वारपयकदर्शनायाज्ञात्कथेन । 'सर्वसंवत्सरः प्रजापतिः षोडशकलस्तस्य रात्रयपचयपचदशकलाध्रुवैवावस्य षोडशीकला सारात्रिभिरेवावपूर्यतेऽपचक्षीयते सोऽसावास्याः' इति मेतया षोडश्याकलया सर्वमिदं प्राणभूदनुप्रविश्यतः प्रातर्जायते' इति दृष्टान्तमुक्त्वा 'यौवै संवत्सरः प्रजापतिः षोडशकलः अयमेव स योऽयमेव विष्णुस्तस्य वित्तमेव पंचदशकला आत्मैवास्य षोडशीकला सवितेनैवावपूर्यतेऽपचक्षीयते' इति दाष्टीतिके प्रोक्तम् । अनुमीयते च चंद्रगतीदृद्धिहासौ कर्मपूर्वकावस्मदीयदृद्धिहासवदिति १३ एकादशेति वैराजं मनश्चंद्रस्तत्राऽस्मदीयं मनः । मनसा ह्येव पश्यतीत्यादिभ्युत्तेर्मन एकादशं त्रियात्मकं तद्वैराजमप्यतस्तत्रात्रय इवात्र त्रितारुख्यं कर्मैव कलास्तासां संहारेण संभूतो मनोमयः सुप्रात्माऽस्मदादिभिश्च मूर्तिमानिति हेतोस्तं विराजं व्याप्तिजीवचकर्मगुणात्मकं त्रिगुणात्मककर्मफलभूतं चंद्रवदृद्धिहासमाजैविद्धि १७ तस्मिन् जीवोपाधिभूते मनसि च देवोद्योतनवान् चित्प्रकाशस्तं क्षेत्रज्ञं परमात्मानं विजानीयात् । अयमेव स योऽयमेव

द्वंद्वैर्नयत्रवाध्यं ते मानसेन च कर्मणा ॥ समाः सर्वत्र मैत्राश्च सर्वभूतहिते रताः १४ विद्यामयोऽन्यः पुरुषस्तात कर्ममयोऽपरः ॥ विद्धि चंद्रमसं दर्शं सृक्ष्मया कलया स्थितम् १५ तदेतदृषिणा प्रोक्तं विस्तरेणानुमीयते ॥ नवजं शशिनं दृष्ट्वा वक्रतंतुमिवांबरे १६ एकादशविकारात्मा कलासंभारसंभृतः ॥ मूर्तिमानिति तं विद्धिता त कर्मगुणात्मकम् १७ देवोयः संश्रितस्तस्मिन् नृविदुरिव पुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञं तं विजानीयान्नित्यं योगजितात्मकम् १८ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि जीवगुणात्मकम् ॥ जीवमात्मगुणं विद्यादात्मानं परमात्मनः १९ सचेतनं जीवगुणं वदंति सचेष्टे जीवयते च सर्वम् ॥ ततः परं क्षेत्रविदो वदंति प्राकल्पयद्यो भुवनानि सप्त २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणे मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्रे एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ क्षरात्प्रभृतियः सर्गः सगुणानां द्वियाणि च ॥ बुद्धैश्चैश्वर्याति सर्गोऽयं प्रधानात्मानः श्रुतम् १

विदित्यनुपवादो दाह्यतश्चैतुपाधिद्वयस्य एकपक्षेत्रज्ञ इत्यर्थः । योगेन जितो निरुद्ध आत्मा चित्तं येन तं जीवक्षेत्रज्ञं विजानीयादित्यो जना १८ तम इति तम आदिकं त्रयं जीवस्य विज्ञानमयकोशस्य गुणाः कर्तृत्वादयः । विज्ञानं पञ्चतनुत इत्यादिभ्युत्तेः तदात्मकं गुणत्रयमेव कर्त्रा विधर्मकं न त्वात्मेत्यर्थः । जीवं विज्ञानमात्मगुणं चिदाभासगुणश्चैतन्यं तत्तुक्तं विद्धि । आत्मानं चिदाभासं परमात्मनो गुणैर्ज्ञानैश्वर्यादिभिर्युक्तं विद्धीत्यभ्याहृत्योपपन्नम् । चिदाचित्वात्मा जीवोऽचिदंशस्यागेन ब्रह्मैवेत्यर्थः १९ अभ्यायार्थमुपसंहरति सचेतनमिति चेतनया सहितं स्वयमेवेतन्नेहं जीवगुणं जीवगुणेन चैतन्येन युक्तं वदंति यतः स जीवश्चेष्टेन तु देहः । जीवयते चेतयते च देहं न तु देहः स्वयं चेतनः ततो जीवादिपरंतं वदंति यः सप्त भुवनानि भूर्भुव आदीनि प्राकल्पयत् परमात्मा प्रत्यगात्मत्वात् । ब्रह्मन्यामादिवत् क्रियाप्राप्त्यमिति ज्ञानकर्मणो ब्रह्मप्राप्तौ समसमुच्चयोन च तद्वदित्यर्थः २० ॥ इति शांति० मो० नी० भा० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ स्वद्योषतया धनार्थं वृत्तमनुवदति क्षरादिति क्षरात्प्रधानाद्यः सर्गश्चतुर्विंशतितत्त्वात्मकः साधारणः स आत्मन ईशादिति श्रुतम् । तथा सगुणानि सविषयाणीन्द्रियाणि बुद्धेयं दैश्वर्यं सामर्थ्यं तत्कृतोऽतिसर्ग उत्कृष्टसृष्टिस्तत्पुरुषकृतोऽसाधारणः अपंचबंधकत्वेन प्रधानः श्रेष्ठः । ऐरीजैवीचेति द्विविधा तु द्विस्तत्र जैवीधीमयी तृष्टिर्वैषदेष्टुर्न त्वेशीमूतमयीति प्राकृतमित्यर्थः १

सर्वसिद्धतामाचारं कालहेतुर्कीर्णानुसारिणीं अमुवर्तिपुनः श्रोतुम् २ कुरु कर्मस्य जेति श्रुत्योरेतदेतमविरोधं च कथं विजानीयां विषयविभागेन विविचय कथं जानीयाम् ३ लोकवृत्तांतो लोकरीतिः तस्य तत्त्वं धर्माधर्ममूलकत्वं तज्ज्ञः पूतो धर्मानुष्ठानेन बुद्धि कृत्वा संस्कृत्य विमुक्तात्मा त्यक्तदेहः ४ तत्रमाऽऽत्कर्मणां ज्ञानेन सह समुच्चयः क्रमसमुच्चयस्तु भविष्यतीत्याशयमाह यथेति एषा कर्मभिर्बुद्धिस्तत्कृत्यतयाऽऽत्मवर्णनमित्येवं रूपा ५ श्रेयांसि श्रेयो हेतून् यज्ञादीनन्विच्छन् विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुतेः ६ । ७ । ८ । ९ बुद्धि कृत्वाऽऽत्मानं द्रक्ष्यामीति स्वाभिप्रायं

भूय एव तु लोकेऽस्मिन् सदृष्टिकालहेतुकीम् ॥ यथा संतः प्रवर्तते तदिच्छाम्यनुवर्तितुम् २ वेदेव च न मुक्तं तु कुरु कर्मस्य जेति च ॥ कथमेतद्विजानीयांतच्च व्याख्यातुमर्हसि ३ लोकवृत्तांतं तत्त्वज्ञः पूतोऽहं गुरुशासनात् ॥ कृत्वा बुद्धिं विमुक्तात्मा द्रक्ष्याम्यात्मानमव्ययम् ४ ॥ व्यास उवाच ॥ यथा वै विहिता वृत्तिः पुरस्ताद्ब्रह्मणा स्वयम् ॥ एषा पूर्वतरैः साद्विराचीर्णा परमर्षिभिः ५ ब्रह्मचर्येण वै लोकान् जयंति परमर्षयः ॥ आत्मनश्च ततः श्रेयांस्यन्विच्छन् मनसाऽऽत्मनि ६ वने मूलफलाशी च तप्यन्सुविपुलं तपः ॥ पुण्याय तनवारीचभूतानामविर्हंसकः ७ विधूमे सन्नमुसलेवानप्रस्थप्रतिश्रये ॥ काले प्राप्ते च रन्मैक्ष्यं कल्पते ब्रह्मभूयसे ८ निस्तुतिर्निर्नमस्कारः परित्यज्य शुभाशुभे ॥ अरण्ये विचरेत्काकीयेन केनचिदाशितः ९ ॥ शुक्र उवाच ॥ यदिदं वेदवचनं लोकवादे विरुध्यते ॥ प्रमाणे वाऽप्रमाणे च विरुद्धे शास्त्रता कुतः १० इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामि प्रमाणं तूभयं कथम् ॥ कर्मणामविरोधेन कथं मोक्षः प्रवर्तते ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं गंधवत्याः सुतः सुतम् ॥ ऋषिस्तत्पूजयन्वाक्यं पुत्रस्यामिततेजसः १२ ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यथोक्तचारिणः सर्वे गच्छंति परमां गतिम् १३ एको वाऽप्याश्रमानेन तद्दृष्ट्वा तिष्ठेद्यथाविधि ॥ अकामद्वेषसंयुक्तः स परत्र विधीयते १४ चतुष्पदी हि निःश्रेणी ब्रह्मण्येषा प्रतिष्ठिता ॥ एतामारुह्य निःश्रेणी ब्रह्मलोके महीयते १५ आयुः २८ अर्पणं ब्रह्मचार्यनसूयकः ॥ गुरोवा गुरुपुत्रे वा वसेद्धर्मार्थकोविदः १६ जघन्यशायी पूर्वस्यादुत्थाय गुरुवेश्मनि ॥ यज्ञशिष्येण कर्तव्यं कार्यं दासेन वा पुनः १७ कृत्वा शिष्ये वत्सर्वं कृत्वा तिष्ठेत्तपार्श्वतः ॥ किंकरः सर्वकारी स्यात्सर्वकर्मसु कोविदः १८ कर्मातिशेषेण गुरावध्येत व्यंजमुषता ॥ दक्षिणोऽनपवादी स्यादाहूतो गुरुमाश्रयेत् १९ शुचिर्दक्षो गुणोपेतो ब्रूयादिष्टमिवांतरा ॥ चक्षुषा गुरुमव्यग्रो निरीक्षेत जितेन्द्रियः २० नाभुक्तवति चाश्रीयादपीतवति नोपिवेत् ॥ नातिष्ठति तथा सीतनासुप्ते प्रस्वपेत् च २१ उत्तानाभ्यां च पाणिभ्यां पादावस्य मृदुस्पृशेत् ॥ दक्षिणं दक्षिणेनैव सव्यं सव्येन पीडयेत् २२

व्रदयितुं पृच्छति यद्विदमिति कुरु कर्मस्य जेति वाक्यद्वयमपि प्रमाणं चेद्विरुद्धयोर्वाक्ययोरशास्त्रत्वमप्रमाणं चेत्सुतरामशास्त्रत्वमतोऽनयोः शास्त्रयोः प्रामाण्यसिद्धयर्थं व्यवस्थावक्तव्येत्याशयः १० । ११ तद्वाक्यं कृत्वा बुद्धिं विमुक्तात्मा द्रक्ष्याम्यात्मानमात्मनीतिकर्मणां चित्तसंस्कारार्थं त्ववचनं पूजयन् सिद्धांतत्वेन मानयंश्चातुराश्रम्य धर्मानेव गंधवत्याः योजनगंधायाः सुतो व्यास उवाच १२ ब्रह्मचारीति परमां गतिं मोक्षं तेन समुच्चितानामसमुच्चितानां वा आश्रमधर्माणां तत्त्वजिज्ञासाहेतुत्वमुक्तम् १३ परत्र ब्रह्मणि विषये विधीयते ज्ञातुं योग्यः कियते १४ चतुष्पदी चातुराश्रम्य रूपा १५ । १६ । १७ । १८ कर्मातिशेषेण निःश्रेणी कर्मकृत्वेत्यर्थः १९ । २० अमुक्तवति गुराविति शेषः २१ । २२

॥ १२० ॥

अभिवाद्यगुरुं ब्रूयादधीष्वभगवानिति ॥ इदं करिष्ये भगवन्निदं चापि कृतं मया २३ ब्रह्मं स्तदपि कर्ता ऽस्मि यद्ब्रवान्वक्ष्यते पुनः ॥ इति सर्वमनुज्ञाप्य निवेद्य च यथाविधि २४ कुर्यात्कृत्वा च तत्सर्वमाख्येयं गुरवे पुनः ॥ यांस्तु गंधान्न रसान् वा ऽपि ब्रह्मचारी न सेवते २५ सेवेत तान्समावृत्त इति धर्मे ऽपुनि श्रव्यः ॥ ये केचिद्विस्तेरेणोक्तानि यमा ब्रह्मचारीणः २६ तान्सर्वानाचरोन्नित्यं भवेद्भानपगो गुरोः ॥ स एव गुरवे प्रीतिमुपहृत्य यथावलम्बम् २७ आश्रमादाश्रमेष्वेव शिष्यो वर्तते तर्कमणा ॥ वेदव्रतोपायचतुर्थे चायुषो गते २८ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा समावर्तेद्यथाविधि २९ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्नीनुत्पाद्य यत्नतः ॥ द्वितीयमायुषो भागं गृहमेधी भवेद्भ्रती ३० गतिं श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्विचत्वारिंशदधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वितीयमायुषो भागं गृहमेधेव सेतु ॥ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्निना हृत्य सुव्रतः १ गृहस्थवृत्तयश्चैव चतस्रः कविभिः स्मृताः ॥ कुमूलधान्यः प्रथमः कुंभधान्यः स्वन्नंतरम् २ अश्वस्तनोऽथ कापोतीमाश्रितो गृतिमाहरेत् ॥ तेषां परः परो ज्यायान् धर्मतो धर्मजित्तमः ३ षट्कर्मावर्तयत्येकस्त्रिभिरन्यः प्रवर्तते ॥ द्वाभ्यामेकश्चतुर्थस्तु ब्रह्मसन्ने व्यवस्थितः ४ गृहमेधिव्रतान्यत्र महांतीह प्रचक्षते ॥ नात्मार्ये पाचयेदन्नं न वृथा घातयेत्पशून् ५ प्राणीवायदिवाऽप्राणी संस्कारं यजुषा ऽर्हति ॥ नदिवा प्रस्वपे जातु न पूर्वापररात्रिषु ६ न भुंजीतांतरा कालेनानृतावाहयेत्स्त्रियम् ॥ नास्यानश्नत् गृहमेधिव्रते त्वत्स्विदपूजितः ७ तथा ऽस्यातिथयः पूज्या हव्यकव्यवहाः सदा ॥ वेदविद्याव्रतस्नाताः श्रोत्रिया वेदपारगाः ८ स्वधर्मजीविनो दांताः क्रियावंतस्तपस्विनः ॥ तेषां हव्यं च कव्यं चाप्यर्हणार्थं विधीयते ९ नखरैः संप्रयातस्य स्वधर्मज्ञापकस्य च ॥ अपविद्धाग्निहोत्रस्य गुरोर्वालीककारिणः १० संविभागोऽत्र भूतानां सर्वेषामेव शिष्यते ॥ तथैवापचमानेभ्यः प्रदेयं गृहमेधिना ११ विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चाभृतभोजनः ॥ अमृतं यज्ञशेषं स्याद्भोजनं हविषा समम् १२ भृत्यशेषं तु योऽश्नाति तमाहुर्विघसाशिनम् ॥ विघसं भृत्यशेषं तु यज्ञशेषमथामृतम् १३ स्वदारनिरतो दांतो ह्यनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ ऋत्विक् पुरोहिताचार्यमार्तुलातिथिसंश्रितैः १४

जेणैवकत्वर्थमेव संस्कारमर्हति न तु भक्षणमात्रार्थे ६ अंतराभोजनद्वयमध्ये स्त्रियंमैद्युनायेति शेषः ७ । ८ । ९ नखरैर्नखैः द्वंमार्थं नखलोमधरस्ये अपविद्धमविधिना त्यक्तमग्निदोषं येन तस्य एवं विधानां चांढालादीनां भूतानामत्र गार्हपत्ये संविभागोऽस्ति १० आचमानेभ्यो ब्रह्मचारिसंन्यासिभ्यः ११ विद्यसाधृत्ये व्याख्याति अमृतमिति १२ । १३ । १४

वृद्धबालातुरैर्वैद्यैर्ज्ञातिसंबन्धिबांधवैः ॥ मातापितृभ्यांजामीभिर्भ्रात्रापुत्रेणभार्यया १५ दुहित्रादासवर्गेणविवादनसमाचरेत् ॥ एतांस्त्रिमुच्यसंवादान्सर्वपापैर्विमुच्यते १६ एतैर्जितस्तुजयतिसर्वलोकान्नसंशयः ॥ आचार्योब्रह्मलोकेशःप्राजापत्येपिताप्रभुः १७ अतिथिस्त्विन्द्रलोकस्यदेवलोकस्यचर्त्विजः ॥ जामयोऽप्सरसांलोकेश्वदेवेतुज्ञातयः १८ संबन्धिबांधवादिस्तृपृथिव्यांमातृमातुलौ ॥ वृद्धबालातुरकशास्त्वाकाशेप्रभविष्णवः १९ भ्राताज्येष्ठःसमःपित्राभार्यापुत्रः स्वकातनुः ॥ छायास्वादासवर्गश्चदुहिताकृपणंपरम् २० तस्मादेतैराधिक्षितःसहेन्नित्यमसंज्वरः ॥ गृहधर्मपरोविद्वान्धर्मशीलोजितकृमः २१ नचार्थवद्धः कर्माणिधर्मवान्काश्चिदाचरेत् ॥ गृहस्थवृत्तयस्तिस्त्रस्तासानिःश्रेयसंपरम् २२ परंपरंतथैवाहुश्चातुराश्रम्यमेवतत् ॥ यथोक्तानियमास्तेषांसर्वकार्येषुभूषता २३ कुंभधान्यैरुच्छशिलैःकापोर्तीचास्थितातथा ॥ यस्मिंश्चैतेवसंत्यर्हास्तद्राष्ट्रमभिवर्धते २४ पूर्वान्दशदशपरान्पुनातिचपितामहान् ॥ गृहस्थवृत्तिश्चाप्येतावर्तयेद्योगतव्यथः २५ सचक्रधरलोकानांसदृशीमाप्नुयाद्भूतिम् ॥ जितेंद्रियाणामथवागतिरेषाविधीयते २६ स्वर्गलोकोगृहस्थानामुदारमनसांहितः ॥ स्वर्गोविमानसंयुक्तोवेददृष्टःसुपुष्पितः २७ स्वर्गलोकोगृहस्थानांप्रतिष्ठानियतात्मनाम् ॥ ब्रह्मणाविहितायोनिरेषायस्माद्विधीयते ॥ द्वितीयंक्रमशःप्राप्य स्वर्गलोकेमहीयते २८ अतःपरंपरममुदारमाश्रमंतृतीयमाहुस्त्यजतांकलेवरम् ॥ वनौकसांगृहपतिनामनुत्तमंशृणुष्वसंश्लिष्टशरीरकारिणाम् २९ ॥ इति श्रीमहाभाष्ये त्वांति मोक्ष ० शुकानुप्रश्ने त्रिचत्वारिंशदधिकद्वशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्रोक्तागृहस्थवृत्तिस्तेविहितायामनीषिभिः ॥ तदनंतरं त्रयोधयुधिष्ठिर १ क्रमशस्त्ववधूयैनातृतीयांवृत्तिमुत्तमाम् ॥ संयोगवत्खिन्नानांवनप्रस्थाश्रमौकसाम् २ श्रूयतांपुत्रमद्रंतैसर्वलोकाश्रमात्मनाम् ॥ प्रोक्ता तानांपुण्यदेशनिवासिनाम् ३ ॥ व्यासउवाच ॥ गृहस्थस्तुयदापश्येद्वलीपलितमात्मनः ॥ अपत्यस्यैवचापत्यंवनमेवतदाश्रयेत् ४

द्वितीयं गार्हस्थ्यम् २८ गृहपतिनां च स्वस्वमार्थं गृहस्थेभ्यः श्रेष्ठं संविष्टमस्विजर्ममात्रसंश्लेषवत्तच्चतुर्गिरिचतस्य कारिणां शरीरशोषकाणामित्यर्थः १९ ॥ इति शांतिः ० मोक्षः
पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाबदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ॥ ॥ प्रोक्तेति प्रकर्षेणोक्ताप्रोक्ताशास्त्रे १ एनां गृहस्थवृत्तिमवधूयति रस्कृत्य कां पुत्री
यां कापोर्तीवृत्तिमपि संयोगः सहस्रमं चारिणी संयोगस्तत्र प्रयद्गतेन सिद्धानां वानप्रस्थाश्रमभोक्ताश्रयोयेषां तेषां वृत्तिः श्रूयतामिति द्वयोः संबंधः २ सर्वलोकाभाश्रमाश्चांश्रमापेसां संविभागसमा
दिस्यत्वात् सर्वोश्रमफलमपेक्षातर्भूतमित्यर्थः १ । ४

१। ६ अत्रापिनेऽपि पंचमहावक्त्रेषु अग्निहोत्रं दशपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोम इत्येतेषु वा ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ चतुर्विधं तुर्यांशमेविहितोपनिषदः शार्तावता उपरत
स्ति तिलुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यतीत्याद्युपनिषदिविदितो धर्मः साधारणः सर्वेष्वप्यत्रमेव अन्योऽसाधारणः १५। १६। १७। १८ प्रत्यक्षो धर्मो धर्मफलं सत्यसंकल्पत्वादिकं येषां ते
प्रत्यक्षधर्माणः १९। २० निरानंदाः कृच्छ्रां प्रायणादिपरत्वात् २१ अनक्षत्राः नक्षत्रग्रहद्वाराभ्योन्मेषांतरतमः प्रभृतयः अनाष्टप्यानिर्मयाः २२ सद्यस्कारा मेकाहसाध्यामिष्टिप्राजापत्यांश्चै

तृतीयमायुषोभागवानप्रस्थाश्रमेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्परिचरेद्यजमानो दिवौकसः ५ नियतो नियताहारः षष्ठभक्तोऽप्रमत्तवान् ॥ तदग्निहोत्रं तागावो यज्ञांगानि
च सर्वशः ६ अफालकृष्टं ब्रह्मो हियवन्नीवारं विघसानि च ॥ हवीं पिसंप्रयच्छेत्तमखेज्जत्रापि पंचसु ७ वानप्रस्थाश्रमेऽप्येताश्च तस्मिन्नुत्तयः स्मृताः ॥ सद्यः प्रक्षालकाः
केचित्केचिन्मासिकसंचयाः ८ वार्षिकसंचयं केचित्केचिद्द्वादशवार्षिकम् ॥ कुर्वत्यतिथिपूजार्थं यज्ञतंत्रार्थमेव वा ९ अन्नावकाशावर्षासु देमंते जलसंश्रयाः ॥ ग्राम्ये
च पंचतपसः शश्वच्चमितभोजनाः १० भूमौ विपरिवर्तते तिष्ठति प्रपदैरपि ॥ स्थानासनैर्वर्तयंतिसवनेष्वभिषिचते ११ दंतोलूखलिकाः केचिदश्मकुट्टास्तथा
परे ॥ शुक्लपक्षे पितृव्ये केयवागूकथितां सकृत् १२ कृष्णपक्षे पितृव्ये भुंजते वायथागतम् ॥ मूलैरेके फलैरेके पुष्पैरेके दृढवताः १३ वर्तयंतियथान्यायं वैखान
सगतिं श्रिताः ॥ पुताश्चान्याश्च विविधा दीक्षास्तेषां मनीषिणाम् १४ चतुर्थेऽप्युपनिषदो धर्मः साधारणः स्मृतः ॥ वानप्रस्थादृहस्थाच्च ततोऽन्यः संप्रवर्तते १५
अस्मिन्नेव युगे ताता विप्रैः सर्वाथं दर्शिताः ॥ अगस्त्यः सप्तऋषयो मधुच्छंदोऽधमर्षणः १६ सांख्यिः सुदिवा तंडिर्यथा वा सोऽकृतश्रमः ॥ अहोवीर्यस्तथा काव्यस्तां
हचो मेधातिथिर्बुधः १७ बलवान्कर्णनिर्वाकः शून्यपालः कृतश्रमः ॥ पुनर्धर्मकृतवन्तस्ततः स्वर्गमुपागमन् १८ तातप्रत्यक्षधर्माणस्तथायायावरागणाः ॥ ऋ
षीणामुग्रतपसां धर्मनैपुणदर्शिनाम् १९ अन्येषां परिमेयाश्च ब्राह्मणा वनमाश्रिताः ॥ वैखानसावालाखिल्याः सैकताश्च तथापरे २० कर्मभिस्ते निरानंदा धर्मनि
त्याजितेन्द्रियाः ॥ गताः प्रत्यक्षधर्माणस्ते सर्वे वनमाश्रिताः २१ अनक्षत्रास्त्वनष्टप्यादृश्यं ते ज्योतिषांगणाः ॥ जरया च परिचूनो व्याधिना च प्रपीडितः २२
चतुर्थे चायुषः शेषे वानप्रस्थाश्रमं त्यजेत् ॥ सद्यस्कारानि कृष्योष्टिं सर्ववेदसदक्षिणाम् २३ आत्मयाजी सोऽऽत्मारतिरात्मक्रीडात्मसंश्रयः ॥ आत्मन्यग्नींस्तमारो
प्यत्यक्त्वा सर्वपरिग्रहान् २४ साद्यस्कांश्च यजेद्यज्ञानिष्टीश्चैवेह सर्वदा ॥ यदेव याजिनां यज्ञादात्मनी ज्याप्रवर्तते २५

घातवीर्या सर्ववेदसदक्षिणां सर्वस्वदक्षिणां सर्वान्वेदान्सदक्षिणानित्यपपाठः २५ आत्मयाजी जीवच्छाद्यादिकत् आत्मारतिरात्मनिष्ठः संधिरार्षः आत्मक्रीडायाऽऽत्मसंश्रयश्च ननु कृपादि कीदो
राजायाश्च २६ तीव्रतरवैराग्यामावेतुपक्षांतरमाह साद्यस्कानसद्यस्वकिंयंते तान् ब्रह्मयज्ञावीन् इतीत्यर्थं पूर्णमासमिष्टिं द्वादशीं स्तामिस्तावद्यजेत् यदेव यस्मिन्नेव काले याजिनां यज्वनां
यज्ञात्कर्ममयादन्य आत्मन्यग्न्या आत्मयज्ञोपोनाभ्यासः प्रवर्तते तावदेव तान् कुर्यादित्यर्थः यथोक्तं भगवता 'आह कृत्वा पुनर्नो यो मं कर्मकारणमुच्यते' इति २५

आत्मनीष्यायाः स्वरूपमाह श्रीनिधि हृदयेणाहं परमो मोक्षाहापंचन आस्पमाह वनीय हतिवैश्वानरवियोक्तप्रकारेण आत्ममोक्षणाद्देहपातावभ्यात्मनि देहेष्वग्नीन्यजेत् प्राणाग्निहोत्रविधिना
'तद्यद्वक्तृप्रथममागच्छेत्तद्वोमीपंसंवापयमा माहुतिं जुहुयात्तां जुहुयात्प्राणायास्त्वाह' इत्यादि श्रुतेर्यजुष उच्चारणानंतरं पंचग्रासान् प्राश्रीयात्पक्वा अकृतसम्यक्प्रभिवन् २६ वाप्यवापयित्वा २७
२८ नचेहनामुत्र चेहलोकनिमित्तं ररलोकनिमित्तं वा कर्तुं कर्मानुष्ठानुमीहते इच्छति २९ यमेष्वाहिं सा सत्यास्ते यज्ज्वर्षोपरिग्रहारूपेषु वा त्रौचसं तोषतपः स्वाध्याये श्वरप्रणिधानारूपेषु निय
मेषु स्वशास्त्रेति स्वस्य संन्यासविधेः शास्त्रतत्प्रस्थसूत्रं लोका निमं लोकममुं च परित्यज्यात्मानमभिवृच्छेदित्येवं रूपे आहुतिमंत्रः शिखां यज्ञोपवीतमित्येतत्सर्वमूः स्वाहेत्यप्सु प्रक्षिप्येति श्रुति
निर्दिष्टः तत्रोभयत्रापि विक्रमः पराक्रमो यस्य स तथा यथेष्टाविरजीवितावासयोः मुक्तिर्वाक्रममुक्तिर्वाहच्छ्रयामवतीत्यर्थः १० श्रीनाश्रमानवेक्ष्याधिष्ठितमधिकत्वेन स्थितं यतो धिदृष्टिमाभि

श्रीश्चैवाग्नीन्यजेत्सम्यगात्मन्येवात्ममोक्षणात् ॥ प्राणेभ्यो यजुषः पंचपदप्राश्रीयादकुत्सयन् २६ केशलो मनस्वान्वाप्यवानप्रस्थो मुनिस्ततः ॥ आश्रमादाश्रमं
पुण्यं पूतोगच्छति कर्मभिः २७ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वायः प्रवजेद्विजः ॥ लोकास्तेजो मयास्तस्य प्रेत्यचानंत्यमश्रुते २८ सुशीलवृत्तो व्यपनीतकल्मषो न चेहना
मुत्र च कर्तुमीहते ॥ अरोपमोहो गतसंधिविग्रहो भवेदुदासीनवदात्मविन्नरः २९ यमेपुचैवानुगते पुनव्यथेत्स्वशास्त्रसूत्राहुतिमंत्रविक्रमः ॥ भवेद्यथेष्टा गतिरात्मवेदि
निन संशयो धर्मपरे जितेन्द्रिये ३० ततः परं श्रेष्ठमतीव सद्गुणैरधिष्ठि चं त्रीन धिवृत्तिमुत्तमम् ॥ चतुर्थमुक्तं परमाश्रमं शृणु प्रकीर्त्यमानं परमं परायणम् ३१ ॥ इति श्रीम०
शां० मोक्ष० शुकानुप्रश्ने चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वर्तमानस्तथैवाश्रवानप्रस्थाश्रमे यथा ॥ योक्तव्योऽऽत्मा कथं शक्त्या
वेद्यं वैकाक्षतापरम् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्राप्य संस्कारमेताभ्यामाश्रमाभ्यां ततः परम् ॥ यत्कार्यं परमार्थं तु तदिहैकमनाः शृणु २ कषायं पाचयित्वाऽऽशुश्रेणि स्थाने
पुचाग्निषु ॥ प्रवजेच्च परं स्थानं पारिव्राज्यमनुत्तमम् ३ तद्भवानेवमन्यस्य वर्ततां श्रूयतां तथा ॥ एक एव चरेद्दमै सिद्धयर्थं सहायवान् ४ एकश्चरति यः पश्यन्नजहाति न
हीयते ॥ अनग्निरनिकेतश्च ग्राममन्नार्थमाश्रयेत् ५ अश्वस्तनविधाता स्यान्मुनिर्भावसमाहितः ॥ लघ्वाशीनियताहारः सकृदन्ननिषेविता ६ कपालं वृक्षमूलानि कुचै
लमसहायता ॥ उपेक्षा सर्वभूतानामेतावद्भिक्षुलक्षणम् ७ यस्मिन्वाचः प्राविशंति कूपे त्रस्तादिपादव ॥ नवत्कारं पुनर्यातिस वैवल्याश्रमेवसेत् ८

काशमाद्यात्मिकादुतिर्वर्तिः स्वपरममोक्षहेतुत्वात् ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥ ॥
पूत्रसाद्यस्कांश्च यजेद्यज्ञानिति श्लोक इत्येव वानप्रस्थस्यापि वैश्वानरात्मोपासनमुक्तं तत्कर्मव्यग्रस्पदः शक्यमिति मनवानः पृच्छति वर्तमान इति यथायथावत् आत्मा कथं योक्तव्यः संधिरार्षः
परिव्याज्य १ उत्तरमाहापेन प्राप्तेति पुताभ्यामाश्रमाभ्यां ब्रह्मचर्यं गार्हपत्याभ्यां संस्कारं चित्तशुद्धिप्राप्त्यात्मा योक्तव्य इति पूर्वोक्तान्वयः । चित्तशुद्धौ सत्यां वानप्रस्थाद्याश्रमेऽपि योगम
भ्यस्येदित्यर्थः । ऋजुमार्गमाह यदितिसार्धेन २ कषायं चित्तदोषपाचयित्वा विशुद्धं कृत्वा स्थानेष्वश्रमेभ्यः अनुत्तमं इदं मतं श्रेष्ठमित्यर्थः ३ एवं वक्ष्यमाणरीत्या धर्मयोगम् ४
पश्यन्नात्मदृक्जहाति कं चित्पदार्थं सर्वव्यापित्वा नहीयते मोक्षमुत्ताव ५ भावसमाहितश्चित्तसमाधानवान् ६ कपालं पाणपात्रं विवर्णकापायवस्त्रं कुपैलमित्युच्यते उपेक्षा प्रीति
द्वे पराहित्यम् ७ यस्मिन्निवि आहुत्यमानो नाक्रोशेदित्यर्थः ८

एतदेवाह नैवेति १० येषामवरोधमिति १० येनसंप्रज्ञातेऽहमेवेदं सर्वोऽस्मीति पश्यता येन कृपादीन गृह्यता च जनपूर्णमपि स्थानं शून्यमिव भवति ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठम् ११ ॥ १२ अहेः सार्पा
वृगणा जनसमुहात् सौहित्यान्मृष्टाज्जनितगुणैः १३ ॥ १४ निदेशमाज्ञा १५ अभ्याहतं दोषाकांतं निरमित्रस्माज्जातशत्रोः १६ सर्वभूतेभ्यो यस्येति शेषः १७ निर्भयत्वमुक्ता कृत्स्नानं
वप्राप्तिमप्याह यथेति नागपदेऽस्ति पदे पदमामिनां पुपश्वादीनां पदान्यपि धीयंते तिरोधीयंते तथेन्द्रादीनां पदजातानि स्थानानि कौजरे कुपुषिर्वींशरीररूपां जरयतीति कुंजरः समाधिस्थो
योगीतस्थस्थाने कौजरे पदे । 'यथा कृताय विजिताया चरेऽप्याः संघं स्वेयमेवैनं सर्वतदभिसमेतियस्किंच प्रजाः साधु कुर्वतियस्तद्वेद' इति श्रुतेः । कृतायश्चतुरंकपाशः तत्र त्रिकोकां कानामिव योगेक
स्त्रकर्मफलानामंतर्भाव इति श्रुत्यर्थः १८ वार्ध्यातिकं विवृणोति एवमिति एवं दृश्यमानप्रकारं धर्मार्थं अहिंसायां सर्वभूताभयदानरूपे संन्यासयोगे १९ ॥ २० प्रज्ञानमात्रमात्रमवस्तेन वृत्तस्य

नैव पर्येषन्नृणुयादवाच्यं जातुकस्य चित् ॥ ब्राह्मणानां विशेषेण नैव ब्रूयात्कथंचन ९ यद्ब्राह्मणस्य कुशलं तदेव सततं वदेत् ॥ तूष्णीमासीत निंदायां दुर्वर्तभैषज्यमा
त्मनः १० येन पूर्णमिवाकाशं भवत्येकेन सर्वदा ॥ शून्यं येन जनाकीर्णं तदेवा ब्राह्मणं विदुः ११ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाशितः ॥ यत्र कचन शायी च तदेवा
ब्राह्मणं विदुः १२ अहेरिव गणाद्रीतः सौहित्यान्नरकादिव ॥ कुणपादिव च स्त्रीभ्यस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः १३ ननु द्वये प्रहृष्ये च मानितोऽमानितश्च यः ॥ सर्वभूतेष्व
भयदस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः १४ नाभिनंदेत मरणं नाभिनंदेत जीवितम् ॥ कालमेव प्रतीक्षेत निदेशं भूतकोयथा १५ अनभ्याहतचित्तः स्याद नभ्याहतवाग्भवेत् ॥ निर्मु
क्तः सर्वपापेभ्यो निरमित्रस्य किं भयम् १६ अभयं सर्वभूतेभ्यो भूतानामभयं यतः ॥ तस्य मोहाद्विमुक्तस्य भयं नास्ति कुतश्चन १७ यथानागपदेऽन्यानि पदानि पद
गामिनाम् ॥ सर्वाण्येवाऽपि धीयंते पदजातानि कौजरे १८ एवं सर्वमहिंसायां धर्मार्थमपि धीयते ॥ अमृतः स नित्यं वसतियो हिंसां न प्रपद्यते १९ अहिंसकः समः सत्यो
धृतिमान्निश्चयः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् २० एवं प्रज्ञानवृत्तस्य निर्भयस्य निराशिषः ॥ नमृत्युरतिगोभावः स मृत्युमधिगच्छति २१
विमुक्तं सर्वसंगेभ्यो मुनिमाकाशवत्स्थितम् ॥ अस्वमेकचरं शांतं तं देवा ब्राह्मणं विदुः २२ जीवितं यस्य धर्मार्थं धर्मो ह्यर्थमेव च ॥ अहोरात्राश्च पुण्यार्थं तं देवा ब्राह्मणं
विदुः २३ निराशिषमनारंभं निर्भयस्कारमस्तुतिम् ॥ निर्मुक्तं बंधनैः सर्वैस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः २४

मृत्युकोपोभावस्तस्यातिमोऽतिक्रम्यं तानभवति किंतु स एव मृत्युमतिक्रमतीत्यर्थः 'सयथाऽहमानमाखणमृत्वा लोष्टो विध्वंसेतैवं हवते विध्वं चो विनेशः' इति श्रुतेः कृत्वा प्राप्यते का पादयोऽसुराम्
मृत्युपादिति श्रुत्यर्थः आखणः खननायोग्यः स्वार्थतद्धितः परवर्मा २१ संगेभ्यः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेष्वहमित्याभिमानेभ्यः आकाशवन्निर्विषयत्वात् शून्यवदस्त्वं निंदयं
अतएवैकचरं ज्ञाप्येयं शून्यज्ञानमात्रम् २२ यस्य कृतकस्य जीवन्मुक्तस्य जीवितं धर्मार्थं धर्ममेवाख्यानं निर्विकल्पसमाधिजुष्योत्पत्त्यर्थं तथाच श्रुतिः 'क्षणमेकं कृतशतस्य चतुःसप्तत्यायत्फलं
तदवाप्नोति' इति । धर्ममेव सफलमाह सोऽपि धर्मो ह्यर्थं हरं तिते हरयस्तस्मीपवातेन स्तेषामर्थं योगिनो हि पुण्यं तद्वत्कारंति । 'तस्य पुत्रादाय पुपुषंति सुहृदः साधु कृत्यांश्चिंत्य पापकृत्यां'
इति श्रुतेः । 'अहिंसाप्रतिष्ठायां तस्मिन्निधौ वैरत्यागः' इत्यप्यनिर्घृणोर्गामफलं स्मर्यते च । रत्नार्थमिति पाठे परेषां सुखार्थं अहोरात्राः समाधयोऽनुत्थानानि च पुण्यार्थं लोकशिक्षार्थं २३
निराशिष इति नमस्कारजन्यसुखासंगिनमित्यर्थः बंधनैर्वासनाभिः २४

सर्वाणीति कर्ममात्रं हिंसाकर्म तस्याप्यमिह संघर्षः २५ अतिष्ठत्यधिकत्वेन वर्तते तीक्ष्णांतनुं हिंसायं धर्मं सोऽनंत्यं स आनंत्यं मोक्षं यतः प्रजाभ्यः प्रजानामभयं २६ आनंत्यावास्तुपा
यभूतां त्रींश्वेवाप्रीत्यजेदिति पूर्वाभ्यामेव श्रुतिर्वा वैश्वानरविद्यामनुवर्तयति उत्तान इत्यादिना वानप्रस्थद्वोत्तानेन्यात्ते आस्ये मुखे प्राणाय स्वाहेत्यादिमंत्रैः पंचपट्वा आहुतीर्न जुहोति किं तर्हि प्राणानेवं वि
यमन आदीनां स्मयाजी आत्मनि जुहोति प्रविलापयतीत्युत्तरेण संबंधः । तत्प्रकारमाह लोकस्तेति लोकस्य चराचरस्य जंतोर्नाभेः जगतस्ते लोक्यात्मनो वैश्वानरस्य प्रतिष्ठास्थानं । 'अधोनि
ष्ट्वा वितस्त्वातेनाभ्यामुपरितिष्ठति ॥ उज्ज्वला मालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः । निष्ठ्याः हृदयकपाटात् विश्वस्य वैश्वानरस्य । प्रकारांतरेणायतनांतरमाह तस्यांगमंगा
नीति तस्य लोकस्थांगं नृणां दिव्यकुंठं अंगानि वैश्वानरावयवामूर्धानमुपादिशतुवा चेषवा प्रतिष्ठा वैश्वानर इत्यादिना चुबुकमुपादिशतुवा चेषवा प्रतिष्ठा वैश्वानर इत्यंतेन ग्रंथेन श्रुत्वा दर्शिताः । नाभ्यादि
निष्ठ्यंते देशेषां चुबुकादिमुखांतं देशेषां त्रैलोक्यात्मानं वैश्वानरमुपासीत इति पञ्चद्वयमुपन्यस्तं । एतच्च कृताकृतं कैलिकेन तु संपुचितं । तात्पर्यमाह वैश्वानरः सर्वमिदमिति प्रपेदे प्रतिपत्तव्यमित्यर्थः
२७ 'यस्त्वेतमेव प्रादेशमात्रमभिविमानमात्मानं वैश्वानरमुपास्ते स सर्वं पुलोकेषु सवेषु भूतेषु सवेष्वाम्बुजमाति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थमाह प्रादेशेति त्वदिनाभ्यादि हृदयपर्यंतं देशे प्रादेशसंमते निःसृतमा
विभूतमिति श्रौतस्य प्रादेशमात्रपदस्यार्थः । तस्मिन्नाभ्यां त्रे प्राणोपलक्षितं कृत्स्नं पंचमात्मयाजीयोगी जुहोति प्रविलापयति यस्तस्याग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रमात्मसंस्थं देहस्थितं हृदयंगार्हपत्य इत्या

सर्वाणि भूतानि सुखे रमन्ते सर्वाणि दुःखस्य भृशं त्रसन्ते ॥ तेषां भयोत्पादनजात खेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धधानः २५ दानं हि भूताभयदक्षिणायाः सर्वाणि दानान्यधितिष्ठ
तीह ॥ तीक्ष्णांतनुं यः प्रथमं जहाति सोऽनंत्यमाप्नोत्यभयं प्रजाभ्यः २६ उत्तान आस्येन हविर्जुहोति लोकस्य नाभिर्जगतः प्रतिष्ठा ॥ तस्यांगमंगानि कृताकृतं च वैश्वा
नरः सर्वमिदं प्रपेदे २७ प्रादेशमात्रे ह्यदिनिःसृतं यत्तस्मिन् प्राणानात्मयाजी जुहोति ॥ तस्याग्निहोत्रं हुतमात्मसंस्थं सर्वं पुलोकेषु सवेषु भूतेषु सवेष्वाम्बुजमाति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थमाह प्रादेशेति त्वदिनाभ्यादि हृदयपर्यंतं देशे प्रादेशसंमते निःसृतमा
विभूतमिति श्रौतस्य प्रादेशमात्रपदस्यार्थः २८ वेदांश्च वेद्यं तु विधिचकृत्त्रमयो निरुक्तं परमार्थतां च ॥ सर्वशरीरात्मनियः प्रवेदतस्यै
व देवाः स्पृहयन्ति नित्यम् ३० भूमावसक्तं दिवि चाप्रमेयं हिरण्यं यं प्रोऽडजमंडमध्ये ॥ पतत्रिणं पक्षिणमंतरिक्षे ये वेदभोग्यात्मनिरश्मिदीप्तः ३१

दिनोक्तप्रकारं सर्वं पुलोकेषु हुतं भवति तस्य सर्वात्मकत्वात् तेन यद्वदः नं गृहीतं तेनावदातेन सर्वं ब्रह्मादं तु प्यतीत्यर्थः । तद्यद्वक्तं प्रथमभागं चोदित्यादिना ग्रंथेन श्रुतौ चतुःपपादितम् २८ एवं प्रणवमात्रा
सुप्रथममकारार्थं वैश्वानरमुपासीनायेते देवं त्रिधा तु द्योतमानं भूदमते ओषत्रात्मकं तूत्रात्मानमुपकारार्थं विद्युः । तथा त्रिवृत्तं त्रिभिर्गुणैर्हुतं सुपर्णमीश्वरं मायोपार्थिमकारार्थं मय्यां सूक्ष्मतमोपरमो निरुपा
धिरात्मा प्रत्यक्षस्वरूपं तद्वाचं विद्युः अतएव तेषां कृतं देवादयो वदन्ति प्रशंसन्ति । व्रजंतीति पाठे कृतं ब्रह्मानंदं । 'यद्वै तत्सुकुतरं सोऽवैसः' इति श्रुतेः २९ विद्याफलमाह वेदानिति वेद्यं वि
यथा विधिचकृत्कर्मकांडं निरुक्तं तद्वै कर्मपरलोकादि परमार्थतां सत्यस्वभावतां चात्मनः एतत्सर्वशरीरात्मानि प्रत्यक्षं एवास्तीति यो वेदतस्य तमेव सर्वेश्वरं देवाः सेवितुं स्पृहयन्ति ३० अस्वसुपर्णे
त्वं वयाचष्टे भूमाविति अक्षमेव प्रणवात्मत्वात् हिरण्यं च विष्णुं अंडजं ब्रह्मादं ताराविभूतं अंडमध्ये पिंडस्य मध्ये हृदं बुजे भोग्यात्मनि शरीरे अंतरिक्षे हावाकाशे मायायां एवं च वेदपुंडरी
कं मायाकयमुपाधित्रयमाधारत्वेनावेयाद्ब्रह्मणः पृथक्कृतं भवति । 'अथ यदिदं स्मिन् ब्रह्मपुरे दहं पुंडरीकं वेदमहरोऽस्मिन् तं ताराकाशं तस्मिन् यदंतस्तदन्वेष्टव्यं' इति श्रुतेः । रश्मिभिरिव प्रसूतमुरै
श्वरः श्रोत्रादिभिर्दीप्तो जीवभावं गमिष्यः । पतत्रिणं चतुःपदं स्थानीयमिदं रंगदेवताभिर्गुणं यस्याग्निरास्यं संमूर्धा द्यौर्नाभिश्चरणां निविरिस्वादिभिर्गुणं पक्षिणमिवासांसं मोदप्रमोदाकृष्टमिति
विशेषरूपपञ्चदशवर्तं वाजीवमवभूतं मद्वाहिरण्यमयः शकुनिर्ब्रह्मनामेति श्रुतं तत्त्वतो यो वेदतदेवावधूतीति पूर्वोक्तान्वयः ३१

विवर्तनमायुःक्षणं परस्मत्तद्विनामथोयस्य द्वादशमासाभरायस्मिन् शोभनानिदर्शकमादीनिपर्वणिषत्र आस्योपरिमह्यमिदविश्वयाति गुहायां पुद्गल ३१ संप्रसादित्यस्मिन्निति संप्रसादः सुषुप्ततदेवजगतः शरीरं मूलकारणत्वात् यथोक्तं । 'सुषुप्ताख्यंतमोऽज्ञानं यद्दीजं स्वप्नबोधयोः' इति । सर्वान्लोकांश्च स्थूलसूक्ष्मानधिमगच्छति व्याप्ति कारणत्वादेव तस्मिन् संप्रसादाभि
 द्वे स्थूलसूक्ष्मदेहद्वये सजीवो देवान् प्राणादींस्तर्पयति ते च देवा अस्म्य आस्यं मुखं प्राप्य एतं तर्पयंतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'सयां प्रथमामाहुतिं जुहुयात्तु जुहुयात्प्राणायामस्थाहेति प्राणस्तु प्यति प्राणोत्पद्यति
 चतुस्तु प्यति चक्षुः पितृभ्यस्त्यादित्यस्तु प्यति आदित्ये तु प्यति योऽस्तु प्यति दिवि तु प्यति यं यं स्कि च योऽश्वादिस्त्यश्वाधितिष्ठतस्तु प्यति तस्यानुत्पत्तिस्तु प्यति प्रजया पशुभिरन्नाद्येन तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेति' इति
 १३ यः पूर्वोक्तमायामपरमात्मतामप्यभिधातुं केनोपाधिके एव रूपेति ध्यातितस्य गतिमाह तेजोमय इति तेषु ब्रह्मलोकेषु पराः परावतो वसेतीति श्रुता विवेकापि लोकानिति ब्रह्मलोकं कार्यं ब्रह्मलोकगतमदेश
 मेदापेक्षया तेन कार्यं ब्रह्मलोकं गच्छतीत्यर्थः । अतएव कठवल्लीपुनिर्गुणविद्याप्रकरणेऽपि गतिरात्रायते । 'रावं चैकाचद्वयस्य नाड्यस्तासां मूर्धनमभिनिःसृतेका ॥ तयोर्ध्वमायमनुतत्त्व

आवर्तमानमजरं विवर्तनं पण्णाभिवं द्वादशारं सुपर्व ॥ यस्येदमास्योपरियाति विश्वं तत्कालचक्रं निहितं गुहायाम् ३२ यः संप्रसादोजगतः शरीरं सर्वा
 न्सलोकानधिगच्छतीह ॥ तस्मिन्निहतं तर्पयतीह देवास्ते वै तस्मास्तर्पयंत्यास्यमस्य ३३ तेजोमयो नित्यमयः पुराणोलोकाननंतानभयानुपैति ॥
 भूतानियस्मान्न सते कदाचित्समूतानां न सते कदाचित् ३४ अगर्हणी योनचर्गर्हतेऽन्यान्स वै विप्रः परमात्मानमीक्षेत् ॥ विनीतमोहो व्यपनीतक
 ल्मषोनचेहनामुत्र च सोऽन्नमच्छति ३५ अरोपमोहः समलोष्टकांचनः प्रहीणकोशोगतसंधिविग्रहः ॥ अपेतनिंदास्तुतिरप्रियाप्रियश्चरुदासीनवदेष
 भिक्षुकः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥
 व्यास उवाच ॥ प्रकृत्यास्तु विकारायेक्षेत्रज्ञस्तैरधिष्ठितः ॥ न चैनं ते प्रजानंति स तु जानाति तानपि १ तैश्चैवं कुरुते कार्यमनः पष्ठैरिहेंद्रियैः ॥ सुदातिरि
 वसंयंतादृढैः परमवाजिभिः २ इंद्रियेभ्यः परे ह्यर्था अर्थेभ्यः परमं मनः ॥ मनस्तु पराशुद्धिर्देहात्मा महान्परः ३

मैति विष्णुश्च श्रुत्या उक्तमनेमवेति' इति तत्राप्ययमेव मुतेराशयो न तु परब्रह्मविद्यामर्चिरादिगतिरस्तीति तत्र गत्याप्राप्तमिति व्यक्तमाकरे ३४ परमात्मतां गतस्य पुनेहामुत्र वामो गोऽस्ति तद्वेतो मूला
 ज्ञानस्य नाशादित्याह अगर्हणीय इति विनीतमोहो न ह्यज्ञानः अतएव व्यपनीतं नष्टं कलमपं स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयस्य अन्नमदनीयं भोग्यं लोकं अच्छति गच्छति न तस्य प्राणा उत्क्रामंतीति त
 स्म गत्यभावमुतेः ३५ अस्य जीवन्मुक्तावस्थामाह अरोपेति न स्त्रः प्रियाप्रियेव स्थसोऽप्रियाप्रियः उदासीनवन्नप्रीत्यप्रीतियुक्तं चरन् भुजानो भोगान् ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षध
 र्मपर्वणि भीलकंठीये भारतभावादीये पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ ॥ ॥ विस्तरेण ससाधनां ब्रह्मविद्यामुक्ता संक्षेपेण कठवल्लीनामधिसंयुद्धं पसंहरति
 प्रकृत्या इति विकारादेर्ब्रह्मपमनां सितैरधिष्ठितोऽधिष्ठातृत्वं कर्तृत्वं मोक्षत्वं भावं प्रापितः । 'आर्येन्द्रियमनोयुक्तं मोक्षेत्याहुर्न नीविणः' इति श्रुतेः १ जहत्वा चक्षुरादय आत्मानं न भासयंत्यात्मा तु चेतन
 त्यात्मानेव मासयति । 'न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचा तस्य भासा सर्वमिदं विभाति' इति श्रुतिरप्याभित्याह तैश्चैति कार्यविषयदेशोऽतिगमनम् २ परस्वसूक्ष्मत्वं कारणत्वं चोत्तरत्वं च । ननु 'इंद्रियाणि ह
 यानां बुद्धिर्विषयांस्ते पुनोचरन्' इति तत्रैव कठवल्लीभिर्द्रियेभ्योऽर्थानां वाह्यत्वं भूयते तत्कथमिंद्रियेभ्यः परे ह्यर्था इति तद्विरुद्धमुच्यते सत्यं व्यवहारतस्तिवस्थमेव परमायं तस्तु संकल्पमात्रकृता विषयाः-

-संकरूपध्वनमो धर्म इन्द्रियेभ्य आंतर इति किंचिदवयं तथा चाक्षपादसूत्रं । दोषमिहितं कृतादयो विषयाः संकरूपकृता इति अर्थेभ्यो मनस्तत्कल्पकं मनसोऽपि बुद्धिर्निश्चयात्मिका परा ततो
 ऽपि परं महानात्मा शुद्धत्वं पदार्थः स एव हैरप्यगमो बुद्धिः ३ ततः परं महत्तत्पदानमव्यक्ताख्यमज्ञानं न तु कापिलामिमं प्रधानं आनुमानिकाधिकरणे तस्याव्यक्तशब्दार्थे त्वनिरासात् । ननु तत्र सूक्ष्मं
 शरीरमव्यक्तशब्देनोक्तं तदेवास्माकमज्ञानं 'आदित्यतर्पणतमसः परस्तात्' इति श्रुतेः पुण्यादव्यवहितममृतं विदात्मा ४ एवमेनेन प्रकारेण भूतेषु शरीराकारेषु आत्माऽनेकं च कृत्वा क्रांततया गूढः सन्नो
 पाधिकेन रूपेण न प्रकाशते । तर्हि तत्सत्त्वे किं मानमत आह दृश्यतेति वाति अग्रमिवाभ्यानीक्ष्यता यथा सूक्ष्ममेतितस्यैव व्याख्यानं सूक्ष्मदर्शिमिर्ब्रह्मदर्शनशीलैर्वाग्निभिः १ इंद्रियाणीं विषयाश्च
 मेधया बुद्ध्या अंतरात्मानिमहत्त्वे सलीयविलाप्य बहुचित्तं येष व्यानभ्यातृत्वं प्रथमार्चितयत् ६ ध्यानेन तदेकतामयता विद्यासंपादितमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजघीहृत्वा विद्यासंस्कृतं उपरममु
 परतं कृत्वा अनीश्वर ईशभावमपि प्रविष्टा प्यात एव प्रकल्पेण शांतात्मा मुक्तचित्तोऽमृतं कैवल्यमच्छति प्राप्नोति ७ विषये दोषमाह इंद्रियाणां वदयात्मा इंद्रियैर्हृतचित्तः आत्मनः संप्रदानेन कामादिभ्यः
 समर्पणेन मर्यादं नृत्पुमश्नुते ८ उपसंहरति आह तपेति आह तपविनाश्य सत्त्वे सूक्ष्मायां बुद्धौ चित्तं स्थूलबुद्धिं कालं जरपर्वतवदप्रकं प्योमवेत् कालं जगन्मुहूर्तादिकृपं जरयति नाशयति तथा आत्म

महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्परतोऽमृतम् ॥ अमृतान्नपरं किंचित्साकाष्ठासापरागतिः ४ एवं सर्वेषु भूतेषु गूढोऽऽत्मानप्रकाशते ॥ दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया
 सूक्ष्मदर्शिभिः ५ अंतरात्मानि संलीय मनः पष्ठानि मेधया ॥ इंद्रियाणीं विषयार्थाश्च बहुचित्तं यमचित्तयत् ६ ध्यानेनोपरमं कृत्वा विद्यासंपादितं मनः ॥ अनीश्वरः
 प्रशांतात्मा ततोऽच्छेत्त्यमृतं पदम् ७ इंद्रियाणां तु सर्वेषां वदयात्मा चलितस्मृतिः ॥ आत्मनः संप्रदानेन मर्यादं नृत्पुमश्नुते ८ आहृत्य सर्वसंकल्पान् सत्त्वे चित्तं
 निवेशयेत् ॥ सत्त्वे चित्तं समावेशयतः कालं जरो भवेत् ९ चित्तप्रसादेन यतिर्जहातीह शुभाशुभम् ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनि स्थित्वा सुखमत्यंतमश्नुते १० लक्षणं तु प्र
 सादस्य यथा स्वप्ने सुखं स्वपेत् ॥ निवाते वायथा दीपो दीप्यमानो न कंपते ११ एवं पूर्वापरे काले युंजन्नात्मानमात्मनि ॥ लब्ध्वा हारो विशुद्धात्मा पश्यत्यात्मानमात्मनि
 १२ रहस्यं सर्ववेदानामनैति ह्यमनागमम् ॥ आत्मप्रत्ययिकं शास्त्रमिदं पुत्रानुशासनम् १३ धर्माख्यानेषु सर्वेषु सत्याख्याने च यद्रसु ॥ दशोदमृत्सहस्राणि निर्म
 य्यामृतमुद्धृतम् १४ नवनीतं यथा दध्नः काष्ठादग्निर्यथैव च ॥ तथैव विदुषां ज्ञानं पुत्रहेतोः समुद्धृतम् १५

विवेककालं नाशयति भूतकाल इत्यर्थः ९ प्रसादेन द्वैतदर्शनाभाव रूपेण नैर्मलेन शुभाशुभं पुण्यपापं पुण्यस्यापि संघटनेन मोक्षपेक्षया पापं । तथा च जापकोपाख्याने ब्रह्मादिलोकानामपिनर
 कत्वमुक्तं । प्रसन्नात्मा शुद्धचित्त आत्मनि स्वरूपे स्थित्वा द्वैतदर्शनकालीनं नृत्पुमश्नुते सारूप्यं परित्यज्य सुखमत्यंतं तमतिक्रांतं त्रिविधपरिच्छेदशून्यमश्नुते १० स्वप्ने सुषुप्तौ तथा हि द्वैतादर्शनं सुषुप्तिकैवल्य
 योस्तुल्यवदाप्राप्यते माध्विनिः । यद्वैतज्ञपश्यति पश्यन् वैतज्ञपश्यति न हि द्विदृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वा ब्रह्म तद्वितीयमस्ति ततोऽप्यद्विभक्तं पश्येदित्यादिना अनुदितं चेत्तत्सूत्रकारेण
 स्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हीति स्वाप्ययः सुषुप्तं संपत्तिः कैवल्यं अनयोरन्यतरपक्षे द्वैतादर्शनमाविष्कृतं भूत्या कचित्पष्टाद्यायादौ सुषुप्तिमपेक्ष्य भैत्रियज्ञाणादौ कैवल्यमपेक्ष्येति
 सूत्रार्थः ११ । १२ अमैति ह्यनैकैकमनुमानतः अनागममामममाप्रतो वामम्यं किं त्वनुभवगम्यमित्यर्थः १३ वसुधनंसारमृतं दशकिंचिदधिकानि कृत्तहस्राणि तथा चोक्तं शाकलके । 'ऋचां
 दशसहस्राणि ऋचां पंचशतानि च ॥ ऋचामशीतिः पादश्चैतत्पारायणमुच्यते' इति । सर्ववेदश्रेष्ठाश्च वेदादयं सारं ब्रह्म तद्वैत्यर्थः १४ । १५

शां.मो.१२
अ०
॥२४०॥

म.भा.टो.
॥१२४॥

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥
अध्यात्ममिति आत्मापुण्यप्रकृतं कर्मेन्द्रियाणि १ ज्ञानेन्द्रियाणि २ मनआदिचतुष्टयम् ३ पंचमाणाः ४ पंचभूतानि ५ कामः ६ कर्म ७ अविद्याचेति ८ पुनरिति शत
कृत्योऽपि पथ्यवेदितव्यमिति न्यायेन विस्तरार्थोच्यते यथेति सप्रकारं वेद १ । १ भूतानां जरायुजादीनां सागरोर्मिण्यायेन प्रातिजि.विभूम्यादयः पृथक्कालिताः संतीत्यर्थः ३ एतदेव वदतां
तां तत्पूर्वकमाह प्रसायेति यवीयः स्वल्पे पुशरीराकारेण महाभूतेषु स्थित्वा विह्वलैः सृष्टिवाद्यैः विकारं जनयति ४ अंतःशरीरेष्वस्वप्रवृत्तां द्योदयप्रलयौ भवत इति फलितमाह इतीति तन्मयमल्प

स्नातकानामिदं शास्त्रं वाच्यं पुत्रानुशासनम् ॥ तदिदं नाप्रशांताय नादांताया तपस्विने १६ न वेद विदुषे वाच्यं तथानानुगताय च ॥ नामूयकाया नृजनेन चानिर्दिष्ट
कारिणे १७ न तर्कशास्त्रदग्धाय तथैव पिशुनाय च ॥ श्लाघिने श्लाघनीयाय प्रशांताय तपस्विने १८ इदं प्रियाय पुत्राय शिष्यायानुगताय च ॥ रहस्यधर्मवक्तव्यं ना
न्यस्मै तु कथंचन १९ यद्यप्यस्य महीदद्याद्रत्नपूर्णमिमानरः ॥ इदमेव ततः श्रेय इति मन्येत तत्त्ववित् २० अतो गुह्यतरार्थं तदध्यात्ममतिमानुषम् ॥ यत्तन्मह
र्षिभिर्हृष्टं वेदति पुचगीयते २१ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि २२ यच्च ते मनसि वर्तते परं यत्र चास्ति तव संशयः काचित् ॥ श्रूयतामयमहं तवाग्रतः पुष्पकिं
हिकथयामि ते पुनः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शुकानुप्रश्ने षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ ॥ ॥ शुक उवाच ॥ अध्यात्मं
विस्तरेण हेषु नरेष्वदस्वमे ॥ यदध्यात्मं यथा वेदमगवष्टपि सत्तम १ ॥ व्यास उवाच ॥ अध्यात्मं यदिदं तात पुरुषस्येह पठ्यते ॥ तत्तेऽहं वर्तयिष्यामि तस्य व्याख्या
मिमांशुण २ भूमिरापस्तथा ज्योतिर्वायुराकाश एव च ॥ महाभूतानि भूतानां सागरस्योर्मयो यथा ३ प्रसाये ह यथा गानिकूर्मः संहरते पुनः ॥ तद्वन्महांति भूतानि
यवीयः सुविह्वलैः ४ इति तन्मयमेवेदं सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ सर्गे च प्रलये चैव तस्मिन्निर्दिश्यते तथा ५ महाभूतानि पंचैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ अकरोत्तात वैषम्यं य
स्मिन्यदनुपश्यति ६ ॥ शुक उवाच ॥ अकरोद्यच्छरीरेषु कथं तदुपलक्षयेत् ॥ इन्द्रियाणि गुणाः केचित्कथं तानुपलक्षयेत् ७ ॥ व्यास उवाच ॥ एतत्ते वर्तयिष्या
मियथा वदनु पूर्वशः ॥ शृणु तत्त्वमिहैकाग्रो यथा तत्त्वं यथा च तत् ८ शब्दः श्रोत्रं तथा खानि त्रयमाकाशसंभवम् ॥ प्राणश्चेष्टा तथा स्पर्श एते वायुगुणास्त्रयः ९ रूपं च
सुविषाकश्च त्रिधा ज्योतिर्विधीयते ॥ रसोऽथ रसनं स्नेहो गुणास्त्वेते त्रयोऽभसः १०

मृतमयं तस्मिन् शरीरांतःस्थे । तथा सृष्टिप्रलयादिकं निर्दिश्यते इहेवांतःशरीरे सोम्य स पुरुषो यस्मिन्नेताः षोडशकलाः प्रभवन्तीति श्रुत्या ५ यद्यपि सर्वस्मिन् शरीरे पंचैव भूतानि तथाऽपि शरी
रेषु पुरनरतिर्यगादिरूपेण वैषम्यमकरोत् । तत्र हेतुः यस्मिन् कर्मणि निमित्तसति यदमुपश्यति अंतकाले । पंचैवाऽपि स्मरन् भावं रजस्यं ते कलेवरं । तंतमेवेति इति श्रुतेः ६ शरीरेषु शरी
रावयवेषु बुद्धिन्द्रियादिषु यद्वैषम्यं कानिचिदिन्द्रियाणि केचिद्गुणाः शब्दादयश्च हरेवमादितस्कथमिति स्वकृपतोऽगुणतश्च भेदं कथं शब्दद्वयेन पुच्छतीत्यर्थः ७ तदेव वक्तुं प्रतिजानीते यथा तत्त्वं यथा च
तदिति ८ शब्दश्रोत्रदेहच्छिद्राणि स्वरूपतोऽभिन्नानि विषयत्वं करणत्वं तदुभयाश्रयत्वं चेति गुणतोऽभिन्नाणि एवमग्रेऽपि ज्ञेयं । स्पर्शः स्पर्शनेत्रेयं वायुगुणावायुविकाराः ९ विषाको जाठरः १०

शरीरे कठिनां जहाहुल्यात् पार्थिवं इन्द्रियमाभेः सह पांचमौ तिको विकारः ११ स्पर्शादयो वाय्वादीनां गुणास्तद्विकारैः स्पर्शानां त्रिवैष्टेयते १२ मनः संकल्पाविकल्पात्मकं बुद्धिर्निश्चयात्मिका
स्वभावः पूर्वोक्तानां सयोनिर्भूता न्येवा तस्तानि सर्वाण्यपि भूतो र्वा न्येव । अत्र हेतुमाह चेति गुणेभ्यः सत्त्वादिभ्यः परं श्रोत्रादिकार्यस्वरूपमागताः प्राप्ताः संतो गुणान् शब्दादीनां तिवर्तते अत्रायमां
शयः । यदि त्रिंशं यस्यायं सत्त्वाहं कंतवाह्यसजातीयगुणाश्रय इति नियमश्च नूतपादो दृष्ट इति मनोबुद्धयहंकारा पंचानामपि विद्वाहका इति पंचगुणाश्रयत्वात् पांचमौ तिकाः १३ समनस्कादीन्द्रियाणि बु
द्धिमात्रमेवेत्याह यथेति १४ यदिति अर्धभित्त्यादिना कृत्स्नं शरीरं पश्यति इदमहमिति यद्वा न मे तस्मिन् कृत्ये करणीये बुद्धिर्वर्तते देहे अहमित्यनुभवो विषयो बुद्धेः स्वरूपमित्यर्थः १५ गुणान्
शब्दादीन् भावप्रधानो निर्देशः बुद्धिरेव शब्दाद्यात्मतामतिशयेन नीयते कर्मकर्तृरिप्रयोगः बुद्धयभावे विषया इन्द्रियाणि च न प्रयतेऽतस्तदुभयं बुद्धिरेवेत्यर्थः १६ । १७ चक्षुरिति इदं रूपमिति ज्ञाने

प्रेयं घ्राणं शरीरं च भूमेरेते गुणास्त्रयः ॥ एतावानिन्द्रियग्रामैर्व्यख्यातः पांचमौ तिकः ११ वायोः स्पर्शो रसोऽथ ज्योतिषोरूपमुच्यते ॥ आकाशप्रभवः शब्दो गंधो
भूमिगुणः स्मृतः १२ मनो बुद्धिः स्वभावश्च त्रय एते स्वयोनिजाः ॥ न गुणानतिवर्तते गुणेभ्यः परमागताः १३ यथा कूर्म इहांगानि प्रसार्य विनियच्छति ॥ एवमेवं
द्रियग्रामं बुद्धिः सृष्ट्वानियच्छति १४ यदूर्ध्वपादतलयोरवाङ्मुर्धश्च पश्यति ॥ एतस्मिन्नेव कृत्ये तु वर्तते बुद्धिरुत्तमा १५ गुणान्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेवं द्रियाण्यपि ॥
मनः पष्ठानि सर्वाणि बुद्धयभावे कुतो गुणाः १६ इन्द्रियाणि नरे पंचषष्ठं तु मन उच्यते ॥ सप्तमी बुद्धिमेवाहुः क्षेत्रज्ञं पुनरष्टमम् १७ चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥
बुद्धिरध्यवसानाय साक्षि क्षेत्रज्ञ उच्यते १८ रजस्तमश्च सत्त्वं च त्रय एते स्वयोनिजाः ॥ समाः सर्वेषु भूतेषु तान् गुणानुपलक्षयेत् १९ तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किंचिदात्मनि
लक्षयेत् ॥ प्रशांतमिव संशुद्धं सत्त्वं तदुपधारयेत् २० यत्तु संतापसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ प्रवृत्तरज इत्येवं तत्र चाप्युपलक्षयेत् २१ यत्तु संमोहसंयुक्तमव्यक्तविषयं
भवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयं तमस्तदुपधार्यताम् २२ प्रहर्षः प्रीतिरानंदः साम्यं स्वस्थात्मा चित्तता ॥ अकस्माद्यदि वाक्स्माद्वर्तते सा त्विका गुणाः २३ अभिमानो
मृषा वा दोलो भो मोहस्तथाक्षमा ॥ लिंगानिरजसस्तानि वर्तते हेत्वहेतुतः २४ तथामोहः प्रमादश्च निद्रा तं द्राप्रबोधिता ॥ कथंचिदभिवर्तते विज्ञेयास्तामसा गुणाः
२५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ ॥ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ मनो
विसृजते भावं बुद्धिरभ्यवसायिनी ॥ हृदयं प्रिया प्रिये वेद त्रिविधा कर्मचोदना १ इन्द्रियेभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यः परमं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा परो मतः २

यथा चक्रः करणं । एवमिदमिदं न वेत्तां तरे ज्ञाने हृदयमिदमेवेति ज्ञाने च मनो बुद्धीकरणे तेषां ज्ञानानां द्रष्टा तु साक्षी ततः पृथगित्यर्थः १८ रज इति स्वयोनिजास्तत्तत्संस्कारसचिवाचित्तादा
विर्भूताः अतएव चित्तं तज्जाश्चार्थेन्द्रियादयः सर्वेधिगुणात्मका एवेति मतं सर्वेषु पुरनरादिषु तान् गुणान् कार्यद्वारा उपलक्षयेत् १९ कार्याण्येवाह तत्रेत्यादिना २० । २१ । २२ । २३ हेतुतः कारणात्
अहेतुतोऽकस्मात् २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ एवं बुद्धेः स्वाभाविकं त्रिगुणात्मस्वरूपमुक्त्वा कर्म
जं प्रेक्षयमाह मन इति विसृजते संकल्पमात्रेण भावं पदार्थविधिमत्पादयति बुद्धिरभ्यवसायिनी तं पदार्थं बुद्धिर्निश्चिनोतीदमित्यमेवेति हृदयमहंकारं प्रियमनुकूलमप्रियं प्रतिकूलं च वेद १ अत
पूर्वेन्द्रियेभ्योऽर्थाविषयाः पराः सृष्टमाः संकल्पजत्वात् तेष्वो मनः परं तदुपादानत्वात् ततोऽपि बुद्धिः परा निश्चयात्मकत्वात् ततोऽप्यात्मा परः अदृश्यत्वेन प्रत्यक्तमत्वात् २

॥१२४॥

॥ १२५ ॥

॥ १२५ ॥

स्याशंक्याह नचेति । कामगोचरः काम्यमानविषयगोचरः अनर्घनिर्दोषैरर्पणद्विधैः आत्मास्वरूपेण ज्ञात एव पुरुषार्थो न परस्वरूपेण । न हिरजतात्मना ज्ञाता शुक्तिः शुक्तिकार्याय प्रभवति तद्वत् । दुष्करैर्दुष्कृतिभिरकृतात्मभिरश्लोषितचित्तैः पुरुषैः १४ कथं तर्ह्यात्मानं ज्ञेय इत्यत आह तेषामिति आकृतिर्घटादिकल्पं १५ भवते प्राप्नोति कंठगतविस्मृतचामीकरवदज्ञानापगममात्रलभ्यजात्मेत्यर्थः १६ दिव्याफलमाह ययेति गुणदोषैः पुण्यपापैः प्राकृतैः १७ क्रियमाणैरपि न लिप्यत इत्याह एवमिति विषयाश्चरन्नपि न लिप्यते तत्र हेतुरसज्जमान इति सर्वेषु पुत्रादिष्वप्यसज्जमानस्तब्राह्मादिजैः शोकादिभिर्न लिप्यते एवं देहासंगी देहकृतैरपि कर्मभिर्न लिप्यत इत्यर्थः १८ संन्यासपूर्वकमात्मभ्यान्शीलस्य सार्वभौमस्य प्राप्तस्य भोग्यानासक्तस्य बुद्धीद्वियाण्यात्माकाराप्येव भवति तथापि चिदचितोर्निर्भाग एवास्ति न त्वैक्यं भवतीत्याह द्वाभ्यां त्यक्त्येति १९ । २० । २१ । २२ । २३ शेषं प्राग्व्याख्यातं २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावलीये अष्टमत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥

पुतदेवाह स्वभावेति अभिन्नमिभितोपादानस्वसूचनायोर्नानाभिष्टातः एते गुणाः प्रध्वस्तास्तस्वज्ञानेन दर्शनमताः संतो न भिद्यते घटादिवन्न इत्येति किं तुरज्जुगादिवद्वाचप्रध्वस्तपदाय इत्यर्थः । तत्र हेतुः प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते इति निवृत्तस्य हि घटादेः कपालादिरूपेण प्रवृत्तिर्लभ्यते अथ घटो ध्वस्त इति । इह तु तादृक् प्रवृत्त्यदर्शनाद्विरुद्धवचनाज्ञा एव गुणानां भिद्यते । एके पुरुषाः अपरे तार्किकाः निवृत्तिरात्यंतिकी दुःखानामात्मगुणानां निवृत्तिर्भवतीत्याहुः । एवं सारं यद्योऽपि संसारहेतोर्दृष्टश्यसंयोगस्यानादिभावस्यापि नाशमिच्छति ३ एवं निवृत्तिबाधपक्षोऽसं प्रधार्य यत्कथाऽऽलोच्य यथामतिनिश्चिनुयादसिद्धांतं कुर्वीत एतदनुरोधेनैव गर्भशयः जन्मादिका मोक्षविबाधपक्षे आध्यात्मिको निवृत्तिपक्षे तात्त्विक इति ४ अनादीति हि शब्दो नित्यानि त्वयोर्धर्मधर्मिभावसंभवप्रसिद्धिद्योतकः । उपपन्नपदसंयोगो विकरोति हि धर्मिणमिति नित्यायेन दुःखादि धर्मिणिविकारिणि नित्यत्वासंभवाददेवावद्रूपनाशादर्शनेनात्मन्यावद्रूपनाशालक्ष

स्वभावयुक्तं तत्सर्वं यदि मानमृजते गुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथा सूत्रं मृजते तद्वृणांस्तथा २ प्रध्वस्ताननिवर्तते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकेभ्यः स्यंति निवृत्तिरिति चापरे ३ उभयसंप्रधार्यैतदध्यवस्येद्यथामति ॥ अनेनैव विधानेन भवेद्गर्भशयो महान् ४ अनादिनिधनो ह्यात्मा तं बुद्ध्या विचरेन्नरः ॥ अकृष्यन्नप्रहर्ष्यश्च नित्यं विगतमत्सरः ५ इत्येवं हृदयार्थं बुद्धिचिंतामयं दृढम् ॥ अनित्यं सुखमासीत् अशोचंश्छिन्नसंशयः ६ ताम्येयुः प्रच्युताः पृथ्व्या यथा पूर्णानदीनराः ॥ अवगाढा ह्यविद्वांसो विद्विलोकमिमं तथा ७ न तु ताम्यति वै विद्वान्स्थले चरति तत्स्ववित् ॥ एवं यो विदतेऽऽत्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ८ एवं बुद्धानरः सर्वमृता नामागतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य चैष म्यं लभते शममुत्तमम् ९ एतद्वै जन्मसामर्थ्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ आत्मज्ञानं शमश्चैव पर्याप्तं तत्परायणम् १० एतद्बुद्ध्या भवेच्छुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ॥ विज्ञायैतद्विमुच्यंते कृतकृत्या मनीषिणः ११ न भवति विदुषां महद्भयं यदविदुषां सुमहद्भयं परत्र ॥ न हि गतिरधिकाऽस्ति कस्यचिद्भवति हि या विदुषः सनातनी १२ लोकमातुरममूयते जनस्तत्तदेव च निरीक्ष्य शोचते ॥ तत्र पश्य कुशलान शोचतो ये विदुस्तदुभयं कृताकृतम् १३

णमोक्षस्याप्यसंभवाच्च साधीयानयं पक्ष इत्याशयः ५ बुद्धिधर्माश्चिंतादयस्तत्प्रधानं बुद्धिचिंतामयम् ध्यायतीत्येतेषां विदुषां विदुषोः । इदं कर्मभेदमनित्यं विद्याविना इयं छित्तिरेति शेषः ६ पृथ्व्याः सकाशात्तदीं प्रतिपद्यता अविद्वांसस्तरणविद्याहीना उन्मज्जननिमज्जनैस्ताम्येयुः क्लिश्येयुः । सार्धं श्लोकेन दृष्टांतमुक्त्वा दार्ष्टान्तिकमाहर्षेण एवमिति आत्मनः स्वस्यात्मानं प्रत्यंचंतस्य स्वरूपलक्षणं केवलं ज्ञानमिति बुद्धिचिन्मात्रमित्यर्थः ८ शमं सुखम् ९ जन्मसामर्थ्यं लब्धजन्ममनोयथोक्ताचारवतोऽवश्यं भावीत्यर्थः । यथोक्तं पूर्णं परायणं मोक्षप्रापकम् १० शुद्धः पुण्यपापहीनः ११ भयमघः पातजं या विदुषो गतिस्ततोऽधिका कृत्यचिद्वर्तितास्ति १२ लोक्यत इति लोको भोगं पुरुषादिस्तमातुरं दोषाक्रांतं जनः असूयते दोषेण पश्यति भोगवैकल्यात् । तथा तत्तदेव लोकस्यातुरमं निरीक्ष्य शोचते च तत्रेति बुद्ध्या बुद्धयोर्महद्बुद्धलक्षणमित्यर्थः । ये पुरुषास्तदुभयं शोकाशोककूपकृताकृतकमेव रोषितानां रोषितमिति विदुस्तत्कुशला इत्यर्थः १३

किमेनेन कौशलेनेत्यत आह यदिति इह लोके कुर्वतो यात्रिष्कामं कर्म तत्प्राचीनकर्मणां नाशकं न हि कर्मणा सर्वकर्मोच्छेदोऽस्तीत्यर्थः किंतु तदुभयमिह जन्मविपूर्वजन्मनि च कृतं कर्म तस्य विदुषः प्रियमप्रियं वानजनयतीत्यतो विद्यासंपादनीयेति भावः । नैनं कृताकृतपतः न क्लिश्यते कर्मणा पापकेनेत्यादिभ्यस्तिस्यः १४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये एकोनपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ ७ ॥ विद्याप्रापकं धर्मं पृच्छति यस्मादिति १ अश्वमेधादिमौमुदिति निवृत्तिधर्मलक्षणायाऽऽह विशिष्टमिति १

यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं तच्च निर्णुदति तत्पुराकृतम् ॥ न प्रियं तदुभयं न चाप्रियं तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः १४ ॥ इति श्रीम० शां० मोक्ष० शुक्लानुप्रश्ने एकोनपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ शुक्लवाच ॥ यस्माद्धर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह कश्चन ॥ यो विशिष्टश्च धर्मो न स तं भवान्प्रब्रवीतु मे १ ॥ व्यास उवाच ॥ धर्मो ते संप्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः कृतम् ॥ विशिष्टं सर्वधर्मैर्भ्यस्तमिहैकमनाऽगृणु २ इन्द्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य यत्नतः ॥ सर्वतो निष्पतिष्णुनि पिता बालानि वात्मजान् ३ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्येकाग्रं परमं तपः ॥ तज्ज्यायः सर्वधर्मैर्भ्यः स धर्मः पर उच्यते ४ तानि सर्वाणि संधाय मनः पष्ठानि मे घया ॥ आत्मवृत्त इवाऽऽसीत् बहु चिंत्यमर्चितयन् ५ गोचरेभ्यो निवृत्तानि यदास्थास्यंति तेषां नि ॥ तदा त्वमात्मनात्मानं परं द्रक्ष्यसि शाश्वतम् ६ सर्वोत्मानं महात्मानं विधूयामिव पावकम् ॥ तं पश्यंति महात्मानो ब्राह्मणा ये मनीषिणः ७ यथा पुष्पफलोपेतो बहुशाखो महाद्वयः ॥ आत्मनो नाभिजानीते कमे पुष्पं कमे फलम् ८ एवमात्मानं जानीते कमेभ्यो कुतस्त्वहम् ॥ अन्यो ह्यत्रांतरात्माऽस्ति यः सर्वमनुपश्यति ९ ज्ञानदीपेन दीप्तेन पश्यत्यात्मानमात्मानम् ॥ दृष्ट्वा त्वमात्मनाऽऽत्मानं निरात्मा भव सर्ववित् १० विमुक्तः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वच इवोरगः ॥ परां बुद्धिं मवाप्येह विपाप्मा विगतज्वरः ११ सर्वतः श्रोतसंधोरानदीं लोकप्रवाहिनीम् ॥ पंचेंद्रियग्राहवर्तिमनः संकल्परोधसम् १२ लोभमोहवृणच्छत्रां कामक्रोधसरीमृपाम् ॥ सत्यतीर्था नृत्तक्षोभां क्रोधपंकां सरिद्वराम् १३ अव्यक्तप्रभवां शीघ्रां दुस्तरामकृतात्माभिः ॥ प्रतरस्वनदीं बुद्ध्या कामग्राहसमाकुलाम् १४ संसारसागरगमां यो निपातालदुस्तराम् ॥ आत्मकर्मोद्भवां तात जिह्वावर्तीं दुरासदाम् १५ यां तरंति कृतप्रज्ञा वृत्तिमंतो मनीषिणः ॥ तां तीर्णः सर्वतो मुक्तो विवृतात्माऽऽत्मविच्छुचिः १६ उत्तमां बुद्धिमास्थाय ब्रह्मभूयाम्भविष्यसि ॥ संतीर्णः सर्वसंसारोत्पन्नात्मा विकल्पः १७

निष्पतिष्णुनि निष्पत्तनशीलानि संनिपत्यैकाग्रं कुर्यादिति संबंधः ३ । ४ बहुचिंत्यं त्रिपुटी ५ गोचरेभ्यो बाह्याभ्यंतरविषयेभ्यः देशमनिरस्मिन्नब्रह्मणिसर्वाधिष्ठाने ६ विधूयामिव निरुपाधि ब्राह्मणा ब्रह्मविदः ७ । ८ आत्मा बुद्धिरचेतनत्वाद्ब्रह्मवत् सर्वबुद्ध्यादिकं ९ ज्ञानदीपेन ब्रह्माकारांतःकरणद्वया आत्मानं ब्रह्म आत्मनि देहे आत्मने ति पाठे आत्मना ज्ञानदीपेनेति सामानाधिकरण्यं निरात्मानिरुपाधिः १० विपाप्मेति देहांतरसंबन्धनिरासः विगतज्वर इति जीवमुक्तिसुखवान् ११ सर्वतः श्रोतसंभवे कथाप्रवहंती नदी संसारनदीं लोकां प्रवाहयंती रोधस्तीरं १२ । १३ शुद्धाज्ञानेन १४ यो निर्वासना १५ । १६ ब्रह्मभूयाम् ब्रह्मैव १७

भूतान्यज्ञाननिशामय पर्वतस्थो ज्ञानपर्वतरूढः यथोक्तं 'प्रज्ञाप्राप्तादमारुह्य शोच्यः शोचतो जनान् ॥ भूमिष्ठानिव शोच्यः सर्वान्प्राज्ञो नृप इति' इति १८ एनं यो मेना ज्ञाननदी तरणरूपम् १९ । २० । २१ नैवेति पुमानेतद्ब्रह्मरूपादिरूपेण न वेदनामरूपं शून्यत्वात् भूतमव्ययो भवउत्पत्तिः कारणतदात्मकम् २२ अमवोऽनुत्पत्तिरारमातस्य प्रतिपत्त्यर्थ एतद्धर्मैष योगधर्मः २३ यद्यपि तत्र भेदेन जगदुत्पत्तिप्रकाराभिद्यंते तथाऽपि शमादिसंपन्नस्य सर्वधर्मास्पर्शसुषुप्तावस्थासदृशसुखदुःखसंपर्कशून्यतयाऽवस्थानमुक्तिरितिसंबन्धादिसंमतम् । वादिनो देहनाशो वा शून्यभावो वा दुःखनाशो वा लिंगमंगो वाऽविद्यानिवृत्तिर्वास्वरूपप्रतिष्ठाचितिशक्तिर्वापरमानंदावाप्तिर्वैतिशब्दतत्त्वविकल्पयंतितदेतदभिसंधायाह यथेति यथा सर्वाणि मतानि येन प्रकारेण मुक्तोपर्यवस्यंति तथा तेनैव प्रकारेण मदीयान्येतानि वचांसि मुक्तोपर्यवस्यंतीति मया यथा तथेति भावप्रधानो निर्देशः याथातथ्येन कथितानीत्यर्थः । हे पुत्र तानि मतानि भवति फलतो

भूमिष्ठानीव भूतानि पर्वतस्थो निशामय ॥ अकुध्यन्न प्रहृष्यंश्च न चृशंसमंतिस्तथा १८ ततो द्रक्ष्यसि सर्वेषां भूतानां प्रभवप्ययौ ॥ एनं वै सर्वभूतभ्यो विशिष्टं मे निरेबुधाः ॥ धर्मधर्मभृतां श्रेष्ठामुनयस्तत्त्वदर्शिनः १९ आत्मनो व्यापिनो ज्ञानमिदं पुत्रानुशासनम् ॥ प्रयताय प्रवक्तव्यं हि तायानुगताय च २० आत्मज्ञानमिदं गुह्यं सर्वगुह्यतमं महत् ॥ अब्रुवं यदहं तात आत्मसाक्षिकमंजसा २१ नैव स्त्रीनपुमानेतन्नैव वेदनपुंसकम् ॥ अब्रुः खमसुखं ब्रह्मभूतमव्यभवात्मकम् २२ नैतज्ज्ञात्वा पुमान् स्त्रीवा पुनर्भवमवाप्नुते ॥ अभवप्रतिपत्त्यर्थमेतद्धर्मविधीयते २३ यथामतानि सर्वाणितथैतानि यथा तथा ॥ कथितानि मया पुत्र भवंति न भवंति च २४ तत्प्रीतियुक्तेन गुणान्वितेन पुत्रेण सत्पुत्रदमान्वितेन ॥ पृष्ठो हि संप्रीतिमना यथार्थब्रूयात्सु तस्येह यदुक्तमेतत् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्रेपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ व्यास उवाच ॥ गंधानरसानानुरंध्यात्सुखं वानालंकारांश्चाप्नुयात्तस्य तस्य ॥ मानं च कीर्तिं च यशश्च नेच्छेत्स वै प्रचारः पश्यतो ब्राह्मणस्य १ सर्वान्वेदानधीयति शुश्रूषुर्ब्रह्मचर्यवान् ॥ ऋचो यजुर्षिसामानियो वेदनसर्वे द्विजः २ ज्ञातिवत्सर्वभूतानां सर्वविस्सर्ववेदवित् ॥ नाकामोऽभियते जातु न तेन न च वै द्विजः ३ इष्टोश्च विविधाः प्राप्य क्रतूंश्चैवाप्तदक्षिणान् ॥ प्राप्नोति नैव ब्राह्मण्यमविधानात्कथंचन ४ यदाचायं न विभेति यदा चास्मान्न विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वोष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ५ यदान कुरुते भावं सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ६

विरोधामावात् । न भवंति च निर्वक्तुमशक्यत्वात् । तस्मात्सर्वैरपि तां त्रिकैरिदं शास्त्रमुपादेयमिति सिद्धम् २४ तदिति तस्मादुक्तविशेषणवताऽधिकारिणा पृष्ठो गुरुः प्रीतिपूर्वकमिदं वेदेति त्वर्थः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ गंधानरसानित्यायध्यायः साधनविधानार्थं जीवन्मुक्तलक्षणरूपापनार्थं च नानुरंध्यान्नानुसरेत् नापितस्य तस्य गंधादेरलंकारान्वर्जनानि च प्राप्नुयात् गंधादिरागे द्वेषौ न कार्या किंतु दासीतैवेत्यर्थः । प्रचारो व्यवहारः पश्यतो विदुषः १ द्विजो मुख्यो ब्राह्मणः २ कस्तर्हि द्विज इत्यत आह ज्ञातिवदिति यो दयालुर्ब्रह्मविस्सर्ववेदविद्यश्चाकाम आत्मज्ञानेन तृप्तो जातुकदाचिन्न प्रियते तथा च श्रुतिः । 'योऽकामो निष्काम आप्तकामः स्यान्न तस्य प्राणा उरकामं त्यत्रैव समवनीयते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' इति । तेनाकामत्वेन द्विजो नेति न च किंतु द्विज एव । यो निर्दयः सकामश्चनासौ वै विब्र ब्राह्मणश्चेति भावः ३ अविधानाद्व्याप्तैष्काम्ययोरननुसरणात् ४ एतदेव विदुषोति यदेत्यादिना ५ । ६

७८ समुद्रेऽन्या आप इव यत्र पुंश्चिकामालीयंते समोक्षमाह ननु कामकामो विषयामिलापी ९ तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुते ब्रह्मविदेव पूर्णकामो तत्त्वव्यवहाराद्येन स इति सः विद्वान् कामैः संकल्पमात्रोपनतैः कोतो मनोहरः ननु कामकामः स्वर्गाद्यर्थो कुतः सवा इति स्वर्गप्राप्यसंयोगाविषयो गांता इति नियमेन ततोऽभ्यस्तइति भावः १० उपनिषद्ब्रह्मस्य सत्संहितकरं वाक्यं उत्तरोत्तराभावे पूर्वपूर्वव्यर्थमित्यर्थः ११ स्वर्गः सगुणब्रह्मभावः शमो निगुणब्रह्मभावः १२ क्लेदनमिति संतोषाद्वेतोः सत्त्वं बुद्धिप्रसादमिच्छसि इच्छेत पंचमलकारोऽयं । एतदेव सत्त्वं शांतिलक्षणं मोक्षस्य सूचकं कीदृशं सत्त्वं तृष्णया सह शोकमनसोः संकल्पः संशयो वाऽप्रमनः शब्दार्थः संतापं संताप्य क्लेदनां विक्रितिकरणं तंडुलस्येव पाचकमित्यर्थः संतापमिति पुनर्लक्ष्यम् १३ यद्भिः संतोषसहितैर्विशोक्तवादिभिः समग्रो ज्ञानतृप्तः १४ एवं मुक्तलक्षणमुक्तामुक्तिसाधनमाह यद्भिरिति फलभूतत्वात् सुखस्वर्गवर्जपूर्वकैः सत्यदमदानतपस्त्यागशमाख्यैरुपनिषत्संज्ञैः सत्यादिपराजसतामसत्वेन

कामबंधनमेवैकं नान्यदस्तीह बंधनम् ॥ कामबंधनमुक्तो हि ब्रह्मभूयाय कल्पते ७ कामतो मुच्यमानस्तु धूमाध्रादिव चंद्रमाः ॥ विरजाः कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण वसंतं ८ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामा यं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामः ९ सकामकांतो न तु कामकामः स वै कामास्वर्गमुपैति देही १० वेदस्योपनिषत्सत्यं सत्यस्योपनिषदं ॥ दमस्योपनिषदानंदानस्योपनिषत्तपः ११ तपसोपनिषत्त्यागस्त्यागस्योपनिषत्सुखम् ॥ सुखस्योपनिषत्स्वर्गः स्वर्गस्योपनिषच्छमः १२ क्लेदनं शोकमनसोः संतापं तृष्णया सह ॥ सत्त्वमिच्छसि संतोषाच्छांतिलक्षणमुत्तमम् १३ विशोको निर्ममः शांतः प्रसन्नात्मा विमत्सरः ॥ षड्लक्षणवानेतैः समग्रः पुनरेष्यति १४ षड्भिः सत्त्वगुणोपेतैः प्राज्ञैरधिगतं त्रिभिः ॥ ये विदुः प्रेत्य चात्मानमिह स्थंतं गुणं विदुः १५ अकृत्रिममसंहाय्यं प्राकृतं निरुपस्कृतम् ॥ अध्यात्मं सुकृतं प्राप्तः सुखमव्ययमश्नुते १६ निष्प्रचारं मनः कृत्वा प्रतिष्ठाप्य च सर्वशः ॥ यामयं लभते तुष्टिं सानशक्याऽऽत्मनोऽन्यथा १७ येन हृष्यत्यभुंजानो येन हृष्यत्यवितवान् ॥ येनास्त्रहो बलं धत्ते यस्तं वेदसवेदवित् १८ संगुप्तान्यात्मनो द्वाराण्यपि धाय विचिंतयन् ॥ यो ह्यास्ते ब्राह्मणः शिष्टः स आत्परतिरुच्यते १९

पिसंभाषिते अतस्तथावृत्तये सत्त्वगुणोपेतैरिति । त्रिभिश्च श्रवणमनननिदिध्यासनैरांगमानुमानानुभवेर्वाऽधिगतमात्मानमिह स्थंशरीरांतस्थं प्रेत्य जीवत्येव देहे देहाभिमानाद् दृष्ट्यापये विदुर्जानी गुस्तेतं गुणं पूर्वोक्तं मुक्तलक्षणं विदुः प्राप्नुयुः १५ अकृत्रिममजन्यमतत्वाऽसंहाय्यं प्राकृतं स्वभावसिद्धं । निरुपस्कृतं गुणाद्यानमलापकर्षणात्मकसंस्कारहीनम् । अध्यात्ममात्मनि देहे सुकृतं ब्रह्मतस्मात्सुकृतमुच्यत इति श्रुतिप्रसिद्धं प्राप्तः सुखमव्ययमश्नुते । यद्वा अध्यात्मग्रंथयः प्राप्तः सोऽपि ध्यानादिक्रमेणाव्ययं सुखमश्नुते । ग्रंथेऽप्युपनिषदूपे नित्यत्वादकृत्रिमस्त्वमसंहाय्यत्वं च । प्राकृतं वाक्यार्थमर्थादास्वरसतोऽर्थप्रत्यायकं । निरुपस्कृतं द्वैतिनामिव हठानाकृत्यार्थं । एतेन परोक्षज्ञानस्थापि पुण्यवृद्धिहेतुतवाक्रममुक्त्यर्थत्वमुक्तं तथा च स्मृतिः । 'दिनोदिने तु वेदांश्च श्रवणाद्राकिसंयुतात् ॥ गुरुशुश्रूषया लब्ध्वा त्कृच्छ्राशीति फलं भवेत्' इति १६ न केवलं शास्त्रीयज्ञानमात्रान्मुक्तिः किंतु साधनान्तरापेक्षाऽप्यस्तीत्याह निष्प्रचारमिति १७ अध्यामनो निरोधामावे न शक्या प्राप्नुमिति शेषः १७ येन ब्रह्मणा १८ संगुप्तानि प्रमादात् सभ्यं रक्षितानि द्वाराणीद्विधाण्यपि धाय निरुध्य विचिंतयन् ध्यायन् १९

अविशेषाणीति विविधाविशेषाणिमात्राणिगुणपञ्चाणीति योगोक्तेषु गुणावयवेषु । विशेषाः स्पष्टपृथिव्यादयपकादशोद्विगुणानि । अविशेषः पञ्चतन्मात्राणि बुद्धिश्च
लिङ्गमात्रमहत्तत्त्वं अलिङ्गप्रधानं तत्र पूर्वपूर्य्यागेन उत्तरमुत्तरं प्रतिपद्यमानो योगी गुणानां परित्यजति । तत्राविशेषाणि भूतानीति पञ्चतन्मात्राणि गुणा इति महदवयवत्वेन जहोतुने स्तयजता मुनिमा
दुःखसंसारारूपमपोहते । सविशेषाणीति पाठे भूतशब्देन पञ्चतन्मात्राण्येव स्वकार्यं स्पष्टं भूतसहितानीत्यर्थः २१ अतिक्रान्तबाधितगुणक्षयगुणैश्वर्ययेन तं विषयैराश्लिष्टम् २२ मुक्तो विरक्तः
समो रागद्वेषशून्यः पर्यवतिष्ठते स्थिरो भवति शरीरस्थो जीवन्नेव सर्वार्थानतिक्रम्य वर्तते २३ परमकारणं निर्गुणं ब्रह्म कार्यतामव्यक्तताम् २४ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी
लकण्ठीये भारतमावदीपे एकपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ॥ ॥ विस्तरेणोक्तमध्यात्मसुखसंग्रहार्थं संक्षिपति ब्रह्मानीत्यादिनाऽध्यायेन । ब्रह्मानी
मानाऽमानादीनि अर्थमौचित्याधिष्ठितोऽपि पुरुषो विमोक्षार्थोऽस्यात्तर्हि स हृदयमहदध्यात्मश्राव्यः १ मृतेषु जरायुजादिषु पञ्चसु पञ्चात्मकेषु एतेन भावाभावकालानामपि भौतिकत्वमुक्तं ।
ननु पञ्चमो मृतेभ्योऽधिकानि कालादिगाममनासि चत्वारिद्वयाणि गुणाश्च तद्विशतिः कर्मसामान्यविशेषसमवायाश्च भावपदार्थाः सप्तमोऽभावापदार्थश्चेति काणादामन्यते तत्कथं सर्वस्य पञ्चात्म

समाहितं परेतत्त्वैर्क्षीणकाममवस्थितम् ॥ सर्वतः सुखमन्वेति वपुश्चाद्रमसंयथा २० अविशेषाणि भूतानि गुणाश्च जहोतुनेः ॥
सुखेनापोहते दुःखं भास्वरेण तमो यथा २१ तमतिक्रान्तकर्मणमतिक्रान्तगुणक्षयम् ॥ ब्राह्मणं विषयाश्लिष्टं जरामृत्यूनविदतः २२
स यदा सर्वतो मुक्तः समः पर्यवतिष्ठते ॥ इंद्रियाणीन्द्रियार्थाश्च शरीरस्थोऽतिवर्तते २३ कारणं परमं प्राप्य अतिक्रान्तस्य कार्यताम् ॥
पुनरावर्तनं नास्ति संप्राप्तस्य परंपदम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकपञ्चाशदधिकद्वि
शततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ब्रह्मानीमोक्षजिज्ञासुरर्थधर्मावनुष्ठितः ॥ वक्रागुण
वता शिष्यः श्राव्यः पूर्वमिदं महत् १ आकाशं मारुतो ज्योतिरापः पृथ्वी च पञ्चमी ॥ भावाभावौ च कालश्च सर्वभूतेषु पञ्चसु २

कत्वं प्रतिज्ञायत इति चेत् अत्रोच्यते । न तावत्कालो नाम पदार्थोत्तरमतीतानागतत्वादिव्यवहारहेतुः किंचिदस्ति नूतनत्वं पुराणत्वादिव्यवहाराभिरेवातीतत्वावस्थामिस्तादृगव्यवहारोपपत्तेः ।
नापि दिक् आकाशोऽवसूयौ पाचिकी प्राच्यादिकल्पनेऽप्युपगमात् । नापि मनस्तस्य इंद्रियत्वेन भोत्रादिवद्वाह्यसजातीयगुणाश्रयत्वस्यावयवत्वेन पञ्चभौतिकत्वात् । परामिमतमनस्तु ग्रा
ह्यसजातीयगुणानाश्रयत्वेन द्विकालवर्गेन्द्रियत्वं युज्यते । गुणा अपि आश्रयात्त्रातिरिच्यन्ते इति न पृथक्पदार्थः तथा द्रव्यस्यैव स्वास्थ्यप्रच्युतिः परिस्पंदमाऽवस्थाविशेषः कर्मेति न तदपि पृथक्पदार्थः ।
तथा सत्सदिति व्यवहारविषयत्वस्य स्वकल्पितस्य सामान्यादिषु सद्भावेऽप्यनवस्थादिदोषभयात्तेभ्यो व्यावृत्तं द्रव्यगुणकर्मस्वेवानुगतं सामान्यमित्यप्यसत् । अधिष्ठानसत्त्वेनैव सत्सदिति व्यवहारस्यो
पपत्तोऽस्यामननुगतस्य तस्य कल्पनाया अनौचित्यात् । नित्यद्रव्यवृत्तयोऽन्तविशेषा इत्युपगमस्त्वेकात्म्येनित्यद्रव्याणां भावाभावान्निरालंबनो मानांतरासिद्धश्च । समवायवद्रूपादिकमापि समवा
यं विनैव द्रव्येऽस्यास्यतीतिसमवायकल्पनाऽप्यनर्थिका । यथावदपठाम्योऽप्याभावः । एवंभूतलंघ्यसंसर्गाभावोऽपि भविष्यति तथा चोक्तं । 'भावांतरमभावो हि कथाचित्तु व्यपेक्षया' इति । प्रागभाव
प्रध्वंसाभावयोस्त्वसत्प्रतियोगिकत्वादेवासिद्धिः । सद्भावाभावौ निरूप्यत इति न्यायेन तन्निरूपकाभावात् । तस्मादभौतिकः पदार्थ एव नास्तीति युक्तमुक्तं भावाभावकालानामपि पञ्चात्मकत्वम् १

अंतरात्मकं अवकाशात्मकं मूर्तिः शरीरं तत्पञ्चास्वस्वरूपकाशकं विधानं वेदवाक्यतद्विन्मूर्तिशास्त्रविधानवित् ३ चरणं गमनं मारुतात्मकं वायुधर्मत्वात्तदात्मकम् ४ पाकोऽन्नादेः प्रकाशो दीपादेः
पयोतिः ऊष्मा ५ क्षुद्रता अंतःप्रविश्य पार्थिववयवसंयोगाच्छरीकरणेन सृष्टमता ६ ॥ ७ ॥ ८ उत्तरेषु भूतेषु पूर्वभूतगुणाः संतितेन शब्दपवाकाशशब्दस्पर्शवायुशब्दस्पर्शरूपाणि ते जातिशब्दस्पर्श
रूपरसाः सलिलेऽतएव संग्रहाः पृथिव्यामिति । तथा सर्वसत्त्वेषु सर्वप्राणिषु उत्तरागुणाः अविद्याकामकर्माख्याः तथा चोक्तं । 'तमप्रधानः क्षेत्राणां चित्प्रधानश्चिदात्मना ॥ परः कारणतामेति
भावनाज्ञानकर्मभिः' इति ९ एतैर्भावनाज्ञानकर्मभिर्वाक्यशेषे दृष्टेः सह न वमं मनः १० व्यवसायात्मिका निश्चयात्मिका व्याकरणं संशयः सः अनंतरात्मा कर्मानुमानात् सुखदुःखलिङ्गेन कर्मणा माश्रयत्वे
नानुपेक्षो जीवः ११ एभिरिति कालाकृतत्रेताद्वारकलिकपोजीवस्तदात्मकैः पुण्यापुण्यादिसंस्कारात्मभिः एभिः भावैर्भावनाभिः सर्वप्राणिजातं समन्वितं पश्यति स्वरूपतस्त्वकलुषमिति जाना

अंतरात्मकमाकाशं तन्मयं श्रोत्रमिन्द्रियम् ॥ तस्य शब्दं गुणं विद्यान्मूर्तिं शास्त्रविधानवित् ३ चरणं मारुतात्मेति प्राणापानौ च तन्मयौ ॥ स्पर्शनं चेंद्रियं विद्यात्तथा
स्पर्शं च तन्मयम् ४ तापः पाकः प्रकाशश्च ज्योतिश्च क्षुश्च पञ्चमम् ॥ तस्य रूपं गुणं विद्यात्तत्र गौरासितात्मकम् ५ प्रकृदः क्षुद्रतास्नेहइत्यपामुपदिश्यते ॥ असृङ्
मज्जा च यच्चान्यत्स्निग्धं विद्यात्तदात्मकम् ६ रसनं चेंद्रियं जिह्वारसश्चापांगुणोमतः ॥ संघातः पार्थिवो धातुरस्थिदंतनखानि च ७ श्मश्रु रोमचकेशाश्च शिरास्नायुच
चमच ॥ इंद्रियं घ्राणं संज्ञातं नासिकेत्याभिसंज्ञिता ८ गंधश्चैवंद्रियार्थोऽयं विज्ञेयः पृथिवीमयः ॥ उत्तरेषु गुणाः संति सर्वसत्त्वेषु चोत्तराः ९ पञ्चानां भूतसंघानां संतति
मुनयो विदुः ॥ मनो नवमेषां तु बुद्धिस्तु दशमी स्मृता १० एकादशस्त्वनंतात्मा स सर्वः पर उच्यते ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिर्मनो व्याकरणात्मकम् ॥ कर्मानुमाना
द्विज्ञेयः स जीवः क्षेत्रसंज्ञकः ११ एभिः कालात्मकैर्भावैर्यः सवः सर्वमन्वितम् ॥ पश्यत्यकलुषं कर्म समो हं नानुवर्तते १२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्ति० मोक्ष० शुकानु
प्रश्ने द्विपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ व्यास उवाच ॥ शरीराद्विप्रमुक्तं हि सूक्ष्मभूतं शरीरिणम् ॥ कर्मभिः परिपश्यंति शास्त्रोक्तेः शास्त्रवेदिनः १
यथामरीच्यः सहिताश्चरंति सर्वत्र तिष्ठंति च दृश्यमानाः ॥ देहैर्विमुक्तानि चरंति लोकांस्तथैव सत्त्वान्यतिमानुषाणि २ प्रतिकल्पं यथैवाप्सु तापः सूर्यस्य लक्ष्यते ॥
सत्त्वत्सु तथा सत्त्वं प्रतिकल्पं पश्यति ३ तानि सूक्ष्माणि सत्त्वानि विमुक्तानि शरीरतः ॥ स्वेन सत्त्वेन सत्त्वज्ञाः पश्यंति नियतेंद्रियाः ४

तिसः समोऽसकामकर्मनानुवर्तते । ज्ञातात्मतत्त्वतयानिष्कामो भवतीत्यर्थः ११ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्म० नी० भारतमावदीपे द्विपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ एवं पञ्चभूता
नि अविद्याकामकर्माणि मनो बुद्धिश्चेति दशकः क्षेत्रततोऽन्यपकादशोऽन्तरात्मा स च लिङ्गात्मैवेति प्रमोमाभूदिति तस्यापि दशकात्तर्गतत्वं साधयति शरीरादित्यादिना स्पष्टं शरीराद्विप्रमुक्तमापि शरीरि
णं सूक्ष्मशरीरवंतं अतएव सूक्ष्मभूतं दुर्लक्ष्यं शास्त्रोक्तैः कर्मभिर्योगानुष्ठानैः पश्यंति शास्त्रज्ञा योगिनः । लिङ्गात्मानं समाधौ साक्षात्कुर्वतीत्यर्थः १ लिङ्गदेहसत्त्वे विद्वन्नुभवं मानुषमुकापुकिमप्याह
यथेति यथा गमनोदरेषु यमरीचिकानि विद्याः संस्थोऽपि रज्जुदृष्टान् गच्छते । गुरुत्वे युक्त्या तु दृश्यमानास्ता एवातिविस्पष्टं गच्छते । तथा देहैः स्पृष्टैर्विमुक्तानि रहितानि सत्त्वानि स्पृष्टदृष्टान् दृश्यंत
इत्यर्थः । लोकांश्चरंतीति शब्दं २ प्रतिकल्पं पश्यति सूर्यस्य तापो रश्मिर्मंडलमप्युल्लक्ष्यते एवं सत्त्ववत्सु जीवहेषु सत्त्वं प्रधानं लिङ्गं प्रतिकल्पं प्रतिव्यक्तिसंयोगी पश्यति ३ पश्यति तानि ४

सर्वेपायोगयोगिनां योगंयुजतां सत्त्वात्मा लिङ्गदेहोवशेतिष्ठति यथेष्टं परशरीरप्रवेशादावपि योग्यो भवति । आत्मनिर्चितं कल्पितं कर्मजं रजः कामादिव्यसनं जहतां । प्रधानस्य जगत्कारणस्याद्वै
धमप्यग्भावंस्तादात्म्ययोगैश्चर्यततोऽपि मुक्तानां सर्वोत्सवस्थासु सर्वकालेषु च योगिनां लिङ्गदेहोवशेतिष्ठतीति द्वयोः संबंधः ५ । ६ तेषामिति तेषां योगिनां भूतात्मा जीवः सततं सर्वदा सुखैः सप्तभिर्गुणै
र्गुणकार्यैर्भेदहंकारपंचतन्मात्राख्यैर्युतानि संचरिष्णुरिन्द्रादिलोकेषु संचरणाशीलः । सदाऽनित्यः कालत्रयेऽपि मिथ्यात्वादनित्यो बाधितो व्यवहारतोऽजरामरश्च भवति * एवं योगिनां सूक्ष्मदे
हापरोक्ष्यमुक्तं मूढानां पितृदस्तीत्याह मनहति मनोबुद्धिभ्यां पराभूतो जितः स्वप्नेष्वपि स्वदेहं परदेहं च स्थूलादन्वयेतीति तथा ८ । ९ । १० एवं स्वप्रवृत्तगमेशयनं प्राप्तोऽपि तत्रत्ये जाठराभ्यादि
भिर्दुःखेनामोषितो हृदयात् प्राग्न्यादेरभावादि त्याह अहेति अहेति प्रसिद्धं यथैवमव्ययं ऊष्माजाठरीयस्तदंतर्गतः ११ अस्यैव दुर्ज्ञेयत्वमाह तमिति तमेतमात्मानं अतितेजाः परमेश्वरस्तस्यांश
मिवांशं मूर्तिपुद्गेषु १२ कथं तद्वात्मप्राप्तिरत आह योगेति अनुच्छासान्धचेतनानि स्थूलशरीराणि अमूर्तानि सूक्ष्मशरीराणि वज्रोपमानि ब्राह्मणप्रलयेऽप्यविनाशीनिकारणशरीराणि अतिक्रामंती
तिशेषः केतमात्मानं ये परीप्सवः प्राप्नुमिच्छन्ति ते भवन्ति योगेन देहत्रयमुद्धवयतां मात्मप्राप्तिरित्यर्थः, १२ आश्रमकर्मभुक्तमिच्छिद्रेषु एतन्मदुक्तं वाक्यं योगयोगप्रधानं शाब्दिक्यो मुनिस्त्रयीत्

स्वपतां जाग्रतां चैष सर्वेषां मात्मचितितम् ॥ प्रधानाद्वैधमुक्तानां जहतां कर्मजं रजः ५ यथाऽहनि तथा रात्रौ यथा रात्रौ तथाऽहनि ॥ वशेतिष्ठतिसत्त्वात्मा सततं
योगयोगिनाम् ६ तेषां नित्यं सदानि त्वोभूतात्मा सततं गुणैः ॥ सप्तभिस्त्वन्वितः सूक्ष्मैश्चरिष्णुरजरामरः ७ मनोबुद्धिपराभूतः स्वदेहपरदेहवित् ॥ स्वप्नेष्व
पि भवत्येष विज्ञाता सुखदुःखयोः ८ तत्रापि लभते दुःखं तत्रापि लभते सुखम् ॥ क्रोधलोभौ तु तत्रापि कृत्वा व्यसनमच्छति ९ प्रीणितश्चापि भवति महतोऽर्थान्
वाप्यहि ॥ करोति पुण्यं तत्रापि जीवा विवचपश्यति १० अहोष्मांतर्गतश्चापि गर्भं स्वमुपेयवान् ॥ दशमासान्वसन् कुक्षौ नैषोऽन्नमिव जीर्यते ११ तमेतमिति
तेजोऽंभूतात्मानं हृदि स्थितम् ॥ तमोरजोभ्यामाविष्टानानुपश्यंति मूर्तिषु १२ योगशास्त्रपराभूत्वा तमात्मानं परीप्सवः ॥ अनुच्छासान्धमूर्तानि यानि वज्रो
पमान्यपि १३ पृथग्भूतेषु मृष्टेषु चतुर्थांशमकर्मसु ॥ समाधौ योगमेवैतच्छाब्दिलयः शममब्रवीत् १४ विदि त्वा सप्तसूक्ष्माणि षडंगं च महेश्वरम् ॥ प्रधानविनियो
गज्ञः परं ब्रह्मानुपश्यति १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

कीदृशं योगं समाधौ शमं समाधिकालीनं कारणभावात्परमूतं शमं सर्वदृश्यवशात्मात्मकं । तत्र संन्यासिनां ध्यानार्थे एव संन्यास इतरेषां माश्रमिणामपि कर्मच्छिद्रेषु ध्यानं विहितमेवेत्यर्थः । सोऽयं
शम इच्छादोग्येऽपि शाब्दिलयब्राह्मणे सर्वस्वद्वंद्वद्वयज्जलानिति शांतोपासीतेत्यादिना विहितः । तत्र ब्रह्मण एव जायते तत्रैव लीयते तेनैवाऽनिति चेष्टते चेति तज्जलानिति हेतोर्भूतः सर्वद्वयतत्पन्न
मतो ब्रह्मैव । अतएकात्म्यदर्शित्वेन रागद्वेषादिशून्यतया शांतोभूत्वा उपासीतेति श्रुत्यर्थः १४ उपसंहरति विदित्वेति सप्तसूक्ष्माणि इंद्रियार्थमनोबुद्धिमहत्तत्त्वाव्यक्तपुरुषान् शास्त्रतो विदित्वा
षडंगं महेश्वरजगत्कारणं योगबलेन विदित्वा षडंगानि तु 'सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमल्लङ्घ्यः । अनंतशक्तिश्च विमोर्बिम्बः षडादुरंगानिमहेश्वरस्य' इति वापुपुराणोक्तानि ।
प्रधानं त्रिगुणात्मकमज्ञानं तस्य विनियोगो विपरिणाम इदं जगदिति जानन्न परं ब्रह्म शास्त्राग्रस्थानीयादीश्वरादांतरं चंद्रस्थानीयं अनुगृह्येद्वाक्यमनु ध्यानेन पश्यति साक्षात्करोति १५ ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

एवमध्यायद्वयेन स्थूलसूक्ष्मशरीराभ्यामात्मानं विविच्य मूलाज्ञानादपि त्रिविक्रुमारमते हृदीति हृदयक्षेत्रे मोहो वैचित्यं तदेव संचयो बीजं तस्मात्संभवो यस्य विधित्साकर्तुमिच्छा परिचिद्यतेऽस्मि
न्निति परिषेचनमालंकारम् १ आचारो मूळं परिचिद्यतेऽनेनेति परिषेचनं जलम् २ । ३ तत्फलं रत्नादितदिच्छतः आयसैर्लोहमयवद्वैः पाशैर्बन्धैः शरीरैर्वासनाभिर्वा ४ वासनाजित्वा काम
मपकर्षति निकृंतति दुःखयोः सुखदुःखयोः वैषयिकतुल्यमपि दुःखमेवेति मत्वा दुःखयोरित्युक्तस्य जमानस्त्यजंस्त्यक्तुमिच्छन्न हेतुज्ञानच् ५ येन रुपादिना हेतुना तं कामपादपंसरो हतिवर्धयति स एव
रुपादिस्तं वर्धकं हति ६ मूलमज्ञानं साम्येन निर्विकल्पसमाधिना एतेन तार्किकाणामात्मत्वेनाभिमता दानंदमया रुपादज्ञानादप्यन्य आरमेतिकारणादपि विवेको दर्शितः ७ बंधबंधकत्वं वध
मिति पाठेत्यागम् ८ अग्रिमाध्याये विद्याविवक्षंस्तत्रिर्वर्त्यसंसारपूर्वोक्तज्ञानकर्तृकुराव्यरूपकेणाह शरीरं पुरमित्यादिना भोगाय तन्वाच्छरीरं पुरं भोगजसुखाभिमानिस्वाहुद्धिः स्वामिनी त
त्त्वबुद्धेर्निश्चयात्मिका या बुद्धेः स्वामिन्या अयं चित्तकममात्यस्थानीयं मनः विचारपरत्वात् ९ बुद्धेर्भोगार्थविषयधनमर्थं तद्विषयाणि पौराः ते च मनसाऽमात्येन प्रवर्त्या इति मनः पौरा इत्युच्यते ।

॥ व्यास उवाच ॥ हृदिकामद्रुमश्चित्रो मोहसंचयसंभवः ॥ क्रोधमानमहास्कंधो विधित्सा परिषेचनः १ तस्य चाज्ञानमाधारः प्रमादः परिषेचनम् ॥ सोऽभ्यसू
यापलाशो हि पुरा दुष्कृतसारवान् २ संमोहचिंता विटपः शोकशाखो भयांकुरः ॥ मोहनीमिः पिपासा भिलंता भिरनुवेष्टितः ३ उपासते महावृक्षं सुलुब्धास्तत्फले
प्सवः ॥ आयसैः संयुताः पाशैः फलदं परिषेच्यतम् ४ यस्तान्पाशान् वशे कृत्वा तं वृक्षमपकर्षति ॥ गतः स दुःखयोरंतं त्यजमानस्तयोर्द्वयोः ५ संरोहत्य कृतप्रज्ञः
सदा येन हि पादपम् ॥ सतमेव ततो हंति विषग्रं थिरिवातुरम् ६ तस्यानुगतमूलस्य मूलमुद्ध्रियते बलात् ॥ योगप्रसादात्कृतिना साम्येन परमासिना ७ एवं यो वेद
कामस्य केवलस्य निवर्तनम् ॥ बंधवैकामशास्त्रस्य स दुःखान्यतिवर्तते ८ शरीरं पुरमित्याहुः स्वामिनी बुद्धिरिष्यते ॥ तत्त्वबुद्धेः शरीरस्थं मनो नामार्थचित्तकम् ९
इंद्रियाणि मनः पौरास्तदर्थं तु पराकृतिः ॥ तत्र द्वौ दारुणौ दोषौ तमोनामरजस्तथा ॥ तदर्थमुपजीवंति पौराः सहपुरेश्वरैः १० अद्वारेण तमेवार्थं द्वौ दोषावुपजी
वतः ॥ तत्र बुद्धिर्हि दुर्धर्षा मनः सामान्यमश्रुते ११ पौराश्चापि मनस्वस्तास्तेषामपि चलास्थितिः ॥ तदर्थं बुद्धिरध्यास्ते सोऽनर्थः परिषीदति १२

तदर्थं तेषां त्रिषु पौराणां पालनार्थं मनसः पराकृतिर्भहती क्रियाप्रवृत्तिर्वृत्तदानक्षेत्रारामादिदृष्टादृष्टार्थसाधिका । तत्र कृतौ द्वौ दोषौ रजस्तमसो राजसतामसाहंकारी दारुणौ क्रियाफलमन्ययं
तौ चित्तामात्यस्य कालुष्यं कुर्वता । तमेवार्थं क्रियाफलं सुखदुःखं मनसाऽमात्येन सदोषेण निर्मितं पौरा उपजीवंति श्रयंति पुरेश्वरैर्मनोबुद्धयहंकारैः सह १० एवं सत्यद्वारेणाऽविहितेन निषिद्धेन
चमार्गेण पारदायां दिनाराजसतामसाहंकारौ कतरांतं सुखादिरूपमप्यर्थमुपजीवतः तत्र एवं सति दुर्धर्षाऽपि बुद्धिः शुद्धसत्त्वमयत्वेन रजस्तमसोरवशत्वात्साऽपि दोषकलुषितेन मनसा सह समानत्वं मजते
मनसः प्रधानत्वात् । एवं बुद्धिरपि सदोषत्वेन । 'यथा धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च । अयथा वत्प्रजानाति बुद्धिः सापार्थराजसी । अधर्ममिति यामन्यते तमसाऽऽवृता ।
सर्वार्थान् विपरीतांश्च बुद्धिः सापार्थतामसी' इति भगवदुक्तं रूपवती भवति ११ ततोऽपि किं स्यादित्यत आह पौरा इति बुद्धेर्मनसोऽद्रियाण्यपि दुष्टानि भूत्वा न कश्चित्स्थैर्यं लभते एवं बुद्धिरपि
दुष्टासतीत्यर्थं यमर्थं धनपुत्रादिकं हि तमित्यध्यवस्यतिस एवानयोः दुःखदायी भूत्वा परिषीदति नश्यति १२

नष्टोऽप्यर्थोदुःखदइत्याह यदिति यदुद्धिसहितमनःअर्थनाशादूर्ध्वमध्यास्तेस्मरतितन्मनोऽपिपरिधीदति । मनस्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्याह पृथगिति । संकल्परूपेणमनोयदाबुद्धेःसका
शात्पृथक्भवतितदातत्केवलमनइत्युच्यते । वस्तुतस्तुतदेवबुद्धिरतस्तत्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्यर्थः १६ बुद्धिमनसोरनात्मनोस्तापेआत्मनःकिंनष्टमतआहसाधैम तत्रेति एनमात्मानंतत्र
बुद्धौविधृतंप्रतिविब्रुपेणस्थापितंरजोबुद्धिगतोरजोगुणोदुल्लेकफळदःपर्यवतिष्ठतव्याप्नोति । तथाचबुद्धिधर्माःपरिच्छेदपरितापादयस्तदुपहितेआत्मनिभांतीत्यर्थः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचैव
द्वाराग्रमात्रोह्यवरोऽपिदृष्टः । सहिस्वप्नोभूत्वाध्यायतीविलेलायतीव'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तैर्बुद्धिगुणैरात्माऽपितप्यतएवेति । फलितमाह तदिति तत्तस्माद्धेतोःमनोरजसासहसल्यंकुलतमेवृष्ट्यु
न्मुखंसंभवतीत्यर्थः । ततःकिमतआह संगतमनउपाधिकंतमात्मानंपौरंजनमिन्द्रियाणिचादायस्ववशेकृत्वा मनःकर्तृरजसेरजःफळायदुःखायप्रयच्छति । यथादुष्टोऽमात्योराजानंपौरंजनं
चस्थापीनंकृत्वाशत्रवेऽर्पयतितद्वद्राजसेनमनसाआत्मानुद्धिरिन्द्रियाणिचवद्वानीत्यर्थः १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशदधिकद्विशतत

यदर्थं पृथग्मध्यास्ते मनस्तत्पारिषदिति ॥ पृथग्भूतं मनो बुद्ध्या मनो भवति केवलम् १३ तत्रैनं विष्टुतं शून्यं रजः पर्यवतिष्ठते ॥ तन्मनः कुरुते सख्यं रजसा सहसं
गतम् ॥ तंचादाय जनं पौरं रजसे संप्रयच्छति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने चतुःपञ्चाशदधिकद्विशतत
मोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ भूतानां परिसंख्यानं भूयः पुत्रनिशामय ॥ द्वैपायन मुखान्नाहं प्रष्टुं श्लाघया परया ज्ञव १
दीप्तानलनिभः प्राह भगवान्धूमवर्चसे ॥ ततोऽहमपि वक्ष्यामि भूयः पुत्रनिदर्शनम् २ भूमेः स्थैर्यं गुरुत्वं च काठिन्यं प्रसवार्थता ॥ गंधो गुरुत्वं शक्तिश्च संघातः स्था
पनाद्यतिः ३ अपां शैत्यं रसः क्लेदो द्रवत्वं स्नेहसौम्यता ॥ जिह्वा विस्वंदनं चापि भौमानां श्रपणं तथा ४ अग्नेर्दुर्धर्षता ज्योतिस्तपःपाकः प्रकाशनम् ॥ शोको रागो ल
घुस्त्वैक्ष्ण्यं सततं चोर्ध्वभासिता ५ वायोरनियमस्पर्शो वादस्थानं स्वतंत्रता ॥ बलं शैथिल्यं च मोक्षं च कर्म चेष्टात्मता भवः ६

मोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ एवं प्रसृतस्य बंधस्य मोक्षार्थव्याप्तेनोक्तमुपायवक्तुं प्रतिजानीते मीष्मः मृतानामिति चिदात्मोपाधि मृतानां स्थादीनां परिसंख्यानं निवारणं भूय इति प्रागुक्तमेवाध्यातमं पुनः श्लाघया धन्योऽहमीदृशमध्यातमं ज्ञातवानिति बुद्ध्या निशामय शृणु १ दीपेति अज्ञानेनानावृतो बह्निनिभः आवृतो घूमतुल्यः निदर्शनं निश्चितं शास्त्रमज्ञानापनोदकम् २ 'एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्यूतमनज्वहस्वमदीर्घ' इत्यादि श्रुत्या ब्रह्मणि निषिद्धानां चतुर्विध परिमाणादिगुणानामाश्रयो मृतान्येवेत्यात्मनो निर्गुणत्वसिद्धयर्थं भूयः ३ विमलते भूमेरिति । स्थैर्यमर्चावल्यम् । गुरुत्वं पतनप्रतियोगी गुणः । प्रसवो धान्याद्युत्पत्तिस्तदर्थता । गुरुत्वं प्रथमानतापि बभूवुः । शक्तिर्गन्धग्रहणसामर्थ्यम् । संघातः श्लिष्टावयवत्वम् । स्थापनामनुष्याद्याश्रयत्वं धृतिः पांचमौतिके मनसि यो धृत्यंशः स पार्थिवः स्थैर्यंशब्देनैवोपातत इति धृतिशब्देनाप्रमृतातरप्रवेशस्थानत्वमुच्यते ४ जिह्वारसनेत्रियं । विस्पंदनं प्रस्त्रवणम् चाद्विमकरकादिरूपेण संघातश्च । भौमानां तं बुलादीनां श्रवणं पांचनम् ५ ज्योतिर्ज्वलनकर्म लघुः शीघ्रगामित्वम् ६ अनियमस्पर्शोऽनुष्णाशीतस्पर्शः । वादस्थानं वागिन्द्रियगोष्ठकानि । स्वतंत्रतागमनादौ मोक्षो मूत्रादेः कर्मसंक्षेपेनात्र चेष्टाश्चास्रप्रश्वासादिः । आत्मताप्राणरूपेण चितुपाधिरयम् । भवोजन्ममरणे १

॥ १ ॥

अनाश्रयमाश्रयत्वाभावः । अनालंबनमाश्रयांतरशून्यत्वम् । अव्यक्तेरूपस्पर्शशून्यत्वात् । अविकारिताद्व्यव्यांतरानारंभकत्वम् ७ मृतत्वं श्रोत्रेन्द्रियोपादानत्वात् । विकृतानिदेहांतर्गतच्छिद्राणि । अत्रभूतत्वविकृतत्वादयोभूतांतरेऽपि संभवंतीति अधिकगुणत्वं तत्रास्तितथापि गुणाः पंचाक्षदेवपंचाशतमित्यर्थः । पंचमूलात्ममाविताः पंचानां मूतानामात्मा प्रातिस्विकं स्वरूपं तत्रलक्षिताः ८ धैर्योपपत्तिरूहापोहकौशलं व्यक्तिस्मरणम् । विसर्गो विपरीतः सर्गो ध्रातिः । कल्पनामनोरथवृत्तिः । क्षमाप्रसिद्धा । सत्वेराग्यादि । असत्तरागद्वेषादि । आश्रुता अस्थिरत्वम् ९ इष्टानिष्टानां वृत्तिविशेषाणां विपत्तिर्नाशो निद्रारूपा वृत्तिरित्यर्थः । षडवसाय उत्साहः । समाधिताचित्तस्यैर्यनिरोध इत्यर्थः । संशयः कोटिद्वयस्पृग्ज्ञानं । प्रतिपत्तिः प्रत्यक्षादिप्रमाणवृत्तिः १० अत्र बुद्धिमनसी एकीकृत्य शंकेते कथमिति ननु भूमादीनां जडानां स्थैर्यादयोजडा एव गुणा इति युक्तम् । इन्द्रियमनसा तु पश्याम्यहं दुःखमहं जानाम्यहमित्यात्मा भेदेन प्रतीयमानानां कथमनात्मत्वं । अनात्मत्वे वाक्यंतद्गुणानां धैर्योपपत्त्यादीनां प्रतिपत्त्यंतानां ज्ञानरूपत्वम् । नहि जडानामजडा गुणाः संभवंतीत्यैन्द्रिया गुणारूपादिप्रकाशा इति बुद्धिगुणानामेवावयुत्याऽनुवादः ११ अत्रोत्तरं यदेतद्बुद्धयमनश्चेत्यादिप्रज्ञानं ब्रह्मेत्येतां श्रुतिमनुसरन्नाह आहुरिति ननु पंचाशद्भूतगुणाः पंचबुद्धिगुणा इति पंचपंचाशद्वा । चतुर्दशानुपदोक्ता बुद्धिगुणा इति पक्षे चतुःषष्टिर्वा बुद्धिगुणाः स्युरित्याशंक्याह

आकाशस्य गुणः शब्दो व्यापित्वं छिद्रताऽपि च ॥ अनाश्रयमनालम्बमव्यक्तमविकारिता ७ अप्रतीघातिता चैव भूतत्वं विकृतानि च ॥ गुणाः पञ्चाशतं प्रोक्ताः पञ्च
भूतात्मभाविताः ८ धैर्योपपत्तिर्यक्तिश्च विसर्गः कल्पनाक्षमा ॥ सदसच्चाशुता चैव मनसो नववैगुणाः ९ इष्टानिष्टविपत्तिश्च व्यवसायः समाधिता ॥ संशयः प्रतिप
त्तिश्च बुद्धेः पञ्चगुणान्विदुः १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं पञ्चगुणा बुद्धिः कथं पञ्चेन्द्रिया गुणाः ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व सूक्ष्मज्ञानं पितामह ११ ॥ भीष्म उवाच ॥
आहुः षष्टिबुद्धिगुणान्वैभूतविशिष्टानित्यविषक्ताः ॥ भूतविभूतीश्चाक्षरसृष्टाः पुत्रनित्यं तदिह वदन्ति १२ तत्पुत्रचिंताकलिलं तदुक्तमनागतं वैतवसं प्रतीह ॥ भूता
र्थतत्त्वं तदवाप्य सर्वं भूतप्रभावाद्भवशांतबुद्धिः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मो० शुकानुप्रश्ने पञ्चपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥

मूतविशिष्टाः पंचमूतान्यपि बुद्धेरेव गुणाः पूर्वे च पंचपंचाङ्गादिति षष्टिबुद्धिगुणानाहुः । ते च नित्येन चैतन्येन विषयकामिश्रिताः जडानामपि वृत्तीनां चिदनुबन्धेनैव ज्ञानरूपस्वव्यवहारवृत्तिनकश्चिदोप
इति भावः । वृत्तिभिश्चैतन्यस्य संबन्धोजसुकाष्ठवन्मामुदिस्थाशयेनाह मूतेति मूतानि पंचतद्विमूतयश्च मनोबुद्धिभ्यामह उक्ताः षट्षष्टिरित्येकसप्ततिपदार्थानक्षरेण ब्रह्मणा प्रज्ञासिन्नामूतान्वदंति वे
दाः सर्वस्वत्विदं ब्रह्म तज्जलानितीत्यादयः । नन्वक्षरस्य सर्वस्य दृष्ट्वेपरिणामित्वं स्यादित्याशङ्क्याह पुन्रनित्यं तदिह वदंतीति तत्तद्वृत्त्वमक्षरस्याक्षरत्वादपरिणामित्वादेव नित्यं न । यथा
क्षीरस्य नित्यं दधि स्रष्टृत्वं तद्वद्वर्जितं हि शुक्तिकार्यारजतप्रातिकादाचित्कं दृष्टिमसमयंचितो विश्वस्रष्टृत्वमित्यर्थः । एवं चितोऽपरिणामित्वात्तज्जं जगद्रज्जूरगवन्मृषैवेति ब्रह्मा द्वैतं सिद्धयतीति भावः
तथा च श्रुतिः । 'अजायमानो बभूवुषा विजायते' इति जन्मादिभावविकारमलभमान एव बहुरूपो भवतीति व्युत्पत्त्यर्थः ११ इदमेव मदुक्तं वेदसंमतमित्याह तदिति तत्तस्मिन् पूर्वश्लोकोक्ते जगदुत्पत्त्यादि
विषये यत्तव तुभ्यमनागतमनागमं वेदविरुद्धमुक्तमन्यैर्वादिभिस्तर्जिता कलिलं विचारतो दुष्टं यौक्तिकैरुक्तमपि युक्तिविरुद्धमेव श्रौतमेव मतं युक्तिमत्तरमित्यर्थः । त्वंसंप्रति ह हलोके तन्मदुक्तं मूतार्थस्य
नित्यसिद्धस्य ब्रह्मणस्तत्त्वं याथात्म्यं सर्वैकस्य मवाप्यभूतप्रभावाद्वा द्वैतश्रव्यात् ल्यबलोपे पंचमी तत्राप्यज्ञातानि वृत्तिका बुद्धिर्पस्य तथा भव ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
नीलकंठीये भारवभाषदीपे पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥

1154

मनुजांतुद्धितैवश्रेयश्चेत्पुनरुत्पत्तिरितिस्मृतेऽस्मादरण्येस्वयमेवभवति किंसाधनायासेनेत्याशंक्यग्रामाद्वाभातरप्राद्विबन्धुजन्मनीनपुत्ररूपनाशोदयो कृतहानाकृतान्यागमाविदोष
प्रसक्तेः । स्मृतिस्तुस्युल्लेखमात्रविस्मरणपरेतिनिर्णयार्थमृत्युप्रजापतिसंवादमारभते यद्बोधेपृथिवीपालादित्यादिना १ । २ । ३ वर्ततिवर्तते ४ । ५ कस्येति स्युल्लेखस्तुहमस्यवा
देहस्याऽऽत्मनश्चवेति कुतःपुरुषात्केननिमित्तेन ६ आख्यायिकासुखेनकुतइत्यस्योत्तरंतावदाह पुरेत्यादिना ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ खेभ्य इतिप्रयच्छि

॥१३१॥

युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्दमेपृथिवीपालाःशेरतेपृथिवीतले ॥ पृतनामध्यएतेहिगतसंज्ञामहाबलाः १ एकैकशोभीमवलानागायुतबलास्तथा ॥ एतेहिनिहताःसंख्ये
तुल्यतेजोबलैर्नरैः २ नैवापश्यामिहंतारंप्राणिनांसंयुगेपरम् ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तेजोबलसमन्विताः ३ अथचेमेमहाप्राज्ञाःशेरतेहिगतासवः ॥ मृताइतिचशब्दो
भ्यवर्तत्येवमुगतासुषु ४ इमेमृतामृतपतयःप्रायशोभीमविक्रमाः ॥ तत्रमेसंशयोजातःकुतःसंज्ञामृताइति ५ कस्यमृत्युःकुतोमृत्युःकेनमृत्युरिहप्रजाः ॥ हरत्यमरसं
काशतन्मेब्रूहिपितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुराकृतयुगेतातराजाह्यासीदकंपनः ॥ सशत्रुवशमापन्नःसंग्रामेक्षीणवाहनः ७ तस्यपुत्रोहरिर्नामनारायणसमोबले ॥
सशत्रुभिर्हतःसंख्येसबलःसपदानुगः ८ सराजाशत्रुवशगःपुत्रशोकसमन्वितः ॥ यदृच्छयाशांतिपरोददर्शभुविनारदम् ९ तस्मैसर्वमाचष्टयथावृत्तंजनेश्वरः ॥
शत्रुभिर्ग्रहणंसंख्येपुत्रस्यमरणंतथा १० तस्यतद्वचनंश्रुत्वानारदोऽथतपोधनः ॥ आख्यानमिदमाचष्टपुत्रशोकापहतंदा ११ ॥ नारद उवाच ॥ राजनशृणुसमा
ख्यानमद्येदंबहुविस्तरम् ॥ यथावृत्तंश्रुतंचैवमयेदंबसुधाधिप १२ प्रजाःसृष्ट्वामहातेजाःप्रजासर्गेपितामहः ॥ अतीववृद्धावहुलानामृष्यतपुनःप्रजाः १३ नह्यंत
रमभूत्किंचित्क्वचिज्जंतुभिरच्युत ॥ निरुच्छासमिवोन्नद्धंत्रैलोक्यमभवत्पुनः १४ तस्यचिंतासमुत्पन्नासंहारंप्रतिभूपते ॥ चिंतयन्नाध्यगच्छच्चसंहारेहेतुकारणम् ॥
१५ तस्यरोषान्महाराजखेभ्योऽग्निरुदतिष्ठत ॥ तेनसर्वादिशोराजनददाहसपितामहः १६ ततोदिवंशुवंचजगच्चसचराचरम् ॥ ददाहपावकोराजनभगवत्को
पसंभवः १७ तत्रादह्यंतभूतानिजंममानिभुवाणिच ॥ महताक्रोधवेगेनकुपितेप्रपितामहे १८ ततोऽध्वरजटःस्थाणुर्वेदाध्वरपतिःशिवः ॥ जगामशरणंदेवोब्रह्मा
णंपरवीरहा १९ तस्मिन्मभिगतेस्थानौप्रजानांहितकाम्यया ॥ अब्रवीत्परमोदेवोज्ज्वलन्निवतदाशिवम् २० करवाण्यद्यकंकामंवराहोऽसिमतोमम ॥ कर्ताह्यस्मि
प्रियंशंभोतवयद्भुविवर्तते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० मृत्युप्रजापतिसंवादोपक्रमे षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ५ ॥
॥ स्थाणुरुवाच ॥ प्रजासर्गनिमित्तमेकार्यवत्तामिमांप्रभो ॥ विद्विंसृष्टास्त्वयाहीमामाकुप्याऽसांपितामह १

ब्रेभ्यः १६ खंखस्यंग्रहनक्षत्रादि १७ भुवाणिभुवाचौऽर्द्धवापृथिवीत्यादिभुतेर्युपृथिव्यादीनि १८ अध्वरः षड्विंशत्यां अहिंसैवषडावशिंसिषार्यत्वेनमान्यायस्यसोऽध्वरजटोवबालः ।
हरिजटइतिपाठेऽपिहरिशब्देनतद्वृणःपालकत्वमालक्ष्यपूर्ववद्वार्थः १९ । २० । २१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽ
ध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ प्रजेति कार्यवत्तामिदं माकुप्यकोपमाकुप आसांजासु १

२ नमवेष्टुर्नश्येपुः ३ । ४ । ५ । ६ उल्लपमपिपुनविशेषः ७ । ८ । ९ । १० अधिदैवेअहंकाराधिष्ठातृत्वे ११ आवृत्तिजाःप्रजायाचाभियाचे आवृत्त्याजाताः मृत्वामु
त्वापुनर्जापंत्यामित्यर्थः १२ सन्निजग्राहसंहृतवान् १३ प्रवृत्तिजन्म निवृत्तिमरणं अनेनार्यपर्वप्रजानामुच्छेदोनाप्यत्यंतंभूमेर्मारइतिवर्णितं १४ विश्वेभ्यःसर्वेभ्यः १५ । १६ उमो

तवतेजोग्रेनादेवप्रजादह्यंतिसर्वशः ॥ तादृष्ट्वाममकारुण्यंमाकुप्याऽऽसांजगत्प्रभो २ ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ नकुप्येनचमेकामोनभवेयुःप्रजाइति ॥ लाघवार्थं
रण्यास्तुततःसंहारइष्यते ३ इयंहिमांसदादेवीभारार्तासमचोदयत् ॥ संहारार्थमहादेवभारेणाप्सुनिमज्जति ४ यदाऽहंनाधिगच्छामिबुद्ध्याबहुविचारयन् ॥
संहारमासांष्ट्रुद्वानांततोमांक्रोधआविशत् ५ ॥ स्थाणुरुवाच ॥ संहारार्थंप्रसीदस्वमाकुधोविबुधेश्वर ॥ माप्रजाःस्थावरंचैवजंगमंचव्यनीनशत् ६ पल्वलानिच
सर्वाणिसर्वंचैववृणोलपम् ॥ स्थावरंजंगमंचैवभूतग्रामंचतुर्विधम् ७ तदेतद्भस्मसाहूतंजगत्सर्वमुपकुतम् ॥ प्रसीदभगवन्साधोवरएषवृत्तोमया ८ नष्टानपुनरेष्यं
तिप्रजाह्येताःकथंचन ॥ तस्मात्प्रवर्ततामेतत्तेनस्वेनैवतेजसा ९ उपायमन्यंसंपश्यभूतानांहितकाम्यया ॥ यथाऽमीजंतवःसर्वेनदह्येरन्पितामह १० अभावंहि
नमच्छेयुरुच्छिन्नप्रजनाःप्रजाः ॥ अधिदैवेनियुक्तोऽस्मित्वयालोकेश्वरेश्वर ११ त्वद्गवंहिजगन्नाथएतस्थावरजंगमम् ॥ प्रसाद्यत्वामहादेवयाचाम्यावृत्तिजाःप्रजाः
१२ ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वातुवचनंदेवःस्थाणोर्नियतवाङ्मनाः ॥ तेजस्तत्सन्निजग्राहपुनरेवांतरात्मनि १३ ततोऽग्निमुपसंगृह्यभगवाँलोकपूजितः ॥ प्रवृत्तिंचनि
वृत्तिंचकरूपयामासवैप्रभुः १४ उपसंहरतस्तस्यतमग्निरोषजंतदा ॥ प्रातुर्वभूवविश्वेभ्यःखेभ्योनारीमहात्मनः १५ कृष्णरक्तावरधराकृष्णनेत्रतलांतरा ॥ दि
व्यकुंडलसंपन्नादिव्याभरणभूषिता १६ साविनिःसृत्यवैखेभ्योदक्षिणामाश्रितादिशम् ॥ ददृशातेचतांकम्यादेवौविश्वेश्वराबुभौ १७ तामाहूयतदादेवलोकाना
मादिरीश्वरः ॥ मृत्योइतिमहीपालजहिचेमाःप्रजाइति १८ त्वंहिसंहारबुद्ध्यामेचितितारुपितेनच ॥ तस्मात्संहारसर्वास्त्वंप्रजाःसजडपंडिताः १९ अविशेषेण
चैवत्वंप्रजाःसंहरकामिनि ॥ ममत्वंहिनेनियोगेनश्रेयःपरमवाप्स्यसि २० एवमुक्तातुसादेवीमृत्युःकमलमालिनी ॥ प्रदध्यौदुःखितावालासाश्रुपातमतीवच २१
पाणिभ्यांचैवजग्राहतान्यश्रुणिजनेश्वरः ॥ मानवानांहितार्थायययाचेपुनरेवह २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मृत्युप्र
जापतिसंवादे सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ विनीयदुःखमवलासाऽऽ
त्मनैवायतेक्षणा ॥ उवाचप्रांजलिर्भूत्वातमेवार्जितातदा १ त्वयासृष्टाकथंनारीमादृशीवदतांवर ॥ रौद्रकर्माभिजायेतसर्वप्राणिभयंकरी २ विभेम्यह
मधर्मस्यधर्म्यमादिशकर्ममे ॥ त्वंमांभीतामवेक्षस्वशिवेनेक्षस्वचक्षुषा ३

श्रुपातेपुगपवसर्वभूतक्षयोमाभूदितिभावः २२ ॥ इति शांति० मो० नी० मा० सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ विनीयप्रमाणं आवर्जितामृजुमृता १ । २ । ३
ब्रह्मरुद्रौ १७ । १८ । १९ । २० । २१ पाणिभ्यामश्रुणिजग्राह मृत्योर

४ प्रियान्पुत्रान्वयस्यांश्चनहरेयमनागसः ॥ प्राणिनःप्राणिनामीशनमस्तेस्तुप्रसीदमे ४ प्रियान्पुत्रान्वयस्यांश्चभ्रातृन्मातृःपितृनपि ॥ अपध्यास्यंतियद्येवं
 १४ अप्रतिश्रुत्यान्गोक्त्य घेनुकंगोतीर्थभायातर्वर्ति १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० कौशिकीगंडकीनदीम् २१ ॥ २२ दारिविस्थाणुरिव २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ निगृह्यहठं कृत्वा २७
 बालान्दृष्ट्वा न्वयस्थांश्चनहरेयमनागसः ॥ प्राणिनःप्राणिनामीशनमस्तेस्तुप्रसीदमे ४ प्रियान्पुत्रान्वयस्यांश्चभ्रातृन्मातृःपितृनपि ॥ अपध्यास्यंतियद्येवं
 तास्तेपांविभेम्यहम् ५ कृपणाश्चपरिक्लेदोदहेन्मांशाश्वतीःसमाः ॥ तेभ्योऽहंबलवद्गीताशरणंत्वामुपागता ६ यमस्यभवनेदेवपात्यंतेपापकर्मिणः ॥ प्रसाद
 येत्वावरदप्रसादंकुरुमेप्रभो ७ एतदिच्छाम्यहंकामंत्वत्तीलोकपितामह ॥ इच्छेयंत्वत्प्रसादार्थं तपस्तपुमहेश्वर ८ ॥ पितामहउवाच ॥ मृत्योसंकल्पितामेवं
 प्रजासंहारहेतुना ॥ गच्छसंहरसर्वास्त्वंप्रजामाचविचारय ९ एतदेवमवश्यं हि भवितानैतदस्यथा ॥ क्रियतामनवद्यांगियथोक्तंमद्वचोऽनघे १० एवमु
 क्तमहाबाहोमृत्युःपरपुरंजय ॥ नव्याजहारतस्थौचप्रह्लाभगवदुन्मुखी ११ पुनःपुनरथोक्तासागतसत्त्वेवभामिनी ॥ तूष्णीमासीत्ततोदेवोदेवानामीश्वरेश्वरः
 १२ प्रससादकिलब्रह्मास्वयमेवात्मनात्मनि ॥ स्मयमानश्चलोकेशोलोकान्सर्वानवैक्षत १३ निवृत्तरोषेतस्मिस्तुभगवत्यपराजिते ॥ साकन्याऽथजगामास्य
 समीपादिति नःश्रुतम् १४ अपसृत्यापतिश्रुत्यप्रजासंहरणंतदा ॥ त्वरमाणिवराजेंद्रमृत्युर्धेनुकमभ्यगात् १५ सातत्रपरमंदेवीतपोऽचरतदुश्वरम् ॥ समाहो
 कपदेतस्थौदशपद्मानिपंचच १६ तांतथाकुर्वतीतत्रतपःपरमदुश्वरम् ॥ पुनरेवमहातेजाब्रह्मावचनमब्रवीत् १७ कुरुष्वमेवचोमृत्योतदनादृत्यसत्त्वर ॥ त
 थैवैकपदेतातपुनरन्यानि सप्तसा १८ तस्थौपद्मानिषट्चैवपंचद्वेचैवमानद ॥ भूयःपद्मायुतंतातमृगैःसहचचारसा १९ द्वेचायुतेनरश्रेष्ठवाय्वाहारामहामते ॥
 पुनरेवततोराजन्मौनमातिष्ठदुत्तमम् २० अप्सुवर्षसहस्राणिसप्तचैकंचपार्थिव ॥ ततोजगामसाकन्याकौशिकींमृपसत्तम २१ तत्रवायुजलाहाराचचारनियमं
 पुनः ॥ ततोययौमहाभागागंगामेरुंचकेवलम् २२ तस्थौदार्विनिश्रेष्ठाप्रजानांहितकाम्यया ॥ ततोहिमवतोमूर्ध्नियत्रदेवाःसमीजिरे २३ तत्रांगुष्ठेनराजेंद्रनि
 खर्वमपरंततः ॥ तस्थौपितामहचैवतोषयामासयत्नतः २४ ततस्तामब्रवीत्तत्रलोकानांप्रभवाप्ययः ॥ किमिदंवर्ततेपुत्रिक्रियतांममतद्वचः २५ ततोऽब्रवी
 पुनर्मृत्युर्भगवंतंपितामहम् ॥ नहरेयंप्रजादेवपुनश्चाहंप्रसादये २६ तामधर्मभयाद्गीतांपुनरेवप्रयाचतीम् ॥ तदाऽब्रवीद्देवदेवोनिगृह्येदंवचस्ततः २७ अध
 मोनास्ति तेमृत्योसंयच्छेमाःप्रजाःशुभे ॥ मयाहुक्तंमृषाभद्रेभवितानेहकिंचन २८ धर्मःसनातनश्चत्वामिहैवानुप्रवेक्ष्यति ॥ अहंचविबुधाश्चैवत्वद्वितेनिरताः
 सदा २९ इममन्यंचतेकामंदवानिमनसेप्सितम् ॥ नत्वांदोषेणयास्यंतिव्याधिसंपीडिताःप्रजाः ३० पुरुषेषुस्वरूपेणपुरुषस्त्वंभविष्यसि ॥ स्त्रीपुस्त्रीरूपि
 णीचैवतृतीयेपुनपुंसकम् ३१

१८ ॥ १९ अपध्यास्यंतीत्युक्तं ब्राह्म नत्वामिति त्वयिदोषं न वदिष्यंतीत्यर्थः ३० पुरुषेभ्य इति 'रूपं रूपं प्रतिरूपो
 बभूव' इति श्रुतेः सर्वेषां प्रतिरूपं ब्रह्म तत्त्वं च तद्भावमप्राप्तस्य न भवतीति ब्रह्म भावं प्राप्त्यसीत्यर्थः । 'तेन च न ह वा एवं विदिषा पंचमार्गं लिप्यते' इति श्रुतेर्ब्रह्मज्ञायास्तेपापलेपोऽपि न भविष्यतीति भावः ३१

यावदेतपातं क्रोधवैर्गंधारविभुमशक्तया हिंसास्य ब्रह्मनिष्ठाऽपि नश्यति ततश्च पापलेशोऽपि प्रसक्त इत्यभिप्रेत्याह सैवमिति ३२ ॥ ३३ कालयिष्यंति मारायिष्यंति ३४ तवापि मारकत्वं मरणानि
 दानयोः कामक्रोधयोः मेरकत्वेनेत्याह सर्वेषामिति । नन्वेवमपि प्रयोजकेमविपापसंबंधः प्रसक्त इत्याशंक्याह एवमिति एवं कुर्वती त्वां प्रतिघर्षोऽपि लिप्यतया उपैष्यति । प्राणिकर्मानुरोधेन
 कामक्रोधोद्भावनद्वाराभूतानि मारयंत्यास्तवनदोषोऽस्ति यतस्त्वं तुल्यवृत्तिः रागद्वेषभूत्याऽस्ति तथाच सूत्रितं । वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति परमेश्वरस्य विषमोऽपि कुर्वतो वैष्म्याविदोषो
 नास्ति कुतस्तत्प्राणिकर्मसापेक्षत्वाद्द्वैषम्यस्येति सूत्रार्थः ३५ अभ्यागतमधिकारं रोच्यकामं संयोज्य जंतून् संहरस्वेति योजना ३६ प्राण्यप्राप्य ३७ प्राणनाते जीवनाते बुद्धयजानीहि ३८
 सर्वेहति देवा इन्द्रियाणि प्राणनाते स्वव्यवहारांते जाग्रदवसाने सद्ब्रह्मत्वा । सतासोम्यतदासंपन्नो भवतीति श्रुतेः सुषुप्तो ब्रह्माभेदं प्राप्य जागरे पुनरावृतास्तथैव पुनर्निवृत्ता इति । तथाऽवस्थामेदे

सैवमुक्तामहाराजकृतांजलिरुवाचह ॥ पुनरेवमहात्मानं नेति देवेशमव्ययम् ३२ तामब्रवीत्तदादेवोमृत्योसंहरमानवान् ॥ अधर्मस्तेन भविता तथाप्यास्याम्यहं
 शुभे ३३ यानश्रुर्विदून्पतितानपश्यं ये पाणिभ्यां धारितास्ते पुरस्तात् ॥ तेव्याधयोमानवानघोररूपाः प्राप्तेकाले कालयिष्यंति मृत्यो ३४ सर्वेषां त्वं प्राणिनामं
 तकाले कामक्रोधौ सहितौ योजयेथाः ॥ एवं धर्मस्त्वामुपैष्यत्यनेन चाधर्मलप्स्यसे तुल्यवृत्तिः ३५ एवं धर्मपालयिष्यस्यथो त्वं न चात्मानं मज्जयिष्यस्य धर्म ॥ त
 स्मात्कामं रोचयाम्यागतं त्वंसंयोज्याथो संहरस्वेह जंतून् ३६ सवैतदामृत्युसंज्ञापदेशाद्गीताशापाद्वादमित्यब्रवीत्तम् ॥ अथो प्राणान् प्राणिनामं तकाले कामक्रोधौ प्रा
 णनिर्मोह्यंति ३७ मृत्योर्ये ते व्याधयश्चाश्रुपातामनुप्याणारुज्यते यैः शरीरम् ॥ सर्वेषां वै प्राणिनां प्राणनति तस्माच्छोकं मारुथा बुद्धय बुद्ध्या ३८ सर्वे जीवाः प्राणि
 नां प्राणनाते गत्वा तृताः सन्नितृतास्तथैव ॥ एवं सर्वे मानवाः प्राणनति गत्वा तृता देववद्राजसिंह ३९ वायुर्भीमो भीमनादोमहौजाः स सर्वेषां प्राणिनां प्राणभूतः ॥ नाना
 वृत्तिर्देहिनां देहभेदे तस्माद्वायुर्देवदेवो विशिष्टः ४० सर्वे देवामर्त्यं संज्ञा विशिष्टाः सर्वे मर्त्या देवसंज्ञा विशिष्टाः ॥ तस्मात्पुत्रमाशुचो राजसिंहपुत्रः सर्गं प्राप्य ते मोदते ह
 ४१ एवं मृत्युर्देवसृष्टा प्रजानां प्राप्तेकाले संहरंतीति यावत् ॥ तस्याश्चैव व्याधयस्तेऽश्रुपाताः प्राप्तेकाले संहरंतीति जंतून् ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
 मोक्षधर्मपर्वणि मृत्युप्रजापतिसंवादे अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवाः सर्वे धर्मं प्रति विशंकिताः ॥ को
 ऽयं धर्मः कुतो धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ धर्मस्त्वयमिहार्थः किममुत्रार्थोऽपि वा भवेत् ॥ उभयार्थो हि वा धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह २

दृष्टव्यं देहभेदेऽपि प्राणनाते जीवनाते परलोकं गत्वा आवृत्ता देववत् पुनर्भूताश्च भवन्ति । सुप्तिप्रबोधवत्कर्मोपरमोद्भवकृते जन्ममरणे इत्यर्थः । एतेन केन मृत्युरित्यस्योत्तरमुक्तम् ३९ कस्य मृत्युरित्य
 स्योत्तरमाह वायुरिति वायुः पंचवृत्तिः प्राणः देहभेदे देहनाशे देवानां भिन्नियाणां देवो राजा नानावृत्तिर्नानादेहगतः एतेन देहस्यैव मृत्युर्न प्राणानामात्मनो वा ४० सर्वे इति देवाः क्षीणपुण्यामर्त्य
 त्वं मर्त्याश्च कृतपुण्या देवत्वं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ४१ ॥ ४२ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ एवं प्राणिनां कर्मोपी
 नो मृत्युव्याधिसंबंधस्तद्वृत्तिज्ञानात् तन्निवृत्तिधर्ममूलान्मानो धर्मस्तत्त्वेऽप्यार्थजैर्न लेच्छागमानां नानापयत्वेन संदिहानो धर्मस्वरूपं लक्षणप्रमाणान्याजिज्ञासमानः पृच्छति इमे वै इति १ । २

तत्रचोदनालक्षणोऽधोवर्मइतिस्मृतेर्मूलधर्मस्यलक्षणवेदएवइतरदपिभूमूलतयाधर्मलक्षणनस्वतइतिसिद्धपूर्वतत्रे । कवयोविद्वांसोऽर्थप्रयोजनमेवधर्मलक्षणमाहुः यथोक्तं । 'परिनिर्मध्य वाग्जालमिदमेवमुनिश्चितं ॥ नोपकारात्परंपुण्यनापकारादर्धपरं'इति अधर्मलक्षणमपकारइत्यपिप्रच्छेपेणध्येयं ३ एतदेवविदुषोति अपीति धर्म्याणिधर्मायहितानिकर्मण्युतरावरे व्यवस्यंतिन्युनाधिकभावेनविपरीतचनिश्चिन्वन्ति तथाहि गार्हस्थ्येऽपिमोक्षोऽस्यलसाःसंन्यासमिच्छंतितयागेनैवमोक्षोविषयलंपटागार्हस्थ्यमिच्छंतीतिकस्तर्ह्यत्रनिर्णयइत्याशंक्याह लोकेति लोकव्यवहारमनुबुध्यायनियमकृतः यथाऽविज्ञिप्तचित्तस्पुरुषचौरैर्यस्यगार्हस्थ्येऽपिजनकवसिष्ठादिवन्मोक्षोऽस्ति । अन्यस्यवेदातश्रवणादौदृष्टविज्ञेयनिवृत्त्यर्थःसंन्यासहाति ४ इहवा परत्रोभयत्रवाधर्मःफलतीतिप्रभस्योत्तरमाह उभयत्रेति ५ नेपुण्यमेवाह नचेति केचिदित्याहुरितिशेषः आपदितुयथापापवाद्यप्यपापवादीभवति अधर्मकदापिधर्मकज्वरति । तथै

॥ भीष्मउवाच ॥ सदाचारःस्मृतिर्वेदास्त्रिविधधर्मलक्षणम् ॥ चतुर्थमर्थमित्याहुःकवयोधर्मलक्षणम् ३ अपिदुक्तानिधर्म्याणिव्यवस्यंत्युतरावरे ॥ लोकयात्रा र्थमेवेधर्मस्यनियमःकृतः ४ उभयत्रसुखोद्वेगहृदचैवपरत्रच ॥ अलब्धानिपुणंधर्मपापःपापेनयुज्यते ५ नचपापकृतःपापान्मुच्यंतेकेचिदापदि ॥ अपापवा दीभवतियथाभवतिधर्मकृत ॥ धर्मस्यनिष्ठात्वाचारस्तमेवाश्रित्यभोक्त्यसे ६ यथाधर्मसमाविष्टोधनंशृङ्गातितस्करः ॥ रमतेनिर्हरंस्तेनःपरवितमराजके ७ य दाऽस्यतद्धरंत्यन्येतदाराजानमिच्छति ॥ तदातेषांस्पृहयतेयेवैतुष्टाःस्वकैर्धनैः ८ अभीतःशुचिरभ्येतिराजद्वारमशंकितः ॥ नहिदुश्चरितंकिंचिदंतरात्मनिपश्य ति ९ सत्यस्यवचनंसाधुनसत्याद्विद्यतेपरम् ॥ सत्येनविष्टतंसर्वसर्वसत्येप्रतिष्ठितम् १० अपिपापकृतोरौद्राःसत्यं कृत्वापृथक्पृथक् ॥ अद्रोहमविसंवादंप्रवर्ततेत दाश्रयाः ११ तेचेन्मिथोघृतिंकुर्युर्विनश्येयुरसंशयम् ॥ नहर्तव्यंपरधनमितिधर्मःसनातनः १२ मन्यंतेबलवंतस्तंदुर्वलैःसंप्रवर्तितम् ॥ यदानियतिदौर्बल्यमथै यामेवरोचते १३ नह्यत्यंतबलवंतोभवंतिसुखिनोऽपिवा ॥ तस्मादनार्जवेषुद्धिर्नकार्यातेकदाचन १४ असाधुभ्योऽस्यनभयंचौरेभ्योनराजतः ॥ अकिंचित्क स्यचित्तुर्वन्निर्भवःशुचिरावसेत् १५ सर्वतःशंकतेस्तेनोष्टगोग्राममिवेयिवान् ॥ बहुधाऽऽचरितंपापमन्यत्रैवानुपश्याति १६ मुदितःशुचिरभ्येति सर्वतोनिर्भयः सदा ॥ नहिदुश्चरितंकिंचिदात्मनोऽन्येषुपश्याति १७ दातव्यमित्ययंधर्मउक्तोभूतहितेरेतैः ॥ तंमन्यंतेधनमुताःकृपणैःसंप्रवर्तितम् १८ यदानियतिकार्प ण्यमथैयामेवरोचते ॥ नह्यत्यंतधनवंतोभवंतिसुखिनोऽपिवा १९

वोक्तमापद्धर्मेपुर्णपर्वणिवापुषिष्ठिरंजिवांसोरंजुनस्यवोधापममवतामत्तवादिनोहिंस्रस्यचारुयानमुक्तंदिहानुसंधेयं भोक्त्यसेज्ञास्यसि ६ पुरुषःपरपापमेवपश्यतिप्रकाशयतिनचस्वीयमिति स्पृष्टातमाह यथेतिप्रिभिः ७ । ८ । ९ यद्यप्येवंतथापिसत्यमेवश्रेयइत्याह सत्यस्येति १० पापिनामपितत्यमस्याज्यमित्याहसाधेन अपीति सत्पंशपद्यम् ११ अष्टातिसम यस्यागम् १२ तंपूर्वाधोर्ध्वं नियतिदौर्बल्यंदैवप्रभतिकूल्यं तदास्वेगमेवसधर्मोरोचते १३ रुचौहेस्वंतरमाह नहीति उपसंहरति तस्मादिति अनार्जवेकौटिल्ये १४ । १५ मृग इव आचरितंस्वेन शठःपरमपिशटंमन्यतेइत्यर्थः १६ । १७ उक्तन्यायसम्यत्राप्यतिदिशति दातव्यमिति कृपणैर्निर्धनेः १८ । १९

साध्याभ्यसोधर्मलक्षणमाह यदन्वैरिति २० यइति अन्वस्वभार्यायामितिशेषः छपपतिजार्ःकेकिंचकुमर्हति स्वस्यैवदुष्टत्वात् यद्यपि अन्यस्यान्यं ततस्तस्मिन्नेवऔपस्येविषयेकुर्वा दृग्गोचरीकुर्यात्तदानुमृषेदिवियोजना अन्यस्थेतिद्वितीयायेपष्टी २१ । २२ अतिरिक्तैरावश्यकाधिकमागैर्भोगसाधनैर्धनादिभिः कुसीद्वृद्धचर्धधमप्रयोगःसदीनपोषणार्थमेवकार्योपधन मात्रवृद्धयर्थे २३ समयेसन्मार्गेसंतिष्ठेरत्संमुत्तामवेयुस्तथातन्मार्गाचरणशीलोदमदानदयापरोमवेदित्यर्थः । तत्रदानेविशेषमाह अथवेति धर्मेवज्ञदानादौ २४ प्रियेणसाम्मानतुहिसया अभ्युपगतं प्राप्तंप्रियाभ्युपगतं पश्याऽऽलोचय लक्षणोदेकलक्षणकीर्तनं एवंयदात्मनःप्रियंतदव्येषुकर्तव्यंयन्नतन्नेत्येवंविधम् २५ लोकेति दयाप्रधानमित्यर्थः सूक्ष्मधर्मार्थसूक्ष्मधर्मला भायनियतंनियमितम् २६ अनार्जवेकौटिल्ये २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मीलकंठीये मारतभावदीपे ऊनपट्टधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अत्रप्रत्यवतिष्ठते सूक्ष्ममिति ब्रह्मलक्षणचोदनालक्षणवेदैकबोधधर्मजातं प्रतिमास्फूर्तिःसाध्याभ्युपगतामलक्षणा स्वदुर्कयुक्तिविरुद्धमित्यर्थः १ निग्रहात्कृतकार्यदेण २ इमानिभूतानिशरीरवन्ति द्विप्र

यदन्वैर्विहितंनेच्छेदात्मनःकर्मपुरुषः ॥ नतत्परेषुकुर्वीतजानन्नप्रियमात्मनः २० योऽन्यस्यस्यादुपपतिःसकंविबुद्धमर्हति ॥ यदन्यस्यततःकुर्यान्नमृष्येदितिमे मतिः २१ जीवितुंयःस्वयंचेच्छेत्कथंसोऽन्यंप्रघातयेत् ॥ यद्यदात्मनिचेच्छेतत्परस्यापिचितयेत् २२ अतिरिक्तैःसंविभजेद्रोगैरन्यानकिंचनान् ॥ एतस्मा त्कारणाद्वात्रादुसीदंसंप्रवर्तितम् २३ यस्मिस्तुदेवाःसमयेसंतिष्ठेरंस्तथाभवेत् ॥ अथवालाभसमयोस्थितिर्धर्मेऽपिशोभना २४ सर्वंप्रियाभ्युपगतंधर्ममाहुर्मनी षिणः ॥ पश्यंतलक्षणोद्देशंधर्माधर्मेषुधिष्ठिर २५ लोकसंग्रहसंयुक्तंविधात्राविहितंपुरा ॥ सूक्ष्मधर्मार्थनियतंसतांचरितमुत्तमम् २६ धर्मलक्षणमाख्यातमेतत्ते वुरुसत्तम ॥ तस्मादनार्जवेषुद्धिर्नतेकार्याकथंचन २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मलक्षणेएकोनपट्टधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूक्ष्मंसाधुसमुद्दिष्टंनियतंब्रह्मलक्षणम् ॥ प्रतिभात्वस्तिमेकाचित्तांब्रयामनुमानतः १ भूयांसोहृदयेयेमेप्रश्नास्तेव्याहृतास्त्वया ॥ इदंत्व न्यत्प्रवक्ष्यामिनराजन्निग्रहादिव २ इमानिहिप्राणयंतिसृजंत्युत्तारयंतिच ॥ नधर्मःपरिपाठेनशक्योभारतवेदितुम् ३ अन्योधर्मःसमस्थस्यविषमस्थस्यचापरः ॥ आपदस्तुक्थंशक्याःपरिपाठेनवेदितुम् ४ सदाचारोमतोधर्मःसंतस्त्वाचारलक्षणाः ॥ साध्यासाध्यंकथंशक्यंसदाचारोह्यलक्षणः ५

सिद्धं स्वेनस्वयमेवाऽऽत्मानंप्राणयंतिजीवन्तिजुजंत्युत्तारयंतिदेहाकाराव्ययवन्ति तथाचश्रुतिः । 'अग्राज्येवखल्विमाभिमूतानिजायंते ॥ अग्नेनजातानिजीवंति ॥ अन्नंप्रयंत्यमिसंवि शंतीति ' त्वयाहिपरस्वसुखदुःखोत्पादनेनजातोधर्माधर्मोस्वस्यापिकालांतरेसुखदुःखप्रदोभवतइत्युक्तंतत्केवलंपरिपाठेनाऽऽप्रायमात्रेणननिश्चेतुंशक्यं । अत्रत्येवजन्ममुत्तादिहेतुत्वदर्शनाद्दृ ष्टेनैवकारणेनस्वाभाविकेनधर्मेणजगद्देविद्यसिद्धौवैदिकधर्मस्यादृष्टस्वरूपनायाअनुदयाच्चेत्याशयः ३ व्यवस्थित्यमावावपिवैदिकधर्मोद्भूतइत्याहान्यइति । आपदामानंस्यात्तद्धर्मा अप्यनंताइतिदुर्ज्ञेयएवधर्मइत्याह आपदस्तिवति तस्मादव्यवस्थितरूपस्यवैदिकधर्मस्यनधर्मत्वमित्याशयः ४ सदासाचारोधर्माधर्माचरणाच्चसत्त्वमित्यन्योन्याश्रयेणलक्ष्यलक्षणयोःसा ध्यासाध्ययोरविभेकादपिंसदाचारोऽपिधर्मैवानमित्याह सदाचारइति ५

दृश्यतेहीति 'अथास्थेदेमुपशृण्वत्तुपुनस्तुत्याश्रीप्रवरण' इत्यादिनिषेधे श्रुतमात्रेऽपि प्राकृताः श्रुतामुपश्रुतवोवेदात्तान्धर्मवृद्धाण्येति । अगस्त्यादिरप्राकृतोऽपि बहुहिंसाकरेदंडकारण्यशापा
ख्ययधर्मचकार । अतोऽत्रेष्टुशिष्टलक्षणदर्शनाच्छिष्टेषु चष्टलक्षणदर्शनात्सदाचारोऽपि निर्णयः । ६ कालमेदेन धर्ममन्ययधर्मो वेदा अप्यश्रद्धया अनवस्थितत्वादित्याह वेदेति ७ । ८
लोकसंग्रहोलोकरंजनमात्रं वेदयस्याप्रायार्थमिति वेदाः स्मृतयः ९ ते आग्रायाः अत्र स्मृतिषु प्रमाणप्रमाणत्वं प्रमाणं श्रुतिर्निरपेक्षत्वात् अग्रमाणं स्मृतिर्मूलश्रुतिसापेक्षत्वात् तयोः परस्परविरोधे
औदुंबरीसर्वावेष्टपितव्या औदुंबरीं स्पृष्टोद्वायेदिति तत्र नेष्टनस्मृतिः सापेक्षत्वादग्रमाणं चेत्तस्मान्न्यात्सर्वाऽपि स्मृतिरग्रमाणंततश्च तन्मूलभूतायाः श्रुतेरप्यग्रमाणत्वेन विनिगमनाविरहात्प्रत्यक्षा
प्रत्यक्षयोरपि श्रुत्योरग्रमाण्यमित्याह प्रमाणेऽपीति १० धर्मस्येति संस्थास्वरूपं जनमेजयाश्वमेधेन्द्रावराधादश्वमेधसंस्थालोपोदष्टः ११ स्वयं विद्वानवाविश्रुतं वावेदितुं शक्यं न वा कुर्वेयं धर्म
तत्त्वमित्यर्थः १२ प्रथमं कर्म कांटे अक्षयं हवैचातुर्मास्ययाजिनः पुकृतं भवति । अपामसो ममृता अभूमेत्यादि श्रुतेर्गंधर्वनगरवद्वृतद्वयदृश्यते । कविभिरन्वीक्ष्यमाणः यत्कृतकं तदनित्यं कार्यत्वाद्दृष्ट

दृश्यते हि धर्मरूपेणाधर्मप्राकृतश्चरन् ॥ धर्मचाधर्मरूपेण कश्चिदप्राकृतश्चरन् ६ पुनरस्य प्रमाणं हि निर्दिष्टं शास्त्रकोविदैः ॥ वेदवादाश्चानुयुगं हंसंतीतीह नः श्रु
तम् ७ अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापर्ये ॥ अन्ये कलियुगे धर्मा यथाशक्तिकृता इव ८ आग्रायेभ्यः पुनर्वेदाः प्रसृताः सर्व
तोमुखाः ९ ते चेत्सर्वप्रमाणं वै प्रमाणं ह्यत्र विद्यते ॥ प्रमाणेऽप्यग्रमाणेन विरुद्धे शास्त्रताकुतः १० धर्मस्य क्रियमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ यायाविक्रियते संस्था
ततः साऽपि प्रणश्यति ११ विद्वच्चैव न वा विद्वज्ज्ञक्यं वा वेदितुं न वा ॥ अणीयानक्षुरधारायागरीयानपि पर्वतात् १२ गंधर्वनगराकारः प्रथमं संप्रदृश्यते ॥ अन्वीक्ष्य
माणः कविभिः पुनर्गच्छत्यदर्शनम् १३ निपानानीयगोभ्योऽपि क्षेत्रे कुल्ये च भारत ॥ स्मृतिर्हि शाश्वतो धर्मो विप्रहीणो न दृश्यते १४ कामादन्येच्छया चान्येकारणै
रपरैस्तथा ॥ असंतोऽपि वृथाचारं भजंते बहवोऽपरे १५ धर्मो भवति सक्षिप्रं प्रलापस्त्वेव साधुषु ॥ अथैतानादुरुन्मतानपि चावहसंत्युत १६ महाजनाहुपावृत्तारा
जधर्मसमाश्रिताः ॥ न हि सर्वहितः कश्चिदाचारः संप्रवर्तते १७ तेनैवान्यः प्रभवति सोऽपरं बाधते पुनः ॥ दृश्यते चैव स पुनस्तुल्यरूपो यदृच्छया १८ येनैवान्यः
स भवति सोऽपरं न पि बाधते ॥ आचाराणामनैकाग्र्यं सर्वेषामुपलक्षयेत् १९

वत् । तद्यथेह कर्मक्षितोलोकः क्षीयत एव मेवामुत्र पुण्यचित्तोलोकः क्षीयत इत्युपपत्तिपूर्वकमुपनिषत्सु ईक्ष्यमाणः अदर्शनं याति तुच्छ इव भवति ११ निषीयते पशुभिर्जलमस्मिन्निति निपानं वाप्यादिस
मीपस्यः क्षुद्रजलाधारः कुल्यावाकेदाराम्प्रति नीयमानायथासद्यः शृण्वति एवं शाश्वतो वैदिको धर्मो विप्रहीणः स न कलैरंतेन दृश्यते इति स्मृतिरस्ति भविष्यविषया १२ विप्रहीणत्वमेवोपपादयति
कामादिति कामात्काम्यामिहोत्रादिः अन्येच्छया भूतकाध्यापनादिः अपरैः कारणैश्चाद्युद्देशेन धनलाभार्थव्रतादिः असंतो दाभिकाः दृष्ट्याश्रद्धाराहित्यात् १३ सकामादिमन्त्रिः कृतोऽधर्मो भ
वति भूतदृष्ट्या साधुषु च धर्मः प्रलापमात्रं धर्मो नास्तीति वदंति मूढाः प्रलापमेवाहायेति १४ महाजनाः द्रोणाचार्यादयः ब्रह्मकर्मादरेषुरकार्यं न स्यात् अनादरे शिष्टाचारव्याकोप इति भावः १७ तेनैव
आचारेणैव अन्यो विश्वायि प्रादिः अपरं जामदग्यादिकं सः आचारवान्तुल्यरूपो वसिष्ठादिः १८ उक्तानुवादपूर्वकमाचाराणामनैकाग्र्यं व्यभिचारित्वमाह येनेवेति १९

एवं श्रुतिस्मृतिसदाचाराणामग्रामाण्यमुक्त्वा स्वमतमाह चिरामिपन्न इति अनाद्यविगानप्रवृत्तेन स्वभावेनैव सुखदुःखकार्याकार्यव्यवस्थानश्रुत्यादिप्रमाणकेन धर्मोऽस्यैत्यर्थः संस्थामर्यादा २०
इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अत्रेति अत्र सुखादिव्यवस्थायां
स्वभावपर्वनियामकउतधर्मइति विमर्शं तुलाधारवाक्यानि धर्मप्रमाणत्वेनोदाहरंतीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ जलवासेमर्ही विप्रेक्ष्य तपोबलादूरदर्शनादिसिद्धिप्राप्येत्यर्थः ५ वेदाय समा
चिरामिपन्नः कविभिः पूर्वधर्म उदाहृतः ॥ तेनाचारेण पूर्वेण संस्था भवति शाश्वती २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मप्रामाण्याक्षेपे षष्ठ्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ तुलाधारस्य वाक्यानि धर्मजाजलिनासह १ वनेवनचरः कश्चिज्जा
जलिर्नाम वै द्विजः ॥ सागरोद्देशमागम्य तपस्तेपे महातपाः २ नियतो नियताहारश्चैराजिनजटाधरः ॥ मलपंकधरो धीमान्बहून्वर्षगणान्मुनिः ३ सकदाचिन्म
हाते जाजलवासो महीपते ॥ चचारलोकान् विप्रैः प्रेक्षमाणो मनोजवः ४ संचिंतयामास मुनिर्जलवासे कदाचन ॥ विप्रेक्ष्य सागरांतां वैमर्ही सवनकाननाम् ५ नम
यासदृशोऽस्तीह लोके स्थावरजंगमे ॥ अप्सु वैहायसं गच्छेन्मया योऽन्यः सहेति वै ६ अदृश्यमानो रक्षोभिर्जलमध्यवदंस्तथा ॥ अब्रुवंश्च पिशाचास्तं नैवं त्वं वक्तुम
र्हसि ७ तुलाधारो वाणिग्धर्मावाराणस्यां महायशाः ॥ सोऽप्येवं नार्हते वक्तुं यथा त्वं द्विजसत्तम ८ इत्युक्तो जाजलिर्भूतैः प्रत्युवाच महातपाः ॥ पश्येयं तमहं प्राज्ञं तुला
धारं यशास्विनम् ९ इति ब्रुवाणं तमृषिरक्षांस्युद्धृत्य सागरात् ॥ अब्रुवन्गच्छ पंथानमास्थायेमं द्विजोत्तम १० इत्युक्तो जाजलिर्भूतैर्जगाम विमनास्तदा ॥ वाराण
स्यां तुलाधारं समासाद्या ब्रवीदिदम् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं तं दुष्करं तात कर्म जाजलिनापुरा ॥ येन सिद्धिं परां प्राप्तस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १२ ॥ भीष्म उवाच ॥
अतीव तपसा युक्तो घोरेण सवभूवह ॥ तथोपस्पर्शनरतः सायं प्रातर्महातपाः १३ अग्निं परिचरन् सम्यक् स्वाध्यायपरमो द्विजः ॥ वानप्रस्थविधानज्ञो जाजलिर्ज
लितः श्रिया १४ वने तपस्यतिष्ठत्सनचधर्ममैक्षत ॥ वर्षास्वाकाशशायी च हेमं तेजलसंश्रयः १५ वातातपसहो ग्रीष्मेन च धर्ममविंदत ॥ दुःखशय्याश्च विविधा
भूमौ च परिवर्तते १६ ततः कदाचित्समुनिर्वर्षास्वाकाशमास्थितः ॥ अंतरिक्षाज्जलं भूर्ग्राप्रत्यगृह्णान्मुहुर्मुहुः १७ अथ तस्य जटाः कृन्नावभूवुर्ग्रथिताः प्रभो ॥
अरण्यगमनान्नित्यं मलिनोऽमलसंयुतः १८ सकदाचिन्निराहारो वायुभक्षो महातपाः ॥ तस्थौ काष्ठवदव्यग्रो न च चालचकार्ही चित् १९ तस्य स्मस्थाणुभूतस्य
निर्विचेष्टस्य भारत ॥ कुलिंशकुनौराजनीडं शिरसि चक्रतुः २० सतौ दयावान्ब्रह्मर्षिरुपमैक्षत दंपती ॥ कुर्वाणौ नीडकं तत्र जटासु तृणतंतुभिः २१ यदानसच
लत्वेव स्थाणुभूतो महातपाः ॥ ततस्तौ सुखविश्वस्तौ सुखं तत्रोपतुस्तदा २२

काशमंत्यहं नक्षत्रादिगच्छेद्वगच्छेत् मया सह गच्छेत् सोऽन्यः कोऽस्तीति पण्डित १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पर्शनरतः स्नानाचमनरतः १३ श्रिया वेदवि
यया १४ न च धर्ममैक्षत धर्मवानस्मीति मानं न प्राप्येत्यर्थः १५ । १६ । १७ अमलसंयुतः निष्पापः १८ । १९ । २० उपमैक्षत उपेक्षां चक्रे नवारितवानित्यर्थः २१ । २२

२१ प्राजापत्येनगर्वाचानविधिना २२। २३। २४। २५। २६ कालसमयेकालमर्थादायास्त्या तेशकुंतकाःपक्षिणःपक्षवंतोबभूवुः २७ पक्षीन् आपोमस्वर्थायहः २८। २९। ३०। ३१ द्विजान्शकुं
अतीतास्वथवर्षासुशरत्कालउपस्थिते ॥ प्राजापत्येनविधिनाविश्वासात्काममोहितौ २३ तत्रापातयतांराजनशिरस्यंडानिखेचरौ ॥ तान्यबुध्यततेजस्वीसवि
प्रःसंशितवतः २४ बुद्ध्याचसमहातेजानचचालचजाजलिः ॥ धर्मेकृतमनानित्यनाधर्मसत्त्वरोचयत् २५ अहन्यहनिचागत्यततस्तौतस्यमूर्धनि ॥ आश्वासि
तौनिवसतःसंप्रहृष्टौतदाविभो २६ अंडेभ्यस्त्वथपुष्टेभ्यःप्राजायंतशकुंतकाः ॥ व्यवर्धतचतत्रैवनचाकंपतजाजलिः २७ सरक्षमाणस्त्वंडानिकुलिंगानांघृतवतः
तथैवतस्थौधर्मात्मानिर्विचेष्टःसमाहितः २८ ततस्तुकालसमयेवभूवुस्तेऽथपक्षिणः ॥ बुध्वेतास्तुसमुनिर्जातपक्षान्कुलिङ्गकान् २९ ततःकदाचित्तांस्तत्रपश्य
न्पक्षान्यतवतः ॥ बभूवपरमप्रीतस्तदामतिमतांवरः ३० तथातानपिसंवृद्धान्दृष्ट्वाचाभुवतामुदम् ॥ शकुनौनिर्भयौतत्रऊषतुश्चात्मजैःसह ३१ जातपक्षांश्चसो
ऽपश्यदुड्डीनान्पुनरागतान् ॥ सायंसायंद्विजान्विप्रोनचाकंपतजाजलिः ३२ कदाचित्पुनरभ्येत्यपुनर्गच्छंतिसंततम् ॥ त्यक्त्वामातापितृभ्यांतेनचाकंपतजा
जलिः ३३ तथातेदिवसंचापिगत्वासायंपुनर्नृप ॥ उपावर्तततत्रैवनिवासार्थंशकुंतकाः ३४ कदाचिदिवसान्पंचसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ षष्ठेऽहनिसमाजग्मुर्नचाकं
पतजाजलिः ३५ क्रमेणचपुनःसर्वेदिवसान्सुबहूनथ ॥ नोपावर्ततशकुनाजातप्राणाःस्मतेयदा ३६ कदाचिन्मासमात्रेणसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ नैवागच्छंस्ततो
राजनप्रातिष्ठतसजाजलिः ३७ ततस्तेषुप्रलीनेषुजाजलिर्जातविस्मयः ॥ सिद्धोस्मीतिमतिचक्रेततस्तमानाविशत् ३८ सतथानिर्गतान्दृष्ट्वाशकुंताभियत
वतः ॥ संभावितात्मासंभाव्यभृशंप्रीतमनाऽभवत् ३९ सनद्यांसमुपस्पृश्यतर्पयित्वाहुताशनम् ॥ उदयंतमथादित्यमुपातिष्ठन्महातपाः ४० संभाव्यचटकान्मू
र्ध्निजाजलिर्जपतांवरः ॥ आस्फोटयत्तथाऽऽकाशेधर्मःप्राप्तोमयेतिवै ४१ अथांतरिक्षेवागासीतांचक्षुश्चावजाजलिः ॥ धर्मेणनसमस्त्वंवैतुलाधारस्यजाजले ४२
वाराणस्यामहाप्राज्ञस्तुलाधारःप्रतिष्ठितः ॥ सोऽप्येवंनार्हतेवकुंयथात्वंभाषसेद्विज ४३ सोऽमर्षवशमापन्नस्तुलाधारदिदक्षया ॥ पृथिवीमचरद्राजनयत्रसायंग
गृहोमुनिः ४४ कालेनमहताऽगच्छत्सतुवाराणसीपुरीम् ॥ विक्रीणंतंचपण्यानि तुलाधारंददर्शसः ४५ सोऽपिदृष्ट्वैवतंविप्रमायांतंभांडजीवनः ॥ समुत्थायसुसंह
ष्टःस्वागतेनाभ्यपूजयत् ४६ ॥ तुलाधारउवाच ॥ आयानेवासिविदितोममब्रह्मसंशयः ॥ ब्रवीमियत्तुवचनंतच्छृणुष्वद्विजोत्तम ४७ सागरानूपमाश्रित्यतप
स्तसंत्वयामहत् ॥ नचधर्मस्यसंज्ञांत्वंपुरावेत्थकथंचन ४८ ततःसिद्धस्यतपसातवविप्रशकुंतकाः ॥ क्षिप्रंशिरस्यजायंततेचसंभावितास्त्वया ४९

तान् ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ प्रक्षीनेषुप्रक्षीनेषु मानोमर्षः ३८। ३९। ४० संभाव्यवर्धयित्वा आस्फोटयद्वाहुशब्दमकरोत् ४१। ४२। ४३। ४४। ४५ मांडंमूलधनेतेन
जीवनस्य 'स्याद्वाहमन्वाभरणामप्रेमूलनगिगधने' इतिविश्वः ४६ आयानागच्छन् ४७ सामरापूषंतागरसमीपस्थंसजलमवेशं संज्ञाधर्मवानहमितिज्ञानम् ४८। ४९

पारीमाहारायसंचरणम् ५०। ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नी० भा० एकषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ इतीति १ वाणिजवाणिकपुत्रेति साधिक्षेपमाह अपण्यविक्रेतृत्वाद्दो
षवानपीत्यर्थः १ अध्यगाःअधिगतवानसि ३। ४ धर्मरहस्यमेवाह सर्वभूतहितमिति ५ अल्पद्रोहेण आपदिवानानुपहृत्यभूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायेनाद्रोहेणवृत्त्यसंभवाद्वा ६ अलक्तंलाक्षा
रससारं पञ्चकुंतुंगंकाष्ठविशेषौ कस्तूर्यादीन्गंधान् ७ रसानलवणादीन् क्रीत्वेवनतुल्यमुत्पाद्य ८ ननुलाक्षाळवणमांसानिपतनीयानिविक्रयेइतिलाक्षादिविक्रयेदोषस्मृतेस्तद्वतःकथंधार्मि
जातपक्षायदातेचगताश्चारीमितस्ततः ॥ मन्यमानस्ततोधर्मचटकप्रभवंद्विज ५० खेवाचंत्वमथाश्रीषीर्माप्रतिद्विजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नस्ततःप्राप्तो
भवानिह ॥ करवाणिप्रियंकितेतद्ब्रूहिद्विजसत्तम ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षप० तुलाधारजाजलिसंवादे एकषष्ठ्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःसतदातेनतुलाधारेणधर्मिता ॥ प्रोवाचवचनंधीमान्जाजलिर्जपतांवरः १ ॥ जाजलिरुवाच ॥ विक्रीणतः
सर्वरसान्सर्वगंधांश्चवाणिज ॥ वनस्पतीनोषधीश्चतेषांमूलफलानिच २ अध्यगानैष्ठिकीबुद्धिकुतस्त्वामिदमागतम् ॥ एतदाचक्ष्वमेसर्वनिखिलेनमहामते ३
॥भीष्मउवाच॥ एवमुक्तस्तुलाधारोब्राह्मणेनयशस्विना ॥ उवाचधर्मसूक्ष्माणिवैश्योधर्मार्थतत्त्ववित् ४॥ तुलाधारउवाच ॥ वेदाहंजाजलेधर्मसरहस्यंसनातनम् ॥
सर्वभूतहितंमैत्रंपुराणंयजनाविदुः ५ अद्रोहेणैवभूतानामल्पद्रोहेणवापुनः ॥ यावृत्तिःसपरोधर्मस्तेनजीवामिजाजले ६ परिच्छिन्नैःकाष्ठतृणैर्मयेदंशरणंकृतम् ॥
अलक्तंपद्मकंतुंगंधांश्चोच्चावचांस्तथा ७ रसांश्चतांस्तान्विप्रर्षेमद्यवर्ज्यान्बहून्हम् ॥ क्रीत्वावैप्रतिविक्रीणेपरहस्तादमायया ८ सर्वेषांयःसुहृन्नित्यंसर्वेषांचहि
तेरतः ॥ कर्मणामनसावाचासधर्मवेदजाजले ९ नानुरुद्धयेविरुध्येवानद्वेष्मिनचकामये ॥ समोऽहंसर्वभूतेषुपश्यमेजाजलेव्रतम् ॥ तुलामेसर्वभूतेषुसमातिष्ठति
जाजले १० नाहंपरेषांकृत्यानिप्रशंसामिनर्हये ॥ आकाशस्येवविप्रेन्द्रपश्यन्लोकस्यचित्रताम् ११ इतिमांत्वंविजानीहिसर्वलोकस्यजाजले ॥ समंमतिमतांश्चि
ष्टसमलोष्टाश्मकांचनम् १२ यथांधवधिरोन्मत्ताउच्छासपरमाःसदा ॥ देवैरपिहितद्वाराःसोपमापश्यतोमम १३ यथावृद्धातुरकुशानिस्पृहाविषयान्प्रति ॥
तथार्थकामभोगेषुममापिविगतास्पृहा १४ यदाचायंनविभेति यदाचास्मान्नविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा १५ यदानकुरुतेभावंसर्वभूते
षुपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा १६ नभूतो नभविष्योऽस्तिनचधर्मोऽस्तिकश्चन ॥ योऽभयःसर्वभूतानांसंप्राप्नोत्यभयंपदम् १७ यस्मादुद्धि
जतेलोकःसर्वोमृत्युमुखादिव ॥ वाक्कूराहंडपरुषात्संप्राप्नोतिमहद्भयम् १८

कत्वमित्याशंक्याह सर्वेषामिति अयमर्थः लोकेहिउपकारिणंप्रत्युपकुर्वतिअद्रोहिणेनदुष्टंतिचेत्युत्सर्गः तत्सामान्यादैहिकौउपकारापकारौजन्मांतरेऽपिबुद्धिःप्रदानायप्रभवतो नत्वाकस्मि
कंस्यचित्सुखंदुःखंवाऽस्तिजन्मांतरीपंकारणंविनेत्यनुमीयतेस्तःस्वभाववाहस्तावदुक्तम् ॥ भुत्वादीनांधर्मेप्रामाण्यमपिवक्ष्यमाणरीत्यायुज्यतपुवेति ९। १० आकाशस्यअप्रपटलस्य
चित्रतांविविधाकारत्वम् ११। १२ अपिहितद्वाराआच्छादितेद्विषगोलकाः १३। १४। १५। १६। १७ विपक्षेदोषमाह यस्मादिति १८

‘मानःपथःपिड्यान्मानवादविदूरंनैष्टपरावतः’ इति मंत्रलिङ्गात्कुलाचारस्य प्रामाण्यं गम्यते तदप्यस्मात्स्वस्तीत्याह यथावदिति अहिंसाणामिति हिंसामयः कुलाचारोऽप्यप्रमाणमित्युक्तं मंत्रार्थं स्तुपिड्यात्पित्रादिसंसेवितान्मानवात् मनुर्मन्त्रस्तत्प्रकाशितात् वेदाविरुद्धादित्यर्थः पथो मार्गात्रोस्मान् दूरं मानैष्टनयतपरावतः बद्धायुष्मतोऽस्मानिति १९ शिष्टाचारप्रमाणं यति प्रनष्टइति द्वाभ्यां शाश्वतः शश्वद्रवः परंपरया वेदमूलकत्वाद्नादिर्धर्मः शिष्टाचारः सप्रनष्टः यतः सदाचारेण कचिदंशे विरुद्धेन मोहितः मोहं प्रापितः यथा ‘अवर्त्यानुन आत्राणि पेचे’ ‘यः पूजयितुं पितृदेवमनुष्यान्पेच आत्राणि शुनः’ इति श्रुतिस्मृतिभ्यां वामदेवस्य श्रेष्ठतमस्यापि विभीषत्स आचार आपदिश्वर्मांसभक्षणरूपः प्रदर्शितः पुराणे वाक्कथमादीनां महायोगिनामाचारं दृष्ट्वा आर्हतादयो मोहिताः पापं दमार्गं मनुगता इत्युक्तम् । तेन मोह रूपेण कारणेन वदो विद्यावान् तपस्वी जितेन्द्रियः बलवान् जितकामक्रोधः सोऽपि विमुह्यते विमुच्यत इति पाठे तेन सदाचारेणेत्यर्थः अयं भावः । ‘सर्वनाशे समुत्पन्ने सर्वत्यजति दुर्मतिः’ इति न्यायेन मूलाः शिष्टाचारमंशे विगीतं दृष्ट्वा कृत्स्नमपित्यजंति स्वभाववाचं चानुसृत्येते । बुद्धास्तु

यथावद्वर्तमानानां वृद्धानां पुत्रपौत्रिणाम् ॥ अनुवर्तमानमहेष्टतमहिंसाणां महात्मनाम् १९ प्रनष्टः शाश्वतो धर्मः सदाचारेण मोहितः ॥ तेन वैद्यस्तपस्वी वा बलवान् वा विमुह्यते २० आचाराज्जाजले प्रज्ञाः क्षिप्रं धर्ममवाप्नुयात् ॥ एवं यः साधुभिर्दीतश्च रेदद्रोहचेतसा २१ नद्यां चेह्यथा काष्ठमुह्यमानं यदृच्छया ॥ यदृच्छयैव काष्ठेन संधिं गच्छेत्तत्केनचित् २२ तत्रापराणि दारूणि संसृज्यंते परस्परम् ॥ तृणकाष्ठकरीषाणिकदाचित्रसमीक्षया २३ यस्मान्नोद्विजते भूतं जातु किंचित्क्थंचन ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यः संप्राप्नोति ह्यदामुने २४ यस्मादुद्विजते विद्वन्सर्वलोको वृकादिव ॥ क्रोशतस्तीरमासाद्य यथा सर्वजले चराः २५ एवमेवायमाचारः प्रादुर्भूतो यतस्ततः ॥ सहायवान् द्रव्यवान्यः सुभगोऽथ परस्तथा २६ ततस्तानेव कवयः शास्त्रेषु प्रवदंत्युत ॥ कीर्त्यर्थं मल्पहृल्लेखाः पटवः कृत्स्नानिर्णयाः २७ तपोभिर्यज्ञदानैश्च वाक्यैः प्रज्ञाश्रितैस्तथा ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्य यद्यत्फलमिहाशुभे २८ लोके यः सर्वभूतेभ्यो ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ स सर्वयज्ञैरीजानः प्राप्नोत्यभयदक्षिणाम् २९

श्रुत्यंतरविरुद्धं विरुद्धं शिष्टाचारं त्यक्त्वा तेनैव सदाचारेण मुच्यंते इति २० एतदेवाह आचारादिति धर्ममोक्षोपयोगिनमधिकारं उपसंहरति एवमिति । साधुभिश्चीर्णधर्मयश्चरेत्स धर्ममाप्नुयादित्यन्वयः २१ नद्यामिति नदीप्रवाहेण काष्ठानामिव कर्मप्रवाहेण पितृपुत्रादीनां संयोगवियोगावित्याशयः २२ लोकस्य कर्माधीनत्वात् सुखार्थीनं कंचिदुद्वेजयेदित्याह यस्मादिति एतत्फलमाह अभयमिति २३ विपक्षे दोषमाह यस्मादिति । वृकः हिंसापाशुः दृष्टांति वदवाग्निः २४ अयमभयदानलक्षणः यतस्ततः सर्वपापसाध्यः सहायादिसाध्योर्बन्दी मोचनादिकूपः सुभगः ऐश्वर्यहेतुः परः परलोकहेतुश्च २५ ततोऽभयदानात् तान्साहपाविष्कृतान् प्रवदंति प्रकृष्टान् वदंति ते च यदि अल्पहृल्लेखाः अल्पवाह्यसुखं हृदिलेखेव प्रातिष्ठितं येषां ते वा हे मुक्ताः कीर्त्यर्थं मभयदानं कुर्वुः येष पटवः कुशलाः कृत्स्नं ब्रह्म तन्मूलक एव तदर्थमेवाभयदानमिति निर्णयो येषां अभयदानं सर्वेषां समं तमित्यर्थः २७ तप आदिभिर्धन्यत्फलमश्नुते तदभयदानस्याभयदानेन प्राप्नोति २८ एतदेव प्रसूति लोके इत्यादिना २९

३०।३१ अभयदानस्य पार्थक्यं फलमाह सर्वेति सर्वेषां भूतानामात्ममृतस्य प्रत्यगात्मनः ‘आत्मा ह्येषां समवाति पञ्चत्वस्य सर्वमात्मैवोत्तरेन कंच पश्येत्’ इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धानिर्विकल्पकावस्था उक्ता सर्वभूतानि पश्यत इति ‘आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्याधिज्ञानेनेदं सर्वं विदितं’ इति श्रुतिप्रसिद्धा सर्वज्ञत्वफलासाविकल्पावस्था उक्ता । अतएवास्य विमुक्तेन गगनस्थे वगस्त्यमावादे वा अपि संधिरार्थः मार्गे मृत्वांति पदं ब्रह्म लोकादितद्रहितस्य पदैषिणो देवाः ३२ अभयदानं श्रेष्ठं उपसंहरति दानमिति ३३ अस्थैवस्तुत्यर्थं काम्यं कर्म क्षाधिष्णुत्वेन निंदति सपेवेति सुभगः स्वर्गी व्यापत्तिमाशं कर्मणां कर्मफलानां स्वर्गादीनां ३४ अकारणः कारणमनुष्ठानप्रयोजकं फलं तद्धीनः सूक्ष्मोऽभयदानात्मकः भूतब्रह्मभवं स्वर्गादिभयार्थमेव धर्माणां शमादीनां यज्ञादीनां च प्रवचनमध्ययनं वेदकृतं अतः स्थूलधर्माद्यज्ञादेरन्यः सूक्ष्मधर्मोऽस्तीति भावः ३५ कुतः सूक्ष्मधर्मो दुर्ज्ञेयः यतो बहुनिहवः ‘सप्तदश प्राजापत्यान् पशूनालमवे सप्तदशः प्राजापतिः प्राजापतेरास्या’ इत्यादिविषयः श्रेयः साधनत्वेन हि

नभूतानामहिंसायाज्यायान् धर्मोऽस्ति कश्चन ॥ यस्मान्नोद्विजते भूतं जातु किंचित्क्थंचन ॥ सोऽभयं सर्वभूतेभ्यः संप्राप्नोति महामुने ३० यस्मादुद्विजते लोकः सर्पाद्वैश्मगतादिव ॥ न स धर्ममवाप्नोति इह लोके परत्र च ३१ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वभूतानि पश्यतः ॥ देवाऽपि मार्गे मुह्यंति अपदस्य पदैषिणः ३२ दानं भूताभ्य यस्याहुः सर्वदानेभ्य उत्तमम् ॥ ब्रवीमि ते सत्यमिदं श्रद्धधस्व च जाजले ३३ स एव सुभगो भूत्वा पुनर्भवति दुर्भगः ॥ व्यापत्तिकर्मणां दृष्ट्वा जुगुप्संति जनाः सदा ३४ अकारणो हि नैवास्ति धर्मः सूक्ष्मो हि जाजले ॥ भूतमव्यर्थमेव ह धर्मप्रवचनं कृतम् ३५ सूक्ष्मत्वात् सविज्ञातुं शक्यते बहुनिहवः ॥ उपलभ्यां तराचान्यानाचारान् वबुध्यते ३६ ये च च्छिदति वृषणान्ये च भिंदंति नस्तकान् ॥ वहंति महतो भारान् वधंति दमयंति च ३७ हत्वा सत्वानि खादंति तान्क्थंचन विगर्हसे ॥ मानुषामा नुपानेव दासभावेन भुंजते ३८ वधबंधनिरोधेन कारयंति दिवानिशम् ॥ आत्मनश्चापि जानाति यदुःखं वधबंधने ३९ पंचेन्द्रियेषु भूतेषु सर्ववसति देवतम् ॥ आदित्यश्चंद्रमावायुर्ब्रह्मा प्राणः क्रतुर्यमः ४० तानि जीवानि विक्रीय काष्ठेषु विचारणा ॥ अजोऽग्निर्वरुणो मेषः सूर्योऽश्वः पृथिवी विराट् ४१ घेनुर्वत्सश्च सोमो वै वि क्रीयेत न्नसिध्यति ॥ कातैलेकाघृते ब्रह्म न मधुन्यप्यौषधेषु वा ४२ अदंशमश्वे देशे सुखं संवर्धितान् पशून् ॥ तांश्च मातुः प्रियान् जानन्नाक्रम्य बहुधानराः ४३ बहु दंशाकुलान् देशान्नयंति बहु कर्दमान् ॥ वाहसं पीडिता धुर्याः सीदंत्यविधिनापरे ४४ न मन्ये भूणहत्याऽपि विशिष्टा तेन कर्मणा ॥ कृषिं साध्विति मन्यंते सा च वृत्तिः सुदारुणा ४५ भूमिं भूमिशयांश्चैव हंति काष्ठमयो मुखम् ॥ तथैवान्द्रुहो युक्तान् समवेक्षस्व जाजले ४६

सामुपदिशं तोऽहिंसाशास्त्रमुपमृद्वंतीत्यर्थः । तर्हितदप्रमाणमेवेत्याशंक्याह उपलभ्येति ‘उक्षाणं वा वेहतं वा क्षदंते’ ‘महोक्षं वामहाजं वा श्रोत्रियायोपकल्पयेत्’ इति श्रुतिस्मृतिविहितो मधुपकं गवालं मयक आचारः । ‘मागामनागामादिति विधिः’ इति मंत्रलिङ्गावगतो गवोत्सर्गविधिस्तद्विरुद्धोऽन्य आचारः । तत्राऽनागामिति विशेषणात् कृत्वर्थं हिंसाविधेर हिंसाविधिर्ज्यायानिति गम्यते अनागस्त्वस्य माजापत्यपशुष्वपितुल्यत्वादित्यास्तां तावत् ३६ यदुक्तमलकपत्रकादीन् पण्यानि विक्रीणासीत तत्राह ये चेति नस्तकान् नासागर्भान् वहंति वाहयंति ३७ । १८ । ३९ ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । अविधिना कृत्वर्थोऽपि हिंसा दोषावहा किमुनाऽकृत्वर्थेत्यर्थः ४४ एतदेवाह य मन्थे इति ४५ भूमिशयांश्चर्पादीन् अयोमुखं काष्ठं लंगलम् ४६

आप्यायध्वमध्यादेवमागमिति श्रुतिप्रसिद्धमध्यादिति गवां नाम नहंतुं शक्या अध्यादित्योगाद्रवामवध्वस्वं श्रौतमित्यर्थः । अकारकृतवान् आलभेद्धि स्यात् पृषध्नो गालमन्निवेति पाठे गालं गोजातीयां पृषध्नवाणोलमन्स्पृशन्निव व्याघ्रभ्रांत्यानि सृष्टो धाणो गविपतितो न तु गवि विसृष्ट इत्यर्थः ३७ । ३८ शतमिति यथेन्द्रस्य ब्रह्महत्यानार्यादिषुरज आदिरूपेण क्षिप्ता एवं नृपकृता गोवृषहत्या ४९ मृते ध्वेकाधिकशत रोगरूपेण क्षिप्तेत्यर्थः ४९ धूणहमिति 'ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति' इति स्मृतेर्गवां ब्राह्मणेन सहस्रमानवं शत्वा द्रोघोऽपि धूणहवेत्यर्थः ५० एवमुक्त्वाऽपि तपसा ध्यानेन तं प्रत्यवेदयन् प्रतीपमवेदयन् हंतारमपि धीपूर्वमहं तारं न हन्तुं ध्यायन् बलेन ज्ञात्वा तथैव लोकेऽपि ममादात्कृतोऽपि गोवधो व्याधिरूपेण सर्वलोकापकाराया भूत्किमुत बुद्धिपूर्वकृत इति ज्ञापितवन्त इत्यर्थः ५१ केवलेति मधुपर्कादौ गवाद्यालंभः पूर्वैः कृत इत्यं वषरं परामात्रात्करोपिन तु तस्वबुद्ध्या ५१ कारणाद्धेतुतः पेनभूतानाममयं

अध्याइतिगवानामकएताहंतुमर्हति ॥ महच्चकाराकुशलंष्टुपंगांवाऽलभेतुयः ४७ ऋषयोयतयोह्येतन्नहुषेप्रत्यवेदयन् ॥ गांमातरंचाप्यवधीर्दृषभंचप्रजाप
तिम् ४८ अकार्येनहुपाकार्पीलंप्स्यामस्त्वत्कृतव्यथाम् ॥ शतंचैकंचरोगाणांसर्वभूतेष्वपातयन् ४९ ऋषयस्तेमहाभागाःप्रजास्वेवहिजाजले ॥ भ्रूण
हंनहुषंत्वादुर्नतेहोष्यामहेहविः ५० इत्युक्त्वातेमहात्मानःसर्वतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ ऋषयोयतयःशांतास्तपसाप्रत्यवेदयन् ५१ ईदृशानशिवान्धोरानाचारा
निहजाजले ॥ केवलाचरितत्वात्तुनिपुणोनावबुद्धयसे ५२ कारणाद्धर्ममन्विच्छेन्नलोकचरितंचरेत् ॥ योहन्याद्यश्चमांस्तौतितत्रापिशृणुजाजले ५३ समौ
तावपिमेस्यातांनहिमेऽस्तिप्रियाप्रियम् ॥ एतदीदृशकंधर्मप्रशंसंतिमनीषिणः ५४ उपपत्त्याहिसंपन्नोयतिभिश्चैवसेव्यते ॥ सततंधर्मशीलैश्चनिपुणेनो
पलक्षितः ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे द्विषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥ ॥
॥ जाजलिरुवाच ॥ ॥ अयंप्रवर्तितोधर्मस्तुलाधारयतात्वया ॥ स्वर्गद्वारंचवृत्तिंचभूतानामवरोत्स्यते १ रुष्याह्यन्नंप्रभवतिततस्त्वमपिजीवसि ॥ पशु
भिश्चौषधीभिश्चमर्त्याजीवंतिवाणिज २ ततोयज्ञःप्रभवतिनास्तिक्यमपिजल्पसि ॥ नहिवर्तेदयंलोकोवार्तामुत्सृज्यकेवलाम् ३ ॥ ॥ तुलाधारउवाच ॥
वक्ष्यामिजाजलेवृत्तिंनास्मिन्ब्राह्मणनास्तिकः ॥ नयज्ञंचविनिंदामियज्ञवितुसुदुर्लभः ४

सधर्मइतिजानीयान्नगतानुगतिकःस्यादित्यर्थः ५३ प्रियाप्रियं हर्षविषादौतौहिर्हिंसायांप्रवर्तयतः तथाचापस्तंबः । 'दृष्टोदृश्यतिदृष्टो धर्ममतिक्रामतिधर्मातिक्रमान्नश्यतीति कुदोहन्यात्पि
तूनपीति'तस्मात्सर्वभूताभयप्रदानमेवमहान्धर्मइत्याशयः ५४ सेव्यतेधर्मः निपुणेनचक्षुषोपलक्षितश्च ५५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठ्ये भारतमावदीपे द्विषष्ट्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥ येचर्च्छिदंतिवृषणानित्यादिनाकृषिवृषयतास्वपालोकद्वयनाशितमि
त्याह अयमिति १ । २ नास्तिक्यं हिंसात्मकत्वेनयज्ञनिंदा ३ वृत्तिमहिंस्त्राजीविकावक्ष्यामिवाचमि अस्मद्वृत्त्यावानप्रस्थवृत्त्यावन्येनवाजीविकायाःसंभवात्किं हिंसात्मकयाकृष्णेति
भावः । नचकृषिब्रह्माज्ञास्तिक्यंयज्ञनिंदावाकृताभवतीत्याह नास्मीति तथापियज्ञवित्यज्ञोवैविष्णुरिति श्रुतेर्योयज्ञभोकारंपरमात्मानंवेदइसदुर्लभः ४

119 340

ब्राह्मणानां ब्रह्मविद्यां ब्रह्मविद्यां जीवितं विदुः सत्याग्रहस्तस्मै योगोऽर्थः । स्वयं ज्ञानं ज्ञानं हि सा मयं पश्यति षोडशोऽर्थाः ५ ज्ञानं ज्ञानं विशिनाष्टि । लुब्धैरिति द्वेषद्वान् आस्तिकैर्वेदप्रामाण्य
वादिभिः वेदवादान् अर्थवादान् तेषां स्तुतिमात्रेतात्पर्यमित्यविज्ञाय सत्यवदाभासमानं स्वरूपतः अनृतं आविद्यकब्राह्मण्यस्य मूलत्वात् लुब्धैः संप्रवर्तितं तथा च श्रुतिः । 'नीहारेण प्राह
ताजल्पाचा सुतुप उक्थशासश्चरंति' इति अज्ञानेन आवृताः जल्पा अर्थवादयिरा असुतुपः प्राणपोषकाः उक्थशासः कर्मानुशासनपराः १ इदमिति । 'यज्ञाया युष्मानुसहस्रिणाभिरायु
ष्मान् । प्राची दिग्घोतुर्दक्षिणाऽध्वर्योः' इत्यादि श्रुतिस्मृतिविहिता दक्षिणा देया । यद्देया द्वादश देया इति तादृशश्च दक्षिणावा नयं यज्ञः प्रशस्यते । अन्यथा अतो यज्ञादेव तैम्यं लुब्धस्य यजमा
नस्य सामर्थ्ये सति योक्तदक्षिणामदत्तप्रकर्षेण भवति । विकर्माणितस्य कर्माणि विपरीतान्यश्रेयस्कराणि च भवन्ति यथोक्तं । 'प्रभुप्रथमकल्पस्य पोऽनुकल्पेन वर्तते ॥ सनाप्रोतिफलं त
स्य परत्रेति श्रुतिः स्मृतिः' इति 'नास्ति यज्ञसमो रिपुः' इति च ७ एवं ज्ञानं निदिष्ट्वा ब्राह्मण्यज्ञस्वरूपमाह यदेवेति सुकृतं सुकृतार्जितं हव्यं तदेव त्रिविधमाह नम इति नमस्कारात्मकेन ह
विषेति सामानाधिकरण्यं योनमसास्वध्वर इति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्मणं भवतीति श्रुतिभ्यां नमस्कारस्यैव यज्ञत्वावगतेः तथा स्वाध्यायैर्हविषेति संबंधः । 'वयमग्रे अर्वाता वा सुवीर्यं ब्रह्मणा वाचि
तये साजनां अति' इति वेदस्यापि यज्ञत्वश्रुतेः अर्वाता अश्वेन ब्रह्मणा वेदेन वाग्मेत्वाचितये मजानीम । तथा चाश्वमेधतुल्यत्वं ब्रह्मयज्ञस्योक्तं आश्वलायनश्रुतेऽपि 'आते अग्रश्चाहविहं दातुं मराम

नमो ब्राह्मणयज्ञाय ये च यज्ञविदो जनाः ॥ स्वयं ब्राह्मणा हित्वा क्षत्रयज्ञमिहास्थिताः ५ लुब्धैर्वित्तपरैर्ब्रह्मन्नास्तिकैः संप्रवर्तितम् ॥ वेदवादानविज्ञाय सत्याभास
मिवावृत्तम् ६ इदं देयमिदं देयमिति चायं प्रशस्यते ॥ अतस्ते न्यं प्रभवति विकर्माणि च जाजले ७ यदेव सुरुतं हव्यं तेन तुष्यंति देवताः ॥ नमस्कारेण हविषा स्वाध्या
यैरौषधैस्तथा ॥ पूजा स्याद्देवतानां हियथाशास्त्रनिर्दर्शनम् ८ इष्टापूर्ता दसाधूनां विगुणा जायते प्रजा ॥ लुब्धेभ्यो जायते लुब्धः समेभ्यो जायते समः ९ यजमाना
यथाऽऽत्मानमृत्विजश्च तथा प्रजाः ॥ यज्ञात्प्रजा प्रभवति नमसो भद्रवामलम् १० अग्नौ प्रास्ताहुतिर्ब्रह्मन्नादित्यमुपगच्छति ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः
प्रजाः ११ तस्मात्सुनिष्ठिताः पूर्वैः सर्वान्कामांश्चलेभिरे ॥ अकृष्टपच्या पृथिवी आशीर्भिर्वीरुधोऽभवन् १२

सि ॥ तेतेभवंतुक्षणकृपमासोवशाउते'र्येतएव'उक्षाणश्चकृपमाश्चवशाश्चभवंतियदमंस्वाध्यायमधीयतेइति' । तथाऔपवैर्व्रीहियवादिभिः'पशुभ्योवैमेघाउदकामंस्तौव्रीहिश्चैवयवश्चमृतावजा
येतातस्मादाहुःपुरोडाशसंलोकयं'इतिचतयोर्हविष्वावगमात्पुरुषास्वगोऽजानांपशूनाममेध्यत्वश्रुतेश्च'तएतउत्क्रांतमेघाअंमध्याःपशवः'इति तथाचैतैस्त्रिभिर्हविर्भिर्देवतापूजायज्ञाख्याकर्तव्ये
तिशास्त्रेवेदिनिदर्शनंप्रत्यायकंवचनमस्ति तदप्युदाहृतमेव < ननु'इष्टान्भोगान्हिदेवादास्यंतियज्ञभाविताः'इतिभगवतापज्ञानांधनपुत्रादिप्राप्त्यर्थंत्सोक्तेःकिंतैर्मोक्षानुपयोगिमिरित्याशंकमाह
इष्टेति । इष्टंइष्टिपशुसोमादि आपूर्ततटाकारामादि असाधूनांकामनावतांयज्ञात्तादृग्वेदुक्तमपत्यंभवाति । समेभ्योरागद्वेपशूभ्येभ्यइष्टादिकर्तृभ्योऽनौप्सिताऽपितादृशीप्रजाजायतइत्यर्थः
९ अंत्यमर्थव्याचष्टे यजमानाहति ऋत्विजोयजमानाश्चपथाआत्मानंसकाममकामंवापश्यंतितथाउमयैषामपिप्रजाभवति तथाहि कत्वंगोपासनस्यऋत्विक्कर्तृकस्थापिफलंउभयगामिदृष्टं
आत्मनेवायजमानायवायंकामंकामयतेतमागायाचीति १० यज्ञस्यप्रजादेतुस्वेमनुवाक्यंप्रमाणयति अप्राविति ११ तस्माद्यज्ञात् सुनिष्ठितायज्ञमात्रनिष्ठानवुक्तामपराः पूर्वैविनाजवि
फलाभिसंधिसर्वान्कामान्नातरीयकतयालेभिरे यथोक्तमापस्तंबेन । 'तद्यथाऽऽग्नेफलार्थमिर्मितेच्छायागंवइत्यनूत्पद्यतेएवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूत्पद्यते'इति । एतदेवाह अकृष्टेति यथाच
कर्षणाभावान्नगवांभुवोभूमिशयानांवाहिसाभवति अमवन्फलपुष्पवत्यहतिशेषः । आशीर्मिर्जगतःशुभानुध्यानेन ११

नतेइति यन्नानास्वामाविकत्वादात्मनश्चाऽनाधेयातिशयत्वाच्चकर्मणःफलकर्तरिपश्यति शंकमानायज्ञेफलमस्तिनवेतिशंदिहामाः १३ असाधवः धूर्ताः दांभिकाः सस्मेत्यादिसार्धः अ
प्रमाणेनकुतर्केणप्रमाणंवेदंअशुभंकुर्यात्तसःपापकृतांलोकान्गच्छेत्स्मेत्यन्वयः । सचसदेवाकृतप्रज्ञोभवतिनकदाचिदपिमुच्यतइत्यर्थः १४ । १५ एवंश्लोकप्रयेणफलाभिसंधिगुण्यंकर्म
प्रशस्यदांभिककुतार्किकौचनिदिती इदानींविद्वदभिसंधिमाह कर्तव्यमिति । कर्मेत्युत्तरश्लोकादपकृष्यते कर्मकर्तव्यं नित्यमित्येवकर्तव्यं कुतोनिर्णयतःवैइतिनिश्चितंब्राह्मणोवेदनिष्ठःभयं
वेष्टि कर्माकरणेइतिशेषः । ब्राह्मणशब्दार्थमाह ब्रह्मेति लोकेऋत्विग्यविर्मैत्राश्यादिरूपेणब्रह्मैववर्ततेइतियोवेतिकर्तव्यताकर्तुमर्हतांआत्मनिचयोवर्णाध्यासपूर्वककर्तृत्वंचपुनर्नैववेतिसब्राह्म
णइत्यर्थः । कर्तृत्वाभिमानंफलाभिलाषंचत्यक्ताकर्मणिपुब्रह्मदृष्टिकुर्वाणाअज्ञानपानादाविवस्वरसेनैवकर्माणिकुर्वतीत्यर्थः १६ यदुक्तमतःस्तेन्यंप्रभवतीतिविगुणात्कर्मणोदोषोऽस्तीतित्राह
विगुणमिति एवंविदोब्राह्मणस्यविगुणमपिकर्मज्यायः तथाचानुशुश्रुमवेदे । 'यदुचैवास्मिन्शब्दंकुर्वीत्यविचनार्चिषमेवामिसंभवतीति' । अंत्येष्ट्यभावेपिविबुधोर्चिरादिगतिरस्त्येवकिमुत
तत्रांगवैशुण्ण्येइतिश्रुत्यर्थः । किंचैवंविदःकर्माणिसर्वैर्भूतैःश्वसूकरादिभिरमेध्यपशुभिर्पृषातोऽपिज्यायान् आत्मानुसंधानहेतुत्वात् नतुमृत्युसांगमपिकर्मज्यायइतिभावः । तथाफलमा

नतेयज्ञेष्व्वात्मसुवाफलं पश्यति किंचन ॥ शंकमानाः फलं यज्ञे ये यजेरन्वयं चन १३ जायंते साधवो धूर्ता लुब्धा वित्तप्रयोजनाः ॥

सस्मपापकृतां लोकान् गच्छेदशुभकर्मणा १४ प्रमाणमप्रमाणेन यः कुर्यादशुभं नरः ॥ पापात्मा सोऽकृतप्रज्ञः स देवे ह द्विजोत्तम १५

कर्तव्यमिति कर्तव्यं वेत्ति वेदाह्मणोभयम् ॥ ब्रह्मैव वर्तते लोके नैव कर्तव्यतां पुनः १६ विगुणं च पुनः कर्म ज्याय इत्यनुशुश्रुम् ॥

सर्वभूतोपधातश्च फलभावे च संयमः १७ सत्ययज्ञादमयज्ञा अर्थलुब्धार्थतृप्तयः ॥ उत्पन्नत्यागिनः सर्वे जना आसन्नमत्सराः १८

क्षेत्रक्षेत्रज्ञतत्त्वज्ञाः स्वयज्ञपरिनिष्ठिताः ॥ ब्राह्मवेदमधीयंतस्तोषयंत्यपरानपि १९ अखिलं देवतं सर्वं ब्रह्म ब्रह्मणिसंश्रितम् ॥

तुष्यंति तुष्यतो देवास्तस्मात्स्यजाजले २०

वैतपचातफलस्यइदमेककर्मानेनोपघातेननष्टमितिबुद्धिस्तत्सत्त्वेसंयमःप्रायश्चित्तमुक्तंनान्यथा चकारोहेत्यर्थः तथाचाम्रातमेतरेयके । 'तदाहुर्त्यगार्हपत्याहवनीयावतरेणानोवारयोवाऽश्वोवाप्रति
पद्येतकातप्रप्रायश्चित्तिरितिनेतन्मनसिकुर्यादित्याहुरात्मन्यस्यहितामवतीतितच्चेन्मनसिकुर्यात्तगार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधाराहरेतंतुतन्मनुरजसोभानुमान्विहीत्पाहवनीयात्सातत्रप्रायश्चित्तिः'
इति । अनःशकटं एतत्एतत् अस्ययजमानस्य आत्मनिस्वरूपे द्वियस्मात् तातानिअनआदीनि सुषांसुलुगितिसुषोढादेशः १७ एवंविदुषःकर्मयज्ञंप्रशस्ययज्ञांतरमप्याहशिष्टाचारप्रदर्शनमुखेन
सत्त्वेति । अर्थलुब्धाःपरमपुरुषार्थलोभवंतःअर्थेषुधनेषुविषयेषुप्रियेषांते वैराग्यवृत्ताइत्यर्थः । परमपुरुषार्थेनैववृत्ताइतिवा उत्पन्नत्यागिनः श्वस्तनसंग्रहमकुर्वतः अमत्सराइतिच्छेदः १८ स्वयज्ञो
योगः ब्राह्मवेदंप्रणवं १९ कथंतोषयंतीत्यतआहखिलाभिति सर्वब्रह्मप्रणवः कार्यकारणोभयरूपत्वात् । 'एतद्वैसत्यकामपरंचापरंचब्रह्मयदोकारः'इतिश्रुतेः तदखिलंदेवतंसर्वदेवतात्मकं वाच्य
वाचकधोरमेदात् । ओंकारःसर्वदेवत्वइत्यनुक्रमणिकायांकात्यायनवचनाच्च । तच्चब्रह्मणिब्रह्मविदिस्थितं अतस्तुष्यतोऽश्वतोब्रह्मविदस्तुष्यच्च सप्तम्यर्थेपक्षी ब्रह्मविदिवृत्तेसतिदेवाविराहव
बभूताआदित्यादयस्तुष्यंति तथाचोक्तंछांदोग्ये । 'प्राणेषुप्यतिचक्षुस्तुष्यतिचक्षुषितुष्यत्यादित्यस्तुष्यति'इत्यादि । भुंजानोऽपिविद्वान्निश्चंतर्पयतिकिमुतयजमानइत्याशयः २०

किंचनरसांतरं नाभिनंदति किंचन २१ ईदृक्प्रज्ञालाभेहेतुमाह धर्मेति धर्माधाराधर्मकाश्रयाः धर्मसुखाःधर्मेणवसुखंयेषां कृत्स्नंकार्याकार्यव्यवसितंनिश्चितंयेऽईदशावयवसमः । नः
अस्माकंतत्त्वतःस्वरूपात्तुद्धौचिदाभासात्मकात्सूत्रात्मकप्राणसंज्ञात्तुभूयःबहुतरंविश्वव्यापकत्वात्प्राणएवसर्वपेक्षयामूयान्नततोऽपिबहुतरः । प्राणाद्युत्पत्तिस्थानंभूतात्माऽस्तीतिप्राज्ञःकर्म
भिःशुद्धातःकरणईदंतेआलोचयति २२ तृतीयोयत्रगत्वानशोचंतितत्तद्ब्रह्मणःस्थानंसात्विकाःप्राप्नुवंतीतिद्वयोःसंबंधः । ज्ञानंशास्त्रजंविज्ञानमनुभवस्तद्वतः २३ । २४ नैवेति ते
तितीर्षवः 'तस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतेर्यशोब्रह्म । धनैर्धनसाध्यैःकर्माभिःसत्तांवर्त्मयोगमनुवर्तते यजंतेचाविर्हिसया २५ विदुःहविदेन एतान्निर्धनान् ऋत्विजोनयाजयंति यतःफलार्थिनोघना
र्थिनः २६ कथंतेहिंतेयज्ञसंपादयंतीत्यतआह स्वमेवेति स्वमात्मानमेवअयंयज्ञोपकरणसामग्रीसंकल्पसमकालोत्पाकुर्वाणामानसिकयज्ञंचक्रुः तथाचोपवृंहितंत्रिताख्यायिकयाप्रागेव मंत्र
लिङ्गंच । 'त्रितःरूपेऽवदितोदेवान्हवतकृतये'इति उतयेयज्ञसंतत्यविच्छेदाय । परिनिष्ठितं समापितं कर्म ये स्ते तथाभूता अपिलोकानुग्रहार्थमानसैर्यज्ञैर्यजंतेइत्यर्थः २७ यस्मादेवंविधान् लुब्धाः

यथा सर्वसैस्तु सो नाभिनंदति किंचन ॥ तथा प्रज्ञानतृप्तस्य नित्यवृत्तिः सुखोदया २१ धर्माधाराधर्मसुखाः कृत्स्नव्यवसितास्तथा ॥ अस्तित्वस्तत्त्वतोभूयइ
तिप्राज्ञस्त्ववेक्षते २२ ज्ञानविज्ञानिनःकेचित्परंपारंतितीर्षवः ॥ अतीवपुण्यदंपुण्यं पुण्याभिजनसंहितम् २३ यत्रगत्वानशोचंतिनच्यवंतिव्ययंतिच ॥
तेतुतद्ब्रह्मणःस्थानंप्राप्नुवंतीहसात्विकाः २४ नैवतेस्वर्गमिच्छंतिनयजंतियशोवनैः ॥ सत्तावर्त्मानुवर्ततेयजंतेचाविर्हिसया २५ वनस्पतीनोषधाश्चफलंमूलं
चतेविदुः ॥ नचैतान्ऋत्विजोलुब्धायाजयंतिफलार्थिनः २६ स्वमेवचार्थकुर्वाणायज्ञंचक्रुःपुनर्द्विजाः ॥ परिनिष्ठितकर्माणःप्रजानुग्रहकाम्यया २७ तस्मात्ता
नृत्विजोलुब्धायाजयंत्यशुभान्नरान् ॥ प्रापयेयुःप्रजाःस्वर्गेस्वधर्माचरणेनैव ॥ इतिमेवर्ततेबुद्धिःसमासर्वत्रजाजले २८ यानियज्ञेष्विहेज्यंतिसदाप्राज्ञाद्वि
जर्षभाः ॥ तेनतेदेवयानेनपथायांतिमहामुने २९ आवृत्तिस्तस्यचैकस्यनास्त्यावृत्तिर्मनीषिणः ॥ उभौतौदेवयानेनगच्छतोजाजलेयथा ३०

स्विजोनयाजयंतितेचतान्नेच्छंतितस्मात्तानेवाशुमान्मोक्षेच्छारहितास्तेलुब्धाःऋत्विजोयाजयंतीत्याह तस्मादिति इतरेतसाधवःस्वधर्माचरणेनपरान्नउपकुर्वंतिनतुधर्मफलंकामयंतेसमबुद्धि
त्वादित्याह प्रापयेयुरिति इतीतिइतिहेतोः सदसवृत्त्योर्विभिन्नत्वादहंसदृष्टमेवानुसरातीत्यर्थः २८ यानीति यानिमार्गदेवतानिधूमराज्यादीनिपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिअचिरहरादी
निअपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिवा । प्राज्ञाःकर्मठाउपासकावा इत्यंतियजंते तेनयजनेन 'तयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवांति'इतिश्रुतेस्तेयजमानाःयथामावनंतेनतेनदेवयानेनपथामार्गेण
अन्नपितृयाणोऽपिदेवयानपदेनोच्यते तेपितृलोकंदेवलोकंवायांति । 'कर्मणापितृलोकाविद्ययादेवलोकः'इतिश्रुतेः २९ तस्यदेवयानेनगतस्यापि एकस्यकर्मठस्यावृत्तिरस्ति । अयंतेमेवाध्वानंपुन
निवर्ततइतिधूमादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः । मनीषिणोमनोरोधशीलस्योपासकस्यनास्त्यावृत्तिः नचपुनरावर्ततइत्यर्चिरादिमार्गेणगतानामनावृत्तिश्रुतेः । उभौकर्मठापासकौ देवैःधूमाख्या
दिभिरातिवाहिकैःसहयांस्वस्मिन्निदिदेवयानस्तेनदिव्येनमार्गेणयदप्युभावपिगच्छतस्तथाऽपिसंकल्पमेवाद्योरावृत्त्यनावृत्तीभवतइतिमहद्वैलक्षण्यमित्याशयः ३०

विदुषांसत्यसंकल्पानामैश्वर्यमाह स्वयमिति अनहृदयपुलक्षणं सर्वभेषांसौभर्यादीनामिवसंकल्पेनैवासिच्छपतीत्यर्थः । छत्राधेनवः ३१ तेषांक्रतवोऽपिमानसिकाएवेत्याहाधेन स्वयमिति सिद्धसंकल्पत्वाद्युपदक्षिणादीन्मनसैवसृजंतीत्यर्थः । ततश्चकिमित्यत आह यइति भावितात्मायोमाभ्यासशोधितचित्तःसमधुपकंगांआलब्धुर्द्विसितुमर्हति । नक्रमेणालिप्यतेपापकेनेतिविदुषिदोषालेषश्रुतेः ३२ इतरस्तुवशुबीजादिवधात्प्रत्यवेत्येवेत्याह नतादृशाइति मूढाःनगवोषवादिभिर्गष्टमहाइत्यर्थः । इतीति यस्मात्स्यागिनामिदृङ्माहात्म्यंतस्माद्वेतोरित्यर्थः ३३ संक्षेपेणस्यागिनोलक्षणमाह निराशियमिति ३४ कांगतियाति 'तस्मादाहुर्यजमानमददानमासुरोवत्'इतिश्रुतेःसआसुरःकामपिगतिदेवमार्गपितृमार्गवानयातीत्यर्थः । कथंतर्हिगतियातीत्यत आहाधेन इदमिति इदंनिराशियमितिश्लोकोक्तलक्षणंदैवतंदैवतामिवसेवनीयंत्वायथायथावत्तयज्ञंपरमात्मानम् । 'यज्ञोर्विविष्णुः'इतिश्रुतेः । अवाप्नुयात् ३५ मुनीनांस्वयंपूयानुपादाययजंतेस्वाप्तदक्षिणैरित्युक्तरूपाणामात्मयाजिनांप्रतयत्त्वंइत्यनंस्मृशृणुमोनश्रुतवतोदयं यतःकष्टंगहनंअतस्त्वांपृच्छामि अस्ययोगधर्मस्य नविज्ञमाणाःनआलोचनं

स्वयंचैषामनडुहोयुज्यंतिचवहंतिच ॥ स्वयमुस्त्राश्चदुह्यंतेमनःसंकल्पसिद्धिभिः ३१ स्वयंयूपानुपादाययजंतेस्वाप्तदक्षिणैः ॥ यस्तथाभावितात्मास्यात्सगामा
लब्धुमर्हति ३२ ओषधीभिस्तथाब्रह्मन्यजेरंस्तेनतादृशाः ॥ इतित्यागंपुरस्कृत्यतादृशंप्रब्रवीमि ते ३३ निराशिषमनारंभंनिर्नमस्कारमस्तुतिम् ॥ अक्षीणं
क्षीणकर्माणंतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३४ नश्रावयन्नचयजन्नददद्ब्राह्मणेपुत्र ॥ काम्यावृत्तिलिप्समानःकांगर्तियातिजाजले ॥ इदंतुदैवतंकृत्वायथायज्ञमवाप्नुयात् ३५
॥ जाजलिरुवाच ॥ नवैमुनीनांशृणुमःस्मृतत्वंपृच्छामितेवाणिजकष्टमेतत् ॥ पूर्वेपूर्वेचास्यनावेक्षमाणानातःपरंतमृषयःस्थापयंति ३६ यस्मिन्नेवात्मतीर्थेनपशवः
प्राप्नुयुर्मखम् ॥ अथस्मकर्मणाकेनवाणिजप्राप्नुयात्सुखम् ॥ शंसमेतन्महाप्राज्ञभृशंविश्रद्धधामिते ३७ ॥ तुलाधारउवाच ॥ उतयज्ञाउतायज्ञामखंनार्हंति तेकचित् ॥
आज्येनपयसादघ्नापूर्णाहुत्याविशेषतः ॥ बालैःशृंगेणपादेनसंभरत्येवगौर्मखम् ३८ पर्त्नीचानेनविधिनाप्रकरोतिनियोजयत् ॥ इष्टंतुदैवतंकृत्वायथायज्ञमवाप्नुयात् ३९

कृतवन्तः अनेनैतानां अपि अतः परमपितृधर्मनस्थापयंतिलोकेन प्रवर्तयंतिरहस्यत्वादेव ३५ यस्मिन्निति विमक्तिप्रतिकरूपकमवयवस्यार्थे एव एवं यद्येवं तदुक्तकारेण आत्मतीर्थ आत्मैव तीर्थं यज्ञभूमि
स्तत्र पक्षावः पशुप्रायाः यंदमतमोमखं मानसिकं क्रतुं न प्राप्नुयुः तत्प्राप्ते बहुपुण्यसाध्यत्वात् । अयतर्हि प्राप्नुयात् प्राप्नुयुः वचनव्यत्ययार्थः तत्कर्म ते तव वाक्यमिति शेषः ३६ उतेति
एक उत अन्धोऽधिकविवक्षाया मन्धोऽप्यर्थे किंच येषां दाभिकानां यज्ञा अपि श्रद्धादिरादित्यादयज्ञा पर्वतिते कश्चिदंतर्चं हि वा मखं नार्हति श्रद्धावानां त्वेकया गवैव वा ह्यक्रतुसिद्धिरित्याह आज्ये
नेति दर्शपूर्णमासयोः श्रूयते । सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यं ते यज्जुवायामाज्यम् । ऐंद्रं योऽमावास्याया ऐंद्रं च्यमावास्याया । आधानप्रकारेण च द्वादशगृहीतेन शुचं पूरयित्वा सप्तवत्या पूर्णा
दृतिर्जुहोतीति आज्येनेति शेषः । सप्तते अग्नेसमिध इत्पृचा विशेषत इति श्रौतमखो दर्शितः । तत्रांशक्तानां तु वा लैगोऽपुच्छेपितृ तर्पणादिना भृगेण गोशृंगेणामिषेकादिना पावेनेति पादरज
सेत्यर्थः एतेषां गोस्पर्शनादीनां च सद्यः पापनाशकर्त्तृ परलोकप्रदत्वं च स्मृत्युक्तं दर्शितम् ३८ ननु पत्न्यभावे विशेषवान् श्रौतो मन्त्रः कथं स्यादित्यत आह पत्नीमिति अनेन पशुर्हिसारहिते
नाऽज्यादिसाध्यक्रतुविधिनाऽऽज्यादिब्रह्मदेवतार्थे विनियोजयन् हेतोः शतृपत्ययः । विनियोगहेतोः पत्नीं च मानसीमेव करोति श्रद्धामिति शेषः तस्मादपत्नीकोऽग्निहोत्रमाहरेत् तस्मादपत्नी-

॥ ३ ३ ३ ॥

-कन्याधानं कुर्वती त्वुक्ता श्रद्धापत्नी सत्तर्था यजमान इति बहुचक्राद्यने उपनीकस्थाग्निहोत्राधानादौ श्रद्धायाः पत्नीत्वदर्शनात् इष्टं भावेकः यागमेव वैवतवदस्यंतसेवनीयंकृत्वा यथा यथा वयं विष्णुं प्राहुषात् ३९ तत्र यागविशेषं नियमयति पुरोडाशो हीति हि शब्देन तत्पतङ्कान्तमेधाभमेध्याः पशव इति पशूनाममेधयत्वं तस्मादाहुः पुरोडाशस्य त्रलोक्यमिति पुरोडाशस्य प्राशस्त्यं च श्रुतिप्रसिद्धं द्योत्यते मेधो यज्ञस्तदहो मेधयः । 'सर्वेषां वा एष पशूनामिधेन यजते यः पुरोडाशेन यजते' इति श्रुतेः । मूले पशूनामिति न निर्द्वारेण पृष्टी पशूनाममेधयत्वात् पुरोडाशस्य चापमृत्वात् तेन पशुसंबन्धीयो मेघस्तदहो पुरोडाश इति श्रुत्यनुसारेण स्मृत्यर्थो वर्णनीयः । एवं श्रद्धावतामविदुषां यज्ञमुक्ता विदुषां यज्ञमाह सर्वा इति ४० तीर्थयज्ञभूमिः यत्रैवात्मसमाधानंतत्रैव सर्वाणि तीर्थानि संतीत्यर्थः । तीर्थे निति यज्ञाद्युपलक्षणं ईदृशकानि हिंसाकारणैर्यित्स्वसमर्प्यत्वविद्वत्स्वतारतम्यैः ४१ उपपत्त्या युक्त्या ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये मार

पुरोडाशोऽहिसर्वेषांपशूनामिध्युच्यते ॥ सर्वानद्यःसरस्वत्यःसर्वेपुण्याःशिलोच्चयाः ४० जाजलेतीर्थमात्मैवमास्मदेशातिथिर्भव ॥ एतानीदृशका
न्धमानाचरन्निहजाजले ॥ कारणैर्धर्ममन्विच्छन्सलोकानाप्रुतेशुभान् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतानीदृशकान्धर्मास्तुलाधारःप्रशंसति ॥ उपप
त्याभिसंपन्नात्रित्यंसद्भिर्निषेवितान् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे त्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽ
ध्यायः २६३ ॥ ५ ॥ तुलाधारउवाच ॥ सद्भिर्वायदिवाऽसद्भिःपंथानमिममास्थितम् ॥ प्रत्यक्षंक्रियतांसाधुततोन्नास्यसितद्यथा १ एतेशकुंताव
हवःसमंताद्विचरन्तिह ॥ तवोत्तमांगेसंभूताःश्येनाश्वान्याश्वजातयः २ आहूयेनान्महाब्रह्मन्विशमानांस्ततस्ततः ॥ पश्येमान्हस्तपादैश्चष्टिष्ठा
न्देहेपुसर्वशः ३ संभावयन्तिपितरंत्वयासंभाविताःखगाः ॥ असंशयंपितावैत्वंपुत्रानाहूयजाजले ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोजाजलिनातेनसमाहूताः
पतन्निगः ॥ वाचमुच्चारयन्तिस्मधर्मस्यवचनात्किल ५ अर्हिसादिकृतंकर्मइहचैवपरत्रच ॥ श्रद्धांनिहन्तिवैब्रह्मन्साहताहन्तितनरम् ६ समानां
श्रद्धघानानांसंयतानांसुचेतसाम् ॥ कुर्वतांयन्नइत्येवनयन्नोजातुनेष्यते ७

तमादिषु त्रिषष्ट्यधिकद्विषष्टतमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवं श्रुत्य विरोधेनाहिंसात्मको धर्मः प्रतिपादितस्तत्र दृष्टप्रत्ययोत्पादनपूर्वकं श्रद्धाव्रतयितुमारभते सन्निरिति क्रियतां कुर्वन् प्रधानमादिष्टमस्वफलं च त्वया प्रत्यक्षं क्रियतामित्यध्याहृत्य वा योज्यम् आहूय तत्फलं यथा तया ज्ञास्यसीति च युज्येन संबंधः १ । २ ततस्तत्तात्परेषु तेषु नीदेषु प्रवेशाय श्लिष्टानुसंगितवृत्तपादान् ३ । ४ वाचमुच्चारयन्ति निःशंकं प्रत्युत्तरं प्रयच्छन्तीत्यर्थः तत्र हेतुः धर्मस्पादहिंसात्मकस्य संबंधिनो वचनात्प्रियवचनादित्यर्थः ५ एवमहिंसाधर्मप्रत्ययमुत्पाद्य फलितमाह अहिंसादीति हिंसा आदिपदार्थः इह परत्र च प्रत्यक्षफलमिति शेषः तत्र हि फलमनुभवेन दर्शयित्वा हिंसाफलमाह श्रद्धामिति हिंसाश्रद्धाविश्वासनिर्हंतीत्यध्याहृत्य योऽर्थः तं विश्वासवातिनः ६ समानां लालाभा लामयोस्तुल्यानां संपत्तानां दातानां सुचेतसां शांतानां यज्ञः कर्तव्य इत्येवामिसंधाय कुर्वतां यज्ञमनुतिष्ठतां ननु कर्तव्यामिमानं फलं चाभिसंधायति एवायं । तेषां यज्ञो जातुकदाचित्तेष्वतः शतानि हिंसाविषया ७

अर्द्धास्तौति अर्द्धेत्यादिना विवस्वानप्रकाशरूपश्चिदात्मासंस्तुतिर्बन्धिनीवैवस्वती ब्रह्मविषयिणीति वाच्यं । सेयं सूर्यस्वसूर्यवेत्प्रकाशधर्मिणः सत्त्वस्य दुहितेव दुहिता सा त्विकीत्यर्थः । सैव च अर्द्धा अवित्रीपालयित्री प्रसवित्रीविशुद्धजन्मप्रदा तथावाह्मनसयोरपिसांतरंगं । मिश्रपात्मिका हि अर्द्धा संकल्पात्मकं संशयात्मकं मनस्ततो बहिरंगं । ततोऽपि बाह्यतरावाणी जपध्यान जधर्मापि जयाश्रद्धवश्रेष्ठेत्यर्थः ८ एतदेवाह वाग्द्वयमिति वाचास्वरवर्णाविषयो तेन यद्वद्विन्नं नष्टं भ्रान्त्युच्चारणे तच्छ्रद्धा प्रायते समावृते । मनसाऽप्यग्रेण यन्नष्टदेवताध्यानादितच्छ्रद्धाहीनं तु व्यर्थमेव कर्मांतो न प्राप्तुमर्हति कंचित् ९ अर्द्धाशुचित्वयोः अर्द्धाधिकेत्यत्राख्यायिका माहात्रेति १० कर्तव्यस्य कृपणस्य वार्धुषेर्धान्यविक्रयिणः ११ भीमांसि त्वाविचार्य १२ । १३

अर्द्धावैवस्वती सेयं सूर्यस्य दुहिता द्विज ॥ साऽवित्री प्रसवित्री च बहिर्वाह्मनसीततः ८ वाग्द्वयं प्रायते श्रद्धामनो वृद्धं च भारत ॥ श्रद्धा वृद्धं वाह्मनसीन कर्मत्रा तु मर्हति ९ अत्र गाथा ब्रह्मगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ शुचेरश्रद्धा न स्य श्रद्धा न स्य चाशुचेः १० देवावित्तममन्यंतं सद्यज्ञं यज्ञकर्मणि ॥ श्रोत्रियस्य कर्तव्यस्य वदान्यस्य च वार्धुषेः ११ भीमांसि त्वोभयं देवाः सममन्नमकल्पयन् ॥ प्रजापतिस्तानुवाच विषमं कृतमिह १२ श्रद्धा पूतं वदान्यस्य हतमश्रद्धयेतरत् ॥ भोज्यमन्नं वदान्यस्य कर्तव्यस्य न वार्धुषेः १३ अश्रद्धा न एवैको देवानां नार्हते हविः ॥ तस्यैवात्र न भोक्तव्यमिति धर्मविदो विदुः १४ अश्रद्धा परमं पापं श्रद्धा पापप्रमोचनी ॥ जहाति पापं श्रद्धा वानसर्पो जीर्णा भिवत्त्वचम् १५ ज्यायसी यापवित्राणां निवृत्तिः श्रद्धया सह ॥ निवृत्तशीलदोषीयः श्रद्धावान् पूत एव सः १६ किं तस्य तपसा कार्यं किं वृत्तेन किमात्मना ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः १७ इति धर्मः समाख्यातः सद्भिर्धर्माथैर्दक्षिभिः ॥ वयं जिज्ञासमानास्तु संप्राप्ता धर्मदर्शनात् १८ श्रद्धां कुरु महाप्राज्ञ ततः प्राप्स्यसि यत्परम् ॥ श्रद्धावान् श्रद्धा न श्रद्धधर्मश्चैव हि जाजले ॥ स्ववर्त्मनि स्थितश्चैव गरीयानेव जाजले १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽचिरेण कालेन तुलाधारः स एव च ॥ दिवं गत्वामहाप्राज्ञो विहरेतां यथा सुखम् २० स्वस्वस्थानमुपागम्य स्वकर्मपरिवर्जितम् ॥ एवं बहुविधार्थं च तुलाधारेण भाषितम् २१ सम्यक् रेदमुपालब्धो धर्मश्चोक्तः सनातनः ॥ तस्य विख्यातवीर्यस्य श्रुत्वा वाक्यानि सद्भिजः २२ तुलाधारस्य कौंतेय शान्तिमेवान्वपद्यत ॥ एवं बहुमतार्थं च तुलाधारेण भाषितम् ॥ यथौ पम्योपदेशेन किंभूयः श्रोतुमिच्छसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलिसंवादे चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रजानामनुकंपार्थगीतं राज्ञा विचरन्तुना १

हविर्दातुमिति शेषः १४ । १५ निवृत्तः शीलदोषाचारलाञ्छनं रागादिष्वस्य निर्वोषशीलवान् १६ यत्प्रासात्त्विकी राजसीतामसीवा श्रद्धायस्य सपच्छ्रद्धः स एव सा त्विकी राजसस्ता मतो वा १७ धर्मदर्शनाख्यान्मुनेर्धर्मवयं प्राप्तवतः १८ श्रद्धावान्वेदवाक्ये श्रद्धा न स्य श्रद्धधर्मश्चैव हि जाजले १९ अचिरेणाऽल्पेन दिवं हादां काशारूपं ब्रह्म विहरेतां सत्यकामः सत्यसंकल्प इति श्रुते यो गैश्वर्येण क्रीडा मकुरुतां । स्वस्वस्थाने वासदेशं स्वकर्मभिः परिवर्जितमर्जितमुपागम्येति सार्धः २० । २१ । २२ यथौ पम्योपदेशेन यथा बहुधा तं कीर्तनेन २३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ॥ ॥ एवं तुलाधारवाक्ये रक्षितं सत्यधर्मस्य श्रेष्ठं मुपायतस्यैव स्तुतये हिंसात्मकं धर्मं निंदित्वा श्रद्धायाः प्रजानां पुरुषादिपशूनाम् १

छिन्नाविशस्ताः स्थूणा प्रतिमा शरीरे यस्य । स्थूणायासि स्मृता प्रतिमायां गृहस्तं मे इति विश्वः । गोमहेगवालं भवति यज्ञे यज्ञवाटस्य कर्मणि पृष्टी यज्ञवाटस्थान् ब्राह्मणान्निर्दयान् प्रेक्षमाणः २ निश्चितं वचनं निर्वचनं एवास्वस्ति गोम्योऽस्ति स्मृति ३ तदेवाह अव्यवस्थितेत्यादिना हिंसाप्रयत्नस्तदभ्युपगम्य यज्ञ इति मर्यादा अव्यवस्थिता विचलिता मर्यादायेषां तैः यतो विमूढैः तत्रापि हेतुर्नास्ति कैर्नास्ति ब्रह्मेति वदद्भिः संशयात्मभिः आत्मा देहोऽभ्योऽवा अभ्योऽपि कर्ताऽकर्ता वा अकर्ताऽप्येकोऽनेको वा एकोऽपि संगवानसंगो वा इत्यादिरूपः संशयस्तद्वानात्मा चित्तं येषां तैः अव्यक्तैर्यज्ञादिद्वारैरुच्यते मिच्छद्भि रिति भावः हिंसाकृतौ पश्चात्कर्मः श्रेष्ठः कृतः ४ सर्वेति बहिर्वेद्या भिवत्त्वचम् कर्मसु ज्योतिष्टोमादिष्वपिनराः कामकारा देवपशून् हिंसन्ति न तु शास्त्रात् यतो धर्मात्मा मनुः सर्ववेदार्थतत्त्वविद् हिंसा मेवाऽब्रवीत् प्रशंसत् । 'ननु वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत प्रति संवत्सरं सोमः' इति श्रुतिस्मृतिभ्यां नित्यत्वेन विहितेषु ज्योतिष्टोमादिषु विहितः पश्चात्कर्मः कथं कामकारः स्यात् 'जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजा यते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः' इत्युक्तं श्रुतेऽनधीत्यानिष्ठा प्रजामनुत्पाद्य च कथमनुगोवा स्यात् अनाहिताग्नितायाश्चोपातकेषु स्मरणात् कृताधानस्य समर्थस्य कृत्वानरं भोक्ता कथं स्यादिति चेन्न माहस्थस्यैव कामकारत्वे तन्मूलकानामाधानादीनामपितयात्वा जायमानो वै इत्यत्रापि नोत्पद्यमान इत्यर्थः किंतु गृहस्थोऽधिकारी वा संपन्नमान इति व्याख्येयं अन्यथा पित्रादिष्वकृताधानेषु पुत्रादीनामनाहिताग्निताजनितदोषभाक्कोपपत्तेः किंच यद्दहरेवैनं श्रद्धोपनमेदया दधीताय जेत इति शतपथश्रुतेराधानादिविविधि

छिन्नस्थूणं वृषदंष्ट्रा विलापं च गवां भृशम् ॥ गोमहे यज्ञवाटस्य प्रेक्षमाणः स पार्थिवः २ स्वस्ति गोभ्योऽस्तु लोकेषु ततो निर्वचनं कृतम् ॥ हिंसायां हि प्रवृत्तायामाशीरेषां तु कल्पिता ३ अव्यवस्थितमर्यादैर्विमूढैर्नास्ति कैरैः ॥ संशयात्मभिरव्यक्तैर्हिंसा समनुवर्णिता ४ सर्वकर्मस्व हिंसा हि धर्मात्मा मनु रब्रवीत् ॥ कामकारादि हिंसन्ति बहिर्वेद्यां पशून् नराः ५ तस्मात्प्रमाणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतेभ्यो धर्मो ज्यो ज्यया सीमता ६ उपोष्य संशितो भूत्वा हित्वा वेदकृताः श्रुतीः ॥ अचार इत्यनाचारः कृपणाः फलहेतवः ७

पुत्रश्रद्धावानधिकारी श्रद्धाचाधीतसांगवेदस्याऽऽपातमतिप्रब्रवेदार्थस्य 'छवाद्येते अरुढायज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं ये पुकर्म । एतच्छ्रेयोयेऽभिनंदन्ति मृदाजरा मृत्युं ते पुनरेवा विजन्ति' इति श्रुत्यापो षडङ्गस्विजो यजमानः पत्नी चेत्यष्टादशतैर्निष्पाद्यानां यज्ञानां षडद्वयं तत्कर्तृणां च मूलत्वं दर्शयत्याज्योतिष्टोमादिभ्यो हिंसावज्ज्यो यज्ञेभ्यः प्रागेवापनीता । तथा च वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत इति विधितो निवर्धनादानुमित निषेधाच्चातिरात्रे षोडशिनं गृह्णाति नातिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति विहितमतिपिच्छत्वा षोडशिनं गृह्णन् वज्ज्योतिष्टोमोऽपि कृताकृतपवेति । अश्रद्धा न स्य तत्र प्रवृत्तिः कामकारकतैव । नचोपनिषद्व्ययनात् प्रागेव ज्योतिष्टोमे प्रवृत्तिः संभवति येन निंदाश्रवणात् प्राकृतब्रह्म आवाक्यं कस्वबुद्धिश्च संभाव्यते । स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति ब्रह्मचर्ये एवार्थज्ञानपर्वतस्योपनिषद्व्ययनस्य सिद्धत्वात् । ननु कांठद्वयाध्याय्यपि कर्मकांठ एव श्रद्धावानहमस्मि न ज्ञानकांठ इति चेत् हिंसा सर्वदृष्टस्य तत्त्वकर्मनिबन्धुः कुर्यात् तत्त्वज्ञानसितेयं तिकायेताननः किंचिच्छिन्नं । सर्वथाऽप्याज्ञानात् कामकारकता हिंसा कर्मणि प्रवृत्तिरिति सिद्धं तस्मादुक्तविधेः श्लोकार्थः ५ प्रमाणतः प्रमाणयोर्बलाबलं विजानता सूक्ष्मो धर्मः कार्यः तमेवाह अहिंसेति ६ गृहस्थस्य पंचसु नानामपरिहार्यत्वात् कथमहिंसा कार्ये स्यात् आह उपोष्येति उपसमीपे ग्रामस्य वा संकृत्वा भिक्षार्थं ग्रामं प्रविशेदिति विधेः संप्रत्यक्षेत्यर्थः । संशितस्तीक्ष्णव्रतो भूत्वा वेदेन कृताः श्रुतीः फलश्रुतीः 'अक्षयं ह वै चातुमांस्ययाजिनः पुरुषं भवति' इत्याद्या हित्वा आचार इति बुद्ध्याऽनाचारो गृहस्थाचारहीनः स्यात् पुरुषस्येदमेव श्रेय इति बुद्ध्या न च कर्म्यश्रयो दित्यर्थः । कृपणाः क्षुद्राः फलमेव कर्मणि प्रवृत्तौ हेतुः कारणं येषां तथाभूताः ७

इति देवकर्मनिर्दिष्टास्तीति यदीति यज्ञादिपरामानवाद्यामासंनखादेति इति यः सरपथमौनप्रशस्यते ८ वेदिकं धर्मनिर्दिष्टा कामकारकतं कर्मनिर्दिष्टा सुरामितिसाधैव आसर्वमर्थं कसरा
दनेतिलमिश्रीदने ९ एवं निरस्ताखिलदोषो विष्णुमात्मनमेव श्रये विस्थाह विष्णुमिति १० तस्यार्चनार्थं च न ज्ञाते विष्णुरामासायपेक्षितमित्याह पायसैरिति ११ चोर्ध्वविशुद्धेः १२ आपदः
शरीरं शोषयंति शरीरं चापदानाशमिच्छत्यतोऽस्य तं हिंसाशून्यस्य कथं शरीरनिर्वाह इत्याह शरीरमिति १३ यथेति शरीराविरोधेनैव धर्मचरेन तु यमो भूरो धेन शरीरं नाशयेत् १४ ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ एवमहिंसाधर्मस्यावश्यानुष्ठेयत्वमुक्ता कदाचित्परनिर्वर्णादि

यदियज्ञाश्च वृक्षाश्च यूर्वाश्चोद्दिश्यमानवाः ॥ वृथामासंनखादंति नैषधर्मः प्रशस्यते ८ सुरामत्स्यान्मधुमांसमासवं कसरोदनम् ॥ धूर्तः प्रवर्तितं ह्येतन्नैतद्देवेषु
कल्पितम् ९ मानान्मोहाच्च लोभाच्च लोल्यमेतत्प्रकल्पितम् ॥ विष्णुमेवाभिजानंति सर्वयज्ञेषु ब्राह्मणाः १० पायसैः सुमनोभिश्च तस्यापि यजनं स्मृतम् ॥ य
ज्ञियाश्चैव ये वृक्षावेदेषु परिकल्पिताः ११ यच्चापि किंचित्कर्तव्यमन्यच्चोक्षैः सुसंरुतम् ॥ महत्सवैः शुद्धभावैः सर्वदेवार्हमेव तत् १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शरी
रमापदश्चापि विवर्दय विहिंसतः ॥ कथं यात्रा शरीरस्य निरारंभस्य सेत्स्यते १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथा शरीरं ग्लायन्नेत्यामृत्युवशं यथा ॥ तथा कर्म सुवर्तेत
समर्थो धर्ममाचरेत् १४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि विचरन्तु गीतायां पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं कार्यं परीक्षेत शीघ्रं वाऽथाचिरेण वा ॥ सर्वथा कार्यं दुर्गेऽस्मिन् भवान्नः परमो गुरुः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पु
रातनम् ॥ चिरकारेस्तु यत्पूर्ववृत्तमागिरसेकुले २ चिरकारिकमद्रं ते मद्रं ते चिरकारिक ॥ चिरकारी हि मेधावीनापराध्यतिकर्मसु ३ चिरकारी महाप्राज्ञो गौतम
स्याभवस्तुतः ॥ चिरेण सर्वकार्याणि विमृश्या र्थान् प्रपद्यते ४ चिरं संचिंतयत्यर्थांश्चिरं जाग्रच्चिरं स्वपन् ॥ चिरं कार्याभिपतिं च चिरकारी तथोच्यते ५ अलसग्र
हणं प्राप्नोतु मेधावी तथोच्यते ॥ बुद्धिं लाघवयुक्तेन जनेनादीर्घदर्शिना ६ व्यभिचारे तु कस्मिंश्चिद्व्यतिक्रम्या परान्सुतान् ॥ पित्रोक्तः कुपितेनाथ जहीमां जननीमि
ति ७ इत्युक्त्वा स तदा विप्रो गौतमो जपतावरः ॥ अविमृश्य महाभागो वनमेव जगाम सः ८ स तथेति चिरेणोक्ता स्वभावाच्चिरकारिकः ॥ विमृश्य चिरकारित्वाच्चिं
त्त्वामास वै चिरम् ९ पितुराज्ञां कथं कुर्यान्न हन्यामातरं कथम् ॥ कथं धर्मच्छलेनास्मिन्निमज्जेयमसाधुवत् १० पितुराज्ञा परो धर्मः स्वधर्मो मातृरक्षणम् ॥ अस्व
तंत्रं च पुत्रस्वं किंतु मानानुपीडयेत् ११ स्त्रियं हत्वामातरं च को हि जातु सुखी भवेत् ॥ पितरं चाप्यवज्ञायकः प्रतिष्ठामवाप्नुयात् १२

सा सुप्रस्थिता कालविलंबादिना परिहरेदिति प्रश्नपूर्वकमाख्यायिकामुक्तेनाह कथं कार्यं मित्यादिना कार्यं दुर्गे गुर्वा विवचनादवश्यकर्तव्ये हिंसा मपत्वेन दुष्करे च सतीत्यर्थः १।२।३।४ चिरका
रिनाम निर्देष्टि चिरमिति कार्याभिपतिः कार्याधिगमः तथा तेन हेतुना चिरकारीत्युच्यते १ एतदेतदप्रादीयते को केनेनेति ग्रहणं नाम धेयं अलस इति ग्रहणं मलसग्रहणं प्राप्तः लाघवं नीचता जने
नाप्यवश्य इति संबन्धः २ पित्रा गौतमेन इमां जननीं न हस्याम् ७।८।९ धर्मच्छले धर्मसंकटे १०।११।१२

युक्तमुचितं क्षमं सुखादुपेयं इह दुःखावपि धर्मोपरस्परविहृद्वा नमपुनश्च मौक्यमहमेतौ नातिवर्तेत मामतिशयेन नातिवर्ते किमेतत्तिलव्यपादिति तिलं तात्तमपआम् ११ गोत्रस्यानामः १२ बुद्धयेना
नामि संभवमुत्पत्तिहेतुम् १३ जातकर्मणि अङ्गमाभवपरशुर्भवेति प्राह अङ्गमेवाच्छेद्यो भवपरशुरिव मदीयेषु शत्रुषु च्छेदको भवेति मंत्रप्रदायः उपकर्मोपनयनात्प्रवासादेत्यपुत्रस्य शिरःपरिगृह्य
जपतीति गृह्यविहितं सर्वसंस्कारवर्हिर्भूत्वादिदमुपकर्म तथा जात्या वै पुत्रनामासीति प्राह पितुः पालयितुः एवं पितुराज्ञापमात्मभावच दधतो गौरवनिश्चितमित्यर्थः १६।१७।१८।१९ मो

अनवज्ञापितुर्मुक्ताधारणं मातृरक्षणम् ॥ युक्तक्षमा बुभावेतौ नातिवर्तेत मां कथम् १३ पिता ह्यात्मानमाधत्ते जायायां जज्ञिवानिति ॥ शीलचारित्र्यगोत्रस्य धार
णार्थं कुलस्य च १४ सोऽहं मात्रास्वयं पित्रा पुत्रत्वे प्रकृतः पुनः ॥ विज्ञानं मे कथं न स्याद्बुद्धये चात्मसंभवम् १५ जातकर्मणि यत्प्राहापिताय चोपकर्मणि ॥ पर्याप्तः
सदृढीकारः पितुर्गौरवनिश्चये १६ गुरुरग्न्यः परो धर्मः पोषणाभ्यापनान्वितः ॥ पिता यदा ह धर्मः स वेदेष्वपि सुनिश्चितः १७ प्रीतिमात्रं पितुः पुत्रः सर्वपुत्रस्य वै
पिता ॥ शरीरादीनि देयानि पितात्वेकः प्रयच्छति १८ तस्मात्पितुर्वचः कार्यं न विचार्य कदाचन ॥ पातकान्यपि पूयंते पितुः शासनकारिणः १९ भोग्ये भोज्ये
प्रवचने सर्वलोकनिदर्शने ॥ भर्त्रा चैव समायोगे सीमंतोन्नयने तथा २० पिता धर्मः पिता स्वर्गः पिता हि परमंतपः ॥ पितरि प्रीतिमापन्ने सर्वाः प्रीयंति देवताः २१
आशिषस्तामजं त्येनं पुरुषं प्राहयत्पिता ॥ निष्कृतिः सर्वपापानां पिता यच्चाभिर्नंदति २२ मुच्यते बंधनात्पुष्पं फलं वृक्षात्प्रमुच्यते ॥ क्लिश्यन्नपि सुतं स्नेहेऽपि ता
पुत्रं न मुंचति २३ एतद्विचिंतितं तावत्पुत्रस्य पितुर्गौरवम् ॥ पित्रा नाल्पतरं स्थानं चिंतयिष्यामि मातरम् २४ यो ह्ययं मयि संघातो मर्त्यत्वे पांचभौतिकः ॥ अ
स्य मे जननी हेतुः पावकस्य यथाऽरणिः २५ माता देहाराणि पुंसां सर्वस्यार्तस्य निर्दृतिः ॥ मातृलाभे सनाथत्वमनाथत्वं विपर्यये २६ न च शोचति नाप्येनं स्थाविर्य
मपकर्षति ॥ श्रियाहीनोऽपि योगेह मंवेति प्रतिपद्यते २७ पुत्रपौत्रोपपन्नोऽपि जननीयः समाश्रितः ॥ अपि वर्षशतस्यांति स द्विहायनवच्चरेत् २८ समर्थं वाऽस
मर्थं वाऽकृशं वाप्यकृशं तथा ॥ रक्षत्येव सुतं मातानान्यः पोष्टाविधानतः २९ तदा स वृद्धो भवति तदा भवति दुःखितः ॥ तदा शून्यं जगत्स्य यदा मात्रा विधुज्यते ॥
३० नास्ति मातृसमाच्छाया नास्ति मातृसमागतिः ॥ नास्ति मातृसमंत्राणं नास्ति मातृसमाप्रिया ३१ कुक्षिसंधारणाद्वा त्रिजना जननी स्मृता ॥ अंगानां
वर्धनादं वा वीरसूत्वेन वीरसूः ३२ शिशोः शुश्रूषणाच्छुश्रूमाता देहमनंतरम् ॥ चेतनावाचरो हन्याद्यस्य नासु विरंशिरः ३३

ग्येवस्त्रादौ भोज्येऽन्नादौ प्रवचने वेदाध्ययने लोकनिदर्शने लौकिकशिक्षायां भर्त्रेति गर्भाणानादिसर्वसंस्कारोपलक्षणम् १०।११।१२।१३।१४।१५ निर्दृतिः सुखं तत्कर्त्री १६
हेअंब इत्युक्ता १७ द्विहायनवद्विष्वान्मवेत् १८।१९।३०।३१ वीरसूर्वोऽपुत्रसूः १२ मातेव शुश्रूस्तामनंतरमव्यवहितमात्मनो देहं स चेतनावाचरो हन्यात् सकः यस्य शिरःसु
विरेभे दोमजादिनारिक्तं शुष्कालावुवत्पाथिपातितं तद्विपरितममुपरिस्थात् ३३

प्राणउपस्थेद्विद्यंतस्संश्लेषेभ्युनेद्वत्यर्थः । अभिसंधिःपुत्रोभेगौरोजायेतवेदमवतीतसर्वमापुरित्यादिश्रुत्याप्रदर्शितोऽभिलाषःकृतोदंपतीभ्यामेव । तमभिलाषमातापितावाउमौवाकुतस्तत्र मृतार्थोयाथाव्यमातयेवतत्कर्तृत्वंस्थितंनिष्ठितंपितरिपुत्रोऽभिलाषःपात्रिकोभवतीत्यर्थः ३४ मरणमात्रेणगर्भधारणमात्रेणसंबन्धेनमातापुत्रेप्रतीतिमाह्लादंस्नेहमासक्तिचकरोति अतःप्रत्युप कारायतस्यामपिप्रतीतिस्नेहोपुत्रेणकार्यावित्यर्थः वस्तुतस्तुपितुरेवमजाः यथोक्तंप्रागेव 'मातामह्नापितुःपुत्रेणेनजातःसएवसः'इति भस्त्राचर्मकोशः पितुराज्ञाऽनुलंघनीयेतिभावः ३५ ननुनचैतद्विद्योबाह्याःस्मोवयमब्राह्मणावेतिश्रुतेःपितृत्वेवसंशयात्कथंतदाज्ञानुलंघनीयेत्यत आह पाणीति धर्मेचार्येचकामेचनातिचरामीतिप्रतिज्ञापूर्वकंस्वयंपाणिग्रहं कृत्वायदिपुरुषाः स्त्रियःपरदारान्प्रतियास्यंतितर्हितेयाच्यतांप्रायणीयतांपूज्यतामेतियावत् नार्हेतिधर्मस्यागात् । अयमाशयः य एवंविधःपितासोऽज्ञातत्वादशिशृत्वाच्चनानुरोधोभमपितासतीपतिर नुरोध्यपेवेति ३६ किंतिहिपित्राज्ञयामाताहंतव्येत्याशंक्याह मरणादिति पत्युर्माधःकर्मवापात्यपाकमितृक्षतस्मात् तथाचभार्यापत्नीचप्राणैर्वियोजयितुमिच्छतोऽस्यमर्तृत्वादि गुणान्यस्योन्मत्तस्येववचनान्मातरंनहिंसिष्येइत्याशयः ३७ ननुव्यभिचारिणीस्त्रीहंतव्येवाभ्याकुलसंकरापत्तेरित्याशंक्याह एवमिति एवमपीत्यर्थः व्युत्तराचरन् महादोषं

दंपत्योःप्राणसंश्लेषेयोऽभिसंधिःकृतःकिल ॥ तंमाताचपिताचेतिभूतार्थोमातरिस्थितः ३४ माताजानातियद्गोत्रंमाताजानातियस्यसः ॥ मातुर्भ रणमात्रेणप्रतीतिःस्नेहःपितुःप्रजाः ३५ पाणिबंधंस्वयंकृत्वासहधर्ममुपेत्यच ॥ यदायास्यंतिपुरुषाःस्त्रियोनार्हेतियाच्यताम् ३६ मरणाद्विस्त्रियोभर्ता पात्याच्चैवस्त्रियःपतिः ॥ गुणस्यास्यनिवृत्तौतुनभर्तानपुनःपतिः ३७ एवंस्त्रीनापराधोतिनरएवापराध्यति ॥ व्युत्तरंश्चमहादोषंनरएवापराध्यति ३८ स्त्रियाहिपरमोभर्तादेवतंपरमंस्मृतम् ॥ तस्यात्मनातुसदृशमात्मानंपरमंददौ ३९ नापराधोऽस्तिनारीणांनरएवापराध्यति ॥ सर्वकार्या पराध्यत्वान्नापराध्यंतिचांगनाः ४० यश्चनोक्तोऽथनिर्देशस्त्रियामैथुनतृप्तये ॥ तस्यस्मारयतोव्यक्तमधर्मोनास्ति संशयः ४१ एवंनारीमातरंच गौरवेचाधिकेस्थिताम् ॥ अवध्यांतुविजानीयुःपशवोप्यविचक्षणाः ४२

पारदार्यं यदिप्रार्थयितैवनस्यात्तर्हिनायंदोषःप्रसज्येतातःप्रथमप्रवृत्तेरुपेयवायंदोषइत्यर्थः ३८ ननुस्त्रियाअपितदनुमोदनादपराधोऽस्येवेत्याशंक्याह स्त्रियाहीति तस्याऽऽत्मनाशरी रेणसदृशमिद्रमालक्ष्येतिशेषः आत्मानंशरीरंपरमंश्रेष्ठंददौ स्वपतिवेषेणागतायपरस्मैपतिबुद्ध्याशरीरंप्रयच्छंत्यामममातुर्नव्यभिचारदोषोऽस्ति गर्भानुत्पत्तेःकुलसंकराभावाच्चेत्येवं च्येत्यर्थः ३९ उपसंहरति नापराधइति किंचसर्वेषुकार्येष्वपराध्यत्वादनुरोध्यत्वादरूपबलत्वेनसर्वथापुरुषाधीनत्वात् तथाचबलात्कारकृतव्यभिचारादौस्त्रियोनापराध्यंतीत्यर्थः ४० यश्चनेति चनशब्दोप्यर्थे योऽपिमैथुनजन्यतृप्तयेनिर्देशोवचनमुक्तंइंद्रंप्रतीतिशेषः एवंयुपाकृष्यते स्वपुःपुःस्त्रिशिराद्वेणहतस्तद्वत्यायास्तृतीयांशःस्त्रीपुरजोरूपेणस्यापितोद्वीवृक्षमूष्यो निर्यासोपररूपेस्थापितौ तदास्त्रीभिर्वरःप्रार्थितः । काममाविजनितोःसंभवामेति अस्माकंजननपर्यंतंपुरुषसंगोऽस्तिवति सोऽर्थनिर्देशःस्त्रियाउक्तः तस्यतस्मारयतःस्वहत्याशनिधाने नतस्मरणप्रयोजकस्यैवव्यक्तमधर्मोनास्तुममातुरत्रसंशयोनास्ति तस्माद्विद्रस्यापराधान्मममातुर्वधोनभ्याप्यइतिभावः ४१ यावत्कृत्स्नानारीमवध्याजानीयुस्तत्रापिमातरं तत्रापि गौरवेपातिव्रत्पधर्मेस्थिता । पशवोऽपिपशुप्रायाअपि किमुतमादृशाइत्यर्थः ४२

समावायःसमूहः पितुस्तोषणेनस्वर्गप्राप्तिरित्यर्थः मर्त्यानांदेवतानांचसमावायंमातरंस्नेहादभ्येतीतियोजना मातात्वदृष्टद्वारा लोकद्वयप्रदाइहलोकपालावित्रीचेतिभावः ३३ । ३४ तेनतावताकालेन संस्थाव्यतिक्रमंमरणानौचित्यं ३५ श्रुतमध्ययनं धैर्यंक्रोधादिजधेस्यैर्धैर्यं तयोःप्रसादेन ३६ । ३७ सांत्वितोविश्रांतिप्रापितः प्रतिपादितःप्रापितः ३८ परवा नृत्वयाऽहंनाथवानस्मीत्युक्तेनसांत्वनादिनातृप्तःसन्प्रणयिष्यतिमयिप्रणयंकरिष्यति अत्रास्मिन्नर्थेचितितेसति अकुशलेइंद्रलौक्येनस्त्रीदूषणेजातेविषयेस्त्रियाअहल्यायाव्यतिक्रमोना

देवतानांसमावायमेकस्थंपितरंविदुः ॥ मर्त्यानांदेवतानांचस्नेहादभ्येतिमातरम् ३३ एवंविष्टशतस्तस्यचिरकारितयावदु ॥ दीर्घःकालोव्यतिक्रांतस्ततोऽ स्याभ्यागमत्पिता ३४ मेधातिथिर्महाप्राज्ञोगौतमस्तपसिस्थितः ॥ विष्टयतेनकालेनपत्न्याःसंस्थाव्यतिक्रमम् ३५ सोऽब्रवीदृशसंतप्तोदुःखेनाश्रुणिव र्तयन् ॥ श्रुतधैर्यप्रसादेनपश्चात्तापमुपागतः ३६ आश्रमंममसंप्राप्तस्त्रिलोकेशःपुरंदरः ॥ अतिथिव्रतमास्थायब्राह्मणंरूपमास्थितः ३७ समयासांत्वितोवा ग्भिःस्वागतेनाभिपूजितः ॥ अर्घ्यपाद्ययथान्यायंमयाचप्रतिपादितः ३८ परवानस्मिंचेत्युक्तःप्रणयिष्यतितेनच ॥ अत्रचाकुशलेजातेस्त्रियानास्तिव्यति क्रमः ३९ एवंस्त्रीनचैवाहंनान्धगस्त्रिदशेश्वरः ॥ अपराध्यतिधर्मस्यप्रमादस्त्वपराध्यति ४० ईर्ष्याजं व्यसनंप्रादुस्तेनचैवोर्ध्वरेतसः ॥ ईर्ष्यात्वहमाक्षि तोमग्नोदुष्कृतसागरे ४१ हत्वासाध्वीचनारीचव्यसनित्वाच्चवासिताम् ॥ मर्तव्यत्वेनभार्याचकोनुमांतारयिष्यति ४२ अंतरेणमयाऽऽज्ञप्तश्चिरकारीत्युदारधीः ॥ यद्यद्यचिरकारीस्यात्समांत्रायेतपातकात् ४३ चिरकारिकमद्रंतेभद्रंतेचिरकारिक ॥ यद्यद्यचिरकारीत्वंततोऽसिचिरकारिकः ४४ ग्राहिमांमातरंचैवतपो यच्चार्जितंमया ॥ आत्मानंपातकेभ्यश्चमवाद्यचिरकारिकः ४५ सहजंचिरकारित्वमतिप्रज्ञतयातव ॥ सफलंतत्तथातेऽस्तुभवाद्यचिरकारिकः ४६ चिरमाशं सितोमात्राचिरंगर्भेणधारितः ॥ सफलंचिरकारित्वंकुरुत्वंचिरकारिक ४७ चिरायतेचसंतापाच्चिरंस्वपितिधारितः ॥ आवयोश्चिरसंतापादेवक्ष्यचिरकारिक ४८ एवंसदुःखितोराजन्मदृष्टिगातमस्तदा ॥ चिरकारिददर्शाथपुत्रंस्थितमथांतिके ४९ चिरकारीतुपितरंदृष्ट्वापरमदुःखितः ॥ शस्त्रंत्यक्त्वाततोमूर्ध्नाप्रसा दायोपचक्रमे ५० गौतमस्तंततोदृष्ट्वाशिरसापतितंशुवि ॥ पत्नींचैवनिराकारांपरामभ्यागमन्मुदम् ५१ नहिसातेनसंभेदंपत्नीनीतामहात्मना ॥ विजने चाश्रमस्थेनपुत्रश्चापिसमाहितः ५२ हन्यादतिसमादेशःशस्त्रपाणौसुतेस्थिते ॥ विनीतेप्रसवत्यर्थेविवासेचाऽत्मकर्मसु ५३ बुद्धिश्चासीत्सुतंदृष्ट्वापितुश्च रणयोर्नतम् ॥ शस्त्रग्रहणचापल्यंसंवृणोतिभयादिति ५४

स्ति ३९ अध्वगइतिस्वर्गमार्गेणगच्छतेद्रेणाहल्यादृष्ट्वामोहंप्राप्तेनैतत्कृतमिति सूचितं धर्मस्ययोगधर्मसंबन्धि प्रमादोऽनवधानता इद्रस्यानपराधत्वेद्वेपराहित्यान्मुनिनेहोक्तंननुव्यवहा रतः ५० तेनप्रसादेनहेतुनाऊर्ध्वरेतसोमुनयः ५१ । ५२ अंतरेणप्रसादेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० निराकारालज्जयापाषाणभूता पुराणातरेगौ तमशापेनैवपाषाणभूतामितिस्मर्यते ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकंठीये भारतमावदीये षट्षष्ट्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ एवमहिंसेवधर्मो हिंसेवधपापमिति स्थिते दंडं चानुदंडं च तोराज्ञः कथमहिंसेवधस्यावदंडयतो वा कथं प्रजासंरक्षणं स्यादिति पृच्छति कथमिति १ । २ अ
व्याहृतं दंडं चानामप्यदंडं च त्वं प्राक्नेन चिदनुक्तं वधाय वधेऽपि विविधैः १ वधो नाम स च धर्म इति वदतो व्याघात इत्यर्थः ४ । ५ संकरमेवाह ममेति लोकयात्रा तीर्थगमनवाणिज्यादिष्ववहारः

ततः पित्राचिरंस्तुत्वाचिरं चाग्रायमूर्धानि ॥ चिरंदोम्यां परिष्वज्य चिरं जीवेत्युदाहृतः ६५ एवं स गौतमः पुत्रं प्रीतिर्हर्षगुणैर्युतः ॥ अभिनं च महाप्राज्ञ इदं वचनमब्र
वीत् ६६ चिरकारिकभद्रं ते चिरकारी चिरं भव ॥ चिराययदिते सौम्यचिरमस्मिन्नुदुःखितः ६७ गाथाश्चाप्यब्रवीद्विद्वान् गौतमो मुनिसत्तमः ॥ चिरकारिषु धीरेषु गु
णोद्देशसमाश्रयाः ६८ चिरेण मित्रं वध्नीयाच्चिरेण च कृतं त्यजेत् ॥ चिरेण हि कृतं मित्रं चिरंधारणमर्हति ६९ रागे दर्पे च माने च द्रोहे पापे च कर्मणि ॥ अप्रिये चैव कर्त
व्ये चिरकारी प्रशस्यते ७० वधूनां सुहृदां चैव भृत्यानां स्त्रीजमस्य च ॥ अव्यक्तेष्वपराधेषु चिरकारी प्रशस्यते ७१ एवं स गौतमस्तत्र प्रीतिः पुत्रस्य भारत ॥ कर्मणा
तेन कौरव्यचिरकारितया तथा ७२ एवं सर्वेषु कार्येषु विमृश्य पुरुषस्ततः ॥ चिरेण निश्चयं कृत्वा चिरं न परितप्यते ७३ चिरंधारयते रोषं चिरं कर्म नियच्छति ॥ प
श्चात्तापकरं कर्म न किंचिदुपपद्यते ७४ चिरं वृद्धानुपासीत चिरमन्वा स्य पूजयेत् ॥ चिरंधर्मं निषेवेत कुर्याच्चान्वेषणं चिरम् ७५ चिरमन्वा स्य विदुषश्चिरं शिष्टान्निषे
व्यच ॥ चिरं विनीय चात्मानं चिरं यात्यनवज्ञताम् ७६ व्रतश्च परस्यापि वाक्यं धर्मोपसंहितम् ॥ चिरं पृष्ठोऽपि च ब्रूयाच्चिरं न परितप्यते ७७ उपास्य बहुलास्त
स्मिन्नाश्रमे सुमहातपाः ॥ समाः स्वर्गगतो विप्रः पुत्रेण सहितस्तदा ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि चिरकारिकोपाख्याने षट्षष्ट्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं राजा प्रजारक्षेत्रनच किंचिद्व्यातयेत् ॥ पृच्छामित्वा सतां श्रेष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह १
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ युमत्सेनस्य संवादं राज्ञा सत्यवता सह २ अव्याहृतं व्याजहार सत्यवानिति नः श्रुतम् ॥ वधायो व्रीधमा
नेषु पितुरेवानुशासनात् ३ अधर्मतां याति धर्मो यात्यधर्मश्च धर्मताम् ॥ वधो नाम भवेद्धर्मो नैतद्भविष्यति मर्हति ४ ॥ युमत्सेन उवाच ॥ अथ चेदवधो धर्मो धर्मः को जातु
चिद्भवेत् ॥ दस्यवश्चेन्न हन्येरन् सत्यवन्संक्रोभवेत् ५ ममेदमिति नास्यैतत्प्रवर्तते कलौ युगे ॥ लोकयात्रानचैव स्यादथ चेद्वैत्यशंसनः ६ ॥ सत्यवानुवाच ॥ सर्वेषु ते
त्रयोवर्णाः कार्या ब्राह्मणबंधनाः ॥ धर्मपाशानि बद्धानामन्योऽप्येवं चरिष्यति ७ यो यस्तेषामपचरेत्तमाचक्षीत वैद्विजः ॥ अयं मे न शृणोतीति तस्मिन् राजा प्रधारयेत् ८

कलौ युगे अधर्मप्रधाने काले वेत्येव ददिस्याप्यसंकरप्रकारमिति शेषः नोऽस्मभ्यं शंस कथय १ त्रयः अत्र विद्वद्वाः ब्राह्मणाधीनाः कार्याः धर्मपाशानि बद्धानां तेषु धर्मपाशेन निबद्धेषु तस्य अन्योऽपि प्र
तिको वा तुल्यो मजातः पुनरामाधादिरेवं त्रैवर्णिकवच्चरिष्यति धर्मः ७ अपचरेद्वाह्यं न वचनमतिक्रमेत् प्रधारयेदंडम् ८

तत्त्वात्मेदेन यच्छास्त्रं तत्कार्यं नान्यथा विधम् ॥ असमक्षियैव कर्माणि नातिशास्त्रं यथा विधि ९ दस्युर्निहंति वैराजा भूयसो वाप्यनागसः ॥ भार्यामातापिता पुत्रो हन्यंते
पुरुषेण ते ॥ परेणापकृतो राजा तस्मात्सम्यक्प्रधारयेत् १० असाधुश्चैव पुरुषो लभते शीलमेकदा ॥ साधोश्चापि ह्यसाधुभ्यः शोभना जायते प्रजा ११ नमूलघातः
कर्तव्यो नैष धर्मः सनातनः ॥ अपि स्वल्पवधेनैव प्रायश्चित्तं विधीयते १२ उद्वेजनेन वधेन विरूपकरणेन च ॥ वधदंडेन ते क्लिश्यान पुरोहितसंसदि १३ यदा पुरोहितं
वाते पर्येयुः शरणेषिणः ॥ करिष्यामः पुनर्ब्रह्मत्रपापमिति वादिनः १४ तदा विसर्गमर्हाः स्युरिति दंघात्तु शासनम् ॥ विभ्रदंडाजिनं मुंडो ब्राह्मणोऽर्हति शासनम् १५
गरीयांसो गरीयांसमपराधेषु पुनः पुनः ॥ तदा विसर्गमर्हति न यथा प्रथमे तथा १६ ॥ युमत्सेन उवाच ॥ यत्र यत्रैव शक्येरन्संयंतुं समये प्रजाः ॥ सतावान् प्रोच्यते
धर्मो यावन्न प्रतिलंघ्यते १७ अहन्यमानेषु पुनः सर्वमेव पराभवेत् ॥ पूर्वपूर्वतरैश्चैव सुशास्या ह्यभवन्नृजनाः १८ मृदवः सत्यभूयिष्ठा अल्पद्रोहाः सत्यमन्यवः ॥ पुरा
धिगदंड एवासीद्वागदंडस्तदनंतरम् १९ आसीदादानदंडोऽपि वधदंडोऽप्यवर्तते ॥ वधेनापि न शक्यं ते नियंतुं मरेजनाः २० नैव दस्युर्मनुष्याणां न देवानामिति
श्रुतिः ॥ न गंधर्वपितृणां च कस्येह न कश्चन २१ पद्मं शमशानादादत्ते पिशाचाच्चापि देवतम् ॥ तेषु यः समयं कश्चित् कुर्वीत हतवृद्धिषु २२ ॥ सत्यवानुवाच ॥
तान्न शक्रोऽपि चेत्साधून् परित्रातुमर्हिसया ॥ कस्यचिद्भूतमव्यस्य लाभेनांतं तथा कुरु २३

तत्त्वात्मेदेन यच्छास्त्रं तत्कार्यं नान्यथा विधम् ॥ असमक्षियैव कर्माणि नातिशास्त्रं यथा विधि ९ दस्युर्निहंति वैराजा भूयसो वाप्यनागसः ॥ भार्यामातापिता पुत्रो हन्यंते
पुरुषेण ते ॥ परेणापकृतो राजा तस्मात्सम्यक्प्रधारयेत् १० असाधुश्चैव पुरुषो लभते शीलमेकदा ॥ साधोश्चापि ह्यसाधुभ्यः शोभना जायते प्रजा ११ नमूलघातः
कर्तव्यो नैष धर्मः सनातनः ॥ अपि स्वल्पवधेनैव प्रायश्चित्तं विधीयते १२ उद्वेजनेन वधेन विरूपकरणेन च ॥ वधदंडेन ते क्लिश्यान पुरोहितसंसदि १३ यदा पुरोहितं
वाते पर्येयुः शरणेषिणः ॥ करिष्यामः पुनर्ब्रह्मत्रपापमिति वादिनः १४ तदा विसर्गमर्हाः स्युरिति दंघात्तु शासनम् ॥ विभ्रदंडाजिनं मुंडो ब्राह्मणोऽर्हति शासनम् १५
गरीयांसो गरीयांसमपराधेषु पुनः पुनः ॥ तदा विसर्गमर्हति न यथा प्रथमे तथा १६ ॥ युमत्सेन उवाच ॥ यत्र यत्रैव शक्येरन्संयंतुं समये प्रजाः ॥ सतावान् प्रोच्यते
धर्मो यावन्न प्रतिलंघ्यते १७ अहन्यमानेषु पुनः सर्वमेव पराभवेत् ॥ पूर्वपूर्वतरैश्चैव सुशास्या ह्यभवन्नृजनाः १८ मृदवः सत्यभूयिष्ठा अल्पद्रोहाः सत्यमन्यवः ॥ पुरा
धिगदंड एवासीद्वागदंडस्तदनंतरम् १९ आसीदादानदंडोऽपि वधदंडोऽप्यवर्तते ॥ वधेनापि न शक्यं ते नियंतुं मरेजनाः २० नैव दस्युर्मनुष्याणां न देवानामिति
श्रुतिः ॥ न गंधर्वपितृणां च कस्येह न कश्चन २१ पद्मं शमशानादादत्ते पिशाचाच्चापि देवतम् ॥ तेषु यः समयं कश्चित् कुर्वीत हतवृद्धिषु २२ ॥ सत्यवानुवाच ॥
तान्न शक्रोऽपि चेत्साधून् परित्रातुमर्हिसया ॥ कस्यचिद्भूतमव्यस्य लाभेनांतं तथा कुरु २३

वदति १९ अथ कलौ एकस्मिन् हतेऽपीतरेन त्रयस्यंतीत्यर्थः अतः सर्वेऽपि चोरपक्षीयाहंतव्याप्येत्याशयः २० नैवेति कः कस्येहेति गत एव प्रश्नः न कश्चन कस्यापीत्युत्तरं च दस्युवधे तद्वार्यापी
नावधोनास्तीत्यर्थः संबंधाभावात् २१ चोरेषु मया वाकरणमपि न संभवतीत्याह पद्ममिति पद्मं शवालंकारमादत्ते पिशाचाच्चापि शापोपहतादादत्ते चैलादिकमिति शेषः कीदृशं समवदेतं
देवताज्ञपयादिरूपं यः कश्चिन्मूढो न तु प्राज्ञ इत्यर्थः २२ साधून् कर्तुं मिति शेषः मृतं भव्यायोपदिश्यत इति न्यायेन सिद्धं पश्चादिकं साध्याय कर्मणे भवतीति मृतमव्यशब्देन कृतः कस्यचित्कृतो लाभे
न तेषां भर्तनां शकृत् ॥ तथा हि सर्वमेवेन्न ह्येव ब्राह्मणमालभतेत्यादिना सर्वकर्मातीत्यानां सर्वकर्मणां च नराणामालंभ उक्तः ॥ तथा च राजा बह्व्यभ्याग्निरौभ्यकाले सर्वमेवेन्न ह्येव ब्राह्मणमालभतेत्यर्थः ॥ तेन पापिष्ठा अपि
यज्ञपशून् स्वर्गं याति ॥ भुवर्वा नीयमानः स मुस्युं प्रापयत्यहं देवा ब्राह्मणं मयतुं देवा अमुष्यो हि स्वर्गं वेत्ता लोकं गमयिष्याम इति सत्येव ब्रवीत् इति श्रुतेः ॥ वध्या न पिक्तुं प्रवेष्टेनोपकुर्यादेवेति भावः २३

तेराजानस्तादृग्भ्यःस्तेनेभ्योऽपत्रपंतेममापिराज्येस्तेनइतिलज्जाकुर्वतेस्तस्तथावृत्तालोकयाधार्थप्रजानामिदोषत्वंकामयानाःपितरइवतपस्विनोभवन्ति । तथाचराजानःप्रतिजानतेछादोग्ये
'नमेस्तेमोजनपदेनकदर्योनमम्यपः ॥ नानाहिताग्निर्नाविद्वान्नस्वैरीस्वैरिणीकुतः'इति २४ विप्रास्यमानाहाति प्राप्तेनैवप्रजाःसाध्योभवन्तिमहुराजानोदुष्कृतीन्दुष्टान्कामात्प्र
त्यपितुक्रतुप्रयोजनेनैवघ्नन्त्येवंचतुक्रतेनैवप्रजाःशासते २५ एवंविधेराज्ञि'यथदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरेजनाः'इतिन्यायेनोत्तरोत्तरंप्रजाःश्रेयस्यामवन्तीत्याह श्रेयसहाति २६ राज्ञास्वचित्तं
जित्वेवप्रजाःशास्याअन्यथाताएवेनमुपहसन्तीत्याह आत्मानमिति २७ । २८ दुष्कृतंदुष्टकर्मकारिणं अनंतरान्पुत्रसोदर्यादीन् २९ विपक्षेदोषमाह यत्रोति यत्रराज्येअच्छति
प्राप्नोति ३० स्वोक्तैःसांप्रदायिकत्वमाह इतीति ३१ आश्वासयद्भिः प्रजाहतिशेषः एतद्धूमदलंप्रथमकल्पेनमुख्येनाहिंसामयेनदंडेनअयेद्वशीकुर्यात् धिग्दंडवाग्दंडमादानदंडंभधदंडं

राजानोलोकयात्रार्थतप्यन्तेपरमन्तपः ॥ तेऽपत्रपन्तितादृग्भ्यस्तथावृत्ताभवंतिच २४ वित्रास्यमानाःसुकृतोनकामावध्रन्तिदुष्कृतीन् ॥ सुकृतेनैवराजानोभूयिष्ठं
शासतेप्रजाः २५ श्रेयसःश्रेयसोऽप्येवंवृत्तंलोकोऽनुवर्तते ॥ सदैवहिगुरोर्वृत्तमनुवर्तन्तिमानवाः २६ आत्मानमसमाधायसमाधित्सातियःपरान् ॥ विषयेष्विद्रियव
शंमानवाःप्रहसन्तितम् २७ योराज्ञोदंभमोहेनकिंचित्कुर्यादसांप्रतम् ॥ सर्वोपायैर्नियम्यःसतथापापान्निवर्तते २८ आत्मैवादौनियन्तव्योदुष्कृतंसंनियच्छता ॥
दंडयेच्चमहादंडैरपिवंधूनन्तरान् २९ यत्रवैपापकृत्नीचोनमहदुःखमर्च्छति ॥ वर्धतेतत्रपापानिधर्मोहसतिचध्रुवम् ३० इतिकारुण्यशीलस्तुषिद्वान्वैब्राह्मणोऽव
शात् ॥ इतिचैवानुशिष्टोऽस्मिपूवस्तातपितामहैः ३१ आश्वासयाद्भिःसुमृशमनुक्रोशात्तथैवच ॥ एतत्प्रथमकल्पेनराजाकृतयुगेजयेत् ३२ पादोनेनापिधर्मेणग
च्छेत्रेतायुगेतथा ॥ द्वापरेतुद्विपादेनपादेनत्वधरेयुगे ३३ तथाकलियुगेप्राप्तेराज्ञोदुश्चारितेनह ॥ भवेत्कालविशेषेणकलाधर्मस्यषोडशी ३४ अथप्रथमकल्पेनस
त्यवन्संक्रोभवेत् ॥ आयुःशक्तिचकालंचनिर्दिश्यतपआदिशेत् ३५ सत्यायहियथानेहजह्याद्धर्मफलमहत् ॥ भूतानामनुकंपार्थमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ३६
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि दुर्मत्सेनसत्यवत्संवादे सप्तपष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अविरोधेनभूतानांयोगःषाड्गुण्यकारकः ॥ यःस्यादुभयभागधर्मस्तन्मेब्रूहिपितामह १

चयगक्रमेणप्रजासुप्रवर्तयेदितितत्पर्यम् ३२ । ३३ । ३४ अयेति निर्विद्वानिश्चित्यतपोद्वंद्वं । 'राजाभिःकृतदंष्ट्रास्तुगृह्यन्तिमलिनाजनाः'इतिदंष्टस्यापितपोवच्छुद्धिहेतुत्वस्मृतेः
१५ उक्तस्यैवप्रमाणमाह सत्यायेति सत्यायब्रह्मप्राप्तयेहिमसिद्धंमहद्भर्मफलंज्ञानं स्वर्गादेःक्षुद्रत्वात् यथायेनप्रकारेणेहनजह्यात्तादृशमार्हिसाख्यंधर्ममनुरब्रवीत् ११ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तपञ्चदशिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
हिंसामिषानःपाङ्गुण्यकारकःपाङ्गुणापेश्वर्यादयोऽयैर्मगवच्छब्दभागभवतिउत्पत्त्यादयःप्रकृतिगुणावातेषांसमूहःपाङ्गुण्यंतस्यकारकोहेतुर्योगोक्तइतिशेषः । 'ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः
श्रियः ॥ वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णाभगइतिगना ॥ उत्पत्तिंचविनाशंचभूतानामागतिर्मति ॥ वेतिविद्यामविद्यांचसत्वाच्योभगवानिति' १

1198811

समयमाक्तमेव विवृणोति गार्हस्थ्यस्येति गार्हस्थ्येयं चतुर्नामनिर्वायाः योगे तु हिंसासदात्मना स्याज्वा अदूरे स भीषेककार्यार्थत्वेनेसंस्थितयोः प्रवृत्तयोः । 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठो ऽतिप्रियः ॥ श्राद्धकृतस्य वा दीचष्टहस्योऽपि विमुच्यते ॥ प्राजायामैर्दहे देनो वारणामिश्वाकिलिषान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानैश्वरान् गुणान् जीवत्वादीन् अतस्तुल्यार्थयोरेतयोर्मध्ये किंस्विच्छ्रेयः २ उभौ गार्हस्थ्ययोगधर्मौ ३ । ४ अत्रेति अक्षराधिक्यमाप्य ५ 'तद्यथैवादीमनुष्यराजनागतेऽन्यस्मिन् बार्हस्पत्याणां वा वेहत्वांश्च दत्ते' इति श्रुति मनुष्यसंस्त्वष्ट्वष्ट्रेण हागताय मनुष्यकंगामालेये वेहतवं ध्यांगौ क्षदतो हिंसंति ६ निष्काहंतुं पुरस्कृतां च द्वावेदा इत्यब्रवीदिति द्वयोः संबंधः दृष्टेत्यस्याध्याहारश्च ७ वेदा इति गद्वा योऽपुतिः ८ प्रविश्य योगबलेनेत्यर्थः शार्तिकपिठमुनि इंहो इति विस्मये वेदायदिमताः गार्हितत्वेन समताः अप्रापिगर्हापायाः पुनरेतनुवाक् अपरो हिंसाग्न्याधर्माः केनमताः प्रामाण्यमप्रामाण्यवाकर्मज्ञान

गार्हस्थ्यस्यचधर्मस्ययोगधर्मस्यचोभयोः ॥ अदूरसंप्रस्थितयोःकिंस्विच्छ्रेयःपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ उभौधर्मौमहाभागाबुभौपरमदुश्चरौ ॥ उभौमहा
फलौतौतुसद्गिराचरिताबुभौ ३ अत्रतेवर्तयिष्यामिप्रामाण्यमुभयोस्तयोः ॥ शृणुष्वैकमनाःपार्थच्छिन्नधर्मार्थसंज्ञयम् ४ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥
कपिलस्यगोश्वसंवादंतन्निबोधयुधिष्ठिर ५ आभ्रायमनुपश्यद्विपुराणंशाश्वतंध्रुवम् ॥ नहुषःपूर्वमालेभेत्वष्टुर्गामितिनःश्रुतम् ६ तानियुक्तामदीनात्मासत्वस्थः
संयमेरतः ॥ ज्ञानवान्नियताहारोददर्शकपिलस्तथा ७ सउद्धिमुत्तमांप्राप्तो नैष्ठिकीमकुतोभयाम् ॥ सतमिशिथिलांसत्यांवेदाश्चइत्यब्रवीत्सकृत् ८ तांगाष्टषिः
स्यूमरश्मिःप्रविश्ययतिमब्रवीत् ॥ इहोवेदाश्चयदिमताधर्माःकेनापरेमताः ९ तपस्विनोष्टतिमंतःश्रुतिविज्ञानचक्षुषः ॥ सर्वमार्षेहिमन्यंतेव्याहृतंविदितात्मनः
१० तस्यैवंगततृष्णस्यविज्वरस्यनिराशिषः ॥ काविवक्षाऽस्तिवेदेषुनिरारंभस्यसर्वतः ११ ॥ कपिलउवाच ॥ नाहंवेदान्विनिंदामिनविवक्ष्यामिकर्हिचित् ॥
पृथगाश्रमिणांकर्माण्येकार्थानीतिनःश्रुतम् १२ गच्छत्येवपरित्यागीवानप्रस्थश्चगच्छति ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीचउभौतावापिगच्छतः १३ देवयानाहिपंधानश्च
त्वारःशाश्वतामताः ॥ एषांज्यायःकनीयस्त्वंफलेषूक्तंबलाबलम् १४

काङ्क्षोस्तुल्यमतो नान्यतरन्निदेत्प्रशंसेद्वेति भावः ९ तपस्विनः अपैमन्यं वे किं विदितात्मनः नित्यज्ञानवतः परमेश्वरस्य ठाहृतं । 'अस्य महताभूतस्यानिःश्वसितमेतद्यद्गवेदः' इति श्रुतेर्निःश्वास
वदयन्नोच्चारितं च वेदं अतोऽत्रैकमप्यक्षरमप्रमाणीकर्तुमशक्यमित्यर्थः १० ननु 'पृथग्वेदसाधु कर्मकारयतितं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीपते पृथग्वेदसाधु कर्मकारयतितं यमेभ्यो निनीपते' इति श्रुत्या स
तां मुक्तिमसतां बंधं च दातुं विवक्षाभेदेन ज्ञानकर्मकाङ्क्षे प्रवृत्ते इत्याशंक्याह तस्येति तस्य ईश्वरस्य गततृष्णस्य कलाशाहीनस्य विष्ण्वरस्य द्वेषहीनस्य निराशिपः नीरागस्य निरारंभस्यावाप्तस
कलकामत्वात् न वैषम्यविवक्षया वेदवचनं संभवतीत्यर्थः ११ नाहमिति विवक्ष्यामि विषयमात्रं वक्ष्यामि १२ एकार्थत्वमाह गच्छत्येवेति परित्यागी संन्यासी गच्छत्येव परंपदमिति शेषः
१३ देवयानाः देवमात्मानं यात्येभिरिति तथा मृताश्च त्वार आश्रमाः एषां ज्यायस्त्वकनीयस्त्वकपंबलाबलं फलेषु निमित्तेषु कं यथोक्तं 'संन्यासी मोक्षमाप्नोति ब्रह्मलोकं न तथा । स्वर्गं कमु
पिलोकं च गृहस्य ब्रह्मचारिणौ' इति १४

आरभेतसर्वार्थान्स्वर्गादिप्रदानयज्ञादीनिनिर्वहिकंमतं यद्योक्तमापस्तंबेन त्रैविद्यवृद्धानां तु वेदाः प्रमाणमिति निष्ठा तत्र यानि श्रूयन्ते त्रीहियव पश्चाज्यपयः कपालपत्रीसंबद्धान्युवैनीचैः कार्यामिति तैर्विरुद्धाचारोऽप्रमाणमिति मन्यन्ते अथापि प्रजापतेर्वचनं 'त्रयीविद्यां ब्रह्मचर्यं प्रजातिं श्रद्धां तपो यज्ञं मनुप्रदानं । परतानि कुर्वते ते रस्मिहस्मोरजोभूताध्वंसते न्यस्मशंसन्ति' इति । श्रुतिश्च मस्मात्तंशरीरमिति आमरणमग्निसाध्यकर्मनुष्ठानं कर्तव्यमिति दर्शयति तथाऽयं प्रकरणं तरेनारभेतकर्माणीति शेषः तथा च वार्तिककारो दाहृतं मालविशाखावचनं । 'स्याम एव हि सवेषां मांससाधनं सत्तमं । त्यजतैव हि विज्ञेयं त्यक्तुः प्रत्यक्षं परंपदं' इति नैष्ठिकीत्यनेनैतस्याः सिद्धांतस्वदर्शितं १९ तदेवाहाधेन अनारंभे इति । अत्र शंकतेऽर्थेन एवमिति । कर्मतस्यागविध्योर्बलाबलदुर्ज्ञेयं उभयत्र निदास्तुत्योस्तुल्यत्वादिति भावः १६ एतदुच्यते यद्यप्रेति । अहिंसायाः परमहिंसातोऽन्यत्पर्यन्तं हिंसाशास्त्रं आगमशास्त्रेभ्यः ऋतेषां विप्रत्यक्षं दृष्टकर्मतं युक्त्या यद्वा तत्पश्यसि अनुभवेन तर्हि ब्रूहि । अयं भावः । योगफलं प्रत्यक्षं यद्योक्तमापस्तंबेन अथापि संकल्पसिद्धयो भवेत्तियथावर्षप्रजादानं दूरे दर्शनं मनोजवता वच्चाभ्युदेव युक्तं तस्मात् श्रुतितः प्रत्यक्षफलत्वाच्च विशिष्टानां श्रमाने तानेके ब्रूवत इति अनुमानमन्यं च तथा हि । नीहारेण प्रावृता अनृतेन हि प्रत्युदाहृत्या विभृतिभ्योरजूरगस्येव बंधस्य मिथ्याज्ञानकार्यत्वं सिद्धं ततो ज्ञानमाप्रापनोद्यत्वं युक्तं । न हिरजूरगमिति स्य भयनिवृत्तिर्गमाज्ञानसहस्रेणापि भवत्यधिष्ठानसाक्षात्कारजनिततद्वाधमंतरेण । स्मृतिश्च । 'मिथ्येतद्दयमं विच्छिद्यंते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्पकर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इति तथा च यथा

एवं विदित्वा सर्वार्थानारभेतैति वैदिकम् ॥ नारभेतैति चान्यत्र नौष्टिकी श्रूयते श्रुतिः १५ अनारंभे ह्यदोषः स्यादारंभे दोष उत्तमः ॥ एवं स्थितस्य शास्त्रस्य दुर्विज्ञेयं बलबलम् १६ यद्यत्र किंचित्प्रत्यक्षमहिंसायाः परंमतम् ॥ ऋते त्वागमशास्त्रेभ्यो ब्रूहितं यदि पश्यसि १७ ॥ ॥ स्पूरश्मिरुवाच ॥ ॥ स्वर्गकामो यजेतेतिसत तं श्रूयते श्रुतिः ॥ फलं प्रकल्प्य पूर्वहिततो यज्ञः प्रतायते १८ अजश्चाश्वश्च मे पश्वगौश्च पक्षिमणाश्च ये ॥ ग्राम्या रण्याश्चौषधयः प्राणस्यान्नामिति श्रुतिः १९ तथैवा नैह हरहः सायं प्रातर्निरूप्यते ॥ पशवश्चाथ धान्यं च यज्ञस्यांगमिति श्रुतिः २०

प्रत्यक्षानुमानागमगम्यंतस्त्वज्ञानफलं कर्मफलं तु श्रुत्यैकगम्यं न तत्र प्रत्यक्षानुमाने संक्रमत इति कर्मतस्यागविद्योर्बलाबलदुर्ज्ञेयमेव यत्तु आपस्तंबेनोक्तं । तत्र ये पुण्यकृतस्तेषां प्रकृतयः पराज्वलस्य उपलभ्यंत इति ताराकूपिणां कर्मकृततामपि प्रत्यक्षं ज्योतिर्मयत्वमिति तदपि श्रुतमेव न हितु कृतावाप्तानि चोर्तो विषयज्ञाणापीति श्रुतिमंतरेण तेषां चेतनस्त्वमध्यवसातुं शक्यं अचेतनस्त्वजोमि निसंमतमित्यास्तां तावत् यत्तु तेनैव स्यानुकर्मावयवेन तपसा वा कश्चित्सशरीरितं तवंतं लोकं जयति । संकल्पासिद्धिश्च स्यान्न तु तज्येष्ठमाश्रमाणा मिति ज्ञानफलस्य प्रत्यक्षत्वमभ्युपेत्यापितस्मा दकाश्रमस्य ज्येष्ठ्यं निषिद्धं यच्च गौतमेन पेकाश्रम्यं स्वाचार्याः प्रत्यक्षविधानाद्वा हस्त्यस्येति मस्मात्तंशरीरं कुटुंबे चौदेशे स्वाध्यायमधीयान इति प्रत्यक्षश्रुतिमूलकतया गार्हस्थ्यस्य ज्येष्ठ्यमुक्तं तत्सर्वं न हि निदानिचं निदिष्टं प्रवर्ततेऽपि तु विधेयंस्तोतुमिति न्यायेन ज्ञानादधिकारिणामाश्रमधर्मेषु श्रद्धात्पदानार्थमिति ब्रूयमिति १० अत्र प्रत्यवतिष्ठते स्वर्गंति यागविधावुद्देश्यस्य स्वर्गस्य स्वरूपाविवक्षायां कृत्स्नं शास्त्रमनर्थकं स्यादित्यर्थः प्रतायते प्रतन्यते १८ ननु स्वर्गो नास्तीति न ब्रूमः किं हिंसा युक्तं तत्साधनं निदाभ्युदाहृत्या शंक्यप्राणविद्यायां स होवाच किमेष्टं मविष्यतीति यत्किंचिदिदमाश्वभ्य आशकुनिभ्य इति श्रुतिं प्रत्यक्षं च सर्वस्यान्नत्वे प्रमाणायति अजश्चेति सार्धेन शेषोर्मुदक्षिराः ग्राम्या औषधयो यवाद्याः पश्य यद्भ्रंतं ब्रूषणे तस्य दोषो नास्तीति भावः १९ यदेवं तदा श्रौते कर्मणि हिंसा दोषः वैमृत्तिकन्यायनिरस्त इत्यासयेनाह पशव इति १९

२१ अन्योन्यवराः परस्परापेक्षया श्रेष्ठाः सप्तचासंभेति याज्ञावृत्तिः तेषां गौरजोमनुजोऽश्वश्च पशवश्च तरेणैव ॥ ग्राम्याः सप्तसमाख्याताः पशवः साधुवेदिभिः ॥ सिंहा व्यावराहाश्च महि पावारणास्तथा ॥ ऋक्षाश्च वानराश्चैव सप्तारण्याः प्रकीर्तिताः इति उत्तममिति संज्ञा संज्ञाता यस्य पुरुषो वा बलुक्तमिति श्रुतेरुत्तमसंज्ञितं पुरुषाक्यमापि यज्ञेषु पाकृतं विनिष्कृतं 'पुरुषं वेदेवाः पशुमालभंत' इति वेदाः प्रादुस्तच्च शिष्टैराहृतं । 'पुरुषो ह वै नारायणो कामयतास्य तिष्ठेयं सर्वं भिभृताम्यहमेवेदं सर्वं स्यामिति स एतं पुरुषमेषं पंचरात्रं यज्ञं क्रतुमपश्यत्' इति श्रुतेः पूर्वब्रह्मादिभिः पूर्वतरैर्नारायणादिभिः यत्र सर्वोत्कृष्टः पुरुषोऽपि श्रुतित आचाराद् हिंस्यते तत्र काकया इतरेषां मिति भावः सार्धः २१ स्वाशक्तिविद्वान्मवेदमजस्याश्वस्य पुरुषस्य वा आलंभनं कर्तुं शक्यमिति ज्ञानदूकः पुमानात्मनो जी वान्निविचिन्वीतन विवेचयेत् आलंभार्थमिति शेषः किं तु सर्वोऽप्यास्तिकः स्वस्य जस्यं क्रतुं कुर्वो देवेत्यर्थः २२ नचाग्रहिंसा दोषोऽस्ति मत्युतस्वर्गाधिनापश्वादीनां नवावृत्तिं प्रियसेन रिप्यसि देवो ह दे

एतानि सहजज्ञेन प्रजापतिरुत्पद्यत् ॥ तेन प्रजापतिर्देवान्यज्ञेनायजत प्रभुः २१ तदन्योन्यवराः सर्वे प्राणिनः सप्तसप्तधा ॥ यज्ञेषु पाकृतं विश्वं प्रादुर्कृतमसंज्ञितम् २२ एतच्चैवाभ्यनुज्ञातं पूर्वः पूर्वतरैस्तथा ॥ कोजातुन विचिन्वीत विद्वान्स्वां शक्तिमात्मनः २३ पशवश्च मनुष्याश्च द्रुमाश्चौषधिभिः सह ॥ स्वर्गमेवाभिकांक्षं तेन च स्व र्गस्ततो मखात् २४ औषध्यः पशवो वृक्षा वीरुदाज्यं पयोदधि ॥ हविर्भूमिर्दिशः श्रद्धा कालश्चैतानि द्वादश २५ ऋचो यजूं पिसामानियजमानश्च षोडश ॥ अग्निर्ज्ञे योऽष्टपतिः सप्तदश उच्यते २६ अंगान्येतानि यज्ञस्य यज्ञो मूलमिति श्रुतिः ॥ आज्येन पयसा दग्ना शकृताऽऽमिक्षया त्वचा २७ बालैः शृगेण पादेन संभवत्येवगौ र्मुखम् ॥ एवं प्रत्येकशः सर्वयद्यदस्य विधीयते २८ यज्ञं वहंतिसंभूय सह त्विग्भिः सदक्षिणैः ॥ संहृत्येतानि सर्वाणि यज्ञं निर्वर्तयंत्युत २९ यज्ञार्थानि हि सृष्टानि यथार्था श्रूयते श्रुतिः ॥ एवं पूर्वतराः सर्वे प्रवृत्ताश्चैव मानवाः ३० न हिनस्ति नारभतेनाभिदुह्यति किंचन ॥ यज्ञो यष्टव्य इत्येव योज्यत्यफलेप्सया ३१ यज्ञां मान्यपि चेता नियज्ञोक्तान्यनुपूर्वशः ॥ विधिनाविधियुक्तानि धारयंति परस्परम् ३२ आम्नायमार्षं पश्यामि यस्मिन् वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ तं विद्वांसोऽनुपश्यंति ब्राह्मणस्यानुदर्श नात् ३३ ब्राह्मणप्रभवो यज्ञो ब्राह्मणार्पण एव च ॥ अनुयज्ञं जगत्सर्वं यज्ञश्चानुजगत्सदा ३४

पिपधिभिः सुगेभिः इति मंत्रवर्णादयमुपकार एवेत्याह पशवश्चेति मखाद्यसंविना स्वर्गस्ततो विस्तृतो नास्ति जपादिजः स्वर्गः स्वल्प इति भावः न रिप्यसि न हिंस्यसे देवो इति देवानेव २१ । २५ । २६ यज्ञो मूलं लोकस्थिते रिति शेषः श्रुतिर्धनाद्रवति पर्जन्य इत्यादिर्भगवत्त्वचनरूपा वेदस्यापीश्वरकर्तृकत्वाभ्युपगमेन भगवद्गीतायामुपनिषदां पिसमाकर्तृकत्वेन श्रुतिर्यौचित्यात् । शकृता गोमयेन आमिक्षया दधिमिश्रेण पयसा स्वचाजानुद्वेषमभिनिर्वापादेर्दिधानात् शोषं व्याख्यातं २७ । २८ संहृत्यनुजोपसंहारन्यायेनैकैकस्य आरभेतैव यज्ञमिति भावः २९ । ३० हिंसारं मयो रुपपादितमदोषत्वमुपसंहरति नेति फलार्थिनामेव हिंसारं मौदोपावहौ न स्वफलार्थिनां मयेदमावश्यकमिति बुद्ध्या यज्ञमनुतिष्ठतामित्यर्थः ३१ यज्ञां मान्योपध्यादीनि यज्ञोक्तानि यूपदा वां दिवत्समासः विधिपुक्तान्यलौकिकानि यूपहवनीयादीनि विधिनोऽन्यथा प्रणयनादिरूपेण धारयंति स्वस्वकार्ये परस्परमुपकुर्वतात्यर्थः ३२ ब्राह्मणस्य क्रियायां प्रवर्तकस्य वाक्यस्य ३३ ब्राह्मणप्रभवो वेदविप्रोद्भवः न पुंसकमनपुंसके मेत्येकशेषपूर्वकोऽयं समासः ३४

ब्रह्मणोवेदस्य तस्मात्प्रणवपूर्विकायाज्ञादिक्रियाकर्तव्येत्यर्थः ११ । ३६ स्तोमाः सामपूरकाक्षराणि ह्यायिहाहुत्यादीनि १७ मानुषादेव्यमुपैयीति मंत्रवर्णादाधानकादिहैवदेवमावप्राप्नोति सोमं तु नोति मयतिद्युमां अहेति मंत्रवर्णात् सोमं तु नोति स्वर्गो विषयं प्राप्नुवतीत्येवमादित्यग्नवाग्जानैश्वर्यसंपन्नतमो भवानेव वेद ३९ स्वर्गविधिना स्वर्गप्रदज्योतिष्टोमादिना यतः प्रेत्यमहस्वर्गफलं भवति ३९ वेदवादविदः यो वेदगतानर्थवादान् वेदतस्योभयं फलसमर्पकमर्थवादद्वयं प्रमाणं स्तुत्यर्थे नेत्यर्थः । यथायस्य वर्णमयी जुहुर्मवति न स पापं श्लोकं गृणोतीति फलं कर्तव्यं जुहुं संबंधाद्विवक्षितस्वार्थं किंतु रुक्षणया स्तुतिमात्रपरम् । एवं सती श्वलो कानां प्रोतिसर्वाश्च कामान्पस्तमात्मानमनुविद्या विजानातीत्यात्मज्ञानफलमपि ज्ञेयं । ननु लोके वेदसाधारणस्य फलं प्राप्नोति जुहुवदव्यभिचरितक्रतुसंबंधाभावात् कथं तज्ज्ञानफलस्य जुहुफलवदर्थवादस्य उच्यते वेदातिरिक्त आत्मावेदैकगम्योपपादवनीयादिवदलौकिकोऽस्ति तस्य च क्रतुसंबंधो न व्यभिचरति आमुष्मिकव्यवहारमात्रस्य तत्सापेक्षत्वात् । ऐहिकव्यवहारे च तदनपेक्षणा हेतुमात्रमात्रेऽपि तु उपपत्तेः । यद्यपि जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनादधीतेत्यादिविशेषणमात्रस्य पत्न्यादिवच्छोकेन वेदसाधारणत्वेऽपि फलमोक्तं तथात्वमस्ति । तस्माज्जुहुवस्वर्गकामस्याप्यव्यभिचरितक्रतुसंबंधात् सापेक्षत्वादेव नारभ्यापीतमपि तज्ज्ञानं क्रतुप्रवेशं लभते तत्फलस्य चार्थवादत्वमिति पुक्तमुत्पत्त्यामः

ओमिति ब्रह्मणो योनिर्नमः स्वाहास्वधावपट् ॥ यस्यैतानि प्रयुज्यंते यथाशक्तिलतान्यपि ३५ न तस्य त्रिपुलोकेषु परलोकभयं विदुः ॥ इति वेदावदंतीहा सिद्धाश्च परमर्षयः ३६ ऋचो यजूंषि सामानिस्तोमाश्च विधिचोदिताः ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणि भवंतीह स वै द्विजः ३७ अम्याधेये यद्भवति यच्च सोमे सुतो द्विजः ॥ यच्चेतरेर्महायज्ञैर्वेदतद्भगवान् पुनः ३८ तस्माद्ब्रह्म न्यजेच्चैव याजयेच्चाविचारयन् ॥ यजतः स्वर्गविधिना प्रेत्य स्वर्गफलं महत् ६९ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञानां परश्चेति विनिश्चयः ॥ वेदवादविदश्चैव प्रमाणमुभयंतदा ४० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ कपिल उवाच ॥ एतावदनुपश्यंति यतयो यांति मार्गाः ॥ नैषां सर्वेषु लोकेषु कश्चिदस्ति व्यतिक्रमः १

तथाच सूत्रम् । शेषत्वात्पुरुषार्थवानिरिदो ययान्येभ्योति जैमिनेति । चतुर्विद्याफलं प्रत्यक्षमिति तत्राप्युक्तमापस्तम्बननुद्धेसमप्रापणं तच्छास्त्रविप्रतिषिद्धं बुद्धेचेत्वे सप्रापणमिहैव ननुः सपुण्ड्रमेतेति बुद्धे आत्मनि ज्ञाते सप्रापणमानंदप्राप्तिर्नास्ति ज्ञातात्मतत्त्वस्याविशुद्धोपलभात् अपुण्यं च तत् रजोभूत्वाभ्यसतेऽन्यत्र प्रशंसत्रितिकर्ममार्गादन्यज्ज्ञानं प्रशंसतो निर्वाश्रवणात् तस्माज्जुह्वात्मज्ञानफलयोः समानमर्थवादत्वमिति पूर्वपक्षः ४० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रीकंकटीये भारतभाष्ये अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ अ ॥ अत्रोत्तरमाह एतावदिति यतयो यमनियमादिभित्तोयांति प्रकरणादात्मानं प्राप्नुवन्ति ते मार्गाः प्रागेव शुद्धात्मा प्राप्ते मार्गं सविशेषावस्थायां स्थिता एतावदुच्यते न परिच्छिन्नं ब्रह्माहं पार्थतिकर्मफलमनुपश्यंति गुरुशास्त्रोपदेशमनुसाक्षात्कुर्वन्ति तथाच श्रुतिर्ब्रह्माविदाप्रोति परमिति महत्फलमुपाक्षिप्य 'यो वेदनिहितं नृणां परमेष्ठ्यो मनसोऽश्नुते सर्वान् कामान्सह' इति शरीरगुहास्थं सत्यादिलक्षणं ब्रह्म यो वेदसः परमेष्ठ्यो मन्त्रव्याकृतावस्थागतः सर्वकाममात्मवतीति च दर्शयति ननु फलं श्रुतेर्यथावत्त्वमुक्तमित्याशंक्याह नैषामिति एषां यतीनां सर्वेषु लोकेषु भोग्यपदार्थेषु कश्चिद्व्यतिक्रमो भिद्यमानो संकल्पस्त्वं नास्ति । संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति संकल्पादेव नु तच्छ्रुतेरिति श्रुतिन्यायाभ्यां तथाहि छांदोग्ये सर्वाश्च लोकाः प्राप्नोति सर्वाश्च कामानिति प्रजापतिना आत्मज्ञानफलमुपपन्नं तदेवोदितं यद्विरोधो न प्रजापतो ब्रह्मवर्धनपुत्रः तं वा एतदेवा आत्मानमुपासते तस्मात्तेषां सर्वेषु लोकाः सर्वेषु कामा आप्ता इति परस्परविरुद्धात् तत्तत्कार्यवादेन सिद्धवन्निर्दिष्टम् । एतस्याविवक्षायां-

-कृत्स्नं कर्मफलमप्यविवक्षितं स्यात् न्यायसाध्याह प्राकरणिकफलत्वाच्च । ननु कदेहादप्यस्य कर्मात्मनो ज्ञातव्यमित्युक्तं तस्य संबन्ध इति । तस्यै तथापि अन्यत्र धर्मात् अन्यत्र धर्मात् योऽशनायापि पापेशो कं मोहं जरां मृत्युमरत्येतीति विदितं वेदां तवेयस्य धर्माद्यतीतस्याशनायादिरहितस्याऽऽत्मनो ज्ञानं न कर्मागर्भं प्रतिपद्यते । यत्र स्वस्य सर्वं धर्मात्मेवाभूत् तत्केन कं पश्येति तदधिगमे द्वैतोपमर्दश्रवणात् । तस्मान्नात्मज्ञानफलस्यार्थवादत्वं परमयीदृष्टांते न युज्यते तथाच सूत्रं अधिकोपदेशात्तु वादरायणस्यैवं तद्वर्णनादिति १ यत्तु बुद्धेचेत्वे सप्रापणमिहैव ननुः सपुण्ड्रमेतेत्यादि वचनमुदाहृतं तत्राह निर्द्वंद्वा इति निर्द्वंद्वाः शीतोष्णादिजहर्षविषादशून्याः अतएव निर्द्वंद्वाः न कंचिन्नमस्कुर्वन्ति पतो निराशीर्बधनाः मार्गनापाशशून्याः यतः पापेभ्यो वासनाहेतुभ्यो विमुक्ताः शुचयः स्वभावशुद्धाः अमला आर्गुणकशौचशून्याः । यतएव विषादमरतसंवर्तादयो बहव उपलभ्यन्ते अतएव त्वोक्तिर्ज्ञानाधिकारिणां कर्मणि श्रद्धोत्पादनार्था । अन्यथा पूर्वोदाहृतं न तदीयेन ज्ञानफलाभ्युपगमवचनेन विरोधः स्यात् एतेन गौतमोक्तिरप्येकाश्रम्य पराव्याख्यातावेदितव्या १ । ३ लोकाः लोक्यंत इति लोकाः काम्यमाना विषयाः सनातनानित्य

निर्द्वंद्वानिर्द्वंद्वाः निराशीर्बधनाः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यश्चरन्ति शुचयोऽमलाः २ अपवर्गेऽथ संत्यागे बुद्धौ च कृतनिश्चयाः ॥ ब्रह्मिष्ठा ब्रह्ममूताश्च ब्रह्मण्येव कृतालयाः ३ विशोकान्तरजसस्तेषां लोकाः सनातनाः ॥ तेषां गतिं परां प्राप्य गार्हस्थ्ये किं प्रयोजनम् ४ ॥ स्यूरश्मिरुवाच ॥ यद्येषां परमाकाष्ठाय येषां परमागतिः ॥ गृहस्थानव्यपाश्रित्य नाश्रमोऽन्यः प्रवर्तते ५ यथामातरमाश्रित्य सर्वे जीवंति जंतवः ॥ एवं गार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्तत इतराऽऽश्रमाः ६ गृहस्थ एव यजते गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ गार्हस्थ्यमस्य धर्मस्य मूलं यत्किंचिदेजते ७ प्रजनाद्यभिनिर्द्वंद्वाः सर्वे प्राणभृतो जनाः ॥ प्रजनं चाप्युतान्यत्र न कथंचन विद्यते ८ यास्तु स्युर्वहिरोषध्यो बहिरन्यास्तथाऽद्विजाः ॥ ओषधिभ्यो बहिर्यस्मात्प्राणात्काश्चिन्नदृश्यते ९ कस्यैषावाग्भवेत्सत्यामोक्षो नास्ति गृहादिति ॥ अश्रद्धा नैरप्राज्ञैः सूक्ष्मदर्शनवर्जितैः १० निरासैरलसैः श्रान्तेस्तप्यमानैः स्वकर्मभिः ॥ शमस्योपरमोदृष्टः प्रव्रज्यायामपंडितैः ११ त्रैलोक्यस्यैव हेतुर्हि मर्यादा शाश्वती ध्रुवा ॥ ब्राह्मणो नाम भगवान् जन्मप्रभृति पूज्यते १२

सिद्धाः । तपते सत्याः कामा अकृता पिधाना इति श्रुतेः अतएव देहादितावाभ्याभ्यासः गार्हस्थ्ये असत्यस्वर्गादिप्रवृत्तकर्मधिकारिभित्ते किमपि प्रयोजनं नास्ति न हि प्राज्ञसाक्षात् ज्योतिष्काम निश्चयति ४ ननु तथापि कैकेयजमकादीनां गार्हस्थ्यव्यवहारस्वदर्शनात्कर्मसमुच्चितैव विद्याफलाय भवतीत्यभिप्रेत्याह यदीति यदि एषा निर्द्वंद्वादिविशेषणवत्तैव ज्ञाननिष्ठाता हि सा गार्हस्थ्यमंतरेण न भवति प्रवर्तते एनाभिष्टादा तु संमर्थो भवति ५ । ५ एजते एजकंपने यत्किंचिस्तुष्टार्थं चेष्टते तस्य धर्मफलस्य मूलं गार्हस्थ्यमेव ७ अनायेन प्रजनादिना प्रजोत्पादनादिना अभिनिर्द्वंद्वाः सर्वतः शुक्लिनो भवन्ति तस्मिन् प्रजनाद्यन्यत्राश्रमांतरे नास्ति ८ यास्तिवति बर्द्धी विनृगानि ओषध्यो बहिरन्यानि बहिरन्या ओषध्योऽद्विजाः सोमपूतितायायास्ता सामापि मूर्तं दृष्ट्यादि गार्हस्थ्यमेवेति व्यवहितातीतेन संबन्धः तथाह । 'अप्रोप्रास्ताहुतिः सम्पन्नादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजाः' इति ओषधीभ्यः प्राणादिति समानाधिकरणे पंचम्यौ ओषाध्यात्मकात् प्राणाद्विनिर्द्वंद्वा इत्युच्यते अतो विश्वोत्पत्त्यादिहेतुर्गार्हस्थ्यमेवेति भावः ९ तथापि योऽस्य साधनं गार्हस्थ्यस्य नास्ति त्याशंक्याह कस्येति १० निरासैः अप्रतिष्ठैः काणत्वादिदोषाद्गार्हस्थ्यं कर्तुं भक्षकौ रित्यर्थः । अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ११ ब्राह्मणवेदवित् १२

अविश्रम्भेषुमानांतरागम्येषुस्वर्गादिपुविश्रम्भेषुहेहिकेषुवृष्टवाविषुमाध्येषुमंत्राएवसाधयितुमर्हति १३ दाहइति मृतस्यदाहादिकंपितरोमंत्राश्वानुमन्यंतइतिद्वयोःसंबंधः तत्र'मैनममेविदह'
इतिदाहप्रकाशयतिमंत्रः । 'संगच्छस्वपितृभिःसंयमेनेष्टापूतंनपरमेव्योमह । हिरवायावयंपुनरस्तमेहिसंगच्छस्वतन्वापुवर्चा'इतिमंत्रेस्वयंजीर्णदेहंहिरवायहिरवा आर्षःकस्वोयक् पितृभिर्मयमेन
इष्टादिफलैश्चस्वर्गसंगतिंसंप्राप्त्यपुनरस्तंगृहेपौत्ररूपेणप्रपौत्ररूपेणवापहितन्वादेहेनसंगच्छेतिपुनर्देहप्राप्तिःप्रकाशयते तद्विदंपुनःसंश्रयणं देहस्येतिशेषः तस्मिन्निमित्तेदाहइतिसंबंधः ।
देहेपुनःसंश्रितेसतिमृतस्यतृप्तयेपात्रभोजनेपीयतइतिपात्रंजलंभोजनंचतेउभेत्पणनित्यश्राद्धादिरूपेणदेये । तयागवावैतरण्यादीनांदानंपशूनांवागोवृपादीनामुत्सर्गःपिडानांवाप्सुमज्जनेक्रियते ।
एतत्सर्वमंत्रमूलंनक्षत्रीरस्यमुक्तस्योपकारायभवतीतिनताहोऽक्षरीरतालक्षणोमोक्षोऽस्ति १४।१५ अत्रैवेहेतुंतरमाह ऋणवंतइति तथाचश्रुतिः 'जायमानोवैब्रह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायतेब्रह्मच
र्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यःप्रजयापितृभ्यः'इति १६ वेदवादानांप्रजामनुपजायसेतदुत्तमस्योमृतमितिस्तत्पविच्छेदस्यैवामृतत्वंवदतानपरिज्ञानंयस्मिंस्तत्सत्यामासमनृतमक्षरीरतालक्षणमोक्ष
स्वरूपंदाशितं १७ प्रतिपादितमर्थमुपसंहरतिनवाहविद्वाभ्यां १८ परिमवाववेदोक्तकर्मानावरात् ब्रह्मणिदैविककर्मणि । ब्रह्मयआत्मावपहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविनिघट्टोऽपिपातः

प्राग्गर्भाधानान्मंत्राहिप्रवर्ततेदिजातिपु ॥ अविश्रम्भेषुवर्ततेविश्रम्भेष्वप्यसंशयम् १३ दाहेपुनःसंश्रयणेसंश्रितेपात्रभोजने॥दानेगवांपशूनांवापिडानामप्सुमज्जने १४
अर्चिष्मंतोवर्हिपदःकव्यादाःपितरस्तथा ॥ मृतस्याप्यनुमन्यंतेमंत्रामंत्राश्चकारणम् १५ एवंकोशत्सुवेदेषुकुतोमोक्षोऽस्तिकस्यचित् ॥ ऋणवंतोयदामर्त्याःपि
हृदेवादिजातिपु १६ श्रियाविहीनैरलसैःपंडितैःसंप्रवर्तितम् ॥ वेदवादापरिज्ञानंसत्याभासमिवावृतम् १७ नवैपापैर्हियतेकृष्यतेवायोब्राह्मणोयजतेवेदशास्त्रैः॥ ऊर्ध्वय
ज्ञैःपशुभिःसार्धमेतिसंतर्पितस्तर्पयतेचकामैः १८ नवेदानांपरिभवात्रशाब्देननमायया ॥ महत्प्राप्नोतिपुरुषोब्रह्मणिब्रह्मविंदति १९ ॥कपिलउवाच ॥ दर्शचपौर्ण
मासंचअग्निहोत्रंचधीमतः ॥ चातुर्मास्यानिचैवासंस्तेषुधर्मःसनातनः २० अनारंभाःसुष्टयःशुचयोब्रह्मसंज्ञिताः ॥ ब्रह्मणैवस्मतेदेवांस्तर्पयंत्यमृतैपिणः २१

सत्यकामःसत्यसंकल्पइत्यष्टगुणयुक्तंप्राप्नोति । तथाचसूत्रं ब्राह्मेणजैमिनिरुपन्यासाविश्रम्भइति ब्राह्मेणअपहतपाप्मत्वाविश्रम्भादृक्कवत्वाकूपेणमुक्तःसंपद्यते कुतः उपन्यासादिभ्यःउपन्यासोऽ
ज्ञातज्ञापनं उद्देशः सिद्धवद्व्यपदेशश्चादिपदार्थः तेचप्राग्गव्याख्याताः । तथाचाग्निहोत्रादिकर्मसमुच्चितादुपासनारूपावज्ञानान्मोक्षस्यचगार्हस्थ्येएवसिध्यतीतिनिष्कटोऽर्थः । जैमिनि
मतेसृष्टिप्रलययोरभावात् इमंमानवमावर्तनावर्ततइतिदेवयानेनपयागतानामनादृतिश्रुतेश्चसगुणभावएवनिस्त्यः वस्तुतस्तुइममितिविशेषणात्मानवांतरेतएवकीजभूताआवर्ततइतिगम्यते ।
तथाचपुनरस्तमेहीतिप्रागुक्तंमंत्रलिंगसंगच्छते । आपस्तंबवचनंचआभूतसंछातेस्वर्गजितःपुनःसर्गेवीजार्थामवर्ततीति १९ तत्रयदुक्तंकर्मभिरैवचेष्टादिकंकरोतितदंगीकरोति दर्शयेति चित्तशु
द्धयर्थिनाएतान्येवकर्माण्यनुष्ठेयानिपुनार्हैस्त्राणिपुनर्वादीनीतिभावः २० यत्पुनःसंन्यासोऽलसैःकल्पितइतितत्राह अनारंभाइति येकर्मणिनारंभेतेसंन्यसेतितएवतुतरार्धेयंवतः वैरा
ग्यबलेनजितकामत्वात् । अतएवशुचयोरागादिमलरहिताब्रह्मेतिसंज्ञांप्राप्ताः ब्रह्मज्ञाहत्यर्थः 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति'इतिश्रुतेः । यत्तुऋणत्रयवात्रमुच्यतइतितत्राह ब्रह्मणैवसाक्षात्कृतमतेसंन्या
सिनोदेवान्देवऋषिपितृनुतानिहविःस्वाध्यायप्रजारूपाणिहृच्छंतितादृसांस्तर्पयंति । क्षणमेकंकृतकृतस्यचतुःसप्तत्पापफलंवद्वामोर्वात्यरूपकालकृतस्यापिध्यानस्यमहाफलत्वात् २१-

यदुक्तमूर्ध्वपक्षैःपशुभिःसार्धमेतीतितस्तत्प्राणाडत्क।संन्यसैवसमवनीयतइतिश्रुतेनब्रह्मविदांमृत्युभावेनविकृद्धमित्याशयवानाह सर्वेति महिसावार्त्त्यंसार्वद्वपंचमासस्यगतिर्भोगोवा
पुन्यतेऽतस्तस्यमार्गदेवाअपिमुह्यंति । अपदस्यपद्यतेगम्यतेवस्तुस्वरूपमेमिरितिपदानिगुणास्तद्रहितस्य पदैपिणःगुणकामाःदेवाः । एतेनमुक्तस्यसोपाधिकावस्यायांसार्वत्त्यंवास्तवं
तुचिन्माप्रस्वमितिदर्शितं । तथाचसूत्रम् । एवमप्युपन्यासात्पूर्वमावावविरोधंवावरापणइति । सगुणेकांतवादीजैमिनिनिर्गुणेकांतवादीऔदुलोमिः । अवस्थामेवेनउभयमुपगच्छतोवाव
रायणस्यस्वविरोधइतिभावः । तद्विवेकपंसर्वमृतात्समभूतस्येत्यपदस्येतिविशेषणान्मादर्शितं २२ ननुकथमात्मनेद्विरुध्यकथंवातत्रदेवानामपिमोहइत्याशंक्याह चतुर्द्वारमिति एनंसर्वा
रमानमपदंपुरुषंशरीरांतःस्पर्शवाचागुरुपदेशेनचतुर्द्वारिवात्सुप्रातर्थाभिगुह्यरूपेणउपवातिअवगच्छति अतःसोपाधिकाऽनुपाधिकरूपेणात्मनोद्वैविध्यंयुक्तम् । ननुसर्वेवामात्मत्वात्सर्व
देवापमवगतएवास्तीत्याशंक्याह चतुर्द्वारिचत्वारिवाह्यादीनिद्वाराणीवपिधायकानियस्यतंचत्वारिदेहैर्द्वित्रयमनोबुद्धचारूपाणिमुखानीवमोगसाधनानियस्यतम् । आत्माऽपिकर्मादिभिरावृ

सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गेमुह्यंतिअपदस्यपदैपिणः २२ चतुर्द्वारंपुरुषंचतुर्मुखंचतुर्धाचैनमुपयातिवाचा ॥ बाहुभ्यांवाचउदरा
दुपस्थात्तेषांद्वारंद्वारपालोबुभूषेत् २३ नाक्षैर्दीव्येन्नाददीतान्यवित्तंनवाऽयोनीयस्यशृतंप्रगृह्णात् ॥ कुद्वोनचैवप्रहरेतधीमांस्तथाऽस्यत्पाणिपादंसुगुप्तम् २४
नाक्रोशमृच्छेन्नवृथावदेच्चनपैश्चनंजनवादंचकुर्यात् ॥ सत्यव्रतोऽमितभाषोऽप्रमत्तस्तथाऽस्यवाग्द्वारमथोसुगुप्तम् २५ नानाशनःस्यान्नमहाशनःस्यादलोलुपः
साधुभिरागतःस्यात् ॥ यात्रार्थमाहारमिहददीततथाऽस्यस्याज्जाठरीद्वारगुप्तिः २६ नवीरपत्नीविहरेतनारीनचापिनारीमनृतावाह्यीत् ॥ भार्याव्रतंह्यात्म
निधारयीततथाऽस्योपस्थद्वारगुप्तिर्भवेत् २७ द्वाराणियस्यसर्वाणिसुगुप्तानिमनीषिणः ॥ उपस्थमुदरंवाहूवाक्चतुर्थीभवेद्विज २८ मोघान्यगुप्तद्वा
रस्यसर्वाण्येवभवंत्युत ॥ किंतस्यतपसाकार्यंकिंयज्ञेनकिमात्माना २९ अनुत्तरीयवसनमनुपस्तीर्णशायिनम् ॥ बाहुपधानंशाम्यंतंतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३०
द्वंद्वारामेषुसर्वेषुयएकोरमतेमुनिः ॥ परेषामननुध्यायंस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ३१ येनसर्वमिदंउद्धंप्रकृतिर्विकृतिश्चया ॥ गतिज्ञःसर्वभूतानांतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३२
अभयंसर्वभूतेभ्यःसर्वेषामभयंयतः ॥ सर्वभूतात्मभूतोयस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ३३

तत्वाद्भोक्तृत्वादिरूपेणअन्यथाग्रहणादावृत्तपदेत्यर्थः । बाहुभ्यामितिकर्मोपलक्षणं भोगप्रदेनकर्मणेत्यर्थः हेत्वर्थेपंचम्यः । वाचइतिकर्मकांतंप्रातरीयसिद्धांतानांग्रहणम् । उदरो
पस्थयोरपिपिपरीतप्रवृत्तिहेतुतयाआत्माऽवरकत्वम् । एतैश्चतुर्भिर्निमित्तैस्तेषांदेवानामपिद्वारपिधानमस्ति । हृदयगनेअस्माद्भावेवच् । अतोद्वारपालोवाह्यादीनांपालकोविनियंतानु
भूषेत्भक्तिभुविच्छेत् २३ नियमप्रकारमाह नाक्षैरित्यादिना अयोनीयस्यनास्तियोनीयंयोनिबंधोयस्यसतथातस्य शृतंहविर्नप्रगृह्णात्तनप्रतिगृह्णीयात् पंचमलकारोऽयल्लिङ्गंयल्लः
योनिबंधंवायोग्यंननुयाजयेदित्यर्थः । तथाचश्रुतिः यथाकन्यातथाहविरिति १४ । १५ । १६ नेति हेवीरयुधिष्ठिरपत्नीयज्ञसंबंधवर्तीनारीविहरेतनविभजेत तदुपरिख्यंतरकरणेनधर्मार्थ
काभेषुताविभागवतीनकुर्वात् तयोक्तमापस्तंबेन । धर्मप्रजासंपन्नेदारेणान्यांकुर्वीतान्यतराभावेकार्याप्रागग्याधेयावाधानेसतिहिकर्मभिःसंबध्यतइति भार्याव्रतंपरस्त्रीवर्जनं २७ । २८
मोघानिनिष्फलानि सर्वाणितपसादीनि २९ । ३० अननुध्यायनसुखं दुःखं वा ३१ प्रकृतिर्ब्रह्म विकृतिर्देवतं ३२ । ३३

ईदृशं ब्राह्मण्यमज्ञात्वा मूढाः कर्मसु सज्जन्ते योगं चायमन्येवेति स्थाह नेति चतुर्थः दानादिक्रियायाः फलं चित्तशुद्धिस्तामन्तरेण विना न अनुजानन्ति गुर्वादिभिरुक्तं नानुशुद्धयन्ते ब्राह्मण्यमिति शेषः ।
 अन्यत्स्वर्गादि ३४ यमाश्रित्य संश्रितानामाश्रमाणां स्वकर्मभिः सहितं तपः वेदां तश्रवणाद्यात्मकमात्मा लोचनं घोरत्वं संसारमूला ज्ञानदाहकत्वमागतं भवति तत्सदाचारं चरितुमशक्नुवंत एता
 नि विगुणान्यनैकांतिकानि व्यभिचारीणि पश्यन्तीति त्रयाणां संबंधः । पुराणमनादि शाश्वतं मुमुक्षुणां नित्यामुद्येयं ध्रुवमव्यभिचारिफलं ३५ अप्रमादः सावधानता अपराधव्यक्रमाद्यनाकांतता
 ३६ फलवन्ति प्रत्यक्षफलाणि कर्माणि यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्याख्यानाः । व्युद्धिः पारमेश्वर्यवत्त्वं हि सुवाण्यविनाशी न्यपि । विगुणानियन्नादिकर्मत्यागा
 निष्फलाणि । अनैकांतिकानि चेति पश्यति ३७ गुणाः गुणकार्याणि कक्षादीनि यज्ञादीनामंतर्गतफलत्वं ज्ञानज्ञाननिष्ठा मेव अप्रत्येतिभावः ३८ एवं श्रद्धोपपत्तिभ्यां कर्मतस्यागदिशोराकृष्य
 माणतयाऽऽन्यतरस्य श्रेयस्त्वे संदिहानः स्युमरश्मिः पृच्छति यथा चेति कुरुकर्मस्य जेति परस्परविरुद्धं पक्षद्वयमुपदिशतो वेदस्य प्रामाण्यं यथानिर्वहेत् यथा च त्यागश्चादत्यागः । एतां प
 क्षौ व्यक्ती 'कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । त्यजन्नेव हितवृत्तेयं त्यक्तुः प्रत्यक्षं रंपदे' इति श्रुतिभ्यां विस्पष्टमुक्ती । भगवन् सर्वैश्वर्यज्ञानादिसंपन्न तत्तयोस्तत्त्वं मे मह्यं ब्रवीहि ३९

नांतरेणानुजानंतिदानयज्ञक्रियाफलम् ॥ अविज्ञायचतत्सर्वमन्यद्रोचमतेफलम् ३४ स्वकर्मभिःसंश्रितानांतपोधोरत्वमागतम् ॥ तंसदाचारमाश्रित्यपुराणं
शाश्वतंध्रुवम् ३५ अशक्तुवंतश्चरितुंकिंचिद्धर्मेषुसूत्रितम् ॥ निरापद्धर्मआचारोह्यप्रमादोपराभवः ३६ फलवंतिचकर्माणिव्युष्टिमंतिध्रुवाणिच ॥ विगुणानिचपश्यं
तितथाज्ञैकांतिकानिच ३७ गुणाश्चात्रसुदुर्ज्ञेयाज्ञाताश्चात्रसुदुष्कराः ॥ अनुष्ठिताश्चांतवंतइतित्वमनुपश्यसि ३८ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ यथाचवेदप्रामा
ण्यंत्यागश्चसफलोयथा ॥ तौपंधानाबुभौव्यक्तौभगवंस्तद्ब्रवीहिमे ३९ ॥ कपिलउवाच ॥ प्रत्यक्षमिहपश्यंतिभवंतःसत्पथेस्थिताः ॥ प्रत्यक्षंतुकिमत्रास्तियद्ब्र
वंतउपासते ४० ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ स्यूमरश्मिरहं ब्रह्मनृजिज्ञासार्थमिह्यागतः ॥ श्रेयस्कामःप्रत्यवोचमार्जवान्निविवक्षया ४१ इमंचसंशयंधोरभगवान्प्र
ब्रवीतुमे ॥ प्रत्यक्षमिहपश्यंतोभवंतःसत्पथेस्थिताः ॥ किमत्रप्रत्यक्षतमंभवंतोयदुपासते ४२

अत्रानुभवमेवमाद्यनुत्तरमाह प्रत्यक्षमिति सतःपञ्चाङ्गमाधिमार्गोद्योमस्त्वस्मिन्नाःसंतोमवंतहृजीवत्वेवदेहेप्रत्यक्षंपश्यंतुपरीक्षयंतु विधौलेट् कितरपरीक्षणीयंप्रत्यक्षंयतंप्रत्यक्षीकरो
मिचटैप्रत्यक्षेणपश्यामीतिविषयकरणयोरपिप्रत्यक्षलक्ष्णद्वययोगादितितत्राह प्रत्यक्षमिति यद्वचतःकर्मठाउपासतेप्रायंयते तत्प्रत्यक्षंसुखाद्यनुभवरूपमत्रास्मिन्लोकेकिंकिंस्वरूपमस्तीति
४० तत्रसुखाद्यनुभवंपरीक्षितुमशक्तःप्रतिज्ञादिस्वंपरित्यज्यशिष्यत्वेनकपिलमनुसरन्त्यूमराशिरुवाच स्पूमेति इहागतोगविप्रविष्टः विवक्षयास्वपक्षनिर्वाहेच्छयाबहतेरिदंरूपं नप्राति
भट्टयेनेत्यर्थः ४१ संशयंकिंविषयात्मकंप्रत्यक्षंज्योतिष्टोमादिग्राम्यम् । उतइंद्रिप्रमनोबुद्ध्याख्यकरणात्मकम् । आद्ये एकस्याबुवत्याकामुकसप्तस्थोरामद्वेपदर्शनेनविषयस्यसुखरूप
पत्वाभिममेनकाम्यत्वायोगात् । अंत्ये सुखकरणत्वादिघतेषासुखत्वाभावेनाकाम्यत्वात् । अथस्वरूपपुष्पाभित्यक्तयेकरणपाटवेभवकाम्यंतदाविरक्तानादिनाऽपिविषयंसुखसिद्धेःस्वर्गकामा
विषद्वैयर्थ्यम् । परामिमतचित्तसंस्कारपक्षानहिरेकादित्यन्यतराभिर्नयात्संशयस्यचोत्तरंविशेषंजिज्ञासुःकपिलोक्तिमनुवदति प्रत्यक्षमिति विषयःप्रत्यक्षं बुद्धिःप्रत्यक्षतरं प्रत्यक्षतरं
तुकिंबुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः । उतबुद्धिनिष्कृष्टोऽन्यत्कश्चिदात्मेति । संभवंतत्तपासतेतंभेद्वद्विधिविपरिभासेनानुपपन्नमीयम् ४२

स्वमतमाह अन्वयेति तर्कप्रधाना निवेदविरोधी नित्योक्त्या तादृशैस्तौ मन्त्रकाश्चालिकादिशास्त्राणि तेऽप्योक्त्या तानि विवर्जयित्वा जागमरूपार्थे यथावथा वदगममधिगतवानस्मि । तत्राङ्गमङ्कपा
शुपतपाचरात्रादिरित्येतांशं कानिरस्यति आममइति तर्कशास्त्राणि वेदार्थनिर्णायका निपूर्वोत्तरमीमांसे सांख्यपातंजलेष । अत्र वेदस्य स्वतः प्रामाण्यमास्थीयते नानुमानांतरसेवादभापेक्षं ४३
तान्येतानि यथाश्रममाश्रमधर्ममनतिक्रम्योपासीत । तत्राप्याममोमीमांसा द्वयोपगृहीतः सिद्धयति । सांख्यपातंजले त्वंशतो वेदविरोधात् सिद्धयतः । तथाहि सांख्यैरहिंसेवप्रशस्यते ।
पातंजले च चित्तनिरोध एव । तावुभौ यागानुष्ठानपतिबंधकावतोन सिद्धयतः । ननु 'पृच्छाश्चतेजोऽनिलस्ते स मुत्थिते पंचात्मके योगमुने प्रकृते ॥ न तत्र रोगो न जरान मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं'
इति पंचभूतजयाद्योगिनामप्यजरत्वा मरत्वादिसिद्धिप्रत्यक्षागममूला दृश्यते । सत्यं प्रतिक्षणपरिणामिनो जन्मवतः शरीरस्याजरत्वा मरत्वे प्रत्यक्षानुमानविरुद्धे । अतो याप्रत्यक्षस्य रूपमिव रूपं
यस्या इति प्रत्यक्षाविरुद्धा चादनुमानाविरुद्धा च जागमनिश्चयादृश्यते इह यत्ते मरत्वा गतिविषयमोमप्राप्त्यादिरूपासिद्धिरिति ४४ एवमुपन्यस्तं स्वमतं परमतजिज्ञासयानिंदति नौ नावीति
यदाना विनिवृद्धानौः श्रोतसाह्वयमाणानतारयत्येवमंधपरंपरया कर्मनौकासनिबंधनापूर्वपूर्वकर्मवासनाबंधवतीमाश्रिता वयं जन्मजरामृत्युप्रवाहं न तर्तुं क्षमा इत्यर्थः । फलितमाह एतदिति एतत्
प्रत्यक्षतमं उपपन्न उपसन्नः शिष्योऽभ्यस्य विकार्यस्मीति वा अधीह्यप्यपय ४५ ननु तदतिशोकमात्मविदित्वयाऽप्यधीतमस्त्येव । निर्द्वैतानिर्भमस्कारा इत्यादिनामयाऽप्युक्तं च किमतः परम

अन्यत्रतर्कशास्त्रेभ्य आगमार्थयथागमम् ॥ आगमो वेदवादास्तु तर्कशास्त्राणि चागमः ४३ यथाश्रममुपासीत आगमस्तत्र सिध्यति ॥ सिद्धिः प्रत्यक्षरूपा च दृश्य
त्यागमनिश्चयात् ४४ नौर्नावीव निबद्धा हि स्रोतसा स निबन्धना ॥ हियमाणा कथं विप्रकुबुद्धीस्तारयिष्यति ॥ एतद्भवीतु भगवानुपपन्नोऽस्म्यधीहिभो ४५ नैवत्या
गीनसंतुष्टो नाशोको न निरामयः ॥ नानिर्विधितो नावृत्तो नापवृत्तोऽस्तिकश्चन ४६ भवतोऽपि च हृष्यंति शोचंति च यथावयम् ॥ इन्द्रियार्थाश्च भवतां समानाः सर्व
जंतुषु ४७ एवं चतुर्णां वर्णानामाश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये किं निरामयम् ४८ ॥ कपिल उवाच ॥ यद्यदाचरते शास्त्रमर्थ्यं सर्वप्रवृत्तिषु ॥ य
स्य यत्र ह्यनुष्ठानं तत्र तत्र निरामयम् ४९ ज्ञानं ग्राहयते सर्वं यो ज्ञानं ह्यनुवर्तते ॥ ज्ञानावपेत्य यावृत्तिः सा विनाशयति प्रजाः ५०

क्यापयितव्यामित्याशंक्यतत्रप्रत्यक्षविरोधमुपपन्नमिति नैवेति । नापुरुषः निर्विधितश्चिकीर्षाशून्यः आहूतसंगविमुखः अपवृत्तोनिष्कर्मो ४५ । ४७ एकसंवेदामौचित्यं सुखमालंबमाना
नां सुखार्थिना वर्णादीनां निर्णये सिद्धाति किं सुखं निरामयमपश्यहीनं तदधीहीति पूर्वैर्न संबन्धः ४८ अत्रोत्तरमाह यद्यदिति वैदिकमवैदिकं यद्यच्छास्त्रं यद्यस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थमाचरते सम्यग
नुतिष्ठति भावकर्मणोरितिकर्मणि तत् तत्तदर्थमर्थात्प्रयोजनान्नपेतं सफलं एतत्प्रसिद्धमेवेत्याह यस्येति अयंभावः । सर्वज्ञानं धर्मिण्यत्रांतप्रकारेण विपर्ययइति न्यायेन सर्वेषां घटस्वरूपे
तत्साक्षात्कारसाधने च लुप्तमीलनादौ च न विगानमेवमात्मनि वादि विप्रतिपद्यानेकेषु विकल्पेषु शून्यं शनिकविज्ञानं कर्ता भोक्तेत्यादिषु सत्स्वपिमोक्षे तत्स्वरूपं निरस्ता शेषविषयदर्शनं तत्साधनं च
शमदमोपरमतिरिति क्षाश्रद्धासमाधानात्मकसंनिहितं । पूर्वव्यावहारिकप्रक्रियायां विनानेऽपि फलसाधनयोरविगानात् । यत्र यत्र भवेत्स्थित्वाऽस्य शमाद्यनुष्ठानं संपद्यते तेन तत्र तत्र निरामयं सर्वं
दोषशून्यं स्वरूपं लभ्यते । एतेनान्यत्र तर्कशास्त्रे न्वहतिपूर्ववाच्युक्तं शास्त्राद्विगानमुपादेयां शास्त्राविज्ञानावेवेत्युक्तं । उक्तं च व्यावहारिकप्रक्रियाणां सर्वासामविगीतस्वमनवस्थितत्वं च । 'यथा
यथा भवेत्पुंजां व्युत्पत्तिः प्रत्यगात्मनि ॥ सा सैष प्रक्रियाज्ञेया सा आत्मा सा चानवस्थिता' इति ४९ ज्ञानमिति यद्योक्तसाधनानुष्ठानादुत्पन्नज्ञानं सर्वसंसारनाशयति कस्य योजनं ह्यनुवर्तते तस्य ज्ञानं
विनायावैदिक्यपि नृतिः सामानाशयति ज्ञानममरणमवाहपातनेन केन च ५०

भवंतोज्ञानिनोव्यक्तं सर्वतश्च निरामयाः ॥ ऐकात्म्यं नाम कश्चिद्विकदाचिदुपपद्यते ५१ शास्त्रं ह्यबुद्धा तत्त्वेन केचिद्वादबलाज्जनाः ॥ कामद्वेषाभिभूतत्वादहंकार
वशंगताः ५२ याथातथ्यमविज्ञाय शास्त्राणां शास्त्रदस्त्ववः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरारंभादंभमोहवशानुगाः ५३ नैर्गुण्यमेव पश्यंति न गुणाननुयुजते ॥ तेषां तमः शरीरा
णां तम एव परायणम् ५४ यो यथा प्रकृतिर्जंतुः प्रकृतेः स्याद्ब्रह्मानुगः ॥ तस्य द्वेषश्च कामश्च क्रोधोदंभोऽनृतं तमदः ॥ नित्यमेवाभिवर्तते गुणाः प्रकृतिसंभवाः ५५ एवं
ध्यात्वाऽनुपश्यंतः संत्यजेयुः शुभाशुभम् ॥ परांगतिमभीप्संतो यतयः संयमेरताः ५६ ॥ रूपमरश्मिरुवाच ॥ सर्वमेतन्मया ब्रह्म न शास्त्रतः परिकीर्तितम् ॥ न ह्य
विज्ञाय शास्त्रार्थं प्रवर्तते प्रवृत्तयः ५७ यः कश्चिद्व्याप्य आचारः सर्वं शास्त्रमिति श्रुतिः ॥ तदन्याग्यमशास्त्रं तदित्येषा श्रूयते श्रुतिः ५८ न प्रवृत्तिर्कृतेशास्त्रात्काचिद
स्तीति निश्चयः ॥ यदन्यद्वेदवादेभ्यस्तदशास्त्रमिति श्रुतिः ५९ शास्त्रादपेतं पश्यंति बहवो व्यक्तमानिनः ॥ शास्त्रदोषान्न पश्यंति शोचंति च यथावयम् ॥ इन्द्रिया
र्थाश्च भवतां समानाः सर्वजंतुषु ६० एवं चतुर्णां वर्णानामाश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये सर्वतो दिशम् ६१ आनंत्यं वदमानेन शक्तेनार्जितात्मना ॥
अविज्ञानहतप्रज्ञाहिनप्रज्ञास्तमोवृताः ६२ शक्यं त्वेकेन युक्तेन कृतकृत्येन सर्वशः ॥ पिंडमात्रं व्यपाश्रित्य चरितुं विजितात्मना ६३ वेदवादं व्यपाश्रित्य मोक्षो
ऽस्तीति प्रभाषितम् ॥ अपेतन्यायशास्त्रेण सर्वलोकविमर्हिणा ६४

१० एवमित्युच्यतेऽसंबन्धः एकसुखार्थिनां वर्णादीनां भवेद्यत्स्वया आत्मना चित्तेन आवर्जिताः शान्तिनीताः संधिरार्यः कीदृशो न स्वया निष्पेक्षितोऽस्ति सत्त्वोदितोऽसंबन्धः प्रकाशः सर्वशान्तिः सदा तत्त्वैनाऽऽनन्दवद्व्यवस्थेन एव चरते शास्त्रमित्यत्र प्राग्भाष्ये तस्मात्तस्मात्प्रकाशयता । भासनोपसंभापेति वदेमासनायं तच्छक्तेनोद्भाषोद्गुणैः । कीदृशावयं अविज्ञानेनाऽऽत्मानुभवेन हताप्रज्ञास्वरूपनिष्ठायेषां अतएव हीने निषेधे प्रवृत्ता धीर्षया । एतयोरावरणविशेषयोः कारणमाह समोदता इति ११ । १२ यद्यपि स्वयेयं निष्ठोक्तयापि दुष्करेत्याह शक्यं त्विति द्वयेन येन सर्वशान्तिः सत्त्वोदितोऽसंबन्धः चरितुं शक्यं तेन योऽस्तीति प्रमापितुं युक्तमित्यध्याहृत्य व्यवहितेन योज्यं संख्यासंविनामोक्तोद्भाषयति १३ । १४

अत्रानुपपत्तिमाह सार्धं द्वयेन इदं शिविति कर्मकांडस्यैवैधर्म्यमिति प्रत्यूनानां स्तित्कर्मचास्मिन्मते स्यादित्यर्थः ६५ । ६६ एतस्य कर्मकांडस्य आनंत्यमानंत्यहेतुत्वं अयंभावः कर्मज्ञानकांडयोः पार्यगर्थ्येवैवस्वेकस्मिन्नर्थेपर्यवसानाभावाद्वाक्यभेदात्स्यात् । सचसंभवत्येकवाक्यत्वेवाक्यभेदोहिनेष्वतद्वतिभ्यायेनायुक्तः अतः कर्मकांडस्यैवज्ञानकांडशेषत्वंवाच्यं वैपरीत्यस्यप्रागेव निरस्तत्वादिति ६७ । ६९ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ॐ ॥ कर्मणांज्ञानांगत्वंविवक्षुस्तद्वैयर्थ्यशंकांतावत्परिहरत्यर्थेन वेदाइति शब्दब्रह्मकर्मोपास्तिकांडः परंब्रह्मप्रत्यगात्मा १ तत्रगर्भाधानमारभ्यकर्मकांडोज्ञानशेषत्वंभजतइत्याह शरीरमिति वेदेउपनिषत्कांडेयत्तनुंशरीरंकुरुतेगर्भाधा मविधिनोत्पादयति । 'विष्णुर्गोर्निकल्पयत्तुत्वंष्टारूपाणिपिशुत आसिंचतुप्रजापतिर्षातागर्भं वधातुते' इत्यादिमंत्रैस्तच्छरीरमेवकुरुतंसंस्कुरुते । विष्ण्वादिदेवतास्मरणपूर्वकमाहितेगर्भेविष्ण्वादे वग्लानैश्वर्यसंपन्नपञ्चजीवआविर्भवति । शरीरसंस्कारेणशरीराभिमानिनःस्वास्थ्यदर्शनात् २ अत्रैववैदिकप्रसिद्धिमाह कुरुतेति कृतंश्रौतस्मार्तसंस्कारैःपित्रासंस्कृतंशुद्धाध्ययनादिनाशरीरं

इदंतुवुष्करं कर्मकुटुंबमभिसंश्रितम् ॥ दानमध्ययनं यज्ञः प्रजासंतानमार्जवम् ६५ यद्येतदेवं कृत्वाऽपि न विमोक्षोऽस्तिकस्य चित् ॥ धिक्कर्तारं च कार्यं च श्रमश्चायं नि
रर्थकः ६६ नास्तिक्यमन्यथा च स्याद्वेदानां पृष्ठतः क्रिया ॥ एतस्यानंत्यमिच्छामि मगवन् श्रोतुमंजसा ६७ तत्त्वं वदस्व मे ब्रह्म सुपसन्नोऽस्म्यधीहि भोः ॥ यथा ते
विदितो मोक्षस्तथेच्छाम्युपशिक्षितुम् ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये ऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥
॥ कपिल उवाच ॥ वेदाः प्रमाणं लोकानां न वेदाः पृष्ठतः कृताः ॥ द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परं च यत् १ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ शरीरमेतत्कु
रुते यद्वेदे कुरुते तनुम् २ कृतशुद्धशरीरो हि पात्रं भवति ब्राह्मणः ॥ आनंत्यमत्र बुद्धयेदं कर्मणां तद्ब्रवीमि ते ३ अनागममनैति ह्यं प्रत्यक्षं लोकसाक्षिकम् ॥ धर्म इत्येव ये
यज्ञान्वितन्वंति निराशिषः ४ उत्पन्नत्यागिनो लुब्धाः कृपासूयाविवर्जिताः ॥ धनानामेष्वैपंथास्तीर्थेषु प्रतिपादनम् ५ अनाश्रिताः पापकर्मकदाचित् कर्मयोगिनः ॥
मनः संकल्पसंसिद्धा विशुद्धज्ञाननिश्चयाः ६ अकुप्यन्तोऽनसूयन्तो निरहंकारमत्सराः ॥ ज्ञाननिष्ठास्त्रिशुक्लाश्च सर्वभूतहिते रताः ७

यस्य सद्वाङ्मणः पात्रं ब्रह्मविद्याया योग्यं भवति । तत्र श्रौतः संस्कारो जातेष्ट्यादिः । यस्मिन् जातपृथगिति निर्वपति पूतपुत्रस्य तेजस्क्यन्नादं विद्यावीपशुमान् भवति इति श्रुत्युक्तफलकः । स्मृत्यन्तरे
‘यस्पैते अष्टाचत्वारिंशत्संस्काराः सव्यहणः सापुष्पं सरूपतां सलोकतां जयति’ इति । ‘महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं कुरुते तनुः’ इति च । एतेन ज्ञानशेषत्वं कर्मकांडस्योक्तं भवति । कर्मणा फलमानन्तर्यं
मोक्षोपयोगिचित्तशुद्धिरूपमत्रास्मिन्नेव लोके प्रत्यक्षं बुद्ध्यजानीहि । न हि चित्तशुद्धिः स्वसाक्षिकी स्वर्गवद्वेकगम्या पर्वतवद्विवदनुमेयावेति वक्तुं शक्यं २ तदेतदाह अनागममनैति ह्यमिति ।
येन क्रमेण कर्मणामानन्तर्यहेतुत्वं स्यात्तमाह । धर्म इति निराशिषो निष्कामाः ४ उत्पन्नस्याग्नौ घनसंग्रहशून्याः कृपासूयाभ्यां रागद्वेषौ लक्ष्यौ तद्वर्जिताः तीर्थेषु सत्पात्रेषु ९ तल्लक्षणं
अनाश्रिता इति अग्निहोत्रादिमंतःसर्वदा पापकर्मानाश्रितास्ते तीर्थमूता इत्यर्थः । एवं धर्ममनुतिष्ठंतर्ह्यज्ञा भवन्तीत्याह मन इत्यादिद्वाभ्यां विशुद्धं निर्विषयं ज्ञानं ब्रह्मतत्त्वनिश्चयोपेयां ५ ज्ञा
ने ज्ञानोपाये श्रवणमनननिदिध्यासनाख्ये निष्ठाये पाते । त्रिशुक्ला जन्मकर्मसंविद्याचेति त्रीणि शुक्लानि शुद्धानि ये पाते ७

अभ्युक्ता आदरवतः राजानो जनकादयः ब्राह्मणायास्तद्वत्तयादयः ८ प्रत्यक्षधर्मो धर्मफलसत्यसंकल्पत्वादिकेपेक्षेति परंतोपाधिके ब्रह्मचर्ये चैव समात्स्मिन्निरुपाधिके ब्रह्मणि ९
१० । ११ मात्राभीयंते विषया अनयेति मात्राबुद्धिरतामानुरुध्यते अपि बुद्ध्या भवेवानुरुध्यते धर्मेच्छलं चर्चनं १२ छलाभावमेवाह यपवेति १३ दुर्बलात्मनोऽशक्तस्य १४ । १५
तेषां यज्ञादिकं सर्वमानं त्यमासीदिति तृतीयेनान्वयः १६ । १७ संसितानां प्रख्यातानां १८ आनंत्यं ब्रह्म शाश्वती श्रुतिर्गता ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविरित्यादिः १९ संभूतानां पूर्णानां चोत्त्वमाविद्यानि
वर्तनसमर्थं तमिति सार्वश्लोकद्वयमेकैवाक्यपाठक्रममनुष्ठयाधिक्रमेण व्याख्येयं । यः सदाचारः सतामापन्नमोचारादन्यथाचारः स सदाचार इति सदाचारलक्षणं सच अप्रमादः सावधानता

आसनगृहस्थामूयिष्ठा अव्युक्ताः स्वकर्मसु ॥ राजानश्च तथा युक्ता ब्राह्मणाश्च तथा विधि ८ समाह्वार्जवसंपन्नाः संतुष्टा ज्ञाननिश्चयाः ॥ प्रत्यक्षधर्माः शुचयः श्रद्धा
नाः परावरे ९ पुरस्ताद्वावितात्मानो यथावच्चरितवताः ॥ चरंति धर्मं कच्छ्रेऽपि दुर्गे चैवापि संहताः १० संहत्य धर्मं चरतां पुरासीत्सुखमेव तत् ॥ तेषां नासीद्विधा
तव्यं प्रायश्चित्तं कथंचन ११ सत्यं हि धर्ममास्थाय दुराधर्षतमामताः ॥ न मात्रामनु रूध्यंते न धर्मं च्छलमंततः १२ य एव प्रथमः कल्पस्तमेवाभ्याचरन्सह ॥ तेषां
नासीद्विधा तव्यं प्रायश्चित्तं कदाचन १३ तस्मिन् विधौ स्थितानां हि प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ दुर्बलात्मनोऽप्यप्रायश्चित्तमिति श्रुतिः १४ एवं बहुविधा विप्राः पुराणायज्ञ
वाहनाः ॥ त्रैविद्यवृद्धाः शुचयो वृत्तवंतो यशस्विनः १५ यजंतोऽहरहर्ह्यज्ञैर्निराशीर्वधनाश्रुवाः ॥ तेषां यज्ञाश्च वेदाश्च कर्माणि च यथागमम् १६ आगमाश्च यथाकाले
संकल्पाश्च यथाक्रमम् ॥ अपेतकामक्रोधानां दुश्चराचारकर्मणाम् १७ स्वकर्मभिः संसितानां प्रकृत्या संसितात्मनाम् ॥ ऋजुनां शमनित्यानां स्वेष्टकर्मसु वर्तताम् १८
सर्वमानं त्यमेवासीदिति नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषामदीनसत्त्वानां दुश्चराचारकर्मणाम् १९ स्वकर्मभिः संभूतानां तपोधोरत्वमागतम् ॥ तंसदाचारमाश्चर्यं पुराणं शा
श्वतं ध्रुवम् २० अशकुवद्भिश्चरितुं किंचिद्धर्मेऽप्यसूक्ष्मताम् ॥ निरापद्धर्म आचारो ह्यप्रमादोऽपराभवः २१ सर्ववर्णेषु जातेषु नासीत्कश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ व्यस्तमेकं चतु
र्धा हि ब्राह्मणा आश्रमं विदुः २२ तंसंतो विधिवत्प्राप्य गच्छंति परमां गतिम् ॥ गृहेभ्य एव निष्क्रम्य वनमन्ये समाश्रिताः २३ गृहमेवाभिसंश्रित्य ततोऽन्ये ब्रह्मचारिणः ॥
त एते दिवि दृश्यंते ज्योतिर्भूता द्विजातयः २४ न क्षत्राणीव धिष्येऽपु बहवस्तारका गणाः ॥ आनंत्यमुपसंप्राप्ताः संतोपादिति वैदिकम् २५

अपराभवः कामक्रोधादिभिरनभिभूततापत्रचपुराण्यतिक्रमः अपूज्यपूजनं पूज्यानामपूजनं चेत्यादिनां सीदतंसदाचारमेकमाश्रमसंतं चतुर्धा व्यस्तं ब्राह्मणा आहुः । कैठ्यस्तं धर्मेऽप्यसूक्ष्मतां सूक्ष्मं धर्मं
माप्सरितुमशक्नुवद्भिः तथा हि । मानसिकं व्यवसिचारं वारायितुमशक्नुवद्भिः चारिभिर्गार्हस्थ्यमाश्रितं । तत्र कृतैर्यज्ञादिभिः कृपायेऽप्यवत्पकेषु वैराग्यवत्तुं धानप्रस्थमाश्रितं तेषां वसन्त्येव
पकेषु पारिव्राज्यमित्यारोहकमेण चातुराश्रमं स्थितमित्यर्थः शेषं व्याख्यातं २० । २१ । २२ तमिति सार्वश्लोकः तंसदाचारं संतो गृहेभ्यो निष्क्रम्य वनसंन्यासं कृत्वा विधिवत्प्राप्य परमां
गतिं गच्छंति । विधिवदित्यादिसर्वत्र योज्यं चतुर्ष्वप्यश्रमेषु कल्पसदाचारवर्तमानोऽस्तीत्यर्थः २३ । २४ संतोपादौ रागादानीं तं ब्रह्ममात्रं प्राप्ताः अगस्त्यवसिष्ठादयः २५

तादृशा आधिकारिका यस्या गच्छंति संसारं तथाऽपि पापैर्योनिप्रवेशजैर्दुःखैर्न लिप्यंते । गृहादृष्टांतरप्रवेशवदंष्ट्रकस्तेषां देहांतरप्रवेशः । यथा प्रातमनुक्रमणिकाया । मित्रावरुणयोर्दक्षितयोर्दक्षिणी
मत्सरसंहृष्टा वासती चरेकुंभेरेतोऽपतततोऽगस्त्यमसिष्ठा वा जायेतामिति वसती चर्यः सोमाभिषवाया आपस्तत्संवाधिनिवासतीचरे । तेषां शुद्धब्रह्मविदामपि हिरण्यमर्मस्येव वावदधिकारसमाप्तिनविदे
हकं वरुणमस्ति वावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणां भित्तिव्यापारः । ननु 'कार्तिक्या कृत्तिकायोगेऽः कुर्यात्स्वामिदर्शनं ॥ सप्तजन्ममवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः इत्येकं कर्मो नैकजन्ममार्गं कच्छेत् ।
तत्र प्रथमेऽस्मिन्नेव जन्मानितस्वज्ञानोदयेऽपि प्रारब्धकर्मणां भोगादेव ज्ञयइति न्यायेन प्रारब्धकर्मबलादप्यानिषद्जन्मान्यानिवार्योप्येवेत्याशंक्याह कर्मयोनिर्दृष्टिः अत्रेदं विचार्यते किं सप्तजन्मा
नितेषु च भवसादीनि दुःखान्यज्ञानपानादिजन्मानि सुखाभिचिक्रमेकमेव स्वाभिदर्शनं नाख्यं कर्म प्रापयत्युत्कर्मांतरसमवेतं । आद्येऽहंसाधनदुष्टादनुष्ठितस्य तस्य गर्भवासाद्यनिष्ठप्रापकत्वे शास्त्र
स्याऽनर्थकरत्वं स्यात् । अंत्ये तस्वज्ञानेन कर्मांतरनाशे सति जन्मायोगादर्शनशास्त्रानर्थक्यं स्यात्तस्मात्तातस्य द्विध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्य चेतिसास्त्रादविच्छिन्ने जन्ममरणप्रवाहे सप्तजन्मसु विप्र
त्वादियोगो दर्शनफलं न तु सप्तजन्माभ्यपि । तस्माद्युक्तमुक्तं प्रारब्धकर्मोपस्थापितयोनिप्रवेशनिमित्ततः पापकृत्यैः पापफलदुःखैस्ते न लिप्यंते इति २६ ब्राह्मणो ब्रह्मविस्वेन यथार्थनामा । अन्यो

यद्या गच्छंति संसारं पुनर्योनिपुतादृशाः ॥ न लिप्यंते पापकृत्यैः कदाचित्कर्मयोनिः २६ एवमेव ब्रह्मचारी शुश्रूषो रनिश्चयः ॥ एवं युक्तो ब्राह्मणः स्यादन्यो
ब्राह्मणको भवेत् २७ कर्मैवंपुरुषस्याह शुभं वायदिवाऽशुभं ॥ एवं पक्कवायाणामानंत्येन श्रुतेन च २८ सर्वमानं त्यमासीद्वै एव नः शाश्वती श्रुतिः ॥ तेषामपेतत्
वृणानां निर्णिक्तानां शुभात्मनां २९ चतुर्थोऽपनिषद्धर्मः साधारण इति स्मृतिः ॥ संसिद्धैः साध्यते नित्यं ब्राह्मणैर्नियतात्मभिः ३० संतोषमूलस्त्यागात्माज्ञाना
धिष्ठानमुच्यते ॥ अपवर्गमतिर्नित्यो यतिधर्मः सनातनः ३१ साधारणः केवलो वायथावलमुपासते ॥ गच्छतां गच्छतां क्षेमं दुर्बलोऽत्रावसदिति ॥ ब्रह्मणः पद
मन्विच्छन्संसारान्मुच्यते शुचिः ३२ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ ये भुंजते ये ददते यजंतेऽधीयते च ये ॥ मात्राभिरुपलब्धाभिर्येवात्यागं समाश्रिताः ३३

ब्राह्मणको ब्राह्मणप्रतिकृतिः दारुणजवभ्राममात्रधारीत्यर्थः २७ एवं ब्राह्मण इति ब्राह्मणक इति च कर्मसदृशं पुरुषस्य नाम आह एवं निष्कामकर्मप्रनाम्ना आनंत्येन स्वपदार्थसाक्षात्कारजेन
श्रुतेन तस्वमासिवाक्यायं ज्ञानेन २८ सर्वकृत्स्नमाचर्यं प्राकृत्या दीश्वरो मदन्यः कश्चिदस्तीति शंक्या समाधौ पारिदृश्यमानमप्यानंत्यमसर्वमभूत्श्रुतानंतरंतु सर्वमित्यर्थः । आसीदित्यनेन सर्वानं
त्यस्या कृत्स्नमस्त्वमुक्तं शाश्वती श्रुतिः श्रेष्ठज्ञं चापि मां विद्वीतितत्त्वमसीति च जीवस्य सिद्धब्रह्मभावकीर्तनात् निर्णिक्तानां विशुद्धानां शुभात्मनां मोक्षबुद्धीनां २९ चतुर्थः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानि
विश्वतैजसप्राज्ञानपेक्ष्यचतुर्धा निर्विशेषः परमात्मा तद्विषयिणी या उच्यते विद्या तदर्थो धर्मः शमदमो परम तितिक्षा श्रद्धा समाध्यात्मकः साधारणो वर्णाश्रमाणां भित्तिः । संसिद्धैः शुद्धचित्तैः निय
तात्मभिर्निरुद्धचित्तैर्नित्यं तुरीयं ब्रह्म साध्यते माप्यते । ज्ञानं शास्त्रीयं श्रवणमपि निर्विशेषं संन्यासे एव मवतीत्यर्थः ३० आपवर्गप्रदामतिर्विद्या ब्रह्मसाक्षात्काररूपा वृत्तिर्यस्मिन्निति नित्यं आवश्यकः ।
एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति श्रुतेः सनातनः संप्रदायागतः ३१ साधारण आश्रमांतरवर्गसंमिश्रः यथावलं पथावैराग्यं गच्छतां गच्छतां भिषिपुरुषमात्रस्य वणिग्याधादेरपि क्षेमं क्षेमहेतुः
दुर्बलो रागी । ज्ञानफलमुपसंहरति ब्रह्मण इत्यर्थेन ३२ मात्राभिर्धर्मैः स्वागंत्यं मां गार्हस्थ्ये संन्यासे वायथोक्ताचारवर्तयथपि निवृत्तिधर्मस्तुल्यस्तथाऽपि प्रेत्यमावेमरणेकः स्वर्गजित्तमः ३३

३४ परीति द्वयोर्भोक्षेसमानेऽपित्वागीदृष्टसुखे बहुप्राप्नोतीत्यर्थः ३५ ऐक्यं मोक्षकफलत्वम् ३६ एकत्वेन ज्ञानकर्मणोः समप्राधान्येन पृथक्त्वेन प्रधानगुणभावेन ३७ शरीरपक्तिः स्थूलसूक्ष्म शरीरशुद्धिः कर्माणि कर्मप्रयोज्या साध्यसाधनयोरभेदोपचारः ज्ञानं तु शब्दः पूर्ववेलक्ष्यसूचनार्थः मोक्षसाधनमित्यर्थः । तत्रक्रममाह कथायेदिति चित्तदोषकर्माभिः पाचिते सति रसः प्रीतिर्ब्रह्मानन्दस्तस्य ज्ञानेशास्त्रजेतिष्ठतिसति ३८ आनृशं स्यादयमवर्तते तैश्च परं ब्रह्म प्राप्नोति आनृशं स्यं भूतदया क्षमा अभिमवेप्य विक्षिप्तचित्ता शांतिर्मनोजयः सत्यं पदार्थभाषणं आर्जवमवक्रत्वं शमः कर्मभ्य उपरतिः ३९ कर्मनिश्चयं कर्मफलनिश्चयं कथावपक्तिमनुवैराग्याद्युत्पात्तिमनुसंजातां बुद्धयेत ४० यामिति परमगते लक्षणम् ४१ यत्र ते वेदाग्नेदित्येकं कर्म ब्रह्मस्वरूपं यथा स्थितिकर्मणामनुष्ठानेन ब्रह्मणश्च ज्ञानेन प्राप्याऽनहंकारेणावस्थानं च हृदयते स एव वेदेवित् । अन्यस्तु वातरेचको भस्त्रापरनामा चर्मकोशः वातवेदक इति गौडाः पठन्ति व्याचक्षते च वातवशाद्वेदको भाषकः वेदपरिभाषणे इति धातुः ४२ मानं मेयं मातृस्थितिं च वेदादिपदोपात्ता क्रमेण व्युत्पादयति सर्वभित्यादिनाऽऽध्यायशेषेण अस्ति वर्तमानं नास्त्यतीतानागतं तस्य सर्वस्य निष्ठास्वरूपम् ४३ मानमुक्तं वा मेयमाह एषैवेति सर्वत्र सर्वेषु शास्त्रेष्वेवापेक्षानिष्ठा । काऽसौ एतज्जगदस्ति च प्रतीतिकाले नास्ति च बाधकाले । ननु चटादिरपि स्थितिकालेऽस्ति प्राक्प्रध्वंसाभावकाले नास्तीत्यम् ।

एतेषां प्रेत्यभावे तु कतमः स्वर्गजित्तमः ॥ एतदाचक्ष्वमे ब्रह्मन्यथा तत्त्वेन पृच्छतः ३४ ॥ कपिल उवाच ॥ परिग्रहाः शुभाः सर्वे गुणतामभ्युपागताः ॥ न तु त्यागसु
खं प्राप्ता एतत्त्वमपि पश्यसि ३५ ॥ स्यूमरश्मिरुवाच ॥ भवंतो ज्ञाननिष्ठा वै गृहस्थाः कर्मनिश्चयाः ॥ आश्रमाणां च सर्वेषां निष्ठाया मैक्यमुच्यते ३६ एकत्वेन
पृथक्त्वेन विशेषो नात्र दृश्यते ॥ तद्यथा वद्यथान्यायं भगवान्प्रब्रवीतु मे ३७ ॥ कपिल उवाच ॥ शरीरपक्तिः कर्माणि ज्ञानं तु परमा गतिः ॥ कषाये कर्मभिः पक्वे
स ज्ञाने च तिष्ठति ३८ आनृशंस्यं क्षमाशांतिरहिंसा सत्यमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च ह्रीस्ति तिक्षा शमस्तथा ३९ पंथानो ब्रह्मणस्त्वेते एतैः प्राप्नोति यत्परम् ॥
तद्विद्वाननुबुद्धचेतमनसा कर्मनिश्चयम् ४० यां विप्राः सर्वतः शांता विशुद्धा ज्ञाननिश्चयाः ॥ गतिं गच्छन्ति संतुष्टास्तामाहुः परमां गतिम् ४१ वेदांश्च वेदितव्यं च
विदित्वा च यथास्थितिम् ॥ एवं वेदविदित्यादुरतोऽन्यो वा तरे चकः ४२ सर्वविदुर्वेदविदो वेदे सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ वेदे हि निष्ठा सर्वस्य यद्यदस्ति च नास्ति च ४३ एषै
व निष्ठा सर्वत्र यत्तदस्ति च नास्ति च ॥ एतदंतं च मध्यं च सच्चाऽसच्चा विजानतः ४४

शंका निरासाय चकार द्वयेन सभान्कालिकमस्ति त्वनास्ति त्वचर्मद्वयं समुच्चिनोति । तेन बुद्धानां प्रतीयमानमपि मायापुरवन्नास्त्येव । अबुद्धानां च तत्त्वतोऽस्त्यंता सदपिव च पञ्जरवद्भूतमस्त्येव । एतदेव विवृणोति एतदिति विज्ञानतस्तत्त्वज्ञस्यैतत्परिदृश्यमानां विषयादे अंतश्च मध्यश्च अंतो निर्विशेषं लयस्थानं मध्यः सविशेषं लयस्थानं सत्सु त्राख्यं वस्तुतस्तत्त्वसदिति एतदुक्तं भवति एतद्वैराजं रूपं शुद्धाद्भ्योऽनन्यदेवरजतमिव शुक्तेः । एतन्मायाज्ञबलादप्यनन्यत्वं कुंडलमिव कनकात् । एतत्सूक्ष्मादप्यनन्यत्वं उपनेत्रदशः स्थूलाक्षरामे वसूक्ष्मात् । तेनैतदसदज्ञानमात्रमनिर्वचनीयमिति । नन्वेक एव मायावी सत्त्वलयस्थानमस्तु किमिति ततोऽन्यत्रिर्मायं कल्प्यते इति चेच्छ्रुतिप्रामाण्यादिति धूमः तथा हि श्रुतिः । स यथा सर्वा सामपांस मूत्र एकायनमेवं सर्वेषां रूपाणां चक्षुरेकायनमित्यस्मिन् ब्रह्मतेन कार्यलयाधिष्ठानं मायाविनमुक्त्वा स यथा सैधवसिल्य उदके प्रास्तं ददकमेवानुविलीयत इति लवणोदकदृष्टातेन कार्यकारणोभयलयाधिष्ठानं चिन्मात्रं दर्शयति । यथा उदके प्रास्तं सैधवसिल्यस्तत्र स्वोपादानभूतमुदकं विलीयते न तु करकावत्स्वरूपमात्रेण परिमाणानातिरेकादेवं कार्यकारणे शुद्धे ब्रह्मणिलीयेते इति श्रुत्यर्थः ५४

1194911

पूर्वादिदःसमाधिःपुनस्तानयोगस्थितिमाह समासमिति त्यागइत्येवज्ञेयारामयुहपञ्चपञ्चीपुत्रझरीरेंद्रियप्राणमनोबुद्धयहंकारातानात्यागेनिर्विकल्पसमाधीसत्येवसम्पगासंभवाति एतदेवसर्वे
 वार्थः यथोक्तवासिष्ठे । 'निर्विकल्पसमाधिर्हिसिद्धातःसर्वबाह्यमयः'इति । अपिसंराधनेप्रत्यक्षानुमानाभ्यामिति सूत्रं च संराधनेसमाधी प्रत्यक्षंश्रुतिः प्रामाण्यंप्रत्यनपेक्षत्वात् । अनुमानं
 स्मृतिः मूलसापेक्षत्वात् । इत्येतत्त्वययाबुद्धचायोगिनस्तंप्रपश्यंतीश्रुतिस्मृतिभ्यांसमाधावात्मनःसम्पददर्शनंभवतीतिसूत्रार्थः । व्युत्थानावस्थामाह संतोषइति श्रुताहि 'तेयेशतमानु
 पाजानंदाः सपकोमनुष्यगंधर्वाणामानंदः श्रोत्रियस्यचाकामहतस्य'इत्यादिनोत्तरोत्तरंशतगुणेषुमानुषानंदादिब्रह्मानंदतेष्वानंदेषुश्रोत्रियस्वाकामहतत्वयोरनुगमोदृष्टः । तत्रश्रोत्रियत्वंसर्व
 प्रसमानं । अकामहतत्वोत्कर्षादेवचानंदोत्कर्षस्तस्यैवसंतोषशब्दितस्यसर्वानंदेष्वनुगतस्यपराकाशाव्युत्थितेब्रह्मविज्ञेयेत्यर्थः ४५ अपवर्गस्वरूपमाह ऋतमिति ऋतमबाधितं सत्यं
 सच्चत्यच्चेतिसत्यंमूर्तामूर्तंप्रपंचात्मकं तदधिष्ठानत्वात् यतःसर्वस्यात्माऽतोविदितं यतःस्थावरंजंगमंचतुत्तदेहतादात्म्यापन्नमतोवेदितव्यं सर्वमविकलंसुखं दुःखासंभिन्नंसुखमित्यर्थः ।
 उत्तरंसर्वोत्कृष्टंशिवंज्ञातमद्वैतंतुरीयमित्यर्थः । शिवमद्वैतंचतुर्थमन्यंतइतिश्रुतेः ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यं अव्यक्तस्यप्रभवआविर्भावोयस्मात्तदीशस्याप्यधिष्ठानं । अव्ययंअपरिणामि

समाप्त्यागद्वयैवसर्ववेदेषुनिष्ठितम् ॥ संतोषइत्यनुगतमपवर्गेप्रतिष्ठितम् ४५ ऋतंसत्यंविदितंवेदितव्यंसर्वस्यात्मास्थावरंजंगमंच ॥ सर्वसुखंयच्छिवमुत्तरंच
ब्रह्माव्यक्तंप्रभवश्चाव्ययंच ४६ तेजःक्षमाशांतिरनामयंशुभंतथाविधंव्योमसनातनंध्रुवम् ॥ एतैःसर्वैर्गम्यतेबुद्धिनेत्रैस्तस्मैनमोब्रह्मणेब्राह्मणाय ४७ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
धर्ममर्थंचकामंचवेदाःशंसंतिभारत ॥ कस्यलाभोविशिष्टोऽत्रतन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामिइतिहासंपुरातनम् ॥ कुंडधारेणयत्प्री
त्याभक्तायोपकृतंपुरा २ अधनोब्राह्मणःकश्चित्कामाद्धर्ममवैक्षत ॥ यज्ञार्थंसततोऽर्थार्थोत्तपोत्प्यतदारुणम् ३ सनिश्चयमथोक्तत्वापूजयामासदेवताः ॥ भक्त्या
नचैवाध्यगच्छद्धनंसंपूज्यदेवताः ४ ततश्चितामनुप्राप्तःकृतमद्वैवतंतुतत् ॥ यन्मेद्रुतंप्रसीदेतमानुपैरजडोऽकृतम् ५ सोऽथसौम्येनमनसादेवानुचरमंतिके ॥ प्रत्य
पश्यज्जलधरंकुंडधारमवस्थितम् ६ दृष्ट्वैवतंमहाबाहुंतस्यभक्तिरजायत ॥ अयंमेधास्यतिश्रेयोवपुरेतद्वितादृशम् ७

त्वाग्नित्यं चादसं ४६ प्रकरणार्थमुपसंहरति तेजइति तेजःइन्द्रियजपेसामर्थ्यं । क्षमाअपकारिष्वपिकोधानुत्पत्तिः । शांतिर्निष्कामत्वेनसर्वस्मात्कर्तव्यादुपरमः । एतन्नयम
नामयंशुभ्रंनिर्दुःखस्यसुखस्यप्राप्तौहेतुः । तथेतिप्राप्यप्रापकस्वरूपविभागार्थः । तथाविधंनस्तिविधोविधानंकर्तव्यतायत्रतदविधमलुप्तिमं । व्योमजगत्कारणं व्योमवदसंवा । सनातनंनित्यं
करूपं ध्रुवमविनाशि । एतस्तेजआदिभिस्त्रिभिःकारणैर्यद्विद्यतेअधिगम्यतेज्ञानापनोदेसति । कैःशुद्धिनेत्रैःपुरुषैः तस्मैमह्यणनमइतिविद्यायावीर्यवस्थायप्रचयगमनायचनमस्करोतिभगवा
न्कपिलः ब्राह्मणायब्रह्मविदमिब्राह्मणे ४७ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तम्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ मोक्षधर्मानुष्ठातुमशक्तस्यत्रिवर्गे
कःश्रेष्ठतमइतिपृच्छति धर्ममिति १ तत्राख्यायिकापूर्वकंधर्मस्यप्राधान्यमाहात्रेत्यादिना कामाद्धर्ममवेषतफलकामनयाधर्मकरिष्यामीतिचितितवान् धर्मश्चार्थसाध्यइत्यर्थार्थिघोरंतपोस्त
प्यत २ । ३ । ४ । ५ जलधरंमेघं कुण्डधारंनामतः ६ धास्यतिविधास्यति ७

८।९ उपकारेनियमेनप्रवर्तयन्तीमुपकारनियता १०।११।१२ तेजसाप्रभावेन १३ निरुपस्कृतोमोगवर्जितः निदर्शनकुंडधारमकेःप्रत्यय १४ उवादिशतं देवेभ्यः फलयाचकान्निवेदयंतं दे
वाज्ञयायाचकेभ्यः फलानिमर्पयंतं वा १५ अशुभेषु कर्मसु पस्थितेषु प्राग्दत्तमपिराज्यादिकं प्रच्छिदंति हरंति १६ भूमौ पतितो ब्राह्मणहितायी १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

संनिष्ठश्च देवस्य न चान्यैर्मानुषैर्वृतः ॥ एष मे दास्यति धनं प्रभूतं शीघ्रमेव च ८ ततो धूपैश्च गंधैश्च माल्यैश्च चैरपि ॥ बलिभिर्विविधाभिश्च पूजयामास तं द्विजः
९ ततस्त्वल्पेन कालेन तुष्टो जलधरस्तदा ॥ तस्योपकारनियतामिमां वाचमुवाच ह १० ब्रह्मघ्रे च सुरापे च चौरैर्भग्नवते तथा ॥ निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्रेना
स्ति निष्कृतिः ११ आशायास्तनयोऽधर्मः क्रोधोऽसूया सुतः स्मृतः ॥ लोभः पुत्रो निकृत्यास्तु कृतघ्नो नार्हति प्रजाम् १२ ततः स ब्राह्मणः स्वप्रेकुंडधारस्य तेजसा ॥
अपश्यत्सर्वभूतानि कुशेषु शयितस्तदा १३ अमेन तपसा चैव भक्त्या च निरुपस्कृतः ॥ शुद्धात्मा ब्राह्मणो रात्रौ निदर्शनमपश्यत् १४ मणिभद्रं स तत्र स्थंदेवतानां
हातुतिम् ॥ अपश्यत् महात्मानं व्यादिशंतं युधिष्ठिर १५ तत्र देवाः प्रयच्छंति राज्यानि च धनानि च ॥ शुभैः कर्मभिरारब्धाः प्रच्छिदंत्यशुभेषु च १६ पश्यतामथ य
क्षाणां कुंडधारो महातुतिः ॥ निपत्य पतितो भूमौ देवानां भरतर्षभ १७ ततस्तदेव वचनान्मणिभद्रो महामनाः ॥ उवाच पतितं भूमौ कुंडधार किमिष्यते १८ कुंड
धार उवाच ॥ यदि प्रसन्ना देवामेभक्तोऽयं ब्राह्मणो मम ॥ अस्यानुग्रहमिच्छामि कृतं किंचित्सुखोदयम् १९ ततस्तं मणिभद्रस्तु पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ देवानामेव
वचनात्कुंडधारं महातुतिम् २० ॥ मणिभद्र उवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते कृतकृत्यः सुखी भव ॥ धनार्थो यदि विप्रोऽयं धनमस्मै प्रदीयताम् २१ यावद्धनं प्रार्थयते ब्रा
ह्मणोऽयं सखा तव ॥ देवानां शासनात्तावदसंख्येयं ददाम्यहम् २२ विचार्य कुंडधारस्तु मानुष्यं चलमधुवम् ॥ तपसे मतिमाधत्त ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर २३ कुंडधार
उवाच ॥ नाहं धनानि याचामि ब्राह्मणाय धनं प्रद ॥ अन्यमेवाहमिच्छामि भक्तायानुग्रहं कृतम् २४ पृथिवीं रत्नपूर्णामहद्वारत्नसंचयम् ॥ भक्ताय नाहमिच्छा
मिभवे देवतु धार्मिकः २५ धर्मेऽस्य रमतां बुद्धिर्धर्मैवोपजीवतु ॥ धर्मप्रधानो भवतु ममैषोऽनुग्रहो मतः २६ ॥ मणिभद्र उवाच ॥ सदा धर्मफलं राज्यं सुखानि विवि
धानि च ॥ फलान्येवायमश्नातु कायकेशविवर्जितः २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तदेव बहुशः कुंडधारो महायशः ॥ अभ्यासमकरोद्धर्मे ततस्तुष्टास्तु देवताः २८
मणिभद्र उवाच ॥ प्रीतास्ते देवताः सर्वा द्विजस्यास्य तथैव च ॥ भविष्यत्येष धर्मात्मा धर्मे चाधास्यते मतिः २९ ततः प्रीतो जलधरः कृतकार्यो युधिष्ठिर ॥ ईप्सितं
मनसोलब्ध्वा वरमन्यैः सुदुर्लभम् ३० ततो पश्यत् चीराणि सूक्ष्माणि द्विजसत्तमः ॥ पार्श्वतोऽभ्याशतो न्यस्तान्यथ निर्वेदमागतः ३१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अयं
न सुकृतं वेत्तिको न्वन्यो वेत्स्यते कृतम् ॥ गच्छामि वनमेवाहं वरं धर्मेण जीवितुम् ३२

२५।२६।२७ धर्मधर्मनिमित्तं अभ्यासं पुनः पुनर्धर्ममेव विप्रार्थयमाचत

नेन कामस्तदर्थो धर्मोऽर्थश्चेति त्रयमपि तुच्छं निष्कामधर्मश्च श्रेष्ठानि त्याग्याधिकातात्पर्यमुक्तं भवति २८।२९।३० चीराण्यपश्यतो पादेयत्वेनेन तविरक्तो भूदित्यर्थः शेषं स्पष्टार्थम् ३१।३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६ ॥ इति शां. भो. नी. मा. एकस
प्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ॥ ॥ निष्कामधर्मस्य श्रेष्ठं धर्ममुक्तं तद्विज्ञानं न्यस्येव तस्येति वक्तुं हिंसापन्ननिर्वाप्यमव्याय आरभ्यते बहूनामिति एकं चित्तशुद्धिरीश्वरप्री
भीष्म उवाच ॥ निर्वेदा देवतानां च प्रसादात्सद्भिर्जोतमः ॥ वनं प्रविश्य सुमहत्तप आरब्धवांस्तदा ३३ देवतातिथि शेषेण फलमूलाशनो द्विजः ॥ धर्मे चास्य महा
राज हृदा बुद्धिर जायत ३४ त्यक्त्वा मूलफलं सर्वपणां हारोऽभव द्विजः ॥ पर्णैस्त्यक्त्वा जलाहारः पुनरासीद्विजस्तदा ३५ वायुमक्षस्ततः पश्चाद्बह्वर्षगणानभूत् ॥
न चास्य क्षीयते प्राणस्तदहुतमिवाभवत् ३६ धर्मे च श्रद्धा न स्य तपस्युपे च वर्ततः ॥ कालेन महता तस्य दिव्या दृष्टिर जायत ३७ तस्य बुद्धिः प्रादुरासीद्यदिद
द्यामहं धनम् ॥ तुष्टः कस्यचिदेवेह मिथ्यावाद्भवेन्मम ३८ ततः प्रहृष्टवदनो भूय आरब्धवांस्तपः ॥ भूयश्चाचित यत्सिद्धो यत्परं सोऽभिमन्यते ३९ यदि दद्या
महं राज्यं तुष्टो वैयस्य कस्यचित् ॥ स भवेदचिराद्राजानमिथ्यावाद्भवेन्मम ४० तस्य साक्षात्कुंडधारो दर्शयामास भारत ॥ ब्राह्मणस्य तपो योगात्सौ हृदेनाभिचो
दितः ४१ समागम्य स तेनाथ पूजां चक्रे यथाविधि ॥ ब्राह्मणः कुंडधारस्य विस्मितश्चाभवत्पु ४२ ततोऽब्रवीत्कुंडधारो दिव्यं ते च क्षुरुतमम् ॥ पश्य राजा गतिं
विप्रलोकं श्वैव तु चक्षुषा ४३ ततो राजसहस्राणि मग्नानि निरयेतदा ॥ दूरादपश्यद्विप्रः स दिव्ययुक्तेन चक्षुषा ४४ ॥ कुंडधार उवाच ॥ मां पूजयित्वा भावेन य
दित्वं दुःखमाप्नुयाः ॥ कृतं मया भवेत्किं ते कश्चेत्तुऽनुग्रहो भवेत् ४५ पश्य पश्य च भूयस्त्वं कामानिच्छेत्कथं नरः ॥ स्वर्गद्वारं हि संरुद्धं मानुषेषु विशेषतः ४६ ॥ भीष्म
उवाच ॥ ततोऽपश्यत्सकामं चक्रो धं लोभं भयं मदम् ॥ निद्रां तं ब्रूतथाऽऽलस्यमावृत्त्यपुरुषान्स्थितान् ४७ ॥ कुंडधार उवाच ॥ एतैर्लोकैः सुसंरुद्धा देवानां
मानुषाद्वयम् ॥ तथैव देववचनाद्विप्रं कुर्वति सर्वशः ४८ न देवेन न ज्ञातः कश्चिद्भवति धार्मिकः ॥ एष शक्तोऽसितपसा दातुं राज्यं धनानि च ४९ ॥ भीष्म उवाच ॥
ततः पपात शिरसा ब्राह्मणस्तोयधारिणे ॥ उवाच चैवं धर्मात्मा महान्मेऽनुग्रहः कृतः ५० कामलोभानुबंधेन पुरा ते यदभूयितम् ॥ मया स्नेहमविज्ञाय तत्र मेक्षंतुमर्ह
सि ५१ क्षांतमेव मयेत्युक्त्वा कुंडधारो द्विजर्षभम् ॥ संपरिष्वज्य बाहुभ्यां तत्रैवांतरधीयत ५२ ततः सर्वास्तदालोकान् ब्राह्मणोऽनुचचार ह ॥ कुंडधार प्रसादेन
तपसा सिद्धिमागतः ५३ विहाय सा च गमनं तथा संकल्पितार्थता ॥ धर्माच्छक्यता यथा योगाद्या चैव परमागतिः ५४ देवता ब्राह्मणाः संतो यक्षामानुषचारणाः ॥
धार्मिकां पूजयन्ती ह न घनादद्यान्न कामिनः ५५ सुप्रसन्ना हि ते देवाय ते धर्मे रता मतिः ॥ धर्मे सुखकलाकाचिद्धर्मे तु परमं सुखम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि कुंडधारोपाख्याने एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ बहूनां यज्ञतपसामेकायां
नापिता मह ॥ धर्मार्थन सुखार्थार्थकथं यज्ञः समाहितः १

तिर्वातदर्थानां मध्ये धर्मादयो यज्ञः समाहितो विनियुक्तः सकथं कीदृक्स्वरूपः स्यात् । एतार्थार्थस्वर्गार्थधनार्थचयोनभवति तदर्थो हि हिंसानानुरुध्यतेऽतोऽधर्ममात्रार्थस्य यज्ञस्य स्वरूपं ब्रूदित्यर्थः १

119421

तस्याधर्मप्रवृत्तस्य दोषान्पश्यात्साधयः ३० एकशालीश्वरप्रत्ययमन्त्रादिना ३१ तस्यैव ३२
म्यालीपाकोऽभिधीयते एवमन्त्रपुरोडाशादिनामपिपशुन्यानेविधानमत्रगंतव्यं । तस्मान्नहिंसायज्ञःश्रेयानिजियज्ञानिदेत्युपायनाम तत्रहिंसायज्ञानिदेत्यवगतव्यं २० ॥ इतिशां
तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारवभाषदीये द्विसप्तत्यधिकोद्विजततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ अहिंसाधर्मपुत्रैराग्योत्पादनद्वारा मोक्षहेतुरिति निश्चित्यधर्मविरोधिनः पापस्योत्पातिप
रिहारायैतरत्रोपादानावजिज्ञासो कथमिति १ । २ पंचानां गद्गादीनामेकपापतत्ररागद्वेषौजायोद्वेगः ३ तदर्थकाम्यस्य प्राप्तये द्वेषस्य हानाय च अभ्यासं पुनः पुनः सेवनं ४ । ५ । ६
व्याजेन कपटन अर्थमर्थनातं ७ पापं पित्रादिद्रोहं ८ न्यायसेवद्धमहारेव्यवहारिष्यत्कलङ्कः सुखीनवेदित्वादि त्रिविधः कायिको वाचिको मानसश्च ९ पापं परानिष्टं १० । ११

कुशलं वक्ष्यामि परहितमित्यर्थः १२ । १३ सुखदुःखानां विवेचने कुशलश्चतुरः १४ । १५ मूलसिद्धये यत्रैव गुणान्पश्यति तदेव वर्धयति १६ । १७ प्रभुत्वं संकल्पसिद्धत्वं १८ निर्वेदं वैराग्यं १९ भावयते चिंतावर्जकरोति २० धर्मत्यागे धर्मफलस्य स्वर्गादिस्वर्गागे नानुपायादुपायाननुष्ठानात् किं नुपायत इव २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शान्तिपर्वणि नीलकण्ठीयभारतभाष्यदीपेनिससत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७ ॥ उपायस्वरूपं प्रभुत्वं पूर्वकं नुभारभते मोक्षइति १ सर्वार्थसर्वमर्थधर्मादिमोक्षमेववा प्राज्ञअर्थग्रहणसमर्थ निपुणं श्रुतार्थपरीक्षया ज्ञानं निदर्शनं प्रत्ययः मोक्षेस्वच्छिन्नासन्निकउपायइत्यर्थः २ तत्रोपायो द्विविधः प्रवृत्तिरूपो निवृत्तिरूपश्च तयोर्दृष्टांतमुत्वेन वैलक्षण्योपपादनपूर्वकं मोक्षहेतुहेतु

एवं भवति पापात्मा धर्मात्मानं तु मे गृणु ॥ यथा कुशलधर्मासकुशलं प्रतिपद्यते १२ कुशलेनैव धर्मेण गतिमिष्टां प्रपद्यते ॥ यएतान् प्रज्ञया दोषान् पूर्वमेवानुपश्यति १३ कुशलः सुखदुःखानां सार्धं श्रव्यथ सेवते ॥ तस्य साधुसमाचारादभ्यासाच्चैव वर्धते १४ प्रज्ञाधर्मे चरमते धर्मे चैवोपजीवति ॥ सोऽथ धर्मादवाप्ते पुद्गेन पुकुरुते मनः १५ तस्यैव सिंचते मूलगुणान्पश्यति यत्र वै ॥ धर्मात्मा भवति ह्येवं मित्रं चलभते शुभम् १६ समित्रधनलाभात् प्रेत्य चेह च नंदेति ॥ शब्दे स्पर्शे रसे रूपे तथा गंधे च भारत १७ प्रभुत्वं लभते जंतुर्वर्मे स्यैतत्फलं विदुः ॥ स तु धर्मफलं लब्ध्वा न हृष्यति युधिष्ठिर १८ अहृष्यमाणो निर्वेदमादत्ते ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रज्ञाचक्षुर्यदा कामे रसे गंधेन रज्यते १९ शब्दे स्पर्शे तथा रूपेन च भावयते मनः ॥ विमुच्यते तदा कामात्रच धर्मे विमुच्यते २० धर्मत्यागे च यतते दृष्ट्वा लोकं क्षयात्मकम् ॥ ततो मोक्षाय यतते नानुपायादुपायतः २१ शनैर्निर्वेदमादत्ते पापं कर्म जहाति च ॥ धर्मात्मा चैव भवति मोक्षं चलभते परम् २२ एतत्ते कथितं तात यन्नां त्वं परिपृच्छसि ॥ पापं धर्म रतः मोक्षो निर्वेदश्चैव भारत २३ तस्माद्धर्मे प्रवर्तथाः सर्वावस्थं युधिष्ठिर ॥ धर्मे स्थितानां कौंतेय सिद्धिर्भवति शाश्वती २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि चतुःप्राश्निको नाम त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मोक्षः पितामहे नोक्त उपायान्नानुपायतः ॥ तमुपायं यथान्यायं श्रोतुमिच्छामि भारत १ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्वय्येवैतन्महाप्राज्ञ युक्तं निपुणदर्शनम् ॥ येनोपायेन सर्वार्थानित्यं मृगयसे जनघ २ करणे घटस्य यावुद्धिर्घटोत्पत्तौ न सामता ॥ एवं धर्माभ्युपाये पुनान्यद्वर्मे पुकारणम् ३ पूर्वसमुद्रेयः पंथाः स न गच्छति पश्चिमम् ॥ एकः पंथा हि मोक्षस्य तन्मे विस्तरतः शृणु ४ क्षमया क्रोधमुच्छिद्यत्वा कामं संकल्पवर्जनात् ॥ सत्त्वसंसेवनाद्वीरो निद्रां चच्छेत्तुमर्हति ५

मद्रावमाह करणे इति साध्ये धर्मे चिकीर्षा बुद्धिरुत्पद्यते सिद्धे तु ब्रह्मण्याव (पापगणेन ज्ञानमात्रमिति) शब्दे दृष्टांते नैव ज्ञेयमित्यर्थः । एवं धर्मे पुमोक्षधर्मे पुमवमादिपुनिवृत्तिरूपेष्वालो ववद्वस्तुत्तामि व्यंजनेष्वन्तप्रवृत्तिरूपो धर्मः कारणम् । तस्योपयोगं विज्ञेयमेवैव । धर्माभ्युपाये पुमवमादिः सरवाभ्युपायो वेद्योतेषु । निष्कामस्य यागादिश्चित्तशुद्धिद्वारा निवृत्तिहेतुर्भवतीत्यर्थः ३ एवं प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोर्हेतुमद्रावेऽप्यत्यंतवैलक्षण्यं दृष्टातेनैवाह पूर्वइति ४ निवृत्तिधर्मस्य परः क्रांतासंभूतिनिरोधरूपो योगस्त्वविवर्ततादृशः निष्कामादीनि प्रयोविशतिसाधनानि पश्यन्मोक्षचक्रं निदर्शाति क्षमयेत्यादिना सत्त्वसंसेवनादालस्यादित्यागपूर्वकं सत्त्विकमवद्वशमादिधर्मसेवनात् ५

अप्रमादाद्भयं रक्षेत्प्राप्तं संक्षेत्रज्ञशिलनात् ॥ इच्छां द्वेपंचकामं च धैर्येण विनिवर्तयेत् ६ भ्रमं संमोहमावर्तमभ्यासाद्विनिवर्तयेत् ॥ निद्रां च प्रतिभां चैव शानाभ्यासेन तत्त्ववित् ७ उपद्रवांस्तथारोगान् हितजीर्णमिताशनात् ॥ लोभं मोहं च संतोषाद्विषयांस्तत्त्वदर्शनात् ८ अनुक्रोशादधर्मं च जयेद्धर्ममवेक्षया ॥ आयत्याच जयेदाशमर्थसंगं विवर्जनात् ९ अनित्यत्वेन च स्नेहं क्षुधां योगेन पण्डितः ॥ कारुण्येनात्मनो मानं तृष्णां च परितोषतः १० उत्थानेन जयेत्तं द्रीं वितर्कं निश्चयाज्जयेत् ॥ मौने न बहुभाष्यं च शौर्येण च भयं त्यजेत् ११ यच्छेद्वाङ्मनसी बुद्ध्या तां यच्छेज्ज्ञानचक्षुषा ॥ ज्ञानमात्मावबोधेन यच्छेदात्मानमात्मना १२ तदेतदुपशांतेन बोद्धव्यं शुचिकर्मणा ॥ योगदोषान्समुच्छिद्य पंचयान्कवयो विदुः १३ कामं क्रोधं च लोभं च भयं स्वप्नं च पंचमम् ॥ परित्यज्य निषेवेत यतवाग्योगसाधनात् १४ ध्यानमध्ययनं दानं सत्यं हीरार्जवं क्षमा ॥ शौचमाहारतः शुद्धिरियणां च संयमः १५ एतैर्विवर्धते तेजः पाप्मानमुपहंति च ॥ सिध्यति चास्य संकल्पा विज्ञानं च प्रवर्तते १६ धूतपापः स तेजस्वी लब्ध्वा हारोजितेन्द्रियः कामक्रोधौ वशे कृत्वा निनीपे ब्रह्मणः पदम् १७ अमूढत्वमसंगित्वं कामक्रोधविवर्जनम् ॥ अदैन्यमनुदीर्णत्वमनुद्वेगो व्यवस्थितिः १८

नुरुद्धयवागादिवाहं द्वियव्यापारतृप्त्यमनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखमध्यवसायस्वरूपापां बुद्धौ धारयेत् । तदिदमुक्तं यच्छेद्वाङ्मनसी बुद्धयेति । तां बुद्धिं ज्ञानचक्षुषा शुद्धत्वं पदार्थबोधेन समष्टिद्वयावा ज्ञानशुद्धत्वं पदार्थमप्यात्मावबोधेनायमात्मा ब्रह्मेत्यवबोधेन वाक्यजटुत्यायच्छेत् आत्मानं धीवृत्तिमप्यात्मना परमचेतन्यप्रकाशेन नियच्छेत् । इन्द्रियाणि मनसि मनोबुद्धौ बुद्धिर्द्वयं पदार्थं तद्व्याकारदृष्टीता शुद्धात्मनि चेति क्रमेण प्रविलाप्य स्वरूपात्मनाऽवतिष्ठेत्त्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निनीपेन तु निच्छेदात्मानं कुत्र ब्रह्मणः पदं पदनीयं ब्रह्मा चतुर्मुखोऽपिलीयत तत्स्थानं राहोऽगिरः इति वदमेदेभ्योपचारात्पृष्टी १७ अमूढत्वं वेदांतश्रवणाभ्यासात् असांगित्वं वैराग्यात् कामक्रोधविवर्जनं संतोषमादावर्थाददैन्यं परिपूर्णकामता अनुदीर्णत्वं दर्पाहंकारराहित्यं अनुद्वेगो निर्भयत्वं अव्यवस्थितिरनिकेतत्वं १८

कामतोऽन्यथा कामवैपरित्येन नियमो योगो निष्कामः कर्तव्यः योगजसिद्धिर्नैच्छेदित्यर्थः १९ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथैवनिनीषद्ब्रह्मणः पदमित्यत्रोक्तब्रह्मणः पदे विषये एव १ । २ कुत इत्यत्रांतरकारणप्रश्नः कमभ्येतीति पार्थितिकोपादानकारणप्रश्नः १ आद्योत्तरमाह येभ्य इति सूतानिजरायुजादीनि कालेकमांशवसमये मावाभावनानिखिलप्राणिधीवासनातया प्रचोदितः परमात्मा महामूत्रानिखादीनि ४ कः सृजति कश्चात्स्य प्रसक्तो भाव इत्यत आह येभ्य इति कालश्चतुर्गतात्मा अधर्मेरतोऽधर्मतित्युक्तं धर्मं धर्मं रत इति चतुर्विधः कलिद्वारपरेताकृतयुगसंज्ञो जीव आत्मा बुद्धिस्तया प्रचोदितः एतेभ्यः कालबुद्धिर्महामूत्रेभ्यः परं चेतनमीशमचेतनं प्रधानं वाऽन्यदस्तीति बोध्यात् सोऽसदलीकं ब्रूयात् । नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टृ इति द्रष्टृवरनिषेधश्चतुः । तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीत् ततस्तत्तन्महिनाऽजावर्तकमिति तुच्छाज्ञानमाहात्म्यादुःख्यादिरूपेण ब्रह्मैवाजायतेति श्रुतेर्दृश्यमानकार्यमेवास्ति ननु परीक्षायां तिरोधीयमानं कारणमस्ति रजूरगोपादानाज्ञानवदतोऽन्येपानित्यानुमेयत्वेनाभिमतं प्र

एवमार्गो हि मोक्षस्य प्रसन्नो विमलः शुचिः ॥ तथावाक्कायमनसां नियमः कामतोऽन्यथा १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि योगाचारानुवर्णनं नाम चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं देवलस्यासितस्य च १ आसीनं देवलं वृद्धं बुध्या बुद्धिमतां वरम् ॥ नारदः परिप्रच्छ भूतानां प्रभवाप्ययम् २ ॥ नारद उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन् स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तद्ब्रह्मन् प्रब्रवीतु मे ३ ॥ असित उवाच ॥ येभ्यः सृजति भूतानि काले भावप्रचोदितः ॥ महाभूतानि पंचेति तान्याहुर्भूतचिंतकाः ४ तेभ्यः सृजति भूतानि काल आत्मप्रचोदितः ॥ एतेभ्यो यः परं ब्रूयादसद्ब्रूयादसंशयम् ५ विद्विन्नारदं पंचैतान् शाश्वतान् चलान् ध्रुवान् ॥ महतस्तेजसो राशीन् कालपष्ठान् स्वभावतः ६ आपश्चैवांतरिक्षं च पृथिवी वायु पाक्वौ ॥ नासीद्धि परमं तेभ्यो भूतेभ्यो मुक्तसंशयम् ७

धानं तदस्येश्वरश्चतुर्भुज इत्याहुर्बुध्याऽन्यदचेतनं चेतनं वा नास्तीति स्पष्टम् ५ एतान् स्वादीन् अचलात्परिणामशून्यान् ध्रुवानां च तन्मूल्यान् स्वप्रवृत्तवाजातत्वादेव त्वनाद्यंतवत्त्वद्विभूतेषु प्राप्तिरेवेत्यर्थः । जावप्यनजायते मायामात्रमिदं न मिति श्रुत्या च योलोकदृष्टवाजातो घटादिः संप्रपरं नार्थतो न जायते स्वप्रवृत्तवादि त्वाद्यधुनेरर्थः । द्वितीयायास्तु स्पष्टप्रवार्थः महतो महत्तराख्यं यदुल्लिख्यं मयस्तेजसः सत्प्रधानं येन प्रकाशमयस्य राशीनि वराशीन् कार्याणि विद्वि काल उक्तं रूपो जीवः स एव पष्ठे विषातान् स्वभावतः इति पूर्वकलादिप्राधान्येन ६ तान् एवाह आप इति महत्तत्त्वस्याभिमतं कत्वा तस्मात् केभ्यो भूतेभ्यः परममुक्तं किमपि तत्त्वं नासीत् उपपत्त्या श्रोतव्यं तत्प्राप्तौ किकानुमानेन वा कश्चित् दस्तीति विद्वद्ब्रूयात् किं अंते असद्ब्रह्मन्म वृत्तात् तथाहि दुःखमूलं गरीरं न्यापिकारणं कर्म कर्मण्यपि प्रवर्तको रागादिदोषः स चाज्ञानादेव भवतीति श्रौती उपपत्तिस्तस्मात्सूत्रपद्मगणनस्यैव । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिध्याज्ञानानामुत्तरेतरापायेतदन्तराभावादपवर्गइति । तस्मान्मूलकारणमज्ञानमेव । ननु संसारकारणमज्ञानमस्तु तस्य विषयादिपंचकारणत्वे किं मानमिति चेत् अत्र पुच्छामः किं तदज्ञानं यत्संसारकारणमुच्यते न तावज्ज्ञानाभावमात्रं तस्य सुपुष्टावपि सत्त्वेन दोषाद्यजनकत्वात् अभावाद्वाच्योत्पत्त्यसंभवाच्च । नापि संशयज्ञानं अनवधारणात्मकस्य तस्य प्रवृत्त्याद्यनुपयोगित्वात् । तस्मादतस्मिन्

इति कस्य विपरीतज्ञानं तत्राज्ञाननिवेदादुत्पत्त्युद्दिक्कृतसंसारकारणमिति वाच्यं । न चासिंहो नाजवक इत्यादौ माणवकोऽस्ति तद्वद्विरस्ति मयो नूतनि नृभ्यो सिंहमाणवकयोर्भेदस्य नति न ज्ञत्वात् अस्मिन्स्तु चन्द्रयोनमात्रं तत्प्राणवकोऽसिंहो न तत्कार्यादिसंबन्धवत्प्रायस्कणोऽपि मिति प्रसिद्धे । देहादिस्तु शुक्तिरजतवदात्मनः दातृत्वेनाध्यस्तइति कुशोऽहं गरोऽहमिति तत्र देहवर्गस्य गौरत्वादेः प्रत्ययोनगीयः सिंहमाणवकयोरेव देहात्मनोर्भेदस्य लोकाप्रतिद्वयात् । ननु माऽस्तु न चोर्भेदमसिद्धिः तयाऽपि स्फाटिकलौहित्यन्यायेन धर्ममात्राध्यानेनैव कुशोऽहमित्यादिव्यवहारोपपत्तावात्मनिकिदेहाद्यव्यासकरनेति चेत् किं न हर्म्यमेवात्मानं प्रवेष्टुं ततोऽन्ये आद्येऽप्यपतेः न हि जडो देहाहमोऽन्यधर्मस्यान्यत्राध्यासे किंचिदस्माकं हीयते । अहमर्थस्य चैतन्याश्रयत्वेनाजडत्वं वाकरपवदप्यवदिनाहेतुना तत्त्वादेवानिरस्तं । अंत्ये नित्यसंगस्य स संगेन कृतस्य स्य विकारिणा । आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते इति वृद्धवचनात् शुक्तिरजतवदनिर्वचनीय एव तयो रज्ञानकृतः संबन्ध इत्यज्ञानमेवांतरणीकरणीयं । तथा च स्वप्रवृत्तज्ञानेनैव सर्वव्यवहारोपपत्तौ विषयादीनां पृथक्त्वकल्पनं गरीयस्तरमित्युपेक्षणीयं । तस्माद्युक्तमुक्तमसद्ब्रूयादसंशयमिति । आसिद्धेः परममिति पाठोऽप्यवन्मोक्षमूलेभ्यः परममधिकं नोपपत्त्या नवायुतया कश्चिद्ब्रूयात् यदि ब्रूयात् तदसद्ब्रह्मन् भवेद्ब्रूयात् । मोक्षे तु न वा भूतानि नाप्यज्ञानमिति भावः । अतिदिः परमे

नोपपत्त्या नवायुतया त्वसद्ब्रूयादसंशयम् ॥ वैश्वैतानभिनिर्मुक्तान् पठेते यस्य राशयः ८ पंचैव तानि कालश्च भावाभावौ च केवलौ ॥ अष्टौ भूतानि भूतानां शाश्वतानि भवत्ययौ ९ अभावं यांति ते ज्वेतेभ्यश्च प्रभवत्यपि ॥ विनष्टोऽप्यनुतान्येव जंतुर्भवति पंचधा १० तस्य प्रमिमयो देहः श्रोत्रमाकाशसंभवम् ॥ सूर्याच्चक्षुरसुर्वायोरजस्तु खलु शोणितम् १२ चक्षुषीनासिकाकर्णौ त्वज्जिह्वेति च पंचमी ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थानां ज्ञानानि कवयो विदुः १२ दर्शनं श्रवणं घ्राणं स्पर्शनं रसनं तथा ॥ उपपत्त्या गुणा विद्वि पंचपंचसु पंचधा १३

तेभ्य इति पाठेऽपि एतेभ्यः परमस्तीति यत्तत्रासिद्धिप्रमाणभावः यतः नोपपत्त्या नवायुतया त्वसद्ब्रूयादित्योऽर्थः सार्धः ७ एतान् पठमिनिर्मुक्तान् सर्वप्रकार्येऽनुगतान् त्वेज्यानीये । यस्यैते राशयः कार्याणि तदसत्त्वं दवाच्च मज्ञानचक्षेत् । अहमज्ञ इत्यनुभवो नीहिरिण प्रावृत्ता जलप्रायेति श्रुतिश्चाज्ञानसद्ब्रह्ममाणमस्तीति भावः ८ भावो भावनं पूर्वसंस्कारः अभावोऽज्ञानं भावांतरमभावोऽहिकशाविषयपेक्षयेति न्यायेन तदभिभावकुरामेव न तु सत्प्रवृत्त्यर्थरूपमित्युक्तं रामेव । कालो जीवः पंचभूतानि च त्वष्टा भूतान्यनादीनि शाश्वतान्यखंडवदं दायमानानि भूतानां स्थावरजंगमानां मवात्प्रायुत्पत्तिलक्षणानि ९ एतदेव व्याचष्टेऽभावमिति । ननु स्थावरजंगमदेहाद्यवयवानां भूत्यादीनां स्वस्वकारणेलयोज्यते । जीवस्य तु उपस्थानं नास्ति नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टृ इति द्रष्टृवरनिषेधादत आह विनष्टइति तान्येव भूतानि नष्टान्यनुल्लिख्य जंतुपि पंचधा भूत्वानष्टोऽपि भवति । विज्ञानघनपंचैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति जलचंद्रन्यायेनोपाविभूतभूतनाशेन तत्राज्ञस्याविश्रवणा १० पंचधा त्वमेव विदुषोऽतितत्त्वस्थेति यादिना ११ इंद्रियार्थानां शब्दादीनां ज्ञानानि ज्ञानकरणानि १२ पंच इंद्रियाणि पंचसु रूपपादिपुपंचधा दर्शनादिक्रियाकृतेण रतमाना नैतान् गुणानेवोपपत्त्या एतया विद्धि । अयमर्थः । प्रकाशप्रकाशयोगवद्वाणयोः पार्थिवस्वमेवैकजातीयत्वावगमाद्विषयपंचकप्रकाशमनःपंचभूतात्मकं तत्प्रवर्तको विज्ञानमयोऽतिवादस्यैव पूर्ववत्परीभावो दर्शनादिक्रिया अतः द्रष्टृदर्शनं दृष्टव्यं प्राणाणामाग्निगुणात्मत्वमुपपन्नमिति १३

रूपमिति तद्व्यापकलक्षणविज्ञानमयस्यगुणाः पंचधाभूततेनैवोपलब्धत्वाउपलभ्यते इन्द्रियैःकरणैः १४ उपलब्धःस्वरूपमाह रूपमितिसार्धप्रयेण मनःसहितानिन्द्रियाणीतिज्ञेयं ये
प्रज्ञोविज्ञानात्मा क्षेत्रज्ञश्चतस्रोऽसमाहारः अथवाक्षेत्रज्ञोक्तोक्षेत्रज्ञःतुल्यविशिष्टश्चेतनइत्यर्थः १५ क्षेत्रज्ञेक्षेत्रज्ञनिर्वचनं चित्तमिति १६ चित्तादीनेतःकरणवृत्तिमेदाव्याप्ये पूर्वमि
ति चेतयतेजानाति सामान्यतद्वदमितिज्ञानमनवष्टविशेषचित्तमिति पृथगितिकोऽद्वयमुपन्यस्ययद्विचारात्मकज्ञानमिदंवाहद्वेनेतत्तन्मनोव्यवस्थितिनिश्चिनोतिययासावृत्तिर्बुद्धिः । यद्विद्व
र्यान्वयवस्थेतिउपलब्धःबुद्धिमान्बुद्धव्युपहितः १७ इन्द्रियसंवातंश्रोत्रादिपंचकं एतेनबुद्धेरिन्द्रियत्वाउपलब्धत्वाततोऽपिनिष्कृष्टोऽनुवाधिचिन्मात्रस्वरूपःक्षेत्रज्ञादितोभवति १८ मेहनं
शिष्टं सुखंवागिन्द्रियमदनसाधनं १९ एतेषाविषयानाह जल्पनेति २० पापुपस्थमितिपूर्वार्थत्पोत्तरार्थव्याख्यानम् २१ बलमिति २२ वृत्तिःप्राणः ययाममतथासर्वेषाएतानिपादितिमया
वाचाउक्तानीतिशेषः । चेष्टाकमपथागमसंज्ञाविज्ञानमयाहतिपाठेस्पष्टोऽर्थः । तेनसामान्याकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेतिस्वाख्यानासंमतःप्राणस्तेन्द्रियानतिरेकपक्षःपरास्तः । निर्विशे

रूपंगंधोरसःस्पर्शःशब्दश्चैवाथतद्रणाः ॥ इन्द्रियैरुपलभ्यतेपंचधापंचपंचभिः १४ रूपंगंधरसंस्पर्शशब्दचैवाथतद्रणान् ॥ इन्द्रियाणिनबुध्यतेक्षेत्रज्ञस्तैस्तुबुध्य
ते १५ चित्तमिन्द्रियसंवातात्परंतस्मात्परमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिःक्षेत्रज्ञोबुद्धितःपरः १६ पूर्वचेतयतेजंतुरिन्द्रियैर्विषयान्पृथक् ॥ विचार्यमनसापश्चादथ
बुद्ध्याव्यवस्थति ॥ इन्द्रियैरुपलब्धार्थान्बुद्धिमांस्तुव्यवस्थति १७ चित्तमिन्द्रियसंवातंमनोबुद्धिस्तथाऽष्टमी ॥ अष्टौज्ञानेन्द्रियाण्याहुरेतान्यध्यात्माचिंतकाः
१८ पाणिपादंचपायुश्चमेहनंपंचमंमुखम् ॥ इतिसंशब्दमानानिगुणकर्मिन्द्रियाण्यपि १९ जल्पनाभ्यवहारार्थंमुखमिन्द्रियमुच्यते ॥ गमनेन्द्रियंतथापादौकर्म
णःकरणेकरौ २० पायूपस्थंविषयार्थमिन्द्रियेतल्यकर्मणी ॥ विषयंचपुरीषस्यविषयंचापिकामिके २१ बलंषष्ठंषडेतानिवाचासम्यग्यथामम ॥ ज्ञानचेष्टेन्द्रिय
गुणाःसर्वेषांशब्दितामया २२ इन्द्रियाणांस्वकर्मभ्यःश्रमादुपरमोयदा ॥ भवतीन्द्रियसंत्यागादथस्वपितिवैरः २३ इन्द्रियाणांव्युपरमेमनोव्युपरतंयदि ॥ सेवते
विषयानेवतंविद्यात्स्वप्रदर्शनम् २४ सात्विकाश्चैववेभावास्तथातामसराजसाः ॥ कर्मयुक्तान्प्रशंसंतिसात्विकानितरांस्तथा २५ आनंदःकर्मणांसिद्धिःप्रति
पत्तिःपरागतिः ॥ सात्विकस्यनिमित्तानिभावान्संश्रयतेस्मृतिः २६

पेनसामान्यमितिन्यायेनसुषुप्तौसर्वेन्द्रियोपरमेप्राणानुपलंभापक्षेः तुल्यन्यायेनतथाप्यनसोऽप्यनिन्द्रियत्वापत्तेः २२ एवंजाग्रदवस्थापरीक्षिता सुषुप्तिरवप्रतीःस्वरूपमाह इन्द्रियाणामिति
इन्द्रियाण्यष्टौचित्तमनोबुद्धिसहितानिप्राणव्यतिरेकानिपंचकैर्निर्वाणिव तेषांसंत्यागात्प्रकृत्यास्यस्तत्रैवस्वरूपमात्रेणतदाक्षेत्रज्ञास्तइत्यर्थः । नरइतिमुलान्नाननाशाभावाच्चीवत्वंदर्श
तत् २३ अव्युपरतमितिच्छेदः २४ मनस्त्वपेविषयाणामवावात्कथंतद्राजमतआह सात्विकाइति येभावाभावात्तेचित्यंतइतिमावावातनामयाविषयादेजाग्रत्प्रसिद्धास्तानेवसात्विकादी
कर्मयुक्तान्भोगप्रदकर्मयुक्तान्प्रशंसंति स्वप्नेऽपीतिशेषः । जाग्रद्वातनाएवकर्मोद्भवेस्वप्नेऽपिमातीत्यर्थः २५ एतदेवाह आनंदइति आनंदःसुखं कर्मणांसिद्धिरैश्वर्यं प्रति-तिज्ञानं
परागतिःपरंराम्यंधर्मावा धर्मोज्ञानंविरागैश्वर्यं सात्विकमेतद्वृत्तिमितिसंस्तुतेः । सात्विकेदृष्टपस्परस्मृतिनिमित्तानिरेतुमतानानंदादीन्भावान्प्रशंसनाःसंश्रयते । सात्विकःपुमान्
जाग्रद्वातनारेतुकानानंदादीन्स्वप्नेस्मरतीतिभारः २६

सात्विकस्येत्युपलक्षणत्वेनव्याचष्टे जंतुष्विति सात्विकेपुराजसेषुतामसेषुवाक्जंतुष्वेकतमेषुषुकेचिद्येमावायावासनाविधिकर्मगतिमास्थितास्तानेवभावान्स्मृतिःसंश्रयतइतिपूर्वणसंबंधः ।
सात्विकादसंस्कारेष्वन्यतमःप्राक्रमोपोद्वलितःस्वप्नेतादृशान्भावान्स्मारयतीत्यर्थः । स्मृतिरूपमपितज्ज्ञानंभोगप्रदकर्मवशादेवप्रत्यक्षवदवभातीतिभावः । जाग्रत्स्वप्नयोरुपपादनफलं
दर्शयति भावयोरिति द्वित्वजात्यभिप्रायं जाग्रद्भावजातीयस्यस्वाप्नभावजातीयस्यचगमनमपसरणंजागरीयभावस्यस्वप्नेत्वाप्रस्थजागरेचद्वयस्यापितुषुषौप्रत्यक्षंष्टतदेवमित्यमपुनरावृत्ति
स्वभावमीप्सितं नित्यासुषुप्तिरेवमुक्तिःसैवापेक्षितव्या उच्छेदशीलयोर्भावयोरत्यंतिकोच्छेदस्यापिसंभवादित्यर्थः २७ बह्व्यौष्ण्यवदात्मनितयोरनुच्छेदमाशंक्याह इन्द्रियाणीति पूर्वो
क्तानिचतुर्दशेन्द्रियाणि त्रयःसात्विकादयोभावाः एतेसप्तदशगुणामोक्तुरष्टादशस्यात्मनोभोग्या अतोभोक्तुभोग्ययोःस्वस्वामिभावसंबंधोबह्व्यौष्ण्यवतादात्म्याभावादुच्छेद्योभवतीत्यर्थः ।
शरीरेसप्तदशात्मिकायामविद्यायांप्रविष्टोयोऽष्टादशःसशाश्वतोभोक्तेत्यर्थः २८ ननुभोक्तुर्विक्रियावतःकथंशाश्वतत्वमित्याशंक्याह अथवेति आविद्ययासाहितास्तेअष्टादशगुणामोभ्याएव
भोक्तुरप्यविद्यासंहतत्वात्पारार्थ्यमस्त्यतःसोऽपिभोग्यवर्गस्तर्भूतइत्यर्थः । शरीरिणांविद्यात्मनायस्यानुभवस्यार्थभोक्ताभोग्यमिच्छतिसर्वशेषीपरमप्रेमास्पदंतस्यैवैतेऽष्टादशभोग्याः ।
बहुत्वंभोक्तुमेदकतानुभवमेदाभिप्रायं शरीरिणाभितिकर्मणिषष्टी भोक्तादयोऽनुभवाश्रिताः अस्यानुभवस्यसत्त्वेप्रमाणमाह तद्वियोगेहीति यतोऽनुभवाभावेसाविद्यास्तेनसंति । प्रमा

जंतुष्वेकतमेष्वेवभावायेविधिमास्थिताः ॥ भावयोरिप्सितंनित्यंप्रत्यक्षंगमनंतयोः २७ इन्द्रियाणिचभावाश्चगुणाःसप्तदशस्मृताः ॥
तेषामष्टादशोदेहीयःशरीरेसशाश्वतः २८ अथवासशरीरास्तेगुणाःसर्वेशरीरिणाम् ॥ संश्रितास्तद्वियोगेहिसशरीरानसंतिते २९
अथवासंनिपातोऽयंशरीरंपांचभौतिकम् ॥ एकश्चदशचाष्टौचगुणाःसहशरीरिणा ॥ ऊष्मणासहविशोवासंघातःपांचभौतिकः ३०
महान्संधारयत्येतच्छरीरंवायुनासह ॥ तस्यप्रभावयुक्तस्यनिमित्तंदेहभेदने ३१

प्रादिभावाभावसाधकस्यानुभवस्याभावेप्रमात्रादयएवसिद्धयंत्यतःप्रमसिद्धतरइत्यर्थः । यथोक्तंवार्तिके 'प्रमाणमप्रमाणंचप्रमाभावस्तथैवच ॥ यदाश्रिताःप्रवर्ततेतदासंभावनाकृतः'इति
अप्रमाणंमातृमेयात्मकं ३९ नन्वनुभवोऽपिप्रमोदास्पदंदुःखानुभवस्यापिप्रार्थ्यत्वापत्तेरित्यतआहायवेति । सन्निपातएकीभावः शरीरस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधं एकोऽनुभवःशरीरिणामो
क्तसहदशचाष्टौचित्यष्टादशपूर्वोक्तागुणाःऊष्मणाजाठराग्निनासहविशोविशतेर्गणः अयंकृत्स्नोऽपिपांचभौतिकःसंघातः । अत्रानुभवस्यधीवृत्तिरूपत्वंवृत्तिवृत्तिमतोर्भेदंविबक्षित्वासंघातमध्ये
पाठः तेनवृत्तिरूपोऽनुभवाक्षेत्रज्ञइतिशंकांपरास्ययोमातृमानमेवप्रमाणानांतदाभासानांतदभावानांचप्रकाशकोयोऽखंडसंविद्रूपोऽनुभवःसक्षेत्रज्ञइतिस्थितं ३० अस्त्येवदेहप्रवेशादिकमाह
महान्नित्यादिना महानेकविंशतितमउक्तविधोऽनुभवोवायुनाप्राणेनोपकरणेनसहशरीरंविंशात्मकंक्षेत्रंधारयति । ननुतत्प्राणेपप्रपन्नदतिष्ठदितिप्राणस्यैवमुख्यंशरीरधारकत्वमुच्यतइत्याशं
क्याह तस्येति तस्यमहतोनिमित्तमुपकरणंदेहभेदनेदेहनाशे । यथाघटनाशेमुद्रोनिमित्तमात्रंमेतापुष्टपएवंमहानेदधारयितादेहस्यवायुस्तुनिमित्तमात्रं । निमित्तमात्रपरतयाचश्रुतिरप्यु
पपन्नैवेतिनकश्चिदोपः तथाचश्रुत्यंतरं । 'नप्राणेननापानेनमत्यांजीवितिकश्चन ॥ इतरेणतुजीवितियास्मिन्नेतावुपाश्रितौ'इति प्रभावयुक्तस्येत्यनेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचतुः
संज्ञोत्थकर्णः ॥ सेवेतिवेद्यंननुतस्यास्तिवेत्तातमाहुर्यंपुरुषमहांतं ॥ पराऽस्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाच'इत्यादिश्रुत्यर्थोदर्शितः ३१

एवं प्रविष्टस्य देहनाशोत्पत्ती अनुनाशोत्पत्ती अपि स्त इत्याह यथैवेति सार्धेन यथैव किंचिद्विद्यादिकमुत्पद्यते न इति चतुर्थे वाच्यं प्रारब्धपुण्यपापविनाशोत्पत्तिपंचमंगच्छति संचितपुण्यपापाभ्यां समीरितः कालेन देहं देहांतं विंशति २२ कृताश्रयोऽविद्याकामकर्मभिर्निष्पादितदेहांतरः । वाशब्द इवार्थे ३३ तत्र देहसंबंधकृते मरणादौ सति संबंधदर्शिन आत्मनोऽनात्मना देहपुत्रादिना संबंधं वस्तुतोऽविद्यमानमपि भ्रात्यापश्यंतः ३४ पुत्रादिसंबंधं तावन्निषेधति न हीति ३५ देहादिसंबंधं निषेधति नैवेति कदाचिद्विद्यया कर्मदाहे सति परमांगतिमोक्षं याति ३६ तथापि भारवकर्मणामवश्यमोक्तव्यत्वात् पुण्येति ३७ संचितकर्मणां ज्ञानेनैव वाह इत्याह पुन्येति तत्र ज्ञये पुण्यपापज्ञपेसाति अस्य जीवस्य ब्रह्मभावे ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतिसिद्धे ब्रह्मविद्याव्यक्ती मृते सति परांगतिर्कैवल्यं पश्यति पंडिताः शास्त्रदृष्ट्या न त्वम्यस्य कैवल्यमन्येन द्रष्टुं शक्यत इति ३८ ॥ इति शांति० मोक्ष० नील० कंठीवे भारतमावदीपे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥

यथैवोत्पद्यते किंचित्पंचत्वंगच्छते तथा ॥ पुण्यपापविनाशोत्पत्तिपुण्यपापसमीरितः ॥ देहं विंशतिकालेन ततोऽयं कर्मसंभवम् ३२ हित्वा हित्वा ह्ययं प्रैति देहादेहं कृताश्रयः ॥ कालसंचोदितः क्षेत्री विशीर्णाद्वा गृहाद्गृहम् ३३ तत्र नैवानुत्पद्यंते प्राज्ञानि श्रितनिश्चयाः ॥ कृपणास्त्वनुत्पद्यंते जनाः संबन्धदर्शिनः ३४ न ह्ययं कस्यचित्कश्चिन्नास्य कश्चन विद्यते ॥ भवत्येको ह्ययं नित्यं शरीरसुखदुःखकृत् ३५ नैव संजायते जंतुर्न च जातु विपद्यते ॥ याति देहमयं मुक्ता कदाचित् परमांगतिम् ३६ पुण्यपापमयं देहं क्षपयन् कर्मसंक्षयात् ॥ क्षीणदेहः पुनर्देही ब्रह्मत्वमुपगच्छति ३७ पुण्यपापक्षयार्थं हि सांख्यज्ञानं विधीयते ॥ तत्क्षये ह्यस्य पश्यंति ब्रह्मभावे परांगतिम् ३८ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० मो० नारदासितसंवादे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भ्रातरः पितरः पौत्रा ज्ञातयः सुहृदः सुताः ॥ अर्थहेतोर्हताः क्रूरैरस्माभिः पापकर्मभिः १ येयमर्थोद्भवा तृष्णा कथमेतां पितामह ॥ निवर्तयेयं पापानि तृष्णया कारिता वयम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ गीतं विदेहराजेन मांडव्यायानुपृच्छते ३ सुमुखं वत जीवामि यस्य मेनास्ति किंचन ॥ मिथिलायां प्रदीप्तायां न मे दद्याति किंचन ४ अर्थाः खलु स मृद्धा हि वाढं दुःखं विजानताम् ॥ असमृद्धास्त्वपि स दामोहयं त्यविचक्षणान् ५ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलाम् ६ यथैव शृंगोः काले वर्धमानस्य वर्धते ॥ तथैव तृष्णावित्तेन वर्धमानेन वर्धते ७ किंचिदेव ममत्वेन यदा भवति कल्पितम् ॥ तदेव परितापाय नाशो संपद्यते पुनः ८

उक्तविधज्ञानप्रतिबंधिकासर्वानर्थहेतुस्तृष्णाममतात्यागेन नाशनीयेत्याह भ्रातर इत्यादिनाऽध्यायेन १ । १ । ३ । ४ अर्था ब्रह्मलोकांता विषयाः सम्पदाः संपन्नाः हिमसिद्धं विजानतां विवेकिनां दुःखमेव यदा ह भगवानुपतज्जालिः परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तविरोधाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति परिणामे दुःखं विनश्यदवस्थः पुत्रादिर्दुःखं वदाति विद्यमानोऽपि चैत्रपुत्रवन्नायं गुणवानिति तापयन् दुःखं वदाति । गुणवान् विनष्टोऽपि हापुत्र इति स्मृत्या मृत्वा दुःखसंस्कारोद्बोधनेन दुःखं वदाति । सर्वधारमणीयेऽपि तस्मिन् च लं गुणवृत्तमितिन्यायेन प्रतिक्षणपरिणामितया चित्तस्य सृक्षं राजसंतामसं दुःखमोहहेतुं परिणामयोगिन एव ज्ञानं तिननुमंदाः । अंतःसंज्ञाः स्वावरवद्भारसहामूढास्तदुःखमिति विद्वन्ते अक्षिमात्रकलशो हि विद्वानत्यंतदुःखलेशेनाप्युद्धिजतेऽतो विवेकिनः सर्वं ब्रह्मलोकांतदुःखमेवेति सूत्रार्थस्तोत्रः ५ । ६ । ७ । ८

प्राप्येति धर्मोर्धमपि विस्तृतं लिख्यते यथोक्तं 'धर्मोर्धमस्य धितेहा वरं तस्य भिरीहिता ॥ प्रक्षालनादिपंकस्य दूरादस्पर्शनं वरं' इति धर्ममपि धर्मप्राप्त्यैवोपपुंजीत कामास्त्वर्थप्राप्त्यापि विस्तर्जयेव ९ आत्मना सोपमः आत्मोपम्येन सर्वेषां सुखमिच्छेत् दुःखं च न च्छेदित्त्वर्थः स दुःखं पुण्यप पसंचयं १० ततोऽपि किमत आह उभे इति सत्यो नृते जाग्रत्स्वप्नशोकानंदाविष्टवियोगसंयोगजौत्यक्का कुतः यस्मात्प्रियाप्रिये हृष्टानिष्टे एव तन्मूलमूतेरप्यजति तेन च मयं संसारं अमयमैश्वर्यं प्रशांतो निर्विकल्पः निरामयो निर्द्वंद्वः ११ । १२ चारित्र्यं सदाचारं १३ । १४ ॥ इति शांतिपर्वणि न कामाननुरुध्येत दुःखं कामेषु वैरतिः ॥ प्राप्यार्थमुपयुंजीत धर्मकामान् विसर्जयेत् ९ विद्वान् सर्वेषु भूतेषु आत्मना सोपमो भवेत् १० कृतकृत्यो विशुद्धात्मा सर्वं त्यजति चेवह १० उभे सत्यानृत्ये च्छाशोकानं दौ प्रियाप्रिये ॥ भयाभयंच संत्यज्य स प्रशांतो निरामयः ११ यादुस्त्यजादुमंतिभिर्यां न जीयंति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणातिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् १२ चारित्र्यमात्मनः पश्यंश्चंद्रशुद्धमनामयम् ॥ धर्मात्मा लभते कीर्तिं प्रेत्य चेह्यथा सुखम् १३ राज्ञस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतिमान भवद्विजः ॥ पूजयित्वा च तद्वाक्यं मांडव्यो मोक्षमाश्रितः १४ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० मांडव्यजनकसंवादे षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वं भूतभयावहे ॥ किं श्रेयः प्रतिपद्येत तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्य वै ॥ पुत्रो वभूव मे धावी मे धावी नाम नामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वाध्यायकरणे रतम् ॥ मोक्षधर्मेऽप्यकुशलं मोक्षधर्मविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किं स्वित्तात कुर्यात्प्रजान् नक्षिप्रं ह्यायुर्भ्रंश्यते मानवानाम् ॥ पितस्तथाऽऽख्याहियथार्थयोगं ममानुपूष्या बिभर्धमं चरेयम् ५ ॥ पितो वाच ॥ अधीत्य वेदान् ब्रह्मचर्येषु पुत्र पुत्रानिच्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीना धाय विधिवच्चेष्टयज्ञो वनं प्रविश्याथ मुनिर्भूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके सर्वतः परिवारिते ॥ अमोघा सुपतंती पुं किं धीर इव भाषते ७ ॥ पितो वाच ॥ कथमभ्याह तो लोकः केन वा परिवारितः ॥ अमोघाः काः पतंती हविर्नुभीषयसीव माम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याह तो लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंती मेतच्च कस्मात्तद्वद्वचसे ९ यदाऽहमेव जानामि न मृत्युस्तिष्ठतीति ह ॥ सोऽहं कथं प्रतीक्षिष्ये ज्ञानेनापि हितश्चरन् १० राज्यां राज्यां व्यतीतायामायुरल्पतरं यदा ॥ गाधोदके मत्स्य इव सुखं विंदेत कस्तदा ११ पुष्पाणीव विचिन्वंत मन्यत्र गतमानसम् ॥ अनवाप्तेषु कामेषु मृत्युरभ्येति मानवम् १२ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ॥ न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् १३ अद्यैव कुरुयच्छ्रेयोमात्वा कालोऽत्यगाम् महान् ॥ को हि जानाति कस्याद्य मृत्युकालो भविष्यति १४ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वसंप्रकर्षति ॥ युवैव धर्मशीलः स्यादनिमित्तं हि जीवितम् १५

नी० भा० षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ तृष्णात्यागिना चत्वार आश्रमा यथाक्रमं सेव्यान्वेति पृच्छति अतिक्रामतीति १ क्रमानुष्ठानमनियतायुषामशक्यमतो यत्र कुत्रचिदाश्रमे स्थितैर्मोक्षपरिर्भवितव्यमिति वक्ष्यन् पूर्वोक्तमेवेति हासं प्रस्तौति अत्रापीति २ स्वाध्यायनिरतस्य केवलं ध्यायननिरतस्य १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

कृते धर्मे भवेत्प्रीतिरिह प्रेत्य च शाश्वती ॥ मोहेन हि समाविष्टः पुत्रदारा र्थमुद्यतः १६ कृत्वा कार्यमकार्यं वा तुष्टिमेवां प्रयच्छति ॥ तं पुत्रपशुसंपन्नं व्यासकमनसं
नरम् १७ सुतं व्याघ्रं महौघो वा मृत्युरादाय गच्छति ॥ संचिन्वानकमेवैनं कामानामवितृप्तकम् १८ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति ॥ इदं कृतमिदं कार्यं
मिदमन्यत्कृताकृतम् १९ एवमीहा समायुक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ कृतानां फलमप्राप्तं कार्यानां कर्मसंगिनाम् २० क्षेत्रापणगृहासक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥
दुर्बलं बलवतं च प्राज्ञं शूरं जडं कविम् २१ अप्राप्तसर्वकामार्थं मृत्युरादाय गच्छति ॥ मृत्युर्जरा च व्याधिश्च दुःखं चानेककारणम् २२ असं त्याज्यं यदा मर्त्यैः किं स्व
स्थ इव तिष्ठति ॥ जातमेवांतको ता यजरा चाभ्येति देहि नम् २३ अनुषक्ता द्वयेनैते भावाः स्थावरजंगमाः ॥ न मृत्युसेना मायांती जातुकश्चित्प्रवाधते २४ बला
त्सत्यमृते त्वेकं सत्ये ह्यमृतमाश्रितम् ॥ मृत्योर्वागृहमेतद्वैयाग्रमेव सतोरतिः २५ देवानामेवैवमोष्ठो यदरण्यामिति श्रुतिः ॥ निबंधनीरज्जुरेषा याग्रामेव सतोरतिः
२६ छित्त्वेनां सुकृतो यांति नैनां छिंदंति दुष्कृतः ॥ यो न हि सति सत्त्वानि मनोवाक्कर्महेतुभिः २७ जीवितार्थापनयनैः प्राणिभिर्न सबद्धयते ॥ तस्मात्सत्यव्रताचा
रः सत्यव्रतपरायणः २८ सत्यकामः समो दातः सत्येनैवांतकं जयेत् ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहे प्रतिष्ठितम् २९ मृत्युरापद्यते मोहात्सत्येनापद्यतेऽमृतम् ॥ सो
ऽहं सत्यमहिं सार्थी कामक्रोधवहिष्कृतः ३० समाश्रित्य सुखं क्षेमी मृत्युं हास्याम्य मृत्युवत् ॥ शांतियज्ञरतो दातो ब्रह्मयज्ञो स्थितो मुनिः ३१ वाङ्मनः कर्मयज्ञश्च म
विष्याम्युदगायने ॥ पशुयज्ञैः कथं हि सैर्मादृशो यष्टुमर्हति ३२ अंतवद्विरुतप्राज्ञः क्षत्रयज्ञैः पिशाचवत् ॥ आत्मन्येवात्मना जात आत्मनिष्ठोऽप्रजः पितः ३३ आ
त्मयज्ञो भविष्यामेनमां तारयति प्रजा ॥ यस्य वाङ्मनसी स्यातां सम्यक्प्रणिहिते सदा ३४ तपस्त्यागश्च योगश्च सतैः सर्वमवाप्नुयात् ॥ नास्ति विद्या समं च क्षुर्ना
स्ति विद्या समं फलम् ३५ नास्ति राग समं दुःखं नास्ति त्याग समं सुखम् ३६ नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकता समता सत्यता च ॥ शीले स्थितिर्देवविधानमा
र्जवंतस्ततस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः ३७ किं ते धनैर्वा धैर्वाऽपि किं ते किते दारैर्वा ह्यणयो मरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छ गुह्यं प्रविष्टं पिता महास्ते कृताः पिता च ३८
भीष्म उवाच ॥ पुत्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा तथाऽकार्षीत्पितानृप ॥ तथा त्वमपि वर्तस्व सत्यधर्मपरायणः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपिता
पुत्रसं० सप्तसप्तत्यधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं शीलः किं समाचारः किं विद्यः किं परायणः ॥ प्राप्नोति ब्रह्मणः स्थानं यत्परं प्रकृते ध्रुवम् १

धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वृष्णांत्यक्वाशीघ्रं मोक्षमिच्छेदिति श्रुत्वा मोक्षसाधनानि पृच्छति किं शील इति । शी
लं सुस्वभावः आचरणमाचारः विद्याज्ञानं परायणमत्यंतं प्राप्यं कार्यं ब्रह्मलोकव्यावृत्तयेत्यपरमिति १

क्रमेणोत्तरं मोक्षधर्मे पुनिरतोऽध्यात्मविद्यापारिशीलनशीलो लब्धाहारो हितं मितं मेध्यं चान्नादिकं स्वीकुर्वन् द्वयोरेकमुत्तरं जितं त्रियं इति इन्द्रियजय एव महती विद्या मुमुक्षुणां शरणं च प्रकृतेः
परं निर्विशेषं अतएव धृष्टमविचलं २ समो रागद्वेषहीनः समुपो देवपुंसि स्थितेष्वपि परित्रजेत् गुह्यं कृत्वा मोक्षाश्रमं कुर्यात् ३ परिव्राज्य मानाह न च लुपेत्पादिना ४ मैत्रायणमतो मित्रः सूर्यस्तस्ये
वं मैत्रं दयनं गमनं तत्र मैत्रायणं तत्र गतः सूर्यवत्प्रत्यहं विभिन्नमार्गैः अनिकेतो ग्रामैकरात्रा विविना चरेदित्यर्थः ५ कंचनो हि इष्यनाभि मन्येताऽभिमानमहंकारं वर्पनं कुर्यात् ६ ग्राममध्ये जनसमाजे
प्रदक्षिणमनुकूलं सव्यं प्रदक्षिणं वानाचरेत् भिक्षार्थं चर्यामनेकगुहादमनापन्नोऽकुर्वन्नित्यर्थः । पूर्वकेतितः प्राङ्मं प्रितो न गच्छेद्भोजनार्थमिति शेषः ७ अवकीर्णो मूढोऽपि सुभिक्षं भिक्षुं दत्तव्यं
तथापि सुगुह्यं च पक्वः स्वधर्मे निष्ठावान् । यथोक्तं । 'तथाचरते वै योगी सतां धर्ममवपश्यन् ॥ जनः पथाऽवमन्येरन् गच्छेत्पुनैव संगतं' इति मृदुर्दयावान् अप्रतिकूरः कूरं जिघांसंतं प्रत्यपि कूरो न स्यात्

॥ भीष्म उवाच ॥ मोक्षधर्मे पुनिरतो लब्धाहारो जितेंद्रियः ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं यत्परं प्रकृते ध्रुवम् २ स्वगृहादभिनिःसृत्य लभेऽलाभे समो मुनिः ॥ समुपो देवपु
मे पुनिरपेक्षः परिव्रजेत् ३ न च क्षुपानमनसानवाचा दूषयेदपि ॥ न प्रत्यक्षं परोक्षं वा दूषणं व्याहरेत्कचित् ४ न हि स्यात्सर्वभूतानि मैत्रायणगतश्चरेत् ॥ नेदं जीवि
तमासाद्यैवैरकुर्वीत केनचित् ५ अतिवादां स्तितिक्षेत नाभि मन्येत कंचन ॥ क्रोध्यमानः प्रियं ब्रूयादा कुपुः कुशलं वदेत् ६ प्रदक्षिणं च सव्यं च ग्राममध्ये च नाचरेत् ॥
भिक्षचर्यामनापन्नो न गच्छेत्पूर्वकेतितः ७ अवकीर्णः सुगुह्यश्च नवाचा ह्यप्रियं वदेत् ॥ मृदुः स्यादप्रतिकूरो विस्त्रब्धः स्यादकथनः ८ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगा
रे मुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे भिक्षालिप्से तवै मुनिः ९ प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रलाभेष्वनादृतः ॥ अलाभेन विहन्येत लाभश्चैवं न हर्षयेत् १० लाभं सा
धारणं नेच्छेन्न भुंजीताभि पूजितः ॥ अभि पूजितलाभं हि जुगुप्सेतैव तादृशः ११ न चान्नदोषान्निदेत न गुणानभि पूजयेत् ॥ शय्यासने विविक्ते च नित्यमेवाभि पूज
येत् १२ शून्यागारं वृक्षमूलमरण्यमथ वा गुह्यम् ॥ अज्ञातचर्या गत्वाऽन्यांततोऽन्यत्रैव संविशेत् १३ अनुरोधविरोधाभ्यां समः स्यादचलो ध्रुवः ॥ सुकृतं दुष्कृतं चोभे
नानुरुध्येत कर्मणा १४ नित्यतृप्तः सुसंतुष्टः प्रसन्नवदनैन्द्रियः ॥ विभीर्ज्य परोमौनी विराग्यं समुपाश्रितः १५ अभ्यस्तं भौतिकं पश्यन्भूतानामागतिं गतिम् ॥
निस्पृहः समदर्शी च पक्वापकेन वर्तयन् ॥ आत्मनायः प्रज्ञां तात्मा लब्धाहारो जितेंद्रियः १६

विस्त्रब्धो निर्भयः अविकल्पितो धन्योऽहमिति श्लाघामकुर्वन् ८ यदा पात्राणां परिवेषणपात्रहस्तानां संचारे अतीते सतीति हृते शरावत्पाते इत्यनेनैव देवोक्तं ९ मात्रा आहारपूर्तिस्तत्राप्यनादृतः
किमुत वस्त्रादौ अलाभे सति न विहन्येत हिंसितो न स्यात् १० साधारणं सर्वयोग्यं कंदनादिलभं ११ अन्नदोषान्पुनरपि तत्वादीन् शय्येति पक्वति शय्यमासनमुपवेशनं च कांक्षेतेत्यर्थः १२
विविक्तमेवाह गूण्येति अन्यापैशाची अन्यत्रात्मनि १३ अनुरोधो योगस्य विरोधः संगस्य ताभ्यां समो ब्रह्म स्यात् । निदोषं हि समं ब्रह्मेति गीता । अचल उत क्रांतिगत्या गतिशून्यः ध्रुवः कूटस्थः
नानुरुध्येत न कांक्षेत्कर्मणा दयाद्वेषादिना १४ । १५ अभ्यस्तं पुनः पुनर्यथा स्यात्तथा भौतिकं तत्त्वजातमात्मनो देहेन्द्रियादिपश्यन्ननात्मत्वेनालोचयन् भूतानां चान्येषां पकेन मक्तादिना अपके
न मूलादिना वर्तयन् जीविकां कुर्वन् । पक्षापक्षेणेति पाठे मित्रा मित्रसमूहेन वर्तयन् मित्रवदमित्रमपि पश्येदित्यर्थः । आत्मना हेतुना आत्मलाभार्थमित्यर्थः अध्ययनेन वसतीति वत् १६

१७ । १८ अनपाश्रितःसंगमकुर्वन् अपुत्रचारकःपूर्वाश्रमीयेषुदेशाप्तादिषुचरतीति तदप्यः १९ नसंतुज्येष्ठतयोर्गृहेनवसेत् अज्ञातंपूर्वमकृष्टमाहारादिलिप्तिस्त्वैवेत्यज्ञातलिप्संलिप्तेतलब्धु
मिच्छेत् कपादित्वादनुप्रयोगः समूलकापेकपतीतिवत् २० मोक्षसाधनभेदसंन्यासधर्मः मोक्षयानंमोक्षप्रापकम् २१ लोकाविषयाः तेजोमयास्तैजसांतःकरणमयाः । 'सत्यकामःसत्य
संकल्पः' इति श्रुतेः तथाविदेहकैवल्यकाले आनन्त्यायवाह्यनासातीतिप्रत्यगात्मप्राप्तयेकल्पतेप्रव्रज्येतिशेषः २२ ॥ इति श्रुतिः०मो०नी०भा०अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥
उक्तःसंन्यासोदेवताशमूतैःसार्वभौमैर्भगवद्भक्तैरपिपार्थयतइत्येतदशेषितुंयुधिष्ठिरप्रश्नमाह धन्याइति १ देवैर्धर्मादिभिर्बीजप्रदैः जार्तिजन्मप्राप्यापि यद्यस्मादस्माभिरपिदुःखंप्राप्तमतःशरीरा
णाधारणंदुःखमित्युत्तरेणान्वयः २ यतएतद्दुःखमतोदुःखसंज्ञकंदुःखमाशकंसंन्यासंक्वदाकरिष्यामः मारणतोषणनिशामनेषुज्ञेतिषुज्ञेजानातेर्मारणार्थवानुवादात्पशुसंज्ञपयतीतिब्राह्मणदर्श

वाचोवेगं मनसः क्रोधवेगं हिंसावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्वेगान्विषहेद्वैतपस्वीनिंदाचास्यहृदयं नोपह्न्यात् १७ मध्यस्थ एव तिष्ठेत् प्रशंसा निंदयोः समः ॥ एतत्प
वित्रं परमं परित्राजक आश्रमे १८ महात्मा सर्वतोदांतः सर्वत्रैवामपाश्रितः ॥ अपूर्वचारकः सौम्यो अनिकेतः समाहितः १९ वानप्रस्थ गृहस्थाभ्यां न संसृज्येत कर्हि
चित् ॥ अज्ञातलिप्सं लिप्सेत न चैनं हर्ष आविशेत् २० विज्ञानतां मोक्ष एष श्रमः स्यादविज्ञानताम् ॥ मोक्षयानमिदं कृत्स्नं विदुषां हारितोऽब्रवीत् २१ अभयं सर्वभू
तेभ्योदत्वायः प्रव्रजेद्गृहात् ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य तथाऽऽनंत्यायकल्पते २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि हारीतगीतायां अष्टसप्तत्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्या धन्या इति जनाः सर्वेऽस्मान् प्रवदंत्युत ॥ न दुःखिततरः कश्चित्पुमानस्माभिरस्तिह १
लोकसंभावितैर्दुःखं यत्प्राप्तं कुरुसत्तम ॥ प्राप्य जातिं ननुष्ये पुदेवैरपि पितामह २ कदा वयं करिष्यामः संन्यासं दुःखसंज्ञकम् ॥ दुःखमेतच्छरीराणां धारणं कुरुसत्तम ३
विमुक्ताः सप्तदशभिर्हेतुभूतैश्च पंचभिः ॥ इंद्रियार्थैर्गुणैश्चैव अष्टाभिश्च पितामह ४ न गच्छंति पुनर्भावं मुनयः संशितव्रताः ॥ कदा वयं गमिष्यामो राज्यं हित्वा परंतप
५ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्त्यनंतं महाराज सर्वसंख्यानगोचरः ॥ पुनर्भावोऽपि विख्यातो नास्ति किंचिदिहाचलम् ६

नाच्चसंज्ञपयतेऽर्थुल्लिखेत्तदिति तिलोपे निमित्तापायेनैव नितिकस्याप्यत्राप्यहतिन्यायेन पुष्टिदृष्टिः ३ सप्तदशभिः पंचप्राणाद्वे मनोबुद्धीदशज्ञानकर्माद्रियाणितैः हेतुमूलेभुक्तिविरोधितया संसारवर्धकैः पंचभिः । 'कामंक्रोधं चलोभं चमयं स्वप्नं च पंचमं' इति प्रागुक्तैर्योगदोषैः इन्द्रियार्थैः शब्दादिभिः गुणैः सत्त्वादिभिः अष्टाभिः पंचस्थूलभूतानि अविद्याहंकारकर्माणि चेति अष्टत्रिंशतागणेन विमुक्ताः ४ पुनर्भावं जन्ममग्निष्यामः पारिव्राज्यं करिष्यामः ५ एवं दुःखादुराजानं दुःखस्यातवता बोधयन्नाश्वासयति नास्तीति अनंतं नास्ति दुःखमिति शेषः अस्त्येव दुःखात्तारुण्यमोक्ष इत्यर्थः । यतः सर्वसंख्यानां परिच्छेदस्तस्य विषयः । ननु प्रलयेऽपि सर्वस्थातोऽस्ति न तावता संसारनिवृत्तिरस्त्यत आह पुनर्भावोभावो भवणं पुनर्जन्मसोऽपि विख्यातोऽस्त्यत आह । न स पुनरावर्तत इति श्रुत्या सर्ववादि संप्रतिपत्त्या च प्रसिद्धोऽतः । ननु तथाप्यैश्वर्यं लुब्धैरस्माभिः सकंपं प्रशङ्कपदव्यत आह नास्ति किंचिदिहा चलमिति । अतोऽप्यदार्ढ्यमिति श्रुतेरेश्वर्यस्याप्यंतो भविष्यतीत्यर्थः ६

एषेऽप्यर्थोऽप्येति मन्थसेतदपि नेति न च तत्र हेतुः प्रसंगत एऽर्थस्यापि संगहेतुत्वेन मोक्षप्रतिबंधकत्वात्तथाऽपि धर्मज्ञापूपमुद्योगाच्छमाद्यभ्यासादेव कालेन कियताऽपि गामिभ्यः प्राप्त्यथ मोक्षमिति शेषः । 'बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवाग्मां प्रपद्यते' इति गीतावचनात् ७ किंचा बंजीवः पुण्यपापयोः सुखदुःखयोर्नैशेन ईष्टे तत एव सुखदुःखोऽस्येनैव तमसारागद्वेषात्मकेनाज्ञानेन रुध्यते । देवमापि ताभ्यां सुखदुःखाभ्यामनुद्विग्नो मोक्षार्थमुद्योगं कुर्यादेवेत्यर्थः ८ सुखदुःखयोरुच्छेद्यत्वं दर्शयितुमात्मधर्मत्वं दृष्टांतपूर्वकं ऋदस्यति यथेति द्वाभ्यां अंजनमयः कज्जलप्रचुरः मनः शिलाया इदं मानः शिलेरक्तपीतं रजः यथा स्वयमरूपोऽपि बायुरंजनादिसंबंधात्तद्वर्णवानिवभूत्वा स्वयोनिं दिक्कां चिदमाकाशं च तद्वर्णवंतमिव करोत्येवं तमसाऽऽवृतोऽविद्यापाधिः समष्टिजीवः स्वयं विवर्णो रागादिराहित्याद्दोषास्पृगपि देहद्वयसंबंधात्तद्वर्णैर्गौरवकाणस्त्वसुखित्वादिभिस्तद्वा निवभूत्वा स्य योनिं तं यामि नमवर्णं त्रिगुणातीतमभ्याश्रित्य भ्याभ्यतद्वर्णं तमिव कृत्वा देहेषु भ्रमति । विवप्रतिविंबयोरनभ्यत्वात्प्रतिविंबगतं कंपादिकं वस्तुतोऽविंब एवावभासते एव जीवगतोऽपि संसारो ब्रह्मण्येवास्ति तयोरभेदात् । अतो दुःखादेरात्मधर्मत्वाभावात्सुखेनोच्छेद्यत्वं स्यादित्यर्थः ९ । १० ननु देहात्मयोगोऽनादिस्त्वादुरुच्छेद्य इत्वा शंका पाह ज्ञानेनेति तमः अतस्मिंस्तदुच्छिद्रूपोऽपि पर्ययः स च आत्मस्य संगेऽपि दुःखित्वादिभ्रमोऽज्ञानजो ज्ञानेन नश्यतियदा तदा प्रकाशते ब्रह्मसनातनं सदैक

नचापिमन्यसेराजत्रैषदोषःप्रसंगतः ॥ उद्योगादेवधर्मज्ञाःकालेनैवगमिष्यथ ७ नेशेऽयंसततंदेहीनृपतेपुण्यपापयोः ॥ ततएवसमुत्थेनतमसारुध्यतेऽपिच
८ यथाज्वनमयोवायुःपुनर्मानःशिलंरजः ॥ अनुप्रविश्यतद्वर्णोद्विश्यतेरंजयन्दिशः ९ तथाकर्मफलैर्देहीरंजितस्तमसावृतः ॥ विवर्णोवर्णमाश्रित्यदेहेषुप
रिवर्तते १० ज्ञानेनहियदाजंतुरज्ञानप्रभवंतमः ॥ व्यपोहति तदाब्रह्मप्रकाशतिसनातनम् ११ अयत्नसाध्यंमुनयोवदंतित्येचापिमुक्तास्तउपासित
व्याः ॥ त्वयाचलोकेनचसामरेणतस्मान्नशाम्यंतिमहर्षिसंघाः १२ अस्मिन्नर्थेपुरागीतंगृणुष्वैकमनानृप ॥ यथादैत्येनवृत्रेणभ्रष्टैश्वर्येणचेष्टितम् १३
निर्जितेनासहायेनहृतराज्येनभारत ॥ अशोचताशत्रुमध्येबुद्धिमास्थायकेवलाम् १४ भ्रष्टैश्वर्यंपुरावृत्रमुशनावाक्यमब्रवीत् ॥ काचित्पराजितस्याद्यन
व्यथातेऽस्तिदानव १५ ॥ वृत्रउवाच ॥ सत्येनतपसाचैवविदित्वाऽसंशयंहृहम् ॥ नशोचामिनहृष्यामिभूतानामागतिंगतिम् १६

रूपं । अनादिरपि देहात्मयोगो भ्रात्यात्मकस्तत्त्वज्ञानेनोच्छेत्तुं शक्य इत्यर्थः ११ तच्च सनातानं ब्रह्म अयत्नसाध्यं कर्मप्राप्यं न अनित्यत्वापत्तेः कर्मजं न्युत्पाद्यमाप्यं संस्कार्यं विकार्यं वा स्यात् । न हि संयत्नेन पिण्डइवोपास्त्या ब्रह्मोत्पाद्यं अनित्यत्वापत्तेः । नापि ग्रामवद्गमनेन प्राप्यमात्मत्वात् । अन्यत्वे घटवज्जडत्वापत्तेः । नापि ब्रीहिवद्वधातेनोपास्त्या दोषापनयेन संस्कार्यं असंगत्वात् संगित्वे बन्धौष्ण्यदत्तद्विद्युत्पत्तेः । नापि विकार्यं क्षीरादिव द्विकारपुक्तस्यानित्यत्वापत्तेः । अतो ज्ञानेनाज्ञानापनोदे सति कंठगतविस्मृतचामीकरवत्सिद्धमपि साध्यमिवोच्यते तस्माद्युक्तमुक्तमयत्नसाध्यमिति येदिति अत्र विद्वदनुभवप्रमाणमिति भावः । न शक्यंति ब्रह्मोपासनात्रोपरमंते उद्योगिनोऽश्रयं ब्रह्म प्राप्तिरतस्त्वयोद्योगवतामवितव्यमिति भावः १२ १३ केवलासंगहीनाम् १४ । सत्येनाऽबाधितार्थेन वेदवाक्येन तपसामननध्यानात्मकेनात्मा लोचनेन च आगतिसंसारं गतिमोक्षमसंशयं विदित्वा न शोचामि न हृष्यामि तथा च । मत्वाधीरोऽर्षशोकौजहातीति श्रुतिः १५

कालेति युगचतुष्टययोग्याः पुण्यपापाख्याधर्माख्येतेकेचिन्नरकेकानिचिदूतानिदिव्यानिस्वर्गाहोणि १७ क्षपयित्वाभोगेनस्वर्गेनरकेवातकालं नीत्वा पुण्यापुण्ये समाप्य ताभ्यामेव नृतिर्यगा
दियोनिप्रापकाभ्यां चोदिताः संतः पुनः पुनर्भवन्ति कालचोदिता इत्यस्य व्याख्यानं सावशेषेण कालेनेति १८ कामबंधनबंधनाः कामपाशबद्धाः १९ जीवनिजीवन्तिभूतानि अदृष्टवान् नदृष्ट
मदृष्टं व्यवहितमतीतभूतागतादिचतुर्धातिगच्छति प्राप्नोतीति जामातीस्वदृष्टवान्तीत्रियज्ञानी अहं वै श्रीतिशेषः संसरतो जीवान् शास्त्रनिदर्शनं शास्त्रप्रत्ययं च जानामीत्यर्थः २० एतदेवाह
तिर्यगिति चरित्वा तादृशं कर्म कृत्वा सुखादिकं मप्यते इति सार्धेन संबंधः कृतांतविधिसंयुक्तो यमयातनाते २१ गतमिति । यावत्संपातमुपित्वा यैतमेवाध्वानं पुनर्विवर्तते इति श्रुतेः संपतत्यनेने
तिसंपातः कर्मयावत्तावत्कालं स्थित्वा पुनरत्रययागतमायांतीति सर्वदेति जन्ममरणप्रवाहस्यानंत्यमुक्तं २२ एतच्चाज्ञं प्रत्येवेति बहुष्वनो विपेशणं कालेति कर्ममानेन भितं तेनैव कर्म्य
श्रयतो नायमध्वास्तीति दर्शितं एवं सृष्टिस्थितयोः परायणं परमात्मानं भाषमाणं कथयंतं तं वृत्रं प्रति भगवानुशानाशुकाचार्योऽसुरयो निजातस्यापीदृशं ज्ञानमित्याश्चर्यं मत्वा तदुद्धिपरीक्षा र्वप्रत्यया

कालसंचोदिता जीवामज्जंति नरकेऽवशाः ॥ परितुष्टानि सर्वाणि दिव्यान्याहुर्मनीषिणः १७ क्षपयित्वा तु तं कालं गणितं कालचोदिताः ॥ सावशेषेण कालेन संभवन्ति
पुनः पुनः १८ तिर्यग्योनिसहस्राणि गत्वानरकमेव च ॥ निर्गच्छंत्यवशा जीवाः कामबंधनबंधनाः १९ एवं संसरमाणानि जीवान्यहमदृष्टवान् ॥ यथा कर्म तथा लाभ
इति शास्त्रनिदर्शनम् २० तिर्यग्गच्छंति नरकं मानुष्यं देवमेव च ॥ सुखदुःखे प्रियेद्वेष्ये चरित्वा पूर्वमेव ह २१ कृतांतविधिसंयुक्तः सर्वलोकः प्रपद्यते ॥ गतं गच्छं
ति चाध्वानं सर्वभूतानि सर्वदा २२ कालसंख्यानसंख्यातं सृष्टिस्थितिपरायणम् ॥ तं भाषमाणं भगवानुशानाप्रत्यभाषत ॥ धीमन्दुष्टप्रलापांस्त्वं तात कस्मात्प्रभा
षसे २३ ॥ वृत्र उवाच ॥ प्रत्यक्षमेतद्भवतस्तथाऽन्येषां मनीषिणाम् ॥ मया यज्जयलुब्धेन पुरा तप्तं महत्तपः २४ गंधानादाय भूतानां रसांश्च विविधानपि ॥
अवर्धन्तीन्समाक्रम्य लोकान् चैस्त्वेन तेजसा २५ ज्वालामालापरिक्षितो वैहायस चरस्तथा ॥ अजेयः सर्वभूतानामासं नित्यमपेतभीः २६ ऐश्वर्यं तपसा प्राप्तं भ्रष्टं तच्च
स्वकर्मभिः ॥ घृतिमास्थाय भगवन्नशोचामिततस्त्वहम् २७ युयुत्सुनामहं द्रेण पुंसां सार्धं महात्मना ॥ ततो मे भगवान्दृष्टो हरिर्नारायणः प्रभुः २८ वैकुण्ठः पुरु
षोऽनंतः शुक्रो विष्णुः सनातनः ॥ मुंजकेशो हरिश्चमभुः सर्वभूतपितामहः २९

एव दृष्टप्रलापानसुरभावविनाशकानमर्थकान्वादाभसुरोभूत्वा कथं भाषयति २९ । २४ गंधाद्यादानंतदाश्रयोपमदेन अवर्धंति सितवान् २५ वैहायसचरो विमानेन गच्छन् २६ । २७
युयुत्सुना योऽसुमिच्छन्ना ततस्तत्र बुद्धकाले मेमया भगवान्सर्वैश्वर्यं संपन्नो दृष्ट इन्द्रसाहाय्यार्थमागतः सप्रयच्छोक्तिः हरिः पापहर्ता नारायणो नारस्य जीवसंघस्याऽयं लयस्थानं पुंस्त्वं लोकात्
प्रसुरंतर्थाभी २८ वैकुण्ठो विकुण्ठाया अपत्यं विकुण्ठानामासुरीं ब्रह्मलोकं प्रविष्टं तस्मिन् महत्तपस्तेपेतस्याः स्वयमेवैन्द्रः पुत्रो जज्ञे इत्यनुक्रमणिका वाक्यात् । विकुण्ठं भूतानां मेलनं करोतीति विकुण्ठः स्वायंत्यद्वितः
तथा च नामनिर्वचनाध्यायेव दृश्यते । 'संश्लेषिता मयाम्भिरिन्द्रिष्वर्थाश्चाचवापुना ॥ बाधुना चैव तेजश्च वैकुण्ठस्त्वं ततो मम' इति विद्यासागरीये । पुरुषः पूर्णः । यतोऽनंतश्च विविधपरिच्छेदशून्यः । शुक्रः शुद्धः ।
विष्णुः संपन्नः । सनातनः कूटस्थः । मुंजकेशोऽंजवत्पीतकेशः । हरिश्चमभुः पिंगलश्चमभुः । हिरण्यश्चमभुर्हिरण्यकेश इति श्रुतेः । सर्वभूतानि विराट्स्थपितामायावीतस्यापि पिता शुद्धब्रह्म २९

तत्त्वप्रासंगिकस्य विष्णुदर्शनात्मकस्य तपस इन्द्रविजयत्रैलोक्याधिपत्यहेतोः सावशेषेण कर्मगतिजिज्ञासोत्पादकं शेषं किंचिदस्तीत्याह नूनमिति ३० महदैश्वर्यं ब्रह्मवर्णे ब्राह्मणादिषु भेदतमैश्व
र्यं ब्राह्मणैश्चर्यं निवर्तते चकथं अपमर्थः सर्वाश्च लोकानां प्रोति सर्वाश्च कामान्पस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीत्यात्मसाक्षात्कारफलमैश्वर्यं भवत्वेत्कर्मफलाविशेषः । न च पुनरावर्तत इति श्रुति
व्याकोपश्च । अनंतं चेत्तज्जलमनण्डर्यादिनिर्विशेषब्रह्ममतिपादकश्रुतिविरोधः । निर्विशेषस्य विशेषयोर्ब्रह्मणोऽसमसत्ता कत्वायोगादिति ३१ प्रवर्तते चेष्टां कुर्वति कौंस्तर्थामीत्यर्थः शा
श्वतो ब्रह्मस्त्वेति शेषः किं फलं शाश्वतप्रापकं ज्ञानं यज्ञादिफलं ३२ कर्मणा यज्ञादिना ज्ञानेन उपास्त्या फलं विद्यारूपं ३३ । ३४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमा
वदीपिको नाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्वहं भ्रमभारं निर्वोदं हरिं शरणीकरोति नम इति तलमधोभागः साकाशमाकाशसहितं सर्वमुपरितनं बाहुगो

नूनं तु तस्य तपसः सावशेषमिहास्ति वै ॥ यदहं प्रष्टुमिच्छामि भगवन्कर्मणः फलम् ३० ऐश्वर्यं वै महद्ब्रह्मवर्णे कस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ निवर्तते चापि पुनः कथमैश्वर्यमु
त्तमम् ३१ कस्माद्भूतानि जीवन्ति प्रवर्तते यथा पुनः ॥ किं वा फलं परंप्राप्य जीवस्तिष्ठति शाश्वतः ३२ केन वा कर्मणा शक्यमथ ज्ञानेन केन वा ॥ तदवाप्तुं फलं विप्रतन्मे
व्याख्यातुमर्हसि ३३ इतीदमुक्तः समुनिस्तदानीं प्रत्याह यत्तच्छृणु राजसिंह ॥ मयोच्यमानं पुरुषर्षभ त्वमनन्यचित्तः सहसोदरीयैः ३४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रगीतासु एकोनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ उशनोवाच ॥ नमस्तस्मै भगवते देवाय प्रभविष्णवे ॥
यस्य पृथ्वी तलं तात साकाशं बाहुगोचरः १ मूर्धायस्य त्वनंतं च स्थानं दानवसत्तम ॥ तस्याहं ते प्रवक्ष्यामि विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् २ तयोः संवदतो रेवमाजगा
ममहामुनिः ॥ सनत्कुमारो धर्मात्मा संशयच्छेदनाय वै ३ स पूजितोऽसुरेन्द्रेण मुनिनोशनसा तथा ॥ निषसादा सने राजन्महाहर्षे मुनिपुंगवः ४ तमासीनं महाप्रज्ञमुश
नावाक्यमब्रवीत् ॥ ब्रह्मस्मै दानवैर्द्राय विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ५ सनत्कुमारस्तु ततः श्रुत्वा प्राह वचोऽर्थवत् ॥ विष्णोर्माहात्म्यसंयुक्तं दानवैर्द्राय धीमते ६ शृणु सर्व
मिदं दैत्यविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ विष्णौ जगत्स्थितं सर्वमिति विद्विपरंतप ७ सृजत्येषमहाबाहो भूतग्रामं चराचरम् ॥ एष चाक्षिपते काले काले विसृजते पुनः ८
अस्मिन् गच्छंति विलयमस्माच्च प्रभवन्त्युत ॥ नैपज्ञानवता शक्यस्तपसानैव चेज्यया ॥ संप्राप्नुमिंद्रियाणां तु संयमेनैव शक्यते ९ बाह्ये चाभ्यंतरे चैव कर्मणोर्मन
सिस्थितः ॥ निर्मलीकुरुते बुद्ध्या सोऽमुत्रानंत्यमश्रुते १०

चरो मध्यस्थमित्यर्थः १ अभंतं स्थानं मोक्षः २ विष्णुवत्प्रहमाह तयोरिति १ । ४ । ५ । ६ माहात्म्यं महाध्यातौ आत्मा च तस्य भावः विष्णोर्जगज्जन्मादिकर्तृत्वं प्रत्यगभिन्नत्वं च
शृणु उत्तमं तच्छृणुस्य मोक्षदत्वात् । तदेवाह विष्णौ जगद्वक्त्रकं कुण्डलमिव स्थितं विद्वि चेतनाचेतनं सर्वविष्णुरेवेत्यर्थः ७ एतदेव व्युत्पादयति सृजतीति ८ निमित्तस्त्वमुक्त्वा उपादान
त्वं माहाधर्मेन अस्मिन्निति कार्ययत्र लीयते यतश्चोद्भवति तदुपादानमित्यर्थः । एवमभिन्ननिमित्तोपादानत्वलक्षणं जगत्कारणत्वं विष्णोर्मुक्तं तस्य बुद्धेयत्वमाह नेति संयमेन योगेन ९ सं
यमेनैवेत्येव शब्देन यज्ञादीनामात्मप्राप्तावसाधनत्वं भाष्यद्विधाह बाह्ये इति बाह्यमात्राख्ये यज्ञादौ विविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेर्विविदिपाहेतौ । आभ्यंतरे शांतोदांत उपरतस्तिष्ठति शुभसमाहितो-

भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति' इति श्रुतेर्दर्शनहेतुत्वेनांतरंगे समाधौ । मनसि संकल्पे च हृदयेऽनेनांगं संस्क्रियत इति स्मृतेरात्मविविदिषा चित्तसंस्कारान्तराभिसंधौ च बुद्धानिश्चयेन स्थितो निष्ठावा
न तानि बाह्ययज्ञादीनि निर्मलीकुरुते तैश्चित्तं शोधयतीत्यर्थः । सोऽमुत्र देहाभिमानत्यागलभ्ये आत्मलोकं गत्वा आनन्त्यं मोक्षमश्नुते १० निर्मलीकरणे दृष्टांतांतरमाह पयोति हिरण्यकर्ता
वर्णकारः ११ जातिशतैर्जन्मशतैः अनेन यज्ञादिनाशमादिना अतियत्नेन त्वेकजातौ एकजन्मन्यपि १२ दृष्टांतांतरमाह लीलयेति १३ ननु कर्मसु क्रियमाणेष्वपि चित्तशुद्धिर्न दृश्यते
अतस्तत्करणं व्यर्थमित्याशंक्य दृष्टांतपूर्वकमावृत्त्या फलं सिध्यतीत्याह त्रिभिः यथा चेति १४ । १५ युक्तो योजितः गुणैः सत्त्वाद्यैः प्रसंगि पुरुषादिसंगि पुद्गलैः अभ्यासजेन बाह्याभ्यंतरसा
धनानां पुनः पुनरावृत्त्युत्पत्तेन १६ रक्तानि जीवजातानीति शेषः कर्मविशेषान्तरागविरागहेतून् १७ यथा वा कर्मणि प्रवर्ततेऽविद्यादशायां यस्मिन्निमित्तेति छंतिकर्मभ्यो निवर्तते विद्यायां सत्यां
आनुपूर्व्येति श्लेढः पूर्वरूपमार्थ १८ एवं साधनाभिमुखीकृतस्य ज्ञेयमाह अनादीति अनादिनिघनः नित्यः द्योतत इति देवश्चिन्मात्रः । ननु नित्यज्ञानं तास्त्येव घटज्ञानं जातं पटज्ञानं न घट

यथाहिरण्यकर्तावैरूप्यमग्नौविशोधयेत् ॥ बहुशोऽतिप्रयत्नेनमहताऽऽत्मकृतेनह ११ तद्वज्जातिशतैर्जीवःशुद्धयतेऽनेनकर्मणा ॥ यत्नेनमहताचैवाप्येकजातौ
विशुद्धयते १२ लीलयाऽल्पयथामात्रात्प्रमृज्यादात्मनोरजः ॥ बहुयत्नेनमहतादोषनिर्हरणंतथा १३ यथाचाल्पेनमाल्येनवासितंतिलसर्षपम् ॥ नमुंचतिस्व
कंगंधंतद्रत्नसूक्ष्मस्यदर्शनम् १४ तदेवबहुभिर्माल्यैर्वास्यमानंपुनःपुनः ॥ विमुंचतिस्वकंगंधंमाल्यगंधेचतिष्ठति १५ एवंजातिशतैर्युक्तोगुणैरेवप्रसंगिषु ॥ बुद्ध्या
निवर्ततेदोषोयत्नेनाभ्यासजेनह १६ कर्मणास्वनुरक्तानिविरक्तानिचदानव ॥ यथाकर्मविशेषांश्चप्राप्नुवंतितथाशृणु १७ यथावत्संप्रवर्ततेयस्मिंस्तिष्ठतिवावि
भो ॥ तत्तेऽऽनुपूर्व्यांव्याख्यास्येतदिहैकमनाःशृणु १८ जमादिनिधनःश्रीमान्हरिर्नारायणःप्रभुः ॥ देवःसृजतिभूतानिस्थावराणिचराणिच १९ सवैसर्वेषुभूतेषु
क्षरश्चाक्षरएवच ॥ एकादशविकारात्माजगत्पिबतिरश्मिभिः २० पादौतस्यमहोविद्धिभूर्धानंदिवमित्युत ॥ बाहवस्तुदिशोदैत्यश्रोत्रमाकाशमेवच २१ तस्यते
जोमयःसूर्योमनश्चंद्रमसिस्थितम् ॥ बुद्धिज्ञानगतानित्यंसस्त्वप्सुप्रतिष्ठितः २२ भुवोःरन्तरास्तस्यग्रहादानवसत्तम ॥ नक्षत्रचक्रंनेत्राभ्यांपादयोर्भूश्चदानव २३

मित्यनुमवादिष्याशंक्याह श्रीमानिति श्रीयतेआजीयतइतिश्रीरुपाधिस्तद्वान्न घटाकाशवदौपाधिकावुत्पत्तिलपौनतुस्वतइत्यर्थः हरिःसंहर्ता नारायणःसर्वाश्रयः प्रभुःसर्वनियंता १९
अस्यैवसर्वात्म्यं वक्तुं नवविधसर्गोपादानत्वमाह सवाइति सर्वेषुभूतेषुशरीरेषु क्षरस्मंघातः अक्षरोजीवः एकादशइन्द्रियाणि पिबतिगृह्णाति रश्मिभिरिन्द्रियैःअन्नक्षरइतिमहतःसर्गःप्रथमः
उक्तः । भूतेष्वितिभूतसर्गोद्वितीयउक्तः । एकादशेतिवैकारिकस्तृतीयपेंद्रियकःसर्गउक्तः । तएतेत्रयःप्राकृताःसर्गाः यथोक्तैवैष्णवे । 'प्रथमोमहतःसर्गोविज्ञेयोब्रह्मणस्तुयः ॥ तन्मा
प्राणाद्वितीयस्तुभूतसर्गोहिसंस्मृतः ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तुसर्गपेंद्रियकःस्मृतः ॥ इत्येवप्राकृतःसर्गःसंस्मृतोबुद्धिपूर्वकः'इति १० ऐकात्म्यसिद्धयेनारायणावयवत्वेनकृत्स्नजगन्निरूपयति
पादावित्यादिना दिवंस्वर्लोकं २१ तेजोमयश्चाक्षुषःमनश्चंद्रमसीत्यादावाधारावेयमावोगंगापाजलमितिबदभेदविवक्षयाज्ञेयः बुद्धिर्महतत्वंज्ञानगतावृत्तिरूपज्ञानाकारा रसस्त्वप्सुप्रति
ष्ठितः आपोरसनेत्यर्थः २१ अनंतराःसन्निहिताः नेत्राभ्यानेत्ररश्मिभिर्निर्दृष्टमितिशेषः पादयोःपादावेवभूः २३

1195.90

रजइति एतेगुणावक्ष्यमाणविषयापह्नकारानारायणाख्यचैतन्यानुविद्धतयाहदात्मनःपण्डिजीवसंज्ञामवेति आश्रमाणामितिसंधिरार्षः कर्मणोजपादेःफलंतत्प्राप्तिरेव सर्वस्यसुकृतस्यफलं
सप्तस्वगांत्मकं सुखमित्यर्थः २४ अकर्मणो नैष्कर्म्यस्य संन्यासस्य फलं मोक्षः छंदांसि मंत्रादयः अक्षरं प्रणवः २५ बहवो वर्णा आश्रमाश्चाऽऽश्रयो यस्य परमो धर्म आत्मदर्शनं यद्योक्तं याज्ञ
वल्क्येन । 'इत्याचारदमार्हिसादान स्वाध्यायकर्मणां ॥ अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनं' इति । तपः कृच्छ्रचार्द्रायाणादि तत्फलमप्ययमेवेत्यर्थः सत्कार्य असत्कारणं २६ शु
तिर्मंत्राः शास्त्रं शास्तीति शास्त्रं प्रवर्तना वाक्यं ब्राह्मणं ग्रहापेंद्रवाय्वाद्याः सोमपात्राणि षोडशऋत्विजः ब्रह्मा ब्राह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोता एते सर्ववेदीयाः । होता मंत्रावरुणोऽच्छावाको ग्रा
वस्तोता एते ऋग्वेदिनः । अध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोत्रेता एते याजुषाः । उद्गाता प्रस्तोता प्रतिहर्ता पुत्रहण्य एते सामगाः २७ ते ऋत्विजः पृथग्दर्शना अपोऽन्महेंद्रोऽन्योऽग्नेर्वैश्वानरोऽन्य इति
शास्त्रेण पृथक्पितामहादीन् कर्मपृथक्कवशात्पश्यंतोऽपि तस्यैकतां तथाकारणत्वेन संविदंति तथा च कात्यायनः । कर्मपृथक्त्वादिपृथगभिधानाः स्तुतयो भवन्त्येकैव ब्रह्मात्मा देवतेति । श्रुति
रपि 'तद्यदि दमादुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव सा विमृष्टिः' इति २८ नानेति अयमिति बुद्धिस्थ आम्नायः परामृश्यते । 'सचैकं सतं बहुधा कल्पयंति यो देवानां नामभा एक एव' इत्यादिः अनुभवेनैवैतज्ज

रजस्तमश्चसत्त्वंचविद्धिनारायणात्मकम् ॥ सोऽऽश्रमाणांफलंतातकर्मणस्तत्फलंविदुः २४ अकर्मणःफलंचैवसएवपरमव्ययः ॥ छंदांसियस्यरोमाणिह्यक्षरंचस
रस्वती २५ ब्रह्माश्रयोबहुमुखोर्धर्मोहृदिसमाश्रितः ॥ सब्रह्मपरमोर्धर्मस्तपश्चसदसच्चसः २६ श्रुतिशास्त्रग्रहोपेतःषोडशर्विक्रकतुश्चसः ॥ पितामहश्चविष्णुश्च
सोऽश्विनौसपुरंदरः २७ मित्रोऽथवरुणश्चैवयमोऽथधनदस्तथा ॥ तेपृथग्दर्शनास्तस्यसंविदंतितथैकताम् ॥ एकस्यविद्धिदेवस्यसर्वजगदिदं वशे २८ नाना
भूतस्यैदैत्यैद्रुतस्यैकत्वंवदत्ययम् ॥ जंतुःपश्यतिविज्ञानात्ततोब्रह्मप्रकाशते २९ संहारविक्षेपसहस्रकोटीस्तिष्ठंतिजीवाःप्रचरंतिचान्ये ॥ प्रजाविसर्गस्यचपा
रिमाण्यंवापीसहस्राणिबहूनिदैत्य ३० वाप्यःपुनर्योजनविस्तृतास्ताःकोशंचगंभीरतयाज्यगाढाः ॥ आयामतःपंचशताश्चसर्वाःप्रत्येकशोयोजनतःप्रवृद्धाः ३१
वाप्याजलंक्षिप्यतिवालकोट्यात्वद्भासलुच्चाप्यथनद्वितीयम् ॥ तासांक्षयेविद्धिपरंविसर्गसंहारमेकंचतथाप्रजानाम् ३२

नोजानातीत्याह जंघुरिति विज्ञानादुत्थासोपाधिकावस्थायां सार्वार्थ्यं पश्यति वृत्तिविलयेतुमद्वयैतं २९ ब्रह्मप्राप्तेरतिदीर्घमह्यमाह संहारेति संहारस्यास्मिन्नाविनिर्गमस्यास्मिन्निति व्युत्प
त्त्यासंहारविशेषशब्दाभ्यां जगद्वयोदयकालः कल्पसंज्ञक उच्यते तस्य सहस्रकोटीः कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे इति द्वितीया तावत्कालपर्यंतं केचिज्जीवास्तिष्ठन्ति स्थावरामूत्वा आसते प्रचरन्ति
जंगमामवन्ति चाभ्ये । तत्राप्येकैकस्य कल्पस्यातिप्रमाणत्वं मर्यादं तरेणाह प्रजाविसर्गस्येति पारिमाण्यं स्वार्थे तद्धितः बहुनीत्यसंख्येयत्वमुक्तं ३० वापीत्येतद्व्याचष्टे वाप्यइति द्वाभ्यां योजन
विस्तृताः पंचशताद्विवाक्यशेषाद्विस्तारयोजनसंख्याज्ञेया आयामतोदैर्घ्यतो योजनतः पंचशताद्वितिसंबंधः शताद्वितिलिगव्यत्ययार्थः । पंचशतं योजनानीत्यर्थः । अवगाढानास्ति
वगाढोऽवगाहो यासां ताः दुरवगाहा इत्यर्थः । मागुरिमतेनावेत्पुपसर्गस्याकारलोपंकृत्वान्भूतमासः अतएव प्रत्येकशः प्रवृद्धा ३१ वाप्या इति अयमर्थः यदिवालकोट्याकेशाग्रेणैकैकस्मि
न्निवसे एक एक एव बिंदुरुद्ध्रियेत न द्वितीयः तेन क्रमेणैकैकवाप्या उच्छ्रोपणेन बहुसहस्रवाप्युच्छेदः स्यात्तर्हि संसारस्यापि विना ज्ञानमुच्छेदः स्यात् । एकस्य मुक्तपैकस्य विसर्गस्य नाशोऽप्यनन्ताजीवाः
संतीतिसंबंधाऽपि संसारस्यानुच्छेद एव । तथोक्तं भगवता नां तो जन्मादिर्न च संमतिरेति ३२

एवंमुक्तिदौलभ्यायसंसारस्यानंत्यमुक्ताभिदानि रजःसत्त्वंतमश्चैवौवर्द्धिनारायणात्मकमिति पूर्वोक्तं गुणत्रयं रजःकृत्स्नस्वच्छत्वंमाहिनत्वसांस्वाद्रक्तंश्वेतकृष्णशब्दैर्विवक्षित्वातेषामागमेदेनपदरूपा
 निप्रकल्प्यते तथाहि । त्रिदंश्विदंभवद्गुणत्रयमन्योन्यव्यतिरेकेणनतिष्ठति तत्रयदातमसआधिक्यंस्वरजसोर्नृनत्वसमत्वेतदाकृष्णोवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुम्रः । तथारजसआधि
 क्येसत्त्वसमोर्नृनत्वसमत्वेनीलवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुमध्यमोवर्णः । तच्चरक्तंलोकानांसह्यतरं लोकानांप्रवृत्तिकुशलानाममूढानांसाहसिकानांसत्त्वस्याधिक्येजस्तमसोर्नृनत्वस
 मत्वेहारिद्रःपीतवर्णस्तत्रसुखकरं । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुशुक्लतच्चार्थतुल्यकरं । ततःकृष्णोमुख्यसर्गःस्थावरश्चतुर्थः भूवस्तैर्यग्योन्यःपंचमः पीतोदेवसर्गःषष्ठः नीलोमानुषसर्गःसप्तमः मध्यमो
 ऽनुग्रहसर्गोऽष्टमः । शुक्लःकीमारसर्गो नवमः । यथोक्तंवेष्णवे 'मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तुमुख्यावैस्थावराःस्मृताः ॥ तिर्यक्लोतस्तुषःप्रोक्तस्तैर्यग्योन्यःसउच्यते ॥ तदूर्ध्वलोतसांपक्षोदेवसर्गस्तु
 सस्मृतः ॥ ततोऽर्धलोतसांसर्गःसप्तमःसतुमानुषः ॥ मध्यमोऽनुग्रहःसर्गःसार्विकस्तामसश्च ॥ पंचैतेवैकृताःसर्गाःप्राकृतास्तुत्रयःस्मृताः ॥ प्राकृतवैकृताश्चैवकीमारोनवमःस्मृतः' ॥
 अत्रानुग्रहशब्देनद्वयाहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चेतिश्रुतिप्रसिद्धाःशमकामादिचेतोवृत्त्यनुग्राहिकादेवताउच्यंतेसचानुग्रहोजातिभेदाद्भिन्नः यथोक्तंवाशुपुराणे 'अष्टमोऽनुग्रहःसर्गःसचतुर्थोव्यव
 स्थितः ॥ विपर्ययेणवाशक्तयासिद्ध्यावुद्वेष्टयातयैवच ॥ स्थावरेषुविपर्यासस्तिर्यग्योनिपुशक्तितः ॥ सिद्ध्यात्मनामनुष्येषुपुष्ट्यादेवेषुकृत्स्नशः'इति ३३ परंस्त्विति एतेषुसर्गेषुशुक्लकीमा
 रसर्गः रागद्वेषराहित्यात् विमलंनिष्पापमतएवविशोकम् विशोकत्वमपि कुतः यतो गतकर्मप्रवृत्त्याख्यश्रमहीनं सिद्धयतिभोजंसाधयति । एतच्चात्यंतदुर्लभमित्याह गत्वेति योनि

पञ्जीववर्णाःपरमंप्रमाणंकृष्णोधूमोनीलमथास्यमध्यम् ॥ रक्तंपुनःसह्यतरंसुखंतुहारिद्रवर्णंसुखंचशुक्लम् ३३ परंतुशुक्लंविमलंविशोकंगतकर्मसिद्धयतिदानवै
 द्र ॥ गत्वातुयोनिप्रभवाणिदैत्यसहस्रशःसिद्धिमुपैतिजीवः ३४ गतिंचयादर्शनमाहदेवोगत्वाशुभंदर्शनमेवचापि ॥ गतिःपुनर्वर्णकृताप्रजानांवर्णस्तथाकाल
 कृतोऽसुरेन्द्र ३५ शतंसहस्राणिचतुर्दशेहपरागतिर्जिह्वगुणस्यदैत्य ॥ आरोहणंतत्कृतमेवविद्विस्थानंतथानिःसरणंचतेषाम् ३६

प्रभवाणिजन्मानिनस्वयोनिजानिदृष्ट्युप्रादिवत् तेषांअधिकारिकाणानेतरव्योमिजंजन्म गत्वाप्राप्य यथोक्तं । 'मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये ॥ यततामपिसिद्धानांकाश्च
 न्प्रवितितत्त्वतः'इति ३४ यांसिद्धिजीवपैतितान्याचष्टे गतिमिति शुभंदर्शनंसंख्यंछास्त्रंगत्वाप्राप्यदेवहंद्रोयांगतिदर्शनमात्मानुभवामिकांमाहउक्तवान् सैवशुक्लवर्णमृतांसिद्धिरित्यर्थः ।
 तथाचश्रुतिः । 'एतमेवपुरुषंब्रह्मततमपश्यदिदमद्दर्शमिति तस्मादिदंद्रोनाभेदंद्रोहवैनामतमिदंभ्रंस्तंभिन्नइत्याचक्षते'इति । ततमंततममित्येकस्यतकारस्यछांदसोलोपः इदंब्रह्म
 अदर्शमपश्यं एतेनेदमिहवाक्यंप्रमाणत्वेनदर्शितं । इदमेवान्यत्रापितुल्यमित्याह गतिरिति वर्णःसत्त्वादितारतम्यं वर्णोऽपिकालकृतः कालःप्रागुक्तश्चतुर्थगारमाजीवोधर्मेरतोधर्ममालंबमानो
 ऽधर्माद्व्यावृत्तोऽधर्मेरतइतिक्रमेणकृतमेताद्व्यापरकलिसंज्ञः तथाचजीवस्पृग्मवीयसंस्कारवशाद्यादृशःसत्त्वाद्याविमोवस्तादृशीगतिरित्यर्थः ३५ शतमिति सैयंजीवगुणस्यगतिःपरापार्य
 तिकीदृशानांभिन्निपाणामंतःकरणचतुष्टयस्यचकरणगणस्यभेदाच्चतुर्दशसंख्याकासत्त्वातीतांविशतानिसहस्राणिशतसहस्राणिलक्षानिवाविषयभेदाद्भवति तथाहि विषयभेदाद्वृत्तिभेदंश्रुतिराह
 'अयंवैहरयोऽयंवैदशचशतानिचसहस्राणिचप्रभुतानिचेसादि' । आरोहणमुपर्युपरिसोपानारोहक्रमेणोऽर्वातः तैरेवचतुर्दशभिःसत्त्वतारतम्यप्रधानैःकृतंतत्कृतं स्थानंचतेपुतेषुपदेपुस्त्यै
 तथानिःसरणंचतेभ्यःपदेभ्यश्श्रुतिः तेषांजीवानांतत्कृतैव तस्मादेतेचतुर्दशसार्विकमार्गप्रवणाःकार्यादित्यर्थः ३६

अन्यथादोषमाह कृष्णस्येति कृष्णस्यस्थावरत्वप्रापकस्त्ववर्णस्यनिकृद्धानीचागतिः यतःसमावीस्यावरोनरकेनरकप्रदेकर्मणिसज्जतेऽतो नरकेपच्यमानएवास्ते । तत्रैवतस्यस्थानंस्थितिः
 दुर्गतिभिःतैरेवचतुर्दशभिर्दुर्मागंमृतेर्भवति । स्थानावधिमाह सुबहूनेति प्रजाविसर्गान्कल्पान् ३७ सुबहूनेत्यस्यव्याख्या शतंसहस्राणिलक्षमित्यर्थः हरितंशुभ्रंतिर्धर्म्योनिस्त्वं अमीशोदीनः
 शीतवाताद्यर्दितःसर्वतोमृत्पुमयवर्शाच युगलयेपापभोगक्षयेइदेहिवर्णद्वयकेवलामोगभूमिरेवाऽतोऽप्रभोगेनक्षपितकल्पस्यदेवात्प्राचीनपुण्योदयेसतिजीवस्तपसाविवेकेनसंवृतात्माव्याप्रचितो
 भूत्वा ३८ सत्त्वगुणेनयुक्तःसम्बुद्धपातमोगुणप्रवृत्तिदूरीकुर्वन्चटोपततेऽप्येतेतदासर्वोत्कर्षेसतिलोहितमष्टममनुग्रहसर्गमुपैति शमकामाद्यभिमानिदेवताभावंप्राप्नोतीत्यर्थः । सत्त्वापकर्षेतु
 नीलाब्जीलत्वंप्राप्यमनुष्यलोकेपरिवर्ततेगतागतकरोति चकारौवाशब्दस्यार्थे ३९ सनीलत्वंप्राप्तं तत्रमानुषलोके संहारविसर्गकल्पं धंधनैर्विधिनिषेधनिगदैःक्रियमानस्तपोवृद्धिकुर्वीणो
 हारिद्रंषष्ठेर्गदेवताभावमुपैति । तत्रापिसंहारविक्षेपशतेकल्पशतेजातेसति व्यतीतेव्यतिगच्छति कर्मव्यतिहारेतद् गतिकार्यस्यस्वीधातोरंतःप्रलिप्तस्यईवातोव्यतिपूर्वस्येदंरूपं । त
 याचदेवोभूत्वामनुष्यत्वमुपैतिमानुषश्चमृत्वादेवत्वमुपैतीत्यर्थः ४० एतदेवाह हारिद्रेत्यादिना देवसहस्रशःकल्पान्संचरन्नप्याविप्रमुक्तोविषयवियोगहीनो निरयेचसंवर्तकृतानिकल्पकल्पेक

कृष्णस्यवर्णस्यगतिर्निकृष्टासज्जतेनरकेपच्यमानः ॥ स्थानंतथादुर्गतिभिस्तुतस्यप्रजाविसर्गान्सुबहून्वदंति ३७ शतंसहस्राणिततश्चरित्वाप्राप्नोतिवर्णंहरितं
 तुपश्चात् ॥ सचैवतस्मिन्नवसत्यनीशोयुगक्षयेतपसासंवृतात्मा ३८ सवैयदासत्त्वगुणेनयुक्तस्तमोव्यपोहन्चटतेस्वबुद्ध्या ॥ सलोहितवर्णमुपैतिनीलान्मनुष्यलो
 केपरिवर्ततेच ३९ सतत्रसंहारविसर्गमेकंस्वधर्मजैर्वधनैःक्रियमानः ॥ ततःसहारिद्रमुपैतिवर्णंसंहारविक्षेपशतेव्यतीते ४० हारिद्रवर्णस्तुप्रजाविसर्गात्सहस्रश
 स्तिष्ठतिसंचरन्चै ॥ अविप्रमुक्तो निरयेचदैत्यततःसहस्राणिदशाऽपराणि ४१ गतीःसहस्राणिचपंचतस्यचत्वारिसंवर्तकृतानिचैव ॥ विमुक्तमेनंनिरयाच्च
 विद्विसर्वेषुचान्येषुचसंभवेषु ४२ सदेवलोकेविरह्यभीक्ष्णंततश्च्युतोमानुषतामुपैति ॥ संहारविक्षेपशतानिचाष्टौमर्त्येषुतिष्ठत्यमृतत्वमेति ४३ सोऽस्मादथभ्रश्य
 तिकालयोगात्कृष्णेतलेतिष्ठतिसर्वकृष्टे ॥ यथात्वयंसिध्यतिजीवलोकेस्तत्तेऽभिधास्याम्यसुरप्रवीर ४४

तानिफलानिभुञ्जानोगतीःसंचरंस्तिष्ठतीविपूर्वेषाम्भवः । गतिसंख्यादशपंचचत्वारिचेत्येकोनविंशतिसहस्राणि अयमर्थः । एकोनविंशतिमुखःप्रविधिकमुगितिश्रुतेः स्वप्नोपमेस्वर्गोपिदर्शोत्रिया
 निपंचप्राणामनआदिचतुष्टयंचेत्येकोनविंशतिर्जाग्रद्व्यासनामयानिभोगसाधनानिवर्ततेतान्येवपूर्ववत्तावतिशतानिसहस्राणिचमंति । अत्रादिषोऽपिभोगोरागहेतुस्वात्पुण्यक्षेपकत्वादनित्यस्यात्र
 निरयएवेतिस्वर्गोऽपिनिरयभोगउक्तः । ततश्चैनंनरानिरयाद्भोगप्रदकर्मणःसकाशात्तुविमुक्तंविद्वि स्वर्गोऽपिज्ञयवानित्यर्थः । अन्येष्वपिभवेषुस्थावरतैर्यग्योन्यादिपुमानुषवर्णेषु तस्मात्ति
 र्येकसर्गवदेवसर्गोऽपिभोगभूमित्वाद्देयएवेतिभावः ४१ । ४२ व्यतीतेइत्यस्यार्थस्पष्टयति सइति देवामानुषत्वंमानुषाश्चदेवत्वंमजंतइत्यर्थः । अमृतत्वं अष्टौपूर्वोक्तानिश्रोत्रत्वक्षु
 जिह्वाप्राणचित्तमनोबुद्ध्याख्यानिज्ञानैर्द्रियाणि दृष्टिसृष्टिमाश्रित्यतान्येवस्वस्वविषयलयोदयकारणानीतिविषयभेदात्तान्येवशतानिसहस्राणिवालयोदयान्मर्त्येषुयास्तिष्ठतिसउपैतीत्यन्वयः
 ४३ सोऽस्मात्संकल्पकृताल्लयोदयप्रवाहात्कालःकलिरूपस्तयोगाच्चप्रभ्रश्यकृष्णेतलेतलवदधोगतेसर्वकृष्टेसर्वेभ्योनीचेस्थावरेतिष्ठति । अयमारोहावरोहप्रवाहपतितःसिद्धयतिमुच्यते ४४

भक्त्युपायमेवाह देवानीति समुत्प्लुःसप्तव्यूहशतानिदेवानिसंश्रित्यरक्तादिक्रमेणांतेशुल्लखसवराँल्लोकान्संभावतीतिसंबंधः । एकस्यानेकधामावोव्यूहः बुद्धेःश्रोत्रत्वक्शुर्जिह्वाघ्राणमनोबुद्धिरूपेणसप्तधाभूतायास्तत्तदिन्द्रियवृत्तिमेवाव्यूहानांशतानिसहस्राणिवापूर्ववद्ववन्ति । तत्रदेवानिसात्विकानिशमदमादीन्येवसंश्रित्यप्रथमंरक्तःशमाद्यभिमानिदेवतारूपोऽत्यंतंशमादिमान्भवति । ततोहारिद्रोदैवस्ततःशुक्लःकौमारोबालवद्रागद्वेषण्योभवति ततअष्टावराष्ट्र अष्टौपुर्ण्यःअवराअनुत्कृष्टाःपश्चाद्भूतावायेषुतान्सगुणात्मरूपान्लोकान् अर्चयतमानधुप्रादिमार्गप्राप्यचंद्रलोकादूर्ध्वार्चयतरोर्ध्विरादिमार्गप्राप्योज्ज्वललोकास्ततोऽप्यर्चयतमान् । ज्ञानकपाप्यलोकान्पोगफलभूतान् । तस्याभिध्यानानृतीयदेहमेदेविश्वैश्वर्यकेवलभासकामहृत्प्रादिश्रुतिप्रसिद्धंनृतीयमैश्वर्यप्राप्नोतीत्यर्थः ४९ अष्टावरानित्येतज्याचष्टे अष्टाविति शतशब्दार्थःप्राग्वत् अयमर्थः सप्तांगएकोनविंशतिमुखइतिजाग्रत्स्वप्रयत्नेतुल्यवच्छ्रवणात्सप्तजाग्रदवस्थापंचभूतात्मकाःस्थूलदेहःशब्दादिपंचकंचाऽप्यद्रष्टुर्गमिवांगस्वरूपमृतमप्यविद्यादर्पणेनमुखवत्पराक्त्वंप्रापितस्यसप्तःप्राप्तयेएकोनविंशतिर्दंष्ट्राद्रियाणिप्राणपंचकंमनोबुद्धयहंकारचित्तचतुष्टयंचेतिमुखानीवप्राप्तिद्वाराणि । अविद्याकामकर्मोत्पन्नकश्चिदशक्तःसंचातोजाग्रद्वत्स्वप्नेऽपितुल्यइतियाम्पश्चादुक्तानिताम्येवपश्चिशतानीतियोजना । ब्रह्मात्मविद्यादिप्रयंत्रिशकारपृथग्गण्यते तदाऽपिसर्वेषामावृत्त्यापवृष्टिः । सुषुप्तौब्रह्मानंदमुक्तेतोमुखइतिश्रुतेर्भोग्यआनंदोभोगसाधनंचेतिद्वयंयेत्पवृष्टिस्तदात्तुत्तरपरार्थः । एतानिमहाद्युतीनांपूर्णप्रकाशानामात्मविदांमनोवि

देवानिसप्तव्यूहशतानिसप्तरक्तोहरिद्रोऽथतथैवशुक्लः ॥ संश्रित्यसंभावतिशुक्लमेतमष्टावरानर्चयतमान्सलोकान् ४९
अष्टौचषष्टिचशतानिचैवमनोविरुद्धानिमहाद्युतीनाम् ॥ शुक्लस्यवर्णस्यपरागतिर्यात्रीण्येवरुद्धानिमहानुभाव ४६
संहारविक्षेपमनिष्टमेकंचत्वारिचान्यानिवसत्यनीशः ॥ पष्ठस्यवर्णस्यपरागतिर्यासिद्धावसिद्धस्यगतक्रमस्य ४७
सप्तोत्तरंतत्रवसत्यनीशःसंहारविक्षेपशतंसशेषम् ॥ तस्मादुपावृत्यमनुष्यलोकेततोमहान्मानुपतामुपैति ४८

रुद्धानिमनसैवविशेषेणरुद्धानि । मूढदृष्ट्यापुण्यमूताम्यपिविदुषामनोमात्राण्येवेत्यर्थः । सेयंशुक्लस्यवर्णस्यगतिःसंक्षेपेण । त्रीणिजाग्रत्स्वप्रतुष्ट्याख्यानिरुद्धानिचेच्छिवमद्वैतंचतुर्थमन्यते सआत्मासंक्षेपेणइतिश्रुतिप्रसिद्धस्यतुर्थस्यप्राप्तिः । एवमशब्देनत्रयरोधात्मिकैवतुर्थप्राप्तिस्तुर्थस्यप्रत्यक्षत्वेनाप्राप्यत्वात् ४९ एवंविदोजीविन्मुक्तस्यापिप्रारब्धकर्मभोगस्यापरिहार्यत्वमाह संहारेति एकंसंहारविक्षेपशतमनिष्टवसतीति एकंभोगाधारवर्धनमदृष्टिदृष्टचमिप्रायेणलयोदयशतात्मकमिहदेहवसतीत्यध्याहृत्ययोज्यं । अत्येवयोगिनःक्रममुक्तिमाह चत्वारितीति । अनीशोपोगैश्वर्योपस्थापितान्दिव्यान्भोगास्त्यक्तुमसमर्थोयोग्यम्यानिचत्वारिमहर्जमस्तपःसत्त्वलोकाख्यानियोगवत्तारतम्येनैश्वर्यतारतम्यवतिक्रममुक्तिस्थानानिवसत्यधिवसति । वासेनिमित्तमाह पष्ठस्येति यागतिःसत्त्वशुद्ध्यात्मिकातस्याःसिद्धावप्यसिद्धस्यशुद्धब्रह्मसाक्षात्कारेणजीविन्मुक्ततामप्राप्तस्यगतक्रमस्यनष्टरागादिदोषस्य । योगविदोऽपित्रिद्व्यात्मैक्यज्ञानात्क्रममुक्तिमागमवतीत्यर्थः ४७ योगपष्ठमतिमाह सप्तेति अनीशःसम्पद्योगमनुष्ठानुमशकः तत्रपरोक्षत्वेननिर्दिष्टेस्वर्गलोके सप्तपूर्वाकानिश्रोत्रादिपंचकंमनोबुद्धीचतान्युत्तराणिसत्त्वोत्कर्षबलेनोत्कृष्टानियस्मिन्नुतादृशंसंहारविक्षेपशतंसशेषकमेशेषसहितं । ध्येयब्रह्मसाक्षात्कारेहि'तद्यथेवीकातूलमप्रौप्तंप्रदूयेतैवंहास्यसर्वेषाम्मानःप्रदूयते'इति निःशेषपापदाहश्रुतेस्ततःप्रागारब्धयोगस्ययोगिनःकर्मशेषमस्तीतिपुक्तंशुद्धकर्मसन्तुयोगीप्राप्त्योगसिद्धेर्मुक्तेश्वेदुलोकोत्कर्षलोकेचमच्छतीत्यर्थः । ततश्चानुपपन्नमप्यमहाब्रह्मकुशीलविद्यादिनापुण्योभवति ४८

तस्मान्मानुषाद्वावाडुपावृत्यनिष्क्रम्याऽप्युत्तरमुत्तरंभूतसर्गप्रतिमर्तुसंतिष्ठतिप्रस्थानंकरोति पूर्वाभ्यासवशादुत्तरोत्तरांयोगभूमिकामारोहतीत्यर्थः । सएवंप्रतिष्ठमानःसप्तकृत्वःसप्तवारंलोकां परैतिपर्यटतिसंहारविक्षेपयोःसमाधिष्ठुस्थानाभ्याकृतसंवादितःप्रभावेऽश्वर्ययेनसः अयमर्थः । प्रथमांभूमिकारुढोयोगीमृतःस्वर्गप्राप्यततश्चतुःसर्वभौमोराजामवाति एवंसोऽयंभूलोकजयः । एवमुत्तरोत्तरयोगकलावृद्ध्याउत्तरमुत्तरंलोकंजयति । अंतर्ब्रह्मलोकंसप्तमंप्राप्यापिपुनरावर्ततेयदिध्येयवस्तुन्यहंमहंनकुर्वीत तंकुर्वीतब्रह्मणासहैवमुच्यते तत्रप्रमाणानि । 'प्राप्य पुण्यकृतांलोकानुपित्वाशाश्वतीःसमाः ॥ शुचीनांश्रीमतांगेदेपोमघ्नोऽमिजायते ॥ तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं ॥ यततेचततोभूयःसंसिद्धीकुरुनंदन'इतिगीता । 'आब्रह्मभूवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्चुन'इतिच । 'ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यातेकतात्मानःप्रविशंतिपरंपदं'इतिच ४९ सप्तेति एवमशब्दोभिन्नक्रमः संहारमित्तिणमुलंतं सप्तमूरादिसत्त्वलोकांल्लोकान्मनोबुद्धिसहितानिज्ञानेन्द्रियाणिवासंहृत्यैवबोधेनबाधित्वाजीवलोकेसंतिष्ठतिसम्यग्मोहशोकाभावादास्ते । संहारेधीजमुपपन्नानिसंभाव्यतेपावुद्रवादीनांभूरादीनांवाडुःस्वरूपत्वंनिश्चित्यततोदेहतिअव्ययमपरिणामिस्थानमतपवानंतंत्रिविधपरिच्छेदशून्यंशुद्धंब्रह्मप्राप्तिप्राप्नोति । तत्तुस्थानंकेचिदेवस्यमहादेवस्यसंबंधिकेलासमितिवदंतिशामवाः । विष्णोर्वैकुण्ठमि

तस्मादुपावृत्यततःक्रमेणसोऽग्रेणसंतिष्ठतिभूतसर्गम् ॥ सप्तकृत्वश्चपरैतिलोकान्संहारविक्षेपकृतप्रभावः ४९ सत्तैवसंहारमुपपन्नानिसंभाव्यसंतिष्ठतिजीवलोके ॥ ततोऽव्ययंस्थानमनंतमेतिदेवस्यविष्णोरथब्रह्मणश्च ॥ शेषस्यचैवाथनरस्यचैवदेवस्यविष्णोःपरमस्यचैव ५० संहारकाले परिदग्धकायाब्रह्माणमायांतिसदाप्रजाहि ॥ चेष्टात्मनोदेवगणाश्चसर्वेयेब्रह्मलोकादपराःस्मतेऽपि ५१ प्रजाविसर्गंतुसशेषकालेस्थानानिस्वान्ये वसंतिजीवाः ॥ निःशेषतस्तत्पदंयांतिचांतिःसर्वदेवायेसदृशमनुष्याः ५२ येतुच्युताःसिद्धलोकात्क्रमेणतेषांगतिर्यांतियथानुपूर्व्या ॥ जीवाःपरतद्बलतुल्यरूपाःस्वंस्वंविधिंयांतिविपर्ययेण ५३

तिवैष्णवाः । ब्रह्मणोब्रह्मलोकइतिहैरण्यगर्भाः । शेषस्याऽनंतस्येतिद्वक्ताः । नरस्यजीवस्यैवतत्परंस्थानमितिशांख्याः । देवस्यद्योतमानस्यचिन्मात्रस्यविष्णोर्व्यापकस्यपरब्रह्मणस्तुर्थमुर्तिस्वरूपस्यपरमस्येतिद्विष्णोःपरमंपदमितिश्रुतिप्रसिद्धमित्यौपनिषदाः ५० एवंशब्दजान्विकल्पान्मोक्षेउपपत्त्यसर्ववादिसंमतंस्तुतत्तमाह संहारेति परितःसर्वात्मनादग्धबोधेनमस्मीकृताःकायाःस्थूलसूक्ष्मकारणदेहाभ्यामिस्ताः ब्रह्माणंब्रह्म पुंस्त्वमार्प देवगणाइन्द्रियाणि येब्रह्मस्वरूपाल्लोकादपराःअर्वाचीनाःप्रकृत्यादयस्तेऽपिपरिदग्धकायाःसंहारकालेमोक्षेब्रह्मप्राप्नुवन्ति ५१ एवमात्मबोधजमात्पांतिकंप्रलयमुक्ताःस्वांतरप्रलयमाह प्रजेति प्रलयकालेआसन्नतरेयेदेवत्वंप्राप्ताअमुक्तकृत्स्नकर्मफलास्तेपूर्वकल्पाजितानिस्थानिस्थानानिकल्पांतरेऽपिसरंतिष्ठमंते । सर्वेषांकल्पानांपूर्वपूर्वकल्पसादृश्यात् । 'सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत्'इतिश्रुतेश्च । येस्वंतेकल्पांतेनिःशेषतःनिःशेषितकाळास्तेस्वर्गनाशोइतरवन्मनुष्यत्वमेवयांतीत्यर्थः । प्रलयशतेनापिकृतंकर्मनश्यतितत्त्वज्ञानमंतरेणेतिभावः ५२ विधिमदष्टंपुण्यपापंतत्फलंयांतिप्राप्नुवन्ति एकस्मिन्नधिकल्पेअसकृदारोहावरोहौवर्ततेऽन्तःसंसारभीरुणातत्त्वज्ञानमेवाश्रयणीयमितिभावः ५३

एवंसपरिकराव्रज्यामुक्तातद्वतोदृष्टिमाह सइति सव्रज्यावित् यावत्सशेषमुक्त शेषप्रारब्धकर्मतदपरित्यज्यमुक्तेइतिसशेषमुगस्ति । तावत्तदंगेषुतत्स्वरूपेएवप्रजाःसर्वास्तेऽशुक्लेदेव्यौपराव
रविद्येचवर्तेतेइतिशेषः । ब्रह्मविदोविशुद्धकेवलयावधिकृष्टजगदस्तिअनंतरंनस्तीत्यर्थः । अत्रकिमानमतमाह विशुद्धभावोयोगसंशोधितचित्तोभूत्वासंयम्यचारणाध्यानसमाध्यात्मकं
संप्रममनुष्ठाय एतत्परिदृश्यमानंविद्यदादिपंचंद्रियरूपमित्येवविद्दीतिशेषः । तथाहिप्राणेश्वोदेवादेवेभ्योलोकाइतींद्रियेभ्यःसाक्षात्परंपर्याचदेवानांलोकानांचसृष्टिःश्रूयते । स्वप्रमार्थेद्र
जालवदुपपद्यतेचैतज्जगतःप्रतिभासमात्रत्वमित्युपपादितमवस्तात् ५४ उपसंहरति शुद्धामिति शुद्धानिरवद्यापरमांगतिशुद्धचिन्मात्रमावंशुद्धेनमनसाविचिन्वन्श्रवणमननध्यानाभ्यासेर्जा
नुमिच्छन्परैतिद्वैतजालंपरावृत्यएतिप्राप्नोति । ततोब्रह्मसाक्षात्कारानंतरंमध्ययंस्थानंभोक्षमुपैति । ग्रामवत्प्राप्यत्वमस्त्वित्यतआह ब्रह्म नहित्रिविधपरिच्छेदशून्यस्यगगनस्येवप्राप्यत्वं
संप्रवति । अथापिदुष्प्रापमविद्यादिनाव्यवधानात् शाश्वतंनित्यंप्राप्तमप्यभ्येतिकंठगतचामीकरवादित्यर्थः । तथाचश्रुतयो 'ब्रह्मवाइदमब्रह्मासीत्तदाऽऽत्मानमेवावेदंब्रह्मास्मीति ब्रह्मैवस

सयावदेवास्तिशेषभुक्तेप्रजाश्चदेव्यौचतथैवशुक्ले ॥ तावत्तदंगेषुविशुद्धभावःसंयम्यपंचेंद्रियरूपमेतत् ५४ शुद्धांगतितांपरमांगपरैतिशुद्धेननित्यंमनसाविचि
न्वन् ॥ ततोऽध्ययंस्थानमुपैतिब्रह्मदुष्प्रापमभ्येतिसशाश्वतंवे ५५ इत्येतदाख्यातमहीनसत्त्वनारायणस्येहबलंमयाते ५६ ॥ ॥ वृत्रउवाच ॥ एवं
गतेमेनविषादोऽस्तिकश्चित्सम्यक्प्रपश्यामिवचस्तथैतत् ॥ श्रुत्वातुतेवाचमदीनसत्त्वविकल्मषोऽस्म्यद्यतथाविपाप्मा ५७ प्रवृत्तमेतद्भगवन्महर्षेमहाद्युते
श्वक्रमनंतवीर्यम् ॥ विष्णोरनंतस्यसनातनंतत्स्थानंसर्गायत्रसर्वप्रवृत्ताः ॥ सवैमहात्मापुरुषोत्तमोवैतस्मिन्जगत्सर्वमिदंप्रतिष्ठितम् ५८ ॥ ॥ भीष्म
उवाच ॥ एवमुक्त्वासकौंतेयवृत्रःप्राणानवासृजत् ॥ योजयित्वातथाऽऽत्मानंपरंस्थानमवाप्तवान् ५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अयंसमभगवान्देवः
पितामहजनार्दनः ॥ सनत्कुमारोवृत्राययत्तदाख्यातवान्पुरा ६० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ मूलस्थायीमहादेवोभगवान्स्वेनतेजसा ॥ तत्स्थःसृजति
तान्भावान्नानारूपान्महामनाः ६१

ब्रह्माप्येतितत्स्वमस्ययमात्माब्रह्म'इत्यादयःसिद्धब्रह्मभावंजीवस्योपदिशंति ५५ अहीनसत्त्व ५६ एवमुक्तप्रकारेणगतेजगतोमनोमात्रत्वेस्थितेसति बचोवचोर्ध्वब्रह्माद्वैतं विकल्मषोऽनिरवद्याः
विपाप्माशोकमोहहीनः ५७ श्रुतंविष्णुमाहात्म्यमनुसंधत्ते प्रवृत्तमितिसार्धेन ५८ एवमिति इंद्रेणसहस्युच्यन् अंतकालेप्रवृत्तमेतदित्यादिसार्धेऽंकेनविष्णुमनुसंधायाऽऽत्मानंब्रह्मणिषोष
यित्वा ५९ अयंसहतिपुरोवर्तिनंकृष्णमंगुल्यानिर्दिशति श्रीकृष्णएवसर्वशास्त्रप्रतिपाद्यइत्यर्थः ६० राजवन्मूर्तिमांस्तदस्यईश्वरइतिपुधिष्ठिरस्यप्रमोमामुदितिभीष्मउवाच मूलस्थि मू
लमधिष्ठानंतद्विर्विकारेणरूपेणतिष्ठतीतिमूलस्थायी । योऽधिष्ठानचिद्रूपःसमहादेवोमहान्चिदात्मामायानिष्ठष्टोमूस्थानीयःप्रथमःसएवमायाशब्दोभगवान्पाद्विधैश्वर्यवान्कारणात्मामवति ।
बीजस्थानीयाश्चिद्विदुमयात्माद्वितीयःसोऽपिस्वेनस्वकीयेनतेजसोपलब्धेतस्तेजसाख्यकार्यब्रह्मतांप्राप्तस्तृतीयोवृत्तस्थानीयोभवतितत्स्थस्तस्मिन्ब्रह्मांशरूपेकायेंतिष्ठप्रयंश्रीकृष्णोऽनेकबीजग
र्भफलस्थानीयश्चतुर्थः । तान्भावान्कार्यकारणरूपान्ब्रह्मबीजाभावान्सृजति । महामनाःमहत्परिच्छेदाभिमानशून्यंसत्यसंकल्पादिगुणकंमनोयस्यसतया ६१

अस्यरूपमाह तुरीयेति तस्यमूलस्थायीनश्चिन्मात्रस्यतुरीयार्धेनाऽष्टमांशेननिष्पन्नमिमंमूर्तिमंतंकेशवंविद्धि । अच्युतमितिमूर्तिमतएवयावदविद्यंनित्यत्वमुक्तं तथाहि । मूलस्थायिपूर्णचै
तन्यंमगवतिमायांशस्यसमप्राधान्यादर्धम् । तैजसेस्वाविद्यकेसमष्टिकार्येबीजांशस्यार्थस्यैवसत्त्वानुरीयांशश्चैतन्यस्यास्ति । व्यष्टिकार्येतुपरिच्छिन्नेदेहाद्यमेदाभिमानादष्टमांशश्चैतन्यस्या
स्ति । तदिदमुक्तंतुरीयार्धेनतस्येवंविद्दीति । नन्वेवमस्मदादितुल्यएवायमितितमुद्दिश्याऽयंसमभवानितियुधिष्ठिरोक्तिरयुक्ता । उपाध्यंशाविवक्षायांत्वस्माकमपितयास्वमस्तीत्याशं
क्याह तुरीयार्धेनेति पूर्वोक्तरीत्याकृष्णेपक्षफलाभेईशादिस्त्रुत्वंयुक्तमपक्षफलाभेस्वस्मात्त्वनीशत्वंस्फुटमितिनेनसहास्माकंसाम्यप्रसंगः ६२ एतदेवकार्यकारणयोर्लैयप्रतिपादनेनद्रव
याति अर्वागितिसार्धेन अर्वाकस्थितःस्थापीसमष्टिकार्यात्मतृतीयोऽस्मदादिशरीरापेक्षयानित्योऽपिकृष्णातेपरिवर्ततेनश्यतीत्यर्थः । यस्तुभगवान्द्वितीयोऽतिबलोऽनेकब्रह्मांशलोद
यबीजमृतःप्रमुरंतर्यामीसोऽपिअप्स्वापहवापस्तानु । सलिलएकोद्रष्टाऽद्वैतोभवतीतिभुत्वापरावरवर्जितसलिलामत्वेननिरूपितेअखंडैकरसेब्रह्मणिशेतेलीयते । ईश्वरस्यास्यानित्यत्वंव्य
वहारापेक्षयेबोध्यतेननुपरमार्थतद्वितनतल्लोकिरसंगता । तानित्यनुवाचमप्यशब्दमपेक्षयवहुत्वंविधेयलोकापेक्षंस्तत्त्वंच तमखंडैकरसलोकमात्मानंशाश्वतंनित्यप्राप्तमेवविधाताचतुर्मुखःप्रसन्ना
त्माशुद्धचित्तःसन्नविद्यापनयमात्रेणचरतिगच्छतिप्राप्नोति ब्रह्मादीनचित्तमानामपितदेवलपस्थानमित्यर्थः ६१ सोयमनंतपरमात्मासर्वाणिकारणानिचाशून्वानिस्वसत्तास्फूर्तिप्रदानेनपूर्णा

तुरीयार्धेनतस्येवंविद्धिकेशवमच्युतम् ॥ तुरीयार्धेनलोकांस्त्रीन्भावयत्येवमुद्दिमान् ६२ अर्वाकस्थितस्तुयःस्थायीकल्पातेपरिवर्तते ॥ सशेतेभगवानप्सुयो
ऽसावतिबलःप्रभुः ॥ तान्विधाताप्रसन्नात्मालोकांश्चरतिशाश्वतान् ६३ सर्वाण्यशून्यानिकरोत्यनंतःसनातनःसंचरतेचलोकान् ॥ सचानिरुद्धःसृजतेमहात्मा
तत्स्थंजगत्सर्वमिदंविचित्रम् ६४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वृत्रेणपरमार्थज्ञदृष्टामन्येत्मनोगतिः ॥ शुभातस्मात्सुखितोनशोचतिपितामह ६५ शुक्रःशुक्लाभि
जातीयःसाध्योनावर्ततेऽनघ ॥ तिर्यग्गतेश्चनिर्मुक्तोऽनिरयाच्चपितामह ६६ हारिद्रवर्णेःरक्तेवावर्तमानस्तुपार्थिव ॥ तिर्यगेवानुपश्येतकर्मभिस्तामसैर्दृतः ६७
वयंतुष्टशमापन्नारक्तादुःखसुखेसुखे ॥ कांगतिंप्रतिपत्स्यामोनीलांकृष्णाधमामथ ६८

निकरोति । सनातनःसर्वदेकरूपोऽपिमायिकउपाधिवेशिष्टेनरूपेणश्रीकृष्णात्मनालोकान्संचरते । सचैवंमृतोऽप्यस्मदादिवदुपाधिमैजमनिष्ठभ्यतेऽतोऽनिरुद्धोऽहंकारःसन्नजगत्सृजते म
हात्मासर्वाधारत्वयोग्यः तथाचश्रुतिः । 'अस्मान्मायीसृजतेविश्वमेतत्तस्मिन्श्चान्योमाययासन्निरुद्धः'इतिस्त्रुमायासन्निरुद्धादन्यत्वमाह तत्स्थंबीजेतरुविकलेबीजानीवपरमात्मनिकृष्णेसर्व
जगदस्ति तथाचश्रुतिः । 'हिरण्यश्मश्रुहिरण्यकेशः'इति । विग्रहसर्वभंतमीश्वरमुपदिश्यइयमेवर्गभिः सामेत्पुंसामात्मनानिरूपितंप्रपंचंतस्यसामर्प्येणावितितदंगुलिपर्वत्वेननिर्दिश
ति अतस्तत्स्थंजगद्गंगातरंगन्यायेनयुक्तम् ६४ एवंब्रह्मविद्यांश्रुत्वातत्रस्वस्याधिकारोऽस्तिनास्तिवेतिमंविद्वान्पृच्छति वृत्रेणिति एमनःआत्मनः तस्मादात्मगातिदर्शनात् ६५ शुक्ला
मिजातीयःशुक्लवंश्यः साध्यःसाध्यसंज्ञकोदेवइतिनावर्तते ६६ हारिद्रवर्णेःसत्त्वाधिक्येतमःसाम्येरजसोलपत्वेचषष्ठेदेवतासंगेऽंके तथारकेरजस आधिक्येसत्त्वस्यसाम्येतमसोन्यूनत्वेचमध्यमेऽनु
ग्रहसंगेचवर्तमानः । तमोरजसोःसाम्यात्कदाचिदावरणस्यप्रवृत्तेर्वाउद्रेकःस्यातेततस्तित्यगादिसंभाव्यते ६७ वयंतुहारिद्राश्रुताःकेवलरजःप्रधानेरकेवर्तमानानीलांभानुर्वाकांकृष्णांततो
ऽप्यधमोतिर्यग्गतिर्वा । कृष्णयासहितामधमांकृष्णाधमाम् ६८

एवंभीतं पुष्टिष्ठिरमाश्वासयति शुद्धेति हेपाडवायुसंपन्नाः स्थ ६९ सिद्धसंख्यासिद्धेपुण्यनाम् ७० ॥ इति शांति० मो० नी० मा० अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ अहोहात १

॥ भीष्मउवाच ॥ शुद्धाभिजनसंपन्नाः पांडवाः संशितव्रताः ॥ विहृत्य देवलोकेषु पुनर्मानुषमेप्यथ ६९ प्रजाविसर्गचसुखेन काले प्रत्येत्य देवेषु सुखानि भुक्त्वा ॥ सु
खेन संयास्यथ सिद्धसंख्यामावोमयं भूद्विमलाः स्थ सर्वे ७० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रगीतासु अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २८० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहो धर्मिष्ठताता वृत्रस्यामिततेजसः ॥ यस्य विज्ञानमतुलं विष्णोर्भक्तिश्च तादृशी १ दुर्विज्ञेयं पदं तात विष्णोरमितते
जसः ॥ कथं वाराज शार्दूलपदं तु ज्ञातवानसौ २ भवता कथितं ह्येतच्छ्रद्धेचाहमच्युतम् ॥ भूयस्तु मे समुत्पन्ना बुद्धिरव्यक्तदर्शनात् ३ कथं विनिहतो वृत्रः शक्रेण
पुरुषर्षभ ॥ धार्मिको विष्णुभक्तश्च तत्त्वज्ञश्च पदान्वये ४ एतन्मे संशयं ब्रूहि पृच्छते भरतर्षभ ॥ वृत्रस्तुराज शार्दूलयथा शक्रेण निर्जितः ५ यथा चैवाभवदुद्धतं चाच
क्ष्वपितामह ॥ विस्तरेण महाबाहो परं कौतूहलं हि मे ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ रथे नेंद्रः प्रयातो वै सार्धं देवगणैः पुरा ॥ ददर्शाथाग्रतो वृत्रं धिष्ठितं पर्वतोपमम् ७ योजना
नां शतान्यूर्ध्वपंचोच्छ्रितमरिंदम ॥ शतानि विस्तरेणाथ त्रीण्येवाभ्यधिकानि वै ८ तत्प्रेक्ष्य तादृशं रूपं त्रैलोक्येनापि दुर्जयम् ॥ वृत्रस्य देवाः सं त्रस्तान् शांतिमुपले
भिरे ९ शक्रस्य तु तदाराज हूस्तं भो व्यजायत ॥ भयाद् वृत्रस्य सहसा दृष्ट्वा तद्रूपमुत्तमम् १० ततो नादः समभवद्वादित्राणां च निःस्वनः ॥ देवासुराणां सर्वेषां तस्मि
न्युद्धे ह्युपस्थिते ११ अथ वृत्रस्य कौरव्यदृष्ट्वा शक्रमवस्थितम् ॥ न संभ्रमो न भीः काचिदास्थावासमजायत १२ ततः समभवदुद्धं त्रैलोक्यस्य भयंकरम् ॥ शक्रस्य च सुरै
द्रस्य वृत्रस्य च महात्मनः १३ असिभिः पट्टिशैः शूलैः शक्तितो मरुद्गैः ॥ शिलाभिर्विविधाभिश्च कार्मुकैश्च महास्वनैः १४ शस्त्रैश्च विविधैर्दिव्यैः पावकोल्काभिरेव च ॥
देवासुरैस्ततः सैन्यैः सर्वमासीत् समाकुलम् १५ पितामहपुरोगाश्च सर्वदेवगणास्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागास्तु द्रुपदुमागमन् १६ विमानाग्र्यैर्महाराज सिद्धाश्च भ
रतर्षभ ॥ गंधर्वाश्च विमानाग्रैरप्सरोभिः समागमन् १७ ततो तं रिक्षमावृत्य वृत्रो धर्मभृतां वरः ॥ अश्मवर्षेण देवेन्द्रं समाकिरदतिद्रुतम् १८ ततो देवगणाः कुद्वाः सर्वतः
शरवृष्टिभिः ॥ अश्मवर्षमपोहंत वृत्रप्रेरितमाहवे १९ वृत्रस्तु कुरुशार्दूल महामायो महाबलः ॥ मोहयामास देवेन्द्रं मायायुद्धेन सर्वशः २० तस्य वृत्रादित स्याथ मोह आसी
च्छतक्रतोः ॥ रथंतरेण तं वृत्रवसिष्ठः समबोधयत् २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ देवश्रेष्ठोऽसि देवेन्द्र दैत्यासुरनिबर्हण ॥ त्रैलोक्यबलसंयुक्तः कस्माच्छक्रविपीदसि २२
एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवश्चैव जगत्पतिः ॥ सोमश्च भगवान् देवः सर्वे च परमर्षयः २३ माकार्षीः कश्मलं शक्रकाश्चिदेवेतरो यथा ॥ आर्यायुद्धे मतिं कृत्वा जहि शत्रुं सुराधिप २४

पदं स्थानं पदं पदनीयम् २ वृत्रवधख्यापके त्वद्वचसि श्रद्धा च वेणवस्य वृत्रस्य वधानर्हस्य वेति विरुद्धकोटिद्वयेन व्यक्तं स्पष्टमन्यतरकोटिनिश्चयाकंदर्शनं व्यक्तदर्शनं तदमात्रावव्यक्तदर्शनात् ३
पदान्वये व्यक्तदर्शनं वेदां तवाक्यार्थविचारे ४ १ ५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्षीये एकाशीत्य

एष लोकगुरुख्यक्षः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ निरीक्षते त्वां भगवांस्त्यजमां हि सुराधिप २५ एते ब्रह्मर्षयश्चैव बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ स्तवेन शक्रादिव्येन स्तुवंति त्वां जया
यवै २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवं संवोप्यमानस्य वसिष्ठेन महात्मना ॥ अतीव वासवस्यासीद्वलमुत्तमतेजसः २७ ततो बुद्धिमुपागम्य भगवान्पाकशासनः ॥
योगेन महता युक्तस्तां मायां व्यपकर्षत २८ ततो गिरसुतः श्रीमांस्ते चैव सुमहर्षयः ॥ दृष्ट्वा वृत्रस्य विकांतमुपागम्य महेश्वरम् २९ ऊर्ध्ववृत्रविनाशार्थं लोकानां
हितकाम्यया ॥ ततो भगवतस्ते जोज्वरो भूत्वा जगत्पतेः ३० समाविशतदारौद्रो वृत्रं लोकपतितदा ॥ विष्णुश्च भगवान् देवः सर्वलोकाभिपूजितः ३१ ऐंद्रं समावि
शद्भ्रं लोकसंरक्षणे रतः ॥ ततो बृहस्पतिर्धोमानुपागम्य शतक्रतुम् ॥ वसिष्ठश्च महातेजाः सर्वे च परमर्षयः ३२ ते समासाद्य वरदं वासवं लोकपूजितम् ॥ ऊर्ध्वरेकाग्रम
नसोजहि वृत्रमिति प्रभो ३३ ॥ महेश्वरउवाच ॥ एष वृत्रो महान् शक्रबलेन महता वृतः ॥ विश्वात्मा सर्वगश्चैव बहुमायश्च विश्रुतः ३४ तदेनमसुरश्रेष्ठ त्रैलोक्येनापि
दुर्जयम् ॥ जहिल्वं योगमास्थाय मावमंस्थाः सुरेश्वर ३५ अनेन हितपस्तं बलार्थं मम राधिप ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि ब्रह्माचारं मे वरं ददौ ३६ महत्त्वं योगिनां चैव म
हामायत्वमेव च ॥ महाबलत्वं च तथा तेजश्चाग्र्यं सुरेश्वर ३७ एतत्त्वां मामकं तेजः समाविशति वासव ॥ व्यग्रमेनं त्वमप्येनं वज्रेण जहि दानवम् ३८ ॥ शक्रउवाच ॥
भगवंस्त्वत्प्रसादेन दितिजं सुदुरासदम् ॥ वज्रेण निहनिष्यामि पश्य तस्ते सुरर्षभ ३९ ॥ भीष्मउवाच ॥ आविश्यमाने दैत्ये तु ज्वरेणाथ महासुरे ॥ देवतानां मृषीणां
च हर्षांनादो महान् भूत् ४० ततो दुंदुभयश्चैव शंखाश्च सुमहास्वनाः ॥ मुरजाडिडिभाश्चैव प्रावाद्यंत सहस्रशः ४१ असुराणां तु सर्वेषां स्मृतिलोपो महान् भूत् ॥
मायानाशश्च बलवान्क्षणेन समपद्यत ४२ तथा विष्टमथो ज्ञात्वा ऋषयो देवतास्तथा ॥ स्तुवंतः शक्रमीशानं तथा प्राचोदयन्नपि ४३ रथस्थस्य हि शक्रस्य युद्धकाले
महात्मनः ॥ ऋषिभिस्तूयमानस्य रूपमासीत्सु दुर्दृशम् ४४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रवधे एकाशीत्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ वृत्रस्य तु महाराज ज्वराविष्टस्य सर्वशः ॥ अभवन् यानि लिङ्गानि शरीरे तानि मे शृणु १ ज्वलितास्योऽभवद्गोरो वैवर्ण्यं
चागमत्परम् ॥ गात्रकंपश्च सुमहान्श्वासश्चाप्यभवन् महान् २ रोमहर्षश्च तीव्रोऽभून्निःश्वासश्च महान् ३ शिवाचा शिवसंकाशातस्य वक्रात्सुदारुणा ३ निष्पपात
महाघोरा स्मृतिः सा तस्य भारत ॥ उल्काश्च ज्वलितास्तस्य दीप्ताः पार्श्वे प्रपेदिरे ४ गृध्राः कंकाबलाकाश्च वाचो मुंचन्सुदारुणाः ५ वृत्रस्योपरि संसृष्टाश्च वक्रत्परिव्रजः ६
५ ततस्तं रथमास्थाय देवाप्यायित आहवे ॥ वज्रोद्यतकरः शक्रस्तं दैत्यं समवैक्षत ६ अमानुषमथो नादं समुचमहासुरः ७ व्यजृम्भच्चैव राजेंद्र तीव्रज्वरसमन्वितः ७
अथास्य जृम्भतः शक्रस्ततो वज्रमवासृजत् ॥ सबज्रः सुमहातेजाः कालाग्नि सदृशोपमः ८ धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ वृत्रस्येति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ यस्त्वमितिय
क्षिप्रमेवमहाकायंवृत्रंदैत्यमपातयत् ॥ ततोनादःसमभवत्पुनरेवसमंततः ९ वृत्रंविनिहतं दृष्ट्वादेवानांभरतर्षभ ॥ वृत्रंतुहत्वामघवादानवारिर्महायशाः १० वज्रेण
विष्णुयुक्तेनादेवमेवसमाविशत् ॥ अथवृत्रस्यकौरव्यशरीरादमिनिःसृता ११ ब्रह्मवध्यामहाघोराःरौद्रालोकभयावहा ॥ करालदशनाभीमाविहताळुष्णपिंगला ॥
१२ प्रकीर्णमूर्धजाचैवघोरनेत्राचभारत ॥ कपालमालिनीचैवकृत्येवभरतर्षभ १३ रुधिरार्द्राचधर्मज्ञचीरवल्कलवासिनी ॥ साऽभिनिष्क्रम्यराजेंद्रतादृशरूपाभ
यावहा १४ वज्रिणंमृगयामासतदाभरतसत्तम ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यवृत्रहाकुरुनंदन १५ स्वर्गायाभिमुखःप्रायाल्लोकानांहितकाम्यया ॥ साविनिःसरमाणंतु
दृष्ट्वाशक्रंमहौजसम् १६ जग्राहवध्यादेवेन्द्रंसुलगाचाभवत्तदा ॥ सहितस्मिन्समुत्पन्नेब्रह्मवध्याकृतेभये १७ नलिन्याविसमध्यस्थउवासाब्दगणान्वहून् ॥ अनुसृ
त्यतुयत्नात्सतयवैब्रह्महत्यया १८ तदागृहीतःकौरव्यनिस्तेजाःसमपद्यत ॥ तस्याव्यपोहनेशक्रःपरंयत्नंचकारह १९ नचाशक्तादेवेन्द्रोब्रह्मवध्याव्यपोहि
तुम् ॥ गृहीतएवतुतयादेवेन्द्रोभरतर्षभ २० पितामहमुपागम्यशिरसाप्रत्यपूजयत् ॥ ज्ञात्वागृहीतंशक्रंसद्विजप्रवरवध्यया २१ ब्रह्मासंचितयामासतदाभरतसत्तम ॥
तामुवाचमहाबाहोब्रह्मवध्यापितामहः २२ स्वरेणमधुरेणाथसांत्वयन्निवभारत ॥ मुच्यतांत्रिदशेंद्रोऽयंमत्प्रियंकुरुभाविनि २३ ब्रूहिक्वितेकरोम्यद्यकामंकिंत्वमिहे
च्छसि २४ ॥ ब्रह्मवध्याच ॥ त्रिलोकपूजितेदेवेप्रीतेत्रैलोक्यकर्तारि ॥ कृतमेवहिमन्याभिनिवासंतुविधत्स्वमे २५ त्वयाकृतेयंमर्यादालोकसंरक्षणार्थिना ॥ स्था
पनावैसुमहतीत्वयादेवप्रवर्तिता २६ प्रीतेतुत्वयिधर्मज्ञसर्वलोकेश्वरप्रभो ॥ शक्रादपगमिव्याभिनिवासंसंविधत्स्वमे २७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथेतितांप्राहतदाब्र
ह्मवध्यापितामहः ॥ उपायतःसशक्रस्यब्रह्मवध्याव्यपोहत २८ ततःस्वयंभुवाध्यातस्तत्रवह्निर्महात्मना ॥ ब्रह्माणमुपसंगम्यततोवचनमब्रवीत् २९ प्राप्तोऽस्मि
भगवन्देवत्वत्सकाशमर्निदित ॥ यत्कर्तव्यंमयादेवतद्भवान्वकुमर्हति ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहुधाविभाजिष्यामिब्रह्मवध्यामिमामहम् ॥ शक्रस्याघविमोक्षार्थंचतुर्भा
गंप्रतीच्छवै ३१ ॥ अग्निरुवाच ॥ मममोक्षस्यकोऽतोवैब्रह्मन्ध्यायस्ववैप्रभो ॥ एतदिच्छामिविज्ञातुंतत्त्वतोलोकपूजित ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्त्वांज्वलंतमासा
द्यस्वयंवैमानवःकचित् ॥ बीजौषधिरसैर्वह्नेनयक्ष्यतितमोवृतः ३३ तमेषायास्यतिक्षिप्रंतत्रैवचनिवत्स्यति ॥ ब्रह्मवध्याहव्यवाहव्येतुतेमानसोज्वरः ३४ इत्युक्तः
प्रतिजग्राहतद्वचोहव्यकव्यभुक् ॥ पितामहस्यभगवांस्तथाचतदभूत्प्रभो ३५ ततोवृक्षौषधितृणसमाहूयपितामहः ॥ इममर्थमहाराजवक्तुंसमुपचक्रमे ३६ ततोवृ
क्षौषधितृणंतथैवोक्तंयथातथम् ॥ व्यथितंवह्निवद्राजन्ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ३७ अस्माकंब्रह्मवध्यायाःकोतोलोकपितामह ॥ दैवेनाभिहतानस्मान्पुनर्हंतुमर्हसि ३८

आदितमिरधिकारीबीजःपुरोडाशादिनामोषधिरसेःसोमेनपयमादिभिर्ज्ञा ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ब्रह्मविदांषडंगस्याप्यत्यंतदुःखदोनाशहेतुश्चमवतीत्यध्यायतात्पर्यम् ५७

वयमग्निं तथाशीतं वर्षं च पवनेरितम् ॥ सहामःसतर्तदेवतथाच्छेदनभेदने ३९ ब्रह्मवध्यामिमामद्यभवतःशासनादयम् ॥ गृहीष्यामस्त्रिलोकेशमोक्षंचितयतां
मवान् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पर्वकालेतुसंप्राप्तेयवैच्छेदनभेदनम् ॥ करिष्यतिनरोमोहात्तमेषाऽनुगमिष्यति ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोवृक्षौषधितृणमेवमुक्तं
महात्मना ॥ ब्रह्माणमभिसंपूज्यजगामाशुयथागतम् ४२ आहूयाप्सरसोदेवस्ततोलोकपितामहः ॥ वाचामधुरयाप्राहसांत्वयन्निवभारत ४३ इयमिन्द्रादनु
प्राप्ताब्रह्मवध्यावरागनाः ॥ चतुर्थमस्याभागांशमयोक्ताःसंप्रतीच्छत ४४ ॥ अप्सरसञ्जुः ॥ ग्रहणेकृतबुद्धीनांदेवेशतवशासनात् ॥ मोक्षंसमयतोऽस्माकं
चितयस्वपितामह ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजस्वलासुनारीपुयोवैमैथुनमाचरेत् ॥ तमेषायास्यतिक्षिप्रंव्येतुवोमानसोज्वरः ४६ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथेतिह
ष्टमनसइत्युक्ताप्सरसांगणाः ॥ स्वानिस्थानानिसंप्राप्यरोमिरेभरतर्षभ ४७ ततस्त्रिलोककृदेवःपुनरेवमहातपाः ॥ अपःसंचितयामासध्यातास्ताश्वाप्यथाग
मन् ४८ तास्तुसर्वाःसमागम्यब्रह्माणमभितौजसम् ॥ इदमूचुर्वचोराजन्प्रणिपत्यपितामहम् ४९ इमाःस्मदेवसंप्राप्तास्त्वत्सकाशमर्निदम् ॥ शासनात्तवलोके
शसमाज्ञापयनःप्रभो ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इयंवृत्रादनुप्राप्तापुरुहूतंमहाभया ॥ ब्रह्मवध्याचतुर्थांशमस्यायूयंप्रतीच्छत ५१ ॥ आपञ्जुः ॥ एवंभवतुलोके
शयथावदसिनःप्रभो ॥ मोक्षंसमयतोऽस्माकंसंचितयितुमर्हसि ५२ त्वंहिदेवेशसर्वस्यजगतःपरमागतिः ॥ कोऽन्वःप्रसादोहिभवेद्यन्नःकच्छात्समुद्धरेत् ५३
॥ ब्रह्मोवाच ॥ अल्पाइतिमतिं कृत्वायोनरोबुद्धिमोहितः ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाणियुष्मासुप्रतिमोक्षयति ५४ तमियंयास्यतिक्षिप्रंतत्रैवचनिवत्स्यति ॥ तथा
वोभवितामोक्षइतिसत्यंब्रवीमिवः ५५ ततोविमुच्यदेवेन्द्रंब्रह्मवध्यायुधिष्ठिर ॥ यथाविमृष्टंवासमगदेवशासनात् ५६ एवंशक्रेणसंप्राप्ताब्रह्मवध्याजनाधिप
पितामहमनुज्ञाप्यसोऽश्वमेधमकल्पयत् ५७ श्रूयतेचमहाराजसंप्राप्तावासवेनवै ॥ ब्रह्मवध्याततःशुद्धिहयमेधेनलब्धवान् ५८ समवाप्यश्रियंदेवोहत्वाऽरीश्वसह
स्रशः ॥ प्रहर्षमतुलंभेवासवःपृथिवीषते ५९ वृत्रस्यरुधिराच्चैवशिखंडाःपार्थजज्ञिरे ॥ द्विजातिभिरमक्ष्यास्तेदीक्षितैश्चतपोधनैः ६० सर्वावस्थंत्वमप्ये
षांद्विजातीनांप्रियंकुरु ॥ इमेहिभूतलेदेवाःप्रथिताःकुरुनंदन ६१ एवंशक्रेणकौरव्यश्चाद्विसौक्ष्म्यान्महासुरः ॥ उपायपूर्वेनिहतोवृत्रोह्यमिततेजसा ६२ एवं
त्वमपिकौतेयपृथिव्यामपराजितः ॥ भविष्यसियथादेवःशतक्रतुरभिब्रहा ६३ येतुशक्रकथां दिव्यामिमांपर्वसुपर्वसु ॥ विप्रमध्येवदिष्यंतिनतेप्राप्स्यंति किलिब
षम् ६४ इत्येतद्वृत्रमाश्रित्यशक्रस्यात्यहुतंमहत् ॥ कथितं कर्मतेतातर्किभूयःश्रोतुमिच्छसि ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० मोक्षब्रह्महत्याविभागेऽष्टाशीत्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥ ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति शांतिपर्वणिमोक्षपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ अस्मिन्वृत्रघ्नेदेवविवक्षाममजायते १ ज्वरेणमोहितोवृत्रः कथितस्तेजनाधिप ॥ निहतोवासवेने
हवज्जेनेतितदाऽनघ २ कथमेपमहाप्राज्ञज्वरः प्रादुर्बभौकुतः ॥ ज्वरोत्पत्तिनिपुणतः श्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजज्वरस्येमंसंभवंलो
कविश्रुतम् ॥ विस्तरं चास्यवक्ष्यामिद्यादृशश्चैवभारत ४ पुरामेरोर्महाराजशृंगं त्रैलोक्यपूजितम् ॥ ज्योतिष्कं नामसावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ५ अप्रमेयमना
घृष्यं सर्वलोके च भारत ॥ तत्र देवो गिरितटे हेमधातुविभूषिते ६ पर्यंकद्वयविभ्राजन्नुपविष्टो बभूवह ॥ शैलराजसुताचास्यनित्यं पार्श्वे स्थिता बभौ ॥ तथा देवाम
हात्मानो वसवश्चामितौ जसः ७ तथैव च महात्माना वश्विनौ भिषजांवरौ ॥ तथा वैश्रवणो राजा गुह्यैरभिसंवृतः ८ यक्षाणामीश्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः प्रभुः ॥
उपासंतमात्मानमुशनाचमहामुनिः ९ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैव च महर्षयः ॥ अंगिरः प्रमुखाश्चैव तथा देवर्षयोऽपरे १० विश्वावसुश्च गंधर्वस्तथानारदपर्वतौ ॥
अप्सरोगणसंघाश्च समाजगुरुरनेकशः ११ ववौ सुखं शिवो वायुर्नानागंधवहः शुचिः ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेताः पुष्पवंतोऽद्रुमास्तथा १२ तथा विद्याधराश्चैव सिद्धाश्चैव
तपोधनाः ॥ महादेवं पशुपतिं पर्युपासंत भारत १३ भूतानि च महाराजनानां रूपधराण्यथ ॥ राक्षसाश्च महारौराः पिशाचाश्च महाबलाः १४ बहुरूपधराह
ष्टानानां प्रहरणोद्यताः ॥ देवस्यानुचरास्तत्र तस्थिरेचानलोपमाः १५ नंदी च भगवांस्तत्र देवस्यानुमते स्थितः ॥ प्रगृह्य ज्वलितं शूलं दीप्यमानः स्वतेजसा ॥
१६ गंगा च सरितां श्रेष्ठा सर्वतीर्थजलोद्भवा ॥ पर्युपासत तं देवं रूपिणी कुरुनंदन १७ स एव भगवांस्तत्र पूज्यमानः सुरर्षिभिः ॥ देवैश्च सुमहातेजामहादेवो व्यति
ष्ठत १८ कस्यचित्त्वथ कालस्य दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ पूर्वोक्तिन विधानेन यक्ष्यमाणोऽन्वपद्यत १९ ततस्तस्य मुखं देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ गमनाय समागम्य
बुद्धिमापेदिरेतदा २० ते विमानैर्महात्मानो ज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ देवस्यानुमते गच्छन् गंगाद्वारमिति श्रुतिः २१ प्रस्थिता देवता दृष्ट्वा शैलराजसुता तदा ॥ उवा
च वचनं सा ध्वी देवं पशुपतिं पतिम् २२ भगवन् कनुर्यात्येते देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ब्रूहितत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् २३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ दक्षो नाम म
हाभागे प्रजानां पतिरुत्तमः ॥ हयमेधेन यजेत तत्र यांति दिवौकसः २४ ॥ उमोवाच ॥ यज्ञमेतं महादेव किमर्थं नाधिगच्छसि ॥ केन वा प्रतिषेधेन गमनं तेन विद्यते
२५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ सुरैरेव महाभागे पूर्वमेतदनुष्ठितम् ॥ यज्ञे पु सर्वेषु मनभाग उपकल्पितः २६ पूर्वोपायो पत्रेण मार्गेण वरवर्णिनि ॥ न मे सुराः प्रयच्छं
ति भागं यज्ञस्य धर्मतः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेषु प्रभावाम्यधिको गुणैः ॥ अजय्यश्चाप्यघृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया २८ अनेन ते महाभाग प्रतिषे
धेन भागतः ॥ अतीव दुःखमुत्पन्नं वेपथुश्च ममानघ २९

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

२० । २१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु सा देवी तदा पशुपतिं पतिम् ॥ तूष्णीं भूताऽभवद्वाजन्दह्यमानेन चेतसा ३० अथ देव्याम तं ज्ञात्वा हृदयं चिक्कीर्षितम् ॥ स समा
ज्ञापयामास तिष्ठत्वमिति नंदिनम् ३१ ततो योगबलं कृत्वा सर्वयोगेश्वरेश्वरः ॥ तं यज्ञं समाहातेजामीमैरनुचरैस्तदा ३२ सहसा चातयामास देवदेवः पिनाष्टक ॥
केचिन्नादानमुचंतं केचिद्वासांश्च चकिरे ३३ रुधिरैणापरे राजंस्तत्राग्निं समवाकिरन् ॥ केचिन्पुष्यान्समुत्पाटयन्नुर्विहृताननाः ३४ आस्यैरन्ये चाग्रसंततथैव
परिचारकान् ॥ ततः स यज्ञो नृपते वध्यमानः समंततः ३५ आस्थाय मृगरूपं वैखमेवाभ्यगमत्तदा ॥ तंतुयं जंतथारूपं गच्छंतमुपलभ्य सः ३६ धनुरादाय बाणे
नतदान्वसरत् प्रभुः ॥ ततस्तस्य सुरेशस्य क्रोधादमित तेजसः ३७ ललाटप्रमृतो घोरः स्वेदविर्दुर्बभूवह ॥ तस्मिन्पतितमात्रे च स्वेदविदौ तदा भुवि ३८ प्रा
दुर्बभूव सुमहानग्निः कालानलोपमः ॥ तत्र जाचाय ततदा पुरुषः पुरुषर्षभ ३९ ह्रस्वोतिमात्रं रक्ताक्षो हरिश्चमश्रुर्विभीषण ॥ ऊर्ध्वकेशोऽतिरोऽर्मांगः श्येनोऽलूकस्त
थैव च ४० करालकृष्णवर्णश्च रक्तवासास्तथैव च ॥ संयज्ञं सुमहासत्त्वोऽदहत्क्षमिवानलः ४१ व्यचरत्सर्वतो देवान्प्राद्रवत्सर्गवींस्तथा ॥ देवाश्चाप्याद्रवन्सर्वे
ततो भीतादिशोदश ४२ तेन तस्मिन्विचरता पुरुषेण विशापते ॥ पृथिवी ह्यचलद्राजन्नतीव भरतर्षभ ४३ हाहा भूतं जगत्सर्वमुपलक्ष्य तदा प्रभुः ॥ पितामहो
महादेवं दर्शयन् प्रत्यभाषत ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवतोऽपि सुराः सर्वे भागं दास्यांति वै प्रभो ॥ क्रियतां प्रतिसंहारः सर्वदेवेश्वरत्वया ४५ इमा हि देवताः सर्वाः क्रियन्ते
परंतप ॥ तव क्रोधान्महादेव नशांतिमुपलेभिरे ४६ यश्चैष पुरुषो जातः स्वेदाते विबुधोत्तम ॥ ज्वरोनामैष धर्मज्ञलोके पुप्रचरिष्यति ४७ एकीभूतस्य न त्वस्य धा
रणे तेजसः प्रभो ॥ समर्था सकला पृथ्वी बहुधा सृजता मयम् ४८ इत्युक्तो ब्रह्मणा देवो भागे चापि प्रकल्पिते ॥ भगवंतं तथेत्याह ब्रह्माणममितौ जसम् ४९ परांच प्री
तिमगमदुत्स्मयंश्च पिनाकं दृक् ॥ अवाप च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः ५० ज्वरं च सर्वधर्मज्ञो बहुधा व्यसृजतदा ॥ शांत्यर्थं सर्वभूतानां शृणु तच्चापि पुत्रक ५१
शीर्षाभितापो नागानां पर्वतानां शिलाजतु ॥ अपातु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगे पुच ५२ खोरकः सौरमेयाणामुपरं पृथिवीतले ॥ पशूनामपि धर्मज्ञदृष्टिप्रत्यवरो
धनम् ५३ रं प्रागतमथाश्वानां शिखोद्भेदश्च वर्हिणाम् ॥ नेत्ररोगः कोकिलस्य ज्वरः प्रोक्तो महात्मना ५४ ज्वीनां पित्तभेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् ॥ शुकानां
पित्तवैषाहिकिका प्रोच्यते ज्वरः ५५ शाहूलेष्वथ धर्मज्ञश्रमो ज्वर इहोच्यते ॥ मानुषेषु तु धर्मज्ञज्वरो नामैष भारत ५६ मरणे जन्मनितथामध्ये चाविशते नरम् ॥
एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः ५७ नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वप्राणिभिरीश्वरः ॥ अनेन हि समाविष्टो वृत्रो धर्मभृतांवरः ५८ व्यजृम्भत ततः शक्रस्तस्मैव ज
मवामृजत् ॥ प्रविश्य वज्रं वृत्रं च दारयामास भारत ५९ दारितश्च स वज्रेण महायोगी महासुरः ॥ जगाम परमं स्थानं विष्णोरमित तेजसः ६०

शिलाजतुधातुविशेषः नीलिकारोवाकं ५२ खोरकः पशूनां पादरोगः ५३ रं प्रागतमथाश्वगलरं गतं मासखंडं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

॥ १६८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीलकंठीये भारतमावधीये ऋषीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ प्राचेतसस्येति वृत्रगीतोपसंहारेऽर्चयसमगवान्देवः पितामह
नार्दनः ॥ सनत्कुमारो वृत्राय यत्तदाख्यातवान्पुरोति श्रीकृष्णप्रकरणप्रतिपाद्यत्वोक्त्यानिर्विशेषब्रह्मावाप्तिद्वारस्वमुक्तं तत्प्रसक्तानुप्रसक्तत्वेन वृत्रवधं ज्वरोत्पत्तिचोक्ता पुनरपि तस्यैव मूर्तिम
तः परमेश्वरस्य परमकारुणिकत्वं दर्शयितुं द्विषंतमपि भगवान्दंडपूर्वकमनुग्रहातीतिदक्षाख्यायिका मुनेनोक्तं तत्र कैमुतिकन्यायेन भक्तेष्वनुग्रहः सिध्यतीति भक्त्या भगवतोपणार्थेनाग्राह्यसहस्रं च
विष्णुभक्त्या हितेनेदं जगद्रक्षा समभूतदा ॥ तस्माच्च निहतो युद्धे विष्णोः स्थानमवाप्तवान् ६१ इत्येष वृत्रमाश्रित्य ज्वरस्य महतो मया ॥ विस्तरः कथितः पुत्रविम
न्यत्प्रब्रवीमि ते ६२ इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदा यः सुसमाहितो नरः ॥ विमुक्त रोगः समुखी मुदा युतोलभेत कामान्सयथामनीषितान् ६३ ॥ इति श्रीम
हाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि ज्वरोत्पत्तिर्नाम त्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य कथं वै स्वर्ते
तरे ॥ विनाशमगद्ब्रह्म ह्यमेधः प्रजापतेः १ देव्यामन्युक्तं मत्वा रुद्धः सर्वात्मकः प्रभुः ॥ प्रसादात्तस्य दक्षेण स यज्ञः संधितः कथम् ॥ एतद्वेदितुमिच्छेयं तन्मे ब्रूहि
यथास्तथम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुरा हि मवतः पृष्ठे दक्षो वै यज्ञमाहरत् ॥ गंगाद्वारे शुभे देशे कृपिसिद्धनिषेविते ३ गंधर्वाप्सरसाकीर्णैर्नानादुमलतावृते ॥ ऋ
षिसंघैः परिवृतं दक्षं वर्मभृतां वरम् ४ पृथिव्यामंतरिक्षे च ये च स्वर्लोकासिनः ॥ सर्वे प्राजल यो भूत्वा उपस्थुः प्रजापतिम् ५ देवदानवगंधर्वाः पिशाचो रगराक्षसाः ॥
हाहा हूहूश्च गंधर्वौ तु बुरुर्नारदस्तथा ६ विश्वावसुर्विश्वसेनो गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्याः सहमरुद्गणैः ७ इंद्रेण सहिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥
ऊष्मपाः सोमपाश्चैव धूमपा आज्यपास्तथा ८ ऋषयः पितरश्चैव आगता ब्रह्मणा सह ॥ एते चान्ये च बहवो भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ९ जरायुजांडजाश्चैव सहस्रस्वेदजो
द्विजैः ॥ आहूता मंत्रिताः सर्वे देवाश्च सह पत्निभिः १० विराजंते विमानस्था दीप्यमाना इवाग्रयः ॥ तान् दृष्ट्वा मन्युनाऽऽविष्टो दधीचिर्वाक्यमब्रवीत् ११ नायं यज्ञो
नवाधर्मो यत्र रुद्रो न इज्यते ॥ वधबंधं प्रपन्नावै किमु कालस्य पर्ययः १२ किमु मोहात्प्रपश्यंति विनाशं पर्युपस्थितम् ॥ उपस्थितं महाघोरं न बुध्यंति महाध्वरे १३
इत्युक्त्वा समहायोगी पश्यति ध्यानचक्षुषा ॥ स पश्यति महादेवं देवीं च वरदां शुभाम् १४ नारदं च महात्मानं तस्या देव्याः समीपतः ॥ संतोषं परमं लेभे ह
तिनिश्चल्य योगवित् १५ एकमंत्रास्तु ते सर्वे येने शो न निमंत्रितः ॥ तस्माद्देशादपक्रम्य दधीचिर्वाक्यमब्रवीत् १६ अपूज्य पूजनाच्चैव पूज्यानां चाप्यपूजनात् ॥
नृघातकसमं पापं शश्वत्प्राप्नोति मानवः १७ अमृतं नोक्तपूर्वमेन च वक्ष्ये कदाचन ॥ देवतानामृषीणां च मध्ये सत्यं ब्रवीम्यहम् १८

वक्तुमयमध्याय आरभ्यते मोक्षधर्मेषु पाठाच्चास्य स्तवस्य साक्षात्त्वज्ञानहेतुतया शमदमादिवन्मोक्षोपयोगित्वं इत्येतां तु यज्ञादिव चित्तशुद्धयुत्पादनद्वारा तद्देवत्वमिदं पश्य मे वद शः सम्यग्भिभ
ज्यते तत्र प्राचेतसस्य दक्षस्येत्यादिनाग्राह्यसहस्रेण स्तुतवान् नृषमध्यजमित्यंतः स्पष्टार्थो ग्रंथः तस्य तात्पर्यं परमेश्वरब्रह्मो हि नाकृतं कर्मानर्थावहंतं दनुग्रहमंतरेण दुश्चिकित्स्यं चेति स एव माध्यं इति १
२१ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६

आगतं पशुभर्तारं स्वष्टारं जगतः पतिम् ॥ अध्वरे ह्यग्रभोक्तारं सर्वेषां पश्यत प्रभुम् १९ ॥ दक्ष उवाच ॥ संतिनो बहवोरुद्राश्च लहस्ताः कपर्दिनः ॥ एकादशस्थानग
तानाहं वेद्मि महेश्वरम् २० ॥ दधीचि उवाच ॥ सर्वेषामेवमंत्रोऽयं येनासौ न निमंत्रितः ॥ यथाहं शंकरादूर्ध्वं नान्यं पश्यामि देवतम् ॥ तथा दक्षस्य विपुलं यज्ञोऽयं
न भविष्यति २१ ॥ दक्ष उवाच ॥ एतन्मखेशाय सुकर्णपात्रे हाविः समस्तं विधिं मंत्रपूतम् ॥ विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्य भागं प्रभुर्विश्वहवनीय एषः २२ ॥ देव्यु
वाच ॥ किं नामदानं नियमं तपो वा कुर्यामहं येन पतिर्ममाद्य ॥ लभेत भागं भगवान् चित्यो ह्यर्धं तथा भागमथो हृत्तीयम् २३ एवं ब्रुवाणां भगवान् स्वपत्नीं प्रहृष्टरूपः शुभि
तामुवाच ॥ न वेत्सि मां देवि लशोदरां गि किं नाम युक्तं वचनं नखेशे २४ अहं विजानामि विशालनेत्रे ध्यानेन हीनानविदं त्यसंतः ॥ तवाद्यमोहेन च सेंद्रदेवा लोकास्त्रयः सर्वे
त एव मूढाः २५ मामध्वरेशं सितारः स्तुवंति रथं तं रसामगाश्चोपगांति ॥ मां ब्राह्मणा ब्रह्मविदो यजंते ममाध्वर्यवः कल्पयंते च भागम् २६ ॥ देव्युवाच ॥ सुप्राकृतोऽपि पु
रुषः सर्वः स्त्रीजनसंसदि ॥ स्तौति गवायते चापि स्वमात्मानं न संशयः २७ ॥ भगवानुवाच ॥ नात्मानं स्तौमि देवेशि पश्य मे तनुमध्यमे ॥ यं स्रक्ष्यामि वरारोहेया
गार्थं वरवर्णिनि २८ इत्युक्त्वा भगवान्पत्नीमुमां प्राणैरपि प्रियाम् ॥ सोऽसृजद्रगवान् चक्राहूतं घोरं प्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिप मखं दक्षस्येति महेश्वरः ॥ ततो वक्रा
द्विमुक्तेन सिंहैर्नैकेन लीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थं हतो दक्षस्य वै क्रतुः ॥ मन्युना च महाभीमामहाकाली महेश्वरी ३१ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन सार्धं सहानुगा ॥
देवस्यानुमतं मत्वा प्रणम्य शिरसा ततः ३२ आत्मनः सदृशः शौर्याद्विल रूपसमन्वितः ॥ स एव भगवान् क्रोधः प्रतिरूपसमन्वितः ३३ अनंतबलवीर्यश्च अनंतबलपौ
रुषः ॥ वीरभद्र इति ख्यातो देव्यामन्युप्रमार्जकः ३४ सोऽसृजद्रोमकूपेभ्यो रौम्यान्नाम गणेश्वरान् ॥ रुद्रतुल्या गणारौद्रा रुद्रवीर्यपराक्रमाः ३५ ते निपेतुस्तत
स्तूर्णं दक्षयज्ञविहिंसया ॥ भीमरूपामहाकायाः शतशोऽथ सहस्रशः ३६ ततः किल किलाशब्देराकाशं पूरयन्निव ॥ तेन शब्देन महता प्रस्तास्तत्र दिवौकसः ३७ पर्व
ताश्च व्यशीर्यंत च कं पेचवसुंधरा ॥ मारुताश्चैव धूर्णंते च क्षुभेरुणालयः ३८ अग्रयो नैव दीप्यंते नैव दीप्यति भास्करः ॥ ग्रहानैव प्रकाशं तेन क्षत्राणि न चंद्रमाः ३९
ऋषयो न प्रकाशं तेन देवान् च मानुषाः ॥ एवमुतिमिरीभूते निर्दहं त्यपमानिताः ४० प्रहरं त्यपरे घोरा यूपानुत्पाटयंति च ॥ प्रमर्दंति तथा चान्ये विमर्दंति तथाऽपरे
४१ आधावंति प्रधावंति वायुवेगामनोजवाः ॥ चूर्ण्यंते यज्ञपात्राणि दिव्यान्याभरणानि च ४२ विशीर्यमाणा दृश्यंते तारा इव नभस्तले ॥ दिव्यान्नपानभक्ष्याणां रा
शयः पर्वतोपमाः ४३ क्षीरनद्योऽथ दृश्यंते घृतपायसकर्दमाः ॥ दधि मंडोदका दिव्याः खंडशर्करवालुकाः ४४ षड्रसानिवहं त्येता गुडकुल्यामनोरमाः ॥ उच्चावचा
निर्मांसानि भक्ष्याणि विविधानि च ४५ पानकानि च दिव्यानि लेह्यचोष्याणि यानि च ॥ भुंजते विविधैर्वैकैर्विलुपं त्याक्षिपंति च ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ येनामधेयैरिति उत्तरार्धेनानीतिशेषः
 ७२ नन्विहनाम्राप्तसहस्रेणेत्यष्टाधिकसहस्रं नाम्रावकव्यत्वेनप्रतिज्ञातं । तत्रनामपाठेकिंचिदधिकानिषट्शतनामान्युपलभ्यते । नचस्तुतिपदेभ्योविपरिणामेनानामान्युपलभ्यते अन्वयशब्द
 रुद्रकोपान्महाकायाःकालाग्रिसदृशोपमाः ॥ क्षोभयन्सुरसैन्यानिभीषयंतःसमंततः ४७ क्रीडन्तिविविधाकाराश्चक्षिपुःसुरयोषितः ॥ रुद्रकोधात्प्रयत्नेनसर्वदेवैः
 सुरक्षितम् ४८ तंयज्ञमदहच्छीघ्रंरुद्रकर्मासमंततः ॥ चकारभैरवंनादंसर्वभूतभयंकरम् ४९ छित्वाशिरोवैयज्ञस्यननादचमुमोदच ॥ ततोब्रह्मादयोदेवादक्षश्चै
 वप्रजापतिः ५० ऊचुःप्रांजलयःसर्वेकथ्यतांकोभवानिति ॥ वीरभद्रउवाच ॥ नाहंरुद्रोनवादेवीनैवभोक्तुमिहागतः ५१ देव्यामन्युकृतंमत्वाकुद्धःसर्वात्मकःप्रभुः ॥
 दृष्टुवानैवविप्रेन्द्रात्रैवकौतूहलेनवा ५२ तवयज्ञविघातार्थंसंप्राप्तंविद्धिमामिह ॥ वीरभद्रइतिख्यातोरुद्रकोपाद्धिनिःसृतः ५३ भद्रकालीतिविख्यातादेव्याःकोपा
 द्विनिःसृता ॥ प्रेषितौदेवदेवेनयज्ञांतिकमिहागतौ ५४ शरणंगच्छविप्रेन्द्रदेवदेवमुमापतिम् ॥ वरंक्रोधोऽपिदेवस्यवरदानंनचान्यतः ५५ वीरभद्रवचःश्रुत्वादक्षो
 धर्मभृतावरः ॥ तोषयामासस्तोत्रेणप्रणिपत्यमहेश्वरम् ५६ प्रपद्येदेवमीशानंशाश्वतंधुवमव्ययम् ॥ महादेवंमहात्मानंविश्वस्यजगतःपतिम् ५७ दक्षप्रजापते
 र्यज्ञेद्रव्यैस्तैःसुसमाहितैः ॥ आहूतादेवताःसर्वाऋषयश्चतपोधनाः ५८ देवोनाहूयतेतत्रविश्वकर्मासमेश्वरः ॥ तत्रकुद्धामहादेवगिणांस्तत्रव्यसर्जयत् ५९ प्रदी
 पयज्ञवाटेतुविदुतेषुद्विजातिषु ॥ तारागणमनुप्राप्तैरौद्रेदीप्तेमहात्मनि ६० शूलनिर्मिन्नहृदयैःकूजद्विःपरिचारकैः ॥ निखातोत्पाटितैर्यूपैरपविद्धैरितस्ततः ६१
 उत्पतद्भिःपतद्भिश्चगृधैरामिषद्विभिः ॥ पक्षवातविनिर्धूतैःशिवाशतनिनादितैः ६२ यक्षगंधर्वसंचैश्चपिशाचोरगराक्षसैः ॥ प्राणापानौसंनिरुध्यवक्रस्थानेनय
 त्ततः ६३ विचार्यसर्वतोदृष्टिबहुदृष्टिरमित्रजित् ॥ सहसादेवदेशोह्यग्निकुंडात्समुत्थितः ६४ विभ्रत्सूर्यसहस्रस्यतेजःसंवर्तकोपमः ॥ स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि
 किंकरवाणिते ६५ श्रावितेचमखाध्यायेदेवानांगुरुणाततः ॥ तमुवाचांजलिं कृत्वादक्षो देवंप्रजापतिः ६६ भीतशंकितवित्रस्तःसबाष्पवदनेक्षणः ॥ यदिप्रसन्नो
 भगवान्यादिचाहंभवप्रियः ६६ यदिवाऽहमनुग्राह्योयदिवावरदोमम ॥ यद्गंधंभक्षितंपीतमशितंयच्चनाशितम् ६८ चूर्णीकृतापविद्धंचयज्ञसंभारमीदृशम् ॥
 दीर्घकालेनमहताप्रयत्नेनसुसंचितम् ॥ तन्नमिथ्याभवेन्मह्यंवरमेतमहंष्टुणे ६९ तथास्त्वित्याहभगवान्भगनेप्रहरोहरः ॥ धर्माध्यक्षोविरूपाक्षरूपक्षोदेवःप्रजापतिः
 ७० जानुभ्यामवर्नीगत्वादक्षोलब्ध्वाभवाद्भरम् ॥ नाम्राप्तसहस्रेणस्तुतवानृषभध्वजम् ७१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यैर्नामधेयैःस्तुतवान्दक्षोदेवंप्रजापतिः ॥
 वक्तुमर्हसिमेतातश्रोतुंश्रद्धाममानघ ७२ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रूयतां देवदेवस्यनामान्यहुतकर्मणः ॥ गूढव्रतस्यगुह्यानिप्रकाशानिचभारत ७३

स्यान्यायेत्वकल्पनेप्रमाणाभावात् । नचतावताऽपिसंख्यापूर्तिःसंभवति तस्माद्भक्तितइहनामसमाग्रायइत्यव्याख्येयमेतत्सहस्रनामस्तोत्रंनानापिपठनीयंनूनस्त्वेनवाग्वज्रत्वात् वाग्वज्रोहिर्मंत्रोऽ
 ध्येतारंनशयति तथाचोक्तंशिक्षायां । 'मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवाभिध्याप्रयुक्तो नतमर्थमाह ॥ सवाग्वज्रोयजमानंहिनस्तिपथेऽब्रशत्रुःस्वरतोऽपराधात्'इतींद्रहंतुकामेनत्वष्ट्रापुत्रार्थिना-

स्वाहेंद्रशत्रुर्वधस्वेतिमंत्रेणहोमं कर्त्तुं प्रदंस्वेष्टासिद्धयेऽतोदासंप्रयोज्यंतत्रनप्रयुक्तं प्रत्युताऽऽद्युवात्तमेवतत्पठितमितींद्रपवतन्पुत्रस्यनाशकोजातइत्युपाख्यापतेत्वष्ट्राहतपुत्रइत्यनुवाके । तस्मा
 दस्यस्तवस्यमोक्षमंभ्रत्वाद्धर्णतश्चात्पंतंहीनत्वात्रेष्टार्थप्रदत्वंयुज्यतेऽपितुपाठकानर्थकरत्वेमेवेतिचेदुच्यते इदमिहजाबालाःसमामनंति । अथहैनं ब्रह्मचारिणऊचुःकिंजप्येनामृतत्वंब्रूहीतिसहोवा
 चयाज्ञवल्क्यःशतरुद्विषेणेत्येतानिहवाअमृतस्यनामधेयान्येतर्हवाअमृतोभवतीति । अत्रनामजपस्यामृतसाधनत्वंगम्यते तेषांचनाम्राण्यनाधिकभावेनानेकासुशास्त्रासुपठितानांगुणोपसंहार
 न्यायेनैकत्रोपसंहारेणभवितव्यं । तच्चास्मदादीनामशक्यमितिभगवान्बादरायणस्तैत्तिरीयकजाजसनेयकादिप्रसिद्धशास्त्रास्वविद्यमानानां नाम्रापसंहारमिहकृतवान् । यथाह्यापस्तंबादिःक
 ल्पकारःस्वपरशास्त्रास्थान्यंगान्युपदिश्याऽऽग्नेयमष्टाकपालमितियथासमाग्रातमितिमध्येप्रधानंसिद्धवन्निर्दिश्यपुनरुपरिष्ठास्वन्याम्यंगान्युपदिशतितद्विहापिनमस्तेदेवदेवेशेत्यादिनाकानि
 चिन्नामान्युपदिश्य'त्रिसौपर्णतथाब्रह्मयजुषांशतरुद्विषं'इतिषुपर्णशतरुद्विषेनाममालायांसिद्धवन्निर्दिश्यशेषमपिनामधेयगणं पठति । तथाचयथाप्रतिज्ञातमष्टोत्तरसहस्रनाम्रांसंख्यापूर्यते
 नान्यथा । तदिदमभिप्रेत्योक्तंगुह्यानीति गुह्यान्वश्रद्धायुपहतेष्वप्रकाश्यानि ७३ ॥ आदिपुरुषायनमः ॥ नमस्तेदेवेति ब्रह्मविद्याधिकाराध्यात्मपरतयैवेतानिव्याख्येयानि तथाहि हे
 देवजगन्निर्माणक्रीडापरतेतुभ्यंनमः तेइतियुष्मदर्थस्पृहस्यप्रमेयस्यानिर्देशःदेवेशदेवाइंद्रियाणिईशोबुद्धिः 'पुं बुद्धिःख्यातिरीश्वरः'इतिस्मृतेः एतदुभयात्मक एतेनप्रमाणप्रमात्रोर्निर्देशः
 कृतः । एवंनामत्रयेणज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मकत्वंदेवस्योक्तं तत्प्राप्त्युपायंत्रयेणाह देवारीति देवाःशमाद्याइंद्रियवृत्तयस्तेषामरयोऽसुराःकामादपस्तेषांबलम्पूदन । तथाचशमकामादिषुदे

नमस्तेदेवदेवेशदेवारिचलसूदन ॥ देवेन्द्रबलविष्टंभदेवदानवपूजित ७४ सहस्राक्षविरूपाक्षत्र्यक्षयक्षाधिपप्रिय ॥ सर्वतःपाणिपादांतसर्वतोक्षिशिरोमुख ७५
 सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति ॥ शंकुकर्णमहाकर्णकुंभकर्णार्णवालय ७६ गजेन्द्रकर्णगोकर्णपाणिकर्णनमोऽस्तुते ॥ शतोदरशतावर्तशतजिह्वनमोऽस्तुते
 ७७ गायंतित्वागायत्रिणोऽर्च्यैर्वर्कमर्किणः ॥ ब्रह्माणंत्वाशतक्रतुमूर्ध्वस्वमिवमेनिरे ७८

वापुरशब्दयोःप्रबोमोदष्टोद्वयाहप्राजापात्यादेवाश्वासुराश्चेति । देवानामिंद्रियाणामिंद्रोबुद्धिस्तस्याबलंविषयप्रावण्यंतद्विषेणस्तत्रातीतिदेवेन्द्रबलविष्टं । अतएवदेवैरिंद्राद्यैर्दानैर्बोणाद्यै
 श्वपूजिताऽऽदरनैरंतर्पसत्कारसेवित । एवंचकामादिजयोधीनिरोधस्त्रादरादिश्रमेयायात्मकस्यवस्तुनःप्रापकइत्युक्तंभवति ६ ॥ ७४ योगेप्रथमंप्राप्यायाःसांबमूर्तेःस्वरूपमाहचतुर्भिः स
 हस्रमक्षाणियुगवत्सर्वविषयप्रकाशकानांद्रियाणियस्य सर्वज्ञेत्यर्थः । अतएवविरूपाण्यस्मदादींद्रियेभ्योविलक्षणानिव्यवहितादिग्राहकारांद्रियाणियस्य । ज्येष्ठग्रीणिसोमसूर्याद्या
 रूपाण्यक्षाणियस्य । यक्षाधिपःकुबेरःसप्रियोयस्य । अयामूर्तेर्ज्ञेयंस्वरूपमाह सर्वतइतिचतुर्भिः ममवद्रीतास्वपिज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामीतिप्रतिज्ञायसर्वतःपाणिपादांतदित्यादिना इदमेव
 स्वरूपमुक्तंसर्वतःपाणयःपादाःअंतःसन्निविश्वस्यससर्वतःपाणिपादांतः एवमुत्तरत्र तथाचश्रुतिः 'विश्वतश्चलुतविश्वतोमुखोविश्वतोबाहुतविश्वतस्पात् ॥ संबाहुभ्याधमतिसंपतत्रैद्यावा
 भूमीजनयन्देवएकः'इति धमतिवशीकरोति सर्वेषुसंबोधनपदेधुनमस्तेइत्यनुपंजनीयं । लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठसीत्यप्रविपरिणामेनलोकेसर्वमावृत्यतिष्ठन्नितिसंबोधनमूहनीयं सार्धःश्लोकः ८ । ७५
 शंकुकर्णादयःसप्तईश्वरगणाःसर्वाभिन्नत्वादीशस्यतदात्मत्वमुच्यते ७ शतोदरेत्यर्थोवैश्वरूप्यप्रथमार्थः १ ॥ ७६ । ७७ अस्वैवत्रैवर्णिकोपास्वत्वेऽस्तुतिपठति गायंतीति गायत्रिणस्त्रिसंध्यं
 गायत्रीजपपराःस्वामेवगायंतिगायत्रीप्रतिपाद्यस्त्वमेवासीत्यर्थः । अर्किणअर्कोपासनपराःस्वामर्कसवितारंमंडलाधिष्ठातारमर्चयुपातिष्ठतेसंध्यात् । ब्रह्माणं ब्रह्मविदंचतुर्मुखं । शतक्रतुदेवेन्द्रं । ऊर्ध्वं
 सर्वापाधिभ्यउद्धृतं स्वमिवआकाशवत्सर्वगतश्चानित्यःअसंगश्चतादृशंमेनिरेमुनयः । अत्रापिगायत्रिणेप । अर्क । अर्क्यर्च्यं । ब्रह्मन् । शतक्रतो । ऊर्ध्वं । सतुल्यत्वेनमतइतिनामान्युपेयानि ७ । ७८

मूर्तौ अष्टरूपायामुम्यं बुधद्विवाकाशसूर्यचंद्रयजमानारिभकायां सर्वदेवतामूर्ते इत्युग्रनाथ ७९ हेमवन्हेसोमशरीरेत्यादीन्यष्टौ नामान्युद्घातानि ८० भगवन्नित्यादीनि पूर्वोक्तेषु सदसत्प्र
मवाप्ययेत्युत्तरार्धे एकं ८१ भवत्यस्मादिति भवः । शृणाति हि न स्तीति शर्वः । रुपापद्रावयतीति रुद्रः । पशूनां ब्रह्मादिस्थावरांतानां जीवानां ८२ नाना रूपत्वेन स्तीति त्रिजटायेत्या
दिना त्रिजलवरेण पणितुं व्यवहर्तुं शीलमस्य तस्मै त्रिशूलवरपाणिने । त्रीणि शास्त्राचार्यध्यानाभ्यं वकानिने त्राणी वगमकानि बोधकानि यस्य सऽयं वकः । त्रीणि सोमसूर्यादयो रूपानिने त्राणिय
स्य ८३ चंडः सर्वसूदनक्षमः । कुंडः अमत्रवस्त्वस्मिन् सर्ववारयितुं क्षमः । अंडं ब्रह्मांडं । दंडिने दंडधराय शासित्रे इत्यर्थः । समश्वासो कर्णश्चेति समकर्णः कुर्जुर्धकश्च । दंडी चासौ मुं
दश्चेति दंडिमुंडः परित्राजकः ८४ ऊर्ध्वाऽऽद्याऽदंष्ट्राऽकेशाश्च यस्य । शृङ्गाय शृङ्गाय अंसं गिने । तथाऽपि अवतताय अवसन्नेन बाधेन रूपेण जगदात्मना तताय विस्तृताय । अतएव विलोहिता
यरजोगुणिने । धूम्राय तमोगुणिने । नीलघ्नी वायजगद्रक्षणार्थं कंठे विषधारित्वेन सात्विकाय ८५ नास्ति प्रतिरूपः सदृशो यस्य । विविधानिरूपणियस्य । शिवाय परमकल्या

मूर्तौ हिते महामूर्ते समुद्रावरसन्निभ ॥ सर्वा वै देवता ह्यस्मिन् गावोगोष्ठवासते ७९ भवच्छरीरे पश्यामि सोममग्निजलेश्वरम् ॥ आदित्यमथ वै विष्णुं ब्रह्माणं च बृहस्प
तिम् ८० भगवान्कारणं कार्यं क्रियाकरणमेव च ॥ असतश्च सतश्चैव तथैव प्रभववाप्ययौ ८१ नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥ पशूनां पतये नित्यं नमोऽस्त्वं धकघा
तिने ८२ त्रिजटाय त्रिशीर्षाय त्रिशूलवरपाणिने ॥ त्र्यंबकाय त्रिनेत्राय त्रिपुरघ्राय वै नमः ८३ नमश्चंडाय कुंडाय अंडाय अंडधराय च ॥ दंडिने समकर्णाय दंडिमुंडाय
वै नमः ८४ नमोऽर्धदंष्ट्रकेशाय शृङ्गाय अवतताय च ॥ विलोहिताय धूम्राय नीलघ्नी वाय वै नमः ८५ नमोऽस्त्वप्रतिरूपाय विरूपाय शिवाय च ॥ सूर्याय सूर्यमालाय सू
र्यध्वजपताकिने ८६ नमः प्रमथनाथाय वृषस्कंधाय धन्विने ॥ शत्रुं दमाय दंडाय पर्णचीरपटाय च ८७ नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यवचाय च ॥ हिरण्यकृतचूडाय हि
रण्यपतये नमः ८८ नमः स्तुताय स्तुत्याय स्तूयमानाय वै नमः ॥ सर्वाय सर्वभक्षाय सर्वभूतांतरात्मने ८९ नमो होत्रेऽथ मंत्राय शुकध्वजपताकिने ॥ नमो नाभाय ना
भ्याय नमः कटकटाय च ९० नमोऽस्तु कृशनासाय कृशांगाय कृशाय च ॥ संहृष्टाय विहृष्टाय नमः किलकिलाय च ९१ नमोऽस्तु शयमानाय शयितायोत्थिताय च ॥
स्थिताय धावमानाय मुंडाय जटिलाय च ९२ नमो नर्तनशीलाय मुखवादित्रवादिने ॥ नाद्योपहारलुब्धाय गीतवादित्रशालिने ९३

पायतु यं ब्रह्मणे । सूर्याय सूर्यमंडलरूपाय । सूर्यमालाय तस्मिन्मालत्वे शोभते सूर्यमंडलांतर्वातिने परमेश्वराय । सूर्यवत्प्रख्याः ध्वजाः पताकाश्च यस्य ८६ प्रमथाः शिवगणाः । वृष
स्येव स्कंधौ यस्य पर्णानि भूर्जत्वचः चौराणि वल्कलानि पटवस्य शबररूपिणस्तपसस्य वा ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ नामाय नामां जगदस्यास्तीति नामः मत्त्वर्था योऽन्यस्येति चेतीकारा
लोपः । नाभ्याय नामिर्महतीति नाम्नः नामिनमंचेति यत्प्रत्ययेनमादेशः नामिस्थानीयाय । अस्य अरनेमिस्थाने कारणकार्यप्रपंचौ तथाच श्रुतिः । 'तद्यथाऽरेपुनेमिर्भितो नाभावरा
आपंता एवमस्मिन्प्राणेषु सर्वे समर्पिते' प्राणेषु ब्रह्मणिसर्वकार्यकारणे च । कटानामावरकाणामपिकटाय आवरकाय । नामद्वयेनांतर्वाहिव्याप्तिर्देशिता ९० किलकिलाय शब्दविशेषरूपाय ९१ ९२
सर्वक्रियाकर्तृत्वेन स्तीति नमोऽस्तिवत्यादिना ७९ ९१ नद्याभवानिनाद्यानिकमलानि तान्ये रोपहारस्तत्र लुब्धाय । 'हरिस्तेसाहस्रं कमलबलिमाधाय पदयोः' इत्येतदनेन सूचितं ९३

ज्येष्ठो वयसाऽधिकः । श्रेष्ठो गुणाधिकः । बलौ बलाभिमानौ देवता इष्टस्तस्य प्रयत्नपराजयस्तत्कर्त्रे । कालस्यापि नाथाय नियंत्रे । कल्याय समर्थाय । क्षयाय महाप्रलयाय । उपक्ष
याय अवांतरप्रलयाय ७९ ८० भीमव्रतमनशानादितस्य धराय धर्त्रे ८१ विभीषणाय निर्भयाय । भीष्माय भयंकराय । हेभीम व्रतैः शमादिभिः धरणमाकृष्टांतं यस्य तस्मै
व्रतधराय ८२ ८३ पक्षयज्ञे आममपक्षं शाने उभयविषमांसलुब्धाय ८४ ८५ वृषाय वृष्टिकर्त्रे । वृष्याय वृषो धर्मस्तत्र हिताय धर्मवृद्धिकर्त्रे । गोवृषाय नदिरूपाय । वृषाय ध
र्माय । कटकटाय कटीगतौ नित्यवीप्सयोरिति द्वित्वं मुमागमार्थः वात्यादिरूपेण नित्यं गमनशीलायेत्यर्थः कालाय वा । दंडाय नियंत्रे । पचपचाय नित्यं भूतानां पाककर्त्रे कटिपच्योः
पचाय च ८६ ८७ गौर्वरः अतिवरो धेनुर्इप्सितमाघ्रदानं वरः ततोऽप्यधिकदानमतिवरः वरदेवरदाय किंवन्त्यातोधातोरित्यालोपेरूपं ८८ ८९ रक्तोरगवान् विरक्तस्तद
न्यस्तदुभयात्मकाय । भावनाय ध्यात्रे । संभिन्नाय कारणरूपेण सर्वतो नुस्यूताय । विभिन्नाय कार्यरूपेण व्याहृताय । छायाय छायावते गृहवर्तारिरूपाय । छायाशब्दादर्शनाद्यन्

नमोज्येष्ठाय श्रेष्ठाय बलप्रमथनाय च ॥ कालनाथाय कल्याय क्षयायोपक्षयाय च ९४ भीमदुंदुभिहासाय भीमव्रतधराय च ॥ उग्राय च नमो नित्यं नमोऽस्तु दशबाहवे
९५ नमः कपालहस्ताय चित्तिभस्मप्रियाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय भीमव्रतधराय च ९६ नमो विरक्तवक्राय खड्गजिह्वाय दंष्ट्रिणे ॥ पक्कात्रमांसलुब्धाय तुंबी
वीणाप्रियाय च ९७ नमो वृषाय वृष्याय गोवृषाय वृषाय च ॥ कटकटाय दंडाय नमः पचपचाय च ९८ नमः सर्ववरिष्ठाय वराय वरदाय च ॥ वरमालयगंधवस्त्राय वरा
तिवरदे नमः ९९ नमो रक्तविरक्ताय भावनायाक्षमालिने ॥ संभिन्नाय विभिन्नाय छायायातपनाय च १०० अधोरधोरूपाय धोरधोरतराय च ॥ नमः शि
वाय शांताय नमः शांततमाय च १०१ एकपाददुनेत्राय एकशीर्ष्णे नमोऽस्तुते ॥ रुद्राय शुकध्वजसंविभागाप्रियाय च २ पंचालाय सितगायनमः शमशमाय
च ॥ नमश्चंडिकघंटाय घंटाया घंटघंदिने ३ सहस्राध्मातघंटाय घंटा मालाप्रियाय च ॥ प्राणघंटाय गंधाय नमः कालकलाय च ४ हुंहुंकारपाराय हुंहुंकार
प्रियाय च ॥ नमः शमशमे नित्यं गिरिवृक्षालयाय च ५

आतपन आतपः ७९ १०० १०१ एकपादेकपदे ८२ २ पंचालाय विश्वकर्मणे स्वर्णकारलोहकारतलादिकर्मकर्त्रे इत्यर्थः । शमशमाय नित्यं शाम्यतीति पचपचवत् ।
चंडिकाशत्रुभयं करी घंटा यस्य तस्मै चंडिकघंटाय । घंटा य घंटा नादरूपाय । अघंटघंदिने नादहेत्वभावेऽपि नादवत् अनादतत्त्वनिरूपायेत्यर्थः ९६ ३ पुंसांसहस्रे पुंशोपदाध्माता एकाऽपि सती प्राति
विबार्कवत्प्रत्येकं परिसमासाघंटाऽस्य योगबलवतः सतथा । तादृशघंटा मालाप्रियाय । प्राणः पंचवृत्तिर्वायुः स एव घंटा वच्छब्दहेतुर्यस्य तस्मै प्राणघंटाय । गंधः प्रांसदः कलकलध्माकोलाहलो
वा ९७ ४ हुंकारः क्रोधवर्णस्तस्य परोऽन्तःशमो हुंकारो याज्ञिकमसिद्धः । 'हुं इति हिं कृत्य भूर्भुवः स्वरो मेतिजपस्येपोऽभिहिंकारः' इत्याश्वलायनाद्युक्तोऽभिहिंकारस्तस्य पारोभूरादिलोकेभ्यः परं शांतं
ब्रह्म । हुंकार आकाशकारः पृष्ठीशिवमूर्तिः सूर्यस्ताभ्यां नामरूपात्मकः पंचोलक्षपते मकारस्तस्य कारणमीश्वरस्तस्य पारस्वरीयं शांतं ब्रह्म तदिदमुक्तं हुंहुंकारपारायेति । हुंहुंकारप्रियायेति
क्रोधवर्जो हुंकारद्वयप्रियाय । शमशमशांतो भवशांतो भवेत्याचष्टे शमशमेति शास्त्रशाब्देत्यपेक्षिते मांवादि कत्वमार्पे शमशमतीति शमशमस्तस्मै शमशमे आचारकिंवन्तात्कर्तारि किं ४ १९

गर्भमांससृगालायतारकायतरायच ॥ नमोयज्ञाययजिनेहुतायप्रहुतायच १६ यज्ञवाहायदांतायतप्यायातपनायच ॥ नमस्तदायतट्यायतटानांपतयेनमः ७
तरत्यनेनेतिव्युत्पत्त्यायज्ञोपकरणाय ॥ यजिनेयजमानाय ॥ हुतायवाहणमुखेनपुत्राय ॥ प्रहुतायामिमुखेनपुत्राय ७ ॥ ४ यज्ञवाहायऋषिनादिरूपेणयज्ञनिर्वादि ॥ दांतायजितोद्वि
याय ॥ तप्यायसत्त्वमयाय ॥ आतपनायरजोमयाय ॥ तप्यसत्त्वापकरजहृत्तिसांख्यप्रसिद्धेः तट्यायतट्यायतट्याय ७ ॥ ७ अन्नदाय
२०० ॥ ४ ॥ ८ ॥ ९ बालाश्वतेभुचराश्वतारगोपायतीतिबालानुचरगोपायतस्मै गुपेरीणादिकस्तत्र एतेनचामिपानादिश्रीकृष्णलीलासूचिता ७ ॥ ११० श्रीणिक्कर्माणियजनाध्ययन
दामानि ४ ॥ ११ कलकलःकोलाहलः ४ ॥ १२ प्राणभग्रायजितश्वासाय बाहिताभ्याविष्वितिविशेष्यस्यैवपूर्वनिपातः दंडआयुषं स्फोटनंविदारणं ६ ॥ १३ सांख्यायकपिलायनिरीश्वर

गर्भमांससृगालायतारकायतरायच ॥ नमोयज्ञाययजिनेहुतायप्रहुतायच १६ यज्ञवाहायदांतायतप्यायातपनायच ॥ नमस्तदायतट्यायतटानांपतयेनमः ७
अन्नदायान्नपतयेनमस्त्वन्नभुजेतथा ॥ नमःसहस्रशीर्षायसहस्रचरणायच ८ सहस्रोद्यतशूलायसहस्रनयनायच ॥ नमोबालार्कवर्णायबालरूपधरायच ९ बाला
नुचरगोपायबालक्रीडनकायच ॥ नमोवृद्धायलुब्धायसुब्धायक्षोभणायच ११० तरंगांकितकेशायमुंजकेशायवैनमः ॥ नमःषट्कर्मतुष्टायत्रिकर्मनिरतायच ११
वर्णाश्रमाणांविधिवत्पृथक्कर्मनिर्वर्तिने ॥ नमोघुष्यायघोषायनमःकलकलायच १२ श्वेतपिंगलनेत्रायकृष्णरक्तेक्षणायच ॥ प्राणभग्रायदंडायस्फोटनायकृशायच
१३ धर्मकामार्थमोक्षाणांकथनीयकथायच ॥ सांख्यायसांख्यमुख्यायसांख्ययोगप्रवर्तिने १४ नमोरथ्यविरथ्यायचतुष्पथरथायच ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयायव्या
लयज्ञोपवीतिने १५ ईशानवज्रसंघातहरिकेशनमोऽस्तुते ॥ त्र्यंबकांविक्ताथायव्यक्ताव्यक्तनमोऽस्तुते १६ कामकामदकामघ्नतृप्तातृप्तविचारिणे ॥ स
र्वसर्वदसर्वघ्नसंध्यारागनमोऽस्तुते १७ महामेघचयप्रख्यमहाकालनमोऽस्तुते ॥ स्थूलजीर्णांगजटिलेवल्कलाजिनधारिणे १८ दीप्तसूर्याग्निजटिलेवल्कलाजिन
वाससे ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमतपोनित्यनमोऽस्तुते १९ उन्मादनशतावर्तगंगातोयार्द्रमूर्धज ॥ चंद्रावर्तयुगावर्तमेघावर्तनमोऽस्तुते १२० त्वमन्नमताभोक्ताचअन्नदो
ऽन्नभुगेवच ॥ अन्नस्रष्टाचपक्ताचपक्कभुक्पवनोऽनलः २१ जरायुजांडजाश्चैवस्वेदजाश्चतथोद्भिजाः ॥ त्वमेवदेवदेवेशभूतग्रामश्चतुर्विधः १२२

वादिने । सांख्यमुख्यायसेश्वरपातंजलाय । सांख्यवेदांतविचारः । योगोनिदिध्यासनं । अनुग्रहद्वाराएतयोःप्रवर्तकाय ४ ॥ १४ रथस्तदभावोविरथस्तदुभयाहोवरध्यविरथ्याय । चतुर्षुज
लामिवाय्वाकाशेपुण्यायस्वरथस्यतद्वते रथायेतिपाठेप्रसिद्धोऽर्थः ४ ॥ १५ ईशानहेर्देशितः वज्रसंघातवत्कठिनशरीर । हरिकेशपिंगकेरा । त्र्यंबकाग्निनेत्राचासौअंविक्ताच
तस्यानाथ हस्वत्वमर्पि । व्यक्तकार्यरूप । अव्यक्तकारणरूप ६ ॥ १६ कामेतिद्वौ ८ ॥ १७ हेस्थूलहेजीर्णांग । जटिलवदाचरतिजटिलतस्मैजटिले ६ ॥ १८ दीप्तसूर्याग्निजटिलेवल्कलाजिन
नजटावते ४ ॥ १९ हेउन्मादनव्यामोहकशतभावर्तायस्मिन्गंगात्मेयेतेनार्द्रमूर्धज । चंद्रावर्तयतिपुनःपुनरितिचंद्रावर्तत्यर्थः ९ ॥ १२० त्वमितिअन्नभुगन्नपालकः ९ ॥ ११ जरे
तिजरायुजांडजाइतिनामद्वयं संशिरार्थः । हेदेवहेदेवेश । भूतग्रामश्चतुर्विधइत्येकंनाम ७ ॥ १२

चरेति ब्रह्मेतिब्रह्मविदांवेरतिचनानामद्वयं ४ ॥ १३ अनसइति ६ ॥ ४ हायिहायीतिसामभीतिपुराणार्थाःस्तोभाः सेप्रत्येकंचतुरक्षराख्यः । सुरश्रेष्ठेत्येकंब्रह्मवादिगेयेतिर्वचममुने
यं ९ २५ यजुरिति वेदोपनिषद्गणस्तुतिपठनीयेतिचतुर्थं ४ ॥ ३०० । १२५ वर्णावराःसंकरजाः । विद्युत्स्तनितंसंघट्टिकोमेघशब्दः । गर्जितंनिर्घट्टिकःसः नवनामानि ९ ॥ २०
१० ॥ २८ वृक्षाणामिति ककुदोमुख्याःप्यग्रोधाश्वत्थादयः । पततांपक्षिणांद्वाभ्यामुपासनार्थंविभूतयवक्ताः ९ ॥ २९ ॥ ४ ॥ ३० त्वमितिद्वौ । अर्धरोवाद्यविशेषस्तद्वान्
मतोज्ञातः शास्त्रकृद्भिरितिशेषः २४ । ३१ । ३२ दशलक्षणसंयुक्तोधर्मःइत्येकं । लक्षणानिच अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाइति शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधा
नानिनियमाइतिचयोगीक्तानि क्षमासत्यादीनिमनूक्तानिवा ८ । ३३ तृणौषध्यइतिद्वे । मृगपक्षिणइतिद्वे । द्रव्यकर्मणोसमारंभइत्येकं । कालःपुष्पफलप्रदइत्येकं ९ ॥ ३४ आदि

चराचरस्यस्रष्टात्वंप्रतिहर्तातथैवच ॥ त्वामाहुर्ब्रह्मविदुषोब्रह्मब्रह्मविदांवर २३ मनसःपरमायोनिःखंवायुर्ज्योतिर्पांनिधिः ॥ ऋक्सामानितथोकारमाहुस्त्वांब्रह्म
वादिनः २४ हायिहायिहुवाहायिहाहुहायितथाऽसकृत् ॥ गायंतित्वांसुरश्रेष्ठसामगाब्रह्मवादिनः २५ यजुर्मयोऋङ्मयश्चत्वमाहुतिमयस्तथा ॥ पठ्यसेस्तु
तिभिश्चैववेदोपनिषदांगणैः २६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रावर्णावराश्चये ॥ त्वमेवमेघसंघाश्चविद्युस्तनितगर्जितः २७ संवत्सरस्त्वमृतवोमासोमासार्धमेवच ॥
युगंनिमेषाःकाष्ठास्त्वंनक्षत्राणिग्रहाःकलाः २८ वृक्षाण ककुदोऽसित्वंगिरीणांशिखराणिच ॥ व्याघ्रोमृगाणांपततांताक्ष्योऽनंतश्चभोगिनाम् २९ क्षीरोदोद्यु
दधीनांचयंत्राणांधनुरेवच ॥ वज्रःप्रहरणानांचव्रतानांसत्यमेवच ३० त्वमेवद्वेषइच्छाचरागोमोहःक्षमाऽक्षमे ॥ व्यवसायोद्युतिलोभःकामक्रोधोजयाजयौ
३१ त्वंगदीत्वंशरीचापिखट्वांगीझर्झरीतथा ॥ छेतामेताप्रहर्तात्वंनेतामंतापितामतः ३२ दशलक्षणसंयुक्तोधर्मोऽर्थःकामएवच ॥ गंगासमुद्राःसरितःपल्व
लानिसरांसिच ३३ लतावल्लचस्तृणौषध्यःपशवोमृगपक्षिणः ॥ द्रव्यकर्मसमारंभःकालःपुष्पफलप्रदः ३४ आदिश्चांतश्चदेवानांगायत्र्योकारएवच ॥ हरितो
रोहितोनीलःकृष्णोरक्तस्तथाऽरुणः ॥ कहुश्चकपिलश्चैवकपोतोमेचकस्तथा ३५ अवर्णश्चसुवर्णश्चवर्णकारोघनोपमः ॥ सुवर्णनामाचतथासुवर्णप्रि
यएवच ३६ त्वमिंद्रश्चयमश्चैववरुणोघनदोऽनलः ॥ उपपुत्रश्चित्रभानुःस्वर्भानुर्भानुरेवच ३७ होत्रंहोताचहोम्यंचहुतंचैवतथाप्रभुः ॥ त्रिसौ
पर्णंतथाब्रह्मयजुर्पांशतरुद्रियम् ३८

श्वेत्यर्थः ४ हरितादिर्दशविधोवर्णः १० ॥ २५ ॥ ६ त्वमिति उपपुत्रउपरगः ९ ॥ ३७ होत्रमित्यर्थं दूयतेस्मिन्नितिहोत्रंवाह्निः । होतायजमानः । प्रमुहुतस्यफलदईश्वरः ५ त्रिसौपर्णत्रिसौ
पर्णोविदितंभामजातं । शतरुद्रसंबंधिनामजातंयस्मिस्तच्छतरुद्रियं । तद्वज्रमेवइत्थं तेनद्रोणपर्वस्यशतरुद्रियस्यशिवोमहेश्वरःशंभुरीतिनामाष्टोत्तरशतादेश्वर्यावाहः । वेदांतरेऽपिशतंरुद्र
नामानिसंभाव्यंतेतद्व्यावृत्तयेयजुषामिति । यजुर्पांशतरुद्रियमित्येतावत्पुक्तेद्रोणपर्वस्यस्यापिशतरुद्रियस्यमूलमूलिभावेनयजुःसंबंधित्वसंभवाद्ब्रह्मेत्युक्तं । तस्यतथात्वेऽपिसाक्षाद्देवताभावात् ।
ततश्चहुतंचैवतथाप्रभुरित्यंतान्यष्टाशतित्यधिकंशतरुद्रियंनान्नामवति । तथापवित्रंचपावित्राणामित्यादीनिनिमेषोन्मेषकर्मसंयंतान्यष्टादशाधिकशतरुद्रियंतेनपडाधिकपदशतानिनाम्नामिहाम्नातानि ।
अत्राधिकसहस्रस्यशेषंद्रव्यविकंनान्नांशतरुद्रियांत्रिसुपर्णशतरुद्रियान्यांपूरणीयं । तथाहि । त्रिसुपर्णत्रयेचतुर्दशमंत्राः १४ सर्वशास्त्रागतानांनान्नामुपसंहार्यत्वात् । खिलसहितेषुनमकानुवाकेषु-

हिरण्यरेतावहः । विश्वकृद्विश्वकर्ता ११ । ६२ विश्वं कृतं तद्विष्णुर्नृणां तद्विश्वकृत् विश्वसंहर्तृत्यर्थः । विश्वकृतां विश्वज्जापृजापतीनां वरेण्यो वरणीयः । विश्वं बहुतिपालनपोषणे
नस्वस्मिन्धारयतीति विश्ववाहः चंद्रेत्यर्थः स्तुतिरेव ॥ ६३ सरस्वती नदी वाग्वर्णरूपा । बलं वैराग्यं । निमेषोन्मेषादिकं कर्म यस्य स निमेषोन्मेषकर्मा । यं विना निमेषादिकमापि कर्तुं
न कश्चिच्छक्नोतीत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'न हि त्वदारे निमेषश्चेन्नो' इति त्वत्त्वत्तः आरेकुरात् स्वाविनेत्यर्थः । निमेषश्च निमेषोऽपि न ईशेने शितवान् । पूर्वेषां ब्रह्मादीनामपि पक्षमपातोऽपि
त्वत्प्रेरणं विना नास्तीति मुते दार्मातना नामल्पसारणाभिति श्रुतिपदार्थः ८ ॥ ६४ न ब्रह्मानच गोविंद इत्यादय एकाविंशति श्लोकाजपहोमादौ एकेकनामगणनया पदं वक्ष्यंतीति प्रागुक्तं ६५ । ६६
१७ पुंसां सहस्राण्यावृत्या ज्ञानेनाभिभूय एकज्ञेयज्ञानज्ञातृभावशून्यः । समुद्राणां कामानामतेनाशे सति तिष्ठति प्रकाशते । कामं समुद्रमाविशेति मंत्रं लिङ्गात् समुद्रात्कामावचनः । 'यदा
सर्वं प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः ॥ अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यब्रह्म समभ्युते' इति कामांते ब्रह्मभावश्रुतेश्च ६८ ईदृशसत्त्वे विद्वदनुमंत्रमाणयति यं विनिद्रा इति । विनिद्रत्येदेतुः जितश्वासा

हिरण्यरेताः पुरुषस्त्वमेव त्वं स्त्रीपुमांस्त्वं च न पुंसकं च ॥ बालो युवास्थविरो जीर्णदंष्ट्रस्त्वं नागेंद्रशक्रस्त्वं विश्वकृद्विश्वकर्ता ६२ विश्वकृद्विश्वकृतां वरेण्यस्त्वं विश्ववाहो
विश्वरूपस्तेजस्वी विश्वतो मुखः ॥ चंद्रादित्यौ च क्षुर्पाते हृदयं च पितामहः ६३ महोदधिः सरस्वती वाग्वलमनलोऽनिलः ॥ अहोरात्रं निमेषोन्मेषकर्मा ६४ न ब्र
ह्मानच गोविंदः पौराणां ऋषयो न ते ॥ माहात्म्यं वेदितुं शक्ता याथातथ्येन ते शिव ६५ यामूर्तयः सुसूक्ष्मास्तेन मह्यं यांति दर्शनम् ॥ ब्राह्मिमांसततरं क्षपिता पुत्रमि
वोरसम् ६६ रक्षमारक्षणीयोऽहंतवानघनमोऽस्तुते ॥ भक्तानुकंपी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ६७ यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामावृत्य दुर्दृशः ॥ तिष्ठत्येकः समुद्रां
ते समे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ६८ यं विनिद्रा जितश्वासाः सत्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ ज्योतिः पश्यंति युंजानास्तस्मै योगात्मने नमः ६९ जटिले दंडिने नित्यं लंबोदरशरी
रिणि ॥ कमंडलुनिषंगाय तस्मै ब्रह्मात्मने नमः १७० यस्य केशेषु जीमूतानद्यः सर्वा गंधिषु ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः ७१ संभक्ष्य सर्वभूतानि
युगतिपर्युपस्थिते ॥ यः शेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽबुशायिनम् ७२ प्रविश्य वदनं राहो र्यः सोमं पिवते निशि ॥ ग्रसत्यैव च स्वर्भानुर्भूत्वा मांसोऽभिरक्षतु ७३

इति । स निद्रो हि विश्वसिधेय एवमपि हृतेन निद्रुदेवा योऽनुष्ठित इति नृणां चर्मां भवति तां वारयितुं सत्वस्या इति । तत्राप्यज्ञानमस्येवेति नासौ समाधिः किं सत्त्वोत्कर्षस्य परस्यां काष्ठायां जायमानाहं
ब्रह्मास्मीति वाक्यजावृत्तिः कतकरजो वत्प्रपंचं प्रविलाप्य स्वयमपि संस्कारात्मना तिष्ठतीति सत्त्वज्ञात्वाच्चा तस्यां तिष्ठतीति सत्त्वस्याः संपर्तं द्विधा इति जाग्रद्व्यावृत्तिः उपोतिः चिंतितं ममाग्रं युंजाना
योगिनः ६९ अस्मिन् योगे प्रथममालंबनीयं मूर्तमदृशं पदं विधाति जटिले जटिलवदाचरन् जटिलतस्मै आचारकिं तादातोः कर्तरि किप् । लंबोदरं यच्छरीरं तद्वत् कंमंडलुर्जलपात्रं तदेव नि
षंगः बाणाधारो यस्य कमंडलुजले नैव यक्षराक्षसादीन् नाशयते इत्यर्थः । ब्रह्माचतुर्मुखस्तदात्मने १७० इव ऊर्ध्ववैराजीधारणामाह यस्येति ७१ अस्याप्युपसंहारमाह संभक्ष्येति जल
मिषजलं निर्विघ्नं ब्रह्मतत्त्वयोमायावीशेते लीनो भवति । कथं सर्वभूतान्याकाशादीनि संभक्ष्य स्वात्मनि प्रविलाप्य स्वयमपि लीन इत्यर्थः ७२ इमं राजयोगमनुष्ठानमसमर्थस्य हठयोगमा
ह प्रविश्येति मुखस्य ऊर्ध्वफलके यच्छिद्रं तत्र च मांसं कमंडलेन चेत्यंदि कोते लंबिकेति चान्यत्र उच्यते साहचंद्रसूर्यदेवस्य पोरि द्वापि गळयोर्नादयोः संहारकत्वाद्वा हो वदनमित्युच्यते ।-

तत्र हि जिह्वाग्रं व्यावृत्त्यधारिते सति वायुर्निकटो भवति सयं लेखरी नाम मुद्रा हृदयौ गिर्ना प्रसिद्धा सोमं तत्र प्रथममूर्तं पिवते निशिराजौ ज्ञानज्ञेयज्ञातृविभागाभावलक्षणायां सत्यां निशासद्वावेरत
मेव हेतुमाह यतः स्वर्भानुः राहुः कक्षः अर्कश्चाक्षरं इडापि गले प्रसतितं मार्गं निरोधेन हृदयविभागं मिलितयः सर्वा परमेश्वरोऽभितोरक्षतु । अत्र ग्रंथांतरवाक्यानि सांख्ययोगे । 'इडायां पि
गलायां च चरतश्चंद्रमास्करो ॥ इडायां चंद्रमाज्ञेयः पिंगलायां चिः स्मृतः' इति शिवयोगे । अयतेषां दशाधारान्प्रवक्ष्यामि विशेषत इत्युपक्रम्य 'न वमं घंटिकाधारं जिह्वाग्रं तत्र दापयेत् ॥ सुधाक
लास्त्रवत्येषासातु तं नृत्तिकारिणी ॥ यालंबिका चालनदोहनाभ्यां दीर्घा कृतासाविपरीतया गात् ॥ यस्तालुमूलांतरगर्भदेशे ज्ञेयस्तोन्मनसां प्रपाति' ॥ ईश्वरप्रोक्ते 'लंबिकोर्ध्वस्थिते गते रसनां विप
रीतगां ॥ संभोजयं प्रयत्नेन सुवाकूपे विचक्षणः ॥ मुद्रैश्च लेखरी प्रोक्ता भक्तानामनुरोधतः ॥ निरंतरकृताभ्यासात्पीयूषं प्रत्यहं पिबेत् ॥ तेन निग्रहसिद्धिः स्यान्मृत्युमातंगके सरी' इति । इयमेव भूमध्य
ट्टिरित्याह दत्तात्रेया 'अंतःकपालविवरे जिह्वा व्यावृत्त्यधारयेत् ॥ भूमध्यद्वष्टिरस्येषा मुद्रा भवति लेखरी' इति ७३ द्विविधेऽपि योगे त्रिविधविघ्नविघातकं मंत्रजातं पठति ये चेति गर्भा इवात्यंतं

ये चानुपतिता गर्भा यथा भागानुपासते ॥ नमस्तेभ्यः स्वधा स्वाहा प्राप्नुवतु मुदंतुते ७४ येऽंगुष्ठमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् ॥ रक्षंतु ते हि मां नित्यं नित्यं चाप्याय
यंतु माम् ७५ येन रोदंति देहस्था देहिनो रोदयंति च ॥ हर्षयंति न हृष्यंति नमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः ७६ येन दीपुसमुद्रेषु पर्वतेषु गुहासु च ॥ वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कांतरे
गहनेषु च ७७ चतुष्पथेषु रथ्यासु च त्वरेषु तटेषु च ॥ हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानालयेषु च ७८ येषु पंचसु भूतेषु दिशासु विदिशासु च ॥ चंद्रार्कयोर्मध्यगता ये च
चंद्रार्क रश्मिषु ७९ रसातलगता ये च ये च तस्मै परंगताः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः १८० येषां न विद्यते संख्या प्रमाणं रूपमेव च ॥ असं
ख्येयगुणारुद्रानमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः ८१ सर्वभूतकरो यस्मात्सर्वभूतपतिर्हरः ॥ सर्वभूतांतरात्मा च तेन त्वं न निमंत्रितः ८२ त्वमेव हीज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विविधद
क्षिणैः ॥ त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमंत्रितः ८३ अथ वामायया देवसूक्ष्मया तव मोहितः ॥ एतस्मात्कारणाद्वापितेन त्वं न निमंत्रितः ८४ प्रसीद मम भद्रं ते भाव
भावगतस्य मे ॥ त्वयि मे हृदयं देव त्वयि बुद्धिर्मनस्त्वयि ८५ स्तुत्वैव समहा देवं विरराम प्रजापतिः ॥ भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ८६ परितुष्टोऽस्मि ते दक्ष
स्तवेनानेन सुव्रत ॥ बहुना त्रिमुक्तेन मत्समीपे भाषिष्यसि १८७

शिखः अनुचतुर्मुखमुष्टिमनुपतिताः निर्गतास्त्वत्तद्विशेषः । यथा यथा ब्रह्मान्यज्ञेयपासते देवाः पितरश्चेत्भ्यो नमः ते च स्वाहा स्वाहा शब्दाभ्यां दत्तेन हव्यकव्येन मुदं हर्षं प्राप्नुवतु ७४ आवि
दैवास्तु शांतिप्रार्थनायां च तस्मात्प्रार्थयते ब्रह्माभ्यां येऽंगुष्ठेति । अंगुष्ठमात्राः जीवाः ७५ प्राणाग्रणमिति चेदिति देहिनो जीवान् यतो रोदयं त्यतो रुद्राख्या एते प्राणाः श्रुताः ७६ आविभौतिके
भ्यः सुखं प्रार्थयते येन दीपित्यादिना ७७ । ७८ । ७९ तस्मै तत्पदार्थाय ईश्वरार्थमित्यर्थः परमुत्कृष्टवैराग्यादिकं गताः प्राप्ताः । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुत्या ईश्वरस्य
तच्छब्दाभिधेयत्वमुक्तं १८० येषामिति सार्वत्रिकमवेमं यंतरेण ईश्वरस्योक्तं ८१ स्वयज्ञे ईश्वरस्यानिमंत्रणे युक्तिमाह सर्वेति उपादानत्वादंतयां भित्वादंतरात्मत्वाच्च न कपवाहितस्य पूयं भूतस्ये
वत्तदनिमंत्रणं युक्तमित्यर्थः ८२ । ८३ अनुपपादानत्वादिना रूपेण मां जानन् कथं निमित्तवानसीत्याशंक्याह अथवेति ८४ भावगतस्य सुष्टावधितत्त्वेन राजसभावगतस्य सत्त्वैक्यादात्त्वामजान
तइत्यर्थः हृदयं चित्तं चित्तं नानिश्चयः संकल्पश्च त्वज्ञेयत्वरूपमस्तीत्यर्थः ८५ । ८६ । ८७

८८ वाक्यं वचनं वाक्यं वक्तुमुचितं वाक्यविधावाक्यानि ते पुनर्मतं युक्तं मत्तमम् ८९ तुभ्येतव दृष्टं पूर्वकल्पे अतः सर्वेषां कल्पानां समानरूपत्वादास्मिन्नपिकल्पे तवेव यज्ञहर्ताऽहं जातोऽतो मय्युद्देयं न कार्यं अप्रतिकर्त्तृत्वाद्वाधिन इत्यर्थः पुरातनपुराणं १९० । १९१ एतस्स्तोत्रजपोगमूतं व्रतद्वयं विधित्सुस्तस्त्वुतये वैदिकं धर्ममनुवदति वेदादिति १९ वेदोक्तं तपो वेदादिभिश्चीर्णतदपेक्षया मया वक्ष्यमाणं व्रतं श्रेष्ठमित्याह अपूर्वमिति अपूर्ववेदपङ्कगसौख्ययोगतर्करनधिगतं किं तर्हि केवलं गायुपनिषत्स्वत्याश्रमस्य पदेन प्रकाशितम् । सर्वतोभद्रं फलकाले साधनकाले च श्रेयो रूपं सर्वतो मुखं सर्वेषु वर्णेषु चाश्रमेषु चाश्रमिमुखं सर्वेषां मिहाधिकारोऽस्तीत्यर्थः । अथ येषो ज्ञहेतुत्वात् अद्भ्यै यसां कालेनाऽऽवसाधैः सहस्रसंवत्सरसंज्ञातेः कर्मभिर्वा दशाहं संयुक्तं दशपंचयमाप्येच नियमाश्च तत्प्राधान्यं ज्ञातव्येषां अहःशब्दस्य क्रतुवाचित्वं न वै तावन्महानिभवंतीत्यादौ मसि द्रम् । भूयसां कालेन पुण्येन वायमनिपमवद्विर्लब्धमित्यर्थः । दशादेति पाठे तद्वतया गणपूज्यैर्लब्धमित्यर्थः । गौडास्तु दशार्धेति पठेति तदन्वेः प्रासंदशार्धैः पंचानिःसंख्यो जातमित्यादिभिर्भैः संयुक्तं आग्नेयं मरुतस्यो जातदिपंचमं प्रैः परिगृह्यं चं वक्रमिति जलेन मिश्रयित्वेत्यादिभ्युतेः । आस्मिन्पक्षेऽस्याश्रममिति पाशुपतव्रतस्यैव विशेषणम् गूढमस्याश्रमस्य इति पदमात्रेण सूचितमप्रकाशम् अतएवाप्राज्ञैः कर्मठैर्नैदितम् १९ वर्णंति सूतसंहितायामस्याश्रमस्य इत्यत्रत्यमाश्रमपदं वर्णो

अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि १८८ अथैनमब्रवीद्वाक्यं लोकस्याधिपतिर्भवः ॥ आश्वासनकरं वाक्यं वाक्यं विद्वाक्यं संमितम् ८९ दक्षदक्षनकर्तव्यो मय्युर्विघ्नमिमं प्रति ॥ अहं यज्ञहरस्तुभ्यं दृष्टमेतत्पुरातनम् १९० भूयश्च ते वरं दधितं त्वं गृहीष्वसुव्रत ॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा तदिहैकमनाः शृणु ११ वेदात्पङ्कगादुद्भूतसंख्ययोगाच्च युक्तिवः ॥ तपःसुतसंविपुलं दुश्चरं देवानवैः १२ अपूर्वसर्वतोभद्रं सर्वतोमुखं व्ययम् ॥ अद्भ्यै दशाहसंयुक्तं गूढमप्राज्ञैर्नैदितम् १३ वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं कचित्समम् ॥ गतांतैरध्ययसितमत्याश्रममिदं व्रतम् १९४

पञ्चगौकृत्यवर्णाश्रमधर्मान्तिकांतमतिवर्णाश्रमव्रतं तद्वानतिवर्णाश्रमीति तेन पदेन ब्रह्मविदं विवक्षित्वा । 'ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः । अतिवर्णाश्रमीति अपेक्षमात्रेणाविचक्षण' इत्युपक्रम्य भूयसां ग्रंथेन तल्लक्षणान्युक्ता । 'पश्य वर्णाश्रमाचारो गलितः स्वात्मदर्शनात् । सर्वानाश्रमान् सर्वानतीत्य स्वात्मनि स्थितः' । तथा 'न विधिर्न निषेधश्च न वर्यावर्ज्यकल्पना । आश्रमविज्ञानिनामस्ति तथा चान्यज्जनादन' इति तस्य यथेष्टाचरणमप्यनुज्ञातम् तदिदमभिप्रेत्य कचिद्वैयवर्णादिधर्मैर्विपरीतमुक्तं एतेन स्वस्थे तदसंमतमिति सूचितं तथा च सूत्रं सर्वानाश्रमतिश्च प्राणात्यये तददर्शनादिति । छांदोग्ये उपस्थितं चाक्रायण इत्यप्राणकडवाससहेभ्यं कुलमापात्त्वा दंतं विभजेत होवाचने तोऽभ्ये विद्यंते यथेयमइमे उपनिहता इत्येतेषां मे देहीति होवाचता नस्मै प्रवदौतं तानुपानमिष्युच्छिष्टं मे पीतं स्यादिति होवाचनस्त्वित्येतेऽप्युच्छिष्टा इति नवा अजीविष्यमिमान् स्वादाश्रितिकामो मउदपानमिति ब्रह्मविद उपस्तस्य इभ्योऽच्छिष्टपक्वमापभक्षणं तदुत्तजलस्यामश्च प्राणात्ययकाले एव विदुषां निषिद्धाचरणं कामकारनिषेधं दर्शयतः अतएवोक्तं । 'तथा चरेत वैयोगी सतां धर्ममदूषयन् । जनायथाऽवमय्ये रन्मच्छेयं नैव संगतम्' इति । 'साक्षात्कृतात्मतस्वस्थयथेष्टाचरणं यद्वि । शुनांतस्वदशां चैव को भेदोऽशुचि मक्षणे' इति च कचिद्विपरीतमपि वस्तुतः सममेव विदुषः कर्तृत्वाभिमानाभावेन तत्र विधिनिषेधयोरप्रवृत्तेः गतांतैर्ज्ञातसिद्धांतैरध्ययसितं निश्चितं अत्याश्रमपरमहंसपारिवाज्यं यद्यप्याश्रमार्त्तं गणारणं ब्राह्मणस्यैव तथापि तद्वर्माऽश्मादयः सर्ववर्णसाधारणाः अतएव गृहस्थादीनामप्यस्याश्रमि त्वमुक्तं ब्रह्मचारीत्युदाहृतसूतसंहिता श्लोके । तद्विशिनष्टि इदं व्रतमिदं वक्ष्यमाणं व्रतमस्य स्मिन्नितीदं व्रतमिति समस्तं पदं १४

किंतु व्रतमित्यत आह मयेति मया वेदकत्राउत्पादितं प्रकटीकृतं पृथक्भूयतः सर्वशिरुपनिषदि व्रतमेतत्पाशुपतं अग्निरिति मरुतवायुरिति मरुजलमिति मरुस्थलमिति मरुमयो मेति मरुसर्वं हवा इदं मरुमनपृथानि चक्षुषि मरुमन्यग्निरित्यादिनामरुमगृहीत्वानिमृज्यागानि संस्पृशेत् तस्माद्ब्रतमेतत्पाशुपतं पाशविमोक्षायैति पशवो जीवाः पाशोऽविद्या यद्यपि संन्यासो मरुमोद्धलने चक्षुषमपि विद्यार्थमुक्तं तथापि संन्यासस्य तीव्रतरवैराग्याधिकारिकत्वेन दुःशकत्वाद्भस्मधारणस्यैव मुख्यं विद्यागत्वं ध्येयं १५ । १६ । १७ ब्रह्मसंमितो वेदेन तुलितः अस्मिन्स्त्वैव वृमागोर्ध्वपाराणां शङ्कति १८ विद्याकायैर्ब्रह्मसाक्षात्कारार्थिभिः १९ । २०० । २०१ । २१ । २ । ४ । १ नाम जपे विशेषविधिमाह देवस्येति गृहस्थकार्तिकेयस्य अत्रायं प्रयोगः शुचिः

मया पाशुपतं दक्षशुभमुत्पादितं पुरा ॥ तस्य चीर्णस्य तत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलम् १५ तच्चास्तु ते महाभाग त्यज्यतां मानसो ज्वरः ॥ एवमुक्ता महादेवः सपत्नीकः सहानुगः ॥ अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामितविक्रमः १६ दक्षप्रोक्तं स्तवमिमं कीर्तयेद्यः शृणोति वा ॥ नाशुमं प्राप्नुयात्किंचिद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् १७ यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो भगवाच्छिवः ॥ तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवार्त्तब्रह्मसंमितः १८ यशोराज्यसुखैश्वर्यकामार्थधनकांक्षिभिः ॥ श्रोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः १९ व्याधितो दुःखितो दीनश्चोरग्रस्तो भयार्दितः ॥ राजकार्याभियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् २०० अनेनैव तु देहेन गणानां समतां व्रजेत् ॥ तेजसाय शसाचैव युक्तो भवति निर्मलः १ नराक्षसापिशाचा वानभूतान विनायकाः ॥ विघ्नं कुर्युर्गृहे तस्य यत्रायं पठ्यते स्तवः २ शृणुयाच्चैव यानां रतिद्वक्ता ब्रह्मचारिणी ॥ पितृपक्षे मातृपक्षे पूज्या भवति देववत् ३ शृणुयाद्यः स्तवं कृत्वा कीर्तयेद्दासमाहितः ॥ तस्य सर्वाणि कर्माणि सिद्धिं गच्छन्त्यभीक्ष्णशः ४ मनसा चिंतितं यच्च यच्चाचाऽनुकीर्तितम् ॥ सर्वसंपद्यते तस्य स्तवस्यास्यानुकीर्तनात् ५ देवस्य च गृहस्यापि देव्यानं दीश्वरस्य च ॥ बलिं सुविहितं कृत्वा दमेन नियमेन च ६ ततस्तु युक्तो गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् ॥ ईप्सितान् लभते सोऽर्थान् भोगान् कामांश्च मानवः ७ मृतश्च स्वर्गमाप्नोति तिर्यक्षुचनञ्जायते ॥ इत्याह भगवान्व्यासः पराशरसुतः प्रभुः २०८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि दक्षप्रोक्ता शिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अध्यात्मं नाम यदिदं पुरुषस्यैव विद्यते ॥ यदध्यात्मं यतश्चैव तन्मे ब्रूहि पित्तमह १

कृतमित्यक्रियः कालाभिरुद्रोपनिषदुक्तप्रकारेण मरुमप्युत्पादनांश्च पुत्वा मुक्तसंगो मृतशुद्ध्यादिपूर्वपूर्वोक्ता दशाश्रमं त्रेण त्रिभिश्चतुश्चतुर्भिरेत्ये त्रिभिश्चवर्णैः पंचांगद्वयं कृत्वा पंचाशरोक्त विधिना वाग्यासध्यानपूजादिकं कृत्वा गुहादिभ्योऽगदेवताभ्यः पूजापूर्वकं बलिं दत्वा यथाशक्त्यया भुंसंधानपूर्वकं स्तवमावत्योत्तरपूजां कृत्वा द्वादिवैश्वदेवसंज्ञादिति ६ । ७ । २०८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये दक्षप्रोक्ता शिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ ७ ॥ एवं स्तवपाठादिना विशुद्धचेतसो यज्ञेयं तत्पृच्छति अध्यात्ममिति पुरुषस्याऽऽत्मनि स्वरूपे वर्तत इत्यध्यात्मं दृष्ट्या दृश्यविवेकार्थं शास्त्रं चाध्यात्मं तत्किं कुतश्चोत्पद्यत इति प्रश्नः १

सर्वज्ञानमिति पूर्वमसकृदुक्तमप्यध्यात्ममिहसंक्षिप्यवक्तुं प्रसंगार्थं तेन उपक्रमोपसंहारयोरैकरूप्येणाऽभ्यासेन च शास्त्रस्याध्यात्मपरत्वे निश्चिते मध्येयद्वर्णाश्रमधर्मजपादिकभुक्तं तत्प्रकरणात्तदंगभावं भजत इति ज्ञाप्यते । तत्र यदध्यात्ममित्यस्योत्तरं पृथिवीस्थादि । ततश्चेत्यस्योत्तरं पुरुषेति तृतीयोद्भिरित्यादि । अनयोः पुंशु चोर्विवेकार्थं शास्त्रमध्यात्मं सर्वज्ञायतेऽनेनेति सर्वज्ञानं तदेव परं सर्वश्रेष्ठं बुद्ध्या बुद्धिमत्तया व्याख्या विस्फुटं कथनं २ भूतानां जरायुजादीनां ३ शरीरस्थूलसूक्ष्मं च तेषां भूतानां गुणसंघातः कार्यसमूहः गुणानुद्धयादयो भौतिकाः परमकारणे आत्मनि प्रलीयन्ते ४ तत आत्मनः सकाशात् भूतानि जीवाः यांति लीयन्ते । यथा सोपुमादात्मनोऽहमर्थस्य जीवस्थोऽब्रह्मस्तत्रैव च लय एव महमर्थेऽपुमतेषु महाभूतानामपिलयोदयो भवत इत्यर्थः ५ भूतानि स्वादीनि भूतानां जीवानां अल्पीमांसिकूर्माणां स्थांगानीवानायासेनैव दृष्टिमात्रेणाविर्भावयितुं तिरोभावयितुं च शक्नुवन्ति ६ शरीरस्थमूतकार्यत्वं मुक्तं तत्र तत्तद्भूतानां विविधं न किं आकाशादिति घोषः शब्दः च शरीरे प्रसिद्धः संघातः कठिनांशः रसो लोहितादिद्रव्यांशः रूपं गौरादि कृष्णांशः ७ एतन्मयं भूतमयं तस्मादुद्दिश्यते तस्माद्भूतकतुर्विंशत्यः सकाशादुद्दिश्यते

भीष्म उवाच ॥ सर्वज्ञानं परं बुद्ध्या यन्मां त्वमनुपृच्छसि ॥ तद्व्याख्यास्यामि ते तात तस्य व्याख्यामिमांशून् २ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ महाभूतानि भूतानां सर्वेषां प्रभवाप्ययौ ३ सतेषां गुणसंघातः शरीरं भरतर्षभ ॥ सततं हि प्रलीयन्ते गुणास्ते प्रभवन्ति च ४ ततः सृष्टानि भूतानि तानि यांति पुनः पुनः ॥ महाभूतानि भूतेभ्य ऊर्मयः सागरे यथा ५ प्रसारयित्वेह गानिकूर्मः संहरते यथा ॥ तद्वद्भूतानि भूतानामल्पीयां सिस्थवीयसाम् ६ आकाशात् खलु यो घोषः संघातस्तु महीगुणः ॥ वायोः प्राणोरसस्त्वद्भ्योरूपं तेजस उच्यते ७ इत्येतन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च तन्मभ्योति तस्मादुद्दिश्यते पुनः ८ महाभूतानि पंचैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ विषयान्कल्पयामास यस्मिन् यदनुपश्यति ९ शब्दश्रोत्रे तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ रसः स्नेहश्च जिह्वा च अपामेते गुणाः स्मृताः १० रूपं चक्षुर्विपाकश्च त्रिविधं ज्योतिरुच्यते ॥ त्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणाः स्मृताः ११ प्राणः स्पर्शश्च चेष्टा च वायो रते गुणाः स्मृताः ॥ इति सर्वगुणाराजं व्याख्याताः पांचभौतिकाः १२ सत्त्वरंजस्तमः कालः कर्म बुद्धिश्च मारुत ॥ मनः पष्ठानि चैते पुईश्वरः समकल्पयत् १३ यदूर्ध्वपादतलयोरवाङ्मूर्धश्च पश्यसि ॥ एतस्मिन्नेव कृत्स्ने यं वर्तते बुद्धिरंतरे १४ इंद्रियाणि नरे पंच पष्टं तु मन उच्यते ॥ सप्तर्षी बुद्धिमेवाहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १५ इंद्रियाणि च कर्ता च विचेतव्यानि भागशः ॥ तमः सत्त्वरंजश्चैव तेऽपि भावास्तदाश्रयाः १६

जायत इति शब्दमात्रेणोच्यते न तु वस्तुतस्तत्र लीयन्ते इत्युक्तं तद्वारणं ज्वामुरग इव ८ भूतकृदहंकारः भूतेषु देहेषु भूतानि स्वादीनियथा कल्पयामास यस्मिन् भूते देहांतस्थे यत्कार्यं भूतपश्यति तच्छृण्विति शेषः ९ तदेवाह त्रिभिः शब्देति १० । ११ । १२ । सत्त्वमिति एतेषु शब्दादिषु पंचदशसु सात्विकादिकं कालोऽस्तीति तत्त्वादिषु प्राणुत्तरीत्या चतुर्गुणात्मा चिदाभासरूपो जीवो वा । कर्म बुद्धिः स्वविषयस्वरूपनिश्चयः । यद्वा कर्मव्यापारः शब्दस्याव्ययप्रत्यायनं श्रोत्रस्य शब्दप्रत्यायनमिति यादिः । बुद्धिः प्रतीतिगोचरस्येदमित्यमेवेत्यर्थमेवेत्यवधारणं । मन इदमित्यर्थं न वेति संज्ञयः कर्मसंहिता बुद्धिपंचमीमपेक्षमनःपष्टं ईश्वरोभावात् १३ अस्मिन्पादतलादिमूर्धते शरीरे तस्या बुद्धिरेव शब्दादिमूर्धतैकविंशतितत्त्वरूपेत्याह । यदूर्ध्वमिति १४ बुद्धिरेव सत्त्वरूपत्वमाह इंद्रियाणीति पुनः शब्दोद्देश्यात् सत्त्वाद्दष्टमस्य दशो रस्यंतु वैलक्षण्यस्योत्तरार्थः १५ भागशः कार्यविभागेन तेऽपि भावाः सात्विकादयोऽर्थाः तदाश्रया इन्द्रियकर्त्राश्रयाः तत्तत्त्वोत्पत्तिरित्यर्थः १६

विभागमेवाह चक्षुरिति चक्षुरिन्द्रियमात्रं साक्षी इंद्रियाण्यव्यवभागेन द्रष्टा हिमात्र उदासीनः १७ गुणैस्तम आदिपंचभिः नेनीयते पुनः पुनरतिशयेन वा विषयान् प्रतिनीयते बुद्धिरेव इंद्रियाणि चक्रात्तम आदिपंच बुद्धिरेव अत्र हेतुः बुद्धयभावे कुतो गुणा इति १८ एतदेव व्याचष्टे येनेति द्वाभ्यां १९ । २० एतानि मनः पष्ठानि बुद्ध्या कल्पितानीति शेषः अवयवदोषे अवयवीभिर्द्रियेषु दृष्टे पुद्बुद्धिर्दुष्यति २१ पुरुषे साक्षिणिति तृतीयाध्यासिकसंबंधेन वर्तमाना प्रिपुसात्विकादिपुरुषादुःखमोहात्मकेषु भावेषु विषयितया बुद्धिर्वर्तते २२ एवं दृग्दृश्ययोः पुंशु ध्योरत्यंतभेदेऽप्याध्यासिकसंबंधादेव यन्मन्यानां स्तार्किकाः पुमांसमेव सुखादिमंतमाहुः ननु स्नेनेति मोहावस्थोक्ता २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय साक्षी क्षेत्रज्ञ उच्यते १७ तमः सत्त्वरंजश्चेति कालः कर्म च भारत ॥ गुणैर्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेव इंद्रियाणि च मनः पष्ठानि सर्वाणि बुद्धयभावे कुतो गुणाः १८ येन पश्यति तच्चक्षुः शृण्वती श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रती भवति घ्राणं रसती रसनारसान् १९ स्पर्शनं स्पर्शती स्पर्शान् बुद्धिर्विक्रियतेऽसकृत् ॥ यदा प्रार्थयते किंचित्तदा भवति सामनः २० अधिष्ठानानि बुद्ध्या हि पृथगेतानि पंचधा ॥ इंद्रियाणीति तान्याहुस्तेषु दृष्टेऽप्युच्यते २१ पुरुषेति तृतीयोद्भिरित्यादि २२ कदाचिद्धमते प्रीतिकदाचिदपिशोचति २२ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपि वर्तते ॥ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतान्परिवर्तते २३ सरितां सागरोभर्ता यथा विलासिबोर्मिमां ॥ इति भागवता बुद्धिर्भावेन नासि वर्तते २४ प्रवर्तमानं तुरजस्तद्भावेनानुवर्तते ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानंदः सुखं संशान्तचित्तता २५ कथंचिदुपपद्यते पुरुषे सात्विका गुणाः ॥ परिदाहस्तथा शोकः संतापोऽपूतिरक्षमा २६ लिंगानिरजसस्तानि दृश्यंते हेतुहेतुभिः ॥ अविद्यारागमोहौ च प्रमादस्तब्धताभयम् २७ असमृद्धिस्तथा दैन्यं प्रमोहः स्वप्नं तद्रिता ॥ कथंचिदुपवर्तते विविधास्तामसा गुणाः २८ तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ वर्तते सात्विको भाव इत्युपेक्षेत तत्तथा २९ अथ यदुःखसंयुक्तं प्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तं रज इत्येव तदसंभ्यं चिंतयेत् ३० अथ यन्मोहसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ अप्रतर्क्यं मविज्ञेयं तमस्तदुपधारयेत् ३१ इति बुद्धिगतीः सर्वा व्याख्याता यावतीरिह ॥ एतद्बुद्ध्या भवेद्बुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ३२ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरं विद्विस्सूक्ष्मयोः ॥ सृजतेऽत्र गुणानेक एको न सृजते गुणान् ३३ पृथग्भूतौ प्रकृत्या तु संप्रयुक्तौ च सर्वदा ॥ यथामत्स्योऽद्भिरन्यः स्यात्संप्रयुक्तौ भवेत्तथा ३४ न गुणा विदुरात्मानं स गुणान्वेद सर्वतः ॥ परिद्रष्टा गुणानां तु संस्पृष्टा मन्यते यथा ३५ आश्रयो नास्ति सत्त्वस्य गुणसर्गेण चेतना ॥ सत्त्वमस्य सृजंत्यन्ये गुणान्वेद कदाचन ३६

स्यादिना ३३ । ३४ संस्पृष्टा संसर्गकृतवान् आत्मनो गुणानां च गुणगुणिभावेन संसर्गोऽस्तीति मूढो यथा मन्यते तथाऽयं गुणानां परिद्रष्टा तादात्म्येनात्मनि गुणान् पश्यतीत्यर्थः ३५ ननु किमाश्रितास्त हि गुणाः प्रवर्तत इत्यत आह आश्रय इति सत्त्वस्य बुद्धिस्तत्त्वस्याश्रय उपादानं नास्ति उपादानत्वेन कृत्स्नस्याज्ञानस्य स्वरूपतस्तुच्छत्वात् । गुणानां सत्त्वादीनां सर्गेण कार्येण महदादिना लिंगेनाऽन्ये कारणभूता गुणाः सृजन्तीत्यनुमीयते । कदाचिदपि गुणान् कश्चिदपि न वेद । यथारज्जुरगोपादानमज्ञानं कार्यद्वारैवानुमीयते न त्वपरोक्षीक्रियते तद्वत् । ननु गुणानां तुच्छत्वे तत्कार्यं न दृश्येत खपुष्पसौ रमवदत आह चेतना सत्त्वमस्येति अस्य गुणसर्गस्य सत्त्वं चेतना अविष्ठानसत्त्वं वाच्यस्तत्तत्त्यर्थः । तथा च नात्यंतगुच्छत्वं गुणानामनिर्वचनीयस्य तद्रूपस्याभ्युपगमादतो नोक्तदोष इत्यर्थः ३६

धुवोऽनादिः ३७ प्रदीपार्थप्रदीपप्रयोजनमावरणभंगं निश्चक्षुर्भिरचेतनैरतएवाजानद्भिः इन्द्रियाणिप्रदीपवत्सहकारीणि बुद्धिरिन्द्रियवत्कारणं चिदात्मातुप्रमातृवन्तुतीति ॥ एतेनबुद्धचतुरि
च्छेदनःसिद्धइतिभावः ३८ दीपवत्सुर्भाधीमान्जरजूरगभिर्विद्युद्विभ्यावितिचेऽप्रमासपतीत्याह एवमिति ३९ ऊर्णनाभिदृष्टातोऽध्यारोपप्रसंगेपरिणामवादमाश्रित्यध्येयः ४० वस्तुत
त्त्वमाह प्रध्वस्ताइति यथाप्रध्वस्तोघटोविहीनेनकपालाद्यात्ममाकुरणवर्तते नयंगुणानिवर्तते यतोघटकपालवन्निवृत्तानांगुणानांप्रवृत्तिःसूक्ष्मावयवद्वारानोपलभ्यतेऽतोरजूरगवदुच्छिद्यतए
वेत्यर्थः ॥ येतुनिवृत्तिमन्यंतेतेषांप्रवृत्त्यनुपलंभोदोषोपपरिहरइतिभावः ४१ हृदयग्रंथिचिदाचितोरात्ममनसोस्तादात्म्यं बुद्धिश्चिंताचतुर्भयप्रधानंबुद्धिचिंतामयं ४२ पृथ्वीमहतीमिमां
संसाररूपानदीमनुप्रच्युताःपतिताः गाधेतलं अधिदांसोऽजानंतः एवमयंजीवोबुद्धियोगमनुप्रच्युतस्ताम्येव ४३ ॥ ४४ यथाविद्वद्विदुषोरंतरमेवंविदुषामिदोऽंतरनास्तीत्याह नहीति

सृजतेहिगुणान्सत्त्वक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तयोरेवसत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्धुवः ३७ इन्द्रियैस्तुप्रदीपार्थक्रियतेबुद्धिरंतरा ॥ निश्चक्षुर्भिरजानद्भिर्द्रियाणिप्रदीप
वत् ३८ एवंस्वभावमेवैतत्तदुद्धाविहरन्नरः ॥ अशोचन्नप्रहृष्यंश्चसवैविगतमत्सरः ३९ स्वभावसिद्धमेवैतद्यदिमान्सृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तं
तुवदुणाः४० प्रध्वस्ताननिवर्ततेप्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकेव्यवस्यंतिनिवृत्तिरितिचापरे ४१ इतीदंहृदयग्रंथिबुद्धिचिंतामयंदृढम् ॥ विमुच्यसुखमासीतविशो
कश्छिन्नसंशयः ४२ ताम्येयुःप्रच्युताःपृथ्वीमोहपूर्णानदीनराः ॥ यथागाधमविदांसोबुद्धियोगमयंतथा ४३ नैवताम्यंतिविदांसःपुवंतःपारमंभसः ॥
अध्यात्मविदुषोधीराज्ञानंतुपरमंप्रवः ४४ नभवतिविदुषामहद्वयंयदविदुषांसुमहद्वयंभवेत् ॥ नहिगतिरधिकाऽस्तिकस्यचित्सलदुपदर्शयतीहतुल्यताम् ४५
यत्करोतिबहुदोषमेकतस्तच्चदूषयतियपुराकृतम् ॥ नाप्रियंतदुभयंकरोत्यसौयच्चदूषयतियत्करोतिच ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
पांचभौतिके पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ४७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुदुःखाच्चसुमृत्योश्चत्रसंतेप्राणिनःसदा ॥
उभयंनोयथानस्यात्तन्मेवहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंसमंगस्यचभारत २

तत्रहेतुः सकृदिति सकृद्विमातोह्येवप्रद्वल्लोकइतिश्रुतिःप्रत्ययावृत्तिकृतंतास्तत्त्वमोक्षेनास्तीतिदशयतीत्यर्थः ४५ एवंविदःफलमाह यदिति यदयंज्ञानीबहुदोषंकर्मकरोति यच्चानेनपुराज्ञाना
त्पूर्वकालेकृतं तत्रैकतएकेनज्ञातेनैवदूषयतिनाशयति । 'तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्चिभ्यंतएवमेवविदिषांपकर्मनश्चिभ्यते ॥ तद्यथैषीकतुलमग्नौप्रोतंप्रदूयेतैवहास्यसर्वेषाप्मानःप्रदूयंते'इति
श्रुतिभ्यांस्वविदःक्रियमाणकर्मांशपूर्वकर्मदाहयोरवगन्तार । दृष्टमपिफलमाह यच्चज्ञानदशायामयमाप्रियमनिष्टंपरकृतंदूषयतियच्चरागादिदोषास्त्वयंकरोति तदुभयमाप्रियदूषणकारणा
त्मकंनकरोतिद्वैतदर्शनाभावात् । स्वयमदुष्टःपरदोषमापिनपश्यतीत्यर्थः ४६ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥
विद्वच्छरणानिवकुमारभते सुदुःखादिति यान्येवविद्वच्छरणानितानिबिद्यासाधनानीत्यभिप्रेत्योभयंनोऽस्माकंकथंकेनप्रकारेणस्यादितिप्रश्नः १ समंगंविदांसमुदाहृत्यतस्योत्तरमाह अत्रापिदि २

अन्धेरिरसानमंतिस्वतूरसाप्रणमसेऽत्यंतंविभीतोऽस्तीत्यर्थः । बाहुभ्यांतरसीवमवनदीं अत्यंतसंकटेऽपिनिरपेक्षोऽस्तीत्यर्थः । एतत्सुखलिङ्गंज्ञानगुणानां १ बालवद्रागद्वेषशून्यः ४ म
वतीतिमध्यवर्तमानंभयमेवेतिकर्त्तरिकृत्यः भूतमविष्ययोस्तत्त्वमविद्यमानत्वं आदावंतेचयन्नास्तिवर्तमानेऽपितत्तथेतिन्यायेनवर्तमानस्यापितत्त्वतदेव यथोक्तंभगवता । 'नासतोविद्यते
भाषोनाभावोविद्यतेसतः'इति । नह्येद्रजालिकमदर्शितचनद्विद्विज्ञासाभ्यांविद्वान्मुह्यतीत्यर्थः ५ अभ्युपेत्यापिजगत्सत्यत्वमारंभान्फलानिफलवैचित्र्यंदुःखहेतुरेवेतिज्ञानत्रपेतांभादिरप्यहं
मुह्यामीत्याह उपक्रमानिति ६ नन्वनारमेकजंजीवितव्यमित्याशंक्याह अगाधाश्चेति अगाधानिर्ग्रथामूर्खाः । गाधप्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रथेचेतिस्मृतेः अप्रतिष्ठाधनदारादिशून्याः ग
तिभंतोऽग्रंथनादिभंतः जडामत्तादयः अस्मात्रिरारंभान्निरारंभापिजीवतीत्यर्थः ७ कुतस्तेजीवन्तीत्यतआह विहितेनैवेति प्राक्कर्मणैवजीवितिनस्वारंभादिति समाजयपूजय ८
९ यदावयंनशोचेमशोकमूलस्याज्ञानस्याभावात् तद्वानोऽस्माकंधर्मेणात्मनिब्राह्मण्याद्यध्यासोपजीविनाब्रह्मादिनावाकर्मणालौकिकेनवाकिंप्रयोजनंनकिमपीत्यर्थः । 'एतद्वस्मवैतद्विदांस

नारदउवाच ॥ उरसेवप्रणमसेबाहुभ्यांतरसीवच ॥ संप्रहृष्टमनानित्यंविशोकद्वलक्ष्यसे ३ उद्वेगंनहितेकिंचित्सुसूक्ष्ममपिलक्ष्ये ॥ नियततद्वस्वस्थोबालवच्च
विचेष्टसे ४ ॥ समंगउवाच ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचसर्वमेतत्तुमानद ॥ तेषांतत्त्वानिजानामिततो नविमनाह्वहम् ५ उपक्रमानहंवेदपुनरेवफलोदयान् ॥ लोकेफला
निचित्राणिततो नविमनाह्वहम् ६ अगाधाश्चाप्रतिष्ठाश्चगतिमंतश्चनारद ॥ अंधाजडाश्चजीवन्तिपश्यास्मानपिजीवतः ७ विहितेनैवजीवन्तिअरोगांगादिवौकसः ॥
बलवंतोऽबलाश्चैवतस्मादस्मान्सभाजय ८ सहस्रिणोऽपिजीवन्तिजीवन्तिशतिनस्तथा ॥ शाकेनचान्येजीवन्तिपश्यास्मानपिजीवतः ९ यदानशोचेमहिर्किंतुनः
स्याद्धर्मेणवानारदकर्मणावा ॥ कृतांतवश्यानियदासुखानिदुःखानिवायन्नविधर्षयंति १० यस्मैप्राज्ञाःकथयंतेमनुष्याःप्रज्ञामूलंहीन्द्रियाणांप्रसादः ॥ मुह्यंतिशोचं
तितथेन्द्रियाणिप्रज्ञालाभोनास्तिमूढेन्द्रियस्य ११ मूढस्यदर्पःसपुनर्मोहएवमूढस्यनायंनपरोऽस्तिलोकः ॥ नह्येवदुःखानिसदाभवन्तिसुखस्यवानित्यशोलाभएव
१२ भवात्मकंसंपरिवर्तमानंनमादृशःसंज्वरंजालुकुर्यात् ॥ इष्टान्भोगान्नानुरुध्येत्सुखंवाचिंतयेद्दुःखमभ्यागतंवा १३ समाहितो नस्पृहयेत्परेषांनानागतंचाभिनं
देच्चलाभम् ॥ नचापिहृष्येद्विपुलेऽर्थलाभेतथाऽर्थनाशेचनवैविषीदेत् १४

आहुर्कपयःकावपेयाःकिमर्थावयमध्येष्यामहेकिमर्थावयंयक्ष्यामहे'इतिश्रुतेस्तत्रविदो नचमाद्यनुतिष्ठंतीत्यर्थः । शोकाभावेहेतुः कृतांतोति कृतांतवश्यान्यंतवंतियद्यस्मात्तस्मात् मधर्षयं
त्यस्मानितिशेषः १० प्रसादोमोहादिराहित्यंप्रज्ञायाभूत् इन्द्रियाण्येवमुह्यंतिशोचंतीतियस्मैप्राज्ञाःकथयंतेसप्राज्ञइत्यध्याहृत्ययोज्यं । इहयोमोहादिहृदयस्यबुद्ध्याद्यनेकमेवभिन्नस्याहंकारस्यै
वधर्मो नस्त्वदृश्यस्यदृष्टात्मनइत्यर्थः ११ दर्पआठयोस्मीत्यादिगर्वः सप्तोहश्चेत्काहानिरतआह मूढस्येति नहीति तस्मात्सुखादेरागमापायित्वात्सुख्यहमितिदपोंदुःख्यहमितिदैर्घ्यंचनकार्यमि
तिभावः १२ भवात्मकंसंसाररूपं भावेतिपाठेदृष्टात्मकंसंज्वरंमादृशआत्मज्ञोदेहाभिमानशून्योजालुकुदाचिन्नकुर्वान्नस्वीकुर्यात् तथाचश्रुतिः । 'आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मी
तिपुरुषः ॥ किमिच्छन्नकस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत्'इति भोगाद्यचिंतनमेवविज्वरत्वेहेतुरित्याह इष्टानिति १३ अचिंतायामपिहेतुःसमाहितोयोगारूढःअचिंतत्वादेवनस्पृहा
दिमान्भवतीत्यर्थः परेषांसुखादीन्निच्छेत् १४

समाहितत्वं च शमदमादि रूपेण शीलेनैव भवति न वा धिवादिभिरित्याह नेति शान्तिनिर्विकल्पता १५ यो मं विना ज्ञानं सुखं च नास्तीत्याह नास्तीति योगसाधनमाह घृतीति घृतिर्मनः प्राणे
द्रियमिवाणास्तं सप्तमर्थ १६ योगे प्रवृत्त्यर्थं लौकिकं मिषं निंदति प्रियमिति उत्तेको दर्पः तान्प्रियहर्षोत्तेकान् १७ आअस्येतिच्छेदः अस्पदेहस्याऽऽविचेष्टनावतिसंबंधः । विमु-
क्तश्च विमुच्यते भूयश्चाति विश्वमायानिवृत्तिरिति शुद्धिश्चाद्विमुक्तिमायानिवृत्त्योः प्रतिपादनात्तत्र विदाभिद्रजालत्वविदामिवावरणाशनिवृत्तावपि विक्षेपांशानुवृत्तिरस्तीति गम्यते । सा च प्रतिबिम्ब-
धमादौ दृष्टा तेन जीवन्मुक्तिसिद्धीरागद्वेषादित्यसिद्धिश्च । अन्यथा ज्ञानसमकालमेवेदेहपातापत्तिः यस्तु देहपातावधिसाक्षिवन्न पश्यति विषयेषु संगंच करोति तस्य जातमपि ज्ञानं न इत्यतीति
भावः यथोक्तं भगवता । ‘इन्द्रियाणां हिनस्तां मन्यमानोऽनुविधीयते ॥ सदस्पहरति प्रज्ञां वायुनां वमिवांभसि’ इति बुद्धिना कात्प्रणश्यतीति च १८ । १९ इह वा अभुव्रवानभयमित्यन्वयः २०
महद्ब्रह्मविजानामि अव्ययं तपोयोगं कृत्वा संप्राप्नोषिन् प्रबाधते शीतोष्णादिजः शोको देहस्वाभावादावश्यं प्राप्नोति न च मूढेष्विव मूढेषु तस्यातीव प्रतापोऽस्तीति भावः २१ ॥ ॥ इति श्री
महाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमुपदेशप्रधानां ब्रह्मविद्यां श्रुत्वा ता मेवोपपत्तिप्राधान्येन जिज्ञासमानः पुच्छति

नवांधवानचवित्तनकौल्यनचश्रुतनचमंत्रानवीर्यम् ॥ दुःखाद्वातुंसर्वेषुत्वहंतेपरत्रशीलेनतुयांतिशांतिम् १५ नास्तिदुःखिरयुक्तस्यनायोगाद्विंदतेसुखम् ॥
घृतिश्चदुःखत्यागश्चेत्युभयंतुसुखंनृप १६ प्रियंहिहर्षजननंहर्षउत्सेकवर्धनः ॥ उत्सेकोनरकायैवतस्मात्तान्संत्यजाम्यहम् १७ एतान्शोकभयोत्सेकान्मोहनान्सुख
दुःखयोः ॥ पश्यामिसाक्षिवल्लोकेदेहस्याऽऽस्यविचेष्टमात् १८ अर्थकामौपरित्यज्यविशोकोविगतज्वरः ॥ तृष्णामोहौतुसंत्यज्यचरामिपृथिवीमिमाम् १९
नचमृत्योर्नचाधर्मात्रलोभात्रकुतश्चन ॥ पीतामृतस्येवात्यंतमिहवाऽमुत्रवाभयम् २० एतद्ब्रह्मन्विजानामिमहत्कृत्वातपोव्ययम् ॥ तेनारदसंप्राप्तोनमांशोकःप्रवा
धते २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षवर्मपर्वणि समंगनारदसंवादे षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
अतत्त्वज्ञस्यशास्त्राणांसंततंसंशयात्मनः ॥ अकृतव्यवसायस्यश्रेयोब्रूहिपितामह १

अतश्चज्ञस्यशास्त्राणामिति तस्यशास्त्रांतार्किकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलाविजयपत्तिप्रधानमुपदेशप्रधानंच । तत्रवैदिकेशास्त्रेपूर्वोत्तरमीमांसेउपदेशप्रधाने । वैशेषिकतार्किकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलादीनिउपपत्तिप्रधानानि । अवैदिकेऽपिलौकायतशास्त्रमुपपत्तिप्रधानं । आर्हतसौगतेशाक्यबुद्धमुनिप्रणीतागमप्रधाने । तत्रापिसौगतेचत्वारोभेदाः । सौत्रांतिकवैभाषिकयोगाचारमाध्यमिकाः । सर्वाण्येतानिविभिन्नप्रस्थानानिमोक्षार्थंचप्रवृत्तानि । मोक्षश्च'नान्यःपंधाविद्यतेऽयनाय'इति एकमार्गःश्रूयते । सर्वेषुचशास्त्रेषुस्वमतेएवमोक्षोऽस्तिन परमतेइतिसाद्योपप्रतिपाद्यते । विनिगमनाविरहाच्चनैतेषामन्यतमस्यश्चैष्टवमध्यवसातुंशक्यं नाप्येषामैकमत्यंवक्तुंशक्यं विभिन्नप्रस्थानतायाःस्पष्टत्वात् एकशास्त्रापत्तेश्च । अतः शास्त्राणांतत्त्वानवधारणात्संशयःकिमुपादेयमिति । ननु'मिद्यतेहृदयग्रंथिशिष्यतेसर्वसंशयाः'इति श्रुतेरारमानुभवएवसंशयोच्छेदंकारिष्यतिकमुत्तमतयेत्याशंक्याह अकृतव्यवसायस्येति व्यवसायआत्मदर्शनार्थंशमदमाद्यनुष्ठानंतद्वर्ततःकिहितंस्पातवप्रूहि ।

यस्यापि सर्वज्ञानं च दिव्यभ्रान्तप्रकारेण विपर्ययइति न्यायेनाशरीरतालक्षणे मोक्षे तस्मात्तद्वेशमादौ सर्वेषां शास्त्राणामेकमस्यमस्ति तथाहि । शून्यदेहात्मवादिनां माध्यमिकलौकायतिकौं संधातस्य तुच्छत्वं तस्यैव कर्तृत्वादिधर्माश्रयत्वं च प्रययितुं मेव सदात्मानमपलपतः । एवं तार्किकादयोऽप्यहमर्थस्यैव कर्तृत्वादिकंप्रययितुं चिदात्मानमपलपन्ति अतो न तेषामात्मापलापेतात्पर्यं किंतु संघाता वेस्तुच्छत्वादौ । तथा सांख्योऽपि आत्मनोऽसंगत्वे मेव प्रययितुं प्रधानादिकं कल्पयन्ति । न तु तेषामात्मनः कर्तृत्वे प्रधानादिसत्यत्वे आत्ममेवेवातात्पर्यमस्ति एवं तं प्रांतरतात्पर्यमप्युक्तं । सर्वथाऽपि देहनाशो बाहुः खनाशो वा निर्विषयज्ञानधारावाचितितन्मात्रं चापरमानंदो वा मोक्ष इति शब्दजविकल्पमात्रं सुषुप्तवृद्धतदर्शनाभावः सर्वेषां मोक्षेतुल्यः शमादीनां साधनत्वं च व्यावहारिकप्रक्रियाणामात्मतत्त्वप्रतिपादनप्रकारमेदानां च तेषां परस्परविरोधात्त्रैकशारूप्यविधिमुखेनैव अखंडसच्चिदानंदैकरसंभ्रमवेदांताविस्पष्टं प्रतिपादयतीति तेषामेव श्रेष्ठत्वं च स्पष्टं । तथाऽपि सर्वशास्त्रा विरोधेनैवोत्तरमाह गुरुपूजेति गुरुपूजाऽब्रह्मेश्वरे चेतःप्रणिधानं तस्यैव परमगुरुत्वात् । सपूर्वेषां गुरुः कालेनानवच्छेदादितितस्थपातं जले परमगुरुत्वात् । वृद्धानां माचार्याणां तथा च 'पस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कविताद्वयाः प्रकाशं ते महात्मनः' इति श्रुत्यर्थो दर्शितः । शास्त्राणामविज्ञेयात् सर्वेषां सर्वत्र मोक्षस्य प्रतिपादनात् श्रवणं गुरुमुखेन ग्रहणं एतच्च मनननि

॥ श्रीष्मउवाच ॥ गुरुपूजाचसततंवृद्धानांपर्युपासनम् ॥ श्रवणंचैवशास्त्राणांकूटस्थंश्रेयउच्यते २ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गालवस्यचसं
वादंदेवर्षेनरिदस्यच ३ वीतमोहकृमंविप्रंज्ञानतृप्तंजितेंद्रियः ॥ श्रेयस्कामोयतात्मानंनारदंगालवोऽब्रवीत् ४ यैःकश्चित्संमतोलोकेगुणैश्चपुरुषोमुने ॥ भवत्यनप
गान्सर्वास्तान्गुणान्लक्षयामहे ५ भवानेवंविधोऽस्माकंसंशयंछेत्तुमर्हति ॥ अमूढश्चिरमूढानालोकतत्त्वमजानताम् ६ ज्ञानेह्येवंप्रवृत्तिःस्यात्कार्याणामविशेषतः ॥
यत्कार्यंनव्यवस्यामस्तद्भवान्वत्तुमर्हति ७ भगवन्नाश्रमाःसर्वेपृथगाचारदर्शिनः ॥ इदंश्रेयइदंश्रेयइतिसर्वेप्रबोधिताः ८ तांस्तुविप्रस्थितान्दृष्ट्वाशास्त्रैःशास्त्राभिर्न
दिनः ॥ स्वशास्त्रैःपरितुष्टाश्चश्रेयोनोपलभामहे ९ शास्त्रंयदिभवेदेकंश्रेयोव्यक्तंभवेत्तदा ॥ शास्त्रैश्चबहुभिभूर्यःश्रेयोगुह्यंप्रवेशितम् १० एतस्मात्कारणाच्छ्रेयःक
लिलंप्रतिभातिमे ॥ ब्रवीतुभगवांस्तन्मेउपसन्नोऽस्म्यधीहिभोः ११

दिध्यासनयोस्त्पुलक्षणं गुरुदेवपूजाश्रवणादिप्रयंचकृतस्यमाधिकारिणात्यांतिकमेकांतिकंचयच्छेयस्तद्रूपतत्त्वाधनत्वाद्बुध्यते १। ३ वीतेति जितेंद्रियःश्रेयस्कामहातिवाशिष्यलक्षणं शे
पंगुलक्षणं ४ भवतिस्त्वयि अनपगान्स्थिरान् ५ लोकतत्त्वमात्मवाधारम्यम् ६ अज्ञानमेवाह ज्ञानेहीति कार्याणांतत्तच्छास्त्रोक्तकर्तव्यानांचैत्वबंदमतस्तशिलारोहणलृच्छांद्राय
णामिहोप्रादीनामविशेषतइदंश्रेयइदंनेतिविशेषावधारणहेत्वभावेनसाम्यात् एवंसमेवप्रवृत्तिःस्यात् ततश्चपरस्परविरुद्धधर्मद्वयाचरणाद्बुध्यमप्रष्टःस्यादित्यर्थः । अतस्तेषांकार्याणामध्येयद
त्माकंकार्यकर्तुंशुचितंतत्रव्यवस्थामागनिश्चिनुमः सर्वत्रश्रेयोबुद्धिसाम्यात् अतोभवान्विशेषदर्शीतद्वक्तुमर्हति ७ एतदेवाह भगवन्निति नास्तिश्रमोऽनुष्ठानजोयस्मिन्नित्यश्रमंज्ञानंतस्येमेसाध
काआश्रमाःशास्त्राणि पृथगाचारंपूर्वोक्तंदर्शयितुंशीलंयेषांतेपृथगाचारदर्शिनः तैराश्रमैःसर्वेनराःप्रबोधिताः ८ तांप्रबोधितान्प्रविवेचनमार्गेणप्रस्थितान्शास्त्राभिर्नांदिनःस्वेस्वेषास्त्रेअभिर्नांदि
तुंशीलंयेषांतान्दृष्ट्वायथावयंस्वशास्त्रैःपरिवृष्टास्तथाज्ञानपिष्टद्वामंदिदानाःसंतःश्रेयःप्रशस्ततरंनोपलभामहेनमिश्रेतुंसमर्थाःस्मः ९ । १० कलिलंनानाशंकाकुलं अधीहिअध्यापय ११

आश्रमाःशास्त्राणिचत्वारि तत्रधर्मोनास्त्येवेत्येकंशास्त्रं । अर्वादिःशाक्यादिकल्पितश्चैत्येवंदमादिरेवधर्मोनास्त्येवइत्यपरं । वेदोक्तएवधर्मोनास्त्येवइतितीर्थं । धर्माधर्मातीतवस्तुमात्रमस्तीतिच
तुर्थं । यथासंकल्पिताःसंकल्पितसंकल्पमनतिक्रान्ताः योयेनश्रेयस्त्वेनभावितस्तत्स्यतदेवश्रेयइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः तंयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवतीतिनकल्पानुसारेणफलंदर्शयति तान्समा
श्रित्यअनुपश्यगुरुभ्योऽविगम्यसम्यगालोचय एतान्ब्रह्मचाआलोचयन्स्वयमेवेतेषुप्रज्ञस्तंयत्तज्ज्ञास्यसीतिभावः १२ गुणोद्देशमात्रमज्ञानगुणमूतानांधर्माणामुद्देशसंकीर्तनं पृथग्विरुद्धेनप्रकारे
णप्रस्थितं । यथापरेपातशिलारोहणादिधर्मःसंप्रसारमाकसधर्मः । यथावाऽस्माकमग्नीषोमीयपञ्चालंधर्मःसंप्रवरेषामधर्मइत्यर्थः १३ नेति तेआश्रमाःस्थूलदृष्ट्यानिरीक्ष्यमाणाःसम्यग
भिमेतंधर्ममात्मतत्त्वेनानयातिनप्रापयति तेषामेवपरांगतिमप्येसूक्ष्मदृष्टःसम्यग्ज्ञजुषयास्यात्तथाऽपश्यन्उत्तरीत्याफलसाधनयोःसर्वत्राविगानात् १४ एतदेवाह यत्त्विति मित्राणांसर्वम्

नारदउवाच ॥ आश्रमास्तातचत्वारोयथासंकल्पिताःपृथक् ॥ तान्सर्वाननुपश्यत्वंसमाश्रित्येतिगालव १२ तेषांतिपातथाहित्वमाश्रमाणांततस्ततः ॥ नानारूप
गुणोद्देशंपश्यविप्रस्थितंपृथक् १३ नयांतिचैवतेसम्यगभिप्रेतमसंशयम् ॥ अन्येषांस्तथासम्यगाश्रमाणांपरांगतिम् १४ यत्तुनिःश्रेयसंसम्यक्तचैवासंशया
त्मकम् ॥ अनुग्रहंचमित्राणाममित्राणांचनिग्रहम् १५ संग्रहंचत्रिवर्गस्यश्रेयआहुर्मनीषिणः ॥ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता १६ सद्भिश्चसमुदाचारःश्रेय
सुतदसंशयं ॥ मार्दवंसर्वभूतेषुव्यवहारेषुचार्जवम् १७ वाक्चैवमधुराप्रोक्ताश्रेयसुतदसंशयम् ॥ दैवतेभ्यःपितृभ्यश्चसंविभागोऽतिथिष्वपि १८ असत्यागश्चभृत्यानां
श्रेयसुतदसंशयम् ॥ सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यज्ञानंतुदुष्करम् १९ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंब्रवीम्यहम् ॥ अहंकारस्यचत्यागःप्रमादस्यचनिग्रहः २० संतोषश्चैकचर्या
चकूटस्थंश्रेयउच्यते ॥ धर्मेणवेदाध्ययनंवेदानांतथैवच २१ ज्ञानार्थानांचजिज्ञासाश्रेयसुतदसंशयम् ॥ शब्दरूपरसस्पर्शान्सहगंधेनकेवलान् २२ नात्यर्थमु
पसेवेतश्रेयसोर्थीकथंचन २३ नक्तंचर्यादिवास्वप्नमालस्यंपैशुनंमदम् ॥ अतियोगमयोगंचश्रेयसोर्थीपारित्यजेत् २४ आत्मोत्कर्षणमार्गेतपरेषांपारिनिंदया ॥ स्व
गुणैरेवमार्गेतविप्रकर्षपृथग्जनात् २५ निर्गुणास्त्वेवभूयिष्ठमात्मसंभावितानराः ॥ दोषैरन्यान्गुणवतःक्षिपंत्यात्मगुणक्षयात् २६ अनूच्यमानास्तुपुनस्तेमन्यं
तुमहाजनात् ॥ गुणवत्तरमात्मानंस्वेनमानेनदर्पिताः २७ अब्रुवन्कस्यचिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ विपश्चिदुणसंपन्नःप्राप्तोत्येवमहद्यशः २८ अब्रुवन्चातिसुर
भिर्गंधःसुमनसांशुचिः ॥ तथैवाव्याहरन्भातिविमलोभानुरंवरे २९ एवमादीनिचान्यानिपरित्यक्तानिमेधया ॥ ज्वलंतियशसालोवेयानिनव्याहरंतिच ३०

तामयप्रदानामनुग्रहंमित्राणांहिंसाणांचनिग्रहंश्रेयआहुरित्यभिप्रेतान्वयः हिंस्रनिग्रहस्यश्रेयस्त्वोक्त्याहिंस्रसत्त्वस्यातिनिन्द्यत्वमुक्तं १५। १६। १७ सर्वतंत्रसाधारणधर्मप्रसंगाद्वैदिकधर्ममाह
दैवतेभ्यइत्यर्थेन १८ सत्यस्यअवाधितारमतत्त्वस्यवचनश्रवणादिकं १९ सत्यंसत्यप्रापकं २०। २१ जिज्ञासाअनुपवेष्टा २२। २३ अवियोगंआहारादीनां यथोक्तं'नात्यश्नतस्तुयोगोऽ
स्तिनक्तंचर्यातमनश्नतः ॥ नचातिस्वप्नशीलस्यजाग्रतोर्नैवचापुन'इति २४ आत्मोति विप्रकर्षमुत्कर्ष नीचादुत्कर्षनेच्छेदपितृभ्यादेवेतिभावः २५ आत्मनोगुणाःक्षयपेक्ष्यतदुभयात् गुणक्षयादि
तिसमाहारः क्षिपंतिर्निंदति २६ अनूच्यमानाःक्षिद्यमानाः २७ विपश्चिदुणाअद्वेष्टासर्वभूतानामित्यादयः महद्यशोब्रह्म । 'नतस्येशोकश्चनतस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतिप्रसिद्धेः २८।२९।३०

३१ असत्सारवर्जितंयथास्मात्तथाप्रोक्तः ३२ मूढानामिति यथासूर्यःसूर्यकस्तिस्रोभास्वरस्याभिरूपंदर्शयतिएवंक्षुद्रोऽधिकुशब्दयोगात्क्षुद्रमंतरास्माभवंदर्शयतीत्यर्थः ३३ मृगयंतेश्रेयोर्थिनः पृथ
ग्विधानानाशास्त्रभेदमित्रां ३४। ३५ वासंपरीक्षेतवस्तुमिच्छेत् ३६ व्यतिकरःसंकरः ३७ आपुष्टासंगमाप्रेणैवेत्यर्थः ३८ अत्रदृष्टांतमाह अपामिति अवादीनांसंगमात्रंयथाशीतोष्णपुस्त
दुःखदंतयासदसत्संगएवपुण्यपापदइत्यर्थः ३९ विषयंविषयमनुवर्ततइत्यनुविषयोरसःतमपश्यंतःइदंमधुरमिदंतिकमित्यनालोचयंतःकेवलंमर्तपूरणमात्रार्थंभुंजते । विषयोदेवतादिशेषतदश

नलोकेदीप्यतेमूर्खःकेवलात्मप्रशंसया ॥ अपिचापिहितःश्रेष्ठतविद्यःप्रकाशते ३१ असदुच्चैरपिप्रोक्तःशब्दःसमुपशाम्यति ॥ दीप्यतेत्वेवलोकेपुशनैरपिसुभा
षितम् ३२ मूढानामवलितानामसारंभाषितंवहु ॥ दर्शयत्यंतरात्मानमभिरूपमिवांशुमान् ३३ एतस्मात्कारणात्प्रज्ञांमृगयंतेपृथग्विधाम् ॥ प्रज्ञालाभोहिभू
तामामुत्तमःप्रतिभातिमे ३४ नापृष्टःकस्यचिद्द्वयान्नाप्यन्यायेनपृच्छतः ॥ ज्ञानवानपिमेधावीजडवत्समुपाविशेत् ३५ ततोवासंपरीक्षेतधर्मनित्येषुसाधुषु ॥
मनुष्येषुवदान्येषुस्वधर्मनिरतेषुच ३६ चतुर्णायत्रवर्णानांधर्मव्यतिकरोभवेत् ॥ नतत्रवासंकुर्वीतश्रेयोर्थी वैकथंचन ३७ निरारंभोऽप्ययमिहयथालब्धोपजीवनः ॥
पुण्यपुण्येषुविमलंपापपापेषुचामुयात् ३८ अपामभ्रेस्तथेदोश्चस्पर्शवेदयतेयथा ॥ तथापश्यामहेस्पर्शमुभयोःपुण्यपापयोः ३९ अपश्यंतोऽनुविषयंभुंजतेविष
साशिनः ॥ भुंजानाश्चात्मविषयान्विषयान्विद्धिकर्मणाम् ४० यत्रागमयमानानामसत्कारेणपृच्छताम् ॥ प्रब्रूयाद्ब्रह्मणोधर्मंत्यजेतदेशमात्मवान् ४१ शिष्योपा
ध्यायिकावृत्तिर्यत्रस्यात्सुसमाहिता ॥ यथावच्छास्त्रसंपन्नाकस्तंदेशंपारित्यजेत् ४२ आकाशस्थानुव्यंत्रदोषंभूयुर्विषयिताम् ॥ आत्मपूजाभिकामोवैकोवसेतत्र
पंडितः ४३ यत्रसंलोडितालुब्धैःप्रायशोधर्मसेतवः ॥ प्रदीप्तमिवचैलांतंकस्तंदेशंसंत्यजेत् ४४ यत्रधर्ममनाशंकाश्चरेयुर्वीतमत्सराः ॥ भवेत्तत्रवसेच्चैवपुण्यशी
लेषुसाधुषु ४५ धर्ममर्थनिमित्तंचचरेयुर्यत्रमानवाः ॥ नताननुवसेज्जातुतेहिपापकृतोजनाः ४६ कर्मणायत्रपापेनवर्ततेजीवितेप्सवः ॥ व्यवधावेत्तत्स्वर्णससर्पा
च्छरणादिव ४७ येनखट्वांसमारूढःकर्मणाऽनुज्ञयीभवेत् ॥ आदितस्तत्रकर्तव्यमिच्छताभवमात्मनः ४८ यत्रराजाचराज्ञश्चपुरुषाःप्रत्यनंतराः ॥ कुटुंबिनाम
ग्रभुजस्त्यजेतद्राष्ट्रमात्मवान् ४९ श्रोत्रियास्त्वग्रभोक्तारोधर्मनित्याःसनातनाः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तायत्रतद्राष्ट्रमावसेत् ५० स्वाहास्वधावपट्कारायत्रसम्यगनु
ष्ठिताः ॥ अजस्रंचैववर्ततेवसेत्तत्राविचारयन् ५१ अशुचीन्यत्रपश्येत्तत्राह्वणान्प्रतिर्शितान् ॥ त्यजेत्तद्राष्ट्रमासन्नमुपसृष्टमिवामिषम् ५२

नशीलाःशिष्टाः । येतुआत्मविषयान्बुद्धेर्विशेषतोबंधकानरसविशेषांपरीक्षापूर्वकंभुंजतेताःकर्मणांविषयान्कर्मपाशगोचरान्विद्धि । इन्द्रियपोषकाणांकदाचिदपिसंससारोपरमसंभावनाऽ
स्तीत्यर्थः ४० गुरुशिष्यधर्मानाह यत्रेत्यादिना आगमप्रमाणजंज्ञानमात्मनइच्छतामागमयमानानां कथंजंतस्यरूपम् ४१। ४२ आकाशस्थानिरालंबनाः अविद्यमानान्दोषान्ब्रूयुरि
त्यर्थः ४३ संलोडिताःआकुलीकृताः ४४ भवेत्तत्रसन्निहितः ४५ काम्यनिषिद्धेर्निंदति धर्ममितिद्राष्ट्राय ४६। ४७ अनुशयीपूर्वकमवाप्तवान् रुद्राकूटस्थविदुःखग्रस्तः ४८
४९। ५०। ५१ उपसृष्टंविषम् ५२

आत्मवान्प्रितचितः ५१। ५२ येदातेऽपसृष्टाः सक्रोधास्तेषु येचसाधुबुद्धराचारास्तेषु ५५ कामान्विषयामिलापान् कामेशः सर्वसंपत्तिमान् ५६ विषयवासिनः स्वदेशस्थानप्रत्युपस्थिते प्रतीपत्वेनोपस्थिते ह्रीयमानेसतीत्यर्थः ५७ प्रदानेनप्राधान्येन संख्यांकीर्तयितुम् ५८ एवमनयादिशा वृत्तिजीविकासुदृश्य तपसास्वधर्मेण प्राणिहितेआत्माचित्तयस्य पाठांतरेप्रणिहि तःसमाहितःआत्माचित्तयस्य बहुलंश्रेयोमोक्षारूपम् ५९ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी० भारतभावदीपे सप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ सर्वतंत्रसाधारणानर्हिसाम

प्रीयमाणानरायत्रप्रयच्छेयुरयाचिताः ॥ स्वस्थचितोवसेत्तत्रकृतकृत्यइवात्मवान् ५३ दंडोयत्राविनीतेषुसत्कारश्चकृतात्मसु ॥ चरेत्तत्रवसेच्चैवपुण्यशीलेषु साधुषु ५४ उपसृष्टेषुदांतेषुदुराचारेषुसाधुषु ॥ अविनीतेषुलुब्धेषुसुमहदंडधारणम् ५५ यत्रराजाधर्मनित्योराज्यधर्मेणपालयेत् ॥ अपास्यकामान्कामेशो वसेत्तत्राविचारयन् ५६ यथाशीलाहिराजानःसर्वान्विषयवासिनः ॥ श्रेयसायोजयत्याशुश्रेयसिप्रत्युपस्थिते ५७ पृच्छतस्तेमयातातश्रेयएतदुदाहृतम् ॥ नहि शक्यंप्रदानेनश्रेयःसंख्यातुमात्मनः ५८ एवंप्रवर्तमानस्यवृत्तिप्राणिहितात्मनः ॥ तपसैवेहबहुलंश्रेयोव्यक्तंभविष्यति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रेयोवाचिकोनामसप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ६३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंनुमुक्तःपृथिवीचरेदस्मद्विधोनुपः ॥ नित्यं कैश्चगुणैर्युक्तःसंगपाशादिमुच्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासंपुरातनम् ॥ अरिष्टनेमिनाप्रोक्तंसगरायानुपृच्छते २ ॥ सगरउवाच ॥ किंश्रेयः परमंब्रह्मनृत्वेहसुखमश्रुते ॥ कथंनशोचेन्नश्रुम्येदेतदिच्छामिवेदितुम् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदातादर्यःसर्वशास्त्रविदांवरः ॥ विबुद्धयसंपदंचाग्यांसद्वा क्यमिदमब्रवीत् ४ सुखंमोक्षसुखंलोकेनचमूढोऽजगच्छति ॥ प्रसक्तःपुत्रपशुपुनधान्यसमाकुलः ५ सक्तबुद्धिरशांतात्मानशक्यंतच्चिकित्सितुम् ॥ स्नेहपाशसि तोमूढोनसमोक्षायकल्पते ६ स्नेहजानिहतेपाशान्वक्ष्यामिशृणुतान्मम ॥ सकर्णकेनशिरसाशक्याःश्रोतुंविजानता ७ संभाव्यपुत्रान्कालेनयौवनस्थान्निवेश्यच ॥ समर्थान्जीवनेज्ञात्वामुक्तश्चरयथासुखम् ८ भार्यापुत्रवर्तृवृद्धालालितांपुत्रवत्सलाम् ॥ ज्ञात्वाप्रजहिकालेनपरार्थमनुदृश्यच ९ सापत्योनिरपत्योवामुक्तश्चर यथासुखम् ॥ इंद्रियैरिन्द्रियार्थास्त्वमनुभूययथाविधि १० कृतकौतूहलस्तेषुमुक्तश्चरयथासुखम् ॥ उपपत्त्योपलब्धेषुलोकेषुचसमोभव ११ एषतावत्समासे नतवसंकीर्तितोमया ॥ मोक्षार्थोविस्तरेणाथभूयोवक्ष्यामिच्छृणु १२

धानाभ्योक्षधर्मान्श्रुत्स्वाराज्ञांतदनुष्ठानंदुःशकमितिमन्वानःपृच्छति कथमिति १ सर्वस्यासारतांभावयन्नेवसंगपाशाद्विमुच्यतइतिवक्तुमाख्यायिकासुखेनाह अत्रेति २। ३ संपदमपदेशयो र्यतांश्रियम् ४। ५ सक्तेति सक्ताविषयनिमग्नासाचासौबुद्धिश्च अशांतश्चासौआत्माचतृष्णाकुलमनः तत्रद्वयोंचेकित्सितुमशक्यम् । नसजकयश्चिकित्सितुमितिपाठांतरेस्पष्टोर्थः सितोवदः ६ सकर्णकेनशिरसेत्येताभ्यांपदाभ्यांसावधानेनजीवतेत्यर्थोलक्ष्यते * निवेदपदारैःसंयोज्य ८ परार्थमितिमंपुरुषार्थमोक्षं प्रजहित्यज ९। १० कृतकौतूहलःछिन्नैस्तुल्यः कर्हिसायांभ्या दिस्तस्मान्निष्ठायांकृतमिति रूपं उपपत्त्यापहृच्छयाउपलब्धेषुलोकेषुविषयेषुसमोरागद्वेषहीनः ११ एषयोगपूर्वकस्यामः मोक्षार्थोमोक्षप्रयोजनः १२

मुक्ताश्छिन्नस्नेहपाशाः सक्तभावाःविषयासक्तचित्ताः १३ उक्तेर्वैष्टांतमाह । आहारेति आहारसंचिन्वतिसंशुद्धंतितादृशाःकीटादयोनश्यति नस्त्रसंघट्टिणइत्यर्थः १४ ननु'वृद्धौचमाता पितरौमाध्वीभार्यापुत्रःशिष्टः ॥ अप्यकार्यशतंकृत्वामर्त्ययामनुरब्रवीत्'इतिस्मृतेःसंघट्टिनाकथंमात्रादिजीवनेनस्यादित्याशंक्याह स्वजनेइतित्रिभिः यथाउत्पत्त्यादिकंतत्तत्कर्माधीनमेवं भोजनादिकमपीतिपात्रादिविषयेचित्तानकायंत्यर्थः १५। १६ मात्रापित्राकृतेनस्वकृतेनवासंग्रहमधिगच्छंतीतियोजना १७ धात्राप्राक्रमफलविभाजकेन १८ स्वस्याकिंचित्करत्वादपिमा त्रादिपोषणेचित्तानकायंत्याह स्वयमित्यादिना अहदेतिच्छेदः १९। २० जीवंतमिति भरणेअन्ने रक्षणेगृहादौ असमाप्तेऽप्यन्नादौवेनंभर्तारंजीवंतमपिपरित्यज्यस्वकर्मणैवयथाभार्यादित्रिय तेषश्चात्तदुभयनाशादूर्ध्वमपितथैवमारिष्यत्येवेत्यर्थः २१ यदेति मृतदेशांतरस्यंवास्मन्नंसुखितंदुःखितंवाज्ञात्यसिनाप्युपकरिव्यसियथैवमात्मनेदंबोद्धव्यंमामपिमृतंदेशांतरगतंपुत्रादयो न

मुक्तावीतभयालोकेचरंतिसुखिनोनराः ॥ सक्तभावाविनश्यंतिनरास्तत्रनसंशयः १३ आहारसंचयाश्चैवतथाकीटपिपीलिकाः ॥ असक्ताःसुखिनोलोकेसक्ताश्चैव विनाशिनः १४ स्वजनेनचतेचिंताकर्तव्यामोक्षबुद्धिना ॥ इमेमयाविनाभूताभविष्यंतिकथंत्विति १५ स्वयमुत्पद्यतेजंतुःस्वयमेवविवर्धते ॥ सुखदुःखेतथामृत्युं स्वयमेवाधिगच्छति १६ भोजनाच्छादनेचैवमात्रापित्राचसंग्रहम् ॥ स्वकृतेनाधिगच्छंलिलोकेनास्त्यकृतंपुरा १७ धात्राविहितमक्ष्याणिसर्वभूतानिमेदिनीम् ॥ लोकेविपरिधावंतिरक्षितानिस्वकर्मभिः १८ स्वयंमृत्पिण्डभूतस्यपरतंत्रस्यसर्वदा ॥ कोहेतुःस्वजनंपोषुरक्षितुंवाऽदृढात्मनः १९ स्वजनंहियदामृत्युर्हृत्येवतवपश्य तः ॥ कृतेऽपियत्नेमहतेतत्रबोद्धव्यमात्मना २० जीवंतमपिचैवेनंभरणेरक्षणेतथा ॥ असमाप्तेपरित्यज्यपश्चादपिमरिष्यसि २१ यदामृतंचस्वजनंनज्ञास्य सिकदाचन ॥ सुखितंदुःखितंवाऽपिननुबोद्धव्यमात्मना २२ मृतेवात्ययिजीवेवायदामोक्षयतिवैजनः ॥ स्वकृतंननुबुद्धैवंकर्तव्यंहितमात्मनः २३ एवंविजामन् लोकेऽस्मिन्कःकस्येत्यभिनेश्वितः ॥ मोक्षोनेवेशयमनोभूयश्चाप्युपधारय २४ क्षुत्पिपासादयोभावाजितायस्येहदोहिनः ॥ क्रोधोलोभस्तथामोहःसत्त्वान्मुक्त एवसः २५ द्यूतेपानेतथास्त्रीपुमृगयायांचयोनरः ॥ नप्रमाद्यतिसंमोहात्सततंमुक्तएवसः २६ दिवसेदिवसेनामरात्रौरात्रौपुमान्सदा ॥ भोक्तव्यमभितियःखिन्नो दोषबुद्धिःसउच्यते २७ आत्मभावंतथास्त्रीपुमुक्तमेवपुनःपुनः ॥ यःपश्यतिसदायुक्तोयथावन्मुक्तएवसः २८ संभवंचविनाशंचभूतानांचेष्टिवंतथा ॥ यस्तत्त्व तोविजानातिलोकेऽस्मिन्मुक्तएवसः २९

ज्ञात्यंतिनोपकरिष्यंतीति २१ अस्यरूपमिदमुक्तंत्वयिमृतेवाजीवतिवाजनःपुत्रादिःस्वकृतंजरारोगादिकंमोक्षतिरवंचनतद्वरीकर्तुंशक्रोपिपवमभ्येऽपितवेतिबुद्ध्या २३। २४ यस्यदेहिनः येनपुंसा सत्त्ववान्सत्त्वाधिकः २५ द्यूतेइत्यादयःसामीप्येसप्तम्यः नप्रमाद्यतिआत्मानंविस्मृत्यतत्रामिनिविष्टोनभवति २६ कियत्प्रत्यहंभोक्तव्यंकियत्प्रतिरात्रंभोक्तव्यमितिदोमोगाव शिन्नः २७ आत्मेति आत्मभावंचित्तस्यस्वभावं स्त्रीपुविषयभूतासु मुक्तरूपमिलापाद्यावृत्तं सक्तमितिपाठेसक्तंसंगस्तं भावेनिष्ठा आत्मनोभवनंभावोजन्मस्त्रीसंगजन्महेतुत्वेनयःपश्यतीत्यर्थः मुक्तःसावधानः २८ संभवमिति जन्ममरणजीवनकेशजोमुच्यतइत्यर्थः २९

वाहः धान्यपूर्णशकटं सहस्रेषु कोटिष्वितिसमानाधिकरणं प्रस्थं पुरुषादपरिमितं धान्यं । पद्मापंचकृष्णलकोमावस्तेषां दशपलं तानि सार्धं त्रयोदशप्रस्थः प्रस्थशतमादकस्तेषां तद्वयं द्रोणः कुंभस्तेषां दशवाह इति । यात्रार्थं देहव्यवहारार्थं अधिकसंग्रहोऽर्थ इति यः पश्यति ३० अष्टतिर्जीविकाया अभावः ३१ न पश्यति त्वेकं पदं मृत्युनाऽभ्याहतं लोकमित्यनुकृष्यते ३२ अग्नीषोमाविति अग्निर्जाठरोमोका सोमोऽन्नं भोज्यं अहं तु ततोऽभ्य इति योऽनुपश्यति स भावैः सुखदुःखादिभिरद्भुतैर्मायिकैर्न संस्पृश्यते संगवान्न भवति ३३ । ३४ क्षौममतसीसुत्रमयं कुशचरितृणव

प्रस्थं वाहसहस्रेषु यात्रार्थं चैव कोटिषु ॥ प्रासादे मंचकं स्थानं यः पश्यति समुच्यते ३० मृत्युनाऽभ्याहतं लोकं व्याधिभिश्चोपपीडितम् ॥ अष्टतिर्जीवितं चैव यः पश्यति समुच्यते ३१ यः पश्यति स संतुष्टो न पश्यंश्च विहन्यते ॥ यश्चाप्यल्पेन संतुष्टो लोकेऽस्मिन्मुक्त एव सः ३२ अग्नीषोमाविदं सर्वमिति यश्चानुपश्यति ॥ न च संस्पृश्यते भावैरद्भुतैर्मुक्त एव सः ३३ पर्यंकशय्याभूमिश्च समानेयस्य देहिनः ॥ शालयश्च दध्मं च यस्य स्यान्मुक्त एव सः ३४ क्षौमं च कुशचीरं च कौशेयं वल्कलानि च ॥ आविकं चर्म च समं यस्य स्यान्मुक्त एव सः ३५ पंचभूतसमुद्भूतं लोकं यश्चानुपश्यति ॥ तथा च वर्तते दृष्टालोकेऽस्मिन्मुक्त एव सः ३६ सुखदुःखे समे यस्य लभालाभौ जयाजयौ ॥ इच्छा द्वेषौ भयो द्वे गौ सर्वथा मुक्त एव सः ३७ रक्तमूत्रपुरीषाणां दोषाणां संचयांस्तथा ॥ शरीरं दोषबहुलं दृष्ट्वा चैव विमुच्यते ३८ बली पलितसंयोगं कार्श्यं वैवर्ण्यमेव च ॥ कुजभावं च जरायुः पश्यति समुच्यते ३९ पुंस्त्वोपघातं कालेन दर्शनोपरमं तथा ॥ बाधिर्यं प्राणमंदत्वं यः पश्यति समुच्यते ४० गतानृषींस्तथा देवानसुरांश्च तथागतान् ॥ लोकदस्मात्परं लोकं यः पश्यति समुच्यते ४१ प्रभावैरन्वितास्तैस्तैः पार्थिवैर्द्राः सहस्रशः ॥ ये गताः पृथिवीं त्यक्त्वा इति ज्ञात्वा विमुच्यते ४२ अर्थीश्च दुर्लभालोके केशांश्च सुलभांस्तथा ॥ दुःखं चैव कुटुंबार्थे यः पश्यति समुच्यते ४३ अपत्यानां चैव गुण्यं जनं विगुणमेव च ॥ पश्यन्भूयिष्ठशालोके को मोक्षं नाभिपूजयेत् ४४ शास्त्रालोकाच्च यो बुद्धः सर्वं पश्यति मानवः ॥ असारमिव मानुष्यं सर्वथा मुक्त एव सः ४५ एतच्छ्रुत्वा मम वचो भवांश्चरतु मुक्तवत् ॥ गार्हस्थ्ये यदिवामोक्षे कृता बुद्धिरावेकृत्वा ४६ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा सम्यक्संपृथिवीपतिः ॥ मोक्षजैश्च गुणैर्युक्तः पालयामास च प्रजाः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सगरानिष्ठनेमिसंवादे अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिष्ठते मे सदा तात कौतूहलमिदं हृदि ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्कुरुपितामह १ कथं देवर्षिरुशनाः सदा काव्यो महामतिः ॥ असुराणां प्रियकरः सुराणामप्रियेरतः २ वर्धयामास तेजश्च किमर्थममिदौ जसाम् ॥ नित्यं वैरनिबद्धाश्च दानवाः सुरसत्तमैः ३

स्त्रं कौशेयं कोशजं आविकं कंबलं ३५ तथा च साम्येनेत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ प्राणमंदत्वं दौर्बल्यं ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ मोक्षजैर्ज्ञानजैर्द्वेषादिभिः ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ एवं रागद्वेषहीनोऽतीतसंगो मुच्यत इत्युक्तं । संगदोषाज्जन्मानमहानप्यधोगतिस्वर्गमार्गप्रतिबंधं च लभत इति वक्तुं शुकोपाख्यानं प्रस्तूयते तिष्ठते इति स्थेया रूपायां तद् कौतूहलमाश्चर्यं चिरकालं मम हृदि वर्तते इत्यर्थः १ । २ वर्धयामास चिच्छेद अभितौ जसां देवानां १

शुकस्त्वं शुकोत्पन्नस्त्वं ४ नेति तस्याकाशमतिः कुतः कुठितेत्यर्थः सप्तर्षिवाङ्मूलेण स्थितस्य शुकस्य मूर्त्यमूर्तिविषयक एवायं प्रश्नो न मंचकस्य मूर्तिविषयः तेन यथामौमानां वसिष्ठादीनां स्वर्गेऽपि मतिरस्ति नैवं भामस्य शुकस्यास्तीति गम्यते ५ । ६ कारणाक्रियातदात्मके निमित्ते सति एवं त्पुपाख्यापते असुराः किल देवान् बाधित्वा भृगुपरम्या आश्रमं प्रविशंति तं च दवाः प्रवेष्टुमशक्त्वा तां विष्णुं शरणमीयन्त ततो विष्णुश्चक्रेण भृगुपरम्याः क्रूरश्चिच्छेदततो हता वशिष्ठा असुरास्तत्पुत्रं शुकं शरणभीयुः । स च मातृवधा विप्रोऽसुरेभ्योऽभयं ब्रुवा देवान् बाधत इति ७ इंद्रो जगतः प्रभुर्धनं हस्तदीयकांशस्य प्रसुरित्यन्वयः ८ तस्य धनं दस्य आत्मानं शरीरं ९ आपन्नमन्युः प्राप्तदन्यः १० । ११ । १२ । १३ बभौ आत्मानं दर्शितवान् १४ महायोगिनः शिवस्य प्रमुखा

कथंचाप्युशना प्रापशुकत्वममरद्युतिः ॥ ऋद्धिचसकथं प्राप्तः सर्वमेतद्ब्रवीहि मे ४ नयाति च स तेजस्वी मध्येन न भसः कथम् ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं निखिलेन पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज ब्रूहि तः सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ यथामतियथा चैतच्छ्रुतपूर्वमयाऽनघ ६ एष भार्गवदायादो मुनिर्मान्यो दृढव्रतः ॥ सुराणां विप्रियकरो निमित्ते कारणात्मके ७ इंद्रोऽथ धनदो राजाय क्षरक्षोधिपः सदा ॥ प्रभविष्णुश्च कोशस्य जगतश्च तथा प्रभुः ८ तस्यात्मानमथाविश्य योगसिद्धो महामुनिः ॥ रुद्धा धनपतिर्देवयोगेन हतवान् वसु ९ हते धने ततः शर्मनले भेधनदस्तथा ॥ आपन्नमन्युः संविग्रः सोऽभ्यगात् सुरसत्तमम् १० निवेदयामास तदा शिवायामित तेजसे ॥ देवश्रेष्ठाय रुद्राय सौम्याय बहुरूपिणे ११ योगात्मके नोशनसारुद्धाममहत्वं वसु ॥ योगेनात्मगतं कृत्वानिःसृतश्च महातपाः १२ एतच्छ्रुत्वा ततः कुद्धो महयोगी महेश्वरः ॥ संरक्तनयनो राजन् शूलमादाय तस्थिवान् १३ कासौ कासाविति प्राह गृहीत्वा परमायुधम् ॥ उशना दूरतस्तस्य बभौ ज्ञात्वा चिकीर्षितम् १४ समहायोगिनो बुद्धा तं रोषं वै महात्मनः ॥ गतिमागमनं वेत्ति स्थानं चैव ततः प्रभुः १५ संचित्योग्रेण तपसामहात्मानं महेश्वरम् ॥ उशना योगसिद्धात्मा शूलाग्रे प्रत्यदृश्यत १६ विज्ञातरूपः स तदा तपःसिद्धोऽथ धन्विना ॥ ज्ञात्वा शूलं च देवेशः पाणिना समनामयत् १७ आनतेनाथ शूलेन पाणिना मित तेजसा ॥ पिनाकमिति चोवाच शूलमुग्रायुधः प्रभुः १८ पाणिमध्यगतं दृष्ट्वा भार्गवं तमुपापतिः ॥ आस्यं विवृत्य ककुदी पाणिना प्राक्षिपच्छनैः १९ स तु प्रविष्ट उशना कोष्ठं माहेश्वरं प्रभुः ॥ व्यचरन्नापितत्रा सौमहात्मा भृगुनंदनः २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं व्यचरद्राज उशना तस्य धीमतः ॥ जठरे देवदेवस्य किंचाकार्षीन्महाद्युतिः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरा सौतर्जलगतः स्थाणुभूतो महाव्रतः ॥ वर्षाणामभवद्राजन् प्रयुताम्यर्जुनानि च २२ उदतिष्ठतस्तस्मादुत्थरं च महाहृदात् ॥ ततो देवातिदेवस्तं ब्रह्मावै समसर्पत २३

मत्सिद्धः शुकः १५ । १६ सशुकः धन्विनारुद्रेण शूलं शुकयुतं शूलस्थे शूलं प्रयोक्तुमशक्यमिति तमेव शूलं धनुः कर्तुं पाणिना समनामयत् संनामितवान् १७ शूलमेव पिनाकपदेनोवाच यतः पाणिनाऽनामयदतः पिनाकं तेनायपदस्यायं तवर्णाभ्यां द्वितीयस्य मध्यमाभ्यां कप्रत्ययशुकाभ्यां पिनाकपदं निष्पन्नमिति योगप्रदर्शनं कृतं १८ पाणिमध्यगतोऽधनुः पाणिपेक्षुमशक्य इति मत्वा ककुदी देवानां पहाधिपती रुद्रः प्राक्षिपदास्ये १९ कोष्ठमुदरं २० व्यचरदेवमत्वन्नयजीर्णतागतः किंच तद्दृशमकार्षीत् पदतिशेः २१ । २२ । २३

२४ वृद्धिश्चक्रस्योत्कर्षं तत्संयोगेनतपोयोगेन २५ सञ्जकः २६ निलिल्वेनितरांगतिजगामवत्रामेत्पर्यः २७ निस.रंनिर्गमं तेनरुद्रेग २८ २९ । ३० । ३१ कार्येणेति तेनशिश्ना
त्रिगर्भेनेनकार्येणनिमित्तेनास्मदादिवन्नमसोमध्यतोनाध्यगच्छतनाभिगम्यते कर्मणि तद् आमदध्यस्यरामस्येवास्यस्वर्गातिर्निरुद्रेत्यर्थः । अन्येतुभचक्रस्योऽपिशुक्रःसूर्याद्विप्रकर्षात्स्वमध्यगतो
नदृश्यतइतितन्मात्रपरतयैवैतद्व्याचरुस्तस्मिन्पक्षेचक्रवहेतुर्नसंगच्छतइत्यालोचनीयं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिमो० नी० मा० एकोननवत्यधिकद्विशततमो

तपोवृद्धिमपृच्छच्चकुशलंचैवमव्ययः ॥ तपःसुचीर्णमितिचप्रोवाचवृषभध्वजः २४ तत्संयोगेनवृद्धिचाप्यपश्यत्सतुशंकरः ॥ महामतिरचित्यात्मासत्यधर्म
रतःसदा २५ सतेनादयोमहायोगीतिपसाचधनेनच ॥ व्यराजतमहाराजत्रिपुलोकैर्पुवीर्यवान् २६ ततःपिनाकीयोगात्माध्यानयोगंसमाविशत् ॥ उशना
तुसमुद्विग्नोनिलिल्वेजठरेततः २७ तुष्टावचमहायोगीदेवंतत्रस्थएवच ॥ निःसारंकाक्षमाणःसतेनस्मप्रतिहन्यते २८ उशनातुतथोवाचजठरस्थोमहामुनिः ॥ प्र
सादंमेकुरुष्वेतिपुनःपुनरिदम् २९ तमुवाचमहादेवोच्छाशिन्नेनमोक्षणम् ॥ इतिसर्वाणिस्त्रोतांसिरुद्धात्रिदशपुंगवः ३० अपश्यमानस्तद्धारं सर्वतःपिहितो
मुनिः ॥ पर्यक्रामदह्यमानइतश्चेतश्चेतजसा ३१ सवैनिष्कम्यशिश्नेनशुक्रत्वमभिपोदिवान् ॥ कार्येणतेननभसोनाध्यगच्छतमध्यतः ३२ विनिष्क्रांतंतुतं
द्वद्वाज्वलंतमिवतेजसा ॥ भवोरोपसमाविष्टःश्लोद्यतकरःस्थितः ३३ अवारयततंदेवीकुद्वपंशुपतिंपतिम् ॥ पुत्रत्वमगमदेव्यावारितेशंकरेचसः ३४ ॥ देव्युवाच ॥
हिसनीयस्त्वयानैवममपुत्रत्वमागतः ॥ नहिदेवोदरात्काश्चिन्निःसृतोनाशमृच्छति ३५ ततःप्रीतोभवोदेव्याप्रहसंश्चेदमब्रवीत् ॥ गच्छत्वेषयथाकामामिति राज
न्पुनःपुनः ३६ ततःप्रणम्यवरदंदेवंदेवीमुमांतथा ॥ उशनाप्रापतद्धीमान्मतिमिष्टामहामुनिः ३७ एतत्तेकथितंतातभार्गवस्यमहात्मनः ॥ चरितंभरत
श्रेष्ठयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० भवभार्गवसमागमे एकोननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
अतःपरंमहाबाहोयच्छ्रेयस्तद्ब्रवीहिमे ॥ नत्प्याम्यमृतस्येवचसस्तेपितामह १ किंकर्मपुरुषःकृत्वाशुभंपुरुषसत्तम ॥ श्रेयःपरमवाप्नोतिप्रेत्यचेहचतद्वद २
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामियथापूर्वमहायशाः ॥ पराशरंमहात्मानंप्रच्छजनकोत्तपः ३ किंश्रेयःसर्वभूतानामस्मिंल्लोकेपरत्रच ॥ यद्भवेत्प्रति
पत्तव्यंतद्भवान्प्रब्रवीतुमे ४ ततःसतपसायुक्तःसर्वधर्मविधानवित् ॥ नृपाग्रानुग्रहमनामुनिर्वाक्यमथाब्रवीत् ५

५ अध्यायः ॥ २८९ ॥ रुद्रेणापिहंतुमशक्यस्तस्यजठरेऽपियोनजीर्णोयश्चावायाःपुत्रस्वंगतस्तादृशस्यापिसंगदोषादूर्ध्वगतिःप्रतिबद्धाकिमुताभ्येषामितिमत्सामीतोराजापुनःसर्वसंगदोषचस्परं
श्रेयःकिंत्कारणंचकिंकर्मेतिपृच्छति अतःपरमिति १।२ अभ्यहितत्वात्प्रथमंश्रेयःकारणंकर्मेवाहपराशरगीतयाऽत्रेति ३ प्रतिपत्तव्यंज्ञातव्यंनस्वनुष्ठातव्यं क्रियासाध्यस्यश्रेयसोऽनित्यत्वापत्तेः
तथाचमयोगः यत्कृतकंतद्वनित्यंकार्यत्वाद्वदाहिति श्रुतिश्च 'दृश्येदकमांचितोलोकःक्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकःक्षीयते'इति ४ सर्वेषांदर्शाश्रमाणाधर्माणांविधानमाचारस्तद्वित् ५

४ धर्मस्यलक्षणमाह धर्मेति कर्मविधिर्यजेतजुहुयादद्यादित्यादिःसर्वधर्मैः एतेनचोदनालक्षणोऽर्थोधर्मइत्युक्तंभवति चोदनेतिक्रियायाःप्रवर्तकंवचनंप्रजेतेत्यादीदमेवधर्मेप्रमाणंच ७ त
स्मिन्धर्मेआश्रमिणःसंतस्तत्रिष्टाःकुर्वते विधौल्ले ८ कर्मापेक्षितंविचारजंनकरूपंस्यादित्यतआह चतुर्विधेति यात्राजीविकाब्राह्मणस्यप्रतिग्रहो राजन्धस्यकरादानं वैश्यस्यकृष्यादि शूद्रस्यमृति
वैतनमितिचतुर्विधा ९ सुकृतासुकृतंपुण्यपापनिषेव्यवृत्तिमिच्छतां दशानामर्धपंचभूतानितेपुत्रविभक्तानांविभक्त्यस्थितानांपंचत्वंप्राप्तानामृतानांप्राणिनांवृत्त्यनुरूपचतुर्विधाऽप्यवांतरतारत
म्याद्भुविधागतिःश्रूयते पापिनांतियेकंपुण्यवतांस्वर्गस्तयोःसाम्येमानुपस्वंतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेमुक्तिरिति १० जीवानांकर्मानुरजितत्वंसदृष्टांतमाह सौवर्णमिति यथाताम्रादिमयंपात्रंसौव
र्णेनराजतेनवारसेननिषिच्यतेचेरसौवर्णमिवराजतमिववाद्यतेतद्वज्जंतुःपूर्वकर्मानुसारंनिषिच्यतेनिषिकोभवतिप्राक्कर्मा ११ एतत्तर्कबलेनसाधयति नाबीजादिति यथाग्नीष्मेपांसुगुणितंवी
जमदृष्टमपिषर्वास्वंकुरोत्पादनेनानुमीयतेएवंदृष्टादृष्टाभ्यांकारणाभ्यांसुखादिकंजायते देहक्षयंदेहाविपत्यंदेहनाशंवा । कर्मभिरेवदेहीहपरत्रचनुत्वंप्राप्नोतिअप्यथाकृतनाशकृताभ्यागमोप्रसज्ज
यातामितिभावः १२ अत्रप्रत्यवतिष्ठतेचार्वाकः दैवमिति दैवंपुण्यपापलक्षणंनपश्यामि नाप्यनुमानंतस्यसाधनमस्ति । ननुसुखादिषेचिद्व्याप्यथानुपपत्तिरेवतत्रमानमित्याशंक्याह

॥ पराशरउवाच ॥ धर्मएवकृतःश्रेयानिहलोकेपरत्रच ॥ तस्माद्विपरमंनास्तियथाप्राहुर्मनीषिणः ६ प्रतिपद्यनरोधर्मस्वर्गलोकेमहीयते ॥ धर्मात्मकःकर्मविधि
र्देहिनांनृपसत्तम ७ तस्मिन्नाश्रमिणःसंतःस्वकर्माणीहकुर्वते ८ चतुर्विधाहिलोकेऽस्मिन्यात्रातातविधीयते ॥ मर्त्यायत्रावतिष्ठंतेसाचकामात्प्रवर्तते ९ सुकृतासु
कृतंकर्मनिषेव्यविविधैःक्रमैः ॥ दशार्धप्रविभक्तानांभूतानांवहुधागतिः १० सौवर्णराजतंचापियथाभांडंनिषिच्यते ॥ तथानिषिच्यतेजंतुःपूर्वकर्मवशानुगः ११
नाबीजाज्जायतेकिंचिन्नाकृत्वासुखमेधते ॥ सुकृतैर्विदतेसौख्यंप्राप्यदेहक्षयंनरः १२ दैवतातनपश्यामिनास्तितदैवस्यसाधनम् ॥ स्वभावतोहिसंसिद्धादेवगं
धर्वदानवाः १३ प्रेत्ययांत्यकृतंकर्मनस्मरंतिसदाजनाः ॥ तेवैतस्यफलप्राप्तौकर्मचापिचतुर्विधम् १४ लोकयात्राश्रयश्चैवशब्दोवेदाश्रयःकृतः ॥ शांत्यर्थंम
नसस्तातनेतद्ब्रह्मानुशासनम् १५

स्वभावतइति व ह्यौष्ण्यादिवस्त्वभावतएवतज्जायतेनकारणांतरादित्यर्थः ११ तत्रसिद्धांतीशंकते प्रेत्येति ननुप्रेत्याऽकृतंकर्मकर्मफलंनयांतिनप्राप्नुवन्तिपंचसतिकृतहानादिदोषप्रसंगइत्यर्थः
नचेष्टापत्तिः लोकवाहविरोधादित्याह स्मरंतीति तस्यकर्मणःफलप्राप्तावकस्मात्प्राजमार्गपतितद्रव्यलामेरोगाद्युत्पत्तौचसत्वातेजनाःसदाचतुर्विधंकर्मपुण्यपापनीतिरनीतिश्चेतितत्कारणत्वे
नतुह्यवत्स्मरंति । अन्यथानीतिमतामापिदुःखमनीतिमतामापिदुःखंचदृश्यमानेनोपपद्यतेइत्यर्थः । अन्येतुप्रेत्यजातिकृतंकर्मेतिपठित्वाभूत्वाजन्मांतरेकृतंकर्मजन्मांतरेफलप्राप्तौसत्याचतु
र्विधंनित्यनैमित्तिककाम्यनिषिद्धलक्षणकारणत्वेननस्मरंतीतिचार्वाकवचनत्वेनैतमपिश्लोकेकंपाचक्षते १४ लोकेति पुण्यादिचतुष्टयंस्वखादिहेतुत्वेनस्मरंति तथैवचवेदेऽपिज्ञवन्ति । पुण्यो
वैपुण्येनकर्मणामवतिष्ठतजाग्रतप्राण्यवरात्रिबोधतेति वेदशब्दोऽपियःकर्मप्राधान्यपरःसोऽविशांत्यर्थपरिद्विस्वस्यहानिचदृष्टोत्तमानांसमाधानार्थप्राकृतकर्मणातवशमुःसुखीत्वंचदुःखीतिना
अतवदोपोऽस्तीतिनसंतापस्त्वयाकार्यइतिप्रयुज्यते अतएतदैवप्रतिपादनेदृजानांबृहस्पत्यादीनांलोकायताममप्रणेतुणांशासनंनभवति नहिधर्मःप्रत्यक्षस्यविषयः अयोग्यत्वात् नाप्यनुमा
नस्य तस्यापिप्रत्यक्षपूर्वेकत्वात् तदुभयाविषयेयःशब्दःसंकेवलंनचनार्थइतिभावः १५

एतदुपयति चक्षुवेति इन्द्रियमनोवाकशरीरेषु प्रत्येकं चतुर्विधं पुण्यपापनीत्याऽस्याऽकांक्षादशं प्रत्येकं फलं प्राप्तिपद्यते अवमर्थः । कार्यवैचित्र्यात्कारणवैचित्र्यं तावदवश्यं कल्प्यं तच्च कर्मवैचित्र्यं कृतं लोके वेदे च कृतं विहाय समानेऽपि भौतिकत्वेऽनंतानवस्थिता प्रामाणिकस्वभाववादे कल्पयतो विस्पष्टं पूर्वत्वमिति भावः १६ एतदेवाह निरंतरमिति कर्मेति तत्फलं लक्ष्यते कदाचिन्निरंतरं दुःखमेव लभते कदाचित्सुखमेव लभते कदाचिन्मिश्रं युगपदुभयं लभते पादे भेदः खंडस्ते मे सुखमिति । न चैतत्स्वभाववादे युज्यते न हि बहुलं पुण्यस्वभावः कंचित्कालमुष्णः कंचित्कालं शीतः कंचित्कालं लघुः कालं शीतश्च दृश्यते । नन्वाशुतरविनाशिनः कर्मणः कथं कालांतरीयं फलं युज्यत इत्याशंक्याह ननु नाशोऽस्य विद्यत इति अस्य कर्मणः कर्मजन्यस्य पुण्यपापात्मकस्यापुर्वस्यैव प्रतीतिरूपस्यैव भोगविनाशो नास्तीत्यर्थः १७ इमं लोकोक्त्या चष्टे कदाचिदिति कूटस्थं पक्षपातशून्यं दुष्कृतां विरोधेनेत्यर्थः १८ । १९ अथ सनितेति च्छेदः सुखावहाः पुण्यपापयोः समूलोच्छेदे यस्तु संतदावहंतीति तथा २० निपतो यावज्जीवमेकैकभागी अतो द्वयोरप्यागमापायित्वा न्नित्यं समाधाने ब्रह्मदर्शनहेतौ समाधौ प्रपद्यते २१ न चैतत्पितुः पुत्रस्य वा सुकृतेनाभुंशक्यमित्याह नाय

चक्षुषामनसावाचाकर्मणा च चतुर्विधम् ॥ कुरुते यादृशं कर्म तादृशं प्रतिपद्यते १६ निरंतरं च मिश्रं च लभते कर्म पार्थिव ॥ कल्याणं यदि वा पापं न तु नाशोऽस्य विद्यते १७ कदाचित्सुकृतं तात कूटस्थमिव तिष्ठति ॥ मज्जमानस्य संसारे यावदुःखाद्विमुच्यते १८ ततो दुःखक्षयं कृत्वा सुकृतं कर्म सेवते ॥ सुकृतक्षयाच्च दुष्कृतं तादृग्द्विमनुजाधिप १९ दमः क्षमा दृष्टिस्तेजः संतोषः सत्यवादिता ॥ हीरहिंसाऽव्यसनिता दाक्ष्यं चेति सुखावहाः २० दुष्कृते सुकृते चापि न जंतुर्नियतो भवेत् ॥ नित्यं मनः समाधाने प्रयतेत विचक्षणः २१ नायं परस्य सुकृतं दुष्कृतं चापि सेवते ॥ करोति यादृशं कर्म तादृशं प्रतिपद्यते २२ सुखदुःखे समाधाय पुमानन्येन गच्छति ॥ अन्येनैव जनः सर्वः संगतो यश्च पार्थिवः २३ परेषां यदसूयेत न तत्कुर्यात्स्वयं नरः ॥ यो ह्यसूयस्तथा युक्तः सोऽवहासं नियच्छति २४ भूरि राजन्यो ब्राह्मणः सर्वभक्ष्यो वैश्योऽनीहा वान्हीनवर्णो लसश्च ॥ विद्वांश्चाशीलो वृत्तहीनः कुलीनः सत्यादिभ्रष्टो ब्राह्मणः स्त्रीच दुष्टा २५ रागी युक्तः पचमानोऽऽत्महेतोर्भूखो वक्ता नृपहीनं चराष्ट्रम् ॥ एते सर्वे शोच्यतां पाति राजन्यश्चायुक्तः स्नेहहीनः प्रजासु २६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥

मिति यो यथा करोति स तथा प्राप्नोतीत्युत्तरार्थः २१ सुखदुःखहेतुपुण्यपापे समाधाय तत्त्वज्ञानेन आत्मनि प्रविष्टाऽप्युमानन्येन ज्ञानवर्त्मना गच्छतीति वस्तुप्राप्नोति । यश्च संगतोजनः पार्थिवः पृथिवीस्थः स्त्रीपुत्रपशुमृद्वधनारामादिः सोऽन्यतोगच्छति । न तु स्वयंऽप्यवगोपकरोतीत्यर्थः २३ परेषामिति यत्कर्म परकृतं मसूयेत दमयं नित्यं कर्म करोतीति दोषवत्तयाऽऽचक्षीत तत्स्वयं न कुर्यात् । तत्किमसूयाऽपि कर्तव्यानेत्याह यो युक्तो योगी असूयुर्दापि दर्शोऽस्येव हासं निश्चयतां नियच्छति नियमेन स्वीकरोति तस्मात्संगासूयावर्जितो योग्यो मनुको भवेदिति निष्कटोर्थः २४ यथाऽसूयावान् योगी निश्चयं विरक्तोऽपि योगशून्यो निश्चयं विरक्तोऽपि पूर्वकमाह भीरुरिति द्वाभ्यां प्रजासु स्नेहहीन इति त्रैकैषणत्वमुक्तं सोऽपि चेदयुक्तो योगाभ्यासहीनस्तर्हि शोच्यतां याति तेन यो मोक्ष्यसमीय इति भावः २५ । २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

एवं सुखादिहेतूनां प्राक्कर्मणामस्ति त्वं बुद्ध्या सकलकर्मोच्छेदाय योगमाश्रयेदिति सूचितं देवव्याचष्टे मम इति द्वाभ्यां मनोमयोरथः शरीरं तदेव रथ इव लोकांतरगतिसाधनं । इन्द्रियाः शब्दादयो ह यादव वा ह कायस्य तं प्राप्य यो ज्ञानं भूतेस्तदाकारवृत्तिसंवलितैरिन्द्रियैश्च भिन्नैश्च भिन्नैश्च विषयाश्चिन्मयत्वेनैव पश्यति स बुद्धिमान् । देहं प्राप्य ब्रह्मभावेन विश्वं पश्यन्मुच्यते इत्यर्थः १ अन्वयमुक्त्वा व्यतिरेकमाह सेवेति अश्रितेन यत्किंचिदालंबनमनाश्रितेन निरालंबेन मनसा स्थितस्यात एव वृत्तिहीनस्य पुंसः सेवामकिं ध्यानरूपेश्वरप्रणिधानं शस्यते निर्विकल्पकमाधिनाऽवस्थानं श्रेष्ठमित्यर्थः । हे द्विज कीदृशीमेवा अतिदृष्टान्निवृत्ता हस्तशब्देन तस्माद्व्यंकर्मलक्ष्यते अतिहस्तोऽतिक्रांतकर्मा । सर्वपाप्मानंतराति नैनं कृताकृततपतः क्षीयंते चास्य कर्माणीत्यादि श्रुतिभ्यः स्त्रीणकर्मो ब्रह्मवित्तं प्राप्य निवृत्तानिष्पन्ना सदाचार्यप्रसादाल्लब्धानुपरस्परानुलूपा निवृत्ता । परोक्षज्ञानिनानां परस्परपदशेऽधिकारः किं त्वपरोक्षज्ञान्येवोपदेष्टा युक्त इत्यर्थः । यथोक्तं । 'परोक्षज्ञानमात्रेण नाचार्यत्वेनियुज्यते' इति । 'तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं । उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः' इति श्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मनिष्ठं तत्त्व

॥ पराशर उवाच ॥ मनोरथरथं प्राप्य इन्द्रियार्थहयं नरः ॥ रश्मिभिर्ज्ञानसंभूतेर्योगच्छतिसृष्टिमान् १ सेवाश्रितेन मनसा वृत्तिहीनस्य शस्यते ॥ द्विजातिहस्ता निवृत्ताननु तुल्यात्परस्परान् २ आयुर्न सुलभं लब्ध्वा नावकर्षेद्विशापते ॥ उत्कर्षार्थं प्रयतेत नरः पुण्येन कर्मणा ३ वर्णभ्यो हि परिभ्रष्टो न वै संमानमर्हति ॥ न तु यः सत्क्रियां प्राप्य राजसं कर्म सेवते ४ वर्णोत्कर्षमवाप्नोति नरः पुण्येन कर्मणा ॥ दुर्लभं तमलब्ध्वा हि हन्यात्पापेन कर्मणा ५ अज्ञानाद्विकृतं पापं तपसैवाभिनिर्गुदेत् ॥ पापं हि कर्म फलति पापमेव स्वयंकृतम् ॥ तस्मात्पापं न सेवेत कर्मदुःखफलोदयम् ६ पापानुबन्धं त्यक्मयद्यपि स्यान्महाफलम् ॥ तन्न सेवेत मेधावी शुचिः कुशालिनं यथा ७ किं कष्टमनुपश्यामि फलं पापस्य कर्मणः ॥ प्रत्यापन्नस्य हिततो नात्मा तावद्विरोचते ८ प्रत्यापत्तिश्च यस्येह बालिशस्य न जायते ॥ तस्यापि सुमहांस्तापः प्रस्थितस्योपजायते ९ विरक्तं शोच्यते वस्त्रं न तु कृष्णोपसंहितम् ॥ प्रयत्नेन मनुष्येन्द्रपापमेवं निबोधमे १० स्वयंकृत्वा तु यः पापं शुभमेवानुतिष्ठति ॥ प्रायश्चित्तं नः कर्तुं सुभयं सोऽश्रुते पृथक् ११ अज्ञानानुकृतां हिंसा महिंसा व्यपकर्षति ॥ ब्राह्मणाः शास्त्रनिर्देशादित्याहुर्ब्रह्मवादिनः १२

दर्शित इति विशेषाच्च १ एतदेव शीघ्रं साधनीयमित्याहायुरिति न सुलभं किंतु दुर्लभं नावकर्षेद्विषयसेवनेन नाशयेत् किंतु पुण्येन कर्मणोत्कर्षार्थमुत्तरोत्तरश्रेष्ठममिलामार्थं प्रयतेत १ वर्णभ्यो वृत्रभीतासुक्तेभ्यः पशूभ्यः कृष्णपूत्रनीलरक्तहारेद्रशुकैभ्यः सत्वरजस्तमसां हासवृद्धितारतम्यात्कलितेभ्यः परिभ्रष्ट उच्चवर्णां च वर्णप्राप्तः संमानं श्रेष्ठं नार्हति परिभ्रष्टत्वमेव व्याचष्टे नस्ति वाति ४ तं वर्णोत्कर्षमलब्ध्वा कुपुष्यापापेनात्मानं हन्यात्मानं नरकपातेनाहं स्यात् ५ पापं दुःखं पापं कर्मोत्कर्षः ६ कुशालिनं कारुकं चंडालविशेषमित्यर्थः ७ कुस्ति तं च तत्कष्टं च किं कष्टं ततः पापाद्धेतोः प्रत्यापन्नस्य विपरीतदृष्टेः अनात्मा देहादिरेव विशेषेण आत्मत्वेन रोचते ८ प्रत्यापत्तिर्बैराग्यं प्रस्थितस्य योगे प्रवृत्तस्य उत्तरमूल्यामात्तापो जायते प्रस्थितस्य मृतस्य वा तापो नरकजः ९ विरक्तं वस्त्रं शुद्धं सद्भिपरीतेन रागेणाक्रान्तं वस्त्रं शोच्यते परंतु कृष्णेन मज्जातकेनोपसंहितं रक्तं न शोच्यते एवं मेमत्तः पापं किंचिच्छोभिर्गुणकयं किंचिदशक्यमिति निबोधदुष्यस्व १० धीपूर्वकृतं न नश्यतीत्याह स्वयमिति ११ अहिंसा अहिंसया तृतीयालोपआपः ब्रह्मण इति पाठे दत्तं बंधिनः १२

शा.मो.१२
अ०
॥२९॥

म.भा.टी.
॥१८॥

तथाऽस्पृष्टः कर्मकामकृतं विहिंसा अहिंसा नैवानुर्कषति ब्रह्मवादिनः स्मृतिकाराः यथोक्तं । 'प्राप्यश्चित्तैरपैत्येनोयवज्ञानकृतं भवेत् ॥ कामतो व्यवहार्यस्तुवचनादिह जायते' इति । कर्मकृतमि
ति पाठे कामत इत्यध्याहर्त्तव्यं । तथा कामकृतं चास्येति पाठे त्वकामकृतवत् कामकृतमपि अहिंसावापकर्षतीत्यर्थः १९ एवं परमतमुपन्यस्य कामतोऽकामतो वाकृतं कर्मबद्धरूपवामो गमदत्तवानेन
इयतीति स्वमतमाह अहं त्वित्यादिना गुणयुक्तं पुण्यं कर्मप्रकाशं बुद्धिपूर्वकं प्रकाशज्ञास्वेत्यर्थः । गुणलं तमिदं १४ मनसा बुद्धियुक्तानि इदमित्यं कुर्यान्न वेति विमर्शपूर्वकमिदमित्यं कर्तव्यमेवेति नि
श्चित्येत्यर्थः । यथा तथं स्थूलसूक्ष्मतारतम्येन फलं तिसुखदुःखादिकं यच्छति १५ नित्यमव्यभिचारिफलमुत्पन्नं नरकावहं उग्रेण हिंसेन यथा बुद्धिपूर्वकतं कर्मनियमेन फलदमेवमबुद्धिपूर्वकतम
पि । तयोर्विशेषस्तु फलबहुत्वात्पवत्कृतो न तु फलसदसद्भावकृत इति श्लोकत्रयार्थः १६ ननु कर्मफलस्यापारिहार्यत्वे कथं विश्वामित्रेण वसिष्ठस्य पुत्रशतं हतं तत्फलं नरकपातश्च न प्राप्त इत्याशंक्यालौ
किं कृत्वा न तदुदाहरणमित्याह कृतानीति १७ । १८ नवे अपक्वे सलिलं न्यस्तं चेद्वीर्यं तत्कपालमेव न वेतरेपक्वे जलं न्यस्तं चेत्तथा मावं यथा पूर्वरूपं स्थितं तथा रूपत्वमेव प्राप्नोति न हीयते । एवं ते जस्वि

तथा कामकृतं नास्य विहिंसा नैवानुर्कषति ॥ इत्याह ब्रह्मशास्त्रज्ञा ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः १३ अहं तु तावत्पश्यामि कर्मयद्वर्तते कृतम् ॥ गुणयुक्तं प्रकाशं वा पापेनानुपसंहि
तम् १४ यथा सूक्ष्माणिकर्माणिकफलं तीह यथा तथम् ॥ बुद्धियुक्तानि तानीह कृतानि मनसा सह १५ भवत्यल्पफलं कर्मसेवितं नित्यमुत्पन्नम् ॥ अबुद्धिपूर्वधर्मजकृत
तमुग्रेण कर्मणा १६ कृतानि यानि कर्माणि देवतैर्भुनिभिस्तथा ॥ न चरेत्तानि धर्मात्माश्रुत्वा चापि न कुत्सयेत् १७ संचिंत्य मनसाराजं विदित्वा शक्यमात्मनः ॥
करोतियः शुभं कर्म सर्वे भद्राणि पश्यति १८ नवे कपाले सलिलं संन्यस्तं हीयते यथा ॥ न वेतरे तथा भावं प्राप्नोति सुखभावं तम् १९ सतो येऽन्यतु यतो यंतस्मिन्नेव प्राप्ति
च्यते ॥ वृद्धे वृद्धिर्मात्रेण सलिले सलिलं यथा २० एवं कर्माणि यानीह बुद्धियुक्तानि पार्थिव ॥ समानि चैव यानीह तानि पुण्यतमान्यपि २१ राज्ञा जेतव्याः
शत्रवश्चोन्नताश्च सम्यक्कर्तव्यं पालनं च प्रजानाम् ॥ अग्निश्चेत्यो वहुभिश्चापि यज्ञैरत्येवमव्यवहाराश्चैव २२ दमान्वितः पुरुषो धर्मशीलो भूतानि चात्मान
मिवानुपश्येत् ॥ गरीयसः पूजयेदात्मशक्त्या सत्येन शीलेन सुखं नरेन्द्र २३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां एकनवत्यधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ कः कस्य चोपकुरुते कश्च कस्मै प्रयच्छति ॥ प्राणीकरोत्ययं कर्म सर्वमात्मार्यमात्मना १

मपापपुण्योदासीनं कर्म न हि नस्ति इतरं तु हि नस्त्येवेति भावः १९ । २० समानि चाद्विपमाणि २१ एवं साधारणं धर्ममुक्त्वा राज्ञां विशेषमानां ह राज्ञेति अंत्येव यस्य विरक्तेनापि मध्ये मध्य
मे विरक्तेन २२ आत्मानमिवेत्यहिंसासूचिता गरीयसो गुरुतरान् ब्रह्मविद्यापदान् सत्येन ब्रह्मप्राप्तये अध्ययनेन वसतीति वदेत्तौ तृतीया २३ ॥ इति शांतिपर्वणि भीलकंठ्ये भारतभाष
दीपे एकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ नन्वहं राजा येषां मुनीनां पालयिताऽस्मि तेऽप्योगफलस्य पक्षांशहर्ता चास्म्यतो मम ब्रह्मप्राप्तये न गुरुसेवाऽपेक्ष्यते तेषामहिंसादिभिर्मर्दीयाहिंसा
देरपि वृद्धिर्भवति यथोक्तं पातं जले । अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्यागः इत्याशंक्याह कः कस्येति सत्यं यदि कर्मजं न्यो मोक्षः स्यात्तर्हि युज्येतैतत् ज्ञानैकप्राप्त्यो मोक्षः इष्टार्थं च ज्ञा
नं भोजनादिवन्नेतरेण प्राप्तमितरस्योपकरोति कर्मदृष्टफलं भोजनादि आत्मना शरीरेन्द्रियबुद्धिरूपेणाऽऽत्मार्थमात्मन एव वृत्त्यायर्थं न तु परार्थकर्मकश्चित्करोतीत्यर्थः १

ननु मातृदेवो मवापि देवो मवेत्यादिभ्युतेर्देवदाराधितो माप्रादि रूपकरोत्येवेत्याशंक्यानुपकारिणं माप्रादिकमापि त्यजं त्येव लोकेऽनोन कश्चित्कं चिदुपकरोतीत्याह गौरवेणेति यत्तु माप्राद्याराध
नंतदप्यामुष्मिकायै हि कायवास्वाहितायै वनतु माप्रादि हितायेति भावः १ कथं तर्ह्येवमहितमाचरेदित्यत आह विशिष्टस्येत्यादि विशिष्टाप्रतिग्रहो निधनस्य दानेन न ह्युत्पन्नः सधनस्य तु दानं पुण्य
तरमित्यर्थः २ दानप्राप्तस्त्यप्रकारमाह न्यायेति ४ ऋद्धिबनसपृद्धिना नुस्मरेत्तदधर्मार्थं न्युपजनीयं १ निर्धनस्यापि दानफलमस्तीत्याह अपइति फलमन्नदानस्येति शेषः ६ । ७
अतिथिपूजाफलमुक्त्वा देवपूजाफलमाह तैरेवेति समाठरं माठरेण पारिपाश्विकेन सहितं समाठरं सूर्यं अतोऽयच्छेद्व्यइति संबंधः । 'माठरः पिंगलो दंडश्च दंडाशोः पारिपाश्विकाः' इत्यमरः ८ । ९
गौरवेण परित्यक्तं निःस्नेहं परिवर्जयेत् ॥ सोदर्यं भ्रातरमपि किमु तान्यं पृथग्जनम् २ विशिष्टस्य विशिष्टाच्चतुल्यो दानप्रतिग्रहौ ॥ तयोः पुण्यतरं दानं तद्विजस्य प्रय
च्छतः ३ न्यायागतं धनं चैव न्यायेनैव विवर्धितम् ॥ संरक्ष्यं यत्नमास्थाय धर्मार्थमिति निश्चयः ४ न धर्मार्थं नृशंसेन कर्मणा धनमर्जयेत् ॥ शक्तितः सर्वकार्याणि कु
र्यान्नर्द्धमनुस्मरेत् ५ अपो हि प्रयतः शीतास्तापिता ज्वलनेन वा ॥ शक्तितोऽतिथयेदत्वाक्षुधातार्थाश्रुते फलम् ६ रंति देवेन लोकेऽसिद्धिः प्राप्ता महात्मना ॥ फ
लपत्रैरथो मूलैर्मुनीनर्चितवांश्च सः ७ तैरेव फलपत्रैश्च समाठरमतोषयत् ॥ तस्माल्लेभे परं स्थानं शैव्योऽपि पृथिवीपतिः ८ देवताऽतिथिभृत्येभ्यः पितृभ्यश्चात्मन
स्तथा ॥ ऋणवान् जायते मर्त्यस्तस्माद नृणतां व्रजेत् ९ स्वाध्यायेन महर्षिभ्यो देवेभ्यो यज्ञकर्मणा ॥ पितृभ्यः श्राद्धदानेन नृणामभ्यर्चनेन च १० वाचाशेषावहार्ये
ण पालनेनात्मनोपि च ॥ यथा वृक्षवर्गस्य चिकीर्षेत्कर्म आदितः ११ प्रयत्नेन च संसिद्धा धनैरपि विवर्जिताः ॥ सम्यग्बुद्ध्या हृतहवं मुनयः सिद्धिमागताः १२ वि
श्वामित्रस्य पुत्रत्वमृचीकतनयोऽगमत् ॥ ऋग्भिस्तु त्वामहाबाहो देवान्यै यज्ञभागिनः १३ गतः शुक्रत्वमुशनादेव देवप्रसादनात् ॥ देवीस्तु त्वा तु गगने मोदते यशसा
वृतः १४ असितो देवलश्चैव तथानारदपर्वतौ ॥ कक्षीवान् जामदग्न्यश्च रामस्ताड्यस्तथाऽऽत्मवान् १५ वसिष्ठो जमदग्निश्च विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ भरद्वाजो हरि
श्मश्रुः कुंडधारः श्रुतश्रवाः १६ एते महर्षयः स्तुत्वा विष्णुमृग्भिः समाहिताः ॥ लेभिरेतपसा सिद्धिं प्रसादात्तस्य धीमतः १७ अनर्हाश्चार्हतां प्राप्ताः संतः स्तुत्वा तमे
वह ॥ न तु वृद्धिर्मिहान्विच्छेत्कर्मकृत्वा जुगुप्सितम् १८ येऽर्थाधर्मेण ते सत्यायेऽधर्मेण धिगस्तुतान् ॥ धर्मवैशाश्वतं लोकेन जह्याद्धनकांक्षया १९ आहिताग्निर्हि
धर्मत्मायः स पुण्यकृतुतमः ॥ वेदाहिसर्वराजेंद्रस्थितास्त्रिष्वग्निषु प्रभो २०

१० वाचावेदशास्त्रमध्याश्रवणमननादिनेत्यर्थः शेषावहार्येण पंचयज्ञशेषेणाग्नेन पालनेन भूतदयवाऽऽत्मनोऽप्यनृणतां व्रजेत् तथा भूत्यवर्गस्य पुत्रादेः आदितः कर्मजातकर्मादिचिकीर्षेतेना
प्यात्मन एवा नृणतां व्रजेत् ११ प्रयत्नेन ध्यानधारणादिना हुत्वा हुतवहं अग्निहोत्रं कृत्वेत्यर्थः १२ ऋचीकतनयोऽगमदित्यत्राऽजीगर्तुस्तुतोऽगमदिति पठनीयं शुनः शोपोऽजीगर्तुस्तुतः सन्
विश्वामित्रपुत्रतामापेति बह्वचब्राह्मणे समाप्रापते । न च तनयशब्दो गोत्रपरः कर्तुं शक्यः । ऋचीकोहिभागो जामदग्न्यस्य रामस्य पूर्वजः अथर्चाकादयोभ्येत्यपितरो राममनुवात्रित्यादिपर्व
णिसंभूतपंचकाख्याने लिंगदर्शनात् अजीगर्तस्त्वांगिरसः । यथैवांगिरसः सप्तपेयांस्तपुत्रतामिति विश्वामित्रप्रतिबह्वचब्राह्मणे शुनः शोपवचनादयथा कथं चिद्वाप्यतस्तमाधेयं । यो विश्वामित्रपुत्र
त्कमगमत्सदेनास्तुत्वा सिद्धिमागत इत्यध्याहृत्य पूर्वोक्तार्थः ११ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

६२

२१ अग्निरिति जनयितायः पिता स एव न स्वन्वेऽन्नदातृभयत्रातृप्रभृतयः परिचर्याः सेव्याः २२ क्रीडः कामहीनः सन्त्यः प्रीतियोगात् केवलं कृपाद्र्यादृष्टापश्यति । दाक्ष्येण स्वर्देन हीनभा
याः सन्त्यः सन्त्यो धर्मः २३ । नदांत इत्येकपदं दानतिष्ठति दांतः दानार्जवच्छेदनयोरित्यस्मात्कर्तरिक्तः तद्वन्त्यो न दांतः नेकधेतिवत्समासः हिंसाशून्य इत्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्व
णि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वोऽध्याये यतः स्वस्योपकर्ताऽन्यो नास्त्यत आत्मोपकाराय स्वयं मानं त्यक्त्वा
ऽन्यान्सेवेतेत्युक्तं तत्र वृद्धसेवाप्रशंसार्थं शूद्रवृत्तिमहीकरोति वृत्तिरिति वर्णभ्यो ब्राह्मणज्ञात्रियवैश्येभ्यः हीनस्य शूद्रस्य वृत्तिर्जाविकावृद्धसेवासेवकान् धर्मिष्ठान् कुरुतेऽतः शोभना दृष्टादृष्टो मया धे

सचाप्यग्न्याहितो विप्रः क्रियायस्य न हीयते ॥ श्रेयो ह्यनाहिताग्नित्वमग्निहोत्रं न निष्क्रियम् २१ अग्निरात्मा च माता च पिता जनयिता तथा ॥ गुरुश्च नरशार्दूलपरि
चर्यायथा तथम् २२ मानं त्यक्त्वा यो नरो वृद्धसेवा विद्वान् कृषिः पश्यति प्रीतियोगात् ॥ दाक्ष्येण हीनो धर्मयुक्तो न दांतो लोकेऽस्मिन् वै पूज्यते स द्विरार्यः २३ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ वृत्तिः सकाशाद् वर्णभ्यस्त्रिभ्यो
हीनस्य शोभना ॥ प्रीत्योपनीतानिर्दिष्टा धर्मिष्ठान् कुरुते सदा १ वृत्तिश्चेन्नास्ति शूद्रस्य पितृपैतामहीधुवा ॥ न वृत्तिपरतो मार्गे चतुश्शूषा तु प्रयोजयेत् २ सद्भिस्तु स
हसं सर्गः शोभते धर्मदर्शिभिः ॥ नित्यं सर्वास्वस्था सुना सद्भिरिति मे मतिः ३ यथोदयगिरौ द्रव्यं सन्निकर्षेण दीप्यते ॥ तथा सत्सन्निकर्षेण हीनवर्णोऽपि दीप्यते ४
यादृशेन हि वर्णेन भाव्यते शुक्रमंवरम् ॥ तादृशं कुरुते रूपमेतदेवमवेहि मे ५ तस्माद्गुणेषु रज्येथामादोषेषु कदाचन ॥ अनित्यमिह मर्त्यानां जीवितं हि चलाचलम् ६
सुखे वा यदि वा दुःखे वर्तमानो विचक्षणः ॥ यश्चिनोति शुभान्येव स तं त्राणीह पश्यति ७ धर्मादपेतं यत्कर्म यद्यपि स्यान्महाफलम् ॥ न तत्सेवेत मेधावी न तद्धितमिहो
च्यते ८ यो हृत्वा गोसहस्राणि नृपो दद्यादरक्षिता ॥ सशब्दमात्रफलभागा जाभवति तत्स्वरः ९ स्वयंभूरसृजन्नाग्रेधातारं लोकसत्कृतम् ॥ धाताऽसृजत्पुत्रमेवं लो
कानां धारणे रतम् १० तमर्चयित्वा वैश्यस्तु कुर्यादत्यर्थं वृद्धिमत् ॥ रक्षितव्यं तुराजन्यैरुपयोज्यं द्विजातिभिः ११ अजिह्वैरशठक्रोधैर्हव्यकव्यप्रयोक्तृभिः ॥ शूद्रैर्नि
र्माणैर्न कार्यमेवं धर्मो न नश्यति १२ अप्रनष्टे ततो धर्मे भवंति सुखिताः प्रजाः ॥ सुखेन तासां राजेंद्र मोदंते दिवि देवताः १३ तस्माद्योरक्षति नृपः स धर्मेणेति पूज्यते ॥
अधीते चापियो विप्रो वैश्यो यश्चार्जने रतः १४ यश्च शूद्रपतेशूद्रः स ततं नियतं द्वियः ॥ अतोऽन्यथामनुष्येद्रस्वधर्मात्परिहीयते १५

त्वात् । न ह्यिवाजनकरा दानवाणिज्यादयो विप्रादिर्जीविकास्तेषां धर्मिष्ठतायै भवत्यतः तत्सेवाया लोकद्वयं साधयेदिति भावः १ परतस्त्रैवर्णिकसेवाव्यतिरेकेण २ शूद्रशूषाभेवस्तौति सद्भिरित्या
दिना ३ द्रव्यं मणिकांचनादि दीप्यते सूर्यसन्निकर्षेण अतएव संध्योः सूर्यरश्मयो द्रव्यप्रभाविच्छुरणा प्रकाश्यते ४ । ५ । ६ तंत्राणि शास्त्राणि स एव शास्त्रदशीत्यर्थः ७ । ८ । ९
पुत्रं वर्ज्यं देवता १० ऋद्धिमत् कृषिगोरक्ष्यादि ११ अजिह्वैर्दमहीनैः अशठक्रोधैर्वित्तशाठ्यक्रोधहीनैः निर्माणं नृभिः शूद्रादि १२ । १३ तस्मादिति धर्मेण रक्षतीति पू
ज्यते न तु नृपस्वमात्रेणेत्यर्थः १४ । १५

प्राणसंतापपूर्वकमपि निर्दिष्टादत्ताः काकिण्योर्विशतिवरादिकाः कर्षिजलाधिकरण्यायेन बहुत्वे त्रिस्वेपर्यवसन्नं तिस्रोऽपिकाकिण्य इत्यर्थः १६ यादृशं तादृशं सशब्दमात्रमश्रद्धया योनित्यंददाति
तथाच श्रुतिः । 'श्रद्धया देयं अश्रद्धया देयं श्रिया देयं हि या देयं संविदा देयं' इति १७ तत्तुष्टपापात्रतुष्टयर्थं अमिष्टुं सर्वतः प्रशस्तम् १८ तं धर्मं दानं दानात्मकम् १९ अतिक्रामेन्न वा विधि विविधे
नोपायेन संश्रयाद्दृष्टपाशात् २० दाक्ष्येण सेवार्थोत्साहेन २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ दानप्रशंसा
प्राणसंतापनिर्दिष्टाः काकिण्योऽपि महाफलाः ॥ न्यायेनोपार्जिता दत्ताः किमुतान्याः सहस्रशः १६ सत्कृत्य हि द्विजातिभ्यो यो ददाति नराधिपः ॥ यादृशं तादृशं
नित्यमश्रातिफलमूर्जितम् १७ अभिगम्य च तत्तुष्ट्या दत्तमाहुरमिष्टुतम् ॥ याचितेन तु यदत्तं तदाहुरमध्यमं बुधाः १८ अवज्ञया दीयते यत्तथैवाश्रद्धयाऽपि वा ॥
तमाहुरधमं दानं मुनयः सत्यवादिनः १९ अतिक्रामेन्मज्जमानो विविधेन नरः सदा ॥ तथाप्रयत्नं कुर्वीत यथा मुच्येत संश्रयात् २० दमेन शोभते विप्रः क्षत्रियो विजये
न तु ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु नित्यं दाक्ष्येण शोभते २१ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रतिग्रहगता विप्रेक्षत्रियेयुधिनिर्जिताः ॥ वैश्येन्यायार्जिताश्चैव शूद्रेऽशूषयार्जिताः १ स्वल्पाप्यर्थाः प्रशस्यंते धर्मस्यार्थमहाफलाः ॥ नित्यं त्रयाणां वर्णानां शु
श्रूषुः शूद्र उच्यते २ क्षत्रधर्मवैश्यधर्माना वृत्तिः पतते द्विजः ॥ शूद्रधर्मा यदा तु स्यात्तदा पतति वै द्विजः ३ वाणिज्यं पाशुपाल्यं च तथा शिल्पोपजीवनम् ॥ शूद्रस्या
पि विधीयंते यदा वृत्तिर्न जायते ४ रंगावतरणं चैव तथा रूपोपजीवनम् ॥ मद्यमांसोपजीव्यं च विक्रयं लोहचर्मणोः ५ अपूर्विणान्कर्तव्यं कर्म लोके विगर्हितम् ॥ कृत
पूर्वतुल्यजतो महान् धर्म इति श्रुतिः ६ संसिद्धः पुरुषो लोके यदाऽऽचरति पापकम् ॥ मदेनाभिहुतमनास्तच्च न ग्राह्यमुच्यते ७ श्रूयंते हि पुराणेषु प्रजाधिगदं दशासनाः ॥
दांता धर्मप्रधानाश्च न्यायधर्मानुवृत्तिकाः ८ धर्मेषु सदानूणामिहराजन्प्रशस्यते ॥ धर्मवृद्धा गुणानेव सेवंते हिनराशुवि ९ तं धर्ममसुरास्तातनामृष्यंतजना
धिप ॥ विवर्धमानाः क्रमशस्तत्र तेऽन्वाविशन् प्रजाः १० तासां दर्पः समभवत्प्रजानां धर्मनाशनः ॥ दर्पात्मना ततः पश्चात्क्रोधस्तासामजायत ११ ततः क्रोधाभि
भूतानां वृत्तं लज्जा समन्वितम् ॥ हींश्चैवाप्यनशद्वाजस्ततो मोहो व्यजायत १२ ततो मोहपरीतास्ताना पश्यंत यथापुरा ॥ परस्परावमर्देन वर्धयंत्यो यथा सुखम्
१३ ताः प्राप्य तु सधिगदं हीनकारणमतोऽभवत् ॥ ततोऽभ्यगच्छन् देवाश्च ब्राह्मणाश्चावमन्यह १४

प्राकृताप्राणसंतापनिर्दिष्टा इत्यादिना तदर्थमर्जनोपायं नियमयन्नन्यान्पि प्रसंगाद्दर्शान्वक्ष्यति प्रतिग्रहागता इत्यादि १ । २ न पतत इति संबंधः ३ शिल्पं चित्रलेखनादि वृत्तिः सेवार्थं ४
रंगे रूपादिवेषणाऽऽतरणं रूपोपजीवनं जलमंडपिकेति दाक्षिणात्येषु प्रसिद्धं यत्र सूर्यमवच्छेदयवायुचर्ममयैराकारैराजामास्यादीनां चर्या प्रदर्श्यते ५ अपूर्विणा येन पूर्वमद्याद्युपजीवनं न कृतं
सोऽपूर्वतिनतत्र कर्तव्यम् ६ संसिद्धो लब्धवान् ब्रह्मादिः न ग्राह्यं वृद्धैराचरितमपि न स्वीकर्तव्यम् ७ मद्यपक्वतोऽभवदित्यत आह श्रूयंते हीत्यादिना ८ । ९ असुराः कामक्रोधादयः १० । ११
अनशदन इत्यतः १२ । १३ नकारणं तासां नियमने इति शेषः ततस्ताः प्रजा देवान् ब्राह्मणांश्चावमन्याऽभ्यगच्छन् विषयान्सेवंतेत्यर्थः १४

एवंकामक्रोधादिद्वारेणप्रजानांविघ्नंनप्रदृश्यंसेपेणतन्निवृत्तुपायमाह एतस्मिन्निधि देवाःशमदमादयः देवैश्वरस्ततोऽपिब्रह्मेश्वरंशिवंतुर्थजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिभिमानीभ्योविश्वतैजसप्राज्ञेभ्योविराट्पुत्रांतर्थाभिभ्यश्चपरंचतुर्थंब्रह्म शिवमद्वैतंचतुर्थंमयंतेसमात्मासर्वविज्ञेयइतिश्रुतिप्रसिद्धं बहुरूपंमाययेतिशेषः । इन्द्रोमापाभिःपुरुषपश्यतइतिश्रुतेः गुणैर्नित्यजानैश्वर्यादिभिरधिकम् १५ तेनशिवेनसाक्षात्कृतेनतेऽसुराःकामक्रोधादयःमगनगाःमायाख्याख्याकृतांतर्गताःसपुराःपुरेःस्थूलसूक्ष्मकारणशरीरैःसहिताः क्षितौपेश्वर्येऽद्भुतचिन्मात्रेपातिताःप्रविष्टाःपातिताः एकेनबाणेनजीवात्मनाशुद्धचिन्मात्रांतःप्रविष्टेन तथाचश्रुतिः । 'प्रणवोघटुःशरोऽह्नान्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेनवेदव्यंशरवत्तन्मयोमवेत्'इति । देवैरिन्द्रियैराप्यायितेनतेजसासंस्कारशेषेणेत्यर्थः १६ मन्वेवंसंस्कारशेषेणपुरांपतन्सुप्तिमूर्च्छयोरप्यस्तीत्यतआह तेषामिति तेषांकामादीनामधिपतिर्भोमयंकरोमहामोहः शूलपाणिनाशूलवतीक्षणाग्रयाबुद्ध्याआयुधभूतयापाणिस्थवत्स्वाधीनयेत्यर्थः १७ तस्मिन्महामोहेहतेस्वंमावंब्रह्ममावंमानवाजीवाःप्रत्यपयंत । 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतिब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेः यथापुरेतिः सृष्ट्यादीपयामरीच्यादयोवेदैकनिष्ठाभासस्तथात

एतस्मिन्नेवकालेतुदेवादेववरंशिवम् ॥ अगच्छन्शरणंधीरंबहुरूपंगुणाधिकम् १५ तेनस्मतेमगनगाःसपुराःपातिताःक्षितौ ॥ त्रिधाऽप्येकेनबाणेनदेवाप्यायितेजसा १६ तेषामधिपतिस्त्वासीद्भिमोभीमपराक्रमः ॥ देवतानांभयकरःसहतःशूलपाणिना १७ तस्मिन्हतेऽथस्वंभावंप्रत्यपयंतमानवाः ॥ प्रापयंतचवेदान्वैशाखाणिचयथापुरा १८ ततोऽभिषिच्यराज्येनदेवानांदिवावासवम् ॥ सप्तर्षयश्चान्वयुंजवराणांदंडधारणे १९ सप्तर्षीणामथोर्ध्वंचविष्टुर्नमपार्थिवः ॥ राजानःक्षत्रियाश्चैवमंडलेषुपृथक्पृथक् २० महाकुलेषुयेजातावृद्धाःपूर्वतराश्चये ॥ तेषामप्यासुरोभावोहृदयान्नापसर्पति २१ तस्मात्तेनैवभावेनसानुपंगेण पार्थिवाः ॥ आसुराण्येवकर्माणिन्यसेवन्भीमविक्रमाः २२ प्रत्यतिष्ठंश्चतेष्वेतान्येवस्थापयंत्यपि ॥ भजंतेतानिचाद्यापियेवालिशतरानराः २३ तस्मादहं ब्रवीमित्वाराजन्संचित्यशास्त्रतः ॥ संसिद्धाधिगमंकुर्यात्कर्महिंसात्मकंत्यजेत् २४

स्वज्ञानोत्तरमपिजीवन्मुक्ताअनादिसद्भासनावशाद्देवैकनिष्ठाएवासन्निवृत्त्यर्थः १८ ततइति देवानांभिद्रियाणांराज्येवशित्वेदिविहार्वाकाशे वासवंवासयतिस्वरूपचैतन्येनशरीरैर्द्रियादीनि तिवासवश्चिदात्मातमभिषिच्यब्रह्मनिष्ठत्वेनजितेद्रियाभूत्वासप्तर्षयोवसिष्ठाद्याःलोकशिखांकृतवंतइत्यर्थः १९ आधिकारिकेभ्यःसप्तर्षिभ्योऽपिब्रह्मविदःश्रेष्ठचमाह सप्तर्षीणामिति । 'अर्वाग्विलश्चमसऊर्ध्वबुधस्तस्मिन्म्यशोनिहितंविश्वरूपम् । तस्यासतःप्रलयःसप्ततीरेवागष्टभीब्रह्मणासंविदाने'तिश्रुतेः । शिरसिसहस्रारमद्वानिहितं तस्यसमीपेओज्यादिस्थानेषुइमामेव गोतमभरद्भानाविद्यादिश्रुत्याऽऽविष्टादिविधीयते ततोऽप्यचस्तनेषुमूलाधारादिषुचक्रेषुराजशब्दिततदेवताधिष्ठितेषुब्रह्मैवविराजतेइत्यर्थः ऋषीणांओज्यादीनामूर्ध्वमुपरिसहस्रारविषुः विगतंपृथुप्रयनादवयवोपचयात्पृथुशरीरंतद्रहितोऽशरीरःपरमात्माऽस्ति पार्थिवःपृथिवीशरीरंतदाश्रितः तथाच । अशरीरंशरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितमितिश्रुत्याशरीरस्यापिशरीरस्यस्वं श्रुतं राजतइतिराजानःषट्चक्राविषागणेशाद्याः क्षत्रियायोगविघ्नविनाशिनइत्यक्षरार्थः २० ईदृग्ज्ञाननिदानस्यकामादिजयस्यदौर्लभ्यमाहावधानार्थं महाकुलेष्वित्यादिना २१ । २२ संसिद्धोनिवृत्त्यसिद्धात्मातदधिगममात्मज्ञानमासुरभावनिवृत्तयेसंपादनीयमित्यर्थः तत्रोपायः कर्महिंसात्मकंत्यजेदित्यादि २४

१५ । २५ इष्टेति सर्वेष्वपिजन्मसुइष्टादियोगोऽस्त्येवेत्यर्थः २७ आत्मनोमुणैरतिरज्यतेअतीवतुष्टोभवति २८ । २९ ईहकोऽन्नाद्यर्थो ३० तद्विच्छिद्यतइवेतिहृल्लेखावासना नानृतमनृतमहंकारोऽज्ञानंवातद्रहितं नैकधेतिवत्समासः निर्वासनंनिरहंकारंनिर्गताज्ञानंवा मनोयदाभवतितदाकल्याणंब्रह्मानंदमृच्छतिप्राप्नोति ३१ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये मारतमावदीपे चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उक्तवक्ष्यमाणयोःसंगतिमाह एषइति १ तपःप्रशंसितुंगार्हस्थ्यंनिंदाति प्रायेणे

नसंकरेणद्रविणंप्रचिन्वीयाद्विचक्षणः ॥ धर्मार्थन्यायमुत्सृज्यनतत्कल्याणमुच्यते २५ सत्वमेवंविधोदांतःक्षत्रियःप्रियवांधवः ॥ प्रजाभृत्यांश्चपुत्रांश्चस्वधर्मेणानुपालय २६ इष्टानिष्टसमायोगेवैरंसौहार्दमेवच ॥ अथजातिसहस्राणिवहूनिपारिवर्तते २७ तस्मादुणेपुरज्येथामादोषेषुकथंचन ॥ निर्गुणोऽपिहिदुर्बुद्धिरात्मनःसोऽतिरज्यते २८ मानुषेषुमहाराजधर्माधर्मौप्रवर्ततः ॥ नतथान्येऽपुमूतेषुमनुष्यरहितेष्विह २९ धर्मशीलेनरोविद्वानीहकोऽनीहकोऽपिवा ॥ आत्मभूतःसदालोकेचरेदूतान्यहिंसया ३० यदाव्यपेतहृल्लेखंमनोभवतितस्यैव ॥ नातृतंचैवभवतितदाकल्याणमृच्छति ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायांचतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ पराशरउवाच ॥ एषधर्मविधिस्तातगृहस्थस्यप्रकीर्तितः ॥ तपोविधितुवक्ष्यामितन्मेनिगदतःशृणु १ प्रायेणचगृहस्थस्यममत्वंनामजायते ॥ संगगतंनरश्रेष्ठभावैराजसतामसैः २ गृहाण्याश्रित्यगावश्चक्षेत्राणिचधनानिच ॥ दाराःपुत्राश्चभृत्याश्चभवंतीहनरस्यैव ३ एवंतस्यप्रवृत्तस्यनित्यमेवानुपश्यतः ॥ रागद्वेषौविवर्धेतेह्यनित्यत्वमपश्यतः ४ रागद्वेषाभिभूतंचनरंद्रव्यवशानुगम् ॥ मोहजातारतिर्नामसमुपैतिनराधिप ५ कृतार्थभोगिनंमत्वासर्वोरतिपरायणः ॥ लामंग्राम्यसुखादन्यरतितोनानुपश्यति ६ ततोलोभाभिभूतात्मासंगाद्धर्षयतेजनम् ॥ पुष्ट्यर्थंचैवतस्येहजनस्यार्थचिकीर्षति ७ सजानन्नपिचाकार्यमर्थार्थसेवतेनरः ॥ बालस्नेहपरीतात्मातत्क्षयाच्चानुत्पद्यते ८ ततोमानेनसंपन्नोरक्षन्नात्मपराजयम् ॥ करोतिषेनभोगीस्यामितितस्माद्विनश्यति ९ तथाहिदुद्धियुक्तानांशाश्वतंब्रह्मवादिनाम् ॥ अन्विच्छतांशुभंकर्मनराणांत्यजतांसुखम् १० स्नेहायतननाशाच्चधननाशाच्चपार्थिव ॥ आधिव्याधिप्रतापाच्चनिर्वेदमुपगच्छति ११ निर्वेदादात्मसंबोधःसंबोधाच्छास्त्रदर्शनम् ॥ शास्त्रार्थदर्शनाद्राजंस्तपएवानुपश्यति १२ दुर्लभोहिमनुष्येद्रनरःप्रत्यवमर्शवान् ॥ योवैप्रियसुखेक्षीणस्तपःकर्तुंव्यवस्यति १३ तपःसर्वगतंतातहीनस्यापिविधीयते ॥ जितेंद्रियस्यदांतस्यस्वर्गमार्गप्रवर्तकम् १४

त्यादिना १ । ३ । ४ । ५ भोगिनमात्मानमितिशेषः ६ जन्तुदुर्बंदासीदासादिकं अर्थधनं चिकीर्षतिविक्षिपति वृद्धयर्थकुसीदव्यापारंकरोतीत्यर्थः ७ । ८ येनरुयादिना भोगीभोगसंपन्नःस्यामितिमनसिकरोति तस्मादेवरुपादितोविनश्यति ९ दुद्धियुक्तानांफलासंगिनां त्यजतांनिविद्धकाम्यकर्माणीतिशेषः १० स्नेहायतनंस्त्रीपुत्रादि ११ तपएवानुपश्यतिश्रेयस्त्वेन १२ प्रत्यवमर्शवान्सारासारविब्रेकवान् प्रियसुखेक्षुयादिजसुखनिषितं क्षीणःक्षेपमात्रः तत्रदोषदृष्ट्यातपःकर्तुंनिश्चिनोति १३ सर्वगतंसाधारणंदमव्यादानादि हीनस्यशुद्धादेरापि १४

प्रजापतिः पूर्वयजमानावस्थायां किञ्चिज्जन्मनिकचिद्विशेषतानिसूत्रोपासनादीनि सोपासनानिकर्माणि वा आस्थापकलावस्थायां प्रजापतुर्जदितिसंबंधः १५ एवमादित्यादयोऽपि पूर्वयजमाना स्तत्पदप्रापकाणिकर्माणि कृत्वा आदित्यादिमावंप्राप्ता इत्यर्थः । तथाच श्रुतिः । 'अग्निर्वा अकामवत अत्रादो देवानां स्यामिति स एतमप्रवेकृतिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्' इत्यादि । यो निरवपत्स यजमानस्तस्मिन्नग्निशब्दप्रयोगो भाविर्नोदृष्टिमाश्रित्य ज्ञेयः । यस्मै निरवपत्स देवतात्मा तद्वावश्चकल्पांतरे प्राप्यत इति प्रसिद्धं १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ नामाप्यमिति अकृतकर्मणा कृतकृत्यत्वहीनानामनुत्पन्नतत्त्वज्ञानानां तपसःफलानि उपभोगपरित्यागो वैराग्यं २१ शास्त्रमवेक्ष्य लोभं त्यजेदितिसंबंधः २२ तत असंतोषा लोभाच्च २५ प्रज्ञानांशोऽपि किंस्यादत आह नष्टेति न्यायं कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयं यो वै प्रियसुखेक्षीण इत्युपक्रांतमुपसंहरति तस्मादिति २६ कृतस्य तपसःफलं सुखमकृतस्य दुःखं २७ प्राकाश्यं विख्यात

प्रजापतिः प्रजाः पूर्वमसृजत्तपसा विभुः ॥ कचिच्चिद्ब्रह्म परोव्रतान्यास्थाय पार्थिव १५ आदित्यावसवोरुद्रास्तथैवाभ्यग्निमारुताः ॥ विश्वे देवास्तथासाध्याः पितरोऽथ मरुद्गणाः १६ यक्षराक्षसगंधर्वाः सिद्धाश्चान्ये दिवौकसः ॥ संसिद्धास्तपसा तातयेचान्ये स्वर्गवासिनः १७ ये चादौ ब्राह्मणाः सृष्टा ब्रह्मणा तपसा पुरा ॥ ते भावयंतः पृथिवीं विचरंति दिवं तथा १८ मर्त्यलोके च राजानो ये चान्ये गृहमेधिनः ॥ महाकुलेषु दृश्यंते तत्सर्वतपसःफलम् १९ कौशिकानि च वस्त्राणि शुभान्या भरणानि च ॥ वाहनासनपानानि तत्सर्वतपसःफलम् २० मनोनुकूलाः प्रमदारूपवत्यः सहस्रशः ॥ वासः प्रासादपृष्ठे च तत्सर्वतपसःफलम् २१ शयनानि च मुख्यानि भोज्यानि विविधानि च ॥ अभिप्रेतानि सर्वाणि भवंति शुभकर्मणाम् २२ नामाप्यंतपसः किंचिन्नैलोक्येऽपि परंतप ॥ उपभोगपरित्यागः फलान्यकृतकर्मणाम् २३ सुखितो दुःखितो वाऽपि नरो लोभं परित्यजेत् ॥ अवेक्ष्य मनसा शास्त्रं बुद्ध्या च नृपसत्तम २४ असंतोषोऽसुखायेति लोभादिन्द्रियसंभ्रमः ॥ ततोऽस्य नश्यति प्रज्ञा विद्ये वाभ्यासवर्जिता २५ नष्टप्रज्ञो यदा तु स्यात्तदान्यायं न पश्यति ॥ तस्मात्सुखक्षये प्राप्ते पुमानुग्रंतपश्चरेत् २६ यदिष्टं तत्सुखं प्रादुर्द्वेष्ट्य दुःखमिहेष्यते ॥ कृताकृतस्य तपसःफलं पश्य स्वयादृशम् २७ नित्यं भद्राणि पश्यंति विषयांश्चोपभुंजते ॥ प्राकाश्यं चैव गच्छंति कृत्यानि ष्वल्मपंतपः २८ अप्रियाण्यवमानांश्च दुःखं बहुविधात्मकम् ॥ फलार्थी तत्फलं त्यक्त्वा प्राप्नोति विषयात्मकम् २९ धर्मे तपसि दाने च विधित्वा चास्य जायते ॥ सकृत्वा पापकान्ये वं निरयं प्रतिपद्यते ३० सुखे तु वर्तमानो वै दुःखे वाऽपि नरोत्तम ॥ सुवृत्ताद्यो न चलते शास्त्रचक्षुः समानवः ३१ इषु प्रपातमात्रं हि स्पर्शयोगेरतिः स्मृता ॥ रसने दर्शने घ्राणे श्रवणे च विशांपते ३२ ततोऽस्य जायते तीव्रवेदना तत्क्षयात्पुनः ॥ अबुधान प्रशंसंति मोक्षं सुखमनुत्तमम् ३३

तां २८ । २९ धर्मेति धर्मादौ यथा कालं कर्तव्येति अल्पविधित्वा अविहितकार्यं चिकीर्षा जायते । तथाच नित्यकर्मकाले योन्यानि कर्माणि कामकारेण करोति स तान्येव पापानि कृत्वा नरकं प्रतिपद्यते । एतेन नित्याकरणमात्रात्प्रत्यवेतीति परास्तं अमावाद्यावोत्पत्त्यसंभवाच्च ३० । ३१ इष्विति यावता कालेन गुणच्युतो वाणो भूमौ पतति तावत्कालिकमेव रुचादिस्पर्शसुखमित्यर्थः । स एव न्यायोरसनादावपीत्याहरसनहाति ३२ तत्क्षयात्सुखस्याच्च तर्हि नित्यं सुखमेव कुतो नरानमार्थयते इत्याशंक्याह अबुधा इति यतो मूढाः अतो नित्यं सुखं मोक्षाख्यं न प्रशंसंति सत्यपि किमु तदर्थं यतिष्यंते । बुधायै न प्रशंसंतीति पाठे येन तीव्रवेदना दुःखेन हेतुना बुधाः मोक्षं प्रशंसंतीति संबन्धः ३९

ततो विषयस्पर्शांशोऽतीव वेदनाकरत्वाद्धे तोः संप्रतिवेकिनो ज्ञायसे फलाय मोक्षाय गुणाः शमादयो भवन्त्युत्पद्यंते ततश्च तत्कामार्थो नाभिभविंशु शकुत इत्याह धर्मेति ३४ ननु सर्वप्रारब्धकर्मोपनिर्दिष्टमैहिकेन पन्थेनेत्याशंक्यप्रारब्धप्रयत्नयोर्विषयौ विभज्यते अप्रयत्नेति प्रारब्धकर्मोपस्थापिताः रुच्यन्नपानादयः सेव्याः तेषु हि कचित्फलविसंबाददौ नेन पुरुषकारस्य दौर्बल्याच्च धर्मेहि पुरुषकारप्राप्त्यर्थं अन्यथा विधिनिषेधशास्त्रमनर्थकं स्यादिति भावः ३५ मानिनामिति पूर्वोक्तानां मुचिता क्रिया उत्तरार्धोपात्तैः कर्तुं शक्येत्यर्थः संवृतात्मनो मूढमनसाम् ३६ उभयेषां च भौमिभजते क्रियमाणमित्यादिना कर्मयत्नादिकं मानुषं नुष्यो हमित्यभिमानवता कृतं यस्मादेवं तस्मात्तेषां शास्त्रचक्षुषां तपसो विचारान्वयकर्मन विद्यते ३७ संवृतात्मना धर्ममाह स धर्ममेति कर्ममिच्छयं ज्ञावौ बुद्धिश्च ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नीलकंठीये भा० पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ एवं धर्मान् श्रुत्वा ततोऽस्मत्कर्षप्रपित्तुः पुच्छति वर्ण इति

ततः फलार्थं सर्वस्य भवंति ज्यायसे गुणाः ॥ धर्मवृत्त्या च सततं तत्कामार्थाभ्यां न हीयते ३४ अप्रयत्नागताः सेव्या गृहस्थैर्विषयाः सदा ॥ प्रयत्नेनोपगम्य स्वधर्म इति मेमतिः ३५ मानिनां कुलजातानां नित्यं शास्त्रार्थचक्षुषाम् ॥ क्रियाधर्मविमुक्तानामशक्त्या संवृतात्मनाम् ३६ क्रियमाणं यदा कर्मनाशं गच्छति मानुषम् ॥ तेषां नान्यद्वेले केतपसः कर्मविद्यते ३७ सर्वात्मनाऽनुकुर्वीत गृहस्थः कर्मनिश्चयम् ॥ दाक्ष्येण हव्यकव्यार्थं स्वधर्मे विचरन् ३८ यथानदिनदाः सर्वे सागरेयांति संस्थितिम् ॥ एवमाश्रमिणः सर्वे गृहस्थेयांति संस्थितिम् ३९ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० प० पराशरगीतायां पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ वर्णो विशेष वर्णानां महर्षे केन जायते ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं हृदि वदतां वर १ यदेतज्जायतेऽपत्यं स एवायमिति श्रुतिः ॥ कथं ब्राह्मणतो जातो विशेषग्रहणं गतः २ ॥ पराशर उवाच ॥ एवमेतन्महाराज येन जातः स एव सः ॥ तपसस्त्वपकर्षेण जातिग्रहणतां गतः ३ सुक्षेत्राच्च सुवीजाच्च पुण्यो भवति संभवः ॥ अतोऽन्यतरतो हीनादवरो नाम जायते ४ वक्राहुर्जाभ्यामूरुभ्यां पद्भ्यां चैवाथ जज्ञिरे ॥ सृजतः प्रजापते र्लोकानिति धर्मविदो विदुः ५ मुखजा ब्राह्मणास्तातवाहुजाः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ऊरुजा धनिनो राजन्पादजाः परिचारकाः ६ चतुर्णामेव वर्णानां मागमः पुरुषर्षभ ॥ अतोऽन्ये त्वतिरिक्ता ये ते वै संकरजाः स्मृताः ७ क्षत्रियातिरथा वष्टा उग्रा वै देहकास्तथा ॥ श्वपाकाः पुल्कसाः स्तेनानि पादाः सूतमागधाः ८ अयोगाः करणा ब्राह्म्याश्चांडालाश्च नराधिप ॥ एते चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो जायंते वै परस्परान् ९ ॥ जनक उवाच ॥ ब्रह्मणे केन जातानां नाना त्वंगो व्रतः कथम् ॥ बहूनी ह हिलोके वै गोत्राणि मुनिसत्तम १०

तत्र वर्णाः पूर्वोक्ताः पट्टपणधूमनीलरक्तपीतश्वेताः क्रमेण बुद्धिसत्त्वे तमोरजोऽशपोराधिव्यसाम्यापकर्षजाः । तत्र विशेषः स्वभावाविकर्षणादाधिक्यं तमोरजसोऽहास इत्यर्थः १ यदेतदिति सार्विकस्य ब्रह्मणोऽपर्यलोकाः सार्विकैरेव ब्राह्मणैर्भवितव्यं कथं रज आदिप्रधानं क्षत्रादिविशेषजातिग्रहणं तत उत्पन्नस्येत्याक्षेपार्थः २ । ३ तपसोऽप्यपकर्षः कुत इत्यत आह सुक्षेत्रादिति सार्विकधोऽपत्योः पुण्यः सेमवस्तयोरन्यतरस्य हीनस्य हीन इत्यर्थः ४ अन्यतरहीनत्वमपि कुत इत्याशंक्योत्पत्तिस्थानभेदादित्याह वक्रादिति ब्राह्म्याम् ५ । ६ । ७ अंबष्ठादीनां स्वरूपं जातिविवेकाद्विवेक्तव्यं । 'सर्वगोत्राद्यगाम्भूतेराज्ञीमूर्धावसिक्तकं ॥ वैश्याः बध्निपादं तु गूत्रापासवश्च सः' इत्यादिना ८ । ९ नमुनिरवपवादव्याकृताजगज्जातमितिसंबन्धश्च यत्ते तत्र कुतोऽवयवकल्पनेति शंकते ब्रह्मणेति ब्राह्मणेति पाठेऽप्येकैव ब्रह्मणेत्यध्याहृतं नाना त्वंगं ब्रह्मक्षत्रियादिभावेन भिन्नत्वं गोत्रतोऽन्यतः गोत्राणि ब्रह्मक्षत्रियादीन्पुण्यांबष्ठादीनि न तस्माज्जातिवारतम्यमयुक्तमित्यर्थः १०

तस्यादरेऽपि व्यभिचारमाह यत्रेति यथाकाशीवताशूद्रायामुत्पादिताः पुत्रा ब्राह्मणत्वं भीतान्तु ते निषादत्वं प्राप्ता इत्यर्थः । तस्मात्कारणद्वारा कार्यद्वारा वा जातिभेदान युक्त इति भावः ११
तदेतदभ्युपगमेनैव परिहरिष्यन्नस्यार्थस्य दुर्ग्रहत्वमाह राज्ञिति अपकृष्टेन वर्णतारतम्यदृष्टिमतारजस्तमोद्यस्तेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ मूलेति मूलं कार्यं ब्रह्म तत्र च त्वारिगोत्राणि
नामानि सप्तपञ्चानि गुणयोगात् तथाच श्रुतिः 'एतमंगिरा इत्याचक्षते ऽग्निना हिंसस्तेनेति तं देवा अष्टवक्रयं वै नः सर्वेषां वसिष्ठ इति तस्माद्वसिष्ठ इत्याचक्षत एतमेव संतं' इत्यादिका १७ कर्मतो
ऽन्यानि गोत्राणि । 'तस्येदं विश्वं मिप्रमासीय दिवं किंचित् तस्माद्विश्वमिब्रह्मत्याचक्षत एतमेव संतं' इत्यादि श्रुतेः कर्मजाभ्येव सर्वाणि गोत्राणि परमात्मनिकर्मजाभ्येव सर्वाणि गोत्राणि परमात्मनिकर्मजाभ्येव सर्वाणि गोत्राणि परमात्मनिकर्मजाभ्येव सर्वाणि गोत्राणि

यत्रतत्रकथंजाताःस्वयोर्निमुनयोगताः ॥ शुद्धयोर्नौसमुत्पन्नावियोर्नौचतथाऽपरे ११ ॥ पराशरउवाच ॥ राजत्रैतद्वेदेद्ब्राह्ममपठष्टेनजन्मना ॥ महात्मना
समुत्पत्तिस्तपसाभावितात्मनाम् १२ उत्पाद्यपुत्रान्मुनयोऽनृपतेयत्रतत्रह ॥ स्वेनैवतपसातेषामृषिर्विदधुःपुनः १३ पितामहश्चमेपूर्वमृष्यशृंगश्चकाश्यपः ॥
वेदस्ताड्यःकृपश्चैवकाक्षीवत्कमठादयः १४ यक्क्रीतश्चनृपतेद्रोणश्चवदतावरः ॥ आयुर्मतंगोदत्तश्चद्रुमदोमात्स्यएवच १५ एतेस्वांप्रकृतिंप्राप्तावैदेहतपसोऽऽश्र
यात् ॥ प्रतिष्ठितावेदविदोदमेनतपसैवहि १६ मूलगोत्राणिचत्वारिसमुत्पन्नानिपार्थिव ॥ अंगिराःकश्यपश्चैवसिधोभृगुरेवच १७ कर्मतोऽन्यानिगोत्राणिसमु
त्पन्नानिपार्थिव ॥ नामधेयानितपसातानिचग्रहणंसताम् १८ ॥ जनकउवाच ॥ विशेषधर्मान्वर्णानांप्रब्रूहिभगवन्मम ॥ ततःसामान्यधर्माश्चसर्वत्रकुशलोह्यसि
१९ ॥ पराशरउवाच ॥ प्रतिग्रहोयाजमंचतथैवाध्यापनंनृप ॥ विशेषधर्माविमाणारक्षाक्षत्रस्यशोभना २० कृषिश्चपाशुपाल्यंचवाणिज्यंचविशामपि ॥ द्विजानां
परिचर्यांचशूद्रकर्मनराधिप २१ विशेषधर्मानृपतेवर्णानांपरिकीर्तिताः ॥ धर्मान्सारधारणास्तातविस्तरेणशृणुष्वमे २२ आनृशंस्यमहिंसाचाप्रमादःसंविभागि
ता ॥ श्राद्धकर्मातिथेयंचसत्यमक्रोधएवच २३ स्वेषुदारेषुसंतोषःशौचंनित्यानसूयता ॥ आत्मज्ञानंतितिक्षाचधर्माःसाधारणानृप २४ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्या
स्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ अत्रतेषामधीकारोधर्मेपुद्विपदांवर २५ विकर्मावस्थितावर्णाःपतंतैनृपतेत्रयः ॥ उन्नमंतियथासंतमाश्रित्येहस्वकर्मसु २६ नचापिशूद्रः
पततीनिश्चयोनचापिसंस्कारमिहार्हतीतिवा ॥ श्रुतिप्रवृत्तंनचधर्ममाधुतेनचास्यधर्मेप्रतिषेधनंकृतम् २७ वैदेहकंशूद्रमुदाहरंतिद्विजामहाराजश्रुतोपपन्नाः ॥
अहंहिपश्यामिनेरेंद्रदेवंविश्वस्याषिष्णुंजगतःप्रधानम् २८

प्रघटकार्थः । तानिचगोत्राणितपसाजितनामधेयापरपर्यायाणि सताग्रहणमाप्येवंवरणविधाहाविश्रौतस्मार्तव्यवहारालंबनंभवतीतिशेषः १८ एवंवर्णाद्युत्पत्तिज्ञात्वातदीयान्तामान्यवि
शेषधर्मान्पृच्छतिविशेषेति १९ । २० । २१ । २२ आनृशंस्यादित्रयोदशकोमणासर्ववर्णाश्रमसाधारणः २३ । २४ अधीकारः सप्तसर्गस्यघञ्यमनुष्येबहुलमितिदीर्घः धर्मेष्टु
पुंकिषु २५ विकर्मनिषिद्धकर्म स्वकर्मसुसंतनरमाश्रित्यवर्णाःसत्त्वादिगुणजाउन्नमति २६ नचेति संस्काराहोहितदमावेपतेघ्नत्वयंतथेत्यर्थः । धर्मेआनृशंस्यादित्रयोदशकरूपे २७ हेवेदे
हद्विजाःशूद्रकंपजापतिब्राह्मणपुल्लमाहुः अहंतुतंविष्णुंअत्रियतुसूर्यंपश्यामि ब्रह्मविष्णुहिराब्राह्मणसत्रियौ यथोक्तद्रोणपर्वणिद्रोणंप्रकृत्य । 'ब्रह्मरूपोमयद्वाद्येज्ञात्रेनारायणोपमः'इतिमात्रः ।-

—वस्तुतस्तु ये स्थूलं शरीरं त्यक्त्वा लिङ्गमेवात्मत्वेन प्रतिष्ठास्ते विदेहाः । ये तु स्थूलसूक्ष्मेत्येकाप्रधानाख्यं कारणमात्मत्वेन प्रतिष्ठास्ते प्रकृतिरूपाः । अवमतिर्क्रान्ता ब्राह्मणाः । आद्यस्य मुक्तिर्जन्मद्वयेन व्यवहिता । द्वितीयस्यैकेनास्त्यस्य सद्यः एवं सति द्विजाः शूद्रवैदेहकं विदेहेषु विदितं प्राहुः । शूद्रो विद्वज्जन्मनी प्राप्य ब्राह्मणो भवतीत्यर्थः । स्वमते तु स प्रधानमत एकमेव जन्म प्राप्य मुच्यते इति २८ मन्व्यज्ञस्य शूद्रस्य चित्तशुद्धयमावात्कर्षविदेहत्वादिकं स्यादत आह सतामिति सतावृत्तं दमय्यादानादि निहीनाः शूद्राः उद्दिधीर्षव आत्मानमुद्धतुं मिच्छन्ति निहीनानुजिहीर्षव इति पाठे कामादीन् दोषान् उज्जिहीर्षव उच्छेत्तुमिच्छन् इत्यर्थः २९ मोदते मोक्षते ३० एनं नरेणु पयति हीनतानपति ३१ । ३२ दुष्टकर्मस्यागे जाति कर्मणोर्ह्ययोरन्यतरस्यापि च हेतुत्वमाह द्वा

सतावृत्तमधिष्ठायनिहीनाउद्दिधीर्षवः ॥ मंत्रवर्जनदुष्यंति कुष्णाः पौष्टिकीः क्रियाः २९ यथायथा हि सद्भूतमालंबंतीतरेजनाः ॥ तथा तथा सुखं प्राप्य प्रेत्य चेह च
मोदते ३० ॥ जनक उवाच ॥ किं कर्म दूषयत्येनमथोजातिर्महामुने ॥ संदेहो मे समुत्पन्नस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३१ ॥ पराशर उवाच ॥ असंशयं महाराज उभयंदो
षकारकम् ॥ कर्मचैव हि जातिश्च विशेषंतु निशामय ३२ जात्या च कर्मणा चैव दुष्टं कर्म न सेवते ॥ जात्या दुष्टश्च यः पापं न करोति स पूरुषः ३३ जात्या प्रधानं पुरुषं कुर्वा
णं कर्मधिकृतम् ॥ कर्मत दूषयत्येनं तस्मात्कर्मन शोभनम् ३४ ॥ जनक उवाच ॥ कानि कर्माणि धर्म्याणि लोकेऽस्मिन् दिजसत्तम ॥ न हि संतीह भूतानि क्रियमाणा
निसर्वदा ३५ ॥ पराशर उवाच ॥ शृणु मेऽत्र महाराज यन्मा त्वं परिपृच्छसि ॥ यानि कर्माण्यहिंसाणि न रंत्रायंति सर्वदा ३६ संन्यस्याग्नीनुदासीनाः पश्यंति विमत
ज्वराः ॥ नैः श्रेयसं कर्मपथं समारुह्य यथाक्रमम् ३७ प्रश्रिता विनयोपेता दमनित्याः सुसंशिताः ॥ प्रयांति स्थानमजरं सर्वकर्मविवर्जिताः ३८ सर्ववर्णा धर्मकार्याणि स
म्यकृत्वा राजन्सत्यवाक्यानि चोक्ता ॥ त्यक्त्वाऽधर्मं दारुणं जीवलोकं यांति स्वर्गनात्र कार्या विचारः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराश
रगीतार्याषण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ पिता सखा योगुरवस्त्रियश्च न निर्गुणानां प्रभवंति लोके ॥ अनन्यभ
क्ताः प्रियवादिनश्च हिताश्च वश्याश्च तथैव राजन् १ पिता परं देवतं मानवानां मातुर्विशिष्टं पितरं वदंति ॥ ज्ञानस्य लाभं परमं वदंति जितेन्द्रियार्थाः परमाश्रुवन्ति २ रणाजि
रेयत्र शराग्निसंस्तरे नृपात्मजो वा तमवाप्य दह्यते ॥ प्रयाति लोकानमरैः सुदुर्लभान्निषेवते स्वर्गफलं यथा सुखम् ३ श्रातं भीतं भ्रष्टशस्त्रं रुदंतं पराङ्मुखं पारिवह
श्च हीनम् ॥ अनुद्यंतं रोगिणं याचमानं न वै हि स्याद्बालवृद्धौ च राजन् ४ पारिवर्हैः सुसंयुक्तमुद्यतं तुल्यतांगतम् ॥ अतिक्रमेतं नृपतिः संग्रामे क्षत्रियात्मजम् ५

भ्यां जात्येति ३३ । ३४ । ३५ । ३६ संन्यस्याग्नीत्रपारिव्राज्यं कृत्वेत्यर्थः यथाक्रमं वितर्कं विचारानंदास्मिताख्यासुयोगमूभिषु पूर्वपूर्वभूमिकां त्यक्तोत्तरोत्तरभूमिकामारुह्य कर्म पथयोगं ३७ प्रश्रिताभ्युदावतः लुप्तसिताः अतिसूक्ष्मबुद्धयः ३८ स्पृक्षा अधर्भमिति च्छेदः ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ कानि घर्षकार्याणीत्यपेक्षायामाह पितेत निगुणानां भक्त्यादिहीनानां पित्रादयो ययोक्तं सेवाफलं दातुं न प्रभवति येषु भक्तास्तेऽपि त्रादिसेवाफलं प्राप्तुं तस्येवेत्यर्थः १ लाभं लाभहेतुं जिताङ्गि यार्यायैस्ते शब्दादिष्वयज्जनिमः १ । ३ पारिवर्हैरयाम्बकवचादिभिः अनुसृतमायुषमप्रेरयंतमुद्यहीनं वा ४ अतिक्रमेज्येष्ट ५

६।७ दिष्टांशोपपत्तुः ८ स्त्रियैर्मात्रादिभिः क्रियमाणानामप्यस्यादीनि नायुरिति चरमाणैः प्राणात्प्रपोषयेत् ९ गृहस्थानामिति विनाशं बंधधनं पद्मा विःपक्षीपरमात्मा । पुरःसपक्षीभूत्वा हिरण्यमयः शकुनिर्जगन्नाम ह्यासुपर्णा इत्यादिभ्युत्तिष्ठुपरमात्मनि पक्षिवाचि शब्दप्रयोगदर्शनात् तेन इत्थं भावेत्तीया परमात्ममावेन शं परमानंदमभिकाक्षतामित्यर्थः । पुलिनेषु पुलिनव स्तुतीषु निधनं मरणं श्रेयः क्रियावतां तीर्थवास्युचितं कर्मवत्ता तथा च स्मृतिः । 'यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् । विद्यातपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमश्नुते' इति पुलिनेषु पिसमुद्रगामिन्य एव नद्यः प्रशस्ताः तथा च स्मृतिः । 'इदं तेऽन्यामिरसमानमद्रियाः काश्च सिंधुं प्रवहंति नद्यः । सर्वा जीर्णा भिवस्व चंजहाति पापं स शिरस्कोऽभ्युपेत्य' इति । योऽस्तुना वं प्रतिष्ठितो वेदमत्येव तिष्ठतीति च मावंतारकारणं पापवत्त्वं प्राप्नोति विद्यामदत्त्वं प्राप्नोति याऽविद्यायां पुरोडाशं च धुर्वाकरोत्याग्नेयं च धुर्वाकरोतीति वत्सामान्यशास्त्रं विद्येणावकथ्यते एवमत्र हि जंतोः प्राणेषु कर्ममाणेषु पुत्रस्तारकप्रदया चष्टेयेनासावमूर्तीभूत्वा मोक्षमिवतीति विशेषश्रुतेरविमुक्तां तर्गतास्वेत्याप्सु तन्निधन्यते । अत्राप्यप्सु इति श्रौतसप्तमीपुलिनेष्विति पदेन सप्तमीपदेन व्याख्याता तेनाऽसप्तमीपदविमरणं युक्तम् १० तच्च न हठेन संवादीयमित्याह आपुर्वाति तथा हितेनाहियदृच्छामरणप्रकारेण यदकारणाद्भवत्यज्ञानमात्रापनयेन स्वतः सिद्धं मोक्षरूपं तत्कारणैस्तीर्थं मरणे ईडुपपादितं भवति यथोक्तं वासिष्ठेऽखिलप्रये । 'मोक्षक्षेत्रे विमृष्टांतः करणा येऽववा मृताः । क्षेत्रमाहात्म्यतस्तेऽपि संतिष्ठेत्प्रफलांश्चिताः' इति विमृष्टांतः करणाद्वं मुक्तिक्षेत्रमित्यप्यजानंतः

तुल्यादिहवधः श्रेयान्निशिष्टाच्चेति निश्चयः ॥ निर्हीनात्कातराच्चैव कृपणाद्धर्हि तोवधः ६ पापात्पापसमाचाराद्निहीनाच्च नराधिप ॥ पापेषु वधः प्रोक्तो नरकायेति निश्चयः ७ न कश्चिद्वातिवैराजन्दिष्टांतवशमागतम् ॥ सावशेषायुषं चापिकश्चिन्नैवापकर्षति ८ स्निग्धैश्च क्रियमाणानि कर्माणीह निवर्तयेत् ॥ हिंसात्मकानि सर्वाणि नायुरिच्छेत्परायुषा ९ गृहस्थानां तु सर्वेषां विनाशमभिकाक्षताम् ॥ निधनं शोभनं तात पुलिनेषु क्रियावताम् १० आयुषि क्षयमापन्ने पंचत्वमुपगच्छति ॥ तथा ह्यकारणाद्भवतिकारणैरुपपादितम् ११ तथा शरीरं भवति देहाद्येनोपपादितम् ॥ अध्वानं गतकश्चायं प्राप्तश्चायं गृहाद्गृहम् १२ द्वितीयं कारणं तत्र नान्यत्किंचन विद्यते ॥ तदेहं देहिनां युक्तं मोक्षभूतेषु वर्तते १३ शिरास्त्राव्यस्थिसंघातं भीमत्सामेध्यसंकुलम् ॥ भूतानामिन्द्रियाणां च गुणानां च समागमम् १४ त्वगंतं देहमित्याहुर्विद्वांसोऽध्यात्मचितकाः ॥ गुणैरपि परिक्षीणं शरीरं मर्त्यतां गतम् १५

क्षेत्रफलं मोक्षस्तद्विषयतामुकाहृत्यर्थः । अत्र हि जंतोरित्युदाहृत्युत्थाय यद्यप्यत्राप्यज्ञानापनयोऽस्त्वेव तथा पिस एवात्र शमादिकं विना मरणेन हठात्साध्यत इति मोक्षस्यापि हठात्साध्यत्वमुपचारा दुक्तं भवति ११ तीर्थेऽपि हठान्मरणं भवति तथेति वेदात् स्वच्छोपेक्षमी देहं प्राप्य पेन पुंतापंचत्वमित्यमुक्त्युत्पद्यते उपपादितं देहेन जलप्रवेशादिना संपादितं तस्य तथा शरीरं पूर्वदेहप्रकारमेव शरीरं भवति देहस्याभीयातना शरीरं प्राप्तीत्यर्थः । सोऽयमध्वानं मोक्षमार्गं गतोऽपि कुरितस्तत्त्वाध्वानं गतकः यतोऽयं मोक्षक्षेत्रेऽपि गृहाद्गृहं देहाद्देहं प्राप्तः १२ तत्किमस्य मोक्षो नास्त्ये वेत्याशंक्याह द्वितीयमिति तत्र गृहाद्गृहांतरप्राप्तो द्वितीयं कारणं काइयां मृतस्यापि वातना देहप्राप्तावेकं कारणं हठमरणमभूत् । ततोऽपि देहांतरप्राप्तो द्वितीयं कारणं नास्ति । तस्य यातना देहस्य भोगदेहस्येन कर्मदेहत्वाभावाद्देहांतरोत्पादकत्वं नास्तीत्यर्थः । तदेहं क्लीबत्वमात्रं देहिनां सोऽपि यातना देहो मोक्षभूतेषु मोक्षयोग्येषु कृत्रिशाचेषु युक्तमात्महत्यापापनिर्हरणाय यातनार्थं योजितं वर्तते १३ यातना देहस्य स्वकृपमेतदेहस्य मित्याह शिरिति गुणानां विषयाणां वासनामयानाम् १४ त्वगंतं त्वगेवांस्ते सप्तमीपेयस्य त्वगस्थिमात्रं भेदो मांसवर्जितमित्यर्थः । गुणैः सादृशादिभिः मत्पंतं वायवीयमपि पूर्वासावशान्मनुष्यतामिव गतम् १५

अतएव तत्राशोऽपि मर्त्यशरीरनाशवदेवेत्याह शरीरिणेति केचुकिनाकं चुकभिवमुक्तेन परित्यक्तं भूतैरपंचीकृतैः प्रकृतिस्वस्वकारणं यद्वा भूतैर्यातना देहारंभकैः प्रकृतिमात्मानं प्राप्तेः 'एवमेवास्वपरित्रपुरिमाः पोडशकलाः पुरुषा यणाः पुरुषं प्राप्यास्तं यंति' इति श्रुतेस्ततो भूमौ निमज्जति लोकदृष्ट्या । तथा च न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव स मवनीयंते इति प्राणानां प्रत्यगात्मनि विद्वद्दृष्ट्या लयं प्रवर्तयंतं लक्ष्यत्याधमातो मृतः शेत इति लोकदृष्ट्या शरीरस्य मूर्तयोऽपि श्रुत्या प्रदर्शितः । इदमपि कृत्रिशाचानामेव दृष्टवान् त्वस्मद्दृष्ट्या तेऽप्येव तस्य वर्तनादिति ध्येयं १६ ननु पाप्मेमाघमा हास्त्वदेवाराणस्यां मृतस्यापि द्वाणस्य दशजन्मानि स्मर्यते तत्कर्म द्वितीयं कारणं तत्रेति जन्मांतरप्रापकं कारणं तत्र तस्य नास्तीत्युक्तमित्याशंक्याहार्त्वेन भावितमिति तत्पिशाचशरीरं कर्मयोगेन आत्महत्यापापद्वयस्य इत्यादीनामनेकजन्मप्रापकाणामनेकेषां कर्मणां काश्यांकृतानां संभवात् तत्कर्मवासमयात् तत्र त्रयातना शरीरे जायते । न चैवं देशांतरमरणादविशेष इत्याशंक्याह इदमिति इदं यातना शरीरादप्यव्ययत्रयविषये निमग्नस्य विषये तत्तत्स्वभावेन तत्तद्भूतोऽपि रोविसर्गो जन्मकर्मणः फलभूतो दृष्टः यातना शरीरविमर्गस्तु तत्कशरीरसजातीयो न भवतीत्यर्थः । विमर्द इति पाठेऽपि

शरीरिणा परित्यक्तं निश्चेष्टं गतचेतनम् ॥ भूतैः प्रकृतिमापन्नेस्ततो भूमौ निमज्जति १६ भावितं कर्मयोगेन जायते तत्र तत्र ह ॥ इदं शरीरं वैदेहप्रियतेयत्रयत्रह ॥ तत्स्वभावोऽपरो दृष्टो विसर्गः कर्मणस्तथा १७ न जायते तु नृपते कंचित्कालमयं पुनः ॥ परिभ्रमति भूतात्माद्यामिवां बुधरो महान् १८ स पुनर्जायते राजन् प्राप्ये हायतनं नृप ॥ मनसः परमो ह्यात्मा इन्द्रियेभ्यः परमनः १९ विविधानां च भूतानां जंगमाः परमानृप ॥ जंगमानामपि तथा द्विपदाः परमामताः ॥ द्विपदानां मपि तथा द्विजवैपरमाः स्मृताः २० द्विजानामपि राजेन्द्र प्रज्ञावंतः परामताः ॥ प्राज्ञानामात्मसंबुद्धाः संबुद्धानाममानिनः २१ जातमन्वेति मरणं नृणामिति विनिश्चयः ॥ अंतवन्ति हि कर्माणि सेवन्ते गुणतः प्रजाः २२ आपन्ने तु त्रांकाष्ठां सूर्ये यो निधनं व्रजेत् ॥ नक्षत्रे च मुहूर्ते च पुण्ये राजन् स पुण्यकृत् २३ अयोजयि त्वाक्लेशेन जर्ण्णव्यचदुष्कृतम् ॥ मृत्युनाऽऽत्मकृतेनेह कर्मकृत्वाऽऽत्मशक्तिभिः २४ विषमुद्वं धनं दाहोदस्युहस्तात्तथा वधः ॥ दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च प्राकृतो व घञ्च्यते २५ न चैभिः पुण्यकर्माणो युज्यंते चाभिसंधिजैः ॥ एवं विधैश्च बहुभिरपरैः प्राकृतैरपि २६ ऊर्ध्वमित्वा प्रतिष्ठंते प्राणाः पुण्यवतानृप ॥ मध्यतो मध्यपुण्यानामधो दुष्कृतकर्मणाम् २७

स एवाः १७ यातना देहस्य पुनर्तो वेलक्षण्यमाह न जायत इति भूतात्मारुद्रपिशाचः न जायते स्वेन रूपेण नाविर्भवति यावत्पापक्षयं १८ आयतनमधिष्ठानं प्राप्योपाधिजनितकालुष्यत्यागेनावग म्य । आयतनस्वरूपमाह मनस इति निःसंकरूपमेव मोक्षलक्षणमित्यर्थः । तस्मान्निःसंकरूपस्तदस्थितिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमिति मैत्रायणीयश्रुतेः १९ एवं जंतुतारतम्यवर्जिता देशविशेषाय तांग तिमुक्ता कालाय तांगतिं वक्तुं जंतुतारतम्यं तावदाह विविधानामिति २० आत्मसंबुद्धा योगिनः अमानिनो योगैश्च युक्तदर्वहीनाः २१ दर्वत्यागमूलं विवेकमाह जातमिति २२ पुण्यकृत् ब्रह्मलो कं ईतुमधिकारीत्यर्थः २३ तत्र मुक्त्यंसाधनं जन्मं क्लेशेन अयोजयित्वेति अत्रापि यादृच्छिकमेव मरणं भवेदित्याह मृत्युनेति आत्मकृतेन कालजेन २४ विषमिति योगी अत्यंतव्याधिपीडाप्रस्तोऽ विदुर्मरणं नेच्छेदित्यर्थः २५ १६ उत्तरायणे भूतानां पुण्यकृतांगतिमाह ऊर्ध्वमिति सूर्यमंडलं भित्तिवत्त्यर्थः । मध्यद्वारेण तैरिजाः प्रयांतीति श्रुतेः मध्यतो मनुष्यलोके प्रासंगिकोऽयमर्थः २७

देशकालनिरपेक्षगतिस्तुकेष्वलमज्ञानाकारुण्यप्रपञ्चममात्रादेवेत्याह एकइतिद्विधा ३८ वस्त्वप्रवाधनार्थंश्रुतिधर्मयुक्तंयथास्यात्तथावृद्धानुपास्यप्रमवेत सोऽज्ञानशत्रुःप्रज्ञाशरेणोन्मथितःप
रैतिनइयतिहेराजपुत्र २९ आश्रमत्रयधर्मःप्रज्ञाप्रसाधुपायइत्याह अधीत्येति श्रेयःस्थित्वाश्रेयोत्यर्थंतिष्ठतिसन्नद्धोभवतीतिश्रेयःस्थित्वाभोक्षकामः । आतोमनिष्कानिष्कानिपथेतिक्
निबंतोऽयंशब्दः ३० अध्ययनादियोग्याभ्यासोनिप्रशंसति उपभोगैरितिचतुर्भिः ११ । ३२ । ३३ योधर्मावमंतासकामात्माभवत्सचकामेनवंच्यते ३४ प्रीतिपुराणेनप्रीत्याचिरंतनेन पुरांगेने
तिपाठःस्वच्छः दीपोपमानिस्नेहेनसं वर्धनीयाणि यावदर्थान्सर्वान्विषयान् दयावान्मृतानिपश्यतिविरक्तोऽर्थात्रपश्यतियःसमहीयतेइत्युत्तरेणसंबंधः ३५ । ३६ पुनरावृत्तिमर्तंगतिमाह

एकःशतुर्नद्वितीयोऽस्तिशत्रुर्ज्ञानतुल्यःपुरुषस्यराजन् ॥ येनावृतःकुरुतेसंप्रयुक्तोघोराणिकर्माणिसुदारुणानि २८ प्रवाधनार्थंश्रुतिधर्मयुक्तंयथास्यात्तथावृद्धानुपास्यप्र
भवेतयस्य ॥ प्रयःनसाध्योहिसराजपुत्रप्रज्ञाशरेणोन्मथितःपरैति २९ अधीत्यवेदंतपसाब्रह्मचारीयज्ञानशक्त्यासन्निगृह्येहपंच ॥ वनंगच्छेत्पुरुषोधर्मकामःश्रे
यःस्थित्वास्थापयित्वास्ववंशम् ३० उपभोगैरपित्यक्तंनात्मानंसादयेन्नरः ॥ चंडालत्वेऽपिमानुष्यंसर्वथातातशोभनम् ३१ इयंहियोनिःप्रथमायांप्राप्यजगती
पते ॥ आत्मावैश्वयतेज्ञातुंकर्मभिःशुभलक्षणैः ३२ कथंनविप्रणश्येमयोनितोऽस्याइतिप्रभो ॥ कुर्वतिधर्मममुजाःश्रुतिप्रामाण्यदर्शनात् ३३ योदुर्लभत
रंप्राप्यमानुष्याद्विषतेनरः ॥ धर्मावमंताकामात्माभवत्सखलुवंच्यते ३४ यस्तुप्रीतिपुराणेनचक्षुषातातपश्यति ॥ दीपोपमानिभूतानियावदर्थान्नपश्यति ३५
सांत्वेनात्रप्रदानेनप्रियवादेनचाप्युत ॥ समदुःखसुखोभूत्वासपरत्रमहीयते ३६ दानंत्यागःशोभनाभूतिरद्भ्योभूपप्लाव्यंतपसोवैशरीरम् ॥ सरस्वतीनैमिष
पुष्करेपुयेचाप्यन्येपुण्यदेशाःपृथिव्याम् ३७ गृहेपुयेषामसवःपतंतितेषामथोनिर्हरणंप्रशस्तम् ॥ यानेनवैप्रापणंचश्मशानेशौचेननूनंविधिनाचैवदाहः ३८
इष्टिःपुष्टिर्यजनंयाजनंचदानंपुण्यानांकर्मणांचप्रयोगः ॥ शक्त्यापिच्यंयच्चकिंचित्प्रशस्तंसर्वाण्यात्मार्येमानवोऽयंकरोति ३९ धर्मशास्त्राणिवेदाश्चषडंगानिनरा
धिप ॥ श्रेयसोऽर्थेविधीयंतेनरस्याक्लिष्टकर्मणः ४० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्वैसर्वमाख्यातंसुनिनासुमहात्मना ॥ विदेहेराजायपुराश्रेयसोऽर्थेनराधिप ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरमीतायां सप्तनवत्याधिकद्विशततस्मोध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनरेवतु
पप्रच्छजनकोमिथिलाधिपः ॥ पराशरंमहात्मानंधर्मेपरमनिश्चयम् १ ॥ जनकउवाच ॥ किंश्रेयःकागतिर्वृहन्विहृतंनविनश्यति ॥ कगतोननिवर्तंततन्मे
ब्रूहिमहामते २ ॥ पराशरउवाच ॥ असंगःश्रेयसोमूलंज्ञानंज्ञानगतिःपरा ॥ चीर्णतपोनप्रणश्येद्वापःक्षेत्रेननश्यति ३

दानमित्यादिनाशोभनाभूतिः शांताआकृतिः हेमूय अद्भ्योऽद्विस्तपसाचशरीरेऽव्यंशोधनीयं तत्रआपःकृत्याइत्यतआह सरस्वतीति अन्येकुठञ्जेवाद्याः ३० उक्तएवाधैप्रकारांतरमाह
गृहेध्विति ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भिलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवत्यधिकद्विशततस्मोध्यायः ॥ २९७ ॥ उक्तमर्थसंक्षेपेणवक्तुमारभतेपुनरेवेत्या
व्याख्यानं १ श्रेयःश्रेयःसाधनं १ ज्ञानमेवपरागतिः हेज्ञानमेवेतिमात्रस्वरूप प्रत्यक्षितरेवपरागतिरित्यर्थः वापोदानं क्षेत्रेसत्पात्रे बीजमितिपाठेबीजमिवन्युसमितिसंप्रवार्थः ३

किंनृत्तनविनश्यतीत्यस्यैवोत्तरंप्रायेणाध्यायशेषः अयमेतिच्छेदः अभयंकृतमभयंकरंदानंइत्यासंन्यासंकृत्स्वेत्यर्थः । सिद्धिमोक्षमनिवर्तनंस्थानं इदंचतुर्थप्रश्नस्योत्तरं ४ अभयंसर्वभूते
भ्योयोददातितमभितःसदाऽभयंवर्तते ५ बुद्धिमानासंगशून्यः दुर्बुद्धिर्धनसाविषयसंगवान् ६ श्लिष्यतेआलिंगति तद्वार्धः पर्णवत्पर्णमिव ७ कारणाफलदानात्मिकाक्रियासमिष्टस्य
पेक्षी समभिपद्यतेफलंप्राप्नोति ततोऽवर्मात् कर्ताकर्तृत्वाभिमानो ८ नभियंतेकर्मफलैर्नकिंश्चिंते तेषांकर्माश्लेषात् कस्तर्हिभियतेऽतआह बुद्धीति नबुध्यतेदुश्चेष्टितमितिशेषः ९ । १०
ययानद्यांबद्धःसेतुर्नैवसीदति स्रोतःपुष्टिकरोति एवमसक्तोधर्मैवसेतुर्नैवसीदति संचयस्तपोबुद्धिश्चस्फीताभवतीत्यर्थः ११ समाधिनानियमेनदृष्टांते दाष्टांतिकेपु
समाधिनाध्यानेन यथामणिःसौरंतेजआदत्ते एवंजीवोब्रह्मभावमादत्तेमणिद्वारावहेरिवयोगद्वाराब्रह्मभागाभिव्यक्तिर्भवतीत्यर्थः १२ सौम्यतारम्यतां यथाश्रयंपुनःपुनर्वासनाभ्यासाद्बहु
छित्वाऽधर्ममयंपाशंयदाधर्मेऽभिरज्यते ॥ दत्त्वाऽभयकृतंदानंतदासिद्धिमवाप्नुते ४ योददातिसहस्राणिगवामश्वशतानिच ॥ अभयंसर्वभूतेभ्यःसदातमभिवर्त
ते ५ वसान्विषयमध्येऽपिनवसत्येवबुद्धिमान् ॥ संवसत्येवदुर्बुद्धिरसत्सुविषयेष्वपि ६ नाधर्मःश्लिष्यतेप्राज्ञंपयःपुष्करपर्णवत् ॥ अप्राज्ञमधिकंपापंश्लिष्यते
जतुकाष्ठवत् ७ नाधर्मःकारणापेक्षीकर्तारमभिसुंचति ॥ कर्ताखलुयथाकालंततःसमभिपद्यते ८ नभियंतेकृतात्मानआत्मप्रत्ययदर्शिनः ॥ बुद्धिकर्मद्रिया
णांहिप्रमतोयोनबुद्धयते ॥ शुभाशुभेप्रसक्तात्माप्राप्नोतिसुमहद्वयम् ९ वीतरागोजितक्रोधःसम्यग्भवतियःसदा ॥ विषयेवर्तमानोऽपिनसपापेनयुज्यते १० म
र्यादायांधर्मसेतुर्नैवसीदति ॥ पुष्टस्रोतइवासक्तःस्फीतोभवतिसंचयः ११ यथाभानुगतंतेजोमणिःशुद्धःसमाधिना ॥ आदत्तेराजशार्दूलतथायोगःप्रव
र्तते १२ यथातिलानामिहपुष्पसंश्रयात्पृथक्पृथग्यातिगुणोतिसौम्यताम् ॥ तथानराणांतुविभावितात्मनांयथाश्रयंसत्वगुणःप्रवर्तते १३ जहातिदारांश्चज
हातिसंपदःपदंचयानंविधिधाश्चक्रियाः ॥ त्रिविष्टपेजातमतिर्यदानरस्तदास्यबुद्धिर्विषयेषुभिद्यते १४ प्रसक्तबुद्धिर्विषयेषुयोनरोनबुध्यतेह्यात्माहितंकथंचन ॥
ससर्वभावानुगतेनचेतसानृपाभिषेणेवज्ञपोविकृष्यते १५ संघातवन्मर्त्यलोकःपरस्परमपाश्रितः ॥ कदलीगर्भनिःसारोनौरिवाप्सुनिमज्जति १६ नधर्मकालः
पुरुषस्यनिश्चितोनचापिमृत्युःपुरुषंप्रतीक्षते ॥ सदाहिधर्मस्यक्रियैवशोभनायदानरोमृत्युमुखेऽभिवर्तते १७ यथाधःस्वगृहेयुक्तोह्यभ्यासादेवगच्छति ॥ तथा
युक्तेनमनसाप्राज्ञोगच्छतितंगातिम् १८ मरणंजन्मनिप्रोक्तंजन्मवैमरणाश्रितम् ॥ अविद्वान्मोक्षधर्मेषुबद्धोभ्रमतिचक्रवत् १९ बुद्धिमार्गप्रयातस्यसुखंत्वहप
रत्रच ॥ विस्तराःकेशसंयुक्ताःसंक्षेपास्तुसुखावहाः ॥ परार्थविस्तराःसर्वेत्यागमात्महितंविदुः २०

लंतदभावेऽल्यःसत्वगुणःप्रवर्तते ११ भियतेशब्दादिभ्योव्यावृत्तोभवति १२ आभिषेणबद्धिशर्मेतेन ज्ञपोमर्त्यस्यः १५ संघातवदेहोद्विद्यादिसमुदायवत् मर्त्यलोकःस्त्रीपुत्रपश्वादिसमुदायः
अपाश्रितउपकारकः १६ नेति सदाभूत्युःसन्निहितोऽस्तीतिसदैवधर्मःकार्यइत्यर्थः १७ धर्मेणाचित्तुद्वौसत्पायोगाभ्यासःकार्यइत्याह यथेति अगोचरेऽपिमागेगुरुक्तयुक्त्याभ्यासादेव
गच्छतीत्यर्थः १८ योगामावेऽनिष्टमाह मरणमिति जन्मानिजन्मानिमित्तं मोक्षधर्मेषुमोक्षधर्मान्अज्ञानम् १९ ज्ञानमार्गेप्रवृत्तस्यधूमयन्नापिसुखमित्याहाधेन बुद्धीति विस्तराःवैता
निकान्यमिहोवादीनि संक्षेपास्त्यागादयः परार्थजनार्त्तमभूतफलार्थ २०

मृणालेति लघुविभक्तिकं विसर्तुः कर्दममिवात्मोपाधिभूतं मनस्त्यजतीत्यर्थः २१ मनःकृतः संसारो मनसेवन इत्यतीत्याह मन इति त्मानमात्मानं संधिरावः प्रणयते योगोन्मुखं करोति स योगी
एनं मनोरूपमात्मानमभियुजति परस्यां काष्ठायां युताकिमविलपयति युक्तो योगसिद्धः तं परं सर्वोपाधिहीनमात्मानम् २२ परार्थे इन्द्रियवृत्त्यर्थे एतदेव स्वकार्यमिति यो मन्यते तूक्तः स्वकार्यात्
योगात् २३ योगाद्युत्तमस्य गतिमाह अध इति स्वर्गपरांगतिमिदं लोकम् २४ योगस्य रूपगतिमाह मृन्मये इति द्रवः द्रवः द्रव्यं जलादिनश्यति न क्षीयते न क्षरतीत्यर्थः । इत्यतीति शोतनूकरणे
इत्यस्य रूपं शरीरं तु द्विलिंगं वा तदं आलोचितं विषयं ब्रह्मलोकं तदं श्रुते व्याप्नोति न तु त्यजतीत्यर्थः २५ शरीरपदेन लिङ्गस्यैव भोक्तृत्वं सूचितं तद्व्याचष्टे विषयानिति यो विषयान् अश्रुते आ
लोक इव व्याप्नोति प्रकाशयति साक्षीनासौ भोक्तेत्यर्थः । यस्तु आत्मा बुद्धिप्रधानश्चिदाभासो जीवो भोक्ता भोगांस्त्यजेद्देवाग्निं विशात्स एव भोक्तुं व्यवस्यति अथ यत्सार्थं करोति । तथा च श्रुतिर्द्विवि
धमात्मानं दर्शयति 'द्वाष्टुपर्णास्युजासखायासमानं वृक्षं परिपस्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्पनश्च न्योऽभिचाकशीति' इति भोक्तुं विनश्यतीति पाठे भोगार्थं जन्मांतरलाभायैव प्रियत इत्यर्थः

यथा मृणालानुगतमाशुमुंचति कर्दमम् ॥ तथाऽऽत्मा पुरुषस्येह मनसा परिमुच्यते २१ मनः प्रणयतेऽऽत्मानं स एनमभियुजति ॥ युक्तो यदा स भवति तदा तं पश्यते
परम् २२ परार्थे वर्तमानस्तु स्वकार्यं योऽभिमन्यते ॥ इन्द्रियार्थेषु संयुक्तः स्वकार्यात्परिमुच्यते २३ अधस्तिर्यग्गतिं चैव स्वर्गं चैव परांगतिम् ॥ प्राप्नोति सुकृतैरात्मा
प्राज्ञस्येहेतरस्य च २४ मृन्मये भाजने पके यथा वै नश्यति द्रवः ॥ तथा शरीरं तपसा तप्तं विषयमश्रुते २५ विषयानश्रुते यस्तु न स भोक्षत्यसंशयम् ॥ यस्तु भोगांस्त्य
जेद्वात्मा स वै भोक्तुं व्यवस्यति २६ नीहारेण हि संवीतः शिश्रोदरपरायणः ॥ जात्यं वद्वपंधानमावृतात्मानमुच्यते २७ वणिग्यथा समुद्राद्वै यथार्थं लभते धनम् ॥
तथा मर्त्याणं वेजंतोः कर्मविज्ञानतो गतिः २८ अहोरात्रमये लोके जरारूपेण संसरन् ॥ मृत्युर्ग्रसति भूतानि पवनं पन्नगो यथा २९ स्वयंकृतानि कर्माणि जातो जंतुः प्रप
द्यते ॥ नाकृत्वा लभते कश्चिदत्र प्रियाप्रियम् ३० शयानं यांतमासीनं प्रवृत्तं विषयेषु च ॥ शुभाशुभानि कर्माणि प्रपद्यंते न संसदा ३१ न ह्यन्यत्तीरमासाद्य पुन
स्तर्तुं व्यवस्यति ॥ दुर्लभो दृश्यते ह्यस्य विनिपातो महार्णवे ३२ यथा भावावसन्नाहिनौर्महां भसितंतुना ॥ तथा मनोभियोगाद्देशरीरं प्रचिकीर्षति ३३ यथा समुद्रमभितः
संश्रिताः सरितोऽपराः ॥ तथाऽऽद्या प्रकृतिर्योगादभिसंश्रियते सदा ३४ स्नेहपाशैर्बहुविधैरासक्तमनसो नराः ॥ प्रकृतिस्थाविषीदंति जले सैकतवेदमवत ३५

२६ नन्वभोक्ताऽऽत्मा कुतो नोपलभ्यत इत्यत आह नीहारेणेति आवृतात्मा जीवः ननु दृश्यते अनावृतं स्वस्वरूपमिति त्वर्थः तथा च श्रुतिरभोक्तारमीशमाहृतं दर्शयति । 'न तं विदाम्यहं माजजाना
न्यद्युष्माकमंतरं वभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृपञ्चशब्दाश्चरन्ति' इति २७ यथार्थं मूलधनानुसारेण यथा धनलाभः एवं कर्मविज्ञानानुसारेण गतिरित्यर्थः २८ तस्मादात्मभोक्षायते ते
त्याशयेनाह अहोरात्रेति अहोरात्रमये कालप्रधाने २९ । ३० । ३१ ज्ञाततत्त्वस्य जन्मांतरं नास्तीत्याह दृष्टांते नैव नदीति अन्यत् जलात्परम् ३२ भावेन धीवराभिप्रायेण धीवरस्तंतुना नाव
मिव मनः अभियोगेन भावनाभिनिवेशेन शरीरं प्रचिकीर्षति अंतर्भावितुं प्रयत्नोऽयं कारयितुं भिच्छतीत्यर्थः ३३ अभियोगबलादेव नदीसमुद्रदृष्टांते न मनसो मूलप्रकृतौ लयमाह यथेति योगात् अभि
योगात् अभिसंश्रियते मनसेति शेषः ३४ योगाभावे दोषमाह स्नेहेति प्रकृतिस्थाः अज्ञानवशाः ३५

शरीरगृहसंज्ञैव संज्ञायस्य देहगतं नाम रूपं आत्मधर्मत्वेन मन्यमानस्य देहिनो वै हाभिमानवतः शौचं चांतरं भावशुद्धिः बाह्यं च प्रसिद्धं बुद्धिरात्मज्ञानं देवतायुपासनं वा ३६ विस्तरा इति
श्लोको व्याख्यातः ३७ योगविग्रहो ताकुटुंबचित्तानकार्येत्याह संकल्पज इत्यादिना ३८ दानमेव पयिस्वर्गमभिहितमोक्षस्थानीयं पापेयं पश्यसः दानपथ्योदयः ३९ अष्टापदपदं सुवर्णकार्पापणस्त
स्य स्थाने हेदक्षयथा मुद्रारेखा विशेषास्तद्वन्मात्रादय इत्यर्थः । स्वर्णवत्स्वाद्यष्टमेव स्वाभ्युदयहेतुः रेखावत् बांधवादयो नाममात्रं स्वर्परेखेव निदैवेमात्रादयो निष्फला इत्यर्थः । दक्षसूत्रेण लक्ष्यत इ
ति पाठे सूत्रेण सूचकेन मुद्रयेति यावत् । यथा मुद्रया कार्पापणविशेषो लक्ष्यते एवं मात्रादिना जातिविशेष इत्यर्थः ४० यांति फलं दातुमिति शेषः ४१ व्यवसायमुद्योगम् ४२ अद्वैतमनसमेकाग्रचित्तम्
४३ विस्मयात्स्मयोगवस्तदभावात् ४४ गर्माद्र्मप्रवेशमारभ्य यद्यस्मात्तदुभयं शुभाशुभं अपरिहारवान्परिहर्तुं शक्यः कालेन प्राप्तेन विच्छेदिना जीवननाशकेन सहायेन मृत्युः कर्मातिकंदिष्टा

शरीरगृहसंज्ञस्य शौचतीर्थस्य देहिनः ॥ बुद्धिमार्गप्रयातस्य सुखं त्विह परत्र च ३६ विस्तराः क्लेशसंयुक्ताः संक्षेपास्तु सुखावहाः ॥ परार्थविस्तराः सर्वेत्याग
मात्महितं विदुः ३७ संकल्पजो मित्रवर्गो ज्ञातयः कारणात्मकाः ॥ भार्या पुत्रश्च दासश्च स्वमर्थमुपभुंजते ३८ न मातानपिता किंचित्कस्यचित्प्रतिपद्यते ॥ दान
पथ्योद नो जंतुः स्वकर्मफलमश्रुते ३९ माता पुत्रः पिता भ्राता भार्या मित्रजनस्तथा ॥ अष्टापदपदस्थाने दक्षमुद्रेवलक्ष्यते ४० सर्वाणि कर्माणि पुरा कृतानि शुभा
शुभान्यात्मनो यांति जंतोः ॥ उपस्थितं कर्म फलं विदित्वा बुद्धितथा चोदयते स्तरात्मा ४१ व्यवसायं समाश्रित्य सहायान्योऽधिगच्छति ॥ न तस्य काश्चिदरंभः
कदाचिदवसीदति ४२ अद्वैतमनसंयुक्तं शूरं धीरं विपश्चितम् ॥ न श्रीः संत्यजते नित्यमादित्यमिव रश्मयः ४३ आस्तिक्यव्यवसायाभ्यामुपायाद्विस्मयाद्वि
या ॥ समारभेद निंद्यात्मानसोऽर्थः परिषीदति ४४ सर्वः स्वानि शुभाशुभानि नियतं कर्माणि जंतुः स्वयंगर्मात्संप्रतिपद्यते तदुभयं यत्नेन पूर्वकृतम् ॥ मृत्युश्चापरि
हारवान्समगतिः कालेन विच्छेदिना दारोऽशूर्णमिवाश्मसारविहितं कर्मातिकं प्रापयेत् ४५ स्वरूपतामात्मकतंच विस्तरं कुलान्वयं द्रव्यसमृद्धिसंचयम् ॥ नरो हि सर्वो
लभते यथा कृतं शुभाशुभेनात्मकतेन कर्मणा ४६ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो जनको राजन्याथा तथ्यं मनीषिणा ॥ श्रुत्वा धर्मविदां श्रेष्ठः परां मुदमवापह ४७ ॥
इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ पराशरगीता समाप्ता ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सत्यं दमं क्षमां प्रज्ञां प्रशंसंति पितामह ॥ विद्वांसो मनुजालोके कथमेतन्मतं तव १

तं विना शाख्यं प्रापयेत् । दारोऽकाष्ठस्य चूर्णमश्मसारविहितं क्रकचकृतं समाशीतोऽण्णसाम्यवती गतिर्यस्य स समगतिर्वायुः दारुचूर्णमिव मृत्युर्नरं कालेनांतं नयतीत्यर्थः । तस्माद्यदृच्छयागतैर
ब्रादिभिः प्राणान्धारयित्वा मोक्षार्थं यतनीयमिति सिद्धम् ४५ स्वरूपतां स्वस्वरूपं हि रण्यं पशवो विवाहा इति श्रुतरूपमिव रूपं यस्य स्वकुलानुसारिविवाहादिकं तदेव तत्ताता आत्मकतं विस्तरं पुत्रसं
तत्यादिपौत्रकृत्यं कुलान्वयं संकुलेजन्म यथा कृतं कृतमनातिक्रम्य यस्मात्सर्वप्राकर्मवशादेव लभ्यते तस्तदर्थं यत्नमकुर्वन्नात्मलाभात्तत्परं विद्यत इति वचनादात्मतत्त्वसाक्षात्कारार्थं यतैवेति
भावः ४६ । ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकटीये भारतमावदीपे अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ॥ अन्नाद्यर्थं यत्नमकुर्वता यत्कर्तव्यं तं
विरूपयितुं हंसगीता आरभ्यते सत्यं दमं क्षमां प्रज्ञां प्रशंसंति पितामह १

॥ भष्मिउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासंपुरातनम् ॥ साध्यानामिहसंवादं हंसस्यचयुधिष्ठिर १ हंसोभूत्वाऽथसौपर्णस्त्वजो नित्यः प्रजापतिः ॥ स
वैपरीते लोकां ह्नीनथ साध्यानुपागमत् ३ ॥ साध्या ऊचुः ॥ ॥ शकुने वयं स्मदेवा वै साध्यास्त्वामनुयुंक्ष्महे ॥ पृच्छामस्त्वां मोक्षधर्मभवांश्च किल मोक्षवित् ४ श्रु
तोऽसिनः पण्डितो धीरवादी साधुशब्दश्चरते ते पतत्रिन् ॥ किं न्यसे श्रेष्ठतमं द्विजत्वं कस्मिन्मनस्तेरमते महात्मन् ५ तत्रः कार्यं पक्षिवर प्रशाधियत्कार्याणामन्यसे
श्रेष्ठमेकम् ॥ यत्कृत्वा वै पुरुषः सर्वबंधैर्विमुच्यते विहगैर्द्रेहशीघ्रम् ६ ॥ हंस उवाच ॥ इदं कार्यममृताशाः शृणोमि तपोदमः सत्यमात्माभिगुप्तिः ॥ ग्रंथी
न्विमुच्य हृदयस्य सर्वांन्प्रियाप्रियेस्वं शमानयीत ७ नारुंतुदः स्यान्नृशंसवादी नहीनतः परमभ्याददीत ॥ ययास्यवाचा पर उद्विजेत न तां वदेदुपती पापलोक्याम्
८ वाक्सायकावदनात्रिप्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य नामर्मसुते पतंति तान् पण्डितो नावसृजे स्पर्शेषु ९ परश्चेदेनमतिवादवाणैर्भृशं विध्येच्छमपुवेहका
र्यः ॥ संरोष्यमाणः प्रतिहृष्यते यः स आदत्ते सुकृतं वै परस्य १० क्षेपायमाणमभिपंगव्यलीकं निगृह्णाति न्वलितं यश्च मन्युम् ॥ अहृष्टचेता मुदितोऽनसूयुः स आदत्ते
सुकृतं वै परेषाम् ११ आकुश्यमानो न वदामि किंचित्क्षमाम्यहं ताडयमानश्च नित्यम् ॥ श्रेष्ठं होतव्यं क्षमामाहुरार्याः सत्यं तथैवार्जवमा नृशंस्यम् १२ वेदस्योपनिष
त्सत्यं सत्यस्योपनिषदमः ॥ दमस्योपनिषन्मोक्ष एतत्सर्वानुशासनम् १३ वाचोवेगं मनसः क्रोधवेगं विधित्सावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्वेगान्यो विषहेदुदीर्णा
स्तं मन्येऽहं ब्राह्मणं वै मुनिं च १४ अक्रोधनः कुप्यतां वै विशिष्टस्तथा तितिक्षुरतितिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषान्मानुषो वै विशिष्टस्तथाऽज्ञानाज्ज्ञानविद्वै विशिष्टः १५
आकुश्यमानो नाकुश्येन्मन्युरेनंति तिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दहति सुकृतं चास्य विंदति १६ यो नात्युक्तः प्राहूक्षं प्रियं वा यो वाहतोन प्रतिहंति धैर्यात् ॥ पापंचयोने
च्छति तस्य हंतुस्तस्येह देवाः स्पृहयंति नित्यम् १७ पापीयसः क्षमेतैव श्रेयसः सदृशस्य च ॥ विमानितो हतः कुप्येत्वं सिद्धिं गमिष्यति १८ सदाऽहमार्यान्निष्ठतोऽप्युपा
सेनमेविधित्सोत्सहतेन रोषः ॥ न वाऽप्यहं लिप्समानः परैर्मिन चैव किंचिद्विषयेण यामि १९

नरकप्रदाम् ८ । ९ । १० क्षेपायमाणमधिक्षेपकारिणं अभिपंगव्यलीकमभिनिवेशवशादप्रियम् ११ । १२ उपनिषद्ग्रहस्य वेदाधिगमस्य फलसत्यवचनमित्यर्थः तस्यापि फलदमः १३
विधित्साविशिष्टाविपासा धेत्पानेऽस्य रूपं तृष्णावेममित्यर्थः ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठं मुनिं ध्यायिनम् १४ अज्ञानाज्ञानहीनान्मूढात् ज्ञानविद्वन्मविद्वन्धज्ञानोवा १५ । १६ अत्युक्तोऽत्यंतनिदि
तः स्तुतोवाकृजप्रियवानप्राहेतियोज्यं तस्य स्पृहयंतितं लिप्तं ते हत्यर्थः १७ । १८ निमृतोऽपि पूर्णोऽपि विधित्सातृष्णा उत्सहतेऽल्लसति परैर्मिधर्मादपगच्छामि विषयेण विषयलाभार्थं नयामि
देवतादिकं प्रार्थयामि १९

119990

नाहंशप्तःप्रतिशपासिकंचिदमंदारं ह्यमृतस्येहवेद्यि ॥ गुह्यं ब्रह्मतदिदं ब्रवीमि न मानुषाच्छ्रेष्ठतरं हि किंचित् २० निर्मुच्यमानः पापेभ्यो घनेभ्य इव चंद्रमाः ॥ विरजाः
कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण सिध्यति २१ यः सर्वेषां भवति ह्यर्चनीय उत्सेधेन स्तंभ इवाभिजातः ॥ यस्मै वाचं सुप्रसन्ना वंदंति स वै देवान्गच्छति संयतात्मा २२ न तथा वक्तु
मिच्छंति कल्याणान् पुरुषे गुणान् ॥ यथैषां वक्तुमिच्छंति नैर्गुण्यमनुयुंजकाः २३ यस्य वाङ्मनसी गुप्ते सम्यक्प्रणिहिते सदा ॥ वेदास्तपश्च त्यागश्च स इदं सर्वमाप्नुयात्
२४ आक्रोशन विमानाभ्यानां बुधान्बोधयेद्बुधः ॥ तस्मान्न वर्धयेदन्यं न चात्मानं विहिंसयेत् २५ अमृतस्येव संतृप्येदवमानस्य पंडितः ॥ सुखं ह्यवमताः शेते योऽवमंता
सनश्यति २६ यत्क्रोधनो यजति यद्दाति यद्वा तपस्तप्यति यज्जुहोति ॥ वैवस्वतस्तद्वरतेऽस्य सर्वमोघः श्रमो भवति हि क्रोधनस्य २७ चत्वारिंशस्य द्वाराणि सुगु
प्तान्यमरोत्तमाः ॥ उपस्थमुदरं हस्तौ वाक्क्रतुर्थासधर्मवित् २८ सत्यं दमं ह्यार्जवमा नृशंस्यं घृतिं तितिक्षामतिसेवमानः ॥ स्वाध्यायनित्यो स्पृहयन्परेषामेकांतशी
ल्यूर्ध्वगतिर्भवेत्सः २९ सर्वांश्चैनाननुचरन्त्वत्सवच्चतुरःस्तनान् ॥ न पावनतमं किंचित्सत्यादध्यगमं क्वचित् ३० आचक्षेऽहं नुप्येभ्यो देवेभ्यः प्रतिसंचरन् ॥ सत्यं
स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ३१ यादृशैः सन्निवसति यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पुरुषः ३२ यदि संतंसेवति यद्यसंतं तपस्विनं यदि वा
स्तेन मेव ॥ वासो यथारंगवशं प्रयाति तथा सतेषां वशमभ्युपैति ३३ सदा देवाः साधुभिः संवदंते न मानुषं विषयं याति द्रष्टुम् ॥ नैन्दुः समः स्यादसमो हि वायुरुच्चावचं विष
यं यः संवेद ३४ अदुष्टं वर्तमाने तु हृदयांतरपूरुषे ॥ तेनैव देवाः प्रीयंते सतां मार्गस्थितेन वै ३५ शिश्रोदरे ये निरताः सदैव स्तेनानरा वाक्पुरुषाश्च नित्यम् ॥ अपेतदोषा
न पिता न्विदित्वा दूराद्देवाः संपरिवर्जयंति ३६ न वै देवाहीनसत्वेन तोष्याः सर्वांश्चिनादुष्कृतकर्मणा वा ॥ सत्यव्रता ये तु नराः कृतज्ञा धर्मे रतास्तैः सह संभजंते ३७ अ
व्याहृतं व्याहृताच्छ्रेय आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ धर्मं वदेद्याहृतं तन्नृतीयं प्रियं वदेद्याहृतं तच्चतुर्थम् ३८

तरंपूरुषेऽस्त्याभिणिवर्तमानेसतितेनैवांतर्याभिणाज्ञातेनदेवाः प्रीयन्ते कीदृशेन अधिकारावस्थापांसतामार्गस्थितेन योऽतर्पामीसएवजीवइत्यर्थः तथाचश्रुतयः । 'अयमात्माब्रह्मअहंब्रह्मा स्मितचमसि'इत्याद्याजीवब्रह्मणोरभेदप्रतिपादिकाः ३५ अपेतदोषान्प्रापश्चित्तेनेतिशेषः ३६ हीनसत्त्वेननीचबुद्धिना संभजंतुलंबविभज्यसेवंते ३७ अग्न्याहुतंमौनश्रेयःप्रथममितिशेषः यत्सत्त्वंवदेत्तद्वितीयंश्रेयइतिव्याहृतंसद्भिरितिशेषः मौनादपिश्रेष्ठमित्यर्थः एवमग्रेऽपियोज्यं ३८

एवंचेत्सर्वकुतः श्रेयएवनाचरंतीत्याशयेनपृच्छति केनेति ३९ । ४० नष्टाज्ञानस्यलक्षणंप्रकारंचतुष्टयेनप्रश्नपूर्वकमाह कःस्विदिति ४१ । ४२ देवत्वंदेवत्वहेतुःएवमप्येऽपि ४३ । ४४ क्षेत्रंस्वयल्लक्षणमभेदेनद्विविधं तत्कर्मणांयवोवत्प्राप्त्यासोपजीविनांयोनिःकारणं सद्भावःसत्तामात्रंयत्तत्सत्यमबाधितं तेनक्षेत्रस्यबाधितत्वमुक्तंभवति विशेषविधिनिषेधयोःशेषनिषेधाभ्यनुज्ञाफलकत्वनियमात् ४५ ॥ इतिशांतिपर्वणिभोजधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीये नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ एवंपराशरहंसगीताभ्यामाधिका रिविशेषणान्पुक्तातेसांख्यमतमनुरुध्यसद्भावःसत्यमुच्यतइतिसत्तामात्रमबाध्यंजिज्ञास्यमुपश्लिष्यमिदंस्वबाध्यत्वंसूचितं । तच्चप्रकृतिपरमार्थतावादिनांयोगानामतेविरुद्धमितिमत्वासंदिहानःसांख्ययोगयोर्विशेषपृच्छति सांख्यइति १ अत्रसांख्यनामएकात्म्यज्ञानइदं सर्ववदयमात्मेतिश्रुतिप्रसिद्धंननुकापिलेपटितंवाख्यं 'संहृत्यसर्वनिजदेहसंस्थं कृत्वा सुशेते जगदंतरात्मा' इत्युपसं हारात् । पटितं त्रेलुप्रधाने एव सर्वल्योनत्वंतरात्मनीतिप्रसिद्धं योगमते तु नानात्मावादो जीवेष्वरयोर्भेदश्च । अत्रैवानीश्वरः कथंमुच्येदित्यादि गुरुतटस्थमीश्वरं विना मोक्षार्थं लभ्यसूचनात्

साध्याऊचुः ॥ केनायमावृतोलोकः केनानप्रकाशते ॥ केनत्यजति मित्राणि केन स्वर्गं न गच्छति ३९ ॥ हंस उवाच ॥ अज्ञानेनावृतोलोकोमात्सर्यान्नप्रकाशते ॥ लोभात्त्यजति मित्राणि संगारं स्वर्गं न गच्छति ४० ॥ साध्याऊचुः ॥ कःस्विदेकोरमते ब्राह्मणानां कःस्विदेको बहुभिर्जोषमास्ते ॥ कःस्विदेको बलवान् दुर्बलोऽपि कःस्विदेपांकलहंनान्ववैति ४१ ॥ हंस उवाच ॥ प्राज्ञ एकोरमते ब्राह्मणानां प्राज्ञश्चैको बहुभिर्जोषमास्ते ॥ प्राज्ञ एको बलवान् दुर्बलोऽपि प्राज्ञ एपांकलहंनान्ववैति ४२ ॥ साध्याऊचुः ॥ किंब्राह्मणानां देवत्वं किंच साधुत्वमुच्यते ॥ असाधुत्वे च किं तेषां किमेषां मानुषं मतम् ४३ ॥ हंस उवाच ॥ स्वाध्याय एषां देवत्वं व्रतं साधुत्वमुच्यते असाधुत्वं परिवादो मृत्युर्मानुष्यमुच्यते ४४ ॥ भीष्म उवाच ॥ संवाद इत्ययं श्रेष्ठः साध्यानां परिकीर्तितः ॥ क्षेत्रं वै कर्मणां योनिः सद्भावः सत्यमुच्यते ४५ ॥ इति श्रीम० शां० मो० हंसगीता समाप्तौ नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सांख्ये योगे च मे तात विशेषं वक्तुमर्हसि ॥ तव धर्मज्ञ सर्वं हि विदितं कुरुसत्तम १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सांख्याः सांख्यं प्रशंसन्ति योगायोगं द्विजातयः ॥ वदन्ति कारणं श्रेष्ठं स्वपक्षोद्भावनाय वै २ अनीश्वरः कथंमुच्येदित्येवं शत्रुकर्शन ॥ वदन्ति कारणं श्रेष्ठं च योगाः सम्यग्मनीषिणः ३

कारणहेतुः युक्तिरितियावत् स्वपक्षोद्भावनाय स्वपक्षोत्कर्षाय २ युक्तिमेवाहानीश्वरइति । 'एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीयते ॥ एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमघो निनीयते । अज्ञो जंगुर नीशोऽयमात्मनः सुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वा' इति श्रुतिस्मृतिभ्यां जित्यं कुरादिकं सकर्तृकं कार्यत्वाद्दृढवदित्युक्तं ननु गृहीताभ्यामस्ति तटस्थ ईश्वरस्तद्भावे हि स्वतंत्रश्चेतनोऽनिष्टजनकैकर्मणिमप्रवर्तते । प्रवर्तते चेद्विद्वानप्यतोऽस्तिकाश्चिन्तेतनोऽभिष्टाता । न च कर्मणः प्रेरकत्वं संभवति तस्य प्रकृतिकार्यस्य प्रवर्तकत्वायोगात् तथा च पातं जलं सूत्रं । निमित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनामावरणमेदस्तु ततः क्षेत्रिकवदिति । निमित्तं पुण्यपापात्मकं कर्म प्रकृतीनां गुणानां प्रयोजकं न भवति किंतु हि जलवत्स्वयं प्रवर्तकत्वायां प्रकृतौ कैदारिकवदावरणमंगायैव कर्माण्युपयुज्यते । यथा दुरदृष्टप्रतिबद्धा गुणाः प्रातिकूल्येन परिणमन्ते सदृष्टेन तु तद्विपरीतं क्रियत इति सूत्रार्थः । तस्मादयस्कांतमणिवदुदासीनोऽपीश्वरः स्वसत्तामात्रेण प्रधानं प्रवर्तयन् भक्ताननुगृह्णाति । अतो मोक्षप्रदाता ईश्वरोऽवश्यमस्तीति ज्ञेयमिति योगानां युक्तिः ३

सांख्यानां युक्तिमाह वदंतीति द्वाभ्यां सर्वांगतीर्विज्ञाय साक्षात्कृत्य । सांख्यमते हि यथा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुमुमसां विध्याद्रकः स एव स्फटिकांशोऽपी प्रमोषे पद्मरागः सोऽपि चंद्रिकायां मिद्रीनी लहट्य ध्यासपरंपरा । तथा चिदात्मा स्वतः शुद्धो मायायोगादीश्वरोऽविद्याया ब्रह्मादी प्रमोषे सुषारात्मा अविद्या प्राबल्ये विराट् । अति प्राबल्ये विश्वोऽप्यष्टिदेहमात्राभिमाना तत्र यथा च दांतं तादीपमाघटमात्रं मासयति घटच्छिद्राद्बहिर्गता कंचिद्भवनमतं विषयं सर्वात्मना घटाद्बहिर्गता कृत्स्नं भवनोदरं व्याप्नोति तथा प्रत्यक्षितिर्देहावृता देहमात्रं भासयति देहं प्रियादिद्वारा देहाद्बहिर्गता सती ब्रह्मांडांतर्गतं कंचिच्छब्दादिकं विषयं गुरुकृत्युतया प्रत्यक्षप्रवणस्य सर्वात्मना देहाध्यासनिवृत्तौ कृत्स्नं भवनोदरं व्याप्नोति तदानीमयं सर्वात्मको विराट् स्मीत्यभिमान्यते । ततोऽविद्यायास्ता नवे सुषारात्माऽस्मीति तस्यावशे ईशोऽस्मीति मायायाश्च विनाशे शुद्धचिन्मात्रात्मना दीप्यत इत्ययमनुभवक्रमः । तत्र विश्वस्य विराट्पूत्रेशशुद्धप्रापिकाः क्रमेण चतस्रो गतयस्ताः सर्वाः साक्षात्कृताश्चेत्सुव्यक्तं सुतरां व्यक्तं देहादेहचतुष्टयादूर्ध्वब्रह्मविष्णुच्येत् । ब्रह्मण्यज्ञानबलक्रमेण सादिविश्वांताभ्यासस्तत्तानवक्रमेण नश्यति च पूर्वं पूर्वरूपमुपतिष्ठति । सर्वात्मना त्वध्यासनिवृत्तौ स्फटिकवदनुपाधिप्रत्यक्षं प्रकाशत इत्यनुभवबलादेव सिद्धयति किंतु तस्येश्वरेणांतर्गदुनेति सांख्यामन्यते ४ । ५ स्वपक्षइति एवं पक्षद्वयेऽपि युक्तौ सत्यायः स्वस्य संमतः पक्षस्तद्विषये व युक्तिर्मा ह्या वचनमपीक्षमते मागुदाहृतमेव समये स्वस्वपक्षे । सांख्यमतेऽपि अयमात्मा ब्रह्म सोऽयमात्मा चतुष्टयादिरूपकं न्याविश्वतैजसप्राज्ञान्जाग्रत्स्वप्नषुष्ठाभिमानिनः क्रमेण निर्दिश्य शिवम

वदन्ति कारणं चेदं सांख्याः सम्यग्द्विजातयः ॥ विज्ञायेह गतीः सर्वा विरक्तो विषयेषु यः ४ ऊर्ध्वं स देहात्सुव्यक्तं विमुच्येदिति नान्यथा ॥ एतदाहुर्महाप्राज्ञाः सांख्यैव मोक्षदर्शनम् ५ स्वपक्षे कारणं ग्राह्यं समये वचनं हितम् ॥ शिष्टानां हि मतं ग्राह्यं त्वद्विधैः शिष्टसंमतैः ६ प्रत्यक्षहेतवो योगाः सांख्याः शास्त्रविनिश्चयाः ॥ उभे चैते मते तत्त्वे मम तात युधिष्ठिर ७ उभे चैते मते ज्ञाते नृपते शिष्टसंमते ॥ अनुष्ठिते यथाशास्त्रं नयेतां परमांगतिम् ८ तुल्यं शौचं तपो युक्तं दया भूतेषु चानघ ॥ व्रतामाधारणं तुल्यं दर्शनं न संमतयोः ९

द्वैतचतुर्थमन्यते स आत्मा स विज्ञेय इति शुद्धात्मनो ज्ञेयत्वपरं तत्रैव प्राज्ञप्रकृत्येष सर्वेश्वर इत्याद्या प्राज्ञानां प्रतीचोऽन्य ईशोऽस्तीति गम्यते तत्रापि स्वपक्षानुसारं यद्वचनं तदेव हितं ९ किंतु चिच्छिष्ट संमतमित्याकांक्षायां द्वयमपि हेतु विशेषयोः समबलत्वात् सममेवेत्याह प्रत्यक्षेति कंठरूपेण स्तिपासानि वृत्तिरित्यादिकं तत्र तत्र धारणाफलं योगपक्षे प्रत्यक्षमेव प्राप्ताप्यहेतुः । सांख्यपक्षे तु पूर्वादा हृतं शास्त्रमेवास्ति अतः श्रुतिप्रत्यक्षयोस्तुल्यबलत्वाद्द्वयमपि शिष्टसंमतमेवेत्यर्थः ७ फलस्याविसंवादादपि द्वयोः साम्यमाह उभे चैते इति ८ फलक्ये हेतुं साधनं कथमाह तुल्यमिति व्रतानामहिंसा सत्यास्तेषादीनां नष्टे कल्पे साधने गतिद्वयं संभवति नापि द्वयोर्गतयोः परमत्वं संभवत्यत उभयप्राप्या एकैव गतिः यथोक्तं मगवता । 'यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते' इति । कृतं हि तयोर्विसं वाद इत्यत आह दर्शनं न संमतयोरिति दर्शनं शास्त्रं अयमर्थः । महदादिसंस्कारजगद्रज्ज्वांसर्पइवात्मन्यध्यस्तं तत्सम्यगवेक्षणलक्षणो नापिष्ठानज्ञानेन बाधितं चेत्संसारस्य सबीजस्योच्छेदो भवतीति सांख्याः । योगास्तु हेतुः स्वमनागतमिति हेतुं वस्तुपन्यस्य दृष्टश्ययोः संयोगो हेतुहेतुरिति तन्निमित्तमुक्तं । तथा च महदादिदृश्याकारवृत्तिनिरोधेन द्रष्टव्ययोर्विषयोऽसातिद्रष्टृत्तिसारूप्याभावात् स्वरूपेऽवस्थितिः कैवल्यं भवति । यथोक्तं योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदा प्रभुः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्यमितरत्रेति । एवं च हेतुना शोकार्यनाशाज्जगतो भित्त्यात्वनिरूपणं व्यर्थमिति न्यते इति यथोक्तं वासिष्ठे 'द्वौ कर्मौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं चराचरं ॥ योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यः कस्यापि योगः कस्यचित्तत्वनिश्चयः ॥ प्रकारौ द्वौ ततो देवो जगाद परमः शिवः' इति ९

फलसाधनयोरैक्येकिमयोऽयंशास्त्रभेदइतिशङ्कते यदीति १० उत्तरमाह रागमिति अयंभावः । ज्ञानपक्षेवस्तुतत्त्वदर्शनेनसकृदपिबाधितस्यद्वैतसत्यत्वसंस्कारस्यपुनरुदयोभवति प्र
तिविबाधिवत्तन्मिथ्यात्वनिश्चयात् । तथाचरागाद्यनुदयात्रकर्मनापिदेहोनापितज्जुःखंभवतिसंसारकारणाभावात्सुखेनमुच्यतेय यथोक्तं । दुःखजन्मवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरा
पायेतदनंतरापायादपवर्गइति । योगपक्षेपुनिरुपसंस्कारबलेनैवदृश्यसंस्कारोपमर्दःकार्यः ततश्चरागाद्युच्छेदक्रमेणमुच्यते तदभावेत्वसकृद्विरोधाभ्यासेऽपिरागाद्याक्रांततयायोगाद्रुयती
तियोगमार्गेभोअविग्रसंभावनाऽस्तीतिनासौमुख्यइति ११ एतदेकमहामत्स्यायनेकदृष्टांतैरुपपादयति यथाचेत्यादिना अनिभिषामत्स्याः योगशब्दोऽत्रप्रायेणमत्वर्थोऽप्युच्यतेतयो

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदितुल्यं व्रतं शौचं दयाचात्र फलं तथा ॥ न तुल्यं दर्शनं कस्मात्तन्मे हृदि पितामह १० ॥ भीष्मउवाच ॥ रागं मोहं तथा स्नेहं कामं क्रोधं च केवलम्
योगाच्छिन्वा ततो दोषान्पंचैतान्प्राप्नुवंति तत् ११ यथा चानिमिषाः स्थूला जालं छित्त्वा पुनर्जलम् ॥ प्राप्नुवंति तथा योगास्तत्पदं वीतकल्मषाः १२ तथैव वागुरां
छित्त्वा बलवंतो यथा मृगाः ॥ प्राप्नुयुर्विमलं मार्गं विमुक्ताः सर्वबंधनैः १३ लोभजानितथाराजन्बंधनानि बलान्विताः ॥ छित्त्वा योगाः परं मार्गं गच्छंति विमलं शिवम्
१४ अवलाश्च मृगाराजन्वागुरासु तथा परे ॥ विनश्यंति न संदेहस्तद्वद्योगबलादृते १५ बलहीनाश्च कौंतेय यथा जालंगता मृगाः ॥ बंधं गच्छंति राजेन्द्र योगास्तद्वत्सु दुर्व
लाः १६ यथा च शकुनाः सूक्ष्मं प्राप्य जालमरिदम् ॥ तत्र सक्ता विपद्यंते मुच्यंते च बलान्विताः १७ कर्मजैर्बंधनैर्बद्धास्तद्वद्योगाः परंतप ॥ अवला वै विनश्यंति मुच्यं
ते च बलान्विताः १८ अल्पकश्च यथाराजन्वह्निः शाम्यति दुर्बलः ॥ आक्रांत इंधनैः स्थूलैस्तद्वद्योगोऽबलः प्रभो १९ स एव च यदाराजन्वह्निर्जातबलः पुनः ॥ समीर
णगतः क्षिप्रं देहं कृत्स्नां महीमपि २० तद्वज्रात बलयोगी दीप्ततेजामहाबलः ॥ अंतकाल इवा दित्यः कृत्स्नं संशोषयेज्जगत् २१ दुर्बलश्च यथाराजन्स्रोतसाहियते नरः ॥
बलहीनस्तथा योगो विषयैर्हियते वशः २२ तदेव च महास्रोतो विष्टं भयति वारणः ॥ तद्वद्योगबलं लब्ध्वा व्यूहते विषयान्वहून् २३ विशंति चावशाः पार्थ योगाद्योगव
लान्विताः ॥ प्रजापतीं नृषीन् देवान् महाभूतानि चेश्वराः २४ नयमो नांतकः कुद्धो न मृत्युर्भीमविक्रमः ॥ ईश ते नृपते सर्वयोगस्यामिततेजसः २५ आत्मना च सह स्रा
णिवहूनि भरतर्षभ ॥ योगः कुर्याद्वलं प्राप्य तैश्च सर्वैर्महीं चरेत् २६ प्राप्नुयाद्विषयान्कश्चित्पुनश्चोद्यंत पथरेत् ॥ संक्षिपेच्च पुनस्तात सूर्यस्तेजो गुणानिव २७
बलस्थस्य हियोगस्य बंधने शस्य पार्थिव ॥ विमोक्षे प्रभविष्णुत्वमुपपन्नमसंशयम् २८ बलानियोगप्राप्तानि मयैतानि विशांपते ॥ निदर्शनार्थं सूक्ष्माणिव
क्ष्यामि च पुनस्तव २९

गिपरः प्रकरणाज्ज्ञेयः १२ वागुरां पाशवर्तो ह्यापुरज्ज्ञे १३ । १४ । १५ । १७ । १८ योगोऽबलः योगीनिर्बलः १९ । २० । २१ । २२ व्यूहते विक्षिपति तुच्छीकरोतीत्यर्थः २३ अवशाः
स्वतंत्राः २४ स्वातंत्र्यमेवाह नयमइति २५ प्रत्यक्षहेतवो योगा इति स्वोक्तिं व्याचष्टे आत्मनामिति आत्मना देहानां स एकधामवति त्रिधामवतीत्यादिका व्यूहस्य वेदेऽपि श्रवणात् । सौ
मर्षादिवद्युगपदनेकदेहधारणं योगिनां दृष्टमित्यर्थः २६ कश्चित्कश्चिद्गुणमिति मूलपाठः २७ उपपादितमर्थनिगमयति बलस्थस्येति बंधने शस्य बंधनं हेतुं समर्थस्य २८ मया उक्तानि ति शेषः २९

समाविसिद्धयर्थधारणानाभ्यासम्यतमे देशे चित्तस्थिरीकरणं तां प्रति तद्विषये निदर्शनानि दृष्टांतान् ३० । ३१ पात्रेशिरसि दृष्टे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दार्ष्टी
तिकमाह तथैवेति ३७ आत्मन्यात्मानं प्रवेश्य वृत्तिसारूप्यं त्यक्तेत्यर्थः पुनीतानां न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यत इति स्मृतं ज्ञानेन पवित्राणां सांख्यानानामित्यर्थः ३८ नाभ्यां मणिपूरे कं
ठे विंशद्वौ शीर्षे सहस्रारे हृदि अनाहते एतच्चाऽऽज्ञादि चक्राणामुपलक्षणं एतेषां ताराधारणाविषयाः । वक्षःप्रभृतयो देहावयवावाह्याः । एते तालुनिरससंघिदित्यादि योगज्ञास्त्रप्रसिद्धता
त्वादीनामुपलक्षणं । दर्शने बाह्यतरे सूर्यरश्म्यादौ । श्रवणे अनाहतध्वनौ । घ्राणे नासाग्रे दृष्टिधारणं । अत्र योगानुष्ठानप्रयोगो वेदस्तुतिटीकापांचतुर्दशोऽश्लोकेऽस्माभिः प्रदर्शितोऽनुसंधे
यः ३९ अहिंसादय एव जातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्वभौममहाव्रतमित्युच्यंते । तत्र पाठीनरोहितावाद्यौ प्रशस्तौ हव्यकठवयोरिति स्मृतं पाठीनादीनि वभक्षयिष्ये न मत्स्यान् । 'म

आत्मनश्च समाधाने धारणां प्रतिवा विभो ॥ निदर्शनानि सूक्ष्माणि शृणु मे भरतर्षभ ३० अप्रमत्तो यथा धन्वी लक्ष्यं हंतिसमाहितः ॥ युक्तः सम्यक्तथा योगी मोक्षं प्रा
प्नोत्यसंशयम् ३१ स्नेहपूर्णं यथा पात्रे मेन आधाय निश्चलम् ॥ पुरुषो युक्त आरोहे सोपानं युक्तमानसः ३२ युक्तस्तथाऽप्यमात्मानं योगः पार्थिव निश्चलम् ॥ करोत्य
मलमात्मानं भास्वरोपमदर्शनम् ३३ यथा च नावकौंतेय कर्णधारः समाहितः ॥ महार्णवमतांशीघ्रं नयेत् पार्थिव स तम ३४ तद्वदात्मसमाधानं युक्ता योगेन तत्त्ववित् ॥
दुर्गमं स्थानमाप्नोति हित्वा देहमिमं नृप ३५ सारथिश्च यथा युक्ता सदश्वान्सु समाहितः ॥ देशमिष्टं नयत्याशु धन्विनं पुरुषर्षभ ३६ तथैव नृपते योगी धारणासुस
माहितः ॥ प्राप्नोत्याशु परं स्थानं लक्षं मुक्त इवाशुगः ३७ अवेक्ष्यात्मनि चात्मानं योगी तिष्ठतियोऽचलः ॥ पापं हंति पुनीतानां पदमाप्नोति सोऽजरम् ३८ नाभ्यां कं
ठे च शीर्षे च हृदि वक्षसि पार्श्वयोः ॥ दर्शने श्रवणे चापि घ्राणे चामि तविक्रम ३९ स्थानेष्वेतेषु योगी महाव्रत समाहितः ॥ आत्मना सूक्ष्ममात्मानं युक्ते सम्यग्विशां
पते ४० स शीघ्रमचलप्रख्यं कर्मदग्ध्वा शुभाशुभम् ॥ उत्तमं योगमास्थाय यदीच्छति विमुच्यते ४१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आहारान्कीदृशान् कृत्वा कानिजित्वा
च भारत ॥ योगी बलमवाप्नोति तद्वान्वक्तुमर्हति ४२ ॥ भीष्मउवाच ॥ कणानां भक्षणे युक्तः पिण्याकस्य च भारत ॥ स्नेहानां वर्जने युक्तो योगी बलमवाप्नुयात् ४३
भुंजानो यावकं रूक्षं दीर्घकालमरिदम् ॥ एकाहारो विशुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ४४ पक्षान्मासां च तूष्णैस्तान्संवत्सरानहस्तथा ॥ अपः पीत्वा पयोमिश्रा योगी बल
मवाप्नुयात् ४५ अखंडमपि वामांसं सततं मनुजेश्वर ॥ उपोष्य सम्यक् शुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ४६

त्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा पुनः संस्कारमर्हति' इति मत्स्यमक्षणे प्रायश्चित्तगौरवस्मृतं । सोऽयं हिंसावांजात्पवच्छेदः पाठीनादीनप्यतीर्थेष्वेव हिंसाप्येन तीर्थे इति देशावच्छेदः । अतीर्थेऽपि दर्शादि
व्यतिरिक्तेष्वकाले हिंसाप्येनान्यदेतिकालावच्छेदः । तत्रापि श्राद्धार्थमेव हिंसाप्येनात्मार्यमितिसमयावच्छेदः । एतैरनवच्छिन्नाः सार्वभौमाऽपि हिंसात्यागात् । अनापद्यादिवातस्या
गः सोऽयं महाव्रतमित्युच्यते । एवं सत्ये अस्ते ये वद्वच्ये अपरिग्रहे च महाव्रतमुदाहर्तव्यं ४० यदीच्छतीति योगिनः स्वेच्छया ब्रह्मलोकादौ गमनं विदेहकैवल्यं देहधारणं चैति दर्शितं ४१ । ४२
४३ यावकं जलोष्मपक्वं यवात्रयविष्ठमयं वामक्ष्यं ४४ पयोमिश्राः क्षीराभिः ४५ अखंडं सर्वकालं मांसमुपोष्य लक्त्वा मांसमित्यन्येषामप्युपलक्षणं यथोक्तं हठयोगे 'मांसं दधिकुलितं
चलशुनं शाकमेव च ॥ कटुम्लतिक्तपिण्याकहिंशुसौवीरसर्पपाः ॥ तैलं च वर्ज्यं न्येतानि यन्नतो योगिना सदा ॥ पुनरुष्णीकृतं द्रव्यमहितं चैति केचन' इति ४६

पौरुषान्पुरुषप्रियांशब्दान् ४७ अरतिःस्त्रीसंगाभावजमस्वास्थ्यं स्पर्शःकृयादिसंयोगजं सुखं ४८ दीपयंतिप्रकाशयंति आत्मानंस्वंपदार्थं आत्मनावुद्ध्या । दृश्यतेस्वययाबुद्धये
तिश्रुतः ध्यानंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहः तत्रप्रत्ययैकतानताध्यानमिति सूत्रं अध्ययनं प्रणवजपः यथोक्तं । जपाच्छांतः पुनर्ध्यायेद्दधानाच्छांतः पुनर्जपेत् । जपध्यानपारिश्रान्त आत्मानं च
विचारयेत् इति ४९ यः कश्चिदित्पनेनात्राधिकारिर्दोर्लभ्यमुक्तं ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुस्थेयं सुखेन स्थातुं शक्यं ५४ ननु भारोगाद्याघातवर्ती ५५ । ५६ योगेषु योगशास्त्रेषु

कामंजित्वा तथाक्रोभंशीतोष्णवर्षमेव च ॥ भयंशोकं तथाश्वासं पौरुषान्विषयांस्तथा ४७ अरतिर्दुर्जयांचैव घोरां तृष्णांच पार्थिव ॥ स्पर्शं निद्रां तथा तंद्रां दुर्जयां
च पततम् ४८ दीपयंति महात्मानः सूक्ष्ममात्मानमात्मना ॥ वीतरागामहाप्रज्ञाध्यानाध्ययनसंपदा ४९ दुर्गस्त्वेष महापंथा ब्राह्मणानां विपश्चिताम् ॥ यः
कश्चिद्भ्रजति ह्यस्मिन्क्षेमेण भरतर्षभ ५० यथा कश्चिद्भ्रनं घोरं बहु सर्पसरीसृपम् ॥ श्वभ्रवतो यहीनं च दुर्गमं बहु कंटकम् ५१ अभक्षमटवी प्रायं दावदग्धमहीरुहम्
पंथानंतस्करा कीर्णक्षेमेणाभिपतेत्तु वा ५२ योगमार्गं तथाऽऽसाद्य यः कश्चिद्भ्रजते द्विजः ॥ क्षेमेणोपरमेन्मार्गाद्बहुदोषो हि स स्मृतः ५३ सुस्थेयं सुरधारा सुनिशिता
सुमहीपते ॥ धारणासुतु योगस्य दुःस्थेयमकृतात्मभिः ५४ विपन्ना धारणास्तातनयंति न शुभां गतिम् ॥ नेह हीना यथानावः पुरुषानर्णवेत्तु ५५ यस्तु तिष्ठ
ति कौंतेय धारणासु यथाविधि ॥ मरणं जन्म दुःखं च सुखं च स विमुंचति ५६ नानाशास्त्रेषु निष्पन्नं योगेष्विदमुदाहृतम् ॥ परं योगस्य यत्कृत्यं निश्चितं तद्विजातिषु
५७ परं हितं ब्रह्ममयं महात्मन् ब्रह्माणमीशं वरदं च विष्णुम् ॥ भवं च धर्मं च पदानं च यद्ब्रह्म पुत्रांश्च महानुभावान् ५८ तमश्च कष्टं सुमहद्वज्रं सत्त्वं विशुद्धं प्रकृतिं
परां च ॥ सिद्धिं च देवीं वरुणस्य पत्नीं तेजश्च कृत्स्नं सुमहच्च धैर्यम् ५९ ताराधिपं खे विमलं स तारं विश्वांश्च देवानुरगान् पितृंश्च ॥ शैलांश्च कृत्स्नानुदधींश्च घोरान्नदींश्च सर्वाः
सवनान् च नानांश्च ६० नागान् गान्धर्वान् क्षणान् दिशश्च गर्गध्वंसं धाम्पुरुषान् स्त्रियंश्च ॥ परस्परं प्राप्य महान् महात्मा विशेषतः योगीन चिराद्विमुक्तः ६१

कृत्यं कर्तुं योग्यं फलमिति यावत् ५७ ब्रह्म ब्रह्मविष्णवादिस्त्रष्टृषु यन्मूर्तिरूपं तत्प्रधानं परं कैवल्यात्मकं योगफलं तथा ब्रह्मविष्णवादिभावोऽपि योगफलमित्यर्थः महानुभावान् ऋषभकपिलादीन्
५८ तमोरजसीलयविष्णोः पौयोगविप्रौ सत्त्वं च धर्मज्ञानैश्च योऽपमं मामुदिति विशुद्धमित्युक्तं आत्मतत्त्वप्रकाशकत्वं विशुद्धता विशेषतः योगीर्यपकृत्यते परंप्रकृतिप्रकृतिलयत्वं च विशते वरुण
स्य पत्नीं सिद्धिं जलजयं तेजश्च विराते इत्यनेन तेजो जयं । सुमहच्च धैर्यमिति पृथ्वीजयं च प्राप्नोतीत्यर्थः ५९ ताराधिपादीनां मध्ये यद्वा वांछितं तद्वा विच्छेद्यं प्राप्नोतीत्यर्थः यथोक्तं निरुक्ते ।
अथागमोऽयं विद्यतां निराह तस्यास्तस्यास्ताद्वाध्य मनुभवतीति ६० । ६१

ननु यथाऽग्नेः क्षुद्रा विस्फुलिगाव्युच्चरं त्येव मेवैतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानोऽप्युच्चरंतीति पुरुषादेव ब्रह्मादीनां सृष्टिः श्रूयते तत्कथं ब्रह्मादीनां प्राकृतिद्वान्योगी विशत इत्युच्यते इत्याशंक्याह कथाचेति
देवे परमात्मनि विषये येयं कथा जगत्कृतृत्वादि निरूपणात्मिका आत्मन आकाशः समूत इत्यादि श्रुतितः प्रसक्ता सेयं शुभेनास्मन्मतविरुद्धेत्यर्थः । यतो योगी नारायणात्माना नारायणे तु यन्मूर्तां वीश्वरे
अयमहं नारायण इत्यहं ग्रहेण प्रणिहित आत्मा येन स तथा । तं यथा योपासते तथेतः प्रेत्य भवतीति श्रुतेन नारायणभावं प्राप्तो महात्मा व्यापकचित्तः सर्वानभिभूय सर्वाधिको भूत्वा मर्त्यान् पांचभौतिकां
जरायुजादीन् कुरुते संकल्पमात्रेण सृजत्यतो योगिनां संप्रज्ञाते मूतस्त्रष्टृत्वं व्युत्थाने भौतिकजं तु स्रष्टृत्वं चास्तीति न कथाचित् श्रुत्या योगशास्त्रं विरुध्यते । वेदांतिभिरप्यस्य योगैश्चर्यस्य हर्तुं शक्य
त्वात् शास्त्रातिपादेऽप्युपगतत्वाच्चेति न किंचिदवयं ६२ ॥ इति शान्तिः ० मोक्षः ० नीः ० भाः ० त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ सूचीकटाहं व्यायेन योगमुक्त्वा सांख्यं वक्तुमारमते सम्यगिति १
९ मेमतः इदं वक्ष्यमाणं तत्त्वमिति शेषः यतिभिः ऋषभादिभिः विहितं प्रकाशितं १ तदेव स्तौति यस्मिन्नाति प्राणावैसत्येतेषामेष सत्यामिति श्रुत्या प्राणोपलक्षितस्य कृत्स्नस्य प्रपंचस्य यावद्भवता

कथाचयेयं नृपते प्रसक्ता देवे महावीर्यमतौ शुभेयम् ॥ योगी स सर्वानभिभूय मर्त्यान् नारायणात्मा कुरुते महात्मा ६२ ॥ इति श्रीमहा० शान्ति० मोक्ष० योगविधौ त्रिश
ततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सम्यक्कथाऽयं नृपते वर्णितः शिष्टसंमतः ॥ योगमार्गोऽयं न्यायं शिष्याये ह हितैषिणा १ सांख्ये
त्विदानीं कात्स्नर्येन विधिं प्रब्रूहि पृच्छते ॥ त्रिषु लोकेषु यज्ज्ञानं सर्वतद्विदितं हिते २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु मे त्वमिदं सूक्ष्मं सांख्यानां विदितं आत्मनाम् ॥ विहितं यति
भिः सर्वैः कपिलादिभिरिष्वरैः ३ यस्मिन्नाविभ्रमाः केचिद्दृश्यं ते मनुजर्षभ ॥ गुणाश्च यस्मिन् बहवो दोषहानिश्च केवला ४ ज्ञानेन परिसंख्याय स दोषान्विषयानृप ॥
मानुषान् दुर्जयान् कृत्स्नान् पैशाचान् विषयांस्तथा ५ राजसान् विषयान् ज्ञात्वा यक्षाणां विषयांस्तथा ॥ विषयानौरगान् ज्ञात्वा गांर्धर्वविषयांस्तथा ६ पितॄणां
विषयान् ज्ञात्वा तिर्यक्षुचरतां नृप ॥ सुपर्णविषयान् ज्ञात्वा मरुतां विषयांस्तथा ७ राजर्षिं विषयान् ज्ञात्वा ब्रह्मर्षिं विषयांस्तथा ॥ आसुरान् विषयान् ज्ञात्वा वैश्वदेवां
स्तथैव च ८ देवर्षिं विषयान् ज्ञात्वा योगानामपि चेश्वरान् ॥ प्रजापतीनां विषयान् ब्रह्मणो विषयांस्तथा ९

रमबाध्यत्वलक्षणं सत्त्वमन्यत्सर्वं वैवाबाध्यत्वं सत्त्वं प्रत्यगात्मन इति दर्शितं । तत्राद्यमादाय कृत्स्नोपिकर्मापास्त्यादिव्यवहारः सिध्यति अंत्यमादाय नेह नानाऽस्ति किंच नेत्यादि जगतो बाधादिकं
संगच्छते । मतांतरे तु सर्वस्य मेदस्य पारमार्थिकत्वादिदं सर्वयदयमात्मानेह नानाऽस्तीत्याद्या अध्यारोपापवादव्यायेनात्मैक्यप्रतिपादनपराः श्रुतय उपरुध्यन्ते इति तेषां जगत्सत्यत्वाविभ्रमो दृश्यते ।
केषां चिदात्मन्यप्यसत्त्वभ्रमोऽस्ति न त्वस्माकं किंचिदप्यंशे विभ्रमोऽस्तीत्यर्थः । गुणाः कर्मज्ञानकांडयोर्दृष्टिभेदेनाविरोधादयः । दोषाश्च ब्रह्मात्मवादे एकस्मिन् शरीरे सर्वात्मसांनिध्याविशेषादेकस्य
भोगेन सर्वेषां भोगापातिरित्यादयस्तेषां हानिः ४ ज्ञानेनेति तत्त्वदर्शनोन्मुखं चेत्तत्त्वस्वतमः पिहिततयाऽनधिगमाच्च शुकौरजतादिवन्मानुषत्वादिभावं पश्यति । तत्रोत्तरोत्तरज्ञानेन पूर्वपूर्वमान्
परिसंख्याय बाधित्वा प्राप्नुवंति शुभं मोक्षमिति त्रयोदशेन संबधः । सदोषानागमापायितयामिध्यात्वदोषयुक्तान् यथोक्तं । 'आदावंते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति । 'नासतो विद्यते भावः' इति च
ज्ञात्वा परिसंख्यायेति सर्वत्र योज्यं । तत्र यथा यथा तत्त्वावरकस्य तमसः सम्यगवेक्षणेनापगमस्ततोत्तरोत्तरमुत्कृष्टविषयोपास्थितिर्यावद्ब्राह्मणो विषयान् पश्यति प्राग्वत् ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ अत्रगुणाअप्यागमापावितयादोषाएवेतितेऽपिहानार्थमेवज्ञातव्याः १२ सांख्यज्ञानेऽपिदोषाविद्वत्त्वाभिमानादयः गुणाजद्वेष्टत्वादयः १३ सत्त्वमिति । 'आनंदःप्रीतिरुद्वेगःप्राका
इयंपुण्यशीलता । संतोषःश्रद्धाधनस्वमार्जवंत्यागशीलता । ऐश्वर्यचेतिसत्त्वस्यगुणादज्ञानिसर्गजाः । आस्तिकत्वमकार्षण्यं सुखदुःखोपसेवनम् । मेदःपुरुषताचैवकामक्रोधमदस्तथा । दर्पद्वे
पातिवादाश्चनवैतेराजसागुणाः । तयोमोहोमहामोहस्तामिस्रश्चाधपंचमः । निद्राप्रमादआळस्यमित्यष्टौतमसोगुणाःइति । बुद्धिसप्तगुणामहदहंकारपंचतन्मात्ररूपाम् १४ मनःश्रोत्रादिपंच
केनसहपञ्चरूपं नभोवियदादिपंचरूपं बुद्धिःसंशयनिश्चयगर्वमरणरूपा तमोऽप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिविपरीतप्रतिपत्तिरूपं १५ रजःप्रवृत्तदुःखरूपं सत्त्वप्रकाशरूपं बुद्ध्यादीनांपुनर्ग्र
हणंप्रातिलोभ्येनसत्त्वेतत्प्रविलापनार्थ एतेपंचपंचाक्षत् एतेषामध्येतत्त्वेनयायात्मेयमार्गमात्रमपकंसत्वादिप्रधानंविज्ञायहानार्थतत्प्रातिबंधकंचरजस्तमःप्रधानंगुणजातंविज्ञायप्रलयेप्राकृत
लयेतथाप्रेक्षणेआत्मतत्त्वालोलनेच १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाएतान्सर्वान्निर्ग्रन्थतोऽनुभवतश्चज्ञात्वाकारणैर्मोक्षोपयोगिभिःसात्त्विकैर्मात्रैर्भावितात्मानोवासिताचितामोक्षप्राप्नुवन्ति सूक्ष्मारविरश्म

आयुषश्चपरंकालंलोकोविज्ञायतत्त्वतः ॥ सुखस्यचपरंतत्त्वंविज्ञायवदतांवर १० प्राप्तेकालेचयदुःखंसततंविषयैषिणाम् ॥ तिर्यक्षुपततांदुःखंपततानरकेचयत्
११ स्वर्गस्यचगुणान्छुत्स्नान्दोषान्सर्वाश्चभारत ॥ वेदवादेऽपियेदोषागुणायैचापिवैदिकाः १२ ज्ञानयोगेचयेदोषागुणयोगेचयेनृप ॥ सांख्यज्ञाने
चयेदोषास्तथैवचगुणानृप १३ सत्त्वंदशगुणंज्ञात्वारजोनवगुणंतथा ॥ तमश्चाष्टगुणंज्ञात्वाबुद्धिसप्तगुणांतथा १४ पञ्चगुणंचमनोज्ञात्वानमःपंचगुणंतथा ॥ बुद्धिं
चतुर्गुणंज्ञात्वातमश्चत्रिगुणंतथा १५ द्विगुणंचरजोज्ञात्वासत्वमेकगुणंपुनः ॥ मार्गंविज्ञायतत्त्वेनप्रलयेप्रेक्षणेतथा १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाःकारणैर्भाविताःशु
भाः ॥ प्राप्नुवंतिशुभंमोक्षंसूक्ष्मादवनमःपरम् १७ रूपेणदृष्टिसंयुक्तांघ्राणंगंधगुणेनच ॥ शब्देसक्तंतथाश्रोत्रंजिह्वारसगुणेषुच १८ तनुंस्पर्शतथासक्तांवा
युंनभसिचाश्रितम् ॥ मोहंतमसिसंयुक्तंलोभमर्थेषुसंश्रितम् १९ विष्णुक्रांतिवलेकांकोष्ठेसक्तंतथाऽनलम् ॥ अप्सुदेवींसमासक्तामपस्तेजसिसंश्रिताः २०
तेजोवायौतुसंसक्तंवायुंनभसिचाश्रितम् ॥ नभोमहतिसंयुक्तंमहत्बुद्धौचसंश्रितम् २१ बुद्धितमसिसंसक्तंमोरजसिसंश्रितम् ॥ रजःसत्त्वेतथासक्तंसत्त्वंसक्तं
तथाऽऽत्मनि २२ सक्तमात्मानमीशेचदेवेनारायणेतथा ॥ देवंमोक्षेचसंसक्तंमोक्षंसक्तंतुनकचित् २३

योवायवोवा १७ अत्रप्राणेश्वोदेवादेवेभ्योलोकाइतिश्रुत्यनुसारादिद्विभ्योदेवतासृष्टिदेवताभ्योलोकसृष्टिचाम्युपेत्यब्रह्मणिसर्वलयाह रूपेणेति रूपेणरूपवताद्रव्येणदृष्टिचक्षुरिद्विधंसंयुक्तं
डलेनकनकमिव चक्षुर्व्यतिरिक्तोरूपद्रव्यदेवतादिविषयोनास्तीत्यर्थः एवमग्रेऽपिपाषाणमोक्षंज्ञेयम् १८ बाह्यंविनिर्गम्यदेवतानमसिस्वकारणेसंश्रितं एतच्चसर्वदेवतोपलक्षणं । मोहंवैचित्यतम
सितमोगुणे । लोभंरजःकार्यमर्थेषु तमसोऽर्थानांचवियोगेमोहलोभोभमवतइतिदृष्टांतमात्रमिदम् १९ क्रांतिपादविशेषे बलेहस्तंद्रिये कोष्ठेउदरे देवींपृथ्वीम् २० महतिमहत्तत्त्वकार्येऽहंकारे
महत्बुद्धौमहत्तत्त्वे २१ आत्मनिजीवेत्त्वंपदार्थे २२ ईशमायाविनिर्देवेनारायणेचेतितत्त्वविशेषणे । तत्पदार्थेमोक्षेकैवल्येनिर्विकल्पेवस्तुनि तच्चनकचित्सक्तं स्वमहिम्निप्रतिष्ठित
इतिश्रुतेः २३

ननुरूपादीनामोक्षमात्रत्वोक्तिरागममात्रंनस्वत्रकाचिदुपपत्तिरस्तीत्याशंक्याह ज्ञात्वेति सत्त्वगुणंदेहबुद्धिसत्त्वमयंस्वाप्रशरीरंषोडशभिर्गुणैःकार्यैःप्राणाचक्षुर्ज्ञात्वापृथ्वीतिरापःपृथिवीद्विषयं
मनोऽन्नमन्नाद्वीर्यतपोमंत्राःकर्मलोकेपुनामचेतिश्रुत्युक्तेःप्राणादिनामातैर्वृत्तंज्ञात्वास्वभावंप्राक्कर्मचतुष्टयसिद्धिं चेतनाधीष्टतिचतुर्दशभासिकांदेहसमाश्रितोलिंगदेहाश्रितेज्ञात्वाचमध्यस्थमुवा
सीनमेकमात्मानंयस्मिन्पापंनवियतइत्यसंगंजानीपात् यथैकेनकर्मणास्वाप्रपंचविभ्रमेआत्मनोऽसंगत्वेस्थूलशरीरजदुःखाननुवृत्तेर्दृश्यतेएवंजाग्रद्वेऽपिविषयैषिणांविषयवासनावतांद्वितीयं
कर्मकारणंविज्ञायेद्विषादीनात्माश्रितानात्मन्यविद्ययाअभ्यारोपितान्जानीयादित्यध्यादृत्ययोज्यं अयमर्थः । यथास्वप्नेएकस्यैवात्मनोवासनावशात्सर्वजगदात्मकत्वमात्मनश्चासंगत्वं
दृश्यतेएवंजाग्रद्वेऽपिज्ञेयमितिसार्धंलोकद्वयार्थः २४ । २५ एतस्माद्वासनामयादवस्थात्रयसंचरदारमनोमोक्षस्यदुर्लभत्वंवक्ष्यमाणैःकारणैर्विज्ञायकश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितोभवतीतिच

ज्ञात्वासत्त्वगुणंदेहवृत्तंषोडशभिर्गुणैः ॥ स्वभावंचेतनांचैवज्ञात्वादेहसमाश्रिते २४ मध्यस्थमेकमात्मानंपापंयस्मिन्नविद्यते ॥ द्वितीयंकर्मविज्ञायनृपतेविषयैषि
णाम् २५ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चसर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम् २६ प्राणापानौसमानंचव्यानोदानौचतत्त्वतः ॥ अधश्चैवानिलं
ज्ञात्वाप्रवहंचानिलंपुनः २७ सप्तवातास्तथाज्ञात्वासप्तधापिहितान्पुनः ॥ प्रजापतीनृषींश्चैवमार्गींश्चैवबहून्चरान् २८ सप्तर्षींश्चबहून्ज्ञात्वा राजर्षींश्चपरंतप ॥
सुरर्षीन्महतश्चान्यान्ब्रह्मर्षीन्सूर्यसन्निभान् २९ ऐश्वर्याख्यावितान्दृष्ट्वाकालेनमहतानृप ॥ महतांभूतसंघानांश्रुत्वानाशंचपार्थिव ३० गतिंचाप्यशुभांज्ञात्वा नृप
तेपापकर्मिणाम् ॥ वैतरण्यांचयदुःखंपतितानांयमक्षये ३१ योनीषुचविचित्रासुसंसारानशुभांस्तथा ॥ जठरेचाशुभेवासंशोणितोदकभाजने ३२ श्लेष्ममूत्रपु
रीषेचतीव्रगंधसमन्विते ॥ शुक्रशोणितसंघातेमज्जास्नायुपरिग्रहे ३३ शिराशतसमाकीर्णेनवद्वारेपुरेऽशुचौ ॥ विज्ञायहितमात्मानंयोगांश्चविविधानृप ३४ ता
मसानांचजंतूनांरमणीयावृतात्मनाम् ॥ सात्विकानांचजंतूनांकुत्सितंभरतर्षभ ३५ गर्हितंमहतामर्थेसांख्यानांविदितात्मनाम् ॥ उपप्लवांस्तथाघोरान्शशिन
स्तेजसस्तथा ३६ ताराणांपतनंदृष्ट्वानक्षत्राणांचपर्ययम् ॥ द्वंद्वानांविप्रयोगंचविज्ञायरूपणंनृप ३७ अन्योन्यभक्षणंदृष्ट्वाभूतानामपिचाशुभम् ॥ बाल्येमोहंच
विज्ञायक्षयंदेहस्यचाशुभम् ३८ रागेमोहेचसंप्राप्तेकाचित्सत्त्वंसमाश्रितम् ॥ सहस्रेषुनरःकश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितः ३९ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम्
बहुमानमलब्धेषुलब्धेमध्यस्थतांपुनः ४० विषयाणांचदौरात्म्यंविज्ञायनृपतेपुनः ॥ गतासूनांचकौतयेदेहान्दृष्ट्वातथाऽशुभान् ४१

तुर्दशेनान्वयः २६ याप्राणादीन्पंचैकीकृत्याधोनयतिसोऽधोऽनिलःपृष्ठः एवंप्रवहच्छर्वनेतासप्तमः २७ तएतेसप्तवायवःप्रत्येकंसप्तधाविहिताः अपंभावा । यथैकस्मिन्वटेऽनेकानिवीजा
निष्ठेषुचवीजेषुप्रतिबीजमनंतानिवीजानितद्वेकस्मिन्वटेऽनेकसप्तप्राणाःप्रतिप्राणंसप्तसप्तप्राणाएवमुत्तरोत्तरमितिजगदानंत्यमुक्तं तस्मात्संसारबीजस्याज्ञानस्यतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेयतितत्त्वमिति
भावः २८ । २९ ननुसंत्यनेकप्राजापत्यादिदेहाएवसुखमयाःकिंमोक्षेनेत्याशंक्यतेयामप्यैश्वर्यातवत्त्वात्नेत्याह ऐश्वर्यादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ उपप्ल
वानुपरामान् तेजसःसूर्यस्य ३६ द्वंद्वानांविपरीना ३७ । ३८ कचित्पुंसि ३९ बहुमानमत्यादरं मध्यस्थतामौदासीन्यं ४० दौरात्म्यंबंधहेतुतां ४१

कलेष्टुहेतु ४२ । ४३ । ४४ । ४५ संवत्सरसंयोगोऽहस्पतेर्मध्यमराशिभोगयोरंतराले सूर्यस्य द्विरेकराशिसंक्रमेभवति । मासत्रयोदशयोरंतराले सूर्यसंक्रांतिद्वयम् ४६ पक्षत्रयः सार्धचतुर्दशदि
नमध्येपर्वद्वयं तदात्रयोदशमिदं नैःपक्षोभवति । दिवसत्रयः सूर्योदययोरंतरालेति त्रिचयस्पर्शः । कालाभिमानिदेवज्ञानामपि क्षयोदयोदस्यैवेकमुत्काल्यमानानामस्मदादीनामिति भावः ४७

वासंकुलेपुजंतूनां दुःखं विज्ञाय भारत ॥ ब्रह्मघ्नानां गतिं ज्ञात्वा पतितानां सुदारुणाम् ४२ सुरापाने च सक्तानां ब्राह्मणानां बुरात्मनाम् ॥ गुरुदारप्रसक्तानां गतिं विज्ञाय
चाशुभाम् ४३ जननीषु च वर्तते येन सम्यग्युधिष्ठिर ॥ स देवकेषु लोकेषु येन वर्तते मानवाः ४४ तेन ज्ञानेन विज्ञाय गतिं चाशुभकर्मणाम् ॥ तिर्यग्योनिगतानां च विज्ञा
य गतयः पृथक् ४५ वेदवादांस्तथा चित्रानृतूनां पर्यास्तथा ॥ क्षयं संवत्साराणां च मासानां च क्षयं तथा ४६ पक्षक्षयं तथा दृष्ट्वा दिवसानां च संक्षयम् ॥ क्षयं दृष्ट्वा च
द्रस्य दृष्ट्वा प्रत्यक्षतस्तथा ४७ दृष्ट्वा दृष्ट्वा समुद्राणां क्षयं तेषां तथा पुनः ॥ क्षयं धनानां दृष्ट्वा च पुनर्दृष्टं तथैव च ४८ संयोगानां क्षयं दृष्ट्वा युगानां च विशेषतः ॥ क्षयं च दृष्ट्वा
शैलानां क्षयं च सरितां तथा ४९ वर्णानां च क्षयं दृष्ट्वा क्षयांतं च पुनः पुनः ॥ जरामृत्युस्तथा जन्मदृष्ट्वा दुःखानि चैव ह ५० देहदोषांस्तथा ज्ञात्वा तेषां दुःखं च तत्त्वतः ॥
देहविक्रवतां चैव सम्यग्विज्ञाय तत्त्वतः ५१ आत्मदोषांश्च विज्ञाय सर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ स्वदेहादुत्थितान् गंधांस्तथा विज्ञाय चाशुभान् ५२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कान्स्वगात्रोद्भवान् दोषान् पश्यस्य मितविक्रम ॥ एतन्मे संशयं कृत्स्नं वक्तुमर्हसि तत्त्वतः ५३ ॥ भीष्म उवाच ॥ पंचदोषान् प्रभो देहे प्रवदंति मनीषिणः ॥ मार्गज्ञाः
कापिलाः सांख्याः शृणुतानरिसूदन ५४ कामक्रोधौ भयं निद्रा पंचमः श्वास उच्यते ५५ एते दोषाः शरीरेषु दृश्यंते सर्वदेहिनाम् ॥ छिंदंति क्षमया क्रोधं कामं संकल्पवर्ज
नात् ५६ सत्त्वसंसेवनाभिद्रामप्रमादाद्भयं तथा ॥ छिंदंति पंचमं श्वासमल्पाहारतया नृप ५७ गुणान् गुणशतैर्ज्ञात्वा दोषान् दोषशतैरपि ॥ हेतून् हेतुशतैश्चित्रैश्चित्रा
न्विज्ञाय तत्त्वतः ५८ अपांफेनोपमं लोकां विष्णोर्मायाशतैर्वृतम् ॥ चित्रभित्तिप्रतीकांशं न लसारमनर्थकम् ५९ तमः श्वभ्रनिभं दृष्ट्वा वर्षबुद्धिदं संनिभम् ॥ नाशप्रायं
सुखाद्धीनं नाशोत्तरमिहायशम् ६० रजस्तमसि संमग्नं पंचेद्विपमिवावशम् ॥ सांख्या राजन्महाप्राज्ञास्त्यक्त्वा स्नेहं प्रजाकृतम् ६१ ज्ञानयोगेन सांख्येन व्यापिना
महतानृप ॥ राजसानुभान् गंधांस्तमसांश्च तथा विधान् ६२ पुण्यांश्च सात्विकान् गंधान् स्पर्शजान् देहसंश्रितान् ॥ छित्वा शुभान् शस्त्रेण तपोदंडेन भारत ६३ ततो
दुःखोदकं घोरं चिंताशोकमहाहृदम् ॥ व्याधिमृत्युमहाग्राहं महाभयमहोरगम् ६४ तमः कूर्मं रजोमीनं प्रज्ञया संतरंत्युत ॥ स्नेहपंचं जरादुर्गं ज्ञानदीपमरिदम् ६५ कर्मा
गार्धसत्यतीरं स्थितव्रतमरिदम् ॥ हिंसाशीघ्रमहावेगं नानारससमाकरम् ६६ नानाप्रीतिमहारत्नं दुःखज्वरसमीरणम् ॥ शोककृष्णामहावर्तं तीक्ष्णव्याधिमहागजम् ६६
अस्थिसंघातसंघट्टं श्लेष्मफेनमरिदम् ॥ दानमुक्ताकरं घोरं शोणितहृदविदुमम् ६७ हसितोत्कुष्ठनिर्घोषं नानाज्ञानसुदुस्तरम् ॥ रोदनाश्रुमलक्षारं संगत्यागपरायणम् ६९

४८ । ४९ । ५० । ५१ बाह्यदोषानुक्ता देहजान् दोषानाह स्वदेहादिति उच्यतां दोषानित्यनुषंगः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नलसः रंनलतृणवदंतः सारहीनं ५९ नाशप्रायं ना
शवहुलम् ६० । ६१ । ६२ शुभाशुभांश्च गंधांस्तपोदंडेन ज्ञानशस्त्रेण धीकुठारेण चित्त्वा पश्यः सागरं तरंतीति दशमेन संबंधः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ तीर्त्वा चेति जन्मर्हदोषालोचनेन जन्मपुंस्त्वलंशरीरं तीर्त्वा विस्मृत्य विमलं नभः प्रविशति देहाध्यासापायेभ्यो मसं विदुर्देहीत्यर्थः ७२ तत्रेति तस्मिन्हावेव्योऽपि पञ्चतंतुवत्
यथा कमलनालेनातः सुपिरेण जलं मुखेनाकुप्यमाणमंतः प्रविशति तद्वत् । आत्मनि प्रणिधीयमानमनोद्वारासूर्योऽंतराविश्यतत्रैव दृष्ट्वा काशे सांख्यानप्रतिस्वनाद्धीभिः संबंधाच्चतुर्दशभुवनगता
न्विषयान् वहति प्रापयति । प्रवहन् विषयानित्यनेन विषयैः सह सूर्यस्य नित्यसंबंधो दर्शितः । व्योमसंविदुदये सांख्यस्य सार्वज्ञ्यं सार्वभौमस्य सर्वभोगमाकुलं चोदेतीत्यर्थः । एतेन प्रत्यगात्मस्था
एव विषयानुसुरमुखवदज्ञानवशात्पराकेन मांतीत्यात्मा द्वैतमुपपादितं । हार्दनाद्धीनां सूर्यराशिभिः संबंधस्तेषां च ब्रह्मांडेन संबंधश्छांदोग्यादायुक्तः प्रागेवोदाहृतः ७३ तत्रेति तत्र हार्दकाशे
तांस्तेजोवज्रात्मकान् विषयान् प्रवहं संज्ञकोवायुः प्रतिगृह्णाति स्वात्मसात्करोति तथा च श्रुतिः । 'वायुर्देवान् सर्वान् संतुं के' इति । किं कृत्वा वीतरागान्यतीन् अपेक्षयेति शेषः संप्रज्ञातसुखा
स्वादसंकेसां ल्येषां विषयान् संहरति अन्यथा तु संहरतीत्यर्थः । अतएव समाधिप्रकृत्योक्तं गौडपादीये नास्वादयेत्पुंस्तत्रेति ७४ सूक्ष्म इति सूक्ष्मस्त्वगिन्द्रियाग्राह्यः स्पर्शः । ननु सूर्यर

पुत्रदारजलौकौ घं मित्रवाधवपत्तनम् ॥ अहिंसासत्त्वमर्यादं प्राणत्यागमहोर्मिणम् ७० वेदांतगमनद्वीपं सर्वभूतदयोदधिम् ॥ मोक्षदुर्लभविषयं वडवामुखसागरम्
७१ तरंतियतयः सिद्धाज्ञानयानेन भारत ॥ तीर्त्वा जतिदुस्तरं जन्मविशंति विमलं नभः ७२ तत्र तान्सुकृतीन् सांख्यान् सूर्यो वहति राशिभिः ॥ पद्मतंतुवदाविश्य प्रव
हन् विषयानृप ७३ तत्र तान् प्रवहो वायुः प्रतिगृह्णाति भारत ॥ वीतरागान्यतीन् सिद्धान् वीर्ययुक्तांस्तपोधनान् ७४ सूक्ष्मः शीतः सुगंधी च सुखस्पर्शश्च भारत ॥ सप्ता
नां मरुतां श्रेष्ठोलोकान् गच्छति यः शुभान् ॥ सतान्वहति कौतेय नभसः परमांगतिम् ७५ नभो वहति लोकेश रजसः परमांगतिम् ॥ रजो वहति राजेंद्र सत्त्वस्य परमांग
तिम् ७६ सत्त्ववहति शुद्धात्मन् परं नारायणं प्रभुम् ॥ प्रभुर्वहति शुद्धात्मा परमात्मानमात्मना ७७ परमात्मानमासाद्य तद्भूताय तनाऽमलाः ॥ अमृतत्वाय कल्पं तेन
निवर्तंति वा विभो ७८ परमासांगतिः पार्थ निर्द्वंद्वानां महात्मनाम् ॥ सत्यार्जवरतानां वै सर्वभूतदयावताम् ७९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्थानमुत्तममासाद्य
भगवंतं स्थिरव्रताः ॥ आजन्म मरणं वा ते स्मरंत्युत्तमवाऽनघ ८०

शिमसंबंधेऽपि ब्रह्मांडं न हार्दकाशे प्रवेष्टुमर्हति अत्रत्यानां घटादीनां सूर्यास्तोत्तरं लोकांतरं संबंधादर्शनादित्वा शंक्याह सप्तानां भित्ति तान्पि ब्रह्मांडं रूपान् विषयान् यथाऽप्यप्रवहो वायुर्देहेन
संबंधात्संबंधलोकां प्रतिगच्छति पिंढं च तत्तल्लोकां प्रतिवहति एवं नभसः परमांगतिं हार्दकाशं गच्छति ब्रह्मांडं च तं प्रतिवहति । तथा च ब्रह्मांडं वातरज्जुभिः सूर्यमंडले निबद्धमतो हार्दनात् सूर्यप्रवे
शेन ब्रह्मांडस्यापि प्रवेशो युज्यते अत्रत्य घटादीनां तुरात्रावपि सूर्यरश्मिसंबंधविघटनं नास्तीति न तैः सह देशांतरगमनप्रसक्तिरस्ति अतो युक्तमुक्तं तत्र तान्सुकृतीन् इत्यादि ७५ नभ इति तम
सः सूक्ष्मतमः परिणामो व्योमसंवित्रमआख्यां रजसः परमांगतिमर्हं कारं नयति । सत्त्वस्य परमांगतिमहत्तत्त्वमस्मितामाश्रुद्धत्वं पदार्थः । तस्यापि परमांगतिः प्रभुस्तत्त्वपदार्थस्तस्यापि निरुपा
धिचिन्मात्रमित्यर्थः ७६ । ७७ । ७८ योऽवत्सांख्येऽपि शौचादिकं तुल्यमित्युक्तं तदत्रोपसंहरति निर्द्वंद्वानां भित्ति सेयमात्मनिष्ठायोगैर्विषयेभ्यश्चित्तवृत्तेर्निरोध इत्युच्यते । सांख्यै
रनुत्तद्विषयसहितानां वृत्तीनां लक्षणोदकन्यायेन प्रविलापनमित्युच्यते एवमर्थभाषाभेद एव । शमादिसाधनैर्वैल्यं च कलं पक्षद्वयेऽपि समानमिति प्रागुक्तं न प्रसक्तं ७९ भगवंतं पश्यन् श्रुत्वा
संपन्नं परमात्मानमेव परं मोक्षाख्यं स्थानं प्राप्याऽजन्ममरणं सर्वज्ञः स आत्मा मरणादिकं तत्र स्मरंति न वामोक्षे विशेषविज्ञानमस्ति न वेति प्रश्नः 'कस्मिन्नुपगमो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति य एवं वेदाहं-

—ब्रह्मास्मीति सद्द्वन्द्वसर्वमवति' इति मोक्षे सार्वज्ञ्यसार्वात्म्ययोः श्रवणाद्यप्रत्यक्षसर्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदिति विशेषविज्ञानाभावाद्भुतेऽश्वसंज्ञयः ८० । ८१ एवद्विविधोऽपि मोक्षमहान्दोषः स्फुरति सिद्धिगतान्मोक्षमतिपादकानुषीन्मंत्रान्प्राप्यस्फुरति परत्परं विरुद्धस्यैकत्रपक्षद्वयस्यासंभवात् । अन्यतरागीकारेऽप्यश्वकर्तृत्वेऽन्यतरभुतेर्बाधोभवतीत्यर्थः । यदीति तत्रैव मोक्षेऽपि विज्ञाने विशेषदर्शने सति कर्मैव श्रेष्ठं किं न्यसाद्यायासेनेत्यर्थः ८२ तदभावे तु महान्दोषः सुपुत्राविव विगलितज्ञानस्यापि ज्ञानमस्तीत्युच्यते चेदितो दुःखतरमयुक्ततरं न किञ्चिदित्यर्थः ८३ बुधानामैत्रेयीप्रभृतीनामप्यत्र संमोहो दृश्यते तथाहि । मैत्रेयीमुक्तौ द्वैतदर्शने कर्मफलसाम्यं द्वैतादर्शने न मूढतमत्वं च पश्यन्ती अन्यतरस्य श्रेयस्त्वमप्रतिपद्यमानायाज्ञवल्क्यमवोचत् अत्रैव मामगवानमुमुहदिति मामां ८४ । ८५ अत्र समाधानमाह इन्द्रियाणीति देहिनां प्राणिनां स्वदेहेऽस्वस्वरूपेऽधिष्ठानेऽस्वितानीन्द्रियाण्येव मनःपष्ठानि बुध्यन्ते विशेषतः पश्यन्ति । यतस्ताभ्यात्मनो विशेषविज्ञाने कारणानि हेतुमुतानि । कथं तूहमश्विदात्मातैः कर्तृकारणकैः पश्यति बाह्यमाभ्यन्तरं वा विषयं प्रकाशयति अर्थभावः । प्रत्यक्षं हि बाह्यमर्थं च लुप्यं पश्यति तदभावेन पश्यति न च तावता आत्मनः प्रकाशनशक्तिर्हीयते तेन विनाऽपि स्वप्ने तददर्शनात् । एवं सुषुप्तिमाध्योर्भनसाविनाऽपि नास्त्यात्मनो ज्ञातृशक्तिवियोगः उपकरणस्य स्वातंत्र्याविधातकत्वात् । तथा च करणाभावकृत

यदत्र तथ्यंतन्मेत्वं यथा वद्वक्तुमर्हसि ॥ त्वद्वत्ते पुरुषं नाम्यं प्रष्टुमर्हामि कौरव ८१ मोक्षे दोषो महानेष प्राप्य सिद्धिं गतानृषीन् ॥ यदितत्रैव विज्ञाने वर्तते तयः परे ८२ प्र
वृत्तिलक्षणं धर्मं पश्यामि परमं नृप ॥ मग्नस्य हि परं ज्ञानं किं न दुःखतरं भवेत् ८३ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथान्यायं त्वया तात प्रश्नः पृष्टः सुसंकटः ॥ बुधानामपि संमोहः प्र
श्नेऽस्मिन् भरतर्षभ ८४ अत्रापि तत्त्वं परमं शृणु सम्यङ्मयोरितम् ॥ बुद्धिश्च परमा यत्र कापिलानां महात्मनाम् ८५ इंद्रियाण्येव बुद्ध्यंते स्वदेहे दोहिनां नृप ॥ कारणा
न्यात्मनस्तानि सूक्ष्मः पश्यति तैस्तु सः ८६ आत्मना विप्रहीणानि काष्ठकुड्यसमानितु ॥ विनश्यंति न संदेहः फेना इव महार्णवे ८७ इंद्रियैः सह सुप्तस्य देहिनः शब्द
तापन ॥ सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र न भसीव समीरणः ८८ स पश्यति यथान्यायं स्पर्शान् पृशति वा विभो ॥ बुद्ध्यमानो यथा पूर्वमखिलेनेह भारत ८९ इंद्रियाणीह सर्वाणि
स्वे स्वे स्थाने यथा विधि ॥ अनीशत्वात् प्रलीयंते सर्पा हतविषा इव ९० इंद्रियाणां तु सर्वेषां स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ॥ आक्रम्य गतयः सूक्ष्माश्चरत्यात्मानं संशयः ९१
स त्वस्य च गुणान् कृत्स्नां त्रजसश्च गुणान् पुनः ॥ गुणांश्च तमसः सर्वान् गुणान् बुद्धेश्च भारत ९२

मेवास्यविशेषावज्ञानराहित्यं । नस्वज्ञकृतमिति कैवल्येऽपि नात्मनः सार्वज्ञ्यहानिः तथाच श्रुतिः । 'यद्वैतब्रह्मपश्यति पश्यन् वैतब्रह्मपश्यति यद्वैतं न शृणोत्यं शृण्वन् वैतब्रह्म शृणोति' इत्यादिका मुत्स्यादाव
प्यात्मनो ब्रह्मत्वादि कंदर्शयति ८४ आत्मनो ज्ञातया वियोगं दर्शयितुं भिन्निद्रियाणां जडत्वमाह आत्मनोति वस्तुत इन्द्रियाणि स्वरूपेणैव न संति अध्यस्तत्वात् । परमते स्थित्वा तत्सत्त्वमुपे
स्यापि तानिकाष्ठवदचेतनान्येवातो विनश्यन्ति । तत्र फेनदृष्टांतो यथा योऽर्थो जनीयः यथा फेनो जलेन विना स्वयं निरात्मैव सारमत्वेन दृष्टोऽपि तेन विना न तिष्ठतीति ८७ इन्द्रियाणां जडत्वमुक्त्वा
ह आत्मनः स्वयं श्रुतिर्ब्रह्माह इन्द्रियैरिति देहाभिम्यानि नः सैत्रिपस्य स्वप्ने प्रकलीनस्यापि यः सूक्ष्मोऽन्तरात्मा स सर्वत्र विपश्ये चरति । जाग्रतीव स्वप्नेऽपि सर्वविषयमासयतीत्यर्थः ८८ एतदेवाह स इति
यथा पूर्वजाग्रदित्यर्थः ८९ इन्द्रियाणां सारमत्त्वमात्मनैव न्यानुवेष्टा देवेत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाह इन्द्रियाणीति दृढस्वप्नेऽर्जुनां जडत्वात्तास्ति ईशः प्रवर्तको ये पातानि तयात्वात् ९० व्यतिरेक
मुक्तान्वयमाह इन्द्रियाणां त्विति स्वस्थाने स्थितानां गतयः गतीः सर्वा इन्द्रियवृत्तयश्चिदाप्ता एव उच्यन्तीत्यर्थः ९१ सर्वत्र चिदाप्तिं दर्शयति सत्त्वस्येति सत्त्वादीनां गुणान् व्याप्याऽऽत्मा चरतीति
पूर्वोक्तान्वयः सत्त्वस्य गुणान्धर्मादीन् रजसः प्रवृत्त्यादीन् तमसोऽप्रवृत्त्यादीन् बुद्धेरध्यवसायादीन् ९२

मनसःसंकल्पादीन् नमश्चादीनां श्रोत्रादीन् स्नेहजान् स्नेहोजलं जायते स्मातेजसस्तज्जान् ९३ सर्वाण्येवेति सर्वाण्युक्तान्पुक्तानि च त्रेत्रज्ञेषु सन्निहितानि सत्त्वादीनि गुणैर्मायिकैश्चित्तसत्त्वानंद
त्वाद्यैर्योग्य आत्मा ब्रह्म क्षेत्रज्ञं जीवन्पातिव्याप्नोति कर्मणी च तमेव क्षेत्रज्ञं व्याप्नुत इति संबन्धः ९४ इंद्रियाणि मनः पद्मानि एतच्च क्षेत्रज्ञस्य कर्मसंबन्धे कारणमुपन्यस्तं ९५ मुक्तिकारणं चाह प्रकृतिमिति
चादिन्द्रियाणि इंद्रियाणि ज्ञायां पार्थिवप्रकृतं कारणो पार्थिवस्तेषां क्षेत्रज्ञोऽप्ययं वृद्धिहासश्च न्यूनकूटस्थमात्मानं गच्छति तमेव विशिनष्टि परमिति ९६ तस्मात्सिफलमाह विमुक्त इति ९७
ननु परमात्मानं मासस्यानिवृत्तौ पुनर्देहस्योत्थानं न स्यादित्याशंक्याह शिष्टमिति निवृत्तेऽपि कारणे च क्रममिन्यायेन शिष्टं मन आदिप्रतियोगिन आगच्छंति गच्छंति यथा कालं समाधिष्युत्थानकाल
भेदेन गुरोः संदेशकारिणः प्रारब्धकर्मानुसारिणी श्वरमेरणात्मा कर्तुं जीलं ये पाते ९८ एवं जीवन्मुक्तिसद्भावमुक्त्वा विदेहकैवल्यमाह शक्यमिति अरूपेन वर्तमानदेहपातावधिनाशान्तिविदेहमुक्ति

गुणांश्चमनसश्चापिनभसश्चगुणांश्चसः ॥ गुणान्वायोश्चधर्मात्मन्त्रेहजांश्चगुणान्पुनः ९३ अपांगुणास्तथापार्थपार्थिवांश्चगुणानपि ॥ सर्वाण्येवगुणैर्व्याप्यक्षेत्रज्ञे
पुयुधिष्ठिर ९४ आत्माचव्याप्तिक्षेत्रज्ञकर्मणीचशुभाशुभे ॥ शिष्याइवमहात्मानमिन्द्रियाणिचतंप्रभो ९५ प्रकृतिचाप्यतिक्रम्यगच्छत्यात्मानमव्ययम् ॥
परंनारायणात्मानंनिर्द्वंद्वंप्रकृतेःपरम् ९६ विमुक्तःपुण्यपापेभ्यःप्रविष्टस्तमनामयम् ॥ परमात्मानमगुणंननिर्वर्ततिभारत ९७ शिष्टंतत्रमनस्तातइन्द्रियाणि
चभारत ॥ आगच्छंतियथाकालंगुरोःसंदेशकारिणः ९८ शक्यंचाल्पेनकालेनशांतिंप्राप्तुंगुणार्थिना ॥ एवमुक्तेनकौतेययुक्तज्ञानेनमोक्षिणा ९९ सांख्या
राजन्महाप्राज्ञागच्छंतिपरमांगतिम् ॥ ज्ञानेनानेनकौतेयतुल्यंज्ञानंनविद्यते १०० अत्रतेसंशयोमाभूज्ज्ञानंसांख्यंपरमतम् ॥ अक्षरंभुवमेवोक्तंपूर्णब्रह्मस
नातनम् १ अनादिमध्यनिधनंनिर्द्वंद्वंकर्तृशाश्वतम् ॥ कूटस्थंचैवनित्यंचयद्वदंतिमनीषिणः २ यतःसर्वाःप्रवर्तंतेसर्गप्रलयविक्रियाः ॥ यच्चशंसंतिशास्त्रेषु
वदंतिपरमर्षयः ३ सर्वेविप्राश्चदेवाश्चतथाशमविदोजनाः ॥ ब्रह्मण्यंपरमंदेवमनंतंपरमच्युतम् ४ प्रार्थयंतश्चतंविप्रावदंतिगुणबुद्धयः ॥ सम्यग्युक्तास्तथायोगाः
सांख्याश्चाभितदर्शनाः ५ अमृतेस्तस्यकौतेयसांख्यंमूर्तिरितिश्रुतिः ॥ अभिज्ञानानितस्याहुर्मतंहिभरतर्षभ ६ द्विविधानीहभूतानिपृथिव्यांपृथिवीपते ॥
जंगमागमसंज्ञानिजंगमंतुविशिष्यते १०७

१९ । १०० परंयोगोपेक्षयाश्रेष्ठं एवंसारूपेणयोगेनवाशोधितस्यस्वंपदार्थस्यब्रह्माद्वैतसिद्धयेतत्पदार्थोभेदवक्तुंतत्पदार्थस्वरूपमाह अक्षरमित्यादिना अक्षरंव्यापकं अश्रोतेःसरन् ध्रुवमचंचलं अतएवपूर्णब्रह्मसर्वोत्कृष्टं सनातनंसदैकरूपं १ निर्द्वैतवैतवर्जितं कर्तृजगज्जन्मादिहेतुः शान्ततमभंडवद्वंद्वायमानं कूटस्थनिर्विकारं २ । ३ ब्रह्मण्यंब्रह्मजातिहितं ४ पार्थयंतःगुणेषुविषयेषुबुद्धि र्येषांते त्वदंतिमायिकैर्गुणैःस्तुवंति सारूप्यायोगाश्चस्तुवंति जगत्कृत्स्नेनआदिगुत्स्नेनचेतिशेषः ५ सारूप्यंज्ञानंशुद्धचिन्मात्रंतस्यस्वरूपमित्यर्थः तत्सत्त्वेमानमाह अभिज्ञानानीति घटा दीनांज्ञानानिताम्येष्वतस्यापुतुंश्रंछणोमतंज्ञानं मनज्ञानेऽस्माद्भावेनिष्ठा निर्विषयघटादिज्ञानमेवपरंब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तवार्तिके 'परागर्थप्रमेयेपुयाफलत्वेनसंमता ॥ संवित्सैवेहमेयाद्योवेदांतोक्ति प्रमाणतः'इति ६ यदुक्तविषंब्रह्मतत्सच्चिदानंदरूपंतत्रस्थावरेषुसदंशमात्राभिठयक्तिःजंगमेषुसच्चिदंशयोर्वैद्वत्सुसच्चिदानंदंशानांत्रयाणामप्यभिव्यक्तिरितितेषामुत्तरमुत्तरंश्रेष्ठमित्याहद्वाभ्यां द्विविधानीति अगमंस्यावरं १०७

महत्पुत्रव्यावृत्तसु यन्महत्ज्ञानतत्सांख्यागतं सांख्येयं तर्गतं एतेन सांख्यविज्ञानात्सर्वविज्ञानमुक्तं । तथा च स्थावराजंगमेश्रेष्ठजंगमेष्वपि विद्वान्श्रेष्ठतर इति भावः ४ । ९ ज्ञानादिकं सर्वसांख्ये सांख्यविज्ञाननिमित्तं विहितमित्यर्थः ११० विपर्यये किंचित्साधनवैकल्याज्ज्ञानानुत्पत्तौ यत्पुण्यत्नशीलेषु तांश्चानुसंचार्यतेषामाधिपत्यं कृत्वा ११ महाहं अतिपूज्येऽधिकमभिरतास्ते देवत त्वदार्थप्रविशंति क्रमेणेत्येति शेषः १२ कीदृशी गतिः पापपकृतानामधिवासः एतत्परोक्षज्ञानफलमुक्तम् १३ अपरोक्षज्ञानफलमाह सांख्यमिति कृत्स्नसांख्येयोधारयते साक्षात्कृत्यास्ते सना रायणः परंब्रह्मैव तथा च श्रुतिर्ब्रह्मविद्वद्भवमवतीति १४ हेनरमया एतदेव स्यात्तमनस्तत्त्वमुक्तं तच्च नारायणो विश्वमिति सर्वस्वत्वं ब्रह्मेति श्रुतेरित्यर्थः तत्र हेतुः स इति एतेन तज्ज्ञानमिति

ज्ञानं महद्यद्विमहत्सुराजन्वे देषु सांख्येयुतथैव योगे ॥ यच्चापि दृष्टं विविधं पुराणे सांख्यागतं तन्निखिलं नरेन्द्र ८ यच्चेति हासेषु महत्सु दृष्टं यच्चार्थशास्त्रे नृपशिष्टजुष्टे ॥ ज्ञानं च लोके यदिहास्ति किंचित्सांख्यागतं तच्च महन्महात्मन् ९ शमश्च दृष्टः परमं बलं च ज्ञानं च सूक्ष्मं च यथा वदुक्तम् ॥ तपांसि सूक्ष्माणि सुखानि चैव सांख्येयथा वद्विहितानि राजन् १० विपर्ययेतस्य हि पार्थ देवान्मच्छंति सांख्याः सततं सुखेन ॥ तांश्चानुसंचार्यततः कृतार्थाः पतंति विप्रेषु यतेषु भूयः ११ हित्वा च देहं प्रविशंति देवदिवौकसोऽयामिव पार्थ सांख्याः ॥ अतोऽधिकं तेऽभिरतामहाहं सांख्ये द्विजाः पार्थिवशिष्टजुष्टे १२ तेषां नतिर्यग्गमनं हि दृष्टं नार्वागतिः पापकृताधिवासः ॥ न वा प्रधाना अपिते द्विजातयो ये ज्ञानमेतन्मृपतेऽनुरक्ताः १३ सांख्यं विशालं परमं पुराणं महार्णवं विमलमुदारकांतम् ॥ कृत्स्नं च सांख्यं नृपते महात्माना नारायणो धारयतेऽप्रमेयम् १४ एतन्मयोक्तं नरदेव तत्त्वं नारायणो विश्वमिदं पुराणम् ॥ ससर्गकाले च करोतिसर्गसंहारकाले च तदतिभूयः १५ संहृत्य सर्वं निजदेहसंस्थं कृत्वाऽप्सु शेते जगदंतरात्मा ११६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष० सांख्यकथने एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंतु क्षरमित्युक्तं यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ किंचित्क्षरमित्युक्तं यस्मादावर्तते पुनः १ अक्षरक्षरयोर्व्यक्तिं पृच्छाम्यरिनिषूदन ॥ उपलब्धुं महाबाहो तत्त्वेन कुरुनंदन २ त्वं हि ज्ञाननिधिर्विप्रैरुच्यसे वेदपारंगैः ॥ ऋषिभिश्च महामागैर्यतिभिश्च महात्मभिः ३ शेषमल्पां दिनानां ते दक्षिणायनमास्करे ॥ आवृते भगवत्यर्कगतां सिपरमां गतिम् ४ त्वयि प्रतिगते श्रेयः कुतः श्रोष्यामहेव यम् ॥ कुरुवंशप्रदीपस्त्वं ज्ञानदिपेन दीप्यसे ५ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामित्वतः कुरुकुलोद्बह ॥ न हृष्यामीह राजेन्द्र शृण्वन्नमृतमीदृशम् ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं करालजनकस्य च ७

श्रुतेरुक्तः १५ सांख्यसर्वस्वमाहाधेन संहृत्येति सर्वकार्यजातं विवदादिकं संहृत्य प्रविलाप्य कुत्र निजदेहे कारणात्मनि संस्थासमाधिपत्यसतया कृत्वा स्वयमधिकारणात्माऽप्सु निर्विशेष चिन्मात्रे शेते लीनो भवति जगदंतरात्माना नारायणः सर्वप्रत्यग्भूतः । एतेन योऽयमाजी जगज्जन्मादिहेतुः स सर्वेषां प्रत्यग्भूत ईश्वरश्चिन्मात्रे लीयत इति निर्विशेषब्रह्माद्वैतमुक्तं भवति ११६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतमावदीपे एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ त्वं पदार्थशोधकौ सांख्ययोगाबुक्त्वा तस्य पारमार्थिकं तत्पदार्थं तत्त्वं ब्रह्म शरं तु बभूवोक्तमित्यादिनां तत्तत्पदार्थस्वरूपमुपलक्षितं तद्विवरणायारभते किंतु क्षरमित्यादि व्याक्तिविवेकं तत्त्वेन यायात्मेन उपलब्धुं पृच्छामीति द्वयोः संबंधः १।२।३।४।५।६ करालनामा जनकः करालजनकस्तस्य ७

कुशलं ऊहापोह समर्थं गतिरनुभवस्तेन निश्चयोऽस्यास्तीति तथा अध्यात्मे परोक्षापरोक्षो मय विधत्तान्वंसाभित्यर्थः । मैत्रावरुणि मित्रावरुणयोर्दक्षितयोरुर्वशीमप्सरसं दृष्ट्वा वासतीवरे कुंभेरेतोऽपतत्ततोऽगस्त्यवसिष्ठावजायेतामिति बहुचानां ह्यनुक्रमणिकायां तस्य मैत्रावरुणित्वमुक्तम् ९ प्रश्रितं विनीतं मधुरमर्थतः अनुत्तुल्यं तु तर्कहीनं १० । ११ यच्चेति यत्राक्षरेक्षरते लवणोदकवल्ली यते एतेन क्षराक्षरशब्दद्वयनिमित्ते दर्शिते शिवमानंदरूपं क्षेम्यं संसारमोचकं यतोऽनामयं निर्वृत्तं १२ यावत्कालेन कृत्स्नेनापिकालेन १३ कृत्स्नं क्षरं यावत्कालेन क्षरति तत्प्रमाणमाह युगमिति युगं चतुर्युगं देवमानेन अबदानां द्वादशसहस्रसंमितं तदेव चतुर्युगं दशशतावृत्तं कल्पं तदेव च ब्राह्ममहर्चयते । अत्र योऽयं मानुषः संवत्सरः स देवानामहोरात्रस्तयागणनया द्वादशसहस्रं चतुर्युगं तेन एतत्पृथक् चिह्नं तत्र येन गुणितं त्रिचत्वारिंशल्लक्षाणि विंशतिसहस्राणि च । एतेषु दशधामकेष्वेकोऽंशः चतुर्लक्षं द्वाविंशत्सहस्राणि च कलेर्मानं तदेव द्विगुणं द्वापरस्य त्रिगुणं त्रेतायाः चतुर्गुणं कृतस्य एतद्ब्रह्म दिनमानं गीतास्वप्युक्तम् । 'चतुर्युगसहस्रं तद्ब्रह्मणो दिनमुच्यते । रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविद्वोजनाः' इति १४ यस्यांते यस्पेतितद्विप्रकृतेर्ब्रह्मं ब्रह्मणो ते इत्यर्थः प्रतिबुध्यते शंभु

वसिष्ठं श्रेष्ठमासीनमृषीणां भास्करयुतिम् ॥ प्रपच्छ जनको राजा ज्ञानं नैः श्रेयसंपरम् ८ परमध्यात्मकुशलमध्यात्मगतिनिश्चयम् ॥ मैत्रावरुणि मासीनमभिवाद्य कृतं जलिः ९ स्वक्षरं प्रश्रितं वाक्यं मधुरं चाप्यनुत्तुल्यम् ॥ प्रपच्छ पिंवरं राजा करालजनकः पुरा १० भगवन् श्रोतुमिच्छामि परं ब्रह्म सनातनम् ॥ यस्मान्न पुनरावृत्तिमाप्नुवंति मनीषिणः ११ यच्च तत्क्षरमित्युक्तं यत्रेदं क्षरते जगत् ॥ यच्चाक्षरमिति प्रोक्तं शिवं क्षेम्यमनामयम् १२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां पृथिवीपालक्षरतीदं यथा जगत् ॥ यन्नक्षरति पूर्वेण यावत्कालेन वाऽप्यथ १३ युगं द्वादशसहस्रं कल्पं विद्विचतुर्युगम् ॥ दशकल्पशतावृत्तमहस्तद्ब्राह्ममुच्यते १४ रात्रिश्चेतावती राजन्यस्यातिप्रतिबुध्यते ॥ सृजत्यनंतकर्माणं महांतं भूतमग्रजम् १५ मूर्तिमंतममूर्तां माविश्वं शंभुः स्वयं भुवः ॥ अणिमालविमाप्राप्तिरीशानं ज्योतिरव्ययम् १६ सर्वतः पाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १७ हिरण्यगर्भो भगवानेष बुद्धिरिति स्मृतः ॥ महानिति च योगेषु विरिंचिरिति चाप्यजः १८ सांख्ये च पठ्यते शास्त्रेनामभिर्बहुधात्मकः ॥ विचित्ररूपो विश्वात्मा एकाक्षर इति स्मृतः १९ वृत्तं नैकात्म्यं कथ्येन कृतं त्रैलोक्यमात्मना ॥ तथैव बहुरूपत्वादिश्वरूप इति स्मृतः २० एष वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥ अहंकारं महातेजाः प्रजापतिमहंकृतम् २१ अव्यक्ताद्व्यक्तमापन्नं विद्यासर्गं वदंति तम् ॥ महांतं चाप्यहंकारमविद्यासर्गमेव च २२

रितिसंबंधः अग्रजं हिरण्यगर्भं 'हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीयासु ते मां कर्म देवाय हविषा विधेम' इति श्रुतेः १५ अणिमाद्यायत्र स्वयं भुवः नित्यं स्वतः सिद्धाः न तु हिरण्यगर्भादिष्विव तपसा आविर्भूताः तत ईशानं सर्वनियंतृज्योतिश्चिद्रूपमव्ययमपरिणामि १६ अमूर्तमेवाक्षरस्य ज्ञेयं रूपमाह सर्वत इति १७ हिरण्यगर्भ इति योऽक्षर इति स्मृतः स एष हिरण्यगर्भः सृजात्मा भगवान् सर्वेश्वर्यसंपन्नः । बुद्धिः समदृष्टिबुद्धिरिति वेदांतिनः । योगे तु एष एव महानिति प्रथमं कार्यं १८ । १९ नैकात्म्यं कथ्येन कृतं त्रैलोक्यं कृतं वृत्तं च तदेव विश्वरूपो विराट् विश्वरूपमस्य तथा च श्रुतिः । 'अग्निर्ब्रह्म चक्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्निवृताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्मं चापृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मा' इति २० एष सृजात्मा अहंकारमुपाधि अहंकृतं तदभिमानं विराजं २१ अस्य द्वैविध्यमाह अव्यक्तादिति महांतं समाष्टं चाव्यष्ट्यहंकारमविद्यासर्गम् २२

विद्याविद्ययोर्लक्षणमाह अविधिरिति अत्राक्षरात्कारणाद्विरण्यगर्भसृष्टिः प्रथमा विराट्सृष्टिर्द्वितीया एकतपतेपात्रपाणामभ्यतमे एकस्मिन्विषयेयोविधिः । आप्रोतेरादिमत्वात् । आप्रोतिह वाइदंसर्वमादिमांश्चभवतियपवेदेति तत्तदुपास्तिविधानंसाविद्या । योविधिस्तत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेतिसिद्धवत्कथनंसाविद्या । अयमर्थः पयारजुंस्सर्वत्वेनपश्यंतंभीतंनरंप्र तिकश्चिद्रजुरियंनसर्पइतिसिद्धवद्रजुमात्रमुपदिशति । तेनचसाक्षात्कृतेनसद्योभयनिवृत्तिर्जायतेसोऽयमविधिर्विद्या । अतिविशेषादाप्तवाक्येश्रद्धाहीनंप्रतिहंसर्परजुस्त्वेनभावयतस्तवरजुरिव भविष्यति सचकर्मश्रद्धाजडोविधाविश्वस्यभावनाबलेनतस्यरजुस्त्वंपश्यति सर्पदष्टइवगुरुडभावेनजात्मनोनिर्विपरत्रंतद्वत्सोऽयंविधिरविद्येति तद्वदत्रांपिध्येयं २३ उपहितयोर्महदहंकारयोः सूत्रविराडपरपर्याययोःसृष्टिमुक्त्वातदुपाध्योःसृष्टिमाह भूतेति भूतानिपंचतन्मात्राख्यानिसूक्ष्मपंचभूतान्यपंचीकृतानि सर्वेषुसात्त्विकराजसतामसेषु वैकृतंविहृतंमवैकृतं २४ तमेवाह वायुरिति तत्रवाय्वादीनिपंचीकृतानिस्थूलाभिभूतानिशब्दादिसहितानितामसाहंकाराच्चतुर्थःसर्गः २५ युगपदित्याकाशाद्वायुःवायोरग्निरित्यादिःश्रांतक्रमोऽनादरणीयइत्युक्तंदृष्टिमृष्टयामे

अविधिश्चविधिश्चैवसमुत्पन्नौतथैकतः ॥ विद्याऽविद्येतिविख्यातेध्रुतिशास्त्रार्थचिंतकैः २३ भूतसर्गमहंकारानृतीयंविधिपार्थिव ॥ अहंकारेपुसर्वेषुचतुर्थविधिवै कृतम् २४ वायुर्ज्योतिरथाकाशमापोऽथपृथिवीतथा ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच २५ एवंयुगपदुत्पन्नंदशवर्गमसंशयम् ॥ पंचमंविद्विराजंद्रभौतिकं सर्गमर्थवत् २६ श्रोत्रंत्वक्क्षुपीजिह्वाघ्राणमेवचपंचमम् ॥ वाक्क्रहस्तौचपादौचपायुर्मेढ्रंतथैवच २७ बुद्धीन्द्रियाणिचैतानितथाकर्मेन्द्रियाणिच ॥ संभूतानीह युगपन्मनसासहपार्थिव २८ एपातत्त्वचतुर्विंशासर्वाकृतिषुवर्तते ॥ यांज्ञात्वानामिशोचंतिब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २९ एतदेहंसमाख्यानंत्रैलोक्येसर्वदेहिषु ॥ वेदितव्यंनरश्रेष्ठसदेवनरदानवे ३० सयक्षभूतगंधर्वेसकिन्नरमहोरगे ॥ सचारणपिशाचेवैसदेवर्षिनिशाचरे ३१ सदंशकीटमशकेसपूतिकृमिभूषिके ॥ शुनिश्वपा केचैणेयेसचांडालेसपुल्वसे ३२ हस्त्यश्वखरशार्दूलसवृक्षेगविचैवह ॥ यच्चमूर्तिमयकिंचित्सर्वत्रैतन्निदर्शनम् ३३ जलेभुवितथाऽऽकाशेनान्यत्रेतिविनिश्चयः ॥ स्थानंदेहवतामासीदित्येवमनुशुश्रुम ३४ कृत्स्नमेतावतस्तातक्षरतेव्यक्तसंज्ञितम् ॥ अहन्यहनिभूतात्माततःक्षरइतिसृष्टतः ३५ एतदक्षरमित्युक्तंक्षरती दंयथाजगत् ॥ जगन्मोहात्मकंप्राहुरव्यक्ताव्यक्तसंज्ञकम् ३६ महाश्चैवाग्रजोनित्यमेतत्क्षरनिदर्शनम् ॥ कथितंतेमहाराजयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३७

प्रायेण भौतिकंस्थूलभूतजम् २९ तमेवाह श्रोत्रमिति २७ अत्रतामसानिभूतानि सात्त्विकानिमनःश्रोत्रादीनि राजसानिवागादीनि जाड्यप्रकाशप्रवृत्तिधर्मत्वादेतेषामयंविषयागोबोध्यः २८ एषामूलप्रकृतिः चतुर्विंशाच्चतुर्विंशतितमी चतुर्विंशीत्युज्जुःपाठः । सर्वाकृतिषुसर्वासुविकृतिषु यांप्रकृतिंपुरुषात्पृथग्भूतांज्ञात्वा २९ एतद्विकृत्यात्मकंदेहंपिंडब्रह्मांडात्मकशरीरं क्लीबत्वमर्थ ३० । ३१ । ३२ । ३३ जलेतिनान्यत्रेतिचपंचमहामूर्तातर्वत्येवदेहवान्जीवस्तान्यतीतस्तुब्रह्मेवेतिभावः ३४ एतावतएतावत्पर्यंतमग्नरावधियद्व्यक्तंक्षरते भूतात्माचतुर्विं शकःसंघातः ३५ एतदिति मत्पगात्मानंत्वंपदार्थमभिनीयदर्शयति इदमिति पराम्भूतंजगत् जगच्छब्दार्थमाह जगदिति एतेनाव्यक्तस्यापिअस्त्वमुक्तं २९ अत्रयुक्तिमाह महा निति यतोमहान्मूढमाबुद्धिःसाऽपिनित्यंक्षरत्यतस्तत्कारणमव्यक्तमपिअस्त्येवेत्यर्थः तथाचप्रयोगः । महान्क्षरोपादानकः क्षरात्मत्वाच्छब्दादिति नचात्मधर्माणांदुःखादीनांक्षरत्वेऽपि क्षरोपादानकत्वेनास्त्यात्मनोऽनित्यत्वादितिवाच्यं दुःखादेरात्मधर्मत्वस्यैवासिद्धेः । तदभ्युपगमेवावन्मौण्यवन्नित्यसंभवेनयावदुःखनिवृत्तिलक्षणस्यमोक्षस्यासिद्धेरित्यास्तांतावत् ३७

पंचविंशतिमः तकारलोपआर्षः विष्णुःशुद्धःचिन्मात्रंसनिर्गुणत्वाभिस्तत्त्वः कथंतर्हिपंचविंशतितत्त्वेपुतस्यगणनेरयतआह तत्त्वेति तत्त्वाधिष्ठानत्वादेवास्यतत्त्वसंज्ञानतुकार्भत्वात्कारणत्वाद्वाऽ स्यतत्त्वांतर्गतत्वमस्ति । एतेनब्रह्मणोजगदुपादानत्वमपितदुपादानांज्ञानाश्रयत्वादेवेतिव्याख्यातंअन्यथातस्यापिपूर्वांकानुमानेनक्षरत्वापत्तिः ययोक्तंसंप्रदायविद्भिः । अस्यद्वैतैतद्विजाल स्ययदुपादानकारणं ॥ अज्ञानंयदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यतेइति ३८ निस्तत्त्वत्वादेवाधिष्ठातृत्वमपिनास्तीत्याह यदिति यद्यस्माद्धेतोःमर्त्यक्षरणधर्मिप्रधानंकर्तृव्यक्तकार्यमसृजतत्त स्माद्धेतोस्तन्मूर्तिमत् जगत्प्रधानेनैवप्रवर्त्यतइत्यर्थः । कोसाधिष्ठातायश्चतुर्विंशतितमःअव्यक्तः । ननुकथमचेतनस्याधिष्ठातृत्वंसंहतत्त्वादेवेतिगृहाण हियतःपुरुषोऽमूर्तोऽसंहतःअतो नासाधिष्ठातेत्यर्थः ३९ ननुसंहतमप्यव्यक्तंकाष्ठलोष्ठसमत्वात्त्राधिष्ठातृमवेदतआह सएवेति चतुर्विंशतितमएवआतिष्ठतेऽधितिष्ठति यतआत्मवान्निच्छायावान् संधिरार्षः केवलोऽ नुपाधिरपिचेतनःसर्गप्रलयधर्मिण्याप्रकृत्यामूर्तिमान्भवतिस्वतस्त्वमूर्तिमानेव ४० तथैवचनिर्गुणमगोचरमपिगोचरेवर्तते दर्पणेनेवमुखं यदाहुः । नतावदयमेकांतेनाविषयः अस्मत्प्रत्य यविषयत्वादिति ४१ तत्पदार्थनिरूपणमुपसंहरति एवमिति त्वंपदार्थनिरूपयति विकुर्वाणइति प्रकृतिमानविद्यावान् अबुद्धिमान्मूढः अभिमन्यतेअहमित्यात्मानंमन्यते ४२ ली

पंचविंशतिमोविष्णुर्निस्तत्त्वस्तत्त्वसंज्ञितः ॥ तत्त्वसंश्रयणादेतत्त्वमाहुर्मनीषिणः ३८ यन्मर्त्यमसृजद्व्यक्तंतत्त्वमूर्त्यधितिष्ठति ॥ चतुर्विंशतिमोऽव्यक्तोह्य मूर्तःपंचविंशकः ३९ सएवहृदिसर्वासुमूर्तिष्वातिष्ठतेऽऽत्मवान् ॥ केवलश्चेतनोनित्यःसर्वमूर्तिरमूर्तिमान् ४० सर्गप्रलयधर्मिण्याससर्गप्रलयात्मकः ॥ गोचरेवर्त तेनित्यंनिर्गुणगुणसंज्ञितम् ४१ एवमेषमहानात्मासर्गप्रलयकोविदः ॥ विकुर्वाणःप्रकृतिमानभिमन्यत्यबुद्धिमान् ४२ तमःसत्वरजोयुक्तस्तासुतास्विहयोनिषु ॥ लीयतेप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ४३ सहवासविनाशित्वान्नान्योऽहमितिमन्यते ॥ योऽहंसोऽहमितिबुक्त्वागुणानेवानुवर्तते ४४ तमसातामसान्भावान्चिवि धान्प्रतिपद्यते ॥ रजसाराजसांश्चैवसात्विकान्सत्वसंश्रयात् ४५ शुक्लोहितकृष्णानिरूपाण्येतानित्रीणितु ॥ सर्वाण्येतानिरूपाणियानीहप्राकृतानिवै ४६ तामसानिरयंयांतिराजसामानुषानथ ॥ सात्विकादेवलोकायगच्छंतिसुखभागिनः ४७ निष्कैवल्येनपापेनतिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ॥ पुण्यपापेनमानुष्यंपुण्येनैकेन देवताः ४८ एवमव्यक्तविषयंक्षरमाहुर्मनीषिणः ॥ पंचविंशतिमोयोऽयंज्ञानादेवप्रवर्तते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरा लजनकसंवादे द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

यतेयोनिभिःसहतादात्म्यंप्राप्नोति ४३ तत्रहेतुमाह सहेति सहवासेनविनष्टमदर्शनंगंतुशीलमस्यतस्य भावस्तत्त्वंतस्मादनान्योहंसंघातादितिमन्यते । योऽहंसोऽहममुष्यपुत्रोऽहममुकजातीयोऽहमितिगुणान्ब्राह्मण्यादीनेव ४४ तामसान्क्रोधादीन् राजसान्प्रवृत्त्यादीन् सात्विकान्प्रकाशादीन् ४५ शुक्लेति क्रमेणस्वच्छत्वाद्भजकत्वान्मलिनत्वाच्चसत्वादीनिशुक्लाहितकृष्णानि तान्येवजलतेजोऽन्नानि एतानिहृदयानि । वाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमितिश्रुतेः । प्राकृतानिप्रकृतिस्तेजोवन्नानितत्संबंधीनि ४६ तेजोब्रह्मोपाधिकेपुर्जिविषयेतामसाइतिव्याख्येयं ४७ । ४८ एवमिति यद्वा योऽयंपंचविंशतितमस्तमेवाव्यक्तविषयमायागोचरसंतं क्षरंविनाशिनंविकारिणंवाजातोदेवदत्तोमृतोदेवदत्तमुखीदुःखीपुण्यवान्पापीचेत्यज्ञानादाहुः । कथंतर्हितदुपलाब्धिरतआह ज्ञानादेवप्रवर्ततेप्रकाशते एतेनतत्पदार्थेवाज्ञानाज्जीवत्वमापन्नो ज्ञानान्मुच्यतइतिवदतत्त्वमसीत्यादिवाक्यार्थोजीवब्रह्माभेदःसाधितोभवति ४९ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

प्रकृतिसंयोगात्पुरुषस्तामेवानुवर्तत इत्युक्तं तत्प्रपञ्चयत्यध्यायद्वयेन एवमप्रतिबुद्धत्वादित्यादिना अबुद्धमबोधमज्ञानं भावेनिष्ठातेन नृसमासः १ गुणक्षयाद्गुणसामर्थ्यात् क्षिप्तयैश्वर्ययो
रित्यैश्वर्यायैश्वर्यावातोरुपं एतच्चतामसानिरयंतीति श्लोकेन प्रागेवोक्तं २ आनंत्यमनंतं ३ ४ निर्द्वंद्वः सुखदुःखादिहीनः ५ हिधमाकासश्वासः ६ पृथ्वीवोऽभिमन्यते अहमेव दुःखीरो
मीचेति ७ ८ मंडूकवत्पाणिपादंसंकोच्य न्युजः शेते इति मंडूकशायी ९ आकाशेनिरावरणे देशे १० ११ फलमृद्धबाफलाशाः मुंजमेखलेतिकौपीनवस्त्रं लक्ष्यते १२ बाले तथा विककंबलोलक्ष्यते

॥ वसिष्ठ उवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धमनुवर्तते ॥ देहादेहसहस्राणितथासमभिपद्यते १ तिर्यग्योनिसहस्रेषु कदाचिदेवतास्वपि ॥ उपपद्यतिसंयोगाद्गुणैः सह
गुणक्षयात् २ मानुषत्वादिवंयातिदिवोमानुष्यमेव च ॥ मानुष्यान्निरयस्थानमानंत्यं प्रतिपद्यते ३ कोशकारो यथाऽऽत्मानं कीटः समवरुंधति ॥ सूत्रतंतुगुणैर्नि
त्यंतथाऽयमगुणोगुणैः ४ द्वंद्वमेति च निर्द्वंद्वस्तासुतास्विहयोनिषु ॥ शीर्षरोगेऽक्षिरोगे च दंतशूले गलग्रहे ५ जलोदरे तृषारोगे ज्वरगण्डे विषूचके ॥ श्वित्रकुष्ठेऽग्नि
दग्धे च हिध्मापस्मारयोरपि ६ यानि चान्यानि द्वंद्वानि प्राकृतानि शरीरिषु ॥ उत्पद्यंते विचित्राणि तान्येषोऽप्यभिमन्यते ७ तिर्यग्योनिसहस्रेषु कदाचिदेवतास्वपि ॥
अभिमन्यत्यभीमानात्तथैव सुकृतान्यपि ८ शुक्लवासाश्च दुर्वासाः शायी नित्यमवस्तथा ॥ मंडूकशायी च तथा वीरासनगतस्तथा ९ चीरधारणमाकाशेशयनं स्था
नमेव च ॥ इष्टकाप्रस्तरे चैव कंटकप्रस्तरे तथा १० भस्मप्रस्तरशायी च भूमिशय्यातलेषु च ॥ वीरस्थानां तु पंके च शयनं फलकेषु च ११ विविधा सुचशय्या सुफल
मृद्धचान्वितस्तथा ॥ मुंजमेखलनग्रत्वं क्षौमकृष्णाजिनानि च १२ शाणीवालपरीधानो व्याघ्रचर्मपरिच्छदः ॥ सिंहचर्मपरीधानः पट्टवासास्तथैव च १३ फलक
परिधानश्च तथा कंटकवस्त्रपट्टक ॥ कीटकावसनश्चैव चीरवासास्तथैव च १४ वस्त्राणि चान्यानि बहून्प्यभिमन्यत्यबुद्धिमान् ॥ भोजनानि विचित्राणि रत्नानि विविधा
नि च १५ एकरात्रांतराशित्वमेककालिकभोजनम् ॥ चतुर्थाष्टमकालश्च षष्ठकालिक एव च १६ षड्रात्रभोजनश्चैव तथैवाष्ट्राहभोजनः ॥ सप्तरात्रदशाहारो द्वादशा
हिकभोजनः १७ मासोपवासी मूलाशीफलाहारस्तथैव च ॥ वायुभक्षोऽपि पित्त्याकदधिगोमयभोजनः १८ गोमूत्रभोजनश्चैव शाकपुष्पाद एव च ॥ शैवालभोजन
श्चैव तथाऽऽचामेन वर्तयन् १९ वर्तयन् शीर्णपर्णैश्च प्रकीर्णफलभोजनः ॥ विविधानि च कृच्छ्राणि सेवते सिद्धिकांक्षया २० चांद्रायणानि विविधलिङ्गानि विविधानि च ॥
चातुराश्रम्यपंधानमाश्रयत्यपधानपि २१ उपाश्रमानप्यपरान्पापंडान्विविधानपि ॥ विविक्ताश्च शिलाच्छायास्तथा प्रस्त्रवणानि च २२ पुलिनानि विविक्तानि
विविक्तानि वनानि च ॥ देवस्थानानि पुण्यानि विविक्तानि सरांसि च २३ विविक्ताश्चापिशैलानां गुहागृहानि भोपमाः ॥ विविक्तानि च जप्यानि वनानि विविधानि च
२४ नियमान्विविधानि अपि विविधानि तपांसि च ॥ यज्ञांश्च विविधाकारान्विधांश्च विविधांस्तथा २५

११ फलकं भूर्जत्वगादि विपिटकाष्ठवाकौपीनरूपं कंटकवस्त्रं शा

रुमलपादितूलजं । कटकेति पाठे तु गमयः कटः कीटकावसनः पट्टसूत्रजवस्त्रः १४ । १५ । १६ दशाहारो दशाहाराः एकोहाकारो दशः दशाहेनाहारो यस्येत्यर्थः १७ । १८ आचामेन भक्तमं
डेन मासराचामनिष्ठावा मंडे भक्तसमुज्ज्वले इत्यमरः १९ । २० । २१ उपाश्रमान्पापुपतपांचरात्राद्युक्तदीक्षायोगान् २२ । २३ गृहेषु ये निमाः नितरां भाति ते दिव्यगृहोपमा इत्यर्थः २४ । २५

२६ । २७ प्रकृत्योपकरणमृतया २८ । २९ विशसने संप्राप्ते ३० भवं मूर्ष्टिं अभ्येत्यग्रासित्वा ३१ । ३२ आत्मरूपगुणान् आत्मनिकल्पितान् रूपवपौ वर्णाकृत्यादि गुणान् सत्त्वादीन्
३३ क्रियापथे कर्ममार्गे क्रियां तथा तदिति मन्यते इदं कर्म एवं गुणफलमित्यावश्यकत्वेन मानयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ निरात्मानिः स्वरूपश्चिदाभासविशिष्टो देह
द्विधा विसंघातः दृश्यत्वेन शुक्तिरजतादिष्वन्मिथ्यात्वात् आत्मगुणैश्चेतनत्वसत्यत्वसुखत्वैः यथोक्तं । आनंदो विषयानुभवोऽनित्यत्वचेतिसतिधर्माः अपृथक्त्वेऽपि च ते पांचैतन्म्यात्पृथगिवा
वणिकपथाद्विजंक्षत्रैश्च शूद्रांस्तथैव च ॥ दानं च विविधाकारं दीनां धरुपणादिषु २६ अभिमन्यत्यसंबोधात्तथैव त्रिविधान् गुणान् ॥ सत्त्वरजस्तमश्चैव धर्मार्थौ काम ए
व च २७ प्रकृत्यात्मानमेवात्मा एवं प्रविभज्युत ॥ स्वधाकारवपट्टकारौ स्वाहाकारनमस्त्रियाः २८ याजनाध्यापनं दानं तथैवाहुः प्रतिग्रहम् ॥ यजनाध्यापने चै
व यज्ञान्यदापि किंचन २९ जन्ममृत्युविवादे च तथा विशसनेऽपि च ॥ शुभाशुभमयं सर्वमेतदाहुः क्रियापथम् ३० प्रकृतिः कुरुते देवी भवं प्रलयमेव च ॥ दिवसांतं गुणा
नेतानभ्येत्यैकोऽवातिष्ठते ३१ राशिमजालमिवादेत्यस्तत्काले नियच्छति ॥ एवमेषोऽसकृत्पूर्वकीडार्थमभिमन्यते ३२ आत्मरूपगुणानेतां विविधान् हृदय
प्रियान् ॥ एवमेतां विकुर्वाणः सर्गप्रलयधर्मिणीम् ३३ क्रियां क्रियापथे रक्तस्त्रिगुणांस्त्रिगुणाधिपः ॥ क्रियां क्रियापथोपेतस्तथा तदिति मन्यते ३४ प्रकृत्या सर्वमेवेदं ज
गदधीकृतं विभो ॥ रजसातमसा चैव व्याप्तं सर्वमनेकधा ३५ एवं द्वंद्वान्यथैतानि समावर्तते नित्यशः ॥ ममैवैतानि जायंते धावंते तानि मामिति ३६ निस्तर्तव्या
न्यथैतानि सर्वाणीति नराधिप ॥ मन्यतेऽयं ह्यबुद्धत्वात्तथैव सुकृतान्यपि ३७ मोक्तव्यानि मयैतानि देवलोकगतेन वै ॥ इहैव चैनं भोक्ष्यामि शुभाशुभफलोदयम् ३८
सुखमेव तु कर्तव्यं स कृत्वा सुखं मम ॥ यावदंतं च मे सौख्यं जात्यां जात्यां भविष्यति ३९ भविष्यति च मे दुःखं कृतेनेहाप्यनंतकम् ॥ महदुःखं हि मानुष्यं निरये चापि
मज्जनम् ४० निरयाच्चापि मानुष्यं कालेनैव्याम्यहंपुनः ॥ मनुष्यत्वाच्च देवत्वं देवत्वात्पौरुषं पुनः ४१ मनुष्यत्वाच्च निरयं पर्यायेणोपगच्छति ॥ य एवं वेत्ति नित्यं वै
निरात्माऽऽत्मगुणैर्वृतः ४२ तेन देवमनुष्येषु निरये चोपपद्यते ॥ ममत्वेनावृतो नित्यं तत्रैव परिवर्तते ४३ सर्गकोटि सहस्राणि मरणांता सुमूर्तिषु ॥ य एवं कुरुते
कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ स एवं फलमाप्नोति त्रिपुलोकेषु मूर्तिमान् ॥ प्रकृतिः कुरुते कर्म शुभाशुभफलात्मकम् ॥ प्रकृतिश्च तदश्नाति त्रिपुलोकेषु कामगा ४५ ति
र्यग्योनिमनुष्यत्वं देवलोकं तथैव च ॥ त्रीणि स्थानानि चैतानि जानीयात् प्राकृतानि ह ४६ अलिङ्गां प्रकृतिं त्वाहुर्लिङ्गैरनुमिमीमहे ॥ तथैव पौरुषं लिङ्गमनुमानाद्विमन्यते ४७

वमासंत इति ४१ । ४३ । ४४ प्रकृतिरिति यद्यपि स्त्रीपुंसाभ्यामपत्यमिव पुं प्रकृतिभ्यामेव सर्वकार्यं क्रियते नान्यतरेण तथाऽपि विवक्षितविवेके प्रकृतायेव कर्तृत्वं पर्यवस्यति तस्याः सविकारत्वाच्च
पुंसि निर्विकारत्वादित्यर्थः ४५ । ४६ अलिङ्गानित्यानुमेयां ननु बह्विधकदाचित्प्रत्यक्षां कथं तर्हि सामान्यते दृष्टं लिङ्गैर्हृदादिकोऽयं स्तत्कारणभूतांतामनुमिमीमहे पौरुषं लिङ्गं पुरुषस्यानु
मापकं देहाय नुगतं चैतन्यं चिदाभासलिङ्गेन चित्तिरनुमीयते इत्यर्थः । इति मन्यते निरीश्वरः सारूप्येन तु तत्तथोक्तिमावः । यत्साक्षादपरोक्षान् द्वयं आत्मा सर्वांतरहति चितोऽव्यवहितापरो
क्षस्तत्तु विरोधात् ४७

सहति अत्रणमाकृतंलिङ्गानिर्विकारप्रकृतेरिदंलिङ्गममकं दृश्यायाःप्रकृतेःसाधकइत्यर्थः । सलिङ्गांतरपुर्यष्टकंभ्रमाप्य क्षरणधर्मित्वाद्गुणोलिङ्गंतस्यद्वाराणिश्रोत्रादीनि ४८ । ४९ निर्वर्णोऽपि व्रणवा
नस्मीतिमन्यते ५० । ५१ अलिङ्गोलिङ्गादन्योऽपि लिङ्गपुर्यष्टकं कालमृत्युं मरणधर्मास्मीतिमन्यतेइत्यर्थः सत्त्वंबुद्धिंअसत्त्वमधस्तुदेहादिकं आत्मनस्तत्त्वमनारोपितरूपं ५१ मृत्युंइतारं चरं
चरत्वंसर्गपुत्रादिमात्मसंबन्धिनंमन्यते ५२ तपस्तपस्विनं गतिमुक्तांतिगत्यागतिं भवंभववंतंसंसारिणं ५३ अबुद्धिर्विपर्यस्तबुद्धिः ५४ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा
वदीपे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ एवंपूर्वोक्तप्रकारेण १ धाम्नापोडशकलःपुरुषइतिप्रकृत्यमुवैवास्यापोडशीकलेतिश्रुतिप्रसिद्धयाप्रकाशरूपयाचित्कलया धामसहस्राणिस्थानसहस्रा
णिप्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तउत्सर्जयातीतिब्रह्मालिङ्गितस्यैवगत्यादिश्रवणात् २ अत्रदृष्टांतमाह चंद्रमाइव ३ योनिःसाभासामूलप्रकृतिः दशेंद्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयंचापेत्यसापंचदशी सोममनृतं

सलिङ्गांतरमासाद्यप्राकृतंलिङ्गमव्रणम् ॥ व्रणद्वाराण्यधिष्ठायकर्मणाऽऽत्मनिमन्यते ४८ श्रोत्रादीनितुसर्वाणिपंचकर्मेंद्रियाण्यथ ॥ वागादीनिप्रवर्ततेगुणोऽपिह
गुणैःसह ३९ अहमेतानिवैसर्वमन्येतानींद्रियाणिह ॥ निरिंद्रियोहिमन्येतव्रणवानस्मिनिर्व्रणः ५० अलिङ्गोलिङ्गमात्मानमकालःकालमात्मनः ॥ असत्त्वंसत्त्वमा
त्मानमतत्त्वंतत्त्वमात्मनः ५१ अमृत्युर्मृत्युमात्मानमचरश्चरमात्मनः ॥ अक्षेत्रःक्षेत्रमात्मानमसर्गःसर्गमात्मनः ५२ अतपास्तपआत्मानमगतिर्गतिमात्मनः ॥
अभवोभवमात्मानमभयोभयमात्मनः ५३ अक्षरःक्षरमात्मानमबुद्धिस्त्वभिमन्यते ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनक
संवादे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ॥ सर्वकोटिसहस्राणिपतनांतानिगच्छति १
धाम्नाधामसहस्राणिमरणांतानिगच्छति ॥ तिर्यग्योनिमनुष्यत्वेदेवलोकेतथैवच २ चंद्रमाइवभूतानांपुनस्तत्रसहस्रशः ॥ लीयतेप्रतिबुद्धत्वादेवमेषह्य
बुद्धिमान् ३ कलापंचदशीयोनिस्तद्धामप्रतिबुध्यते ॥ नित्यमेतद्विजानीहिसोमवैपोडशीकलाम् ४ कलायांजायतेऽजस्रंपुनःपुनरबुद्धिमान् ॥ धामत
स्योपयुजंतिभूयएवोपजायते ५ पोडशीतुकलामूक्ष्माससोमउपधार्यताम् ॥ नतूपयुज्यतेदेवैर्देवानुपयुनक्तिसा ६ एतामक्षपयित्वाहिजायतेनृपसत्तम ॥
साहस्यप्रकृतिर्दृष्टातक्षयान्मोक्षउच्यते ७

चिदात्मानं नित्यमेतद्वामेतिबंधः ४ कलायांयोनिभूतायांपंचदश्यामविधायांनिमित्तभूतायांसत्यां अबुद्धिमान्मृदोविपर्यस्तमतिः जायतेजन्मलभते तस्यजायमानस्यपुरुषस्यधामपोडशीकलातामानं
दरूपापयुजंतिभूतानीतिशेषः । एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः । उपजायते एकवचनमार्पं युजंतीतिप्रथमंमुमिचिदानंदंदेशविषयसंपर्कजमुपजीव्यभूतानिसंसरतीत्यर्थः ५
चित्कलानुनेवसंसरतीत्याह पोडशीति देवैरिंद्रियैर्नोपयुज्यतेपालयतेकिंतुदेवानेवसत्तास्फूर्तिप्रदानेनउपयुनक्तिपालयति ६ एतांपोडशीमक्षपयित्वाअविनाश्यजायतेइदंसर्वैरज्जुमिवसर्पः नतुर्पिंडमिवघट
उपमृद्यजायतेतद्वत् अक्षपणेहेतुमाह साहीति यत्रकार्यमुत्पद्यतेयत्रचलीयतेसाप्रकृतिरितिप्रसिद्धलोके । नहिपिंडेघटोलीयतेकिंतुपिंडस्यप्रकृतिभूतायांमृद्येव । नचकपालादिकार्यातिरोत्पादएवपूर्वकार्यप्रल
यइतिवाच्यं निराश्रयायाःकार्यधारायाअनुपपत्तेः कुतः घटशरावोदचनादियुर्पिंडलोष्टपांसुपरमाणुपुष्पावृत्तेषुयन्मृदित्यनुस्यूतव्यवहारालंबनेतत्कुसुमेभ्यःसूत्रमिवतेभ्यःपृथक्तदुदयलयस्थानंमंतव्यं
अतःप्रकृतिवात्पोडश्याःक्षपणंनयुज्यतइत्यर्थः । अस्यकार्यस्य नन्वितएवदृष्टांतात्पोडश्याःकार्याकारत्वंदुस्त्यजमित्याशंक्याह तत्क्षयादिति कार्यस्यानुच्यतइत्यर्थः । सत्त्वंमृदोऽपिविकारविशेषत्वात्

कतिपयविकारेष्वनुवृत्तावपिनिर्विकाररूपंनप्रत्यक्षंतथाऽपिजलमेवतस्यानिर्विकाररूपमेवजलस्यतेजस्तेजसःसन्मात्रंयत्सर्वकार्येष्वनुस्यूतंस्यैवसत्यत्वंवक्तव्यं इतरस्यविकारस्य मिथ्यात्वंवाचा
रंभणविकारोनामधेयमितिश्रुतेः सतोऽपिविकारत्वेऽनवस्थापत्तिःशून्याच्चजगदुत्पत्त्यसंभवस्यकथमसतःस जायतेतिश्रुत्यैवाक्षिप्तत्वात् । तस्मात्सर्वविकारस्येऽपिसन्मात्रंब्रह्मास्तीतितद्वावापतिर्मोक्ष
इतिमुक्तमुक्तंतत्क्षयान्मोक्षउच्यतइति गोडास्तुएवंतांक्षपयित्वेतिपठति तदापंचदशीपरएवायमृज्वर्यःश्लोकः ७ तदेवेति यद्धामशब्देनमोक्षशब्देनचोच्यतेतदेवाऽऽनंदात्मकंस्तुपोडशकलंचिदचित्सं
घातरूपंपिंडब्रह्मांडात्मकं तथाचश्रुतिः । 'आनंदाद्देवस्खल्विमानिभूतानिजायते आनंदेनजातानिजीवंति आनंदंप्रयत्यभिसंविशंतीति' तत्राप्यन्यक्तसंज्ञकंपंचदशीकलयापूर्वयोनिशब्देनोक्तातत्कार्य
त्वात्तदभिन्नंदेहंयोनिरोममायमितिदेहेममतांकरोति तत्रैवपरिवर्तते देहेननमुच्यतइत्यर्थः ८ योमन्वानस्तमाह पंचविंशइति शुद्धाशुद्धनिषेवणात्क्रमेणशुद्धोऽशुद्धश्चभवतीतिशेषः ९ तादृक्असंगोऽयं
पुरुषइतिश्रुतेरसंगोऽपिशुद्धात्माऽशुद्धएवभवति तत्रहेतुर्ममायमिति मन्वानइत्यनुवर्तते तादृगित्यनेनैववाऽयंहेतुरनुकूप्यते अबुद्धोऽज्ञः १० अप्रतिबुद्धःप्रतीपोबोधःप्रतिबोधस्तद्रहितोविपर्ययहीनः

तदेवपोडशकलंदेहमव्यक्तसंज्ञकम् ॥ ममायमितिमन्वानस्तत्रैवपरिवर्तते ८ पंचविंशोमहानात्मातस्यैवाप्रतिबोधनात् ॥ विमलस्यविशुद्धस्यशुद्धाशुद्धनिषे
वणात् ९ अशुद्धएवशुद्धात्मातादृग्भवतिपार्थिव ॥ अबुद्धसेवनाच्चापिबुद्धोऽप्यबुद्धतां व्रजेत् १० तथैवाप्रतिबुद्धोऽपिविज्ञेयोनृपसत्तम ॥ प्रकृतेस्त्रिगुणायस्तुसे
वनास्त्रिगुणोभवेत् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० वसिष्ठक०चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ अक्षरक्षरयोरेष
द्वयोःसंबंधइष्यते ॥ स्त्रीपुंसोर्वाऽपिभगवन्संबंधस्तद्वदुच्यते १ ऋतेतुपुरुषेनहस्त्रीगर्भधारयत्युत ॥ ऋतेस्त्रियंनपुरुषोरूपंनिर्वर्तयेत्तथा २ अन्योन्यस्याभिसं
बंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ रूपंनिर्वर्तयत्येतदेवंसर्वासुयोनिषु ३ रत्यर्थमभिसंबंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ ऋतौनिर्वर्त्यतेरूपंतद्वक्ष्यामिनिदर्शनम् ४ येगुणाः
पुरुषस्येहयेचमातृगुणास्तथा ॥ अस्थिस्रायुश्चमज्जाचजानीमःपितृतोगुणाः ५ त्वह्मांसंशोणितंचेतिमातृजान्यपिशुशुम् ॥ एवमेतद्विजश्रेष्ठवेदेशास्त्रेचपठ्यते ६
प्रमाणंयत्स्वेदोक्तंशास्त्रोक्तंयच्चपठ्यते ॥ वेदशास्त्रद्वयंचैवप्रमाणंतत्सनातनम् ७ अन्योन्यगुणसंरोधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ एवमेवाभिसंबद्धौनित्यंप्रकृतिपूरुषौ ८

तथैवेत्यनेनतादृशजनसेवनात्तादृशोभवतीत्युक्तं ११ ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भारतभावदीपे चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ तत्क्षयान्मोक्षउच्यतेइतिप्रकृतिविद्योगान्मोक्षउक्तस्तंप्रकृतेः
पुरुषतुल्यत्वेननिवृत्तिर्नसंभवतीतिमन्वानआक्षिपति अक्षरक्षरयोरिति १ रूपमाकृतिं २ । ३ । ४ येगुणाइति द्रोणस्यमातुरभावेऽपिदृष्टशुभ्रस्यमातापित्रोर्द्वयोरप्यभावेऽपित्वगस्यादिदर्शनेन
व्याप्तिव्यभिचारोर्नशंक्यः । यज्ञाद्भवतिपर्जन्यइतिस्मृतेर्देवतासाध्यस्ययज्ञस्यपर्जन्यादिद्वारामजाहेतुत्वेनतत्राप्युभयसंबंधानपायात् साधारणव्यवहारोपेक्षयावाइयमुक्तिः ५ । ६ यदेवेशास्त्रेच
प्रमाणत्वेनपठ्यतेतदेवशास्त्रंप्रमाणमित्यर्थः । तस्माद्यदेवैर्मुक्तंतद्विद्वांसउपजीवंतीति । तस्माद्ब्राह्मणोनावेदिकमभिधीयतेतिमैत्रायणीयेवेदस्यप्रामाण्यंतदन्यस्याप्रामाण्यंश्रूयते तस्माच्छास्त्रंप्रमाणं
तद्विच । ननुवेदशास्त्रस्यप्रामाण्यंस्वोक्त्यैवचेत्साक्ष्यग्रथानामपितथैवप्रामाण्यस्यादित्याशंक्याह सनातनमिति वेदस्यहिदृष्टकर्तृस्मरणाभावादपौरुषेयतयानित्यत्वेनाप्रामाण्यशंकानास्पदत्वम
स्तिनतुसंभवत्भ्रमविप्रलंभानांशाक्यादेरुपपाणांवाक्यस्येतिभावः ७ एवंशास्त्रस्यप्रामाण्यमुक्तत्वात्तदर्थेविध्यायधिकारिणंभट्टाभिमतंचिदचिदात्मकंकर्तारमाह अन्योन्येति पुंसांप्रकृतेर्जाड्यंरुद्धंदुःखं
चाश्रितं तयाचास्याऽऽनंदादिकंरुद्धंचेतन्यादिकंचाश्रितम् । फलितमाह एवमिति पिदचित्प्रथेर्देहत्वाज्मोक्षसंभावनाप्यऽस्तीतिभावः ८

अनेतरकृतसाक्षात्कृतनिर्देशनेमोक्षदृष्ट्यांत प्रत्यक्षःप्रत्यक्षदर्शो ९ अनामयनिर्दुःखं यस्माददेहे 'अशरीरं वावसंतं न प्रियाप्रियेस्पृशतः' इति श्रुतः अनाश्रमोशादपि परमित्यर्थः १० वेदमामाण्यमभ्युपेत्यापि वेदार्थचिदचितोऽत्रैकालिकसंबंधं न जानासीत्याह यदेतदित्यादिना १११२ धारणं वृथेति श्रुतिश्चात्र भवति 'यस्तित्याजसचिविदंसंस्वायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति । यदोऽङ्गोऽत्यलंकृष्टोऽतिनिहिप्रवेदनुकृतस्य पंथा' इति पचसेवायाम् सेवाविदंसंस्वायं मंतरात्मानं तित्याजत्यक्तवान् भागः फलांशोऽक्षरग्रहणजः यदायदेतत् अलंकृतलीकं वृथेत्यर्थः सुकृतस्य ब्रह्मणः पंथापंथानं १३ भारमिति श्रुतिश्च । 'स्थाणुरयं भारहारः किलाभूदधीत्यवेदनं विजानाति योऽर्थः । योऽर्थज्ञ इत्येकलंभद्रमभ्युतेनावमेति ज्ञानविभूतपाप्मा' इति १४ । १५ संसत्सु विद्वत्सभासु १६ छिद्रात्मा ज्ञानरिक्तचित्तभांडः सोपहासेपिपादप्रणयः संविः १७ महात्मस्वात्मवित्सु १८ यदेवेति फलतः साधनतश्चासांख्ययोगोरेकपेक्षतिव्यवहारोपपादने निस्ताप्येतयोर्विरोधो दृश्यमानोऽप्यकिंचित्कर इति भावः १९ 'अस्थिस्नायुश्चमजाचजानोमः पितृतो गुणाः । त्वं

पश्यामि भगवंस्तस्मान्मोक्षधर्मो न विद्यते ॥ अथवाऽनंतरकृतं किंचिदेव निदर्शनम् ॥ तन्ममाचक्ष्वत्त्वेन प्रत्यक्षो ह्यसि सर्वदा ९ मोक्षकामावयंचापि कंक्षामोय दनामयम् ॥ अदेहमजरं नित्यमर्तोऽद्वियमनीश्वरम् १० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ यदेतदुक्तं भवता वेदशास्त्रनिदर्शनम् ॥ एवमेतद्यथा चैतन्निष्ठत्वात् तत्तथा भवान् ११ धारयते हित्वयाग्रं थ उभयोर्वेदशास्त्रयोः ॥ न च ग्रंथस्य तत्त्वज्ञो यथा तत्त्वं नरेश्वर १२ यो हि वेदे च शास्त्रे च ग्रंथधारणतत्परः ॥ न च ग्रंथार्थं तत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा १३ भारं सवहते तस्य ग्रंथस्यार्थं न वेत्ति यः ॥ यस्तु ग्रंथार्थं तत्त्वज्ञो नास्य ग्रंथागमो वृथा १४ ग्रंथस्यार्थस्य प्रष्टुः संस्तादृशो वक्तुर्महति ॥ यथा तत्त्वाभिगमनादर्थं तस्य स विदति १५ नयः संसत्सुकथयेद्ग्रंथार्थं स्थूलबुद्धिमान् ॥ सकथं मंदविज्ञानो ग्रंथं वक्ष्यति निर्णयात् १६ निर्णयंचापि छिद्रात्मानं तं वक्ष्यति तत्त्वतः ॥ सोपहासात्म तामेति यस्माच्चैवात्मवानपि १७ तस्मात्त्वंगुणराजेंद्रयथैतदनुदृश्यते ॥ यथा तथ्येन सांख्ये पुण्यो गेपुचमहात्मसु १८ यदेव योगाः पश्यंति सांख्येस्तदनुगम्यते ॥ एवं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स बुद्धिमान् १९ त्वं मांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जा च स्नायुच ॥ अथ चैन्द्रियकं तात तद्भवानिदमाहमाम् २० द्रव्याद्व्यवस्य निर्वृत्तिरिन्द्रियादिन्द्रियं तथा ॥ देहादेहमवाप्नोति बीजाद्वीजं तथैव च २१ निरिन्द्रियस्या बीजस्य निद्रव्यस्याप्यदेहिनः ॥ कथं गुणा भविष्यंति निर्गुणत्वान्महात्मनः २२

मांसं शोणितं चेति मातृजा न्यपि शुश्रूष' इति बीजं सांभ्यामिव पुंप्रकृतिभ्यां शरीरं निर्वर्त्येत इत्युक्तं तदनुवदं दृष्टां तासिद्धिमाह त्वमित्यादिना ऐन्द्रियकर्मिन्द्रियसमुदायश्चाधिकः २० सेंद्रियकं धातुसप्तकं बीजाद्वी जांतरमिव जायते न ह्येकं कार्यं बीजद्वयोत्पत्तिकमिति दृष्टमस्तीत्याशयवानाह द्रव्यादिति २१ दार्ष्टान्तिके पुंप्रकृत्योर्विषयमस्वभावत्वात्संबंधासंभवमाह निरिन्द्रियस्येति न तावत्पुंप्रकृत्योर्विषयविषयिभा वलक्षणः संबंधः पुंसो निरिन्द्रियत्वात् प्रकृतेस्तुच्छत्वात् नापि बीजां कुरव जन्मजनकभावः केवलत्वेन पुंसो बीजशक्तिशून्यत्वात् प्रकृतेरकार्यत्वाच्च नापि कुलालघटवत् पुंसोऽद्वितीयत्वेनोपादानांतरा भावात्तत्कल्पनेऽनवस्थापत्तेश्च । नाप्ययस्कांतमणिलोहवत्तयोः संबंधः उभयोरप्यमूर्तत्वात् । मूर्तिमतोर्हि द्वयोरुभयकर्मजोऽन्यतरकर्मजो वा संबंधो युज्येत न त्वमूर्तयोः नास्ति देहीप्रतिसंबंधीयस्येति न देही च समासद्वयेनार्थद्वयमुत्प्रेर्य । नापि पराभिमतः समवायस्तादात्म्येवा निर्गुणे गुणसंबंधासंभवात् । न तस्य दर्शनं भसि शीतोष्णादिस्पृशंस्त्वैव तं शक्यमेवं निरिन्द्रियस्येत्यादिहेतुपंचकं पुंप्रकृत्योः संबंधासंभवार्थं मुक्तं वार्तिके तु 'निःसंगस्य संसंगेन कूटस्थस्य विकारिणा । आत्मनोऽनात्मना यो मोवास्तवो नोपपद्यते' इत्येवोक्तं तत्रासंगत्वकूटस्थत्वे प्रसाध्ये निरिन्द्रियत्वादिहेतुचतुष्टयं तु बहवद्विदिसंमतमिति युक्ततरं २२

कथं तर्हि एषा सुष्ठिरत आह गुणा इति गुणाः स्वादयः गुणेषु त्रिगुणात्मिकायां मायायां २३ कथं मसहायास्तस्याजगज्जनकत्वमित्याशंक्य दृष्टां तेन साधयति त्वमिति यथाद्रोणशरीरे मातरं विनाऽप्येकेनैव शुके ण मेद आदिवत्त्वगादिकमपि जातं एवमेकयेव दर्पणवत्परप्रतिबिंबग्रहणशीलया कृत्स्नो जग जीवात्मा प्रपंचो जायत इति लोकोक्त्यर्थः २४ पुमानविद्यायामंतःकरणे वाचिन्प्रतिबिंबो जीवः अपुमान्वियदादिः त्रैलिंग्यं त्रीण्यात्मानोऽलिं गानि गमकानि प्रमातृप्रमाणप्रमेयानि एतेर्होऽलिं गेरेतेषां साधकश्चिदात्मा गम्यते स्वार्थेश्च पुमानपुमानिति आभासोपाध्योः पृथग्रहणं त्रैलिंग्ये तु तयोर्वैशिष्ट्यं विवक्षितं तथाहि अंतःकरणविशिष्टमाभासचैतन्यप्रमाता अंतःकरणवृत्तिविशिष्टप्रमाणघटाद्यवच्छिन्नप्रमेयमिति प्रसिद्धं । ननु प्रमातृयोग्यतया घट एव प्रमेयं न तु घटावच्छिन्नमाभासचैतन्यं घटज्ञानाख्यं सत्यं प्रमाकरणप्रमा णस्य हि फलं प्रमेयं तच्चोक्तविधा प्रमेयं तत्संबंधात्तु घटादिरपि प्रमेयं अतो मुख्यप्रमेयं चैतन्यमेव अज्ञानेन तस्यैवावृत्तत्वाज्जघे घटादौ आवरणकृत्याभावाच्च । घटाद्यनुभवस्यैव हि पुरुषार्थत्वमतस्तस्यैवावृ तत्वमनावृत्तत्वं वावाच्यं न घटादिरित्यास्तां तावत् । लिंगानां प्रमात्रादीनां प्राकृतत्वेऽपि लिंगो न प्राकृत इत्याह न वेति लिंगो पुमानिति अपुमानिति वानाभिधीयत इति योजना जीवजगतोरन्य इत्यर्थः २५ ननु संबंधाभावे प्रकृति पुरुषयोः कथं लिंगलिं गिभाव इत्याशंक्याह अलिं गादिति ल्यब्लोपे पंचमी अलिं गं पुरुषं प्राप्य सा प्रकृतिरात्मजैर्लिंगैर्महदादिभिः कार्यैर्गमकैरुपालभ्यति उपलभ्यते अमूर्तयस्मत्तवो यथा फलादि

गुणा गुणेषु नायं ते तत्रैव निविशंति च ॥ एवं गुणाः प्रकृतितो जायंते निविशंति च २३ त्वं मांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जाऽस्थि स्नायुच ॥ अष्टौ तान्यथ शुक्लेण जानीहि प्राकृतानि वै २४ पुमांश्चैवापुमांश्चैव त्रैलिंग्यं प्राकृतं स्मृतम् ॥ न वाऽपुमान् पुमांश्चैव स लिं गित्यभिधीयते २५ अलिं गात्प्रकृतिर्लिं गैरुपालभ्यतिसाऽत्मजैः ॥ यथा पुष्पफलैर्नित्यमृतवोऽमूर्तयस्तथा २६ एवमप्यनुमानेन ह्यलिं गमुपलभ्यते ॥ पंचविंशतिमस्तातलिं गेषु नियतात्मकः २७ अनादिनिधनोऽनंतः सर्वदर्शी निराम यः ॥ केवलं त्वमिमानित्वाहुणे पुणु उच्यते २८ गुणा गुणवतः संति निर्गुणस्य कुतो गुणाः ॥ तस्मादेवं विजानंति ये जना गुणदर्शिनः २९

यतद्वैतन्यप्रकाशितेर्महदादिभिस्तत्कारणभूता प्रकृतिरनुमीयते आलोकप्रकाशितैः पुष्पादिभिर्भूतवद्भवेत्यर्थः । अलिं गेति पाठे स्पष्टोऽर्थः २६ यथा प्रकृतितत्कार्ययोर्लिं गलिं गभाव एवमात्मानात्मनोरपित्याह एवमिति दृश्यप्रकाशनेन दृगात्माऽपि सूर्यवद्दृश्यादन्योऽनुमेय इत्यर्थः । अलिं गं शुद्धचिन्मात्रं लिं गीत्यर्थः तदेव पंचविंशतितमः तत्कारलोपार्पः लिं गेषु नियतात्मक इति लिं गलिं गिनोर्व्याप्तिर्दीक्षिता । ननु शब्दां तरेण जडाजडयोरयं विषयविषयिभावसंबंध एवोक्तः न यो हि विषयि विषयस्य शुभाशुभत्वाभ्यां हर्षविषादादिविकारवान् भवति न तु लिं गी न ह्यालोकः प्रकाश्याभ्यां मेध्यामेध्यवस्तुभ्यां विक्रियत इति तयो र्महान्भेद इति भावः २७ अनादीत्यनेनाऽलिं गस्य प्रकाशस्य तात्किं कायभिमतमनित्यत्वं निरस्तं । घटज्ञानं जातं पटज्ञानं नष्टमित्यनुभवस्य वृत्तीर्विषयत्वात् अतएव मनोवृत्तिपुच्छीर्धोर्भो रित्येतत्सर्वमन एवेति धीशब्दितं वृत्तिज्ञानमपि पठ्यते कालापरिच्छेदमुक्त्वा देशापरिच्छेदमाहानंत इति प्रकाशत्वादेव सर्वदर्शी निरामय इति स्वगतपरिच्छेदं गुणगुणिभावादिरूपं न्यावर्तयति । कथं तर्ह्यस्य गुणसंबंध इत्यत आह केवलमिति वास्तवस्याभिमाननिमित्तस्याभावेऽपि शुक्तिरजते ममेदं रजतमित्यभिमानवद्गुणेषु देहाद्याकारेष्वहमिदं देहादीत्यभिमानित्वादयं गुणो देहादिसंघात एवाऽमेत्युच्यते । एतेन लिं गलिं गिनोः संबंधः केवलमाध्यासिक इति सिद्धं २८ ननु निर्गुणमपि गुणादिकं गुणवता द्रव्येण सह संबंध्यते एवं निर्गुणोऽप्यात्मा गुणवत्या प्रकृत्या संबंध्यतामित्यत आह गुणा इति गुणाः संयोगादयः संबंधा गुणवत एव संति न त्वेव गुणस्य गुणिना सह संबंध्यतीत्यर्थः । नन्वस्ति तादृशः समवायाख्यः संबंध इति चेत् किमात्मनि प्रकृतेः समवाय उत विपरीतं । नाद्यः अनिमोक्षापत्तेः न ह्यश्रयनाशर्मतरेणाश्रितनाशोऽस्ति । नांत्यः-

—रूपादीनामाश्रयतः पृथग्दर्शनेन प्रकृतिनाशे आत्मनोऽपि नाशोऽपि नाशः अथ कारणनाशेऽपि यथा कंचित्कालं कार्यमस्ति यथावा प्रलये सर्वव्यक्तिनाशेऽपि जातिरस्त्येवं प्रकृतिनाशेऽपि आत्मानं नश्यतीति विवक्षेत कार्य कारणयोर्जातिव्यक्तयोर्वावद्बुद्धौ व्यवहारास्तदादात्म्याभ्युपगमे ईदृग्विवक्षाया एवासिद्धेः । यथा त्वनुपपत्त्या एवं विवक्ष्यते सेवतत्तादात्म्यस्य भ्रमत्वमाक्षिपतीति काणक्रमेलकस्त्वं न पश्यसीत्याश्रयं । तादात्म्यस्य भ्रमत्वे तु भयमप्युपपन्नं अविद्यानाशेऽपि तत्कार्यस्य देहादेः कंचित्कालमनुवृत्तिः संभवतीति जीवन्मुक्तिसिद्धिः । विदेहमुक्तौ च सदात्ममात्रावशेष इति तस्माद्युक्तमुक्तं गुणागुणवतः संतीति । तेन रज्जुः सर्पदंढधाराऽभूच्छिद्राद्यात्मनेव सद्रुघटपटनूतनपुराणातीतानामतश्चेतपीतशीतोष्णाद्यात्मनाभातिन तु कंचित्कंचित्समवायसंबंधो नोत्पद्यते समवायस्यैवानवस्थादोषेणाकारेनिरस्तत्वादिति सिद्धं । अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणयति तस्मादिति २९ यदा त्वेष इति अभिमन्यते हि नस्तिकामादीन् जयतीत्यर्थः । यदि वा एनमभिर्मन्ये कनीयोऽन्नं करिष्ये इत्यभिपूर्वस्य मन्यते हि सार्थत्वदर्शनात् । यदाऽन्विष्ये तिमोडपाठेऽन्विष्य श्रवणमननाभ्यामालोच्याऽभिर्मन्यते ज्ञानातीत्यर्थः । गुणहान्यदेहाद्यात्मत्वभ्रमत्यागेन ३० किंतु परमित्यत आह यत्तदिति सर्वशः सर्वेपितांत्रिकाः अबुद्धस्य जडस्याहंकारादेः परित्यागाद्बुद्ध्यमानं न त्वहंतया इदं तया वा ३१ अतएवाप्रबुद्धमज्ञातं अगुणं गुणेभ्योऽन्ये निर्गुणं गुणसंबंधशून्यं ईश्वरमंतर्गामिणं अधिष्ठातारं सर्वकार्यनिर्मातारं ३२ गुणानां महदादीनां प्रकृतिगु

यदा त्वेष गुणानेतान् प्राकृतान् अभिमन्यते ॥ तदा सगुणहान्येतं परमेवानुपश्यति ३० यत्तद्बुद्धेः परंप्राहुः सांख्ययोगाश्च सर्वशः ॥
बुद्ध्यमानं महाप्राज्ञमबुद्धपरिवर्जनात् ३१ अप्रबुद्धमथाव्यक्तमगुणं प्राहुरीश्वरम् ॥ निर्गुणं चेश्वरं नित्यमधिष्ठातारमेव च ३२
प्रकृतेश्च गुणानां च पंचविंशतिकं बुधाः ॥ सांख्ययोगे च कुशला बुध्यन्ते परमैषिणः ३३ यदा प्रबुद्धा ह्यव्यक्तमवस्थाजन्मभीरवः ॥
बुध्यमानं प्रबुध्यन्ति गमयन्ति समंतदा ३४ एतन्निर्दर्शनं सम्यगसम्यगनिर्दर्शनम् ॥ बुध्यमाना प्रबुद्धानां पृथग्पृथगारिदम् ३५
परस्परेणैतदुक्तं क्षराक्षरनिर्दर्शनम् ॥ एकत्वमक्षरं प्राहुर्नानात्वं क्षरमुच्यते ३६ पंचविंशतिनिष्ठोऽयं यदा सम्यक् प्रवर्तते ॥
एकत्वं दर्शनं चास्य नानात्वं चाप्यदर्शनम् ३७

पांश्चापेक्ष्य पंचविंशकमित्यर्थः ३३ प्रबुद्धाज्ञातवतः अवस्थाबाह्याया जाग्रदायाश्च बुद्ध्यमानं कर्तोरिज्ञानं प्रमातारमेव प्रबुद्धं प्रति प्रबोधनेनैव च तत्समं ब्रह्म गमयति प्रत्यगात्मेवाज्ञातो जीवो ज्ञातो ब्रह्मेत्यर्थः यथोक्तं । 'अन्विष्टस्यात्मविज्ञानात्प्राक्प्रमातृत्वमात्मनः । अन्विष्टः स्यात्प्रमातेव पाप्मदोषादिवर्जितः' इति । शममिति पाठेऽपि शमप्राप्यं ब्रह्मैव शमशब्दार्थः ३४ एतदिति एतजीवेश्वराभेददर्शनं बुद्ध्यमानेन सम्यगिति पृथगुक्तमित्युत्तरादप्युच्यते एतन्निर्दर्शनं सम्यक् अनिर्दर्शनं मशास्त्रं अनुदर्शनमिति पाठेऽपि मुख्यं दर्शनमिति पृथक् अप्रबुद्धेनोक्तमितियोजना ३५ एतत्सराक्षरनिर्दर्शनं जडाजडवस्तुत्वप्रतिपादनपरं शास्त्रं परस्परेण स्वमतं सम्यक् परमसम्यगित्युक्तं । इतिवादिनां विभ्रममुक्त्वा स्वसंमतं तत्त्वमाह एकत्वमिति एकत्वे हि विनाशहेतोर्द्वितीयस्याभावाद्क्षरत्वमविनाशित्वं युक्तं नानात्वं तु क्षरमेव तथाच प्रयोगः । प्रधानाद्यनित्यव्यावृत्तत्वात् घटादिवदिति ३६ एतवानुभववेद्यमित्याह पंचविंशतीति यदायं चिदाभाससहिते पंचविंशतितत्त्वे पुरज्जूरगकल्पेषु निष्ठांसम्यगवैक्षणिकं तु प्रवर्तते तदा तेषां बाधेन पाद्वैशमात्मानं साक्षात्करोति तदेवैकत्वमेव शास्त्रं नानात्वमशास्त्रमिति निश्चिनोतीत्यर्थः । तथाचात्मदर्शनफलं भिद्यते सर्वसंशया इति श्रूयते ३७

ननु परस्वशास्त्रमथाययोगेनास्मानं जानंतोऽपि कुत एव न निश्चिन्वंतीत्याशंक्याह तत्त्वेति तत्त्वज्ञानं निस्तत्त्वं तद्व्यवस्थं तनुविस्तारेऽस्मात्कृत्यायंतवैकेकेन्यस्वन इति छादसत्त्वं निदर्शनमनुभवः येऽपि कर्तारमास्मानमाहुस्तेऽपि समाधौ बुद्ध्यायभावे आत्मनिकर्तृत्वं न पश्यन्तीति तत्र कर्तृत्वादि कंबुद्ध्यादियोगश्च दृश्यमानोऽपि कादाचित्कत्वात् प्रज्जूरगवदसन्नेव । न हि धर्मो निष्ठः प्राधर्मीकचित्केन चिदुपलब्धोऽस्ति न हि दाहप्रकाशाभ्यां विपुकोऽपि विद्विगोचरी भवति तस्मात्तेऽनुभवविच्छेदवदंतीति प्राप्ता एवेति भावः । तत्त्वनिस्तत्त्वशब्दो व्याचष्टे पंचविंशतीति १८ पंचविंशस्पृश पंचविंशात्परं निदर्शनमनुभूयमानां विच्छेदमनुभवं निस्तत्त्वमाहुः । तमेव विशिष्टाष्टि सर्गस्य पंचविंशत्पारमकस्य धर्मस्येति पाठेऽप्ययमेवार्थः सर्गप्रतिबर्गमित्यप्युच्यते ह्यर्थमिति पाठेऽपि सर्गवर्गमहतीति वर्गमाचारं आसमंताचारपलब्धिः दृश्यस्य प्रसिद्धि विषयनियताया उपलब्धिः सपक्षिंश इत्यर्थः । तत्र वर्गोऽपि यथापंचज्ञानं त्रियाणि पंचकर्म त्रियाणि पंचभूतानि पंचशब्दाद्या विषयामनोबुद्धचंद्रकारप्रकृतिचिदाभासा इति पंचमस्य च । तत्त्वं तस्य भावस्तत्त्वं यथायस्य मिति यावत् सत्यादपि सत्यमित्यर्थः तथाच श्रुतिः 'प्राणावैसत्यं तेषामेष सत्यं सत्यस्य सत्यमनुयप्रयुज्यते' इत्यादि प्राणशब्दितस्य कृत्स्नपंचस्य व्यवहारतः सत्यस्य पारमार्थिकं सत्यं ब्रह्म प्रतिभासतः सत्यस्य रजतस्य शुक्तिरिवेति प्रतिपादयति । यत्तत्त्वात्पि तत्त्वमत एव सनातनं सर्ववैक रूपं न तु कदा

तत्त्वनिस्तत्त्वयोरेतत्पृथगेव निदर्शनम् ॥ पंचविंशतिसर्गतु तत्त्वमाहुर्ममीषिणः ३८ निस्तत्त्वं पंचविंशस्य परमाहुर्निर्दर्शनम् ॥ सर्गस्य वर्गमाचारं तत्त्वं तत्त्वात्सना तनम् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादे पंचाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ जनक उवाच ॥ नानात्वैकत्वमित्युक्तं त्वयैतद्विषयं ॥ पश्याम्येतद्विद्वंसं दिग्धमेतयोर्वै निदर्शनम् १ तथाऽबुद्धप्रबुद्धाभ्यां बुद्ध्यमानस्य चानघ ॥ स्थूलबुद्ध्या न पश्यामि तत्त्वमेतन्न संशयः २ अक्षरक्षरयोरुक्तं त्वया यदपि कारणम् ॥ तदप्यस्थिरबुद्धित्वात्प्रनष्टमिव मेऽनघ ३ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामि नानात्वैकत्वदर्शनम् ॥ बुद्धं चाप्रतिबुद्धं च बुध्यमानं च तत्त्वतः ४ विद्याविद्ये च भगवन्नक्षरं क्षरमेव च ॥ सांख्ययोगं च कात्स्न्येन पृथक्कैवापृथक्कह ५ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ इतते संप्रवक्ष्यामि यदेतदनुपृच्छसि ॥ योगकृत्यं महाराज पृथगेव शुणुष्व मे ६

चित्सत्यं कदाचिदसत्यमित्यर्थः ३९ ॥ इति शांति० मोक्षधर्म० नी० मा० पंचाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ यदुक्तमेकत्वमक्षरं नानात्वं क्षरमिति तत्रैकत्वे बंधमोक्षव्यवस्थानुपपात्तिः नानात्वे त्वात्मनाशप्रसंग इति एतयोः पक्षयोर्निर्वाहं न तत्त्वावधारणं संदिग्धं १ यदुक्तं पंचविंशतिनिष्ठानुभवबलेनैव तत्त्वं निश्चिनोतीति तत्राह तथेति अबुद्धेतिच्छेदः बुध्यमानस्यात्मवस्तुनस्तत्त्वं न पश्यामीत्यत्र संशय इति योजना अनुभवस्य दुःसाध्यत्वात्संवेदनिवर्तकत्वमतो युक्तपैव तत्त्वं त्वयोपपादनीयमिति भावः २ यच्चाक्षरत्वं कारणमेकत्वं क्षरत्वकारणं च नानात्वमुक्तं तदप्यस्थिरबुद्धित्वात् द्विकल्पप्रस्तत्वात् तत्रैकत्वमिदं विधेदशून्यत्वे चेत् हेतोः स्वरूपासिद्धिः न हि कंचिदीदृशमेकत्वं प्रसिद्धमस्ति । एकव्यक्तिमात्रत्वे चेत् आकाशस्याप्यक्षरत्वापत्तिस्तथाच सांख्यशास्त्रविरोधः । नानात्वमपि संवदतत्त्वं चेत् प्रधानपरमाण्वादीनामपि क्षरत्वापत्तिः । मित्रत्वमात्रं चेत् सांख्यात्मनामपि क्षरत्वापत्तिरिति तथाचात्र नममतरावधारणे सामर्थ्यमस्तीति भावः ३ तत्तस्माद्धेतोः बुद्धं च अप्रतिबुद्धं प्रधानादि बुध्यमानं चिदचिदात्मनं जीवं ४ विद्याज्ञाधिगमः अविद्याज्ञावरणं अक्षरं नित्यं क्षरमित्यं सांख्यं वस्तुतत्त्वविवेकः योगाश्चित्तवृत्तिनिरोधः पृथक्मेदः अप्रयगमेदः भेदाभेदश्च नानात्वैकत्वदर्शनामित्यनेन प्रथममुक्तः ५ इतस्यालोचने प्रधानभूतयोः सांख्ययोगयोरेव निरूपणप्रसंगात्प्रातराणामप्युद्धरणं निरूपितं भवतीत्याशयेनाह योगेति ६

योगानां योगिनां योगेशो गशास्त्रे कृत्यं कर्तव्यमावश्यकं ध्यानमेव परं बलमविद्याजयेत्सामर्थ्यं ध्यानमपि द्विविधं भावनाप्रणिधानमेवेति द्विप्रकारं विविधमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः ७ तत्र ध्यानस्य साधारणं लक्षणं मनस एकाग्रतेति तथा प्राणायामोऽपि योगिनां योगकृत्यं बलं तस्य द्वे विधौ माह सगुणः सगर्भः निर्गुणो निर्गर्भः तयोर्मनसः संबंधीययमः मानस इति स्पष्टार्थः पाठः १ तत्र भावनावस्तुतश्च निरपेक्षा । यथा योऽपि तमभिधायीति तस्य न प्रोयोषायामभिदष्टिकरणम् । यथा वाऽस्तोऽपि कामिन्यादेर्विषयस्य भावनं तत्फलं चानित्यं यथोक्तं । 'भावनाजं फलं यच्च यच्च स्यात्कर्मणः फलं । चतुस्तथास्मिन्वतिमंतव्यपण्यस्त्रीसंगतयथा' इति । एवं संचयीतां बरादिमूर्तिभावनयाऽपि क्रीडभंगन्यायेन प्राप्य तत्साकूप्यमप्यस्यायीति ज्ञेयं प्रणिधानं तु वस्तुतस्तत्त्वसापेक्षं । यथा च क्षुपारत्नगतसूक्ष्मविशेषेस्वेनागृहीते परेणोपदिष्टे सति तद्वद्विषयस्यैव चक्षुःप्रणिधानं तत्रैव विषयेऽस्यादरेण नियोजनं क्रियते तथामनसा गृह्यमाणे प्रतीचि श्रुत्या निर्विशेषचिन्मात्रोऽसीत्युपदिष्टे सति तद्वद्विषयतस्यैव मनसो गुरुक्तयुक्त्या प्रणिधाने प्रवर्तते तद्वलाच्च तावुभौ वस्तुतस्तत्त्वमवगच्छतः तत्रापि भावनायां फलभेदोदक्षेपसूचितः 'चतुर्णां सन्निधानेन यत्फलं तदशाश्वतं । द्वयोस्तु सन्निधानेन शाश्वतं प्राप्यते फलं' इति । चतुर्णामात्मनः शरीरविषयाणां द्वयोरारम्भमनसोः देहसंगेन सांवादीनभावयन् पुनरावर्तते । देहासंगेन भावयंस्तु ध्येयसाकूप्यं प्राप्यक्रमेण कैवल्यं प्राप्नोति । उभयथाऽपि भावनाफलस्यास्थापित्यमुक्तमिति नोदाहृतं वा तिकं विरुध्यते । प्राणायामोऽपि वायुसंहितायामुक्तः 'जपध्यानं विनाऽगर्भः सगर्भस्तत्तमन्वयात् । अगर्भाद्रर्भसंयुक्तः प्राणायामः शताधिकः' जपो मनसा प्रसंख्यानं । नदिपुराणे 'जाप्येन तु जपं कुर्यादविलंबितमद्वयं । मनसैव प्रसंख्यानं प्राणायामविशेषः सदा' । जाप्येन प्रगवगादऽवादिना मंत्रेण मानसो जप इति सगुणस्यैव प्राणायामस्य मा

योगकृत्यं तु योगानां ध्यानमेव परं बलम् ॥ तच्चापि द्विविधं ध्यानमाहुर्विधा विदो जनाः ७ एकाग्रता च मनसः प्राणायामस्तथैव च ॥ प्राणायामस्तु सगुणो निर्गुणो मनसस्तथा ८ सूत्रोत्सर्गपुरिषे च भोजने च नराधिप ॥ त्रिकालं नाभियुं जीतशेषं युं जीततत्परः ९ इंद्रियार्णोऽद्रियार्थेभ्यो निवर्त्य मनसा शुचिः ॥ दशद्वादशभिर्वाऽपि चतुर्विंशत्परंततः १०

नस इति विशेषणं युज्यते न त्वगुणस्य विस्तरस्तु योगचिन्तामणिप्रमृतिपुसंग्रहग्रंथे पुत्रद्वयः ८ शेषकालं अत्यंतसंपोगे द्वितीया मूत्रादिव्यातिरिक्ते सर्वस्मिन्काले योगमनुतिष्ठेदित्यर्थः ९ तत्र योगीशोऽपि प्राणायामोक्तस्तेनैव ततः प्राचीनानि नियमानि न्यासाक्षिप्तानि अवप्रस्थाहारमाह इंद्रियाणीति इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यो मनसानि वस्त्येति मुख्यं प्रस्थाहारं । 'त्रिरुन्नतं प्राप्य समं शरीरं द्वादिन्द्रियाणि मनसा सन्निरुध्य' इति श्रुत्युक्तमुक्त्वा हठसाध्यं प्रस्थाहारादिकमाह दशेति । दशयुक्ताभिर्द्वादशभिर्द्वाविंशतिसंख्याभिः । संचोदनाभिश्चिताश्च स्य प्रतोदस्यानीयाभिः प्रेरणाभिर्मतिमानात्मानं जीवंचतुर्विंशद्दज्ञानात्प्रकृतिसंज्ञात्परंपंचविंशतिप्रतिगुं चोदयेत्प्रेरेयेत् । तत्राष्टादशसु स्थानेषु वायोः प्रस्थाहरणं याज्ञवल्क्येनोक्तं । 'अष्टादशसु यद्वायोर्मम स्थानेषु धारणं । स्थानात्स्थानात्समाकुप्य प्रस्थाहारो निगद्यते' इत्युक्तं मर्मस्थानानि तेषां तं चोक्तवाह । संपूर्णकुंभश्चायुं भृगुष्ठान्मूर्ध्नि मध्यतः । धारयत्यनिलं बुरध्या प्राणायामः प्रचोदितः । ध्योमं प्रात्समाकुप्य ललाटे धारयेत्पुनः । ललाटाद्वायुमाकुप्य ध्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् । भ्रूमध्याद्वायुमाकुप्य नेत्रस्थाने निरोधयेत् । नेत्राद्वायुं समाकुप्य नासामूले निरोधयेत् । नासामूलान् जिह्वायामूले प्राणं निरोधयेत् । जिह्वामूलं कंठकूपेतो वायुं निरोधयेत् । कंठकूपान् हृन्मध्ये हृन्मध्यान्नाभि मध्यमे । नाभि मध्यात्पुनर्मेंद्रे द्वाद्व्यालयेततः । देहमध्याद्देवगार्गिगुदाद्वै ऊरुमूलके । ऊरुमध्यात्तयोर्मध्ये तस्माज्जावो निरोधयेत् । चित्तमूले ततस्तस्माज्जंघयोर्मध्ये मेतथा । जंघांततः समाकुप्य वायुं गुल्फे निरोधयेत् । गुल्फादंगुष्ठयोर्गार्गिपादयोस्तं निरोधयेत् । स्थानात्स्थानं समाकुप्य यस्त्वेवं धारयेद्विद्या । सर्वपापविशुद्धात्मा जीवेदाचंद्रतारकं । एतत्तु योगसिद्ध्यर्थं मगस्त्येनापि कीर्तितं । प्रस्थाहारेषु संचोदनास्तमितियोगिभिः इति एवमष्टादशप्रस्थाहारचोदनाः धारणाध्यानसमाधिसंज्ञास्तिस्रः । ततः सत्त्वगुरुपापान्यतारुणातिसंज्ञाद्वाविंशी चोदना । ततोऽपि संचोदितो जीवो नदीसमुद्रन्यायेन निर्विशेषचिन्मात्रतां प्रतिपद्यते सार्थः १०

तं योगिनं तिष्ठंतं जीवन्मुक्तं अजरं जराहीनं मनीषिभिर्योगिभिर्धर्मैश्च स्मात्तच्छब्देनोक्तं । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुतेर्ब्रह्मत्वेन निर्दिष्टमतस्तद्वापि तत्तये आत्मानं प्रत्यर्चनं रश्चतुर्विंशत्परं प्रतिगुं चोदयेदिति पूर्वोक्तसंबंधः ११ तैर्द्वाविंशत्याप्रेरणैः अहीनकामादिभिर्जास्करिदितमनोयस्य तस्यैव व्रतं योगारण्ये योग्यमिति शेषः १२ संगेभ्योऽहं कर्तृत्वाद्यभिमानेभ्यः कुर्यादिभ्यो वा १३ पापाण्युपाणि रिद्धांतानि श्रुत्वा तत्कर्पाः १४ विधेः शास्त्रस्य विधानं तात्पर्यं तज्ज्ञानं तोविधिविधानज्ञाः बुद्ध्यास्वानुभवेनैव तदा आत्मप्राप्त्यवस्थायां युक्तं योगिनं प्रचक्षते न शृणोतीत्यादिना तदनुभववर्णयतीत्यर्थः १५ । १६ मूलांतस्वस्वशुद्धस्वरूपं १७ निर्लिङ्गो बुद्ध्यादिहीनः अविचलो व्यापकत्वात् ऊर्ध्वतिर्यग्गोवागतिं प्राप्नुयात् तथा च श्रुतिः 'न तस्य प्राणा उत्क्रामं त्यत्रैव स मवनीयते' इति १८ तदेति अंत रात्माऽतर्पामीश्वरो हृदयस्थोऽहमेव मक्षेति यदा कथ्यतेऽनुभवबलात्तदेवात्मानमनुपश्येति ज्ञेयं नान्यथा त्वं पदार्थमात्रसाक्षात्कारेणात्मदर्शो भवतीत्यर्थः । न कथ्यत इति पाठे ज्ञेय इति यदान कथ्यते सर्ववृत्ति

संचोदनाभिर्मतिमानात्मानं चोदयेदथ ॥ तिष्ठंतमजरंतं तु यत्तदुक्तं मनीषिभिः ११ तैश्चात्मा सततं ज्ञेय इत्येवमनुशुश्रुम ॥ व्रतं ह्यहीनमनसो नान्यथेति विनिश्चयः १२ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो लब्धाहारो जितेंद्रियः ॥ पूर्वरात्रे पररात्रे धारयति मनोऽऽत्मानि १३ स्थिरीकृत्येंद्रियग्रामं मनसामिथिलेश्वर ॥ मनो बुद्ध्या स्थिरं कृत्वा पापाण्युपाणि श्रुत्वा १४ स्थाणुवच्चाप्यकंपः स्याद्विरिञ्चापि निश्चलः ॥ बुद्ध्या विधिविधानज्ञास्तदा युक्तं प्रचक्षते १५ न शृणोति न चाघ्राति न रस्यति न पश्यति ॥ न च स्पृशी विजानाति न संकल्पयते मनः १६ न चाभिमन्यते किंचिन्न च बुध्यतिकाष्ठवत् ॥ तदा प्रकृतिमापन्नं युक्तमाहुर्मनीषिणः १७ निर्वाते हियथा दीप्यन्दीपस्तद्वत्प्रकाशते ॥ निर्लिङ्गोऽविचलश्चोर्ध्वनतिर्यग्गतिमाप्नुयात् १८ तदा तमनुपश्येत्तस्मिन्दृष्टेऽनुकथ्यते ॥ हृदयस्थोऽन्तरात्मेति ज्ञेयो ज्ञस्तातमद्विधैः १९ विधूम इव सत्तार्चिरादित्य इवरश्मिमान् ॥ वैशुतोऽग्निरिवाकाशे दृश्यतेऽऽत्मा तथाऽऽत्मानि २० येष्यति महात्मानो घातिमंतो मनीषिणः ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्था ह्ययो निममृतात्मकम् २१ तदेवाहुरणुभ्योऽणुतन्महद्ब्रह्मो महत्तरम् ॥ तत्तत्त्वं सर्वभूतेषु ध्रुवं तिष्ठन्न दृश्यते २२ बुद्धिद्रव्येण दृश्येत मनो दीपेन लोककृत् ॥ महतस्तमस्ततात्पारेतिष्ठन्न तामसः २३ सतमो नुदह्युक्तः सर्वज्ञैर्वेदपारगैः ॥ विमलो वितमस्वश्च निर्लिङ्गोऽलिंगसंज्ञितः २४ योगेषु हियोगानां किमन्यद्योगलक्षणम् ॥ एवं पश्यं प्रपश्यंति आत्मानमजरं परम् २५ योगदर्शनमेतावदुक्तं ते तत्त्वतो मया ॥ सांख्यज्ञानं प्रवक्ष्यामि परिसंख्यानदर्शनम् २६ अव्यक्तमाहुः प्रकृतिं परां प्रकृतिवादिनः ॥ तस्मान्महत्समुत्पन्नं द्वितीयं राजसत्तम २७

निरोधादात्मनश्च प्रत्यक्त्वेनाज्ञेयत्वात्तदाऽऽत्मज्ञ इत्युच्यते इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'यदि मयसे सुवेदेति दहमेवापि नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणोरूपम्' इति सुवेदसम्पन्नानामि दहमर्त्थः । 'यस्यामृतं तस्य मृतं मृतं यस्य न वेदसः । अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम्' इति च १९ विधूम इत्यादिना शुद्धप्रकाशात्मत्वमुक्तं २० ब्रह्मयोनिस्थाः ब्रह्मावगमहेतुशास्त्रनिष्ठाः २१ । २२ न दृश्यते चेत्कृतस्तदुपलब्धि रित्यत आह बुद्धीति बुद्धिद्रव्येण धीयनेन गुंसा अतामस ईश्वरात्परः २३ संज्ञातः संस्तमो नुदः संसारच्छिन्न निर्लिङ्गः सूत्रात्मानोऽप्यन्यः अलिंगेति च्छेदः नास्ति लिंगगमकं यस्य वाह्यमनसातीतत्वात् निरुपाधि ब्रह्मसंज्ञित इत्यर्थः २४ योगेषु पश्यंति योगेषु इति पश्यं प्रपश्यं प्रपश्यंति योगा इति शेषः २५ परिसंख्यानं परिवर्जनं रज्जुरगवदुत्तरोत्तरस्य कार्यस्य पूर्वस्मिन् पूर्वस्मिन् प्रविलापने तेन दर्शनं साक्षात्कारोपहिमस्तत्तथा २६ एतदेवाहव्यक्तमिति पद्भिः परां प्रथमानं त्वविकृतिम् २७

पंचभूतानि सूक्ष्माणि पंचतन्मात्राख्यानि २८ एता अव्यक्ताद्याः प्रकृतयो विप्रकृत्यश्चोडशविकारा एव प्रकृतयः ते चैकादशद्रियाणि स्थूलभूतानि च एते पुंश्चविद्यदादयो विशेषज्ञाः शेषा एकादशतानीन्द्रियाणि तेषां विशेषणं पंचेति पंचयतिव्यक्ती कुर्वन्ति स्वं स्वं विषयं शब्दवचनादिकमिति पंचानि तानांन्द्रियाणि चेत्तिकर्मधारयः २९ । ३० एतेषां प्रविलापनमाह यस्मादिति अंतरात्मना सृज्यंते न तु निरीश्वर सांख्याभिमतया प्रकृत्या ३१ । ३२ प्रकृतेरिति कर्मणि षष्ठी एव प्रकृत्यादिकमुत्पद्यते प्रलीयते चेत्त्यर्थः । तथाच प्रकृतेरप्युत्पत्तिप्रलयौ वक्ष्यति । तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमेति । अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्मणि च संप्रलीयत इति च । एवं सांख्यमुक्तानां तावैकत्वे विभजते एकत्वमिति प्रतिलोमक्रमेण प्रकृतेरपि पुरुषे प्रलये सति मोक्षे असंप्रज्ञाते चैकत्वमस्य पुरुषस्य भवति मुष्टिकाले तु नानात्वमित्यर्थः ३३ न चैवमुष्टिकाले नानात्वमापकशक्तिमतः कथमेकत्वमत आह अधिष्ठातारमिति अव्यक्तमव्याकृतमविद्यामायेति पर्यायाः अव्यक्तमेव पुरुषं नानात्वं नयति तथाच श्रुतिः 'मायया त्वय्यदिवेति । इंद्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते' इति च न हितुच्छयामाया पुंसः स द्वितीयत्वमस्ति रज्ज्वा इव कल्पित भुजंगेन 'तुच्छेना भवपिहितं यदा सीतमस्तम्भहिना जायते' इति श्रुतेः आभुजंग तमसोऽज्ञानस्य महिना माहात्म्येन

अहंकारस्तु महत्तृतीयमिति नः श्रुतम् ॥ पंचभूतान्यहंकारादाहुः सांख्यात्मदर्शिनः २८ एताः प्रकृतयश्चाष्टौ विकाराश्चापि षोडश ॥ पंचचैव विशेषवैतथापंचेन्द्रियाणि च २९ एतावदेव तत्त्वानां सांख्यमाहुर्मनीषिणः ॥ सांख्ये विधिविधानज्ञानित्यंसांख्यपथेरताः ३० यस्माद्यदभिजायेत तत्तत्रैव प्रलीयते ॥ लीयते प्रतिलोमानि सृज्यंते चांतरात्मना ३१ अनुलोमेन जायंते लीयंते प्रतिलोमतः ॥ गुणागुणेषु सततं सागरस्योर्मयो यथा ३२ सर्गप्रलय एतावान्प्रकृतेर्नृपसत्तम ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च यदाऽसृजत् ३३ एवमेव च राजेंद्र विज्ञेयं ज्ञानकोविदैः ॥ अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याप्येतन्निर्दर्शनम् ३४ एकत्वं च बहुत्वं च प्रकृतेरर्थतत्त्वान् ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च प्रवर्तनात् ३५ बहुधात्मा प्रकुर्वीत प्रकृतिं प्रसवात्मिकाम् ॥ तच्च क्षेत्रं महानात्मा पंचविंशोऽधितिष्ठति ३६ अधिष्ठाते तिराजेंद्रोच्यते यतिसत्तमैः ॥ अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नः श्रुतम् ३७ क्षेत्रं जानाति चाव्यक्तं क्षेत्रज्ञ इति चोच्यते ॥ अव्यक्तिके प्रविशते पुरुषश्चेति कथ्यते ३८ अन्यदेव च क्षेत्रं स्यादन्यः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ क्षेत्रमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञातारं पंचविंशकम् ३९

एकमप्यजायत प्रपंचात्मना आविर्बभूवेत्यर्थः । अस्य व्यक्तस्याप्येतदेकत्वं नानात्वं च मुष्टिप्रलययोरेकत्वं मुष्टिकाले नानात्वं चेति निर्दर्शनं दृष्टान्तः पृथिव्यादिष्वप्येवमेव द्रष्टव्यं ३४ अर्थत्वानर्थतत्त्वसंमगधितवान्यः स जानीयादिति शेषः । न चैवमव्यक्तस्याधिष्ठातृत्वे जितं निरीश्वरसांख्यैरित्याशङ्क्याह एकत्वमिति प्रलये मोक्षे अपस्कांतवत्स्वरूपसत्तामात्रेणार्थप्रकृतिं प्रवर्तयंस्तान्बहुधा प्रकरोति अतश्चिदात्मैव मुख्योऽधिष्ठाता प्रकृतेस्तु गौणमधिष्ठातृत्वं स्वकार्यविषयमिति भावः सार्धः ३५ एतदेवाह तथेति तत्प्रकृतिविकृत्यात्मकं ३६ पुंसो नामानि निर्वेक्ति अधिष्ठानादिति ३७ अव्यक्तिके आ विद्यक्षेत्रे पुंर्यष्टके अत्रोक्तं कतके । 'सूर्यकांतमुपाकृत्य सूर्य एव तृणं दहेत् । न त्वं शम्पापां धि वस्तं च न्यार्थचित्तमसोर्दिशेत्' इति । यथा स्वरूपसत्तामात्रेण तृणं प्रकाशयतः सूर्यस्य सूर्यकांतद्वारा तृणदग्धत्वं तृणे प्रवेशश्च न तु व्यापाराविष्टस्य । एवं पुंसोऽप्यव्यक्तद्वारा सर्वकार्याधिष्ठातृत्वं तत्तत्प्रकाशकत्वं च न तु कुलालवदधिष्ठातृत्वं नापि बुद्धिर्वादिन्द्रियव्यापाराधीनप्रकाशकत्वं नापि कुंडबदरन्यायेन प्रविष्टत्वं किं तु वद्विका पुन्यायेनाभिव्यक्तत्वमात्रमिति भावः ३८ नाम निरुक्तेः फले पुं प्रकृत्योर्विवेकमाहात्म्यदेवेति एवमधिष्ठातुरन्यदधिष्ठेयं प्रवेष्टुरन्यत्प्रवेशाय तनमित्यपि द्रष्टव्यं ३९

ज्ञानं प्रमाणजन्यावृत्तिः ज्ञेयं प्रमारूपं फलं फलकरणयोश्चिदापरशोर्भेदस्य स्पष्टत्वात् ज्ञानज्ञेयपदेन्याचष्टे ज्ञानमिति ४० अधिष्ठातारमव्यक्तमित्यत्रोक्तमव्यक्तपदं व्याचष्टेऽव्यक्तमिति । सत्त्वं बुद्धिः क्षेत्रसत्त्वेश्वरशब्दाः पर्याया इत्यर्थः । ततश्च किमत आह अनीश्वरमिति ईश्वरादिषोपात्तादृश्यादन्यत् तच्छब्दः परोक्षवाची नास्ति त्वं परोक्षस्य तदतत्त्वं नित्यापरोक्षदृष्टुः स्वरूपं तदेव पंचविंशतेः पूरणं तत्त्वमनारोपितं रूपं अन्यत्सर्वमीश्वरादिकं दृश्यमारोपितमित्यर्थः । अतोऽन्यदार्तमिति श्रुतेः ४१ उपसंहरति सांख्येति सांख्याः परिसंख्यानुदर्शनं प्रकुर्वन्ते प्रकृतिं मायां च प्रचक्षते जगत्कारणत्वेन वर्दतीति संबंधः परिसंख्यास्थूलसूक्ष्मक्रमेण चिदात्मनि प्रपंचप्रविलापनं तामनुदर्शनं साक्षात्कारसंपादयतीत्यर्थः ४२ प्रविलाप्याह तत्त्वानीति प्रकृत्या सह चतुर्विंशच्चतुर्विंशतिस्तत्त्वानि परिसंख्यायेति योजना निस्तत्त्वो निर्गतं तत्त्वं परोक्षत्वं यस्मात् यत्साक्षादपरोक्षाद्भेति श्रुतेर्नित्यापरोक्ष इत्यर्थः ४३ अप्रकृत्यात्मा प्रकृतितो निष्कृष्टः बुध्यमानः कर्तारिज्ञानश्च जीव एव प्रकृतित्यामात्वेव लोभवति एतेनाऽबुद्धं प्रकृतिर्बुध्यमानो जीवः प्रबुद्धः केवल इति प्रश्नत्रयस्योत्तरं संक्षिप्योक्तं ४४ समं ब्रह्मतत्त्वभावः साम्यं तस्यापि भावः साम्यता सा च ब्रह्मैव । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः ४५ प्रकृतेर्ब्रह्मणः ब्रह्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनं नाम न त्वब्रह्मदर्शनं रज्ज्गदर्शनवद्भातत्वात् तस्य न हिरलं भुजंगत्वेन पश्यन् सम्यग्दर्शी भवति किंतु रज्ज्ज्त्वेनैव पश्यन् एवं ब्रह्मण्यध्यस्तमहंकारादिकं पश्यन् सम्यग्दर्शी अधिष्ठानं तु पश्यन् सम्यग्दर्शीत्यर्थः ।

अन्यदेव च ज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ४० अव्यक्तं क्षेत्रमित्युक्तं तथा सत्त्वं तथेश्वरः ॥ अनीश्वरमतत्त्वं च तत्त्वं तत्त्वं पंचविंशकम् ४१ सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्यानुदर्शनम् ॥ सांख्याः प्रकुर्वन्ते चैव प्रकृतिं च प्रचक्षते ४२ तत्त्वानि च चतुर्विंशत्परिसंख्यायतत्त्वतः ॥ सांख्याः सहप्रकृत्या तु निस्तत्त्वं पंचविंशकः ४३ पंचविंशोऽप्रकृत्यात्मा बुध्यमान इति स्मृतः ॥ यदा तु बुध्यतेऽऽत्मानं तदा भवति केवलः ४४ सम्यग्दर्शनमेतावद्भाषितं तत्त्वतः ॥ एवमेतद्विज्ञानं तः साम्यतां प्रतियायुत ४५ सम्यग्दर्शनं नाम प्रत्यक्षं प्रकृतेस्तथा ॥ गुणतत्त्वाद्यैतानि निर्गुणैर्म्यस्तथा भवेत् ४६

तथाशब्दः पादपूरणार्थः यद्वा । यथेतत्तथाश्रयत इत्यध्याहृत्य श्रुत्यंतरप्रदर्शनार्थः । यथादाशतय्यामाश्रयते । 'परापूर्वेषां संख्यावृणक्ति वितर्तुराणो अपरेभिरेति ॥ अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वोर्दिः शरदस्तर्तीति' अस्यार्थः पूर्वेषां देवानां स्वाभाविकानां कामक्रोधादीनां सांख्यासांख्यानि सुपांसुलुगिति सुपोडा परावृणक्ति परिवर्जयति । व्यवहितश्चेति च्छंदसि व्यवहितक्रिययाऽप्युपसर्गसंबंधस्मृतेः वितर्तुराणः अतिशयेन कालं तर्तीति तर्तुराणः यद्गुणं तात्तरते स्ताच्छीलिकश्चानश् उदोष्ठच पूर्वस्येत्यस्मादुदित्यनुवर्तमाने बहुलं दृष्टीत्युत्तरं परत्वं अभ्यासगुणेरेफलोपाभावादिरिच्छांसः अभ्यस्ता नामादिरित्याद्यदात्तत्वे गतिकारकोपपदात्कृदिति प्रकृतिस्वरः । अपरेभिः शास्त्रीयैः शमदमादिभिः सांख्यानि एति प्राप्नोति । मुक्तिकामः कामादीन् जित्वा शमादीनां श्रेयैरित्यर्थः । अनानुभूतीः अननुभवान् अनन्वित्यस्य मध्यममिति प्रातिशाल्यसूत्रादीर्धर्मव्यत्वं रज्ज्गदर्शनतुल्यानि भ्रान्तिज्ञानान्यवधून्वानः कल्पितदेहादितादात्म्यं प्रविलापयन् पूर्वो रनादिशरदः कालं तर्तीति बलेन तर्तीति । अस्यामृचि प्रपंचदर्शनमानुभूतिशब्देनोक्तं अत आत्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनमिदं दर्शनं भ्रान्तिदर्शनमिति सिद्धं । सम्यग्दर्शनविषयस्य प्रत्यमात्मरूपस्याधिष्ठानस्य शून्यतां वारयन् सम्यग्दर्शनस्य नष्टवनिता साक्षात्कारतुल्यातां निरस्यति गुणतत्त्वादिति निर्गुणैः पुरुषैर्भ्योऽप्यानि यथेतानि महदादीनि गुणतत्त्वात् गुणानां तत्त्वं ताद्भावं गुणत्वाद्दृश्यत्वादित्यावत् । यथेतानि व्यावहारिकप्रमारूपत्वेनाभ्रान्ता निप्रत्यक्षाण्येवे निर्गुणानां पुंसामप्यभ्रान्तप्रत्यक्षं भवेदित्यर्थः । निर्गुणैर्म्यदिति बहुत्वं भूतपूर्वगत्या प्रमातृभेदाभिप्रायं तस्माद्यथावत्स्वेवात्मज्ञानं न भावनादिजन्यं नष्टवनिता ज्ञानवदिति सिद्धं ४६

आत्मज्ञानफलमाह नत्विति विगतदेहानांमुक्तानांपुनरावृत्तिर्न विद्यते सदेहानांत्वपरसत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वाद्यैश्वर्यपरं च समाधिकालेनिरुपाधिसुखमव्ययं विद्यते । तत्र हेतुः अक्षरभावत्वादिति साम्यतापदव्याख्यातरीत्याभावशब्देनभावप्रत्ययेनचाक्षरमात्रग्राह्यं यतो ब्रह्मविदक्षरमेव भवति । अतोऽक्षरधर्माणां 'एतस्यैवाक्षरस्य प्रशासने गार्गिद्यावापृथिव्यो विधृतेति श्रुतः । एतदेतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवर्दन्त्यस्थूलमनं बहस्वमदीर्घं' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धानां प्रशासितृत्वास्थूलत्वादीनां तत्र सर्वं धोयुज्यत एवेत्यर्थः । तथाच प्रागेवादाहृतं 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चेदध्यात्र ब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्म्या निरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जगत्काण्डनृतिं प्राप्त इति सोपाधिकस्य तु ॥ छांदोग्ये सर्वकामाप्तिः सर्वात्म्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमब्रंतथाऽन्नादः श्लोककार्यं प्यहो अहं ॥ इति तत्त्वविदः सामगाने सर्वात्मता श्रुता ॥ अत्रापि च कृष्टां तात्सोपाधिस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वानपरायुक्तधाश्रोष्यते निरुपाधिकः' इति ४७ के पुनरावर्तत इत्यत आह पश्येरन्निति नैकमतयोनानात्वदर्शिनो येतेषु सम्यग्दर्शनं नास्ति व्यक्तं शरीरं ४८ 'कस्मिन्नुभगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतं सत्समर्थयते सर्वमिति एतद्वाक्यजातं त्वमर्थतो विज्ञानं तोऽध्यानबलेन सर्वापरोक्ष्यव्यक्तबाह्यदेहस्य वशेन भविष्यं तीति योज्यं ४९ सर्वमिति पंचविंशस्य विज्ञानात्सर्वज्ञो भवतीति श्लोकद्वयतात्पर्यं भर्षससारदुःखं ५० ॥ इतीशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठोये भारतभावदीपे षडधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥

नत्वेवंवर्तमानानामावृत्तिर्विद्यतेऽपुनः ॥ विद्यतेऽक्षरभावत्वादपरंपरमव्ययम् ४७ पश्येरन्नैकमतयोनसम्यक्तेषुदर्शनम् ॥ तेव्यक्तंप्रतिपद्यंतेऽपुनःपुनररिदम् ४८
सर्वमेतद्विजानंतोनसर्वस्यप्रबोधनात् ॥ व्यक्तीभूताभविष्यंतिव्यक्तस्यवशवर्तिनः ४९ सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वःपंचविंशकः ॥ यएनमभिजानंतिनभयंतेऽपुवि
द्यते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादे षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ सांख्यदर्शनमे
तावदुक्तंतेनृपसत्तम ॥ विद्याविद्येत्विदानींमेत्वंनिबोधानुपूर्वशः १ अविद्यामादुरव्यक्तंसर्गप्रलयधर्मिवै ॥ सर्गप्रलयनिर्मुक्तांविद्यांवैपंचविंशकः २ परस्परस्य
विद्यांवैत्वंनिबोधानुपूर्वशः ॥ यथोक्तमृषिभिस्तातसांख्यस्याभिनिर्दर्शनम् ३ कर्माद्रियाणांसर्वेषांविद्याबुद्धीन्द्रियंस्मृतम् ॥ बुद्धीन्द्रियाणांचतथाविशेषाद्वितिनः
श्रुतम् ४ विशेषाणामनस्तेषांविद्यामाहुर्मनीषिणः ॥ मनसःपंचभूतानिविद्याइत्यभिचक्षते ५

नानात्वैकत्वविज्ञानमित्यादिना कृतानां द्वादशानां प्रश्नानां मध्ये सांख्ययोगीनां नानात्वैकत्वविज्ञानचेति त्रयं व्याख्यातं अनुद्धादि त्रयमग्निमाध्याये व्याकरिष्यते विद्यादिषट्कमिह व्याख्यायते सांख्यदर्श
नमिति योगादिसहितमिति शेषः १ तत्त्वदर्शनं विद्या तत्त्वावरकभावरूपमज्ञानादिकमविद्या । ननु विद्याया अभावमात्रमित्याशयेनाह आविद्यामिति अभावात्सर्गाद्यसंभवाद्भावरूपैवाविद्याऽ
व्यक्ताख्येत्यर्थः । विद्यामाह सर्गेति विद्यापंचविंशकइत्याहुरितियोजना २ अस्याविद्यायाः परमत्वं वक्तुमवांतरविद्याभेदमाह परस्परस्येति ३ कर्मेन्द्रियाणां व्यापारमुत्सृज्य केवलबुद्धौन्द्रिया
ण्येवाहमिति चिंतनं बुद्धौन्द्रियवियेत्यर्थः । एवमुत्तरत्र विशेषाः स्थूलभूतानि देहाभकाणि तत्र पादादि जानुपर्यंतं पृथिवीस्थानं जन्वादि पायुपर्यंतं मपांस्थानमित्यादिना प्राग्व्युत्पादितरीत्योत्तरस्य
भूतस्य पूर्वपूर्वस्मिन्प्रविलापनेन तत्तन्मात्रात्मनाऽवस्थानेन पंचभूतविद्याः पृथक्फला अनुसंधेयाः ४ विशेषाणां च मनसि प्रविलापनेन मनोमात्रेणावस्थानं मनोविद्या । मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं
वासनामात्रेण पुशब्दादिषु प्रविलाप्य तन्मात्रेणावस्थानं सूक्ष्मभूतविद्या एवमुत्तरत्र ज्ञेयं अत्र विशेषमनसोः सूक्ष्मभूताहंकारयोरेतर्भावं विवक्षित्वा बायुपुराणे एतासां विद्यानां फलान्युक्तानि । 'दशमन्वंतराणीह
तिष्ठंतौन्द्रियचिंतकाः । भौतिकास्तु शतं पूर्णं स हसंत्वाभिमानिकाः । बोद्धादशसहस्राणि तिष्ठंत्येवमंतज्वराः । पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठंत्यन्यक्तचिंतकाः । पुरुषं निर्गुणं प्राप्य कालसंख्यानं विद्यते' इति ५

बुद्धिर्महत्तत्त्वं ६ तत्त्वानां महदादीनां ७ सर्वस्य ज्ञानस्य ज्ञेयं सर्वमव्यक्तमित्युक्तं अव्यक्तज्ञानदिव सर्वज्ञो भवतीत्यर्थः । वेदांतेष्वपि सार्वज्ञ्यकारणज्ञानस्य मुख्यफलं शुद्धज्ञानस्य तु नांतरीयकामिति भावः ८ ज्ञानधीवृत्तिः ज्ञेयस्तदभिन्नं ग्योबोधः यो विज्ञाता प्रमाणास एव पंचविंशको बोध इत्यर्थः ९ विद्यासहिताऽविद्या अर्थतत्त्वेन या धार्थ्येन सारं प्रधानममृता सरं हरः सरात्माना वीक्षते देव एकः । द्वाविंशोऽपुरुषौ लोके हरश्चाक्षर एव च । उत्तमः पुरुषस्त्वय्यः इति श्रुतिस्मृत्युक्तं पुत्रैर्विध्यमुपेत्य सराक्षरयोस्तावद्विभागमाहासरं चेति अमृतो जीवोऽक्षरमिति श्रुतिपदयोर्थः संधिश्छांदसः १० उभोऽप्रकृतिर्जीवावक्षरावनादित्वात् पुरुषोत्तमाख्याद्वारादन्यत्वाच्च त्रयस्यापि ब्रह्ममात्रत्वाच्च तथा च श्रुतिः । भोक्ता भोग्यं भेरितारं च भत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्मेतत् इति । उभावनसरोऽक्षरभिन्नोऽक्षरावित्यर्थः । विज्ञानघन एवैतैर्भ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय ताग्येवानुविनश्यतीति भृतशब्दितस्य सरस्य तदनुसारिणो विज्ञानघनस्य च नाशश्रुतेः भूतानि नष्टान्यनुविज्ञानघनोऽपि नश्यतीति श्रुत्यर्थः । उभयोरप्यक्षरत्वे हेतुमाह सार्धं त्रिभिः कारणं त्विति ११ अनादित्वादनिरुद्धो अनादिभावस्यानित्यत्वायोगात् ईश्वरीमिश्रो संतावखंडं दंडायमानस्य प्रपंचस्योपादानं भूतौ कथमनित्योत्पातानं कथंचिदित्यर्थः ज्ञानचित् के ब्रह्मदार्श

अहंकारस्तुभूतानांपंचानानात्रसंशयः ॥ अहंकारस्यचतुष्टयविद्यैर्विद्यानरेश्वर ६ विद्याप्रकृतिरव्यक्तंतत्त्वानांपरमेश्वरी ॥ विद्याज्ञेयानरश्रेष्ठ
विधिश्चपरमःस्मृतः ७ अव्यक्तस्यपरंप्रादुर्विद्यावैपंचविंशकम् ॥ सर्वस्यसर्वमित्युक्तंज्ञेयंज्ञानस्येवार्थिव ८ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तंज्ञेयोवैपंच
विंशकः ॥ तथैवज्ञानमव्यक्तंविज्ञातापंचविंशकः ९ विद्याविद्यार्थतत्त्वेनमयोक्तातेविशेषतः ॥ अक्षरंचक्षरंचैवयदुक्तंतन्निबोधमे १० उ
भावेवाक्षरादुक्तादुभावेतावनक्षरौ ॥ कारणंतुप्रवक्ष्यामियाथातथ्यंतुज्ञानतः ११ अनादिनिधनावेतादुभावेवेश्वरौमतौ ॥ तत्त्वसंज्ञादुभावेतौ
प्रोच्येतेज्ञानचिंतकैः १२ सर्गप्रलयधर्मत्वादव्यक्तंप्रादुरक्षरम् ॥ तदेतद्गुणसर्गायविकुर्वाणंपुनःपुनः १३ गुणानांमहदादीनामुत्पत्तिश्चप
रस्परम् ॥ अधिष्ठानात्क्षेत्रमादुरेतत्तत्पंचविंशकम् १४ यदातुगुणजालंतदव्यक्तात्मनिसंक्षिपेत् ॥ तदासहगुणैस्तैस्तुपंचविंशोविलीते १५
गुणागुणेषुलीयंतेतदैकाप्रकृतिर्भवेत् ॥ क्षेत्रज्ञोपियदात्ताततत्क्षेत्रेसंप्रलीयते १६

भिः १२ ननुक्षरायाः प्रकृतेरक्षरत्वं क्षरप्रधानं क्षरः सर्वाणि भूतानीति श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिविरुद्धमित्याशङ्क्याह समेति तस्याः क्षरत्वे संसारस्यांतवत्त्वं स्यात् । तच्च 'नांतोनचादिनचंसंप्रतिष्ठा' इतितदानंत्यस्मृतिविरुद्धं क्षरत्वं श्रुत्यादिकंतु प्रतिक्षणपरिणामित्वमात्राभ्रुत्प्रवाहोच्छेदादिति भावः प्रवाहानुच्छेदमाहावेन तदेतदिति १३ जीवस्याप्यक्षरत्वमाह गुणानामिति पंचविंशकंचिदाभासमपि गुणानां क्षेत्रमुत्पत्तिस्थानमाहुः । कुतः परस्परमधिष्ठानात् चिच्छाया मन्वाप्यनकेवलप्रकृतिर्वाप्रकृतिरूपमुपाधि मन्वाप्यनकेवलः पुरुषो वामहदादीन् सप्तमुत्सहते किंतु परस्परानुग्रहेणैवेत्यर्थः । अतः पंचविंशस्यापि क्षेत्रत्वात् प्रकृतिवदक्षरत्वमिति भावः १४ उभयोः क्षरत्वमाह यदा त्वित्यादिना गुणजाले प्रकृत्या यव्यक्तात्मन्यहमनुभवागोचरे शुद्धे ब्रह्मणि संक्षिपेत् प्रविलापयेद्योगी । तदेति उपाधिना शमनुभाभासोऽपि नश्यतीति द्वयोरपि क्षरत्वं १५ ननु पंचविंशस्य लये नैरात्म्ये स्यादित्याशङ्क्याह गुणा इति यथा महदादीनां प्रकृतौ लये यथैका प्रकृतिः प्रलयेशिष्यते एवं क्षेत्रज्ञः पंचविंशोऽपि तत्क्षेत्रे स्वोत्पत्तिस्थाने षड्विंशेऽपि लीयते । अत आभासस्य लयेऽपि मुख्यो न नश्यतीति नैरात्म्यवादप्रसंगः । यदा तदेति चोभयत्राभ्याहारस्तदेका प्रकृतिरित्यस्यानुकर्षश्चोत्तरार्धे १६

तदेति यदात्वसंप्रज्ञातेपुरुषोनिर्गुणप्रप्राप्तिरिति हेतुदेहं वेदतिपृथक्पदवा तदाप्रकृतिरपिस्वरत्वेविनाशित्वेगच्छते आर्पस्तब्ध गुणसंश्रितामहदाविभिःसहिता । तत्रस्वरत्वे हेतुः देहगुणेष्वप्रतिवर्तनादिति देहाश्रितेषुश्रोत्रादिपुनरिति विषयवर्तनंतदभावात् १७ अयमेवम्यायःक्षेत्रज्ञोऽपीत्याह एवमिति स्वरत्वेगच्छतेइत्यनुपगः कार्येणाहंकारेणास्तिस्वरत्वेगच्छते यथानद्याःपूरेणोपरिदेशोवृष्टिमुखं पुराभावेतदभावएवंगुणानामप्रवृत्तेरप्रकाशाच्चप्रकृतिकेक्षेत्रज्ञोऽन्येते । तत्रापिक्षेत्रज्ञेविशेषमाह प्रकृत्येति गुणगुणिनोक्षेत्रज्ञेनावित्यौ क्षेत्रज्ञस्यतुक्षेत्रज्ञाजिष्कृष्टोनिर्गुणोज्ञानांशःसन्नित्यइत्यर्थः । अनुशुश्रुमसाक्षीचेतावेवलोनिर्गुणश्चेतिश्रुतवंतोऽयं १८ एवक्षेत्रज्ञःसाक्षित्वत्यागेनक्षरोयदाऽसंप्रज्ञातोभवतितदेति शेषस्पष्टं १९ प्रकृतेःपरिवर्जनात्प्रविलापनाश्रुतशास्त्रज्ञानमात्रात्तुभ्यत्यप रोक्षीकरोति २० पृथक्केवापृथक्केत्यस्योत्तरमाह तदैषइति तत्त्वतामरोपशूभ्यतां चिदचिद्भिरपृथक्त्वंतस्यभेदःपृथक्त्वमित्यर्थः २१ इदंज्ञानेनपश्यतीत्याह यदेति जुगुप्सतेनिंदति पश्यं

तदाक्षरत्वंप्रकृतिर्गच्छतेगुणसंश्रिता ॥ निर्गुणत्वंचवैदेहगुणेष्वप्रतिवर्तनात् १७ एवमेवचक्षेत्रज्ञःक्षेत्रज्ञानपरिक्षये ॥ प्रकृत्यानिर्गुणस्त्वेषइत्येवमनुशुश्रुम १८ क्षरोभवत्येषयदातदागुणवतीमथ ॥ प्रकृतित्वमिजानातिनिर्गुणत्वंतथाऽऽत्मनः १९ तदाविशुद्धोभवतिप्रकृतेःपरिवर्जनात् ॥ अन्योऽहमन्येयमितियदाबुध्यतिबुद्धिमाप् २० तदैषतत्त्वतामेतिनचापिमिश्रतां व्रजेत् ॥ प्रकृत्याचैवराजेंद्रमिश्रोह्यन्यश्चदृश्यते २१ यदातुगुणजालंतत्प्राकृतं वैजुगुप्सते ॥ पश्यतेचपरंपश्यंतदापश्यन्नसंत्यजेत् २२ किंमयाकृतमेतावद्योऽहंकालमिमंजनम् ॥ मत्स्योजालं ह्यविज्ञानादनुवर्तितवानिह २३ अहमेवहिसंमोहादन्यमन्यंजनाज्जनम् ॥ मत्स्योयथोदकज्ञानादनुवर्तितवानहम् २४ मत्स्योऽन्यत्वंयथाज्ञानादुदकान्नाभिमन्यते ॥ आत्मानंतद्वदज्ञानादन्यत्वंचैवेवहम् २५ ममास्तुधिगबुद्धस्ययोऽहमग्रमिमंपुनः ॥ अनुवर्तितवान्मोहादन्यमन्यंजनाज्जनम् २६ अयमत्रभवेद्वंधुरनेनसहमेक्षमम् ॥ साम्यमेकत्वमायातोयादृशस्तादृशस्त्वहम् २७ तुल्यतामिहपश्यामिसदृशोऽहमनेनैव ॥ अयं हि विमलोव्यक्तमहमीदृशकस्तथा २८ योऽहमज्ञानसंमोहादज्ञयासंप्रवृत्तवान् ॥ ससंगयाऽहंनिःसंगःस्थितःकालमिमंत्वहम् २९ अनयाऽहंवशीभूतःकालमेतंनबुद्धवान् ॥ उच्चमध्यमनीचानांतामहंकथमावसे ३०

द्रष्टारंपश्यन्नसंत्यजेन्नविस्मरेत् तत्त्वपक्षपातोहिधियांस्वभावइतिन्यायेनसकृज्जातमपिप्रमाणज्ञानंनश्यति अनादिकालीनमपिश्रान्तिज्ञानंनपुनरुन्मिषतीतिभावः । यदाहुर्वात्याअपि'निरुपद्रवभूतार्थस्वभावस्यविषययेः । नबाधोयत्नवत्त्वेऽपिबुद्धेस्तत्त्वपक्षपाततः'इति । अपरिणामिनोऽनित्यसिद्धस्त्वस्तुनःसम्यग्ज्ञातस्यपुनर्बाधोनास्ति । अयत्नवत्त्वेऽपितद्विषयकप्रत्ययानावृत्तावपि तत्रहेतुर्बुद्धेरितिबाध्यश्लोकार्थः २२ इमंप्राकृतं जनेदेहं जालंहिजालमिव २३ उदकज्ञानादिदंममजीवनमितिज्ञानात् हृदात्प्रदंमत्स्यइवदेहादेहमप्यनुवर्तितवान् २४ मत्स्यउदकादिवाहंपुत्रादिभ्योऽन्यमात्मानंनवेद्रीतिनशब्दानुकर्षेणयोज्यं २५ ममविपद्स्तं २६ बंधुःसखा एकत्वमविसंवादे तस्येवव्याख्यायादृशइति २७ विमलोनिष्कपटः २८ अज्ञयाजडयाप्रकृत्या ससंगनिःसंगयोर्भोहमंतरेणसंबंधायोगादित्यर्थः २९ उच्चादीनां देवमनुष्यतिरश्चांसंबंधिनींतामनेकविकारवतीमित्यर्थः । एतेनविकारित्वाविकारित्वेअपिसंबंधासंभवायदाशंते तथोदाहृतंमागेव । 'निःसंगस्यसंसंगेनकूटस्थस्यविकारिणा । आत्मनोऽनात्मनायोगोवास्तवोनोपपद्यते'इति ३०

समानयासंयुतया एवेदानीमितिपादपूरणार्थःसंधिः स्थिरःसांख्येयोगेवानिष्टायुक्तःसन्भवेप्राप्नुयांआत्मानंजानीयामित्यर्थः मृषाभाविष्यस्वरूपं ३१ वंचनादिपर्ययज्ञानजात् अनयामूला विद्यया विकारयाविकारवत्या ३२ पराङ्मुखं बहिर्मुखं विषयमुपस्थितो भोक्तुमुद्युक्तः ३३ ततः पराङ्मुखोपस्थानाद्वात्यार्थमावप्यात् मूर्तिपुं देहेषु अमूर्तस्यापि मूर्तोऽस्त्वत्त्वे हेतुर्ममत्वमित्यर्थः ३४ योनिपुनिपातितइतिशेषः एतदेवप्रधर्पणं नाम निर्ममस्येति किं कृतं न किमपि ज्ञानस्यासाधनादित्यर्थः ३५ अहंकारेण कृतो हिंसित आत्मा यया सातया आत्मवेतिसमासांतोडच् ३६ बहुधाऽने कदेहाकारं ३७ ममत्वमिति अपेत्याऽपस्त्यप्रत्ययप्रवाप्येन इमं प्रकृतित्यक्त्वेत्यर्थः । निरामयं निर्द्वंद्वपरमात्मानम् ३८ अनेन निरामयेण साम्यमेक्यं अचेतया जडया अनेन सहैकत्वं सैन त्वनया सहैकत्वं ३९ परमस्य पादं शस्य सं बोधात् क्षरंत्यक्त्वा अक्षरत्वं निषच्छेताऽक्षर एव भवेत् ब्रह्मभावं न जड्यादित्यर्थः कः पः पंचविंशः निरामयमनुबुद्धवान् ४० प्रथममव्यक्तस्याप्यादिं तद्विगुणः प्रथमश्च भवति निर्गुणत्वादेव व्यावर्तकधर्माभावाद्ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः ४१ निदर्शनमनुभवः यथाश्रुतिश्रुतिमनतिक्रम्य निदर्शनादनुभवात् ४२ विबुद्धं विशिष्टं ज्ञानं विमलं निर्दोषं ४३

समानयाऽनयाचेहसहवासमहंकथम् ॥ गच्छाम्यबुद्धभावत्वादेवेदानीं स्थिरो भवे ३१ सहवासं नयास्यामि कालमेतद्विवंचनात् ॥ वंचितोऽस्म्यनयायद्विनिर्विकारो वि कास्या ३२ नचायमपराधोऽस्याह्यपराधो ह्ययं मम ॥ योऽहमत्राभवं सक्तः पराङ्मुखमुपस्थितः ३३ ततोऽस्मि बहु रूपा सुस्थितो मूर्तिष्वमूर्तिमान् ॥ अमूर्तश्चापि मूर्तात्मा ममत्वेन प्रधर्षितः ३४ प्राकृतेन ममत्वेन तासु तास्विह योनिषु ॥ निर्ममस्य ममत्वेन किं कृतं तासु तासु च ३५ योनीषु वर्तमानेन नष्टसंज्ञेन चेतसा ॥ नममात्रानया कार्यमहंकारकृतात्मया ३६ आत्मानं बहुधा कृत्वा येयं भूयो युनक्ति माम् ॥ इदानीं मेषु बुद्धोऽस्मि निर्ममो निरहंकृतः ३७ ममत्वमनयानित्यमहंकारकृतात्मकम् ॥ अपेत्याह मिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ३८ अनेन साम्यं यास्यामि नानयाऽहमचेतया ॥ क्षेमं मम सहानेन नैकत्वमनया सह ३९ एवं मम संबोधात्पंचविंशोऽनुबुद्धवान् ॥ अक्षरत्वं निषच्छेत्तत्त्वक्त्वाक्षरमनामयम् ४० अव्यक्तं व्यक्तधर्माणं सगुणं निर्गुणं तथा ॥ निर्गुणं प्रथमं दृष्ट्वा तादृग्भवति मैथिल ४१ अक्षरक्षरयोरेतदुक्तं तव निदर्शनम् ॥ मयेह ज्ञानसंपन्नं यथाश्रुतिनिदर्शनात् ४२ निःसंदिग्धं च सूक्ष्मं च विबुद्धं विमलं यथा ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते भूयस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ४३ सांख्ययोगौ मया प्रोक्तौ शास्त्रद्वयनिदर्शनात् ॥ यदेव शास्त्रं सांख्योक्तं योगदर्शनमेव तत् ४४ प्रबोधनकरं ज्ञानं सांख्यानामवनीपते ॥ विस्पष्टं प्रोच्यते तत्र शिष्याणां हितकाम्यया ४५ बृहच्चैव मिदं शास्त्रमित्याहुर्विदुषो जनाः ॥ अस्मिंश्च शास्त्रे योगानां पुनर्वेदे पुरःसरः ४६

सांख्येति शमादिभिर्देहादर्शनं मोक्षदमित्यस्यार्थस्योभयत्र साम्यात् साधनानुभवफलेः सांख्ययोगयोरैक्यमित्यर्थः ४४ किमंशेन तर्हितयोर्भेदइत्याशंक्याह प्रबोधनेत्यादिना अप्राप्यमर्थः सांख्ये हिलवणोदकन्यायेन कार्यस्य कारणे प्रविलापनमिति क्रमेणाऽभ्यासादौ निरूपितविद्याद्वेकेन निर्विशेषप्रत्यङ्मात्रेणावस्थानं युक्तिपूर्वकमुपपादितं ४५ तदेतद्विमांशशिष्याणामाशुसिद्धिदं बृहच्च शास्त्रं विदुषो विदांसः प्राहुः योगानां पुनरस्मिन्सांख्यशास्त्रे वेदे च पुरःसरोऽत्यंतमादरोऽस्ति तथाहि शास्त्रे अपि संराधने प्रत्यक्षानुमानाभ्यामिति शास्त्रयोगस्यादरो दृश्यते संराधनं भक्तिभ्यानपूर्वकमात्मनिमनःप्रणिधानं तस्मिन् क्रियमाणे आत्मनःसम्यग्दर्शनं भवति । तत्र प्रमाणं प्रत्यक्षं श्रुतिः प्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् 'अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोको जहाति' इत्यादिका अनुमानं स्मृतिः प्रामाण्यं प्रतिसावे सत्त्वायोगिनस्तं प्रपश्यंतीत्यादिका एताभ्यां प्रमाणाभ्यामित्यर्थः । तथोवेदेऽपि 'विद्यामेतां यो विधिं चकृत्सं यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिं । तां योग-

—मितिमन्येतिस्थिरामिन्द्रियधारणां । अप्रमत्तस्तदाभवतियोगोहिप्रभवाप्ययो'इति । अज्ञातोयोगःससारोज्ञातोमोक्षइतियोगस्यादरोद्दश्यते । तथाचसांख्यस्यशिष्यानुग्राहकत्वाद्योगस्यचवेदशा
स्नातृत्वाद्भूम्यपरित्याज्यमिति । ननुकथं तर्हिद्विधमौमार्गावित्युद्घोषः प्रधानोपसर्जनभावेनेत्यवेदि तथाहि । द्विविधोमोक्षाधिकारीकृतोपास्तिरकृतोपास्तिश्च । तत्राद्योवाक्यार्थविचा
रात्मगोवानुष्ठितयोगइतिनतंप्रतिध्यानापेक्षा विविक्तस्यत्वंपदार्थस्यप्रागेवदृष्टत्वात् । तत्पतत्पदार्थाभेदमात्रंवाक्यात्प्रतिपत्त्यर्थतंप्रतियोगउपसर्जनःसांख्यप्रधानंचरमत्वात् । यस्त्वकृतोपास्तिरो
त्सुक्याच्छ्रवणादावेवप्रवर्ततेतस्यवेदांतेपरोक्षज्ञानंजायतेतदर्थस्यनिदिध्यासनादाप्रोक्ष्यतंप्रतिसांख्यमृषसर्जनयोगःप्रधानं । तदिदंमतद्वयं गृहीत्वाओपनिषदस्यपुरुषस्यकचिद्वैकगम्यत्वंकचिचित्क
गम्यत्वमुच्यते । 'नावेदविभ्रनुतेतंवृहंतमिति दृश्यतेत्वम्ययाबुद्धचेतिच' सूत्रमपि'सहकार्यंतरविधिःपक्षेणतृतीयंतद्वतः'इतिध्यानस्यपाक्षिकत्वदर्शयत्यधिकारिभेदेन तद्वतःश्रवणमननवतः तृतीयनिदि
ध्यासनं । पक्षेणशुद्धचेतसामनपेक्षिततयाविकल्पेनसहकार्यंतरविधीयतेआत्मदर्शनार्थमिति सूत्रपदानामर्थः ४६ किमंशेतर्हिसांख्यायोगनाद्रियंतइत्यतआह पंचविंशदिति । तेषापंचविंशसंगा
त्मनिकर्तृत्वानुपगमाज्जडेचप्रकृत्यादौकर्तृत्वासंभवाच्चिज्जडप्रव्यात्मनःकर्त्रात्मापलापेनसर्वविधिप्रतिषेधमोक्षपरंशास्त्रमनर्थकमितिभावः । सांख्यानांतुपण्डितस्याभ्युपगमात् पंचविंशस्यकर्तृत्वा
जोक्तदोषस्तत्त्वमसीत्यादिजीवब्रह्माभेदवादानां सामंजस्यमित्याशयेनाह सांख्यानामिति ४७ कातर्हियोगमतेउक्तदोषगतिरित्याशंक्ययथाकथंचित्समाधत्ते बुद्धमिति यदेवानित्यप्रबुद्धंचिदात्म

पंचविंशात्परंतत्त्वपठ्यतेननराधिप ॥ सांख्यानांतुपरंतत्त्वयथावदनुवर्णितम् ४७ बुद्धमप्रतिबुद्धत्वाद्बुध्यमानंचतत्त्वतः ॥ बुध्यमानंचबुद्धंचप्राहुयौ
गनिदर्शनम् ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादेसप्ताधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥
अथबुद्धमथाबुद्धमिमंगुणविधिंशृणु ॥ आत्मानंवहुधाकृत्वातान्येवप्रविचक्षते १ एतदेवंविकुर्वाणोबुध्यमानोनबुध्यते ॥ गुणान्धारयतेह्येषसृजत्या
क्षिपतेतदा २ अजस्रंत्विहक्रीडार्थंविकरोतिजनाधिप ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैवबुध्यमानंवदंत्यपि ३

स्वरूपंतदेववृत्तिसारूप्यदशायांतत्त्वतःकेवलेनरूपेणाऽप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धचमानंबुभुत्साविषयोभवति नहिस्त्रीवेषच्छन्नोदोबुद्धोऽपिनबुभुत्सितोभवतीतियुज्यते नचतावतातत्त्वैरूप्यंभवति यदपग
मायतत्त्वमसीत्यादयोभेदवादापेक्ष्यंतेइत्याशयः । अतएवकर्त्रात्मापलापिनायोगानांद्वावेवपदार्थावित्याह बुध्यमानंदृश्यंप्रधानं बुद्धबोधश्चिदात्मा ४८ ॥ इतिशांति०मो० नी० भारतभावदीपे
सप्ताधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ ७ ॥ भोक्ताभोग्यंप्रतिरतारं चमत्वेतिश्रुत्यनुसारात्पदार्थत्रयमुपेत्यबुद्धाबुद्धविभागमाह अथबुद्धमित्यादिना बुद्धबोधःपरमात्मा अबुद्धंतद
न्योजीवः अबुद्धस्यविशेषणंगुणविधिंशृणुनां सत्त्वादीनामेवविधिंविधानंप्रभावमिमंशृणु दृश्यतेहीदंगुणसामर्थ्याद्वाहणोऽपिस्वप्नेराजाऽहमितिमन्यतेनचब्राह्मण्यमनुसंधत्तेइति । आत्मानंवहुधा
विश्वेतेजसप्राज्ञविराट्सूत्रातर्यामिरूपेणकृत्वा माययेतिशेषः तान्येवचरूपाणिप्रविचक्षतेतात्त्विकत्वेनपश्यति । नटस्तुस्त्रीवेषकालेऽप्यात्मनःपुंस्त्वमनुसंधत्तेइतिपरागर्थभ्रमेतदुदाहरणंनप्रत्यक्तत्त्व
भ्रमे । तस्मात्प्रधानादन्योबुद्धाबुद्धोपृथगभ्युपेयो । तथाचाबुद्धाधिकारिकंशास्त्रंनवेयमभ्युते १ नन्वेवंजितंभेदवादिनानेत्याह एतदिति बुध्यमानोजीवएतद्बुद्धंब्रह्मनबुध्यते यतएवम
हंकर्ताऽहंभोक्तेतिप्रकारेणविकुर्वाणोभवति । कुतएतद्विकुर्वाणत्वमतआह गुणानिति यतोऽगुणान्धारयतेऽतःसर्गादिकर्तृत्वेनविक्रियतइत्यर्थः २ एतद्विकृणोति अजस्रमिति बुध्यमापदंनिर्वक्ति
अव्यक्तेति अव्यक्तंसकार्यज्ञानंघटोऽयंमामहंनजानामीतिघटादीनांस्वाश्रिताज्ञानस्यचबोधाजीवंबुध्यमानपदेनवदति ३

नन्वेवंबुध्यमानत्वंसत्त्वस्यैवधर्मइत्याशंक्याह नत्विति अव्यक्तंकर्तृसगुणरूपादिमभिर्गुणंप्रधानपुरुषोवानबुध्यते अचेतनत्वादव्यक्तस्य अतएवतदप्रतिबुद्धकंजडमित्याहुः ४ तुप्यतुर्जनेनइतिन्याये
नाभ्युपेत्याप्याह बुध्यतइति अव्यक्तंकर्तृयदिजानातिनर्हिपंचविंशकंचिदाभासमेवोपाधिविशिष्टमयमहमस्मीतिजानीयात्तुपण्डितंशमसंगं यत्स्वयंबुध्यमानःपंचविंशःससंगात्मकश्चिदचित्तेथिरूपोऽहं
कारःपुण्यपापसुखदुःखादिसंगी तथाचश्रुतिः । 'पुण्योवैपुण्येनकर्मणाभधतिपापःपापेन'इति अनेनसंगात्मकत्वेनहेतुनाऽव्यक्तमस्फुटमच्युतमविकारिणमपिसंतमेतंपुरुषमप्रतिबुद्धोमृदइतिवदंति
संधिरार्यः ५ बुध्यमानंजीवंपंचविंशंचिदाभासंनतुनिष्कृष्टचैतन्यरूपंमुख्यंनचासावपिबुध्यतेचिदाभासोऽपिदृश्यत्वान्नान्यंद्रष्टुमोष्टे नहिघटोघटंबुध्यते । यदात्वाभासेऽपिनज्ञातृत्वंसंभवतितदा
नसरांतदुपाधिभूतेसत्त्वेइत्यर्थः ६ कस्तर्हिबुध्यतेइत्यतआह पण्डितमिति निरुपाधिचैतन्यमेवसर्वप्रकाशकमित्यर्थः ७ पण्डितस्यसत्त्वेमानमाह दृश्येति कार्यकारणेचस्वभावेनस्वसत्तयाऽनुगतं
शुक्तीदमंशहवस्वाभ्यस्तेरजतंसर्वस्मिन्हृष्येसत्सदित्यनुगमोयदनुवेधादृश्यतेतत्सन्मात्रंकेवलंवस्तुपण्डितशब्दितमित्यर्थः । अनुभवमप्यत्राह अव्यक्तमिति अव्यक्तमस्फुटमपि अत्रजीवत्येवेवेह

नत्वेवबुध्यतेव्यक्तंसगुणंतातनिर्गुणम् ॥ कदाचित्त्वेवस्वत्वेतदाहुरप्रतिबुद्धचकम् ४ बुध्यतेयदिवाऽव्यक्तमेतद्वैपंचविंशकम् ॥ बुध्यमानोभवत्येवसंगात्मकइतिश्रु
तिः ॥ अनेनाप्रतिबुद्धेतिवदंत्यव्यक्तमच्युतम् ५ अव्यक्तबोधनाच्चापिबुध्यमानंवदंत्युत ॥ पंचविंशंमहात्मानंनचासावपिबुध्यते ६ पण्डितंविमलंबुद्धमप्रमेयंसनात
नम् ॥ सततंपंचविंशंचतुर्विंशंचबुध्यते ७ दृश्यादृश्येह्यनुगतंस्वभावेनमहाहुते ॥ अव्यक्तमत्रतद्ब्रह्मबुध्यतेतातकेवलम् ८ केवलंपंचविंशंचतुर्विंशंचपश्यति ॥
बुध्यमानोयदाऽऽत्मानमन्योऽहमितिमन्यते ९ तदाप्रकृतिमानेषभवत्यव्यक्तलोचनः ॥ बुध्यतेचपरां बुद्धिंविमलाममलांयदा १० पण्डितोराजशार्दूलतथा
बुद्धत्वमावजेत् ॥ ततस्त्यजतिसोऽव्यक्तंसर्गप्रलयधर्मिवै ११ निर्गुणःप्रकृतिवेदगुणयुक्तमचेतनाम् ॥ ततःकेवलधर्माऽसौभवत्यव्यक्तदर्शनात् १२ केवलेनसमा
गम्यविमुक्तोऽऽत्मानमाप्नुयात् ॥ एतत्तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरम् १३ तत्त्वसंश्रयणादेतत्तत्त्ववन्नचमानद ॥ पंचविंशतितत्त्वानिप्रवदंतिमनीषिणः १४
नचैषतत्त्ववांस्तातनिस्तत्त्वस्त्वेवबुद्धिमान् ॥ एषमुंचतितत्त्वंहिक्षिप्रबुद्धत्वलक्षणम् १५

तत्केवलंनिर्गुणंब्रह्मबुध्यतेज्ञायतेविद्वद्विरितिशेषः ८ कुतस्तर्हिसर्वत्रानुगतोऽपिनेवलोस्मदादिभिर्नानुभूयतइत्यतआह केवलमिति बुध्यमानोजीवोयदाऽऽत्मानमहमन्योऽभ्युपेयब्राह्मणोऽ
धीतीत्यादिरूपमन्यतेतदाकेवलंपण्डितंपंचविंशंचसर्वत्रैकरूपंजीवंचतुर्विंशमव्यक्तंचनपश्यति कार्यपदतद्विधत्वात् ९ कथं तर्हिनेवलज्ञःस्यादतआह तदेति अव्यक्तेअव्याकृतेलोचनंहृष्टिरस्याऽ
व्याकृतोपास्त्याप्रकृतिमान्प्रकृतिजयीयदाभवतितदाविमलांशुद्धब्रह्मविषयिणींबुद्धिविद्याममलानिर्दूतांपरांसर्वोत्कृष्टांबुध्यतेअवगच्छति १० तदेवपरविद्योदयकालेपण्डितबोधःप्रकृतित्यागश्रवणीत्याह
पण्डितइति ११ असौजीवः अव्यक्तस्यस्वस्मात्पृथक्चेनदर्शनात्केवलधर्माकेवलएवभवति योनिर्गुणःसम्प्रकृतिवेदसकेवलइतियोज्यं १२ आत्मानंकेवलं विमुक्तउपाधित्रयान्मुक्तः सत्त्वमनारोपितरूपं
निस्तत्त्वंपारोक्ष्यरहितंनित्यापरोक्षमित्यर्थः १३ तत्त्वंदृश्यंशरीरादि तदाश्रयादस्यापिदृश्यत्वं वस्तुतस्तुनचदृश्यत्वमस्तिदृढमात्रत्वात् १४ एषपण्डितः तत्त्ववान्पारोक्ष्यवान् कार्यभूतंमहदा
दितत्त्वमस्यास्तीतितत्त्ववान्च यतोनिस्तत्त्वःकार्यकारणवर्जितःबुद्धलक्षणंतत्त्वमहंब्रह्मास्मीतिवृत्तिमपिएषमुंचति १५

एतदेवाह षड्विंशदिति । ननुषड्विंशोऽहमितिययावृत्त्याषड्विंशोऽहमेतत्स्यानाहकस्यवृत्त्यंतरस्याभावाद्वावेवाऽनवस्थापातात्कथंनिरुपाधिकस्यसाक्षात्कारोवृत्तिरूपस्यैवोपाधैर्विद्यमानत्वादित्याशं
क्याह केवलेनेति बलेनस्वसामर्थ्येनतद्वृत्तिरूपं प्रदणंसमतांयाति । यथाकतकरजोरज्जंतरंशमयस्त्वयमपिशाम्यतितथाचरमात्रद्वाकारावृत्तिवृत्त्यंतरंस्वात्मानं चशमयतीत्यर्थः १६ षड्विंशेनेति येनके
वलम्बकाशात्मनार्षचविंशादीन्बुध्यतेतमजानन्नबुद्धिमान्यतोभवति एतत्तस्याज्ञानमेवनानात्वंब्रह्माज्ञानमूलकएवमपंचइत्यर्थः १७ षड्विंशानुभवस्वरूपमाह चेतनेनेति पंचविंशस्याऽहंप्रत्ययगम्यस्य
चेतनायुक्तस्यजडस्यतदैकत्वंभवतियदाबुद्ध्याऽप्यहमित्यात्मानंनबुद्ध्यते । धीनिरोधेसतिगाढसुषुप्तिवतषड्विंशानुभवइत्यर्थः १८ एतत्फलमाह बुध्यमानइति अहमितिगृह्यमाणःसंगधर्मासुखादि
संगोजोवोऽप्रबुद्धेनवाह्मनसतीततयाअगोचरोकृतेनषड्विंशेनयदासमतामभेदंयातितदानिःसंगात्मापुण्यापुण्यादिस्पर्शशून्योभवति १९ निःसंगात्मनःषड्विंशस्यसंगात्संगिनोऽपिजीवस्यनिःसंगताभवति

षड्विंशोऽहमिति प्राज्ञो गृह्यमाणोऽजरामरः ॥ केवलेन बलेनैव समतायात्यसंशयम् १६ षड्विंशेन प्रबुद्धेन बुध्यमानोऽप्यबुद्धिमान् ॥ एतन्नानात्वमित्युक्तं सांख्यश्रुति
निदर्शनात् १७ चेतनेन समेतस्य पञ्चविंशतिकस्य ह ॥ एकत्वं वैभवत्यस्य यदा बुद्धिश्चानबुध्यते १८ बुध्यमानोऽप्रबुद्धेन समतायाति मैथिल ॥ संगधर्माभवत्येषानिः
संगात्मानराधिप १९ निःसंगात्मानमासाद्य षड्विंशकमजं विभुम् ॥ विभुस्त्यजतिचाव्यक्तं यदा त्वेताद्विबुध्यते २० चतुर्विंशमसारं च षड्विंशस्य प्रबोधनात् ॥
एष ह्यप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानश्च तेऽनघ २१ प्रोक्तो बुद्धश्च तत्त्वेन यथा श्रुतिनिदर्शनात् ॥ नानात्वैकत्वमेतावद्ब्रष्टव्यं शास्त्रदर्शनात् २२ मशको दुर्वरे यद्ब्रदन्यत्वं तद्ब्रदे
तयोः ॥ मत्स्योदके यथा तद्ब्रदन्यत्वमुपलभ्यते २३ एवमेवावगंतव्यं नानात्वैकत्वमेतयोः ॥ एतद्धिमोक्षइत्युक्तमव्यक्तज्ञानसंहितम् २४ पञ्चविंशतिकस्यास्य यो
ऽयं देहेषु वर्तते ॥ एष मोक्षयितव्येति प्राहुरव्यक्तगोचरात् २५ सोऽयमेवं विमुच्येत नान्यथेति विनिश्चयः ॥ परश्च परधर्माच भवत्येष समेत्य वै २६ विशुद्धधर्माशु
द्धेन बुद्धेन च स बुद्धिमान् ॥ विमुक्तधर्मा मुक्तेन समेत्य पुरुषर्षभ २७ वियोगधर्मिणा चैव विमुक्तात्मा भवत्यथ ॥ विमोक्षिणा विमोक्षश्च समेत्येह तथा भवेत् २८
शुचिकर्माशुचिश्चैव भवत्यामेतदीप्तिमान् ॥ विमलात्मा च भवति समेत्य विमलात्मना २९ केवलात्मा तथा चैव केवलेन समेत्य वै ॥ स्वतंत्रश्च स्वतंत्रेण स्वतंत्रत्वमवाप्नोते
३० एतावदेतत्कथितं मया ते तद्व्यं महाराज यथार्थतत्त्वम् ॥ अमत्सरत्वं परिगृह्य चार्थं समातनं ब्रह्म विशुद्धमाद्यम् ३१

साचाऽव्यक्त्यागेनैवेत्यर्थः । एतदव्यक्तं दृष्टमात्रेवप्रकृतिर्लीयतइत्यर्थः । यथोक्तसप्तत्वां 'प्रकृतेःसुकुमारतरंनकिंचिदस्तीतिमेमतिर्भवति । यादृष्टास्तीतिपुनर्मदर्शनमृपैतिपुरुषस्य'इति २० असारंरज्जु
रगवन्निःस्वरूपंभवति क्षरंप्रधानममृताक्षरं हरःक्षरात्मानावीशतेदेवैकइतिश्रुत्यनुसारेणअमतिबुद्धः क्षरःबुद्धचमानोऽक्षरःबुद्धईशः एतेयथाश्रुतिप्रोक्ताः २१ नानात्वेति यथोद्वारेणसहमशकस्य
यथावाजलेनसहमत्स्यस्यनानात्वैकत्वेएवंचतुर्विंशत्यातत्वेःसहपंचविंशत्येत्यर्थः एतयोगसंमतंनानात्वैकत्वमुक्तं २२ । २३ अव्यक्तज्ञानसंहितमव्यक्तविषयंपुरुषात्पृथक्त्वेनज्ञानंपुरुषमात्रावशेषमे
कत्वंमोक्षोऽन्यन्नानात्वमित्यर्थः २४ सांख्यमतमाह पंचविंशतिकस्येति अव्यक्तादज्ञानात्तद्विषयाग्नहृदादेशमोक्षयितव्यः २५ एवमज्ञानबाधेसत्येवविमुच्येतनाग्यधेत्यर्थः । परोऽन्यभिदात्मा
परधर्माक्षेत्रधर्मा समेत्यक्षेत्रेणैकीभूय २६ परधर्मत्वमेवपंचयति विशुद्धेत्यादिना २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

वेदनिष्ठस्य निदाघवत्कर्मश्रद्धाजडस्य । नावेदनिष्ठस्येति पाठः स्वच्छः विधित्समानाय विशेषेण नृणां वते घेष्टपानेत्यस्य रूपं ३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ अगाधमप्रतिष्ठितं जन्म येन तत् जन्मनिवर्त
कमित्यर्थः नास्ति मरणं येन तदमरणं ३९। ४०।४१ किंतदक्षरमित्युक्तं यस्मान्नावर्तते पुनरित्युपक्रांतमुपपाद्योपसंहरति एतदुक्तमिति ४२।४३।४४।४५।४६ वित्ते विज्ञाते ४७ उपाद्रवत्केशवानभूत्
नवेदनिष्ठस्य जनस्य राजन्प्रदेयमेतत्परमं त्वया भवेत् ॥ विधित्समानाय विबोधकारणं प्रबोधहेतोः प्रणतस्य शासनम् ३२ नदेयमेतच्च तथाऽनृतात्मने शठाय क्लीबा
यनजिह्वबुद्धये ॥ न पंडितज्ञानपरोपतापिने देयं तु देयं च निबोधया दृशे ३३ श्रद्धान्वितायाथ गुणान्विताय परापवादाद्विरताय नित्यम् ॥ निशुद्धयोगाय बुधाय नि
त्यं क्रियावते च क्षमिणे हिताय ३४ विविक्तशिलाय विधिप्रियाय विवादहीनाय बहुश्रुताय ॥ विजानते चैव न चाहितक्षमे दमे च शक्ताय शमे च देयम् ३५ एतैर्गुणैर्हो
नतमेन देयमेतत्परं ब्रह्मविशुद्धमाहुः ॥ न श्रेयसायोक्ष्यति तादृशे लतं धर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ३६ पृथ्वीमिमांसाद्य पिरत्नपूर्णं दद्यान्न देयं त्विदमवताय ॥ जिते
द्रिया यैतदसंशयं ते भवेत्प्रदेयं परमं न रेंद्र ३७ करालमाते भयमस्तु किंचिदेतच्छ्रुतं ब्रह्म परं त्वयाऽद्य ॥ यथा वदुक्तं मरमं पवित्रं विशोकमत्यंतमनादि मध्यम् ३८ अगा
धजन्मामरणं च राजन्निरामयं वीतभयं शिवं च ॥ समीक्ष्य मोहं त्यज वाऽद्य सर्वज्ञानस्य तत्त्वार्थमिदं विदित्वा ३९ अवाप्तमेतद्विमया सनातनाद्विरण्यगर्भाद्ब्रह्मदत्तो नरा
धिप ॥ प्रसाद्य यत्नेन तमुग्रचेतसं सनातनं ब्रह्म यथाऽद्यैव त्वया ४० पृष्टस्त्वया चास्मि यथान रेंद्र यथा मयेदं त्वयि चोक्तमद्य ॥ तथाऽवाप्तं ब्रह्मणो मे न रेंद्र महाज्ञानं
मोक्षविदां परायणम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतदुक्तं परं ब्रह्म यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ पंचविंशो महाराज परमर्षिनि दर्शनात् ४२ पुनरावृत्तिमाप्नोति परं ज्ञानमवा
प्य च ॥ नावबुध्यति तत्त्वेन बुध्यमानोऽजरामरम् ४३ एतन्निःश्रेयसकरं ज्ञानं ते परमं मया ॥ कथितं तत्त्वतस्तत्तत् श्रुत्वा देवर्षितो नृप ४४ हिरण्यगर्भाद्विषणावसिष्ठे
नमहात्मना ॥ वसिष्ठाद्विषादूर्ध्वलाभारदोऽवाप्तवानिदम् ४५ नारदाद्विदितं मह्यमेतद्ब्रह्म सनातनम् ॥ माशुचः कौरवेन्द्रत्वं श्रुत्वा तत्परमं पदम् ४६ येन क्षराक्षरे
वित्ते भयं तस्य न विद्यते ॥ विद्यते तु भयं तस्य यो नैतद्वेति पार्थिव ४७ अविज्ञानाच्च मूढात्मा पुनः पुनरुपाद्रवत् ॥ प्रेत्य जाति सहस्राणि मरणां तान्युपाश्रुते ४८ देव
लोकं तथातिर्यङ्मनुष्यमपि चाश्रुते ॥ यदि शुद्ध्यति कालेन तस्मादज्ञानसागरात् ४९ अज्ञानसागरो घोरो ह्यव्यक्तोऽगाध उच्यते ॥ अहन्यहानि मज्जंति यत्र भूता
नि भारत ५० यस्मादगाधादव्यक्तादुत्तीर्णस्त्वं सनातनात् ॥ तस्मात्त्वं विरजाश्चैव वितमस्कश्च पार्थिव ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
वसिष्ठकरालजनकसंवादसमाप्तौ अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥

सृग्यांविचरन्कश्चिद्विजनेजनकात्मजः ॥ वनेददर्शविप्रेन्द्रसृषिंवंशधरंभृगोः १

अऽनुतेचप्रेत्येत्युभयान्वयि ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शान्ति० मो० नी० भा० अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ विंशदक्षरमितिपृष्ठस्याक्षरस्यव्याख्यानायचतुर्विंशत्यात्मकंक्षरमुक्तापंचविंशौऽक्षरद्वययोगमतमुक्तं सोऽपिधर्मोयमिभूतत्वात्क्षरएवेतिधर्मायस्पृष्टःषड्विंशौऽक्षरःसांख्यमतनोपक्षिप्तस्तंन्याचिख्यामुस्तदधिगमेऽधिकारहेतून्कांश्चिद्धर्मांश्चिधत्ते मृतयांतिचरन्नित्यध्यायेन १

उपासीनमुपासीनः प्रणम्य शिरसा मुनिम् ॥ पश्चादनुमतस्तेन पप्रच्छ वसुमानि दम् २ भगवन्किमिदं श्रेयः प्रेत्य चापीह वा भवेत् ॥ पुरुषस्याधुवे देहे कामस्य वशवर्ति
नः ३ सत्कृत्य परिपृष्टः सन्सुमहात्मा महातपाः ॥ निजगादतस्तस्मै श्रेयस्करमिदं वचः ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनसोऽप्रतिकूलानि प्रेत्य चेह च वांछसि ॥ भू
तानां प्रतिकूलेभ्यो निवर्तस्व यतेंद्रियः ५ धर्मः सतांहितः पुंसां धर्मश्चैवाश्रयः सताम् ॥ धर्माहोकास्त्रयस्तात प्रवृत्ताः सचराचराः ६ स्वादु कामुककामानां वैतृष्ण्यं किं
न गच्छसि ॥ मधुपश्यसि दुर्बुद्धे प्रपातं नानुपश्यसि ७ यथा ज्ञाने परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ॥ तथा धर्मे परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ८ असता धर्मकामे
न विशुद्धं कर्म दुष्करम् ॥ सतातु धर्मकामेन सुकरं कर्म दुष्करम् ९ वने ग्राम्यसुखाचारो यथा ग्राम्यस्तथैव सः ॥ ग्रामे वनसुखाचारो यथा वनस्तथा १० मनोवाक्का
यिके धर्मे कुरु श्रद्धां समाहितः ॥ निवृत्तौ वा प्रवृत्तौ वा संप्रधार्य गुणा गुणान् ११ नित्यं च बहुदा तव्यं साधुभ्यश्चानसूयता ॥ प्रार्थितं व्रतशौचाभ्यां सत्कृतं देशकालयोः
१२ शुभेन विधिना लब्धमर्हाय प्रतिपादयेत् ॥ क्रोधमुत्सृज्य दद्याच्च नानुतप्येन्न कीर्तयेत् १३ अचृशंसः शुचिर्दातः सत्यवागार्जवे स्थितः ॥ योनिकर्मविशुद्धश्च
पात्रस्याद्वेदविद्विजः १४ सत्कृता चैकपत्नी च जात्या यो निरिहेष्यते ॥ ऋग्यजुःसामगोविद्वान्पट्कर्मापात्रमुच्यते १५ स एव धर्मः सोऽधर्मस्तंतं प्रतिनरं भवेत् ॥
पात्रकर्मविशेषेण देशकालाववेक्ष्य च १६ लीलया लपं यथा गात्रात्प्रमृज्या नुरजः पुमान् ॥ बहुयत्नेन च महत्पापनिर्हरणं तथा १७ विरिक्तस्य यथा सम्यग्घृतं भवति भे
षजम् ॥ तथानिर्हृतदोषस्य प्रेत्य धर्मः सुखावहः १८ मानसं सर्वभूतेषु वर्तते वैशुभाशुभम् ॥ अशुभेभ्यः सदाऽऽक्षिप्य शुभेष्वेवावतारयेत् १९ सर्वं सर्वेण सर्वत्र क्रियमा
णं च पूजयेत् ॥ स्वधर्मे यत्र रागस्ते कामधर्मे विधीयताम् २० अघृतात्मन्युतौ तिष्ठ दुर्बुद्धे बुद्धिमान्भव ॥ अप्रशान्तः प्रशाम्य त्वमप्राज्ञः प्राज्ञवच्चर २१ तेजसा
शक्यते प्राप्नुमुपायः सहचारिणा ॥ इह च प्रेत्य च श्रेयस्तस्य मूलं घृतिः परा २२ राजर्षिरघृतिः स्वर्गात्पतितो हि महाभिषः ॥ ययातिः क्षीणपुण्योऽपि घृत्यालो
कानवाप्तवान् २३ तपस्विनां धर्मवतां विदुषां चोपसेवनात् ॥ प्राप्स्यसे विपुलां बुद्धिं तथा श्रेयोऽभिपत्स्यसे २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ स तु स्वभावसंपन्नस्तच्छ्रुत्वा मु
निभाषितम् ॥ विनिवर्त्य मनः कामाद्धर्मे बुद्धिं चकार ह २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि जनकानुशासने नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥

पूर्वा जात्याः पुत्रोत्पत्तेः योनिः स्थानं १५ । १६ । १७ विरिक्तस्येति विरेचनानंतरमेव यथा वृत्तपानं भेषजमेवं दानेन निर्हृतदोषस्यैव यागादिधर्मः सुखावह इत्यर्थः १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि निरुक्तं ङीये भारतभावदीपेन नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१ ॥

यथा कठबलीपुयेयं प्रेत्ये चिकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येकेनायमस्तीति चेदेहत्यादिना प्रप्रतिवचनेन स्थूलदेहनाशोऽप्यात्मास्तित्वं प्रसाधितं तस्यैव पुनरन्यत्र धर्मादप्यत्र धर्मादप्यत्रास्मात्कृताकृतादन्यत्र भूताभ्य
व्याचक्षत्पश्यसि तद्देत्यादिना धर्माद्युपेतलिङ्गशरीरादन्यत्वं प्रश्नपूर्वकं साधितं तद्ब्रह्मापि साधयति धर्माधर्मविमुक्तं यदित्यादिना धर्माधर्मो मुखदुःखं तद्देतुजन्ममृत्युतद्देतुपुण्यपापे प्रवृत्तिरूपे तद्देतुः
संशयशङ्कितमवस्तु विषयभ्रान्त्यादिज्ञानरागादिजनकं तैर्विमुक्तं यत्प्रत्यगात्मवस्तु १ तदेव शिवं जाग्रदाद्यपेक्षया तुरीयं । शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यंत इति श्रुतेः नित्यमभयं सर्वदा भयशून्यं प्रलयादौ कारणब्रह्मभावं
प्राप्तस्यापि जन्मान्तरसत्त्वात् । नित्यमविनाशिद्विरण्यगर्भादिव ज्ञानस्य तैत्यर्थः । अक्षरमपचयशून्यं । अतएवाव्ययं नाशहीनं । शुचिस्त्वतो निर्दोषं । नित्यमनायासमुपाधिसंपर्कोऽप्यप्रच्युतकौटस्थ्यभावं
२ यत्पृष्ठं पचापृष्ठमपि पृष्ठमिति पत्त्यर्थत्वादावश्यकं तत्सर्वमाख्यायिका मुखेन वक्तुं प्रतिजानीते अत्रेति ३ । ४ अव्यक्तं कारणं ब्रह्म परं ब्रह्मादेस्तस्माच्च परतो निर्गुणं ५ कांक्षिणः कांक्षिणमत्यमिति शेषः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्माधर्मविमुक्तं यद्विमुक्तं सर्वसंशयात् ॥ जम्भष्ट्युविमुक्तं च विमुक्तं पुण्यपापयोः १ यच्छिवं नित्यमभयं नित्यमक्षरमव्ययम् ॥ शुचि नित्यम
नायासंतद्भवान्चकुर्मर्हति २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्यस्य संवादं जनकस्य च भारत ३ याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं देवरा
तिर्महायशाः ॥ पप्रच्छ जनको राजा प्रश्नं प्रश्नविदां वरम् ४ ॥ जनक उवाच ॥ कर्तो द्रियाणि विप्रर्षेकति प्रकृतयः स्मृताः ॥ किमव्यक्तं परं ब्रह्मतस्माच्च परतस्तु किं
५ प्रभवं चाप्ययं चैव कालसंख्यांतथैव च ॥ वक्तुमर्हसि विप्रं द्रव्यदनुग्रहकांक्षिणः ६ अज्ञानात्परिपृच्छामित्वं हि ज्ञानमयो निधिः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वमे
तदसंशयम् ७ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ श्रूयतामवनीपालय देतदनुपृच्छसि ॥ योगानां परमं ज्ञानं सांख्यानं च विशेषतः ८ न तवाविदितं किंचिन्मातुजिज्ञासते
भवान् ॥ पृष्टेन चापि वक्तव्यमेष धर्मः सनातनः ९ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता विकाराश्चापि षोडश ॥ तत्र तु प्रकृतीरष्टौ प्रादुरध्यात्मचिंतकाः १० अव्यक्तं च महातंच त
थाऽहंकार एव च ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ११ एताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विकारानपि मे शृणु ॥ श्रोत्रं त्वक्चक्षुश्च जिह्वा घ्राणं च पंचमम् १२
शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ वाक्क्रहस्तौ च पादौ च पायुर्मेढ्रं तथैव च १३ एते विशेषा राजेंद्र महाभूतेषु पंचसु ॥ बुद्धी द्रियाण्यथैतानि सविशेषाणि मैथिल
१४ मनः षोडशकं प्रादुरध्यात्मगतिचिंतकाः ॥ त्वंचैवान्ये च विद्वांसस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः १५

६ । ७ सांख्ययोगयोरैकार्थ्यस्य प्रागुक्तत्वाद्भयसंमतमित्यर्थः अव्यक्तं योगमते जडं सत्यं च सांख्यमते चित्प्रतिबिम्बगर्भमीश्वराख्यं शुद्धब्रह्मज्ञानेन बाध्यं चेति । यद्यप्येवमवांतरधर्मभेदोऽस्तितथाऽप्यव्य
क्तादिधर्मिणः सर्वेषामप्रत्याख्येया इति भावः ८ । ९ । १० पृथिव्यादिष्वेवैतन्मात्राण्युच्यंते प्रकृतिशब्दितत्वात् ११ । १२ शब्दादयः स्थूलविषयाः एषां प्राचां व्याख्या शब्दादीनां भौतिक
त्वोपपादकवाक्यशेषविरोधानुपयथाश्रुतमेव साधु सर्वत्र लक्षणायां च सर्वशास्त्रविशुद्धः स्यात् १३ एते शब्दादयो दशविशेषाः विकारांतशनुपादानत्वं विशेषतस्तच्च शब्दादिष्वेव हृदं स्थूलपृथिव्यादिषु
मनस्तु विकारांतर्गतमपि विशेषः तस्य वक्ष्यमाणरीत्या महाभूतोपादानत्वात् श्रोत्रादीनामपि विशेषतत्त्वं निराचष्टे बुद्धीति सविशेषाणीत्यनेन श्रोत्रादयो न विशेषा इत्युक्तं १४ षोडशकमिति बुद्ध
हंकाराभ्यां मनः पृथक् करोति एतच्चानुभवबलात्तच्च तां किंकादीनां च संमतमित्याह त्वंचेति तथाहि । लौकिकामहंकारमात्मानं बुद्धितद्गुणं मनोऽत्रादिष्वेति प्रतिपत्तिः । शास्त्रतत्त्वे तु मनो बुद्धिर
हंकारश्चित्करणमांतरं । संशयो निश्चययोगवर्गः स्मरणं विषयाभ्यामीति सर्वेषामंतरिप्रियत्वमेव १५

सृष्टिक्रममाह अन्वयत्वादिति । सुषुप्ताख्यंतमोऽज्ञानयब्दीजंस्वप्नबोधयोरित्युक्तव्यक्तमिहसोपुतंतमस्तस्मान्महानात्माऽयमहं ब्राह्मणोऽमुष्यपुत्र इति विशेषानालिङ्गितोऽस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययविषयो बुद्धिसूक्ष्माख्योमहानुत्पद्यते १६ तत उक्तविशेषालिङ्गितोऽस्मीतिप्रत्ययविषयोऽहंकारः १७ ततः संकल्पविकल्पात्मकं मनस्तच्च विषयादिभूततद्गुणशब्दाद्यात्मकं १८ अतएव तस्मान्मनसोभूतोत्पत्तिरुच्यते अतोमानसत्वाद्वृत्तानां स्थूलसूक्ष्मा रूपैर्विभागो नास्तीति विशेषेषु शब्दादय एव गणितान् स्थूलपृथिव्याद्यास्तेषां शब्दादिहेतुत्वेन विकारांतरानुपादानत्वरूपविशेषत्वायोगात् एतच्चार्थिकादीनामपि संमतं श्रुत्यनुगृहीतं च तथाहि । तार्किकागुणिनः सकाशाद्गुणोत्पत्तिमिच्छंत आकाशादिभ्य एव शब्दाद्युत्पत्तिमिच्छन्ति श्रुतिश्च । 'इन्द्रियेभ्यः परादर्थान् अर्थेभ्यश्च परं मनः । मनसस्तु पराबुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः । महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः । पुरुषान्न परं किंचित्साकाशाद्यासापरागतिः' इति विलोमक्रमेण इममेवानुक्रमं प्रदर्शयति परत्वं कारणत्वं अर्थाः स्वादयः १९ शब्दादीनां सर्गस्तु भौतिकः पंचमः २० बहुचिंतात्मकं मानसमित्यर्थः एतेन शब्दादीनां श्रोत्राद्यजनकत्वमुक्तं तेन च तेषां विशेषत्वं हृदीकृतं भवति २१ श्रोत्रादिभ्योऽधस्तनोऽधः श्रोत्रः स चासाविंश्रियग्रामश्च बागा

अव्यक्ताच्चमहानात्मासमुत्पद्यतिपार्थिव ॥ प्रथमंसर्गमित्येतदाहुःप्राधानिकंबुधाः १६ महत्तत्त्वाप्यहंकारउत्पन्नोहिनराधिप ॥ द्वितीयंसर्गमित्याहुरेतदुद्धृता
त्मकंस्मृतम् १७ अहंकाराच्चसंभूतमनोभूतगुणात्मकम् ॥ तृतीयःसर्गइत्येषआहंकारिकउच्यते १८ मनसस्तुसमुद्भूतामहाभूतानराधिप ॥ चतुर्थंसर्गमित्ये
तन्मानसंविद्धिमेमतम् १९ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ पंचमंसर्गमित्याहुर्भौतिकंभूतचित्तकाः २० श्रोत्रंत्वक्चैवचक्षुश्चजिह्वाघ्राणंचपंचमम् ॥ सर्ग
उपष्टमित्याहुर्वहुचिंतात्मकंस्मृतम् २१ अधःश्रोत्रेन्द्रियग्रामउत्पद्यतिनराधिप ॥ सप्तमंसर्गमित्याहुरेतदैन्द्रियकंस्मृतम् २२ ऊर्ध्वंस्त्रोतस्तथातिर्यगुत्पद्यतिनरा
धिप ॥ अष्टमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंस्मृतम् २३ तिर्यक्स्त्रोतस्त्वधःस्त्रोतउत्पद्यतिनराधिप ॥ नवमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंबुधाः २४ एतानिनवसर्गाणि
तत्त्वानिचनराधिप ॥ चतुर्विंशतिरुक्तानियथाश्रुतिनिदर्शनात् २५ अत ऊर्ध्वमहाराजगुणस्यैतस्यतत्त्वतः ॥ महात्मभिरनुप्रेक्तंकालसंख्यानिबोधमे २६
॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे दशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अव्यक्तस्य
नरश्रेष्ठकालसंख्यानिबोधमे ॥ पंचकल्पसहस्राणिद्विगुणान्यहरुच्यते १

दिःसोऽपिश्रोत्रादिवर्चिष्वात्मकएवेतिभावः ऐन्द्रियकर्मेन्द्रियसमुदायः २२ ऊर्ध्वस्रोतःप्रवाहोऽस्येतिप्राणऊर्ध्वस्रोताः तिर्यगित्यत्रापिस्रोतःपदानुबंगोद्गृह्यः । तेननाभिमध्येस्थस्यसमानस्य सर्वांगव्यापिनोव्यानस्यसर्वसंघिगतस्योदानस्यचोपरिभागगतांशानांग्रहणं । एतदार्यवर्कमेतस्यैन्द्रियकस्यआर्यवर्कःअनुवृत्तिः विशेषानाक्रांतसामान्यवृत्तिरितिवावत् यथोक्तंसांख्यसप्तत्यां । सामान्यकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति २३ तिर्यक्स्रोतःशब्देनतेषामेवसमानोदानव्यानानांदेहस्याधोभागगतानांग्रहणं अथःस्रोताअपानः शेषंप्राग्वत् २४ सर्गाणिक्लीबःत्वमार्पं चतुर्विंशतिरेव्युत्तमद्वंद्वकारमनांसिचत्वारिपंचभूतानिपंचशब्दाद्याः पंचज्ञानेन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणि प्राणादिपंचकस्यैन्द्रियेष्वेवांतर्भावाद्यनुविंशतिरेवेत्यर्थः २५ गुणस्यगुणसर्गस्य तत्त्वतस्तदुपासनयातत्तद्वा वापसिप्राप्य ल्यब्लोपेपंचमी यावतंयावतंकालंतिष्ठवितत्तत्कालस्यसंख्यानिबोधबुध्यस्व मेमतः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठोये भारतभावरीपे दशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ मोक्षस्यानृत्यंयत्कुंकर्मोपास्तिफलस्यसर्वस्यसावधिकत्वमाह अव्यक्तस्येत्पादिना अव्यक्तस्योपासनयाऽव्यक्तभावंगतस्य ?

॥३११॥

रात्रिरेतावतीति अनयैवसंख्ययाशतायुर्वैपुरुषइतिश्रुतेरस्यशतैवर्षाण्यायुरितिज्ञेयं एवमुत्तरत्र अस्यैश्वर्यमाह सृजतीति ओषधिमन्त्रतत्कार्यमनः । अन्नमयंहिसोम्यमनइतिश्रुतेः । असतोऽपि मनोऽसृज्यतेतिश्रुतेश्चासच्छ्रितादव्यक्तान्महत्तत्त्वापरनामकंसूक्ष्ममनोऽसृजदित्यर्थः २ मनःप्रजापतिमसृजतेतिश्रुतेरर्थमाह ततइति मनोद्वाराऽव्यक्तमेवप्रजापतिमसृजदितिश्रुत्यर्थोदाशितः । एवमन्यास्वपिश्रुतिपुआकाशादीनांवाय्वादिसमृत्त्वोक्तिर्व्याख्येया । अंबंब्रह्मांबवासनामयं सेतितच्छब्देनाडमुच्यते ३ महामुनिर्महान् संदधेअनुसंधानंकृतवान् अव्यक्तस्याव्याकृतस्य येषंतदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिप्राणिकर्मानुरोधेनब्रह्मव्यव्रह्मांडालोचनात्मकस्यैक्षणस्यकर्त्रीचिदचिदात्मिकापारमेश्वरीशक्तिःसैवमहत्तत्त्वमितिप्रघट्टकार्यः ४ । ५ । ६ सृजतीति अपिर्महान् भूतंमहारात्रिरेतावतीचास्यप्रतिबुद्धोनराधिप ॥ सृजत्योषधिमेवाग्रेजीवनंसर्वदेहिनाम् २ ततोब्रह्माणमसृजद्विरण्यांडसमुद्रवम् ॥ सामूर्तिःसर्वभूतानामित्येवमनुशुश्रुम ३ संवत्सरमुषित्वाऽडेनिष्क्रम्यचमहामुनिः ॥ संदधेसमर्होक्तत्वांदिबभूवप्रजापतिः ४ द्यावापृथिव्योरित्येषराजन्वेदेपुपठ्यते ॥ तयोःशकलयोर्मध्यमाकाशमकरोत्पशुः ५ एतस्यापिचसंख्यानंवेदेवेदांगपारगैः ॥ दशकल्पसहस्राणिपादोनान्यहरुच्यते ६ रात्रिमेतावतीचास्यप्रादुरध्यात्मचितकाः ॥ सृजत्यहंकारमृषिर्भूतंदिव्यात्मकंतथा ७ चतुरश्चापरान्पुत्रान्देहात्पूर्वमहानृषिः ॥ तेवैपितृणांपितरःश्रूयंतैराजसत्तम ८ देवाःपितृणांचसुतादेवैर्लोकाःसमावृताः ॥ चराचरानरश्रेष्ठइत्येवमनुशुश्रुम ९ परमेष्ठीत्वहंकारःसृजन्भूतानिपंचधा ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोऽज्योतिश्चपंचमम् १० एतस्यापिनिशामादुस्तृतीयमिहकुर्वतः ॥ पंचकल्पसहस्राणितावदेवाहरुच्यते ११ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ एतेविशेषाराजेंद्रमहाभूतेषुपंचसु १२ यैराविष्टानिभूतानिअहन्यहनिपार्थिव ॥ अन्योन्यंस्पृहयंत्येतेअन्योन्यस्याहितेरताः १३ अन्योन्यमतिवर्ततेअन्योन्यस्पर्धनस्तथा ॥ तेवध्यमानाह्योन्यंगुणैर्ह्यारिभिरव्ययैः १४ इहैवपरिवर्ततेतिर्यग्योनिप्रवेशिनः ॥ त्रीणिकल्पसहस्राणिपुतेषामहरुच्यते १५ रात्रिरेतावतीचैवमनसश्चनराधिप ॥ मनश्चरतिराजेंद्रवारितंसर्वमिन्द्रियैः १६ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनएवानुपश्यति ॥ चक्षुःपश्यतिरूपाणिमनसातुनचक्षुषा १७ मनसिव्याकुलेचक्षुःपश्यन्नपिनपश्यति ॥ तथेंद्रियाणिसर्वाणिपश्यंतित्यभिचक्षते १८ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनएवात्रपश्यति ॥ मनस्युपरतेराजन्निन्द्रियोपरमोभवेत् १९ तदिन्द्रियेषूपरमोमनस्युपरमोभवेत् ॥ एवंमनःप्रधानानिइन्द्रियाणिप्रभावयेत् २० इन्द्रियाणांतुसर्वेषामीश्वरंमनउच्यते ॥ एतद्विशंतिभूतानिसर्वाणीहमहायशः २१ ॥ इतिश्रीम० शां० मोक्ष० याज्ञवल्क्यजनकसंवादे एकादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥

भूतोपादानत्वात् ७ देहाद्भौतिकदेहोत्पत्तेःपूर्वचतुरोभौतिकान्वयष्टिमनोबुद्ध्यहंकारचिच्छाख्यानपुत्रान्महानृषिरसृजत् तेष्वत्वारःपुत्राःपितॄणांमहाभूतानामपिपितरइतिमनआदायएवभूतानांकल्पकाइत्यर्थः ८ एवंष्टिष्टिमुक्त्वानृष्टिष्टिमाह देवाइति देवाहंद्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयसहिताः पितॄणांमहाभूतानांसुताः देवैर्भूतैः लोकाश्चतुर्दशभुवनानिचराचराश्चतदंतर्गताभूतैरेवावृताः ९ एतदेवविस्पष्टयति परमेष्ठीति चकाराद्भौतिकानिमनआदीनि १० अहंकारोपासकस्यापिकालमानमादृतस्येति तृतीयमाहंकारिकंसर्गं ११ । १२ । १३ हारिभिर्हरणशीलैः गुणैःरूपादिभिः १४ त्रीणीति एतेषांविशेषोपासकानां १५ भूतादीनामुपास्तिर्मनआख्यानमहतउपासनाज्ञातिरिथ्यतइत्याशयेनमनसःप्राधान्यंमतिपादयति मनश्चरतीत्यादिना १६ । १७ । १८ १९ । २० । २१ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावदीपे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ॥ ॥

11 2 11

11 23 11

विनाशिफलत्वेऽपि भोजनादिवत्स्वानामुपास्तिरादर्शज्येत्याशंक्यतत्फलस्यान्ते बीभत्सतां दर्शयितुं प्रलयमाह तत्त्वानामित्यादिना १ २ अहंकृतं नरमहंकाराभिमानिर्नमहारुद्रं ३ सूर्यरूपी रुद्र एव
शतसूर्यसमोऽभूत् ४ । ५ । ६ । ७ जाज्वलति अतिशयेन ज्वलति ८ । ९ अष्टात्मकः यथा द्वादशात्मा सूर्य एव मष्टात्मको वायुः सर्वैः स्वरूपैर्युगपद्वातीत्यर्थः १० । ११ अहंकारः अहंकारं
ज्ञानात्मा प्रसतीत्यनुषजते १२ शंभुरीश्वरः तमेव विशिनष्टि अणिमेति सर्वसिद्धिरूप इत्यर्थः १३ सर्वत इत्यादिना ऐश्वर्यं रूपमुक्तं १४ हृदयं हृदयस्थाया बुद्धेः प्रवर्तकः पर्वणा एकदेशेनांगु
ष्ठमात्रकः बुद्ध्युपाधि वशादंगुष्ठपर्वमात्र इत्यर्थः । अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मेत्यादि श्रुतेः । विश्वं महदंतं १५ महात्मनोऽपि नाशो सर्वत्र ह्यसमभवदाविर्भवति क्षयोऽपचयोऽप्ययोनाशोऽव्ययः परिणाम

॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ तत्त्वानांसर्वसंख्याचकालसंख्यातथैवच ॥ मयाप्रोक्ताऽनुपूर्व्येणसंहारमपिमेशृणु १ यथासंहारतेजंतून्ससर्जचपुनःपुनः ॥ अनादिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षरएवच २ अहःक्षयमथोबुद्धानिशिस्वप्नमनास्तथा ॥ चोदयामासभगवानव्यक्तोऽहंकृतंनरम् ३ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तेनाभिचोदितः ॥ कृत्वाद्वादशधाऽऽत्मानमादित्योज्वलदग्निवत् ४ चतुर्विधंमहीपालनिर्दहत्याशुतेजसा ॥ जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जंचनराधिप ५ एतदुन्मेषमात्रेण विनष्टंस्थाणुजंगमम् ॥ कूर्ममृष्टसमाभूमिर्भवत्यथसमंततः ६ जगद्गर्वाऽमितबलःकेवलांजगतीततः ॥ अंभसाबलिनाक्षिप्रमापूरयतिसर्वशः ७ ततःकालाग्निमासाद्यतदंभोयातिसंक्षयम् ॥ विनष्टंऽभसिराजेंद्रजाज्वलत्यनलोमहान् ८ तमप्रमेयोऽतिबलंज्वलमानंविभावसुम् ॥ ऊष्माणंसर्वभूतानांसप्तार्चिषमथाजसा ९ भक्षयामासभगवान्वायुरष्टात्मकोबली ॥ विचरन्नमितप्राणस्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा १० तमप्रतिबलंभीममाकाशंग्रसतेऽऽत्मना ॥ आकाशमप्यभिनदन्मनोग्रसतिचाधिकम् ११ मनोग्रसतिभूतात्मासोऽहंकारःप्रजापतिः ॥ अहंकारोमहानात्माभूतभव्यभविष्यवित् १२ तमप्यनुपमात्मानंविश्वंशंभुःप्रजापतिः ॥ अणिमालघिमाप्राप्तिरीशानोज्योतिरव्ययः १३ सर्वतःपाणिपादांतःसर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतःश्रुतिमौल्लोकेसर्वमावृत्यातिष्ठति १४ हृदयंसर्वभूतानांपर्वणांगुष्ठमात्रकः ॥ अथग्रसत्यनंतोहिमहात्माविश्वमीश्वरः १५ ततःसमभवत्सर्वमक्षयाव्ययमव्रणम् ॥ भूतभव्यभविष्याणांस्त्रयारमनघंतथा १६ एषोऽप्ययस्तेराजेंद्रयथावत्समुदाहृतः ॥ अध्यात्ममधिभूतंचअधिदैवंचश्रूयताम् १७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादेद्वादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

स्तैःरहितं अनर्घमायादोषास्पर्शिनं १६ इमं च प्रलयं योगिनो नित्यमनुभवन्तीत्यहरहरनुष्ठेय इत्याशयेनाहाध्यात्ममिति अपेक्षाः । अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य वाचासृष्टौ पृथिवीचाग्निश्चेत्यादि श्रुत्याऽध्यात्मिकवाचः सकाशादाधिभौतिकानां पृथिव्यादीनामाधिदैविकानामभ्यादीनां चोत्पत्तिः श्रुता अतो वाचो निग्रहेतत्कार्ययोः पृथिव्यभ्योरपि प्रलयो भवतीति सर्वकारणलयात्सर्वलये सति केवलोऽद्वैतोऽवशिष्यते । ननु वागादेर्लयेऽपि व्यवहारानुच्छेदादभ्यादिलपो न युज्यत इति चेत् भ्रान्तोऽसि । येऽभ्यादीन्पश्यन्ति तेषां वागादयोलीनाः संतियस्य तु वागादयोलीनानासौ बद्ध्यादीन्पश्यतीति । नन्वेवं प्रपञ्चस्परजूरगतुल्यता स्यात् योगिदृष्ट्यानां गोऽपीतरदृष्ट्यातदभावादिति चेत् इष्टापत्तिः । नहि नित्यसंनिहितं वस्तु बहूनामलुप्तदृशां मध्ये कश्चिन्नश्यतीतरेतु पश्यतीति युज्यते तस्माद्भूरगसंसारस्योच्छेदाय तत्त्वज्ञानार्थं यत्न आस्त्येय इति १७ ॥ इति ज्ञानतिषर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

पञ्चमः

पादाविति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ एषेति आदौ मध्येऽते चेति सुष्टिसमाधिप्रलयप्रपंचनेनैकाद्वैतयित्त्वैकवृत्तस्नद्वैतविभूतिः संपद्वरज्ज्यामिति दर्शितमित्यर्थः
१४ मकृतिरविद्यामुक्तिप्रबोधवद्वान्निदिनवदुन्मीलननिमीलनवद्यगुणां महदादीन् विकुरुते विशेषेणाविकुरुते तेन प्रकरोतीति प्रकृतिपदस्य व्युत्पत्तिर्दाशेता । क्तिच्त्तौ च संज्ञायामिति कृजः संज्ञायां

॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्बाह्यणास्तत्त्वदर्शिनः ॥ गंतव्यमधिभूतंचविष्णुस्तत्राधिदैवतम् १ पायुरध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थदर्शिनः ॥
विसर्गमधिभूतंचमित्रस्तत्राधिदैवतम् २ उपस्थोऽध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थयोगप्रदर्शिनः ॥ अधिभूतंतथाऽऽनंदोदैवतंचप्रजापतिः ३ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थसं
ख्यानदर्शिनः ॥ कर्तव्यमधिभूतंतुंद्रस्तत्राधिदैवतम् ४ वागध्यात्ममितिप्राहुर्ग्रन्थार्थाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ वक्तव्यमधिभूतंतुवह्निस्तत्राधिदैवतम् ५ चक्षुरध्यात्म
मित्याहुर्ग्रन्थार्थाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ रूपमत्राधिभूतंतुसूर्यश्चाप्यधिदैवतम् ६ श्रोत्रमध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ शब्दस्तत्राधिभूतंतुदिशश्चात्राधिदैवतम्
७ जिह्वामध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ रसपुवाधिभूतंतुआपस्तत्राधिदैवतम् ८ घ्राणमध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ गंधपुवाधिभूतंतुपृथिवी
चाधिदैवतम् ९ त्वगध्यात्ममितिप्राहुस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः ॥ स्पर्शमेवाधिभूतंतुपवनश्चाधिदैवतम् १० मनोऽध्यात्ममितिप्राहुर्ग्रन्थार्थाज्ञास्त्रविशारदाः ॥ मंतव्य
मधिभूतंतुचंद्रमाश्चाधिदैवतम् ११ अहंकारिकमध्यात्ममाहुस्तत्त्वनिदर्शिनः ॥ अभिमानोऽधिभूतंतुबुद्धिश्चात्राधिदैवतम् १२ बुद्धिरध्यात्ममित्याहुर्ग्रन्थार्थावद
भिदर्शिनः ॥ बोद्धव्यमधिभूतंतुक्षेत्रज्ञश्चाधिदैवतम् १३ एषातेव्यक्तितोराजनविभूतिरनुदर्शिता ॥ आदौमध्येतथातिचयथातत्त्वेनतत्त्ववित् १४ प्रकृतिर्गुणा
न्विकुरुतेस्वच्छंदेनात्मकाम्यया ॥ क्रीडार्थेतुमहाराजशतशोऽथसहस्रशः १५ यथादीपसहस्राणिदीपान्मर्त्याःप्रकुर्वते ॥ प्रकृतिस्तथाविकुरुतेपुरुषस्यगुणान्ब
हून् १६ सत्वमानंदउद्रेकःप्रीतिःप्राकाश्यमेवच ॥ सुखंशुद्धित्वमारोग्यंसंतोषःश्रद्धानता १७ अकार्पण्यमसंरंभःक्षमाघृतिरहिंसता ॥ समतासत्यमानृप्यमार्द
वंहीरचापलम् १८ शौचमार्जवमाचारमलौल्यंहृद्यसंभ्रमः ॥ इष्टानिष्टवियोगानांछतानामविकल्थना १९ दानेनचात्मग्रहणमस्पृहत्वंपरार्थता ॥ सर्वभूतदयाचै
वसत्वस्यैतेगुणाःस्मृताः २० रजोगुणानांसंघातोरूपमैश्वर्यविग्रहौ ॥ अत्यागित्वमकारुण्यंसुखदुःखोपसेवनम् २१ परापवादेपुरतिर्विवादानांचसेवनम् ॥ अ
हंकारमसत्कारश्चितावैरोपसेवनम् २२ परितापोऽभिहरणंहीनाशोऽनार्जवंतथा ॥ भेदःपरुषताचैवकामःक्रोधोमदस्तथा २३ दर्पोद्वेषोऽतिवादश्चएतेप्रोक्तारजो
गुणाः ॥ तामसानांतुसंघातंप्रवक्ष्याम्युपधार्यताम् २४ मोहोऽप्रकाशस्तामिस्रमंधतामिस्रसंज्ञितम् ॥ मरणंचांधतामिस्रंतामिस्रंक्रोधउच्यते २५ तमसोलक्ष
णानीहभक्षणाद्यभिरोचनम् ॥ भोजनानामपर्याप्तिस्तथाऽपेयेष्ववृत्तता २६ गंधवासोविहारपुशयनेष्व्यासनेषुच ॥ दिवास्वप्नेऽतिवादेचप्रमादेषुचैरतिः २७

क्तिश्च । स्वच्छंदेनेतिपरेकांतराभावउक्तः । आत्मकाम्ययाक्रीडाव्येतिमोक्षभोगोतत्फलमुक्तं १५ दीपदृष्टांतेनक्रीडाविषयाणामानंत्यमुक्तं तेनपरिणामक्रमेणमोक्षफलमपिपत्नंविनास्वयमेवभविष्यतीतिप्रत्याज्ञानकार्येतिदर्शितं १६ गुणविकारानेवाह सत्त्वमित्यादिना सत्त्वंधैर्यं उदकेणैश्वर्यं शेषंस्पष्टार्थं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

॥२३॥

२८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये प्रयौदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१३ ॥ एतैर्गुणविकारैस्तत्प्रकाशकः पुरुषोऽनेकधा विक्रियत इव प्रकाश इवांगुल्याद्युपाधिभिराकाश इवाकालकलशनलिकाद्युपाधिभिर्दार्धवर्तुल्लब्धाद्याकरतामिव प्रतिपद्यते तद्वत्तत्तदाकारामुरूपाणि चोत्तममध्यमाधमानि स्थानानि प्राप्नोतीत्यत्र प्रतिपाद्यते एते प्रधानस्य गुणाः इत्यादिना १।२।३।४।५।६।७।८ निरूपणतात्पर्यमाह पुण्येति ९ पुण्यादिवियोगे हेतुं ज्ञानिनां मध्ये संभवमाह ज्ञानिनामिति तत्त्वज्ञसंगत्या तत्त्वप्राप्य पुण्यपापविमुक्तो भवतीत्यर्थः अवीर्जनिरविद्यं १० अव्यक्तस्थमव्यक्तेऽमूर्ते ब्रह्मणि तिष्ठतीति तथा अन्यत्तद्व्याप्याप्यमित्यर्थः । किं मज्जुपारत्नवज्रेत्याह स एष इति प्रकृतिः स्वरूपं नित्यं कूटस्थ एव स उपचारात् प्रकृतिस्थ इत्युच्यते घटाकाशे गतिरिवास्मिन् प्रकृतिस्थत्वमारोप्यते

नृत्यवादित्रगीतानामज्ञानाच्छ्रद्धधानता ॥ द्वेषो धर्मविशेषाणामेते वैतामसा गुणाः २८ ॥ इति श्रीम० शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे त्रयोदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१३ ॥

॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ एते प्रधानस्य गुणास्त्रयः पुरुषसत्तम ॥ कृत्स्नस्य चैव जगत्स्तिष्ठंत्यनपगाः सदा १ अव्यक्तरूपो भगवान् शतधा च सहस्रधा ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शत सहस्रधा २ कोटिश्वकरोत्येष प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ सात्विकस्योत्तमं स्थानं राजसस्येह मध्यमम् ३ तामसस्याधमं स्थानं प्रादुरध्यात्मचित्ताः ॥ केवलेनेह पुण्येन गतिमूर्ध्ना मवाप्नुयात् ४ पुण्यपापेन मानुष्यमधर्मेणाप्यधोगतिम् ॥ द्वंद्वमेपात्रयाणां तु सन्निपातं च तद्वतः ५ सत्वस्य रजसश्चैव तमसश्च शृणुष्व मे ॥ सत्वस्य तुरजोद्वर्णं रजसश्च तमस्तथा ६ तमसश्च तथा सत्त्वं सत्वस्याव्यक्तमेव च ॥ अव्यक्तः सत्वसंयुक्तो देवलोकमवाप्नुयात् ७ रजःसत्वसमायुक्तो मानुषेषु प्रपद्यते ॥ रजस्तमोभ्यां संयुक्तस्तिर्यग्योनिषु जायते ८ राजसैस्तामसैः सत्त्वैर्युक्तो मानुषमाप्नुयात् ॥ पुण्यपापवियुक्तानां स्थानमाहुर्महात्मनाम् ९ शाश्वतं चाव्ययं चैव मक्षयं चामृतं च तत् ॥ ज्ञानिनां संभवं श्रेष्ठं स्थानमवर्णमच्युतम् ॥ अर्तोद्विगमबीजं च जन्ममृत्यु तमोनुदम् १० अव्यक्तस्थं परं यत्तत्पृष्ठस्तेऽहं नराधिप ॥ स एष प्रकृतिस्थो हितस्थ इत्यभिधीयते ११ अचेतना चैव मता प्रकृतिश्चापि पार्थिव ॥ एतेनाधिष्ठिता चैव सृजते संहरत्यपि १२ ॥ जनक उवाच ॥ अनादिनिधनावेता बुभावेव महामते ॥ अमूर्तिमंतावचलावप्रकंप्य गुणा गुणौ १३ अग्राह्या वृषिषा रूढलक्ष्यमेको ह्यचेतनः ॥ चेतना वांस्तथा चैकः क्षेत्रज्ञ इति भाषितः १४ त्वंहि विप्रेन्द्र कात्स्नर्येण मोक्षधर्ममुपाससे ॥ साकल्यं मोक्षधर्मस्य श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १५ अस्ति त्वं केवलं त्वंच विना भावं तथैव च ॥ देवतानि च मे ब्रूहि देहं यान्याश्रितानि वै १६ तथैवोक्ता मिणः स्थानं देहि नो वै विपद्यतः ॥ कालेन यद्विप्राप्नोति स्थानं तत्प्रब्रवीहि मे १७ ११ एतेनाप्यस्कांतकल्पेन प्रकृतिलो

इतुल्या १२ उभयोरपितुल्यवचेतनत्वंमन्वानःप्रकृतेरचेतनत्वमाक्षिपति अनादीत्यादिना अमूर्तत्वमदृश्यत्वं तन्नित्यानुमेयेप्रधानेपुरुषेचतुल्यमतस्तयोरनादिनिधनत्वंततश्चाप्रकंप्यगुणागुणत्वंअगुणःसं
गित्वादिर्दोषः गुणोऽसंगित्वादिः अप्रच्युतस्वभावावित्यर्थः १३ अप्रात्यत्वाच्चतयोर्वैलक्षण्यंननिश्चेतुंशक्यमित्याहाप्रात्याविति १४।१५ एवंपुंसश्चेतनत्वेऽप्यस्तित्वंकथं वद्वचोऽप्ययोरिवपुंप्रकृत्योर्युगपन्ना
शावश्यंभावात् । अस्तित्वेवाकेवलत्वंप्रकृत्यावियुक्तत्वंकथं पुंसोविभुत्वेनप्रकृतेरविनाशेनचतदसंभवात् । ननुतर्कमतेआत्ममनसोरिवपुंप्रकृत्योर्नित्ययोगेऽपिफलोपहितोविलक्षणःसंयोगोऽप्यःसचकदा
चित्कृतितदभावान्मोक्षेपुंसःकेवलत्वंयुज्यतइत्याशंक्याह विनाभावमिति निरवयवेपुंस्यव्याप्यवर्तिनःसंयोगस्यैवासंभवात् अभ्युपगमेऽपितत्वादिवत्प्रदेशभेदाभावेनतद्वैलक्षण्यस्यमुतरामसंभवाच्चट्टांते
दार्ढ्यातिकेचतुल्यवत्संयोगासिद्धौदृश्यमानस्यसंयोगस्यमिध्यात्वमंतरेणविनाभावोनसंभवति । मिध्यात्वंचप्रत्यक्षादिप्रमाणविरुद्धमित्याशयः १६ उक्तामिणउक्तांतस्य विपद्यतोऽग्रियमाणस्य १७

॥ २२३ ॥

अरिष्टानिमृत्पुसृचकानि १८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावंदीये चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ कथमेकोऽचेतन इति चेत्तनाचेतनविभागमाक्षिपत्स्तवीभा
वपि किंचेत्तनावचेतनौवासंमतौ । नांत्यः जगदाभ्यप्रसंगात् । नाद्यः दृश्यमानस्य दृग्दृश्यविभागस्य दुरपद्वत्वात् । अथ यथा मलये चंदनाचंदनावपि चंदनावेव भवत एव मनादिसंयोगाचेत्तनावचेतना
वपितौचेतनावेव भवत इति त्रूपेतदपि न स्वभावस्यापरिहार्यत्वादित्याह न शक्य इति १ । २ स्वभावतोऽज्ञोऽप्यारोपितेन ज्ञत्वेनोपयुक्तेभुंक्ते तान् गुणान् ३ तर्हि मुख्यो भोक्ता किंपुरुष इत्याशंक्य नेत्याह
अव्यक्त इति अव्यक्तोऽदृश्योऽज्ञात्मानजानीतेन भुंक्ते च यतो मत्त आत्मनोऽन्यं भोग्यमर्थं न पश्यति अभिमन्यत इति व्युत्थानाभिप्रायेणोक्तम् ४ अनेन भोक्तृत्वाभोक्तृत्ववैलक्षण्येन एतदव्यक्तं प्रधानं
स्वभावतोऽचेतनमपि तदव्यथा ततो भोक्तुः सकाशादव्यथा विपरीतमभोक्तृत्वं स्वात् । कथं जडेभोक्तृत्वमत आह अक्षरत्वात्क्षरत्वाच्चेति क्षराक्षरात्मत्वाच्चिदचिदात्मत्वात् तस्य भोक्तृत्वं ननु का प्रकुड्यवदचे
तनांशमात्रस्येत्यर्थः । नित्यत्वाच्च भोग्यभोक्तृविभागस्य न कश्चिदोप इत्यर्थः ५ ननु जनुकाष्टयो रिव तुल्यस्वभावयोः संबन्धोऽदृष्टो न तुकाष्टाकाशयोरिति चिदचितोः संबन्धो दुर्निरूप इत्याशंक्याह

सांख्यज्ञानंचतत्त्वेनपृथग्योगंतथैवच ॥ अरिष्टानिचतत्त्वानिवक्तुमर्हसिसत्तम ॥ विदितंसर्वमेतत्तेपाणावामलकंयथा १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ नशक्योनिर्गुणस्तातगुणी
कर्तुंविशंपते ॥ गुणवांश्चाऽप्यगुणवान्यथातत्त्वंनिबोधमे १ गुणैर्हिगुणवानेवनिर्गुणश्चागुणस्तथा ॥ प्राहुरेवंमहात्मानोमुनयस्तत्त्वदर्शिनः २ गुणस्वभावस्त्व
व्यक्तोमुणान्नैवातिवर्तते ॥ उपयुक्तेचतानेवसचैवाज्ञःस्वभावतः ३ अव्यक्तस्तुनजानीतेपुरुषोऽज्ञःस्वभावतः ॥ नमत्तःपरमोऽस्तीतिनित्यमेवाभिमन्यते ४
अनेनकारणेनैतदव्यक्तंस्यादचेतनम् ॥ नित्यत्वाच्चाक्षरत्वाच्चक्षरत्वान्नतदन्यथा ५ यदाऽज्ञानेनकुर्वीतगुणसर्गपुनःपुनः ॥ यदाऽऽत्मानंनजानीतेतदाऽऽत्मापि
नमुच्यते ६ कर्तृत्वाच्चापिसर्गाणांसर्गधर्मातथोच्यते ॥ कर्तृत्वाच्चापियोगानांयोगधर्मातथोच्यते ७ कर्तृत्वात्प्रकृतीनांचतथाप्रकृतिधर्मिता ८ कर्तृत्वाच्चापि
बीजानांबीजधर्मातथोच्यते ॥ गुणानांप्रसवत्वाच्चप्रलयत्वात्तथैवच ९ उपेक्षत्वादनन्यत्वादभिमानाच्चकेवलम् ॥ मन्यंतेयतयःसिद्धाअध्यात्मज्ञागतज्वराः ॥
अनित्यंनित्यमव्यक्तंव्यक्तमेतद्विशुश्रुम १०

यदेति अज्ञानेनेतिच्छेदः गुणसर्गगुणसंसर्ग आद्योयदाशब्दोपस्मादर्थे यदितिपाठःस्वच्छः यस्मादाध्यासिकोऽयमज्ञानकृतआत्मनिगुणसंसर्गस्तस्मादावदात्मानमसंसर्गंनजानातितावन्न
मुच्यतेइत्यर्थः ६ अमुक्तिहेतुमाह कर्तृत्वादित्यादिना प्राकृतेनमहदादितत्त्वकर्तृत्वेनापमपिकर्तायतोभवत्यतो नमुच्यतइत्यर्थः ७ प्रकृतीनांप्रजानां ८ बीजानांस्थावराणां गुणानांकामशमादीनां ९
नन्वेवविधस्यकथंकेवलत्वंस्यादतआह उपेक्षत्वादिति उपसर्गोपेक्षित्वाईक्षतेइत्युपेक्षःसाक्षी नहिसाक्ष्येणसाक्षीविक्रियतेघटेनलोकइवातःकेवलत्वमस्ययुज्यते यथोक्तम् । 'नर्तेस्याद्विक्रियादुःखी
साक्षिताकाऽविकारिणः ॥ धीविक्रियासहस्राणांसाक्ष्यतोऽहमविक्रियः' इति ननुसाक्षित्वमस्तुमावाप्रतिकूलवेदनीयंदुःखत्वपरिहार्यमित्याशंक्याह अनन्यत्वादिति नास्त्यन्योऽस्माद्विक्रियनन्यस्त
त्वात् दुःखादेःस्वरूपेणाप्यसत्त्वान्नात्मनितत्संबंधःकदाचिदव्यस्तीत्यर्थः । कुतस्ताहिंदुःखभानमतआह अभिमानादिति यदाहिपुत्रमात्मीयंमन्यतेतदातदुःखेनदुःखीभवतिनान्यथा । एवंधीतादात्म्या
द्धीदुःखेनैवात्यदुःखित्वंधीत्यागेतुकेवलत्वंनित्यसिद्धमित्येतेनअस्तित्वकेवलत्वादिनाभावानामाक्षेपःपरिहतोज्ञेयः । अनित्यमिति अनित्यंपरिणामि अन्यक्तकारणं व्यक्तकार्यमिति १०

तत्रमतांतरमाह अन्यक्तस्यैकत्वं पुरुषाः पृथगर्थेप्रथमा पुरुषाणां नानात्वमित्याहुर्निराश्वरसांख्याः तान्विशिनष्टि सर्वेत्यर्थेन ११ ध्रुमकृत्योभेदमनेकदृष्टांतपूर्वकमाह अन्यइत्यादिना अन्यक्तइति
च्छेदः इपीकाणां बाह्योयथासंजएवंपुंसोबाह्याअव्यक्ताद्याइत्यर्थः श्रुतिश्च । 'अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽंतरात्मासदाजनानां हृदये सन्नविष्टः ॥ तस्वाच्छरीरात्प्रवृहेन्मुजादिवद्वर्षाकां ये र्येणतविद्याचक्रममृतम्' इति
१२ । १३ । १४ उस्वामृत्पात्रविशेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ॥ ॥
सांख्यज्ञानमिति १ एकेवचर्याशमाद्यनुष्ठानंययोस्तौ अनिधनौमृत्युनाशकौ २ पृथगिति उभावितिद्वितीयांतमनुकूप्यते ३ । ४ उक्रमणकालेदेहिनीरोदयंतीतिरुद्राः प्राणाइन्द्रियाणिचतान्येवप्रधानभूता

अव्यक्तैकत्वमित्याहुर्नानात्वंपुरुषास्तथा ॥ सर्वभूतदयावंतः केवलंज्ञानमास्थिताः ११ अन्यः सपुरुषोऽव्यक्तस्त्वधुवोऽधुवसंज्ञकः ॥ यथासंजद्वीपाणांतथैवैतद्धि
जायते १२ अन्यच्चमशकंविद्यादन्यच्चोदुंबरंतथा ॥ नचोदुंबरसंयोगैर्मशकस्तत्रालिप्यते १३ अन्यएवतथामत्स्यस्तदन्यदुदकंस्मृतम् ॥ नचोदकस्यस्पर्शेन
मत्स्योलिप्यतिसर्वशः १४ अन्योह्यग्निरुखाऽप्यन्यानित्यमेवमवेहिभोः ॥ नचोपलिप्यतेसोऽग्निरुखासंस्पर्शेनैव १५ पुष्करंत्वन्यदेवात्रतथाऽन्यदुदकंस्मृ
तम् ॥ नचोदकस्यस्पर्शेनलिप्यतेतत्रपुष्करम् १६ एतेषांसहवासंचनिवासंचैवानित्यशः ॥ याथातथ्येनपश्यंतिननित्यंप्राकृताजनाः १७ येत्वन्यथैवपश्यंति
नसम्यक्तेषुदर्शनम् ॥ तेव्यक्तंनिरयंघोरंप्रविशंतिपुनःपुनः १८ सांख्यदर्शनमेतत्तेपरिसंख्यानमुत्तमम् ॥ एवंहिपरिसंख्यायसांख्याः केवलतांगताः १९ ये
त्वन्येतत्त्वकुशलास्तेषामेतन्निदर्शनम् ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामियोगानामनुदर्शनम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे
पंचदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ सांख्यज्ञानंमयाप्रोक्तंयोगज्ञानंनिबोधमे ॥ यथाश्रुतंयथादृष्टंतत्त्वेननृपस
त्तम १ नास्तिसांख्यसमंज्ञानंनास्तियोगसमंवलम् ॥ तावुभवेकचर्यातावुभावनिधनौस्मृतौ २ पृथक्पृथक्प्रपश्यंतियेऽप्यबुद्धिरतानराः ॥ वयंतुराजन्पश्या
मएकमेवतुनिश्चयात् ३ यदेवयोगाः पश्यंतितत्सांख्यैरपिदृश्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयः पश्यतिसतत्त्ववित् ४ रुद्रप्रधानानपरांन्विद्वियोगानरिंदम ॥ तेनैव
चाथदेहेनविचरंतिदिशोदश ५ यावद्विप्रलयस्तातसूक्ष्मेनाष्टगुणेनह ॥ योगेनलोकान्विचरन्सुखंसंन्यस्यचानघ ६ वेदेषुचाष्टगुणिनंयोगमाहुर्मनीषिणः ॥
सूक्ष्ममष्टगुणंप्राहुर्नेतरंनृपसत्तम ७ द्विगुणंयोगकृत्यंतुयोगानांप्रादुरुत्तमम् ॥ सगुणंनिर्गुणंचैक्यथाशास्त्रनिदर्शनम् ८

न्यालंबनानियेषुतान् तथाचसूत्रम् । प्रच्छर्दनविधारणाभ्यांवाप्राणस्यविषयवतीचाप्रवृत्तिरूपनामनसःस्थितिनिवेदिनी । प्रच्छर्दनरेचकः । विधारणंपूरकपूर्वकःकुंभकः । तथानासिकाग्रेधारयतोर्ग
धसंवित् । जिह्वेरेरससंवित् । तालुनिरूपसंवित् । जिह्वामध्येस्पर्शसंवित् । जिह्वामूलेऽद्भ्यसंवित् । तत्रवायुधारणायाः फलेविचरंतिदिशोदशेत्युक्तंस्वेचरत्वंप्राप्तवतीत्यर्थः ५ अष्टगुणेनपुर्वष्टकमपेनसूक्ष्म
शरीरेणसंन्यस्यसंन्यासंचदेहस्यसुखंयथेच्छंकुरु । एतद्यदृष्टंफलंमोक्षांतपुयोगधर्मेपुत्रद्वोत्पादनार्थंभूक्तंनृत्योगिनामवश्यादरणीयं ६ वेदेष्विति अष्टगुणिनमणिमाद्यष्टगुणवर्तं नित्ययोगेमतत्त्वार्थयः
अष्टगुणमष्टांगं प्राणायामःप्रत्याहारोऽध्यानेधारणातर्कःसमाधिःपञ्चगाइतिमेत्रापणीयोपनिषदिपञ्चवांगान्युक्तंनितथापिपमनियमाभ्यांश्रुत्यंतरोक्ताभ्यांसहाष्टसंख्याबोध्या । अत्रसूक्ष्ममित्युक्तेःपूर्वं
स्यस्यूतत्वंमंदाधिकास्तिचोक्तं । तर्कोयोगसिद्धिपस्थितामुदोपोन्नयनं ७ द्विगुणंदिप्रकारं तदेवाह सगुणंसबीजे निर्गुणंनिबीजे ८

सगुणमाह धारणमिति प्राणायामःप्राणनिग्रहपूर्वकंमनसःषोडशस्वाधारेपुषारणं तेचशिवयोगेप्रोक्ताः । 'अथतेषोडशाधारात्कथयामि विशेषतः' इत्यादिना पादांगुष्ठपाणिमूलप्रभृतयोनेत्राधारंषोडशंति
त्यंताः । यद्वायाज्ञवल्क्योक्ताःप्रागुदाहृताअष्टादशस्थानात्स्थानं समाकृष्येत्यादिनार्वाशिताग्राशाः । अथवायाज्ञवल्क्योक्ताएवपंचभूतधारणाज्ञेयाः । 'पादादिजानुपर्यंतं पृथिवीस्थानमुच्यते । आंजा
नोःपायुपर्यंतमपांस्थानंप्रकीर्तितं । आपायोर्हृदयांतंपद्मद्विस्थानंतदुच्यते । हृन्मध्यात्तुभुवोर्मध्येपावद्वायुकुलंभवेत् । आभूमध्यात्तुभुवोर्मध्यात्तुमहाकाशस्थानमुच्यते । पृथिव्यांधारयेद्वाग्निराग्निंरक्षणंपरमेष्ठिनं ।
विष्णुमप्स्वनलेरुद्रमीश्वरंवायुमंडले । सदाशिवंतथाव्योमिधारयेत्सुसमाहितः । पृथिव्यांवायुमास्थान्पलकारेणसमन्वितं । प्यापंश्चतुर्मुखाकारंरक्षणंमुष्टिकारणं । धारयेत्पंचचटिकाःपृथिवीजयमां
मुयात् । वारुणेवायुमारोप्यवकारेणसमन्वितं । स्मरन्नारायणंदेवंचतुर्बाहुंशुचिस्मितं । शुद्धस्फटिकसंकाशंपीतवाससमच्युतं । धारयेत्पंचचटिकाःसर्वरेणैःप्रमुच्यते । ब्रह्मवनिममारोप्यरेफाक्षरसम
न्वितं । व्यसंवरप्रदंरुद्रंतरुणादित्यसन्निभं । भस्मोद्धूलितसर्वींगंमुप्रसन्नमनुस्मरन् । धारयेद्वटिकाःपंचवद्विनाऽसौनदयते । मारुतंमरुतांस्थानेवर्णदेवसमन्वितं । धारयेत्पंचचटिकावायुवद्योमगोभ
वेत् । आकाशेवायुमारोप्यहकारोपरिशंकरं । बिंदुरूपंमहादेवंसर्वलोकैककारणं । चित्तेनचितयेत्स्वस्थंमुहूर्तमपिधारयेत् । सएवयुक्तइत्युक्तस्तांत्रिकेष्वपिशिक्षितैः' इति । निर्गुणमाह एकाग्रतेति एकमेव
ध्यातृध्येयध्यानविभागशून्यंस्वस्वग्रेयस्यतदेकाग्रंनिर्वृत्तिकं तस्यभावस्तत्ता मनसोबुद्धेः प्राणाइन्द्रियाणिसमनस्कानितेषामायामोनिग्रहःप्राणायामः तथाचश्रुतिः 'यदापंचावतिष्ठतिज्ञानानिमनसास
ह । बुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमां गतिं' इति ९ सगुणनिर्गुणयोरेगांगिभत्वमाहावेन प्राणायामोहीति । निर्गुणंनिर्वृत्तिकंवारयेत्स्थिरंरुपात् यदीति अष्टइत्यष्टदृश्यमानेमोचनस्थानेयदिवायुमुच्यं

धारणंचैवमनसःप्राणायामश्चपार्थिव ॥ एकाग्रताचमनसःप्राणायामस्तथैवच ९ प्राणायामोहिसगुणो
निर्गुणधारयेन्मनः ॥ यद्यदृश्यतिमुंचनैप्राणान्मैथिलसत्तम ॥ वाताधिक्यंभवत्येवतस्मात्तंनसमाचरेत्
१० निशायाःप्रथमेयामेचोदनाद्वादशस्मृताः ॥ मध्येस्वप्रात्परेयामेद्वादशैवतुचोदनाः ११

वतितर्हिवाताधिक्यंभवत्येव अयमर्थः । पूरकादीनांमूलाधारादीनांचदेवतादिकंध्यापन्योवायुधारणां करोतिसिध्यति ध्यानवर्जितंत्वम्यस्यन्नवश्यंवाध्यतइति यथोक्तंमवनयोगसंग्रहे । 'प्राणायामे
नयुक्तेनसर्वरोगक्षयोभवेत् । अयुक्ताभ्यासयोगेनमहारोगसमुद्भवः' इति । युक्तेनदेवताध्यानयुक्तेन देवताश्रयाज्ञवल्क्योक्ताः 'नीलोत्पलदलश्यामंनभिमध्येव्यवस्थितं । चतुर्भुजंमहात्मानंपूरकेणविचिं
सयेत् । कुंभकेनहृदिस्थानंध्यायेत्तुक्मलासनं । ब्रह्माणंरक्तगौरांगंचतुर्वक्त्रंपितामहं । रेचकेनेश्वरंविद्याललाटस्थंमहेश्वरं । शुद्धस्फटिकसंकाशंनिर्मलंपापनाशनं' इत्यादिना १० निशायाइति द्वादशपू
र्वोक्ताः द्वाविंशतिचोदनाएवात्रसंक्षेपेणद्वादशग्रंथांतरेगणिताः यथोक्तंशिवयोगे'मूलाधारेत्रिधावर्तंब्रह्मचक्रंभगोपमं । तत्कंदेऽग्निनिभेध्यायेदधःशक्तिमभीष्टदां १ स्वाधिष्ठानंततश्चक्रेतत्रचातुर्दंतांजं ।
तदेवोद्गीयनंध्यायेत्पश्चिमाभिमुखंशिवं २ पंचावर्तनाभिक्रेमेधाकारंतडिनिभं । तत्रकुंडलीनांध्यायेदधःशक्तिमुसिद्धिदां ३ अथोमुखाष्टपत्राब्जयुक्तंहृचक्रमिष्टदं । तन्मध्यकर्णिकांध्यायेज्ज्योतिर्लिगा
कूर्तित्विमां ४ पंचमंकेठचक्रंतुतत्रांगुलचतुष्टयं । इडापिंगलयोर्ध्यायेत्सुषुम्नामध्यस्थिताम् ५ पञ्चचटिकांलिङ्गमूलंतद्राजदंतकं । ध्यायेत्तुदशमंदारंतत्रशून्यंमुसिद्धये ६ भूचक्रंसप्तमंत्वेकनालकंदंस्ववा
क्प्रदं । ध्यायेद्विष्यशिखाकारंयन्मध्येज्ञानलोचनं ८ ब्रह्मरंध्रेऽष्टमंचक्रंनिर्वाणारूपंमुसुम्नदे । तत्रजालंधरंध्यायेत्सूक्ष्ममोक्षप्रदंततः ८ आकाशबीजंनवमंप्रशस्तंत्रिकूटकंपूर्णमिरेश्वपृष्ठे । तत्रोर्ध्वशक्तिं
शुभदांसुशून्यांध्यायेत्सप्ताष्टासरोजमध्ये ९ आकाशबीजंहकारस्तत्स्मरणपूर्वकंशिरस उपरिभूताकाशमात्रंध्यायेत् एतानवचोदनावायुनिग्रहमभिधाः । ततःशून्यात्परंस्मृष्टिकार्यमनोधारयेत्ततःकारणे
ततोनिष्कलेइतितिसएवद्वादशचोदनाः पूर्वरात्रेआवर्त्यैकांनिद्रांगृहीत्वापश्चाद्युनर्द्वादशएताएवाभ्यसेदित्यर्थः ११

एवैवायुधारणाद्युपायेन बुद्धिर्नोनिगृह्य उपशान्तेन दानेन तत्त्वप्रतिपत्तियोग्येन एकांतशीलिना एकाकिना संस्थासितेत्यर्थः । आत्मन्येव न तु रूपपादौ आरमण्यस्य तेनात्मारामेण बुद्धेन शास्त्रतत्त्वविदा
आत्मा योक्तव्यः संधिरार्यः १२ कथं योक्तव्य इत्यत आह पंचानामिति दोषानप्रक्षस्पृहारूपान् प्राप्तमपिशब्दादिकंचाऽऽक्षिप्यनिरस्य एतेन प्रत्याहार उक्तः १३ प्रतिभां विक्षेपं अपवर्गलये
प्रतिसंहारे युक्तिमाह इद्विचेति १४ बुद्धौ महत्तत्त्वे १५ परिसंख्यायप्रविलाप्य अलमत्यर्थे नित्येन तत्त्वाकाशादिवद्वावहारिकनित्यं १६ तत्पुण्यं तत्स्थित्वा संस्थापुं कूटस्थमित्यर्थः नित्यमभेद्यं अज्ञानद
शायां जीवेश्वरभावेन प्राययाभिधमानमप्याकाशवदभेद्यं अव्ययमनश्वरं यतोऽव्ययं हासशून्यं १७ युक्तस्य समाधिस्थस्य सुखं स्वपेदिति स्वसंवेद्यं लक्षणं १८ । १९ पाषाण इवेति परसंवेद्यं २० । २१

तदेवमुपशान्तेन दानेनैकांतशीलिना ॥ आत्मारामेण बुद्धेन योक्तव्योऽऽत्मानसंशयः १२ पंचानामिन्द्रियाणां तु दोषानाक्षिप्य पंचधा ॥ शब्दं रूपं तथा स्पर्शं रसं गंधं
तथैव च १३ प्रतिभामपवर्गं च प्रतिसंहृत्य मैथिल ॥ इन्द्रियग्राममखिलं मनस्यभिनिवेश्य १४ मनस्तथैवाहंकारे प्रतिष्ठाप्य नराधिप ॥ अहंकारं तथा बुद्धौ बुद्धिं
च प्रकृतावपि १५ एवं हि परिसंख्यायततो ध्यायंति केवलम् ॥ विरजस्कमलं नित्यमनंतं शुद्धमव्रणम् १६ तत्पुण्यं पुरुषं नित्यमभेद्यमजरामरम् ॥ शाश्वतंचाव्य
यंचैव ईशानं ब्रह्मचाव्ययम् १७ युक्तस्य तु महाराजलक्षणान्युपधारय ॥ लक्षणं तु प्रसादस्य यथा तत्तः सुखं स्वपेत् १८ निर्वाते तु यथा दीपो ज्वलेत्स्नेहसमन्वितः ॥
निश्चयोर्ध्वशिखस्तद्वयुक्तमाहुर्मनीषिणः १९ पाषाण इव मेघोत्थैर्यथा विदुभिराहतः ॥ नालंचालयितुं शक्यस्तथा युक्तस्य लक्षणम् २० शंखदुंदुभिनिघोषैर्वि
विधैर्गीतवादिभिः ॥ क्रियमाणैर्न कं पेत् मुक्तस्यैतन्निर्दर्शनम् २१ तैलपात्रं यथा पूर्णं कराम्यां गृह्य पुरुषः ॥ सोपानमारुहेद्भीतस्तर्ज्यमानोऽसिपाणिभिः २२ संयता
त्मा भयात्तेषां न पात्राद्विदुमुत्सृजेत् ॥ तथैवोत्तरमागम्य एकाग्रमनसस्तथा २३ स्थिरत्वाद्विन्द्रियाणां तु निश्चलत्वात्तथैव च ॥ एवं युक्तस्य तु मुनेर्लक्षणान्युपलक्ष
येत् २४ स्वयुक्तः पश्यते ब्रह्मयत्तत्परममव्ययम् ॥ महत्तमसो मध्ये स्थितं ज्वलनसन्निभम् २५ एतेन केवलं यातित्यक्त्वा देहमसाक्षिकम् ॥ कालेन महतारा
जन्मश्रुतिरेपासनात्तनी २६ एतद्वियोगं योगानां किमन्यद्योगलक्षणम् ॥ विज्ञायतद्विमन्यंते कृतकृत्या मनीषिणः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मो
क्षधर्मपर्वणि षोडशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ ॥ तथैवोत्क्रममाणं तु शृणुष्व अवहितो नृप ॥ पद्मं
मुक्त्वा ममाणस्य वैष्णवं स्थानमुच्यते १ जंघाभ्यां तु वसून् देवानां पुयादिति नः श्रुतम् ॥ जानुभ्यां च महाभागान्साध्यान् देवान् पुयात् २

युक्तस्य लक्षणान्युक्त्वा युं जानस्याह तैलेति उत्तरमुत्कृष्टतरं एकाग्रमनसः लक्षणमिति शेषः २२ । २३ स्थिरत्वाद्बहिर्मुखत्वं निवृत्तेः निश्चलत्वाद्दंतरप्रकंप्यत्वात् २४ महतो महत्तत्त्वस्य मध्ये स्थि
तत्त्वं पदार्थं तमसो मध्ये स्थितं तत्पदार्थं ज्वलनसन्निभं चिन्मात्रं तु भयनिष्कृतं २५ एतेन दर्शनेन केवलं मोक्षं देहत्यागात्प्राप्तिं चिदज्ञानानुवृत्तिरस्तीति भावः २६ योगं कृतिवत्पार्थं वयं कृतकृत्या इ
ति मन्यंते मनीषिणः अनुभवसिद्धं योगात् केवल्यमित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'उर्ध्वमूलमवाग्शास्त्रं वृत्तं यो वेद संप्रति । न स जातु जनः श्रद्धया मृत्युर्मां मारयादिति' २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मप
र्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षोडशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ ॥ ४ ॥ केवल्यप्राप्तिराजयोगफलमुक्त्वा हठयोगफलमाह तथैवेत्यादिना अत्र यस्मिन् यस्मिन्नाधारे स
मनस्को वायुरामरणांतं प्रियते तत्तदाधारदेवतालोकं तेन तेनैवाधारद्वारेणोत्क्रम्य गच्छतीति प्रघट्टकतात्पर्यं १ । २

१ । ४ । ५ । ६ । मूर्ध्ना सुपुत्रयानाड्यान् अक्षरं ध्रेण एतत्क्रममुक्तिस्थानं नान्यत् तथा च श्रुतिः । 'शतं चैकाच हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्ध्ना नमभिनिःसृतैका । तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्मृत्वाः उत्क
मणे भवति' इति ७ मृत्युं संनिहितं ज्ञात्वाऽपि हितमाचरेदित्याशयेनाह अरिष्टानीति ८ । ९ । १० । ११ प्रकृतेर्विक्रियादातुः कार्पण्यं कृपणस्य दातृत्वमित्यादिः १२ कृष्णस्य श्यावश्च विधुसर
तातच्छयापत्तिर्भरणचिह्नं छिद्रं छिद्रवंतं १३ शवगंधमिति सुरभिद्रव्ये शवगंधग्रह इत्यर्थः १४ । १५ । १६ अरिष्टज्ञानफलमाह एतावतीति १७ योगिनो मरणादन्यत्कर्तव्यं नास्तीत्याह
प्रतीक्षमाण इति १८ मृत्युमपि नेच्छेद्येदिमां वक्ष्यमाणं क्रियां स्थातुं कर्तुमिच्छेदित्याह येति पूर्वोक्तरीत्या पृथिव्यादिजयाद्रादिजयो भवतीति पंचभूतजयान्मृत्युं जयतीत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'पृथ्व्या
पायुनोत्क्रममाणस्तु मैत्रं स्थानमवाप्नुयात् ॥ पृथिवीं जघनेनाथ ऊरुभ्यां च प्रजापतिम् ३ पार्श्वभ्यां मरुतो देवान्नाभ्यामिन्द्रत्वमेव च ॥ बाहुभ्यामिन्द्रमेवाहुररसा
रुद्रमेव च ४ ग्रीवया तु मुनिं श्रेष्ठं नरमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ विश्वे देवान्मुखेनाथ दिशः श्रोत्रेण चाप्नुयात् ५ घ्राणेन गंधवहनं नेत्राभ्यामग्निमेव च ॥ भ्रूभ्यां चैवाश्विनौ दे
वौ ललाटेन पितृनथ ६ ब्रह्माणमाप्नोति विभुं मूर्ध्ना देवाग्रजं तथा ॥ एतान्युत्क्रमणस्थानान्युक्तानि मिथिलेश्वर ७ अरिष्टानि प्रवक्ष्यामि विहितानि मनीषिभिः ॥
संवत्सरवियोगस्य संभवति शरीरिणः ८ योऽरुंधतीं न पश्येत्तद्वत्पूर्वा कदाचन ॥ तथैव ध्रुवमित्याहुः पूर्णदुंदीपमेव च ९ खंडाभासं दक्षिणतस्तेऽपि संवत्सरायुषः ॥
परचक्षुषि चात्मानं येन पश्यंति पार्थिव १० आत्मच्छाया कृती भूतं तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ अतिश्रुतिरतिप्रज्ञा अप्रज्ञा चायुतिस्तथा ११ प्रकृतेर्विक्रियापत्तिः षण्मा
सान्मृत्युलक्षणम् ॥ दैवतान्यवजानाति ब्राह्मणैश्च विरुद्धयते १२ कृष्णश्यावच्छविच्छायः षण्मासान्मृत्युलक्षणम् ॥ ऊर्णनाभेर्यथा चक्रं छिद्रं सोमं प्रपश्यति १३
तथैव च सहस्रांशुं सतरात्रेण मृत्युभाक् ॥ शवगंधमुपाग्रातिसुरभिं प्राप्य योनरः १४ देवतायतनस्थस्तु सतरात्रेण मृत्युभाक् ॥ कर्णनासावनमनंदं तद्वष्टिविरागि
ता १५ संज्ञालोपो निरूप्यत्वं सद्यो मृत्युनिर्दर्शनम् ॥ अकस्माच्च स्रवेद्यस्य वाममाक्षिनराधिप १६ मूर्धतश्चोत्पतेद्भूमः सद्यो मृत्युनिर्दर्शनम् ॥ एतावन्ति त्वरिष्टानि
विदित्वा मानवोऽऽत्मवान् १७ निशि चाहनि चात्मानं योजयेत्परमात्मानि ॥ प्रतीक्षमाणस्तत्कालं यत्कालं प्रेतता भवेत् १८ अथास्य नेष्टं मरणं स्थातुमिच्छेदि
मां क्रियाम् ॥ सर्वगंधान्नरसांश्चैव धारयति नराधिप १९ ससांख्यधारणं चैव विदितात्मानरर्षभ ॥ जयेच्च मृत्युं योगेन तत्परेणांतरात्मना २० गच्छेत्प्राप्याक्षयंकृत्स्न
मजन्मशिवमव्ययम् ॥ शाश्वतं स्थानमचलं दुष्प्रापमकृतात्माभिः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे सप्तदशाधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ अव्यक्तस्थं परं यत्तत्पृष्ठस्तेऽहं नराधिप ॥ परं गुह्यमिमं प्रश्रंशूणुष्व अवहितो नृप १

प्यतेजो निलखे स मुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते ॥ न तत्परो गो न जरान्मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्रिमं यं शरीरम्' इति १९ सांख्ययोगयोर्मुख्यं फलमाह ससांख्येति सांख्यं च धारणेति योग उच्यते
ताभ्यां समुचिताभ्यां संहिते पंचात्मा सत्ता विदितात्मा मृत्युं संसारं २० गच्छेदिति अक्षयमविनाशि अव्ययमपचयशून्यं अचलमपरिणामि प्रकृतेरन्यदित्यर्थः २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्तदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१७ ॥ अचलत्वेन प्रकृतेरन्यत्वं ब्रह्मणः प्रतिपादयितुमारभते अव्यक्तस्थमिति अत्राऽव्यक्तमव्याकृतं मायाशबलं हार्दाकाश इति पर्या
यास्त्रिगुणात्मकस्य कारणस्य ब्रह्मणो वाचकाः । चक्रेनाभिरिव श्रितेति त्रिषोमदर्शनात् तत्र त्रिशिष्टे निष्कृष्टं चक्रनाभिन्यायेन श्रितं वस्त्वव्यक्तस्थं किमव्यक्तं परं ब्रह्मतस्माच्च परतस्तु किमिति पृष्ठस्तेत्याह १

निष्कलत्रयविद्यायादौ लभ्यं गोप्यत्वं देवताप्रसादप्राप्त्यत्वं च दर्शयितुमाख्यायिकायाः यथाऽऽर्षेणोत्पादिना । आदित्यानीमानिशुक्लानियजुषिवाजसनेयेनयाज्ञवल्क्येनाख्यायंत इति श्रुतेरादित्यप्रसादात् पंचदशशाखादुत्पन्नमवचनमत्यंतं पच्यं ममापि गहनं च निष्कलत्रयकथनमभूदित्याख्यायिकातात्पर्यं २ । ३ । ४ । ५ । ६ मेऽऽस्व्यं ममाऽऽस्व्यं संधिरार्यः ७ । ८ शीतीभविष्यति त्वदेह इति शेषः ९ खिलं परशाखीयं स्वशाखायामपेक्षावशात् पठ्यते तत्खिलमित्युच्यते । यथा बह्वचानां हिरण्यवर्णां हिरणीमिति श्रीसूक्तं खिलं तत्साहितं सोत्तरं सोपनिषत् १० अपुनर्भाविमोक्षे ११ । १२ । १३ । १४

यथाऽऽर्षेणोहविधिनाचरताऽवनतेनह ॥ मयाऽऽदित्यादवाप्तानियजुषिमिथिलाधिप २ महतातपसादेवस्तपिष्णुः सेवितो मया ॥ प्रतिनेचाहं विभुना सूर्योक्तस्त दाऽनघ ३ वरं वृणीष्व विप्रर्षेयदिष्टं ते सुदुर्लभम् ॥ तत्ते दास्यामि प्रीवात्मा मत्प्रसादोद्दिहर्लभः ४ ततः प्रणम्य शिरसामयोक्तस्तपतांवरः ॥ यजुषिनोपयुक्तानिक्षि प्रमिच्छामिवेदितुम् ५ ततो मां भगवानाहवितरिष्यामिते द्विज ॥ सरस्वतीहवाभूता शरींस्ते प्रवेक्ष्यति ६ ततो मामाह भगवानास्यं स्वं विवृतं कुरु ॥ विवृतं च ततो मेऽऽस्यं प्रविष्टा च सरस्वती ७ ततो विदह्यमानोऽहं प्रविष्टोऽभस्तदानघ ॥ अविज्ञानाद्भर्षाच्च भास्करस्य महात्मनः ८ ततो विदह्यमानं मामुवाच भगवान् नरविः ॥ मुहूर्तं स ह्यतां दाहस्ततः शीतीभविष्यति ९ शीतीभूतं च मां दृष्ट्वा भगवानाह भास्करः ॥ प्रतिष्ठास्यति ते वेदः सखिलः सोत्तरो द्विज १० कृत्स्नं शतपथं चैव प्रणेप्यसि द्वि जर्षभ ॥ तस्यांते चापुनर्भावे बुद्धिस्तव भविष्यति ११ प्राप्स्यसे च यदिष्टं तत्सांख्ययोगेप्सितं पदम् ॥ एतावदुक्त्वा भगवानस्तमेवाभ्यवर्तत १२ ततोऽनुव्याह तं श्रुत्वा गते देवो विभावसौ ॥ गृहमागत्य संहृष्टोऽर्चितयं वै सरस्वतीम् १३ ततः प्रवृत्ताऽतिशुभास्वरव्यंजनभूषिता ॥ ओंकारमादितः कृत्वा मम देवी सरस्वती १४ त तोऽहमर्थ्यं विधिवत्सरस्वत्यै न्यवेदयम् ॥ तपतां च वरिष्ठाय निषण्णस्तत्परायणः १५ ततः शतपथं कृत्स्नं सरहस्यं ससंग्रहम् ॥ चक्रे सपरिशेषं च हर्षेण परमेणह १६ कृत्वा चाध्ययनं तेषां शिष्याणां शतमुत्तमम् ॥ विप्रियार्थं स शिष्यस्य मातुलस्य महात्मनः १७ ततः स शिष्येण मया सूर्येणैव गभस्तिभिः ॥ व्यस्तो यज्ञो महाराज पितु स्तव महात्मनः १८ मिषतो देवलस्यापिततोऽर्थं कृतवानहम् ॥ स्ववेददक्षिणायाऽर्थं विमर्दे मातुलेनह १९ सुमंतुनाऽथ पैलेन तथा जैमिनिना च वै ॥ पित्रा ते मुनिभि श्वैव ततोऽहमनुमानितः २० दशपंचचप्राप्तानियजुष्यर्कान्मयाऽनघ ॥ तथैव रोमहर्षेण पुराणमवधारितम् २१ बीजमेतत्पुरस्कृत्य देवीं चैव सरस्वतीम् ॥ सूर्य स्य चानुभावेन प्रवृत्तोऽहं नराधिप २२ कर्तुं शतपथं चेदमपूर्वं कृतं मया ॥ यथाऽभिलपितं मार्गं तथा तच्चोपपादितम् २३ शिष्याणामखिलं कृत्स्नमनुज्ञातं ससंग्र हम् ॥ सर्वे च शिष्याः शुचयोगताः परमहर्षिताः २४ शाखाः पंचदशेमास्तु विद्याभास्करदेशिताः ॥ प्रतिष्ठाप्यथाकामं वेद्यं तदनुचितयम् २५

१५ चक्रे कर्मकर्तृरिप्रयोगः स्वयमेवाविरभूदित्यर्थः १६ मातुलस्य वैशंपायनस्य १७ । १८ मिषत इति देवलस्य मातुलपत्नीपस्य मिषतः पश्यतः पुरस्तात् अर्थे अर्थनिमित्तं मातुलादिभिः सह विमर्दे सति समं विभज्य ग्राह्यमिति निर्बन्धे सति देवलसंमत्याऽहं दक्षिणायाऽर्थं कृतवान् स्वीकृतवानित्यर्थः । दक्षिणायाऽर्थे इति संधिरार्यः १९ । २० । २१ । २२ कर्तुं प्रकटीकर्तुं २३ । २४ । २५

ब्रह्मण्यं ब्राह्मणजातेर्हितं २६ प्रहरिस्तत्पत्यंताभिनिवेशेन विचारे प्रवर्तते इति दर्शयति विश्वावसुरित्यादिना २७ पंचविंशतिमिति श्रवणमनुईसायुक्त्या आलोचनमन्वीक्षामननं तत्प्रधानामान्वी क्षिकौ चतुर्विंशत्पञ्चाः श्रुत्यवर्धनेन पंचविंशो युक्त्यवर्धनेत्यर्थः । अत्र कृत्स्नं शास्त्रमायाशबलपरं निष्कलो नास्त्येवेति पूर्वः पक्षः । स एवास्ति मायेव नास्तीति सिद्धांत इत्याशयेन विश्वाविश्वमि त्यादिः संदर्भः प्रवर्तते । अत्र यद्यप्येक एव प्रश्न एक एव सिद्धांतस्तथापि विषयवाक्यानां प्रकारभेदात्प्रतिप्रकारं स्वपक्षस्थापनं परपक्षदूषणं चेति द्वौ द्वौ प्रश्नौ ज्ञेयो । उत्तराणि च स्वपक्षसाधकानि परपक्षदूष णानीति द्विप्रकाराणि चतुर्विंशतिरिति ज्ञेयं विश्वाविश्वमिति आत्मेत्येवोपासीत इदं सर्वं यद्यप्यमात्मा एव वेदाहं ब्रह्मास्मीतिसिद्धं सर्वं भवतीत्यव्याकृताख्यस्य कारणब्रह्मण आत्मत्वेनोपासनं विधाय तस्य प्र तिपत्तय्यरूपमुपासनफलं च सार्वार्थ्यमेवोक्तं । अतः स विशेषाद्वैतमेव तत्त्वं न हि सर्वस्मादन्यदसर्वं वस्त्वस्तीति वक्तुं शक्यं वदतो व्याघातापत्तेरित्यर्थः । ननु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म यो वेद निश्चितं गुहायां पर मेव्योमन्निति परमव्योमशब्दिते मायाशबले सत्यादिशब्दितस्य निष्कलस्य कुंडलदरम्यायेन सत्त्वमुक्तं कथं शुद्धं नास्तीत्युच्यते इत्यत आह तथाऽश्वाश्वमिति यथाऽश्वातोऽन्योऽश्वोरेतः सिगस्त्येव मायायां स्वप्रतिबिंबस्याप्यप्यिता द्वितीयोऽस्तीति यद्युच्येत तदपि न कोऽप्येवाव्याकृतः प्राण्यात्पदेप आकाशानंदोन स्यादित्याकाशानंदयोः सामानाधिकरण्यात्सैषाऽऽनंदस्य मीमांसा भवतीत्यादिना कृत्स्नाया उपनिषद्व्यानंदमात्रेपर्यवसानं चानंदानं दिनोरभेदाद्वाशुक्लः पद इति न्यायेन वाज्ञेयं । आनंदं ब्रह्मणो विद्वानिति संबंधदर्शनात् । अत आनंदादिगुणविशिष्टमेकमेव जगत्कारणं न तु ततो निष्कृष्टं कुंडलदरवद न्यद्ब्रह्म निष्कलमस्तीति भावः तथा च सर्वत्रैव योज्यं । विश्वेव वर्तते न त्वविश्वस्तथाऽश्वेवास्ति न त्वश्व इति । ननु मां कृष्ये एष सर्वेश्वर इत्यादिना तृतीयमानंदमयं निरूप्यनांतः प्रज्ञमित्यादिना शिवमदे

किमत्र ब्रह्मण्यमृतं किंच वेद्यमनुत्तमम् ॥ चित्तं यस्तत्र चागत्य गंधर्वो मामपृच्छत २६ विश्वावसुस्ततो राजन्वेदांतज्ञानकोविदः ॥ चतुर्विंशस्ततोऽपृच्छत्प्रश्नान्वेदस्य पार्थिव २७ पंचविंशतिमं प्रश्नं प्रच्छान्वीक्षिकी तदा ॥ विश्वाविश्वं तथाऽश्वाश्वं मित्रं वरुणमेव च २८ ज्ञानं ज्ञेयं तथाऽज्ञो ज्ञः कस्तपा अतपास्तथा ॥ सूर्यादः सूर्य इति च विद्याऽविद्येतथैव च २९

तंचतुर्थमन्यं ते इति पृथक् तयोर्भेदेनोपपादनं दृष्टं । न एष सर्वेश्वर इत्यादेरुत्तरान्वयित्वात् । तथा च विश्वं ते जसमाज्ञभेदेन त्रिविधं जीवमुक्ता चतुर्थं ब्रह्मोपदिष्टमेप सर्वेश्वर इत्यादिना सविज्ञेय इत्यनेन ग्रंथेन । तथा च यथा वृक्षात् मनेकत्वं पत्रपुष्पफलाद्यात्मना च नानात्वमिति विशिष्टमेकमेव ब्रह्म तथा च श्रुतिः । आपो वा इदं सर्वं विश्वाभूतानीत्युपक्रम्य भूर्भुवः सुवरापओमिति अबाख्यस्य जगत्कारणस्य ओमर्थत्व माह । न ततोऽन्यदृश्यतीत्याह मित्रं वरुणं चेति वरुणशब्देनापः मित्रशब्देन सूर्यः ताभ्यां सगुणनिर्गुणे उच्येते तथा च वरुण एवास्ति न तु मित्र इति २८ ननु घटादालोक इव ज्ञेयान्मायाशबलात्प्रकाश रूपं ज्ञानमन्यदनुत्तमं गुणगुणिभावो युज्यत इत्याशंक्याह ज्ञानं ज्ञेयमिति । सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति पूर्वप्रकांतं ब्रह्मभृगुणावरुणोऽधीहि भगवो ब्रह्मेति पृष्टो यतो वा इमानि भूतानि जायंते इत्यादिना ब्रह्मलक्षण मुक्त्वाऽऽह तद्विज्ञासस्व तद्ब्रह्मेतीति तस्यैव ज्ञेयत्वमुक्तं अतो ज्ञानवदेव ब्रह्म प्रकाशमात्रस्य जगज्जन्मादिहेतुत्वायोगात् । तस्माज्ज्ञेयाभिष्कृष्टं निष्कलं ज्ञानं नास्ति किंतु ज्ञेयमेवास्ति । ननु एकथा बहुधा चैव दृश्यते जलं चंद्रवदिति श्रुतेः प्रकाशस्य पृथक्त्वे तस्योपाधिमा लिप्या जीवेष्वल्पत्वमुपाधेः स्वच्छत्वाश्वरे पूर्णत्वमित्यज्ञो जीवो ज्ञ ईश्वर इति तयोर्विभागो युज्यते । अन्यथा जीवेशयोस्तुल्यज्ञानता स्यात् मृदुद्वयोरिव तुल्यगंधतेत्याशंक्याह अज्ञो ज्ञ इति अज्ञत्वज्ञत्वेतयोः स्वाभाविके एव नत्वोपाधिके प्रमाणाभावात् तस्माज्ज्ञेयः प्रकाशः पृथगस्ति ननु तदैव तबहुस्यां प्रजायेयेति कल्पादौ ईश्वरो जी वाहृष्टानुरोधात्सह्यं सर्वमीक्षतेऽत एव सर्वज्ञः । शुद्धस्तु यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति स भूमाये वै भूमा तत्सुखं अथ यत्र नान्यत्पश्यति तदल्पं अथ यदल्पं तन्मर्त्यमिति च तयोर्भेदः श्रुत इत्याह कस्तपा इति य एको भूमानंदः स एव तपाः आलोचनकर्ता आकाशाख्यः तथा च श्रुतिः यद्वायुं कंत देवस्य पदेव स तदेव कमिति कस्वपोरभेदमुक्त्वोपसंहरति पार्णचहास्मेतदाकाशं चोचुरिति । तत्रमाणस्य विज्ञानाम्यहं माणो-

—ब्रह्मेतिवदतोपकोसलेन प्रागेवज्ञात्वादाकाशाख्यकारणग्रहमात्रपरोऽयं वाक्यसंदर्भ इत्यवसीयते । ननु सगुणब्रह्मपरिवेषकोसलविद्यातत्रतुक्तमेव । निर्गुणविद्याधिकारे तु अतपाः निर्गुणः सूर्यादः सूर्येति चेति सूर्यो मायावीतमत्ताति सूर्यादः स एव सूर्योऽपि मायावेशादित्तापनीये श्रूयते । ईश्वरप्राप्तस्तुरीय इति मायायाख्यदिवेति चेति । तस्मादस्तीश्वरात्पृथङ्निष्कल इत्याशङ्क्याह अतपाः सूर्यादः सूर्य इति चेति एकस्मिन्निर्गुणे सगुणादत्वं सगुणस्रष्टृत्वं च न युज्यते विरोधात् । नहि काष्ठादस्पवद्देः काष्ठोपादानत्वं च । कूर्मीमवनिर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावावेव भवत इति चेत् तस्यैव तर्हि सगुणत्वापत्तेः । श्रुतिस्तु सुप्रसिद्धाधिकालिक सुखप्रशंसा मात्रपरेतिदृष्टव्यं । ननु यत्र त्वस्य सर्वमात्रैवाभूत् तत्केन कथं पश्येदिति विद्यावस्थायां द्वैतदर्शननिषेधः । यत्र हि द्वैतमिव भवति तद्वि-
तर इतरं पश्यतीत्यविद्यावस्थायां द्वैतदर्शनमिति वदंतीति कथमुपचाराभेदा । तस्मादस्ति सगुणात्सद्व्यादद्वयमन्यत् । रज्जुर्गवत्तु तत्रेश्वरस्योदयलयावितिनोक्तदोष इत्याशङ्क्याह विद्याविधे इति उपा-
सनेव विद्यातद्भावोऽविद्या । तत्रापि देहमिव कृत्स्नं ब्रह्मांडं स्वरूपादनन्यत्वेन पश्यतीति नोक्तश्रुतिविरोध इति भावः २९ ननु ज्ञातृज्ञानज्ञेयात्मकत्रिपुटीभानमविद्यातद्भानं विद्येति हि उदाहृतश्रुत्यो-
रर्थो न त्वदुक्त इत्याशङ्क्याह वेद्यावेद्यमिति वेद्यविषयादिविद्यानावेद्यविषयमवितिमर्हति । न च त्रिपुट्यभाने वेद्यविषयत्वमस्ति विद्यायाः वदतो व्याघातात् वेद्यं च ब्रह्मेव आत्मा दृष्टव्यः सोऽन्वेष्टव्यः-
सविजिज्ञासितव्यः इत्यादिश्रुतिभ्यः । यद्यावेद्यं तद्ब्रह्म अतएव च्छांदोग्ये सत्यकामः सत्यसंकल्प आत्मा वेद्यत्वेन श्रूयते य आत्माऽपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पापः सत्य-
कामः सत्यसंकल्पः सोऽन्वेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्यो यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति ससर्वोऽर्थो लोकानां प्रीतिः सर्वोऽर्थकामानिति । अभियवेत्तैव भवति विनाशमेवापीतो भवतीति भूच्छां मरणदृष्टान्तेन-
सुप्रसन्नं च निर्दिष्टं । त्रिपुट्याभवाभावि कल्पकज्ञानां भुक्तिरिति चेत् सर्वेऽपि सुप्रसन्नो तादृशाः संतीति न्यर्थं साधनं । सुप्रसिद्धमाभ्योर्भेदापादनं परिभाषामात्रं । अनुभूयमानस्य त्रिपुट्यभावस्योभयत्रतुल्यत्वा-
दतोवेद्यमेव ब्रह्मन त्ववेद्यं ननु वेद्यं चेद्ब्रह्मैव न भवति षष्ठादिव दनात्मवत्त्वाज्जडत्वाच्च आत्मा हि ब्रह्मज्ञानमात्ररूपश्च अयमात्मा ब्रह्मसत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म इत्यादिश्रुतिशतेभ्यः अतः स्वाभाविकानां देहादिवर्माण-

वेद्यावेद्यंतथाराजन्नचलंचलमेवच ॥ अपूर्वमक्षयं क्षय्यमेतत्प्रश्नमुत्तमम् ३०

स्थूलत्वादीनां योगजवर्माणामणुत्वादीनां च व्यभिचारिणां व्युदासेनाऽस्थूलमनणु इत्यादिवाक्येभ्यः सर्वदृश्यधर्मशून्यमक्षरं प्रत्यक्षं प्रतिपत्तव्यमित्याशङ्क्याह अचलंचलमिति द्विविधं हि ब्रह्मणि धर्मजातं-
श्रूयतेऽचलंचलं । तत्रापि हतपाप्मात्वादिसत्यसंकल्पत्वात्तमचलं । अणुत्वस्थूलत्वादिकं यत्प्रसादाद्योगिनामपि वर्तते तदस्यानित्यमिति । न हि सत्यसंकल्पोऽप्यणुः स्यामिति ध्यायन् स्थूलत्वेन रो-
तुं शक्यो नापि स्थूलः स्यामिति ध्यायन्नणुत्वेन न हि युगपच्छब्दसंभवति परस्परविरोधात् । तस्माद्यथा उच्छ्रायपरिणादाद्योवृक्षधर्मोऽप्येव सुरभित्तमदुरत्वकषायत्वादयः परंपरया वृक्षमता अपि पृथक्फ-
लशलाटनामेव धर्मानंतु वृक्षस्य व्याप्यवृत्तित्वात्तेषां तथा सत्यसंकल्पादयोऽचला ब्रह्मधर्माः स्थूलत्वादयस्तु तेन समरसीभूतस्य शक्त्यंशजातस्याऽतस्तन्निषेधो ब्रह्मण्युज्यत एव । वृक्षे सौरभादेरेव-
स्वाश्रयतादात्म्येन तत्र तत्प्रसक्तेरित्यर्थः । किंचाऽऽत्मेव चेद्ब्रह्मतर्हि शास्त्रस्य वेद्यार्थ्यनित्यापरोक्षत्वात्तत्पतद्गुणानामपि ज्ञाने चर्यादीनां सर्वदेवभानापत्तेश्च । न हि मणिबुद्ध्याऽपि स्पृष्टः स्फूर्तिमोदहती-
त्यस्त्यतो देहबुद्ध्या गृहीतोऽपि स्वाभाविकधर्मप्रकाशये देवतस्मादयमात्मा ब्रह्मेति ममात्मा भदसेन इति वदुपासनां धर्मोपचारिकोऽभेद इत्याशयेनाह अपूर्वमिति उपास्तेः प्रामाविज्ञातं उपास्त्यातु कीटभृंग-
न्यायेन प्रामुशक्यमित्यर्थः । ननु पास्त्यासाध्यस्य मोक्षस्य कथं नित्यता स्यात् नित्यश्रमोक्षः क्रियासाध्यस्यानित्यत्वं च सर्वसिद्धमित्याशङ्क्याह अक्षयं क्षय्यमिति क्षययोग्यमपि न च पुनरावर्तत इति शास्त्र-
बलादक्षयमेव । न हि शास्त्रोऽर्थे युक्तिः संक्रमते येन क्रियासाध्यत्वादनित्यत्वं मोक्षस्यानुमीयेत । न हि भस्मीभूतेभ्यः सोमाज्यपयः प्रभृतिभ्यः स्वर्गोत्पत्तौ शास्त्रादते किंचिन्मानमस्ति । तस्मा-
देतत्प्रश्नजातं श्रुत्युपलब्धमनुत्तमं युक्तिमक्षरं । न ह्यात्यंतिकैवल्यपापाणकल्पं नैरात्म्यवादादनतिरिच्यमानं पुरुषार्थो भवत्यपित्वात्यंतिकं सत्यसंकल्पत्वादिकमेव । लोकेऽपि न हि कश्चित्सुप्रसिद्धं पुरुषार्थं-
त्वेनोपेत्य पितुरुपादिभोगमेव । तत्सामान्यादिदेऽपि पुरुषार्थभूतस्यार्थस्य निर्णयः कर्तव्यः । तस्मादन्यत्तमेव मुख्यं ब्रह्मन तु ततोऽन्यत्रिष्कलं नाम शून्यकल्पं किंचिदस्तीति सिद्धं ३०

अथान्वीक्षिक्या सहितायाश्चतुर्विंशतिमश्रयाः श्रवणानंतरं ३१ । ३२ वृत्तमिवेति प्रश्नानां श्रुतिसारत्वेन गहनत्वमुक्तं ३३ परिशेषं श्रुतेर्वाक्यशेषभूतं तर्कं मध्यामिश्रुतिमुपक्रमोपसंहारैकरूप्या-
दिना तात्पर्यं लिख्यते केन परिभाषयामि युक्तिमपि साधकबाधकतर्कबलेनालोडयामि । परामान्वीक्षिकी श्रुतिर्दिशतां युक्तिं ३४ चतुर्थी त्रयीवातादं डनीति चापेक्ष्य सांपरायिकी मोक्षापहिता-
हेराजशार्दूलहेजनक उदीरिता तुभ्यं साविश्वावसुनि कटेऽप्युक्तेत्यर्थः । गतग्रंथेन पंचविंशत्पंचविंशः शारीरस्थमधिकृत्य स्थिता ३५ उक्तप्रश्नानामुत्तराणि वक्तुमुपोद्धातयति अथेति ३६ विशेति-
अव्यक्तमिति च्छेदः भूतभव्यरूपं पदं संसारस्तत्करोतीति भूतभव्यभयं करं ३७ अविश्वो निष्कलस्तथेति मोडपाठः प्रामाणिकः । आत्मेत्येवोपासीतेत्यत्रोक्तस्योपास्यस्यात्मनस्तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रे-
यो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादंतरतरं पदयमात्मेति सर्वांतरत्वमयमिति प्रत्यमनन्यत्वंचोक्तं । तदन्यस्य च विश्वस्य सयोन्यमात्मनः प्रियं ब्रुवाणं ब्रूयात्प्रियं ते रोत्यतीति शोकहेतुत्वमुक्तं । अतः पूर्वो-
पर्यपर्यालोचनादुःखदाविश्वातदन्योविश्वो निष्कल आत्मेति सिद्धं । इदं सर्वं पदयमात्मेति बाधायां सामानाधिकरण्यं योऽयं स्थानुः सप्रमानितिवत् । आत्मविदः सार्वोत्पत्तिकरपि बाधकालीनानुभवानुसं-
धानमात्रमिति ज्ञेयं । यदुक्तं यदेव आकाशानंदो न स्यादित्याकाशानंदयोः सामानाधिकरण्यादुपगुणिभावेनाभेद इति तत्राह अश्वश्चेति मिथुनमश्वाऽश्वश्चेति द्वयमित्यर्थः ३८ अव्यक्तं स्त्रीरूपां प्रकृतिं-
पुरुषं पुरुषं रेतःसिचं यस्य प्रतिविंबं प्राप्य प्रकृतिः सर्वकरोति स विचभूतोऽन्यो निष्कल इत्यर्थः । श्रुत्यर्थस्तु आकाशेति सप्तमी तेन यदि कारणे आनंदो न स्यात्तर्हि कार्ये सुतरां न स्यादित्याचाराधेय-

अथोक्तश्च महाराजराजागंधर्वसत्तमः ॥ पृष्ठवाननुपूर्वेण प्रश्नमर्थविदुत्तमम् ३१ मुहूर्तमुप्यतां तावद्यावदेवं विचिंतये ॥ वाढमित्येव कृत्वा चतूर्णां गंधर्व आस्थितः-
३२ ततोऽनुचितयमहं भूयो देवी सरस्वतीम् ॥ मनसा सच मे प्रश्नो दध्मो घृतमिवोद्धृतम् ३३ तत्रोपनिषदं चैव परिशेषं च पार्थिव ॥ मध्यामिमनसा तात दृष्ट्वा-
चान्वीक्षिकी पराम् ३४ चतुर्थी राजशार्दूलविद्येषा सांपरायिकी ॥ उदीरिता मया तुभ्यं पंचविंशादधिष्ठिता ३५ अथोक्तस्तु मयाराज न राजा विश्वावसुस्तदा ॥
श्रूयतां यद्ब्रवानस्मान्प्रश्नं संपृष्ठवानिह ३६ विश्वावसुति यदिदं गंधर्वे द्रानुपृच्छसि ॥ विश्वावसुत्वं परं विद्या दूतमव्यभयं करम् ३७ त्रिगुणं गुणकर्तृत्वादिश्वान्यो-
निष्कलस्तथा ॥ अश्वश्चाश्वाचमिथुनमेव मेवानुदृश्यते ३८ अव्यक्तं प्रकृतिं प्राहुः पुरुषेति च निर्गुणम् ॥ तथैव मित्रं पुरुषं वरुणं प्रकृतिं तथा ३९ ज्ञानं तु प्रकृतिं-
प्राहुर्ज्ञेयं निष्कलमेवच ॥ अज्ञश्च ज्ञश्च पुरुषस्तस्मान्निष्कल उच्यते ४० कस्तपा अतपाः प्रोक्तः कोऽसौ पुरुष उच्यते ॥ तपास्तु प्रकृतिं प्राहुरतपानिष्कलः स्मृतः ४१

भावश्चकारणानंदयोः सर्वत्र श्रूयत इति न गुणगुणिभावेन तयोः संबंधः । आनंदं ब्रह्मणो विद्वानिति पृष्ठचपिराहोः शिर इति वदोपचारकीवा बोध्या ब्रह्मण इति पदं ब्रह्मवित्परं वा कर्तव्यं यत्तुक्तं । आपो-
वाहदे सर्वमित्यादि श्रुतेर्वरुण एवास्ति न मित्रः । मां हूय कोक्तं सर्वेश्वरत्वादिकमपि तुरीयान्वयेवेति तत्राह तथेवेति उदाहृता श्रुतिः कारणमात्रपरान्तु शुद्धं निषेधतीति न तथा मां हूय श्रुतं सर्वेश्वरत्वादिकं तुरी-
यमानंदमयं प्रकृत्य श्रूयमाणं चतुर्थं निष्कल परतपाने तुं शक्यमतोऽस्ति वरुणादन्यो मित्र इत्यर्थः ३९ यत्तुक्तं प्रकाशमात्रस्य जगज्जन्मादिहेतुत्वं न संभवतीति ज्ञानवदेव ब्रह्मेति तत्राह ज्ञानं तु प्रकृतिमिति-
यत्तादृशं जगज्जन्माद्युपयोगिज्ञानं तन्मायावृत्तिरूपत्वात्प्रकृतिरेव । सत्त्वधर्मो हि ज्ञानमिति सारं प्रसिद्धिः । यत्तु तेन ज्ञानेन प्रमाणवृत्तिरूपेण जग्यते तत्प्रमाणफलभूतं प्रमाणं ज्ञानं वेदांते पुत्रोपमि-
त्युच्यते यथोक्तं । परामर्थप्रमेयेषु फलत्वेन संमता । संविस्ते वेदमेयोऽर्थो वेदांतोक्तिप्रमाणतः इति । तच्च ज्ञेयस्वरूपं ज्ञानं निष्कलं सत्यं ज्ञानमित्यादिश्रुतिविषय इत्यर्थः । यत्तु ज्ञत्वात्तत्वे ईशजीवयोः-
स्वाभाविके तन्निरस्यति अज्ञेति ज्ञाज्ञो निष्कलमेव ब्रह्मेत्यर्थः । कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः इति ब्रह्मण्योपाधिको जीवेशभावोऽश्रूयते तेनोपाध्यपगमे तावुभावपि निष्कलमेव ब्रह्मेति भावः ४० य-
श्चानंदाकाशयोर्भेदो धर्वावाक्यमुदाहृतं पद्मावर्तं देवसमिति सत्प्रकरणिनः सगुणस्य स्तुतिमात्रमित्याशयेनाह क इति क आनंदः तपाः अव्यक्तं तोचक्रमेण पुं प्रकृती इत्यर्थः यत्तुक्तं अतपाः सूर्यादः सूर्य इति-

—भूमिगवन्निर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावाविति चेन्न निर्गुणस्यापिसगुणत्वापत्तिरिति तत्राह अतपानिष्कल इति निष्कलस्परज्जगद्वत्सगुणलघोदयाधिष्ठानत्वमतोननिष्कलत्वव्याघात इत्यर्थः ४१ ननु निष्कलस्य वेद्यत्वं न युज्यते त्रिपुट्या अभानादित्युक्तमत आह तथैवेति यदज्ञानं पुरुषार्थमतिबन्धकं तदवेद्यं । 'यदाचर्मवदाकाशं विष्टयिष्यति मानवाः । तददेवमविज्ञायदुःखस्यातो भविष्यति' इति श्रुत्या आत्मज्ञानस्य तथात्वादात्मैवेद्यः प्रधानं तु परिशेषादेवेद्यमेव । तद्वेदनं च मनोनाशादेवेति न तत्र त्रिपुटीभानप्रसक्तिरस्ति तथाच श्रुतिः । 'तावन्मनो निरोद्धव्यं हृदियावत्क्षयं गतं । एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषोऽन्यो ग्रंथविस्तरः' इति । अन्यथा घटादिवदनात्मत्वं न डत्वं स्यौल्यादिमत्त्वं च ब्रह्मणः स्यात् । तथाच 'अयमात्मा ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म अस्थूलमनणु' इत्यादि श्रुतिविरोधः । न त्वसति बाधकेतासामौपचारिकत्वं कुंयुक्तं यद्वा । अयमात्मेत्युपास्त्यर्थगोणसामानाधिकरण्यं । छांदोग्ये सगुणस्यैवेद्यत्वं त्वलक्षणोपास्त्यत्वं श्रवणात् । विदेरुपास्त्यर्थत्वे स्यापि योवायुं दिशां वत्संवेदेत्यादौ सर्वत्र प्रसिद्धे श्रुत्या शंक्याह तथैवेति यदावृत्तं तद्वेद्यं आवरणं च सत्येन मलेन दर्पणादेर्दृष्टमसत्येनोरणेण रज्ज्वादेश्च । पक्षद्वयेऽपि प्रत्यगात्मैवेद्यो न त्वनात्मा तदर्थं शरीरजडत्वापत्तेरिति नात्मब्रह्मणोरभेदो गोणः । अथागोणोऽप्यभेद उपास्तिसाध्य इत्यपि न छांदोग्ये एव सोऽन्वेष्टव्य इत्यात्मन्यस्वेव विध्याक्षिप्तस्यावरणस्यानुवादेनेतं ब्रह्मलोकं न विदित्यनृतेन द्विप्रवृद्धा इत्यनृतत्वविधानात् । ब्रह्माभिन्नलोकं ब्रह्मलोकमात्मानं अतो नृताज्ञानमात्रापनेदेन ब्रह्मवेद्यमेव न तृपास्यं अव्यक्तत्वेद्यं तुच्छत्वात् ४२ यत्तुक्तं वृक्षदृष्टांतेन ज्ञानेश्वर्यादीनां सत्त्वं स्थूलत्वादीनां निषेधश्च विशेषेण ब्रह्मणि युज्यत इति तत्राह चला मिति चला प्रकृतिरचलः पुरुष इति तयोः परिणामित्वं दृष्टत्वादिकृतविशेषात्पारमार्थिकतादात्म्यायोगेन ब्रह्मणि प्राकृतानां ज्ञानेश्वर्यस्थौल्यादीनामाध्यासिकतादात्म्येन प्रसक्तानां मुख्यवृत्त्येव निषेधो युज्यत इति भावः । म

तथैवावेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष उच्यते ॥ चलाचलमिति प्रोक्तं त्वया तदपि मे शृणु ४२ चलांतु प्रकृतिं प्राहुः कारणक्षयसर्गयोः ॥ आक्षेपसर्गयोः कर्तानिश्चलः पुरुषः स्मृतः ४३ तथैवावेद्यमव्यक्तमवेद्यः पुरुषस्तथा ॥ अज्ञादुभौ ध्रुवौ चैव अक्षयौ चाप्युभावपि ४४ अजौ नित्यादुभौ प्रादुरध्यात्मगतिनिश्चयात् ४५

कृतिर्विक्रियमाणा जगल्लघोदयकर्त्री पुरुषस्त्वविक्रियमाण एव तत्कर्तृति श्लोकार्थः ४३ यद्यपि शास्त्रतोऽवेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष इत्युक्तं तथाऽपि वस्तुस्वभावतो वेद्यमव्यक्तं दृश्यत्वात् । अवेद्यः पुरुषोऽदृश्यत्वादिति तत्त्वमाह तथैवेति यत्त्वात्मा चेद्ब्रह्मतत्त्वित्यप्यनित्यापरोक्षतया ब्रह्मज्ञानफलं सार्वज्ञ्यं सर्वस्यैव स्यादिति तत्राह अज्ञाविति यथा प्रकृतिर्जडत्वात्स्वात्मानं न जानात्येवं निष्कलात्माऽपि स्वात्मानं न विदति विरोधात्स्वात्मानं न जानात्यत उभावप्यज्ञौ । आत्मनो नित्यापरोक्षत्वादास्तु दासीनबोधरूपतया न तु वृत्तिविषयतया । यौ हि सोपाधी जीवेशो ज्ञातृज्ञेयो तावदधिकृत्य जीवस्यात्मज्ञानं तज्ज्ञानात्सार्वज्ञ्यमिति चोच्यते । निष्कलज्ञानस्य तु सार्वज्ञ्यफलकत्वं यो वेदनिर्हितं गुहायां परमेव्यो मन् सोऽश्रुते सर्वान् कामान् सहेति श्रूयमाणं नान्तरीयकमिति ज्ञेयं ईशज्ञानस्य चंद्रशास्त्रान्यायेन तत्रोपलक्षणत्वात् । तस्मादुपलक्षणस्यैव स्या ज्ञानादज्ञातं ब्रह्मेति नापूर्वत्वव्याहतिस्तज्ज्ञानस्येति भावः । ध्रुवावनादी अक्षयोपरिणामिनित्यत्वाद्दृश्यवहारापेक्षया प्रकृतिरपि नित्या पुरुषस्त्वसाध्यत्वादेव नित्य इति ४४ यत्तु साध्योऽपि मोक्षः शास्त्रबलान्नित्यो भवतीति तत्राह अजौ नित्याविति द्वित्वमविवक्षितं । 'तथैव ह कर्मचितो लोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते' इति श्रुत्या यत्कृतकं तदनित्यमिति तर्कोपगृहीतया कर्मफलं नित्यत्वात् तद्वत्त्वात्मानं न विदति यत्तु ज्ञेयं तत्तत्प्राप्त्या नित्यं संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समृत्त्या परं ज्योतिरुपसंयज्यत्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत एष आत्मेतदमृतमभयमेतद्भोक्तिवाक्यमात्मविद्यापरं द्रष्टव्यं संप्रसादः सुपुत्राभिमानिप्राज्ञः यं प्रकृत्यमां हृदये एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रूयते स परं ज्योतिः शब्दितं निष्कलमुक्तं पुरुषं ज्ञात्वा स्वैर्नश्वरेण रूपेण संयुज्यते एतदेव परं ज्योतिरमृतादिरूपमिति श्रुत्यर्थः । तेन यदकर्म फलं तदज्ञं तदेव च नित्यमिति त्वर्थः ४५

एवं चतुर्विंशत्या प्रश्नैः श्रुतिबलेन प्रत्युत्थितस्य श्रुतिबलेनैवोत्तरं दत्तं । इदानीमांवीक्षिक्या केवलतर्कबलेन प्रत्यवस्थितस्य तर्कबलेनैवोत्तरं चतुस्रप्रश्नैः अक्षयत्वादिति सार्धेन चतुर्नित्यः स्वर्ग उपास्तिसाध्यः पुरुषार्थो न केवलं पाषाणकल्पं नैरात्म्यवादानतिरेकादिति तत्राह यतः प्रजननेऽक्षयत्वादजमत्राव्ययमाहुरिति योजना प्रकृष्टजननमस्येति प्रजननं तस्मिन्ननित्यस्वर्गे ल्यल्लोपेयं चमी । अक्षयत्वं परोक्तं श्रुत्या अक्षयादादय आचार्या अत्र व्यवहारे यदजमाकाशादितदेवाव्ययमित्याहुः जायमानस्य घटादेव्यो हि प्रत्यक्षस्तद्वत्पराभिमतस्य मोक्षस्यापीत्यर्थः । न त्वागमशतेनापि वस्तुस्वभावोऽप्यध्यायितुं शक्यते इति भावः । पूर्ववत्सुवसतीति पुरुषस्तमक्षयं प्राहुः । न तु पुरा मक्षयत्वं युक्तं । तथाच केवल्यमेव मुक्तिर्न त्वैश्वर्यतारतम्यप्रस्तत्वेन कार्यत्वेन परतंत्रत्वेन च तस्यापि दुःखरूपत्वादिति भावः ४६ नन्वस्मदीयामोक्षिणोऽप्राकृते पुलोकेऽपि स्थिताः प्रतिपदमभिनवंदं हृदियादिमुपादाय भगवद्वारा धनं वा रुपादिभोगं वा कुर्वन्त्यतो न तेषां प्रकृतिलयेऽपि प्रलयो नापि जरायाघातोऽतस्तेषां प्रवाह नित्यमैश्वर्यं । तथाच श्रीधरस्वामिभिर्वेदस्तुतिटोकायामुदाहृतमुपनिषदाक्यं 'यं सर्वं देवानमतिमुमुक्षु ब्रह्मवादिनश्च मुक्ता अपि लीलया विप्रहंकृत्वा यं भजन्ते' इति तद्वाप्यं चोदाहृतमित्याशंक्याह गुणक्षयत्वादिति गुणानां क्षयवत्त्वादित्यर्थः । अप्राकृते पुलोकेऽपि सत्त्वाद्योगुणाः संति न वा । अंत्येनामांतरेण केवल्यमेव तत् । आद्ये प्रलयकाले गुणसाम्पावस्थायां गुणकार्यत्वात्तेषामपि क्षयोऽवश्यं भावी अथेतेषामनादित्वात्क्षय इति तत्राह प्रकृतिः

अक्षयत्वात्प्रजनने अजमत्रादुरव्ययम् ॥ अक्षयं पुरुषं प्राहुः क्षयो ह्यस्य न विद्यते ४६ गुणक्षयत्वात्प्रकृतिः कर्तृत्वादक्षयं बुधाः ॥ एषा तेऽऽन्वीक्षिकी विद्या चतुर्थी सा परायिकी ४७ विद्योपेतं धनं कृत्वा कर्मणानित्यकर्मणि ॥ एकांतदर्शनवेदाः सर्वे विश्वासोऽस्मृताः ४८ जायंते च भ्रियंते च यस्मिन्नेते यतश्च्युताः ॥ वेदार्थयेन जानंति वेद्यं गंधर्वसत्तम ४९ सांगोपांगानपि यदियं श्वेदानधीयते ॥ वेदे वेद्यं न जानीते वेदभारवहो हि सः ५० यो घृतार्थो खरीक्षी रंमथे द्रं धर्वसत्तम ॥ विष्ठांतत्रानुपश्ये तनमंडनचवै घृतम् ५१ तथा वेद्यमवेद्यं च वेदविद्यो न विदति ॥ स केवलं मूढमतिज्ञानि भारवहः स्मृतः ५२ द्रष्टव्यो नित्यमेवैतौ तत्परेणांतरात्मना ॥ यथाऽस्य जन्मनिधनेन भवेतां पुनः पुनः ५३ अजस्रं जन्मनिधनं चित्तयित्वा त्रयीमिमाम् ॥ परित्यज्य क्षयमिह अक्षयं धर्ममास्थितः ५४ यदानुपश्यतेऽत्यंतमहन्यहनि काश्यप ॥ तदा स केवली भूतः पद्विंशमनुपश्यति ५५

कर्तृत्वादिति काकाक्षिवदप्येतेषु भयत्रापि संबध्यते प्रकरोतीति प्रकृतिरिति व्युत्पत्तेस्तेषामकार्यत्वे प्राकृतत्वमेव न स्यात् न चेष्टापत्तिः ब्रह्मव्यतिरिक्ता प्राकृतवत्त्वं तत्कल्पने प्रमाणाभावात् । अतोऽप्यदार्तमिति श्रुत्या तन्नित्यत्वकल्पना बाधाचेत्यर्थः । यत्त्वं श्वर्यं प्रवाह नित्यमिति तत्राह कर्तृत्वादक्षयमिति सहीदमं पुनः पुनर्जनयतीति श्रुत्या भावनाज्ञानकर्मभिः पुनः पुनर्जायमानस्य भोग्यत्वात् सत्यमुक्तं । न च भोगभूमौ तानि संतितस्मादप्राकृते पुलोके भोग्यत्वात्क्षयत्वं न युज्यते कर्मभूमौ साधितस्य तस्य क्षयावश्यं भावाद्भोगभूमौ चानुष्ठानाभावादिति सिद्धं । श्रीधरस्वामिभिरुदाहृतयोः श्रुतितद्वाप्ययोस्तु योगसिद्धजीवन्मुक्ताभिप्रायेणाप्युपपत्तिरिति नाप्राकृतलोककल्पनं युक्तमिति उपसंहरति एषेति उक्तेति शेषः ४७ विद्योपेतं मांवीक्षिक्या विद्यया सहितं धनं । 'अक्षः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतां' इति श्रुतेः श्रीशब्दितावेदविद्याधनं तां सोपपत्तिकां संपाद्य श्रवणमनने कृत्वेति भावः कर्मणागुरूपसदनादिनायत्नेन सर्ववेदानित्यकर्मणि एकांतदर्शनाविज्ञेया इत्यर्थः ४८ एते विपदाद्याः यस्मिन् भ्रियंते जायंते तेलीयं ते च तं वेदार्थं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यमात्मानं येन जानंति ते यतश्च्युता भवन्ति तन्नित्यमिति पूर्वानुपंगः ४९ । ५० विष्ठां विष्ठासमं मंडपं श्येत न तु घृतं मंडवा शुद्धं ५१ अवेद्यं प्रकृतिः वेद्यं ब्रह्म यो वेदविज्ञा विदति न लभते नापरोक्षी करोति ५२ यथा येन दर्शनेन ५३ त्रयीकर्मकांडोक्तं धर्मक्षयं क्षयवतं परित्यज्य अक्षयं धर्मयोगं ५४ पश्यते दृश्यते कर्मणित्वात् आत्मेति शेषः शुद्धस्त्वं पदार्थो यदा प्रत्यहं दृश्यते तदा वाक्यजज्ञानेन केवली भूतस्त्यक्ता विद्यः पद्विंशतस्त्यदार्थं ५५

तत्त्वमसीतिवाक्यार्थमेवाह शाश्वतर्हः पंचविंशकोजीवः तस्यतेऽमेनमृदेनद्रावुदृश्येतां अत्रापिकर्मणितह संभावनायांलोद पृथगिवसंभावेतेत्यर्थः । तमिति विवेकापेक्षयाएकत्वं तावु
भावप्येकमभिधेयस्त्वितिसाधवोवेदांतनिष्ठाः सांख्याः पश्यन्ति ५६ तदिति तेसांख्यायोगाश्च एतज्जीवेशाभेददर्शनं नाभिनंदतीतिनापित्वभिर्नंदत्येव । तत्रसांख्याः स्पष्टमेवाभेदमाहुः । योगाज
पिमोक्षेपंचविंशसर्वज्ञेशून्यनिर्विशेषचिन्मात्रमुपगच्छंतस्तादृशं चैश्वर्यमन्वानास्तयोश्चनिर्विशेषयोर्विशेषकृतस्यभेदस्यायोगात्फलतोऽभेदमेवेच्छंतीतिभावः । भयोद्वेगादितिपाठेभयादुद्वेगोयेपांतेत
था अस्मिन्पक्षेसांख्यमतेएवायमभेदइत्यर्थः ५७ पंचविंशपंचविंशस्यतत्त्वयदच्युतत्वंत्वयाउक्तंतत्तथाउतनतथा अयंभावः । यदिजीवत्वंसत्यंतर्हितस्येश्वरत्वंदुर्वचं नद्यागमोऽपिघटपठमितु
मीष्टेऽस्तत्त्वमसीत्यभेदोऽगौणः स्यात् । यद्यसत्यंतदाब्रह्मकांडस्याप्रामाण्यबंधमोक्षाद्यव्यवस्थाचेति ५८ यद्यप्येतद्बहुभ्यःश्रुतंतथाऽपित्वस्येवमप्रविश्वासोऽस्तीत्याह जैगीषव्यस्येत्यादिना ५९

अन्यश्चशाश्वतोऽव्यक्तस्तथाऽन्यः पंचविंशकः ॥ तस्यद्रावुपश्येतांमेकमितिसाधवः ५६ तेनैतन्नाभिनंदंतिपंचविंशकमच्युतम् ॥ जन्ममृत्युभयाद्योगाः सां
ख्याश्चपरमैषिणः ५७ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ पंचविंशयदेततेप्रोक्तंब्राह्मणसत्तम ॥ तथातन्नतथाचेतितद्रवान्चकुमर्हति ५८ जैगीषव्यस्यासितस्यदेवलस्यमया
श्रुतम् ॥ पराशरस्यविप्रर्षेर्वाषिगण्यस्यधीमतः ५९ भृगोः पंचशिखस्यास्यकापिलस्यशुकस्यच ॥ गौतमस्याष्टिषेणस्यगर्गस्यचमहात्मनः ६० नारदस्यासुरे
श्वैवपुलस्त्यस्यचधीमतः ॥ सनत्कुमारस्यततःशुकस्यचमहात्मनः ६१ कश्यपस्यपितुश्चैवपूर्वमेवमयाश्रुतम् ॥ तदनंतरंचरुद्रस्यविश्वरूपस्यधीमतः ६२ दे
वतेभ्यःपितृभ्यश्चदैतेयेभ्यस्ततस्ततः ॥ प्राप्तमेतन्मयाकृत्स्नंवेयंनित्यंवदंत्युत ६३ तस्मात्तद्वैभवदुद्धयाश्रोतुमिच्छामिब्राह्मण ॥ भवान्प्रवर्हःशास्त्राणांप्रगल्भश्चाति
बुद्धिमान् ६४ नतवाविदितंकिंचिद्ब्रवान्श्रुतिनिधिःस्मृतः ॥ कथ्यतेदेवलोकेचपितृलोकेचब्राह्मण ६५ ब्रह्मलोकगताश्चैवकथयंतिमहर्षयः ॥ पतिश्चतपतांशश्चदा
दित्यस्तवभाषिता ६६ सांख्यज्ञानंत्वयाब्रह्मन्नवाप्तंकृत्स्नमेवच ॥ तथैवयोगशास्त्रंचयाज्ञवल्क्यविशेषतः ६७ निःसंदिग्धंप्रबुद्धस्त्वंबुध्यमानश्चराचरम् ॥ श्रोतुमि
च्छामितज्ज्ञानंघृतंमंडमयंयथा ६८ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ कृत्स्नधारिणमेवत्वांमन्येगंधर्वसत्तम ॥ जिज्ञाससेचमाराजस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ६९ अबुध्यमानां
प्रकृतिंबुध्यतेपंचविंशकः ॥ नतुबुध्यतिगंधर्वप्रकृतिःपंचविंशकम् ७० अनेनप्रतिबोधेनप्रधानंप्रवदंतितत् ॥ सांख्ययोगाश्चतत्त्वज्ञायथाश्रुतिनिदर्शनात् ७१ पश्यंस्त
थैवचापश्यन्पश्यत्यन्यःसदाऽनघ ॥ षड्विंशपंचविंशंचचतुर्विंशंचपश्यति ७२ नतुपश्यतिपश्यंस्तुयश्चैनमनुपश्यति ॥ पंचविंशोऽभिमन्येतनान्योऽस्तिपरमोमम ७३

६० । ६१ । ६२ । ६३ प्रवर्हः श्रेष्ठः प्रगल्भोवक्ता ६४ । ६५ । ६६ । ६७ मंडमयं घृतमतिस्वादु इति हिमसिद्धं ६८ । ६९ जीवतत्त्वं वक्तुमुपक्रमते अबुध्यमाना मिति जडा प्रकृतिः पुंसा प्रका
श्यते नतु पुमान् प्रकृत्या तेन जीवस्य बुद्ध्या यगोचरत्वेन निष्कलत्वमुक्तं ७० अनेन पंचविंशेन प्रतिबोधेन बोधप्रतिबिंबात्मना तत्तां प्रकृतिं प्रधानं प्रधीयतेऽस्मिंश्चित्तिच्छायेति योगात् प्रधानं सर्वं प्रवदंति ।
एतेन चितिच्छायापन्ना बुद्धिरैवाहं प्रत्ययविषय इत्युक्तं । यथाश्रुतिनिदर्शनात् । 'एक एव तु सूतात्मा भूते भूतेष्ववस्थितः । एक एव बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत्' इति जलचंद्रदृष्टांतादित्यर्थः ७१ पश्यन्ति
ति चिदाभासादन्यः साक्षी पश्यन् जाग्रदादौ पुं प्रकृत्यो विवेकख्यातिकाले वापश्यन्सविकारचतुर्विंशपंचविंशंच पश्यति । अपश्यन् सुषुप्त्यादौ निर्विकल्पकसमाधौ च षड्विंशं पश्यति । एतेन यः साक्षी स
एव साक्ष्येण संबद्धश्चैव पंचविंशो भवति साक्ष्येण वियुक्तः षड्विंश इत्युक्तं ७२ षड्विंशस्या बुद्धत्वं वदन् चतुर्विंशस्या त्मात्वं लोकायतसौगतसंमतेति रस्यति पंचविंश इति ७३

नमाद्यभात्मभावेनेतिशेषः ७४ । ७५ कालस्यकालेन । एकत्वं षड्विंशदभेदं मज्जनोन्मज्जेन संसारमोक्षौ समत्वेन ज्ञातेन ब्रह्मभावेन ७६ तमेवकालमाह यदेति अहं चिदात्मा एषोऽहमर्थो विरनात्मा
७७ प्रागुक्तं जीवेशयोर्भेदं परामृशति अन्यइति वरः षड्विंशः तत्स्थानादितिभावप्रधानो निर्देशः वरस्यावराधिष्ठानत्वादित्यर्थः । अवरस्परं जूरगवद्वाधे सति वर एक एवेति साधवोऽनुभवतीतिभावः
७८ तेनेतिसार्थश्लोको व्याख्यातः ७९ । ८० अग्रतिबुद्धः प्रधानं बुध्यमानो जीवः बुद्धो ब्रह्म ८१ धौफलमाह पश्येति पश्यंद्दृष्टारं अपश्यंद्दृश्यं क्षेप्यं क्षेमापसाधु तत्त्वदृग्दृश्ययो रन्यत्वं च निर्वि

नचतुर्विंशको ग्राह्यो मनुजैर्ज्ञानदर्शिभिः ॥ मत्स्यश्चोदकमन्वेति प्रवर्तेत प्रवर्तनात् ७४ यथैव बुध्यते मत्स्यस्तथैषोऽप्यनुबुध्यते ॥ सस्नेहात्सहवासाच्च साभिमानाच्च नि
त्यशः ७५ सनिमज्जतिकालस्ययदैकत्वं न बुध्यते ॥ उन्मज्जति हि कालस्य समत्वेनाभिसंघृतः ७६ यदा तु मन्यतेऽन्योऽहमन्य एष इति द्विजः ॥ तदा स केवलीभूतः
षड्विंशमनुपश्यति ७७ अन्यश्च राजन्यवरस्तथाऽन्यः पंचविंशकः ॥ तत्स्थानाच्चानुपश्यंति एक एवेति साधवः ७८ तेनैतन्नाभिनंदंति पंचविंशकमच्युतम् ॥
जन्ममृत्युभयाद्रीतायोगाः सांख्याश्च काश्यप ॥ षड्विंशमनुपश्यंतः शुचयस्तत्परायणाः ७९ यदा स केवलीभूतः षड्विंशमनुपश्यति ॥ तदा स सर्वविद्विद्ब्रान् पुनर्जन्म
विंदति ८० एवमग्रतिबुद्धश्च बुध्यमानश्च तेऽनघ ॥ बुद्धश्चोक्तो यथा तत्त्वं मया श्रुतिनिदर्शनात् ८१ पश्यापश्यं योनपश्येत्क्षेम्यं तत्त्वं च काश्यप ॥ केवला केवलं चा
द्यं पंचविंशं परंचयत् ८२ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ तथ्यं शुभंचैतदुक्तं त्वया विभो सम्यक्क्षेम्यं देवताद्यं यथावत् ॥ स्वस्त्यक्षयं भवतश्चास्तु नित्यं बुद्ध्या सदा बुद्धियुक्तं मन
स्ते ८३ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ एवमुक्त्वा संप्रयातो दिवं स विभ्राजन्वैश्रीमता दर्शनेन ॥ दृष्टश्चतुष्टया परयाऽभिनंद्य प्रदक्षिणं मम कृत्वामहात्मा ८४ ब्रह्मादीनां स्वे
चराणां क्षितौ च ये चाधस्तात्संवसंते नरेन्द्र ॥ तत्रैव तद्दर्शनं दर्शयन्वैसम्यक्क्षेम्यं ये पथं संश्रिता वै ८५ सांख्याः सर्वे सांख्यधर्मेस्ताश्च तद्द्वयो गायो गधर्मेस्ताश्च ॥ ये चा
प्यन्ये मोक्षकामा मनुष्यास्ते पामेतद्दर्शनं ज्ञानदृष्टम् ८६ ज्ञानान्मोक्षो जायते राजसिंहनास्त्यज्ञानादेवमाहुर्नरेन्द्र ॥ तस्माज्ज्ञानं तत्त्वतोऽन्वेषितव्यं येनात्मानं मो
क्षयेज्जन्ममृत्योः ८७ प्राप्य ज्ञानं ब्राह्मणात्क्षत्रियाद्वा वैश्याच्छूद्रादपि नीचादभीक्षणम् ॥ श्रद्धातव्यं श्रद्धधानेन नित्यं न श्रद्धिनं जन्ममृत्युविशेताम् ८८ सर्वे वर्णा ब्रा
ह्मणा ब्रह्मजाश्च सर्वे नित्यं व्याहरंते च ब्रह्म ॥ तत्त्वं शास्त्रं ब्रह्म बुद्ध्या ब्रवीमि सर्वं विश्वं ब्रह्म चैतत्समस्तम् ८९ ब्रह्मास्यतो ब्राह्मणाः संप्रसूता वाहुभ्यां वैक्षत्रियाः संप्रसूताः ॥
नाभ्यां वैश्याः पादतश्चापिशूद्राः सर्वे वर्णानान्यथा वेदितव्याः ९० अज्ञानतः कर्मयोनिं भजंते तां तारां जस्ते तथायां त्यभावम् ॥ यथा वर्णा ज्ञानहीनाः पतंते घोरा
दज्ञानात्प्राकृतं योनिजालम् ९१

कल्पकतया योनपश्येत्स एव केवलं साक्ष्येणापि मिमुक्तम केवलं साक्षिरूपं पंचविंशं चिदाभासरूपं आर्यजमत्कारणं परमहदादिकार्यं । अनेन 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स हं सर्वं भवति' इति श्रुतौ ब्रह्मपदेन मिर्वि
शेषं सर्वपदेन केवलं दिक्च प्रात्यमिति दर्शितम् ८२ क्षेम्यं मोक्षापहितं देवताद्यं ब्रह्म ८३ । ८४ दर्शनं शास्त्रं दर्शयन् दर्शयन् पथं प्रधानम् ८५ ज्ञानदृष्टं प्रत्यक्षफलमित्यर्थः ८६ । ८७ अदिनं श्रद्धा
वंत आदंता इति मत्वर्थपिहानिः ८८ । ८९ । ९० । ९१

१२ सर्वत्रस्थसर्ववर्णगतं तत्स्थोऽज्ञाननिष्ठोऽयः स एव ब्रह्मा ब्रह्मणः अपरः स त्रिपादिरपि तस्मिन्वास्तव्योऽज्ञानेति शेषः तस्मै तदर्थं मोक्षेनित्यं नित्यसिद्धम् १३ । १४ । १५ स्पर्शपामासदो १६
उपासनुपासीनः १७ प्राकृतमाविरक्तं १८ अनंतस्त्रिविधपरिच्छेदशून्योऽहमिति मनसि निश्चयकृतवानित्ये सर्वदा यतो धर्मादिकं प्राकृतमिच्छाऽतः केवलमेवाचितं यदितिसार्धः श्लोकः १९ इदं धर्मादि
व्यक्तं बुद्ध्यादि अव्यक्तं ब्रह्मज्ञानम् १०० तत्स्थोऽज्ञानशुद्धवत्त्वमस्तीत्यर्थः १०१ दीपमानं गवादिर्कसर्वमात्मेवेत्यर्थः १०२ । १०३ प्रवृत्तप्रकारेण मन्यस्वजानीहि १०४ । १०५ अव्यक्तादीनां

तस्माज्ज्ञानं सर्वतो मार्गितव्यं सर्वत्र स्थंचैतदुक्तं मया ते ॥ तत्स्थो ब्रह्मा तस्मिन्वाश्वापरो यस्तस्मै नित्यं मोक्षमाहुर्नरेन्द्र १२ यत्ते पृष्ठं तन्मया चोपदिष्टं याथातथ्यं तद्वि
शोको भवस्व ॥ राजन् गच्छस्वैतदर्थं स्य पारं सम्यक् प्रोक्तं स्वस्ति ते त्वस्तु नित्यम् १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स एव मनुशास्तस्तु याज्ञवल्क्येन धीमता ॥ प्रीतिमान
भवद्राजामिथिलाधिपतिस्तदा १४ गते मुनिवरे तस्मिन् हृते चापि प्रदक्षिणम् ॥ देवरातिर्नरपतिरासीनस्तत्र मोक्षवित् १५ गोकोटिं स्पर्शयामास हिरण्यं तु तथै
व च ॥ रत्नांजलिमथैकं च ब्राह्मणेभ्यो ददौ तदा १६ विदेहराज्यं च तदा प्रतिष्ठाप्य सुतस्य वै ॥ यतिधर्ममुपासंश्चाप्यवसन्मिथिलाधिपः १७ सारं ख्यज्ञानमधीयानो
योगशास्त्रं च कृत्स्नशः ॥ धर्माधर्मचराजेंद्र प्राकृतं परिगृह्यन् १८ अनंतं हति कृत्वा स नित्यं केवलमेव च ॥ धर्माधर्मौ पुण्यपापे सत्यासत्ये तथैव च १९ जन्ममृत्यु च
राजेंद्र प्राकृतं तदचितयत् ॥ व्यक्ताव्यक्तस्य कर्मेदमिति नित्यं नराधिप १०० पश्यंति योगाः सारं ख्याश्च स्वशास्त्रतलक्षणाः ॥ इष्टानिष्टविमुक्तं हितस्थौ ब्रह्मपरा
त्परम् १ नित्यं तदाहुर्विद्वांसः शुचितस्माच्छुचिर्भव ॥ दीयते यच्च लभते दत्तं यच्चानुमन्यते २ ददाति च नरश्रेष्ठ प्रतिगृह्णाति यच्च ह ॥ ददात्यव्यक्त इत्येतत्प्रतिगृह्णा
तियच्च वै ३ आत्मा ह्येवात्मनो ह्येकः कोऽन्यस्तस्मात्परो भवेत् ॥ एवं मन्यस्व स ततमन्यथामाविर्चितय ४ यस्याव्यक्तं न विदितं स गुणं निर्गुणं पुनः ॥ तेन तीर्थानि
यज्ञाश्च सेवितव्या विपश्चिता ५ न स्वाध्यायैस्तपोभिर्वायज्ञैर्वा कुरु नंदन ॥ लभतेऽव्यक्तं स्थानं ज्ञात्वाऽव्यक्तं महीयते ६ तथैव महतः स्थानमाहंकारिकमेव च ॥
अहंकारात्परं चापि स्थानानि समवाप्नुयात् ७ यत्त्वव्यक्तात्परं नित्यं जानते शास्त्रतत्पराः ॥ जन्ममृत्युविमुक्तं च विमुक्तं सदसच्चयत् ८ एतन्मयाऽऽसंजनकात्पुस्तता
त्तेनापि चासंनृपयाज्ञवल्क्यात् ॥ ज्ञानं विशिष्टं न तथा ह्यज्ञानेन दुर्गतरतेन यज्ञैः ९ दुर्गजन्मनिधनं चापिराजन्नभौतिकं ज्ञानविदो वदन्ति ॥ यज्ञैस्तपोभिर्नियमै
र्वैतैश्च दिवं समासाद्य पतंति भूमौ १० तस्मादुपासस्व परं महच्छुचिशिवं विमोक्षं विमलं पवित्रम् ॥ क्षेत्रं ज्ञात्वा पार्थिव ज्ञानयज्ञमुपास्य वै तत्त्वमृषिर्भविष्यसि ११
यदुपनिषदमुपाकरोत् तथाऽसौ जनकं नृपस्य पुरा हियाज्ञवल्क्यः ॥ यदुपगणितशाश्वताव्ययं तच्छुभममृतत्वमशोकमच्छति १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादसमाप्तौ अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥

अध्येयश्च दुपास्ते तत्तत्तादात्म्यमाप्नोतीत्याह लभत इत्यादिना व्यक्तं स्पष्टं आपरोक्ष्येणेत्यर्थः १०६ शेषं स्पष्टार्थं १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष
नीलकंठीये भारतभावंदीये अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥

समाप्ताश्रुतियुक्तिप्रधाना ब्रह्मविद्या अथ साधनप्रधानां च कुमुदक्रमते ऐश्वर्यवामहत्प्राप्येत्यादिना । स्वधर्माचरणपूर्वकं निवृत्तिमार्गं निष्ठोऽनरांतकाय तिका मतिना मध्येत्यप्यावतात्पर्यं १ । २ । ३ । ४
५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये एकोनविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ इदानीं मार्ग
स्थेऽपि निवृत्तिनिष्ठामुक्तिबीजभूता संभवतीति दर्शयितुं सुलभाजनकसंवाद आरभ्यते अपरित्यज्येति । बुद्ध्याः बुद्धेः विनीयते लीयतेऽस्मिन्निति विनयो ल्यस्थानं मोक्षतत्त्वं १ आत्मा लिङ्गदेहः व्यक्त

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ऐश्वर्यवामहत्प्राप्य धनं वा भरतर्षभ ॥ दीर्घमायुरवाप्याथ कथं मृत्युमतिक्रमेत् १ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ रसायनप्रयोगैर्वा कैर्ना
प्रोतिजरांतकौ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ भिक्षोः पंचशिखस्येह संवादं जनकस्य च ३ वैदेहो जनको राजामहर्षिवेदवित्तमम् ॥
पर्यपृच्छत्पंचशिखं छिन्नधर्मार्थसंशयम् ४ केन हृतेन भगवन्नतिक्रमेज्जरांतकौ ॥ तपसा वाऽथ वा बुद्ध्या कर्मणा वा श्रुतेन वा ५ एवमुक्तः संवेदेहं प्रत्युवाचापरोक्षवित् ॥
निवृत्तिर्न तयोरस्ति नानि वृत्तिः कथंचन ६ न ह्यहानि निवर्तते न मासान पुनः क्षपाः ॥ सोऽयं प्रपद्यतेऽध्वानं चिराय ध्रुवमध्रुवः ७ सर्वभूतसमुच्छेदः स्रोतसेवो ह्यते स
दा ॥ ऊह्यमानं निमज्जंतमं पुष्पेकालसागरे ८ जरा मृत्युमहाग्राहेन कश्चिदभिपद्यते ॥ नैवास्य कश्चिद्ववतिनासो भवति कस्यचित् ९ पथिसंगतमेवेदं दारैरन्यैश्च बंधु
भिः ॥ नायमत्यंतसंवासो लब्धपूर्वो हिकेनचित् १० क्षिप्यंते तेन तेनैव निष्ठनंतः पुनः पुनः ॥ कालेन जाता याता हि वायुनेवाभ्रसंचयाः ११ जरा मृत्युहि भूतानां स्वा
दितारौ वृकाविव ॥ बलिनां दुर्वलानां च हस्वानां महतामपि १२ एवं भूतेषु भूतात्मानित्यभूतो ध्रुवेषु च ॥ कथं हि हृष्ये जातेषु मृतेषु च न संज्वरेत् १३ कुतोऽहमागतः
कोऽस्मिन्नगमिष्यामि कस्य वा ॥ कस्मिन् स्थितः कभविता कस्मात्किमनुशोचसि १४ द्रष्टा स्वर्गस्य कोऽन्योऽस्ति तथैव नरकस्य च ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्य दद्या
च्चैव यजेत च १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० मोक्ष ० पंचशिखजनकसंवादे एकोनविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अप
रित्यज्य गार्हस्थ्यं कुरु राजर्षि सत्तम ॥ कः प्राप्तो विनयं बुद्ध्या मोक्षतत्त्वं वदस्व मे १ संन्यस्य ते यथाऽऽत्माऽप्यव्यक्तस्यात्मा यथा च यत् ॥ परं मोक्षस्य यच्चापि तन्मे ब्रूहि
पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ जनकस्य च संवादं सुलभायाश्च भारत ३ संन्यासफलिकः कश्चिद्भूवन्नृपतिः पुरा ॥ मैथि
लो जनको नाम धर्मध्वज इति श्रुतः ४ संवेदे मोक्षशास्त्रे च स्वे च शास्त्रे कृतश्रमः ॥ इंद्रियाणि समाधाय शशावसु धामिमाम् ५ तस्य वेदाविदः प्राज्ञाः श्रुत्वा तां साधुवृत्त
ताम् ॥ लोके पुष्टं हयं त्यन्ये पुरुषाः पुरुषेश्वर ६ अथ धर्मयुगे तस्मिन् योगधर्ममनुष्ठिता ॥ महीमनुचंचारैका सुलभानामभिस्तुकी ७ तया जगदिदं कृत्स्नमदं
त्यामिथिलेश्वरः ॥ तत्र तत्र श्रुतो मोक्षे कथ्यमानं चिदं डिभिः ८

स्य स्थूलदेहस्य आत्मा स्वरूपं देहद्वयमथात्यज्यते यच्च मोक्षस्य परं तत्त्वं तद्व

देत्यर्थः २ । ३ संन्यासफलसम्यग्दर्शनं तदस्यास्तीति संन्यासफलिकः ४ स्वशास्त्रे दं कनीतो ५ तस्य साधुवृत्तां श्रुत्वा तां स्पृहयंतीति संबधः ६ धर्मयुगे सत्ययुगे अनुष्ठिता कर्तारिक्तः भिक्षुकीत्यनेन स्त्री
णामपि प्राग्निवाहाद्वैधन्यादूर्ध्ववासंन्यासेऽधिकारोऽस्तीति दर्शितं । तेन भिक्षाधर्मो मोक्षशास्त्रश्रवणमेकांते आत्मध्यानं च ताभिरपि कर्तव्यं प्रदं दं दिवं च वार्यं ७ मोक्षे मोक्षशास्त्रे निष्णात इति शेषः ८

नेतिनवेति १० १० लघुशीघ्रमन्त्रगत्यागच्छतीति ११ १२ सौकुमार्यसौंदर्य १३ १४ भाष्यविदांसूत्रार्थज्ञानांमध्ये १५ अस्यएनजनक धर्मपुमोक्षधर्मेषुविषयेषु अन्याननाहत्यचोदयामा
सप्रवृत्तोऽयमुक्तोनेतिनवेतिसंशया सत्वमिति स्वस्वयौगैर्ध्यापनार्थजनकस्यसत्त्वंबुद्धिसत्त्वेनस्वभावबुद्ध्याप्रविवेश १६ स्वबुद्धेर्बहिरस्वातंत्र्यात्परबुद्धेश्चाप्रत्यक्षत्वात्कथंप्रविवेशेत्याशं
क्याह नेत्राभ्यामिति बुद्धिसत्त्वंब्रह्ममयहिसोम्यमनहतिश्रुतेर्भौतिकद्वयंरविप्रभावत्सूत्रमंत्यदाचक्षुरादिच्छिद्रेभ्योवह्निर्निर्गत्यघटादिकंप्रकाशयतिघटच्छिद्रनिर्गतप्रदीपप्रभावत्तदाचक्षुरादियामि
त्युच्यते । तत्रैकस्मिन्देहोयुगपत्प्रदीपयोरिवबुद्धयोरंशवःसंयुज्यंतेतत्रयक्षराक्षसादयोवीराःस्वीयेनबुद्धयस्त्रेणसंसृष्टांपरबुद्धिमभिभूयतदीपैर्देहादिभिर्व्यवहरंतीतिप्रसिद्धलोके । यदितुद्वावपि

साजतिसूक्ष्मां कथां श्रुत्वा तथ्यनेतिसंशया ॥ दर्शने जातसंकल्पा जनकस्य बभूव ह ९ तत्र सा विप्रहायाथ पूर्व रूपं हियोगतः ॥ अविप्रद न वद्यां गीरूपमन्यदनुत्तमम्
१० चक्षुर्निमेषमात्रेण लघ्वस्त्रगतिगामिनी ॥ विदेहानां पुरीं सुभूर्जगाम कमलेक्षणा ११ सा प्राप्य मिथिलां रम्यां प्रभूतजनसंकुलाम् ॥ भैक्ष्य चर्यापदेशेन ददर्श मिथि
लेश्वरम् १२ राजा तस्याः परं दृष्ट्वा सौकुमार्यं वपुस्तदा ॥ केयंकस्य कुतो वेति बभूव गतविस्मयः १३ ततोऽस्याः स्वागतं कृत्वा व्यादिश्य च वरासनम् ॥ पूजितां पा
दशौचेन वरात्रेणाप्यतर्पयत् १४ अथ भुक्तवती प्रीताराजानं मंत्रिभिर्वृतम् ॥ सर्वभाष्यविदां मध्ये चोदयामास भिक्षुकी १५ सुलभा त्वस्य धर्मेषु मुक्तो नेति संशया ॥
सत्त्वं सत्त्वेन योगज्ञाप्रविवेश महीपतेः १६ नेत्राभ्यां नेत्रयोरस्य रश्मीन् संयम्य रश्मिभिः ॥ सा स्मृतं चोदयिष्यंती योगबंधैर्वबंध ह १७ जनकोऽप्युत्सम्य न राजा भाव
मस्या विशेषयन् ॥ प्रतिजग्राह भावेन भावमस्या नृपो तम् १८ तदेकस्मिन्नधिष्ठाने संवादः श्रूयतामयम् ॥ छत्रादिषु विमुक्तस्य मुक्तायाश्च त्रिदंडके १९ ॥ जनक उवाच ॥
भगवत्याः कचर्येयं कृता कचगमिष्यसि ॥ कस्य च त्वं कुतो वेति प्रप्रच्छेनां महीपतिः २० श्रुते वयसि जातौ च सद्भावो नाधिगम्यते ॥ एष्वर्थे पूतरंतस्मात्प्रवेद्यं मत्समा
गमे २१ छत्रादिषु विशेषेषु मुक्तं मां विदितत्त्वतः ॥ सत्त्वांसंमंतुमिच्छामि मानार्हा हि मताऽसि मे २२ यस्माच्चैतन्मया प्राप्तं ज्ञानं वैशेषिकं पुरा ॥ यस्य नान्यः प्रवक्ता
ऽस्ति मोक्षं तमपि मे शृणु २३ पराशरसंगो त्रस्य वृद्धस्य सुमहात्मनः ॥ भिक्षोः पंचशिखस्याहं शिष्यः परमसंमतः २४ सांख्यज्ञाने च योगे च महीपाल विधौ तथा ॥
त्रिविधे मोक्षधर्मेऽस्मिन् गताध्याच्छिन्नसंशयः २५ स यथाशास्त्रदृष्टेन मार्गेण ह परिभ्रमन् ॥ वार्षिकांश्चतुरो मासान् पुरामयि सुखोपितः २६

योगिवीरो बुद्धयस्त्रयमयोगसंहाराभिज्ञो तदाऽस्त्रद्वयवद्दीपमिधो नाभिभूयते तत एकस्मिन्देहे द्वयोर्विवादो भवति संबोदयिष्यंती प्रष्टुमिच्छंती योगबंधे यौगबलेन चित्तबंधैर्वबंधवशीचकार १७ उत्सम
यन् स्वस्याऽजेयत्वाभिमानेन गर्वकुर्वन् अस्याः सुलभायाः भावमाश्रयेन मूर्ककरिष्यामित्येवं रूपं विशेषयन्नभिभवन् भावेन भावं जग्राह १८ तथा सहस्रमत्त्वेनैकस्मिन्देहे उवाच अधिष्ठाने देहे उ
च्यते उभावपि स्थूलदेहोपस्कारं त्यक्तवता वित्यर्थः १९ एतदाख्यानतात्पर्यत्वेकस्मिन् देहे द्वयोर्विवादोऽपि द्वयोर्जीवयोरवस्थानं भवति तेन स्थूलसूक्ष्मदेहौ गृहवर्जीवस्यानात्माना वित्युक्तं एवं सति स्व
स्थानाभिभूतत्वं दर्शयन् जनक उवाच भगवत्या इति २० परकीयं श्रुतादिकमज्ञातमतः प्रष्टुं न तद्देहीपतिमित्यर्थः २१ राजाऽप्यहं राज्यामुक्तोऽस्मीत्याह छत्रादिष्विति संमंतुं सम्यक् ज्ञातुं २२ मोक्षं
मोक्षहेतुं २३ ॥ २४ सांख्ययोगविशिष्टाब्देः क्रमेण ज्ञानोपास्तिकर्मकांश्चार्थाज्ञेयाः । अयमेव त्रिविधो मोक्षधर्मस्त्वविषये गताध्याज्ञातमार्गः २५ मयि ममसमीपे २६

२७ । २८ वैराग्यमिति द्वाभ्यां वैराग्यज्ञानयत्नानां वा सिद्धादौ वा सनाक्षयविज्ञानमनोनाशश्चिदितानां त्रिद्विधं भवदभ्योऽप्याश्रयेण सिद्धिरुक्ता यथा । 'तत्त्वज्ञानं मनोनाशो वा सनाक्षय एव च ।
मिथः कारणतां गत्वा दुःसाध्यानि स्थितानि हि । यावद्विकीर्णमनो न तावदासनाक्षयः । नक्षीणा वा सनायावचित्तावन्नशाम्यति । यावन्न तत्त्वविज्ञानं तावचित्तशमः कुतः । यावन्न चित्तोपशमो न ताव
त्तत्त्ववेदनं । यावन्न वा सना नाशस्तावत्तत्त्वागमः कुतः । यावन्न तत्त्वसंमार्गसिर्ना तावदासनाक्षयः । एकेकज्ञानिषेव्यंति यद्येते चिरमप्यलं । तत्र सिद्धिं प्रपच्छंति मंत्राः संकीर्तिता इव' इति । यथा पक्ष्मं मंत्राणां
मेकैकमंत्रावृत्त्यानसिद्धिः किंतु संहितानामावृत्त्या तदित्यर्थः । मोक्षस्य तत्साधनस्य ज्ञानस्य विधिरुपायः २९ यत्नयोगाभ्यासं मनोनाशहेतुं महात्मज्ञानं तेन च परं वैराग्यमिति सा एवात्र पाणां
सिद्धिर्निष्पत्तिर्महतां द्वंद्वानां सुखदुःखादीनां मोक्षायेति जीवमुक्तिसुखायवयोतिगेति मृत्युजयाय भवतीत्युक्तं ३० । ३१ न नुरान्यं कुर्वतस्तव कथं मुक्तसंमितासंभावि तेत्यत आह यथेत्यादिना सर्वाज

तेनाहं सांख्यमुख्येन सुदृष्टार्थेन तत्त्वतः ॥ श्रावितस्त्रिविधं मोक्षं न च राज्याद्विचालितः २७ सोऽहंतामखिलां वृत्तिं त्रिविधामोक्षसंहिताम् ॥ मुक्तरागश्चराम्येकः पदे
परमकोस्थितः २८ वैराग्यं पुनरेतस्य मोक्षस्य परमो विधिः ॥ ज्ञानादेव च वैराग्यं जायते येन मुच्यते २९ ज्ञानेन कुरुते यत्नं यत्नेन प्राप्यते महत् ॥ महद्वंद्वप्रमोक्षा
यसासिद्धिर्यावयोतिगा ३० सेयं परमिका बुद्धेः प्राप्ता निद्वंद्वतामया ॥ इहैव गतमोहेन चरता मुक्तसंगिना ३१ यथाक्षेत्रं मृदू भूतमाद्रिराष्ट्रावितं तथा ॥ जनयत्यं कुरं
कर्मवृत्तांतद्वत्पुनर्भवम् ३२ यथा चोत्तापितं बीजं कपाले यत्र तत्र वा ॥ प्राप्याप्यं कुरहेतुत्वमबीजत्वात् न जायते ३३ तद्वद्भगवताऽनेन शिखा प्रोक्तेन भिक्षुणा ॥ ज्ञानं
कृतमबीजं मे विषयेषु न जायते ३४ नाभिरज्यतिकस्मिन् चिन्नार्थेन परिग्रहे ॥ नाभिरज्यति चैतेषु व्यर्थत्वाद्वागरोषयोः ३५ यश्च मे दक्षिणं बाहुं चंदनेन समुक्षयेत् ॥
सव्यं वास्यापि यस्तक्षेत्समावेता बुभौ मम ३६ सुखी सोऽहमवाप्तार्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ मुक्तसंगः स्थितो राज्ये विशिष्टोऽन्यैस्त्रिदंडिभिः ३७ मोक्षे हि त्रिविधा
निष्ठा दृष्टान्यैर्मोक्षवित्तमैः ॥ ज्ञानं लोकोत्तरं यच्च सर्वत्यागश्च कर्मणाम् ३८ ज्ञाननिष्ठा वदंत्येके मोक्षशास्त्रविदो जनाः ॥ कर्मनिष्ठां तथैवान्ये यतयः सूक्ष्मदर्शिनः ३९
प्रहायो भयमप्येव ज्ञानं कर्म च केवलम् ॥ तृतीयेयं समाख्यता निष्ठा तेन महात्मना ४० यमेच नियमे चैव कामे द्वेषे परिग्रहे ॥ माने दंभे तथा स्नेहे सदृशास्ते कुडुंबिभिः ४१

त्वादेकुरं जनयतीत्यध्याहृत्य योज्यं तद्वत्कर्मबीजस्थानीयं ३२ । ३३ ज्ञानं बुद्धिः अबीजं वासनाबीजशून्यं न जायते न प्रवर्तते शिखापदयुक्तं प्रोक्तं नाम यस्य तेन पंचशिखेनेत्यर्थः ३४ अन
र्थे शत्रुवधादौ परिग्रहे ह्ययादिसंग्रहे एते पुरागरोषयोर्विषयेषु सूक्ष्माशुभ्रमभृतिषु व्यर्थत्वात्तेषां मिथ्यात्वेन निःस्वरूपत्वादित्यर्थः ३५ वास्येति वास्यसंज्ञकेन शस्त्रेण विभक्तिलोपार्थः अल्पं वास्यं वासीतये
ति वा ३६ उपपादितामात्मनो मुक्तसंगितामुपसंहरति सुखीति ३७ त्रिविधा ज्ञानोपास्तिकर्मात्मिका एका । अन्या ज्ञानोपास्त्यात्मिका । कर्मणां मानसानामपि तेन सांख्ययोगात्मिकेत्यर्थः ३८
ज्ञाननिष्ठां कर्मोपसर्जनां कर्मनिष्ठां ज्ञानोपसर्जनां ३९ एवं चत्वारः परपक्षा उपपन्त्यस्ताः स्वमतमाह प्रहायेति उभयसंमुख्यविकल्पाख्यं पूर्वश्लोकद्वयोक्तं त्यक्त्वेत्यर्थः । ज्ञानस्य केवलत्वं कर्मकृतौ
पकारनैरेवेत्यर्थः । कर्मणः केवलत्वं प्रयोजनाभावेऽप्यत्यागः । सेयं तृतीयानिष्ठा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयपक्षाद्विकल्पपक्षाच्चाप्या । तेन पंचशिखेन समाख्याता ४० इमामेव निष्ठांस्तौति यमेचेति ते त्रि
दंडिनः यमादौ सति गृहस्थाः संन्यासितुल्यः कामादौ सति संन्यास्यपि गृहस्थतुल्य इत्यर्थः ४१

त्रिदंडेति यदिज्ञानेनैवमोक्षइति सिद्धं तर्हि त्रिदंडपरिग्रहश्च त्रिदंडपरिग्रहोऽपि न बाधकोज्ञानेन संग्रहाभावस्योभयत्रापितुल्यत्वादित्यर्थः ४२ येनेति आलंबते प्रयोजनवत्तथाभासकोभवति कुत्र कर्मणि
द्रव्येष्वभादौ स्वधनमर्थः कृपादयस्तेषां परिग्रहे किमर्थं येन येन कारणेनाभादिनायस्यार्थः प्रयोजनं शुचिबुद्ध्यादित्यर्थः ४३ तद्यथा चार्थस्याल्यत्वबहुत्वे बंधमोक्षहेतुन भवतः किंतु तत्रास्तयनास
त्ती एवेति भावः ४३ आधिपत्येतुल्ये त्रिदंडाद्यर्थे आसक्तिर्बाधिकेत्याह दोषेति ४४ आसंगमेव विवृणोति आधिपत्येति शिष्यादिष्विति शेषः ४५ ४६ त्रिविष्टुर्वत्रिदंडकं लिङ्गानि आश्रमपरिचा
यकानि ४७ ४८ अथवेति दुःखाभावाथं त्रिदंडं चेत्कर्तव्यं तर्हि राज्यमपि तदर्थं कुतो न कर्तव्यमित्यर्थः अत एवोक्तं भगवता ४९ दुःखमित्येव यत्कर्मकायकेशभयात्त्यजेत् । सकृत्पराजयसंस्त्यागं नैव
त्यागफलं लभेत् इति ४९ फलितमाह आकिंचन्येति ५० एषु सत्त्वपि अवधेपदे स्थितं मां विद्धि ५१ राज्यैश्वर्यमयः राज्याद्यास्तत्प्राप्तत्पदानः स्त्रीमयोजालमइति वत् स्नेहायतने धनदारादिभिर्बध्नाती

त्रिदंडादिषु यद्यस्ति मोक्षो ज्ञानेन कस्यचित् ॥ छत्रादिषु कथं न स्यात्तुल्यहेतौ परिग्रहे ४२ येन येन हियस्यार्थः कारणेनेह कर्मणि ॥ तत्तदालंबते सर्वद्रव्ये स्वार्थ
परिग्रहे ४३ दोषदर्शो तु गार्हस्थ्ये योजन्याश्रमांतरे ॥ उत्सृजन् परिग्रहं श्वसोऽपि संग्रहमुच्यते ४४ आधिपत्ये तथा तुल्ये निग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्मि
श्रुकास्तुल्यामुच्यंते केनेहेतुना ४५ अथ सत्याधिपत्येऽपि ज्ञानेनैव हेतुकेवलम् ॥ मुच्यंते सर्वपापेभ्यो देहे परमके स्थिताः ४६ काषायधारणं मौड्यं त्रिविष्टुर्व
कर्मंडलम् ॥ लिङ्गान्युत्पथभूतानि न मोक्षायेति मेमतिः ४७ यदि सत्यपि लिङ्गेऽस्मिन् ज्ञानमेवात्र कारणम् ॥ निर्मोक्षाय हेतुः स्वस्य लिङ्गमात्रं निरर्थकम् ४८
अथ वा दुःखशैथिल्यं वीक्ष्य लिङ्गे कृतामतिः ॥ किंतु देवार्थसामान्यं छत्रादिषु न लक्ष्यते ४९ आकिंचन्येन मोक्षोऽस्ति किंचन्येनास्ति बंधनम् ॥ किंचन्ये चेतरे
चैव जंतु ज्ञानेन मुच्यते ५० तस्माद्दर्मार्थकामेषु तथा राज्यपरिग्रहे ॥ बंधनाय तनेष्वेव विद्वद्बन्धेपदे स्थितम् ५१ राज्यैश्वर्यमयः पाशः स्नेहायतनबंधनः
मोक्षाश्मनिशितेनेह चिच्छन्नस्त्यागासिनामया ५२ सोऽहमेवंगतो मुक्तो जातास्थस्त्वयि भिक्षुके ॥ अयथार्थं हिते वर्णवक्ष्यामि शृणु तन्मम ५३ सौकुमार्यं
तथारूपं वपुरग्र्यं तथा वयः ॥ तवैतानि समस्तानि नियमश्चेति संशयः ५४ यच्चाप्यनुरूपं तेलिङ्गस्यास्य विचेष्टितम् ॥ मुक्तोऽयं स्यान्न वेति स्याद्
र्षितो मत्परिग्रहः ५५ न च कामसमायुक्ते युक्तेऽप्यस्ति त्रिदंडके ॥ न रक्षते त्वया चेदं मुक्तस्यास्ति गोपना ५६ मत्पक्षसंश्रयाच्चार्यं शृणु यस्ते व्यतिक्रमः ॥
आश्रयंत्याः स्वभावेन मम पूर्वपरिग्रहम् ५७

तितथा एतेन संगी बध्यते त्यागी मुच्यते इत्युक्तं ५२ त्वयि योगप्रभाववत्यां जातास्थो जातादरः अथापि अयथार्थं यो गतानुरूपं वर्णं त्रिगुणजं रूपं ५३ सौकुमार्यादिकं योगश्चैकस्यां त्वयि परस्परविकर्षकं
स्यादिति संशयः । त्वं योगसिद्धा ब्राह्मणी वा आजानसि द्वाय हराक्षसादियो निजावेति भावः ५४ लिङ्गस्य त्रिदंडधारणस्यानुरूपं शरीरशोषणाय भावात् । धर्षितोरुपादिनाऽभिभूतः परिग्रहः सभा
यि कृतवेत्तं पराभिभवश्च न मुक्तलक्षणमिति भावः ५५ न हि न्यादिलीप इवानुग्रहार्थमेव धर्षितोऽसीत्याक्षेप्याह न चेति परानुग्रहनिग्रहकामेयुक्ते योगिनि संन्यासफलं नास्तीत्यर्थः । मच्छरीरसंग्रहत्वे
इमाश्च लिङ्गमपि न रक्षते अनेन लिङ्गेनापि मुक्तस्यारूपं तत्तत्त्वस्यापि गोपनाव्यभिचाराय कृत्यादात्मरक्षाकर्तव्ये तस्येवेत्यर्थः ५६ मत्पक्षेति मच्छरी
रमवेष्टात् । नन्वेवं स्वासने एवास्मीत्याक्षेप्याह आश्रयंत्या इति स्वभावेन स्वेन चित्तेन मम परिग्रहं शरीरमाश्रयंत्याः अतस्त्वयि व्यभिचारोपहतिभावः ५७

जारिण्योऽपि संकेतेनैव परपुरं गृहं वा प्रविशंति तत्रापि तवास्मान्धर्षयं त्यागपराध इत्याह कस्यवेति सन्निकर्षात् संकेतात् ५८ इष्टापत्तिमाशंक्याह वर्णेति ५९ आश्रमसंकरः संन्यासाद्वार्हस्थ्यं प्रति पुनराग
मनम् ६० संन्यासि वेपथे गार्हस्थ्यार्थमेवाह मागतास्मीति चेद्दोत्राद्यनिर्णयात् प्रागेतन्नोचितमित्याह सगोत्रमिति ६१ ६२ अविज्ञानेन ज्ञानाभावेन मिथ्याज्ञानेन विपर्ययेण ६३ न स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीति
शास्त्रोद्धेधनरूपेण स्वदोषेण तर्हि शास्त्रातिक्रमणात्तव श्रुतव्यर्थम् ६४ भावयोश्चित्तयोः स्पर्शः ऐक्यं प्रीतिरिति यावत् ६५ दोषलिङ्गमेवाह न मयीति ६६ अर्हतः पूज्यान् उद्दिश्य ६७ अमर्षः परोत्कर्षासहिष्णु

प्रवेशस्ते कृतः केन मम राट्रे पुरेऽपि वा ॥ कस्य वा सन्निकर्षात्त्वं प्रविष्टाह दयं मम ५८ वर्णप्रवरमुख्याऽसि ब्राह्मणी क्षत्रियस्त्वहम् ॥ नावयोरेकयोगोऽस्ति मातृधावर्ण
संकरम् ५९ वर्तसे मोक्षवर्मेण त्वंगार्हस्थ्येऽहमाश्रमे ॥ अयंचापि सुकष्टस्ते द्वितीयोऽऽश्रमसंकरः ६० सगोत्रावाऽसगोत्रावानवेदत्वां न वेत्थ माम् ॥ सगोत्रमाविशं
त्यास्ते तृतीयो गोत्रसंकरः ६१ अथ जीवति ते भर्ता प्रोषितोऽप्यथ वा कचित् ॥ अगम्या परभायेंति चतुर्थो धर्मसंकरः ६२ सात्वमेतान्यकार्याणि कार्यापेक्षा व्यवस्य
सि ॥ अविज्ञानेन वा युक्तमिथ्याज्ञानेन वा पुनः ६३ अथ वाऽपि स्वतंत्रासि स्वदोषेणेह कर्हि चित् ॥ यदि किंचिच्छ्रुतं तेऽस्ति सर्वकृतमनर्थकम् ६४ इदमन्यनृतीयं
ते भावस्पर्शविवातकम् ॥ दुष्टाया लक्षते लिङ्गं विवृण्वत्या प्रकाशितम् ६५ न मय्येवाभिसंधिस्ते जयैषिण्या जयेकृतः ॥ येयं मत्परिषत्कृत्स्ना जेतुमिच्छसि तामपि ६६
तथाऽर्हतस्तत्तत्त्वं दृष्टिं स्वां प्रतिमुंचसि ॥ मत्पक्षप्रतिघाताय स्वपक्षोद्भावनाय च ६७ सास्वेनामर्षजेन त्वमृद्धि मोहेन मोहिता ॥ भूयः सृजसि योगांस्त्वं विषासृत
मिवैकताम् ६८ इच्छतो रत्रयोलाभः स्त्रीपुंसोरमृतोपमः ॥ अलाभश्चापि रक्तस्य सोऽपि दोषो विषोपमः ६९ माऽत्याक्षीः साधुजानीष्वस्वशास्त्रमनुपालय ॥ कृते
यं हि विजिज्ञासामुक्तो नेति त्वयामम ७० एतत्सर्वं प्रतिच्छन्नं मयि नार्हसि गूहितम् ॥ सायदित्वं स्वकार्येण यद्यन्यस्य महीपतेः ॥ तत्त्वं सत्रप्रतिच्छन्ना मयि नार्हसि गूहि
तम् ७१ न राजानं मृषागच्छेन्न द्विजातिकथंचन ॥ न स्त्रियं स्त्रीगुणोपेतां हन्युर्हते मृषागताः ७२ राज्ञां हि वलमैश्वर्यं ब्रह्मब्रह्मविदां वलम् ॥ रूपयौवनसौभाग्यं
स्त्रीणां वलमनुत्तमम् ७३ अत एव तैर्वलैरेव वलिनः स्वार्थमिच्छता ॥ आर्जवेनाभिगंतव्या विनाशाय ह्यनार्जवम् ७४ सात्वं जातिं श्रुतं वृत्तं भावं प्रकृतिमात्मनः ॥ कृ
त्यमागमने चैव वक्तुमर्हसि तत्त्वतः ७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतैरसुखैर्वाक्यैर्युक्तैरसमंजसैः ॥ प्रत्यादिष्टान रेंद्रेण सुलभान व्यकंपत ७६ उक्तवाक्ये तु नृपतौ सु
लभाचारुदर्शना ॥ ततश्चारुतरं वाक्यं प्रचक्रामाथ भाषितुम् ७७ ॥ सुलभो वाच ॥ न वभिर्न वभिश्चैव दोषैर्वाग्बुद्धिदूषणैः ॥ अपेतमुपपन्नार्थमष्टादशगुणान्वितम् ७८

त्वत्तजेन योगान्परबुद्धेः संबन्धान् ६८ विषामृतशब्दो व्याचष्टे इच्छतो रिति रक्तायास्तवरक्तस्य पुंसोऽलाभात् तादृशयोर्योगो विषामृतमित्यर्थः ६९ स्वशास्त्रं संन्यासि शास्त्रं ७० सत्रप्रतिच्छन्ना वेपां
तरेण गुप्ता ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ प्रत्यादिष्टातिरस्कृता ७६ ७७ न वभिर्वाग्दूषणैर्गुर्वक्षरसंयुक्तत्वादिभिर्बध्यमाणैः । बुद्धिदूषणैश्च न वभिः कामादिभिर्बध्यमाणैरेव । अष्टादशगुणाः न केव वा
मृदूषणादिविपर्ययेन मधुराक्षरत्वादयोगुणाः । न वदोषा अपि गुणत्वेन यत्रोच्यंते ते दोषगुणाश्च न वदत्येवमष्टादशगुणान्वितं वाक्यमित्युत्तरेणान्वयः ७८

सौक्ष्म्यसंशयस्यविषयीभूतपदादि संदिग्धार्थत्वमित्यर्थः । सांख्यपूर्वपक्षेसिद्धांतेचगुणदोषसंख्यानं । क्रमःसंख्यातानांगुणदोषाणांबलाबलविचारणं । विनिर्णयःसिद्धांतः । प्रयोजनमनुष्ठानं । एता
निपंचसमुचितानिवाक्यंशब्दाख्यंममाणमित्यर्थः ७९ स्वलक्षणव्यावर्तकधर्मवचनं तत्रविषयभेदाच्चतुर्धा पदतोवाक्यतः पदार्थतोवाक्यार्थतइति । एतेषामुदाहरणान्यनुपदमेववक्ष्यते ८० ज्ञानमि
ति यत्रविषयवाक्येज्ञेयेषुवाक्यप्रमेयतयोपस्थितेषुभिन्नेष्वनेकेष्वर्थेषुसत्सुयदाज्ञानंबुद्धिर्भेदेननिर्णयमप्राप्नुवतीअधिवासिनीअनेककोटिस्पर्शिनीवर्ततेतत्सौक्ष्म्यवाक्यस्यदुर्ज्ञेयत्वमित्युच्यते ८१ कचि
त्पूर्वपक्षेसिद्धांतेवासंमतंकंचिदनिमतमर्थम् ८२ इदमिति संख्यातानांगुणानांदोषाणांचमध्येइदंपूर्ववक्तव्यमिदंपश्चाद्विवक्षितमितिबलाबलविचारक्रमः ८३ वाक्यांतेवाक्यार्थविचारांते प्रोच्यतेप्रकर्षे
णयुक्तिमत्तयाउच्यतेसनिर्णयः ८४ प्रयोजनंलक्षयति इच्छेति तत्रइच्छाप्रभवंदुःखंयत्रविषयेजायतेइदमवश्यंकर्तव्यमित्यौत्सुक्यद्वेषभवंदुःखमिदमवश्यंत्याज्यमित्यसत्यत्वं । तत्रयाप्रवृत्तिरूपानिवृ
त्तिरूपावावृत्तिःसाप्रयोजनंनाम ८५ एकार्थसमवेतान्येकस्मिन्नर्थेपर्यवसितानि वाक्यमितिपंचांगंवाक्यंममवचनान्निश्चिनु सौक्ष्म्यादीनामुदाहरणानितु तत्रपदतःसौक्ष्म्यादेरुदाहरणंवायव्यंश्वेतमालभे
तभृतिकामइतिविधायाम्नायतेवायुर्वैशेषिष्ठादेवतावायुमेवस्वेनभागधेयेनोपधावतिसएवेनंभूतिगमयतीतिकिंवायुर्वाइत्यादीनिपदानिसमिधायजतितनूनपातंजयतीत्यादि पदकंदंबवत्कंचिदर्थंविधायप्रधा
नवाक्येनएकवाक्यतांप्रतिपद्यंतेउतसंभूयप्राशस्त्यमात्रंश्वेतालंभस्यार्थलक्षयंति एतत्सौक्ष्म्यं अविशिष्टस्तुवाक्यार्थइतिन्यायेनतेषांप्रतीयमानस्यार्थस्यापलपितुमशक्यत्वात्समिदादिवाक्यवत्त्वार्थेपर्यव

सौक्ष्म्यंसांख्यक्रमौचोभौनिर्णयःसप्रयोजनः ॥ पंचैतान्यर्थजातानिवाक्यमित्युच्यतेनृप ७९ एषामेकैकशोऽर्थानांसौक्ष्म्यादीनांस्वलक्षणम् ॥ शृणुसंसार्यमाणा
नांपदार्थपदवाक्यतः ८० ज्ञानंज्ञेयेषुभिन्नेषुयदामेदेनवर्तते ॥ यत्राधिवासिनीबुद्धिस्तत्सौक्ष्म्यमिति वर्तते ८१ दोषाणांचगुणानांचप्रमाणंप्रविभागतः ॥ कंचि
दर्थमभिप्रेत्यसांख्येत्युपधार्यताम् ८२ इदंपूर्वमिदंपश्चाद्वक्तव्यंयद्विवक्षितम् ॥ क्रमयोगंतमप्याहुर्वाक्यंवाक्यविदोजनाः ८३ धर्मकामार्थमोक्षेषुप्रतिज्ञायविशे
षतः ॥ इदंतदितिवाक्यातिप्रोच्यतेसविनिर्णयः ८४ इच्छाद्वेषभैर्दुःखैःप्रकर्षोयत्रजायते ॥ तत्रयानृपतेवृत्तिस्तत्प्रयोजनमिष्यते ८५ तान्येतानि
यथोक्तानिसौक्ष्म्यादीनिजनाधिप ॥ एकार्थसमवेतानिवाक्यंममनिशामय ८६

सानं प्राप्यैव महावाक्येनैकवाक्यतां लभंते इति पूर्वपक्षे गुणः सिद्धांते दोषः । तथा सर्वस्यान्नायस्य प्रयोजनवदर्थपर्यवसायित्वात्वायोः शीघ्रगामित्वादिप्रतिपादने शास्त्रस्य प्रवृत्तिनिवृत्तिकरत्वाद्योगात् आनर्थक्यलक्षणाप्रामाण्यादरं विधेयार्थप्राशस्त्यसमर्पणेनार्थवत्त्वमिति सिद्धांते गुणाः पूर्वपक्षे दोषाश्च । एतत्सांख्यं अत्रैव क्रमाख्यं पूर्वोत्तरपक्षयोर्बलाबलमुन्नेयं पूर्वपक्षे आनर्थक्यात् दुर्बलत्वं सिद्धांतेऽर्थवत्त्वात् प्राबल्यमिति इत एव निर्णयः । अर्थवादानां प्रयाजादिवाक्यानामिव प्रधानविधिना वाक्यैकवाक्यतानास्ति अपि तु पदैकवाक्यतैवेति तस्माद्वायुर्वा इत्यादिकमेव पदमविधायकं अतः प्रशीघ्रगामिदेव ताकं कर्म शीघ्रफलदमिति स्तुतिः सिद्धांते फलं । पूर्वपक्षे तु यतो वायुः क्षेपिष्ठाऽतिशयेन क्षिप्रगामिर्न दिवतेति स्वयमपि धावनं कर्तव्यमिति । इदं पदैकत्वानेकत्वे सौख्यादिकं वाक्यैकत्वानेकत्वे तु वैधानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते यदष्टकपालो भवत्यष्टाक्षरागायत्रीत्यादौ संशयः । किं द्वादशकपाले एव अष्टकपालत्वादिर्वैकल्पिको गुणविधिरुत तस्यैवावयवद्वारा स्तुतिरिति तत्र उत्पत्तिशिष्टद्वादशत्वावरुद्धे उत्पन्नशिष्टानामष्टत्वादीनां निवेशायोगात् संभवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदोद्दिश्यते इति न्यायेन पुत्रे जाते इत्युपक्रम्य यस्मिन् जात एतामिदं निर्वपतीत्युपसंहारेण उपक्रमोपसंहारयोरैकल्यपञ्चात्रवाक्यभेदे दोषापत्त्या गुणविधानं कर्तुं शक्यमिति । अत्रापि पूर्ववत्सौख्यादिकं द्रष्टव्यं तथापि दार्ढ्यं सौख्यादि । 'इदं त्रयेभ्यः परात्पार्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्तरः ॥ महतः परमं व्यक्तं' इत्यत्राव्यक्तपदेन सांख्याभिमतं प्रधानं ग्राह्यं रुढेरिति पूर्वः पक्षः । 'आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ॥ बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च । इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्ते पुणोश्चरान्' इति-

रथरूपककल्पनायां ये श्रूयते ते हि द्रियादयस्त एव क्रमव्युत्क्रमाभ्यां प्रत्यभिज्ञायते ऽतः परिशेषादव्यक्तशब्देन सूक्ष्मशरीरमिति सिद्धांतः । तथा वाक्यार्थे ऽपि सौक्ष्म्यादिकामिद्रेण प्रतर्दनं प्रत्युच्यते प्राणो ऽस्मि प्रज्ञा
त्मा तं मामाधुरभृतमित्युपास्वेति किमिह वक्ता ईदृशोपास्यः उत मुख्यः प्राणः श्रोतार्थलभात् उत प्रज्ञात्म्येति विशेषजा जीवः । उत तथापुनरिति निमित्तो नाभावरा अपिता एव मस्मिन् प्राणे सर्वसम
र्पितमिति सर्वलयाधिष्ठानत्वोक्तेर्ब्रह्मातत्र अन्यतमपरत्वमिति पूर्वः पक्षः । वाक्यभेदस्यायुक्तत्वेनैकस्मिन्नर्थे वाक्यपर्यवसानावश्यकत्वाद्विमतमब्रूहीति प्रक्रमात् ब्रह्मेतरस्य हिततमत्वायोगात् । वक्रात्मो
पदेशस्य वामदेववदहं मनुरभवत्सूर्यश्चेति प्रत्यक्तत्त्वानुसंधानपरत्वे ब्रह्मपरत्वोपपत्तेः । प्राणादिधर्मवैशिष्ट्येन अपि ब्रह्मोपास्तिसंभवादुदाहृतोपसंहाराच्च ब्रह्मपरत्वमिति सिद्धांत इति दिक् ८६ एवं सौक्ष्म्याद्यंगपं
चकंसलक्षणमंगिचवाक्यसलक्षणमुक्त्वा वाक्यगुणानाह उपेतार्थमिति त्रिभिः । अत्रालंकारिकैः श्लेषादयः शब्दगुणाश्चतुर्विंशतिः प्रतिपादिताः ते ऽत्र शब्दांतरैः संक्षेपेण च अंतर्भावेण च पंचदश प्रोक्ताः तत्र केन
शब्देन को गुण उच्यते कस्मिंश्च को ऽतर्भवतितत्संक्षेपेण प्रकाशयते तत्र श्लेषादयस्तावद्भोजेन प्रोक्ताः 'श्लेषः १ प्रसादः २ समता ३ माधुर्यं ४ सुकुमारता ५ अर्थव्यक्ति ६ स्तथाकांति ७ रुदारत्व ८ सु
दात्तता ९ ओज १० स्तस्थान्यद्वौर्जित्यं ११ प्रेयान १२ धसुशब्दता १३ तद्वत्समाधिः १४ सौख्यम् १५ चगांभीर्यं १६ मधविस्तरः १७ संक्षेपः १८ संमितत्वं च १९ भाविकत्वम् २० गतिस्तथा
२१ रीति २२ रुक्ति २३ स्तथाप्रोदिः २४ इति 'श्लेषः साम्यं कांतिरोजौर्जित्योदायरीतयः ॥ गतिश्चांतर्भवत्यष्टौ श्लक्ष्णे बंधगुणावने' उपेतार्थमर्थव्यक्तिः संपूर्णवाक्यत्वरूपा १ अभिन्नार्थमनानार्थप्राप्ति
द्वार्थपदत्वं प्रसादाख्यं २ न्यायवृत्तं श्लाघ्यैर्विशेषणैर्गोउदात्तताख्यः ३ नचाधिकं संक्षिप्तम् ४ नाश्लक्ष्णं श्लेषाद्यष्टगुणयुक्तं ५ न संदिग्धं विविक्तपदतारूपमाधुर्यवत् ६ एतेषु वाक्यगुणाः ८७ अतः परं

उपेतार्थमभिन्नार्थन्यायवृत्तनचाधिकम् ॥ नाश्लक्ष्णंनचसंदिग्धंवक्ष्यामिपरमंततः ८७

नगुर्वक्षरसंयुक्तंपराहमुखसुखंनच ॥ नानृतंनत्रिवर्गेणविरुद्धंनप्यसंस्कृतम् ८८

नन्यूनंकष्टशङ्खवाविक्रमाभिहितंनच ॥ नशेषमनुकल्पेननिष्कारणमहेतुकम् ८९

नवंपददोषास्तेऽपि विपर्ययेण वाक्यगुणा एवेति न उक्तं बाधोऽध्याः ननुर्वक्षरसंयुक्तं अनिष्टुराक्षरप्रायं मुकुमारारख्यं निष्टुराक्षरं तु 'शुष्को वृक्षस्तिष्ठत्यग्रे' एवमादि ? पराह्मुखानां मुखकरग्राम्यं अश्लीलामंगल
घृणावदर्थग्राम्यं इदं च न तथा अंतर्मुखप्रायं सूक्ष्मार्थमित्यर्थः यथोक्तं 'अंतःसंजल्परूपत्वं शब्दानां सौक्ष्म्यमुच्यते' उदाहृतं च 'केवलं दधतिकर्तृवाचिनः प्रत्ययानि हनजातु कर्मणि । धावतः सृजतिसंज्ञास्तयः
स्तौतिरत्र विपरीतकारकः' इति २ अनृतं पुराणाधमूलकं मेघसंदेशादिवत् ततोऽन्यत् श्रुत्यादिमूलकतया प्रौढोक्तिरूपम् ३ त्रिवर्गेण विरुद्धं असावनुपनीतोऽपि वेदानधिजगेगुरोरिति धर्मशास्त्रविरुद्धं कामो
पभोगसाकल्यफलोराशामहीजय इत्यर्थशास्त्रविरुद्धं 'तवोत्तरोष्ठे विंबोऽपि दशनां को विराजते' इति कर्मशास्त्रविरुद्धं च तदन्यत् श्रेयस्करं प्रेयःसंज्ञं असंस्कृतं देश्यं तद्यथा 'गह्वोलावण्यतल्लोते लब्धौ मब्धौ भुजौ ॥
नेत्रे सेवाट्टकं दोहो दृष्टायित सखे सखि' । तदन्यत् उक्तिसंज्ञं विशिष्टभणितिरूपं ८ न्यूनमसमर्थं 'असंगतपदं पदसमर्थमिति स्मृतं' इदं तदन्यत्समर्थं विस्तररूपं ६ कष्टशब्दोऽन्याकरणदोषयुक्तं
तदन्यत्सुशब्दत्वरूपं ७ विक्रमाभिहितं उदारत्वं नृत्यद्विरिव पदे वाक्यरचनगुणः नचेति चकारात् पूर्ववर्तकारानुवृत्तिः नकारद्वयेनोदायाधिक्यं सूचितं तदन्यत् क्लिष्टं यथोक्तं 'दूरं पस्यार्थं संवित्तिः क्लिष्टेनेष्टं
हितत्सतां' उदाहृतं च 'विजितात्मभवद्वेषी' इत्यादि विनागरुत्तमाजित इन्द्रस्तस्यात्मभवोऽर्जुनस्तस्य द्वेषी कर्ण इत्यर्थः ८ नशेषं शेषः पदांतराभ्याहारः अनुकल्पोलक्षणातया युक्तत्वं निष्कारणनि
ष्प्रयोजनं अहेतुकं युक्तिशून्यं अभ्याहारलक्षणाफलव्युत्पत्तयपेक्षमित्यर्थः यथा इषेत्वेति वाक्यं छिन्नमीत्यभ्याहारसापेक्षं मित्रं प्रति विषं भुंक्तेति वचनं शत्रुगृहे भोजननिषेधलक्षणार्थं एतच्च 'समाधिः—

—सोऽन्यधर्माणांयदन्यप्रप्रकल्पनं'इत्यालंकारिकाणां गुणः तथापि वेदार्थमर्यादाविदांमतेऽयं दोषः प्रयोजनहीनं राजासौगच्छतीत्यादिनिर्युक्तिकं 'गोरपत्यं बलीवर्दं स्तृणमत्तिमुखेन सः' इति एतैर्दोषैर्हीनं भाविकत्वादिगुणान्तरयुक्तं त एतेन वशब्दानां गुणानवदोषाश्च तत्रेणेव न श्वद्धिः पदेर्दोशताः यद्यपि उपेतार्थमिति श्लोकेऽपि न श्वंतिपदानि वर्तन्ते तथापि तल्लक्ष्याणां दोषाणामप्येवैवांतर्भावात्तत्रापि तदर्थत्वं कल्पितं तथानिष्ठुराक्षरत्वादीनां दोषाणामपि गुणत्वं केन चिन्नेमि तेनोच्यते यथा 'यच्छुतेर्विरसंकष्टं तस्य दुर्वचकादिषु । गुणत्वमनुमन्यंते सानुप्रासस्य मूरयः' इति 'भ्राष्ट्रास्त्वाष्ट्रारिराष्ट्रेन भ्राष्ट्रेनादंष्ट्रिणो जनाः । धार्तराष्ट्राः भुराष्ट्रेन महाराष्ट्रे च नोष्ट्रिणः' इत्यादिग्रंथांतरे द्रष्टव्यं मोक्षकथाव्यवधायकत्वाच्च नैतत्प्रपञ्चितं तदेतदभिप्रेत्योक्तं न ववाग्दोषा अष्टादशवाचो गुणा इति ८९ नवबुद्धिदोषानाह कामादिति अनार्यकात्दर्पात् च हीतः श्रपातः अनुक्रोशतः कृपातः ९० वाक्यगुणानुक्तावक्तृगुणानाह वक्तृति अविकलमव्यग्रं यथास्यात्तथाविवक्षायां तत्त्वनिर्णयार्थायां कथायां समंसिद्धांताविरोधेन यदा एति प्रविशति तदा सः विवक्षितार्थः प्रकाशते न तूभयोरप्युत्पथगामित्वे ९१ तयोरेव स्वस्वपक्षाग्रहेऽर्थनिर्णयोन भवतीत्याह वक्तव्ये इति स्वार्थस्वेन परिगृहीतमर्थपरार्थमुत्कृष्टमर्थं यदारो

कामाक्रोधाद्भयाहोभादैन्याच्चानार्यकात्तथा ॥ हीतो न क्रोशतो माना न्न वक्ष्यामि कथंचन ९० वक्ता श्रोता च वाक्यं च यदा त्वविकलं नृप ॥ सममेति विवक्षायां तदा सो
र्थः प्रकाशते ९१ वक्तव्ये तु यदा वक्ता श्रोतारमवमन्य वै ॥ स्वार्थमाह परार्थं तत्तदा वाक्यं न रोहति ९२ अथ यः स्वार्थं मुत्सृज्य परार्थं ग्राहमानवः ॥ विशंका जायते त
स्मिन् वाक्यं तदापि दोषवत् ९३ यस्तु वक्ता द्वयोरर्थमविरुद्धं प्रभाषते ॥ श्रोतुं श्वैवात्मनश्चैव स वक्ताने तरो नृप ९४ तदर्थं यदिदं वाक्यं राजन्नेकमनाः शृणु ॥ यथा जतुच
काष्ठं च पांसवश्चोद विंदवः ९५ संश्लिष्टानि तथा राजन् प्राणिनामिह संभवः ॥ शब्दः स्पर्शो रसो रूपा गंधः पंचेन्द्रियाणि च ९६ पृथगात्मान आत्मानं संश्लिष्टा जतुका
ष्ठवत् ॥ न चैषां चोदना काचिदस्तीत्येषा विनिश्चयः ९७ एकैकस्येह विज्ञानं नास्त्यात्मनितथापरे ॥ न वेद चक्षुश्च श्रुत्वं श्रोत्रं नात्मनि वर्तते ९८ तथैव व्यभिचारेण न व
र्तते परस्परम् ॥ प्रश्लिष्टं च न जानंति यथाऽऽप इव पांसवः ९९ बाह्या न न्या न पेक्षंते गुणास्तानपि मे शृणु ॥ रूपं चक्षुः प्रकाशश्च दर्शने हेतवस्त्वयः १००

इति ह्यकारूढं भवति ९२ विशंकाभ्रमविप्रलंभकत्वादिवुद्धिरूपा ९३ । ९४ जडादेहेन्द्रियादेर्वाग्मदेववदात्मानं पृथक्पश्यंतीमुलभाप्राणिनां चिदचित्संघातात्मनां जीवानां संबंधी केवलश्चिदंश आकाशवत्त्वयिमपि च एकोवाङ्मनसातीतश्चेति न प्रष्टव्य एवमचिदंशोऽपि काष्ठलोपसमः स्वदेहवत्सुतरां न प्रष्टव्य इत्याह यथेत्यादिना ९५ । ९६ आत्मानं शब्दाद्यात्मकवियदादिसंघातं पृथगात्मानः नानारूपाः संतः जतुकाष्टं बालक्रीडनकं यथा पृथगात्मानं जतुकाष्टे संश्रयतो न च ताभ्यामन्यत्तत्स्वरूपं गृह्यते तद्विहापीत्यर्थः एषां व्यस्तानां संघतानां वाचोदनाकोसीति विदेत्येवं रूपाभरणानां स्तयचेतनत्वादित्याह न चेति ९७ व्यस्तानां चेतनत्वं परस्परस्वस्थचाज्ञानादित्याह एकैकस्येति आत्मनि वर्तते चक्षुर्वत्स्वस्वरूपं न जानातीत्यर्थः ९८ अज्ञाने हेतुमाह तथेति संघातादन्यस्तत्प्रकाशकोट्यो घटादिव सूर्यः न च ते संघातात् पृथग्दृश्यं तेऽतोऽप्रकाशात्मात्वादात्मानं परस्परमन्यं च न प्रकाशयंतीत्यर्थः संभूयाप्येतेन जानंतीत्याह प्रक्षिष्टमिति प्रक्षिष्टं यथा स्यात्तथा संश्लेषं प्राप्यापीत्यर्थः ९९ ननु चक्षुरादयोऽपि देहाश्रिताः संतो घटादेः सूर्यादिवत्प्रकाशयंत्येवेत्याह बाह्यानि यथा चक्षुः स्वापेक्षया बाह्यामालोक्य चटप्रकाशार्थं मपेक्षते नैवं सूर्य इति तत्स्यैव प्रकाशकत्वं न बाह्यापेक्षस्वचक्षुष इत्यर्थः बाह्यानेवाह रूपमिति यथारूपमालोक्य तद्वचक्षुरपि सहकार्येन तु प्रकाशकमिति भावः १००

॥३३४॥

ननु बाह्येत्यप्रयोजकं यथासूर्यश्चक्षुरपेक्षोपि नाप्रकाशक एवंचक्षुःसूर्योपेक्षमपीत्याशंक्याह ज्ञानेति ज्ञानं प्रकाशो ज्ञेयं रूपादितयोरंतराले चक्षुरपेक्षयाऽपरोमनोनामगुणोऽस्ति १ तत्सत्त्वेमानमाह विचारयतीति निश्चयनिमित्तंचक्षुर्निमीलनेऽपियेन करणेनार्यभोक्तासाध्वसाधुनीविचारयतितश्मनः बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वं तच्च दृष्टान्तं सूर्येणैवास्ति न चक्षुषितस्य मूर्ध्यापेक्षत्वात् नापि मनसितस्यापि घटादौ चक्षुरापेक्षत्वात् अतः सुस्थितमिदं स्वप्रकाशत्वलक्षणं अस्त्वलक्षणस्य बुद्ध्यादिव्यपिसद्भावेनारयितुं तेषामपि बाह्यापेक्षत्वमाह द्वादशस्ति त्वत्यादिना २ संशयपूर्वेषु बुद्धिः स्वकार्ये निश्चये कर्तव्ये स्वस्माद्भावात् संशयात्मकं मनोऽपेक्षते इत्यर्थः व्यवस्यति निश्चिनोति भूतं द्रियमनां स्य पेक्ष्य बुद्धेर्द्वादशत्वं बुद्धिद्रव्यस्योपादानं सत्त्वं तत्परजस्तमोभ्यामत्यंताभिभवे मध्यत्वं किंचिदभिभवे महत्त्वं तस्याल्पत्वादिकंदेहात्मकवर्त्तमासंगचिदात्मादिनिश्चयद्वाराऽनुमीयते ज्ञायते अक्षरार्थः स्पष्टः ३ अहंकर्तेति येन सत्त्वेनाहंकर्ता प्रमार्गनिश्चय इति मन्यते सतत्र सत्त्वे चतुर्दशो गुणः सत्त्वमपेक्ष्य बुद्धिनिश्चयप्रकाशकेऽहमर्थेऽपि बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणं स्वप्रकाशत्वं नास्तीत्यर्थः ४ कलाः प्राणाच्छ्रद्धांस्वेवायुर्ज्योतिरापः पृथिवीं द्रियमनोऽर्जं अन्नादीर्यं तपोमंत्राः कर्मलोके पुनामचेति श्रुत्युक्ताः षोडशतासांसमूहस्य सामग्र्यं वासनात्मकं जगदहंकर्तयैस्ति यथोक्तं वासिष्ठे 'यत्राहंत्वं जगत्तत्र पूर्वमागत्य तिष्ठति । त्रसरैणुदरेऽपींद्रोक्षपश्यद्ब्रह्म त्रयम्' इति । वासनाप्यहंकारद्वारा स्वकार्यं जगत्प्रकाश

यथैवात्र तथाऽन्येषु ज्ञानज्ञेयेषु हेतवः ॥ ज्ञानज्ञेयांतरेतस्मिन्मनोनामापरो गुणः १ विचारयतियेनायं निश्चये साध्यसाधुनी ॥
द्वादशस्त्वपरस्तत्र बुद्धिर्नाम गुणः स्मृतः ॥ येन संशयपूर्वेषु बोद्धव्येषु व्यवस्यति २ अथ द्वादशकेतस्मिन्सत्त्वं नामापरो गुणः ॥
महासत्त्वोऽल्पसत्त्वो वा जंतुर्येनानुमीयते ३ अहं कर्तेति चाप्यन्यो गुणस्तत्र चतुर्दशः ॥ ममायमितियेनायं मन्यते न ममेति च ४
अथ पंचदशो राजन्गुणस्तत्रापरः स्मृतः ॥ पृथक्कलासमूहस्य सामग्र्यं तदिहोच्यते ५ गुणस्त्वेवापरस्तत्र संघात इव षोडशः ॥
प्रकृतिर्व्यक्तिरित्येतौ गुणौ यस्मिन्समाश्रितौ ६ सुखासुखेजरा मृत्यूला भाला भौ प्रिया प्रिये ॥ इति चैकोनविंशोऽयं द्वंद्वयोग इति स्मृतः ७

यनीतिनस्वप्रकाशयेत्यर्थः ५ गुणइति तत्रवासनायांतदुपादानभूतोगुणः त्रिगुणात्मत्वात्संघातश्चजगदंकुरबीजभूतोऽविद्यासंज्ञकोगुणः षोडशोऽस्ति 'मुपुष्कार्यंतमोज्ञानं यद्बीजं स्वप्रबोधयोः' इति स्मृतेः सोपुष्पाज्ञानस्य संघटितत्वेनाभासमानत्वात्संघावेऽपिलौकिकानुभवापेक्षा संहतत्वविवक्षया इष्यशब्दः 'तत्राकस्मात्परित्यक्तपूर्वापरविचारणं । यदादानं पदार्थस्य वासनासांप्रकीर्तिता' इति वासिष्ठोक्तो क्लृप्तक्षणवासनाद्वारासोपुष्पाविद्याप्यहमर्थजनयतीति न तस्यामपि बाध्यानपेक्षप्रकाशकत्वमस्तीति नासावपि स्वप्रकाशा तथा यस्मिन् षोडशोसोपुष्पाज्ञाने प्रकृतिः माया व्यक्तिस्तत्प्रकाशइत्येतो द्वौ गुणावाश्चित्तौ कल्पितरजते इव शुक्ती दर्मशः माया शब्दे ब्रह्मण्यैव सोपुष्पाज्ञानमध्यस्तमित्यर्थः अतएव सोपुष्पप्रकृत्यतदीयपारमार्थिकरूपापेक्षया एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ इत्यादिमांडूक्यैतस्येश्वरत्वं समाम्नातं विवक्षा भेदा जीवि मप्येनं वदंति यदाहुर्बाध्या अपि जीवस्य देहाभिमानलये सा र्वं इयमस्तीति 'मणिद्रुतवहतारासोमसूर्यादयोऽपि क्षितिर्विषयमिहा लपंबाद्यमुद्योतरयंति । सहजलयसमुत्थेद्योतयेज्ज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपिसूक्ष्मस्थूलभेदक्रमेण' इति । एतयोश्च प्रकृतिव्यक्तयोर्गुणत्वदृश्यत्वादेव तथाहि दर्पणेन मुखमिव प्रकृत्या चिदात्मा दृश्यते चंद्रेण राहुरिव चिदात्मना प्रकृतिः प्रकाशयते अतो यद्यस्य साधकं तत्तत्त आंतरमित्यनुगमात् एतयोः परस्परापेक्षया बाधत्वात् स्वस्वकार्यप्रकाशे परस्परापेक्षत्वाच्च न द्वयोरपि बाध्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणं स्वप्रकाशकत्वमस्तीति प्रकृतेर्निष्कृष्टश्चेतनः स्वप्रकाश इति भावः ६ तत्र प्रकृतिकार्यमाह सुखेति ७

व्यक्तिकार्यमाह ऊर्ध्वमिति कालः अविद्याख्यः पोषणो गुणउक्तः तदुपाधिर्जावः कालसंज्ञः तस्य सदसद्वासनामयत्वात् कृतप्रेतादिकालरूपत्वं प्रागुक्तं न प्रसृतं व्यं विंशत्या संख्यातं ८ महाभूतानि देहारंभकांशव्यतिरिक्तानि सद्भावयोगः इहयदोऽस्तीत्यादिव्यपदेशः असद्भावयोग इहयदोनास्तीत्यादिव्यपदेशः यद्वा प्रमात्रमविषयो सदसद्भावयोगो ज्ञेयो ९ विधिः वासनाबीजभूतौ धर्मौ च श्रुतं वासनोद्बोधकः संस्कारः बलं वासनाविषयमाप्त्यनुकूलोत्पन्नः संघातधर्मत्वेन एतेषां पृथग्ग्रहणं ११० विंशतिर्दशचेति त्रिंशत्संघातः शरीरं ११ अस्य त्रिंशत्कस्योत्पत्तौ मतान्तराण्याह आव्यक्तमिति आव्यक्तं प्रधानं प्रकृतिमुपादानं कलानां त्रिंशत्संख्यानां कश्चिन्निराश्वरसाख्यः व्यक्तं परमाणवः चकारादव्यक्तं कालादष्टेश्वरादि स्थूलदर्शी कणादादिः १२ अव्यक्तं कापिलाः व्यक्तं चतुर्विधाः परमाणव एवेति चार्वाकाः द्वयी कणादाः चतुष्टयी व्यवहारे स्वयमभ्युपगतां जीवेशोऽस्वस्योपाधियुतोऽपश्यति वृत्त्या विषयीकुर्वति इदं सर्वमप्यस्माकमध्यात्मविदामविरुद्धं व्यावहारिकेष्वर्थेष्वतात्त्विकेषु

ऊर्ध्वचैकोनविंशत्या कालो नामा परो गुणः ॥ इतीमं विद्धि विंशत्या भूतानां प्रभवाप्ययम् ८ विंशकश्चैष संघातो महाभूतानि पंचच ॥ सदसद्भावयोगौ तु गुणावन्धौ प्रकाशकौ ९ इत्येवं विंशकश्चैव गुणाः सप्तचये स्मृताः ॥ विधिः शुक्रं बलं चेति त्रय एते गुणाः परे ११० विंशतिर्दशचैव हि गुणाः संख्यातः स्मृताः ॥ समग्रा यत्र वर्तते तच्छरीरमिति स्मृतम् ११ अव्यक्तं प्रकृतित्वासां कलानां कश्चिदिच्छति ॥ व्यक्तं चासांतथा चान्यः स्थूलदर्शी प्रपश्यति १२ अव्यक्तं यदि वा व्यक्तं द्वयी मथ चतुष्टयीम् ॥ प्रकृतिसर्वभूतानां पश्यत्यध्यात्मचित्तकाः १३ येयं प्रकृतिरव्यक्ता कलाभिर्व्यक्ततांगता ॥ अहं च त्वं च राजेन्द्र ये चाप्यन्ये शरीरिणः १४ विंदुन्यासादयोऽवस्थाः शुक्रशोणितसंभवाः ॥ यासां मेव निपातेन कललं नाम जायते १५ कललाद्बुद्बुदोत्पत्तिः पेशीचबुद्बुदात् स्मृता ॥ पेश्यास्त्वंगाभिनिर्वृत्तिर्नखरोमाणि चांगतः १६ संपूर्णेन वमेमासि जंतोर्जातस्य मैथिल ॥ जायते नाम रूपत्वं स्त्रीपुमान्चेति लिङ्गतः १७ जातमात्रं तु तद्रूपं दृष्ट्वा तां मनखांगुलि ॥ कौमारं रूपमापन्नं रूपतो नोपलभ्यते १८ कौमाराद्यौवनं चापि स्थाविर्यं चापि यौवनात् ॥ अनेन क्रमयोगेन पूर्वं पूर्वनलभ्यते १९ कलानां पृथगर्थानां प्रतिभेदः क्षणेक्षणे ॥ वर्तते सर्वभूतेषु सौक्ष्म्यानुनविभाव्यते १२० न चैषामत्ययो राजन् लक्ष्यते प्रभवो न च ॥ अवस्थायामवस्थायां दीपस्थे वा चिषोगतिः २१ तस्याप्येवं प्रभावस्य सदश्वस्येव धावतः ॥ अजस्रं सर्वलोकस्य कः कुतो वानवाकुतः २२

नातीवाभिनिवेष्टव्यमित्याशयः ११३ कृतार्हं भिनिवेष्टव्यमत आह येयमिति इयमिति प्रत्यक्त्वेनाभिनीय दर्शयति प्रकृतिरधिष्ठानमात्रत्वेनोपादानं आव्यक्ता त्रिंशत्कवद्रूपानगृहीता अहोदृष्टेत्यादि श्रुतेर्वाङ्मनसातीतत्वात् कलाभिरुक्ताभिरेव त्रिंशत्संख्याभिः इत्यर्थावेतृतीया मायया कलात्मना व्यक्ततां दृश्यतां गतेत्यर्थः याचनिष्कला बाह्यान्पेक्षप्रकाशकतया सूर्यवत् त्रिंशत्कादग्यास्वयं ज्योतिः सैव त्वं चाहं चान्ये च स्मः सर्वेषां प्रत्यग्भूत आत्मेत्यर्थः घटमणिकमल्लिकाद्याकाशानामिवोपाधिप्रतिसंधानमंतरेण भेदस्याविभाज्यमानत्वात् सर्वेषां प्रमात्रात् तन्मात्रत्वमिति भावः नन्वस्यापि मुकुरमुखवद्वा त्यापेक्षप्रकाशत्वमुक्तं न प्रतिबिम्बस्यैव प्रकाशो न त्वस्येति दिक् एवं चिदंशाभिप्रायेण काऽस्तीत्यादि प्रश्नानुपपत्तिमुक्त्वा जडांशाभिप्रायेणापि तामाह विद्धिति विंदुन्यासोरेतः सेकस्ततः शुक्रशोणितसंयोगाद्भवतिताः निपातेन भिन्नश्रेण कललं परस्परविच्छिन्नं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ कलानां परिणामवर्तनां पृथगर्थानां रूपादिप्रकाशार्थानां प्रतिभेदो रूपभेदः १२० सौक्ष्म्यादित्वेव विवृणोति नचेति २१ एवं परिणामभेदाद्बुद्बुदभेदमुपेत्य मन्त्रोत्तरक्षणयोर्देहभेदात्कासिकस्यासीति मन्त्रस्यानुपपत्तिमुक्त्वा देहस्यानित्यत्वादपि तदपोगमाह तस्येति २२

२३ आदित्यात्सूर्यकांतेन मणेलोहसंबंधात् वीरुद्रयोर्मथनादिना कलानां समुदयात् इव शब्दोऽनर्थकः पादपुरणार्थः २४ आत्मनीतिसार्थलोकः अहमनिदेहे आत्मानं देहं आत्मानं निष्कलं देहात्मवन्निष्कलात्मानमपि यद्यसंदिग्धं पश्यसि तर्हि ब्रह्मिष्ठस्त्वमेक आत्म्यवित्त्वादन्यस्मिन्नपि देहे निष्कलमेव कुतो न पश्यसीत्यर्थः 'देहात्मज्ञानवज्ज्ञानं देहात्मज्ञानवाधकं । ज्ञानं यस्य भवेदत्र सनेच्छाभिप्रेतमुच्यते' इति देहज्ञानदृष्टांतः शुद्धज्ञानेऽस्ति तत्तत्तत्त्वाकेचिदिह मध्यममर्थेन पठति २५ । २६ । २७ कृतवानुचितक्रियावान् भावे निष्ठा २८ धर्मोर्थः काम इत्यसंकीर्णस्त्रयः धर्मोर्थयोर्मर्माकांक्षयोः कामार्थयोश्चेति

कस्येदं कस्यवानेदं कुतो वेदं न वाकुतः ॥ संबंधः कोऽस्ति भूतानां स्वैरप्यवयवैरिह २३ यथाऽऽदित्यान्मणेश्चापि वीरुद्रश्चैव पावकः ॥ जायंत्येवं समुदयात् कलानामिव जंतवः २४ आत्मन्येवात्मनाऽऽत्मानं यथा त्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानं यथा त्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानं मन्यस्मिन् किं न पश्यसि २५ यथात्मनि परस्मिन् च समतामध्यवस्यसि ॥ अथ मां काऽसि कस्येति किमर्थमनुपृच्छसि २६ इदं मे स्यादिदं नेति द्वंद्वैर्मुक्तस्य मैथिल ॥ काऽसि कस्य कुतो वेति वचनैः किंप्रयोजनम् २७ रिपौ मित्रेऽथ मध्यस्थे विजये संधिविग्रहे ॥ कृतवान्यो महीपालः किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् २८ त्रिवर्गसत्तथा व्यक्तं योनवेदेहकर्मसु ॥ संगवान्यस्त्रिवर्गेण किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् २९ प्रिये वाऽप्यप्रिये वाऽपि दुर्बले बलवत्यपि ॥ यस्य नास्ति समं चक्षुः किं तस्मिन् मुक्तलक्षणम् १३० तदयुक्तस्य ते मोक्षे योऽभिमानो भवेत्तृप ॥ सुहृद्भिः सन्निवार्यस्तेऽविरक्तस्येव भेषजम् ३१ तानि तानि तु संचिंत्य संगस्थानान्यरिंदम ॥ आत्मनात्मनिसंपश्येत्किमन्यन्मुक्तलक्षणम् ३२ इमान्यन्यानि सूक्ष्माणि मोक्षमाश्रित्य कानिचित् ॥ चतुरंगप्रवृत्तानि संगस्थानानि मे गृणु ३३ यद्मां पृथिवीं कृत्स्नामेकच्छत्रां प्रशास्तिह ॥ एक एव स वै राजा पुरमध्यावसत्युत ३४ तत्पुरे चैकमेवास्य गृहं यदपि तिष्ठति ॥ गृहेशयनमप्येकं निशायां यत्र लीयते ३५ शय्यार्धं तस्य चाप्यत्र स्त्री पूर्वमपि तिष्ठति ॥ तदनेन प्रसंगे न फलेनैव हयुज्यते ३६ एवमेवोपभोगेषु भोजनाच्छादनेषु च ॥ गुणेषु परिमेयेषु निग्रहानुग्रहप्रति ३७ परतंत्रः स दाराजा स्वल्पेष्वपि प्रसज्यते ॥ संधिविग्रहयो गेच कुतो राज्ञः स्वतंत्रता ३८ स्त्रीपुत्रीडाविहारेषु नित्यमस्या स्वतंत्रता ॥ मंत्रे चामात्यसमितौ कुतस्तस्य स्वतंत्रता ३९ यदा ह्याज्ञापयत्यन्यांस्तत्रास्योक्ताऽस्वतंत्रता ॥ अवशः कार्यते तत्र तस्मिन् तस्मिन् लक्षणे स्थितः १४० स्वप्नकामो न लभते स्वप्नकार्यार्थिभिर्जनैः ॥ शयने चाप्यनुज्ञातः सुप्त उत्थाप्यतेऽवशः ४१ स्नाह्यालभपि वप्राशजुहुध्य ग्रीन्यजेत्यपि ॥ ब्रवीद्विगृणु चापीति विवशः कार्यते परैः ४२

संकीर्णादिकास्त्रयः धर्मार्थकामानां त्रिसंकीर्णस्त्रिकः एक इति सप्तधा त्रिवर्गसत्तोनमुच्यते इत्यर्थः २९ । १३० अविरक्तस्याऽप्यधीलस्य ३१ तानीति संगस्थानानि कुर्यादीन्यात्मन्येव संपश्येत्तु बहिः आत्मक्रीडा आत्मरतिश्रयः स एव मुक्त इत्यर्थः ३२ चतुर्वर्गेषु शपनोपभोगभोजनाच्छादनेषु प्रवृत्तानि संगस्थानानि पृथिव्यादीनि ३३ यदुक्तं प्रवेशस्वेकतः केन मम राज्ञे पुरेऽपि वेतितं तत्र तव पुरादिना संबंध एव नास्तीत्याह यद्मामिति । पृथ्वीपतिः पुरेऽस्तीति पृथ्वीव्यर्था पुरेशो गृहेऽस्तीति पुरेऽप्यर्थः गृहेशोऽपि मंचेऽस्तीति गृहं व्यर्थं मंचस्थोऽप्येकदेशेऽस्तीति तदीयप्रदेशांतरं व्यर्थं अल्पेनैव निर्वोहसिद्धेरधिकेन मतामोहमात्रं यथोक्तं 'गोशतादपि गोक्षीरं मस्थं शान्पशादापि । प्रासादादपि खड्गार्थे शपाः परविभूतयः' इति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ एवंराज्येदुःखान्युक्तायतनसुखतत्सर्वेषामप्यस्तीत्याह स्वेस्वेति ४७ । ४८ राज्याभिमानेतापोऽधिकइत्याह हतइति ४९ अमुक्तो नित्यसंबद्धः १५० । ५१ । ५२ कइति प्राप्यकोऽभिद्येतनकोऽपीत्यर्थः अतउपशममेव लभेतप्राप्नुयात् ५३ त्रिदंडविधंभोयथान्योन्याश्रयेणतिष्ठत्येवंमित्रादयःसप्त नात्रतेषांप्रधानगुणभावोऽस्तीत्यर्थः ५४ । ५५ तत्रोदयावृद्धिसप्तस्था

अभिगम्याभिगम्यैवंयाचंतेसततंनराः ॥ नचाप्युत्सहतेदातुंवितरक्षीमहाजनान् ४३ दानेकोशक्षयोऽप्यस्यैवंचास्यप्रयच्छतः ॥ क्षणेनास्योपवर्ततेदोषवैराग्य कारकाः ४४ प्राज्ञानशूरांस्तथैवाढ्यानेकस्थानपिशंकते ॥ भयमप्यभयेराज्ञोयैश्चनित्यमुपास्यते ४५ तथाचैतेप्रदुष्यंतिराजनयेकीर्तितामया ॥ तथैवास्यभ यंतेभ्योजायतेपश्ययादृशम् ४६ सर्वःस्वेस्वेगृहेराजासर्वःस्वेस्वेगृहेगृही ॥ निग्रहानुग्रहान्कुर्वंस्तुल्योजनकराजभिः ४७ पुत्रादारास्तथैवात्माकोशोमित्रा णिसंचयाः ॥ परैःसाधारणाह्येतेतैस्तेरेवास्यहेतुभिः ४८ हतोदेशःपुरंदग्धंप्रधानःकुंजरोमृतः ॥ लोकसाधारणेष्वेपुमिथ्याज्ञानेनतप्यते ४९ अमुक्तोमानसै र्दुःखैरिच्छाद्वेषभयोद्भवैः ॥ शिरोरोगादिभीरोगैस्तथैवाभिनिनयंतुभिः ५० द्वंद्वैस्तैस्तैस्त्वपहतःसर्वतःपरिशंकितः ॥ बहुप्रत्यर्थिकंराज्यमुपास्तेगणयन्निशाः ५१ तदल्पसुखमत्यर्थबहुदुःखमसारवत् ॥ तृणाग्निज्वलनप्रख्यंफेनबुद्बुदसन्निभम् ५२ कोराज्यमभिपद्येतप्राप्यचोपशमंलभेत् ॥ ममेदमितियच्चेदंपुरंराष्ट्रंचम न्यसे ५३ बलंकोशममात्याश्चकस्यैतानिनवानृप ॥ मित्रामात्यपुरंराष्ट्रंदंडःकोशोमहीपतिः ५४ सप्तांगस्यास्यराज्यस्यत्रिदंडस्येवतिष्ठतः ॥ अन्योन्यगुण युक्तस्यकःकेनगुणतोऽधिकः ५५ तेषुतेषुहिकालेषुतत्तदंगंविशिष्यते ॥ येनयत्सिध्यतेकार्यंतत्प्राधान्यायकल्पते ५६ सप्तांगश्चैवसंघातस्त्रयश्चान्येनृपोत्तम ॥ संभूयदशवर्गोऽयंभुंक्तेराज्यंहिराजवत् ॥ यश्चराजामहोत्साहःक्षत्रधर्मेरतोभवेत् ५७ सतुष्येदशभागेनततस्त्वन्योदशावैरः ॥ नास्त्यसाधारणोराजानास्तिराज्य मराजकम् ५८ राज्येऽसतिकुतोधर्मोधर्मेऽसतिकुतःपरम् ॥ योप्यत्रपरमोधर्मःपवित्रंराजराज्ययोः ५९ पृथिवीदक्षिणायस्यसोऽश्वमेधोनयुज्यते ॥ साऽहमेता निकर्माणिराजदुःखानिमैथिल १६० समर्थाःशतशोवक्तुमश्ववाऽपिसहस्रशः ॥ स्वेदेहेनाभिपंगोमेकुतःपरपरिग्रहे ६१ नमामेवंविधांयुक्तामीदृशंवक्तुमर्हसि ॥ ननुनामत्वयामोक्षःकृत्स्नःपंचशिखाच्छ्रुतः ६२ सोपायःसोपनिषदःसोपासंगःसनिश्चयः ॥ तस्यतेमुक्तसंगस्यपाशानाक्रम्यतिष्ठतः ६३ छत्रादिषुविशेषेषुपुनः संगःकथंनृप ॥ श्रुतंतेनश्रुतंमन्येष्टपावाऽपिश्रुतंश्रुतम् ६४ अथवाश्रुतसंकाशंश्रुतमन्यलुतंत्वया ॥ अथापीमासुसंज्ञासुलौकिकीषुप्रतिष्ठसे ६५ अभिपंगवरो धाम्यांबद्धस्त्वंप्राकृतोयथा ॥ सत्वेनानुप्रवेशोहियोऽयंत्वयिकृतोमया ६६

नाल्यानीतिज्ञासोक्ताः ५६ संभूयेति तथाऽचेतनःकोशःस्वपुष्ट्यैमित्रादीन्भुंक्तेएवमित्रादयोऽपिकोशमितिजड्योरेवोपकार्योपकारकभावोनतुजडाजडयोः ५७ । ५८ असतीतिच्छेदः परमोक्षसुखं ५९ । १६० । ६१ ईदृशंस्त्वसंबंधेनसंकरकर्तृत्वं ६२ उपायोनिदिध्यासनं उपनिषच्छ्रवणमनने उपासंगोप्यानांगानियमादीनि निश्चयस्तद्धेतुर्ब्रह्मात्मैकत्वानुभवः पाशानाक्रम्यकामादीन्जित्वा ६३ श्रुतंशास्त्रेतित्वयानश्रुतंनज्ञातं मृपादंभेन ६४ श्रुतसंकाशंज्ञासाधारणरूपंश्रुतंशास्त्रेतिश्रुतमाकर्णितं संज्ञासुवाचारंभगविकारोनामधेयम्इतिश्रुतेनामिमात्रासुसंपत्तु ६५ । ६६

६७ शून्यबोधशून्यतवबुद्धिसत्वमितिभावः शून्यागारेवासश्चसंवासिनांभर्मइतिनममकश्चिहोपोऽस्ति ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ मोक्षवार्तिकोवार्त्तामात्राभिज्ञोनतुमुक्तः ७४ मुक्तत्वेहि प्राकृत्यावर्णसंकरमित्युक्तिरयुक्तेत्याह नहीति एकत्वंचिदात्मनःपृथक्त्वंपुंप्रकृतयोः भावआत्मा अभावस्तुच्छरूपत्वात्प्रकृतिः अनयोःसमायोगेवर्णसंकरोन्त्यस्ति ७५ कथंतद्विवर्णसंकरो नित्यतइ त्याशंक्यवर्णाश्रमाभिमानवशादित्याह वर्णाश्रमाइति अपृथक्त्वित्वनः पृथक्त्वंपुंप्रकृतयोर्विवेकस्तदस्यास्तीतिपृथक्त्वीतदन्यस्य अतएवपृथक्त्वेननानात्वेनवर्णाश्रमायस्यभांति दृष्टार्थायेनसः

विंतापकृतंतत्रयदिमुक्तोऽसिसर्वशः ॥ नियमोह्येषुवर्णेषुयतीनांशून्यवासिता ६७ शून्यमवेशयंत्याचमयाकिंकस्यदूषितम् ॥ नपाणिभ्यांनवाहुभ्यांपादोरु भ्यांनचाऽनघ ६८ नगात्रावयवैरन्यैःस्पृशामित्वांनराधिप ॥ कुलेमहतिजातेनहीमतादीर्घदर्शिना ॥ नैतत्सदसिवक्तव्यंसद्वाऽसद्वामिथःकृतम् ६९ ब्राह्मणा गुरवश्चेतथामान्यागुरूत्तमाः ॥ त्वंचाथगुरुरप्येषामेवमन्योन्यगौरवम् १७० तदेवमनुसंह्यवाच्यावाच्यंपरीक्षता ॥ स्त्रीपुंसोःसमवायोऽयंत्वयावाच्यो नसंसदि ७१ यथापुष्करपर्णस्थंजलंतत्पर्णमस्पृशत् ॥ तिष्ठत्यस्पृशतीतद्वत्त्वयिवत्स्यामिमैथिल ७२ यदिचाद्यस्पृशंत्यामेस्पृशंजानासिकंचन ॥ ज्ञानंकृत मवीजंतेकथंतेनेहमिषुणा ७३ सगार्हस्थ्याज्युतश्चत्वंमोक्षंचानाप्यदुर्विदम् ॥ उभयोरंतरालेवैवर्तसेमोक्षवार्तिकः ७४ नहिमुक्तस्यमुक्तेनज्ञस्यैकत्वपृथक्त्वयोः ॥ भावाभावसमायोगेजायतेवर्णसंकरः ७५ वर्णाश्रमाःपृथक्त्वेनदृष्टार्थस्यापृथक्त्वित्वनः ॥ नान्यदन्यदितिज्ञात्वानान्यदन्यत्रवर्तते ७६ पाणौकुंडंतथाकुंडेपयः पयसिमक्षिका ॥ आश्रिताश्रययोगेनपृथक्त्वेनाश्रिताःपुनः ७७ नतुकुंडेपयोभावःपयश्चापिनमक्षिका ॥ स्वयमेवामुवंत्येतेभावानतुपराश्रयम् ७८ पृथक्कादा श्रमाणांचवर्णान्यत्वेतथैवच ॥ परस्परपृथक्काच्चकथंतेवर्णसंकरः ७९ नास्मिर्वर्णोत्तमाजात्यानवैश्यानावरातथा ॥ तवराजन्सवर्णाऽस्मिश्चद्वयोनिरविभुता १८० प्रधानोनामराजर्षिव्यक्तंतेश्रोत्रमागतः ॥ कुलेतस्यसमुत्पन्नांसुलभांनामविद्धिमाम् ८१ द्रोणश्चशतशृंगश्चशक्रद्वारश्चपर्वतः ॥ ममसत्रेषुपूर्वेषांचि तामघवतासह ८२ साऽहंतस्मिन्कुलेजाताभर्तयसतिमद्विधे ॥ विनीतामोक्षवर्मेपुचराम्येकामुनिव्रतम् ८३ नास्मिसत्रप्रतिच्छन्नानपरस्वापहारिणी ॥ नधर्मसंकरकरीस्वधर्मेऽस्मिघृतव्रता ८४ नास्थिरास्वप्रतिज्ञायांनासमीक्ष्यप्रवादिनी ॥ नासमीक्ष्यागताचेहत्वत्सकाशंजनाधिप ८५ मोक्षेतेभावितांशुद्धिं श्रुत्वाऽहंकुशलेषिणी ॥ तवमोक्षस्यचाप्यस्यजिज्ञासार्थमिहागता ८६

जगतःपृथक्त्वंमन्वानस्येतदृष्ट्यान्यभिचाराद्वर्णसंकरइत्यर्थः यदात्वेवजानात्यन्यच्छरीरमन्यदात्मानभवतिइतितदाज्ञात्वाएतदेवापरोक्षीकृत्यस्थितायाममाऽन्यत्सत्वमन्यत्रत्वयिनवर्ततइत्यर्थः ७६ पाणिंकुंडादयएकदेशस्थाअपिपरस्परंनसंकीर्यतेकृसरान्नवदेकलोलीभावनगच्छंत्येवमाश्रमाणांवर्णानांचाऽऽत्मनःसकाशातेतवब्रह्मिष्ठस्यपृथक्त्वात्कथंवर्णसंकरइतिश्लोकरयार्थः ७७ । ७८ । ७९ १८० । ८१ द्रोणादयःपर्वताममपूर्वेषांसत्रेषुमघवतासहचिताश्रयनेइष्टकास्थानेनिवेशिताइत्यर्थः ८२ तस्मिन्विख्यातप्रभावेकुले विनीतागुरुभिःशिक्षिता मद्विधेभर्तयसत्यमासेसतिनेष्टिवज्रह चर्यमेवाश्रिष्टसंग्यासंभृतवत्यस्मीत्यर्थः ८३ सत्रप्रतिच्छन्नाकपटसंन्यासिनी ८४ । ८५ । ८६

स्वपक्षपरपक्षयोर्मध्येवर्गस्थास्वपक्षपरपक्षानेनस्थितासतीनाईब्रवीम्यपितुव्यदिताईब्रवीमीतिभावः ननुज्ञाततत्त्वस्यमेकित्वदीयेवाक्यैरित्याशङ्क्याह मुक्तइति नकारोभिन्नक्रमः योनव्यायच्छते
महवतस्वजयार्थव्यायामेवाध्रमनकरोतिप्रशंसातौब्रह्मणिशाम्यतिसमुक्तोऽतस्तत्त्वत्त्वस्याप्यादरेणमहाक्यश्रवणंयुक्तमितिभावः ८७ स्वस्वग्रामेकरात्रवासित्वंयतोयति यथेति ८८ ८९
हेतुमंतियुक्तिमंति अर्थवंप्रयोजनवति नाधिजमौनाधिगतवान् उत्तरवर्कनसमर्थोबभूवेत्यर्थः एतेनगार्हस्थ्यमुक्तिर्दुर्लभाऽतःसंन्यासएवश्रेयानितिमुलभामतमेवसिद्धांतइतिदर्शितं १९० ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥ संन्यासस्यश्रेष्ठ्यमुक्त्वातद्धर्मान्शकचरितेनैवदर्शयतिप्रश्नोत्तरमुखेन कथमित्यादिना
निर्वेदेवराग्यसंन्यासेमुख्यविशेषणं 'यदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रव्रजेत्'इतिश्रुतेः १ अव्यक्तकारणं व्यक्तकार्यं तत्त्वंतयोरनारोपितरूपब्रह्मतेषानिश्चयं अजस्यनारायणस्यकृतिर्लला आकृतिरितिच्छेदेस
गुणरूपं अत्रप्रथमस्यप्रश्नस्योत्तरंशुकोत्पत्तिरितरयोरुत्तरंशेषप्रश्नइतिविभागः २ स्वाध्यायपितृपितामहपरंपरयापरिगृहीतंवेदभागमभ्याप्यशब्दतोऽर्थतश्चाहयित्वातत्रानधिगतान्शाखांतरीपान

नवर्गस्थाब्रवीम्येतत्स्वपक्षपरपक्षयोः ॥ मुक्तोव्यायच्छतेयश्चशांतौयश्चनशाम्यति ८७ यथाश्रुत्येपुरागारेभिश्चुरेकानिशावसेत् ॥ तथाऽहंत्वच्छरीरेऽस्मिन्निमां
त्स्यामिशर्वरीम् ८८ साऽहंमानप्रदानेनवागातिव्येनचार्चिता ॥ सुप्तासुशरणंभीताश्वोगमिष्यामिमैथिल ८९ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्येतानिसवाक्यानिहेतुमंत्यर्थ
वंप्रतिच ॥ श्रुत्वानाधिजगौराजार्किचिदन्यदतःपरम् १९० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति०मो०प० सुलभाजनकसंवादे विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंनिर्वेदमापन्नःशुकोवैयासकिःपुरा ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे १ अव्यक्तव्यक्ततत्त्वानानिश्चयंबुद्धिनिश्चयम् ॥ वक्तुमर्हसि
कौरव्यदेवस्याजस्ययाकृतिः २ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्राकृतेनसुवृत्तेनचरंतमकुतोभयम् ॥ अध्याप्यकृत्स्नंस्वाध्यायमन्वशाद्वैपितासुतम् ३ ॥ व्यासउवाच ॥
धर्मपुत्रनिषेवस्वसुतीक्ष्णौचहिमातपौ ॥ क्षुत्पिपासेचवायुंचजयनित्यंजितेंद्रियः ४ सत्यमार्जवमक्रोधमनसूयांदमंतपः ॥ अहिंसांचानृशंस्यंचविधिवत्परिपा
लय ५ सत्येतिष्ठरतोधर्मेहेत्वासर्वमनार्जवम् ॥ देवतातिथिशेषेणयात्रांप्राणस्यसंलिह ६ फेनमात्रोपमेदेहेजीवेशकुनिवत्स्थिते ॥ अनित्येप्रियसंवासेकथंस्वपि
पिपुत्रक ७ अप्रमत्तेपुजाग्रत्सुनित्ययुक्तेषुशत्रुषु ॥ अंतरंलिप्समानेषुबालस्त्वंनावबुध्यसे ८ अहःसुगण्यमानेषुक्षीयमाणेतथाऽऽयुषि ॥ जीवितेलिख्यमानेचकि
मुत्थायनधावासे ९ ऐहलौकिकमीहंतेमांसशोणितवर्धनम् ॥ पारलौकिककार्येषुप्रसुप्ताभृशनास्तिकाः १०

र्थानन्वशादनुशासितवान् नचाऽध्याप्येतिशब्दतएवस्वाध्यायग्रहणमुच्यतेनत्वर्थतोऽपि चैत्रोऽयमधीतइत्यसरोचारणमात्रेऽधीतिशब्दप्रयोगादित्वाच्यं अध्ययनविधेर्विक्रयोपक्रमेणोक्तार्थस्यद
र्शितत्वात् तथाहि 'यस्तित्याजसचिविदंसखायनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति । यदी' शृणोत्यलंकंशृणोतिनहिप्रवेदमुक्तस्यपंधाम्'इति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिमुक्तमार्गाज्ञानेवेदस्यश्रवणग्रहणे
निष्फलेइत्युक्त्वाविधीयमानस्याध्ययनस्यार्थज्ञानपर्यंततावसीयते अयंमंत्रःप्रागेवव्याख्यातः काव्यमधीतेपाणिनीयमधीतेकाणादमधीतेइत्यर्थग्रहणेऽप्यधीतिप्रयोगदर्शनान्मंत्रोऽयमधीतइत्य
स्वरमात्रोच्चारणेसगोणइतिमंतव्यं अन्यथाध्याप्यान्वशादितिक्रममात्रविधीयेततच्चन्यर्थ आकांक्षितसमर्पणेनुवाक्यस्यार्थवत्त्वमितिदिक् ३।४।५ संलिहस्पृश स्वादस्वानुविवेकमाकार्षीरित्यर्थः
६ स्वपिपिपुरुषार्थसाधनेनप्रवर्तते ७ शत्रुषुकामादिषु अंतरंलिहं ८ नधावसिदेवंगुरुवाशरणंनयासि ९ १०

अपथाअपथेन ११।१२।१३ आद्यकालिकयावत्तमानमात्रदर्शिन्या १४।१५ कूलमातृमहानदीपूरं १६ धृतिःप्राणादिवेगधारणं योगइत्यर्थः १७ अमोघास्वायुर्हरणेनसफलासुरात्रिषु
धर्मपोतेनधर्मनोकया १८।१९ संचिन्वानकंधनादिसंचयपरं २० अंधकारेसंसारे दीपोज्ञानं २१।२२।२३।२४ संवास्मश्छेत्तुंयोग्यः संभ्रास्मश्छेत्तुंयोग्यः संभ्रांसइतिपाठिसंभ्राद
यमंसस्थानीयस्यशुक्लकृष्णोपक्षौ २५ चक्षुर्ज्ञानंपरप्रणेतृनेयं अंधवद्यदितभवसीत्यर्थः परंपरलोकमात्मानंवा २६ परिगतंमात्रंवेदनाशरीरंयमलोकेयार्तनाशरीरंयस्तेतथाभूताभवंतीतिशेषः
अधर्मकारणाभिःअधर्मक्रियाभिः २७ एतत्भयंश्रुत्वाभीतराजानमाश्वासयति राजेति शुभाशुभस्यउत्तमाधमवर्णजातस्यसुकृतेप्रवर्तकत्वात् सुकृतिनांलोकान्दधातिधारयतेप्राप्नोतीत्यर्थः ।
धर्माययेऽभ्यसूयंतियुद्धिमोहान्वितानराः ॥ अपथागच्छतांतेषामनुयाताऽपिपीडयते ११ येतुष्टाःश्रुतिपरामहात्मानोमहाबलाः ॥ धर्म्यपंथानमारूढास्ता
नुपास्वचपृच्छच १२ उपधार्यमतंतेषांशुधानांधर्मदर्शिनान् ॥ नियच्छपरयाबुद्ध्याचित्तमुत्पथगामिवै १३ आद्यकालिकयाबुद्ध्यादूरेश्वइतिनिर्भयाः ॥ सर्व
भक्ष्यानपश्यंतिकर्मभूमिमचेतसः १४ धर्मेनिःश्रेणिमास्थायकिंचित्किंचित्समारुह ॥ कोपकारवदात्मानंवेष्टयन्नानुबुध्यसे १५ नास्तिकंभिन्नमर्यादंकूलपात
मिवस्थितम् ॥ वामतःकुरुविस्त्रब्धोनरंवेणुमिवोद्धृतम् १६ कामंक्रोधंचमृत्युंचपंचेंद्रियजलानदीम् ॥ नावंप्रतिमर्याकृत्वाजन्मदुर्गाणिसंतर १७ मृत्युनाऽभ्याह
तेलोकेजरयापरिपीडिते ॥ अमोघासुपंतंतीषुधर्मपोतेनसंतर १८ तिष्ठंतंचशयानंचमृत्युरन्वेषतेयदा ॥ निर्वृतिंलभतेकस्मादकस्मान्मृत्युनाऽशितः १९ सं
चिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकम् ॥ तृकीवोरणमासाद्यमृत्युरादायगच्छति २० क्रमशःसंचितशिखोधर्मबुद्धिमयोमहान् ॥ अंधकारेप्रवेष्टव्यंदीपोयत्नेनधा
र्यताम् २१ संपतन्देहजालानिकदाचिदिहमानुषे ॥ ब्राह्मण्यंलभतेजंतुस्तत्पुत्रपरिपालय २२ ब्राह्मणस्यतुदेहोऽयंकामार्थायजायते ॥ इहकेशायतपसे
प्रेत्यत्वनुपमंसुखम् २३ ब्राह्मण्यंबहुभिरवाप्यतेतपोभिस्तल्लब्ध्यानरतिपरेणहेलितव्यम् ॥ स्वाध्यायेतपसिदमेचनित्ययुक्तःक्षेमार्थीकुशलपरःसदायतस्व २४
अव्यक्तप्रकृतिरयंकलाशरीरःसूक्ष्मात्माक्षणबुद्धिशोनिमेषरोमा ॥ संवास्यःसमवलशुकृष्णनेत्रोमासांगोद्रवतिवयोहयोनराणाम् २५ तंद्वाप्रसृतमजस्रमु
ग्रवेगंगच्छंतंसततमिहान्वेक्षमाणम् ॥ चक्षुस्तेयदिनपरप्रणेतृनेयंधर्मेतेभवतुमनःपरंनिशाम्य २६ येचात्रप्रचलितधर्मकायवृत्ताःक्रोशंतःसततमनिष्ठसंप्रयो
गाः ॥ क्लिश्यंतःपरिगतवेदनाशरीरावह्नीभिःसुभृशमधर्मकारणाभिः २७ राजासदाधर्मपरःशुभाशुभस्यगोसासमिक्ष्यसुकृतिनांदधातिलोकान् ॥ बहुविधमापिच
रतिप्रविशतिसुखमनुपगतंनिरवद्यम् २८ श्वानोभीषणकायाअयोमुखानिव्यांसिबलघ्नप्रक्षिणांचसंघाः ॥ नरकदनेरुधिरपागुरुवचननुदमुपरतंविशंत्यसंतः २९
मर्यादानियतास्वयंभुवायइहेमाःप्रभिनतिदशगुणामनोनुगत्वात् ॥ निवसतिभृशमसुखंपितृविषयविपिनमवगाह्यसपापः ३०

अनुपगतंनानायोनिहस्तेष्वप्राप्तंमोक्षं स्वर्गंमोक्षंचसाधुर्दृष्टःप्राप्नोतीत्यर्थः २८ गुरुद्रोहिणांदुर्गतिमाह श्वानइति नराणांकदनंयत्रतस्मिन्नरके रुधिरपाःकीटाः गुरुणांमातृपितृमभृतीनांवचनंनुदति
दूरीकरोतिनंतगुरुवचननुदंउपरतंसृतं २९ नियताःविहिताः स्वयंभुवावेदेन ब्रह्मस्वयंभुवइतिश्रुतेः दशगुणाःदशविधाः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरमणिधानानिपंचविधिरूपाः अहिंसासत्यास्ते
यत्रब्रह्मचर्यापरिग्रहाख्यानिषेधरूपाश्चर्च पितृविषयेयमलोके विपिनमसिपत्रचनं तदेवावमात्यतत्रैवनिवसति ३०

निकृतिर्नीचकर्म वचनार्थोपनिधिभिश्चलेन ३१। ३२ नरकादुद्दिजेदित्युक्त्वास्वर्गोऽपि न रच्येतेत्याह महापदानीत्यादिना ब्रह्मादीनां स्थानानि दृष्ट्वा कथं सेधन्योऽहमिति श्लाघसेपरंतु
ब्रह्मनावेक्षसे मृत्युकारिकांजरां ३३ प्रयायतां प्रचल्यतां मोक्षमार्गेण प्रस्थातव्यं सुखस्य प्रमाथिसंविधीयतां प्रयत्यतां ३४ अंतकाय अयति सुखाय दारुणैः कृच्छ्रादितपोभिः ३५ यावत्जी
वितहरणं न जायते ततः प्रागेव सांपरायिकं परलोकहितं कुरुष्वेत्युत्तरेण संबधः ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२ वृकाः कामादयः ४३ हिरण्यमवृक्षदर्शनं मरणचिह्नं ४४ तेषां तवमातिंवा ४५

योलुब्धः सुभृशं प्रियानृतश्च मनुष्यः सततं निकृतिवंचनाभिरतिः स्यात् ॥ उपनिधिभिरसुखकृत्सपरमनिरयगोभृशमसुखमनुभवति दुष्कृतकर्मा ३१ उष्णां वैत
रणीमहानदीमवगाढोऽसिपत्रवनभिन्नगात्रः ॥ परशुवनशयोनिपतितो वसति च महानिरये भृशार्तः ३२ महापदानिकथसेनचाप्यवेक्षसे परम् ॥ चिरस्य मृत्युका
रिकामनागतान् बुध्यसे ३३ प्रयायतां किमास्यते समुत्थितं महद्भयम् ॥ अतिप्रमाथिदारुणं सुखस्य संविधीयताम् ३४ पुरा मृतः प्रणीयते यमस्य राजशासनात् ॥
त्वमंतकायदारुणैः प्रयत्नमार्जवेकुरु ३५ पुरा समूलबांधवं प्रभुर्हरत्यदुःखवित् ॥ तवेह जीवितं यमो न चास्ति तस्य वारकः ३६ पुराऽभिवाति मारुतो यमस्य यः पुरः
सरः ॥ पुरैक एव नीयसे कुरुष्व सांपरायिकम् ३७ पुरा सहिष्णुवते प्रवाति मारुतो ततः ॥ पुरा च विभ्रमंति ते दिशो महाभयागमे ३८ श्रुतिश्च सन्निरुध्यते पुरा तवेह
पुत्रक ॥ समाकुलस्य गच्छतः समाधिमुत्तमं कुरु ३९ शुभाशुभे पुरा कृते प्रमादकर्म विभुते ॥ स्मरन् पुरा न तप्यसे निधत्स्व केवलं निधिम् ४० पुरा जरा कलेवं विजर्ज
रीकरोति ते ॥ बलांगरूपहारिणी निधत्स्व केवलं निधिम् ४१ पुरा शरीरमंतको भिनति रोगसारथिः ॥ प्रसह्य जीवितक्षये तपो महत्समाचर ४२ पुरा वृकाभयं कराम
नुष्य देहगोचराः ॥ अभिद्रवंति सर्वतो यतस्व पुण्यशीलने ४३ पुरा धकारमेककोऽनुपश्यसित्तरस्ववै ॥ पुरा हिरण्ययात्रगात्रिरीक्षसेऽद्रिमूर्धनि ४४ पुरा कुसंग
तानि ते सुहृन्मुखाश्च शत्रवः ॥ विचालयंति दर्शनाद्दृष्टस्व पुत्रयत्परम् ४५ धनस्य यस्य राजतोभयं न चास्ति चोरतः ॥ मृतं च यन्नमुंचति समर्जयस्व तद्धनम् ४६
न तत्र संविद्युज्यते स्वकर्मभिः परस्परम् ॥ यदेव यस्य यौतकं तदेव तत्र सोऽश्रुते ४७ परत्र येन जीव्यते तदेव पुत्रदीयताम् ॥ धनं यदक्षरं ध्रुवं समर्जयस्व तत्स्वयम् ४८
न यावदेव पच्यते महाजनस्य यावकम् ॥ अपक्व एव यावके पुरा प्रलीयसे त्वरम् ४९ न मातृपुत्रबांधवानसंस्तुतः प्रियोजनः ॥ अनुव्रजंति संकटे व्रजंतमेकपातिनम् ५०
यदेव कर्म केवलं पुरा कृतं शुभाशुभम् ॥ तदेव पुत्रसार्थिकं भवत्यमुत्र गच्छतः ५१ हिरण्यरत्नसंचयाः शुभाशुभेन संचिताः ॥ न तस्य देहसंक्षये भवन्ति कायसाधकाः
५२ परत्र गामिकस्य ते कृताकृतस्य कर्मणः ॥ न साक्षि आत्मना समो नृणामिहास्तिकश्चन ५३

तद्धनं विद्यां ४६ यौतकं विवाहाष्टधनं दायादाग्राह्यं पाथेयमित्यर्थः ४७। ४८ यावके धृतं खंडमिच्छेयवपिष्ठविकारे त्वं त्वरा युक्तं यथा स्यात् तथा प्रलीयसे त्रिपसे भोगान्भुक्त्वामोक्षेयत्नं करिष्या
मीति न संतर्प्य अप्राप्त एव भोगे मृत्युभयमस्तीति भावः ४९। ५० सार्थिकं देहं द्रियादिसार्थं वाहकं ५१। ५२ परत्र गामिकस्य गमनशीलस्य साक्षि आत्मनेति इकोऽसवर्णे शाकल्यस्य हस्वश्चेति प्रकृति
भावे हस्वः साक्षितात्मनेति पाठः प्रामादिकः प्रामाद्येन जानातीति प्रामाद्येन कर्तव्यमिति भावः ५३

ननु कर्त्रात्मनोतिरिक्तस्य साक्षिणः सत्त्विमानं किमत्र आह मनुष्येति अमुत्र साक्षिणि गच्छतो लीयमानं त्यक्तुं नैव नुष्यदेहस्य शून्यमिव शून्यकमभावो भवति परदृष्ट्या सन्नपि योगिहृद्यामनुष्यदेहो न द्योभवती
त्यर्थः अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणयति प्रविश्येति हार्दाकाशमिति शेषः ५४ साक्ष्यंतराण्याह इहेति ५५। ५६ तत्र परलोकमार्गे विरूपाः रौद्राश्च माक्षिकाः देशायस्मिन् अनेके परिपंथिनः शत्रवो लोहर्तुडाः प
क्षिपृकादयोऽस्मिन् ५७। ५८। ५९। ६०। ६१ अबुद्धीन्मोहयतीति तथा पावकः पुनाति पवित्रीकरोतीति व्युत्पत्त्या धर्मः क्लीवपाठे पावकं सत्कर्म यावकमिति पाठेऽपि यावकमिव पाथेयरूपो
धर्म एव ६२। ६३ प्रमादगः प्रमादगृहवासी अंतकः चमूं चमति भक्षयतीति चमूं द्विषसेनाताम मुखामंतकत्वादिदोषेण स्वस्वविषयभोगहीनां यावत्करोति । ततः पुरेव गृहीतं देहमनतिक्रम्येतियथागृ
हीतं देहमात्रेणेत्यर्थः ६४ यथेति पुरः पश्चाच्च सर्वमात्ममात्रं यथा भवति तथा गतिमात्मज्ञानरूपां आत्मना देहेन परेण तत्संबन्धिपुत्रादिना ६५ भयेषु उपस्थितेषु एकपातिना एकाकिना यत्सांपरायिकं

मनुष्यदेहशून्यकं भवत्यमुत्र गच्छतः ॥ प्रविश्य बुद्धिचक्षुषा प्रदृश्यते हि सर्वशः ५४ इहाग्निसूर्यवायवः शरीरमाश्रितास्त्रयः ॥ त एव तस्य साक्षिणो भवन्ति धर्मदर्शि
नः ५५ अहर्निशेषु सर्वतः स्पृशन्सुसर्वचारिणः ॥ प्रकाशगूढवृत्तिपुस्वधर्ममेव पालय ५६ अनेकपारिपंथिके विरूपरौद्रमक्षिके ॥ स्वमेव कर्म रक्ष्यतां स्वकर्म तत्र ग
च्छति ५७ न तत्र संविद्युज्यते स्वकर्मणा परस्परम् ॥ तथा कृतं स्वकर्म जंतदेव भुज्यते फलम् ५८ यथाऽप्सरोगणाः फलं सुखं महर्षिभिः सह ॥ तथाऽऽश्रुवन्ति कर्मजं विमा
नकामगामिनः ५९ यथेह यत्कृतं शुभं विपाप्मभिः कृतात्मभिः ॥ तदा श्रुवन्ति मानवास्तथा विशुद्धयोनयः ६० प्रजापतेः सलोकतां बृहस्पतेः शतक्रतोः ॥ व्रजंति ते परां
गतिं गृहस्थधर्मसेतुभिः ६१ सहस्रशोप्यनेकशः प्रवक्तुमुत्सहामते ॥ अबुद्धिमोहनं पुनः प्रभुर्निनाय पावकः ६२ गतात्रिरष्टवर्षताध्रुवोऽसिपंचविंशकः ॥ कुरुष्व
धर्मसंचयं यो हितेऽतिवर्तते ६३ पुरा करोति सौतकः प्रमादगो मुखांचमूम् ॥ यथा गृहीतमुत्थितस्त्वरस्वधर्मपालने ६४ यथा त्वमेव पृष्ठतस्त्वमग्रतो गमिष्यसि ॥
तथा गतिं गमिष्यतः किमात्मना परेण वा ६५ यदेकपातिना सतां भवत्यमुत्र गच्छताम् ॥ भयेषु सांपरायिकं निधत्स्व केवलं निधिम् ६६ सकूलमूलबांधवं प्रभुर्हरत्यसं
गवान् ॥ न संतियस्य वारकाः कुरुष्व धर्मसंनिधिम् ६७ इदं निदर्शनं मया तवेह पुत्रसांप्रतम् ॥ स्वदर्शनानुमानतः प्रवर्णितं कुरुष्व तत् ६८ दधातियः स्वकर्मणा
दधातियस्य कस्यचित् ॥ अबुद्धिमोहजैर्गुणैः स एक एव युज्यते ६९ श्रुतं समस्तमश्रुते प्रकुर्वतः शुभाः क्रियाः ॥ तदेतदर्थं दर्शनं कृतज्ञमर्थसंहितम् ७० निवं
धनी रज्जुरेषा याग्रामेव स तोरति ॥ छिन्नैतां सुकृतोयांति नैनां छिदंति दुष्कृतः ७१ किं ते धनेन किं वंधुभिस्ते किं ते पुत्रैः पुत्रक्यो मारिष्यसि ॥ आत्मानम
न्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते कगताश्च सर्वे ७२

परलोके हितं मेव धर्मज्ञानं वानिधिमिव निगूहनिधत्स्व केवलं शृद्धं निष्कामं निर्गुणं ६६ कूलमग्रं प्राकूले पुर्ध्वं पूषविश्येति लिङ्गात् बालवृद्धैर्वैयस्यैः सहितं यथा स्यात् तथेत्यर्थः ६७। ६८ यः स्वकर्मणा
दधाति आत्मानं देहं पुष्पाति यस्य कस्यचित्फलस्य कृते दधाति च अबुद्धिरज्ञानं मोहो विपरीतज्ञानं तदुभयजैर्गुणैर्दुःखादिभिः मुच्यत इति पाठे आत्मानं चित्तं दधाति एकास्मिन् स्तत्त्वे धारयति यस्येत्यति किं
चिदधातिसर्वत्यजतीत्यर्थः ६९ श्रुतं तत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं कर्तुं समस्तं ब्रह्मांडमश्रुते व्याप्नोति । 'एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति सहस्रं सर्वं भवति' इति ब्रह्मविदः सार्वार्थम्यश्रुतेः तदेतत्सार्वार्थम्यसार्वार्थं चार्थ
स्य मोक्षाख्यपरमपुरुषार्थस्य दर्शनं नान्यत् कृतज्ञं कृतज्ञे उपदिष्टमर्थसंहितं पुरुषार्थसंगतं भवति न तु कृतज्ञादौ सार्वार्थस्य सार्वार्थम्यदाहं विद्या उक्तमायैव दातव्येत्यर्थः ७०। ७१। ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ देहभेदेऽपि मरणं नास्तीति जानता अनुपालितेशिष्टैराहते पथिवर्तमानाना ७८ । ७९ । ८० नोत्क्रामति धर्ममिति शेषः ८१ नोपहतेति न कथेति वत्समा
सः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ मोक्षदेशिकं मोक्षोपदेशं ९४ पावकस्य धर्मस्याध्ययनं यावकेति पाठेऽपि स एवार्थः यद्वा पावकाध्ययनं

ध्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्निचापराह्निकम् ॥ नहि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् ७३ अनुगम्य विनाशांते निवर्तते हवां धवाः ॥ अग्नौ प्रक्षिप्य पुरुषं ज्ञातयः सुहृदस्त
था ७४ नास्तिकात्रिनुक्रोशान्नरान्पापमते स्थितान् ॥ वामतः कुरु विस्त्रब्धं परं प्रेप्सुरतंद्रितः ७५ एवमभ्याहते लोके काले नोपनिपीडिते ॥ सुमहद्वैर्यमालं व्यध
र्मसर्वात्मना कुरु ७६ अथे मंदर्शनोपायं सम्यग्योवेति मानवः ॥ सम्यक् स्वधर्मं कृत्वेह परत्र सुखमश्नुते ७७ न देहभेदे मरणं विजानतां च प्रणाशः स्वनुपालिते पथि ॥
धर्महियो वर्धयते संपंडितो य एव धर्माच्च यते समुह्यति ७८ प्रयुक्तयोः कर्मपथि स्वकर्मणोः फलं प्रयोक्ता लभते यथा कृतम् ॥ निहीनकर्मानिरयं प्रपद्यते त्रिविष्टपंगच्छ
ति धर्मपारगः ७९ सोपानभूतं स्वर्गस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् ॥ तथाऽऽत्मानं समादध्याद्भ्यते न पुनर्यथा ८० यस्य नोत्क्रामति मतिः स्वर्गमार्गानुसारिणी ॥
तमाहुः पुण्यकर्माणमशोच्यं पुत्रवां धवैः ८१ यस्य नोपहता बुद्धिर्निश्चये ह्यवलंबते ॥ स्वर्गे कृतावकाशस्य नास्ति तस्य महद्भयम् ८२ तपो वनेषु ये जातास्तत्रैव
निधनंगताः ॥ तेषामल्पतरो धर्मः कामभोगानजानताम् ८३ यस्तु भोगान्परित्यज्य शरीरेण तपश्चरेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तन्मे बहुमतं फलम् ८४ मातापि
तसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ अनागतान्यतीतानि कस्य ते कस्य वा वयम् ८५ अहमेको न मे कश्चिन्नाहमन्यस्य कस्यचित् ॥ न तं पश्यामि यस्याहं तन्न पश्यामि यो मम
८६ न तेषां भवता कार्यं न कार्यं तव तैरपि ॥ स्वकृतैस्तानि जातानि भवांश्चैव गमिष्यति ८७ इह लोके हि धनिनां स्वजनः स्वजनायते ॥ स्वजनस्तु दरिद्राणां जीवतामपि
नश्यति ८८ संचिनोत्य शुभं कर्म कलत्रापेक्षया नरः ॥ ततः क्लेशमवाप्नोति परत्रेह तथैव च ८९ पश्यति छिन्नभूतं हि जीवलोकं स्वकर्मणा ॥ तत्कुरुष्व तथा पुत्रकृत्स्नं यत्समु
दाहृतम् ९० तदेतत्संप्रदश्यैव कर्मभूमिं प्रपश्यतः ॥ शुभान्याचरितव्यानि परलोकमभीप्सता ९१ मासर्तुसंज्ञापरिवर्तकेन सूर्याग्निनारात्रिदिवेधनेन ॥ स्वकर्मनि
ष्ठाफलसाक्षिकेन भूतानिकालः पचति प्रसह्य ९२ धनेन क्रियन्न ददाति नाश्रुते बलेन कियेन रिपुं न बाधते ॥ श्रुतेन कियेन न धर्ममाचरेत् किमात्मना योनजितेन्द्रियो वशी ९३
॥ भीष्म उवाच ॥ इदं द्वैपायनवचो हितमुक्तं निशम्यतु ॥ शुको गतः परित्यज्य पितरं मोक्षदैशिकम् ९४ ॥ इति श्री० शां० मोक्ष० पावकाध्ययनं नाम एकविंशत्यधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा तपस्तप्तं तथैव च ॥ गुरुणां वापि शुश्रूषा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनानर्थ
युक्तेन पापे निविशते मनः ॥ सर्वकर्मलुपं कृत्वा क्लेशे महति धीयते २ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात् क्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृतायांति द्ररिद्राः पापकर्मिणः ३

चित्तशोधकाध्ययनं नाम ॥ इति शांति० मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भा० एकविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ संन्यासोपयोगिवैराग्यहेतुधर्मानुक्त्वा इतरेषां विध्यर्थांशं कथ्यते पामपि
सदसत्फलत्वमनिवार्यमित्याह यद्यस्तीत्यादिना प्राग्व्याख्यातोऽयमध्यायः १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्वाविंशत्यधिकत्रिं
उत्सवा दुस्संवांति स्वर्गात्स्वर्गसुखात्सुखम् ॥ श्रद्धा नानाश्च दांताश्च धनस्थाः शुभकारिणः ४ व्यालकुंजरदुर्गे पुसर्पचौरभयेषु च ॥ हस्तावापेन गच्छंति नास्तिकाः किम
तः परम् ५ प्रियदेवातिथेयाश्च वदान्याः प्रियसाधवः ॥ क्षेम्यमात्मवतां मार्गमास्थिता हस्तदक्षिणाः ६ पुलकाइव धान्येषु पूत्यं डाइवपक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्ये
पुयेषां धर्मो नकारणम् ७ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शैते सहशयानेन येन येन यथा कृतम् ८ पापंतिष्ठति तिष्ठंतं धावंतमनुधावति ॥ करोति कुर्वतः
कर्मच्छायेवानुविधीयते ९ येन येन यथायद्यत्पुरा कर्मसु निश्चितम् ॥ तत्तदेवोत्तरं भुंक्ते नित्यं विहितमात्मना १० समानकर्मविक्षेपविधानपरिरक्षणम् ॥ भूतग्राममिमं
कालः समंतादपकर्षति ११ अचोद्यमानानि यथाऽपुष्पाणि च फलानि च ॥ स्वकालेनातिवर्तते तथा कर्मपुरा कृतम् १२ समानश्चावमानश्च लाभो लाभः क्षयाव्य
यौ ॥ प्रावृत्तानि निवर्तते निधनांताः पदेपदे १३ आत्मनाविहितं दुःखमात्मनाविहितं सुखम् ॥ गर्भशय्यामुपादाय भजते पूर्वदेहिकम् १४ बालो युवावा वृद्धश्च य
त्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यांतस्याभवस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि १५ यथा घेनुसहस्रेषु वत्सो विंदाति मातरम् ॥ तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति १६ मालि
नं हियथा वस्त्रं पश्चाच्छुद्धयति वारिणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखं मनंतकम् १७ दीर्घकालेन तपसा सेवितेन महामते ॥ धर्मनिधूतपापानां संसिध्यंते मनोरथाः
१८ शकुनानामिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथान दृश्येत तथा पुण्यकृतांगतिः १९ अलमन्यैरुपालब्धैः कीर्तितैश्च व्यतिक्रमैः ॥ पेशलं चानुरूपं च कर्त
व्यं हितमात्मनः २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्ममूलिको नाम द्वाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ कथं व्यासस्य धर्मात्मा शुको जज्ञे महातपाः ॥ सिद्धिं च परमां प्राप्तस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ कस्यांचोत्पादयामास शुके व्यासस्तपोधनः ॥ न ह्यस्य जननीं
विद्वज्जन्मचाग्र्यं महात्मनः २ कथं च बालस्य सतः सूक्ष्मज्ञाने गतामतिः ॥ यथानान्यस्य लोकेऽस्मिन् द्वितीयस्येह कस्यचित् ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण म
हामते ॥ नहि मे तृप्तिरस्तीह शृण्वतोऽमृतमुत्तमम् ४ महात्म्यमात्मयोगं च विज्ञानं च शुकस्य ह ॥ यथा वदनु पूर्वेण तन्मे ब्रूहि पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ न हा
यनैर्न पालितैर्न वितैर्न च वंधुभिः ॥ ऋषयश्च क्रिरे धर्मयो नूतानः स नो महान् ६ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां पृच्छसि पांडव ॥ तदिन्द्रियाणिसंयम्य तपो भवति नान्यथा ७
इन्द्रियाणां प्रसंगेन दोषमर्च्छत्यसंशयम् ॥ संनियम्य तु तान्येव सिद्धिमाप्नोति मानवः ८ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ योगस्य कलया तात न तुल्यं विद्यते
फलम् ९ अत्र ते वर्तयिष्यामि जन्मयोगफलं तथा ॥ शुकस्याग्र्यांगतिं चैव दुर्विदामकृतात्मभिः १०

शततमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ अ ॥ शकुनानामिवाकाश इति ब्रह्मनिष्ठानां निष्कलात्मत्वं श्रुत्वा संन्याससहितब्रह्मनिष्ठावान् शुकः श्रुतिपथमवतीर्णस्तदीयेनैव मार्गेणाहंकृतकृत्यः स्यामिति मनवान्
स्तस्य जन्मादिकं सर्वं पृच्छति कथं व्यासस्य धर्मात्मेत्यादि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११।१२ योगेनात्मानमाविश्यांतर्हृदयेईद्रियाणिनिहृद्येत्यर्थः ११।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ कृष्णस्यव्यासस्य २५।२६।२७।२८ तद्भावमावीति तद्भावब्रह्मावर्तब्रह्माहमितिभावमाशयभावयतीति तद्भावमावी'तदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनामभवति'इतिच्छद्रस्यब्रह्मनामधेयत्वश्रुतेः नकेवलभावनामात्रकृतपितुतदुद्धिस्तत्रैवबु मेरुशंगेकिलपुराकर्णिकारवनायुते ॥ विजहारमहोदेवोभीमैर्भूतगणैर्वृतः ११ शैलराजसुताचैवदेवीतत्राभवत्पुरा ॥ तत्रदिव्यंतपस्तेपेकृष्णद्वैपायनस्तदा १२ योगेनात्मानमाविश्ययोगधर्मपरायणः ॥ धारयन्सतपस्तेपेपुत्रार्थकुरुसत्तम १३ अग्रेभूमेरपावायोरंतरिक्षस्यवाविभो ॥ धैर्येणसंमितःपुत्रोममभूयादितिस्मह १४ संकल्पेनाथयोगेनदुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ वरयामासदेवेशमास्थितस्तपउत्तमम् १५ अतिष्ठन्मारुताहारःशतंकिलसमाःप्रभुः ॥ आराधयन्महोदेवंबहु रूपमुमापतिम् १६ तत्रब्रह्मर्षयश्चैवसर्वेराजर्षयस्तथा ॥ लोकपालाश्चलोकेशाध्याश्ववसुभिःसह १७ आदित्याश्चैवरुद्राश्चदिवाकरनिशाकरो ॥ वसवोमरुतश्चैवसागराःसरितस्तथा १८ अश्विनौदेवगंधर्वास्तथानारदपर्वतौ ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वःसिद्धाश्चाप्सरसस्तथा १९ तत्ररुद्रोमहोदेवःकर्णिकारमर्याशुभाम् ॥ धारयाणःस्रजंभातिज्योत्स्नामिवनिशाकरः २० तस्मिन्दिव्येवनेरम्येदेवदेवर्षिसंकुले ॥ आस्थितःपरमयोगमृषिःपुत्रार्थमच्युतः २१ नचास्यहीयतेप्राणोनग्लानिरुपजायते ॥ त्रयाणामपिलोकानांतदुद्धुतमिवाभवत् २२ जटाश्चतेजसातस्यवैश्वानरशिखोपमाः ॥ प्रज्वलंत्यःस्मदृश्यंतेयुक्तस्यामिततेजसः २३ मार्कंडेयोहिभगवानेतदाख्यातवान्मम ॥ सदेवचरितानीहकथयामासमेसदा २४ एताअद्यापिकृष्णस्यतपसातेनदीपिताः ॥ अग्निवर्णाजटास्तातप्रकाशंतेमहात्मनः २५ एवंविधेनतपसातस्यभक्त्याचभारत ॥ महेश्वरःप्रसन्नात्माचकारमनसामतिम् २६ उवाचचैवंभगवांस्त्र्यंबकःप्रहसन्निव ॥ एवंविधस्तेतनयोद्वैपायनभविष्यति २७ यथाह्यग्निर्यथावायुर्यथाभूमिर्यथाजलम् ॥ यथाचखंतथाशुद्धोभवितातेसुतोमहान् २८ तद्भावमावीतदुद्धिस्तदात्मातदपाश्रयः ॥ तेजसाऽऽवृत्यलोकान्स्त्रीन्यशःप्राप्स्यतितेसुतः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति०मोक्ष०शुकोत्पत्तौत्रयोविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ सलब्ध्वापरमंदेवाद्भरंसत्यवतीसुतः ॥ अरणीसहितेगृह्यममंथाग्निचिकीर्षया १ अथरूपंपरंराजन्विभ्रतौस्वेनतेजसा ॥ घृतार्चानामाप्सरसमपश्यद्भगवानृषिः २ ऋषिरप्सरसंदृष्ट्वासहसाकाममोहितः ॥ अभवद्भगवान्व्यासोवनेतस्मिन्युधिष्ठिर ३ साचदृष्ट्वातदाव्यासंकामसंविग्रमानसम् ॥ शुकीभूत्वामहाराजघृताचीसमुपागमत् ४ सतामप्सरसंदृष्ट्वाकूपेणान्येनसंवृताम् ॥ शरीरजेनानुगतःसर्वगात्रातिगेनह ५ सतुधैर्येणमहतानिगृह्णन्हृच्छयंमुनिः ॥ नशशाकनियंतुंतद्व्यासःप्रविसृतंमनः ६ भावित्वाच्चैवभावस्यघृताच्यावपुषाहृतः ॥ यत्नान्नियच्छतस्तस्यमुनेराग्निचिकीर्षया ७ अरण्यामेवसहसातस्यशुक्रमवापतत् ॥ सोऽविशंकेनमनसातथैवद्विजसत्तमः ८

द्विनिश्चयोपस्थेत्यनेनश्रद्धावानुच्यते तत्रैवात्माचित्तंयस्येतिआदरः तदपाश्रयइतितत्रस्थैर्येणैरंतर्यमुच्यते २९ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावदीपे त्रयोविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सहति अरणीद्वैअधरोत्तरे सहितेभियुनरूपे १।२।३।४।५।६।७।८

शुकेनिर्मथ्यमानेजातत्वात्शुक्रइतिरेफलोपेनास्यनामकृतं ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ महात्माहोदेवउपानयत्स्वशिष्यकृतवानितिसंबंधः १८।१९।२०।२१।२२

अरणीममंथब्रह्मर्षिस्तस्यांजज्ञेशुकोनृप ॥ शुकेनिर्मथ्यमानेसशुकोजज्ञेमहातपाः ९ परमर्षिर्महायोगीअरणीगर्भसंभवः ॥ यथाध्वरेसामिद्धोग्निर्भातिहव्यमुदावहन् १० तथारूपःशुकोजज्ञेप्रज्वलन्निवतेजसा ॥ विभ्रत्पितुश्चकौरव्यरूपवर्णमनुत्तमम् ११ बभौतदाभावितात्माविधूमइवपावकः ॥ तंगंगासरितांश्रेष्ठामेरुष्टेजनेश्वर १२ स्वरूपिणीतदाऽभ्येत्यतर्पयामासवारिणा ॥ अंतरिक्षाच्चकौरव्यदंडःकृष्णाजिनंचह १३ पपातभूमिराजेंद्रशुकस्यार्थेमहात्मनः ॥ जेगीयंतेस्मगंधर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः १४ देवदुंदुभयश्चैवप्रावाद्यंतमहास्वनाः ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वस्तथातुंबुरुनारदौ १५ हाहाहुहृश्चगंधवातुष्टुःशुकसंभवम् ॥ तत्रशक्रपुरोगाश्चलोकपालाःसमागताः ॥ देवादेवर्षयश्चैवतथाब्रह्मर्षयोऽपिच ॥ दिव्यानि सर्वपुष्पाणिप्रववर्षचमारुतः १७ जंगमाजंगमंचैवप्रहृष्टमभवज्जगत् ॥ तंमहात्मास्वयंप्रीत्यादेव्यासहमहायुतिः १८ जातमात्रंमुनेःपुत्रंविधिनोपानयत्तदा ॥ तस्यदेवेश्वरःशक्रोदिव्यमद्भुतदर्शनम् १९ ददौकमंडलुंप्रीत्यादेववासांसिवाविभो ॥ हंसाश्चशतपत्राश्चसारसाश्चसहस्रशः २० प्रदक्षिणमवर्तंतशुकाश्चाषाश्चभारत ॥ आरण्यस्ततोदिव्यंप्राप्यजन्ममहायुतिः २१ तत्रैवोवासमेधावीव्रतचारीसमाहितः ॥ उत्पन्नमात्रंतंवेदाःसरहस्याःससंग्रहाः २२ उपतस्थुर्महाराजयथाऽस्यपितरंतथा ॥ बृहस्पतिंचववेसवेदेवांगभाष्यवित् २३ उपाध्यायंमहाराजधर्ममेवानुचितयन् ॥ सोऽधीत्यनिखिलान्वेदान्सरहस्यान्ससंग्रहान् २४ इतिहासंचकात्स्न्येनराजशास्त्राणिवाविभो ॥ गुरवेदक्षिणांदत्वासमावृत्तोमहामुनिः २५ उग्रंतपःसमारभेब्रह्मचारिसमाहितः ॥ देवतानामृषीणांचबाल्येऽपिसमहातपाः २६ संमंत्रणीयोमान्यश्चज्ञानेनतपसातथा ॥ नत्वस्यरमतेबुद्धिराश्रमेपुनराधिप ॥ त्रिपुगार्हस्थ्यमूलेषुमोक्षधर्मानुदर्शिनः २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०प०शुकोत्पत्तौचतुर्विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ भीष्मउवाच ॥ समोक्षमनुचित्यैवशुकःपितरमभ्यगात् ॥ प्राहाभिवाद्यचगुरुंश्रेयोर्थीविनयान्वितः १ मोक्षधर्मेपुकुशलोभगवान्प्रब्रवीतुमे ॥ यथामेमनसःशांतिःपरमासंभवेत्प्रभो २ श्रुत्वापुत्रस्यतुवचःपरमर्षिरुवाचतम् ॥ अधीष्वपुत्रमोक्षं वैधर्माश्चविविधानपि ३ पितुर्नियोगाज्जग्राहशुकोधर्मभृतांवरः ॥ योगशास्त्रंचनिखिलंकापिलंचैवभारत ४ सतंब्राह्मयाश्रियायुक्तंब्रह्मतुल्यपराक्रमम् ॥ मेनेपुत्रंयदाव्यासोमोक्षधर्मविशारदम् ५ उवाचगच्छेतितदाजनकंमिथिलेश्वरम् ॥ सतेवक्ष्यतिमोक्षार्थंनिखिलंमिथिलेश्वरः ६ पितुर्नियोगमादायजगाममिथिलानृप ॥ प्रष्टुंधर्मस्यनिष्ठां वैमोक्षस्वचपरायणम् ७

ईश्वरप्रसादात्स्वयंभातवेदोऽपिशिष्टाचारपालनार्थंबृहस्पतिगुरुंचकारेत्याह बृहस्पतिमिति २३।२४।२५।२६।२७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ सहति मोक्षमोक्षशास्त्रंअनुचित्यउपादेयत्वेनज्ञात्वा १।२।३।४।५ उवाचेतिजनकंप्रतिप्रेषणप्रतिसंवादाथनत्वज्ञानापनयार्थं मोक्षार्थमोक्षशास्त्रार्थं ६।७

८।९।१०।११।१२।१३ मेरोर्वर्षमिलावृत्तं हरेर्वर्षहरिवर्षाख्यं हेमवर्षवर्षकिंपुरुषाख्यं १४।१५।१६ वश्यन्नपिनपश्यतिउच्छत्तनिश्चयाद्वैराग्याद्वा १७।१८।१९।२०।२१।२२
 उक्तश्चमानुषेणत्वंपथागच्छेत्यविस्मितः ॥ नप्रभावेणगंतव्यमंतरिक्षचरेणै ८ आर्जवेणैवगंतव्यंनसुखान्वेषिणातथा ॥ नान्वेष्यव्याविशेषास्तुविशेषाद्विप्रसंगि
 नः ९ अहंकारेनकर्तव्योयाज्येतस्मिन्नराधिपे ॥ स्थातव्यंचवशेतस्यसतेछेत्स्यतिसंशयम् १० सधर्मकुशलोराजामोक्षशास्त्रविशारदः ॥ याज्योममसयहूयात्त
 त्कार्यमविशंकया ११ एवमुक्तःसधर्मात्माजगाममिथिलांमुनिः ॥ पद्भ्यांशक्तोतरिक्षेणक्रांतुंपृथ्वींसागराम् १२ सगिरींश्चाप्यतिक्रम्यनदीतीर्थसरांसिच ॥ बहु
 व्यालमृगाकीर्णाह्यटवीश्ववनानिच १३ मेरोर्हरेश्चद्वेवर्षवर्षहेमवर्षतंततः ॥ क्रमेणैवंव्यतिक्रम्यभारतंवर्षमासदत् १४ सदेशान्विविधान्पश्यंश्चीनहूणनिपेवितान् ॥
 आर्यावर्तमिमंदेशमाजगाममहामुनिः १५ पितुर्वचनमाज्ञायतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ अध्वानंसोऽतिचक्रामखचरःखेचरन्निव १६ पत्तनानिचरम्याणिस्फीतानि
 नगराणिच ॥ रत्नानिचविचित्राणिपश्यन्नपिनपश्यति १७ उद्यानानिचरम्याणितथैवायतनानिच ॥ पुण्यानिचैवरत्नानिसौत्यक्रामदथाध्वगः १८ सोऽचिरेणै
 वकालेनविदेहानाससादह ॥ रक्षितान्धर्मराजेनजनकेनमहात्मना १९ तत्रग्रामान्बहून्पश्यन्बह्वन्नरसभोजनान् ॥ पल्लीघोषान्समृद्धांश्चबहुगोकुलसंकुलान् २०
 स्फीतांश्चशालियवसैर्हंससारससेवितान् ॥ पद्मिनीभिश्चशतशःश्रीमतीभिरलंकृतान् २१ सविदेहानतिक्रम्यसमृद्धजनसेवितान् ॥ मिथिलोपवनंरम्यमाससादसमृद्धि
 मत् २२ हस्त्यश्वरथसंकीर्णनरनारीसमाकुलम् ॥ पश्यन्नपश्यन्निवतत्समतिक्रामदच्युतः २३ मनसातंवहन्भारतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ आत्मारामःप्रसन्नात्मा
 थिलामाससादह २४ तस्याद्वारंसमासाद्यनिःशंकःप्रविवेशह ॥ तत्रापिद्वारपालास्तमुग्रवाचान्यपेधयन् २५ तथैवचशुकस्तत्रनिर्मन्युःसमतिष्ठत् ॥ नचातपा
 ध्वसंतप्तःश्रुत्पिपासाश्रमान्वितः २६ प्रताम्यतिग्लायतिवानापैतिचतथाऽऽतपात् ॥ तेषांतुद्वारपालानामेकःशोकसमन्वितः २७ मध्यंगतमिवादित्यंष्टद्वाशुक
 मवस्थितम् ॥ पूजयित्वायथान्यायमभिवाद्यकृतांजलिः २८ प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांद्वितीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रासीनःशुकस्तातमोक्षमेवान्वचिंतयत् २९ छाया
 यामांतपेचैवसमदर्शीसमद्युतिः ॥ तंमुहूर्तादिवागम्यराज्ञोमंत्रीकृतांजलिः ३० प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांतृतीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रांतःपुरसंबद्धंमहच्चैत्ररथोपमम् ३१
 सुविभक्तजलाक्रीडंरम्यंपुष्पितपादपम् ॥ शुकंप्रावेशयन्मंत्रीप्रमदावनमुत्तमम् ३२ सतस्यासनमादिश्यनिश्चक्रामततःपुनः ॥ तंचारुवेपाःसुश्रोण्यस्तरुण्यःप्रि
 यदर्शनाः ३३ सूक्ष्मरक्तांबरधरास्तप्तकांचनभूषणाः ॥ संलापोल्लापकुशलानृत्यगीतविशारदाः ३४ स्मितपूर्वाभिभाषिण्योरूपेणाप्सरसांसमाः ॥ कामोपचा
 रकुशलाभावज्ञाःसर्वकोविदाः ३५ परंपंचाशतनार्योवारमुख्याःसमाद्रवन् ॥ पाद्यादीनिप्रतिग्राह्यपूजयापरयाऽर्चयन् ३६ कालोपपन्नेनतदास्वाद्भेनाभ्यर्तयन्
 तस्यभुक्तवतस्ताततदंतःपुरकाननम् ३७

२३ तंभारंजिज्ञासाख्यं अर्थमोक्षं २४ तस्याद्वारमित्यादिनाअध्यायशेषेणास्वकोधकामजयोव्याख्यापते २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७

३८ आरण्येयःअरणिजःशुकः ३९।४०।४१।४२।४३ कार्पण्यःशुकः अच्युतोधैर्मादितिशेषः ४४ ॥ इतिज्ञांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकत्रिशततमो
 सुरम्यंदर्शयामासुरैकैकश्येनभारत ॥ क्रीडंत्यश्चहसंत्यश्चगायंत्यश्चापिताःशुभम् ३८ उदारसत्वंसत्वज्ञाःस्त्रियःपर्यचरंस्तथा ॥ आरण्येयस्तुशुद्धात्मानिःसंदेहःस्व
 कर्मकृत् ३९ वश्येन्द्रियोजितक्रोधोहृष्यतिनकुप्यति ॥ तस्मैशय्यासनंदिव्यंदेवाहंरत्नभूषितम् ४० स्पृह्यांस्तरणसंकीर्णंददुस्ताःपरमस्त्रियः ॥ पादशौचंतु
 कृत्वैवशुकःसंध्यामुपास्यच ४१ निषसादासनेपुण्येतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ पूर्वरात्रेतुतत्रासौमृत्वाध्यानपरायणः ४२ मध्यरात्रेयथान्यायंनिद्रामाहारयत्प्रभुः ॥
 ततोमुहूर्तादुत्थायकृत्वाशौचमनंतरम् ॥ स्त्रीभिःपरिवृतोधीमान्ध्यानमेवान्वपद्यत् ४३ अनेनविधिनाकार्पण्यस्तदहःशेषमच्युतः ॥ तांचरात्रिंनृपकुलेवर्तयामा
 सभारत ४४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिशुकोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततः
 सराजाजनकोमंत्रिभिःसहभारत ॥ पुरःपुरोहितंकृत्वासर्वाण्यंतःपुराणिच १ आसनंचपुरस्कृत्यरत्नानिविविधानिच ॥ शिरसाचार्धमादायशुरुपुत्रंसमम्यगात् २
 सतदासनमादायबहुरत्नविभूषितम् ॥ स्पृह्यांस्तरणसंस्तीर्णसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ३ पुरोधसासंगृहीतंहस्तेनालभ्यपार्थिवः ॥ प्रददौगुरुपुत्रायशुकायपरमार्चितम्
 ४ तत्रोपविष्टंकार्पण्यशास्त्रतःप्रत्यपूजयत् ॥ पाद्यंनिवेद्यप्रथममर्घ्यंगांचन्यवेदयत् ५ सचतामंत्रवत्पूजांप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ प्रतिगृह्यतुतांपूजांजनकाद्विजसत्त
 मः ६ गांचैवसमनुज्ञायराजानमनुमान्यच ॥ पर्यपृच्छन्महातेजाराज्ञःकुशलमव्ययम् ७ अनामयंचराजेंद्रशुकःसानुचरस्यह ॥ अनुशिष्टस्तुतेनासौनिषसाद
 सहानुगः ८ उदारसत्वाभिजनोभूमौराजाकृतांजलिः ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपृष्ट्वावैयासकिंनृपः ॥ किमागमनमित्येवंपर्यपृच्छत्तपार्थिवः ९ ॥ ॥ शुकउवाच ॥
 पित्राऽहमुक्तोभद्रंतेमोक्षधर्मार्थकोविदः ॥ विदेहराजोयाज्योमेजनकोनामविश्रुतः १० तत्रगच्छस्ववैतूर्ण्यदितेहृदिसंशयः ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवासतेछेत्स्यतिसं
 शयम् ११ सोऽहंपितुर्नियोगात्त्वामुपप्रष्टुमिहागतः ॥ तन्मेधर्मभृतांश्रेष्ठयथावद्वक्तुमर्हसि १२ किंकार्यंब्राह्मणेनेहमोक्षार्थश्चकिमात्मकः ॥ कथंचमोक्षःप्राप्तव्यो
 ज्ञानेनतपसाऽथवा १३ ॥ जनकउवाच ॥ यत्कार्यंब्राह्मणेनेहजन्मप्रभृतिचतुष्टयम् ॥ कृतोपनयनस्तातभवेद्देवपरायणः १४ तपसागुरुवृत्त्याचब्रह्मचर्येणवावि
 भो ॥ देवातानांपितॄणांचाप्यनृणोह्यनसूयकः १५ वेदानधीत्यनियतोदक्षिणामपवर्ज्यच ॥ अभ्यनुज्ञामथप्राप्यसमावर्तेतवैद्विजः १६ समावृतश्चगार्हस्थ्येस्व
 दारनिस्तोवसेत् ॥ अनसूयुर्यथान्यायमाहिताग्निस्तथैवच १७ उत्पाद्यपुत्रपौत्रंतुवन्याश्रमपदेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्यथाशास्त्रमर्चयन्नतिथिप्रियः १८ सवनेऽग्नी
 न्यथान्यायमात्मन्यारोप्यधर्मवित् ॥ निर्द्वंद्वोवीतरागात्माब्रह्माश्रमपदेवसेत् १९

ऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ यत्कार्यमित्यादिनाव्रतीभृत्वागृहीभवेद्गृहीभृत्वावनीभवेद्दनीभृत्वाप्रज्जेदितिश्रुत्युक्तःक्रम
 समुच्चयपक्षोर्दाशतः १४।१५।१६।१७।१८ वीतरागात्माविरक्तचित्तः ब्रह्माश्रमःतंन्यासाश्रमस्तदेवपदंषट्स्थानंतत्र १९

एतदाक्षिपति उत्पन्नेहति ज्ञानंशास्त्रजाधीः विज्ञानमनुभवः तस्मिन्मोक्षाश्रमफलेब्रह्मचर्यात्प्रागेवोत्पन्नेसति त्रिपुत्रब्रह्मचर्यादिषु । समुच्यपसेयद्विचैतरथाब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेद्गृहाद्वावनाद्वायदहरेवविरजे
तदहरेवप्रव्रजेदित्यनियमश्रुतिर्बाध्यतेतिभावः २० । २१ तत्रब्रह्मचर्यस्यावश्यकत्वंतावदाह नविनेति २२ ग्रावयिताकर्णधारः ज्ञानंशास्त्रं 'तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनि
ष्ठं । नैषातर्केणमतिरापनेयामोक्तान्येनैवमुज्ञानायप्रेष्टा' इत्यादिश्रुतिभिरन्वयव्यतिरेकाम्यामाचार्यकरणस्यविद्याहेतुत्वावगमात्तदावश्यकमितिभावः तदुभयमाचार्यशास्त्रे २३ वामदेववद्ब्रह्मचर्या

॥ शुकउवाच ॥ उत्पन्नेज्ञानविज्ञानेनिर्द्वन्द्वेहृदिशाश्वते ॥ किमवश्यंनिवस्तव्यमाश्रमेषुभवेत्त्रिषु २० एतद्भवंतंपृच्छामितद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ यथावेदार्थतत्त्वे
नब्रह्मिमेत्वंजनाधिप २१ ॥ जनकउवाच ॥ नविनाज्ञानविज्ञानेमोक्षस्याधिगमोभवेत् ॥ नविनागुरुसंबंधंज्ञानस्याधिगमःस्मृतः २२ गुरुःप्रावयितातस्यज्ञा
नंमुवदहोच्यते ॥ विज्ञायकृतकृत्यस्तुतीर्णस्तदुभयंत्यजेत् २३ अनुच्छेदायलोकानामनुच्छेदायकर्मणाम् ॥ पूर्वैराचरितोधर्मश्चातुराश्रम्यसंकट २४ अनेन
क्रमयोगेनबहुजातिपुर्कर्मणाम् ॥ हित्वाशुभाशुभंकर्ममोक्षोनामेहलभ्यते २५ भावितैःकरणैश्चायंबहुसंसारयोनिषु ॥ आसादयतिशुद्धात्मानमोक्षवैप्रथमाश्रमे २६
तमासाद्यतुमुक्तस्यदृष्टार्थस्यविपश्चितः ॥ त्रिष्वश्रमेषुकोन्वर्थोभवेत्परमभीप्सतः २७ राजसांस्तामसांश्चैवनिर्व्यदोषान्विवर्जयेत् ॥ सात्त्विकंमार्गमास्थायपश्ये
दात्मानमात्मना २८ सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ संपश्यन्नोपलिप्येतजलेवारिचरोयथा २९ पक्षिवत्प्रवणादूर्ध्वममुत्रानंत्यमश्नुते ॥ विहायदेहान्नि
र्मुक्तोनिर्द्वन्द्वःप्रशमंगतः ३० अत्रगाथाःपुरागीताःशृणुराज्ञाययातिना ॥ धार्यतेयाद्विजैस्तातमोक्षशास्त्रविशारदैः ३१ ज्योतिरात्मनिनान्यत्रसर्वजंतुपुतत्समम् ॥
स्वयंचक्षक्यतेद्रुंसुसमाहितचेतसा ३२ नविभेतिपरोयस्मान्नविभेतिपराञ्चयः ॥ यश्चनेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा ३३ यदाभावंनकुरुतेसर्वभूतेषुपापकम् ॥
कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ३४ संयोज्यमनसाऽऽत्मानमीर्ष्यामुत्सृज्यमोहनीम् ॥ त्यक्त्वाकामंचमोहंचतदाब्रह्मत्वमश्नुते ३५ यदाश्राव्येचदृश्येचसर्व
भूतेषुचाप्ययम् ॥ समोभवतिनिर्द्वन्द्वोब्रह्मसंपद्यतेतदा ३६ यदास्तुतिचर्निदांचसमत्वेनैवपश्यति ॥ कांचनंचायसंचैवसुखंदुःखंतथैवच ३७ शीतमुष्णंतथै
वार्थमनर्थंप्रियमप्रियम् ॥ जीवितंमरणंचैवब्रह्मसंपद्यतेतदा ३८ प्रसार्येहयथांगानिकूर्मःसंहरतेपुनः ॥ तथेन्द्रियाणिमनसासंयंतव्यानिभिक्षुणा ३९ तमःपरि
गतंवेश्मयथादीपेनदृश्यते ॥ तथाबुद्धिप्रदीपेनक्षक्यआत्मानिरीक्षितुम् ४०

त्प्राग्विज्ञानेजातेसति किंतेनेत्याशंक्याह अनुच्छेदायेति लोकशिक्षार्थमपितदावश्यकमितिभावः २४ जातिपुज्यमसु २५ भावितैःशोधितैः करणैर्वृद्ध्यादिभिः २६ तमिति चित्तशुद्ध्यर्थमाश्रमधर्मा
स्तच्छुद्धौतुतेव्यर्थ इत्यर्थः २७ । २८ सर्वभूतेष्वनुगतमात्मानंसंप्रज्ञातेपश्यतेपश्यतिसर्वभूतानिचाऽऽत्मनिरञ्जूरगवद्विलीनान्यसंप्रज्ञातेपश्यति वारिचरोहंसादिः २९ प्रवणात्रिम्रात् यथामृचरःपर्वता
त्पर्वतंगच्छन्निर्देशमनुसृत्यगच्छतिनेवंपक्षीतद्विद्वादेनानुसरतीत्यर्थः ३० । ३१ ज्योतिश्चिन्मात्रं ब्रह्म आत्मनिबुद्धौ सममेकः एकत्वेऽनुभवएवमानमित्याहस्वयमिति मुमुक्षुमाहितयोगारूढचेतो
यस्यतेन ३२ दर्शनलिंगमाह नविभेतीत्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तमःपरिगतमंधकारव्याप्तमज्ञानव्याप्तं च वेश्मगृहंसर्वाधिष्ठानं ब्रह्मच ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पांडुशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ ॥

एतत्सर्वंचपश्यामित्ययिबुद्धिमतांवर ॥ यच्चान्यदपिवेतव्यंतत्त्वतोवेदतद्भवान् ४१ ब्रह्मर्षेऽविदितश्चासिविषयांतमुपागतः ॥ गुरोस्तवप्रसादेनतवचैवोपशिक्षया
४२ तस्यैवचप्रसादेनप्रादुर्भूतंमहामुने ॥ ज्ञानंदिव्यंममापींदेतेनासिविदितोमम ४३ अधिकंतवविज्ञानमधिकाचगतिस्तव ॥ अधिकंतवचैश्वर्यतच्चत्वंनावबु
ध्यसे ४४ बाल्याद्वासंशयाद्वाऽपिभयाद्वाऽप्यविमोक्षजात् ॥ उत्पन्नेचापिविज्ञानेनाधिगच्छतितांगतिम् ४५ व्यवसायेनशुद्धेनमद्विधैश्छिन्नसंशयः ॥ विमुच्यहृद
यग्रंथीनासादयतितांगतिम् ४६ भवांश्चोत्पन्नविज्ञानःस्थिरबुद्धिरलोलुपः ॥ व्यवसायाद्वेत्ब्रह्मन्नासादयतितत्परम् ४७ नास्तितेसुखदुःखेषुविशेषोनासिलोलुपः ॥
नौत्सुक्यंचतृतीयगीतेषुनरागउपजायते ४८ नबंधुष्वनुबंधस्तेनभयेष्वस्तितेभयम् ॥ पश्यामित्वांमहाभागतुल्यलोष्टाश्मकांचनम् ४९ अहंत्वामनुपश्यामियेचा
प्यन्येमनीषिणः ॥ आस्थितंपरमंमार्गमक्षयंतमनामयम् ५० यत्फलंब्राह्मणस्येहमोक्षार्थश्चयदात्मकः ॥ तस्मिन्वैवर्तसेब्रह्मन्किमन्यत्परिपृच्छसि ५१ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शुकोत्पत्तौषाड्विंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंरुतात्माकृतनिश्चयः ॥ आत्मनात्मा
नमास्थायदृष्ट्वाचात्मानमात्मना १ कृतकार्यःसुखीशांतस्तूर्णोप्रायादुदङ्मुखः ॥ शैशिरंगिरिमुद्दिश्यसधर्माभातरिश्वनः २ एतस्मिन्नेवकालितुदेवर्षिर्नारदस्त
था ॥ हिमवंतमियाद्रुंसिद्धचारणसेवितम् ३ तमप्सरोगणाकीर्णंशांतस्वननिनादितम् ॥ किवराणांसहस्रैश्चभृंगराजैस्तथैवच ४ मधुभिःखंजरीटैश्चविचित्रैर्जी
वजीवकैः ५ चित्रवर्णैर्मयूरैश्चकेकाशतविराजितैः ॥ राजहंससमूहैश्चकृष्णैःपरभृतैस्तथा ६ पक्षिराजोगर्भान्श्वयंतित्यमधितिष्ठति ॥ चत्वारोलोकपालाश्चदेवाः
सर्पिगणास्तथा ७ तत्रनित्यंसमार्यातिलोकस्यहितकाम्यया ॥ विष्णुनायत्रपुत्रार्थेतपस्तप्तंमहात्मना ८ तत्रैवचकुमारेणबाल्येक्षितादिवौकसः ॥ शक्तिर्यस्ता
क्षितितलेत्रैलोक्यमवमन्यवै ९ तत्रोवाचजगत्स्कंदःक्षिपन्वाक्यमिदंतदा ॥ योऽन्योऽस्तिमत्तोऽन्यधिकोविप्रायस्याधिकंप्रियाः १० योब्रह्मण्योद्वितीयोऽस्ति
त्रिषुलोकेषुवीर्यवान् ॥ सोऽन्युद्धरत्विमांशक्तिमथवाकंपयत्विति ११ तच्छ्रुत्वाव्यथितालोकाःकइमामुद्धरेदिति ॥ अथदेवगणंसर्वसंभ्रांतौद्रियमानसम् १२ अप
श्यद्भगवान्विष्णुःक्षिप्तंसासुरराक्षसम् ॥ किंत्वत्रसुकृतंकार्यंभवेदितिचिंतयन् १३ अनामृष्यततःक्षेपमवैक्षतचपावकिम् ॥ संप्रवृत्तविशुद्धात्माशक्तिंप्रज्वाल
तांतदा १४ कंपयामाससव्येनपाणिनापुरुषोत्तमः ॥ शक्त्यांतुकंप्यमानायांविष्णुनावलिनातदा १५

एतच्छ्रुत्वातुवचनमित्यादेरध्यायस्यतात्पर्यंतुयत्रशिवविष्णुस्कंदप्रह्लादादीनांमहामहिम्नांसमागमस्तत्रपुण्यतमेदेशेयोगिनाध्यानार्थमेतद्व्यविधाचगोपनीयागुरुशिष्याभ्यांचस्वोचितधर्मेणस्थेयमिति १
शैशिरंगिरिहिमालयं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

मेदिनीकंपितासर्वासैलवनकानना ॥ शक्तेनापिसमुद्धर्तुकंपितासाऽभवत्तदा १६ रक्षितास्कंदराजस्यधर्षणाप्रभविष्णुना ॥ तांकंपयित्वाभगवान्प्रहादमिदमब्रवीत् १७ पश्यवीर्यकुमारस्यनैतदन्यःकरिष्यति ॥ सोऽमृष्यमाणस्तद्वाक्यंसमुद्धरणनिश्चितः १८ जग्राहतांतदाशक्तिंनचैनांसव्यकंपयत् ॥ नादंमहांतमुक्त्वा समूर्च्छितोगिरिमूर्धनि १९ विह्वलःप्रापतद्भूमौहिरण्यकाशेपोःसुतः ॥ तत्रोत्तरादिशंगत्वाशैलराजस्यपार्श्वतः २० तपोऽतप्यतदुर्ध्वपतावनित्यंतृषध्वजः ॥ पावकेनपरिक्षितंदीप्यतायस्यचाश्रमम् २१ आदित्यपर्वतंनामदुर्ध्वमकृतात्मभिः ॥ नतत्रशक्यतेगंतुंयक्षराक्षसदानवैः २२ दशयोजनविस्तारमग्निज्वालासमावृतम् ॥ भगवान्पावकस्तत्रस्वयंतिष्ठतिवीर्यवान् २३ सर्वान्विघ्नान्प्रशमयन्महादेवस्यधीमतः ॥ दिव्यवर्षसहस्रंहिपादेनैकेनतिष्ठतः २४ देवान्संतापयंस्तत्रमहादेवोमहाव्रतः ॥ ऐर्द्रीतुदिशमास्थायशैलराजस्यधीमतः २५ विविक्तेपर्वततटपाराशर्योमहातपाः ॥ वेदानध्यापयामासव्यासःशिष्यान्महातपाः २६ सुमंतुंचमहाभागंवैशंपायनमेवच ॥ जैमिनिंचमहाप्राज्ञंपैलंचापितपस्विनम् २७ यत्रशिष्यैःपरिवृतोव्यासआस्तेमहातपाः ॥ तत्राश्रमपदंरम्यंददर्शयितुरुत्तमम् २८ आरण्योविशुद्धात्मानभसीवदिवाकरः ॥ अथव्यासःपरिक्षितंज्वलंतमिवपावकम् २९ दृष्ट्वेसुतमायांतंदिवाकरसमप्रभम् ॥ असज्जमानंवृक्षेषुशैलेषुविषयेषुच ॥ योगयुक्तंमहात्मानंयथावाणंगुणच्युतम् ३० सोऽभिगम्यपितुःपादावगृह्णादरणीसुतः ॥ यथोपजोषंतैश्चापिसमागच्छन्महासुनिः ३१ ततोनिवेदयामासपित्रेसर्वमशेषतः ॥ शुकोजनकराजेनसंवादंप्रीतमानसः ३२ एवमध्यापयन्शिष्यान्व्यासःपुत्रंचवीर्यवान् ॥ उवासहिमवत्पृष्ठेपाराशर्योमहासुनिः ३३ ततःकदाचिच्छिष्यास्तंपरिवार्यावतस्थिरे ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाःशांतात्मानोजितेंद्रियाः ३४ वेदेषुनिष्ठांसंप्राप्यसांगेष्वपितपस्विनः ॥ अथोचुस्तेतदाव्यासंशिष्याःप्रांजलयोगुरुम् ३५ ॥ शिष्याऊचुः ॥ महतातेजसायुक्तायशसाचापिवर्धिताः ॥ एकंत्विदानीमिच्छामोगुरुणाऽनुग्रहंकृतम् ३६ इतितेषांवचःश्रुत्वाब्रह्मर्षिस्तानुवाचह ॥ उच्यतामितितद्वत्सायद्रःकार्यंप्रियंमया ३७ एतद्वाक्यंगुरोःश्रुत्वाशिष्यास्तेहृष्टमानसाः ॥ पुनःप्रांजलयोभूत्वाप्रणम्यशिरसागुरुम् ३८ ऊचुस्तेसहिताराजन्निदंवचनमुत्तमम् ॥ यदिप्रीतउपाध्यायोधन्याःस्मोसुनिसत्तम ३९ कांक्षामस्तुवयंसर्ववरंदातुंमहर्षिणा ॥ पष्ठःशिष्योनतेख्यातिंगच्छेदत्रप्रसीदनः ४० चत्वारस्तेवयंशिष्यागुरुपुत्रश्चपंचमः ॥ इहवेदाःप्रतिष्ठेरन्नेषनःकांक्षितोवरः ४१ शिष्याणांवचनंश्रुत्वाव्यासोवेदार्थतत्त्ववित् ॥ पराशरात्मजोधीमान्परलोकार्थंचिंतकः ४२ उवाचशिष्यान्धर्मात्माधर्म्यैःश्रेयसंबचः ॥ ब्राह्मणायसदादेयंब्रह्मश्रूषवेतथा ४३ ब्रह्मलोकेनिवासंयोधुवंसमभिकांक्षते ॥ भवंतोबहुलाःसंतुवेदोविस्तार्यतामयम् ४४ नाशिष्येसंप्रदातव्योनाव्रतेनाकृतात्मनि ॥ एतेशिष्यगुणाःसर्वेविज्ञातव्यायथार्थतः ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति शांति०मोक्ष०नीलकंठीयेभास्त्रभावंदीपेसप्तविंशत्यधिकात्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यमित्यादेर्व्यासःपुत्रमवारयदित्यंतस्यतात्पर्यंविद्याप्रचारःकर्तव्योविदुषाऽपिवेदाध्ययनंनत्याज्यंस्वाध्यायानध्यायपरिपालनंचकर्तव्यमिति १ तदात्वापतिसंहितं तदात्वेतत्कालेआयतावुत्तरकालेचसंहितंसम्पद्यितं २ । ३

नापरीक्षितचारित्र्येविद्यादेयाकथंचन ॥ यथाहिकनकंशुद्धंतापच्छेदनिकर्षणैः ४६ परीक्षेततथाशिष्यानीक्षेत्कुलगुणादिभिः ॥ ननियोज्याश्ववःशिष्याअनियोगेमहाभये ४७ यथामतियथापाठंतथाविद्याफलप्यति ॥ सर्वस्तरतुर्गुणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ४८ श्रावयेच्चतुरोवर्णान्कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ॥ वेदस्याध्ययनंहीदंतच्चकार्यमहत्स्मृतम् ४९ स्तुत्यर्थमिहदेवानांवेदाःसृष्टाःस्वयंभुवा ॥ योनिर्वदेतसंमोहाद्ब्राह्मणवेदपारगम् ५० सोऽभिध्यानाद्ब्राह्मणस्यपराभूयादसंशयम् ॥ यश्चाधर्मेणविद्वयाद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ५१ तयोरन्यतरःप्रेतिविद्वेषंचाधिगच्छति ॥ एतद्रःसर्वमारव्यातंस्वाध्यायस्यविधिंप्रति ५२ उपकुर्याच्चशिष्याणामेतच्चहृदिवोभवेत् ५३ इतिश्रीम०शांति०मोक्ष०सप्तविंशत्यधिकात्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यंव्यासशिष्यामहोजसः ॥ अन्योन्यंहृष्टमनसःपरिपस्वजिरेतदा १ उक्ताःस्मोयद्गवतातदात्वायतिसंहितम् ॥ तन्नोमनसिसंरूढंकरिष्यामस्तथाचतत् २ अन्योन्यंसंविभाष्यैवंसुप्रीतमनसःपुनः ॥ विज्ञापयंतिस्मगुरुं पुनर्वाक्यविशारदाः ३ शैलादस्मान्महोगंतुंकांक्षितंनोमहासुने ॥ वेदाननेकधाकर्तुंयदितेरुचितंप्रभो ४ शिष्याणांवचनंश्रुत्वापराशरसुतःप्रभुः ॥ प्रत्युवाचततोवाक्यंधर्मार्थसहितंहितम् ५ क्षितिंवादेवलोकंवागम्यतांयदिरोचते ॥ अप्रमादश्ववःकार्योब्रह्महिप्रचुरच्छलं ६ तेऽनुज्ञातास्ततःसर्वेगुरुणासत्यवादिना ॥ जग्मुःप्रदक्षिणंकृत्वाव्यासंमूर्ध्नाऽमिवाद्यच ७ अवतीर्यमहीतेश्चचातुर्होत्रमकल्पयन् ॥ संयाजयंतोविप्रांश्चराजन्यांश्चविशस्तथा ८ पूज्यमानाद्विजैर्नित्यंमोदमानागृहेरताः ॥ याजनाध्यापनरताःश्रीमंतोलोकविश्रुताः ९ अवतीर्णेषुशिष्येषुव्यासःपुत्रसहायवान् ॥ तूष्णींध्यानपरोधीमानेकांतिसमुपाविशत् १० तंददर्शाश्रमपदेनारदःसुमहातपाः ॥ अथैनमब्रवीत्कालेमधुराक्षरयागिरा ११ भोभोब्रह्मर्षिवासिष्ठब्रह्मघोषोनवर्तते ॥ एकोध्यानपरस्तूष्णींकिमास्सेचितयन्निव १२ ब्रह्मघोषेर्विरहितःपर्वतोऽयंनशोभते ॥ रजसातमसाचैवसोमःसोमप्लवोयथा १३ नभ्राजतेयथापूर्वनिषादानामिवालयः ॥ देवर्षिगणजुष्टोऽपिवेदध्वनिनिराकृतः १४ ऋषयश्चाहिदेवाश्चगंधर्वाश्चमहौजसः ॥ वियुक्ताब्रह्मघोषेणनभ्राजंतेयथापुरा १५ नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ महर्षेयत्त्वयाप्रोक्तंवेदवादविचक्षण १६ एतन्मनोनुकूलंमेभवानर्हतिभाषितम् ॥ सर्वज्ञःसर्वदर्शीचसर्वत्रचकुतूहली १७ त्रिषुलोकेषुयजूतंसर्वतवमतेस्थितम् ॥ तदाज्ञापयविप्रर्षेभूहिर्किंकरवाणिते १८ यन्मयासमनुष्ठेयंब्रह्मर्षेतदुदाहर ॥ विमुक्तस्येहशिष्यैर्मेनातिहृष्टमिदंमनः १९

४ । ५ । ६ । ७ चातुर्होत्रंचतुर्होतृसंज्ञकामंत्राश्रितःसुक्चित्तमाज्यमित्यादयोऽध्यात्माधियज्ञयोरभेददर्शनार्थः तत्पूर्वकंप्रवृत्तकर्मचातुर्होत्रमग्निहोत्रादिकंसोमांतमकल्पयन्मवर्तितवतः ८ । ९ १० । ११ । १२ सोपप्लवोराहुस्तः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ १८ नातिहृष्टमिदंमनइतिविदुषामपिशिष्याविसंयोगविषेणजंमुखंदुःखमपरिहार्यमितिभावः १९

अनाम्नायः अनावृत्तिः स एव मलोदपणयेषु २० । २१ । २२ । २३ । २४ ततोऽनध्यायइत्यादिग्रंथोयोगिनां स्वेच्छया कृत्स्ने ब्रह्मांडे संचारयोग्यता इच्छया देहत्यागश्च यथाभवति तादृशीं विद्यां च कृत्वा प्रवर्तते २५ कुत इति वायो गूलकारणप्रश्नः । विचेष्टितमिति वायु कर्मप्रश्नः २६ । २७ प्रश्नमभिनंदनस्यार्थस्य जिज्ञासाऽतिदुर्लभेति सूचयति दिव्यमिति योगसंस्कृतं चक्षुर्व्यवहितार्थग्राहित्वात् मनश्च निर्मलमतीतादिग्राहि सत्त्वे सर्वज्ञत्वादिहेतौ बुद्धि सत्त्वे २८ आत्मनि बुद्धौ वेदान् वेदार्थान् व्यस्य ज्ञापोहाभ्यां परिभाष्य बुद्ध्यानिश्चयेन समनुचितयवायुः कुतोऽभूदित्यादिकं विचारय २९ देवयानेति यो विष्णोर्व्यापकस्य परमात्मनः संबंधी देवयानोऽर्चिराविमार्गस्तत्र चरतीति तेन मार्गेण सात्विकानुपासकान् विष्णुलोकमपुनरावृत्तिपदं प्रापयतीत्यर्थः । पितृयानश्च धूमादिपितृयानमार्गप्रदश्चायमेव स तु तामसः पुनरावृत्तिप्रदत्वात् ३० पृथिव्यामिति पृथिव्यां पिंडे अंतरिक्षे ब्रह्मांडे संवातिसंगच्छति वायुमार्गः वायुसंचारस्थानानि तत्र देहे तावद्वायुस्थानवर्णबीजानि न कुलीशयोगपारायणे प्रोक्तानि ।

॥ नारद उवाच ॥ अनाम्नायमलवेदा ब्राह्मणस्यावतंतमलम् ॥ मलं पृथिव्यावाहीकाः स्त्रीणां कौतूहलं मलम् २० अधीयतां भवान् वेदान्सार्धं पुत्रेण धीमता ॥ विधुन्व नृब्रह्मघोषेण रक्षोभयकृतंतमः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा व्यासः परमधर्मवित् ॥ तथेत्युवाच संहृष्टो वेदाभ्यासदृढव्रतः २२ शुकेन सह पुत्रेण वेदाभ्यासमथाकरोत् ॥ स्वरेणोच्चैः स शैक्ष्येण लोकानां पूरयन्निव २३ तयोरभ्यसतो रेवनानाधर्मप्रवादिनोः ॥ वातोऽतिमात्रं प्रववौ समुद्रानिलवेजितः २४ ततोऽनध्यायइतितं व्यासः पुत्रमवारयत् ॥ शुको वारितमात्रस्तु कौतूहलसमन्वितः २५ अपृच्छत्पितरं ब्रह्मन् कुतो वायुरभूदयम् ॥ आख्यातुमर्हति भवान्वायोः सर्वं विचेष्टितम् २६ शुक्स्यैतद्वचः श्रुत्वा व्यासः परमविस्मितः ॥ अनध्यायनिमित्तेऽस्मिन्निदं वचनमब्रवीत् २७ दिव्यं ते चक्षुरुत्पन्नं स्वयं ते निर्मलं मनः ॥ तमसारजसाचापित्यक्तः सत्त्वे व्यवस्थितः २८ आदर्शस्वामिवच्छायां पश्य स्यात्मानमात्मना ॥ व्यवस्यात्मनि स्वयं वेदान् बुद्ध्या समनुचितय २९ देवयानचरो विष्णोः पितृयानश्च तामसः ॥ द्वावेतौ प्रेत्य पंथानौ दिवं चाधश्च गच्छतः ३० पृथिव्यामंतरिक्षे च यत्र संवाति वायवः ॥ सप्तैते वायुमार्गा वै तान्निबोधानुपूर्वशः ३१ तत्र देवगणाः साध्यामहाभूता महाबलाः ॥ तेषामप्यभवत्पुत्रः समानो नाम दुर्जयः ३२ उदानस्तस्य पुत्रोऽभूद्भ्यानस्तस्याभवत्सुतः ॥ अपानश्च ततो ज्ञेयः प्राणश्चापिततोपरः ३३ अनपत्योऽभवत्प्राणो दुर्धर्षः शत्रुतापनः ॥ पृथक्कर्माणितेषां तु प्रवक्ष्यामि यथातथम् ३४ प्राणिनां सर्वतो वायुश्चेष्टां वर्तयते पृथक् ॥ प्राणनाच्चैव भूतानां प्राण इत्यभिधीयते ३५

‘प्राणो प्राणाग्रहन्नाभिपादां गुह्यांतं संस्थितिः ॥ नीलः सौंकारेफादिवीजेन विनियोजितः’ औपमित्यर्थः । ‘कृष्णोपानः कृकाटिस्थः पृष्ठपृष्ठांतपार्ष्णिगः ॥ सतारकनकारांतबीजेन विनियोजितः’ औपमित्यर्थः । ‘शक्रचापनिभोऽन्यतस्त्वर्गिन्द्रियनिकेतनः ॥ तारकोपेतयां तांतबीजेन विनियोजितः’ औलमित्यर्थः । ‘मूर्धस्थो मध्यतालवग्रकंठहृत्पक्षलाश्रयः ॥ उदानोऽह्यरुणच्छायस्तारकां तांतयुक्’ औलमित्यर्थः । ‘श्वेतः समानो हन्नाभिसर्वसंधिनिकेतनः ॥ प्रणवाक्रांतलान्तेन बीजेनात्यंतमुज्ज्वलः’ इति औवमित्यर्थः । पृष्ठसप्तममार्गो तु जीवन्मुक्तिविदेहमुक्तिप्रदो वक्ष्यति १ देवगणा अभ्यात्मं इंद्रियाणि तेषां पुत्रः समानः इंद्रियाणां सामान्यावृत्तिरेव समानादयः तदुक्तं सारं सप्तम्यां सामान्याकरणवृत्तिः प्राणाद्यावायवः पंचेति एवमभिदेवमपि साध्यानां देवानां सामान्यं रूपं समानादय इत्यर्थः पिंडब्रह्मांडयोरभेदात् ३२ उदान इति एतेषामुत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वकार्यत्वाद् उत्तरोत्तरं स्थूलत्वज्ञेयं ३३ अनपत्य इति प्राणस्य कार्यातिरंतास्ति सर्वापेक्षया स्थूलत्वं च दर्शितं ३४ पिंडे प्राणकार्यं प्राणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं चाह प्राणिनामिति ३५

अस्येवाधिदेवकर्मनामनी आह प्रेरयतीति सार्धेन धूमोष्मजान्मेघान् स्नेहं स्नेहत्वमथवा स्नेहगुणयुक्तजलवृष्टिकालं प्राप्य अंबरे प्रेरयतीति योजना स एव वायुर्धूमज्योतिः स्नेहक्रमेण विद्युत्त्वं प्राप्य महाद्युतिश्च भवति विद्युद्ब्रह्म इति पंचमीत्युल्लेखे । प्रथमः विष्णुदेवसमानादिक्रमेण सप्तमोऽपि संहारक्रमेण प्रथम इत्यर्थः । अयं भावः । पूर्वोदाहृतप्राणांतं हन्नाभिपादां गुह्यानां मध्येऽन्यतमे स्थाने प्राणं निरोध्य नीलवर्णं प्राणं औपमिति बीजशरीरं संचितयन् योगीक्रियता कालेन सिद्धिं प्राप्ते जीवते वै शरीरेण प्रवहमाग्रेण संचरति देहांते च प्रवहेण तादात्म्यं प्राप्नोति एवं सर्वत्र प्रयोगो ज्ञेय इति ३६ आध्यात्मिकस्यापानस्याधिदेवकर्मनामनी आह आवहति भचक्रमासमंताद्गृहतीत्यावहः ३७ आदत्ते अग्ने नो दीपके न जठराग्निरित्यादानोऽपानः अपानस्य जाठरो दीपकत्वमाह याज्ञवल्क्यः । ‘स्वयं त्वपानं संप्राप्य तेनैव सह मारुतः । प्रवाति ज्वलनं तत्र प्राणो मध्यगतं पुनः । वायुना वाजितो वह्निरपानेन शनैः शनैः । तदा ज्वलति विम्रेत सकले देहमभ्यमे’ प्राणः अपानं प्राप्य प्रवर्त्य ज्वलनं प्रवाति प्रवर्तयति अपानेन वायुना वाजितः वीजितः वो विधुन्ने जुहति जुगता द्वाधातोर्निष्ठायां रूपं । हे विम्रेत्रे गमिष्यति याज्ञवल्क्यश्लोकार्थः । आदान इत्यपानस्य नामांतरं योगिसिद्धमित्यर्थः । अंतर्देहं पितृयं उदानमिति पाठे उत्तरावयि

प्रेरयत्यग्रसंघातान् धूमजांश्चोष्मजांश्च यः ॥ प्रथमः प्रथमे मार्गे प्रवहो नाम योऽनिलः ३६ अंबरे स्नेहमभ्येत्य विद्युद्ब्रह्म महाद्युतिः ॥ आवहो नाम संवाति द्वितीयः श्वसनो नदन् ३७ उदयं ज्योतिषां शश्वत्सो मादीनां करोति यः ॥ अंतर्देहेषु चादानं ये वदंति मनीषिणः ३८ यश्चतुर्भ्यः समुद्रेभ्यो वायुर्धारयते जलम् ॥ उद्धृत्याददते चापोजीमूतेभ्योऽंबरेऽनिलः ३९ योऽद्भिः संयोज्य जीमूतान् पर्जन्याय प्रयच्छति ॥ उद्धहो नाम बहिष्ठस्तृतीयः स सदा गतिः ४० समुद्रमाणा बहुधा येन नीताः पृथग्धनाः ॥ वर्षमोक्षकृतारं भास्ते भवंति घना घनाः ४१ संहता येन चाविद्धा भवंति नदतां नदाः ॥ रक्षणार्थाय संभूता मेघत्वमुपयांति च ४२ योऽसौ वहति भूतानां विमानानि विहाय सा ॥ चतुर्थः संवहो नाम वायुः स गिरिर्मर्दनः ४३ येन वेगवतारुणारूक्षेण रुवतानगा ॥ वायुना सहिता मेघास्ते भवंति बलाहकाः ४४ दारुणोत्पातसंचारो नभसः स्तनयितुमान् ॥ पंचमः समहवे गोविहो नाम मारुतः ४५ यस्मिन् पारिप्लवादिव्यावहंत्यापो विहाय सा ॥ पुण्यं चाकाशं गंगायास्तोयं विष्टभ्यतिष्ठति ४६ दूरात्प्रतिहतो यस्मिन्नेकरश्मिर्दिवाकरः ॥ यो निरंशु सहस्रस्य येन भाति वसुंधरा ४७ यस्मादाप्यायते सोमः क्षीणः संपूर्णमंडलः ॥ षष्ठः परिवहो नाम स वायुर्जयतांवरः ४८

३८ उद्धृत्यादानसाम्यादुद्धादानयोरेक्यं ३९ पर्जन्याय वृष्ट्यभिमानि देवतायै बहिष्ठः अतिज्ञेयं बहुः ४० वर्षमोक्षाय कृतारं भोयैस्ते रिच्यमानो मेघः पूर्णा पूर्णत्वाद् न घन उच्यते इत्यर्थः ४१ संहताः संघीभूता अपि येन हेतुना ते पृथक् आविद्धाः प्रक्षिप्ता भवंति अतस्तेषां वाद्यमानवेषु वन्नदतां शब्दं कुर्वतां न दादति नाम भवति । रक्षणार्थाय गोस्तनवत्सेचनात् रिक्ता अपिते मेघत्वं यांति मिह सेचन इति धातुः न तु नीरसफलवन्नर्शयतीत्यर्थः ४२ योऽसाविति वर्धन इति पाठेऽपि स एवार्थः वृधुर्हि सापामिति धातोरूपं ४३ मर्दनमेवाह येनेति बलेन परोपमर्दनं अहंति गच्छंति ते बलाहकाः पृषोदरादित्वाञ्कारलोपः अहिगताविति धातुः ४४ दारुणेति दारुणालोकनाशसूचका धूमकेतुसंघर्षमेघादय उत्पातास्तेषां संचारो येन स्तनयितुः स गार्जितो मेघस्तद्वान् विषमवहनादिवहः ४५ परित उपर्येव यस्य वेगात्पतंति नारवधः पतंतीति परिप्लवाः स्वार्थे तद्धितः यस्तोयं विष्टभ्याऽऽकाशे एवावस्थाप्य ४६ दूरादिति येन प्रतिहतः सूर्यः सहस्ररश्मिरप्येकरश्मिरिव भातीत्यर्थः ४७ एवं पिंडब्रह्मांडांतर्गतानाधिकारिकान् पंचवायुनुक्तापष्टतर्गतं तमपितदस्पर्शिनं वायुमाह यस्मादिति यस्मात्सहस्रारस्थिता चिदं द्राव्यादयं सोमो ब्रह्मांडांतर्गतोऽप्यंशो ब्रह्मांडाप्यायनकृत् पिंडांतर्गतं मनश्चापिंडाप्यायनकृदेतद्वयं प्राप्य आप्यायते वर्धते स परिवहः सर्वतो वहनाप्यपकः कारणत्मा पृष्ठो वायुरित्यर्थः ४८

अनुकालेकल्पान्ते निरस्यतिसंहरति मृत्युर्वैवस्वतावपियदनुरोधिनी तयोरपिभरकहत्यर्थः । एतेनमृत्युप्रस्तानां ब्रह्मादीनांतदधीनत्वं कैमुतिकन्यायसिद्धं ४९ भोजध्यात्मचितकाइतिपूजयांबहुत्वे
नपुत्रसंबोधनं । शांतयावाल्याभ्यंतरविषयेभ्यउपरतयाबुद्ध्यासम्यगहं ब्रह्मास्मीतिवाक्यार्थानुसंधानपूर्वकमन्वीक्षतांश्रवणमननमनुध्यानेनपश्यतां । ध्यानाभ्यासोनिरंतरं ध्यानमेवाऽभिरामये
पांतेपांयोऽमृतत्वायमोक्षायकल्पते ५० दिशोतंप्रतिपेदिरेब्रह्मांडेनिभिद्यगताइत्यर्थः ५१ सप्तममाह येनेति सृष्टउपसृष्टः एकएवायंनिर्बोजसमाधिगम्यः यावदारब्धकर्मभोगंयस्मिन्लीनो
ऽपियोगीसंस्कारशेषसत्त्वात्पुनरावर्ततेप्रारब्धभोगांतेदेहेनाशेतुनावर्ततेइतिेतयोर्भेदः । अतोदक्षपुत्राणामप्यारब्धकर्मभोगांतेऽनावृत्तिरेवज्ञेया ५२ अदितेःस्वडनशून्यायाअदीनायाःपरमचित्तेःपुत्रा
इवपुत्रारूपभेदाः ५३ । ५४ पर्वतकंपनेहेतुमाह विष्णोर्निःश्वासवातोऽयंयदावेगसमीरितः । 'महतोभूतस्यनिःश्वासितमेतद्यद्वेदोयजुर्वेदः' इत्यादिश्रुतेः सयदावेगेनसमीरितःसहसाऽकस्मादु

सर्वप्राणभृतांप्राणान्धोऽनुकालेनिरस्यति ॥ यस्यवर्त्मनोवर्ततेमृत्युर्वैवस्वताबुभौ ४९ सम्यगन्वीक्षतांबुद्ध्याशांतयाध्यात्मचितकाः ॥ ध्यानाभ्यासाभिरामाणां
योऽमृतत्वायकल्पते ५० यंसमासाद्यवेगेनदिशोऽतंप्रतिपेदिरे ॥ दक्षस्यदशपुत्राणांसहस्राणिप्रजापतेः ५१ येनसृष्टःपराभूतोयात्येवननिवर्तते ॥ परावहो
नामपरोवायुःसदुरतिक्रमः ५२ एवमेतेऽदितेःपुत्रामारुताःपरमाहुताः ॥ अनारतंतेसंवातिसर्वगाःसर्वधारिणः ५३ एतनुमहदाश्चर्ययदयंपर्वतोत्तमः ॥ कं पि
तःसहसातेनवायुनाऽतिप्रवायता ५४ विष्णोर्निःश्वासवातोऽयंयदावेगसमीरितः ॥ सहसोदीर्यतेतातजगत्प्रव्यथतेतदा ५५ तस्माद्ब्रह्मविदोवेदान्नाधीयंतेऽति
वायति ॥ वायोर्वायुभयंभुक्तं ब्रह्मतत्पीडितंभवेत् ५६ एतावदुक्त्वावचनंपराशरसुतःप्रभुः ॥ उक्त्वापुत्रमधीष्वेतिव्योमगंगामगात्तदा ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकोत्पत्तिर्नाम अष्टाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेऽन्येना
रदःसमुपागमत् ॥ शुक्रंस्वाध्यायनिरतंवेदार्थान्प्रभुमीप्सया १ देवर्षितुशुक्नेद्वानारदंसमुपस्थितम् ॥ अर्घपूर्वेणविधिनावेदोक्तेनाभ्यपूजयत् २ नारदोऽथाब्रवी
त्प्रीतोब्रूहिधर्मभृतांवर ॥ केनत्वांश्रियसावत्सयोजयामीतिहृष्टवत् ३ नारदस्यवचःश्रुत्वाशुकःप्रोवाचभारत ॥ अस्मिन्लोकोहितंयत्स्यात्तेनमांयोक्तुमर्हसि ४
॥ नारदउवाच ॥ तत्त्वांजेज्ञासतांपूर्वमृषीणांभावितात्मनाम् ॥ सनत्कुमारोभगवानिदंवचनमब्रवीत् ५

दीर्यतेउच्चैःपठ्यतेतदाजगद्यथते मूलपुरुषनिःश्वासःसहसोच्चैरुत्थितःकदाचित्सर्वसंहरेदिनिहेतोरितिभावः ५५ आख्यायिकायाविधित्सितमाह तस्मादिति वायुर्वेदरूपोवेगेनोच्चार्यमाणः एवंवा
ह्यवायुकृतभयजनकोभवतितेनचतद्रहजगदूर्ध्वदेवरूपबापीडितंभवत्यतोमहावायोवायतिवाप्तिसतिनाभ्येतव्यमित्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टाविंशत्य
धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मज्ञानेनसंचितक्रियमाणयोःकर्मणोर्दाहाश्लेषोभवतःप्रारब्धतुलानेनाप्यपरिहार्यमितिसर्वत्रप्रसिद्धं । योगीतुनिर्विकल्पकसमाभ्यभ्यासे
नवासुलभावद्रुहाद्रुहांतरमिवदेहादेहांतरंप्रविश्यवाशुकवद्यथेष्टदेहत्यागेनवादेहसिद्ध्यावादेहारंभक्तकर्मप्रतिबध्नात्युच्छिन्नचित्तेतिदर्शयितुंशुकोत्पत्तनमारभ्यते अतएवयोगीज्ञानिभ्योऽपिमहानितिगीतास्व
प्युक्तं । 'तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः' इति । तत्रतावलोक्तद्वयस्यहानार्थतुच्छत्वंप्रदर्शयतेनारदवाक्येन एतस्मिन्नंतरेइत्यादिना शुक्रंनारदउपागमच्छुकोवेदार्थान्प्रभुमी
हयानारदमभ्यपूजयदितिसंबधः १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आत्मभूतैर्देहैर्द्रियादिभिःसहचरते विनैवपृथक्चरते कः अतद्भूतोदेहादितादात्म्यंवाधित्वाकेवलीभूतः १६ । १७ । १८

नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः ॥ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखम् ६ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता ॥ सद्गतिःसमुदाचारःश्रेयएत
दनुत्तमम् ७ मानुष्यमसुखंप्राप्ययःसज्जतिसमुह्यति ॥ नालंसदुःखमोक्षायसंयोगोदुःखलक्षणम् ८ सक्तस्यबुद्धिश्चलतिमोहजालविवर्धनी ॥ मोहजालावृतोदुःख
मिहचामुत्रसोऽश्रुते ९ सर्वोपायात्तुकामस्यक्रोधस्यचविनिग्रहः ॥ कार्यःश्रेयोर्थिनातौहिश्रेयोधातार्थमुद्यतौ १० नित्यंकोधात्तपोरक्षेच्छ्रयंरक्षेच्चमत्सरात् ॥ विद्यां
मानावमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ११ आनृशंस्यंपरोधर्मःक्षमाचपरमंबलम् ॥ आत्मज्ञानंपरंज्ञानंसत्याद्विद्यतेपरम् १२ सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यादपिहितं
वदेत् ॥ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंमतंमम १३ सर्वारंभपरित्यागीनिराशीर्निष्परिग्रहः ॥ येनसर्वपरित्यक्तंसविद्वानसचपंडितः १४ इंद्रियैरिंद्रियार्थान्यश्चरत्या
त्मवशैरिह ॥ असज्जमानःशांतात्मानिर्विकारःसमाहितः १५ आत्मभूतैरतद्भूतःसहचैवविनैवच ॥ सविमुक्तःपरंश्रेयोचिरेणाधितिष्ठति १६ अदर्शनमसंस्पर्शस्त
थाऽसंभाषणंसदा ॥ यस्यभूतैःसहमुनेसश्रेयोर्विदतेपरम् १७ नहिंस्यात्सर्वभूतानिमैत्रायणगतश्चरेत् ॥ नेदंजन्मसमासाद्यवैरंकुर्वीतकेनचित् १८ आर्किचन्यंसुसं
तोषोनिराशीस्त्वमचापलम् ॥ एतदाहुःपरंश्रेयआत्मज्ञस्यजितात्मनः १९ परिग्रहंपरित्यज्यभवतात्तजितेंद्रियः ॥ अशोकंस्थानमातिष्ठइहचामुत्रचाभयम् २०
निरामिषानशोचंतित्यजेदामिषमात्मनः ॥ परित्यज्यामिषंसौम्यदुःखतापाद्विमोक्षयसे २१ तपोनित्येनदांतेनमुनिनासंयतात्मना ॥ अजितंजेतुकामेनभाव्यं
संगेष्वसंगिना २२ गुणसंगेष्वनासक्तएकचर्यारतःसदा ॥ ब्राह्मणोनचिरादेवसुखमायात्यनुत्तमम् २३ द्वंद्वारामेषुभूतेषुयएकोरमतेमुनिः ॥ विद्धिप्रज्ञानतृप्तं
तंज्ञानतृप्तोनशोचति २४ शुभैर्लभतिदेवत्वंव्यामिश्रैर्जन्ममानुषम् ॥ अशुभैश्चाप्यधोऽजन्मकर्मभिर्लभतेज्वलः २५ तत्रमृत्युजरादुःखैःसततंसमभिद्रुतः ॥ सं
सारेपच्यतेजंतुस्तत्कथंनावबुद्धयसे २६ अहितेहितसंज्ञस्त्वमधुवेधुवसंज्ञकः ॥ अनर्थेचार्थसंज्ञस्त्वंकिमर्थनावबुध्यसे २७ संवेष्ट्यमानंबहुभिर्मोहातंतुभिरात्मजैः ॥
कोषकारइवात्मानंवेष्यन्नावबुध्यसे २८ अलंपरिग्रहेणेहदोषवानहिपरिग्रहः ॥ कृमिर्हिकोषकारस्तुबध्यतेसपरिग्रहात् २९ पुत्रदारकुटुंबेषुसक्ताःसीदंतिजंतवः ॥
सरःपंकार्णवेमग्राजीर्णावनगजाइव ३० महाजालसमाकृष्टानस्थलेमत्स्यानिबोद्धतान् ॥ स्नेहजालसमाकृष्टानपश्यजंतून्सुदुःखितान् ३१ कुटुंबंपुत्रदारांश्च
शरीरंसंचयाश्चये ॥ पारक्यमधुवंसर्वंकिंस्वंसुकृतदुष्कृतम् ३२ यदासर्वान्परित्यज्यगंतव्यमवशेनते ॥ अनर्थेकिंप्रसक्तस्त्वंसमर्थनानुतिष्ठसि ३३ अविश्रांत
मनालंबमपाथेयमदैशिकम् ॥ तमःकांतारमध्वानंकथमेकोगमिष्यसि ३४ नहिंत्वांप्रस्थितंकश्चित्पृष्ठतोऽनुगमिष्यति ॥ सुकृतंदुष्कृतंचत्वांयास्यंतमनुयास्यति ३५

३६ । ३७ । ३८ क्षमेवाऽस्त्रिणिनीचालनदंडापस्यां धर्मस्थैर्यवटारकानोकाकर्षणरज्जुधर्म्या ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ महाभूतेति पंचभूतानि महद्बुद्धिः पञ्चाश्रयादेहात्परपरलोकेगामि
एषसप्तदशकः इन्द्रियाणिपंच चकारात्पंचप्राणाः तमआदित्रयमेकमिति ४४ इन्द्रियाथैरष्टभिः शब्दादिभिः पंचभिर्मतव्यबोद्धव्यमहर्कतव्यचतैःसहाष्टभिःएवंचतुर्विंशकः ४५ । ४६

विद्याकर्मचशौचचज्ञानचबहुविस्तरम् ॥ अर्थार्थमनुसार्यतेसिद्धार्थश्चविमुच्यते ३६ निबंधनीरज्जुरेषायाग्राभेवसतोरतिः ॥ छित्वैतांसुष्ठतोयांतिनेनांछिंदंतिदु
ष्टतः ३७ रूपकूलांमनःस्रोतांस्पर्शद्वीपारसावहाम् ॥ गंधपंकांशब्दजलांस्वर्गमार्गदुरावहाम् ३८ क्षमारित्रांसत्यमर्याधर्मस्थैर्यवटारकाम् ॥ त्यागवाताध्वगां
शीघ्रानौतार्यातानर्दांतरैः ३९ त्यजधर्ममधर्मचतथासत्यानृतेत्यज ॥ उमेसत्यानृतेत्यक्तायेनत्यजसितंत्यज ४० त्यजधर्ममसंकल्पादधर्मचाप्यलिप्सया ॥ उ
मेसत्यानृतेबुद्ध्याबुद्धिपरमनिश्चयात् ४१ अस्थिस्थूणस्नायुयुतंमांसशोणितलेपनम् ॥ चर्मावनद्धदुर्गंधिपूर्णमूत्रपुरीषयोः ४२ जराशोकसमाविष्टरोगायतनमा
तुरम् ॥ रजस्वलमनित्यंचभूतावासमिमंत्यज ४३ इदंविश्वजगत्सर्वमजगच्चापियद्वेत् ॥ महाभूतात्मकंसर्वमहद्यत्परमाश्रयात् ४४ इन्द्रियाणिचपंचैवतमःसत्त्वं
रजस्तथा ॥ इत्येषसप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः ४५ सर्वैरिहेंद्रियाथैश्वर्यव्यक्ताव्यक्तैर्हिसंहितः ॥ चतुर्विंशकइत्येषव्यक्ताव्यक्तमयोगणः ४६ एतैःसर्वैःसमायुक्तः
पुमानित्यभिधीयते ॥ त्रिवर्गतुसुखंदुःखंजीवितंमरणंतथा ४७ यइदंवेदतत्त्वेनसवेदप्रभवाप्ययौ ॥ पारंपर्येणबोद्धव्यंज्ञानानांयच्चकिंचन ४८ इन्द्रियैर्गृह्यतेयद्यत्त
त्तद्व्यक्तमितिस्थितिः ॥ अव्यक्तमिति विज्ञेयंलिंगग्राह्यमर्तोद्विगम ४९ इन्द्रियैर्नियतैर्देहीधाराभिरिवतर्प्यते ॥ लोकेविततमात्मानंलोकांश्चात्मानिपश्यति ५०
परावरदृशःशक्तिर्ज्ञानमूलाननश्यति ॥ पश्यतःसर्वभूतानिसर्वावस्थासुसर्वदा ५१ सर्वभूतस्यसंयोगोनाशुभेनोपपद्यते ॥ ज्ञानेनविविधान्केशानतितृप्तस्यमोह
जान् ५२ लोकेबुद्धिप्रकाशेनलोकमार्गोनरिष्यते ॥ अनादिनिधनंजंतुमात्मानिस्थितमव्ययम् ५३ अकर्तारमभूतंचभगवानाहतीर्थवित् ॥ योजंतुःस्वकृतैस्तै
स्तैःकर्मभिर्नित्यदुःखितः ५४ सदुःखप्रतिघातार्थंहंतिजंतून्नेकधा ॥ ततःकर्मसमादत्तेपुनरन्यन्नवंबहु ५५ तप्यतेऽथपुनस्तेनभुक्त्वाऽप्यथमिवातुरः ॥ अजस्र
मेवमोहांधोदुःखेषुसुखसंज्ञितः ५६ बध्यतेमध्यतेचैवकर्मभिर्मथक्सदा ॥ ततोनिबद्धःस्वांयोर्निकर्मणामुदयादिह ५७ परिभ्रमतिसंसारंचक्रवद्धुवेदनः ॥ सत्त्वंनि
वृत्तबंधस्तुनिवृत्तश्चापिकर्मतः ५८ सर्ववित्सर्वजित्सिद्धौभवभावविवर्जितः ॥ संयमेननवंबंधंनिवर्त्यतपसोबलात् ॥ संप्राप्ताब्रह्मःसिद्धिमप्यबाधांसुखोदयाम् ५९
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपुकोनत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ नारद उवाच ॥ अशोकंशोकनाशार्थंशास्त्रंशांतिकरंशिवम् ॥
निशम्यलभतेबुद्धिंतालब्ध्यासुखमेधते १ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् २

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ रिष्यतेहिंस्यते ५३ तीर्थविन्मोक्षोपायवित् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ संयमेनधारणाध्यानसमाध्यात्मकेननवंबंधिमात्रेणोत्पन्नं ५९ ॥ ॥ इतिशांतिपर्व
णिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेएकोनत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ ॥ ॥ अशोकमिति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ द्वावनर्थोद्विष्टरूपादिदेहविनाशःस्वशरीरतापश्च शेषार्थःस्वार्थोव्याख्यातप्रायश्चेतिनव्याख्यापते ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

तस्मादनिष्टनाशार्थमितिहासंनिबोधमे ॥ तिष्ठतेचेद्वशेबुद्धिर्लभतेशोकनाशनम् ३ अनिष्टसंप्रयोगाच्चविप्रयोगात्प्रियस्यच ॥ मनुष्यामानसैर्दुःखैर्युजतेस्व
ल्पबुद्धयः ४ द्रव्येषुसमतीतेषुयेगुणास्तान्नचितयेत् ॥ नतानाद्रियमाणस्यस्नेहबंधःप्रमुच्यते ५ दोषदर्शोभवेत्त्रयत्रागःप्रवर्तते ॥ अनिष्टवार्धितंपश्येतथा
क्षिप्रंविरज्यते ६ नार्थोनधर्मोनयशोयोऽतीतमनुशोचति ॥ अप्यभावेनयुज्येततच्चास्यननिवर्तते ७ गुणैर्भूतानियुज्यंतेवियुज्यंतेतथैवच ॥ सर्वाणिनैतदेकस्य
शोकस्थानंहिविद्यते ८ मृतंवायदिवान्प्रयोऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेनलभतेदुःखंद्वावनर्थोप्रपद्यते ९ नाशुकुर्वीतियेबुद्ध्यादृष्टालोकेषुसंततिम् ॥ सम्यक्प्रपश्य
तःसर्वनाशुकर्मोपपद्यते १० दुःखोपघातेशारिरेमानसेचाप्युपस्थिते ॥ यस्मिन्नशक्यतेकर्तुंयत्नस्तन्नानुचितयेत् ११ मेषज्यमेतदुःखस्ययदेतन्नानुचितयेत् ॥
चित्यमानंहिनव्येतिभूयश्चापिप्रवर्धते १२ प्रज्ञयामानसंदुःखंहन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्येनवालैःसमतामियात् १३ अनित्यंयौवनंरूपंजीवितंद्र
व्यसंचयः ॥ आरोग्यंप्रियसंवासोऽगृह्येतत्रनपंडितः १४ नजानपदिकंदुःखमेकःशोचितुमर्हति ॥ अशोचन्प्रतिकुर्वीतयदिपश्येदुपक्रमम् १५ सुखाद्बहुतरंदुःखं
जीवितेनात्रसंशयः ॥ स्निग्धत्वंचेंद्रियार्थेषुमोहान्मरणमप्रियम् १६ परित्यजतियोदुःखंसुखंवाप्युभयंनरः ॥ अभ्येतिब्रह्मसोऽत्यंतंनतंशोचंतिपंडिताः १७
त्यजंतेदुःखमर्थाहिपालनेनचतेसुखाः ॥ दुःखेनचाधिगम्यंतेनाशमेषानंचितयेत् १८ अन्यामन्याधनावस्थांप्राप्यवैशेषिकींनराः ॥ अहृतायांतिविध्वंसंतोषं
यांतिपंडिताः १९ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतंहिजीवितम् २० अंतोनास्तिपिपासायास्तुष्टिस्तुपरमंसुखम् ॥
तस्मात्संतोषमेवेहधनंपश्यंतिपंडिताः २१ निमेषमात्रमपिहिवयोगच्छन्नतिष्ठति ॥ स्वशरीरेष्वनित्येषुनित्यंकिमनुचितयेत् २२ भूतेषुभावंसंचित्ययेबुद्ध्यामन
सःपरम् ॥ नशोचंतिगताध्वानःपश्यंतःपरमांगतिम् २३ संचिन्वानकमेवैकंकामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रःपशुमिवासाद्यमृत्युरादायगच्छति २४ तथाप्युपा
यंसंपश्येदुःखस्यपरिमोक्षणम् ॥ अशोचन्नारभेच्चैवमुक्तश्चाव्यसनीभवेत् २५ शब्देस्पर्शंचरूपेचगंधेषुचरसेषुच ॥ नोपभोगात्परंकिंचिद्वनिनोवाऽधनस्यच
२६ प्राक्संप्रयोगाद्भूतानांनास्तिदुःखंपरायणम् ॥ विप्रयोगानुसर्वस्यनशोचेत्प्रकृतिस्थितः २७ धृत्याशिश्नोदरंरक्षेत्पाणिपादंचक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रेचम
नसामनोवाचंचविद्यया २८ प्रणयंप्रतिसंहत्यसंस्तुतेष्वितरेषुच ॥ विचरेदसमुन्नद्धःससुखीसचपंडितः २९ अध्यात्मरतिरासीनोनिरपेक्षोनिरामिषः ॥ आत्मनै
वसहायेनयश्चरेत्ससुखीभवेत् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपुकोनत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ॥

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ॥ ॥

सुखेति विपर्ययः सुखदुःखविपर्ययः १ । २ । ३ विधित्साभिः पिपासाभिस्तृष्णाभिः ४ । ५ व्यत्ययः पौर्वीपर्वी ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० शीघ्रमिति परशरीराणि शरीरांतराणि प्राप्नुवन्तीति शेषः छिन्नबीजं स्वर्गनरकां कुरबीजं स्थूलशरीरं पश्यतं शरीरिणं कदा प्राणसंरोधे सति कीदृशं शरीरिणं मांसशोणितदियुक्तेन बीभत्सेन देहे

॥ नारद उवाच ॥ सुखदुःखविपर्ययो यदा समनुपपद्यते ॥ नैनं प्रज्ञासुनीतं वात्रायतेनापि पौरुषम् १ स्वभावाद्यत्नमातिष्ठेद्यत्नवान्नावसीदति ॥ जरामरणरोगेभ्यः प्रियमात्मानमुद्धरेत् २ रुजंति हि शरीराणि रोगाः शरीरमानसाः ॥ सायका इव तीक्ष्णाग्राः प्रयुक्ता दृढधन्विभिः ३ व्यथितस्य विधित्साभिस्ताम्यतो जीवितैषिणः ॥ अवशस्य विनाशाय शरीरमपकृष्यते ४ स्रवंति न निवर्तन्ते स्त्रोतांसि सरितामिव ॥ आयुगदायमर्त्यानां रात्र्यहानि पुनः पुनः ५ व्यत्ययो ह्ययमत्यंतपक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥ जातान्मर्त्यान्जरयति निमेषान्नावतिष्ठते ६ सुखदुःखानि भूतानामजरोजरयत्यसौ ॥ आदित्यो ह्यस्तमभ्येति पुनः पुनरुदेति च ७ अदृष्टपूर्वानादाय भावानपरिशंकितान् ॥ इष्टानिष्टान्मनुष्याणामस्तंगच्छन्ति रात्रयः ८ योऽयमिच्छेद्यथाकामं कामानांतदवाप्नुयात् ॥ यदि स्यान्नपराधीनं पुरुषस्य क्रियाफलम् ९ संयताश्च हि दक्षाश्च मतिमंतश्च मानवाः ॥ दृश्यन्ते निष्फलाः संतः प्रहीणाः सर्वकर्मभिः १० अपरे बालिशाः संतो निर्गुणाः पुरुषा धमाः ॥ आशीर्भिरप्यसंयुक्ता दृश्यन्ते सर्वकामिनः ११ भूतानामपरः कश्चिद्विषायां सततोत्थितः ॥ वंचनायां च लोकस्य स सुखेष्वेव जीर्यते १२ अचेष्टमानमासीनं श्रीः कंचिदुपतिष्ठते ॥ कश्चित्कर्मानुसृत्या न्योना प्राप्यमधिगच्छति १३ अपराधं समाचक्ष्व पुरुषस्य स्वभावतः ॥ शुक्रमन्यत्र संभूतं पुनरन्यत्र गच्छति १४ तस्य यो नौ प्रयुक्तस्य गर्भो भवति वानवा ॥ आम्रपुष्पोपमायस्य निर्वृतिरुपलभ्यते १५ केषांचित्पुत्रकामानामनुसंतानमिच्छताम् ॥ सिद्धौ प्रयतमानानां चांडमुपजायते १६ गर्भाच्चोद्विजमानानां कुक्षादाशी विषादिव ॥ आयुष्मान्जायते पुत्रः कथं प्रेत्य इवाभवत् १७ देवानिष्टातपस्तत्स्वाकृषणैः पुत्रगृद्धिभिः ॥ दशमासान्परिभृता जायन्ते कुलपांसनाः १८ अपरे धनधान्यानि भोगांश्च पितृसंचितान् ॥ विपुलानभिजायन्ते लब्धास्तैरेव मंगलैः १९ अन्योन्यं समभिप्रेत्य मैथुनस्य समागमे ॥ उपद्रव इवाविष्टो यो निगर्भः प्रपद्यते २० शीघ्रं परशरीराणि छिन्नबीजं शरीरिणम् ॥ प्राणिनं प्राणसंरोधे मांसश्लेष्मविचेष्टितम् २१ निर्दग्धं परदेहेऽपि परदेहं चलाचलम् ॥ विनश्यंतं विनाशं तेनाविनाशमिवाहितम् २२ संगत्या जठरे न्यस्तं रेतो बिंदुमचेतनम् ॥ केन यत्नेन जीवंतं गर्भं त्वमिह पश्यसि २३ अन्नपानानि जीर्यते यत्र भक्षाश्च भक्षिताः ॥ तस्मिन्नेवोदरे गर्भः किं नान्नमिव जीर्यते २४

नचेष्टितं चेष्टाय स्यतं मरणेऽपि सद्यः शरीरांतरमायातीति देहबंधविच्छेदो न कदाचिदस्तीत्यर्थः २१ परदेहे देहांतरे निर्दग्धं विनश्यंतं जीवमभिलक्ष्य परदेहे देहांतरे चलाचलं परिणामितयाऽतिचपलं आहितं उपस्थापितं भवति कर्मणेति शेषः २२ देहधारणमत्याश्चर्यमित्याह संगत्येति २३ । २४

२५ । २६ । २७ सतस्येति सहजातस्य अनादिप्रवाहसंबद्धस्य देहस्य गर्भवासोजन्मबाल्यकौमार्यपौर्णवंदयौवनस्थायविर्यजराप्राणरोधोनाशश्चेति दशशरीरस्य दशास्तासु सप्तमीं स्थाविरे तत्र कुटुंबमरणादिचित्तयान्याकुलत्वं नवमीतु प्राणरोधः तामुभयीपंचभूतान्येव प्राप्नुवन्तीति तत्त्वात्मा ततः नवमीं प्राप्य न भवति दशमीमभावदशांच प्राप्नुवन्तीत्यर्थः गतायुषः सतः तस्येति संबंधः २८ योगाः सामगर्भे मूत्रपुरीषाणां स्वभावनियता गतिः ॥ धारणे वा विसर्गे वानकर्ता विद्यते ज्वशः २५ स्रवंति ह्युदराद्गर्भा जायमानास्तथापरे ॥ आगमेन तथाऽन्येषां विनाश उपपद्यते २६ एतस्माद्योनि संबंधाद्यो बीजं परिमुच्यते ॥ प्रजांचलभते काचित्पुनर्द्वेष्टेषु सज्जति २७ सतस्य सहजातस्य सप्तमी नवमी दशाम् ॥ प्राप्नुवन्ति ततः पंचनभवंति गतायुषः २८ नाभ्युत्थाने मनुष्याणां योगाः स्युर्नात्र संशयः ॥ व्याधिभिश्च विमथ्यन्ते व्याधैः क्षुद्रमृगा इव २९ व्याधिभिर्मथ्यमानानां त्यजतां विपुलं धनम् ॥ वेदनां नापकर्षं तितमानाश्चिकित्सकाः ३० ते चातिनिपुणा वैद्याः कुशलाः संभृतौषधाः ॥ व्याधिभिः परिकृष्यन्ते मृगा व्याधैरिवार्दिताः ३१ ते पितृवतः कषायांश्च सर्पांश्च विविधानि च ॥ दृश्यन्ते जरया भग्नानगानां गैरिवोत्तमैः ३२ केवाशु विचिकित्सन्ते रोगार्तान्मृगपक्षिणः ॥ श्वापदानि दरिद्रांश्च प्रायो नार्ता भवंति ते ३३ घोरानपि दुर्घातपतीनुग्रते जसः ॥ आक्रम्याददते रोगाः पशून्पशुगणा इव ३४ इति लोकमनाक्रंदं मोहशोकपरिभुतम् ॥ स्रोतसा सहसा क्षिप्तं हियमाणं वलीयसा ३५ न घनेन न राज्येन नोग्रेण तपसा तथा ॥ स्वभावमतिवर्तते येन युक्ताः शरीरिणः ३६ नम्रियेरन्न जीर्येरन् सर्वे स्युः सर्वकामिनः ॥ नाप्रियं प्रतिपश्येयु रुत्थानस्य फले सति ३७ उपर्युपरि लोकस्य सर्वो गंतुं समीहते ॥ यतते च यथाशक्ति न च तद्वर्तते तथा ३८ ऐश्वर्यमदमतांश्च मत्तान्मद्यमदेन च ॥ अप्रमत्ताः शठाः शूरा विक्रांताः पर्युपासते ३९ क्लेशाः परिनिवर्तन्ते केषांचिदसमीक्षिताः ॥ स्वस्वं च पुनरन्येषां किंचिदधिगम्यते ४० महच्च फलवैषम्यं दृश्यते कर्मसंधिषु ४१ वहन्ति शिविकामन्येयां त्यन्ये शिविकागताः ४२ सर्वेषां मृद्धिकामानामन्येयथ पुरःसराः ॥ मनुष्याश्च गतस्त्रीकाः शतशो विविधाः स्त्रियः ॥ द्वंद्वारामेषु मूतेषु गच्छन्त्येकैकशो नराः ॥ इदमन्यत्पदं पश्यमाऽत्र मोहं करिष्यसि ४३ त्यजधर्ममधर्मं च उभे सत्यानृते त्यज ॥ उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तं त्यज ४४ एतत्ते परमं गुह्यमाख्यातमृषिसत्तम ॥ येन देवाः परित्यज्य मर्त्यलोकां दिवंगताः ४५ नारदस्य वचः श्रुत्वा शुकः परमबुद्धिमान् ॥ संचिंत्य मनसा धीरो निश्चयं नाध्यगच्छत् ४६ पुत्रदारैर्महान्क्लेशो विद्याप्राये महावृद्धमः ॥ किं नु स्याच्छाश्वतं स्थानमल्पक्लेशं महोदयम् ४७ ततो मुहूर्तं संचिंत्य निश्चितं गतिमात्मनः ॥ परावरजोधर्मस्य परानैः श्रेयसी गतिम् ४८ कथं त्वहमसंश्लिष्टो गच्छेयं गतिमुत्तमाम् ४ नावर्तयं यथाभूयो योनि संकरसागरे ४९ परं भावं हि कांक्षामियत्र नावर्तते पुनः ॥ सर्वसंगान्परित्यज्य निश्चितो मनसा गतिम् ५० तत्र यास्यामि यत्रात्मा शमं मेऽधिगमिष्यति ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव यत्र यास्यामि शाश्वतः ५१ न तु योगमृते शक्या प्राप्नुंसा परमा गतिः ॥ अवबोधो हि बुद्धस्य कर्मभिर्नोपपद्यते ५२

ध्यानि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अनाक्रंदं देवनयामृद्धं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ असंश्लिष्टः सर्वोपाधिनिर्मुक्तः ४९ । ५० । ५१ अवबोधः नीचोद्धेहबंधः ५२

दिव्यकरमित्येकमंडलांतर्वर्तीभगपदवाच्यः संसारवीजभजे नवकर्ता सर्वेषां प्राणिनां बुद्धेः प्रवर्तको गायत्रीमतिपायो ग्राखोनच्यच्चिरादिमार्गपर्वभूतो मंडलाभिमान्यादित्यः । कुत एतत्कार्यं ब्रह्मलोकं प्रति तद्रूप
नस्यादर्शनात् । 'शुकस्तु मारुतादूर्ध्वं गतिं कृत्वाऽतरिक्षगां । दर्शयित्वा प्रभावं स्वं ब्रह्मभूतोऽभवत्तदा' इति वाक्यशेषे शुद्धब्रह्मभावदर्शनाच्च । सूर्यमंडलपर्यंतं गमनं तु स्वस्वयोगप्रभावदर्शनमात्रमित्यत्रैव
स्पष्टमस्ति ५३ आवृत्तिमार्गं निंदति नहीति सोमः धूमादिमार्गेण सोमलोकं गतः ५४ तल्लोकाधिपते र्वृद्धिहासवत्त्वात् तत्र गता अपिता दृशा एव भवंतीत्याह क्षीयते हीति ५५ । ५६ अत्र वत्स्यामीति

तस्माद्योगं समास्थाय त्यक्त्वा गृहकलेवरम् ॥ वायुभूतः प्रवेक्ष्यामि तेजो राशिं दिवाकरम् ५३ न ह्येष क्षयतां याति सोमः सुरगणैर्यथा ॥ कंपितः पतते भूमिं पुनश्चैवा
विरोहति ५४ क्षीयते हि सदा सोमः पुनश्चैवाभिपूर्यते ॥ नेच्छाम्येवं विदित्वैते हासवृद्धी पुनः पुनः ५५ रविस्तु संतापयते लोकान् रश्मिभिरुल्बणैः ॥ सर्वतस्तेज आ
दत्ते नित्यमक्षयमंडलः ५६ अतो मे रोचते गंतुमादित्यं दीप्ततेजसम् ॥ अत्र वत्स्यामि दुर्धर्षो निःशंकेनांतरात्मना ५७ सूर्यस्य स दने चाहं निक्षिप्येदं कलेवरम् ॥ ऋ
षिभिः सह यास्यामि सौरं तेजोऽतिदुःसहम् ५८ आपृच्छामि न गान्नागान्गिरिमुर्वीं दिशो दिवम् ॥ देवदानवगंधर्वान् पिशाचोरगराक्षसान् ५९ लोकेषु सर्वभूतानि
प्रवेक्ष्यामि न संशयः ॥ पश्यंतु योगर्वीर्यं मे सर्वदेवाः सहर्षिभिः ६० अथानुज्ञाप्य तमृषिं नारदं लोकविश्रुतम् ॥ तस्मादनुज्ञां संप्राप्य जगाम पितरं प्रति ६१ सोऽभिवा
द्य महात्मानं कृष्णद्वैपायनं मुनिं ॥ शुक्रः प्रदक्षिणं कृत्वा कृष्णमापृष्टवान् मुनिं ६२ श्रुत्वा चर्षिस्तद्वचनं शुक्रस्य प्रीतो महात्मा पुनरावचैनम् ॥ भो भो पुत्र स्थायितां ताव
दद्ययावच्छष्ठः प्रीणयामि त्वदर्थे ६३ निरपेक्षः शुको भूत्वानिःस्नेहो मुक्तसंशयः ॥ मोक्षमेवानुसंचित्य गमनाय मनोदधे ६४ पितरं संपरित्यज्य जगाम मुनि सत्तमः ॥
कैलासपृष्ठं विपुलं सिद्धसंघनिषेवितम् ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिः ० मोक्ष ० शुकाभिगमने एकत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरि
शृंगं समारुह्य सुतो व्यासस्य भारत ॥ समे देशे विविक्ते सनिःशलाक उपाविशत् १ धारयामास चात्मानं यथाशास्त्रं यथाविधि ॥ पादप्रभृतिगात्रेषु क्रमेण क्रमयोगवित् २
ततः स प्राङ्मुखो विद्वानादित्येनाचिरोदिते ॥ पाणिषादं समादाय विनीतबहुपाविशत् ३ न तत्र पक्षिसंघातो न शब्दो नातिदर्शनम् ॥ यत्र वैयासकिर्धो मानयोक्तुं समु
पचक्रमे ४ सददर्शितदाऽऽत्मानं सर्वसंगविनिःसृतम् ॥ प्रजहास ततो हासं शुक्रः संप्रेक्ष्य तत्परम् ५ स पुनर्योगमास्थाय मोक्षमार्गोपलब्धये ॥ महायोगेश्वरो भूत्वा
सोऽत्यक्राम द्विहायसम् ६ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा देवर्षिं नारदं ततः ॥ निवेदयामास च तत्स्वयं योगं परमर्षये ७ ॥ शुक्र उवाच ॥ दृष्टो मार्गः प्रवृत्तोऽस्मिन् स्वस्ति
तेऽस्तु तपोधन ॥ त्वत्प्रसादाद्गमिष्यामि गतिमिष्टां महाश्रुते ८ नारदेनाभ्यनुज्ञातः शुक्रो द्वैपायनात्मजः ॥ अभिवाद्य पुनर्योगमास्थाय काशमाविशत् ९

धिमान्नात्रमार्गपर्वभूतआदियोग्यते । सूर्यद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीतितस्पद्धारत्वमात्रश्रवणात् ५७ सौरादित्यांतयामि । 'यआदित्येतिष्ठन्नादित्यादंतरोयमादित्योनवेद'इत्यादिश्रुतेस्ततोऽन्यत्
५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेएकत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ ॥ ७३ ॥ गिरिशं
गमिति निःशलाकेनिस्तुणे १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

॥२३८॥

१० । ११ व्यवसायेनसार्वात्पनिश्चयेन १२ । १३ । १४ । १५ अधःकायात्कर्णवक्रयस्य सूर्येदत्तदृष्टिरतःस्वदेहस्यायोभागेनपश्यतीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ इत्येवमिति । दोषान्ता
कैलसपृष्ठादुत्पत्यसपपातदिवंतदा ॥ अंतरिक्षचरःश्रीमान्वायुभूतःसुनिश्चितः १० तमुद्यंतंद्विजश्रेष्ठंनैतेयसमद्युतिम् ॥ ददृशुःसर्वभूतानिमनोमारुतरंहसम् ११
व्यवसायेनलोकांस्त्रीन्सर्वान्सोऽथविचिंतयन् ॥ आस्थितोदीर्घमध्वानंपावकार्कसमप्रभः १२ तमेकमनसंयांतमव्यग्रमकुतोभयम् ॥ ददृशुःसर्वभूतानिजंगमानिच
राणिच १३ यथाशक्तियथान्यायंपूजावैचक्रीरेतदा ॥ पुष्पवर्षैश्चदिव्यैस्तमवचकुर्दिवौक्सः १४ तंदृष्ट्वाविस्मिताःसर्वेगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋषयश्चैवसंसिद्धाः
परंविस्मयमागताः १५ अंतरिक्षगतःकोऽयंतपसासिद्धिमागतः ॥ अधःकायोर्ध्ववक्रश्चनेत्रैःसमभिरज्यते १६ ततःपरमधर्मात्मात्रिपुल्लोकेषुविश्रुतः ॥ भास्क
रंसमुदीक्षन्सप्राङ्मुखोवाग्यतोऽगमत् १७ शब्देनाकाशामखिलंपूरयन्निवसर्वशः ॥ तमापतंतंसहसादृष्ट्वासर्वाप्सरोगणाः १८ संभ्रांतमनसोराजन्नासन्परमवि
स्मिताः ॥ पंचचूडाप्रभृतयोभृशमुत्फुल्ललोचनाः १९ दैवतंकतमंहेतुदुत्तमांगतिमास्थितम् ॥ सुनिश्चितमिहायातिविमुक्तमिवानिःस्पृहम् २० ततःसम
भिचक्राममलयंनामपर्वतम् ॥ उर्वशीपूर्वचित्तिश्चयंनित्यमुपसेवतः २१ तस्यब्रह्मर्षिपुत्रस्यविस्मयंययतुःपरम् ॥ अहोबुद्धिसमाधानंवेदाभ्यासरतेद्विजे २२
अचिरेणैवकालेननभश्चरतिचंद्रवत् ॥ पितृशुश्रूषयाबुद्धिसंप्राप्तोऽयमनुत्तमाम् २३ पितृभक्तोदृढतपाःपितुःसुदयितःसुतः ॥ अनन्यमनसातेनकथंपित्राविस
र्जितः २४ उर्वश्यावचनंश्रुत्वाशुकःपरमधर्मवित् ॥ उदैक्षतदिशःसर्वावचनेगतमानसः २५ सौंस्तरिक्षंमर्होचैवसशैलवनकाननाम् ॥ विलोकयामासतदासरांसिस
रितस्तथा २६ ततोद्वैपायनसुतंबहुमानात्समंततः ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वानिरीक्षंतस्मदेवताः २७ अब्रवीत्तास्तदावाक्यंशुकःपरमधर्मवित् ॥ पितायद्यनुगच्छेन्मां
क्रोशमानःशुकेतिवै २८ ततःप्रतिवचोदेयंसर्वैरेवसमाहितैः ॥ एतन्मेस्नेहतःसर्वेवचनंकर्तुमर्हथ २९ शुकस्यवचनंश्रुत्वादिशःसर्वाःसकाननाः ॥ समुद्राःसारितः
शैलाःप्रत्यूचुस्तंसमंततः ३० यथाऽऽज्ञापयसेविप्रबाढमेवंभविष्यति ॥ ऋषेर्व्याहरतोवाक्यंप्रतिवक्ष्यामहेवयम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणिशुकाभिपतने द्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंब्रह्मर्षिःसुमहातपाः ॥ प्रातिष्ठतशु
कःसिद्धिं हित्वादोषांश्चतुर्विधान् १ तमोह्यष्टविधंहित्वाजहौपंचविधंरजः ॥ ततःसत्त्वंजहौधीमांस्तददुत्तमिवाभवत् २

त्विकान्मोक्षप्रतिबन्धकान्धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यप्रदानेन किलिपसंसर्गाऽनैश्वर्याख्यात्वा यदाहमनुः । 'प्राणायामैर्दहेदेनोधारणाभिश्च किलिपान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गांश्चानेन नैश्वर्यान्पुनान्' इति । योगानिति पाठे वितर्कविचारानंदास्मिताख्यान्संप्रज्ञातभेदान्तत्फलानीत्यर्थः ? अष्टविधं पुर्यष्टकप्रकारं तमः पञ्चविधं विषयपञ्चके प्रवर्तकवासनामयं रजः नवगुणं रज इति पाठे 'अत्यागित्वमकार्षण्यं सुखदुःखोपसेवनं ॥ भेदः परुषता चैव कामः क्रोधस्तथैव च ॥ दर्पो द्वेषोऽतिवादश्च एते प्रोक्तारजोगुणाः' इति प्रोक्ताज्ञेयाः । सत्त्वं बुद्धिस्तत्त्वेन सर्वसंत्यज्यसत्त्वमपित्यक्तयेन त्यजसितत्यजेति नारदेनोपदिष्टत्वात् २

ततस्तस्मिन्पदेनित्येनिर्गुणेलिंगवर्जिते ॥ ब्रह्मणिप्रत्यतिष्ठत्सविधूमोग्रिरिवज्वलन् ३ उल्कापातादिशांदाहोभूमिकंपस्तथैवच ॥ प्रादुर्भूतःक्षणेतस्मिन्स्तदद्भुत
मिवाभवत् ४ हुमाःशाखाश्चमुमुक्षुःशिखराणिचपर्वताः ॥ निर्घातशब्दैश्चभिरिर्हिमवान्दीर्यतीवह ५ नवभासेसहस्रांशुर्नज्ज्वालचपावकः ॥ हृदाश्चसरितश्चैव
बुधुभुःसागरास्तथा ६ वर्षवासवस्तोयंसवच्चसुगंधिच ॥ ववौसमीरणश्चापिदिव्यगंधवहःशुचिः ७ सशृंगेप्रथमेदिव्येहिमवन्मेरुसंभवे ॥ संश्लिष्टेश्वेतपीतेद्वेरु
वमरूप्यमयेशुभे ८ शतयोजनविस्तारेतिर्यगूर्ध्वचभारत ॥ उदीर्चादिशमास्थायरुचिरेसंददर्शह ९ सोऽविशंकेनमनसातथैवाभ्यपतच्छुक् ॥ ततःपर्वतशृंगेद्वे
सहसैवद्विधाकृते १० अदृश्येतामहाराजतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततःपर्वतशृंगाम्यासहसैवविनिःसृतः ११ नचप्रतिजघानास्यसगतिंपर्वतोत्तमः ॥ ततोमहानभू
च्छब्दोदिविसर्वदिवौकसां १२ गंधर्वाणामृषीणांचयेचशैलनिवासिनः ॥ दृष्ट्वाशुकमतिक्रांतंपर्वतंचद्विधाकृतम् १३ साधुसाध्वितितत्रासीन्नादःसर्वत्रमारत ॥ स
पूज्यमानोदेवैश्चगंधर्वैर्ऋषिभिस्तथा १४ यक्षराक्षससंघैश्चविद्याधरगणैस्तथा ॥ दिव्यैःपुष्पैःसमाकीर्णमंतरिक्षंसमततः १५ आसीत्किलमहाराजशुकाभिपतने
तदा ॥ ततोमंदाकिर्नोरम्यामुपरिष्ठादभिव्रजन् १६ शुकोददर्शधर्मात्मापुष्पितद्रुमकाननां ॥ तस्यांकीडंत्यभिरतास्तेचैवाप्सरसांगणाः १७ शून्याकारंनिराका
राःशुकंदृष्ट्वाविवाससः ॥ तंप्रक्रामंतमाज्ञायपितास्नेहसमन्वितः १८ उत्तमांगतिमास्थायपृष्ठतोऽनुससारह ॥ शुकस्तुमारुतादूर्ध्वगतिं कृत्वांस्तरीक्षगाम् १९ दर्श
यित्वाप्रभावंस्वंब्रह्मभूतोऽभवत्तदा ॥ महायोगगतिं त्वन्यांव्यासोत्थायमहातपाः २० निमेषांतरमात्रेणशुकाभिपतनंययौ ॥ सददर्शद्विधाकृत्वापर्वताग्रंशुकंगतम् २१
शशंसुर्ऋषयस्तत्रकर्मपुत्रस्यततदा ॥ ततःशुकेतिदीर्घेणशब्देनाक्रंदितस्तदा २२ स्वयंपित्रास्वरेणोच्चैस्त्रील्लोकाननुनादयै ॥ शुकःसर्वगतोभूत्वासर्गात्मासर्वतोमुखः २३
प्रत्यभाषतधर्मात्माभोःशब्देनानुनादयन् ॥ ततएकाक्षरंनादंभोरित्येवसमीरयन् २४ प्रत्याहरज्जगत्सर्वमुच्चैःस्थावरजंगमम् ॥ ततःप्रभृतिचाद्यापिशदानुच्चारितान्पृ
थक् २५ गिरिगह्वरपृष्ठेषुव्याहरंतिशुकंप्रति ॥ अंतर्हितःप्रभावंतुदर्शयित्वाशुकस्तदा २६ गुणान्संत्यज्यशब्दादीन्पदमभ्यगमत्परम् ॥ महिमानंतुतंदृष्ट्वापुत्रस्यामि
ततेजसः २७ निषसादगिरिप्रस्थेषुत्रमेवानुचितयन् ॥ ततोमंदाकिनीतीरेकीडंतोऽप्सरसांगणाः २८ आसाद्यतमृषिसर्वाःसंभ्रांतागतचेतसः ॥ जलेनिलिल्यिरेका
श्वित्काश्चिद्ब्रह्मन्प्रपेदिरे २९ वसनान्याददुःकाश्चित्तंदृष्ट्वामुनिसत्तमम् ॥ तांमुक्ततांतुविज्ञायमुनिःपुत्रस्यैवतदा ३० सक्ततामात्मनश्चैवप्रीतोऽभूद्भीडितश्चह ३१

मंसमुचयरूपायाः पार्थैतिकं फलं पंचमवायुस्थानस्य मंदाकिनीदेशस्य प्राप्तिः १६ । १७ । १८ शुक्लस्त्विति मारुतात्सूत्रात्मन ऊर्ध्व । वायुर्वैगौतमतत्सूत्रमिति श्रुतेः १९ व्यासवत्थाय संधिरार्षः २०
२१ शुकेति शुका ३ इति दूराकूतेऽनुतिः अमुतयदुपस्थित इत्यमुतवद्वावोभ्यप्रकृतिभावः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

३२ तमुवाच महादेव इत्यादिना छायाशुकस्य दानं व्यासादीनामपि पुत्रशोकोऽत्यन्तापरिहार्य इति च सूचनेन शुकवदेव नैष्ठिकं ब्रह्मचर्यमातिष्ठेदित्याशयो दर्शितः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इति शांतिः ० नी ० भा ० त्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ 'यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरोः । तस्यैते कथिताः अर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः' इति श्रुतेर्भक्त्या मामभिजानातीति भगवद्वचनाच्च भक्तेर्ज्ञानांगत्वं बुद्ध्या भजनीयां देवतां पृच्छति गृहस्थ इति १ कुतः कस्य प्रसादात् ध्रुवोऽनामृत्तिफलको ब्रह्मलोकः २ । ३ तस्माद्देवादीनां जनकात् ४ तर्कयातर्केण आपर्णोऽङ्गव्यत्ययः तंदेवगंधर्ववृतो महर्षिगणपूजितः ॥ पिनाकहस्तो भगवानभ्यागच्छतशंकरः ३२ तमुवाच महादेवः सांत्वपूर्वमिदं वचः ॥ पुत्रशोकाभिसंततं कृष्णद्वैपायनं तदा ३३ अग्नेर्भूमेरपांवायोरंतरिक्षस्य चैव ह ॥ वीर्येण सदृशः पुत्रः पुरामतस्त्वया वृतः ३४ स तथा लक्षणो जातस्तपसा तव संभृतः ॥ मम चैव प्रसादेन ब्रह्मतेजो मयः शुचिः ३५ स गतिं परमां प्राप्नोतु प्रपामजितेन्द्रियैः ॥ दैवतैरपि विप्रैर्षतं त्वं किमु शोचसि ३६ यावत्स्थास्यंति गिरयो यावत्स्थास्यंति सागराः ॥ तावत्तवाक्षया कीर्तिः स पुत्रस्य भविष्यति ३७ छायां स्वपुत्रसदृशीं सर्वतोऽनपगां सदा ॥ द्रक्ष्यसे त्वंचलोकेऽस्मिन्मत्प्रसादान्महामुने ३८ सोऽनुनीतो भगवता स्वयं रुद्रेण भारत ॥ छायां पश्यन्समावृतः समुनिः परयामुदा ३९ इति जन्मगतिश्चैव शुकस्य भरतर्षभ ॥ विस्तरेण समाख्याता यन्मां त्वं परिपृच्छसि ४० एतदा चष्टमे राजन् देवर्षिर्नारदः पुरा ॥ व्यासश्चैव महायोगी संजल्पेऽपु पदे पदे ४१ इति हासमिमं पुण्यं मोक्षधर्मोपसंहितम् ॥ धारयेद्यः शमपरः स गच्छेत्परमां गतिम् ४२ ॥ इति श्रीमच्छांतिः ० मोक्षः ० शुकोत्पत्तनसमाप्तिर्नाम त्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी वा वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यच्छेत्सिद्धिमास्थातुं देवतां कां यजेत सः १ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुतो नैःश्रेयसं परम् ॥ विधिना केन जुहुयाद्देवं पित्र्यं तथैव च २ मुक्तश्च कां गतिं गच्छेन्मोक्षश्चैव किमात्मकः ॥ स्वर्गतश्चैव किं कुर्याद्येन न च्यवते दिवः ३ देवतानां च को देवः पितॄणां च पिता तथा ॥ तस्मात्परतरं यच्च तन्मे ब्रूहि पितामह ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ गूढं मां प्रश्रवित्प्रश्रं पृच्छसे त्वमिहानघ ॥ न ह्येतत्कर्तव्यं शक्यं वक्तुं वर्षशतैरपि ५ ऋते देवप्रसादाद्वाराजन् ज्ञानागमेन वा ॥ गहनं ह्येतदा ख्यानं व्याख्यातव्यं तवारिहन् ६ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादमृषेर्नारायणस्य च ७ नारयणो हि विश्वात्मा चतुर्भूर्तिः सनातनः ॥ धर्मात्मजः संवभूवपितैवं मेऽभ्यभाषत ८ कृत्युगे महाराज पुरा स्वायं भुवंस्तरे ॥ नरो नारायणश्चैव हरिः कृष्णः स्वयं भुवः ९ तेषां नारायणनरौ तपस्ते पतुरव्ययौ ॥ बदर्याश्रममासाद्य शकटे कनकामये १०

ज्ञानागमेन कृते विना ५।६।७ चतस्रो मूर्त्यो न राधाः ८ स्वयं भुव इत्यनेन वा सुदेव स्ये वेति बत्वारो न्यूहाभजमानः तेन तु पांचरात्राणामिव वा सुदेवात्परमकारणात् संकर्षणाख्यो जीव उत्पद्येत ततः प्रयुष्मा
ख्यं मनोजायते ततोऽनिरुद्धाख्योऽहंकार उत्पद्यते इति मतं निरस्तं तथाच सूत्रं । उत्पत्त्यसंभवादिति न च कर्तुः करणमिति च । जीवस्योत्पत्तौ विनाशित्वं स्यात् तथा च मोक्षिणोऽभावः कर्तुः सकाशात्करणोत्प
त्तिर्हि शालोके इति सूत्रार्थः ९ शकटे शकटवत्परधेर्यं शरीरे क्व क्व न्मोहकत्वात् क्व काम्यं तन्मयो स्थित्वेति शेषः १०

अष्टौअविद्यायक्रवदाहकानियस्य भूतैःपंचभिर्भुक्तं हिशब्दालोकप्रसिद्धमिदं नरनारायणयोःशरीरेतुमायामयेत्यर्थः वक्ष्यतिच । 'मायाहोवामयासृष्टायन्मां पश्यसिनारद ॥ सर्वभूतगुणैर्भुक्तमेवंमां ज्ञातुमर्हसि' इति ११ । १२ नूनमिति हृच्छयोऽतर्पामीतेनप्रेरितः १३ । १४ आदिकं ब्रह्मपञ्चादि आस्पदमधिष्ठानं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
अवाच्यमपिभक्तिमत्त्वाद्वक्ष्यामीत्यर्थः २८ सूक्ष्मदुर्लभं यतोऽविज्ञेयंनविज्ञेयंरूपादिष्वत्र अतएवाऽव्यक्तनास्तिव्यक्तकार्यस्यकारणमपिनेत्यर्थः यतोऽचलंकुटस्थं विकारिणएवकारणत्वनियमात्

अष्टचक्रं हितद्यानंभूतयुक्तंमनोरमम् ॥ तत्राद्यौलोकनाथौतौलौकशौधमनिसंततौ ११ तपसातेजसाचैवदुर्निरीक्ष्यौसुरैरपि ॥ यस्यप्रसादंकुर्वीतेसदेवौद्रष्टुमर्हति १२ नूनंतयोरनुमतेहृदिहृच्छयचोदितः ॥ महामेरोर्गिरेःशृंगात्प्रच्युतोमंघमादनम् १३ नारदःसुमहदूतंसर्वलोकानचीचरत् ॥ तंदेशमगमद्राजन्वदर्याश्रममा शुभः १४ तयोराद्विकेलायांतस्यकौतूहलंत्वभूत् ॥ इदंतदास्पदंकुत्स्नयस्मिन्लोकाःप्रतिष्ठिताः १५ सदेवासुरगंधर्वाःसकिन्नरमहोरगाः ॥ एकामूर्तिरियंपूर्वजाता भूयश्चतुर्विधा १६ धर्मस्यकुलसंतानेधर्मादिभिर्विधर्षितः ॥ अहोह्यनुगृहीतोऽद्यधर्मएभिःसुरैरिह १७ नरनारायणाभ्यांचकृष्णेनहरिणातथा ॥ अत्रकृष्णोहरिश्चै वकस्मिंश्चिक्कारणांतरे १८ स्थितौधर्मोत्तरौह्येतौतथातपसिधिष्ठितौ ॥ एतौहिपरमंधामकाऽनयोराद्विकाक्रिया १९ पितरौसर्वभूतानांदैवतंचयशस्विनौ ॥ कां देवतांतुयजतःपितृन्वाकान्महामती २० इतिसंचित्यमनसाभक्त्यानारायणस्यतु ॥ सहस्राप्रादुरभवत्समीपेदेवयोस्तदा २१ कृतेदैवेचपित्र्येचततस्ताभ्यांनिरी क्षितः ॥ पूजितश्चैवविधिनायथाप्रोक्तेनशास्त्रतः २२ तद्वद्वामहदाश्चर्यमपूर्वविधिविस्तरम् ॥ उपोपविष्टःसुप्रीतो नारदोभगवानृषिः २३ नारायणंसंनिरीक्ष्यप्र सन्नेनांतरात्मना ॥ नमस्कृत्यामहादेवमिदं वचनमब्रवीत् २४ ॥ नारदउवाच ॥ वेदेषुसपुराणेषुसांगोपांगेषुगीयसे ॥ त्वमजःशाश्वतोधातामाताऽमृतमनुत्तमम् २५ प्रतिष्ठितंभूतभव्यंत्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ चत्वारोह्याश्रमादेवसर्वेगार्हस्थ्यमूलकाः २६ यजंतेत्वामहरहर्नानामूर्तिसमास्थितम् ॥ पितामाताचसर्वस्यजगतः शाश्वतोगुरुः ॥ कंत्वद्यजसेदेवंपितरंकंनविद्महे २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यंसनातनम् ॥ तवभक्तिमतोब्रह्मन्वक्ष्यामितुयथातथम् २८ यत्तत्सूक्ष्ममविज्ञेयमव्यक्तमचलंध्रुवम् ॥ इंद्रियैरिन्द्रियायैश्चसर्वभूतैश्चवर्जितम् २९ सद्यंतरात्माभूतानांक्षेत्रज्ञश्चेतिकथ्यते ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोवैपुरुषश्चै तिकल्पितः ३० तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणंद्विजसत्तम ॥ अव्यक्ताव्यक्तभावस्थायासाप्रकृतिरव्यया ३१

ध्रुवंशाश्वतंसद्रूपमित्यर्थः एतेनतदसत्त्वशंकानिरस्ता २९ पुरिशरीरेवसतीतियोगात्पुरुषइतिकल्पितः । ननुतस्यदेहसंगित्वंवास्तवमस्तीत्यर्थः ३० अव्यक्तंसांख्यैर्नित्यत्वेनकल्पितंप्रधानं । ननुपुरुषस्याऽव्यक्तजनकत्वेकौटस्थ्यव्याहतिरतआह अव्यक्तेति यासत्तास्वयमव्यक्ता घटादिभ्योनिष्कृष्टायास्तस्याप्रप्रवृत्तात् व्यक्तेषुचभावेपुष्टःसम्पटःसन्नितिसद्रूपेणतिष्ठति सैवसत्ताअव्यया अपरिणामिनी प्रकृतिरुपादानं रज्जुरगवद्रूप्यज्ञानंविवर्ततइत्यभ्युपगमाच्चब्रह्मणःकौटस्थ्यहानिरित्यर्थः कल्पितस्यकार्यकारणकार्यस्यसजातीयंकल्पितमेवभवति । तत्सत्त्वंचकल्पनासमानकालि वमेव । नहिरज्जुरगस्यसत्त्वंदर्शनात्प्रागप्यस्तीत्यत्रकिंचिन्मानमस्ति । नचबाधकाभावात्कार्यस्मकल्पितत्वमेवासिद्धमितिवाच्यं । यद्यत्रतात्त्विकरूपावरणपूर्वकमभेदेनभातितत्रकल्पितमिति-

-नियमेनाहंकारादेर्मिथ्यात्वावगमाद्वातिचिदात्मनोऽसंगरूपमावृत्यतदभेदेनप्रत्यगात्माऽयमहंसुखीदुःखीब्राह्मणोगोरःकाणहति । सुवर्णेकुंडलस्यवाऽभ्यस्तत्वंमाभूदितितारिवकेति । नन्वहंकारय मादुःखादयश्चिदात्मनिचिदात्मधर्माश्चेतन्यादयोऽहंकारेचाव्यस्यतांकिंचर्म्यध्यासकल्पनेनेतिषेज यत्रहिधर्ममात्रमध्यस्यतेनतत्रधर्मिणउल्लेखोदश्यते । यथालोहितःस्फटिकइतिलौहित्यमात्रमुल्लिख्यते नजपाकुसुममपि । अहंकाराध्यासेत्वहंदुःखीतिधर्म्युल्लेखपूर्वकंधर्माध्यासःप्रतीयमानस्तत्रधर्मिणोऽप्यध्यस्ततांविस्पष्टमाचष्टे । तस्मादध्यस्तत्वेनाहमादेर्मिथ्यात्वात्तत्कारणस्याव्यक्तस्यापितथात्वेनह दिसमसमयकल्पितत्वस्यावश्यवक्तव्यत्वात्तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमित्यव्यक्तोत्पत्तिवचनंसंगच्छते । तस्मादितिदिक् ३१ अस्यचाव्यस्तस्याव्यक्तस्यजीवेशविभागहेतुत्वमाह तांयोनिमिति विधेयापेक्षं स्तीत्वं तांनिष्कलचेतन्यरूपां प्रापयाभावयोर्जीवेश्वरयोःप्रकृतिविद्धि तथाचश्रुतिः 'जीवेशावाभासेनकरोतिमायाचाविद्याचस्वयमेवभवति' इति । योसौनिष्कलःसदसदात्मकःसदसतीकार्यका

तांयोनिमावयोर्विद्वियोऽसौसदसदात्मकः ॥ आवाभ्यांपूज्यतेसोहिदैवेपित्र्येचकल्प्यते ३२ नास्तितस्मात्परोऽन्योहिपितादेवोऽथवाद्विज ॥ आत्माहिनःस विज्ञेयस्ततस्तंपूजयावहे ३३ तेनैषाप्रथिताब्रह्मन्मर्यादालोकभाविनी ॥ दैवंपित्र्यंचकर्तव्यमितितस्यानुशासनम् ३४ ब्रह्मास्थाणुर्मनुर्दक्षोभृगुधर्मस्तथायमः ॥ मरीचिरंगिराऽत्रिश्चपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ३५ वसिष्ठःपरमेष्ठीचविवस्वान्सोमएवच ॥ कर्दमश्चापियःप्रोक्तःक्रोधोविक्रीतएवच ३६ एकविंशतिरुत्पन्नास्तेप्रजाप तयःस्मृताः ॥ तस्यदेवस्यमर्यादांपूजयंतःसनातनीम् ३७ दैवंपित्र्यंचसततंतस्यविज्ञायतत्त्वतः ॥ आत्मप्राप्तानिचततःप्राप्नुवंतिद्विजोत्तमाः ३८ स्वर्गस्थाअ पियेकेचित्तात्रमस्यंतिदेहिनः ॥ तेतत्प्रसादाद्ब्रह्मंतितेनादिष्टफलांगतिम् ३९ येहीनाःसप्तदशभिर्गुणैःकर्मभिरेवच ॥ कलाःपंचदशल्यक्तास्तेमुक्ताइतिनिश्चयः ४० मुक्तानांतुगतिर्ब्रह्मक्षेत्रज्ञइतिकल्पिता ॥ सहिसर्वगुणश्चैवनिर्गुणश्चैवकथ्यते ४१ दृश्यतेज्ञानयोगेनआवांचप्रसृतौततः ॥ एवंज्ञात्वातमात्मानंपूजयावःस नातनम् ४२ तंवेदाश्चाश्रमाश्चैवनानामतसमास्थिताः ॥ भक्त्यासंपूजयंत्याशुगतिंचैषांददातिसः ४३ येतुतद्वावितालोकेह्येकांतित्वंसमास्थिताः ॥ एतदभ्य धिकंतेपांयतेतंप्रविशंत्युत ४४ इतिगुह्यसमुद्देशस्तवनारदकीर्तितः ॥ भक्त्याप्रेम्णाचविप्रर्षअस्मद्भक्त्याचतेश्रुतः ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष धर्मपर्वणिचतुस्त्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ भीष्मउवाच ॥ सएवमुक्तोद्विपदावरिष्ठोनारायणेनोत्तमपूरुषेण ॥ जगादवाक्यंद्विपदावरिष्ठंनारायणं लोकहिताधिवासम् १ ॥ नारदउवाच ॥ यदर्थमात्मप्रभवेणजन्मकृतंत्वयाधर्मगृहेचतुर्धा ॥ तत्साध्यतांलोकहितार्थमद्यगच्छामिद्रष्टुंप्रकृतितवायाम् २

रणेतत्कल्पनाधिष्ठानत्वात्तदात्मकः सएवपूज्यतेआनंदात्मासर्वैरित्यर्थः ३२ । ३३ तेनमायोपायिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सप्तदशभिःपंचप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियैः गुणैःसत्त्वादि भिः कर्मभिःशुक्लकृष्णैः येष्वपंचदशकलावैराजीपास्त्यक्ताः पूर्वार्थेऽलंभंगउक्तःउत्तरार्थेस्थूलभंगउक्तःउभयोरप्येकोनविंशतिमुखत्वस्यमां हूकयेतुल्यवच्छ्रवणात् तान्येवैकोनविंशतिरंतर्भावेणसप्तदश पंचदशचभवन्ति ४० क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा सर्वगुणत्वंप्रापया निर्गुणत्वंस्वतः ४१ प्रसृतौनिर्मतो ४२ । ४३ । ४४ अस्मिन्नेवाध्यायेसर्वप्रश्नाःसमाहिताज्ञेयाः ४५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ ॥ ॥ सएवेति १ आत्मप्रभवेणस्वयंभुवा जन्मअवतारः आद्यांमूर्तिंश्चेतद्दीपस्थां २

तद्वर्णने स्वस्याधिकारसंपत्तिमाह पूजामिति ३ चत्वारिपाणिपादोदरोपस्थानि ४ । ५ । ६ । ७ उत्तरपश्चिमेन वायव्यकोणतः योत्तरतः यः उत्तरतः ८ मेरुमूलाद्वात्रिंशत्सहस्रयोजनादूर्ध्वं अनि
द्रियाः स्थूलदेहसंगहीनाः अतएवाऽनशनाः शब्दादिविषयभोगशून्याः निष्पंदहीनाः निश्चेष्टाश्च सुगंधिः परमात्मा सुगंधिपुष्टिवर्धनमिति मंत्रलिङ्गात् शोभनः सुगंधिः सुसुगंधिः सोऽस्त्येषां ध्यानगोचर
इति सुसुगंधिनः ९ श्वेताः शुद्धसत्त्वप्रधानाः चक्षुर्मुपस्तेजस्वित्वात् मानश्चोन्मानोऽपमानश्च समोऽप्येपांते शुभो योगप्रभावजः सारो बलं तेनोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षानिर्मासप्रीवत्वात् समं पीनत्वर
हितं मुष्कोवृषणोचतुष्कमंसयोः कठयोश्चांतरालं च मुष्कचतुष्कं बाहुचतुष्कं वा । किमुत्वावान्मुष्कयोर्बद्धासतइति लिङ्गां मुष्को बाहुः । शुष्कं काष्ठतुल्यं चतुष्कं येषां संशुष्कचतुष्का इत्यपि पठन्ति । राजी
वत्यः पंक्तियुक्ताः शिरारेखास्तासां शतैर्युक्ताः पादाप्येषां नाडीशतपादा इति पाठांतरं षष्ठ्यापष्टिसंख्येर्दे तैरिव जगच्चणकचर्वणसमैः संवत्सरेर्युक्ताः । अष्टोदिशः सर्वेषामाश्रयभूतास्ताभिश्च युक्तः देशकालो

पूजां गुरुणां सततं करोमि परस्य गुह्यं न तु भिन्नपूर्वम् ॥ वेदाः स्वधीताऽमललोकनाथतप्तंतपोनामृतमुक्तपूर्वम् ३ गुप्तानि चत्वारि यथागमं मे शत्रौ च मित्रे च समोऽस्मि
नित्यम् ॥ तंचादिदेवं सततं प्रपन्न एकांतभावेन वृणोम्यजस्रम् ४ एभिर्विशेषैः परिशुद्धसत्त्वः कस्मान्न पश्येयमनंतमीशम् ॥ तत्पारमेष्ठ्यस्य वचो निशम्य नारायणः
शाश्वतधर्मगोप्ता ५ गच्छेत्तितनारदमुक्तवान्संपूजयित्वाऽऽत्मविधिक्रियाभिः ॥ ततो विसृष्टः परमेष्ठिपुत्रः सोभ्यर्चयित्वा तमृषिपुराणम् ६ खमुत्पपातोत्तमयो
गयुक्तस्ततोऽधिमेरौ सहस्रानिलिल्ये ॥ तत्रावतस्थे च मुनिर्मुहूर्तमेकांतमासाद्य गिरेः सशृंगे ७ आलोकयन् उत्तरपश्चिमेन ददर्श चाप्यद्भुतमुक्तरूपम् ॥ क्षीरोदधेर्यो
त्तरतो हि द्वीपः श्वेतः सनाम्ना प्रथितो विशालः ८ मेरोः सहस्रैः सहियोजनानां द्वात्रिंशतोर्ध्वं कविभिर्निरुक्तः ॥ अनिद्रियाश्चानशनाश्च तत्र निष्पंदहीनाः सुसुगंधिनस्ते
९ श्वेताः पुमांसो गतसर्वपापाश्चक्षुर्मुपःपापकृतानराणाम् ॥ वज्रास्थिकायाः सममानोन्मानादिव्यावयवरूपाः शुभसारोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षामेघौघनिना
दाः सममुष्कचतुष्काराजीवच्छदपादाः ॥ षष्ठ्यादंतैर्युक्ताः शुक्लैरष्टाभिर्दंष्ट्राभिर्यजिह्वाभिर्ये विश्ववक्त्रं लेलिहंतं सूर्यप्रख्यम् ११ देवं भक्त्या विश्वोत्पन्नं यस्मात्सर्वलोकाः
संप्रसूताः ॥ वेदाधर्मा मुनयः शांता देवाः सर्वे तस्य निःसर्गः १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनिद्रियानिराहारा अनिष्पंदाः सुगंधिनः ॥ कथं ते पुरुषा जाताः कातेषां गति
रुत्तमा १३ ये च मुक्ता भवन्तीह नरा भरतसत्तम ॥ तेषां लक्षणमेतद्विदितं च्छेत्तं द्वीपवासिनाम् १४ तस्मान्मे संशयं छिंधि परं कौतूहलं हि मे ॥ त्वंहि सर्वकथारामस्त्वांचै
वापाश्रिता वयम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ विस्तीर्णैषा कथाराजन् श्रुता मे पितृसन्निधौ ॥ यैषा तव हिवक्तव्या कथा सारो हि सामता १६ राजोपरिचरो नाम बभूवाधि
पतिर्भुवः ॥ आखंडलसखः ख्यातो भक्तो नारायणं हरिम् १७ धार्मिको नित्यभक्तश्च पितुर्नित्यमतंद्रितः ॥ साम्राज्यं तेन संप्राप्तं नारायणवरात्पुरा १८

येषां मुखमध्ये प्रविष्टावित्यर्थः । सूर्येण प्रख्याप्यते स्फुटीक्रियते दिनमासर्तुसंवत्सरात्मा महाकालस्तै विश्ववक्त्रं विश्ववक्त्रेयस्पर्तादृशं जिह्वाभिरिव स्वांगभूताभीरसनाशक्तिभिर्लेलिहंतं पायसमिव लिहं
ति ११ कुत एतेषां भीदृशकालप्रसनसामर्थ्यमत आह देवमिति यस्मादेतौ देवंपरमेष्ठिनं संप्रसूता ध्यानबलेन हृदये व्यक्तीकृतवन्तः सत्पणारेमातापुत्रमिव । तमेव देवं विशिनष्टि विश्वोत्पन्नं विश्वमुत्पन्नं य
स्मात् वेदाद्यस्तस्य निःसर्गः अषत्तरचिताः १२ । १३ श्वेतद्वीपनिवासिनां जीवन्मुक्तानां च निद्रियत्वादिकमेवलक्षणं कथं मूर्तब्रह्मध्यायिनां भक्तानाममूर्तब्रह्मध्यायिनां च योगिनां तुल्यत्वं कथ
मिति भावः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

सात्वतं सात्वतानां पांचरात्राणां हितं तच्छेषेण विष्णुशेषेण १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ प्रायणमुपहारं २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सप्तप्रकृतयो महदहंकारादिमूर्तयः स्वार्पणमुवस्तु मूलप्रकृ
सात्वतं विधिमास्थाय प्राक्सूर्यमुखानिःसृतम् ॥ पूजयामास देवं तच्छेषेण पितामहान् १९ पितृशेषेण विप्रांश्च संविभज्याश्रितांश्च सः ॥ शेषान् भुक् सत्यपरः सर्वभू
तेष्वहंसकः २० सर्वभावेन भक्तः स देवदेवं जनार्दनम् ॥ अनादिमध्यनिधनं लोककर्तारमव्ययम् २१ तस्य नारायणे भक्तिं ब्रह्मोऽमित्रकर्षणः ॥ एकशय्यासनं देवो
दत्तवान् देवराट् स्वयम् २२ आत्मराज्यं धनं चैव कलत्रं वाहनं तथा ॥ यत्तद्भागवतं सर्वमितितत्प्रोक्षितं सदा २३ काम्यनैमित्तिकाराजन् यज्ञियाः परमक्रियाः ॥
सर्वाः सात्वतमास्थाय विधिं चक्रे समाहितः २४ पांचरात्रविदो मुख्यास्तस्य गेहे महात्मनः ॥ प्रायणं भगवत्प्रोक्तं भुंजते वाऽग्रभोजनम् २५ तस्य प्रशासतो राज्यं
धर्मेणा मित्रघातिनः ॥ नानृतावाक् समभवन् मनोदुष्टं न चाभवत् २६ न च कायेन कृतवान्सपापं परमण्वपि ॥ ये हिते ऋषयः ख्याताः सप्तचित्रशिखंडिनः २७ तैरे
कमतिभिर्भूत्वा यत्प्रोक्तं शास्त्रमुत्तमम् ॥ वेदैश्चतुर्भिः समितं कृतं मेरौ महागिरौ २८ आस्यैः सप्तभिरुद्गीर्णं लोकधर्ममनुत्तमम् ॥ मरीचिरत्र्यंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्र
तुः ॥ वसिष्ठश्च महातेजास्ते हि चित्रशिखंडिनः २९ सप्तप्रकृतयो ह्येतास्तथा स्वायं भुवोऽष्टमः ॥ एताभिर्धार्यते लोकस्ताम्यः शास्त्रं विनिःसृतम् ३० एकाग्रमनसो
दांता मुनयः संयमेरताः ॥ भूतभव्यभविष्यज्ञाः सत्यधर्मपरायणाः ३१ इदं श्रेय इदं ब्रह्म इदं हितमनुत्तमम् ॥ लोकान्संचिंत्य मनसा ततः शास्त्रं प्रचक्रिरे ३२ तत्र धर्मा
र्थकामाहिमोक्षः पश्चाच्च कीर्तितः ॥ मर्यादा विविधाश्चैव दिविभूमौ च संस्थिताः ३३ आराध्यतपसा देवं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं वै सर्वे ते ऋषिभिः सह ३४
नारायणानुशास्ता हितदा देवी सरस्वती ॥ विवेश तानृषीन्सर्वान् लोकानां हितकाम्यया ३५ ततः प्रवर्तिता सम्यक्तपो विद्भिर्द्विजातिभिः ॥ शब्दे चार्थे च हेतौ च एषा
प्रथमसर्गजा ३६ अदावेव हितच्छास्त्रमोकारस्वरपूजितम् ॥ ऋषिभिः श्रावितं यत्र तत्र कारुणिको ह्यसौ ३७ ततः प्रसन्नो भगवाननिर्दिष्टशरीरगः ॥ ऋषीनुवाच
तान्सर्वान् दृश्यः पुरुषोत्तमः ३८ कृतं शतसहस्रं हि लोकानां मिदमुत्तमम् ॥ लोकतंत्रस्य कृत्स्नस्य यस्माद्धर्मः प्रवर्तते ३९ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च यस्मादेतद्भविष्यति ॥
यजुर्ऋक्सामभिर्जुष्टमथर्वांगिरसैस्तथा ४० यथा प्रमाणं हि मया कृतो ब्रह्मा प्रसादतः ॥ रुद्रश्च क्रोधजो विप्रायूयं प्रकृतयस्तथा ४१ सूर्याचंद्रमसौ वायुर्भूमिरापोऽग्नि
रेव च ॥ सर्वे च नक्षत्रगणाय च भूताभिः शब्दितम् ४२ अधिकारे पुवर्तते यथास्वं ब्रह्मवादिनः ॥ सर्वे प्रमाणं हियथा तथा तच्छास्त्रमुत्तमम् ४३ भविष्यति प्रमाणं वै एत
न्मदनुशासनम् ॥ तस्मात्प्रवक्ष्यते धर्मान्मनुः स्वायं भुवः स्वयम् ४४ उशना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥ तदा प्रवक्ष्यतः शास्त्रं युष्मन्मतिभिरुद्धृतम् ४५ स्वायं
भुवेषु धर्मेषु शास्त्रे चौशनसे कृते ॥ बृहस्पतिमतैश्चैव लोकेषु प्रतिचारिते ४६ युष्मत्कृतमिदं शास्त्रं प्रजापालो वसुस्ततः ॥ बृहस्पतिसकाशा द्वै प्राप्स्यते द्विजसत्तमाः ४७

तिरेव महत्कर्तृकत्वादिदं शास्त्रमुपाक्षेयमिति पांचरात्रागमस्मृतैः स्तुतिरध्यायशेषेण स्पष्टार्थश्राव्यायः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१
४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५ ॥ इतिशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे पंचत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥ ॥ ततोऽतीतिमहाकल्पेऽध्यायःपर
सहस्रद्वावितोराजामद्रक्तश्वभविष्यति ॥ तेनशास्त्रेणलोकेषुक्रियाःसर्वाःकरिष्यति ४८ एतद्वियुष्मच्छास्त्राणांशास्त्रमुत्तमसंज्ञितम् ॥ एतदर्थ्यचधर्म्यचरहस्यंचै
तदुत्तमम् ४९ अस्यप्रवर्तनाच्चैवप्रजानंतोभविष्यथ ॥ सचराजश्रियायुक्तोभविष्यतिमहान्वसुः ५० संस्थितेतुष्टपेतस्मिन्शास्त्रमेतत्सनातनम् ॥ अंतर्धास्यति
तत्सर्वमेतद्वःकथितंमया ५१ एतावदुक्तावचनमदृश्यःपुरुषोत्तमः ॥ विसृज्यतानृषीन्सर्वान्कामपिप्रसृतोदिशम् ५२ ततस्तेलोकपितरःसर्वलोकार्थचिंतकाः ॥
प्रावर्तयंततच्छास्त्रधर्मयोर्निसनातनम् ५३ उत्पन्नंशिरसेचैवयुगेप्रथमकल्पिते ॥ सांगोपनिषदंशास्त्रंस्थापयित्वाबृहस्पतौ ५४ जग्मुर्यथेप्सितंदेशंतपसेकृतनि
श्रयाः ॥ धारणाःसर्वलोकानांसर्वधर्मप्रवर्तकाः ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेपंचत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽतीतिमहाकल्पेउत्पन्नंशिरसःसुते ॥ बभूवुर्निर्वृतादेवाजातेदेवपुरोहिते १ बृहद्ब्रह्ममहच्चेतिशब्दाःपर्यायवाचकाः ॥ एभिःसमन्वितोराज
न्युणैर्विद्वान्बृहस्पतिः २ तस्यशिष्योबभूवाय्योराजोपरिचरोवसुः ॥ अधीतवांस्तदाशास्त्रंसम्यक्चित्रशिखंडिजम् ३ सराजामावितःपूर्वदेवेनविधिनावसुः ॥
पालयामासपृथिवींदिवमाखंडलोयथा ४ तस्ययज्ञोमहानासीदश्वमेधोमहात्मनः ॥ बृहस्पतिरुपाध्यायस्तत्रहोताबभूवह ५ प्रजापतिसुताश्चात्रसदस्याश्चाभवं
स्यः ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ६ धनुषाख्योऽथैरम्यश्चअर्वावसुपरावसू ॥ ऋषिर्मेधातिथिश्चैवतांड्यश्चैवमहानृषिः ७ ऋषिःशान्तिर्महाभागस्तथा
वेदशिराश्चयः ॥ ऋषिःश्रेष्ठश्चकपिलःशालिहोत्रपितास्मृतः ८ आद्यःकठस्तैत्तिरिश्चैवशंपायनपूर्वजः ॥ कण्वोऽथदेवहोत्रश्चएतेषोडशकीर्तिताः ९ संभूताःसर्व
संभारास्तस्मिन्नाजन्महाक्रतौ ॥ नतत्रपशुघातोऽभूत्सराजैवंस्थितोऽभवत् १० अहिंसःशुचिरक्षुद्रोनिराशीःकर्मसंस्तुतः ॥ आरण्यकपदोद्धूताभागास्तत्रोपक
ल्पिताः ११ प्रीतस्ततोऽस्यभगवान्देवदेवःपुरातनः ॥ साक्षात्तंदर्शयामाससोऽदृश्योऽन्येनकेनचित् १२ स्वयंभागमुपाध्यायपुरोडाशंयहीतवान् ॥ अदृश्येनह
तोभागोदेवेनहरिमेघसा १३ बृहस्पतिस्ततःक्रुद्धःसुचमुद्यम्यवेगितः ॥ आकाशंघ्नन्सुचःपातैरोपादशून्यवर्तयत् १४ उवाचचोपरिचरंमयाभागोयमुद्यतः ॥
ग्राह्यःस्वयंहिदेवेनमत्प्रत्यक्षंनसंशयः १५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उद्यतायज्ञभागाहिसाक्षात्प्राप्ताःसुरैरिह ॥ किमर्थमिह नप्राप्तोदर्शनंसहरिर्विभुः १६ ॥ भीष्मउ
वाच ॥ ततःसतंसमुद्धूतंभूमिपालोमहान्वसुः ॥ प्रसादयामासमुनिसदस्यास्तेचसर्वशः १७ ऊषुश्चैनमसंभ्रांतानरोषंकर्तुमर्हसि ॥ नैषधर्मःकृतयुगेयस्त्वंरोषमची
कृथाः १८ अरोषणोह्यसौ देवोयस्यभागोऽयमुद्यतः ॥ नशक्यःसत्वयाद्रुमस्माभिर्वाबृहस्पते १९ यस्यप्रसादंकुरुतेसवैतंद्रुमर्हति ॥ एकतद्वितत्रिताश्चोषु
स्ततश्चित्रशिखंडिनः २०

मेभरदर्शनस्यदोर्लभ्यंतद्रक्तदर्शनाघतदर्शनसिद्धिरित्येतत्प्रतिपादयति स्पष्टार्थश्च १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१

वयंहिब्रह्मणःपुत्रामानसाःपरिकीर्तिताः ॥ गतानिःश्रेयसार्थहिकदाचिंदिशमुत्तरां २१ तद्भाववर्षसहस्राणिचरित्वातपउत्तमम् ॥ एकपादाःस्थिताःसम्यक्काष्ठभू
ताःसमाहिताः २२ मेरोरुत्तरभागेतुक्षीरोदस्यानुकूलतः ॥ सदृशोयत्रनस्तप्तपःपरमदारुणम् २३ कथंपश्येमहिवयंदेवंनारायणात्मकम् ॥ वरेण्यंवरदंतंवेदेव
देवंसनातनम् २४ कथंपश्येमहिवयंदेवंनारायणंत्विति ॥ अथव्रतस्यावभृथेवागुवाचाशरीरिणी २५ स्निग्धगंभीरयावाचाप्रहर्षणकरीविभो ॥ सुतसंवस्तपोवि
प्राःप्रसन्नेनांतरात्मना २६ यूयंजिज्ञासवोभक्ताःकथंद्रक्ष्यथतंविभुम् ॥ क्षीरोदधेरुत्तरतःश्वेतद्वीपोमहाप्रभः २७ तत्रनारायणपरामानवाश्चंद्रवर्चसः ॥ एकां
तभावोपगतास्तेभक्ताःपुरुषोत्तमम् २८ तेसहस्राचिंपदेवंप्रविशंतिसनातनम् ॥ अनिद्रियानिराहाराअनिष्पंदाःसुगंधिनः २९ एकांतिनस्तेपुरुषाःश्वेतद्वी
पनिवासिनः ॥ गच्छध्वंतत्रमुनयस्तत्रात्माप्रेकाशितः ३० अथश्रुत्वावयंसर्वेवाचंतामशरीरिणी ॥ यथाख्यातेनमार्गेणतंदेशंप्रतिपेदिरे ३१ प्राप्यश्वेतंमहाद्वी
पंतद्विन्नास्तद्विदृक्षवः ॥ ततोऽस्मदृष्टिविषयस्तदाप्रतिहतोऽभवत् ३२ नचपश्यामपुरुषंततेजोहृतदर्शनाः ॥ ततोऽनःप्रादुरभवद्विज्ञानंदेवयोगजम् ३३ नकि
लातस्तपसाशक्यतेद्रुमंजसा ॥ ततःपुनर्वर्षशतंतद्वातात्कालिकंमहत् ३४ व्रतावसानेचशुभान्नरान्दृशिरेवयम् ॥ श्वेतांश्चंद्रप्रतीकाशान्सर्वलक्षणलक्षितान्
३५ नित्यांजलिष्ठतान्ब्रह्मजपतःप्रागुदङ्मुखान् ॥ मानसोनामसज्जपोजप्यतेतैर्महात्मभिः ३६ तेनैकाग्रमनस्त्वेनप्रीतोभवतिवैहरिः ॥ याऽभवन्मुनिशार्दूल
भाःसूर्यस्ययुगक्षये ३७ एकैकस्यप्रभातादृक्साऽभवन्मानवस्यह ॥ तेजोनिवासःसर्वापिदतिवैमेनिरेवयम् ३८ नतत्राभ्याधिकःकश्चित्सर्वेतेसमतेजसः ॥ अथसूर्य
सहस्रस्यप्रभायुगपदुस्थितां ३९ सहसादृष्टवंतःस्मपुनरेवबृहस्पते ॥ सहिताश्चाभ्यधावंतततस्तेमानवाद्भुतम् ४० कृतांजलिपुटाहृष्टानमद्व्येववादिनः ॥ ततो
हिवदतंतेषामश्रौष्मविपुलंध्वनिं ४१ बलिःकिलोपाहियतेतस्यदेवस्यतैरैः ॥ वयंतुतेजसातस्यसहसाहृतचेतसः ४२ नकिंचिदपिपश्यामोहतचक्षुर्वलेंद्रियाः ॥
एकस्तुशब्दोविततःश्रुतोऽस्माभिरुदीरितः ४३ जितंतेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन ॥ नमस्तेऽस्तुहृषीकेशमहापुरुषपूर्वज ४४ इतिशब्दःश्रुतोऽस्माभिःशि
क्षाक्षरसमन्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेवायुःसर्वगंधवहःशुचिः ४५ दिव्यान्युवाहपुष्पाणिकर्मण्याश्चौषधीस्तथा ॥ तैरिष्टःपंचकालज्ञैर्हरिरेकांतिभिर्नरैः ४६ भक्त्याप
रमयायुक्तैर्मनोवाक्कर्मभिस्तदा ॥ नूनंतत्रागतोदेवोयथातैर्वागुदीरिता ४७ वयंत्वेनंपश्यामोमोहितास्तस्यमायया ॥ मारुतेसन्निवृत्तेचबलौचप्रतिपादिते ४८
चिंताव्याकुलितात्मानोजाताःस्मोंगिरसांवर ॥ मानवानांसहस्रेषुतेषुवैशुद्धयोनिषु ४९ अस्मान्नकश्चिन्मनसाचक्षुषावाप्यपूजयत् ॥ तेऽपिस्वस्थामुनिगणाए
कभावमनुव्रताः ५० नास्मासुदधिरैर्भावंब्रह्मभावमनुष्ठिताः ॥ ततोऽस्मान्सुपरिश्रान्तांस्तपसाचातिकर्शितान् ५१

॥२४३॥

उवाच स्वस्थं किमपि भूतं तत्राशरीरकम् ॥ देव उवाच ॥ दृष्टावः पुरुषाः श्वेताः सर्वेन्द्रियविवर्जिताः ५२ दृष्टो भवति देवेश एभिर्दृष्टौ द्विजोत्तमैः ॥ गच्छध्वं मुनयः सर्वे यथागतमिदं चिरात् ५३ न स शक्यस्त्वभक्तेन द्रष्टुं देवः कथंचन ॥ कामं कालेन महता एकांतित्वमुपागतैः ५४ शक्यो द्रष्टुं स भगवान्प्रभामंडलबुद्धेशः ॥ महत्कार्यं च कर्तव्यं युष्माभिर्द्विजसत्तमाः ५५ इतः कृतयुगेऽस्तीति विपर्यासं गतेऽपि च ॥ वैवस्वतंतरे विप्राः प्राप्ते त्रेतायुगे पुनः ५६ सुराणां कार्यसिद्धयर्थं सहाया वै भविष्यथ ॥ ततस्तदद्भुतं वाक्यं निशम्यैवामृतोपमम् ५७ तस्य प्रसादात्प्राप्ताः स्मोदेशमीप्सितमंजसा ॥ एवं सुतपसा चैव हव्यकव्यैस्तथैव च ५८ देवोऽस्माभिर्न दृष्टः सकथं त्वं द्रष्टुमर्हसि ॥ नारायणो महद्भूतं विश्वसृग्धव्यकव्यभृक् ५९ अनादिनिधनोऽव्यक्तो देवदानवपूजितः ॥ एवमेकतवाक्येन द्वितत्रितमतेन च ३० अनुनीतः सदस्यैश्च बृहस्पतिरुदारधीः ॥ समापयत्ततो यज्ञं देवतं समपूजयत् ६१ समाप्तयज्ञो राजाऽपि प्रजापालितवान्वसुः ॥ ब्रह्मशापादिवोभ्रष्टः प्रविवेश महीततः ६२ सराजाराजशार्दूलसत्यधर्मपरायणः ॥ अंतर्भूमिगतश्चैव स ततं धर्मवत्सलः ३६ नारायणपरो भूत्वा नारायणजपं जपन् ॥ तस्यैव च प्रसादेन पुनरेवोत्थितस्तुतः ६४ महीतलाद्गतः स्थानं ब्रह्मणः समनंतरम् ॥ परांगतिमनुप्राप्तवृत्तिनैष्ठिकमंजसा ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये षट्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदा भागवतोऽत्यर्थमासीद्राजामहान्वसुः ॥ किमर्थं स परिभ्रष्टो विवेश विवरं शुवः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ ऋषीणां चैव संवादं त्रिदशानां च भारत २ अजेन यष्टव्यमिति प्राहुर्देवा द्विजोत्तमान् ॥ स च च्छागोप्य जोज्ञे यो नान्यः पशुरिति स्थितिः ३ ॥ ऋषयश्च ॥ बीजैर्यज्ञेषु यष्टव्यमिति वै वैदिकी श्रुतिः ॥ अजसंज्ञानि बीजानि च्छागं नो हंतुमर्हथ ॥ नैषधर्मः स तां देवाय त्रयव्येतैव पशुः ॥ इदं कृतयुगं श्रेष्ठं कथं वध्येतैव पशुः ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ तेषां संवदतामेव ऋषीणां विबुधैः सह ॥ मार्गागतो नृप श्रेष्ठस्तं देशं प्राप्तवान्वसुः ६

शास्त्रानुग्रहाच्चाऽवांतरतात्पर्येणप्रतीयमानोऽर्थोयथाभूतएव ननुस्वार्थेअप्रमाणं यथाऽऽहुःसंप्रदायविदः।'विरोधेगुणवादःस्यादनुवादोऽवधारिते । भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधामतः'इति तत्रयजमानःप्रस्तरइत्यादिःप्रस्तरयजमानयोरभेदस्यप्रत्यक्षविरोधात्प्रस्तरस्तुत्यर्थगुणवादोऽयं अग्निहिमस्यभेषजमितिलोकानगतार्थत्वादनुवादः मेधातिथिहकाण्वायनमेधोभूतैर्वेदोजहारेत्यादिर्विरोधानुवादयो रभावात्भूतार्थवादइतिवृद्धश्लोकार्थः नचात्रापिकृत्वर्थेनालम्बविधिनापुरुषार्थनिषेधस्यविरोधोऽस्ति अतोऽर्थवादोऽप्ययंस्वार्थेऽवांतरतात्पर्यविधयादेवताधिकरणन्यायेनप्रामाण्यमश्रुवीत अन्यथा भारतरामायणादीनामपिस्वार्थेप्रामाण्यंविहन्येतेति तस्मादजस्यस्यमेधस्यवीनेपुंसंक्रमाद्रीजान्येवाजसंज्ञानीषियुक्तः ४ । ५ । ६

॥२४३॥

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ अत्रराज्ञःशापहेतुत्वाद्धिसपज्ञोऽधर्मोऽपिवसोर्धाराभागप्रापकदेवानुग्रहवशात्किंचित्फलम्

अंतरिक्षचरः श्रीमान्समग्रबलवाहनः ॥ तं दृष्ट्वा सहसाऽऽयातं वसुं ते त्वं तरिक्षगम् ७ ऊचुर्द्विजातयो देवाने पच्छेत्स्यतिसंशयम् ॥ यज्वादानपतिः श्रेष्ठः सर्वभूतहित
प्रियः ८ कथंस्विदन्यथा वृथा देववाक्यं महान्वसुः ॥ एवं ते संविदं कृत्वा विबुधा ऋषयस्तथा ९ अपृच्छन्सहिताभ्येत्यवसुराजानमंतिकात् ॥ भो राजन् केन यष्टव्यमजे
नाहोस्विदौषधैः १० एतन्नः संशयं छिधि प्रमाणं नो भवान्मतः ॥ स तान् कृतांजलिर्भूत्वा परिपप्रच्छ वैवसुः ११ कस्य वै कोमतः कामो ब्रूत सत्यं द्विजोत्तमाः ॥ ऋषय ऊचुः ॥
धान्यैर्यष्टव्यमित्येव पक्षोऽस्माकं नराधिप १२ देवानां तु पशुः पक्षोमतो राजन् वदस्वनः ॥ भीष्म उवाच ॥ देवानां तु मतं ज्ञात्वा वसुना पक्षसंश्रयात् १३ छागेनाजे
न यष्टव्यमेव मुक्तं वचस्तदा ॥ कुपितास्ते ततः सर्वे मुनयः सूर्यवर्चसः १४ ऊचुर्वसुं विमानस्थं देवपक्षार्थवादिनम् ॥ सुरपक्षो गृहीतस्ते यस्मात्तस्मादिवः पत १५ अद्य
प्रभृतिते राजन्नाकाशे विहता गतिः ॥ अस्मच्छापाभिघातेन महीं भिक्ष्वा प्रवेक्ष्यसि १६ ततस्तस्मिन्मुहूर्तेऽथ राजोपरि चरस्तदा ॥ अधो वै संवभूवा शुभ्रभूमेर्विवरगो
नृप १७ स्मृतिस्त्वेवं न विजहौ तदानारायणाज्ञया ॥ देवास्तुसहिताः सर्वे वसोः शापविमोक्षणम् १८ चिंतयामासुरव्यग्राः सुरुतं हि नृपस्य तत् ॥ अनेनास्मत्कृते
राज्ञा शापः प्राप्तो महात्मना १९ अस्य प्रतिप्रियं कार्यं सहितैर्नो दिवौकसः ॥ इति बुद्ध्या व्यवस्थाशुगत्वानिश्चयमीश्वराः २० ऊचुः संहृष्टमनसो राजोपरि चरंतदा ॥
ब्रह्मण्यदेवभक्तस्त्वं सुरासुरगुरुर्हरिः २१ कामं सतवतुष्टात्मा कुर्याच्छापविमोक्षणम् ॥ मानना तु द्विजातीनां कर्तव्या वै महात्मनाम् २२ अवश्यं तपसा तेषां फलितव्यं
नृपोत्तम ॥ यतस्त्वं सहस्रांश्च आकाशान् मेदिनीतलम् २३ एकं त्वनुग्रहं तुभ्यं दद्यौ चैव नृपसंतम ॥ यावत्त्वं शापदोषेण कालमासिष्यसे न च २४ भूमेर्विवरगो भूत्वा ता
वत्त्वं कालमाप्स्यसि ॥ यज्ञेषु सुहुतां विप्रैर्वसोर्धारां समाहितैः २५ प्राप्स्यसेऽस्मदनुध्यानान्माचत्वांग्लानिरस्पृशत् ॥ न क्षुत्पिपासे राजेंद्र भूमेच्छिद्रे भविष्यतः २६ व
सोर्धाराभिपीतत्वात्तेजसाप्यायितेन च ॥ स देवोऽस्मद्वरात्प्रीतो ब्रह्मलोकं हि नेष्यति २७ एवं दत्त्वा वरं राज्ञे मर्वते च दिवौकसः ॥ गताः स्वभवनं देवा ऋषयश्च तपोधनाः २८
चक्रे वसुस्ततः पूजां विष्वक्सेनाय भारत ॥ जप्यं जगौ च स ततं नारायणमुखोद्गतम् २९ तत्रापि पंचभिर्यज्ञैः पंचकालान् रीदम् ॥ अजयद्धरिं सुरपतिं भूमेर्विवरगोऽपि
सन् ३० ततोऽस्य तुष्टो भगवान्भक्त्या नारायणो हरिः ॥ अनन्यभक्तस्य स तस्तत्परस्य जितात्मनः ३१ वरदो भगवान् विष्णुः समीपस्थं द्विजोत्तमम् ॥ गरुत्मंतं महावे
गमावभाषे प्सितं तदा ३२ द्विजोत्तम महाभाग पश्य तां वचनान्मम ॥ सम्राट् राजा वसुर्नाम वर्मात्मा संशितव्रतः ३३ ब्राह्मणानां प्रकोपेन प्रविष्टो वसुधातलम् ॥ मानि
तास्ते तु विप्रैर्द्रास्त्वं तु गच्छ द्विजोत्तम ३४ भूमेर्विवरसंगुप्तं मरुदेहममाज्ञया ॥ अधश्चरं नृपश्रेष्ठं खेचरं कुरुमाचिरम् ३५ गरुत्मानथ विक्षिप्य पक्षौ मारुतवेगवान् ॥
विवेश विवरं भूमेर्यत्रास्ते पार्थिवो वसुः ३६

पिजनयतीत्यत्रैवसूचितं वसोर्धारेत्यलुक्तामासः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३७ । ३८ । ३९ अध्यायतात्पर्यमाह केवलमिति ४० । ४१ ॥ इति शांतिः मोक्षो नीलोभारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ प्राप्येति १ । २ । ३ देवैरिन्द्रिपे
र्दीव्यतीतिजीवोदेवदेवस्तस्येशोऽतर्पामी १ निष्क्रियः व्यापकत्वात् २ निर्गुणः असंगत्वात् ३ लोकसाक्षी लक्ष्मीनबोधरूपत्वात् ४ क्षेत्रज्ञः देहद्वयप्रकाशकोजीवः ५ पुरुषोत्तमः शरीरजीवेशोभ्योऽज्या
यान् ६ अतएवानंतोदेशतः कालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यः ७ पुराणिव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणिओपतिदहतीतिपुरुषः अतएवानंतइत्युक्तं ८ महापुरुषसमष्टिस्थूलादिदाहकत्वात् ९ अतएवपुरुषे
ष्वन्नमयादिपूतमः सत्यज्ञानानंतानंदरूपः १० त्रिगुणेत्यादिनामायिकंरूपंस्तोति सत्वरजस्तमोरूप ११ प्रधानतत्संघातरूप १२ अमृतंमुधा १३ अमृतादेवास्तदारूपा १४ अनंताख्यशेषशर्मन् १५
व्योमअव्याकृताख्य १६ सनातनोऽनादिः १७ सदसतोः कार्यकारणयोः रूपेणव्यक्तोऽव्यक्तश्चाब्रह्मोऽग्राह्यश्चेत्यर्थः १८ ऋतंसत्यमविकारंधामप्रकाशोयस्य १९ आविदेवोनारायणः २० वसुप्रदः कर्म

ततएनंसमुक्षिप्यसहसाविनतासुतः ॥ उत्पत्तातनभस्तूर्णतत्रचैनममुंचत ३७ अस्मिन्मुहूर्तेसंज्ञेराजोपरिचरः पुनः ॥ सशरीरोगतश्चैवब्रह्मलोकंमृपोत्तमः ३८
एवंतेनापिकौंतेयवाग्दोषादेवेताज्ञया ॥ प्राप्तागतिरधस्तादुद्विजशापान्महात्मना ३९ केवलंपुरुषस्तेनसेवितोहरिरीश्वरः ॥ ततःशीघ्रंजहौशापंब्रह्मलोकमवाप
च ४० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंसंभूतामानवायथा ॥ नारदोऽपियथाश्वेतंद्वीपंसगतवानृषिः ॥ तत्तेसर्वप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनानृप ४१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीयेसप्तत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंनारदोभगवानृषिः ॥
ददर्शतानेवनरान्श्वेतांश्चंद्रसमप्रभान् १ पूजयामासशिरसामनसातैश्चपूजितः ॥ दिदृक्षुर्जप्यपरमः सर्वकृच्छ्रगतः स्थितः २ भूत्वैकाग्रमनाविप्रऊर्ध्वबाहुः समा
हितः ॥ स्तोत्रंजगौसविश्वायनिर्गुणायगुणात्मने ३ ॥ नारदउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेश १ निष्क्रिय २ निर्गुण ३ लोकसाक्षिन् ४ क्षेत्रज्ञ ५ पुरुषोत्तम ६ नंत ७
पुरुष ८ महापुरुष ९ पुरुषोत्तम १० त्रिगुण ११ प्रधाना १२ मृता १३ मृताख्या १४ नंताख्य १५ व्योम १६ सनातन १७ सदसद्व्यक्ताव्यक्त १८
ऋतुधाम १९ त्रादिदेव २० वसुप्रद २१ प्रजापते २२ सुप्रजापते २३ वनस्पते २४ महाप्रजापते २५ ऊर्जस्पते २६ वाचस्पते २७ जगत्पते २८ मन
स्पते २९ दिवस्पते ३० मरुत्पते ३१ सलिलपते ३२ पृथिवीपते ३३ दिक्पते ३४ पूर्वनिवास ३५ गुह्य ३६ ब्रह्मपुरोहित ३७ ब्रह्मकायिक ३८ महारा
जिक ३९ चातुर्महाराजिका ४० भासुर ४१ महाभासुर ४२ सप्तमहाभाग ४३ याम्य ४४ महायाम्य ४५ संज्ञासंज्ञ ४६ तुषित ४७ महातुषित ४८ प्रमर्दन ४९

फलदाता २१ प्रजापतिर्दत्तादिः २२ सुप्रजापतिः सनकादिः मोक्षगुरुत्वात् २३ वनस्पतिः अश्वत्थादिः २४ महाप्रजापतिः चतुर्मुखः २५ ऊर्जस्पतेः ऊर्जः ब्रह्मादयोजीवरूपाः पशवस्तेषांपते अलुक्
समासः एकत्वंजात्यभिप्रायं २६ वाचस्पतिः वाचः प्रवर्तकोदेवाचार्योवा २७ जगत्पतिरिन्द्रः २८ मनस्पतिः सुत्रात्मा २९ दिवस्पतिः सूर्यः ३० मरुत्पतिः प्राणवायुः ३१ सलिलपतिर्वरुणः ३२
पृथिवीपतिः राजा ३३ दिवपतिरिन्द्राग्न्यादिः ३४ पूर्वनिवासमहाप्रलयेजगदाधार ३५ गुह्यअप्रकाश्य ३६ ब्रह्मपुरोहितब्रह्मणेवेदप्रद 'योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चमहिणोतितस्मै । तंहदेवमात्मबु
द्धिप्रकाशंमुमुक्षुर्वैशरणमहंमपद्ये' इतिश्रुतेः ३७ ब्रह्मकायिकब्राह्मणशरीरसाध्ययज्ञाध्ययनादिरूप ३८ महाराजिकादयश्चत्वारोदेवानांगणविशेषाः ३९ । ४० । ४१ । ४२ सप्तभिर्गोयज्यादिभिरर्पणी
याः सप्तैवमहांतोयज्ञभामायस्यसप्तमहाभागः ४३ याम्ययमगण ४४ महायाम्यचित्रगुप्तादिरूप ४५ संज्ञायमपत्नीतआमक ४६ तुषितमहातुषितोदेवगणविशेषो ४७ । ४८ प्रमर्दनोमृत्युः ४९

परिनिर्मितंमृत्युसहायत्वेनकल्पितं कामरोगादि ५० अपरिनिर्मितं तदन्धतृणमारोग्यादि ५१ वशवर्तीकामादिप्रस्तः ५२ अपरिनिर्मितः शमादिमत्त्वात् ५३ अपरिमितः सर्वजातीयेष्वपि रूपे
षुअनंतः ५४ वशवर्तीशास्यः ५५ अवशवर्तीशास्ता ५६ यज्ञोऽग्निहोत्रादिः ५७ महायज्ञोब्रह्मयज्ञादिः ५८ यज्ञसंभवोऽक्रतिगणादिः ५९ यज्ञयोनिर्वेदः ६० यज्ञगर्भोऽग्निः ६१ यज्ञ
हृदयंयज्ञांगोपासनारूपः ६२ ६३ ६४ ६५ पंचकालाअहोरात्रमासत्वेयनसंवत्सराः पंचकर्तारः अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधं ॥ विविधाचपृथक्क्रेष्टादैवंचेवात्रपंचमं ॥ शरीरवाक्
मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥ न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतेतस्यहेतवः' इतिगीतोक्तास्तेषांपते ६६ पंचरात्रागमगम्य ६७ वैकुण्ठअकुण्ठित विकुण्ठापाः पुत्रेतिवा ६८ ६९ मानसिकमनउपाधिक
७० नामनामिकनाम्निनाम्निविदित 'नामानिसर्वाणियमाविर्शति' इतिश्रुतेः ७१ परोब्रह्मातस्यस्वामी ७२ सुस्नातसमाप्तवेदव्रत ७३ हंसखिर्दंडी ७४ परमहंसएकदंडी ७५ महाहंसोदंडादि
हीनः ७६ ७७ ७८ ७९ अमृतंजीवः हिरण्यहृदयंदेवाइंद्रियाणि कुशंसमृदजलं ब्रह्मवेदः पद्मं ब्रह्मांडमेतेषुशयनादमृतेशयादिपदसंज्ञकः ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ विष्वक्सर्वतो

परिनिर्मिता ५० परिनिर्मित ५१ वशवर्ति ५२ अपरिनिर्मिता ५३ परिमित ५४ वशवर्ति ५५ अवशवर्ति ५६ यज्ञ ५७ महायज्ञ ५८
यज्ञसंभव ५९ यज्ञयोनि ६० यज्ञगर्भ ६१ यज्ञहृदय ६२ यज्ञस्तुत ६३ यज्ञभागहर ६४ पंचयज्ञ ६५ पंचकालकर्तृपते ६६ पांचरात्रिक ६७ वैकुण्ठ ६८
अपराजित ६९ मानसिक ७० नामनामिक ७१ परस्वामिन् ७२ सुस्नात ७३ हंस ७४ परमहंस ७५ महाहंस ७६ परमयाज्ञिक ७७ सांख्ययोग ७८ सांख्यमू
र्ते ७९ ऽमृतेशय ८० हिरण्येशय ८१ देवेशय ८२ कुशेशय ८३ ब्रह्मेशय ८४ पद्मेशय ८५ विश्वेश्वर ८६ विष्वक्सेन ८७ त्वंजगदन्वय ८८ त्वंजगत्प्रकृति ८९
स्तवाग्निरास्यं ९० वडवामुखोग्नि ९१ त्वमाहुतिः ९२ सारथि ९३ त्वंवषट्कार ९४ त्वमोकार ९५ त्वंतप ९६ त्वंमन ९७ त्वंचंद्रमा ९८ त्वंचक्षु
राज्यं ९९ त्वंसूर्य १०० त्वंदिशांगज १ त्वंदिग्मानो २ विदिग्मानो ३ हयशिरः ४ प्रथमत्रिसौपर्णो ५ वर्णधरः ६ पंचाग्रे ७ त्रिणाचिकेत ८ पडंगनिधान ९
प्रागज्योतिष ११० ज्येष्ठसामग ११ सामिकव्रतधरा १२ त्वंशिराः १३ पंचमहाकल्प १४ फेनपाचार्य १५ वालखिल्य १६ वैखानसा १७ भग्नयोगा १८
भग्नपरिसंख्यान १९ युगादे १२० युगमध्य २१ युगनिधना २२ खंडल २३ प्राचीनगर्भ २४

गमनशीलामक्तपालनार्थेनायस्य ८७ जगत्सत्तारूपेणान्वयोयस्य ८८ ८९ ९० वडवामुखजोऽग्निस्त्वमेव ९१ ९२ सारथिरग्निश्चत्वं सारथिरस्यकेशीतिमंत्रवर्णात् अग्निर्वायुः सूर्य
श्चकेशिनइतिस्मृतौसत्यामप्यत्राग्निरेवप्रकरणाद्वाक्यः ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ चक्षुराज्यमवेक्षणेनसंस्कृतंयज्ञिर्यसर्पिः ९९ १०० १०१ भानुर्भासकः २ विदिक्दिकोणः ३ ४ ब्र
ह्ममेतुमामित्यादीनित्रीणिमुपणीनितेत्तिरीयोपनिषदिपठ्यंते तत्रप्रथमंसवितृदेवत्यंत्वजगत्कर्तेत्यर्थः चतुष्कपदायुवतिः सुपेशादित्यादिक्रवेदमंत्रवयंवाप्रथमत्रिसुपर्णी ५ वर्णाः ब्राह्मणादयस्तेषां
धारकः ६ पंचगार्हपत्यदक्षिणाहवनीयसभ्यावसव्याख्याग्निरूप ७ त्रिणाचिकेतनाचिकेताख्योऽग्निः त्रिवारचितोयेनसत्रिणाचिकेतसंज्ञ ८ पडंगानिशितादीनिनिधीयंतेऽस्मिन्नितिसांगवेदरूप
९ प्रागज्योतिषंज्येष्ठसामेत्येष्टसामनीताभ्यांगेयजोतोवाहारीतिसामप्रागज्योतिः मूर्द्धानंदिवइत्यस्यामृचिगीयमानंसामज्येष्ठसाम ११० ११ सामिकानांसामकानांव्रतवेदव्रतधारयतीतिसा
मिकव्रतधर १२ अथर्वशिरःसंज्ञाउपनिषत्तद्रूप १३ पंचमहाकल्पाः सौरशाक्तगणेशशैववैष्णवागमास्तत्प्रतिपाद्य १४ १५ १६ १७ १८ परिसंख्यानंविचारः १९ २० २१
युगनिधनंयुगांतः २२ आखंडलइंद्रः २३ प्राचीनगर्भकोशिकौमुनी २४

२५ पुरुष २६ २७ २८ २९ ३० भोगःशरीरं ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ सर्वच्छंदकसर्वमनोरथप्रद ४८ हरिःक
पिःसएवराभावतारेहोऽश्वोपस्य ४९ हरिमेधअश्वमेध ५० महायज्ञयोगस्तत्रभागोहोम्यद्रव्यजीवस्तस्यहर्षः ५१ ५२ ५३ ५४ हरोमेधाबुद्धिर्यस्यहरेभक्त ५५ ५६ ५७ महानियमो
यमादीनामेवपराकाष्ठा ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ प्रवचनेअभ्ययनेमतःस्थितोब्रह्मचारी ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ महतीवियदादिसृष्टिरूपाविभूतिरस्य ७३ मा
हात्म्ययुक्तविराडाख्यशरीरमस्य ७४ पवित्राणिशुक्रियारण्यकादीनि महापवित्राणिपावमानीसूक्तादीनि हिरण्ययानिमंडलब्राह्मणादीनि बृहदेवाख्यब्रह्मइतिजप्यचतुष्टयात्मकेत्यर्थः ७५ ७६

कौशिक २५ पुरुष २६ पुरुष २७ विश्व २८ द्विश्वरूपा २९ नंतगते १३० नंतभोगा ३१ नंता ३२ नादे ३३ ५मध्या ३४ व्यक्तमध्या ३५ व्यक्त
निधन ३६ वतावास ३७ समुद्राधिवास ३८ यशोवास ३९ तपोवास १४० दमावास ४१ लक्ष्म्यावास ४२ विद्यावास ४३ कीर्त्यावास ४४ श्रीवास ४५ सर्वा
वास ४६ वासुदेव ४७ सर्वच्छंदक ४८ हरिहय ४९ हरिमेध १५० महायज्ञमागहर ५१ वरप्रद ५२ सुखप्रद ५३ धनप्रद ५४ हरिमेध ५५ यम ५६
नियम ५७ महानियम ५८ कच्छा ५९ तिष्ठच्छ १६० महाकच्छ ६१ सर्वकच्छ ६२ नियमधर ६३ निवृत्तभ्रम ६४ प्रवचनगत ६५ पृथिवीगर्भप्रवृत्त
६६ प्रवृत्तेदकिया ६७ ज ६८ सर्वगते ६९ सर्वदार्श १७० ब्रह्माद्या ७१ चल ७२ महाविभूते ७३ महात्म्यशरीर ७४ पवित्र ७५ महापवित्र ७६ हिर
ण्यमय ७७ बृहद ७८ प्रतर्क्या ७९ विज्ञेय १८० ब्रह्माय्य ८१ प्रजासर्गकर ८३ प्रजानिधनकर ८३ महामायाधर ८४ चित्रशिखांडिन् ८५ वरप्रद ८६
पुरोडाशभागहर ८७ गताध्वर ८८ च्छिन्नवृष्ण ८९ च्छिन्नसंशय १९० सर्वतोवृत्त ९१ निवृत्तरूप ९२ ब्राह्मणरूप ९३ ब्राह्मणाप्रिय ९४ विश्वमूर्ते ९५
महामूर्ते ९६ बांधव ९७ भक्तवत्सल ९८ ब्रह्मण्यदेव ९९ भक्तोऽहंत्वादिदृष्टुरेकांतदर्शनायनमोनमः ॥ इति श्रीम० शां० मो० अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशततमो
ऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंस्तुतःसभगवानगुह्यैस्तथैश्वर्यनामभिः ॥ तंमुनिर्दर्शयामासनारदंविश्वरूपं १ किंचिचंद्राद्विशुद्धात्माकिंचिचंद्रादिशे
षवान् ॥ कृशानुवर्णःकिंचिचकिंचिद्विष्ण्याकृतिःप्रभुः २ शुकपत्रनिभःकिंचित्किंचित्सफटिकसन्निभः ॥ नीलांजनचयप्रख्योजातरूपप्रभःकचित् ३ प्रवालां
कुरवर्णश्चश्वेतवर्णस्तथाकचित् ॥ कचित्सुवर्णवर्णाभोवैदूर्यसदृशःकचित् ४ नीलवैदूर्यसदृशइंद्रनीलनिभःकचित् ॥ मयूरग्रीववर्णाभोमुक्ताहारनिभःकचित् ५ पुता
न्वहुविधान्वर्णान्रूपैर्विभ्रत्सनातनः ॥ सहस्रनयनःश्रीमाच्छतशीर्षःसहस्रपाद ६ सहस्रोदरबाहुश्चअव्यक्तइतिचकचित् ॥ ओंकारमुद्गिरन्वक्रात्सावित्रीचतदन्वयां ७

७७ ७८ अप्रतर्क्यस्तर्कागम्यः ७९ अविज्ञेयोरूपादिहीनत्वात् ८० ब्रह्मणांकार्यकारणमहाकारणानांमध्येअयंश्रेष्ठमहाकारणं ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ गताध्वरमाप्तयज्ञ ८८
८९ ९० सर्वतोवृत्तवृत्तिर्वर्तनस्य ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ दिष्टुरस्मिन् एकमेवज्ञेयज्ञानज्ञातृविभागहीनवस्तुअप्येतगम्यतेयस्मिन्ततनिर्विकल्पकंदर्शनंतरूपमोक्षायेत्यर्थः
॥ इति शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ एवमिति विश्वानिसर्वाणिरूपाणिवारयतीतिविश्वरूपं १ एतदेवस्पष्टयति किंचिदि
त्यादिना २ । ३ जातरूपस्वर्णयोरवांतरवेजात्यकृतोभेदोज्ञेयः ४ । ५ सहस्रनयनस्यादिनाविधेयदायज्ञाश्चममतनुरितिदर्शितं ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ दृष्टिरेवदृष्टः पदव्यत्ययआर्षः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० मांप्रवेश्यंतीत्युक्तं तत्रप्रवेशार्हंआत्मस्वरूपमाह नदृश्यइत्यादिना नग्रेयःचा
द्रसनीयत्वादिवर्जितः यतोर्गधादिनाविवर्जितः २१ रूपाद्यभावमुक्तासत्त्वाद्यभावमाह सत्वमिति कार्यकारणातीतमित्यर्थः २२ अस्योपाधिधर्मास्पर्शित्वमाह भूतेति अजोनित्यइतिजन्मा
दिसर्वभावविकारनिषेधः शाश्वतइतिप्रकृतिवत्परिणामराहित्यं यतोनिर्गुणः चलंगुणवृत्तमितिन्यायेनसाम्यदशायापिगुणानांपरिणामरूपत्वापरित्यागात् गुणाअपिगुणवर्तोन्भवत्यनवस्थापातादत

शेषेभ्यश्चैववक्त्रेभ्यश्चतुर्वेदानगिरन्बहून् ॥ अरण्यकंजगौदेवोहरिर्नारायणोवशी ८ वेदिकमंडलुंशुभ्रान्मणीनुपानहौकुशान् ॥ अजिनंदंडकाष्ठंचज्वलितंचहुताश
नम् ९ धारयामासदेवेशोहस्तैर्यज्ञपतिस्तदा ॥ तंप्रसन्नंप्रसन्नात्मानारदोद्विजसत्तमः १० वाग्यतःप्रणतोभूत्वाववंदेपरमेश्वरम् ॥ तमुवाचनतंमूर्धादेवानामादि
रव्ययः ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ॥ इमंदेशमनुप्राप्ताममदर्शनलालंसाः १२ नचमांतेदृष्टिरेनचद्रक्ष्यतिकश्चन ॥ ऋतेह्यै
कांतिकश्रेष्ठात्त्वंचैवैकांतिकोत्तम १३ ममैतास्तनवःश्रेष्ठाजाताधर्मगृहेद्विज ॥ तास्त्वंभजस्वसततंसाधयस्वयथागतम् १४ वृणीष्वचवरंविप्रमतस्त्वंयदिहेच्छ
सि ॥ प्रसन्नोऽहंतवाद्येहविश्वमूर्तिरिहाव्ययः १५ ॥ नारदउवाच ॥ अद्यमेतपसोदेवयमस्यनियमस्यच ॥ सद्यःफलमवाप्तंवैष्टोयद्भगवान्मया १६ वरपुम
मात्यंतंष्टस्त्वंयत्सनातनः ॥ भगवन्विश्वदृक्सिंहःसर्वमूर्तिर्महान्प्रभुः १७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसंदर्शयित्वातुनारदंपरमेष्ठिनम् ॥ उवाचवचनंभूयोगच्छना
रदमाचिरम् १८ इमेहानिन्द्रियाहारामद्रक्ताश्चंद्रवर्चसः ॥ एकाग्रार्थितयेयुर्मानैषाविघ्नोभवेदिति १९ सिद्धाहोतेमहाभागाःपुराहोकांतिनोऽभवन् ॥ तमोरजो
भिर्निर्मुक्तामांप्रवेक्ष्यत्यसंशयम् २० नदृश्यश्चक्षुषायोऽसौनस्पृश्यःस्पर्शनेनच ॥ नग्रेयश्चैवगंधेनरसेनचविवर्जितः २१ सत्त्वंरजस्तमश्चैवगुणास्तंभजंतिवै ॥ यश्च
सर्वगतःसाक्षीलोकस्यात्मेतिकथ्यते २२ भूतग्रामशरीरेषुनश्यत्सुनविनश्यति ॥ अजोनित्यःशाश्वतश्चनिर्गुणोनिष्कलस्तथा २३ द्विर्द्वादशेभ्यस्तत्त्वेभ्यःख्यातोयः
पंचविंशकः ॥ पुरुषोनिष्क्रियश्चैवज्ञानदृश्यश्चकथ्यते २४ यंप्रविश्यभवंतीहमुक्तावैद्विजसत्तमाः ॥ सवासुदेवोविज्ञेयःपरमात्मासनातनः २५ पश्यदेवस्यमाहात्म्यं
महिमानंचनारद ॥ शुभाशुभैःकर्मभिर्योनिलिप्यतिकदाचन २६ सत्त्वंरजस्तमश्चेतिगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ यत्तेसर्वशरीरेषुतिष्ठंतिविचरंतिच २७ एतान्गुणांस्तुक्षेत्र
ज्ञोभुंक्तेनैभिःसंभुज्यते ॥ निर्गुणोऽगुणश्चैवगुणस्रष्टागुणाधिकः २८ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षेपृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ ज्योतिष्यापःप्रलीयंतेज्योतिर्वायौप्रलीयते २९ खेवा
युःप्रलयंयातिमनस्याकाशमेवच ॥ मनोहिपरमंभूतंतदव्यक्तेप्रलीयते ३० अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्क्रियेसंप्रलीयते ॥ नास्ति तस्मात्परतरःपुरुषाद्वैसनातनात् ३१

आह निष्कलइति एकगुणशरीरेगुणांतरस्याप्युपसर्जनत्वेनप्रवेशसत्त्वात्तन्निष्कलत्वलक्षणंनिर्वयवत्त्वमस्तीतिततोऽप्यन्यद्ब्रूहेत्यर्थः २३ द्विर्द्वादशेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्यः ज्ञानदृश्यःसूक्ष्मब्रु
द्धिमासः दृश्यतेत्वदृश्ययाबुद्धचेतिश्रुतेः २४ प्रवेशार्हंरूपमुपपाद्योपसंहरति यमिति तंप्रविष्टोयःसनलिप्यतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ गुणाधिकःगुणेभ्योऽतिरिक्तः २८ निर्गुणत्ववक्तुम
व्यक्तस्पर्कार्यस्यप्रलयमाह जगदित्यादिना २९ । ३० अव्यक्तमिति अव्यक्तस्यापिरूपवदत्तासांख्यमतमपास्तं ३१

एतदेवव्यतिरेकमुखेन दृश्यति नित्यमिति नित्यमविनाशिभूतं नित्यसिद्धं परस्मादप्यन्नास्तीत्यर्थः ३२ एवं तत्पदार्थस्वरूपमुक्त्वा त्वंपदार्थस्वरूपमाह सर्वेति सर्वेषां भूतानामात्मभूतः प्रत्यग्रूपो वासु
देवः एतदेव कथमित्यत आह पृथिवीत्यादिना ३३ स एष इह प्रविष्ट आनखाग्नेभ्य इति श्रुतेरर्थसंग्रहाति तदिति आविशतीति प्रवेशोक्तया पांचरात्राभिमतो जीवोत्पत्तिपक्षोऽपास्तः लघुविक्रमः शीघ्र
कारी एतेन दृष्टिमुद्दिष्टा ३४ घटाकाशवदुपाभ्युत्पत्त्या उत्पन्न इति एव शब्दोऽनवधारणे प्रवेशाभावे चेष्टानुपपत्तिमाह न विनेति ३५ स इति योऽयं प्रविष्टः स जीवः संकर्षणारूपो विचित्रविधार
को भगवतो ब्यूहः ३६ स जीव एव सत्कुमारत्वं जीवमुक्तत्वं स्वेन ध्यानार्चनादिकर्मणालभते एवमविद्योपाधिकं जीवमुपपाद्यतस्मादेव जीवात्प्रयुञ्ज्याख्यं मन उत्पद्यते इत्याह यस्मिन्नित्याद्यर्थद्वयेन
प्रयुञ्जसंज्ञके मनसि सर्वेषां भूतानां लघोदयाद्युक्तोऽतो मानस्येवैयं घृष्टिरिति भावः ३७ तस्मात्प्रसूत इति तच्छब्देन संकर्षणः परामृश्यते ३८ तस्मात्सर्वमितितच्छब्देन प्रयुञ्जः स एव चानिरुद्धारूपोऽहंकारः

नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजंगमम् ॥ ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनम् ३२ सर्वभूतात्मभूतो हि वासुदेवो महाबलः ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ३३ ते समेता महात्मानः शरीरमिति संज्ञितम् ॥ तदा विशतियो ब्रह्म ब्रह्मदृश्यो लघुविक्रमः ३४ उत्पन्न एव भवति शरीरं चेष्टयन् प्रभुः ॥ न विना धातुसंघातं शरीरं भवति काचित् ३५ न च जीवं विना ब्रह्म न वायवश्चेष्टयन्त्युत ॥ स जीवः परिसंख्यातः शेषः संकर्षणः प्रभुः ३६ तस्मात्स नत्कुमारत्वं योऽलभत्स्वेन कर्मणा ॥ यस्मिंश्च सर्वभूतानि प्रलयं यांति संक्षयम् ३७ समनः सर्वभूतानां प्रद्युम्नः परिपठ्यते ॥ तस्मात्प्रसूतो यः कर्ता कारणं कार्यमेव च ३८ तस्मात्सर्वसंभवति जगत्स्थावरजंगमम् ॥ सोऽनिरुद्धः स ईशानोऽव्यक्तः स सर्वकर्मसु ३९ यो वासुदेवो भगवान् क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः ॥ ज्ञेयः स एव राजेंद्र जीवः संकर्षणः प्रभुः ४० संकर्षणाच्च प्रद्युम्नो मनोभूतः स उच्यते ॥ प्रद्युम्नाद्योऽनिरुद्धस्तु सोऽहंकारः स ईश्वरः ४१ मत्तः सर्वसंभवति जगत्स्थावरजंगमम् ॥ अक्षरं च क्षरं चैव सच्चा सच्चैव नारद ४२ मां प्रविश्य भवं तीह मुक्ता भक्तास्तु ये मम ॥ अहं हि पुरुषो ज्ञेयो निष्क्रियः पंचविंशकः ४३ निर्गुणो निष्कलश्चैव निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ एतत्त्वयानविज्ञेयं रूपवानिति दृश्यते ४४ इच्छन्मुहूर्तांश्च श्रेयसीशोऽहं जगतो गुरुः ॥ माया ह्येषामया सृष्टाय न्मां पश्यति नारद ४५ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं ज्ञातुमर्हसि ॥ मयैतत्कथितं सम्यक्तवमूर्तिचतुष्टयम् ४६

३९. एवं त्वंपदार्थप्रत्युम्नादिजनकं जीवमुक्त्वाऽस्य पूर्वोक्तेन तत्पदार्थेनाभेदमाह यो वासुदेव इति ४० । ४१. परमकारणत्वं स्वस्यैवाह मत्त इति अक्षरं जीवः क्षरं प्रकृतिमहदहंकारादि सत्कारणं ४२. मां प्रविश्येत्युक्तः प्रवेशो न दीप्तमुद्बुद्धांतेन माभूदिति स्वस्योपाधिबलत्वं निराचष्टेऽहं हीति पुरुषश्चिन्मात्रः निष्क्रियः कूटस्थः ज्ञेय एव न तु प्राप्यः सर्वभूतप्रत्यगात्मत्वात् ४३. निर्गुणत्वात्सुषुप्ताविव वासनाशेषवती प्राप्तिः निष्कलत्वात्प्रसंयोगरूपा अतएव निर्द्वैदः महाकाशघटाकाशयोर्विपोषाध्यपगममात्रकृतत्वाद्भेदस्य अतएवोपाध्यभावाद्वासनादिरूपः परिग्रहोऽपि नास्ति । ननु विश्वरूपस्य त्वत्त्वं निष्कलत्वमत आह एतदिति अयं रूपवानिति यदेतत्त्वयानज्ञातव्यं ४४. यतोऽहं मुहूर्तांशे यममहश्यो भवेयं इच्छन्निति मदीक्षामात्रं सृष्टिसंहारादित्यर्थः । देवतादिवददर्शनेऽपि विश्वरूपत्वं नापेतीत्याशंक्याह मायेति निष्कलस्य ममवैश्वरूप्यमेव मायेत्यर्थः ४५. सर्वभूतगुणेः स्वरूपादिभिरेवंकारेण युक्तं मां ज्ञातुं नार्हसि निर्गुणत्वान्ममेत्यर्थः ४६.

॥२४६॥

संज्ञातः जीवत्वेन सम्यक्ज्ञातः । पार्श्वतरे जीवस्योपकरणभूतः संघातः जडवर्गोऽप्यहमेव । जीवलयाधिष्ठानत्वा जीवोऽप्यहमेवेति भावः । यतः जडाजडवर्गात्माऽहमेव ततो हेतोश्चक्षुषामां दृष्ट्वा सोपाधिकः

अहंहेजीवसंज्ञातोमयिजीवःसमाहितः ॥ नैवंतेषुद्धिरत्राभूद्दृष्टोर्जीवोमयेतिवै ४७ अहंसर्वत्रगोब्रह्मभूतग्रामांतरात्मकः ॥ भूतग्रामशरीरेषुनश्यत्सुननशाम्य
हम् ४८ सिद्धाहितेमहाभागनराह्येकांतिनोऽभवत् ॥ तमोरजोभ्यानिर्मुक्ताःप्रवेक्ष्यंतिचमांमुने ४९ हिरण्यगर्भोलोकादिश्वतुर्वक्रोनिरुक्तगः ॥ ब्रह्मासनातनो
देवोममवह्न्यर्चितकः ५० ललाटाच्चैवमेरुद्रोदेवःक्रोधाद्दिनिःसृतः ॥ पश्यैकादशमेरुद्रान्दक्षिणपार्श्वमास्थितान् ५१ द्वादशैवतथाऽऽदित्यान्वामपार्श्वसमा
स्थितान् ॥ अग्रतश्चैवमेपश्यवसून्ष्टौसुरोत्तमान् ५२ नासत्यंचैवदक्षंचभिषजौपश्यष्टतः ॥ सर्वान्प्रजापतीन्पश्यपश्यसप्तऋषींस्तथा ५३ वेदान्यज्ञांश्चश
तशःपश्यामृतमथौषधीः ॥ तपांसिनियमांश्चैवयमानपिपृथग्विधान् ५४ तथाष्टगुणमैश्वर्यमेकस्थंपश्यमूर्तिमत् ॥ श्रियंलक्ष्मींचकीर्तिंचप्रथिवींचककुब्जिनीम्
५५ वेदानांमातरंपश्यमत्स्थांदेवींसरस्वतीम् ॥ भुवंचज्योतिषांश्चेष्टंपश्यनारदखेचरम् ५६ अंभोधरान्समुद्रांश्चसरांसिसरितस्तथा ॥ मूर्तिमंतःपितृगणांश्चतुरः
पश्यसत्तम ५७ त्रींश्चैवेमान्गुणान्पश्यमत्स्थान्मूर्तिविवर्जितान् ॥ देवकार्यादपिमुनेपितृकार्येविशिष्यते ५८ देवानांचपितॄणांचपिताह्येकोऽहमादितः ॥ अहंहय
शिराभूत्वासमुद्रेपश्चिमोत्तरे ५९ पिवामिसुहुतंहव्यंकव्यंचश्रद्धयान्वितम् ॥ मयासृष्टःपुराब्रह्मायांयज्ञमयजत्स्वयम् ६० ततस्तस्मिन्वरान्प्रीतोदत्तवान्
स्म्यनुत्तमान् ॥ मत्पुत्रत्वंचकल्पादौलोकाध्यक्षत्वमेवच ६१ अहंकारकृतंचैवनामपर्यायवाचकम् ॥ त्वयाकृतांचमर्यादांनातिक्रंस्यतिकश्चन ६२ त्वंचैववर
दोब्रह्मन्वरेप्सूनांभाविष्यसि ॥ सुरासुरगणानांचऋषीणांचतपोधन ६३ पितॄणांचमहाभागसततंसंशितव्रत ॥ विविधानांचभूतानांत्वमुपास्योभाविष्यसि
६४ प्रादुर्भावगतश्चाहंसुरकार्येषुनित्यदा ॥ अनुशास्यस्त्वयाब्रह्मत्रियोज्यश्चसुतोयथा ६५ एतांश्चान्यांश्चरुचिरान्ब्रह्मणेऽमिततेजसे ॥ अहंदत्वावरान्प्री
तोनिवृत्तिपरमोऽभवम् ६६ निर्वाणंसर्वधर्माणानिवृत्तिःपरमास्मृता ॥ तस्मान्निवृत्तिमापन्नश्चरेत्सर्वांगनिर्वृतः ६७ विद्यासहायवंतंचआदित्यस्थंसमाहि
तम् ॥ कपिलंप्राहुराचार्याःसारव्यानिश्चितनिश्चयाः ६८ हिरण्यगर्भोभगवानेषच्छंदांसिसुष्ठुतः ॥ सोऽहंयोगरतिर्ब्रह्मन्योगशास्त्रेषुश्रद्धितः ६९ एषोऽहंव्य
क्तिमागत्यतिष्ठामिदिविशाश्वतः ॥ ततोयुगसहस्रांतिसंहरिष्येजगत्पुनः ७० कृत्वात्मस्थानिभूतातिस्थावराणिचराणिच ॥ एकाकीविद्ययासार्धंविहारिष्येजगत्पुनः
७१ ततोभूयोजगत्सर्वंकरिष्यामीहविद्यया ॥ अस्मिन्मूर्तिश्चतुर्थीयासाऽसृजच्छेषमव्ययम् ७२

समष्टिजीवएवमयादृष्टोन्त्वीश्वरइतिनमंतव्यंजीवादिरूपेणममैवावस्थानादित्वाह नैवमिति ४७ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषः ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

1/11

सहस्रं कर्षणः प्रोक्तः प्रद्युम्नसोऽप्यजीजनत् ॥ प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽहंसर्गो मम पुनः पुनः ७३ अनिरुद्धात्तथा ब्रह्मा तन्नाभिकमलोद्भवः ॥ ब्रह्मणः सर्वभूतानि चराणि
स्थावराणि च ७४ एतां सृष्टिं विजानीह कल्पादिषु पुनः पुनः ॥ यथा सूर्यस्य गगनादुदयास्तमने इह ७५ नष्टे पुनर्बलात्काल आनयत्यमित्युतिः ॥ तथा बलाद्
हंपृथ्वी सर्वभूतहिताय वै ७६ सत्त्वैराक्रांत सर्वांगानां सागरमेखलाम् ॥ आनयिष्यामि स्वस्थानं वाराहरूपमास्थितः ७७ हिरण्याक्षं वधिष्यामि दैतेयं बलम्
वितम् ॥ नारसिंहं वपुः कृत्वा हिरण्यकशिपुं पुनः ७८ सुरकार्ये हनिष्यामि यज्ञं दिति नंदनम् ॥ विरोचनस्य बलवान्बलिः पुत्रो महासुरः ७९ अवध्यः सर्वलोका
नां स देवा सुर रक्षसाम् ॥ भविष्यति स शक्रं च स्वराज्याद्या वयिष्यति ८० त्रैलोक्येऽपहृते तेन विमुखे च शचीपतौ ॥ अदित्या द्वादशादित्यः संभविष्यामि कश्यप
पात् ८१ ततो राज्यं प्रदास्यामि शक्रायामित तेजसे ॥ देवताः स्थापयिष्यामि स्वस्वस्थानेषु नारद ८२ बलिं चैव करिष्यामि पातालतलवासिनम् ॥ दानवं च व
लिं श्रेष्ठमवध्यं सर्वदेवतैः ८३ त्रेतायुगे भविष्यामि रामो भृगुकुलोद्भवः ॥ क्षत्रं चोत्सादयिष्यामि समृद्धबलवाहनम् ८४ संध्यां शेषमनुप्राप्ते त्रेताया द्वापरस्य च ॥
अहंदाशरथी रामो भविष्यामि जगत्पतिः ८५ त्रितोषघाताद्वैरूप्यमेकतोऽथ द्वितस्तथा ॥ प्राप्स्ये तेवानरत्वं हि प्रजापति सुता वृषी ८६ तयोर्वै त्वन्वये जा
ता भविष्यंति वनौकसः ॥ महाबलामहावीर्याः शक्रतुल्यपराक्रमाः ८७ ते सहाया भविष्यंति सुरकार्ये मम द्विज ॥ ततो रक्षःपतिं घोरं पुलस्त्यकुलपांसनम् ८८
हरिष्ये रावणं रौद्रं सगणं लोककंटकम् ॥ द्वापरस्य कलेश्वैव संधौ पार्यवसानिके ८९ प्रादुर्भावः कंसहेतोर्मथुरायां भविष्यति ॥ तत्राहं दानवान् हत्वा सुबहून् देवकं
टकान् ९० कुशस्थलीं करिष्यामि निवेशं द्वारकापुरीम् ॥ वसानस्तत्रैव पुर्यामदितोर्विप्रियंकरम् ९१ हनिष्ये नरकं भौमं मुंरुपीठं च दानवम् ॥ प्राग्योतिषं
पुरं रम्यं नानाधनसमन्वितम् ९२ कुशस्थलीं नयिष्यामि हत्वा वै दानवोत्तमम् ॥ महेश्वरमहासेनौ बाणप्रियहितैषिणौ ९३ पराजेष्याम्यथो युक्तौ देवौ लोकन
मस्कृतौ ॥ ततः सुतं बलेर्जित्वा बाणबाहुसहस्रिणम् ९४ विनाशयिष्यामि ततः सर्वान्सौभनिवासिनः ॥ यः कालयवनः ख्यातो गर्गतेजोभिसंवृतः ९५ भविष्यति
वधस्तस्य मत्त एव द्विजोत्तम ॥ जरासंधश्च बलवान्सर्वराजविरोधनः ९६ भविष्यत्यसुरः स्फीतो भूमिपालो गिरिव्रजे ॥ मम बुद्धिपरिस्पंदाद् वधस्तस्य भविष्यति
९७ शिशुपालं वधिष्यामि यज्ञधर्मसुतस्य वै ॥ समागतेषु बलिषु पृथिव्यां सर्वराजसु ९८ वासविः सुसहायो वै मम त्वेको भविष्यति ॥ युधिष्ठिरं स्थापयिष्ये स्वराज्ये
भ्रातृभिः सह ९९ एवं लोकावदिष्यंति नरनायणा वृषी ॥ उद्युक्तौ दहतः क्षत्रं लोककार्यार्थमीश्वरौ १०० कृत्वा भारवतरणं वसुधाया यथेप्सितम् ॥ सर्वसात्वतमुख्या
नां द्वा रकायाश्च सत्तम १०१ करिष्ये प्रलयं घोरमात्मज्ञानाभिसंहितः ॥ कर्माण्यपरिमेयाणि चतुर्भूतिधरो ह्यहम् १०२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

कृत्वा लोकान्गमिष्यामि स्वानहं ब्रह्मसत्कृतान् ॥ हंसः कूर्मश्च मत्स्यश्च प्रादुर्भावा द्विजोत्तम ३ वराहो नरसिंहश्च वामनो राम एव च ॥ रामो दाशरथिश्चैव सात्वतः कल्किरे
व च ४ यदा वेदश्रुतिर्नष्टा मया प्रत्याहृता पुनः ॥ सवेदाः सश्रुतीकाश्च कृताः पूर्वकृतयुगे ५ अतिकांताः पुराणेषु श्रुतास्ते यदा कचित् ॥ अतिकांताश्च बहवः प्रादुर्भा
वामोत्तमाः ६ लोककार्याणि कृत्वा च पुनः स्वां प्रकृतिं गताः ॥ न ह्येतद्ब्रह्मणा प्राप्तमीदृशं मम दर्शनम् ७ यत्त्वया प्राप्तमद्येह एकांतगतबुद्धिना ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं
ब्रह्मन् भक्तिमतो मया ८ पुराणं च भविष्यं च सरहस्यं च सत्तम ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं स भगवान् देवो विश्वमूर्तिधरोऽव्ययः ९ एतावदुक्त्वा वचनं तत्रैवांतर्दधे पुनः ॥
नारदोऽपि महातेजाः प्राप्यानुग्रहमीप्सितम् १० नरनारायणौ द्रष्टुं वदर्याश्रममाद्रवत् ॥ इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितम् ११ सांख्ययोगकृतं तेन पंचरात्रानुश
ब्दितम् ॥ नारायणमुखोद्गीतं नारदोऽश्रावयत् पुनः १२ ब्रह्मणः सद्नेता तयथा दृष्टं यथा श्रुतम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एतदाश्चर्यं भूतं हि माहात्म्यं तस्य धीमतः १३
किं वै ब्रह्म ज्ञानी ते यतः शुश्रावनारदात् ॥ पितामहोऽपि भगवांतस्मा देवादनंतरः १४ कथं स न विजानीयात् प्रभावममितौजसः ॥ भीष्म उवाच ॥ महाकल्पसहस्रा
णि महाकल्पशतानि च १५ समतीतानि राजेंद्र सर्गाश्च प्रलयाश्च ह ॥ सर्गस्यादौ स्मृतो ब्रह्मा प्रजासर्गकरः प्रभुः १६ जानाति देवप्रवरं भूयश्चातोऽधिकं नृप ॥ परमा
त्मानमीशानमात्मनः प्रभवंतथा १७ ये त्वन्ये ब्रह्मसद्ने सिद्धसंघाः समागताः ॥ तेभ्यस्तच्छ्रावयामास पुराणं वेदसंमितम् १८ तेषां सकाशात् सूर्यस्तु श्रुत्वा वै भाविता
त्मनाम् ॥ आत्मानुगामिनाराजं श्रावयामास वै ततः १९ षट्षष्टिर्हिसहस्राणि ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥ सूर्यस्य तपतो लोकाग्निर्मिता ये पुरःसराः १२० तेषाम
कथयत् सूर्यः सर्वेषां भावितात्मनाम् ॥ सूर्यानुगामिभिस्तातः ऋषिभिस्तैर्महात्मभिः २१ मेरौ समागता देवाः श्राविताश्चेदमुत्तमम् ॥ देवानां तु सकाशाद्वै ततः श्रुत्वाऽसि
तो द्विजः २२ श्रावयामास राजेंद्र पितॄणां मुनिसत्तमः ॥ मम चापि पिता तात कथयामास शांतनुः २३ ततो मयाऽपि श्रुत्वा च कीर्तितं तव भारत ॥ सुरैर्वा मुनिभिर्वाऽपि
पुराणैरिदं श्रुतम् २४ सर्वे ते परमात्मानं पूजयंते समंततः ॥ इदमाख्यानमार्षेयं पारंपर्यागतं नृप २५ नावासु देवभक्ताय त्वया देयं कथंचन ॥ मतोऽन्यानि च तेरा
जनुपाख्यानशतानि वै २६ यानि श्रुतानि सर्वाणि तेषां सारोऽयमुद्धतः ॥ सुरासुरैर्यथाराजन्निर्मथ्यामृतमुद्धतम् २७ एवमेतत्पुराविप्रैः कथामृतमिहोद्धतम् ॥ यश्चेदं
पठते नित्यं यश्चेदं शृणुयान्नरः २८ एकांतभावोपगत एकांतेषु समाहितः ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं भूत्वा चंद्रप्रभो नरः २९ स सहस्रार्चिपदेवं प्रविशेन्नात्र संशयः ॥ मुच्ये
दार्तस्तथारोगाच्छ्रुत्वे मामादितः कथाम् १३० जिज्ञासुर्लभते कामान्भक्तो भक्तगतिं व्रजेत् ॥ त्वयाऽपि सततं राजब्रह्मचर्यः पुरुषोत्तमः ३१ सहिमाता पिता चैव कृत्स्न
स्य जगतो गुरुः ॥ ब्रह्मण्ये देवो भगवान्प्रीयतांते सनातनः ॥ युधिष्ठिरमहाबाहो महाबुद्धिर्जनार्दनः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्द्धये कञ्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ॥ ॥ कथं स इति यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैव यज्ञभोक्तृत्वं यज्ञकर्तृत्वं च विरुद्धमित्यर्थः तथा परस्परविरुद्धयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरेकस्य शास्त्रत्वं विरुद्धमतारकत्वापत्तेरिति प्रश्नार्थः एतेन जीवेशयोरेकमेतत्प्रतिपत्त्यर्थो निवृ

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वैतदाख्यानवरं धर्मराजं जनमेजय ३३ भ्रातरश्चास्य ते सर्वे नारायणपराऽभवन् ॥ जितं भगवता तेन पुरुषेणेति भारत ३४ नित्यं जप्यपराभूत्वा सरस्वतीमुदीरयन् ॥ यो ह्यस्माकं गुरुः श्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ३५ जगौ परमकं जप्यं नारायणमुदीरयन् ॥ गत्वा तं रिक्तात्स ततं क्षीरोदममृता शयम् ३६ पूजयित्वा च देवेशं पुनरायात्स्वमाश्रमम् ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं नारदोक्तं मयैरितम् ३७ पारंपर्यागतं ह्येतत्पित्रामेकथितं पुरा ॥ ॥ सौबिरुवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं वैशंपायन कीर्तितम् ३८ जनमेजयेन तच्छ्रुत्वा कृतं सम्यग्यथाविधि ॥ यूयं हितं तत्पसः सर्वं च चरितवताः ३९ सर्वे वेदविदो मुख्या नैमिषारण्यवासिनः ॥ शौनकस्य महासत्रं प्राप्ताः सर्वे द्विजोत्तमाः १४० यज्यं सुदुर्तैर्यज्ञैः शाश्वतं परमेश्वरम् ॥ पारंपर्यागतं ह्येतत्पित्रामेकथितं पुरा १४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये उत्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ कथं स भगवान्देवो यज्ञेष्वग्रहरः प्रभुः ॥ यज्ञधारी च स ततं वेदवेदांगवित् तथा १ निवृत्तं चास्थितो धर्मक्षमी भागवतः प्रभुः ॥ निवृत्तिधर्मान्विदधे स एव भगवान् प्रभुः २ कथं प्रवृत्तिधर्मेण भागार्हा देवताः कृताः ॥ कथं निवृत्तिधर्माश्च कृता व्यावृत्तद्वयः ३ एतं नः संशयं सौतेच्छिधिगुह्यं सनातनम् ॥ त्वयानारायण कथाः श्रुता वै धर्मसंहिताः ४ ॥ सौतेरुवाच ॥ जनमेजयेन यत्पृष्ठः शिष्यो व्यासस्य धीमतः ॥ तत्तेऽहं कथयिष्यामि पौराणं शौनकोत्तम ५ श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्य देहिनां परमात्मनः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ इमे स ब्रह्मका लोकाः समुरासुरमानवाः ॥ क्रियास्वभ्युदयोक्ता सुसक्ता इत्यंति सर्वशः ७ मोक्षश्चोक्तस्त्वया ब्रह्मनिर्वाणं परमं सुखम् ॥ ये तु मुक्ता भवंतीह पुण्यपापविवर्जिताः ८ ते सहस्रार्चिषं देवं प्रविशंतीह शुश्रुम ॥ अयं हि दुरनुष्ठेयो मोक्षधर्मः सनातनः ९ यं हि त्वा देवताः सर्वा हव्यकव्यभुजोऽभवन् ॥ किंच ब्रह्मा च रुद्रश्च शक्रश्च बलभिर्यभुः १० सूर्यस्ताराधिपो वायुरग्निर्वरुण एव च ॥ आकाशं जगती चैव ये च शेषा दिवौकसः ११ प्रलयं न विजानंति आत्मनः परिनिर्मितम् ॥ ततस्तेनास्थिता मार्गं ध्रुवमक्षरमव्यम् १२ स्मृतिकालपरीमाणं प्रवृत्तिये समास्थिताः ॥ दोषः कालपरीमाणे महानेप क्रियावताम् १३ एतन्मे संशयं विप्रहृदिशल्यमिवार्पितम् ॥ छिंधीति हासकथनात्परं कौतूहलं हि मे १४ कथं भागहराः प्रोक्ता देवताः क्रतुपुद्भिज ॥ किमर्थं चाध्वरे ब्रह्मनिज्यं ते त्रिदिवौकसः १५

ति धर्मश्चास्मिन्निति ज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्द्धये कञ्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ॥ ॥ कथं स इति यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैव यज्ञभोक्तृत्वं यज्ञकर्तृत्वं च विरुद्धमित्यर्थः तथा परस्परविरुद्धयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरेकस्य शास्त्रत्वं विरुद्धमतारकत्वापत्तेरिति प्रश्नार्थः एतेन जीवेशयोरेकमेतत्प्रतिपत्त्यर्थो निवृ

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्द्धये कञ्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ॥ ॥ कथं स इति यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैव यज्ञभोक्तृत्वं यज्ञकर्तृत्वं च विरुद्धमित्यर्थः तथा परस्परविरुद्धयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरेकस्य शास्त्रत्वं विरुद्धमतारकत्वापत्तेरिति प्रश्नार्थः एतेन जीवेशयोरेकमेतत्प्रतिपत्त्यर्थो निवृ

ये च भागं प्रगृह्णंति यज्ञेषु द्विजसत्तम ॥ ते यजंतो महायज्ञैः कस्य भागं ददंति वै १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अहो गूढतमः प्रश्नस्त्वया पृष्ठोजनेश्वर ॥ ना तत्तत्पसाहोष ना वेदविदुपातथा १७ ना पुराणविदा चैव शक्यो व्याहर्तुं मंजसा ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मे पृष्ठः पुरा गुरुः १८ कृष्णद्वैपायनो व्यासो वेदव्यासो महानृपिः ॥ सुभंतु जैमिनिश्चैव पैलश्च सुहृद्व्रतः १९ अहं चतुर्थः शिष्यो वैपचमश्च शुकः स्मृतः ॥ एतान्समागतान्सर्वान्पंच शिष्यान् दमान्वितान् २० शौचाचारसमायुक्तान् जितक्रोधान् जितेंद्रियान् ॥ वेदान्ध्यापयामास महाभारतपंचमान् २१ मेरौ गिरिवरे रम्ये सिद्धचारणसेविते ॥ तेषामभ्यस्यतां वेदान्कदाचित्संशयोऽभवत् २२ एष वै यस्त्वया पृष्ठस्तेन तेषां प्रकीर्तितः ॥ ततः श्रुतो मया चापित्वास्वयोद्य भारत २३ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा सर्वज्ञानतमो नुदः ॥ पराशरसुतः श्रीमान् व्यासो वाक्यमथाब्रवीत् २४ मया हि सुमहत्तत्तत्पः परमदारुणम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानीयामिति सत्तमाः २५ तस्य मे तत्तत्पसो निगृहीतेंद्रियस्य च ॥ नारायणप्रसादेन क्षीरोदस्यानुकूलतः २६ त्रैकालिकमिदं ज्ञानं प्रादुर्भूतं यथेप्सितम् ॥ तच्छृणु ध्वं यथान्यायं वक्ष्ये संशयमुत्तमम् २७ यथा वृत्तं हि कल्पादौ दृष्टं मे ज्ञानचक्षुषा ॥ परमात्मेति यंप्राहुः सांख्ययोगविदो जनाः २८ महापुरुषसंज्ञां सलभते स्वेन कर्मणा ॥ तस्मात्प्रसूतमव्यक्तं प्रधानं तं विदुर्बुधाः २९ अव्यक्ताद्व्यक्तमुत्पन्नं लोकसृष्ट्यर्थमीश्वरात् ॥ अनिरुद्धो हिलोकेषु महानात्मेति कथ्यते ३० योऽसौ व्यक्तत्वमापन्नो निर्ममे च पितामहम् ॥ सोऽहंकार इति प्रोक्तः सर्वतेजोमयो हि सः ३१ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ अहंकारप्रसूता निमहाभूतानि पंचधा ३२ महाभूतानि सृष्ट्वैतान् गुणान्निर्ममे पुनः ॥ भूतेभ्यश्चैव निष्पन्ना मूर्तिर्मतश्च तान् शृणु ३३ मरीचिरंगिराश्चात्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महात्मा वैमनुः स्वायंभुवस्तथा ३४ ज्ञेयाः प्रकृतयोऽष्टौ ताया सुलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ वेदवेदांगसंयुक्तान्यज्ञयज्ञांगसंयुक्तान् ३५ निर्ममेलोकसिद्ध्यर्थं ब्रह्मालोकपितामहः ॥ अष्टाभ्यः प्रकृतिभ्यश्च जातं विश्वमिदं जगत् ३६ रुद्रो रोषात्मको जातो दशान्यान्सोऽसृजत्स्वयम् ॥ एकादशैते रुद्रास्तु विकारपुरुषाः स्मृताः ३७ ते रुद्राः प्रकृतिश्चैव सर्वे चैव सुरर्षयः ॥ उत्पन्ना लोकसिद्ध्यर्थं ब्रह्माणं समुपस्थिताः ३८

तेभ्योऽप्रदाने महान् दोषः । 'इष्टाभ्यो गान्धर्वो देवादास्यं ते यज्ञभाविताः ॥ ते देवान् प्रदायेभ्यो यो मुक्तेस्तेन एव सः' इति मोतावचनात् । अतः प्रवृत्तिमागोऽवश्यमनुसरणीय इत्याह परमात्मेति यंप्राहुरित्यादिना सनः सन्तु जातश्चेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ३८ । ३९ ॥ ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

वयंसृष्टाहिभगवंस्त्वयाचप्रभविष्णुना ॥ येनयस्मिन्नधीकारेवर्तितव्यंपितामह ३९ योऽसौत्वयाऽभिनिर्दिष्टोह्यधिकारोर्थचिंतकः ॥ परिपाल्यः कथंतेनसाहंकारे
णकर्तृणा ४० प्रदिशस्वबलंतस्ययोऽधिकारार्थचिंतकः ॥ एवमुक्तोमहादेवोदेवास्तानिदमब्रवीत् ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साध्वहंज्ञापितोदेवायुष्माभिर्भद्रमस्तुवः ॥
समाप्येषासमुत्पन्नाचितायाभवतामता ४२ लोकत्रयस्यकृत्स्नस्यकथंकार्यःपरिग्रहः ॥ कथंवलक्ष्योनस्यायुष्माकंह्यात्मनश्चमे ४३ इतःसर्वेऽपिगच्छामःशरणं
लोकसाक्षिणम् ॥ महापुरुषमव्यक्तंसनोवक्ष्यतियद्वितम् ४४ ततस्तेब्रह्मणासार्धमृषयोविबुधास्तथा ॥ क्षीरोदस्योत्तरंकूलंजग्मुर्लोकहितार्थिनः ४५ तेतपःस
मुपातिष्ठन्ब्रह्मोक्तंवेदकल्पितम् ॥ समहानियमोनामतपश्चर्यासुदारुणः ४६ ऊर्ध्वादृष्टिर्बाहवश्चएकाग्रचमनोऽभवत् ॥ एकपादाःस्थिताःसर्वेकाष्ठभृताःसमाहिताः
४७ दिव्यंवर्षसहस्रंतेतपस्तप्त्वासुदारुणम् ॥ शुश्रुवुर्मधुरांवाणींवेदवेदांगमूषिताम् ४८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भोभोःसब्रह्मकादेवाःऋषयश्चतपोधनाः ॥ स्वाग
तेनार्च्यवःसर्वान्श्रावयेवाक्यमुत्तमम् ४९ विज्ञातंवोमयाकार्यंतच्चलोकहितंमहत् ॥ प्रवृत्तियुक्तंकर्तव्यंयुष्मत्प्राणोपबृंहणम् ५० सुतप्तंचतपोदेवाममाराधनका
म्यया ॥ भोक्ष्यथास्यमहासत्त्वास्तपसःफलमुत्तमम् ५१ एषब्रह्मालोकगुरुर्महाचलोकपितामहः ॥ यूयंचविबुधश्चेष्टामांयजध्वंसमाहिताः ५२ सर्वभागान्कल्पय
ध्वंयज्ञेषुममनित्यशः ॥ तथाश्रेयोऽभिधास्याभियथाऽधीकारमीश्वराः ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वेतदेवदेवस्यवाक्यंहृष्टतनूरुहाः ॥ ततस्तेविबुधाःसर्वेब्र
ह्मातेचमहर्षयः ५४ वेददृष्टेनविधिनवैष्णवंक्रतुमाहरन् ॥ तस्मिन्सत्रेसदाब्रह्मास्वयंभागमकल्पयत् ५५ देवादेवर्षयश्चैवस्वंस्वंभागमकल्पयन् ॥ तेकार्तयुगध
र्माणोभागाःपरमसत्कृताः ५६ प्रादुरादित्यवर्णंतंपुरुषंतमसःपरम् ॥ बृहंतंसर्वगंदेवमीशानंवरदंप्रभुम् ५७ ततोऽथवरदोदेवस्तान्सर्वानमरान्स्थितान् ॥ अशरी
रोवभाषेदंवाक्यंखस्थोमहेश्वरः ५८ येनयःकल्पितोभागःसतथामामुपागतः ॥ प्रीतोऽहंप्रदिशाम्यद्यफलमावृत्तिलक्षणम् ५९ एतद्वोलक्षणंदेवामत्प्रसाद
समुद्भवम् ॥ स्वयंयज्ञैर्यजमानाःसमाप्तवरदक्षिणैः ६० युगेयुगेभविष्यध्वंप्रवृत्तिफलभागिनः ॥ यज्ञैर्येचापियक्ष्यंतिसर्वलोकेषुवैसुराः ६१ कल्पयिष्यंति
वोभागांस्तेनरावेदकल्पितान् ॥ योमेयथाकल्पितवान्भागमस्मिन्महाक्रतौ ६२ सतथायज्ञभागार्होवेदसूत्रेमयाकृतः ॥ यूयंलोकान्भावयध्वंयज्ञभागफलो
चिताः ६३ सर्वार्थचिंतकालोकेयथाधीकारनिर्मिताः ॥ याःक्रियाःप्रचरिष्यंतिप्रवृत्तिफलसत्कृताः ६४ आभिराप्यायितवलांलोकान्बैधारयिष्यथ ॥
यूयंहिभावितायज्ञैःसर्वयज्ञेषुमानवैः ६५ मांततोभावयिष्यध्वमेपावोभावनामम ॥ इत्यर्थनिर्मितावेदायज्ञाश्चौषधिभिःसह ६६ एभिःसम्यक्प्रयुक्तैर्हिप्रीयं
तेदेवताःक्षितौ ॥ निर्माणमेतद्युष्माकंप्रवृत्तिगुणकल्पितम् ६७

६८। ६९। ७०। ७१ एवरजःप्रधानानांप्रवृत्तिमार्गेमुक्तासत्त्वप्रधानानांयोग्यनिवृत्तिमार्गेमाह सनइति ७२। ७३। ७४ कुतएवमार्गेभेदोऽधिकारिभेदश्चेत्याशंक्याह यतोऽहमिति अहं
कारोयतस्त्रिगुणःसात्त्विकोराजसस्तामसश्चातःसृष्टिर्त्रैविध्यंजातं येऽत्यंतसात्त्विकास्तेधर्मज्ञानवैराग्यैर्धर्मबलेनाहंकारात्परिक्षेत्रज्ञसंहारक्रमेणप्रविशंति येराजसास्तेऽहंकारात्पराचीनमेवशब्दादिकंपुरुषा
मयाकृतंसुरश्रेष्ठायावत्कल्पक्षयादिह ॥ चिंतयध्वंलोकहितंयथाधीकारमीश्वराः ६८ मरीचिरंगिराश्चात्रिःपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ वसिष्ठइतिसप्तैतेमानसानि
र्मिताहिते ६९ एतेवेदविदोमुख्यावेदाचार्याश्चकल्पिताः ॥ प्रवृत्तिधर्मिणश्चैवप्राजापत्येचकल्पिताः ७० अयंक्रियावतांपंथाव्यक्तीभूतःसनातनः ॥ अनिरुद्ध
इतिप्रोक्तोलोकसर्गकरःप्रभुः ७१ सनःसनत्सुजातश्चसनकःससनंदनः ॥ सनत्कुमारःकपिलःसप्तमश्चसनातनः ७२ सप्तैतेमानसाःप्रोक्ताऋषयोब्रह्मणःसुताः ॥
स्वयमागतविज्ञानानिवृत्तिधर्ममास्थिताः ७३ एतेयोगविदोमुख्याःसांख्यज्ञानविशारदाः ॥ आचार्याधर्मशास्त्रेषुमोक्षधर्मप्रवर्तकाः ७४ यतोऽहंप्रसृतःपूर्वमव्य
क्तात्रिगुणोमहान् ॥ तस्मात्परतरोयोऽसौक्षेत्रज्ञइतिकल्पितः ७५ सोऽहंक्रियावतांपंथाःपुनरावृत्तिदुर्लभः ॥ योयथानिर्मितोजंतुर्यस्मिन्मन्यस्मिन्श्चकर्मणि ७६
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवातत्फलंसोऽश्रुतेमहत् ॥ एषलोकगुरुर्ब्रह्माजगदादिकरःप्रभुः ७७ एषमातापिताचैवयुष्माकंचपितामहः ॥ मयाऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतवरप्रदः
७८ अस्यचैवात्मजोरुद्रोललाटाद्यःसमुत्थितः ॥ ब्रह्माऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतधरःप्रभुः ७९ गच्छध्वंस्वानधीकारांश्चितयध्वंयथाविधि ॥ प्रवर्ततांक्रियाःसर्वाःसर्व
लोकेषुमाचिरम् ८० प्रदिश्यंतांचकर्माणिप्राणिनांगतयस्तथा ॥ परिनिष्ठितकालानिआयूंषीहसुरोत्तमाः ८१ इदंकृतयुगंनामकालःश्रेष्ठःप्रवर्तितः ॥ अहिंस्या
यज्ञपशवोयुगेऽस्मिन्नतदन्यथा ८२ चतुष्पात्सकलोधर्मोभविष्यत्यत्रवैसुराः ॥ ततस्त्रेतायुगंनामत्रयीयत्रभविष्यति ८३ प्रोक्षितायत्रपशवोवधंप्राप्स्यंतिवै
मखे ॥ यत्रपादश्चतुर्थोवैधर्मस्यनभविष्यति ८४ ततोवैद्वापरंनाममिश्रःकालोभविष्यति ॥ द्विपादहीनोधर्मश्चयुगेतस्मिन्भविष्यति ८५ ततस्तिष्येऽथसंप्रा
प्तेयुगेकलिपुरस्कृते ॥ एकपादस्थितोधर्मोयत्रतत्रभविष्यति ८६ देवादेवर्षयश्चोचुस्तमेवंवादिनंगुरुम् ॥ एकपादस्थितेधर्मेयत्रक्वचनगामिनि ८७ कथंकर्त
व्यमस्माभिर्भगवंस्तद्वदस्वनः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्रवेदाश्चयज्ञाश्चतपःसत्यंदमस्तथा ८८ अहिंसाधर्मसंयुक्ताःप्रचरेयुःसुरोत्तमाः ॥ सवोदेशःसेवितव्योमावो
ऽधर्मःपदास्पृशेत् ८९ ॥ व्यासउवाच ॥ तेऽनुशिष्टाभगवतादेवाःसर्पिगणास्तथा ॥ नमस्कृत्वाभगवतेजग्मुर्देशान्यथेप्सितान् ९० गतेषुत्रिदिवौकःसुब्रह्मैकः
पर्यवस्थितः ॥ दिदृक्षुर्भगवंतंतमनिरुद्धतनौस्थितम् ९१ तंदेवोदर्शयामासकृत्वाहयशिरोमहत् ॥ सांगानावर्तयन्वेदान्कमंडलुत्रिदंडधृक् ९२ ततोऽश्वशिरसंह
ृष्टातंदेवमामेतौजसम् ॥ लोककर्ताप्रभुर्ब्रह्मालोकानांहितकाम्यया ९३ मूर्ध्नाप्रणम्यवरदंतस्थौप्रांजलिरग्रतः ॥ सपरिष्वज्यदेवेनवचनंश्रावितस्तदा ९४

र्थत्वेनपश्यंतःप्रवृत्तावधिक्रियंतइत्यर्थः ७५ सोऽहमिति सोऽहंनिवृत्तिमार्गेरूपआत्यंतिकीनिवृत्तिरात्ममात्रावशेषैवेत्यात्मैवनिवृत्तिरूपःपंथाःसक्रियावतांपुनरावृत्तिमतांदुर्लभःपुनरावृत्तिदुर्लभःमध्यम
पदलोपीसमासः मार्गेद्वैविष्यादिकमुपसंहरति योषथेति ७६ एषलोकगुरुरित्यादिस्पष्टार्थः ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४

१५ । १६ एवमुक्त्वादिभ्यासवाक्यं १७ प्रश्नानांक्रमेणोत्तराण्युक्तवोपसंहरति एवमेवहत्यादिना १८ । १९ भक्त्यतिशयात्प्रश्नोत्तरमुक्त्वास्मृतं परमात्मानंस्तौति सभादिरिति धाताद
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोककार्यगतीः सर्वास्त्वं चित्तयथाविधि ॥ धातात्वं सर्वभूतानां त्वं प्रभुर्जगतो गुरुः १५ त्वय्यावेशितभारोऽहं घृतिं प्राप्स्याम्यथांजसा ॥ यदाच
 सुरकार्यं ते आविषह्यं भाविष्यति १६ प्रादुर्भावं गमिष्यामि तदाऽऽत्मज्ञानं देशिकः ॥ एवमुक्त्वा हयशिरास्तत्रैवांतरधीयत १७ तेनानुशिष्टो ब्रह्माऽपि स्वलोकमचिरा
 द्रतः ॥ एवमेष महाभाग पद्मनाभः सनातनः १८ यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदा ॥ निवृत्तिं चास्थितो धर्मं गतिमक्षयधर्मिणाम् ॥ प्रवृत्तिं धर्मान् चिदधे कृत्वा
 लोकस्य चित्रतां १९ स आदिः समध्यः स चांतः प्रजानां स धाता स वेयं सकर्ता स कार्यम् ॥ युगांते प्रसुप्तः सुसंक्षिप्य लोकान् युगादौ प्रबुद्धो जगद्भुत्ससर्ज १०० तस्मै नम
 ध्वं देवाय निर्गुणाय महात्मने ॥ अजाय विश्वरूपाय धाम्ने सर्वदिबौकसाम् १ महाभूताधिपतये रुद्राणां पतये तथा ॥ आदित्यपतये चैव वसूनां पतये तथा २ आश्विन्यां
 पतये चैव मरुतां पतये तथा ॥ वेदयज्ञाधिपतये वेदांगपतयेऽपि च ३ समुद्रवासिने नित्यं हरये मुंजकेशिने ॥ शांताय सर्वभूतानां मोक्षधर्मानुभाषिणे ४ तपसांतिजसां
 चैव पतये यशसामपि ॥ वचसां पतये नित्यं सरितां पतये तथा ॥ कर्पादिने वराहाय एकगृंगाय धीमते ॥ विवस्वतेऽश्वशिरसे चतुर्भूर्तिं घृते सदा ॥ गुह्याय ज्ञानदृश्याय
 अक्षराय क्षराय च ॥ एष देवः संचरति सर्वत्र गतिरव्ययः ७ एष चैतत्परं ब्रह्म ज्ञेयो विज्ञानचक्षुषा ॥ एवमेतत्परादृष्टं मया वैज्ञानचक्षुषा ८ कथितं तच्चैव सर्वमया पृष्टे
 न तत्त्वतः ॥ क्रियतां मद्वचः शिष्याः सेव्यतां हरिरीश्वरः ॥ गीयतां विदशब्दैश्च पूज्यतां च यथाविधि ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तास्तु वयं ते न वेदव्यासेन धी
 मता ॥ सर्वे शिष्याः सुतश्चास्य शुकः परमधर्मवित् ११० स चास्माकमुपाध्यायः सहास्माभिर्विशांपते ॥ चतुर्वेदोद्भूताभिस्तमृग्भिः समभितुष्टुवे ११ एतत्ते
 सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ एवमेव कथय द्राजन्पुरा द्वैपायनो गुरुः १२ यश्चेदं शृणुयान्नित्यं यश्चैनं परिकीर्तयेत् ॥ नमो भगवते कृत्वा समाहितमतिर्नरः १३
 भवत्यरोगो मतिमान् बलरूपसमन्वितः ॥ आतुरो मुच्यते रोगाद्ब्रह्मो मुच्येत बंधनात् १४ कामान्कामी लभेत्कामं दीर्घं चायुरवाप्नुयात् ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्ष
 त्रियो विजयी भवेत् १५ वैश्यो विपुललाभः स्याच्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं कन्या चैवैप्सितं पतिम् १६ लग्नगर्भा विमुच्येत गर्भिणी जनयेत्सुतम् ॥
 बंध्या प्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसमृद्धिमतः १७ क्षेमेण गच्छेदध्वानमिदं यः पठते पथि ॥ यो यं कामं कामयते स तमाप्नोति च ध्रुवम् १८ इदं महर्षेर्वचनं विनिश्चितं
 महात्मनः पुरुषवरस्य कीर्तितम् ॥ समागमं चर्षिदिबौकसामिमां निशम्य भक्ताः सुसुखं लभन्ते ११९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारा
 यणीये चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

धातिधारयति पोषयति वा धेयधारणीयं पोषणीयं च १०० मास्त्रानिर्वचनं तु स्वयमेव करिष्यतीति न व्याख्यायते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अष्टादशगुणं सत्त्वं । प्रीतिः प्राकाशमृ
 द्देकोलघुता सुखमेव च । अकार्पण्यमसंरम्भः संतोषः श्रद्धानता ॥ समाधृतिरहिंसा च शोचमक्रोध एव च ॥ आर्जवं समता सत्यमनसूया तथैव च इति तत्तद्गुणोपाधिः प्रीत्यादिशब्दितो भवतीति गौणनामनि
 १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । ११९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

अस्तौषीदिति निरुक्ते निर्वचनं १ । २ गुणकर्मजगुणः सर्वज्ञत्वादिति तर्जं कर्मजगत्सृष्ट्यादिति तर्जं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अष्टादशगुणं सत्त्वं । प्रीतिः प्राकाशमृ
 द्देकोलघुता सुखमेव च । अकार्पण्यमसंरम्भः संतोषः श्रद्धानता ॥ समाधृतिरहिंसा च शोचमक्रोध एव च ॥ आर्जवं समता सत्यमनसूया तथैव च इति तत्तद्गुणोपाधिः प्रीत्यादिशब्दितो भवतीति गौणनामनि
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ अस्तौषीद्वैरिमं व्यासः स शिष्यो मधुसूदनम् ॥ नामभिर्विविधैरेषां निरुक्तं भगवन्मम १ वक्तुमर्हसि शुश्रूषोः प्रजापतिपतेर्हरेः ॥ श्रुत्वा भवेयं
 यत्पूतः शरच्चंद्र इवामलः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्यथाऽऽचष्ट फाल्गुनस्य हरिः प्रभुः ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनो नाम्नां निरुक्तं गुणकर्मजम् ३ नामभिः कीर्ति
 तैस्तस्य केशवस्य महात्मनः ॥ पृष्टवान् केशवं राजन् फाल्गुनः परवीरहा ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भगवन्भूतमव्ययं सर्वभूतसृगव्यय ॥ लोकधाम जगन्नाथ लोकानामम
 यप्रद ५ यानि नामानि ते देवकीर्तितानि महर्षिभिः ॥ वेदेषु सपुराणेषु यानि गुह्यानि कर्मभिः ६ तेषां निरुक्तं त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि केशव ॥ न ह्यन्यो वर्णयेन्नाम्नां नि
 रुक्तं त्वामृते प्रभो ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऋग्वेदे स यजुर्वेदे तथैवार्थवसामसु ॥ पुराणेषोपनिषदे तथैव ज्योतिषेऽर्जुन ८ सांख्ये च योगशास्त्रे च आयुर्वेदे तथैव च ॥
 बहूनि मम नामानि कीर्तितानि महर्षिभिः ९ गौणानि तत्र नामानि कर्मजानि च कानिचित् ॥ निरुक्तं कर्मजानां त्वं शृणुष्व प्रयतोऽनघ १० कथ्यमानं मया तात त्वंहि मे
 ऽर्द्धं स्मृतः पुरा ॥ नमोऽतियशसे तस्मै देहिनां परमात्मने ११ नारायणाय विश्वाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ यस्य प्रसादो ब्रह्मारुद्रश्च क्रोधसंभवः १२ योऽसौ यो नि
 र्हिंसर्वस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ अष्टादशगुणं यत्तत्सत्त्वं सत्त्ववतां वर १३ प्रकृतिः सा परामहं रोदसी योगधारिणी ॥ ऋता सत्याऽमराऽज्यलोकानां मात्मसंज्ञिता
 १४ तस्मात्सर्वाः प्रवर्तते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ तपो यज्ञश्च यष्टा च पुराणः पुरुषो विराट् १५ अनिरुद्ध इति प्रोक्तो लोकानां प्रभवः ॥ ब्राह्मेरात्रिक्षये प्राप्ते तस्य ह्य
 मिततेजसः १६ प्रसादात्प्रादुरभवत्पद्मं पद्मनिभेक्षण ॥ ततो ब्रह्मा समभवत्स तस्यैव प्रसादजः १७ अहः क्षयेललाटाच्च सुतो देवस्यैव तथा ॥ क्रोधा विष्टस्य संजज्ञे रुद्रः
 संहारकारकः १ एतौ द्वौ विबुधश्चेष्टौ प्रसादक्रोधजा बुभौ ॥ तदा देशितं पंधानौ सृष्टिं संहारकारकौ १९ निमित्तमात्रं तावन्न सर्वप्राणिवरप्रदौ ॥ कपर्दी जटिलो मुंडः श्म
 शानगृहसेवकः २० उग्रवतचरो रुद्रो योगी परमदारुणः ॥ दक्षक्रतुर्हरश्चैव भगनेत्रहरस्तथा २१ नारायणात्मको ज्ञेयः पांडवेययुगे युगे ॥ तस्मिन्निपूज्यमाने वैदेवे
 वेमहेश्वरे २२ संपूजितो भवेत्पार्थ देवो नारायणः प्रभुः ॥ अहमात्मा हिलोकानां विश्वेषां पांडुनंदन २३ तस्मादात्मानमेवाग्रे रुद्रं संपूजयाम्यहम् ॥ यद्यहं नार्चयेयं
 वै ईशानं वरदं शिवम् २४ आत्मानं नार्चयेत्कश्चिदिति मे भावितात्मनः ॥ मया प्रमाणं हि कृतं लोकैः समनुवर्तते २५ प्रमाणानि हि पूज्यानि ततस्तं पूजयाम्यहम् ॥
 यस्तं वेत्ति स मां वेत्तियोऽनुतं सहि मामनु २६

वर्चने १३ साऽष्टादशगुणमयी मत्तं मम पराप्रकृतिः स्वरूपं रोदसीत्यावापृथिव्यात्मिका योगेन लोकान्धारयतीति योगधारिणी ऋताकर्मफलभूता ब्रह्मलोकांता सत्याववाधितचिन्मात्ररूपा १४ तस्मा
 त्कृताधारमकात्परमात्मन्यभ्यस्तात्सत्त्वात् तप आदिरूपोऽनिरुद्ध एव १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ चतुर्विधाः आर्तो जिज्ञासुर्याधीज्ञानीचेतिगीतोक्ताः ३३ अन्या आत्मातिरिक्तादेवताऽस्यास्तीत्यन्यदेवतः तथाचश्रुतिः । 'अथमोऽन्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसाव
न्योऽहमस्मीतिनसवेदयथापदुरेवसदेवानां' इतिअन्योपास्तिर्नन्दति अनन्याऽऽत्मेवदेवतायेषां । आत्मेत्येवोपासीतेत्यादिश्रुतेः । तेजानिनइत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ प्रतिज्ञातं नामनिर्व
चनं करोति नराणामित्यादिना नराजीवाः बिबेप्रतिबिबमिवयत्राभ्यस्ताः अतस्तेषामयनं नरायणः स्वार्थे तद्धितइत्येकोऽर्थः । दर्पणादिस्वच्छंद्वयंप्राप्यरविरश्मिवतपतिन्नोतः प्रवृत्तेनयनरश्मिभिर्ग्रीवा
स्थमेवमुखं पूर्वप्रवृत्तपराक्संस्कारात्प्रत्यङ्मुखत्वाद्युपाधिधर्मविशिष्टं गृह्यते । अन्यथाऽत्यंतानुभूतपुरुषादिदर्शनं दर्पणेन स्यात् तद्विषयकसंस्काराभावात् । योऽयं दर्पणे दृष्टः स एवायमित्यवाधित
प्रत्यभिज्ञाबलाच्चनदर्पणेभिनवमुखाभ्यासइतिव्युत्पादितं वेदांतकतकेऽस्माभिः । श्रुतिश्च ईशाजीवयोर्बिबप्रतिबिबभावदर्शयति । 'यथाव्ययं ज्योतिरात्माविवस्वानपोभिन्नावहुषेकोऽनुगच्छन् ॥ ३

रुद्रो नारायणश्चैव सत्वमेकं द्विधा कृतम् ॥ लोके चरतिकौंतेयव्यक्तिस्थं सर्वकर्मसु २७ नहिमेकेनचिद्देयोवरः पांडवनंदन ॥ इतिसंचित्यमनसापुराणं रुद्रमीश्वरम्
२८ पुत्रार्थमाराधितवानहमात्मानमात्मना ॥ नहि विष्णुः प्रणमतिकस्मैचिद्विबुधायच २९ ऋते आत्मानमेवेतितोरुद्रं भजाम्यहम् ॥ सब्रह्मकाः सरुद्राश्च सेंद्रादे
वाः सहर्षिभिः ३० अर्चयंतिसुरश्रेष्ठं देवं नारायणं हरिम् ॥ भविष्यतां वर्ततां च भूतानां चैव भारत ३१ सर्वेषामग्रणीं विष्णुः सेव्यः पूज्यश्च नित्यशः ॥ नमस्वहव्यदं
विष्णुं तथा शरणदंनमः ३२ वरदंनमस्वकौंतेयहव्यकव्यभुजं नमः ॥ चतुर्विधाममजनाभक्ता एव हिमेश्रुतम् ३३ तेषामेकांतिनः श्रेष्ठायैवैवानन्यदेवताः ॥ अहमे
व गतिस्तेषां निराशीः कर्मकारिणाम् ३४ ये च शिष्टास्त्रयोभक्ताः फलकामाहिते मताः ॥ सर्वे च्यवनधर्मास्ते प्रतिबुद्धस्तु श्रेष्ठभाक् ३५ ब्रह्माणं शितिकंठं च याश्चान्या
देवताः स्मृताः ॥ प्रबुद्धचर्याः सेवतो मामेवैष्यंतियत्परम् ३६ भक्तं प्रति विशेषस्ते एष पार्थानुकीर्तितः ॥ त्वंचैवाहं चकौंतेयनरनारायणोऽस्मृतौ ३७ भारवतरणार्थं तु
प्रविष्टौ मानुषीं तनुम् ॥ जानाम्यध्यात्मयोगांश्च योऽहं यस्माच्च भारत ३८ निवृत्तिलक्षणो धर्मस्तथाऽभ्युदयिकोऽपि च ॥ नराणामयनं स्यात्तमहमेकः सनातनः
३९ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अयनं मम तत्पूर्वमतो नारायणो ह्यहम् ४० छादयामि जगद्विश्वं भूत्वा सूर्य इवांशुभिः ॥ सर्वभूताधिवासश्च वासुदेव
स्ततो ह्यहम् ४१ गतिश्च सर्वभूतानां प्रजनश्चापि भारत ॥ व्यासामेरोदसी पार्थकांतिश्चाम्यधिकामम ४२

पाधिनाक्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रे चैव मजोऽयमात्मा इति । तस्माद्विबचेतन्येऽभ्यस्तस्य जीवाख्यप्रतिबिबस्याविद्यादर्पणापनयेतत्रैव विलयइति युक्तं ३९ तस्य नारायणत्वे निर्वचनांतरमाह आपइति
नरो जीवस्तदविद्याकल्पितमंबुप्रधानत्वादापः पुरुषवचसो भवंतीति श्रुतेः आपइति शरीरमुच्यते तदस्य पूर्वमयनं प्रवेशस्थानं । उपाधिसृष्टिसमकालं हि घटाकाशवदुपाधौ चितेः प्रवेशः । उपाध्यभिमाना
नंतरं च जीवत्वमिति विवेकः । अत उक्तं ममतत्पूर्वमयनमिति ४० वासयत्याच्छादयति विश्वं सत्यस्मिन् विचमिति वा वासुः वस आच्छादने वस निवास इत्यनयोरूपे सचासौ देवश्चेति वासुदेवइत्यर्थः ।
एतेन ईशावास्यमिदं सर्वं कर्माभ्यस्तः सर्वभूताधिवासः इति श्रुत्योर्थः संगृहीतः ४१ विच्छगतो ददादिः विच्छदीधौ चुरादिः विपुसेचने भ्वादिः विप्लव्यामोऽनुहोत्यादिः विशप्रवेशने तुदादिः प्लुप्रस
वणेऽदादिः एतेषामन्यतमस्य रूपं विष्णुरित्यभिप्रेत्याह गतिरिति विच्छंतिगच्छंति लीयंतेऽस्मिन् विच्छत्यस्माहोका इति वावेवेष्टिष्यामोतीति वा विच्छयाति दीप्यत इति वा ४२

अधिभूतानि सर्वाणि प्राणिजातानि दिव्यादिव्यान्यंतं पुदेहावसाने पुण्ड्रं ह्यच्छन् ऐच्छन् अङ्गमावर्षः इच्छितवन्ति तदस्मि सर्वकामप्रपूरकमिति विशेषेण स्नोति प्रस्रवतिकामक्षीरमिति वाचकारा रित
चतिजीवनं प्रविशति हृदयं क्रामतिकार्यमिति वा विष्णुरित्यर्थः । एतेन गच्छंत्यस्मिन्नागच्छंति च यस्मात्प्रजाः । येनाधृतं च दिवं महां च तस्य भासा सर्वमिदं विभाति । यदिच्छंते ब्रह्मचर्यं चरंतितद्वावतो
ऽप्यामत्यंतीति । अन्नादो वसुदान इत्यादिश्रुत्यर्थ उक्तः ४३ दमनं दामस्तेन उदुत्कर्षेण गच्छंति प्राप्नुवंति स्वर्गादिं कंयस्मादिति दामोदर इत्यभिप्रेत्याह दमादिति ४४ पृच्छंत्येनो जिज्ञासवो धर्मजा
तमिति वा पृच्छंत्येनं धितादप इति वा पृश्निर्वेदोऽन्नादिवागभोगं स्थान्यतः पृश्निगभोऽहमित्यर्थः ४५ ऋषय इति द्वैतत्राजपफलमाह तुः ४६ । ४७ केशोः केशवत्सूत्रैः सूर्यादिरश्मिभिस्तद्रूपेण

अधिभूतानि चांतेषु तदिच्छंश्चास्मि भारत ॥ क्रमणाच्चाप्यहं पार्थविष्णुरित्यभिसंज्ञितः ४३ दमात्सिद्धिं परीप्संतो मां जनाः कामयंति ह ॥ दिवं चोर्वीचमध्यं च तस्मा
हामोदरो ह्यहं ४४ पृश्निरित्युच्यते चान्नं वेद आपोऽस्मृतं तथा ॥ ममैतानि सदा गर्भः पृश्निगर्भस्ततो ह्यहम् ४५ ऋषयः प्रादुरेवं मां त्रितं कूपनिपातितम् ॥ पृश्निगर्भ
त्रितं पाहीत्येकतद्वितपातितम् ४६ ततः सब्रह्मणः पुत्र आद्यो हृषि वरश्चितः ॥ उत्तारोदपानाद्वै पृश्निगर्भानुकीर्तनात् ४७ सूर्यस्य तपतो लोकानग्नेः सोमस्य
चाप्युत ॥ अंशवो यत्प्रकाशं ते ममैते केशसंज्ञिताः ४८ सर्वज्ञाः केशवं तस्मान्मामाहुर्द्विजमतमाः ॥ स्वपत्न्यामाहितो गर्भ उतथ्येन महात्मना ४९ उतथ्येऽत
हिते चैव कदाचिद्देवमायया ॥ बृहस्पतिरथाविदत्पत्नी तस्य महात्मनः ५० ततो वै तमृषि श्रेष्ठं मैथुनोपगतं तथा ॥ उवाच गर्भः कौंतेय पंचभूतसमन्वितः ५१
पूर्वागतोऽहं वरद नार्हस्यं वां प्रवाधितुम् ॥ एतद्बृहस्पतिः श्रुत्वा चुक्रोध च शशाप च ५२ मैथुनायागतो यस्मात्त्वयाऽहं विनिवारितः ॥ तस्मादंधो यास्यसित्वं
मच्छापात्रात्र संशयः ५३ सशापादपि मुख्यस्य दीर्घतम उपेयिवान् ॥ सहिदीर्घतमानामनाम्राह्यासीदपि पुरा ५४ वेदानवाप्यचतुरः सांगोपांगान्सनात
नान् ॥ प्रयोजयामास तदानामगुह्यमिदं मम ५५ आनुपूर्व्येण विधिना केशवेति पुनः पुनः ॥ सचक्षुष्मान्समभवद्भोतमश्वाभवत्पुनः ५६ एवं हि वरदं नाम
केशवेति ममार्जुन ॥ देवानामथ सर्वेषां मृषीणां च महात्मनाम् ५७ अग्निः सोमेन संयुक्त एकयो नित्वमागतः ॥ अग्नीषोममयं तस्माज्जगत्स्रं चराचरम् ५८
अपि हि पुराणे भवति एकयो न्यात्मकावग्नीषोमौ देवाश्चाग्निमुखा इति ॥ एकयो नित्वाच्च परस्परमर्हतो लोकान्धारयंत इति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

वावातिगच्छतीति केशवइत्याह सूर्यस्येति । 'यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसि यचाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकं' इति भगवद्वचनार्थः केशवपदव्युत्पत्त्युक्तया सिद्धः ४८ केशवशब्दजपफल
मंधस्य चक्षुः प्राप्तिरित्याह स्वपत्न्यामित्यादिना ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ गोतमः गोशब्देन चक्षुरुच्यते चक्षुष्मत्तमइत्यर्थः ५६ तापनादाप्यापनाच्च लोकं हर्षयति इति
हृषी अग्नीषोमो जातरात्ररूपो तो केशावकेशायस्येति हृषी केश इत्येतमर्थं व्युत्पादयितुमग्नीषोमयोर्भोक्तृभोग्ययोरेकयो नित्वमाह देवानामित्यादिना ५७ । ५८ एकयो नित्वं विना भोक्तृभोग्यभावासंभ
वः अन्यथा वाय्वग्नियोन्योः स्पर्शचक्षुषोरपि भोग्यभोक्तृभावः स्यादित्याशयेनाह परस्परमर्हत इति भोक्तृभोग्यत्वमिति शेषः ५९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नालकंठीये
भारतभावदीपे एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

अग्रीषोमाविति १ तेजोद्वयसंधिरार्षः २ संप्रक्षालनकालेप्रलयकाले चतुर्थगानांसहस्रतदेतेजलैकाण्येसलिलवशिदेकसमुद्रे ३ आपइत्येवमिति सलिलएकोद्रष्टाऽद्वैतोभवतीतिश्रुतौब्रह्मभूतस्याऽप्य
यायसलिलशब्देनोपादानात् एकाण्यवदद्वितीयेत्यर्थः प्रतिष्ठितेस्वमहिम्नीतिशेषः ४ 'नराऽयांअद्वआसीत्प्रकेतः नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीन्नजो नोव्योमापरोऽयत्' इत्येतावतः श्रुतिभागस्य
र्थसंगृह्णानि नवैरात्र्यामिति सतिप्रधाने असतिशून्ये व्यक्तेपरमाण्वादौ अन्यक्तेमायाशब्देपरव्योमाख्ये ५ एवंनिर्विशेषसन्मात्रेब्रह्मण्यवस्थितेसत्यनिर्वचनीयात्तमसःसृष्टिमाह एवमस्यामि
त्यादिना नारायणगुणानामेश्वर्यादीनामाश्रयादजरामरत्वंभूताकाशेऽस्ति । ननुतस्यश्रोत्रेन्द्रियत्वनोनिर्दिष्टत्वमस्तीत्यतउक्तमनिर्दिष्टादिति । तदपिकालेऽस्तीत्यतआह अग्राह्यादिति काल
स्यापिषडिन्द्रियवेद्यत्वमस्ति इदानींघटपश्यामीत्याद्यनुभवात् । विशिष्टप्रत्यक्षस्यचविशेषणप्रत्यक्षविनाऽसंभवादित्यर्थः । अथवातार्किकाभिमतमनःप्रत्यक्षात्मव्यावृत्त्यर्थमिदं । तदस्थेश्वरेवा

॥ अर्जुनउवाच ॥ अग्रीषोमौकथंपूर्वमेकयोनीप्रवर्तितौ ॥ एषमेसंशयोजातस्तांछिंधिमधुसूदन १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामिपुराणंपांडुनंदन ॥
आत्मतेजोद्वयपार्थशृणुष्वैकमनामम २ संप्रक्षालनकालेऽतिक्रान्तेचतुर्थगसहस्रांति ॥ अव्यक्तेसर्वभूतेप्रलयेसर्वभूतस्थावरजंगमे ॥ ज्योतिर्धरणिवायुरहितेअंधेत
मसिजलैकाण्येवलोके ३ आपइत्येवंब्रह्मभूतसंज्ञकेऽद्वितीयेप्रतिष्ठिते ४ नवैरात्र्यांनदिवसेनसतिनासतिनव्यक्तेनचाप्यव्यक्तेव्यवस्थिते ५ एवमस्यांव्यवस्थायां
नारायणगुणाश्रयादजरामरादनिर्दिष्टादग्राह्यादसंभवात्सत्यादहिंसाललाभाद्विविधप्रवृत्तिविशेषादवैरादक्षयादमरादजरादभूतितःसर्वव्यापिनःसर्वकर्तुःशाश्वतस्त
मसःपुरुषःप्रादुर्भूतोहरिरव्ययः ६ निदर्शनमपिह्यत्रभवति ७ नासीदहोनरात्रिरासीन्नसदासीन्नासदासीत्तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपम् ॥ साविश्वरूपस्यरजनी
हि एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः ८ तस्येदानींतमसःसंभवस्यपुरुषस्यब्रह्मयोनेर्ब्रह्मणःप्रादुर्भावेसपुरुषःप्रजाःसिसृक्षमाणोनेत्राभ्यामग्रीषोमौससर्ज ॥ ततोभूतसर्गेपुसृष्टे
पुप्रजाक्रमवशाद्ब्रह्मक्षत्रमुपातिष्ठत् ॥ यःसोमस्तद्ब्रह्मयद्ब्रह्मतेब्राह्मणायोऽग्निस्तत्क्षत्रंक्षत्राद्ब्रह्मबलवतरम् ॥ कस्मादितिलोकप्रत्यक्षगुणमेतत्तद्यथा ॥ ब्राह्मणेभ्यःपरं
भूतंनोत्पन्नपूर्वदीप्यमानेऽग्नौजुहोतियोब्राह्मणमुखेजुहोतीतिकृत्वाब्रवीमिभूतसर्गःकृतोब्रह्मणाभूतानिचप्रतिष्ठाप्यत्रैलोक्यंधार्यतइतिमंत्रवादोऽपिहिभवति ९

रणार्थमाह असंभवादिति तस्यहिंसित्यादिकेसकर्तृककार्यत्वात्संमतवदित्यनुमानतःसंभवोऽस्ति । नचेतत्तथाऽस्यजडत्वाभ्युपगमात् सत्यात्वव्यवहारतइतिशेषः । ननुपरीक्षातःसत्यत्वमस्यास्ति तत्र
हेतुः अहिंसादिति स्वप्नव्याघ्रोहिनिद्रादोषेणोपप्लुतंभीषयत्येवननुद्दिनस्तितद्वेदतत् सत्यत्वेअहिंसत्वंनोपपद्येत्यर्थः । नन्वेवंनामांतरेणासदेवोक्तनेत्याह ललाभादिति चिंतामणिरत्नवद्वायरूपादि
त्यर्थः । अतएवविविधाःप्रवृत्तिविशेषास्मात् भावरूपत्वेऽपिजडत्वात्तुच्छत्वाच्चैरेक्षयजराभृत्युमूर्तयोऽस्त्यनसंभवति । ईदृशमपिसर्वव्यापकंसर्वकर्तृचेति । शश्वद्भवमनादि पंचम्यर्थेप्रथमा तमसःस
काशाच्चिदात्माप्रादुर्भूतोव्यक्ततांगतोऽहंप्रत्ययविषयत्वंगतःहरिरव्ययः ६ निदर्शनंश्रुतिरूपंप्रमाणं ७ तदेवपठति नासीदिति तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपमित्यस्मिन्नर्थेश्रुत्यंतरमप्यस्ति । 'तमआसीत्तम
सागूढमग्रेऽप्रकेतंसलिलंसर्वमाइदं तुच्छेनाम्बपिहितंयदासीत्तमसस्तन्महिनाजायतेकं' इति एषाश्रुतिःप्रामाण्यात्ता एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः अग्रीषोमयोरेकयोनिर्वभाषितमेवशुद्धात्मावशेषोक्त्या
ऽनुरूप्यनुभाष्यः हरिमभवत्वेनेत्यर्थः ८ तदेवाहतस्येदानीमित्यादिना सपुरुषः ब्रह्मणाब्राह्मणेन मंत्रवादोऽपिब्राह्मणमाहात्म्यप्रख्यापकः ९

हेअग्नेस्वदेवादीनांहितोऽसियतस्त्वयज्ञानांहोताहोतृस्वरूपोऽस्त्वितिगति होतृत्वेनार्गिस्तुब्रह्मप्रितोऽपिहोताब्राह्मणोऽधिकइतिदर्शितं १० संक्षिप्यमंत्रंन्याचष्टे निदर्शनमिति ११ विस्तरेणन्याचष्टे अग्निर्हो
ति होताऽऽतिवक् कर्तायजमानः उभोहोतृशब्दार्थः उभयरूपीअग्निर्ब्रह्मब्राह्मणः १२ ब्राह्मणस्यवेदधारित्वेनब्रह्मभावमुपपादयति नहीत्यादिना १३ अग्राविति अग्रीहोतेसतिब्राह्मणोनृत्यतिब्राह्म

त्वमग्रेयज्ञानांहोताविशेषांहितोदेवानांमानुषाणांचजगतइति १० निदर्शनंचात्रभवतिविशेषामग्रेयज्ञानांत्वंहोतेति ॥ त्वंहितोदेवैर्मनुष्यैर्जगतइति ११ अग्निर्हि
यज्ञानांहोताकर्तासचाग्निर्ब्रह्म १२ नहृतेमंत्राणांहवनमस्तिनविनापुरुषंतपःसंभवति ॥ हविर्मंत्राणांसंपूजाविद्यतेदेवमानुषक्रुषीणामनेनत्वंहोतेतिनियुक्तः ॥
येचमानुषहोत्राधिकारास्तेचब्राह्मणस्याहियाजनंविधीयतेनक्षत्रवैश्ययोर्द्विजात्योस्तस्माद्ब्राह्मणाह्याग्निभूतायज्ञानुद्धरंति ॥ यज्ञास्तेदेवास्तर्पयंतिदेवाःपृथिवीभावयं
तिशतपथेऽपिहिब्राह्मणमुखेभवति १३ अग्रीसमिद्धेसजुहोतियोविद्वान्ब्राह्मणमुखेनाहुतिंजुहोति १४ एवमप्यग्निभूताब्राह्मणाविद्वांसोऽग्निभावयंति ॥ अग्निर्वि
ष्णुःसर्वभूतान्यनुप्रविश्यप्राणान्धारयंति १५ अपिचात्रसनत्कुमारगीताःश्लोकाभवन्ति ॥ ब्रह्माविश्वंसृजत्पूर्वसर्वादिर्निरवस्कृतम् ॥ ब्रह्मघोषैर्दिवंगच्छंत्यमरा
ब्रह्मयोनयः १६ ब्राह्मणानांमतिर्वाक्यंकर्मश्रद्धातपांसिच ॥ धारयंतिमर्हीद्यांचशैक्योवागमृतंतथा १७ नास्ति सत्यात्परोधर्मोनास्तिमातृसमोगुरुः ॥ ब्राह्मणेभ्यः
परंनास्तिप्रेत्यचेहचभूतये १८ नैषामुक्षावहतिनोतवाहानगर्गरोमथ्यतिसंप्रदाने ॥ अपध्वस्तादस्युभूताभवंतियेषांरष्ट्रेब्राह्मणावृत्तिहीनाः १९ वेदपुराणेति
हासप्रामाण्यान्नारायणमुखोद्गताःसर्वात्मानःसर्वकर्तारःसर्वभावाश्चब्राह्मणाश्च २० वाक्संयमकालेहितस्यवरप्रदस्यदेवदेवस्थब्राह्मणाःप्रथमंप्रादुर्भूताब्राह्मणेभ्यश्च
शेषावर्णाःप्रादुर्भूताः २१ इत्थंचसुरासुरविशिष्टाब्राह्मणायएवमयाब्रह्मभूतेनपुरास्वयमेवोत्पादिताःसुरासुरमहर्षयोभूतविशेषाःस्थापितानिहोताश्च २२ अह
ल्याधर्षणनिमित्तंहिगौतमाद्वरिश्मश्रुतामिद्रःप्राप्तः ॥ कौशिकनिमित्तंचंद्रोमुष्कवियोगंमेषवृषणत्वंचावाप २३ अश्विनोर्ग्रहप्रतिषेधोद्यतवज्रस्यपुरंदरस्यच्यव
नेनस्तंभितौवाहू २४ क्रतुवधप्राप्तमन्युनाचदक्षेणभूयस्तपसाचात्मानंसंयोज्यनेत्राकृतिरन्याललाटेरुद्रस्योत्पादिता २५ त्रिपुरवधार्थंदीक्षामुपगतस्यरुद्रस्यउ
शनसाजटाःशिरसउत्कृत्यप्रयुक्तास्ततःप्रादुर्भूताभुजगास्तैरस्यभुजगैःपीडयमानःकंठोनीलतामुपगतः ॥ पूर्वंचमन्वंतरेस्वायंभुवेनारायणहस्तग्रहणाग्निलंकंठ
त्वमेवच २६ अमृतोत्पादनपुरश्चरणतामुपगतस्यांगिरसोबृहस्पतेरुपस्पृशतो न प्रसादंगतवत्यःकिलापः ॥ अथबृहस्पतिरपांचुक्रोधयस्मान्ममोपस्पृशतःकलुषी
भूतानचप्रसादमुपगतास्तस्मादद्यप्रभृतिज्ञपमकरकच्छपजंतुभिःकलुषीभवितेति ॥ तदाप्रभृत्यऽऽपोयादोभिःसंकीर्णाःसंप्रवृताः २७

णमुखेहुतेचेदयादयोदेवताब्राह्मणशरीरंप्रविश्यधारयंत्यतस्तत्तृप्त्यातृप्यंतीतिशतपथवाक्यार्थः १४ । १५ । १६ शैक्यइवशैक्यःशैक्यसमुदायः यथाशैक्यंगव्यादीन्धारयति एवंब्राह्मणोमत्यादी
नीत्यर्थः १७ । १८ गर्गरोदधीभूतेलादिनिपीडनयंयं येषांरक्षांकृष्पादिहीनत्वात्तादृशराजानोमहाश्वोराधभवन्तीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

विश्वरूपोहि वैत्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत् ॥ स्वस्त्रियोऽसुराणां स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमसुरेभ्यः २८ अथ हिरण्यकशिपुं पुरस्कृत्य विश्वरूपमातरं स्व
सारमसुरावरमया च तं हेस्वसरयते पुत्रस्त्वाष्ट्रो विश्वरूपस्त्रिशिरा देवानां पुरोहितः प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमस्माकं ततो देवावर्धते वयं क्षीयामस्तदेनं त्वं वारयितु
मर्हसि तथा यथाऽस्मान्भजेदिति २९ अथ विश्वरूपं नंदनवनमुपगतं मातो वाचपुत्रं किंपरपक्षवर्धनस्त्वं मातुलपक्षं नाशयसि ॥ नार्हस्येवं कर्तुमिति स विश्वरूपो मा
तुर्वाक्यमनतिक्रमणीयमिति मत्वा संपूज्य हिरण्यकशिपुमगात् ३० हिरण्यगर्भाच्च वसिष्ठाद्विरण्यकशिपुः शापं प्राप्तवान्यस्मात्त्वयाऽन्यो वृत्तो होता तस्मादसमाप्तय
न्नस्त्वमपूर्वात्सत्वजाता द्वधं प्राप्स्यसीति तच्छापदानाद्विरण्यकशिपुः प्राप्तवान्वधम् ३१ अथ विश्वरूपो मातृपक्षवर्धनोऽत्यर्थं तपस्य भवत्तस्य व्रतभंगार्थं मिद्रो बह्वीः
श्रीमत्योऽप्सरसो निधुयोजताश्च दृष्ट्वा मनःक्षुभितं तस्या भवत्ता सुचाप्सरः सुनचिरादेव सक्तोऽभवत्सक्तं चैनं ज्ञात्वा अप्सरस उचुर्गच्छामहे वयं यथागतमिति ३२ ता
स्त्वाष्ट्र उवाच कृमिप्यथास्यतां तावन्मया सह श्रेयो भविष्यतीति तास्तमब्रुवन्वयं देवस्त्रियोऽप्सरस इन्द्रं देवं वरदं पुरा प्रभविष्णुं वृणीमहे इति ३३ अथ ता विश्वरूपोऽब्र
वीदद्यैव सेंद्रा देवान भविष्यतीति ततो मंत्रान्न जजाप तैर्मंत्रैर्वर्धत त्रिशिरा एकेनास्येन सर्वलोके पुयथावद्विजैः क्रियावद्विर्यज्ञेषु सुदुतंसो मं पपावे केनान्न मे केन सेंद्रा न्देवानयं
द्रस्तं विवर्धमानं सोमपानाप्यायित सर्वगात्रं दृष्ट्वा चिंतामापेदे सह देवैः ३४ ते देवाः सेंद्रा ब्रह्माणमभिजग्मुस्त उचुर्विश्वरूपेण सर्वयज्ञेषु सुदुतः सोमः पीयते वयमभागाः
संवृत्ता असुरपक्षो वर्धते वयं क्षीयामस्तदर्हसि नो विधातुं श्रेयोऽनंतरमिति ३५ तान् ब्रह्मो वाचक्रपिर्भार्गवस्तपस्तप्यते दधीचः सयाच्यतां वरं स यथा कले वरं जह्यात्तथा
विधीयतां तस्यास्थिभिर्वज्रं क्रियतामिति ३६ ततो देवास्तत्रागच्छन् यत्र दधीचो भगवानृपिस्तपस्तेपे सेंद्रा देवास्तं तथाऽभिगम्योचुर्भगवंस्तपः सुकुशलमभि व्रं चे
ति ३७ तान् दधीच उवाच स्वागतं भवद्भ्य उच्यतां किं क्रियतामिति यद्वक्ष्यथ तत्करिष्यामि ३८ ते तमब्रुवन् शरीरपरित्यागं लोकहितार्थं भगवान्कर्तुमर्हतीति ३९
अथ दधीचस्तथैवा विमनाः सुखदुःखसमो महायोगी आत्मानं समाधाय शरीरपरित्यागं चकार ४० तस्य परमात्मन्यपसृते तान्यस्थीनि धाता संगृह्य वज्रमकरोत्तेन वज्रे
णाभेद्येनाप्रघृष्येण ब्रह्मास्थि संभूतेन विष्णुप्रविष्टे नेंद्रो विश्वरूपं जघान शिरसां चास्यच्छेदनमकरोत्तस्मादनंतरं विश्वरूपगात्रमथ न संभवंत्वाष्ट्रोत्पादितमेवार्तिवृत्रमिंद्रो
जघान ४१ तस्यां द्विधीभूतायां ब्रह्मवध्यायां भयादिंद्रो देवराज्यं पर्यत्यज दप्सु संभवां च शीतलां मानससरो गतानलिनीं प्रतिपेदे तत्र चैश्वर्ययोगादणुमात्रो भूत्वा विसग्रं
थिं प्रविशे ४२ अथ ब्रह्मवध्याभयप्रणष्टे त्रैलोक्यनाथेश चीपतौ जगदनीश्वरं बभूव देवान् रजस्तमश्वा विवेश मंत्रान प्रावर्तत महर्षिणां रक्षां सि प्रादुरभवन् ब्रह्मचोः साद
नं जगामानिंद्राश्चावलालोकाः सुप्रघृष्यावभूवुः ४३

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

अथ देवाः क्रपयश्चायुषः पुत्रं न हृषं नाम देवराज्येऽभिषिपिचुर्न हृषः पंचमिः शतैर्ज्योतिर्पाललाटेज्वलद्भिः सर्वतेजो हरैस्त्रिविष्टपं पालयां वभूव ४४ अथ लोकाः प्रकृतिमापे
दिरेस्वस्थाश्च दृष्ट्वाश्च वभूवुः ४५ अथोवाच न हृषः सर्वमांशकोपभुक्तमुपस्थितमृते शचीमिति स एव मुक्ताशचीसमीपमगमदुवाचैनां सुभगेऽहमिंद्रो देवानां भजस्वमा
मितितं शचीप्रत्युवाच प्रकृत्या त्वं धर्मवत्सलः सोमवंशो ब्रह्मश्च नार्हसि परपत्नीधर्षणं कर्तुमिति ४६ तामथोवाच न हृषः ऐंद्रं पदमध्यास्यते मयाऽहमिंद्रस्य राज्यरत्नहरो ना
त्राधर्मः कश्चित्त्वमिंद्रोपभुक्तेति सा तमुवाचास्ति मम किंचिद्रतमपर्यवसितं तस्यावभूथेत्वा मुपगमिष्यामि कैश्चिदेवा होभिरिति स शच्यैवमभिहितो जगाम ४७ अथ
शची दुःखशोकार्ता भर्तृदर्शनलालसान हृषभयगृहीता बृहस्पतिमुपागच्छत्सचतामत्युद्विग्नां द्वैवध्यानं प्रविश्य भर्तृकार्यतत्परां ज्ञात्वा बृहस्पतिरुवाचानेनैव व्रतेन तप
सा चान्विता देवीं वरदामुपश्रुतिमाह्वयत दासाते इन्द्रं दर्शयिष्यतीति साऽथ महानियमस्थिता देवीं वरदामुपश्रुतिं मंत्रैराह्वयति सोपश्रुतिः शचीसमीपमगादुवाच चैनमिय
मस्मीति त्वयाऽऽहूतोपस्थिता किं ते प्रियं करवाणीति तां मूर्ध्ना प्रणम्योवाच शची भगवत्यर्हसि मे भर्तारं दर्शयितुं त्वं सत्याक्रता चेति सैनं मानसं सरोऽनयत्तत्रेंद्रं विसग्रं थिग
तमदर्शयत् ४८ तामथ पत्नीं रुशांगलानां चेंद्रो दृष्ट्वा चिंतयां वभूव अहो मम दुःखमिदमुपगतं नष्टं हि मामियमन्विष्य यत्पत्न्यभ्यगमदुःखार्तेति तामिंद्र उवाच कथं वर्तयसी
तिसा तमुवाच न हृषो मामाह्वयति पत्नीं कर्तुं कालश्चास्य मया कृत इति तामिंद्र उवाच गच्छ न हृषस्त्वया वाच्योऽपूर्वेण मासृषियुक्तेन यानेन त्वमधिरूढ उद्ब्रह्मस्वेति ॥ इन्द्र
स्य महंति वाहनानि संति मनः प्रियाण्यधिरूढानि मया त्वमन्येनोपयातुमर्हसीति सैव मुक्ताहृष्टा जगामेंद्रोऽपि विसग्रं थिमेवा विवेश भूयः ४९ अथेंद्राणीमभ्यागतां दृष्ट्वा तां
मुवाच न हृषः पूर्णः सकाल इति तं शच्यब्रवीच्छक्रेण यथोक्तं समर्हपियुक्तं वाहनमधिरूढः शचीसमीपमुपागच्छत् ५० अथ मैत्रावरुणिः कुंभयो निरगस्त्य ऋषिवरो महर्षीन्
धिक्रियमाणां स्तान्न हृषेणा पश्यत्यर्थां च तमस्पृशत्ततः स न हृषमब्रवीदकार्यं प्रवृत्तपापपतस्वमर्हो स पो भवयावहू मिर्गिरयश्च तिष्ठेयुस्तावदिति समर्हपि वावय समकालमे
व तस्माद्यानादवापतत् ५१ अथानिंद्रं पुनस्त्रैलोक्यमभवत्ततो देवाः क्रपयश्च भगवंतं विष्णुं शरणमिंद्रार्थेऽभिजग्मुर्बुध्नैर्न भगवन्निद्रं ब्रह्म हत्याभिभूतं त्रातुमर्हसीति
ततः सवरदस्तान् ब्रवीदश्वमेधं यज्ञं वैष्णवं शक्रोऽभियजतां ततः स्वस्थानं प्राप्स्यतीति ततो देवाः क्रपयश्चेंद्रं नापश्यन् यदा तदा शचीमूचुर्गच्छ सुभगे इन्द्रमानयस्वेति सा पु
नस्तत्सरः समभ्यगच्छ दिंद्रश्च तस्मात्सरसः प्रत्युत्थाय बृहस्पतिमभिजगाम बृहस्पतिश्चाश्वमेधं महाकृतं शक्राया हरत्तत्र रुष्णसारंगं मेध्यमश्वमुत्सृज्य वाहनं तमेव कृत्वा
इंद्रं मरुत्पतिं बृहस्पतिः स्वं स्थानं प्रापयामास ५२ ततः स देवरा इदे वैर्ऋषिभिः स्तूयमानस्त्रिविष्टपस्थो निष्कल्मषो बभूव ब्रह्मवध्यां चतुर्षु स्थानेषु वनिताऽग्निवनस्पति
गोषु व्यभजदेवमिंद्रो ब्रह्मतेजः प्रभावोपबृंहितः शत्रुवधं कृत्वा स्वं स्थानं प्रापितः ५३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ब्राह्मणमाहात्म्यकथनपरोग्रथः स्पष्टार्थः ६३ क्षत्रियमाहात्म्यमप्याह क्षत्रमिति ६४ उपसंहरति यदेतदिति यदेतद्ब्रह्मसत्रगतं तेजोऽग्नीषोमी
आकाशगंगागतश्च पुराभरद्वाजो महर्षिरुपास्पृशन्नीनक्रमान्क्रमताविष्णुनाऽभ्यासादितः सभरद्वाजेन ससलिलेन पाणिनोरसिताडितः सलक्षणोरस्कः संवृतः ५४
भृगुणामहर्षिणाशप्तोऽग्निः सर्वभक्षत्वमुपानीतः ५५ अदितिर्वैदेवानामन्नमपचदेत दुष्काऽसुराह्निष्यंतीति तत्र बुधो व्रतचर्या समाप्ता वागच्छददिति चावोच
द्विक्षां देहीति तत्र देवैः पूर्वमेतत्प्राश्यं नान्येनेत्यदितिर्भिक्षां नादादथ भिक्षा प्रत्याख्यानरूपितेन बुधेन ब्रह्मभूतेनादितिः शप्तादितेरुदरे भविष्यति व्यथा विवस्वतो द्विती
यजन्मन्यंडं संज्ञितस्य अंडं मातुरदित्यामारितं समार्तं डो विवस्वानभवच्छाद्धदेवः ५६ दक्षस्य यवैर्दुहितरः षष्टिरासंस्ताभ्यः कश्यपाय त्रयोदश प्रादादशधर्मा यदशम
नवे सप्तविंशतिर्मिदवेता सुतुल्या सुनक्षत्राख्यांगता सुसोमो रोहिण्यामभ्यधिकं प्रीतिमानमूततस्ताः शिष्टाः पत्न्यर्ह्यर्ह्यवत्यः पितुः समीपंगत्वे ममर्थं शशंसुर्भगवन्नऽस्मा
सुतुल्यप्रभावा सुसोमो रोहिणीं प्रत्यधिकं भजतीति सोऽब्रवीद्यक्षमैनमाविश्येतेति दक्षशापात्सोमं राजानं यक्षमाविवेश स यक्षमणाऽऽविष्टो दक्षमगादक्षश्चैनब्रवीन्नसंमवर्त
यसीति तत्र ऋषयः सोममबुवन्क्षीयसे यक्षमणा पश्चिमायां दिशिसमुद्रे हिरण्यसरस्तीर्थं तत्र गत्वा आत्मानमभिषेचयस्वेत्यथागच्छत्सोमस्तत्र हिरण्यसरस्तीर्थं गत्वा चात्म
नः सेचनमकरोत्स्नात्वा चात्मानं पाप्मनो मोक्षयामास तत्र चावभासितस्तीर्थं यदा सोमस्तदा प्रभृतिचतीर्थं तत्र भासमिति नाम्नाख्यातं बभूव ५७ तच्छापादद्या
पिक्षीयते सोमोऽस्मावास्यांतरस्थः पौर्णमासीमात्रेऽधिष्ठितो मेघलेखाप्रतिच्छन्नं वपुर्दर्शयति मेघसदृशं वर्णमगमत्तदस्य शशलक्ष्मविमलमभवत् ५८ स्थूलशि
रामहर्षिर्मेरोः प्रागुत्तरे दिग्बिभागे तपस्तेपेतस्तस्य तपस्तप्यमानस्य सर्वगंधवहः शुचिर्वायुर्वायमानः शरीरमस्पृशत्सतपसा तापितशरीरः कृशो वायुनोपवीज्यमा
नो हृदये परितोषमगमत्तत्र किल तस्यानिलव्यजनकृतपरितोषस्य सद्यो वनस्पतयः पुष्पशोभां निदर्शितवन्त इति स एतान् शशाप न सर्वकालं पुष्पवंतो भविष्यथेति ॥
५९ नारायणो लोकहितार्थं वडवामुखो नाम पुरामहर्षिर्वभूव तस्य मेरोतपस्तप्यतः समुद्राहूतो नागतस्तेनामर्षितेनात्मगात्रोष्मणा समुद्रः स्तमितजलः कृतः स्वेद
प्रस्यंदनसदृशश्चास्यलवणभावो जनितः ६० उक्तश्चाप्यपेयो भविष्यस्येतच्चेतेतोयं वडवामुखसंज्ञितेन पेपीयमानं मधुरं भविष्यति तदेतदद्यापि वडवामुखसंज्ञि
तेनानुवर्तिना तोयं समुद्रात्पीयते ६१ हिमवतो गिरेर्दुहितरमुमां कन्यारुद्रश्चक्रे भृगुरपि च महर्षिर्हिमवन्तमागत्या ब्रवीत्कन्यामिमां मे देहीति तमब्रवीद्धिमवानभि
लक्षितो वरो रुद्र इति तमब्रवीद्भृगुर्यस्मात्त्वयाऽहं कन्यावरणकृतभावः प्रत्याख्यातस्तस्माच्चरन्तानां भवान्भाजनं भविष्यतीति ६२ अद्य प्रभृत्येतदवस्थितमृषिवच
नंतदेवं विधं माहात्म्यं ब्राह्मणानाम् ६३ क्षत्रमपि च ब्राह्मणप्रसादा देवशाश्वतीमव्ययां च पृथिवीं पत्नीमभिगम्य बुभुजे ६४ यदेतद्ब्रह्माग्नीषोमीयं तेन जगद्धार्यते ६५
उच्यते ॥ सूर्याचंद्रमसौ चक्षुः केशाश्चैवांशवः स्मृताः ॥ बोधयंस्तापयंश्चैव जगदुत्तिष्ठते पृथक् ६६

यमस्तस्तेनैव तेजसा जगद्धार्यतेऽतो जगदप्याग्नीषोमीयमित्यर्थः ६५ सूर्याचंद्रमसावग्नीषोमीचक्षुः परमेश्वरनेत्राभ्यामुत्पन्नत्वात् केशाश्चैवांशवः किरणाः बोधयंश्चंद्रस्तापयन्त्यर्थः ६६

तेजगद्धर्षयतोयस्मात्तस्मात्तौ हृषी हृष्यतेरिन्नतस्येयुपधातुकिदितिकित्वं अलुक्समासः हृषी अग्नीषोमी केशावशुद्धवांशुयस्य स हृषी केश इत्यर्थः ६७ हरिनामनिर्वक्ति इलेति इलोपहृतासहविवेत्यादि
मंत्रेणाहूतो ईतयोगायज्ञभागं हरे हरणं कुर्वेऽतो हं हरिरित्यर्थः वर्णश्च हरिर्हरिन्मणितुल्यस्तस्माद्धरिरिति ६८ ऋतधामशब्दनिर्वक्ति धामेति धामशब्दो लोकसारवाची ऋतमवधारितं धाम सत्तास्फूर्तिरूपं यस्य
संस्तुतधामेत्यर्थः ६९ नष्टांजले मन्त्राणां धरणीं विंदति लभत इति गोविंद इत्यर्थः ७० हीनानित्यक्तानि रोमाणीव रोमाण्यं शवोऽवयवायेन सशिपिनां कल इत्यर्थः तेन शिपिनारूपेण याति कचिदाविष्टयेना
ऽतोऽयं शिपिविष्ट इत्यर्थः ७१ । ७२ अधो नष्टं वेद हरणवेलायां पातालं तर्हितं ७३ अत्र शब्दनिर्वक्ति न हीति ७४ नोक्तेति सत्यभाषित्वात् ७५ पृथिव्यग्नेजांसि सत्त्वाख्याकाशोत्पत्तदुभयात्मत्वाद्वा
सत्यनामाहमित्यर्थः पौष्करे मन्त्राभिकमलोत्थे ७६ सत्त्वेन तापते पालयते वा सत्त्वं तनोति विस्तारयति वा सत्त्वतः सत्त्वमस्त्यस्मिन्नितिसत्त्वतः सत्त्वपूर्वकमेव सर्वकर्म चिरतीति सत्त्वतः सत्त्वत एव सत्त्वतः ।

बोधनात्तापनाच्चैव जगतो हर्षणं भवेत् ॥ अग्नीषोमकृतैरेभिः कर्मभिः पांडुनंदन ॥ हर्षकेशोऽहमीशानो वरदो लोकभावनः ६७ इलोपहृतयोगेन हरेभागं क्रतुष्वहम् ॥
वर्णश्च मे हरिश्चेष्टस्तस्माद्धरिहं स्मृतः ६८ धामसारो हि भूतानां मृतं चैव विचारितम् ॥ ऋतधामाततो विप्रैः सद्यश्चाहं प्रकीर्तितः ६९ नष्टां च धरणीं पूर्वमविंद वै गुहा
गताम् ॥ गोविंद इति तेनाहं देवैर्वाग्भिरभिष्टुतः ७० शिपिविष्टेति चाख्यायां हीनरोमाचयो भवेत् ॥ तेनाविष्टं तु यत्किंचिच्छिपिविष्टेति च स्मृतः ७१ यास्को मासृ
पिरव्यग्रो नैकयज्ञेषु गीतवान् ॥ शिपिविष्ट इति ह्यस्मादुह्यनामधरो ह्यहम् ७२ स्तुत्वामां शिपिविष्टेतियास्वः क्रूरपिरुदारधीः ॥ मत्प्रसादादधो नष्टं निरुक्तमभिजग्मि
वान् ७३ न हि जातो न जायेयं न जनिष्ये कदाचन ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां तस्मादहमजः स्मृतः ७४ नोक्तपूर्वमया क्षुद्रमश्लीलं वा कदाचन ॥ ऋता ब्रह्मसुतासामे सत्या
देवी सरस्वती ७५ सच्चा सच्चैव कौंतेय मयावेशितमात्मानि ॥ पौष्करे ब्रह्मसदने सत्यं मामृषयो विदुः ७६ सत्त्वान्नच्युतपूर्वोऽहं सत्त्वं वै विद्धि मत्कृतम् ॥ जन्मनीहा भवे
त्सत्त्वं पौर्विकं मेघनं जय ७७ निराशीः कर्मसंयुक्तः सत्त्वतश्चाप्यकल्मषः ॥ सात्वतज्ञानदृष्टोऽहं सत्त्वतामिति सात्वतः ७८ कृषामि मेदिनीं पार्थ भूत्वा कार्णाय सोमहान् ॥
कृष्णो वर्णश्च मे यस्मात्तस्मात्कृष्णोऽहमर्जुन ७९ मया संश्लेषिता भूमिरद्विव्योम च वायुना ॥ वायुश्च तेजसा सार्धं वैकुण्ठत्वं ततो मम ८० निर्वाणं परमं ब्रह्म धर्मोऽसौ पर
उच्यते ॥ तस्मान्नच्युतपूर्वोऽहमच्युतस्तेन कर्मणा ८१ पृथिवी न भसी चोभे विश्रुतो विश्वतो मुखे ॥ तयोः संधारणार्थं हि मामधोक्षजमंजसा ८२

तापुस्तानपालनयोस्तनुविस्तारे आभ्यासत्त्वशब्दपूर्वाभ्यां डः । तत्पूर्वमरुद्भ्यामित्यत्र श्रुतो मत्त्वर्थो यस्तप्यत्ययो बाहुलकात्सत्त्वशब्दादपि अंततद्विदां तानुकरणमेव प्रातिपदिकं । सद्ब्रह्मतत्त्वतः सत्त्वं तः
आर्षेभ्यः तेषामिदं तत्र सत्त्वतं पांचरात्रादितज्जन्मज्ञानेन दृष्टोऽहं सत्त्वतो वेत्यभिप्रेत्याह सत्त्वादिति ७७ निराशीः कर्मनिष्कामकर्म ७८ कृषामीति कृष्णाय सोलां गलक्रीलरूपी ७९ विशब्दः
पक्षिवाचीव्योमचारित्वसामान्याद्वायुतेजसोर्मैषरूपास्वप्नुचवर्तते कुः पृथ्वी ठशब्द आकाशचक्रः एतेषां समाहारो विकुण्ठवर्णागमेन विकुण्ठशब्द उत्पन्नः विकुण्ठानामयं श्लेषणकर्ता वैकुण्ठ इत्यभिप्रेत्याह
मयेति विगताकुण्डा पंचानां भूतानां मेलने असामर्थ्यं यस्य सः विकुण्ठः स्वार्थे तद्धितः इति स्पष्टोऽर्थः ८० । ८१ अथ हति पृथिवी अक्षुब्धतावित्यतोऽक् आकाशः तेजोभे संजयति संज्ञेन धारयतीत्यधोक्षज
इत्याह पृथिवीति अधोक्षशब्दपूर्वात्संज्ञेः कः अनिदितामिति नकारलोपः ८२

निर्वचनतरमाह निरुक्तमिति प्राग्वशेषज्ञशालेकदेशे ८३ एकपदैःपृथक्पदैः अतस्तिस्ततमच्छत्पस्मिन्नितिअः अतसातत्यगमनेऽस्माद्ः घोषः दृढप्रपूरणेऽस्मादौणादिकःसःगुणभम्भावो जायतेऽस्मात्सर्वमितिजः जगद्धयस्थितिजन्मस्थानमित्यर्थः ८४ ममवद्विस्वरूपस्याचिबोवर्धकमितिशेषः ८५ । ८६ त्रयोधातवउपाधिभूताःसंत्यस्यसत्रिधातुः ८७ । ८८ । ८९ विभु पदंन्याचष्टे नचादिमिति ९० । ९१ । ९२ त्रीणिकुदान्युचप्रदेशाःस्कंधपोत्रदंष्ट्रायस्यत्रिककुदःशरीरस्येतिसामानाधिकरण्यं ९३ विशेषेणरिणक्तिरत्त्वानांपरिसंख्यानाख्यंप्रविलयंकरोतीति

निरुक्तेवेदविदुषोवेदशब्दार्थचित्ताः ॥ तेमां गायंतिप्राग्वशेअधोक्षजइतिस्थितिः ८३ शब्दएकपदैरेषव्याहृतःपरमार्षिभिः ॥ नान्योह्यधोक्षजोलोकेऋतेनारायणं प्रभुम् ८४ घृतंममार्चिबोलोकेजंतूनांप्राणधारणम् ॥ घृताचिरहमव्यग्रैर्वेदज्ञैःपरिकीर्तितः ८५ त्रयोहिधातवःख्याताःकर्मजाइतियेस्मृताः ॥ पितृंश्लेष्माच वायुश्चएषसंघातउच्यते ८६ एतैश्चवार्यतेजंतुरेतैःक्षीणैश्चक्षीयते ॥ आयुर्वेदविदस्तस्मात्त्रिधातुमांप्रचक्षते ८७ वृषोहिभगवान्धर्मःख्यातोलोकेषुभारत ॥ नै घंडुकपदाख्यानेविद्धिमां वृषमुत्तमम् ८८ कपिर्वराहःश्रेष्ठश्चधर्मश्चवृषउच्यते ॥ तस्माद्दृषाकपिंप्राहकश्यपोमांप्रजापतिः ८९ नचादिनमध्यंतथाचैवनांतंकदाचिद्विदंतेसुराश्चासुराश्च ॥ अनाद्योह्यमध्यस्तथाचाप्यनंतःप्रगीतोऽहमीशोविभुर्लोकसाक्षी ९० शुचीनिश्रवणीयानिशृणोमीहधनंजय ॥ नचपापानिमृहामिततोऽहं वैशुचिश्रवाः ९१ एकशृंगःपुराभूत्वावराहोनंदिवर्धनः ॥ इमांचोद्धृतवान्भूमिमिकशृंगस्ततोह्यहम् ९२ तथैवासंत्रिककुदोवाराहरूपमास्थितः ॥ त्रिककुप्तेनविख्यातःशरीरस्यतुमापनात् ९३ विरिंचइतियत्प्रोक्तंकापिलंज्ञानचित्तकैः ॥ सप्रजापतिरेवाहंचेतनात्सर्वलोककृत् ९४ विद्यासहायवंतंमामादित्यस्थंसनात नम् ॥ कपिलं ग्राहुराचार्याःसांख्यानिश्चितनिश्चयाः ९५ हिरण्यगर्भोद्युतिमान्यएषच्छंदसिस्तुतः ॥ योगैःसंपूज्यतेनित्यंसपुवाहंभुविस्मृतः ९६ एकाविंशति साहस्रंऋग्वेदंमांप्रचक्षते ॥ सहस्रशाखंयत्सामयेववेदविदोजनाः ९७ गायंत्यारण्यकेविप्रामद्भक्तास्तेहिदुर्लभाः ॥ षट्पंचाशतमष्टौचसत्रिंशतमित्युत ९८ यस्मिन्शाखायजुर्वेदोऽहमाध्ययवेस्मृतः ॥ पंचकल्पमथर्वाणंकृत्याभिःपरिद्वंहितम् ९९ कल्पयंतिहिमांविप्राअथर्वाणविदस्तथा ॥ शाखाभेदाश्चयेकेचिद्याश्चशाखासुगीतयः १०० स्वरवर्णसमुच्चाराःसर्वास्तान्विद्धिमल्लतान् ॥ यत्तद्वयशिरःपार्थसमुदेतिवरप्रदम् १ सोऽहमेवोत्तरेभागेक्रमाक्षराविभागवित् ॥ वामादेशितमार्गेणमत्प्रसादान्महात्मना २ पांचालेनक्रमःप्राप्तस्तस्माद्भूतात्सनातनात् ॥ बाभ्रव्यगोत्रःसबभौप्रथमंक्रमपारगः ३ नारायणाद्वरंलब्ध्वाप्राप्ययोगमनुत्तमम् ॥ क्रमंप्रणीयशिक्षांचप्रणयित्वासगालवः ४ कंडरीकोऽथराजाचब्रह्मदत्तःप्रतापवान् ॥ जातीमरणजंदुखंस्मृत्वास्मृत्वापुनःपुनः ५

विरिंचइत्यर्थः रेचनादितिपाठेरेचनद्वारातत्साध्यंचेतनमेवलक्षणीयं ९४ कपिलंपीतं आदित्यपुरुषंप्रकृत्यच्छांदोगयेआम्रणखात्सर्वएवमुवर्णइतिश्रुतेः ९५ छंदसिसमष्टिंलगाभिमानीसुत्रात्सामु विचतुर्गुणैः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ क्रमविभागःपदद्वयमादायपूर्वविच्युत्तरमुत्तरेणसंदध्यात् यथा अग्निमीळेईळेपुरोहितंपुरोहितंयज्ञस्येत्यादि अक्षरविभागःपदविभागःवामेतिवाम देवादिष्टेनभ्यानमर्गेणमामाराधयतापांचालेनमुनिनेतिसंबंधः २ । ३ । ४ कंडरीकइतिकुलनाम सातजन्मिकंजन्मादिदुःखंस्मृत्वातीव्रतमवेराग्याच्छीघ्रंयोगिनांसंपदमैधर्म्यगतःप्राप्तइतिसार्थः ५

६ । ७ । ८ अपाहरजाशितवान् रुद्रइतिशेषः ९ तच्छूलंकर्तुं ११० आवयोर्नरनायणयोरंतिकादागच्छदागतं ११ तत्तेजसाशूलतेजसा १२ । १३ एवंसमुद्धतमुड्डीयागतंरुद्रं १४

सप्तजातिषुमुख्यत्वाद्योगानांसंपदंगतः ॥ पुराऽहमात्मजःपार्थप्रथितःकारणांतरे ६ धर्मस्यकुरुशार्दूलततोऽहं धर्मजःस्मृतः ॥ नरनायणौपूर्वतपस्तेपतुरव्ययम् ७ धर्मयानंसमारूढौपर्वतेगंधमादने ॥ तत्कालसमयेचैवदक्षयज्ञोवभूवह ८ नचैवाकल्पयद्भागंदक्षोरुद्रस्यभारत ॥ ततोदधीचिवचनादक्षयज्ञमपाहरत् ९ ससर्जशूलंकोपेनप्रज्वलंतंमुहुर्मुहुः ॥ तच्छूलंभस्मसात्कृत्वादक्षयज्ञंसविस्तरम् ११० आवयोःसहसाऽऽगच्छद्वदर्याश्रममंतिकात् ॥ वेगेनमहतापार्थपतन्नारायणोरसि ११ ततस्तत्तेजसाऽऽविष्टाःकेशानारायणस्यह ॥ बभूवुर्मुजवर्णास्तुततोऽहंमुंजकेशवान् १२ तच्चशूलंविनिर्धूतंहुंकारेणमहात्मना ॥ जगामशंकरकरंनारायणसमाहृतम् १३ अथरुद्रउपाधावत्तावृषीतपसान्वितौ ॥ ततएनंसमुद्धृतंकेठेजग्राहपाणिना १४ नारायणःसविश्वात्मातेनास्यशितिकंठता ॥ अथरुद्रविधातार्थमिषीकानरउद्धरन् १५ मंत्रैश्चसंयुजोऽऽशुसोऽभवत्परशुमहान् ॥ क्षिप्तश्चसहसातेनखंडनंप्राप्तवांस्तदा १६ ततोऽहंखंडपरशुःस्मृतःपरशुखंडनात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ अस्मिन्नुद्धेतुवार्ण्यत्रैलोक्यशमनेतदा १७ कोजयंप्राप्तवांस्तत्रशंसैतन्मेजनार्दन ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तयोःसंलग्नयोर्युद्धेरुद्रनारायणात्मनोः १८ उद्दिग्राःसहसाकृत्स्नाःसर्वलोकास्तदाऽभवन् ॥ नागृह्णात्पावकःशुभ्रंमखेपुसुहुतंहविः १९ वेदानप्रतिभांतिस्मरुषीणांभावितात्मनाम् ॥ देवानरजस्तमश्चैवसमाविविशतुस्तदा १२० वसुधासंचकंपेचनभश्चविपफालह ॥ निष्प्रभाणिचतेजांसिब्रह्माचैवासनच्युतः २१ अगाच्छोपंसमुद्रश्चहिमवांश्चव्यशीर्यत ॥ तस्मिन्नेवंसमुत्पन्नेनिमित्तेपांडुनंदन २२ ब्रह्मावृतोदेवगणैर्ऋषिभिश्चमहात्मभिः ॥ आजगामाशुतंदेशंयत्रयुद्धमवर्तत २३ सौंजलिप्रग्रहोभूत्वाचतुर्वक्त्रोनिरुक्तगः ॥ उवाचवचनंरुद्रंलोकानामस्तुवैशिवम् २४ न्यस्यायुधानिविश्वेशजगतोहितकाम्यया ॥ यदक्षरमथाव्यक्तमीशंलोकस्यभावनम् २५ कूटस्थंकर्तुंनिर्द्वंद्वमकर्तेतिचयंविदुः ॥ व्यक्तिभावगतस्यास्यएकामूर्तिरियंशुभा २६ नरोनारायणश्चैवजातौधर्मकुलोद्भवौ ॥ तपसामहतायुक्तौदेवश्रेष्ठौमहाव्रतौ २७ अहंप्रसादजस्तस्यकुतश्चिक्कारणांतरे ॥ त्वंचैवक्रोधजस्तातपूर्वसर्गेसनातनः २८ मयाचसाद्धंवरदविबुधैश्चमहर्षिभिः ॥ प्रसादयाऽऽशुलोकानांशांतिर्भवतुमाचिरम् २९ ब्रह्मणा त्वेवमुक्तस्तुरुद्रःक्रोधाग्निमुत्सृजन् ॥ प्रसादयामासततोदेवंनारायणंप्रभुम् ॥ शरणंचजगामाऽऽद्यंवरंवरदंप्रभुम् १३० ततोऽथवरदोदेवोजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ प्रीतिमानभवत्तत्ररुद्रेणसहसंगतः ३१ ऋषिभिर्ब्रह्मणाचैवविबुधैश्चसुपूजितः ॥ उवाचदेवमीशानमीशःसजगतोहरिः ३२

शितिकंठताकृष्णवर्णस्यनारायणस्यसंबंधात्तिलकंठत्वरुद्रोमतइत्यर्थः १५ इषीवैवपरशुतांप्राप्ताक्षिप्तआक्षिप्तस्तेनरुद्रशूलेनरुद्रेणवा १६ रुद्रस्यखंडपरशुत्वमसिद्धिस्तुमदनन्यत्वादित्यर्थः १७ । १८ १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

यस्त्वावेतिसमावेतियस्त्वामनुसमामनु ॥ नावयोरंतरं किंचिन्मातेऽभूदुद्धिरन्यथा ३३ अद्यप्रभृतिश्रीवत्सःशूलाकोमेभवत्वयम् ॥ ममपाण्यंकितश्चापिश्रीकंठ
स्त्वभविष्यसि ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवंलक्षणमुत्पाद्यपरस्परकृतंतदा ॥ सर्व्वं चैवातुलंलुत्वारुद्रेणसहितावृषी ३५ तपस्तेपतुरव्यग्रौविसृज्यत्रिदिवौकसः ॥
एषतेकथितःपार्थनारायणजयोमृधे ३६ नामानिचैवगुह्यानिनिरुक्तानिचभारत ॥ ऋषिभिःकथितानीहयानिसंकीर्तितानि ३७ एवंबहुविधैरूपैश्चरामहि
वसुंधराम् ॥ ब्रह्मलोकंचकौतेयगोलोकंचसनातनम् ३८ मयात्वंरक्षितोयुद्धेमहांतंप्राप्तवानजयम् ॥ यस्तुतेसोऽग्रतोयातियुद्धेसंप्रत्युपस्थिते ३९ तंविद्विरुद्रंको
तेयदेवदेवंकर्पादिनम् ॥ कालःसएवकथितःक्रोधजेतिमयातव १४० निहतास्तेनैवपूर्व्वहतवानसियानुरिपून् ॥ अप्रमेयप्रभावंतंदेवदेवमुमापतिम् ॥ नमस्वदेवंप्र
यतोविश्वेशंहरमक्षयम् १४१ यश्चतेकथितःपूर्व्वक्रोधजेतिपुनःपुनः ॥ तस्यप्रभावएवाग्रेयच्छ्रुतंतेधनंजय १४२ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति० मोक्ष०नारायणी
येद्विचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ शौनकउवाच ॥ सौतेसुमहदाख्यानंभवतापरिकीर्तितम् ॥ यच्छ्रुत्वामुनयःसर्व्वेविस्मयंपरमंगताः १ सर्वा
श्रमाभिगमनंसर्व्वतीर्थावगाहनम् ॥ नतथाफलदंसौतेनारायणकथायथा २ पावितांगाःस्मसंवृत्ताःश्रुत्वेमामादितःकथाम् ॥ नारायणाश्रयांपुण्यांसर्व्वपापप्रमो
चनीम् ३ दुर्दर्शोभगवान्देवःसर्व्वलोकनमस्कृतः ॥ सब्रह्मकैःसुरैःकृत्स्नैरन्यैश्चैवमहर्षिभिः ४ दृष्टवान्नारदोयुद्धेनारायणंहरिम् ॥ नूनमेतद्वचनमुतंतस्यदेवस्यसूत
ज ५ यदृष्टवान्जगन्नाथमनिरुद्धतनौस्थितम् ॥ यत्प्राद्रवत्पुनर्भूयोनारदोदेवसत्तमौ ६ नरनारायणौद्रुंकारणंतद्वीहिमे ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्मिन्यज्ञेवर्तमा
नेराज्ञःपारिक्षितस्यैव ७ कर्मांतरेषुविधिवद्वर्तमानेषुशौनक ॥ कृष्णद्वैपायनव्यासमृषिर्वेदनिधिप्रभुम् ८ परिपप्रच्छराजेंद्रःपितामहपितामहम् ॥ जनमेजय
उवाच ॥ श्वेतद्वीपान्निवृत्तेननारदेनसुरर्षिणा ९ ध्यायतामगवद्वाक्यंचेष्टितंकिमतःपरम् ॥ बदर्याश्रममागम्यसमागम्यचतावृषी १० कियंतंकालमवसत्कांक्थां
पृष्ट्वांश्चसः ॥ इदंशतसहस्राद्धिभारताख्यानविस्तरात् ११ आमंथ्यमतिमंथेनज्ञानोदधिमनुत्तमम् ॥ नवनीतंयथादध्रोमल्याच्चंदनंयथा १२ आरण्यकंचवेदे
भ्यओषधिम्योऽमृतंयथा ॥ समुद्धृतमिदंब्रह्मन्कथाऽमृतमिदंतथा १३ तपोनिधेत्वयोक्तंहिनारायणकथाश्रयम् ॥ सईशोभगवान्देवःसर्व्वभूतात्मभावनः १४ अहो
नारायणंतेजोदुर्दर्शद्विजसत्तम ॥ यत्राविशंतिकल्पांतिसर्व्वब्रह्मादयःसुराः १५ ऋषयश्चसगंधर्वायच्चकिंचिच्चराचरम् ॥ नततोऽस्तिपरमंन्येपावनंदिविचेहच १६ सर्वा
श्रमाभिगमनंसर्व्वतीर्थावगाहनम् ॥ नतथाफलदंचापिनारायणकथायथा १७ सर्वथापाविताःस्मेहश्रुत्वेमामादितःकथाम् ॥ हरोर्विश्वेश्वरस्येहसर्व्वपापप्रणाशनीम् १८

२। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ जालपादाहंसास्तदंकितभृजौहंसपादांकितभुजौचक्रलक्षणौचक्रांकितपादौ ३६। ३७

नचित्रंरुतवांस्तत्रयदार्योमेधनंजयः ॥ वासुदेवसहायोयःप्राप्तवानजयमुत्तमम् १९ नचास्यकिंचिदप्राप्यमन्येलोकेष्वपित्रिषु ॥ त्रैलोक्यनाथोविष्णुःसयथाऽऽसी
त्साह्यकृत्सवै २० धन्याश्चसर्व्वेवासन्नब्रह्मंस्तेममपूर्वजाः ॥ हितायश्रेयसेचैवयेपामासीज्जनार्दनः २१ तपसाऽथसुदृश्योहिभगवान्लोकपूजितः ॥ यंदृष्टवंतस्ते
साक्षाच्छ्रीवत्सांकविभूषणम् २२ तेभ्योऽन्यतरश्चैवनारदःपरमेष्ठिजः ॥ नचाल्पतेजसमृषिर्वेद्भिन्नारदमव्ययम् ॥ श्वेतद्वीपंसमासाद्ययेनदृष्टःस्वयंहारिः ॥ देवप्र
सादानुगतंव्यक्तंततस्यदर्शनम् २४ यदृष्ट्वांस्तदादेवमनिरुद्धतनौस्थितम् ॥ बदरीमाश्रमंयत्तुनारदःप्राद्रवत्पुनः २५ नरनारायणौद्रुंकिंतुत्कारणंमुने ॥
श्वेतद्वीपान्निवृत्तश्चनारदःपरमेष्ठिजः २६ बदरीमाश्रमंप्राप्यसमागम्यचतावृषी ॥ कियंतंकालमवसत्प्रश्नान्कान्पृष्ट्वांश्चह २७ श्वेतद्वीपादुपावृत्तेतस्मिन्वासुमहा
त्मनि ॥ किमब्रूतामहात्मानोनरनारायणावृषी २८ तदेतन्मेयथातत्त्वंसर्व्वमाख्यातुमर्हसि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नमोभगवतेतस्मैव्यासायामिततेजसे २९
यस्यप्रसादाद्ब्रह्माभिनारायणकथामिमाम् ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंदृष्ट्वाचहरिमव्ययम् ३० निवृत्तो नारदोराजंस्तरसामेरुमागमत् ॥ हृदयेनोद्वहन्भारंयदुक्तंपरमा
त्मना ३१ पश्चादस्याभवद्राजन्नात्मनःसाध्वसंमहत् ॥ यद्वत्वाद्दूरमध्वानंक्षेमीपुनरिहागतः ३२ मेरोःप्रचक्रामततःपर्व्वतंगंधमादनम् ॥ निपपातचखातूर्णवि
शालांबदरीमनु ३३ ततःसदृशेदेवौपुराणावृषिसत्तमौ ॥ तपश्चरंतौसुमहदात्मानिष्ठौमहाव्रतौ ३४ तेजसाऽभ्यधिकौसूर्यात्सर्व्वलोकविरोचनात् ॥ श्रीवत्सलक्ष
णौपूज्यौजटामंडलधारिणौ ३५ जालपादभुजौतौतुपादयोश्चक्रलक्षणौ ॥ व्यूढोरस्कौदीर्घभुजौतथामुष्कचतुष्किणौ ३६ षष्टिदंतावष्टदंश्रौमेघौघसदृशस्वनौ ॥
स्वास्थ्यौपृथुललाटौचसुभ्रूसुहनुनासिकौ ३७ आतपत्रेणसदृशेशिरसीदेवयोस्तयोः ॥ एवंलक्षणसंपन्नौमहापुरुषसंज्ञितौ ३८ तौदृष्ट्वानारदोदृष्टस्ताभ्यांचप्रति
पूजितः ॥ स्वागतेनाभिभाष्याथपृष्टश्चानामयंतथा ३९ बभूवांतर्गतमतिर्निरीक्ष्यपुरुषोत्तमौ ॥ सदोगतास्तत्रयेवैसर्व्वभूतनमस्कृताः ४० श्वेतद्वीपेमयादृष्टा
स्तादृशावृषिसत्तमौ ॥ इतिसंचित्यमनसाकृत्वाचाभिप्रदक्षिणम् ४१ सचोपविविशेतत्रपीठेकुशमयेशुभे ॥ ततस्तौतपसांवासौयशसांतेजसामपि ४२ ऋषीशम
दमोपेतौकृत्वापौर्वाहिकंविधिम् ॥ पश्चान्नारदमव्यग्रौपाद्यार्घ्याभ्यामथार्चतः ४३ पीठयोश्चोपविष्टौतौकृतातिथ्याह्निकौनृपौ ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुसदेशोऽभिव्य
राजत ४४ आज्याहुतिमहाज्वालैर्यज्ञवाटोयथाऽग्निभिः ॥ अथनारायणस्तत्रनारदंवाक्यमब्रवीत् ४५ सुखोपविष्टंविश्रांतंरुतातिथ्यंसुखस्थितम् ॥ नरनारा
यणावूचतुः ॥ अपीदानींसभगवान्परमात्मासनातनः ४६ श्वेतद्वीपेत्वयादृष्टआवयोःप्रकृतिःपरा ॥ नारदउवाच ॥ दृष्टोमेपुरुषःश्रीमान्विश्वरूपधरोऽव्ययः ४७
सर्व्वलोकाहितत्रस्थास्तथादेवाःसहर्षिभिः ॥ अद्यापिचैनंपश्यामियुवांपश्यन्सनातनौ ४८

३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९ अष्टनलोत्सेधामित्यत्रनलवत्पर्वयुक्तत्वाच्चलशब्देनांगुलं ग्राह्यं तलेतिपाठेऽहस्तस्यतलमंगुलोच्छ्रायमेवभवति ६०।६१।६२
६३ एकांतगतबुद्धिभिरव्यभिचरितबुद्धिभिः ६४।६५।६६।६७ ॥ इतिशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ ॥ ॐ ॥ धन्यो
ऽसीत्यध्यायेभूतपंचकात्मकंशरीरं समनस्कंयेनगृह्योविद्यासह । योविद्यैकलभ्यस्तस्यसूर्यद्वारेणविंशतीत्युक्तं तत्रायमर्थः आदित्यमंडलांतःस्थेनारायणेसम्यग्दत्तदृष्टिः पुरुषस्तदेकाग्रतयायदाशरीरं सर्वात्म

यैर्लक्षणैरुपेतः सहरिरव्यक्तरूपधृक् ॥ तैर्लक्षणैरुपेतौ हि व्यक्तरूपधरौ युवाम् ४९ दृष्टौ युवांमया तत्र तस्य देवस्य पार्श्वतः ॥ इहैव चागतोऽस्म्यस्य विसृष्टः परमात्म
ना ५० कोहिनामभवेत्तस्य तेजसायशसाश्रिया ॥ सदृशस्त्रिपुलोके पुनरुत्तेधर्मात्मजौ युवाम् ५१ तेनमेकथितः कृत्स्नो धर्मः क्षेत्रज्ञसंज्ञितः ॥ प्रादुर्भावाश्च कथिताभ
विष्याद्दृश्येयथा ५२ तत्रये पुरुषाः श्वेताः पंचेंद्रियविवर्जिताः ॥ प्रतिबुद्धाश्च ते सर्वे भक्ताश्च पुरुषोत्तमम् ५३ तेऽर्चयंतिसदा देवतैः सार्धं रमते च सः ॥ प्रियभक्तो हि भ
गवान्परमात्मा द्विजप्रियः ५४ रमते सोऽर्च्यमानो हि सदा भागवतप्रियः ॥ विश्वभूक्तसर्वगो देवो माधवो भक्तवत्सलः ५५ स कर्ता कारणं चैव कार्यं चातिबलश्रुतिः ॥ हेतु
श्चाज्ञाविधानं च तत्त्वं चैव महायज्ञाः ५६ तपसा योज्यसोऽऽत्मानं श्वेतद्वीपात्परां हि यत् ॥ तेज इत्यभिविख्यातं स्वयं भासाऽवभासितम् ५७ शान्तिः सा त्रिपुलोके पु
हिताभावितात्मना ॥ एतया शुभया बुद्धानैष्ठिकं व्रतमास्थितः ५८ न तत्र सूर्यस्तपति न सोमोऽभिविराजते ॥ न वायुर्वातिदेवेशेतपश्चरति दुश्चरम् ५९ वेदीमष्ट
नलोत्सेधां भूमावास्थाय विश्वकृत् ॥ एकपादस्थितो देव ऊर्ध्वं बाहुरुदङ्मुखः ६० सांगानावर्तयन् चेदांस्तपस्तेपे सुदुश्चरम् ॥ यद्ब्रह्मा ऋषयश्चैव स्वयं पशुपतिश्च यत्
६१ शेषाश्च विबुधश्रेष्ठा दैत्यदानवराक्षसाः ॥ नागाः सुपर्णा गंधर्वाः सिद्धाराजर्षयश्च ये ६२ हव्यं कव्यं च सततं विधियुक्तं प्रयुजते ॥ कृत्स्नं तु तस्य देवस्य चरणावुपति
ष्ठतः ६३ याः क्रियाः संप्रयुक्ताश्च एकांतगतबुद्धिभिः ॥ ताः सर्वाः शिरसा देवः प्रतिगृह्णाति वै स्वयम् ६४ न तस्यान्यः प्रियतरः प्रतिबुद्धैर्महात्मभिः ॥ विद्यते त्रिपुलोके
पुततोऽस्यैकांतिकंगतः ६५ इहैव चागतस्तेन विसृष्टः परमात्मना ॥ एवं मे भगवान्देवः स्वयमाख्यातवान्हरिः ६६ आसिष्ये तत्परो भूत्वा युवाभ्यामहानित्यशः ६७
॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीये त्रिचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ नरनारायणावूचतुः ॥ धन्योऽस्य नुगृहीतोऽसि यत्ते
दृष्टः स्वयं प्रभुः ॥ न हितं दृष्टवान्कश्चित्पद्मयोनिरपि स्वयम् १ अव्यक्तयोनिर्भगवान्दुर्दर्शः पुरुषोत्तमः ॥ नारदैतद्विनौ सत्यं वचनं समुदाहृतम् २ नास्य भक्ताप्रिय
तरो लोके कश्चन विद्यते ॥ ततः स्वयं दर्शितवान्स्वमात्मानं द्विजोत्तम ३ तपोहितप्यतस्तस्य यत्स्थानं परमात्मनः ॥ न तत्संप्राप्नुते कश्चिद्वदेत्यावां द्विजोत्तम ४

नमस्मरति तदा द्रव्यसर्वांगो भवति तत आदित्यपुरुषाकारं मनः क्रमेण पुरुषाकृतिपरित्यज्य अणुः स्मितमात्राकारो न खंचंद्रमात्राकारो वा भवेत् एवं सूक्ष्मीकृतं मनः अकारार्थे विराजि अनिरुद्धालये हंकारे
प्रवेशयेत्तदप्यनिरुद्धाकारतां परित्यज्योकारार्थे सूत्रात्मनि प्रयुग्मालये मनसितदपि मकारार्थे अंतर्पर्यामिसं कर्षणालये जीवेशुद्धत्वं पदार्थं प्रविशति तमपि परित्यज्य चतुर्थेऽर्धमात्रार्थे शुद्धे ब्रह्मणि वा सुदेवाख्ये महा
काशकल्पे घटाकाशवत्प्रविशेदिति १ । २ । ३ । ४ । ५

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ विशालांबद्री २० भगवदवताराणां स्वस्तीत्याशिवात् तत्पालनीयस्य विश्वस्य कल्याणं चिंतितं भवति २१

या हि सूर्यसहस्रस्य समस्तस्य भवेद्युतिः ॥ स्थानस्य सा भवेत्तस्य स्वयं तेन विराजता ५ तस्मादुत्तिष्ठते विप्रदेवा द्विश्च भुवः पतेः ॥ क्षमाक्षमावतां श्रेष्ठयया भूमिस्तु
युज्यते ६ तस्माच्चोत्तिष्ठते देवाः सर्वभूतहिताद्रसः ॥ आपो हितेन युज्यन्ते द्रवत्वं प्राप्नुवन्ति च ७ तस्मादेव समुद्रतंते जोरूपगुणात्मकम् ॥ येन संयुज्यते सूर्यस्ततो लो
को विराजते ८ तस्माद्देवाः समुद्रतः स्पर्शस्तु पुरुषोत्तमात् ॥ येन स्मयुज्यते वायुस्ततो लोकान् विवात्यसौ ९ तस्माच्चोत्तिष्ठते शब्दः सर्वलोकेश्वरात्मभोः ॥ आका
शं युज्यते येन ततस्तिष्ठत्यसंवृतम् १० तस्माच्चोत्तिष्ठते देवाः सर्वभूतगतं मनः ॥ चंद्रमा येन संयुक्तः प्रकाशगुणधारणः ११ स हूतोत्पादकं नाम तत्स्थानं वेदसंज्ञितम्
विद्यासहायो यत्रास्ते भगवान्द्रव्यकव्यभूक् १२ ये हि निष्कलुषालोके पुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां वै क्षेममध्वानं गच्छतां द्विजसत्तम १३ सर्वलोके तमो हंता आदि
त्योद्धारमुच्यते ॥ आदित्यदग्धसर्वांगा अदृश्याः केनचित्कचित् १४ परमाणुभूता भूत्वा तु तं देवं प्रविशंत्युत ॥ तस्मादपि च निर्मुक्ता अनिरुद्धतनौ स्थिताः १५
मनोभूतास्ततो भूत्वा प्रयुग्लं प्रविशंत्युत ॥ प्रयुग्लं चापि निर्मुक्ता जीवं संकर्षणं ततः १६ विंशतिविप्रवरः सांख्या भागवतैः सह ॥ ततस्त्रैगुण्यहीनास्ते परमात्मानमं
जसा ॥ प्रविशंति द्विजश्रेष्ठाः क्षेत्रज्ञं निर्गुणात्मकम् ॥ सर्वा वा संवासु देवं क्षेत्रज्ञं विद्वित्तत्त्वतः १८ समाहितमनस्काश्च नियताः संयतेंद्रियाः ॥ एकांतभावोपगता वा
सुदेवं विंशति १९ आवा मपि च धर्मस्य गृहे जातौ द्विजोत्तम ॥ रम्यां विशालामाश्रित्य तप उग्रं समास्थितौ २० ये तु तस्यैव देवस्य प्रादुर्भावाः सुरप्रियाः ॥ भविष्यं
ति त्रिलोकस्थास्तेषां स्वस्तीत्यथो द्विज २१ विधिना स्वेन युक्ताभ्यां यथा पूर्वं द्विजोत्तम ॥ आस्थिताभ्यां सर्वकृच्छ्रं व्रतं सम्यगनुत्तमम् २२ आवाभ्यामपि दृष्टत्वं
श्वेतद्वीपे तपोधन ॥ समागतो भगवता संकल्पं कृतवांस्तथा २३ सर्वहिनौ संविदितं त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ यद्भविष्यति वृत्तं वा वर्तते वा शुभाशुभम् ॥ सर्वसते कथित
वान्देवदेवो महासुने २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तयोर्वाक्यं तपस्युग्रे च वर्ततोः ॥ नारदः प्रांजलिर्भूत्वा नारायणपरायणः २५ जजाप विधिवन्मंत्राच्च नाराय
णगतान्बहून् ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हिनरनारायणाश्रमे २६ अवसत्समहातेजानारदो भगवानृषिः ॥ तमेवाभ्यर्चयन् देवं नरनारायणौ चतौ २७ ॥ इति श्रीमहाभारते
शान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीये चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥ ॥ ॐ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य नारदः
परमेष्ठिजः ॥ देवं कृत्वा यथान्यायं पित्र्यं च क्रेततः परम् १ ततस्तं वचनं प्राह ज्येष्ठो धर्मात्मजः प्रभुः ॥ कइज्यते द्विजश्रेष्ठ देवोपि त्र्येच कल्पिते २

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति शान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥

॥ ॐ ॥ देवतां कां यजेतेत्यादिमश्रज्जात

स्योत्तरमुक्तं विधिना केन शुद्ध्या देवं पित्र्यं तथैव चेत्यस्योत्तरमाह कस्यचित्त्वथेत्यादिना १ । २

३ । ४ । ५ ममपितरं प्रजापतिं ब्रह्मापरमेष्ठिं तिस्रं वधः नारदो देवशापात्प्रजापतेः सकाशात् पुनर्जन्म प्रापेति हरिवंशेऽस्ति तस्य ब्रह्मणः ६ नारायणविधौ तां त्रिकेपूजादौ ७ श्रुतिश्चेति अग्निध्या-
त्तादीन् पुत्रान् पितरो देवा अध्याप्यासुरैः सह युद्धार्थं गतास्ततश्चिरोपितानां तेषां श्रुतिः प्रनष्टा प्रतिभाति ततस्ते पुत्रेभ्य एव वेदमधीतवन्त इत्याख्यापिकापुराणां तत्र प्रसिद्धा सूचिता ८ । ९ । १० पूर्वपु-

त्वयामतिमतां श्रेष्ठतन्मेशंसयथागमम् ॥ किमेतत्क्रियते कर्म फलवाऽस्य किमिष्यते ३ ॥ नारद उवाच ॥ त्वयैतत्कथितं पूर्वदैवकर्तव्यमित्यपि ॥ दैवतंच परोयज्ञः
परमात्मा सनातनः ४ ततस्तद्भाविनो नित्यं यजेवैकुण्ठमव्ययम् ॥ तस्माच्च प्रसृतः पूर्वब्रह्मालोकपितामहः ५ ममवै पितरं प्रीतः परमेष्ठ्यप्यजीजनत् ॥ अहंसंकल्प
जस्तस्य पुत्रः प्रथमकल्पितः ६ यजामिवै पितृन् साधो नारायणविधौ कृते ॥ एवं स एव भगवान्पितामातापितामहः ७ इज्यते पितृयज्ञे पुत्रतथानित्यं जगत्पतिः ॥
श्रुतिश्चाप्यपरा देवी पुत्रान् हि पितरोऽयजन् ८ वेदश्रुतिः प्रनष्टा च पुनरध्यापिता सुतैः ॥ ततस्ते मंत्रदाः पुत्राः पितृत्वमुपपदिरे ९ नूनं सुरैस्तद्विदितं युवयोर्भावितात्म
नोः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव परस्परमपूजयन् १० त्रीन् पिंडान्यस्यैव पृथग्या पूर्वदत्त्वा कुशानिति ॥ कथं तु पिंडसंज्ञांते पितरो लेभिरे पुरा ११ ॥ नरनारायणावूचतुः ॥
इमां हि धरणीं पूर्वेन घ्रांसागरमेखलां ॥ गोविंद उज्जहाराऽऽशुवारां रूपमास्थितः १२ स्थापयित्वा तु धरणीं स्वेस्थाने पुरुषोत्तमः ॥ जलकर्दमलितांगोलोककार्यार्थं
मुद्यतः १३ प्राप्ते चाह्निककाले तु मध्यदेशगते रवौ ॥ दंष्ट्राविलग्रांस्त्रीन् पिंडान्विधूय सहसा प्रभुः १४ स्थापयामास वै पृथग्या कुशानां स्तीर्य नारद ॥ स तेष्वात्मानं
मुद्दिश्य पित्र्यं चक्रे यथाविधि १५ संकल्पयित्वा त्रीन् पिंडान् स्वेनैव विधिना प्रभुः ॥ आत्मगात्रोष्मसंभूतैः स्नेहगर्भैस्तिलैरपि १६ प्रोक्ष्या पवर्गदेवेशः प्राङ्मुखः कृत
वान्स्वयम् ॥ मर्यादां स्थापनार्थं च ततो वचनमुक्तवान् १७ ॥ वृषाकपि उवाच ॥ अहं हि पितरः स्रष्टुमुद्यतो लोककृत्स्वयम् ॥ यस्य चिंतयतः सद्यः पितृकार्यविधिं नि
रान् १८ दंष्ट्राभ्यां प्रविनिर्धूतामैते दक्षिणां दिशम् ॥ आश्रिता धरणीं पिंडास्तस्मात्पितर एव ते १९ त्रयो मूर्तिविहीनवै पिंडमूर्तिधरास्त्वमे ॥ भवंतु पितरो लो
के मया सृष्टाः सनातनाः २० पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ अहमेवात्र विज्ञेयस्त्रिपुण्ड्रपिंडेऽसंस्थितः २१ नास्ति मत्तोऽधिकः कश्चित्को वाऽन्योऽन्यो मया स्व
यम् ॥ को वा मम पितालोके अहमेव पितामहः २२ पितामहपिताचैव अहमेवात्र कारणम् ॥ इत्येतदुक्त्वा वचनं देवदेवो वृषाकपिः २३ वराहपर्वते विप्रदत्त्वा पि
ंडान्सविस्तरान् ॥ आत्मानं पूजयित्वैव तत्रैवादर्शनं गतः २४ एषा तस्य स्थितिर्विप्रपितरः पिंडसंज्ञिताः ॥ लभंते स ततं पूजां वृषाकपि वचो यथा २५ ये यजंति पितृ
न्देवान् गुरुंश्चैवातिथींस्तथा ॥ गाश्चैव द्विजमुख्यांश्च पृथिवीमातरं यथा २६ कर्मणामनसा वाचा विष्णुमेव यजंति ते ॥ अंतर्गतः स भगवान्सर्वसत्त्वशरीरगः २७

पृथग्या कुशान्दन्वा तत्र पित्रा सुहृद्देशेन पिंडान्यस्या पूजयन्निति संबंधः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अहं हीति पितरः पितृन् १८ विष्णोः शालग्राम इव पितृणां मूर्तयः पिंडा
एव स्यादहं प्राण्यामिति १९ । २० पितापितामहश्चेत्यादिना श्राद्धं सर्वविष्णुदेवत्वमेवेति पित्र्यप्रकारो दर्शितः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वेति अस्य तात्पर्यं सर्वभूतात्म
के विष्णोर्दोहमकुर्वाणेन परमेश्वरः सम्यगाराधनीय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ गुरुवे बृहस्पतये

समः सर्वेषु भूतेषु ईश्वरः सुखदुःखयोः ॥ महान्महात्मा सर्वात्मानां नारायण इति श्रुतः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० नारायणीये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंश
त्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तन्नारदो वाक्यं नरनारायणे रितम् ॥ अत्यंतं भक्तिमान् देवे एकांतित्वमुपोयिवान् १ प्रोष्य वर्षसहस्रं तु नरनारा
यणाश्रमे ॥ श्रुत्वा भगवदारव्यानं दृष्ट्वा च हरिं मव्ययम् २ हिमवतं जगामाऽऽशुयत्रास्य स्वकआश्रमः ॥ तावपि ख्याततपसौ नरनारायणावृषी ३ तस्मिन्नेवाश्रमे
म्येते पतुस्तप उत्तमम् ॥ त्वमप्यमितविक्रांतः पांडवानां कुलोद्भवः ४ पावितात्माऽयं संवृत्तः श्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ नैव तस्यापरो लोको नायं पार्थिवसत्तम ५ कर्म
णामनसा वाचा यो द्विष्याद्विष्णुमव्ययम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य नरकेशाश्चर्तुः समाः ६ यो द्विष्याद्विबुधश्रेष्ठं देवं नारायणं हरिम् ॥ कथं नाम भवेद्देव्य आत्मा लोकस्य
कस्यचित् ७ आत्मा हि पुरुषव्याघ्रज्ञेयो विष्णुरिति स्थितिः ॥ य एष गुरुस्माकं ऋषिर्गंधवती सुतः ८ तेनैतत्कथितं तात माहात्म्यं परमव्ययम् ॥ तस्माच्छ्रुतं मया
चेदं कथितं च तवानघ ९ नारदेन तु संप्राप्तः सरहस्यः ससंग्रहः ॥ एष धर्मो जगन्नाथात्साक्षान्नारायणावृष १० एव मे परमहान् धर्मः स ते पूर्ववृत्तपोत्तम ॥ कथितो हरिगीता
सुसमासविधिकल्पितः ११ कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्विन्नारायणं भुवि ॥ को ह्यन्यः पुरुषव्याघ्र महाभारतकृद्भवेत् १२ धर्मान्नानाविधांश्चैव को ब्रूयात्तस्मृते प्रभुम् १३
वर्ततांति महायज्ञो यथा संकल्पितस्त्वया ॥ संकल्पिताश्च मेघस्त्वं श्रुतधर्मश्च तत्त्वतः १४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतनुमहदाख्यानं श्रुत्वा पार्थिवसत्तमः ॥ ततो यज्ञसमा
प्त्यर्थं क्रियाः सर्वाः समारभत् १५ नारायणीयमाख्यानमेतत्ते कथितं मया ॥ पृष्टेन शौनकाद्येह नैमिषारण्यवासिषु १६ नारदेन पुरायद्वैगुरवे तु निवेदितम् ॥ ऋषी
णां पांडवानां च शृण्वतोऽकृष्णभीष्मयोः १७ सहिपरमर्षिर्जनभुवनपतिः पृथुधरणिधरः श्रुतिविनयविधिः ॥ शमनियमनिधिर्यमनियमपरो द्विजवरसाहितस्तव च भव
तु गतिर्हरि रमरहितः १८ असुरवधकरस्तपसां निधिः सुमहतां यज्ञसांच भाजनम् ॥ मधुकैटभहाकृतधर्मविदां गतिदोऽभयदो मखभागहरोऽस्तु शरणं सते १९ त्रिगु
णो विगुणश्चतुरात्मधरः पूर्तेष्टयोश्च फलभागहरः ॥ विदधातु नित्यमजितोऽतिचलोगतिमात्मगां सुकृतिनामृषीणाम् २० तं लोकसाक्षिणमजं पुरुषं पुराणं रवि वर्णमी
श्वरं गतिं बहुशः ॥ प्रणमध्वमेकमनसो यतः सलिलोद्भवोऽपि तमृषिं प्रणतः २१

१७ सहीति सनारायणः शमस्य नियमो निग्रहस्तत्परः यमनियमाश्च पंचपंच अहिंसा दयः सत्यादयश्च १८ कृतधर्मः कृतयुगधर्मः सत्यादिस्तद्विदां १९ चत्वारो वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्या आ
त्मानस्तांश्चारयति सतथा पूर्तिवाप्यादि इष्टमहिषोप्रादि आत्मगां प्रत्यक्तत्त्वगामिनीं २० सलिलमुद्भवो यस्य सनारायणः शेषशायी तनृषिं वासुदेवं २१

लोकस्याव्यक्तादेयोनः अमृतस्यमोक्षस्यपदस्थानं पदपदनीयं हेउदार तद्वतं धृतमितिपाठांतरेध्यातं यतात्मभिर्निरुद्धचित्तैः २२ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपि
षट्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रुतंभगवतस्तस्येत्यादिरध्यायोहयग्रीवावतारस्यप्रयोजनंमाहात्म्यं च प्रतिपादयति तस्य
तात्पर्यंरजस्तमोभ्यांवेदानष्टास्तिरोहितार्थाभवंति सत्त्वेनत्वर्थतःसम्यक्प्रकाशतइति १ । २ हव्यकव्यभुजः मूलविभुजादित्वात्कः अकारांतःशब्दः उदक्पूर्वैशानकोणे महोदधौतत्समीपे इदमु
त्तरान्वायि ३ । ४ अपूर्वमागदं ५ अपूर्वमद्भुतं ६ । ७ । ८ । ९ दर्शितवांस्तदश्वशिरोरूपं १० वेदोवेदहर्तावेदाध्यायीवेदहरणमित्यादिकंसर्वभगवद्दीलामात्रमितिपृष्टस्योत्तरंवक्ष्यंस्तज्जत्वे
सहिलोकयोनिरमृतस्यपदंस्सूक्ष्मंपरायणमचलंहिपदम् ॥ तत्सांख्ययोगिभिरुदारवृत्तं बुद्ध्यायतात्मभिरिदंसनातनम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि नारायणीये षट्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ शौनकउवाच ॥ श्रुतंभगवतस्तस्यमाहात्म्यंपरमात्मनः ॥ जन्मधर्मगृहेचैवनरनारा
यणात्मकम् १ महावराहसृष्टाचर्षिडोत्पत्तिःपुरातनी ॥ प्रवृत्तौचनिवृत्तौचयोयथापरिकल्पितः २ तथाचनःश्रुतोब्रह्मन्कथ्यमानस्त्वयाऽनघ ॥ हव्यकव्यभुजो
विष्णुरुदक्पूर्वमहोदधौ ३ यच्चतत्कथितंपूर्वत्वयाहयशिरोमहत् ॥ तच्चदृष्टंभगवताब्रह्मणापरमेष्ठिना ४ किंतुत्पादितंपूर्वहरिणालोकधारिणा ॥ रूपंप्रभावंमहता
मपूर्वधीमतांवर ५ दृष्ट्वाहिविबुधश्रेष्ठमपूर्वमभितौजसम् ॥ तदश्वशिरसंपुण्यंब्रह्माकिमकरोन्मुने ६ एतन्नःसंशयंब्रह्मन्पुराणंज्ञानसंभवम् ॥ कथयस्वोत्तममतेमहापु
रुपनिर्मितम् ७ पाविताःस्मत्वयाब्रह्मन्पुण्यांकथयताकथाम् ॥ सौतिरुवाच ॥ कथयिष्यामितेसर्वपुराणंवेदंसमितम् ८ जगौयद्भगवान्व्यासोराज्ञःपारिक्षित
स्यैव ॥ श्रुत्वाऽश्वशिरसोमूर्तिदेवस्यहरिमेघसः ९ उत्पन्नसंशयोराजाएतदेवमचोदयत् ॥ जनमेजयउवाच ॥ यत्तद्दर्शितवान्ब्रह्मादेवंहयशिरोधरम् १० किमर्थं
तत्समभवत्तन्ममाचक्ष्वसत्तम ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यत्किंचिदिहलोकेवैदेहसत्त्वंविशांपते ११ सर्वंपंचभिराविष्टंभूतैरीश्वरबुद्धिभिः ॥ ईश्वरोहिजगत्स्रष्टाप्रभुर्ना
रायणोविराट् १२ भूतांतरात्मावरदःसगुणोनिर्गुणोऽपिच ॥ भूतप्रलयमत्यंतंशृणुष्वनृपसत्तम १३ धरण्यामथलीनायामप्सुचैकार्णवेपुरा ॥ ज्योतिर्भूतेजलेचा
पिलीनेज्योतिषिचानिले १४ वायौचाकाशसंलीनेआकाशेचमनोनुगे ॥ व्यक्तेमनसिसंलीनेव्यक्तेचाव्यक्ततांगते १५ अव्यक्तेपुरुषंयातेपुंसिसर्वगतेऽपिच ॥
तमएवाभवत्सर्वेनप्राज्ञायतर्किंचन १६ तमसोब्रह्मसंभूतंतमोमूलामृतात्मकम् ॥ तद्विश्वभावसंज्ञांतंपौरुषीतनुमाश्रितम् १७ सोऽनिरुद्धइतिप्रोक्तस्तत्प्रधानंप्रच
क्षते ॥ तदव्यक्तमितिज्ञेयंत्रिगुणंनृपसत्तम १८ विद्यासहायवान्देवोविष्वक्सेनोहरिःप्रभुः ॥ अप्सुवेवशयनंचक्रेनिद्रायोगमुपागतः १९

ननु हि मेव तावदुपक्रमते यत्किंचिदिति ११ ईश्वरबुद्धिभिरीश्वरसंकल्पमात्रैः १२ लयमाह भूतेति १३ । १४ व्यक्तेमहत्तत्त्वेमनोलीनतद्व्यक्तेऽप्यव्यक्ततांगुणसाम्यावस्थांगतेसति १५ पुरुषत्वमर्थं पुंसिसर्वगतेत्रह्यणिनीनेसतिप्रलयावस्थायांतमएवाभवत्सर्वं विशेषविज्ञानंसर्वलुप्तमित्यर्थः १६ तमसःसकाशातुब्रह्मजगत्कारणपरम्योमारुह्यभुत्पन्नं तमःकुतउत्पन्नमित्याकांक्षायामाह तमोमूलामृतात्मकमिति अविष्णुमप्राप्तात्मकमुरगश्चरज्जुमात्रात्मकः तन्मूलामृतस्वाप्यस्ततमसाउपेतंसद्विभेभावाःसर्वरूपसंज्ञानामतदंतं प्रपंचात्मकमित्यर्थः पौरुषीवैराजी १७ अनिरुद्धएवसूक्ष्मरूपोऽव्यक्तसंज्ञितोज्ञेयः १८ विद्यानिर्विशेषचिन्मात्राकाराचेतोवृत्तिः अप्सुनिर्विशेषेब्रह्मणिशपनंबकेविलयंतगाम १९

॥ २५२ ॥

सएवचिद्रूपोजगतः सृष्टिचितयन्बहुस्यांप्रजायेयेतीक्ष्णं कुर्वन् २० । २१ पद्मेब्रह्माहे अनिरुद्धाहंकारात् संप्रतआविर्भूतोब्रह्मा २२ । २३ पद्मस्यपत्रेअंकेकदेशे २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ रजस्तमोम्यामभिभूतेर्नष्टज्ञानैरीश्वरएवजपध्यानादिनाज्ञानलाभार्थमनुसरणीयइत्याशयेनाह औनमस्तेइति ३८ तुभ्यंतव लोकधाम
प्रकाशकः सचासीत्स्वयंभूश्चतस्य ३९ त्वत्तोमइति ननु 'ज्ञानमप्रतिमं पश्यवेराग्यंच जगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंचैव धर्मश्च सहसिद्धंचतुष्टयं' इति स्मृत्या 'सहायमीक्षांचक्रेयन्मदन्यन्नास्ति कस्मानुविभेमीति
जगतश्चितयन्सृष्टिचित्रांबहुगुणोद्भवाम् ॥ तस्यचितयतः सृष्टिमहानात्मगुणः स्मृतः २० अहंकारस्ततोजातोब्रह्मासतुचतुर्मुखः ॥ हिरण्यगर्भोभगवान्सर्वलो
कपितामहः २१ पद्मेऽनिरुद्धात्संप्रतस्तदापद्मनिमेक्षणः ॥ सहस्रपत्रेद्युतिमानुपविष्टः सनातनः २२ ददृशेऽद्भुतसंकाशोलोकानापोमयान्प्रभुः ॥ सत्वस्थः पर
मेष्ठी सततोभूतगणान्सृजन् २३ पूर्वमेवचपद्मस्यपत्रेसूर्याशुसप्रभे ॥ नारायणकृतौविदूअपामास्तांगुणोत्तरौ २४ तावपश्यत्सभगवाननादिनिधनोच्युतः ॥
एकस्तत्राभवद्विदुर्मध्वाभोरुचिरप्रभः २५ सतामसोमधुर्जातस्तदानारायणाज्ञया ॥ कठिनस्त्वपरोविदुःकैटभोराजसस्तुतः २६ तावभ्यधावतांश्रेष्ठौतमोरज
गुणान्वितौ ॥ बलवंतौगदाहस्तौपद्मनालानुसारिणौ २७ ददृशातेऽरविंदस्थंब्रह्माणममितप्रभम् ॥ सृजंतं प्रथमं वेदांश्चतुरश्वारुविग्रहान् २८ ततोविग्रहवंतौ
तौवेदान्दृष्ट्वाऽसुरोत्तमौ ॥ सहसाजगदुर्वेदान्ब्रह्मणः पश्यतस्तदा २९ अथतौदानवश्रेष्ठौवेदान्दृष्ट्वाऽसनातनान् ॥ रसांविविशतुस्तूर्णमुदक्पूर्वमहोदधौ ३०
ततोहृतेषुवेदेषुब्रह्माकश्मलमाविशत् ॥ ततोवचनमीशानंप्राहवेदैर्विनाकृतः ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदामेपरमंचक्षुर्वेदामेपरमंबलम् ॥ वेदामेपरमंधामवेदामे
ब्रह्मचोत्तरम् ३२ ममवेदाहताः सर्वेदानवाभ्यां बलादितः ॥ अंधकाराहिमेलोकाजातावेदैर्विनाकृताः ३३ वेदानृतेहिर्किकुर्यालोकानांसृष्टिमुत्तमाम् ॥ अहोवतम
हदुःखंवेदनाशनजंमम ३४ प्राप्तुनोतिहृदयंतीव्रंशोकपरायणम् ॥ कोहिशोकार्णवेमग्रंमामितोऽद्यसमुद्धरेत् ३५ वेदांस्तांश्चानयेन्नृपान्कस्यचाहंप्रियोभवे ॥
इत्येवंभाषमाणस्यब्रह्मणो नृपसत्तम ३६ हरेःस्तोत्रार्थमुकूताशुद्धिर्बुद्धिमतांवर ॥ ततो जगौ परं जप्यं सांजलिप्रग्रहः प्रभुः ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ औनमस्ते
ब्रह्महृदयनमस्तेममपूर्वज ॥ लोकाद्यभुवनश्रेष्ठसांख्ययोगनिधेप्रभो ३८ व्यक्ताव्यक्तकरार्चित्यक्षेमंपंथानमास्थित ॥ विश्वभुक् सर्वभूतानामंतरात्मन्ययोनि
ज ॥ अहंप्रसादजस्तुम्यंलोकधामस्वयंभुवः ३९ त्वत्तोमेमानसंजन्मप्रथमं द्विषूपूजितम् ॥ चाक्षुषं वै द्वितीयं मेजन्मचासीत्पुरातनम् ४० त्वत्प्रसादात्तुमेजन्म
तृतीयंवाचिकंमहत् ॥ त्वत्तःश्रवणजंचापिचतुर्थंजन्ममेविभो ४१

कस्माच्च भेष्यत् द्वितीयाद्वैभयं भवति' इति श्रुत्या तद्वाप्येण च ब्रह्मणः स्वतः सिद्धज्ञानत्वमुक्तं । सति च ज्ञाने जन्मांतरं नास्तीति कथं तस्य सप्तजन्मान्युच्यते । अभ्युपगमेत्वा ज्ञानसिद्धज्ञानस्य वैफल्यं । अतो
द्वयर्थमोक्षधर्मान्वाख्यायानमिति चेदप्रब्रमः । अत्र ह्यहंकारादुत्पन्नश्चतुर्मुखः स्वस्य वैराजरूपं सर्वनामरूपात्मकमनुसंधयानो मन्यते यदा यदा यत्प्रकाशते तदेवोत्पन्नमिति तावन्ति वैराजानि जन्मानि ।
स्थूलप्रपंचात्मकं मानसं भोगद्वारामनसं सिकरं प्रथमं वैराजं जन्म । रूपप्रपंचात्मकं चाभुयंततोऽपि बाह्यत्वाद्ध्वितीयं ४० । वचनमात्रोपस्थापितमेकस्वर्गाद्यात्मकंततोऽपि बाह्यत्वाच्चतुर्थं । अस्त्यभोग्य
तयांस्तस्योपस्थापको वेदात्मानामप्रपंचस्ततोऽपि बाह्यत्वाच्चतुर्थः ४१

नासत्यमिति अन्विष्टव्यप्राणजन्ममग्रेष्वप्यन्तर्मात्रमौल्येस्वपूर्वकस्वरूपस्मारकतया ततोऽपि बहिरंगत्वात्पंचमं । अष्टब्रह्मांडं तद्वर्तनसंस्कारजं वासनात्मकं स्वाप्नपंचमं ततोऽपि बाह्यं पष्ठं ४२ ततोऽपि बाह्यं पद्यते मध्यतः हतिवापदनीयं वापदं सर्वप्राणिधीवासनोद्बोधकं कारणं तत्कमिदं सप्तमं । इतोऽपि बाह्यं स्वशुद्धचिन्मात्रोऽष्टमः । सर्वेषु कार्येष्वनुगतत्वात्पिताऽहं च तत्सत्तयैव कार्यसप्तकरूपेण

नासत्यं चापि मेजन्मत्वतः परममुच्यते ॥ अंडजं चापि मेजन्मत्वतः पष्ठं विनिर्मितम् ४२ इदं च सप्तमं जन्म पद्मजन्मेति वैप्रभो ॥ सर्गे सर्गे ह्यहं पुत्रस्तव त्रिगुणवर्जित ४३ प्रथमं पुंडरीकाक्षः प्रधानगुणकल्पितः ॥ त्वमीश्वरः स्वभावश्च कर्मबंधः स्वयं भुवः ४४ त्वया विनिर्मितोऽहं वेदे च क्षुर्वयोतिगः ॥ ते मे वेदाहताश्च क्षुरंधोजातोऽस्मि जायहि ४५ ददस्व चक्षूंषि मम प्रियो हं ते प्रियोऽसि मे ॥ एवं स्तुतः स भगवान् पुरुषः सर्वतो मुखः ४६ जहौ निद्रामथ तदा वेदकार्यार्थमुच्यतः ॥ ऐश्वर्येण प्रयोगेण द्वितीयां तनुमास्थितः ४७ सुनासिकेन कायेन भूत्वा चंद्रप्रभस्तदा ॥ कृत्वा हयशिरः शुभ्रं वेदानामालयं प्रभुः ४८ तस्य मूर्धा समभवद्यौः सनक्षत्रतारका ॥ केशाश्चास्याभवन् दीर्घारवे रंशुसमप्रभाः ४९ कर्णावाकाशपाताले ललाटं भूतधारिणी ॥ गंगा सरस्वती श्रोण्यौ ध्रुवावास्तां महोदधी ५० चक्षुषी सोमसूर्यौ तेनासां संध्यापुनः स्मृता ॥ ॐकारस्त्वथ संस्कारो विधुज्जिह्वाच निर्मिता ५१ दंताश्च पितरो राजन्सोमपाइति विश्रुताः ॥ गोलोको ब्रह्मलोकश्च ओष्ठावास्तां महात्मनः ५२ ग्रीवा चास्याभवद्वाजन्कालरा त्रिगुणोत्तरा ॥ एतद्वयशिरः कृत्वा नानामूर्तिभिरावृतम् ५३ अंतर्दधौ स विश्वेशो विवेश च रसां प्रभुः ॥ रसां पुनः प्रविष्टः श्वयोगं परममास्थितः ५४ शैक्ष्यं स्वरं समास्थाय उद्गीतं प्रासृजत्स्वरम् ॥ सस्वरः सानुनादीच सर्वशः स्निग्ध एव च ५५ बभूवा तर्मही भूतः सर्वभूतगुणोद्दितः ॥ ततस्तावसुरौ कृत्वा वेदान्समयबंधनान् ५६ रसातले विनिक्षिप्य यतः शब्दस्ततो दुतौ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् देवो हयशिरोधरः ५७ जग्राह वेदान् खिलान् रसात्तलगतान् हरिः ॥ प्रादाच्च ब्रह्मणे भूयस्ततः स्वां प्रकृतिं गतः ५८ स्थापयित्वा हयशिर उदक्पूर्वमहोदधौ ॥ वेदानामालयं चापि बभूवाश्च शिरास्ततः ५९ अथ किंचिदपश्यंतौ दानवौ मधुकैटभौ ॥ पुनराजग्मतुस्तत्र वे गितौ पश्यतां चतौ ६० यत्र वेदा विनिक्षिप्तास्तत्स्थानं शून्यमेव च ॥ तत उत्तममास्थाय वेगं बलवतां वरौ ६१ पुनरुत्तस्थतुः शीघ्रं रसानामालयात्तदा ॥ ददृशाते च पुरुषं तमेवादिकरं प्रभुम् ६२ श्वेतं चंद्रविशुद्धाभमनिरुद्धतनौ स्थितम् ॥ भूयोऽप्यमिह विक्रांतं निद्रायोगमुपागतम् ६३ आत्मप्रमाणरचिते अपासु परिकल्पिते ॥ शयनेनागभोगादग्नेज्वालामाला समावृते ६४ निष्कल्मषेण सत्त्वेन संपन्नं रुचिरं प्रभम् ॥ तं दृष्ट्वा दानवद्वौ तौ महाहासममुच्यताम् ६५ उचतुश्च समाविष्टौ रजसात्तमसा चतौ ॥ अयं स पुरुषः श्वेतः शैते निद्रासुपागतः ६६ अनेन नूनं वेदानां कृतमाहरणं रसात् ॥ कस्यैष को नु खल्वेष किंच स्वपिति भोगवान् ६७ इत्युच्चारितवाक्यौ तौ बोधयामासतुर्हरिम् ॥ युद्धार्थं नौ द्विविज्ञाय विशुद्धः पुरुषोत्तमः ६८

मानसतया त्वत्पुत्रोऽस्मीत्याह सर्गे सर्गे इति ४३ प्रधानं मुख्यं योग्यं सत्त्वं तेन कल्पितः शुद्धसत्त्वमप्यशरीर इत्यर्थः ४४ यतो वेदक्षुरहमतो वयोतिगः कालवित् अध्यायशेषः स्पष्टार्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६

निरीक्ष्य चासुरेद्रौ तौ ततो युद्धे मनोदधे ॥ अथ युद्धं समभवत्तयोर्नारायणस्य वै ६९ रजस्तमो विष्टतनूता बुभौ मधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणोऽपचितिं कुर्वन् रजवानमधुमूदनः ७० ततस्तयोर्वधेनाशुवेदापहरणेन च ॥ शोकापनयनं च क्रेब्रह्मणः पुरुषोत्तमः ७१ ततः परिवृतो ब्रह्मा हरिणा वेदसत्कृतः ॥ निर्ममे स तदालोकान् कृत्स्नान् स्थावरजंगमान् ७२ दत्त्वा पितामहायाभ्यां मतिं लोकविसर्गिकीम् ॥ तत्रैवांतर्दधे देवो यत एवागतो हरिः ७३ तौ दानवौ हरिर्हत्वा कृत्वा हयशिरस्तनुम् ॥ पुनः प्रवृत्तिधर्मार्थतामेव विदधे तनुम् ७४ एवमेव महाभागो बभूवाश्च शिरा हरिः ॥ पौराणमेतत्प्रख्यातं रूपं परदमैश्वरम् ७५ यो ह्येतद्ब्रह्मणो नित्यं शृणुयाद्धारयति वा ॥ न तस्याध्ययनं नाश मुपगच्छेत्कदाचन ७६ आराध्य तपसो ग्रेण देवं हयशिरोधरम् ॥ पंचालेन क्रमः प्राप्तो देवेन पथि देशिते ७७ एतद्वयशिरो राजन्नाख्यानं तव कीर्तितम् ॥ पुराणं वेदस मितं यन्मातृत्वं परिपृच्छसि ७८ यां यामिच्छेत्तनुं देवः कर्तुं कार्यविधौ कचित् ॥ तां तां कुर्याद्विकुर्वाणः स्वयमात्मानमात्मना ७९ एष वेदानेधिः श्रीमाने पवैत पसो निधिः ॥ एष योगश्च सांख्यं च ब्रह्मचाग्र्यं हविर्विभुः ८० नारायण परावेदाय ज्ञाना नारायणात्मकाः ॥ तपो नारायण परं नारायण परागतिः ८१ नारायण परं सत्यं मृतं नारायणात्मकम् ॥ नारायण परो धर्मः पुनरावृत्तिवर्लभः ८२ प्रवृत्तिलक्षणश्चैव धर्मो नारायणात्मकः ॥ नारायणात्मको गंधो भूमौ श्रेष्ठतमः स्मृतः ८३ अपां चापि गुणाराजत्रसा नारायणात्मकाः ॥ ज्योतिषां च परं रूपं स्मृतं नारायणात्मकम् ८४ नारायणात्मकश्चापि स्पर्शो वायुगुणः स्मृतः ॥ नारायणात्मकश्चैव शब्द आकाशसंभवः ८५ मनश्चापि ततो भूतमव्यक्तगुणलक्षणम् ॥ नारायण परः कालो ज्योतिषामयनं च यत् ८६ नारायण पराकीर्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च देवताः ॥ नारायण परं सांख्यं योगो नारायणात्मकः ८७ कारणं पुरुषो ह्येषां प्रधानं चापि कारणम् ॥ स्वभावश्चैव कर्माणि देव्येषां च कारणम् ८८ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥ विविधा च तथा चेष्टा देवैश्चैवात्र पंचमम् ८९ पंचकारणसंख्यातो निष्ठा सर्वत्र वै हरिः ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां हेतुभिः सर्वतो मुखैः ९० तत्त्वमेको महायोगी हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ ब्रह्मादीनां सलोकानां मृषीणां च महात्मनाम् ९१ सांख्यानां योगिनां चापि यतीनामात्मवेदिनाम् ॥ मनीषितं विजानाति केशवो न तु तस्य ते ९२ ये केचित्सर्वलोके पुदैवपि त्र्यंघ्रकुर्वते ॥ दानानि च प्रयच्छन्ति तप्यन्ते च तपो महत् ९३ सर्वेषामाश्रयो विष्णुरैश्वर्यं विधिमास्थितः ॥ सर्वभूतकृता वासो वासुदेवेति चोच्यते ९४ अयं हि नित्यः परमो महर्षिर्महाविभूतिर्गुणवर्जितारव्यः ॥ गुणैश्च संयोगमुपैति श्रीघ्नं कालो यथार्तावृत्तुं संप्रयुक्तः ९५ नैवास्य विदंति गतिं महात्मनो न चागतिं कश्चिदिहानुपश्यति ॥ ज्ञानात्मकाः संति हि ये महर्षयः पश्यन्ति नित्यं पुरुषं गुणाधिकम् ९६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षपर्वणि नारायणीये सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

यान्येतानि ब्रह्मणः सप्तजन्मान्युक्तानि मानसं चाक्षुषं वाचिकं श्रावणं नास्त्यमङ्गलं प्राप्ते चेति ताभ्येव परब्रह्मणः स्वरूपाणि तेषामेकोपास्तिस्तुतिद्वारा चरमस्तुतयेऽयमध्याय आरभ्यते अहो लोकांतिन इत्यादि । स
र्वान्सप्तविधं ब्रह्मणो व्यस्तोपासकान्समस्तोपासकांश्च १ दग्धधनाः नष्टवासनाः पारंपर्यागतायुरुसंप्रदायागता गतिज्ञानं २ चतुर्ध्यानि अनिरुद्धप्रभुभक्तसंकर्षणानपेक्ष्य चतुर्ध्यावासुदेवाख्यायां हरिभक्तानां
विशेषमाह एकांतिनस्त्विति एकांतिनो निष्कामभक्ताः ३ गतयः गतीः अनिरुद्धादौ क्षीननुपास्येववासुदेवं चच्छतीत्यर्थः ४ जापकेभ्योऽपि भक्तानां श्रेष्ठांगतिमाह सहेति ५ । ६ । ७ अगतिर्गतिशून्यो
ज्ञानधर्मः गतिर्गतिमानुपासनाधर्मः ८ । ९ सामवेदेन संमितः सामवेदोक्तं तत्त्वमसीति वाक्यं यथाधिकारिणः सद्योज्ञानजनकमेवं वैष्णवधर्मोऽपि शमादिमतां सद्यः केवल्यहेतुरित्यर्थः । तथा च योगशास्त्रे
तीव्रैराग्यवतामासन्नसमाधि लाभं प्रस्तुत्य मृदुमन्यतिमात्रत्वात्ततोऽपि विशेष इति मृदुतीव्रमध्यतीव्रातिमात्रतीव्रैराग्यवतामासन्न आसन्नतर आसन्नतमः समाधि लाभ इत्युक्ता ईश्वरप्रणिधानाद्वेतीश्वरप्रणि

॥ जनमेजय उवाच ॥ अहो ह्येकांतिनः सर्वान्प्रीणातिभगवान्हरिः ॥ विधिप्रयुक्तां पूजां च गृह्णाति भगवान्स्वयम् १ ये तु दग्धे घनालोके पुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां त्वयाऽभिनिर्दिष्टा पारंपर्यागता गतिः २ चतुर्थ्यां चैव ते गत्यां गच्छंति पुरुषोत्तमम् ॥ एकांतिनस्तु पुरुषा गच्छंति परमं पदम् ३ नूनमेकांतधर्मोऽयं श्रेष्ठो नारायणप्रियः ॥ अगत्वा गतयस्ति स्रोतश्च लब्धव्यं हरिम् ४ सहोपनिषदान्वेदान्ये विप्राः सम्यगास्थिताः ॥ पठंति विधिमास्थाय ये चापि यतिधर्मिणः ५ तेभ्यो विशिष्टां जानामि गतिमेकांतिनां नृणाम् ॥ केनैष धर्मः कथितो देवेन ऋषिणाऽपि वा ६ एकांतिनां च काचर्या कदाचोत्पादिता विभो ॥ एतन्मे संशयं छिंधि परं कौतूहलं हि मे ७ वैशंपायन उवाच ॥ समुपोढेष्वा नीकेषु कुरुपांडवयोर्मृधे ॥ अर्जुने विमनस्के च गीता भगवता स्वयम् ८ अगतिश्च गतिश्चैव पूर्वते कथिता मया ॥ गहनो ह्येष धर्मो वैदुर्विज्ञेयोऽऽकृतात्मभिः ९ संमितः सामवेदेन पुरैवादि युगेकृतः ॥ वार्यते स्वयमीशेन राजन्नारायणेन च १० एतदर्थं महाराज पृष्ठः पार्थेन नारदः ॥ ऋषिमध्ये महाभागः शृण्वतोऽरुणभीष्मयोः ११ गुरुणा च मयाऽप्येष कथितो नृपसत्तम ॥ यथा तत्कथितं तत्र नारदेन तथा शृणु १२ यदासीन्मानसं जन्म नारायणमुखोद्भूतम् ॥ ब्रह्मणः पृथिवीपालतदानारायणः स्वयम् १३

धानस्यसर्वोधिक्यमुच्यते ईशेनमहादेवेन १० । ११ । १२ यदासीदिति अत्रमानसादीनांसमानांपूर्वपूर्वस्मिन्नुत्तरेषांसर्वेषामनुगमोऽस्तिनूत्तरस्मिन्नुत्तरस्मिन्पूर्वपूर्वस्य । कारणंहिकार्येऽनुगमनंतु कार्यस्यकारणेऽनुगमोऽस्तीतिप्रसिद्धंलोके । तत्रमानसनामस्थूलसमित्कुशाज्यमंधपुष्पधूपदीपाद्युपकरणशालग्रामब्राह्मणादिप्रतिमालंबनंदेवेषिष्यंचधर्मं नारायणेनोपदिष्टेनपादयोऽनुवर्ततेइति श्लोकत्रयार्थः । अर्थभावः । अद्यकृतोयशालग्रामप्रतिमादिपुष्पलंबनेष्वैकाग्र्येणादरनैरतयैर्दीर्घकालोपोद्बलितांदाष्टित्वोपासीनस्याद्यादीनांचेतनंरूपेणदृष्टिगोचरंभवति । तत्राहिजडमध्यस्तरज्ज्वामिवसर्पःसपथानिर्निरीक्ष्यमाणोलीयतेरज्जुश्चप्रकाशतेतद्वदिहाप्यद्यादीनांतीव्राभिनिवेशेननिरीक्ष्यमाणानांजाड्यंलीयतेचेतन्येचप्रकाशते । सेयंमहाविदेहानामधारणां यांमकृत्योक्तंयोगसूत्रकृता । बहिरकल्पितावृत्तिर्महाविदेहात्सेयमात्मकाशावरणक्षयइति । देहविस्मरणेसतियावाद्याकारावृत्तिःसावकल्पिताअन्याकल्पिता । अस्यांसिद्धायामेवप्रतिमादीनांजाड्यंतिरोधीयते नान्यथातद्दर्शनं तेचैतन्येपरिच्छेदोऽध्यस्तस्तथेवेक्षणेनप्रविलापनीयस्तेनतदीपमानंत्यंप्रकाशते । यत्कृष्णशरीरेयशोदयार्चनेनचदृष्टंस्यापिसिद्धोपलब्धमेवप्रविलाप्यनिर्विशेषचिन्मात्रात्मनातिष्ठेदिति १३

॥२६२॥

१४ । १५- यदासीद्वाक्षुपंजन्ममिति चाक्षुषं च भुवः प्रोक्तं तेजःसुषोः दिरश्मिरूपं तन्निविडतरुशुभास्वरांधकारकल्पे प्रत्यस्तमितसमस्तविशेषरूपे दृष्टिधारयतोऽपि पूर्ववदेहविस्मरणे सतितत्रैव विश्वरूपं प्रकाशते । ततश्चिन्मात्रमिति द्वितीयो योगप्रकारः एतो द्वौ बाह्यालंबनौ योगौ १६ । १७ आंतरालंबनं तृतीयमाह तृतीयमिति वाचिकं वाचं निर्वर्त्य मंत्रार्थं चिंतनपूर्वकं जपं तत्रापि मातृकास्मरणप्रतीत्य तेन धर्मेण कृतवान्दैवं पित्र्यं च भारत ॥ फेनपाकृष्यश्चैव तं धर्मं प्रतिपेदिरे १४ वैखानसाः फेनपेभ्यो धर्मं तं प्रतिपेदिरे ॥ वैखानसेभ्यः सोमस्तु ततः सौतर्दधे पुनः १५ यदाऽऽसीद्वाक्षुपंजन्मद्वितीयं ब्रह्मणो नृप ॥ यदा पितामहे नैव सोमाद्धर्मः परिश्रुतः १६ नारायणात्मको राजबुद्धाय प्रददौ च तम् ॥ ततो योगस्थितो रुद्रः पुरा कृत युगे नृप १७ बालखिल्या नृपीन्सर्वान् धर्ममेतदपाठयत् ॥ अंतर्दधे ततो भूयस्तस्य देवस्य मायया १८ तृतीयं ब्रह्मणो जन्म यदासीद्वाचिकं महत् ॥ तत्रैष धर्मः संभूतः स्वयं नारायणा नृप १९ सुपर्णो नाम तमृषिः प्राप्तवान् पुरुषोत्तमात् ॥ तपसा वै सुतप्तेन दमेन नियमेन च २० त्रिःपरिक्रान्तवानेतत्सुपर्णो धर्ममुत्तमम् ॥ यस्मात्तस्माद्भूतं ह्येतत्त्रिसौपर्णमिहोच्यते २१ ऋग्वेदपाठपठितं व्रतमेतद्विदुश्चरम् ॥ सुपर्णाच्चाप्यधिगतो धर्म एष सनातनः २२ वायुना द्विपदां श्रेष्ठकथितो जगदायुषा ॥ वायोः सकाशात् प्राप्तश्च ऋषिभिर्विघसा शिभिः २३ ततो महोदधिश्चैव प्राप्तवान् धर्ममुत्तमम् ॥ अंतर्दधे ततो भूयो नारायणसमाहितः २४ यदा भूयः श्रवणजासृष्टिरासीन्महात्मनः ॥ ब्रह्मणः पुरुषव्याघ्रतत्र कीर्तयतः शृणु २५ जगत्स्रष्टुमना देवो हरिर्नारायणः स्वयं ॥ चिंतयामास पुरुषं जगत्सर्गकरं प्रभुं २६ अथ चिंतयतस्तस्य कर्णाभ्यां पुरुषः स्मृतः ॥ प्रजासर्गकरो ब्रह्मा तमुवाच जगत्पतिः २७ सृज प्रजाः पुत्रसर्वा मुखतः पादतस्तथा ॥ श्रेयस्तव विधास्यामि बलं तेजश्च सुव्रत २८ धर्मं च मत्तो गृह्णीष्व सात्वतं नाम नामतः ॥ तेन सृष्टं कृतं युगं स्थापय स्वयथाविधि २९ ततो ब्रह्मानमश्चक्रे देवाय हरि मेधसे ॥ धर्मं चाग्र्यं सजग्राह सरहस्यं स संग्रहम् ३० आरण्यकेन सहितं नारायणमुखो ब्रुवम् ॥ उपदिश्य ततो धर्मं ब्रह्मणेऽमिततेजसे ३१ त्वं कर्ता युगधर्माणानि राशीः कर्मसंज्ञितम् ॥ जगाम तमसः पारं यत्राव्यक्तं व्यवस्थितम् ३२ ततोऽथ वरदो देवो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ असृजत्स ततो लोकान् कृत्स्नान् स्थावरजंगमान् ३३ ततः प्रावर्तत तदा आदौ कृतं युगं शुभम् ॥ ततो हि सात्वतो धर्मो व्याप्य लोकानवस्थितः ३४ तेनैवायेन धर्मेण ब्रह्मा लोकविसर्गकृत् ॥ पूजयामास देवेशं हरिं नारायणं प्रभुम् ३५ धर्मप्रतिष्ठाहेतोश्च मनुं स्वरोचिषंततः ॥ अध्यापयामास तदालोकानां हितकाम्यया ३६ ततः स्वरोचिषः पुत्रं स्वयं शंखपदं नृप ॥ अध्यापयत्पुराऽव्यग्रः सर्वलोकपतिर्विभुः ३७ ततः शंखपदश्चापि पुत्रमात्मजमौरसम् ॥ दिशां पालं सुवर्णाभमध्यापयत् भारत ॥ सौंस्तर्दधे ततो भूयः प्राप्ते त्रेतायुगे पुनः ३८

मंत्रार्थमात्रं ध्यायतस्तदाकारायांचित्तवृत्तौ पुनः पूर्ववद्देवैश्च रूप्याधिगमद्वाराचिन्मात्रेणावस्थानं १८ । १९ त्रिः परिक्रान्तवान् त्रिरावर्तितवान् प्रत्यहमिति शेषः २० ऋग्वेदपाठपठितं त्रिसौ पर्णं चतुष्कपर्दं युवतिः पुषेः शङ्खद्वयसुपर्णं लिंगकं मंत्रत्रयं २१ । २२ । २३ यदा भूय इति श्रवणजा अनाहतध्वनिरूपा एतदेव नादब्रह्म हंसोऽपनिषत्प्रसिद्धं २४ । २५ तदुपासनाजगत्सृष्ट्यादिसामर्थ्यं भवतीत्याह अथेति २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

नासत्येजन्मनीति नासत्येतिपूर्वोक्तरीत्यागंधसंबित् सारसादिसंविदांप्रायुक्तानामुपलक्षणं अनाहतध्वनिश्चितैकाग्र्याभावेऽपिगुरुक्तयुतयास्फुरति गंधादिसंविदस्तुचितवैषम्यलक्षणेनस्फुरतीतिपूर्वं
स्मात्सूत्रमात्रापिगंधांशं त्यक्त्वा संविन्मात्रे स्थेयमिति योगः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ अंडजेजन्मनि सूत्रात्मनि अत्रधारणायां सिद्धायामहं ब्रह्मास्मीति वाक्यश्रवणमात्रात्कृतकृत्यतेति न निर्वि
कल्पापेक्षाऽपीत्ययं सर्वापेक्षया श्रेयान् ४४ । ४५ । ४६ । ४७ यदिदं सप्तममिति अंतर्पामिरूपं जन्म इदमेव समुपोदेष्वादीनां उपक्रांतं गीतायामुक्तमिति प्रत्याभिज्ञानार्थं इमं विवस्वते योगं प्रो

नासत्येजन्मनि पुरा ब्रह्मणः पार्थिवोत्तम ॥ धर्ममेतं स्वयंदेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ३९ तज्जगादारविदाक्षो ब्रह्मणः पश्यतस्तदा ॥ सनत्कुमारो भगवांस्ततः प्राधीतवा
चृप ४० सनत्कुमारादपि च वीरणे वै प्रजापतिः ॥ कृतादौ कुरुशार्दूलधर्ममेतदधीतवान् ४१ वीरणश्चाप्यधीत्येनैरन्यायमुनयेददौ ॥ रैभ्यः पुत्राय शुद्धाय सुवता
यसुवेधसे ५२ कुक्षिनाम्रे सप्रददौ दिशां पालाय धर्मिणे ॥ ततोऽप्यंतर्दधे भूयोनारायणमुखोद्भवः ४३ अंडजेजन्मनि पुनर्ब्रह्मणे हरियो नये ॥ एष धर्मः समुद्रूतो ना
रायणमुखात्पुनः ४४ गृहीतो ब्रह्मणाराजन्प्रयुक्तश्च यथाविधि ॥ अध्यापिताश्च मुनयो नाम्ना बर्हिषदो नृप ४५ बर्हिषद्भ्यश्च संप्राप्तः सामवेदांतं द्विजम् ॥ ज्येष्ठं
नामाभिविख्यातं ज्येष्ठसामव्रतो हरिः ४६ ज्येष्ठाच्चाप्यनुसंक्रांतो राजानमविकंपनम् ॥ अंतर्दधे ततो राजन्नेष धर्मः प्रभो हरेः ४७ यदिदं सप्तमं जन्म पद्मजं ब्रह्मणो
नृप ॥ तत्रैष धर्मः कथितः स्वयं नारायणेन ह ४८ पितामहाय शुद्धाय युगादौ लोकधारिणे ॥ पितामहश्च दक्षाय धर्ममेतं पुरा ददौ ४९ ततो ज्येष्ठे तु दौहित्रे प्रादाद्
क्षो नृपोत्तम ॥ आदित्ये सवितुर्ज्येष्ठे विवस्वान् जगृहेततः ५० त्रेतायुगादौ च ततो विवस्वान् मनवेददौ ॥ मनुश्च लोकभूत्यर्थं सुताये द्वाकवेददौ ५१ इक्ष्वाकुना च
कथितो व्याप्य लोकानवस्थितः ॥ गमिष्यति क्षयाति च पुनर्नारायणं नृप ५२ यत्निनां चापियो धर्मः स ते पूर्वोत्तम ॥ कथितो हरिर्गीता सुसमासविधिकल्पितः
५३ नारदेन सुसंप्राप्तः सरहस्यः ससंग्रहः ॥ एष धर्मो जगन्नाथात्साक्षान्नारायणा नृप ५४ एवमेव महान् धर्म आद्यो राजन्सनातनः ॥ दुर्विज्ञेयो दुष्करश्च सात्वतैर्धार्यते
सदा ५५ धर्मज्ञानेन चैतेन सुप्रयुक्तेन कर्मणा ॥ अहिंसा धर्मयुक्तेन प्रीयते हरिरीश्वरः ५६ एकव्यूहविभागो वाक्चिद्विर्व्यूहसंज्ञितः ॥ त्रिव्यूहश्चापि संख्यातश्च
तुर्व्यूहश्च दृश्यते ५७ हरिरेव हि क्षेत्रज्ञो निर्ममो निष्कलस्तथा ॥ जीवश्च सर्वभूतेषु पंचभूतगुणातिगः ५८ मनश्च प्रथितं राजन्पंचेंद्रियसमीरणम् ॥ एष लोकविधि
र्धोमाने पलोकविसर्गकृत् ५९ अकर्ता चैव कर्ता च कार्यकारणमेव च ॥ यथेच्छति तथाराजन्कीडते पुरुषोऽव्ययः ६० एष एकांतधर्मस्तेकीर्तितो नृप सत्तम ॥ मया
गुरुप्रसादेन दुर्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः ६२ एकांतिनो हि पुरुषा दुर्लभा बहवो नृप ॥ यद्येकांतिमिराकीर्णं जगत्स्यात्कुरुनंदन ६२

क्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान् मनवेदप्राहमनुरित्वा कवेऽब्रवीत् इति तत्रत्यवंशकीर्तनेन दृढयति विवस्वान् जगृहेतत इत्यादिना ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ एक
व्यूहेति अत्रानिरुद्धश्चतुष्टयानुगतः प्रष्टुमस्त्वितयानुगतः संकर्षणो द्रितया युगं तो वासुदेव एक एव । एतदेव व्युत्क्रमेणात्रोक्तं अधिकारतारतम्या देषा सुपासनानां व्यवस्था ५७ जीवश्च हरिरेवेति संबन्धः ५८
संबन्धश्चादहंकारोऽपि हिरेवेत्यव्ययः एष हरिः लोकविधिः लोकप्रवर्तकोऽतर्पामी ५९ । ६० एकांतधर्मः निष्कामानां भक्तानां धर्मः ६१ । ६२

आशीः कर्मकाम्ये कर्म ६३ । ६४ । ६५ । ६६ योगधर्मानादरेतुमविद्यां दर्शयति एवमित्यादिना ६७ । ६८ देहबंधेषु देहवंधोयेषां ते पुजिवेपु पुरुषः सात्विकः श्रेष्ठ इति योजना ६९ सात्विकलक्षण
माह अत्रापीत्यादिना ७० । ७१ । ७२ जायमानमिति जन्ममरणादिदुःखभाजं पश्येत्कृपयेति शेषः ७३ । ७४ ईशकृपयेव ज्ञानं जायते न त्वात्मेच्छयेत्याह नारायणेनेति तस्माद्भक्तिरास्थेयेति
भावः ७५ भक्त्यभावे दोषमाहराजसीति व्यामिश्रसदोषे ७६ एनं राजसं ब्रह्मापश्यति प्रवृत्तिमार्गे नियोजयतीत्यर्थः ७७ । ७८ वैकारिकाः सात्विका हंकारजाः सूक्ष्मेणापि सत्त्वेन त्यक्ताः संतः कदाचि
न्मुच्येत इत्यर्थः । अतएव द्वादीनां तत्त्वज्ञानं श्रूयते छांदोग्यादिषु । वैकारिकोऽहंकारो जीवः पुरुषोत्तमं कथं गच्छेत् । अन्यस्यान्यात्मताऽयोगाज जीवस्य ब्रह्माभावो घटत इत्यर्थः ७९ अत्रानुभव एव मानमि
अहिंसकैरात्मविद्धिः सर्वभूतहिते रतैः ॥ भवेत्कृतयुगप्राप्तिराशीः कर्मविवाजिता ६३ एवं स भगवान्व्यासो गुरुर्मम विशांपते ॥ कथयामास धर्मज्ञो धर्मराज्ञे द्विजोत्तमः
६४ ऋषीणां संनिधौ राजन् शृण्वतोऽऋणभीष्मयोः ॥ तस्याप्यकथयत्पूर्वनारदः सुसहातपाः ६५ देवपरमकं ब्रह्म श्वेतं चंद्राममच्युतम् ॥ यत्र चैकांतिनो यांति ना
रायणपरायणाः ६६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं बहुविधं धर्मं प्रतिबुद्धैर्निषेवितम् ॥ न कुर्वंतिकथं विप्रा अन्ये नानाव्रते स्थिताः ६७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तिस्रः
प्रकृतयो राजन्देहबंधेषु निर्मिताः ॥ सात्विकी राजसी चैव तामसी चैव मारुत ६८ देहबंधेषु पुरुषः श्रेष्ठः कुरुकुलोद्भवः ॥ सात्विकः पुरुषव्याघ्रभवेन्मोक्षाय निश्चितः ६९
अत्रापि सविजानाति पुरुषं ब्रह्म वित्तमम् ॥ नारायणपरो मोक्षस्ततो वै सात्विकः स्मृतः ७० मनीषितं च प्राप्नोति चिन्तयन् पुरुषोत्तमम् ॥ एकांतभक्तिः सततं नारायण
परायणः ७१ मनीषिणो हि ये केचिद्यतयो मोक्षधर्मिणः ॥ तेषां विच्छिन्नहृद्धानां योगक्षेमवहो हरिः ७२ जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः ॥ सात्विकस्तु सवि
ज्ञेयो भवेन्मोक्षे च निश्चितः ७३ सांख्ययोगेन तु ल्योहिधर्म एकांतसेवितः ॥ नारायणात्मके मोक्षे ततो यांति परांगतिम् ७४ नारायणेन दृष्टस्तु प्रतिबुद्धो भवेत्पुमान् ॥
एवमात्मेच्छया राजन् प्रतिबुद्धो न जायते ७५ राजसी तामसी चैव यामिश्रे प्रकृती स्मृते ॥ तदात्मकं हि पुरुषं जायमानं विशांपते ७६ प्रवृत्तिलक्षणे र्युक्तं नावेक्षति
हरिः स्वयम् ॥ पश्यत्येनं जायमानं ब्रह्मालोकपितामहः ७७ रजसा तमसा चैव मानसं समभिभुतम् ॥ कामं देवाक्रुष्यश्च सत्त्वस्थान् नृप सत्तम ७८ हीनाः सत्त्वे
न सूक्ष्मेण ततो वैकारिकाः स्मृताः ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं वैकारिको गच्छेत्पुरुषः पुरुषोत्तमम् ७९ वद सर्वयथादृष्टं प्रवृत्तिं च यथाक्रमम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
सुसूक्ष्मेण तत्त्वसंयुक्तं संयुक्तं त्रिभिरक्षरैः ८० पुरुषः पुरुषं गच्छेत्त्रिष्विषयः पंचविंशकः ॥ एवमेकं सांख्ययोगं विदारण्यकमेव च ८१ परस्परान्गान्येतानि पांचरात्रं च
कथ्यते ॥ एष एकांतिनां धर्मो नारायणपरात्मकः ८२

त्याह सुसूक्ष्ममिति सुसूक्ष्मदुर्ग्राह्यं तत्त्वेनाऽनारोपितेन रूपेण संयुक्तमधिष्ठानमात्रं अथवा ब्रह्मैव चतुर्विंशतितत्त्वरूपोपाधियुतं तदेव त्रिभिरक्षरैरकारोकारमकारैः संयुक्तं सम्यक्समाहितमुपाधित्यागेन
८० एतदेव पुरुषः पुरुषं गच्छेदित्युच्यते न तत्राप्यप्राप्तत्वलक्षणो न मरनरवद्देदोऽस्ति किंतु पाधिविधौ एव तत्प्राप्तिरित्यर्थः । एवमेकं समुचितं सांख्यमात्मानात्मविवेकः योगश्चित्तवृत्तिनि
रोधः वेदारण्यकं जीवब्रह्माभेदपरतत्त्वमस्यादिवाक्यजं ज्ञानं । पांचरात्रं भक्तिमार्गः प्ररमगुरोः कृतानां वैदिकानां कर्मणामर्पणं । एतत्सर्वमेककार्यकारित्वात् समुचितमेव न तु विकल्पितमित्यर्थः ।
उपसंहरति एष इति नारायणपरात्मको नारायणनिष्ठः ८१ । ८२

८३ । ८४ श्वेतानां गृहस्थादीनां यतिनां काषायाधारिणां ८५ । ८६ । ८७ कृष्णाद्वैतप्रतिपादितं निगमयति कृष्ण एवेति भावनः पालकः ८८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये
भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥ ७ ॥ कृष्णाद्वैतमुक्तं तत्तांख्यादिभिः सर्वैः प्राप्यमेकमेवेति चोक्तं तत्रैतैः समुचितैर्विकल्पितैर्वाप्यंतदितिसंदिहानः पृच्छतिसांख्य
मिति १ । २ अज्ञानतमो नुदायेति च्छेदः ३ पितामहस्याऽऽथो नारायणस्तं यं पृष्ठं नारायणावतारं वदंतीत्यर्थः तथाहि । कार्यस्य कारणान्यत्वाद्वा आत्मा वै पुत्रनामाऽऽसीति गोणाभेदाद्वा व्या
यथा समुद्रात्प्रसृता जलौघास्तमेव राजन् पुनराविशंति ॥ इमे तथा ज्ञानमहाजलौघानां नारायणं वै पुनराविशंति ८३ एष ते कथितो धर्मः सात्वतः कुरुनन्दन ॥ कुरुष्वैनं य
थान्यायं यद्विशक्तोऽसि भारत ८४ एवं हि समहाभागो नारदो गुरुवेमम ॥ श्वेतानां यतिनां चाह एकांतगतिमव्ययाम् ८५ व्यासश्चाकथयत्प्रीत्या धर्मपुत्राय धीमते ॥
स एवायं मया तुभ्यमाख्यातः प्रसृतो गुरोः ८६ इत्थं हि दुश्चरो धर्म एष पार्थिव सत्तम ॥ यथैव त्वंतथैवान्ये भवंतीह विमोहिताः ८७ कृष्ण एव हिलोकानां भावनो मोहनस्तथा ॥
संहारकारकश्चैव कारणं च विशांपते ८८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व ० मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकांतिकभावे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ सांख्ययोगः पांचरात्रं वेदारण्यकमेव च ॥ ज्ञानान्येतानि ब्रह्मर्षे लोके पुप्रचरंति ह १ किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ॥ प्रब्रूहि वै म
या पृष्टः प्रवृत्तिचयथाक्रमम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जज्ञे बहु ज्ञं परमं त्युदारं यं द्वीपमध्ये सुतमात्मयोगात् ॥ पराशरात्सत्यवतीमहर्षितस्मै नमोऽज्ञानतमो नुदाय ३
पितामहाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिमापेयविभूतियुक्तं ॥ नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ४ तमादिकालेषु महाविभूतिर्नारायणो ब्रह्ममहानिधानम् ॥
स सर्जपुत्रार्थमुदारते जा व्यासं महात्मानमजं पुराणम् ५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ त्वयैव कथितं पूर्वं संभवेद्विजसत्तम ॥ वसिष्ठस्य सुतः शक्तिः शक्तिपुत्रः पराशरः ६ प
राशरस्य दायादः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ भूयो नारायण सुतं त्वमेवैनं प्रभाषसे ७ किमतः पूर्वजं जन्म व्यासस्यामिततेजसः ॥ कथयस्वोत्तममते जन्म नारायणोद्भवम्
८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वेदार्थान्वेतु कामस्य धर्मिष्ठस्य तपोनिधेः ॥ गुरोर्मे ज्ञाननिष्ठस्य हि मत्पाद आसतः ९ कृत्वा भारतमाख्यानं तपःश्रान्तस्य धीमतः ॥
शुश्रूषांतत्परा राजन् कृतवन्तो वयं तदा १० सुमंतुर्जैमिनिश्चैव पैलश्च सुदृढव्रतः ॥ अहंचतुर्थः शिष्यो वैशुको व्यासात्मजस्तथा ११ एभिः परिवृतो व्यासः शिष्यैः पंच
भिरुत्तमैः ॥ शुशुभे हि मत्पादे भूतैर्भूतपतिर्यथा १२ वेदानां वर्तयन्सांगान्भारतार्थांश्च सर्वशः ॥ तमेकमनसं दांतं युक्तावयमुपास्महे १३ कथांतरेऽथ कस्मिंश्चित्पृ
ष्ठोऽऽस्माभिर्द्विजोत्तमः ॥ वेदार्थान्भारतार्थांश्च जन्म नारायणात्तथा १४ स पूर्वमुक्त्वा वेदार्थान्भारतार्थांश्च तत्त्ववित् ॥ नारायणादिदं जन्म व्याहर्तुमुपचक्रमे १५
शृणु ध्वमाख्यानवरमिदमापेयमुत्तमम् ॥ आदिकालोद्भवं विप्रास्तपसाऽधिगतं मया १६

सस्य नारायणांशत्वाद्वा पृष्ठं नारायणत्वं । ऋषिर्हिरण्यगर्भस्तदीये श्वर्य
युक्तं नारायस्यांशजं । 'कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्वि नारायणांशजं' इति स्मृतेः । पितामहाद्यं प्रवदंतीति वायस्मात्पितामहाद्यं प्रवदंतीति वाऽध्याहृत्य योज्यं सर्वथाऽपि पितामहाद्यमित्येकं पदं
४ । ५ नारायणः पुत्रार्थं व्यासं ससर्जत्येतदाक्षिपति त्वयेवेति अत आरभ्य भक्तामांस्नेहतो मयेत्यंतो ग्रन्थः स्पष्टार्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

प्राप्ते प्रजाविसर्गे वै सप्तमे पद्मसंभवे ॥ नारायणो महायोगी शुभाशुभविजितः १७ सृजेनाभितः पूर्वब्रह्माणममितप्रभः ॥ ततः स प्रादुरभव दथैनं वाक्यमब्रवीत् १८
मम त्वं नामितो जातः प्रजासर्गकरः प्रभुः ॥ सृज प्रजास्त्वं विविधा ब्रह्मन्सजडपंडिताः १९ स एव मुक्तो विमुखश्चित्ताव्याकुलमानसः ॥ प्रणम्य वरदं देवमुवाच हरिमीश्व
रम् २० काशक्तिर्मम देवेश प्रजाः स्रष्टुं नमोऽस्तुते ॥ अप्रज्ञावानहं देवविधत्स्वयं दमंतरम् २१ स एव मुक्तो भगवान्भूत्वाऽथांतरहितस्ततः ॥ चिंतयामास देवेशो बुद्धिं
बुद्धिमतां वरः २२ स्वरूपिणी ततो बुद्धिरुपतस्थे हरिं प्रभुम् ॥ योगेन चैनानिर्योगः स्वयं नियुज्येतदा २३ सतामैश्वर्ययोगस्थां बुद्धिं गतिमतीं सतीम् ॥ उवाच वच
नं देवो बुद्धिं वै प्रभुरव्ययः २४ ब्रह्माणं प्रविशस्वेति लोकसृष्ट्यर्थं सिद्धये ॥ ततस्तमीश्वरादिष्टा बुद्धिः क्षिप्रं विवेश सा २५ अथैनं बुद्धिसंयुक्तं पुनः सदृशे हरिः ॥ भूय
श्चैव वचः प्राह सृजे मा विविधाः प्रजाः २६ बाढमित्येव कृत्वाऽसौ यथाऽऽज्ञां शिरसा हरेः ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत २७ प्राप चैनं मुहूर्तेन संस्थानं देवसंज्ञि
तम् ॥ तां चैव प्रकृतिं प्राप्य एकीभावगतोऽभवत् २८ अथास्य बुद्धिरभवत्पुनरन्यातदा किल ॥ सृष्टाः प्रजा इमाः सर्वा ब्रह्मणा परमेष्ठिना २९ दैत्यदानवगंधर्वरक्षोग
णसमाकुला ॥ जाता हीयं वसुमती भाराकांता तपस्विनी ३० बहवो बलिनः पृथ्व्यां दैत्यदानवराक्षसाः ॥ भविष्यंति तपोयुक्ता वरान् प्राप्स्यंति चोत्तमान् ३१ अवश्य
मेव तैः सर्वैर्वरदानेन दर्पितैः ॥ बाधितव्याः सुरगणाः ऋषयश्च तपोधनाः ३२ तत्र न्याय्यमिदं कर्तुं भारवतरणं मया ॥ अथ नानासमुद्रतैर्वसुधायां यथाक्रमम् ३३ नि
ग्रहेण च पापानां साधूनां प्रग्रहेण च ॥ इयंत पस्विनी सत्याधारयिष्यति मेदिनी ३४ मया ह्येषा हि ध्रियते पातालस्थेन भोगिना ॥ मया घृताधारयति जगद्धिश्च चराचरम्
३५ तस्मात्पृथ्व्याः परित्राणं करिष्ये संभवंतः ॥ एवं स चिंतयित्वा तु भगवान्मधुसूदनः ३६ रूपाप्यनेकान्यसृजत्प्रादुर्भावे भवायसः ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं मा
नुपंतथा ३७ एभिर्मयानि हंतव्या बुर्विनीताः सुरारयः ॥ अथ भूयोजगत्स्रष्टा भोः शब्देनानुनादयन् ३८ सरस्वतीमुच्चचार तत्र सारस्वतोऽभवत् ॥ अपांतरत्नमाना
मसुतो वाक्संभवः प्रभुः ३९ भूतभव्यमविष्यज्ञः सत्यवादी दृढव्रतः ॥ तमुवाच न तं मूर्धा देवानां मादिरव्ययः ४० वेदाख्याने श्रुतिः कार्या त्वयामतिमतां वर ॥ तस्मा
त्कुरु यथाज्ञतं ममैतद्वचनं मुने ४१ तेन भिन्नास्तदा वेदा मनोः स्वायं भुवंतरे ॥ ततस्तु तोष भगवान्हरिस्तेनास्य कर्मणा ४२ तपसा च सुतप्तेन यमेन नियमेन च ॥ म
न्वतरेषु पुत्रत्वमेव मेव प्रवर्तकः ४३ भविष्यस्य च लो ब्रह्मत्रप्रवृष्यश्च नित्यशः ॥ पुनस्तिप्ये च संप्राप्ते कुरवो नाम भारताः ४४ भविष्यंति महात्मानो राजानः प्रथिता भु
वि ॥ तेषां त्वत्तः प्रसूतानां कुलभेदो भविष्यति ४५ परस्परविनाशार्थं त्वामृते द्विजसत्तम ॥ तत्राप्यनेकधा वेदान्भेत्स्यसे तपसाऽन्वितः ४६ कृष्णे युगे च संप्राप्ते कृष्ण
वर्णो भविष्यसि ॥ घर्माणां विविधानां च कर्ता ज्ञानकरस्तथा ४७

४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। अत्रैवकेषिद्वयार्थसमापयेति ६२ प्रासंगिकोपसंहारपूर्वकंप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते एषतइति ६३ नाना मतानिभिन्नप्रस्थानानि ६४ सर्वेषां प्रामाण्यसिद्धयेविशिष्टकर्तृत्वेनसर्वाणिस्तौति सांख्यस्येत्यादिना ६५। ६६। ६७। ६८ आगमवेदज्ञानमनुभवंचानतिक्रम्यएतेपांसर्वेषांनिष्ठापरमतात्पर्यविषयी

भविष्यसितपोयुक्तोनचरागादिमोक्षयसे ॥ वीतरागश्चपुत्रस्तेपरमात्माभविष्यति ॥ महेश्वरप्रसादेनैतद्वचनमन्यथा ४८ यमानसंवेप्रवदंतिविप्राःपितामहस्योत्तमबुद्धियुक्तम् ॥ वसिष्ठमग्र्यंचतपोनिधानंयस्यातिसूर्यव्यतिरिच्यतेभाः ४९ तस्यान्वयेचापिततोमहर्षिःपराशरोनाममहाप्रभावः ॥ पितासतेवेदनिधिर्वरिष्ठो महातपावैतपसोनिवासः ५० कानीनगर्भःपितृकन्यकायांतस्मादपेस्त्वंभविताचपुत्रः ५१ भूतभव्यभविष्याणांछिन्नसर्वार्थसंशयः ॥ येह्यातिकांतकाःपूर्वसहस्रयुगपर्ययाः ५२ तांश्चसर्वान्मयोदिष्टान्द्रक्ष्यसेतपसाऽन्वितः ॥ पुनर्द्रक्ष्यसिचानेकसहस्रयुगपर्ययान् ५३ अनादिनिधनंलोकेचक्रहस्तंचमामुने ॥ अनुध्यानान्मम मुनेनैतद्वचनमन्यथा ५४ भविष्यतिमहासत्त्वख्यातिश्चाप्यतुलातव ॥ शनैश्चरःसूर्यपुत्रोभविष्यतिमनुर्महान् ५५ तस्मिन्मन्वंतरेचैवमन्वादिगणपूर्वकः ॥ त्वमेवभवितावत्समत्पसादात्रसंशयः ५६ यत्किंचिद्विद्यतेलोकेसर्वतन्मद्विचेष्टितम् ॥ अन्योह्यन्यंचितयतिस्वच्छंदंविदधाम्यहम् ५७ एवंसारस्वतमृषिमपांतरतमं तथा ॥ उक्तावचनमीशानःसाधयस्वेत्यथाब्रवीत् ॥ सोऽहंतस्यप्रसादेनदेवस्यहरिमेघसः ५८ अपांतरतमानामततोजातोऽऽज्ञयाहरेः ॥ पुनश्चजातोविरव्यातोवसिष्ठकुलनंदनः ५९ तदेतत्कथितंजन्ममयापूर्वकमात्मनः ॥ नारायणप्रसादेनतथानारायणाज्ञजम् ६० मयाहिसुमहत्तप्ततपःपरमदारुणम् ॥ पुरामतिमतांश्रेष्ठाःपरमेणसमाधिना ६१ एतद्वःकथितंसर्वयन्मांष्टुच्छथपुत्रकाः ॥ पूर्वजन्मभविष्यंचभक्तानांस्नेहतोमया ६२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एषतेकथितःपूर्वसंभवोऽस्मद्गुरोर्नृप ॥ व्यासस्याक्लिष्टमनसोयथापृष्टःपुनःशृणु ६३ सांख्ययोगःपांचरात्रवेदाःपाशुपतंतथा ॥ ज्ञानान्येतानिराजर्षेर्विद्विनानामतानिवै ६४ सांख्यस्यवक्ताकपिलःपरमर्षिःसुच्यते ॥ हिरण्यगर्भोयोगस्यवेत्तानान्यःपुरातनः ६५ अपांतरतमाश्चैववेदाचार्यःसुच्यते ॥ प्राचीनगर्भतमृषिप्रवदंतीहकेचन ६६ उमापतिर्भूतपतिःश्रीकंठोब्रह्मणःसुतः ॥ उक्तवानिदमव्यग्रोज्ञानंपाशुपतंशिवः ६७ पांचरात्रस्यकृत्स्नस्यवेत्तातुभगवान्स्वयम् ॥ सर्वेषुचतुष्टयेष्ठज्ञाने ज्येतेषुदृश्यते ६८ यथागमंयथाज्ञानंनिष्ठानारायणःप्रभुः ॥ नचैनमेवंजानंतितमोभूताविशंपते ६९ तमेवशास्त्रकर्तारःप्रवदंतिमनीषिणः ॥ निष्ठानारायणमृषिनान्योऽस्तौतिवचोमम ७० निःसंशयेषुसर्वेषुनित्यंवसतिवैहरिः ॥ ससंशयान्हेतुबलाच्चाध्यावसतिमाधवः ७१ पांचरात्रविदोयेतुयथाक्रमपरानृप ॥ एकां तभावोपगतास्तेहरिप्रविशंतिवै ७२

भूतोऽर्थस्तुनारायणःपरमात्मेवेतिदृश्यतइत्यर्थः अत्रभिन्नप्रस्थानत्वाभिमानोमूढानामेवेत्पाह नचेति ६९ स्वमतमाह तमेवेति ७० निःसंशयेषुश्रुत्यनुभवबलादितिशेषः हेतुबलात्कुतर्कबलात् ससंशयान् ७१ ईदृशाएवपांचरात्राअपिमुच्यंतइत्याह पांचरात्रेति ७२

सनातनेश्रुतिप्रतिपादितत्वादायंतद्वेदोभेदोऽपि तेनपांचरात्रस्यपुंमणीतत्वेदविरुद्धत्वंसूचितंतथापिअपांतरतात्पर्यमेवेऽपिपरमतात्पर्यत्वेकमेवेत्याह सर्वैरिति 'इदंविश्वंनारायणइतिइदंसर्वंपदयमात्माब्रह्मैवेदंसर्वं' इत्यादिश्रुतेरर्थोब्रह्माद्वैतरूपोदाशितः ७३ शुभाशुभमिति सर्वत्रनारायणएवप्रवर्तकांतर्पामीत्यर्थः । समीरितंवेदेविहितं तस्मादपेनारायणात् ७४ ॥ इतिशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनपंचाशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ अ ॥ पुरुषभेदमंतरेणबंधमोक्षव्यवस्थानुपपत्तेःश्रूयमाणस्यात्मेक्यस्यचानतिलंघनीयत्वात्संदिहानःपृच्छति बहवइति । नन्येकस्मिन्नाकाशोर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदात्श्रोत्रभेदःकल्पितोवाधिर्यंमुश्रवस्त्वादिव्यवहारहेतुःशब्दग्रहासंकरहेतुश्चएवमेकस्मिन्नात्मनिअंतःकरणभेदाजीवभेदःकल्पितोबद्धमुक्तव्यवहारहेतुर्भोगासंकरहेतुश्चभविष्यतीतिव्यवहारपरमार्थदृष्ट्यापुरुषबहुत्वेकत्वेसंभवतइतिनतत्रप्रष्टव्यमस्तीत्याशंक्याह कोव्यत्रेति योवावावगौतमाग्निरितिब्रह्मैवेदंसर्वमित्यात्माभेदश्रुतेरुपासनार्थमौणाभेदपरत्वेनाप्युपपत्तेरात्मेक्यासिद्धौशङ्कुलीदृष्टांतेनापिलक्ष्यवस्थाकरूपनस्यनिर्मूलत्वात्मानांतरेणचाद्वैतासिद्धेःकःश्रेष्ठःपुरुषोऽस्तिकोवायोनिरस्तिनकोपीत्यर्थः १ लोकेव्यवहारेएतदेतस्मिन्व्यवहारेबहवएवपुरुषानत्वेकइत्यर्थः परमार्थतस्त्वेकएवबहवइतिभावः २ स्वमतमाह बहूनामिति । पूर्वोपाधिपुवसतांपुरुषाणांघटमठाकाशदर्पजमणिकूपाणप्रतिबिंबायात्मनांपथेकायोनिर्महाकाशविंबपुरुषादिरूपातथैवतस्मदादीनांयोनिर्एकंपुरुषंव्याख्यास्यामीत्यर्थः । अयंभावः ऐकात्म्यंश्रुतेस्तात्पर्याभावाद्द्वैतात्मानांतरविरोधाद्वात्यज्येत नांत्यः एकस्मादपिप्राणिकर्मवासना

सांख्यंचयोगंचसनातनेद्वेवेदाश्चसर्वेनिखिलेनराजन् ॥ सर्वैःसमस्तैर्ऋषिभिर्निरुक्तोनारायणोविश्वमिदंपुराणम् ७३ शुभाशुभंकर्मसमीरितंयत्प्रवर्ततेसर्वलोकेषुकिंचित् ॥ तस्मादपेस्तद्ववतीतिविद्यादिव्यंतरिक्षेभुविचाप्सुचेति ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति० मोक्ष० प० द्वैपायनोत्पत्तौ ऊनपंचाशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ बहवःपुरुषाब्रह्मभुताहोएकएवतु ॥ कोह्यत्रपुरुषःश्रेष्ठःकोवायोनिरिहोच्यते १ वैशंपायनउवाच ॥ बहवःपुरुषालोकेसांख्ययोगविचारणे ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्बह २ बहूनांपुरुषाणांचयथैकायोनिरुच्यते ॥ तथातंपुरुषंविश्वंव्याख्यास्यामिगुणाधिकम् ३ नमस्कृत्वाचगुरवेव्यासायविदितात्मने ॥ तपोयुक्तायदांतायवंद्यायपरमर्षये ४

गर्भिताज्ञानसहायात्स्वप्रवहियदाद्युत्पत्तेरविरोधात् शङ्कुलीन्यायेनैकस्मिन्नाप्योपाधिकभेदकल्पनयाबंधमोक्षादिव्यवस्थोपपत्तेश्च नाथः 'उपक्रमोपसंहारावभ्यासोपूर्वताफलं ॥ अर्थवादोपपत्ती चलिर्गतात्पर्यनिर्णये' इत्ये तैल्लिगेःश्रुतेरैकात्म्येएवतात्पर्यदर्शनात् तथाहि । सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्यएतदात्म्यमिदंसर्वतत्सत्यसआत्मातत्त्वमसिधेतकेतोइतिचोपक्रमोपसंहारयोरेकत्वेएतदात्म्यमित्यादेरसकृतश्रवणमभ्यासः । आनांतरानवगतत्वादात्मेकतत्त्वस्यअपूर्वता उततमादेशमप्राक्षीर्येनाश्रुतंश्रुतंभवत्यमतंतमतमविज्ञातंविज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानंफले यथासोम्येकेनमृत्पिंडेनसर्वंमृन्मयंविज्ञातंस्यादितिदृष्टांतोपपत्तयः । लवणमेतदुदकेऽवधाप्यग्नौधफलमतआहरेतीत्यादिरर्थवादः । लवणोदकन्यायेनब्रह्मणिजगल्यंन्यग्नौधकणिकान्यायेनततो जगदुदयंचमतिपादयस्तस्यैका द्वितीयत्वमवगमयतिएवमेकात्म्यप्रतिपाद्य 'घटसंवृतमाकाशंनीयमानेयथाघटे । घटेनीयेतनाकाशंतद्जीवोनभोपमः । एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेप्रकाशते । एकघाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥ अहरहर्गच्छंत्यएतंब्रह्मलोकंनविंदंत्पृथुनेनहिमत्पृथा' इत्यादिश्रुतिभिर्घटाकाशजलचंद्रादिदृष्टांतपूर्वकंबंधस्याज्ञानकार्यत्वंप्रतिपाद्यतेऽतो नश्रुतेरुपासनायांतात्पर्यमस्ति प्रत्युतऐकात्म्येएवेति व्यक्तमाकरे ३ इदमेवगुरुनमस्कारपूर्वकमाख्यायिकामुखेनोपपादयति नमस्कृत्वेत्यादिना आख्यायिकास्पष्टार्था ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ बहवः पुरुषा ब्रह्ममिति पुरुषाणां स्रष्टाऽपि पुरुषांतरं प्रणमतीत्याश्चर्यं
संघातारण्यः पुरुषो नास्तीति भावः २३ । २४ बहवः पुरुषाः पुत्रेति येषं संघातात्मानस्त्वया उदाहृताः एतदति क्रांतप्रत्यक्षेणैवापहृतविषयं वेदाप्रतिपाद्यं नैतद्गृह्यमित्यर्थः । अनधिगतार्थः

इदंपुरुषसूक्तं हि सर्ववेदेषु पार्थिव ॥ ऋतंसत्यंच विख्यातमृषिसिंहेन चिंतितम् ५ उत्सर्गेण पवादेन ऋषिभिः कपिलादिभिः ॥ अध्यात्मचिंतामाश्रित्य शास्त्राण्युक्तानि भारत ६ समासतस्तु यद्वा सः पुरुषैकत्वमुक्तवान् ॥ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि प्रसादादमि तौ जसः ७ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ ब्रह्मणा सह संवादं ब्रह्मवक्त्रस्य विशांपते ८ क्षीरोदस्य समुद्रस्य मध्ये हाटकसप्रभः ॥ वैजयंत इति ख्यातः पर्वतप्रवरो नृप ९ तत्राध्यात्मगतिं देव एकाकी प्रविचिंतयन् ॥ वैराजसदनाश्रित्य वैजयंतं निषेवते १० अथ तत्रासतस्तस्य चतुर्वक्त्रस्य धीमतः ॥ ललाटप्रभवः पुत्रः शिव आगाद्य हृच्छया ११ आकाशेन महायोगी पुरात्रिनयनः प्रभुः ॥ ततः खान्निपपाता शुधरणीधरमूर्धनि १२ अग्रतश्चाभवत्प्रीतो वंदे चापि पादयोः ॥ तं पादयोर्निपतितं दृष्ट्वा सव्येन पाणिना १३ उत्थापयामास तदा प्रभुरेकः प्रजापतिः ॥ उवाच चैनं भगवांश्चिरस्यागतमात्मजम् १४ ॥ पितामह उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मे तिकम् ॥ कञ्चित्ते कुशलं पुत्रस्वाध्यायतपसोऽसदा १५ नित्यमुग्रतपास्त्वं हिततः पृच्छामि ते पुनः १६ ॥ रुद्र उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् स्वाध्यायतपसोर्मम ॥ कुशलं चाव्ययं चैव सर्वस्य जगतस्त्वथ १७ चिरदृष्टो हि भगवान् वैराजसदने मया ॥ ततोऽहं पर्वतं प्राप्तस्त्विमं त्वत्पादसेवितम् १८ कौतूहलं चापि हि मे एकांतगमनेन ते ॥ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति पितामह १९ किंतु तत्सदनं श्रेष्ठं क्षुत्पिपासाविवर्जितम् ॥ सुरासुरैरभ्युषितं ऋषिभिश्चामितप्रभैः २० गंधर्वैरप्सरोगैश्च सततं संनिषेवितम् ॥ उत्सृज्ये मंगिरिव रमेकाकी प्राप्तवानसि २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वैजयंतो गिरिवरः सततं सेव्यते मया ॥ अत्रैकाग्रेण मनसा पुरुषश्चित्यते विराट् २२ ॥ रुद्र उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मं स्त्वया सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ सृज्यंते चापरे ब्रह्मन्सचैकः पुरुषो विराट् २३ को ह्यसौ चिंत्यते ब्रह्मं स्त्वयैकः पुरुषोत्तमः ॥ एतन्मे संशयं ब्रूहि महकौतूहलं हि मे २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवः पुरुषाः पुत्रत्वया ये समुदाहृताः ॥ एवमेतदतिक्रान्तं द्रष्टव्यं नैव मित्यपि २५ आधारंतु प्रवक्ष्यामि एकस्य पुरुषस्य ते ॥ बहूनां पुरुषाणां सयथैका यो निरुच्यते २६ तथा तं पुरुषं विश्वं परमं सुमहत्तमम् ॥ निर्गुणं निर्गुणामृत्वा प्रविशंति सनातनम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे नारायणीये ब्रह्मरुद्रसंवादे पंचाशदधिकतृशततमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

ज्ञापकं हि प्रमाणं आत्मभेदश्चाधिगत एवेति न शास्त्रस्य विषयस्तत्परत्वेऽभिहिमस्य भेषजमिति वत्शास्त्रस्यानुवादकत्वापत्तेः अतस्तत्त्वमस्यादिवाक्यं न गौणाभेदपरमित्यर्थः २५ आधारोऽधिष्ठानं ए
कस्य विराजः सोपाधिकत्वेऽपि पुरुषस्यैकत्वमस्ति किमुत निरुपाधिकत्वे इति भावः २६ विश्वविराजं परमं सूत्रात्मानं सुमहत्तमं कारणं निर्गुणं शुद्धं अनेनानिरुद्धप्रत्युत्पन्नसंकर्षणवासुदेवाः क्रमेणोक्ताः ।
तत्र निर्गुणस्यैव निर्गुणेवासुदेवैव प्रवेश इत्यर्थः २७ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

इदमेव पुरुषैकत्वं दृष्टान्तरूपपादयन् कृत्स्नस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थमुपसंहरति ह्यणुपुत्रेत्यादिना । पुरुषः पूर्णत्वात् । शाश्वतः आद्यंतश्च शून्यत्वात् । अन्ययः अपरिणामित्वात् । अतएव अक्षयः अपचयहीनः । अग्रमेयः बाह्यमनसातीतत्वात् । सर्वगः सर्वोपादानत्वात् १ सगुणैः बुद्ध्याद्रियादिसहितैः निर्गुणैः शमादिहिनेर्मूढैः विश्वे विश्वात्माज्ञानेन चिन्मात्रेणैव दृश्यः स्वयंप्रकाश इत्यर्थः २ अक्षरीरः स्थूलसूक्ष्मकारणक्षरीरैर्विरहितः न लिप्यति न लिप्यते आकाशद्वयघटांतर्गतैर्देवैर्वृक्षत्वादिभिर्मत्स्यादिभिर्वा ३ अस्पतदस्थतांवात्यति ग्रमेति अंतरात्माऽपि न ग्राह्यः उपाध्यभिनिवेशात् ४ अयमेव विश्वरूप इत्याह विश्वेति सर्वेषां क्षरीरैर्यमेव क्षरीरीत्यर्थः ५ अस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं सनिरुक्तमाह क्षेत्राणीति ६ नन्वयमेव क्षेत्रज्ञश्चेदुत्क्रांतिगत्यागत्यादिकमस्यैव प्रसक्तमित्याशङ्क्याह नागतिरिति घटाकाशस्यैवाप्रतीतितोऽगत्यादिमत्त्वेऽपि यस्तु तेनैवास्ति अतो नैव साज्ञेया आत्मनि गतिरस्तीति न ज्ञातव्यमित्यर्थः ७ कातर्हि गतिप्रतीतेर्गतिरित्याशङ्क्या निर्वचनीयास्मिन्नगतिप्रतीतिरित्याह चित्तपामीति गतेर्निर्वचनं सत्त्वेनासत्त्वेन वादुर्निरूपं पुरुषं यथा ज्ञानं श्रुति युक्तं यन् भूतीरनतिक्रम्य वक्ष्यामि यतः सनातनं नित्यं स्वरूपं यद्विज्ञानात् नाना रूपं तदिदमित्थमेवेति दुर्निरूपमित्यर्थः ८ अस्य महापुरुषत्वं निर्वक्ति तस्येति

॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुपुत्रयथाह्येषपुरुषःशाश्वतोऽव्ययः ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्चसर्वगश्चनिरुच्यते १ नसशक्यस्त्वयाद्रष्टुंमयाऽन्यैर्वाऽपिसत्तम ॥ सगुणैर्निर्गुणैर्विश्वोद्भानदृश्योह्यसौस्मृतः २ अशरीरःशरीरेषुसर्वेषुनिवसत्यसौ ॥ वसन्नपिशरीरेषुनसलिप्यतिकर्मभिः ३ ममांतरात्मातवचयेचान्येदेहसंज्ञिताः ॥ सर्वेषांसाक्षिभूतोऽसौनद्याह्यःकेनचित्कचित् ४ विश्वमूर्धाविश्वभुजोविश्वपादाक्षिनासिकः ॥ एकश्चरतिक्षेत्रेषुस्वैचारीयथासुखम् ५ क्षेत्राणिहिशरीराणिबीजंचापिशुभाशुभम् ॥ तानिवेतिसयोगात्माततःक्षेत्रज्ञउच्यते ६ नागतिर्नगतिस्तस्यज्ञेयामूतेषुकेनचित् ॥ सांख्येनविधिनाचैवयोगेनचयथाक्रमम् ७ चित्तयामिगतिंचास्यनगतिवेद्भिचोत्तराम् ॥ यथाज्ञानंतुवक्ष्यामिपुरुषंतुसनातनम् ८ तस्यैकत्वंमहत्त्वंचसचैकःपुरुषःस्मृतः ॥ महापुरुषशब्दंसविभर्त्येकःसनातनः ९ एकोह्यताशोबहुधासमिध्यतेएकःसूर्यस्तपसोयोनिरेका ॥ एकोवायुर्वह्नुधावातिलोकेमहोदधिश्चांभसांयोनिरेकः ॥ पुरुषश्चैकोनिर्गुणोविश्वरूपस्तंनिर्गुणंपुरुषंचाविशंति १० हित्वागुणमयंसर्वकर्महित्वाशुभाशुभम् ॥ उभेस्त्यागृतेत्यक्काएवंभवतिनिर्गुणः ११

पुरुषांतरसत्त्वे एकस्य महत्त्वं न स्यात् समत्वात्पुरुषाणां ९ ननु ह्येवादिभिरपरमृष्टैश्चर इति योगावर्तितसचमहानित्याशंक्येकस्यैवोपाध्यावेशात्संसारस्तदस्थेश्चरस्य पूर्वमेव निरस्तत्वादित्याशये नाह एक इति । आद्योदृष्टांतोपाधितादात्म्ये ज्ञेयः । द्वितीयस्त्वोपाधिकर्माणां प्रहितेति विवेकलक्षां च ल्यवत्प्रतीतावसंगित्वेऽप्युपाधिप्रकाशकत्वे च । तपसः प्रकाशस्य श्रुतौ तु 'एक एवाग्निर्वह्निर्धाममिदः एकः सूर्यो विश्वमनुप्रभृतः एकैवोपाः सर्वमिदं विभात्येकं वा इदं विबभूव सर्वं' इति उदृष्टांतत्रयं पृथगुक्तं । सर्वेऽप्येकस्यानेकत्वे उदृष्टांता एते वायु उदृष्टांतोऽप्यसंगत्व एव । समुद्र उदृष्टांतस्तृप्तिलयस्था नत्वे इति विवेकः उदृष्टांतानुक्तादार्थीतिकमाहाय्येन पुरुषश्चेति । निर्गुणोऽपि मायया विश्वरूपो भवति । विश्वानि च रूपाणि तमेवाविशंति समुद्रादुद्भूता आपः समुद्रमिवेत्यर्थः १० कदा निर्गुणं पुरुषं वि शंतित्यत आह हित्वेति । गुणमयं देहोद्विषाद्यहंकारांतं हित्वा तद्वानाद्यं शुभाशुभं कर्म त्यक्त्वा ततः सत्यानृतसत्यमक्षरं जीवाख्यमनृतं प्रधानं भोक्ता रभोग्यं च त्यक्त्वेत्यर्थः । क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्म नावीशते देव एक इति । अमृतोऽक्षर इति तत्त्वोपे अमृताक्षरमिति च उदृष्टांत उक्त्या य भाषः ११

तन्निर्गुणमचित्यमनोऽतीतज्ञात्वासाक्षात्कृत्यचतुष्टयंभावसूक्ष्मंविचरेत् । भावस्यसत्तामात्रस्वसूक्ष्मसूक्ष्मरूपभूतचतुष्टयमनिरुद्धप्रशुभ्रसंकर्षणवासुदेवापरपर्यायमधिदैवंविराट् सूत्रांतर्यामिशुद्धब्रह्मरूपमध्यात्मं । विश्वेतेजसमाज्ञतुरीयसंज्ञमवस्थाचतुष्टयंयःसंचरेत् । स्थूलसूक्ष्मप्रविलापनक्रमेणपोनित्यंसमाधिमनुतिष्ठेदित्यर्थः । तस्यलक्षणमसमुन्नद्धःअत्यंतज्ञातः सएवपरमपुरुषगच्छेन्नान्यदित्यर्थः १२ एवंयोगमार्गेणकेचिद्योगाः अपरेसांख्याजात्मानंप्रत्यक्षमेकात्मानंब्रह्माभिन्नमिच्छति १३ पक्षद्वयेपिपरमात्मशब्दार्थमाह साधेन तत्रेति १४ आत्मशब्दार्थमाह कर्मेति १५ सप्तदशकेनराशिनालिङ्गशरीरेणसःसोपाधिरात्माजीवःसचकर्मभेदादेवतिर्यगादिभावमापन्नोबहुविधइत्याह एवमिति । एवमौपाधिकेपुरुषबहुत्वेसतियेस्वतएवपुं बहुत्वंप्राहुर्निरीश्वरसांख्यादयस्तेभ्रांताइत्यर्थः १६ एवंबहवःपुरुषाराजलुताहोएकएवचेत्यस्यप्रश्रस्योत्तरसिद्धांतेपुरुषैक्यमुक्तं । संप्रतिब्रह्मविद्यासमाप्नोमंगलार्थतदेवानुसंदधानो 'भोक्ताभोग्यंमेरितारंचमत्वासर्वभोक्तंत्रिविधं ब्रह्मेतत्'इतिश्रुतेरर्थभोक्तृभोग्ययोर्ब्रह्माभेददर्शयतियत्तदित्यादिना धामप्रकाशकंचिज्जपोतिः तदेवपरंवेद्यंतदेवचबोद्धाबोद्धायोप्यंजीवःसएवबोवनोयंश्वरइत्यर्थः यथोक्तंशुद्धैः । 'अश्वेष्टव्यात्म

अर्चित्यंचापितं ज्ञात्वा भावसूक्ष्मं चतुष्टयम् ॥ विचरेद्योऽसमुद्रद्वः सगच्छेत्पुरुषं शुभम् १२ एवं हि परमात्मानं केचिदिच्छंति पण्डिताः ॥ एकात्मानं तथात्मानमपरे
ज्ञानचिंतकाः १३ तत्र यः परमात्मा हि स नित्यं निर्गुणः स्मृतः ॥ सहिनारायणो ज्ञेयः सर्वात्मा पुरुषो हि सः १४ न लिप्यते फलैश्चापि पद्मपत्रमिवाभसा ॥ कर्मात्मा तु
परो योऽसौ मोक्षबंधैः संयुज्यते १५ स सप्तदशकेनापिराशिना युज्यते च सः ॥ एवं बहुविधः प्रोक्तः पुरुषस्ते यथाक्रमम् १६ यत्तत्कृत्स्नं लोकतंत्रस्य धाम वेद्यं परं बोधनीयः
स बोद्धा ॥ मन्ता मन्तव्यं प्राशिता प्राशनीयं घ्राता घ्रेयं स्पर्शिता स्पर्शनीयम् १७ द्रष्टा द्रष्टव्यं श्राविता श्रावणीयं ज्ञाता ज्ञेयं स गुणं निर्गुणं च ॥ यद्वै प्रोक्तं तात सम्यक् प्रधानं
नित्यं चैतच्छाश्वतं चाव्ययं च १८ यद्वै सूते धातुराद्यं विधानं तद्वै विप्राः प्रवदन्तेऽनिरुद्धम् ॥ यद्वै लोके वैदिकं कर्म साधु आशीर्भुक्तं तद्वै तस्यैव भाव्यम् १९ देवाः सर्वे मुनयः
साधु शांतास्तं प्राग्वं श्रेयज्ञं भागं भजन्ते ॥ अहं ब्रह्मा आद्य ईशः प्रजानां तस्माज्जातस्त्वं च मत्तः प्रसूतः २० मतो जगज्जंगमं स्थावरं च सर्वं वेदाः सरहस्या हि पुत्र २१
चतुर्विभक्तः पुरुषः सक्रीडति यथेच्छति ॥ एवं स भगवान्स्वेन ज्ञानेन प्रतिबोधितः २२

विज्ञानात्प्राक्प्रमातृत्वमात्मनः ॥ अन्विष्टः स्यात्प्रमातृवेषां प्रहोषाद्विजित इति । न केवलमात्मन एवमेतुमेतद्व्यत्वादिकमपितु प्रेयत्वादिकमपितस्यैवेत्याह प्रातेत्यादिना १७ किं बहुना यत्प्रधान
मनात्प्रत्वेन प्रसिद्धं प्रेयादीनामुपादानं तदप्यात्मैवेत्याह यद्वै प्रोक्तमिति यत्प्रधानमिति प्रोक्तं यदपि धातुः आर्थविधानं महत्तत्त्वं सूतेतदपि एतदेवेत्यन्वयः । एतदेव विशिनष्टि नित्यं ध्वंसहीनं अतएव शा
श्वतमनादि अव्ययमपरिणामि परिणामिनो हि विकारवत्त्वादायैतत्तत्त्वं प्रधानस्य युज्यते न त्वतादृशस्य पुरुषस्य १८ तदेव परेषां महत्तत्त्वेनाभिमतं विद्याः पूर्णज्ञानाब्राह्मणाग्नि रुद्रमहकाराख्यमाहुः ।
अयमेव वैदिककर्मणां प्रविष्टाग्नीदेवतेत्याह यद्वै लोके इति आशीर्भुक्तं काम्यं तस्यैव तादर्थ्येनैव भाष्यं चिंतनीयं अनेनाग्निहोत्रेणानिरुद्धात्मावाप्तुदेवः प्रीयतामिति कर्मावसरेऽनुसंधानं कर्तव्यमित्यर्थः १९
इदमेव सदाचारप्रदर्शनेन द्रष्टव्यं देवा इत्यादिना २० मत्त इति मम आराध्यादेवतामजैरपि स्थावरजंगमात्मकेर्जैर्विराराधनीयेत्यर्थः २१ पांचरात्रमार्गं मुपसंहरति चतुर्विभक्त इति चतुर्विभक्तः
चतुर्धा या मुदेवादिरूपेण विभक्तः क्रीडति शास्यशासितृभावेन भोग्यभोक्तृभावेन चेत्यर्थः । एयं स भगवान्वा मुदेव उपाध्यावेशादबुद्ध इव सन्त्वेन स्वरूपाभिन्नेन ज्ञानेन प्रतिबोधितः सन् जीवत्वं परित्यज्य-

वासुदेव एव भवतीत्यर्थः । ननु चतुर्विभक्त इत्युपसंहारो न युज्यते पांचरात्रमतस्यावैदिकस्य श्रौतेसांख्ययोगमतोऽनुपसंहार्यत्वादिति चेत्कृत्स्नभावादिति ब्रूमः तथाहि । भगवदाराधनं विना संन्यासपूर्वकं सांख्यमनुतिष्ठतश्चित्काग्रस्याभावाद्बुद्धिर्भ्रंश्यति ततश्चारूढपतितास्ते उभयं भ्रष्टा भवन्ति यद्योक्तं श्रीभगवते । 'श्रेयःसुतिं भक्तिमुदस्यते विभोऽकिं श्रयंति ये केवलबोव लब्धये ॥ तेषामसौ क्लेश एव शिष्यतेनाग्न्यस्य स्थूलतृषावघातिनां ॥ येऽप्येव विदास विमुक्तमानिनस्त्वय्यस्तभावादविशुद्धबुद्धयः । आरुढ्यकृच्छ्रेण परंपदंततः पतंत्य यो नाहतयुष्मदंघ्रयः' इति । यथा योगिनामपि प्रत्यक्तत्वाधिगमोऽंतरायाभावश्च न भगवदाराधनं विना भवतीति स्मर्यते । ततः प्रत्यक्तेतनाधिगमोऽंतरायाभावश्च अंतरायास्तुर्यो गेरेवोक्ताः व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालक्ष्यभूमि कात्त्वानवस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तं तंतरायाः । दुःखदोर्मनस्यांगमेजयत्वत्वात्सप्रभासाविशेषसहभुव इति । 'तथानते माधवतावकाः कचिद्भ्रश्यंति मार्गात्त्वयिवद्दसौ हृदाः ॥ त्वयाऽभिगृप्ता विचरंति निर्भया विनायकानीकपमूर्धमुपभो' इति । तस्माद्भक्तो कृत्स्नस्य शास्त्रफलस्यांतर्भावोऽस्ति अतस्तयैवोपसंहारो युक्तः २२ परमप्रकृतौ सांख्ययोगानुपसंहरति एतत्तदिति तथा च ज्ञानस्यैव प्राकरणिकत्वात्तत्प्रकरणे पठिता भक्तिस्तदंगभावं भजत इति भावः तथा चोक्तं भगवता । भक्त्या मामभिजानातीति । श्रुतिरपि 'यस्य देव पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता त्वयाः प्रकाशं ते महात्मनः'

एतत्तेकथितं पुत्रयथावदनुपृच्छतः ॥ सांख्यज्ञानेतथायोगेयथावदनुवर्णितम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीयसमाप्तौ एकपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्मापितामहेनोक्तमोक्षधर्माश्रिताः शुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हति मे भवान् १ भीष्म उवाच ॥ सर्वत्र विहितो धर्मः स्वर्गः सत्यफलमहत् ॥ बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया २ यस्मिन् यस्मिंश्च विषये यो यो याति विनिश्चयम् ॥ स तमेवाभिजानाति नान्यं भरत सत्तम ३ इमां च त्वं न रव्याघ्र श्रोतुमर्हसि मे कथाम् ॥ पुराणस्य कथितानां रदेन महर्षिणा ४ महर्षिर्नारदो राजन्सिद्धस्रैलोक्यसंमतः ॥ पर्येतिक्रमशो लोकान् वायुरव्याहृतो यथा ५ सकदाचिन्महेष्वासदेव राजालयंगतः ॥ स कृतश्चर्महरेण प्रत्यासन्नगतोऽभवत् ६ तं कृतक्षणमासीनं पर्यपृच्छच्छचीपतिः ॥ महर्षे किंचिदाश्चर्यमस्ति दृष्टं त्वयाऽनघ ७ यदा त्वमपि विप्रपेनैलोक्यं सचराचरम् ॥ जातकौतूहलो नित्यं सिद्धश्चरसि साक्षिवत् ८

इतिभक्तैर्ज्ञातृत्वंदर्शयति तदयंसंग्रहः कर्मभिर्भगवद्भक्तिर्भक्तयेभरकृपातया ॥ ज्ञानंतेनविमुक्तिश्चमोक्षधर्मार्थसंग्रहः २३ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ यद्यपिमुलभाजनकसंवादेसंन्यासस्यैवश्रेष्ठ्यंस्थितंतथाऽपिसर्वैःप्रकारैःसुखहेतुत्वेनश्रेष्ठतरः कोवाआश्रमइतिज्ञासयापृच्छति धर्माइति आश्रमिणांआश्रमवृत्तांमध्येश्रेष्ठप्रशस्यतमंधर्ममाश्रमधर्मवत्तुमर्हतिभवान् अयंभावः । संन्यासःश्रेष्ठोऽपितद्दर्माणांमत्पतंतदुरनुष्ठेयत्वात् यथोक्ततत्रैवमुलभाजनकसंवादे । 'आधिपत्येतथातुल्येनिग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्भिक्षुकास्तुल्यामुच्यंतेकेनहेतुना' इति । तत्रारूढपातित्यंकलोसंभावितमतोनशयानःपतत्यथइतिन्यायेनयत्रपातित्यंनस्त्यूर्ध्वगतिश्चसर्वैःप्रकारैःसंभाव्यतेतादृशआश्रमःप्रशस्ततरःकःइतिप्रष्टुरभिप्रायइति १ सर्वत्राश्रमेषुविहितोधर्मःस्वर्गःस्वर्गसाधनंसत्यफलमवाप्तिमोक्षाख्यफलसाधनंचभवति साधनेसाध्योपचारः बहूनिपञ्चदशानादीनिद्वाराणिपस्य २ यस्मिन्निति सर्वेष्व्वाश्रमेषुस्वर्गोमोक्षश्चास्तितेषुयत्रयस्यरुचिस्तेनसकृतकृत्योनान्यधर्मवदुभयन्यतेइतिश्लोकद्वयार्थः ३ एवंसत्यपिन्यायागतधनस्यगृहस्थस्यश्रेष्ठतमत्वंप्रतिपादयितुंच्छट्चतुषुपाख्यानमारभते इमांचत्वंनख्याप्रेत्यादिना ४।५।६।७।८

१।१०।११॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतावदीये द्विपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५२ ॥ ॥ आसीदिति १ सोमान्वयेजिगीषोःप्रेमतात्वात्तमार्गः २
३।४।५।६।७।८।९॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतावदीये त्रिपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
समुत्पन्नं अभिधानीबन्धनरज्जुःअन्वाभिधानीमादत्तइतिब्राह्मणात् तेनाभिधानशब्दोऽपिबन्धनवाचीजातबन्धनइत्यर्थः १।२ आत्मानंअवस्थायआलम्ब्यएकएवआत्मनिस्थितिआत्मज्ञानार्थं
मेकाकितयास्थातुंसंन्यासंकर्तुमिच्छामि गुणोर्विषयपाशोर्निबद्धभूतनेच्छामि यथामंदागिर्बद्धाहारकामयानोऽप्यौदर्यदोषेणभोक्तुंनेच्छतिइदित्यर्थः ३।४ कुतोधर्ममयःपुत्रः कुतःकुत्राश्रमे
नह्यस्त्यविदितंलोकेदेवर्षेतवर्किचन ॥ कुतंवाऽप्यनुभूतंवाहृष्टंवाकथयस्वमे १ तस्मैराजन्मुखेन्द्रायनारदोवदतांवरः ॥ आसीनायोपपन्नायप्रोक्तवान्चिपुलांकथाम्
१० यथायेनचकल्पेनसतस्मैद्विजसत्तमः ॥ कथांकथितवान्पृष्टस्तथावमपिमेशृणु ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति०मोक्ष०प०उच्छृत्त्युपाख्यानेद्विपञ्चाशदधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५२ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ आसीत्किलनरश्रेष्ठमहापद्मेपुरोत्तमे ॥ गंगायादक्षिणेतीरेकश्चिद्विप्रःसमाहितः १ सौम्यःसोमान्वयेवेदेग
ताध्वाछिन्नसंशयः ॥ धर्मनित्योजितक्रोधो नित्यतृप्तोजितेंद्रियः २ तपःस्वाध्यायनिरतःसत्यःसज्जनसंमतः ॥ न्यायप्राप्तेनवितेनस्वेनशीलेनचान्वितः ३ ज्ञाति
संबंधिविपुलेसत्वाद्याश्रयसंमिते ॥ कुलेमहतिविख्यातेविशिष्टावृत्तिमास्थितः ४ सपुत्रान्वहुलान्दृष्ट्वाविपुलेकर्मणिस्थितः ॥ कुलधर्माश्रितोराजन्धर्मचर्याऽऽ
स्थितोऽभवत् ५ ततःसधर्मवेदोक्तं तथाशास्त्रोक्तमेव च ॥ शिष्टाचीर्णचधर्मचत्रिविधंचित्यचेतसा ६ विभुमेस्याच्छुभं कृत्वा किं कृतं किं परायणम् ॥ इत्येवंखिद्य
तेनित्यंनचयातिविनिश्चयम् ७ तस्यैवंखिद्यमानस्यधर्मपरममास्थितः ॥ कदाचिदतिथिःप्राप्तोब्राह्मणःसुसमाहितः ८ सतस्मैसक्तियांचकोक्त्रियायुक्तेनेहेतुना ॥
विश्रांतंसुसमासीनमिदं वचनमब्रवीत् ९ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्यानेत्रिपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५३ ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ समुत्पन्नाभिधानोऽस्मिवाहमाधुर्येणतेऽनघ ॥ मित्रत्वमभिपन्नस्त्वंकिंचिद्वक्ष्यामि तच्छृणु १ गृहस्थधर्मविप्रैर्द्रुत्वापुत्रगतंत्वहम् ॥ धर्मपर
मंकुर्याकोहिमार्गोभवेद्विज २ अहमात्मानमास्थायएकपुत्रात्मनिस्थितिम् ॥ कर्तुंकांक्षामिनेच्छामिवद्धःसाधारणैर्गुणैः ३ यावदेतदतीतमेवयःपुत्रफलाश्रि
तम् ॥ तावदिच्छामिपाथेयमादातुंपारलौकिकम् ४ अस्मिन्लोकसंभारेपरंपारमभीप्सतः ॥ उत्पन्नामेमतिरियंकुतोधर्ममयःपुत्रः ५ संयुज्यमानानिनिशम्य
लोकेनिर्यात्यमानानिचसात्विकानि ॥ दृष्ट्वातुधर्मध्वजकेतुमालांमकीर्यमाणामुपरिप्रजानाम् ६ नमेमनोरज्यतिभोगकालेदृष्ट्वायतीन्प्रार्थयतःपरत्र ॥ तेनातिथेयु
द्विवलाश्रयेणधर्मैर्गणधर्मैर्विनिर्मुक्ष्यमात्मम् ७ सोऽतिथिर्वचनंतस्यशुत्वाधर्माभिभाषिणः ॥ प्रोवाचवचनंशुद्धंप्राज्ञोमधुरयागिरा ८

पुत्रःसंसारोच्छ्रयतरणसाधनं ९ धर्मपुत्रापेक्षायाहेतुमाह संयुज्यमानानिति निशम्यआलोच्य म्रियोत्पन्नानानिनिपीडयमानानि सात्विकानिदेवादीनि धर्मस्यपमस्यध्यज्ञाःकेतवःपताकादेवो
पमारोगादयस्तेपांमालासंततिस्तांदृष्ट्वामेमनोभोगकालेनरज्यतीत्युचरेणसंबंधः ६ तर्हि किंभोगत्यागेरज्यतिनेत्याह यतीन्परिमाजकानपिपरत्रगृहेवस्त्राद्यादिकंप्राथयतःप्राथयमानान्दृष्ट्वाचप
तिधर्मैऽपिमेमनोनरज्यतिअतःशोलापमानंमाधर्मैर्निर्मुक्ष्य ७।८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतावदीये पञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ उपदेशंतिविति १।२।३

॥ अतिथिरुवाच ॥ अहमप्यत्रमुह्यामिममाप्येषमनोरथः ॥ सचसंनिश्चयंयामिवहुद्वारेत्रिविष्टे १ केचिन्मोक्षंप्रशंसंतिकेचिदज्ञफलंद्विजाः ॥ वानप्रस्थाश्रयाः
केचिद्गार्हस्थ्यंकेचिदास्थिताः १० राजधर्माश्रयंकेचिद्वैदिकंकेचिदात्मफलाश्रयम् ॥ गुरुधर्माश्रयंकेचिद्वैदिकंकेचिदात्मफलाश्रयम् ११ मातरंपितरंकेचिच्छुश्रूषंतोदिवंगताः॥
अहिंसयाऽपरेस्वर्गं सत्येनच तथाऽपरे १२ आहवेऽभिमुखाःकेचिन्निहतास्त्रिदिवंगताः ॥ केचिदुच्छ्रवतैःसिद्धाःस्वर्गमार्गं समाश्रिताः १३ केचिदध्ययनेयुक्तावेदव्रत
पराःशुभाः ॥ बुद्धिमंतोगताःस्वर्गं तुष्टात्मानोजितेंद्रियाः १४ आर्जवेनापरेयुक्तानिहतानार्जवैर्जनैः ॥ ऋजवोनाकपृष्ठेवैशुद्धात्मानःप्रतिष्ठिताः १५ एवंबहुवि
धैर्लोकैर्धर्मैर्द्वारैरनावृत्तैः ॥ ममापिमतिराविग्रामेघलेखेववायुना १६ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने चतुःपञ्चाशदधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ अतिथिरुवाच ॥ उपदेशंतुतेविप्रकरिष्येहंयथाक्रमम् ॥ गुरुणामेयथाऽऽख्यातमर्थतत्त्वंतुमेशृणु १ यत्रपूर्वाभिसर्गेवैधर्म
चक्रंप्रवर्तितम् ॥ नैमिषेगोमतीतीरेतत्रनागाह्वयपुरम् २ समग्रैस्त्रिदशैस्तत्रदृष्टमासीद्विजर्षभ ॥ यत्रेंद्रातिक्रमंचकेमांधाताराजसत्तमः ३ कृताधिवासोधर्मात्मा
तत्रचक्षुःश्रवामहान् ॥ पद्मनाभोमहानागःपद्मइत्येवविश्रुतः ४ सवाचाकर्मणाचैवमनसाचद्विजर्षभ ॥ प्रसादयतिभूतानित्रिविधेवर्त्मनिस्थितः ५ साम्राभेदेनदा
नेनदंडेनेतिचतुर्विधम् ॥ विषमस्थंसमस्थंचक्षुर्ध्यानैरक्षति ६ तमतिक्रम्यविधिनाप्रष्टुमर्हसिकांक्षितम् ॥ सतेपरमकंधर्मनमिथ्यादर्शयिष्यति ७ सहिसर्वा
तिथिर्नागोडुद्विशास्त्रविशारदः ॥ गुणैरनुपमैर्युक्तःसमस्तैराभिकामिकैः ८ प्रकृत्यानित्यसलिलोनित्यमध्ययनेरतः ॥ तपोदमाभ्यांसंयुक्तोवृत्तेनानवरेणच ९
यज्वादानपतिःक्षांतोवृत्तेचपरमेस्थितः ॥ सत्यवागनमृद्युश्चशीलवान्नित्येंद्रियः १० शेषान्नभोक्तावचनानुकूलोहितार्जवोत्कृष्टकृताकृतज्ञः ॥ अवैरकूटतहितेनि
युक्तोर्गंगाहदांभोऽभिजनोपपन्नः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्यु०पंचपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
अतिमारोऽद्यतस्यैवभारावतरणमहत् ॥ पराश्रामकरंवाक्यमिदंमेभवतःश्रुतम् १ अध्वकांतस्यशयनंस्थानकांतस्यचासनम् ॥ तृपितस्यचपानीयंक्षुधार्तस्यच
भोजनम् २ ईप्सितस्यैवसंप्राप्तिरन्नस्यसमयेऽतिथेः ॥ एषितस्यात्मनःकालेवृद्धस्यैवसुतोयथा ३ मनसाचिंतितस्यैवप्रीतिसिग्धस्यदर्शनम् ॥ प्रह्लादयतिमां
वाक्यंभवतायदुदीरितम् ४ दत्तचक्षुरिवाकाशेपश्यामिविष्टशामिच ॥ प्रज्ञानवचनाद्योऽयमुपदेशोहिमेकतः ५

चक्षुःश्रवाःसर्पः ४ त्रिविधकर्मज्ञानोपास्त्यात्मके ५ चक्षुःचक्षुरादि ध्यानेनवस्तुतत्त्वानुसंधानेन ६ अतिक्रम्यापगम्य ७ आभिकाभिर्देवमीप्सितैः ८ नित्यंसलिलवन्निर्मलोनित्यसलिलः ९।१०
११ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठे भारतावदीये पंचपञ्चाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ॥ अतिभारेति १।२।३।४।५

६ । ७ । ८ चतुर्थधर्मो मोक्षधर्मस्तेन संयुक्तं ९ । १० । ११ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ सवनानीति १ । २ । ३ । ४
 वाढमेवंकरिष्यामि यथा मेभाषते भवान् ॥ इमां हि रजनीं साधो निवसस्व मया सह ६ प्रभाते यास्याति भवान् पर्याश्वस्तः सुखोपितः ॥ असौ हि भगवान् सूर्यो मंदराश्मि
 रवाइमुखः ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तेन कृतातिथ्यः सोऽतिथिः शत्रुसूदन ॥ उवास किल तारात्रिं सह तेन द्विजेन वै ८ चतुर्थधर्मसंयुक्तं तयोः कथयतोस्तदा ॥
 व्यतीतासानि शाकृत्स्ना सुखेन दिवसोपमा ९ ततः प्रभातसमये सोऽतिथिस्तेन पूजितः ॥ ब्राह्मणेन यथाशक्त्या स्वकार्यमभिकांक्षता १० ततः सविप्रः कृतकर्म
 निश्चयः कृताभ्यनुज्ञः स्वजनेन धर्मकृत् ॥ यथोपदिष्टं भुजगेंद्रं संश्रयं जगाम काले सुकृतैकनिश्चयः ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्यु
 पाख्याने षट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ भीष्म उवाच ॥ सवनानि विचित्राणि तीर्थानि च सरांसि च ॥ अभिगच्छन् क्रमेण स्मकं चिन्मुनिमुप
 स्थितः १ तं स तेन यथोद्दिष्टं नागं विप्रेण ब्राह्मणः ॥ पर्यपृच्छद्यथान्यायं श्रुत्वा च जगाम सः २ सोऽभिगम्य यथान्यायं नागायतनमर्थवित् ॥ प्रोक्तवानहमस्मीति
 भोः शब्दालंकृतं वचः ३ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा रूपिणी धर्मवत्सला ॥ दर्शयामास तं विप्रं नागपत्नीपतिव्रता ४ सा तस्मै विधिवत् पूजां च क्रेधर्मपरायणा ॥ स्वागते नाग
 तं कृत्वा किंकरोमीति चाब्रवीत् ५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ विश्रांतोऽभ्यर्चितश्चास्मि भवत्याशुक्षणया गिरा ॥ द्रष्टुमिच्छामि भवति देवं नागमनुत्तमम् ६ एतद्विपरमं
 कार्यमेतन्मे परमेष्ठितम् ॥ अनेन चार्थेनास्म्यद्य संप्राप्तः पन्नगाश्रमम् ७ ॥ नागभार्यो वाच ॥ आर्यः सूर्यरथं वोढुं गतोऽसौ मासचारिकः ॥ सप्ताष्टभिर्दिनैर्विप्र
 दर्शयिष्यत्यसंशयम् ८ एतद्विदित् मार्गस्य विवासकरणं तव ॥ भर्तुर्भवतु किंचान्यत्क्रियतां तद्वदस्व मे ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अनेन निश्चयेनाहं साधिसंप्राप्त
 वानिह ॥ प्रतीक्षन्नागमंदेविवत्स्याम्यस्मिन्महावने १० संप्राप्तस्यैव चाव्यग्रमावेद्योऽहमिहागतः ॥ ममाभिगमनं प्राप्तो वाच्यश्च वचनं त्वया ११ अहमप्यत्र
 वत्स्यामि गोमत्याः पुलिने शुभे ॥ कालं परिमिताहारो यथोक्तं परिपालयन् १२ ततः सविप्रस्तानां गीं समाधाय पुनः पुनः ॥ तदेव पुलिनं नद्याः प्रययौ ब्राह्मणर्ष
 भः १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने सप्तपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ तेन नर
 श्रेष्ठ ब्राह्मणेन तपस्विना ॥ निराहारेण वसता दुःखितास्ते भुजंगमाः १ सर्वे संभूय सहिता ह्यस्य नागस्य बांधवाः ॥ भ्रातरस्तनया भार्या ययुस्तं ब्राह्मणं प्रति २
 तेऽपश्यन् पुलिने तं वै विविक्तेनियतव्रतम् ॥ समासीनं निराहारं द्विजं जप्यपरायणम् ३ ते सर्वे समतिक्रम्य विप्रमभ्यर्च्य चासकृत् ॥ ऊर्चुर्वाक्यमसंदिग्धमातिथेयस्य
 बांधवाः ४ षष्ठो हि दिवसस्तेऽद्य प्राप्तस्येहतपोधन ॥ नचाभिभाषसे किंचिदाहारं धर्मवत्सल ५

५ । ६ । ७ । ८ विवासकरणं प्रवासकारणं ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥
 अथेति १ । २ । ३ समतिक्रम्योपेत्य ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥ ॥ ॥ अथेति

अस्मानभिगतश्चासि वयं च त्वामुपस्थिताः ॥ कार्यं चातिथ्यमस्माभिर्वयं सर्वे कुटुंबिनः ६ मूलं फलं वा पर्णं वा पयो वा द्विजसत्तम ॥ आहारहेतोरन्नं वा भोक्तुमर्हसि ब्रा
 ह्मण ७ त्यक्ताहारेण भवतावने निवसता त्वया ॥ बालवृद्धमिदं सर्वं पीडयते धर्मसंकरात् ८ न हिनो भूणहा कश्चिज्जाता पद्यन्ततोऽपि वा ॥ पूर्वाशीवाकुले ह्यस्मिन् देवता
 तिथिवंधुषु ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ उपदेशेन युष्माकमाहारोऽयं कृतो मया ॥ द्विरूनं दशरात्रं वै नागस्यागमनं प्रति १० यद्यष्टरात्रेऽतिक्रान्तिनागमिष्यति पन्नगः ॥
 तदाऽऽहारं करिष्यामि तन्निमित्तमिदं व्रतम् ११ कर्तव्यो न च संतापो गम्यतां च यथागतम् ॥ तन्निमित्तमिदं सर्वं नैतद्रेतुमिहार्थं १२ ते तेन समनुज्ञाता ब्राह्मणेन भु
 जंगमाः ॥ स्वमेव भवनं जग्मुरकृतार्थानरर्षभ १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने अष्टपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ काले बहुतिथे पूर्णप्राप्तो भुजंगमः ॥ दत्ताभ्यनुज्ञः स्ववेदमकृतकर्म विवस्वता १ तं भार्याऽप्युपचक्राम पादशौचादिभिर्गुणैः ॥ उपपन्नां च तां सार्धं
 पन्नगः पर्यपृच्छत् २ अथ त्वमसि कल्याणि देवतातिथिपूजने ॥ पूर्वमुक्तेन विधिना युक्तियुक्तेन तत्समम् ३ न खल्वस्य कृतार्थेन स्त्रीबुद्ध्या मार्दवीकृता ॥ माद्वियोगेन सुश्रो
 णिविमुक्ता धर्मसेतुना ४ ॥ नागभार्यो वाच ॥ शिष्याणां गुरुशुश्रूषा विप्राणां वेदधारणम् ॥ भृत्यानां स्वामिव च न राज्ञो लोकानुपालनम् ५ सर्वभूतपरित्राणं क्षत्रध
 र्म इहोच्यते ॥ वैश्यानां यज्ञसंवृत्तिरातिथेयसमन्विता ६ विप्रक्षत्रियवैश्यानां शुश्रूषाश्च द्रव्यकर्मतत् ॥ गृहस्थधर्मो नागेंद्रसर्वभूतहितौषिता ७ नियताहारतानित्यं व
 त्चर्या यथाक्रमम् ॥ धर्मो हि धर्मसंबन्धादिन्द्रियाणां विशेषतः ८ अहंकस्य कुतो वाऽपि कः को मेहमवेदिति ॥ प्रयोजनमतिर्नित्यमेवं मोक्षाश्रमेव सेतु ९ पतिव्रतात्वं भा
 र्यायाः परमो धर्म उच्यते ॥ तवोपदेशात् नागेंद्रतच्च तत्त्वेन वेदिवै १० साऽहं धर्मविजानंती धर्मनित्ये त्वयि स्थिते ॥ सत्पथं कथमुत्सृज्य यास्यामि विपथं पथः ११ देवता
 नामहाभागधर्मचर्या न हीयते ॥ अतिथीनां च सत्कारे नित्ययुक्ताऽस्म्यतं द्विता १२ सप्ताष्टदिवसास्त्वद्यविप्रस्येहागतस्य वै ॥ तच्च कार्यं न मे ख्यातिदर्शनं तव कांक्ष
 ति १३ गोमत्यास्त्वेव पुलिने त्वदर्शनं समुत्सुकः ॥ आसीनो वर्तयन् ब्रह्म ब्राह्मणः संशितव्रतः १४ अहं त्वनेन नागेंद्रसत्यपूर्वसमाहिता ॥ प्रस्थाप्यो मत्सकाशं संप्रा
 प्तो भुजंगोत्तमः १५ एतच्छ्रुत्वा महाप्राज्ञ तत्र गंतुं त्वमर्हसि ॥ दातुमर्हसि वा तस्य दर्शनं दर्शनश्रवः १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्यु
 पाख्याने एकोनषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ॥ ॥

१ । २ । ३ अकृतार्थेन धर्मसेतुना ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ मेमां प्रतिख्यातिकथयति १३ वर्तयन् आवर्तयन् ब्रह्मवेदं १४ । १५ दर्शनश्रवः
 हेतुर्ष १६ ॥ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ॥ ॥

अथेति १ । २ सौरभेयादिव्यगंधवहाः ३ । ४ । ५ स्तोककथातकः ६ हित्वाविना मतिपालयेत्प्रामुष्यात् त्वदर्शनविनाऽस्यकोऽपि विज्ञोमाभूदित्यर्थः अभिजनेसंदर्शजातस्तुल्योऽप्य
न्योनागोऽपि कश्चिन्नपर्युपासतेपरित्यज्यनआस्ते अतिथित्यक्तानकश्चित्स्वकुलेआस्तेइत्यर्थः ७ सहजंसर्पत्वजातिजं ८ भूगहत्वेवभूगहत्वेयैव ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

॥ नागउवाच ॥ अथब्राह्मणरूपेणकंतंसमनुपश्यसि ॥ मानुषंकेवलंविप्रंदेवंवाऽथशुचिस्मिते १ कोहिमांमानुषःशक्तोद्रष्टुकामोयशस्विनि ॥ संदर्शनरुचिर्वाक्य
माज्ञापूर्ववदिष्यति २ सुरासुरगणानांचदेवर्षीणांचभाविनि ॥ ननुनागामहावीर्याःसौरभेयास्तरस्विनः ३ वंदनीयाश्चवरदावयमप्यनुयायिनः ॥ मनुष्याणांवि
शेषेणनावेक्ष्यादितिमेमतिः ४ ॥ नागभार्योवाच ॥ आर्जवेनविजानामिनासौदेवोऽनिलाशन ॥ एकंतस्मिन्विजानामिभक्तिमानतिरोषण ५ सहकार्यातराकां
क्षीजलेप्सुःस्तोककोयथा ॥ वर्षवर्षप्रियःपक्षीदर्शनंतवकांक्षति ६ हित्वात्वदर्शनंकिंचिद्विघ्नंनप्रतिपालयेत् ॥ तुल्योऽप्यभिजनेजातोनकश्चित्पर्युपासते ७ तद्रो
पंसहजंत्यक्त्वात्वमेनंद्रष्टुमर्हसि ॥ आशाच्छेदेनतस्याद्यनात्मानंदग्धुमर्हसि ८ आशयाह्यमिपन्नानामकृत्वाऽश्रुप्रमार्जनम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाभूणहत्वेवयुज्यते ९
मौनेज्ञानफलावाप्तिर्दानेनचयशोमहत् ॥ वाग्मित्वंसत्यवाक्येनपरत्रचमहीयते १० भूप्रदानेनचगतिंलभत्याश्रमसंमिताम् ॥ न्याय्यस्यार्थस्यसंप्राप्तिकृत्वाफल
मुपाश्रुते ११ अभिप्रेतामसंष्टिष्टांकृत्वाचात्महितांक्रियाम् ॥ नयातिनिरयंकश्चिदितिधर्मविदोविदुः १२ ॥ नागउवाच ॥ अभिमानैर्नमानोभेजातिदोषेणैवम
हान् ॥ रोषःसंकल्पजःसाध्विदग्धोवागग्निनात्वया १३ नचरोषादहंसाधिपश्येयमधिकंतमः ॥ तस्यवक्तव्यतांयातिविशेषेणभुजंगमाः १४ रोषस्यहिवशंगत्वा
दशग्रीवःप्रतापवान् ॥ तथाशक्रप्रतिस्पर्धीहतोरामेणसंयुगे १५ अंतःपुरगतंवत्संश्रुत्वारामेणानिर्हृतम् ॥ धर्षणारोषसंविघ्नाःकार्तवीर्यसुताहताः १६ जामदग्न्ये
नरामेणसहस्रनयनोपमः ॥ संयुगेनिहतोरोषात्कार्तवीर्योमहाबलः १७ तदेषतपसांशुःश्रेयसांविनिपातकः ॥ निगृहीतोमयारोषःश्रुत्वेवंचनंतव १८ आत्मानं
चविशेषेणप्रशंसाम्यनपायिनि ॥ यस्यमेतंविशालाक्षिभार्यागुणसमन्विता १९ एषतत्रैवगच्छामियत्रतिष्ठत्यसौद्विजः ॥ सर्वथाचोक्तवान्वाक्यंसकृतार्थःप्रयास्य
ति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छ्रुत्युपाख्यानेषष्ठ्यधिकत्रिशतमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ भीष्मउवाच ॥ सपन्नगपतिस्तत्रप्रययौब्रा
ह्मणंप्रति ॥ तमेवमनसाध्यायन्कार्यवतांविचारयन् १ तमतिक्रम्यनागेंद्रोमतिमानसनरेश्वर ॥ प्रोवाचमधुरंवाक्यंप्रकृत्याधर्मवत्सलः २ भोभोक्षाम्याभिभाषेत्वा
नरोपंकर्तुमर्हसि ॥ इहत्वमभिसंप्राप्तःकस्यार्थेकिंप्रयोजनम् ३ आभिमुख्यादभिक्रम्यस्नेहात्पृच्छामितेद्विज ॥ विविक्तेगोमतीतीरेकंवात्वंपर्युपाससे ४ ॥ ब्राह्मण
उवाच ॥ धर्मारण्यंहिमांविद्धिनागेंद्रष्टुमिहागतम् ॥ पद्मनाभंद्विजश्रेष्ठतत्रमेकार्यमाहितम् ५

१८ । १९ । २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ ॥ ५ ॥ सपन्नगपतिरिति १ । २ क्षाम्यसमा
पनंकृत्वा ३ । ४ धर्मारण्यंमुनिर्मांविद्धि पद्मनाभंनामेंद्रष्टुमामतं ५

६ अहोशकरणंक्रेशनिवारकं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अनर्थज्ञःअर्थानभिज्ञः १३ आत्मानंब्रह्मजात्मानोजीवस्यगतिविश्रान्तिस्थानं आ मस्थोविषयेभ्योऽप्यावृत्तः एवंविदोऽपिचक्षुर्धित्वासा
धिनंगृहासक्तमपिमहाप्रज्ञंगृहदोषदर्शनंउपास्मिह तथाचनरक्तोनापिविरक्तोऽस्मीत्यर्थः १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकषष्ठ्यधिकत्रिशततमो

तस्यचाहमसान्निध्येश्रुतवानस्मितंगतम् ॥ स्वजनातंप्रतीक्षामिपर्जन्यमिवकर्षकः ६ तस्यचाहोशकरणंस्वस्तिकारसमाहितम् ॥ आवर्तयामितद्ब्रह्मयोगयुक्तो
निरामयः ७ ॥ नागउवाच ॥ अहोक्ल्याणवृत्तस्त्वंसाधुःसज्जनवत्सलः ॥ अवाच्यस्त्वमहाभागपरंस्नेहेनपश्यासि ८ अहंसनागोविप्रर्षेयथामांविंदतेभवान् ॥
आज्ञापययथास्वैरंकिंकरोमिप्रियंतव ९ भवंतंस्वजनादस्मिंसंप्राप्तंश्रुतवानहम् ॥ अतस्त्वांस्वयमेवाहंद्रष्टुमभ्यागतोद्विज १० संप्राप्तश्चभवानद्यकृतार्थःप्रतिया
स्यति ॥ विस्त्रब्धोमांद्विजश्रेष्ठविषयेयोक्तुमर्हसि ११ क्यंहिभवतासर्वगुणक्रीताविशेषतः ॥ यस्त्वमात्महितंत्यक्तामामेवेहानुरुध्यसे १२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
आगतोऽहंमहाभागतवदर्शनलालसः ॥ कंचिदर्थमनर्थज्ञःप्रष्टुकामोभुजंगम् १३ अहमात्मानमात्मस्थोमार्गमाणोत्मनोगतिम् ॥ वासार्थिनंमहाप्रज्ञंचलच्चित्तमुपा
स्मिह १४ प्रकाशितस्त्वंसगुणैर्यशोगर्भगभस्तिभिः ॥ शशांककरसंस्पर्शहृदयैरात्मप्रकाशितैः १५ तस्यमेप्रश्नमुत्पन्नंछिंदित्वमनिलाशन ॥ पश्चात्कार्यवदिष्या
मिश्रोतुमर्हतितद्भवान् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छ्रुत्युपाख्यानेषष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
विवस्वतोगच्छतिपर्ययेणबोद्धुंभवांस्तंरथमेकचक्रम् ॥ आश्चर्यमूतंयदितत्रकिंचिद्वृष्टंत्वयाशंसितुमर्हसित्वम् १ ॥ नागउवाच ॥ आश्चर्याणामनेकानांप्रतिष्ठाभगवा
न्नविः ॥ यतोभूताःप्रवर्ततेसर्वत्रैलोक्यसंमताः २ यस्यराश्मिसहस्रेषुशाखास्विवविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्यमुनयःसंसिद्धादैवतैःसह ३ यतोवायुर्विनिःसृत्यसूर्य
श्म्याश्रितोमहान् ॥ विजृम्भत्यंबरेतत्रकिमाश्चर्यमतःपरम् ४ विभज्यतंतुविप्रर्षेप्रजानांहितकाम्यया ॥ तोयंसृजतिवर्षासुकिमाश्चर्यमतःपरम् ५ यस्यमंडलमध्य
स्थोमहात्मापरमत्विषा ॥ दीप्तःसमीक्षतेलोकान्किमाश्चर्यमतःपरम् ६ शुक्रोनामाऽसितःपादोयश्चवारिधरांवरं ॥ तोयंसृजतिवर्षासुकिमाश्चर्यमतःपरम् ७
योष्टमासांस्तुशुचिनाकिरणेनोक्षितंपयः ॥ प्रत्यादत्तेपुनःकालेकिमाश्चर्यमतःपरम् ८ यस्यतेजोविशेषेषुस्वयमात्माप्रतिष्ठितः ॥ यतोबीजंमहीचेयंधार्यतेसचरा
चरा ९ यत्रदेवोमहाबाहुःशाश्वतःपुरुषोत्तमः ॥ अनादिनिधनोविप्रकिमाश्चर्यमतःपरम् १० आश्चर्याणामिवाश्चर्यमिदमेकंतुमेशृणु ॥ विमलेयन्मयादृष्टमंबरेसू
र्यसंश्रयात् ११ पुरामध्यान्हसमयेलोकांस्तपतिभास्वरे ॥ प्रत्यादित्यप्रतीकाशःसर्वतःसमदृश्यत १२ सलोकांस्तेजसासर्वान्स्वभासानिर्विभासयन् ॥ आदित्या
भिमुखोऽभ्येतिगगनंपाटयन्निव १३

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ॥ ५ ॥ सपन्नगपतिरिति १ । २ क्षाम्यसमा
पनंकृत्वा ३ । ४ धर्मारण्यंमुनिर्मांविद्धि पद्मनाभंनामेंद्रष्टुमामतं ५

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ ॥ ॥ नैष इति अनिलसखोवादिः १
२ । ३ । ४ । ५ । ६ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ॥ ॥ आश्चर्यमिति १ । २ । ३ उक्ता
मुक्तेष्वप्युक्तेष्वपि मयैव वात्सल्यात्कृते सति ४ । ५ अहंत्वयिभक्तिमानिति शेषः मयि मित्रे सति काचित्कानकापीत्यर्थः ६ । ७ स एवत्वमिति यत्र देवो महाबाहुः शान्तः पुरुषोत्तमः ॥ अनादिनि

हुताहुतिरिव ज्योतिर्व्याप्यते जोमरीचिभिः ॥ अनिर्देश्येन रूपेण द्वितीय इव भास्करः १४ तस्याभिगमनप्राप्तौ हस्तौ दत्तौ विवस्वता ॥ तेनापि दक्षिणो हस्तो दत्तः प्र
त्यर्चिताऽर्थिना १५ ततो भिस्त्वैव गगनं प्रविष्टोरश्मि मंडलम् ॥ एकीभूतं च तत्तेजः क्षणेनादित्यतांगतम् १६ तत्र नः संशयो जातस्तयोस्तेजः समागमे ॥ अनयोः को
भवेत्सूर्यो रथस्थो यो यमागतः १७ तेवयं जातसंदेहाः पर्यष्टच्छामहे रविम् ॥ कएष दिवमाक्रम्य गतः सूर्य इवापरः १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
उच्छृत्त्युपाख्याने द्विपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ सूर्य उवाच ॥ नैष देवोऽनिलसखो नासुरो न च पन्नगः ॥ उच्छृत्तिव्रते सिद्धो मुनिरेप दिवंगतः १
एष मूलफलाहारः शीर्णपर्णाशनस्तथा ॥ अब्मक्षो वायुभक्षश्च आसीद्विप्रः समाहितः २ भवश्चानेन विप्रेण संहिताभिरभिष्टुतः ॥ स्वर्गद्वारे कृतोद्योगो येनासौ त्रिदिवंग
तः ३ असंगतिरनाकांक्षी नित्यमुच्छाशिलाशनः ॥ सर्वभूतहिते युक्त एष विप्रो भुजंगमाः ४ न हि देवानगंधर्वानासुरानच पन्नगाः ॥ प्रभवन्तीह भूतानां प्राप्तानामुत्तमा
गतिम् ५ एतदेवं विधंष्टुमाश्चर्यं तत्र मे द्विज ॥ संसिद्धो मानुषः कामं योऽसौ सिद्धगतिं गतः ॥ सूर्येण सहितो ब्रह्मन् पृथिवीं परिवर्तते ६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने त्रिपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ आश्चर्यं नात्र संदेहः सुप्रीतोऽस्मि भुजंगम ॥ अन्वर्थोऽपगतैर्वा
क्यैः पंधानं चास्मि दर्शितः १ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि साधो भुजंगसत्तम ॥ स्मरणीयोऽस्मि मवता संप्रेषणनियोजनैः २ ॥ नाग उवाच ॥ अनुक्ता ह द्रुतं कार्यं
क्वेदानीं प्रस्थितो भवान् ॥ उच्यतां द्विजयत्कार्यं यदर्थं त्वमिहागतः ३ उक्तानुक्ते कृतं कार्यं मामामं च द्विजर्षभ ॥ मया प्रत्यम्यनुज्ञातस्तवोयास्यसि सुव्रत ४ न हि
माकेवलं दृष्ट्वा त्वत्काप्रणयवानिह ॥ गंतुमर्हसि विप्रर्षभ क्षमूलगतो यथा ५ त्वयि चाहं द्विजश्रेष्ठ भवान्मयि न संशयः ॥ लोकोऽयं भवतः सर्वः कार्चिता मयितेऽनघ ६
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञविदितात्मन् भुजंगम ॥ नातिरिक्तास्त्वया देवाः सर्वथैव यथा तथम् ७ स एव त्वं स एवाहं योऽहं संतु भवानपि ॥ अहं भवांश्च
भूतानि सर्वे यत्र गताः सदा ८

धनो विप्रकिमाश्चर्यमतः परं इति यः पूर्वमादित्यांतर्वर्ती पुरुषोत्तम उक्तः स एव त्वं स एवाहं स यश्चार्थपुरुषे यश्चासावादित्ये स एक इति हृदयादित्यपुरुषोत्तमो भेदावगमात् कारणात्मनाऽभेदेऽपि कार्यत्वेना
आवयोर्भेदो भविष्यतीत्याशंक्याह योऽहं स एव भवानपि तु शब्दोऽवधारणे एतेन भेदाभेदपक्षो निरस्तः भूतानि विप्रदादीनि सर्वे यत्र गताः प्रलयकाले तदेव ब्रह्म इत्यर्थः एतच्चोच्छृत्तेः सूर्ये प्रवेशमात्र
श्रवणेनैव ज्ञातं निश्चितं चेदवाक्यादिति भावः ८

भोगपते भोगोऽहिकुलं तत्पते भोगिपते इति स्वच्छः पाठः ९ । १० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥ सचेति दीक्षाक्षोरमाप
श्चिच्छादिपूर्वमुंछन्नतस्वीकारस्तदर्थी १ तदनेन प्रबंधेन यद्यपि सर्वेष्वप्युपमोक्षोऽस्ति तथाऽपि गार्हस्थ्यमेव स्वाध्यायव्रतपत्रनियमशमदमाद्युपेतमाश्रमांतरधर्माणामाश्रय इति तत्रैव कात्स्न्येन सर्वधर्मोऽसं
भवतीति तेनैवोपसंहारः कृतः यथा छांदोग्ये प्रह्लादसंस्थोऽमृतत्वमेतीति संन्यासोत्कर्षप्रतिपादके वाक्ये सत्यप्याचार्यकुलद्वेदमधीत्य यथाविधानं गुरोः कर्मातिशयेनाभिसमावृत्य कुटुंबेषु चोद्देशे स्वाध्यायमधी
यानो धार्मिकान् विदधदात्मनिसर्वेन्द्रियाणि प्रतिष्ठाप्याहिंसन् सर्वाणि भूतान्यत्र तीर्थान्यः सखल्वेवं वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तत इति गृहिणोऽप्युपसंहारः कृतस्तत्रैव कृत्स्ना

आसीत्तु मे भोगपते संशयः पुण्यसंचये ॥ सोहमुंछवतं साधो चरिष्याम्यर्थसाधनम् १ एष मे निश्चयः साधो कृतं कारणमुत्तमम् ॥ आमंत्रयामि भद्रं ते कृतार्थोऽ
स्मि भुजंगम १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने चतुःपट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥
॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ सचामंत्र्योरगश्रेष्ठं ब्राह्मणः कृतनिश्चयः ॥ दीक्षाकांक्षी तदाराजं श्रयन् न भार्गवं श्रितः १ स तेन कृतसंस्कारो धर्ममेवाधितस्थिवान् ॥
तथैव च कथामेतां राजन्कथितवांस्तदा २ भार्गवेणापिराजेंद्रजनकस्य निवेशने ॥ कथेषा कथिता पुण्या नारदाय महात्मने ३ नारदेनापिराजेंद्रदेवेन्द्रस्य निवे
शने ॥ कथिता भरतश्रेष्ठपृष्टेना क्लिष्टकर्मणा ४ देवराजेन च पुरा कथिता कथा शुभा ॥ समस्तेभ्यः प्रशस्तेभ्यो विप्रेभ्यो वसुधाधिप ५ यदा च मम रामेण यु
द्धमासीत्सुदारुणम् ॥ वसुभिश्च तदाराजन्कथेयं कथिता मम ६ पृच्छमानाय तत्त्वेन मया चैवोत्तमा तव ॥ कथेयं कथिता पुण्या धर्म्या धर्मभृतां वर ७ यदयं
परमोधर्मो यन्मां पृच्छसि भारत ॥ आसीद्दीरो ह्यनाकांक्षी धर्मार्थकरणे नृप ८

श्रमधर्मसमाप्तेः यथोक्तं भगवता वादरायणेन कृत्स्नभावात्सु गृहिणोऽप्युपसंहार इति तथेहापि सुलभाजनकसंवादे संन्यासस्याधिक्ये सिद्धेऽप्युच्छृत्त्युपाख्यानेन गृहिणोऽप्युपसंहारः प्रदर्शितः अतिशेषेण निःशेषेण कृ
त्स्नेत्यध्याहारः धार्मिकान् पुण्यावहान् धर्मान् सर्वेन्द्रियाणि प्रतिष्ठाप्येत्यनेन योग उक्तः तीर्थेभ्यो यज्ञेभ्य इति श्रुतिपदानामर्थः यत्र कुत्राप्याश्रमे जितेन्द्रियोऽध्याननिष्ठो मुच्यत इत्युक्तं भवति तथैव च कथा
मेतामित्यादिना वंश उक्तः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ परकृतिस्वरूपेणार्थवादेन निष्कामस्वकर्मवर्जितेन्द्रियेण कर्तव्यं तदेव मोक्षरमित्याशयेनाहं नाहासीदिति ८

उपसंहरति सचेति यमाश्रित्यादयः नियमाः शौचादयः वनांतरं वनमभ्यं प्रविष्टः उच्छः कणशब्दानं कणिशायर्जनं शिलं परिगणितं परिमितं मुच्छशिलाजितमन्नमश्रुफणिपत्युक्तां मुच्छवृत्तेर्गतिं प्रापे
तिशेषः ९ ॥ वेदांते लक्ष्मणायैकतुविधिविवृतौ तीर्थनारायणायैतकैश्वरेशमिश्रान् फणिपतिभणितोपोलगाधरायै ॥ वेवेसांगेपि वृत्त्यं शिवमथपितरंदक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रोते चितामणिषः शरणमुपगतौ

सचकिलकृतनिश्चयोद्विजोभुजगपतिप्रतिदेशितात्मकृत्यः ॥ यमनियमसहोवनांतरं परिगणितोच्छशिलाशनः प्रविष्टः ९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां
संहितायां वैयासक्यां शांतिपर्वणि उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ अस्यानंतरमनुशा
सनपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शमो बह्विधाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह ॥ न च मे हृदये शांतिरस्ति श्रुत्वेदमीदृशम् ॥ १ ॥

भृन्निगोपालदेवं ॥ १ ॥ व्याकरोन्मोक्षवर्मान् सनीलकंठः समासतः ॥ अनेन प्रीयतां देवो गिरिजापतिरव्ययः ॥ २ ॥ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्थखंडशावतंसश्रीमोर्वेदसुरिसुनोः
श्रीनीलकंठस्य कृतो भारतभावदीपे मोक्षमर्षवार्थप्रकाशे पंचषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥ ॥ समाप्तेयं टीका ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायः श्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं तद्विपिकरादिप्रमाददेवेति बोध्यं ॥

॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्व समाप्तम् ॥

CATALOGUED.

See pl I

✓

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.